AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ ELM VƏ TƏHSİL NAZİRLİYİ
BAKI DÖVLƏT UNİVERSİTETİ

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin 100 illik Yubileyinə həsr olunmuş
"Şəxsiyyət, Cəmiyyət və Dövlət XXI əsrdə:
Qlobal Çağırışlar və İnkişaf Perspektivləri" mövzusunda
SOSİAL ELMLƏR ÜZRƏ BEYNƏLXALQ
FƏNLƏRARASI ELMİ KONFRANS /HİBRİD/

IISCSS-2023

05-06 oktyabr 2023-cü il,
Bakı, AZƏRBAYCAN

MƏQALƏLƏR KİTABI

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY
SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES ON THE TOPIC:
"PERSONALITY, SOCIETY AND THE STATE IN THE XXI CENTURY:
GLOBAL CHALLENGES AND DEVELOPMENT PERSPECTIVES",
dedicated to the 100th anniversary of the national leader of the
Azerbaijani people Heydar Aliyev

IISCSS-2023

05-06 October, 2023
Baku, AZERBAIJAN

PROCEEDING BOOK

BAKI - 2024

**Ümummilli Lider Heydər Əliyevin
100 illik Yubileyinə həsr olunmuş
"Şəxsiyyət, Cəmiyyət və Dövlət XXI əsrdə:
Qlobal Çağırışlar və İnkişaf Perspektivləri" mövzusunda
SOSİAL ELMLƏR ÜZRƏ BEYNƏLXALQ
FƏNLƏRARASI ELMİ KONFRANS /HİBRİD/
IISCSS-2023**

***05-06 oktyabr 2023-cü il,
Bakı. AZƏRBAYCAN***
ISBN: 978-9952-39-217-3

**Kitab IISCSS-2023-də məruzə edilən materiallar
(məruzə və məqalə) əsasında hazırlanıb.
Məqalələrin məzmununa görə məsuliyyəti müəlliflər daşıyır.**

**Bu kitabın çapı, nəşri və satış hüquqları
IISCSS-2023 Təşkilat Komitəsinə məxsusdur.**

**Kitabın tam və ya hissələrinin, kitab üzlüyünün dizaynının
mexaniki elektron, surətçıxarma, çap və ya başqa vasitələrlə
yayımı sözügedən təşkilatın icazəsi olmadan qadağandır.**

**1-ci nəşr: iyun 2024, Bakı, Azərbaycan
Konsessiyaçı:
BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin
Sosiologiya kafedrası**

Baş Redaktor:
s.ü.e.d., prof. Rəfail HƏSƏNOV
Elmi Redaktor:
s.ü.f.d., dos. Yaqut ƏLİYEVA

**Texniki Redaktorlar:
Kitabın yığılması və örtük dizaynı:**
s.ü.f.d., dos. Yaqut ƏLİYEVA
s.ü.f.d., müəl. Sevinc ƏLİYEVA

**Əlaqə:
Bakı Dövlət Universitetinin
Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin
Sosiologiya kafedrası
İnternet: www.bsu.edu.az
E-poçt: sosialelmler.bsu@gmail.com
E.mesaj: yaqutaliyeva@bsu.edu.az**

SOSİAL ELMLƏR VƏ PSİXOLOGİYA FAKÜLTƏSİ - FACULTY OF SOCIAL SCIENCES AND PSYCHOLOGY

SOSİOLOGİYA KAFEDRASI - DEPARTMENT OF SOCIOLOGY

SOSIOLOGIYA KAFEDRASI

TƏŞKİLAT KOMİTƏSİ - ORGANIZING COMMITTEE

Sədr:

Rövşən CAVADOV — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin dekanı, psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

Sədr müavini:

Rəfail HƏSƏNOV — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosiologiya kafedrasının müdiri, sosiologiya elmləri doktoru, professor

Üzvər:

Daxil VƏLİYEV — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin tədris işləri üzrə dekan müavini, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

Qızılgül ABBASOVA — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin elmi işlər üzrə dekan müavini, fəlsəfə elmləri doktoru, professor

Nəzakət KƏRİMOVA — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin sosial məsələlər və tələbələrlə iş üzrə dekan müavini, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru

İşçi qrupu:

Tahir AĞAYEV — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosiologiya kafedrasının dosenti, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru

Aygün XƏLİLQIZI — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Fəsəfə kafedrasının dosenti, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru

Hörmət CAVADOVA — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosiologiya kafedrasının dosenti, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru

Sevil İSMAYILOVA — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosiologiya kafedrasının dosenti, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru

Südabə HAŞIMOVA — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosiologiya kafedrasının müəllimi, sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru

Sevinc ƏLİYEVA — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosiologiya kafedrasının müəllimi, sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru

Kəmalə QƏHRƏMANOVA — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Pedaqogika kafedrasının dosenti, pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru

Vüsalə MUSAYEVA — BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosial iş kafedrasının müəllimi, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru

PPOGRAM KOMİTƏSİ - PPOGRAM COMMITTEE

Sədr:

Yaqut ƏLİYEVA	BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosiologiya kafedrasının dosenti, sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru

Üzvlər:

Rəbiyyət ASLANOVA	BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Fəlsəfə və Mədəniyyətşünaslıq kafedrasının müdiri, fəlsəfə elmləri doktoru, professor
Rəna İBRAHİMBƏYOVA	BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Gender və Tətbiqi Psixologiya kafedrasının müdiri, psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Kamilə ƏLİYEVA	BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosial və Pedaqoji psixologiya kafedrasının müdiri, psixologiya elmləri doktoru, professor
Kəmalə PƏNAHOVA	BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Fəlsəfə kafedrasının müdiri, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Ləzifə QASIMOVA	BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Pedaqogika kafedrasının müdiri, pedaqogika elmləri doktoru, professor
Səxavət ƏLİYEVA	BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Psixologiya kafedrasının müdiri, psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Üzeyir ŞƏFİYEV	BDU-nun Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Sosial iş kafedrasının müdiri, sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Suat KOLUKIRIK	Ağdəniz /Akdeniz/ Universiteti Ədəbiyyat fakültəsinin Sosiologiya Bölümünün professoru, sosiologiya elmləri doktoru (Türkiyə)
Valeri MODEBADZE	Gürcüstan Texniki Universiteti Hüquq və Beynəlxalq Münasibətlər fakültəsinin Beynəlxalq Münasibətlər kafedrasının professoru, siyasi elmlər doktoru (Gürcüstan)
Valeri OKULİÇ-KOZARİN	Polşa Respublikasının Luis adına Milli Universiteti /Varşava/, Ali Biznes Institutu, İqtisadiyyat kafedrasının professoru, iqtisadiyyat elmləri doktoru (Polşa)
Ayça ERGUN ÖZBOLAT	Orta Şərq /Doğu/ Texnik Universiteti /ODTÜ/, Sosiologiya kafedrasının professoru, Qara dəniz və Orta Asiya Ölkələri Araşdırma Mərkəzinin (KORA) müdir müavini, sosiologiya elmləri doktoru (Türkiyə)

ELMİ KOMİTƏ / SCIENTIFIC COMMITTEE

Dos.Dr.Rövşən CAVADOV – Bakı Dövlət Universiteti, Sosial elmlər və psixologiya fakultəsinin dekanı, Gender və tətbiqi psixologya kafedrası - *Azərbaycan*
Prof.Dr.Rəfail HƏSƏNOV - Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya kafedrasının müdiri- *Azərbaycan*
Dos.Dr.Yaqut ƏLİYEVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Prof.Dr.İzzət RÜSTƏMOV- Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Prof.Dr.Qızılgül ABBASOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosial elmlər və psixologiya fakultəsinin dekan müavini, Sosial iş kafedrası - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Daxil VƏLİYEV - Bakı Dövlət Universiteti, Sosial elmlər və psixologiya fakultəsinin dekan müavini, Fəlsəfə tarixi və mədəniyyətşünaslıq kafedrası - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Nəzakət KƏRİMOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosial elmlər və psixologiya fakultəsinin dekan müavini, Fəlsəfə kafedrası - *Azərbaycan*
Prof.Dr.Rəbiyyət ASLANOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Fəlsəfə və mədəniyyətşünaslıq kafedrasının müdiri - *Azərbaycan*
Prof.Dr.Ləzifə QASIMOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Pedaqogika kafedrasının müdiri - *Azərbaycan*
Prof.Dr.Kamilə ƏLİYEVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosial və pedaqoji psixologiya kafedrasının müdiri - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Səxavət ƏLİYEVA - Bakı Dövlət Universiteti, Psixologiya kafedrasının müdiri - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Rəna İBRAHİMBƏYOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Gender və tətbiqi psixologiya kafedrasının müdiri - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Kəmalə PƏNAHOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Fəlsəfə kafedrasının müdiri - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Üzeyir ŞƏFİYEV - Bakı Dövlət Universiteti, Sosial iş kafedrasının müdiri - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Fazil VAHİDOV - Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya və Politologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Tahir AĞAYEV - Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Hörmət CAVADOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Sevil İSMAYILOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Aygün XƏLİLQIZI - Bakı Dövlət Universiteti, Fəlsəfə kafedrası - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Kəmalə QƏHRƏMANOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Pedaqogika kafedrası - *Azərbaycan*
Psix.ü.f.d.Kamilə KAZIMOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Psixologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Sos.ü.f.d.Südabə HAŞIMOVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Sos.ü.f.d.Sevinc ƏLİYEVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosiologiya kafedrası - *Azərbaycan*
Fəl.ü.f.d.Vüsalə MUSAYEVA - Bakı Dövlət Universiteti, Sosial iş kafedrası - *Azərbaycan*
Prof.Dr.İlham MƏMMƏDZADƏ -AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya institutunun direktoru-*Azərbaycan*
Prof.Dr. Rəfiqə ƏZİMOVA - AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya institutu, Sosiologiya şöbəsinin müdiri - *Azərbaycan*
Prof.Dr. Əli ABASOV - AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya institutu, Müasir fəlsəfənin problemləri şöbəsinin müdiri - *Azərbaycan*
Prof.Dr. Sakit HÜSEYNOV - AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya institutu, Davamlı İnkişafın Fəlsəfəsi və sosiologiyası şöbəsinin müdiri - *Azərbaycan*
Prof.Dr. Rəna MİRZƏZADƏ - AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya institutu, Siyasətin fəlsəfəsi və sosiologiyası şöbəsinin müdiri - *Azərbaycan*
Prof.Dr. Füzuli QURBANOV - AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya institutu, İdrak nəzəriyyəsi şöbəsinin müdiri - *Azərbaycan*
Prof.Dr. Tahirə ALLAHYAROVA – Sosial Tədqiqatlar Mərkəzinin İdarə Heyətinin üzvü, Sosial Tədqiqatlar Elmi-Analitik Jurnalının Baş redaktorunun müavini – *Azərbaycan*
Dos.Dr. Elçin SÜLEYMANOV – Bakı Mühəndislik Universitetinin Elmi işlər üzrə prorektoru, təhsil üzrə ekspert - *Azərbaycan*
Dos.Dr.Faiq ƏLƏKBƏRLİ - AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya İnstitutu, aparıcı elmi işçi - *Azərbaycan*

ELMİ KOMİTƏNİN BEYNƏLXALQ ÜZVLƏRİ - INTERNATIONAL MEMBERS OF THE SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof.Dr. George RİTZER - Merilend Universitetinin fəxri professoru, Sosiologiya Bölümü - *Amerika Birləşmiş Ştatları (ABŞ)*

Prof.Dr. Tanaka RYOHEİ - Soka Universitetinin Prorektoru /Vice President/ - *Yaponiya*

Prof.Dr. Aygün ATTAR – Türkiyə Respublikasının Təhlükəsizlik və Xarici Siyasət şurasının üzvü, BMT-nin Qadın və mətbuat Forumunun üzvü, UNESCO ilə birgə qurulan Gender Bərabərliyi Mərkəzinin sədri, Türkiyə-Azərbaycan Dostluq, Əməkdaşlıq və Həmrəylik Fondunun Qəyyumlar Şurasının və İdarə Heyətinin sədri – *Türkiyə*

Prof.Dr. Şenel POYRAZLI – Penn /Pennsilvaniya/ Dövlət Universiteti Harrisburq, Psixologiya Bölümü – *Amerika Birləşmiş Ştatları (ABŞ)*

Prof.Dr. Suat KOLUKIRIK - Akdeniz Universiteti, Sosiologiya Bölümü – *Türkiyə*

Prof.Dr. Albert FİSCHLER - Sorbonna Universitetinin fəxri professoru, Qazaxıstan Respublikasının Sülh və Mədəni Anlaşma Mükafatı laureatı, Əl-Farabi adına Qazaxıstan Milli Universitetinin /Almatı/ Qızıl medalı laureatı – *Fransa*

Prof.Dr. Enegel Rizakoviç TAGİROV - Sülh Mədəniyyəti İnstitutunun (UNESCO) rektoru, "Avropa-Asiya" Beynəlxalq Humanitar Akademiyasının prezidenti, Tatarıstan Respublikasının YUNESKO üzrə Komissiyasının üzvü, BMT RAS Rəyasət Heyətinin üzvü, UPF Sülh Səfiri, tarix elmləri doktoru, akademik - *Tatarıstan, Rusiya Federasiyası*

Prof.Dr. Mustafa İsayeviç BİLALOV – Dağıstan Dövlət Universitetinin Sosial İnnovasiyaların Praktiki Fəlsəfə və Metodologiyası Elmi-Tədqiqat İnstitutunun direktoru, İdrakın Ontologiyası və Nəzəriyyəsi kafedrasının müdiri, fəlsəfə elmləri doktoru – *Dağıstan, Rusiya Federasiyası*

Prof.Dr. Aleksandr Nikolayeviç ÇUMAKOV – Rusiya Ekologiya Akademiyası Rəyasət Heyətinin üzvü, "Qloballaşma dövrü" jurnalının baş redaktoru, M.V.Lomonosov adına Moskva Dövlət Universitetinin professoru, fəlsəfə elmləri doktoru - *Rusiya Federasiyası*

Prof.Dr. Vahit Umidoviç AKAIEV - Çeçenistan Respublikası Elmlər Akademiyasının akademiki, Rusiya Elmlər Akademiyasının H.İ.İbrahimov adına Kompleksli Elmi-Tədqiqat İnstitutunun Filologiya və Mədəniyyətşünaslıq laboratoriyasının baş elmi işçisi, fəlsəfə elmləri doktoru - *Çeçenistan, Rusiya Federasiyası*

Prof.Dr. Natalya Lvovna SEYTAHMETOVA – Qazaxıstan Respublikası Milli Elmlər Akademiyasının müxbir üzvü, Fəlsəfə, Siyasi Elmlər və Din İnstitutunun baş elmi işçisi, fəlsəfə elmləri doktoru – *Qazaxıstan*

Prof.Dr. Mykola ZHURBA - Luqansk Regional Ali Pedaqoji Təhsil İnstitutunun təhsilin idarə edilməsi kafedrası, "VİRTUS" və "Labyrinths of Reality" Beynəlxalq elmi jurnallarının Baş redaktoru - *Ukrayna*; Manitoba Universiteti, Alman və slavyan araşdırmaları kafedrası, pedaqogika üzrə alim - *Manitoba* /Winnipeg/, *Kanada*

Prof.Dr. Mechthild ŞMİDT-FEİST – Nyu-York Universitetinin professoru, fəlsəfə elmləri doktoru - *Amerika Birləşmiş Ştatları (ABŞ).*

Prof.Dr. İrfan ERDOĞAN – Boğaziçi Universitetinin (İstanbul) Pedaqogika/Eğitim Fakultəsinin dekanı – *Türkiyə*

Prof.Dr. Servet ÖZDEMİR – Başkənd Universitetinin (Ankara) Pedaqoji /Eğitim Fakultəsinin dekanı – *Türkiyə*

Prof.Dr. Mehmet Engin DENİZ – Yıldız Texniki Universiteti (İstanbul), Pedaqogika /Eğitim fakültesinin dekanı, PDR - *Türkiyə*

Prof.Dr. Mustafa ÖZCAN – MEF Universiteti (İstanbul), Eğitim fakültesinin dekanı - *Türkiyə*

Prof.Dr. Ayhan AYDIN – Əskişəhər Osmanqazi Universitetinin Pedaqogka /Eğitim fakultəsi – *Türkiyə*

Prof.Dr. Aylin BARAN – Hacettepe Universiteti (Ankara), Sosiologiya Bölümü, UNESCO Türkiyə Milli Komissiyasının Davamlı İnkişaf 2030 Hədəfləri Komitəsinin İdarə Heyətinin üzvü, sosioloq-alim - *Türkiyə*

Prof.Dr. Ahmet ARSLAN – KKTC səfirliyinin Ankaradakı Təhsil və Mədəniyyət Attaşesi – Türkiyə
Prof.Dr. Songül ALTINIŞIK – Türkiyə və Yaxın Şərq Dövlət İdarəçilik İnstitutu (TODAİE) Baş Direktor müavini, Davamlı Təhsil Mərkəzi Müdirliyinin Baş Direktor müavini - *Türkiyə*
Prof.Dr. Valeri MODEBADZE - Gürcüstan Texniki Universitetinin Hüquq və Beynəlxalq Əlaqələr fakultəsi, politoloq-alim – *Gürcüstan*
Prof.Dr. Walery OKULİÇ-KOZARİN / Walery OKULİCZ-KOZARYN – Wyzsza Szkola Biznesu National Louis University / Luis adına Milli Universitetin Ali Biznes Institutu, İqtisadiyyat kafedrası (Varşava), menecment üzrə alim – *Polşa*
Prof.Dr. Witold STANKOWSKİ – Osvencim /Oswiecim/ Kapitan Witold Pilecki Tətbiqi Elmlər Universitetinin rektoru (2012-2019), Yagelon Universitetinin (Krakov) İntizam Komitəsinin müavini, Varşava Malopolska Dövlət Universitetinin Mərkəzi Avropa Araşdırmaları Departamenti, tarixçi-alim – *Polşa*
Prof.Dr. Susanne KOCH - Frankfurt (UAS) Tətbiqi Elmlər Universiteti, Huquq və İqtisadiyyat, Biznesin İdarəedilməsi və Logistika Departamenti, Şəxsi İnkişaf və Təhsil Məktəbinin (ScoPE) direktoru (Berlin), iqtisadçı-alim – *Almaniya*
Prof.Dr. Sabahattin CİFTÇİ – Necmettin Erbakan Universitetinin /Konya/ Eğitim Fakültəsi, İNCES (Beynəlxalq Mədəniyyət, Təhsil və Elm Kongreslərinin rəhbəri) /Başkanı/, pedaqogika üzrə alim - *Türkiyə*
Prof.Dr. Handan Asude BAŞAL – Bursa Uludağ Universiteti Eğitim fakultəsi, Temel Eğitim Bölümü, Bursa Uludağ Universitetinin Qadın və Ailə Çalışmaları, Uygulama və Araşdırma Mərkəzi müdiri, sosioloq-alim - *Türkiyə*
Prof.Dr. Nimet HAŞIL KORKMAZ - Bursa Uludağ Universitetinin Kadın və Ailə Çalışmaları, Uygulama və Araşdırma Mərkəzi müdirinin müavini, Ailə və qadın problemləri üzrə ekspert - *Türkiyə*
Prof.Dr. Mine GÖZÜBÖYÜK TAMER – Karadeniz Texniki Universitetinin /Trabzon/ Sosiologiya Bölümü, sosioloq-alim - *Türkiyə*
Prof.Dr. Ayça ERGUN ÖZBOLAT – Orta Doğu Texnik Universitetinin /ODTÜ/ Sosiologiya Bölümü, Qara dəniz və Orta Asiya Ölkələri Araşdırma Mərkəzinin (KORA) müdir müavini, sosioloq-alim - *Türkiyə*
Prof.Dr. Aysel SADAK İLTAŞ – TRT-nin müxbiri, sosioloq-alim – *Türkiyə*
Prof.Dr. Nevide AKPINAR DELLAL – Muğla Sıtkı Koçman Universitetinin Eğitim fakültəsi, Alman Dili Təhsili kafedrası, CEAD (Çağdaş Eğitim Araşdırmaları) Elmi Jurnalının Baş Redaktoru, CEAD Dərnəyi və Kongreslərinin /Başkanı/ rəhbəri, pedaqogika və dilçilik üzrə alim - *Türkiyə*
Prof.Dr. Niginahon ŞERMUHAMEDOVA – Mirzo Uluqbek adına Özbəkistan Milli Universitetinin İctimai elmlər fakültəsinin "Fəlsəfə və mənəviyyat əsasları" kafedrasının müdiri, fəlsəfə üzrə alim – *Özbəkistan*
Prof.Dr. Şuxrat Saliyeviç KUŞAKOV – Səmərqənd İqtisadiyyat və Xidmət İnstitutunun professoru, fəlsəfə elmləri doktoru / *Özbəkistan, Səmərqənd*
Prof.Dr. Matthias STEİNBACH – Braunschweig Texniki Universiteti (Hanover), Tarix fakultəsi, tatixçi-alim – *Almaniya*
Prof.Dr. Cornelia ROSEBROCK – Goethe Universiteti (Frankfurt), Ədəbi didaktika, oxu sosiallaşması və Alman ədəbiyyatşünaslığı bölümü, dilçilik üzrə alim – *Almaniya*
Prof.Dr. Thorsten ROELCKE – Berlin Texniki Universiteti, Dil və Ünsiyyət İnstitutu, dilçi-alim - *Almaniya*
Prof.Dr. Henryk MAZEPA – Yagelon Universiteti (Krakov), Alman filologiyası İnstitutu, filoloq-alim – *Polşa*
Prof.Dr. Salamat İDRİSOV – X.Dosmuxamedov adına Atırau Dövlət Universitetinin rektoru, təhsil problemləri üzrə ekspert – *Qazaxıstan*

Prof.Dr. Elaman AYBULDİNOV - X.Dosmuhamedov adına Atırau Dövlət Universitetinin Elm və Beynəlxalq əlaqələr üzrə prorektoru, təhsil problemləri üzrə ekspert – *Qazaxıstan*
Prof.Dr. Mansur NİYAZMETOV - Beynəlxalq Maliyyə və Texnologiya Məktəbinin /International School of Finance and Technologi (Daşkənd) rektoru - *Özbəkistan*
Prof.Dr. Gülomjon Kosimoviç KOSİMJONOV - Beynəlxalq Maliyyə və Texnologiyalar Məktəbinin /International School of Finance and Technologi (Daşkənd) prorektoru - *Özbəkistan*
Prof.Dr. Nurlan BƏYQABILOV – L.N.Qumilyov adına Avrasiya Milli Universitetinin Sosiologiya kafedrasının müdiri, sosioloq-alim – *Qazaxıstan*
Prof.Dr. İaqo KAÇKAÇİŞVİLİ – Tbilisi Dövlət Universitetinin Sosiologiya kafedrası, sosioloq-alim - *Gürcüstan*
Prof.Dr. Nodar GRDZELİŞVİLİ – Müasir Ali Təhsil İnstitutu İqtisadiyyat kafedrası / New Higher Education Institute /Tbilisi/, iqtisadçı-alim – *Gürcüstan*
Assoc.Prof.Dr.Michael RYAN – Nazarbayev Universiteti, Sosiologiya kafedrası, sosioloq-alim - *Amerika Birləşmiş Ştatları (ABŞ) - Qazaxıstan*
Assist.Prof.Dr. Ümit POLAT – Niğde Ömer Halisdemir Universiteti, Eğitim Proqramları Bölümü, pedaqogika üzrə alim - *Türkiyə*
Assist.Prof.Dr. Kıyal Kamçıbekova ABDİRAİM – Dicle Universiteti, KutBilim Sosial Elmlər və İncəsənət Jurnalının Baş Redaktoru KutBilim Araşdırma, Mədəniyyət ve Həmrəylik Assosiasiyasının Rəhbəri /Başkanı/ - *Türkiyə / Qırğızıstan*
Assist.Prof.Dr. Sajaudeen Nijamodeen CHAPPARBAN – Diaspor Araşdırmaları Mərkəzi, Gujarat Mərkəzi Universiteti - *Hindistan*
PhDr.Ayhan ÖZKAN - Türkiyə Respublikasının Dövlət və Təhsil İdarəçiliyi üzrə ekspert / *Türkiyə*
PhDr. Zuhal İNCE – Milli Təhsil Nazirliyi / Milli Eğitim Bakanlığı /MEB/, Təhsil problemləri və İdarəedilməsi üzrə ekspert - *Türkiyə*
PhDr. Adem ÇİLEK – Çankırı Universiteti, Pedaqogika /Eğitim/ Fakultəsi, EYUDER /Eğitim Yöneticileri ve Uzmanları Derneği/ Rəhbəri /Başkanı/, Təhsil problemləri üzrə ekspert - *Türkiyə*
PhDr. Seyede Elham MOUSAVİ – Atatürk Universiteti, Psixoloji Məsləhət və Rəhbərlik /Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik – PDR/ üzrə ekspert – *Türkiyə / İran*
Veysi BOZKURT – Milli Təhsil Nazirliyi / Milli Eğitim Bakanlığı /MEB/, Milli Təhsil /Eğitim/ Müdiri, Təhsil Problemləri və layihələri üzrə ekspert - *Türkiyə*

DƏSTƏK VERƏN QURUMLAR

SUPPORTING INSTITUTIONS

M Ü N D Ə R İ C A T

KOMİTƏLƏR....3
DƏSTƏK VERƏN QURUMLAR....8
MÜNDƏRİCAT....9

ÖN SÖZ - PREFACE
Şamil AYRIM - 10 MAYIS 1923 HAYDAR ALİYEV'İN DOĞUM GÜNÜ....15
Aygün ATTAR - ULU ÖNDER HAYDAR ALİYEV....17
İzzət RÜSTƏMOV – NƏSİLLƏRƏ YADİGAR BÖYÜK DAHİ....20

AZƏRBAYCAN VƏ XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN DƏVƏT EDİLMİŞ MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/ - PAPERS /ARTICLES/ BY INVITED SPEAKERS FROM AZERBAIJAN AND FOREIGN COUNTRIES
Zahid ORUC - YENİ QLOBAL REALLIQDA SOSİAL TƏHLÜKƏSİZLİYƏ ÇAĞIRIŞLAR VƏ TƏHDİDLƏR: AZƏRBAYCAN TƏCRÜBƏSİ....22
Энгель Ризакович ТАГИРОВ - ПОКОЛЕНЧЕСКИЙ ШАГ В ИСТОРИИ: МОЛОДЕЖЬ В ГЛОБАЛЬНОМ ИЗМЕРЕНИИ....30
Albert FISCHLER - WHEN THE COUNTRY OF NIZAMI OF GANJA MEETS THAT OF ALEXANDRE DUMAS....34
Aylin BARAN - KÜRESELLEŞME BAĞLAMINDA 21. YÜZYILDA ULUS-DEVLETLERİN KONUMUNA İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME....39
Valeri MODEBADZE - AZERBAIJAN-GEORGIA-TURKEY TRILATERAL COOPERATION....45
Вахит Хумидович АКАЕВ - ОСОБЕННОСТИ ПРОЯВЛЕНИЯ РЕЛИГИОЗНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ....53
Natalya Lvovna SEYTAXMETOVA, Sholpan ZHANDOSSOVA - THE VIRTUAL DIMENSION OF RELIGIOSITY: TRANSFORMATION OF THE MECHANISMS FOR FORMING RELIGIOUS IDENTITY....59
Александр Николаевич ЧУМАКОВ - ФИЛОСОФСКИЕ АСПЕКТЫ КУЛЬТУРНО-ЦИВИЛИЗАЦИОННОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ В ГЛОБАЛЬНОМ МИРЕ....65
Мустафа Исаевич БИЛАЛОВ - АЗЕРБАЙДЖАН, РОССИЯ И ДАГЕСТАН В СИСТЕМЕ ЦИВИЛИЗАЦИОННЫХ ЦЕННОСТЕЙ....73
Sajaudeen Nijamodeen CHAPPARBAN - TRANSNATIONAL SOCIOLOGY OF DIASPORA AND INTERDISCIPLINARITY BY....77
Kıyal KAMCHYBEKOVA ABDİRAİM - DİL PLANLAMASI EKSENİNDE ORTAK KİMLİĞİMİZ ÜZERİNE....85
Нурлан Оралбаевич БАЙГАБЫЛОВ, Лязат Толегеновна НУРКАТОВА, Медет Максутович КУДАБЕКОВ - СОЦИАЛЬНАЯ МОДЕРНИЗАЦИЯ КАЗАХСТАНА: ТРУДОВЫЕ РЕСУРСЫ В СФЕРЕ СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЫ....95
Ahmet ARSLAN - KKTC MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİ VE YÜKSEK ÖĞRENİM....101
Ayhan ÖZKAN - EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ....113
İrfan ERDOĞAN - EĞİTİMDE REFORM: SORUN MU? ÇÖZÜM MÜ? EĞİTİMDE REFORMLARA İLİŞKİN DEĞERLENDİRMELER....119
Mustafa ÖZCAN - ÖĞRETMEN EĞİTİMİ İÇİN OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ: MEF EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ....125

Шухрат Салиевич КУШАКОВ - КОГНИТИВНЫЙ ТРЕНД ЭКСПЛИКАЦИЙ ЦИФРОВОЙ ЭКОНОМИКИ В КОНТЕКСТЕ МЕТОДОЛОГИЧЕСКОЙ РЕФЛЕКСИИ…………………142
Handan Asûde BAŞAL - KADINA YÖNELİK ŞİDDETE İLİŞKİN ÜÇ KUŞAK KADINLARIN GÖRÜŞLERİ..148
Nimet HAŞIL KORKMAZ - DEĞİŞEN TOPLUM-DEĞİŞEN OKUL - YENİ EĞİTİM POLİTİKASI KAPSAMINDA KAPSAYICI EĞİTİM VE UYGULAMA ÇALIŞMALARI.........160
Zuhal İNCE - TOPLUMA YÖN VEREN MAARİF VEKİLİ HASAN-ÂLİ YÜCEL....………170
Elçin SÜLEYMANOV - UNİVERSİTLƏRİN CƏMİYYƏTİN İNKİŞAFINDA ROLU: AZƏRBAYCAN UNİVERSİTETLƏRİNİN DÜNYA SƏVİYYƏLİ UNİVERSİTET OLMAQ POTENSİALININ ARTIRILMASI..176

KONFRANSDA XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN ONLİNE İŞTİRAK EDƏN MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/ - PAPERS /ARTICLES/ OF SPEAKERS WHO PARTICIPATED ONLINE IN THE CONFERENCE FROM FOREIGN COUNTRIES

Orif Umirovich AVLAEV - PUPILS TO MATURITY FACTORS AFFECTING......................186
Алексей Леонидович ПАНИЩЕВ - ПЕРСПЕКТИВЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО РАЗВИТИЯ ОБЩЕСТВА В РАКУРСЕ ФИЛОСОФСКО-АНТРОПОЛОГИЧЕСКОГО ПОНИМАНИЯ ГОСУДАРСТВА...192
Севара Асанбаевна КУРБАНОВА - ИНТЕГРАЦИЯ НАУК И ФИЛОСОФИИ В СОВРЕМЕННОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ ПРАКТИКЕ..198
Набижон Кахрамонович ХАККУЛОВ - ДУХОВНОЕ НАСЛЕДИЕ ПРЕДКОВ – ОСНОВА ОБЩЕНИЯ МЕЖДУ КУЛЬТУРАМИ..206
Назар Хакимович ХАКИМОВ - РЕФОРМИРОВАНИЕ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В КОНТЕКСТЕ РАЗВИТИЯ НОВОГО УЗБЕКИСТАНА..212
Захид МАДРАХИМОВ, Умида ЗАРИПБОЕВА - СТАРАЯ ЗАСТРОЙКА.........................221
Sevgi ATALAY - FEN BİLİMLERİ DERSİNE YÖNELİK ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİNİN ARZU LİSTELERİ İLE BELİRLENMESİ..225
Seyede Elham MOUSAVİ – SOSYAL KAYGI YAŞAYAN ÖĞRENCİLERDE KABUL VE KARARLILIK TEMELLİ PSİKOEĞİTİMİN, YAŞANTISAL KAÇINMA ÜZERİNE ETKİSİ..231
Minara ALİYEVA ÇINAR - TÜRKİYE'YE GÖÇ EDEN AHISKA TÜRKÜ ÖĞRENCİLERİN EĞİTİMDE KARŞILAŞTIKLARI DİL SORUNU...238
Süeda Nuriye KARACA, Mehmet ÇINAR - ÖNYARGI, MERHAMET VE DİNDARLIK İLİŞKİSİ...247
Zuhal İNCE, İlknur ALTUN ŞATIROĞLU - KOOPERATİFÇİLİK EKONOMİ VE OKULLARDA KOOPERATİFÇİLİK EĞİTİMİ...253
Liubovi ÇİMPOEŞ - GAGAUZ AŞK HİKÂYESİ *“AŞIK GARİP”*TE SEVGİLİ TİPİ................260
Rıdvan DEMİR, Mustafa ELBEYLİ - GEÇİCİ KORUMA KAPSAMINDAKİ SURİYELİLERİN SOSYAL HİZMET ALGISI: KİLİS ÖRNEĞİ.......……………………265
Ahmet BAHADIR - KARACAKURT TÜRKMEN KÖYLÜSÜNÜN SOSYAL YAŞAMINDAKİ İNSAN VE MEKÂN ALGISININ İNCELENMESİ: “ETNOGRAFİK ÇALIŞMA”....................272
Emin GÖKALP - 2000’Lİ YILLARDAN SONRA TÜRKİYE’DE EĞİTİM POLİTİKALARI VE TOPLUMSAL ETKİLERİ...284
Rıdvan DEMİR, Sinan SCHREGLMANN - İLAHİYAT FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN PEDAGOJİK FORMASYON DERSLERİNİN UZAKTAN EĞİTİM İLE İŞLENMESİNE YÖNELİK TUTUMLARI: HATAY MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ................295
Abdullah DAĞCI - HUZUREVİ YAŞLILARINDA YALNIZLIK; MANEVİ BAŞA ÇIKMA BAĞLAMINDA BIR ARAŞTIRMA...302
Shanay GULİYEVA KABAOGHLU - BİREYİN GELİŞİMİNDE EĞİTİMİN ETKİSİ………310

KONFRANSDA AZƏRBAYCAN VƏ XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN ÜZ-ÜZƏ İŞTİRAK EDƏN MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/ - PAPERS /ARTICLES/ OF THE PRESENTERS FROM AZERBAIJAN AND FOREIGN COUNTRIES PARTICIPATING SPEAKER IN THE CONFERENCE IN FACE-TO-FACE

Kazim AZIMOV, Zeyneb RZAYEVA - INTERRELIGIOUS DIALOGUE: INTERDISCIPLINARY STUDIES ON HUMAN SEMIOSES IN ISLAMIC AND ABRAHAMIC TRADITIONS……………………………………………………………………………320
Amin Sharifi İSALOO - DEVELOPMENT, MIGRATION AND MODERN SLAVERY..........331
Hörmət CAVADOVA - TƏHSİL İNSAN KAPİTALININ FORMALAŞMASINA TƏSİR EDƏN ƏSAS AMİL KİMİ...338
Südabə HAŞIMOVA - AZƏRBAYCANDA TƏHSİL İSLAHATI VƏ GƏNCLƏRİN PEŞƏ MÜQƏDDARATININ MÜƏYYƏNLƏŞDİRİLMƏSİ PROBLEMİ.................................344
Tutu EYVAZOVA - QLOBALLAŞAN DÜNYADA MİLLİ TƏHLÜKƏSİZLİK VƏ MİLLİ MARAQLAR PROBLEMİ...350
Fatimə ƏLİZADƏ - QRUPDAXİLİ MÜNAQİŞƏLƏR: YARANMA SƏBƏBLƏRİ VƏ HƏLLİ YOLLARI...357
Rufanə FƏTƏLİYEVA - DİN VƏ SOSİOLOGİYA ARASINDA ƏLAQƏNİN XARAKTERİ.364
Sevinc NƏSİBOVA - HEYDƏR ƏLİYEV ŞƏXSİYYƏTİ VƏ SİYASİ LİDERLİK...................369
Tural SALIFOV - AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ REGİONLARINDA TURİZMİN İNKİŞAFINA SOSİAL-MƏDƏNİ AMİLLƏRİN TƏSİRİ...376
Bəsdi ŞƏMİYEVA - AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ ALİ TƏHSİL SİYASƏTİNİN PRİNSİPLƏRİ VƏ ONLARIN ALİ TƏHSİL MÜƏSSİSƏLƏRİNDƏ TƏHSİL ALAN TƏLƏBƏLƏR ÜZƏRİNDƏ GÖSTƏRDİYİ TƏSİRLƏR...383
Süleyman SÜLEYMANOV - VƏTƏNDAŞ CƏMİYYƏTİNİN FORMALAŞMASINDA ŞƏXSİN ROLU..389
Elizə İSMAYILOVA - SOSİAL XİDMƏT SAHƏSİNDƏ REİNTEQRASİYA PROSESİİNƏ HİPOTETİK YANAŞMA...395
Эркайым Козуевна ШАРИПОВА, Нурзада Нуралиевна КАМБАРОВА, Самара Токтогуловна КАРАБАЕВА - ИНФОРМАЦИОННАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ..401
Дилфуза Абдусамадовна МУЛЛАБАЕВА - ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЫ КАК ПРОФЕССИИ В ТАДЖИКИСТАНЕ...408
Yaqut ƏLİYEVA – UŞAQLARIN ŞƏXSİYYƏTİNİN FORMALAŞMASINDA SOSİAL BƏRABƏRSİZLİYİN VƏ ƏSAS STEYKHOLDERLƏRİN ROLU: SİSTEMLİ-MÜQAYİSƏLİ TƏHLİL..413
Фарах ХАЛИЛОВА - МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВАЯ КУЛЬТУРА В КОНТЕКСТЕ СОВРЕМЕННЫХ ГЛОБАЛИЗАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ..423
Севиндж АЛИЕВА – НЕОБХОДИМОСТЬ ОПТИМИЗАЦИИ ПРОЦЕССА УПРАВЛЕНИЯ И ФИНАНСИРОВАНИЯ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ АЗЕРБАЙДЖАНА………………433
Айнура РАШИДОВА - ВАЖНОСТЬ РАЗВИТИЯ КОММУНИКАТИВНЫХ НАВЫКОВ СОЦИАЛЬНЫХ РАБОТНИКОВ..444
İbrahim ABDULSƏLİMLİ - GƏNCLƏRİN DEMOQRAFİK VƏ SOSİAL-İQTİSADİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ...449

Дилрабо Турсуновна АМРИДИНОВА - СМЫСЛ И ТРАНСЦЕНДЕНЦИЯ: ДУХОВНЫЕ СЛОВА ДЖАДИДОВ..464
Насиба Бурановна ABDULLAYEVA - ИНТЕГРАЦИЯ ФИЛОСОФИИ И ЛИТЕРАТУРЫ...471

Гулноза Сабировна СУЛТАНОВА - КОНСТРУКТИВНЫЕ И ДЕСТРУКТИВНЫЕ АСПЕКТЫ ФЕНОМЕНА ИНТЕЛЛЕКТА..476
Махбуба Хотамбековна ЭРГАШЕВА - МЕХАНИЗМЫ ФОРМИРОВАНИЯ СИНЕРГЕТИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ (социально-философский анализ)…483
Шоира Тошмуродовна КУБАЕВА - ЯЗЫК И ИГРА МЫШЛЕНИЯ КАК КОНЦЕПТУАЛЬНАЯ ОСНОВА ИННОВАЦИОННОГО МЫШЛЕНИЯ.............................492
Махфуза Ибрагимовна КОМИЛОВА - ФИЛОСОФИЯ НАУКИ И ЕЕ РАЗВИТИЕ..........498
Эътиборхон МАЛЛАЕВА, Ортиков ОЛИМЖОН - ДУХОВНОСТЬ ГАРМОНИЧНОГО ЧЕЛОВЕКА, ЕГО ВОСТОЧНОЕ КАЧЕСТВО И ВОСПИТАНИЕ ИДЕАЛЬНОЙ ЛИЧНОСТИ: ДУХОВНОСТЬ И ПРОСВЕЩЕНИЕ...505
Фикрет ЭФЕНДИЕВ, Ислам ИСЛАМОВ - РОЛЬ ПОНЯТИЯ ЭЛЕМЕНТАРНОСТИ И СИСТЕМНОСТИ В НАУКЕ………………...510
Наргиз МЕДЖИДОВА - КОМПЛЕКСНЫЙ ВЗГЛЯД НА ИССЛЕДОВАНИЕ ВОПРОСОВ ФИЛОСОФСКОЙ АНТРОПОЛОГИИ...517
Nəzakət KƏRİMOVA - TELLUROKRATİYA VƏ TALLASOKRATİYA: GEOPOLİTİK DUALİZM...526
Bilal ƏLİZADƏ - TARİXİ ŞƏXSİYYƏTİN DİALEKTİKASI...533
Məlahət MƏMMƏDOVA - QLOBALLAŞAN DÜNYADA KİMLİK PROBLEMİ.................538
Ələddin MƏLİKOV - QLOBALLAŞMA ŞƏRAİTİNDƏ FƏLSƏFƏ TƏDRİSİNİN YERİ, ROLU VƏ PROLEMLƏRİ...542
İsmayıl ƏLƏKBƏROV - GENETİK DETERMİNASİYA İNSAN ŞƏXSİYYƏTİNİN FƏRDİLİYİNİN ƏSASI KİMİ...547
Sevinc HÜSEYNOVA - MƏNƏVİ ÖZGƏLƏŞMƏ PROBLEMİNİN FƏLSƏFİ TƏHLİLİ…...551
Aygün MƏMMƏDOVA - ƏXLAQİ VƏ HÜQUQİ ŞÜURUN VƏHDƏTİNİN MÖHKƏMLƏNMƏSİ...557
Омар ИСМАИЛЗАДЕ - РАСШИРЕНИЕ СПОСОБНОСТИ СТУДЕНТОВ К ГИБКОМУ МЫШЛЕНИЮ ЧЕРЕЗ ИЗУЧЕНИЕ ФИЛОСОФИИ..561
Rufat HASANOV - PHILOSOPHY AND AI TECHNOLOGY: EXPLORING THE BOUNDARIES OF CONSCIOUSNESS AND ETHICS………………………………….568

Rəbiyyət ASLANOVA - İNSAN HÜQUQLARI VƏ QLOBAL GERÇƏKLİK FƏLSƏFƏSİ...575
Yılmaz CANKALOĞLU - BİRLİKTE YAŞAMA KÜLTÜRÜNÜN ÖNEMİ - ÖZBEKİSTAN ÖRNEĞİ..581
Faiq ƏLƏKBƏRLİ - XX YÜZİL AZƏRBAYCAN TÜRK FİLOSOFLARI İNSAN, DÜNYA VƏ TƏKAMÜL HAQQINDA...584
Гезяль ГУСЕЙНОВА - МНОГОКОНФЕССИОНАЛЬНЫЙ ХАРАКТЕР КУЛЬТУРЫ ТЮРКСКИХ НАРОДОВ..592
Lalə RƏHİMLİ - MULTİKULTURALİZM VƏ MƏDƏNİYYƏTLƏRARASI DİALOQ..........599
Zöhrə YUSİFZADƏ - QƏDİM UYĞURLARIN YAZI MƏDƏNİYYƏTİ HAQQINDA...........608

Tahir AĞAYEV, Fazil VAHİDOV - MÜASİR AZƏRBAYCAN CƏMİYYƏTİNİN SOSİAL STRUKTURUNUN İNKİŞAF MEYİLLƏRİ...612
Sevda SÜLEYMANOVA - İLK AZƏRBAYCAN CÜMHURİYYƏTİNİN QADIN SİYASƏTİNİN MÜASİR DÖVRDƏ TƏCƏSSÜMÜ...617
Садокат Максудовна МАТКАРИМОВА, Назокат Максудовна МАТКАРИМОВА - КУЛЬТУРНЫЕ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ НАРОДАМИ УЗБЕКИСТАНА И АЗЕРБАЙДЖАНА: СХОДСТВО И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ..622
Садокат Максудовна МАТКАРИМОВА, Назокат Максудовна МАТКАРИМОВА - ИСТОРИЯ И ТРАНСФОРМАЦИЯ ХОРАЗМСКОГО ТАНЦА...630

Саодат Тиловбердиевна ДАВЛАТОВА - ЭТНОГРАФИЯ АЗЕРБАЙДЖАНЦЕВ УЗБЕКИСТАНА........635
Марина Петровна ЦОЙ - ПОЛИТИКА УЗБЕКИСТАНА ПО РАЗВИТИЮ МЕЖДУНАРОДНОГО ТОРГОВО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА........640
Saidə İSMAYILZADƏ - MİLİ MƏNƏVİ DƏYƏRLƏRİMİZİN YENİ NƏSİLLƏRƏ ÖTÜRÜLMƏSİ........646
Hamida SAMADOVA - LOBBYING AND PUBLIC ADMINISTRATION: NAVIGATING THE COMPLEX COMMUNICATION OF INFLUENCE, GOVERNANCE AND ACCOUNTABILITY……….652

Гульзамира Джураевна БАУБЕКОВА, Мирзатилла Абдуллаевич АБДУРАХМАНОВ - ФОРМИРОВАНИЕ КУЛЬТУРЫ НАВЫКОВ МЕЖНАЦИОНАЛЬНОГО ОБЩЕНИЯ СТУДЕНТОВ В ЭПОХУ ГЛОБАЛИЗАЦИИ........658
Гульзамира Джураевна БАУБЕКОВА - ОБРАЗОВАТЕЛЬНАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ЖЕНЩИН-ПРОСВЕТИТЕЛЬНИЦ ЦЕНТРАЛЬНОЙ АЗИИ И АЗЕРБАЙДЖАНА КОНЦА XIX – НАЧАЛА XX ВЕКОВ........666
Сабина ЭСТРОВА - РЕЧЬ ДИСПЕТЧЕРА-ИНСТРУКТОРА УВД В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ СТАЖЁРА В ПРИЗМЕ НОВЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ........677
Günay BİNNƏTOVA - AUTİZM SİNDROMU DAŞIYAN UŞAĞIN AİLƏ KEYFİYYƏTİ...686
Səbinə RƏHİMOVA - MƏKTƏBƏQƏDƏR TƏHSİLDƏ İKT-nın TƏTBİQİ........693
Aynurə ƏHMƏDOVA - ETİK MÜNASİBƏTLƏRDƏ ÜNSİYYƏTİN TƏZAHÜR XÜSUSİYYƏTLƏRİ........698
Cəbrayıl ŞİRƏLİYEV - İNKLÜZİV TƏHSİLDƏ TEXNOLOGİYA VƏ YAXŞI DİZAYN….707

Hikmət ƏLİZADƏ - ƏMƏKDAŞLIQ ŞAGİRDLƏRİN ƏQLİ VƏ SOSİAL İNKİŞAF AMİLİ KİMİ........710
Rəhimə MAHMUDOVA - SEMİNAR MƏŞĞƏLƏLƏRİNİN TƏŞKİLİ MÜASİR TƏLİM KONSEPSİYALARI KONTEKSTİNDƏ........715
Bekzod Bakhodirovich OCHİLOV - DISTANCE LEARNING AND INFORMATICS IN EDUCATION........721
Umida Ural kizi MAKHMUDOVA - REPRESENTATION OF REALIAS IN COMPARATIVE LINGUISTICS IN AZERBAIJANI AND UZBEK LANGUAGES........729
Muxabbat Ikramovna TURSUNOVA - THE PROBLEM OF TRAINING FOREIGN TEACHERS……........737
Iroda Baxodirovna UTAEVA - THE POWER OF PROFESSIONAL CREATIVE COMPETENCE: NURTURING FUTURE FOREIGN LANGUAGE TEACHERS........743
Azadə QULİYEVA - AZƏRBAYCAN DİLİ VƏ ƏDƏBİYYAT FƏNLƏRİNİN TƏDRİSİNDƏ FƏNLƏRARASI VƏ FƏNDAXİLİ İNTEQRASİYANIN REALLAŞDIRILMASI…………….750
Günay SÜLEYMANOVA - MƏKTƏBƏQƏDƏR UŞAQLARA İNGİLİS DİLİNİ ÖYRƏTMƏK ÜSULLARI…….......756
Samirə HACIYEVA - ELMİ-PUBLİSİSTİK MƏTNLƏRİN TƏRCÜMƏ PRİNSİPLƏRİ........767
Tamam İSMAYILOVA - ƏDƏBİYYATDA PSİXOLOGİZM - İNSAN VƏ CƏMİYYƏT PROBLEMİ........774

Məlahət NURİYEVA - ÖYRƏNMƏ MÜHİTİNDƏ ŞAGİRDLƏRİN MOTİVASİYASI YANAŞMALARI: TARİXİ TƏHLİL........779
Ceyhun ƏLİYEV - DİNİ İDENTİKLİK CƏMİYYƏTİN SOSİAL PSİXOLOJİ İMUNİTET SİSTEMİ KİMİ........785
Səbinə Hikmət qızı ƏLİZADƏ - SOSİAL QABİLİYYƏTLƏRİN İNKİŞAFI UŞAQLARIN BAĞÇAYA ADAPTASİYASININ YOLU KİMİ........791

Cengiz ŞAHİN, Aydan MALİKOVA - ÜNİVERSİTELERDE ÖĞRENİM GÖRÜLEN PUAN TÜRÜNE GÖRE ÖĞRENCİLERİN SOSYAL MEDYA BAĞIMLILIK DÜZEYLERİ...............799
Elşən SADIQOV - SOSİAL DÖVLƏTİN AZƏRBAYCAN MODELİ.......................................809
Umida Aliboevna BUTAYEVA - STUDENTS TOTHE WORLD OF PROFESSIONAL VALUES AND THE ROLE OF SOCIAL INTELLIGENCE IN THE FULLNESS………………………..813
Rəna QƏDİROVA, Təranə BABAYEVA, Aida MİRZƏYEVA - MƏDƏNİ İDENTİKLİK PROBLEMİNİN TƏDQİQİNİN BƏZİ MƏSƏLƏLƏRİNƏ DAİR...816
Büşra ÖZTÜRK - STRESS VƏ POSTTRAVMATİK STRESS POZUNTUSUNUN ƏSAS ƏLAMƏTLƏRİ...821
Seray YILMAZ - MOBBİNQ ANLAYIŞI VƏ ONUN XÜSUSIYYƏTLƏRİ............................829

Kamala AĞAYEVA - DİQQƏT ƏSKİKLİYİ VƏ HİPERAKTİVLİK POZUNTUSUNUN SƏBƏBLƏRİ HAQQINDA...837
Гюльнара РИЗАЕВА - НАРУШЕНИЯ МЕЖЛИЧНОСТНЫХ ОТНОШЕНИЙ И ЭМОЦИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ ДЕТЕЙ-СИРОТ...842
Anar XƏLƏFOV - İNKLÜZİV SİNİFLƏRDƏ TƏLİM PROSESİNDƏ OYUNLARIN İSTİFADƏSİNİN ŞAGİRDLƏRİN PSİXO-SOSİAL DURUMUNA TƏSİRİ.............................847
Ülviyyə ELYAZOVA - PSİXİ VƏ EMOSİONAL SAĞLAMLIQ..860
Səidə HÜSEYNOVA - BAĞLILIQ NÖVLƏRİ VƏ BUNUN ŞƏXSİYYƏTİN PSİXİ SAĞLAMLIĞINA TƏSİRİ...865
Tünzalə MUSAYEVA - ŞƏXSİYYƏTİN "MƏN" KONSEPSİYASI SOSİAL-PSİXOLOJİ PROBLEM KİMİ...872
Gültəkin İSMAYILOVA - MÜASİR ELM VƏ TƏHSİLİN SOSİO-MƏDƏNİ VƏ PSİXOLOJİ ASPEKTLƏRİ...876
Ramiyyə CAVADOVA - ŞƏXSİYYƏTLƏRARASI ATTRAKSİYANIN STRUKTURUNDA SOSİAL İNTELLEKTİN YERİ VƏ ROLU...881
Günay BƏDƏLZADƏ - DAUN SİNDROMLU ŞƏXSLƏRİN BACARIQLARININ VƏ NAİLİYYƏTƏRİNİN TƏBLİĞİ...892
Günay HƏMİDOVA - İNSAN HÜQUQLARINDA GENDER MƏSƏLƏSİ: PROBLEMLƏR VƏ PERSPEKTİVLƏR..898
CONTENTS……………………………………………………………………………..907

ÖN SÖZ / PREFACE

10 MAYIS 1923 HAYDAR ALİYEV'İN DOĞUM GÜNÜ

Şamil AYRIM
Kongrenin Onursal Başkanı,
Türkiye Büyük Millet Meclisi, Milletvekili (İstanbul),
Türkiye-Azerbaycan Parlamentolararası Dostluk Grubu Başkanı,
Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi Üyesi
Türkiye, ANKARA

Azerbaycan'ın Umum Milli Lideri Merhum Haydar ALİYEV'in Doğumunun 100. Yıl vesilesiyle düzenlenen bu toplantı nedeniyle bütün katılımcıları saygıyla selamlıyorum.

Değerli Katılımcılar,

Bazı liderler vardır, el uzatır, bir ulusu ayağa kaldırır, yaralarını sarar. Bazı liderler vardır, yaptıklarıyla yalnızca tarih kitaplarına ve zihinlere değil kalplerde kazınır. Bazı liderler vardır ki, ömürleri, doğum ve ölüm yılları arasına hapsedilemez.

Azerbaycan'ın merhum Milli lideri Haydar Aliyev, bu vasıfların hepsini barındıran bir Lider olarak tarihe geçmiştir. Haydar Aliyev'i doğumunun 100 Yılında saygı ve rahmetle anıyorum.

Modern Azerbaycan'ın kurucusu Azerbaycan'ı girdaptan çıkaran büyük siyasetçi Haydar Aliyev, 10 Mayıs 1923'de, Nahcivan'da dünyaya geldi. Siyaset merdivenlerini zirveye kadar bir bir tırmandı. Sovyetler Birliği yönetiminin en önemli birkaç ismi arasına girmeyi başardı. Büyük mücadeleler, zorlu sınavlar verdi. Çünkü bir Müslüman Türk siyasetçisinin Sovyetler Birliği'nde üst göreve gelmesini engellemek isteyenler az değildi.

O, hayatını Azerbaycan'ın kalkınmasına adadı. 1969 yılında Azerbaycan'ı yönetmeye başladı. O günlerde, Azerbaycan Sovyetler Birliği'ndeki diğer ülkelerin gerisinde idi. Haydar Aliyev'in reformları ve stratejisi, Azerbaycan'ı 80'li yıllarında Sovyetler' in en gelişmiş ülkelerinden biri haline getirdi.

Azerbaycan halkı, Aliyev'in sergilediği sağlam iradeye, 20 Ocak 1990 katliamından sonra Moskova'da Sovyet yönetimine gösterdiği sert tepki ile de şahit oldu.

Moskova'dan memleketi Nahcivan'a döndüğünde, döneme göre tehlikeli, bir o kadarda cesaret gerektiren daha büyük bir adım attı. Nahcivan Meclisi'nde Sovyet bayrağını reddetti. Azerbaycan Halk Cumhuriyeti'nin 1918-1920 yılları arasında, tarihe kazınan Mehmet Emin Resulzade'nin 'Bir Kere Yükselen Bayrak Bir Daha İnmez' dediği, üç renkli Azerbaycan bayrağına yeniden resmi olarak hayat verdi.

O zaman Bakü'de durum vahimdi, ülkede iç karışıklık vardı. Ekonomi çökmüş, enflasyon fırlamış, devlet hazinesi boşalmıştı. Büyük sıkıntılar yaşanırken, bir taraftan da Sovyetlerden yeni ayrılan, bu nedenle henüz düzenli ordusu olmayan Azerbaycan'ın topraklarını, Ermenistan Silahlı Kuvvetleri işgal ediyordu.

Halk çağırdı, Haydar Aliyev Bakü'ye döndü. Halkın hür iradesi ile cumhurbaşkanı seçildi.1993 yılından o güne kadar ters giden ne varsa düzeltti, ateşkes sağlandı. Diğer yandan de da ülkedeki kaosa son verdi.

Azerbaycan ekonomisini petrolle yeniden canlandırdı. Büyük baskılara direnerek Dünya devi petrol şirketleri ile asrın anlaşmasının imzalanması onun azminin zaferiydi. Ülkenin kapısı yabancı yatırımcılara açıldı. Azerbaycan petrolü, inşa edilen boru hatlarıyla ile dünya pazarına

ulaştı. Bozulan ekonomi yükselişe geçti, bu yükseliş tüm göstergelere yansıdı. 1995-2003 gayrisafi milli hâsıla, %90,1 oranında, devlet gelirleri ise 3,9 kat arttı. Döviz rezervi 85 katı yükselerek yurtdışı ticaret hacmi 4 kat artarken enflasyon dizginlendi.

Haydar Aliyev'in zaferlerle dolu hayatı ne yazık ki 12 Aralık 2003'te Amerika'daki Cleveland Kliniği'nde, 80 yaşında sona erdi. Haydar Aliyev ülkesi Azerbaycan'ı adeta küllerinden yeniden yaratmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti 9. Cumhurbaşkanı merhum Süleyman Demirel, yakın dostu rahmetli Haydar Aliyev ile ilgili düşüncelerini şu cümlelerle ifade etmişti: "Azerbaycan bağımsız milli devletinin varlığı, Türk dünyası için, Türkiye için ve Azerbaycan halkı için muhteşem bir olaydır. Bu devletin yeniden kurulmasında, ayakta durmasında, güçlenmesinde Türkiye ve dünya ile bağlantılar kurmasında Haydar Aliyev'in, paha biçilmez, unutulmaz çok büyük hizmeti vardır. Engin tecrübesi, dirayeti, kararlılığı, ileri görüşlülüğü, barışseverliği, Azerbaycan'a ve Azerbaycan halkına olan sonsuz sevgisi; Türk tarihine, kültürüne ve Türklüğe bağlılığı ve vatanperverliği her türlü övgünün üstündedir".

Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattının açılış töreninde, "Türkiye ile Azerbaycan'ı öyle sıkıca bağladımki kimse ayıramayacak." demişti. Merhum Haydar Aliyev, ölümünden sonra, Bir Milletin İki Devleti olan Azerbaycan ve Türkiye, cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan ve Azerbaycan cumhurbaşkanı Sayın İlham Aliyev'in önderliğinde, barışa hizmet edecek Bakü-Tiflis-Kars demiryolu, Tanap, Tap, Star rafinerisi projeleri ile Türkiye-Azerbaycan ilişkilerini en üst seviyeye taşımışlardır.

44 günlük vatan savaşı bunun en somut örneğidir. AZERBAYCAN 3000 şehit vererek Karabağ'ı geri alarak Azerbaycanın toprak bütünlüğünü sağladı. Türkiye vatan savaşında bütün imkanlarıyla Can Azerbaycan'ın yanında yer aldı. Bu günde Türkiye tüm imkanlarıyla Karabağ'ın inşaasında Azerbaycan'ın yanındadır.

Yaşasın Azerbaycan! Yaşasın Türkiye!

ULU ÖNDER HAYDAR ALİYEV

Aygün ATTAR
Kongrenin Onursal Başkanı,
Cumhurbaşkanlığı Güvenlik ve Dış Politikalar Kurul üyesi,
Türkiye Azerbaycan Dostluk İşbirliği ve Dayanışma Vakfı başkanı,
Prof.Dr.
Türkiye, ANKARA

AZERBAYCAN'IN ÖNDERİ

Önder, güçlü ve ünlü oluşu, yeteneği ya da toplum içindeki yeri dolayısıyla, ilişkili bulunduğu toplumsal kümenin ya da toplumun tutum, davranış ve etkinliklerini, belli zaman ve koşullar içinde değiştirip yöneltme yeteneğini gösteren, topluluğa, topluma kılavuzluk eden, toplumu örgütleyen kimsedir.

Önder, inandırıcı yetenekleri ve küme üyelerinin gönüllü benimsemeleriyle, topluma öncülük eden kişidir. 100 yıl önce doğan ve Azerbaycan'ın adını tüm dünyaya tanıtan rahmetli Haydar Aliyev yukarıda belirttiğim tüm vasıflara haiz bir kişiliğe sahipti…Onun faaliyetleri sadece Azerbaycan nezdinde değil tüm Türk Dünyasının dört bir tarafında domino etkisiyle Türk Devletleri Teşkilatına götüren süreci tetiklemiştir. Onun 9.cumhurbaşkanımız rahmetli Süleyman Demirel ile kurduğu dostluk ve kardeşlik ilişkisi iki ülke arasındaki ilişkileri son derece olumlu etkilemekle kalmamış ortaya "Bir Millet İki Devlet" mefkûresini çıkarmıştır. Türkiye ile Azerbaycan 'ın tek milletin sahip olduğu iki devletten teşekkül etmiş olduğu hakikatini ortaya koyarak şu fikrin fiile, söylemin eyleme dönüşmesinde öncül olan Büyük Türk ve Türkiye dostu Haydar Aliyev'den bahsedilirken "nadir şahsiyettir ki" diye tanımladığımız o kadar çok ilkler var ki ... Peki, dünyaca ünlü Türk lider Soyyetler Birliğinde Politbüro üyeliğine kadar yükselebilmiş tek Müslüman, Rusya'da etkin olan Ermeni lobisinin engellemelerine rağmen siyasi hayatta silinmez izler bırakan Haydar Aliyev nasıl bir ömür yaşamıştır? Onun şerefli, onurlu fakat zor hayat basamaklarını hızla tırmanmasına vesile olan kişiliğini anlayabilmek için özgeçmişine göz atmamız gerekiyor…

Nahçıvan'dan Politbüro'da uzanan meşakkatli yolun yılmaz kahramanı.

HAYDAR ALİYEV'İN HAYATI

Haydar Ali Rızaoğlu Aliyev, 10 Mayıs 1923'te Azerbaycan'ın Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti'nde doğdu. Bir işçi ailesinin çocuğu idi. 1939 yılında Nahçıvan Pedagoji Teknik Okulu'nu birincilikle bitirdikten sonra şimdiki adı Azerbaycan Devlet Petrol Akademisi olan Azerbaycan Sanayi Enstitüsü'nde eğitimine devam etti. Ancak ülkenin içinde bulunduğu savaş dolayısıyla eğitimine devam edemedi.

1941 yılından itibaren Haydar Aliyev, Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti Halk İçişleri Komiserliği'nde ve Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti Halk Komiserleri Meclisi'nde Şube Müdürü olarak görev yaptı. Ardından 1944 yılında çalışmak için devlet güvenlik teşkilatlarına gönderildi. Bu dönemden itibaren devlet güvenlik teşkilatlarında çalışan Haydar Aliyev, 1964'ten Azerbaycan SSCB Bakanlar Kurulu yanında devlet güvenlik komitesinde başkan yardımcısı, 1967 yılından itibaren ise başkan olarak görev yaptı ve Tuğgeneral rütbesine kadar yükseldi. Daha sonra şimdiki adı Saint Patersburg olan Leningrat'ta özel yüksek öğrenim gördü. 1957 yılında Azerbaycan Devlet Üniversitesi Tarih bölümünü bitirdi.

1969 yılında Azerbaycan Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin toplantısında, Azerbaycan Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri seçildi ve böylece partinin en yüksek konumlarından birine getirilmiş oldu. Ardından 1982 yılının Aralık ayında Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Politbüro üyeliğine seçilerek SSCB Bakanlar Kurulu Başkanı

Birinci Yardımcısı görevine getirildi. Buradaki milletvekilliği görevini yaklaşık 20 yıl sürdüren Haydar Aliyev, 5 yıl da SSCB Yüksek Sovyeti Başkanı Yardımcısı olarak çalıştı.

1987 yılının Ekim ayında, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Politbüro'nun Genel Sekreteri olan Mihail Gorbaçov'un Perestroyka ve Glasnost politikalarını fırsat bilerek yürüttüğü Ermeniperest tutumunu protesto ederek görevinden ayrıldı.

0 Ocak 1990'da Kızıl Ordu'nun Bakü'de gerçekleştirdiği katliamdan dolayı Moskovo'daki Azerbaycan temsilciliğine gelerek burada bir bildiri yayımladı. Bildiride Sovyet Rusya'nın bu yaptığı kanlı olayı protesto etti ve olayla ilgili kişilerin cezalandırılmasını talep etti.

Dağlık Karadağ sorununun baş göstermesi ile başlayan süreçte SSCB'nin politikalarını eleştirdi. İstediği sonuçları alamaması üzerine 1991 yılının Haziran ayında Sovyetler Birliği Komünist Parti üyeliğinden istifa etti.

Hayatının geri kalanını geçirmek üzere Azerbaycan'a dönen Haydar Aliyev, bir süre Nahçıvan'da kaldı. Burada Azerbaycan Yüksek Sovyeti milletvekili olarak görev yaptı. 1991 ile 1993 yılları arasında Nahçıvan Otonom Cumhuriyeti Yüksek Meclisi Başkanlığı ve Azerbaycan Cumhuriyeti Yüksek Sovyeti Başkanlığı gibi görevlerde bulundu. Ayrıca 1992 yılında Nahçıvan'da düzenlenen parti kongresinde, Yeni Azerbaycan Partisi'nin parti başkanı seçildi.

1993 yılına ülkede kriz sinyalleri verilmeye başlanmıştı. İç savaşın eşiğine gelinmesi ve bağımsızlığın tehlikeye düşmesi sebebiyle halk Haydar Aliyev'in başa geçmesini istemekteydi. Bu gelişmeler üzerine hükümet Haydar Aliyev'i Bakü'ye davet ederek 15 Haziran'da göreve çağırdı. 24 Temmuz 1993 tarihinde Haydar Aliyev, Milli Meclis'in kararı doğrultusunda Azerbaycan Cumhurbaşkanı olarak göreve getirildi. Kısa bir süre sonra gerçekleşen 3 Ekim 1993 seçimlerinde de halk bir kez daha Haydar Aliyev'i cumhurbaşkanı seçti.

11 Ekim 1998 tarihinde gerçekleştirilen genel seçimlerde de sonuç değişmedi ve Haydar Aliyev, oyların yüzde 76'sını alarak bir kez daha Azerbaycan Cumhurbaşkanı seçildi. 15 Ekim 2003 tarihinde yapılacak olan bir sonraki genel seçimlerde de halk Haydar Aliyev'in aday olmasını istese de sağlık durumunun kötüye gitmesi sebebiyle bunu kabul etmedi.

Halk tarafından iktidarda olması istenen Haydar Aliyev, yaklaşık 30 sene kadar politikanın içinde aktif rol oynadı. İktidarda olduğu dönem boyunca ülkenin sosyal, kültürel, ekonomik sıkıntıya girdiği en zor durumlarda halkın Haydar Aliyev'i iktidarda istemesi onun Azerbaycan tarafından ne kadar çok sevildiğinin göstergesidir.

Haydar Aliyev, sağlık problemlerinin artması nedeniyle seçimlere katılamamış olsa da, seçimlerde oğlu İlham Aliyev'e desteğini sürdürdü. Babasından aldığı mirası en iyi şekilde koruyacağına inanan halk oğlu İlham Aliyev'i 2003 seçimlerinde cumhurbaşkanı olarak seçti. Seçimlerden kısa bir süre sonra Haydar Aliyev'in rahatsızlığı ciddi boyutlara ulaştı ve tedavi için gittiği ABD'de 12 Aralık 2003 tarihinde vefat etti.

Haydar Aliyev birçok ödül, nişan ve yine birçok ülkenin fahri doktora ünvanına sahip oldu. Dört kez Sovyetlerin Lenin Nişanı'nı alan Aliyev, Kırmızı Nişan gibi Sovyetlere ait birçok nişan daha kazandı ve iki defa Sosyalist Kahraman ilan edildi. 13 Nisan 1999'da Türkiye Cumhuriyeti'nin o zamanki Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından kendisine "Atatürk Barış Nişanı" layık görüldü. Bunlar dışında 1997'de Ukrayna'da 'Yaroslav Nişanı', 2001'de Moskova Devlet Üniversitesi tarafından "Fahri Profesörlüğü" ve 2003 yılında Rusya'nın en büyük ödüllerinden olan 'Mukaddes Apostol Andrey Pervozvannı Nişanı'nı aldı. Tüm bu satırlar Azerbaycan'ın medarı iftiharı ve çok önemli tarihi şahsiyeti olan Haydar Aliyev'in biyografik bilgileridir. Onun hayatını taçlandıran en önemli etken 'Men fexr edirem ki Azerbaycanlıyam' dediği ülkenin, onun halkının Haydar Aliyev'e duyduğu derin saygı, güven ve tükenmez sevgidir.

HALKA KİMSEYİ ZORLA SEVDİREMEZSİN

Tarih bize öğretiyor ki halk kimseyi bedavadan sevmez ve halka kimseyi zoraki sevdiremezsiniz. Azerbaycan'ın yöneticisi olduğu yıllarda Sovyetlere rağmen, milli gayretiyle yürüttüğü faaliyetleri; Pantürkizmle yargılanarak Sibirya'ya sürülen Hüseyin Cavid Turan'ın kemiklerini ana vatana getirerek onun ruhunu şad etmesi, Moskova'nın siyah listesindeki milli şairimiz Bahtiyar Vahabzadeye sahip çıkarak onun yazıp yaratmasına fırsat sunması, Azerbaycan'ın milli kadrolarına kol kanat geren siyaseti, Rusya'da etkili olan ve her fırsatta Türk düşmanlığı yapan Taşnak zihniyetine karşı akıllıca tutumuyla o dönemin realitesine göre önlem alarak Türklüğe yaptığı hizmetleri nedeniyle Azerbaycan halkı Haydar Aliyev'i sevdi…

Politbüro üyesi ve Sovyetler Birliği Başbakan Yardımcılığı gibi önemli bir görevde bulunmasına rağmen halkının isteği doğrultusunda tüm bunları elinin tersiyle iten Haydar Aliyev, Anavatana Sovyet rejimi tarafından yapılan haksızlıkları protesto eden soydaşlarla saf tuttuğu için Azerbaycan halkının kalbinde zaten var olan sevgisini hayranlığa dönüştürmüştür. 1990 yılların evvelinde ikinci kere özgürlüğüne kavuşan Azerbaycan Devlet'inin başında Elçibey bulunuyordu. Bir taraftan Ermenistan'ın Karabağ başta olmakla Azerbaycan topraklarını işgal etmesi, diğer taraftan albay Suret Hüseynov ayaklanması ile Halk Cephesi Partisi iktidar olmasına rağmen ülke genelinde muktedir olamadığı ve ülke iki başlı yönetim ile parçalanmanın eşiğine geldiği için Azerbaycan Parlamentosunun ve sayıları milyonları bulan vatandaşların ülkedeki kaosa son verecek tek lider olarak gördükleri ve ismini meydanları doldurarak bıkmadan bağırdıkları Haydar Aliyev milletinin çağrısına ses vererek büyük risk alarak vatana, Nahçıvan'a döndüğü için milleti onu seviyor... Millet Meclisinin, tüm Azerbaycan'ın talebi ve rahmetlik Elçibey'in bizatihi teklifi ve daveti doğrultusunda rahmetlik Haydar Aliyev'in çok kısa zaman zarfında deneyimli bir devlet başkanı olarak Azerbaycan 'ı sabitleştirdiğini gayet iyi hatırlayan millet tüm bu nedenlerden dolayı onu seviyor…

Tüm bunlara dair arşivlerde çok sayıda belge, başta Azerbaycan televizyonu olmakla onlarca video görüntüleri ve gazete yayınları var. Hoş, millet sevgisine halk saygısına belge de gerekmez... Anılarda tap taze bir şekilde vardığını sürdüren Haydar Aliyev halkına aşık sevdalı bir devlet adamıydı.

Önder insanların bıraktıkları en güzel miras kendilerinden sonra kendi toplumlarına emanet ettikleri değerlerdir… Haydar Aliyev, milli köklere sağlıklı şekilde bağlı, modern dünyayla entegre olmuş, bölge siyasetinde barışı esas alan milli siyaseti bizlere miras bırakmıştır.

“Bir millet iki devlet” ülküsü onun Türküye Azerbaycan ilişkilerine bahşettiği en kıymetli mirastır, Azerbaycan onun emanetine göz bebeği gibi sahip çıkmaktadır… Azerbaycan ‘ın uluslararası enerji stratejisinin temelini atan ulu önder öngörülü bir devlet adamıydı . O, ekonominin tarih, siyaset bilimi sosyolojiden bağımsız olmadığından hareketle bütüncül bir yaklaşımla sözün gerçek anlamında Azerbaycan ‘da siyasi iktisad hamlesi gerçekleştirdi.

Haydar Aliyev'in politikalarının başarıya ulaşması, Azerbaycan'ın Ermenistan işgali altındaki toprakları başta olmak üzere pek çok sorununun Batı basınında Azerbaycan'ın bakış açısıyla yer almasını sağladı.

“VASİYETİ GERÇEKLEŞTİ”

Büyük saygı, sonsuz minnetle andığımız ve büyük coşkuyla doğumunun 100 yılını kutladığımız Ulu Önder Haydar Aliyev'i hürmetle yad ediyoruz… 'Şuşa'sız Karabağ, Karabağ'sız ise umumiyetle Azerbaycan yoktur' diyen merhumun vasiyeti şükürler olsun ki gerçekleşti.
Azerbaycan Cumhurbaşkanı, Muzaffer Ali Baş Komandan İlham Aliyev'in yönetimindeki kahraman Azerbaycan Ordusu Şuşa'yı işgalden azad ederek Karabağ Zaferine imza attı. Şimdi Azerbaycan ‘ın her karışında üç renkli ay yıldızlı bayrağımız gururla dalgalanıyor.

Allah rahmet eylesin, Önder Aliyev… Ruhunuz şad olmuştur.

NƏSİLLƏRƏ YADİGAR BÖYÜK DAHİ

İzzət RÜSTƏMOV
Bakı Dəvlət Universiteti, Sosiologiya kafedrasının professoru,
fəlsəfə elmləri doktoru, ”Şöhrət ordenli”, prezidentin şəxsi təqaüdçüsü
Azərbaycan, BAKI
izzatrustamov@bsu.edu.az

Azərbaycanın və keçmiş sovet ittifaqının dövlətçilik tarixində unudulmaz izlər qoyub getmiş dahi şəxsiyyət böyük siyasət nəhəngi ulu öndər Heydər Əliyevin şanlı 100 illik yubileyi bütün mədəni dünyada xüsusi rəğbətlə, həssaslıqla qarşılanmış çoxsaylı tədbirlərin mövzusu olmuşdur. Heydər Əliyev həyatda və xatirələrdə dönə-dönə anılmış, yad edilmişdir. Dünyanın dahi şəxsiyyətləri dövlət xadimləri, ilk növbədə, böyük dövlətlərin prezidentləri Heydər Əliyev fenomeninə onun misilsiz siyasi idarəçilik ampulasına ciddi maraq göstərmişlər. ABŞ-ın sabiq prezidenti Bill Klintonun dünya miqyaslı politoloq Zbiqnev Bjezinskini xüsusi məktubla Azərbaycana göndərməsini “Heydər Əliyevin siyasi idarəçilik fəlsəfəsinin sirri nədədir?” sualına cavab axtarmasını xatırlatmaq kifayət edər.

Heydər Əliyevin 100 illik yubileyi münasibətilə AZ TV-də daim yayımlanan. “Onun 100 fikri” rubrikasını çox yüksək qiymətləndirərəm. Bu rubrikada dinləyici canlı, müdrik, böyük hafizə, təfəkkür sahibi olan Heydər Əliyevlə şəxsən tanış olmaq, onun fikir, ideyalar dünyasına baş vurmaq imkanı əldə edir, çünki bu dediklərim Heydər Əliyevin çoxsaylı nitq və çıxışlarında onun müxtəlif görüş və müsahibələrində canlı olaraq səsləndirilmişdir. Heydər Əliyevin nəzəri irsi bundan sonra da dərindən öyrənilməlidir. Müasir Azərbaycanın memarı, əsl qurucusu olan Heydər Əliyevin, o cümlədən, Azərbaycan tarixinin öyrənilməsinə yeni konseptual yanaşması, vətəndaşlıq həmrəyliyi fəlsəfəsi kimi qiymətləndirilən “Azərbaycançılıq” konsepsiyası, milli dəyərlər, o cümlədən, əxlaqi, dini dəyərlər, təhsil,elm, gənclik, Azərbaycan diasporu, Azərbaycanın milli mədəniyyəti haqqında söylədiyi fikirlər bu gün də qiymətini saxlamaqdadır. İnamla demək olar ki, Sovet İttifaqı dağıldıqdan sonra müstəqil, suveren Azərbaycan qurularkən əsl mənada yaradılarkən bazar iqtisadiyyatına əsaslanan yeni ictimai münasibətlərin formalaşmasının müəllifi məhz Heydər Əliyevdir. Mənə də nəsib oldu ki, xeyli müddət Heydər Əliyevlə çiyin-çiyinə işlədik, onun “mənim bir nömrəli problemim” adlandırdığı qaçqınlar və məcburi köçkünlər probleminin həllində birgə fəaliyyət göstərdik. Böyük dahinin 100 illik yubileyi ilə əlaqədar qələmə aldığım “Heydər Əliyevlə birgə işləmək xoşbəxtliyi: bir sıra xatirələrim” çap olunacağı təqdirdə oxuyucular üçün maraqlı olacaqdır.

Bakı Dövlət Universitetinin dünya miqyaslı məzunu olan Heydər Əliyevin 100 illik yubileyi ilə əlaqədar tədbirlər istər bu elm-təhsil ocağında istərsə də ondan kənarda xüsusilə də beynəlxalq miqyasda yüksək səviyyədə keçirilmişdir. Bakı Dövlət Universiteti “Sosiologiya kafedrasının ulu öndər Heydər Əliyevin 100 illik yubileyi çərçivəsində keçirdiyi və 5-6 oktyabr 2023-cü il tarixində uğurla baş tutan “Şəxsiyyət, Cəmiyyət və Dövlət: XXİ əsrdə: Qlobal Çağırışlar və İnkişaf Perspektivləri” mövzusunda Sosial Elmlər üzrə Beynəlxalq Fənlərarası Elmi Konfrans xüsusi təqdirə layiqdir. Bu konfransda istər keçmiş Sovet İttifaqı respublikalarından, istərsə də dünyanın müxtəlif ölkələrindən təşrif buyurmuş alimləri, jurnalistləri, pedaqoqları öz elmi nəaliyyətlərini təqdim etmiş, öz dəyərli fikirlərini konfrans iştirakçıları ilə bölüşmüşlər. Mən də noyabrın 6-da konfransda Heydər Əliyev haqqında bir sıra xatirələrimdən bəhs etmiş, bu böyük dahinin nəzəri irsindən bir sıra məsələləri dinləyicilərin nəzərinə çatdırmışam. Elmi konfransın yekun sözü bunda öz təcəssümünü tapmışdır ki, müasir Azərbaycanın təməl daşını çox ustalıqla qoymuş Heydər Əliyevin ideyaları, arzuları müasir dövrün parlaq dövlət xadimi qlobal lider və diplomat kürsisində yer almış, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü və suverenliyini qətiyyətlə təmin etmiş, “dəmir yumruq fəlsəfəsi”nin müəllifi prezident İlham Əliyev tərəfindən uğurla yerinə yetirilir.

Açar sözlər: Azərbaycan, Heydər Əliyev, dahi şəxsiyyət.

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

AZƏRBAYCAN VƏ XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN DƏVƏT EDİLMİŞ MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/

PAPERS /ARTICLES/ BY INVITED SPEAKERS FROM AZERBAIJAN AND FOREIGN COUNTRIES

YENİ QLOBAL REALLIQDA SOSİAL TƏHLÜKƏSİZLİYƏ ÇAĞIRIŞLAR VƏ TƏHDİDLƏR: AZƏRBAYCAN TƏCRÜBƏSİ

Zahid ORUC
Sosial Tədqiqatlar Mərkəzinin İdarə Heyətinin sədri,
Sosial Tədqiqatlar Elmi-Analitik Jurnalının Baş redaktoru
Azərbaycan, BAKI
zahidoruc@gmail.com

XÜLASƏ

Məqalədə qeyd olunur ki, son vaxtlar dünyada baş verən proseslər mövcud beynəlxalq münasibətlər sisteminin dağılması və "yeni dünya nizamının formalaşması" kimi səciyyələnir. Müvafiq olaraq, müzakirə predmeti bütün sferalarda yeni reallıqların yaranmasıdır: geosiyasi, siyasi, iqtisadi, texnoloji, hüquqi, sosial, mədəni-mənəvi və s.

Yeni reallıqda milli təhlükəsizlik sisteminin bütün parametrləri, təhdid və risklər iyerarxiyası dəyişir, yeni istiqamətlər yaranır. Tədqiqatçılar yeni sosial reallığa, onun xüsusiyyətlərinə və inkişaf perspektivlərinə yeni konseptual baxışı vurğulayan məsələlərin geniş spektrini nəzərdən keçirirlər. Eyni zamanda, həm Qərbdə, həm də Şərqdə mövcud olan texnososial məkanın keyfiyyətcə yeni təhlükə və risklərinə, transformasiya xarakterli ictimai-siyasi və sosial-mədəni dəyişikliklərə xüsusi diqqət yetirilir. Rəqəmsal informasiya inqilabı, texnoloji sıçrayış innovasiyaları, sosial reallığın yeni sistem formalaşdıran amilləri kimi elm və təhsilin rolu nəzərdən keçirilir. Bu sahələrdə ictimai-siyasi proseslərin elmi əsaslara qoyulması - bununla da yeni aktual tədqiqat sahələrinin formalaşmasına təkan verir.

Bu, öz növbəsində, milli təhlükəsizliyin kompleks problemlərinin onların qarşılıqlı təsirində hərtərəfli tədqiqini, tendensiyaların və dinamikanın müəyyənləşdirilməsi məsələlərini cəmiyyətin inkişafı və dövlətçiliyin möhkəmləndirilməsi baxımından gündəmdə duran ən mühüm hadisəyə çevirir.

Milli təhlükəsizliyin mühüm aspektləri olan sosial təminata çağırış və təhdidlərin növləri və formaları durmadan artır. Bu dinamika çox mürəkkəb xüsusiyyətlərlə - yaşadığımız dövrdəki dəyişikliklərin sürəti və tempi, proseslərin müxtəlifliyi və intensivliyi, habelə onların miqyası və qeyri-müəyyənliyi - gözlənilməzlik və mümkün nəticələrlə səciyyələnir. Sosial təhlükə və risklərin müxtəlifliyi qarşılıqlı təsir göstərən siyasi, hərbi, sosial-iqtisadi, texnoloji, demoqrafik və ekoloji proseslərin və hadisələrin mürəkkəb qarşılıqlı asılılığının nəticəsi ilə izah olunur. Ümumiyyətlə, XXI əsrin üçüncü onilliyində sosial təminat problemləri qlobal nəticələrə, zəncirvari təsirə malik olmaqla, təkrarlanan halların artmasına, böhranlı vəziyyətlərin, demək olar ki, dayanmadan, davamlı formada olması və beləliklə, hər bir dövlətin ictimai-siyasi sabitliyi, fəaliyyətinin pozulmasına gətirib çıxarır. Beləliklə, milli təhlükəsizliyin ən mühüm sahələrindən biri olan sosial təminat və onun spesifik determinantlarının öyrənilməsi aktualdır.

Müəllif Azərbaycanın təcrübəsinə istinad edərək bildirir ki, 90-cı illərdə bu, dünyada ən çox qaçqın olan ölkə olub. Ümummilli lider Heydər Əliyevin qaçqın axınının tənzimlənməsi istiqamətində apardığı miqrasiya siyasəti ilə qlobal miqrasiya axınları Azərbaycanın yeni tarixində ilk dəfə toqquşmuş, bütün dünyada ölkəmizin təcrübəsi nümunə kimi öyrəniləcək tarixi təcrübədir.

2020-ci ildə Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə milli ordumuzun Qarabağı işğaldan azad etməsi və müasir tarixdə heç bir ölkədə görünməmiş "Böyük Qayıdış Strategiyası"nın həyata keçirilməsi ilə Azərbaycan bir milyondan çox qaçqının vətənlərində məskunlaşdırılmasına başlayıb. Beləliklə, Azərbaycan müasir tarixdə ilk dəfə olaraq sosial təminatımıza qarşı daha bir böyük problemi – qaçqın problemini həll edə bildi.

Açar sözlər: sosial təhlükəsizlik, yeni çağırışlar, yeni qlobal reallıq, təhdidlər, Azərbaycan təcrübəsi.

CHALLENGES AND THREATS TO SOCIAL SECURITY IN THE NEW GLOBAL REALITY: THE EXPERIENCE OF AZERBAIJAN

Zahid ORUJ
Chairman of the Board of the Social Research Center,
Editor-in-Chief of the Scientific-Analytical Journal of Social Studies
Azerbaijan, BAKU
zahidoruc@gmail.com

SUMMARY

The article notes that the processes occurring in the world recently are characterized as the collapse of the existing system of international relations and the "formation of a new world order." Accordingly, the subject of discussion is the emergence of new realities in all spheres: geopolitical, political, economic, technological, legal, social, cultural and moral, etc.

In the new reality, all parameters of the national security system, the hierarchy of threats and risks are changing, new directions are emerging. Researchers consider a wide range of issues that emphasize a new conceptual view of the new social reality, its characteristics and development prospects. At the same time, special attention is paid to qualitatively new dangers and risks of the technosocial space existing both in the West and in the East, transformational socio-political and socio-cultural changes. The digital information revolution, technological breakthrough innovations, the role of science and education as new system-forming factors of social reality are considered. Putting socio-political processes in these areas on a scientific basis - thereby gives impetus to the formation of new relevant research areas.

In turn, this makes a comprehensive study of complex problems of national security in their interaction, issues of determining trends and dynamics, the most important event on the agenda from the point of view of the development of society and strengthening of statehood.

The types and forms of challenges and threats to social security, which are important aspects of national security, are constantly increasing. This dynamics is characterized by very complex characteristics - the speed and pace of changes in the time we live in, the diversity and intensity of processes, as well as their scale and uncertainty - unpredictability and possible consequences. The diversity of social threats and risks is explained by the result of a complex interdependence of political, military, socio-economic, technological, demographic and environmental processes and events that have mutual influence. In general, in the third decade of the 21st century, social security problems have global consequences, a chain effect, increasing recurrence, crisis situations take a continuous form, almost non-stop, and, thus, the socio-political stability of each state, leads to disruption of its activities. Thus, the study of social security and its specific determinants, which is one of the most important areas of national security, is relevant.

Referring to the experience of Azerbaijan, the author states that in the 90s it was the country with the largest number of refugees in the world. The migration policy of the national leader Heydar Aliyev in the direction of regulating the flows of refugees and global migration flows collided for the first time in the new history of Azerbaijan, the experience of our country is a historical experience that will be studied as an example. all over the world.

In 2020, with the liberation of Karabakh from occupation by our national army under the leadership of President Ilham Aliyev and the implementation of the "Great Return Strategy", unprecedented in any country in modern history, Azerbaijan began to resettle more than a million refugees in their homelands. Thus, for the first time in modern history, Azerbaijan managed to solve another huge challenge to our social security – the refugee problem.

Key words: social security, new challenges, new global reality, threats, Azerbaijani experience.

GİRİŞ

Son dövrlərdə dünyada baş verən proseslər mövcud beynəlxalq münasibətlər sisteminin çökməsi və "yeni dünya düzənini formalaşması" kimi səciyyələndirilir. Müvafiq olaraq, bütün sahələrdə yeni:geosiyasi,siyasi, iqtisadi, texnoloji, hüquqi, sosial, mədəni-mnəvi və s.-reallıqların yaranması müzakirələrin mövzusunu təşkil edir.

Yaranmış yeni reallıqda milli təhlükəsizlik sisteminin də bütün parametrləri, təhdid və risklərin iyerarxiyası dəyişir, yeni istiqamətləri ortaya çıxır. Tədqiqatçılar yeni sosial reallığa, onun vxüsusiyyətləri və inkişaf perspektivlərinə yeni konseptual baxışı vurğulayan geniş spektrli məsələləri nəzərdən keçirirlər. Bu sırada ilk olaraq, həm Qərbdə, həm də Şərqdə mövciud olan texno-sosial məkanın keyfiyyətcə yeni təhlükələr və risklərinə, transformasiya xarakterli sosial-siyasi və sosial-mədəni dəyişikliklərə xüsusi diqqət yetirilir. Rəqəmsal informasiya inqilabı, texxnoloji sıçrayış xarakterli innovasiyalar, elmin və təhsilin sosial reallığın sistemyaradıcı yeni faktorları qismində rolu nəzərdən keçirilir. Sözü gedən sahələrdə ictimai-siyasi proseslərin elmi əsaslarla qurulması - dolayısı ilə yeni aktual tədqiqat sahələrinin formalaşdırılmasına təkan verir.

Öz növbəsində bu da, milli təhlükəsizliyinin kompleks problemlərinin qarşılıqlı təsirdə əhatəli araşdırılmasını, tendensiya və dinamikanın müəyyən edilməsi məsələlərini cəmiyyətin inkişafı və dövlətçiliyin möhkəmləndirilməsi aspektində gündəmin ən mühüm hadisəsinə çevirir.

Milli təhlükəsizliyin vacib istiqamətlərindən olan sosial təhlükəsizliyə olan çağırışları və təhdidlərin çeşid və formaları durmadan artır. Bu dinamika - yaşadığımız zamanın sürət və dəyişikliklər tempinə, proseslərin müxtəlifliyi, intensivliyi, habelə, miqyası və qeyri-müəyyənliyi- gözlənilməzliyi, mümkün nəticələri ilə olduqca mürəkkəb xüsusiyyətlərlə xarakterizə olunur. Sosial təhdid və risklərin müxtəlifliyi - qarşılıqlı təsirdə olan siyasi, hərbi, sosial-iqtisadi, texnoloji, demoqrafik və ekoloji proses və hadisələrin kompleks qarşılıqlı bağlılığının nəticəsi ilə izah edilir. Bütövlükdə XXI əsrin üçüncü onilliyində sosial təhlükəsizlik məsələləri tarixdə heç zaman olmadığı qədər qlobal miqyaslı nəticələrə, zəncirvari effektə malik olmaqla, getdikcə daha çox başvermə tezliyinə, böhranlı vəziyyətlərin davamlı şəkil alaraq, demək olar ki, fasiləsizliyinə, və bununla da hər bir dövlətin ictimai-siyasi sabitliyinin, fəaliyyətinin pozulmasına gətirib çıxarır. Beləliklə, milli təhlükəsizliyin həlledici sahələrindən olan sosial təhlükəsizlik və onun spesifik determinantlarının tədqiqi aktuallıq kəsb edir.

ƏSAS HİSSƏ

Sosial təhlükəsizliyə yeni çağırışlar

XXI-ci əsrin gəlməsi ilə həm beynəlxalq münasibətlərin mahiyyəti, həm bütövlükdə beynəlxalq ictimaiyyətin üzləşdiyi təhlükələr dəyişib, həm də milli dövlətlərin maraqlarına olan təhdidlər çox.axəli istiqamətlər kəsb edib. Yeni təhldidlər və çağırışlar özünü olduqca tez biruzə verdi. Əsrin ilk ilində 11 sentyabr beynəlxalq terrorizm hadisəsinin baş verməsi,qlobal miqyasda cinayətkarlıqların yeni növlərinin ortaya çıxması (informasiya təhlükəsizliyi, kibermüharibələr, narkotik vasitələrin qanunsuz dövriyyəsi, kibercinayətkarlıq, ifrat yoxsulluq və aclıq, hətta iqlim dəyişikliyinin fəsadları,terrorizm və piratçılıq – məhz özünün sosial səbəb və nəticələrinə, cəmiyyətə təsirinə görə diqqəti cəlb etdi. Yeni təhdidlərin mənbələri yalnız beynəlxalq münasibətlərin ənənəvi aktorları olan milli dövlətlər deyil, qeyri-dövlət səviyyəli qeyri-dövlət subyektlərindən (hakerlər, terrorçular və s.) qaynaqlanır. Artıq təhlükəsizlik sadəcə strateji hərbi-siyasi təhlükəsizliyin əhatə dairəsinə aid hadisə sayılmır. Öz növbəsində qlobal pandemiyanın baş verməsi də onu göstərdi ki, proseslərin ən böyük təsiri nəhəng insan qruplarını əhatə etməklə planetar sosial mahiyyətli təhdidlərlə müşayiət olunur [Beck, 1992; Giddens, 1998].

Sözü gedən yeni daxili və xarici çağırışların artması cəmiyyətin sabit və təhlükəsiz inkişafı üçün mexanizmlərin axtarışını şərtləndirib. Hər hansı bir sosial sistemin həyat fəaliyyətinin, davamlı inkişafının, əlverişsiz xarici və daxili çağırışları (təsirləri) dəf etmək qabiliyyətini,özünün

bütövlüyünü və rəqabət qabiliyyətini təmin edən sosial təhlükəsizliyinin optimal modelinin mexanizmlərini müəyyən etmək müasir dövlətin fəaliyyətində həlledici istiqamətlərdəndir.

"Sosial təhlükəsizlik" termini ilk dəfə milli zəmində 1904-cü ildə ABŞ konqiresində T.Ruzvelt tərəfindən işlədilmişdir və bundan sonra beynəlxalq elmi dövriyyəyə daxil edilmişdir [Social Security History].

Nəzərə alsaq ki, müasir dövlətlərin əksəriyyəti- mahiyyyət etibarı ilə sosial yönümlü dövlətlərə doğru inkişaf istiqamətini seçim edib, ümumiyyətlə, sosial dövlətlərin təsnifat mütəlifliyinə baxmayaraq, onların qloballaşma proseslərinin təsiri altında unifikasiyası, həyata keçirilən sosial siyasətin ümumi cəhətlərinin çoxalması baş verir. Getdikcə daha çox dövlətlər əmək qabiliyyətli vətəndaşların aktivləşdirilməsinin sürətləndirilməsinə yönəlmiş sosial siyasət həyata keçirir, dövlət həssas təbəqələrə qayğısını davam etdirir.

Sosial təhlükəsizlik -müxtəlif elmi fənlər arasında- fərqli şəkildə şərh olunan mürəkkəb kompleks anlayışdır. "Sosial təhlükəsizlik" anlayışı ilə bağlı fikirlər bir çox sahələrdə-sosiologiya, mədəniyyətşünaslıq, hüquq və psixologiya kimi müxtəlif fənlər tərəfindən təqdim olunur.

Belə ki, əgər politologiya sosial təhlükəsizlik dedikdə "hakimiyyət orqanlarının, dövlət orqanlarının şəxsiyyətin, cəmiyyətin və dövlətin təhlükəsizliyini təmin etmək üçün qarşıya qoyulmuş məqsədlərə nail olmağa yönəlmiş fəaliyyəti" başa düşülürsə, qtisad elmi bu anlayış altında "iqtisadiyyatın, müəssisələrin və əmək bazarının fəaliyyəti üçün zəruri olan amillər sistemini" görür. Sosiologiya üçün "sosial təhlükəsizlik"- çox geniş anlayışdır. Ümumilikdə, sosial təhlükəsizlik "sosial subyektlərin həyati maraqlarının etibarlı müdafiəsindən, insan potensialının, insanların həyatını təmin edən sistemlərin, onların yolunun davamlı dəyərlərinin, həyat, əxlaqi davranış və fəaliyyətlər haqqında təsəvvürlərinin qorunub saxlanılması və inkişaf etdirilməsindən ibarətdir. Psixologiyada sosial təhlükəsizlik "mövcud təhlükələri və onları azaltmaq imkanlarını qavrama, dərk etmə ilə" əlaqələndirilir. Bubaxımdan, müxtəlif elmi sahələri sosial praktikada mövcud olan sosial təhlükəsizlik məsələlərinin dərk edilməsi, ümumiləşdirilmiş tipoloji definisiyanın verilməsinə cəhdlər edilir [Костюченко, 2017: 206-210].

Məsələni mürəkkəbləşdirən daha bir amil bununla bağlıdır ki, "sosial təhlükəsizlik"- anlayışının məzmunu daimi -statik deyil, dünyanın və cəmiyyətinin üzləşdiyi və ya üzləşə biləcəyi risklər dairəsinin getdikcə genişlənməsi, yeni sosial reallıqların yaranması ilə daha da dinamik şəkil alır. Bununla belə, qeyd etmək lazımdır ki, dünyada son dərəcə qeyri-sabit vəziyyətə baxmayaraq, insan varlığını təmin edən əbədi dəyərlər var ki, onların arasında "sosial təhlükəsizlik"- ilk yerlərdən birini tutur.

Təsafüdi deyil ki, informasiya sivilizasiyasının və rəqəmsal əsrin bərqərar olması ilə təasadüfi deyil ki, yeni reallığın-kiber məkanın formalaşması,sosial şəbəkələrin ortaya çıxması ilə meydana gələn aşkar təhdidlər - sosial təhlükəsizlik məsələsini daha da aktuallaşdırıb. Yeni sosial media latformaları insanlara ünsiyyət qurmağa, məlumat paylaşmağa və virtual olaraq bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqə qurmağa imkanlar yaradıb. Məsafədən ünsiyyətin aşkar üstünlükləri ilə yanaşı, sosial şəbəkələrin yaratdığı bir sıra gizli təhlükələr də formalaşıb.

Ötən 2023-cü ildə bütün dünyada sosial şəbəkələrin 5.44 milyardı aşan auditoriyası artmaqda davam edir. Bu, dünya əhalisinin təxminən 60%-ni təşkil edir. İnsanların gündə internetdə keçirdiyi orta vaxt 6 saat 37 dəqiqədir. Son GWI araşdırması göstərir ki, insanlar dostları və ailəsi ilə əlaqə saxlamaq, xəbərlərdən xəbərdar olmaq və videolara, seriallara və ya filmlərə baxmaq üçün ən çox məlumat tapmaq üçün onlayn resurslara müraciət edirlər.

Orta iş yaşında olan internet istifadəçisi gündə 2,5 saatdan bir qədər çoxunu sosial mediada keçirir. Bu, onlayn rejimdə olan hər 10 dəqiqədən demək olar ki, 4 dəqiqəsi deməkdir [Dıgıtal 2023 Global Overvıew Report].

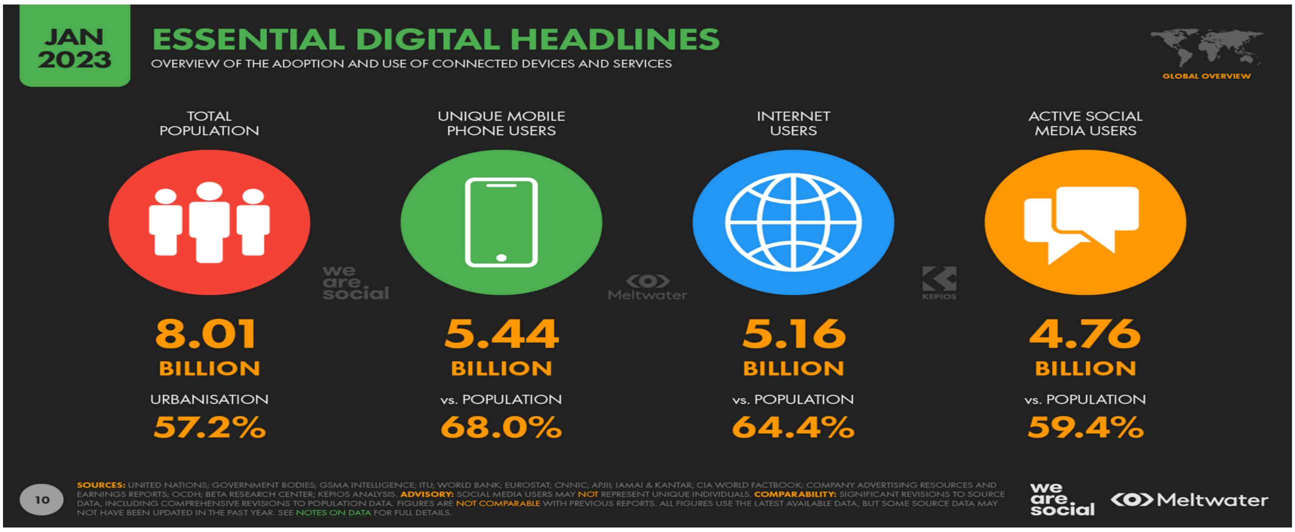

Sosial təhlükəsizlik müasir dövlətin prioritet istiqamətlərindən biridir. Bu istiqamətdə yranan yeni sosial təhdid və çağırışlar da əsasən qlobal xarakterlidir. Ən mühüm məsələlərdən biri olan əhalinin sağlamlığının qorunmasının daha güclü mexanizmlərinin, ictimai səhiyyəyə xaricdən qaynaqlanan təhdidlərin qarşısının alınması sisteminin yaradılmasıdır.

Kibermәkanda vә sosial media platformalarında sosial tәhlükәsizliyә tәhdidlәr

Son illərdə formalaşan kibermәkanda yeni dağıdıcı tendensiyalar yüksələn xətt üzrə inkişaf edir: İnternetdən cinayət məqsədləri üçün istifadə (kibercinayətlər, o cümlədən terrorçuluq; yalan məlumatların yayılması və xüsusilə geniş miqyasda manipulyasiya; siyasi və ya iqtisadi məqsədlər üçün casusluq; təxribat məqsədi ilə mühüm infrastruktur obyektlərinə (nəqliyyat, enerji, rabitə və s.) hücumlar və s. kimi təhdidlər baş verir.

Dövlət və ya qeyri-dövlət qruplarından gələn bu kiberhücumların ümumi xüsusiyyətləri budur ki,onlar:

• sərhədlərdən və məsafələrdən asılı olmur;

• onları izləmək çətindir: öz məqsədləri üçün tez-tezvasitəçi sistemlərdən (botnetlər və ya proxylər) istifadə edən əsl cinayətkarları dəqiq müəyyən etmək çox çətindir;

• icrası nisbətən sadədir və cinayətkar üçün az xərc və ya risk tələb etmir. Kiberhücumlar ictimaiyyət, biznes və inzibati strukturlar tərəfindən istifadə olunan informasiya və kommunikasiya sistemlərinin fasiləsiz fəaliyyətini, habelə milli təhlükəsizliyin əsasını təşkil **edən sosial infrastrukturların fəaliyyətini təhlükə altına** almaq məqsədi daşıyır [Security in Cyberspace: Challenges for Society. Proceedings of an International Conference].

Digər tərəfdən, rəqəmsal texnologiyaların inkişafı ilə **sosial media platformaları** istifadəçilər üçün bir çox gözə görünməyən təhlükələr yarada bilər.

Təsadüfi deyil ki, artıq ayrıca sahə**"sosial media təhlükəsizliyi"-sahəsi** formalaşıb.

Sosial media təhlükəsizliyi müxtəlif sosial şəbəkə saytlarında istifadəçi məlumatlarını, məxfiliyini və hesablarını qorumaq üçün istifadə edilən bir sıra siyasət və prosedurları əhatə edir. O, onlayn təcavüzə, icazəsiz girişə, fişinq hücumlarına, zərərli proqramlara, məlumatların pozulmasına və şəxsiyyət oğurluğuna qarşı təhlükəsizliyi təmin edir. Düzgün təhlükəsizlik tədbirlərini həyata keçirməklə istifadəçilər kiberhücumların hədəfi olmaq şanslarını əhəmiyyətli dərəcədə azalda və daha təhlükəsiz onlayn təcrübə təmin edə bilərlər [Social Media Security: How to Stay Safe on Social Media].

Məlumatların toplanması və təhlili

Bir çox sosial şəbəkələr öz istifadəçiləri haqqında məlumat toplayır. Bu, fərdi məlumatların və məxfiliyin itirilməsi riskini daşıyır. Məlumatlar reklam, analitika və istifadəçi davranışı araşdırması üçün istifadə edilə bilər. İstifadəçilərin könüllü olaraq paylaşdığı məlumatlar, eləcə də onlayn davranışın monitorinqi sosial şəbəkə tərəfindən maliyyə qazanmaq məqsədi ilə istifadə olunur. Məlumatların oğurlanması, veb saytlardan, o cümlədən sosial mediadan böyük miqdarda məlumatların sızdırılması təcrübəsi kibercinayətkarlar tərəfindən şəxsi məlumatlardan sui-istifadə etmək üçün istifadə edilə bilər.

İctimai rəyin manipulyasiyası

Sosial şəbəkələr ictimai rəyi manipulyasiya etmək üçün optimal platformadır. Dezinformasiyanın və ya saxta xəbərlərin qəsdən yayılması, məqsədyönlü reklam kampaniyaları və müəyyən baxış və ya ideyaları təbliğ etmək üçün sosial media alqoritmlərindən istifadə ictimai rəyə təsir edə bilər və sosial təhdidlərə səbəb ola bilər.

Spam və fişinq/Kibərməkanda "rəqəmsal dələduzlar" sosial şəbəkələrdən spam və ya fişinq hücumlarını yaymaq üçün istifadə edirlər. Onlar dost və tanışlarının hesablarını sındıra və ya təqlid edərək pul köçürmələrini xahiş edən saxta mesajlar göndərə bilərlər. Bu cür mesajlardakı bağlantılar zərərli saytlara və ya tez pul qazanmaq sxemlərinə səbəb ola bilər.

Sosial şəbəkələrdə və ya tanışlıq saytlarında saxta şəxsiyyətlər yaratmaq təcrübəsi "*Catfishing*" adlanır. Kibercinayətkarlar bu halda adətən tanışlıq məqsədli şəxslər kimi davranır ,gerçəklikdə isə, maddi qazanc əldə etmək üçün etibar qazanırlar.

Sosial şəbəkələrdə yayılan digər yeni təhdidlərə: *Kiber bulling (zorakılıq)* də aid edilə bilər. Kiberhücum zamanı qurban müdaxilə mesajları, təhdidlər ala, özü haqqında yalan məlumatların yayılması, həmçinin nüfuzdan salma və alçaldılma ilə üzləşə bilər. Sosial mediada təcavüz cinsi qısnama, təqib və ayrı-seçkilik də daxil olmaqla bir çox formada ola bilər. Bütün bunlar ağır stress və digər psixoloji problemlərə səbəb ola bilər [The Impact of Social Media on Cybersecurity].

Saxta zəng mərkəzi - mütəxəssislər fırıldaqçıların işinin necə təşkil edildiyi, aldatma texnologiyaları və ssenariləri haqqında tam anlayış əldə ediblər.

DeepFake. Sosial şəbəkələrin bəzi istifadəçiləri neyron şəbəkələrdən istifadə edən təcavüzkarların saxtakarlıq, reputasiyaya xələl gətirmək və ya şantaj üçün öz rəqəmsal kopyasını (klonunu) yarada biləcəklərini düşünmədən öz foto və videolarını ictimai sahəyə yerləşdirirlər.

Zərərli stereotiplərin təbliği. Sosial şəbəkələr xarici görünüş, davranış və ya sosial status baxımından müəyyən stereotiplər tətbiq edə bilər. Məsələn, anoreksiya və ya digər yemək pozğunluqlarının təşviq edildiyi icmalar ola bilər.

Şəbəkə asılılığı. Bəzi istifadəçilər sosial mediada çox vaxt keçirirlər ki, bu da onların gündəlik həyatına, sağlamlığına və münasibətlərinə mənfi təsir göstərir.

Doomscrolling."Doomscrolling" termini məzmunu şüurlu şəkildə oxumadan və ya təhlil etmədən xəbər lentində və ya sosial media axınında sürüşmə təcrübəsini təsvir edir. Bu, xəbərlərin dərk edilmədən səthi istehlakına və məzmundan xəbərsizliyə və ya məlumatın yanlış anlaşılmasına səbəb ola bilər.

Azərbaycan təcrübəsi

Mövcud şəraitdə aydındır ki, ən mükəmməl və inkişaf etmiş sosial sistem -yeni çağırışları, çoxsaylı qeyri-müəyyən təsirləri dəf etməyə qabil olmaqla yanaşı, həm də toplanmış tarixi təcrübəni ümumiləşdirmək və onu özünün təhlükəsizlik strukturunun təməlinə çevirməyi bacarmalıdır.

Bu istiqamətdə Ümummilli lider Heydər Əliyevin sosial təhlükəsizlik siyasəti tarixi əhəmiyyətə malikdir. Ötən əsrin 90-cı illərində Azərbaycan yenidən dövlət müstəqilliyini bərpa edən zaman görünməmiş çağırışlarla- Ermənistanın Azərbaycana qarşı həyata keçirdiyi işğalçılıq siyasəti və etnik təmizləmə onun nəticəsində yaranan, sayı bir milyonla ölçülən qaçqın və məcburi köçkünlər yeni yaranan dövlət qarşısında duran fövqəladə mürəkkəb məsələ kimi qarşıya çıxmışdı.

Torpaqların işğalı şəraitində bu miqyaslı sosial təhlükəsizlik probleminin tənzimlənməsi olduqca çətin məsələ idi. Buna baxmayaraq, dahi siyasi lider şəxsiyyəti, dövlətşilik təcrübəsi ilə Heydər Əliyev qaçqınlarla bağlı ardıcıl siyasətin həyata keçirilməsinə nail oldu. Proseslərin daha arzuolunmaz şəkil almasına, o zaman mövcud olan xaos və böhran şəraitinin daha da dərinləşməsi üşün sui-istifadə edilməsinə imkan vermədi.

“1993-cü il iyulun 25-də ölkənin vətəndaş müharibəsinə sürükləndiyi, bölgələrdə separatizmin başqaldırdığı dövrdə Azərbaycan Respublikası Prezidentinin səlahiyyətlərini həyata keçirən Heydər ƏliyevAğdam şəhərinin Ermənistan silahlı qüvvələri tərəfindən işğalı nəticəsində bölgədə yaranmış vəziyyətləəlaqədar Bərdəyə səfər etmiş, məcburi köçkünlərlə görüşmüş, onların vəziyyətinin yüngülləşdirilməsiməqsədilə operativ müşavirə keçirmişdi. Müşavirənin sonunda ümummilli lider demişdi: “Xalqımız mütləqbirləşməli, səfərbər olmalı, özünün vətənpərvərlik hisslərini geniş nümayiş etdirməli, torpaqlarımızıdüşməndən azad etməlidir. Bu, hər bir azərbaycanlının borcudur. Mən sizi, Azərbaycan xalqını bu müqəddəs borcu yerinə yetirməyə çağırıram”. Məhz xalqımızın Heydər Əliyevin ətrafında səfərbər olması, ölkədə sabitliyin bərqərar edilməsi sayəsində qaçqınlar və məcburi köçkünlər probleminin kompleks şəkildə həllinə start verildi.” [Nazim, Mustafa, 2018: 3].

Azərbaycan müstəqillik illərində, məhz Ümummilli lider Heydər Əliyevin ölkəmizə rəhbərliyi dövründə ən mühüm sosial müdafiə institutlarının - sığorta, sosial yardım, dövlət sosial təminat, tibbi xidmət və təhsilin inkişaf etdirilməsi ilə paralel olaraq, sosial təhlükəsizlik siyasətinin həyata keçirilməsi, onların fəaliyyət göstərməsi üçün ayrılan resursların həcmi, habelə sosial müdafiə institutlarının aparıcı rolu yüksələn tendensiyanı təşkil edib.

Dünyada qaçqın axınları ilə üzləşən ölkələrə yardım üçün qlobal donor konfransları keçirilir,yardımlar ayrılır. Beynəlxalq birlik humanitar və təbii fəlakətlərlə bağlı donor konfransları keçirir. 2020-ci ildə Londonda 70 ölkənin iştirakı ilə “Yaxın Şərq regionuna dəstək” donor konfransı keçiirilib. Dövlətimiz orada təmsil olunub. Biz təklif edirik ki, Qarabağın bərpası üçün “Beynəlxalq Donor Konfransı” keçirilsin. Bütün dövlətlərə dəvət göndərilsin, gəlməyən ölkələrin hamısı bizim üçün statusu bəlli olacaq, bir daha hansı dövlət ədalətə, sülhə və humanizmə necə xidmət edirlər. Dünyanın 52 dövləti Ukraynaya müharibə üçün 268 milyard dollarlıq yardım ediblər, müharibə bitərsə bərpa üçün 750 milyardlıq da kömək göstərəcəklərini elan ediblər. Bu kimi misalların sayı çoxdur [Mustafa, 2018: 3].

NƏTİCƏ

Beləliklə, yeni rüallığın-kiberməkanın formalaşması konkret ölkələrdə və dünyada sosial təhlükəsizliyə yeni çağırışlar yaratmaqda,mövcud təhdidlər sırasını artımaqdadır.

Bununla yanaşı, ənənəvi siyasi reallıqda da olduqca çoxsaylı problemlər nəinki həll edilir, gər gün yeniləri yaranmaqdadır.

Müasir dünyada bəşəriyyət üçün hən qlobal sosial təhlükəsizlik problemlərindən biri-hər il astronomik rəqəmlərlə artmaqda olan qaçqın və məcburi köçkünlük hadisələridir. Çoxşaxəli səbəblərdən qaynaqlanan beynəlxalq qaçqın axınları-bəşəriyəyt üçün ən böyük humanitar fəlakət vəziyyətini , sosial təhlükləsizliyə ən böyük çağırışlar yaradıb. Sözü gedən proseslər fonunda Azərbaycanın təcrübəsi mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Məlumdur ki, Azərbaycan 90-cı illərdə dünyada ən çox qaçqının yaşadığı ölkə olub və hazırda Ukrayna və s. ölkələrlə olduğu kimi, dövlətimizlə bağlı qlobal yardım və donor konfranslar təşkil edilməyib. Azəbaycana dəstək qlobal gündəm təşkil etməyib və demək olar ki, ölkəmiz təkbaşına bu problemin öhdəsindən gəlib. Azərbaycan 90-cı illərdə dünyada ən çox qaçqının yaşadığı ölkə olmasına baxmayaraq, dövlətimizlə bağlı analoji konfranslar təşkil edilməyib. Azəbaycan demək olar ki, təkbaşına bu problemin öhdəsindən gəlib.

2020-ci ildə dövlət başçımız, prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi altında milli ordumuzun Qarabağı işqaldan azad etməsi, müasir tarixdə heç bir ölkədə rast gəlinməyən "Böyük Qayıdış Strategiyasının" həyata keçirilməsi ilə Azərbaycan bir milyondan çox qaçqının öz doğma torpaqlarında məskunlaşdırılmasına başladı. Beləliklə, Azərbaycan müasir tarixdə ilk dəfə sosial təhlükəsiziyimizə olan daha bir nəhəng çağırışın- qaçqınların probleminin həllinə nail oldu.

Azərbaycanın sosial təhlükəsizliyini təmin etməsi, müasir dünyada demək olar ki, hər ay getdikcə artan qaçqın və qlobal miqrasiya axınlarının tənzimlənməsi yönündə Ümummilli lider Heydər Əliyevin sözü gedən təcrübəsi- bütün dünyada örnək kimi öyrəniləcək tarixi bir təcrübədir. [Yeni yüz il başlayır].

Eyni zamanda, başqa ölkələrin daxili işlərinə müdaxilə və işğalçı müharibələr nəticəsində yaranan qlobal qaçqın axınlarının tənzimlənməsi və qarşısının alınması yönündə prezident İlham Əliyevin həyata keçirdiyi sosial təhlükəsizlik siyasəti problemlərdən çıxış yolunu göstərən nümunədir [Historical background to the document "Speech of the President of the Republic of Azerbaijan Heydar Aliyev at the International Conference on the problems of refugees and IDPs in Azerbaijan", 1996; Sharp].

Ədəbiyyat:

Beck, Ulrich (1992). Rısk Socıety Towards a New Modernity Theory, Culture & Society. 264 p.;

Giddens, Anthony (1998). Risk and Responsibility. Cambridge: Polity Press // https://courses.washington.edu/sales09/Handouts/Giddens_Risk_Responsibility.pdf

Social Security History // https://www.ssa.gov/history/trspeech.html

Костюченко, Н.И. (2017). Социальное явление «безопасность» как элемент, общая функция социальных систем и подсистемы национальной безопасности государства // Общество и право. № 3. С.206-210.

Dıgıtal 2023 Global Overvıew Report // https://wearesocial.com/wp-content/uploads/2023/03/Digital-2023-Global-Overview-Report.pdf

Security in Cyberspace: Challenges for Society. Proceedings of an International Conference // https://www.rand.org/pubs/conf_proceedings/CF128.html

Social Media Security: How to Stay Safe on Social Media? https://www.sprinklr.com/cxm/social-media-security/

The Impact of Social Media on Cybersecurity // https://www.upguard.com/blog/the-impact-of-social-media-on-cybersecurity

Mustafa, Nazim. (2018). Ulu Öndər qaçqınların problemlərinin həllini əsas vəzifələrdən biri hesab edirdi // Xalq qəzeti. 9 dekabr. № 278. S.3.

"Yeni yüz il başlayır" // https://globalinfo.az/zahid-oruc-yeni-yuz-il-baslayir-video/

Historical background to the document "Speech of the President of the Republic of Azerbaijan Heydar Aliyev at the International Conference on the problems of refugees and IDPs in Azerbaijan". (1996). October 16 // https://lib.aliyevheritage.org/en/4808961.html

Sharp, James. Azerbaijan's Great Return Begins. // https://www.caspianpolicy.org/research/security/azerbaijans-great-return-begins

ПОКОЛЕНЧЕСКИЙ ШАГ В ИСТОРИИ: МОЛОДЕЖЬ В ГЛОБАЛЬНОМ ИЗМЕРЕНИИ

Энгель Ризакович ТАГИРОВ
Ректор Института культуры мира (ЮНЕСКО),
президент Международной гуманитарной академии «Европа-Азия»,
член президиума Российской Ассоциации Содействия ООН,
член Комиссии Республики Татарстан по делам ЮНЕСКО,
Посол мира Федерации за всеобщий мир (UPF),
Посол культуры Международной ассоциации культурологов «Симург»,
доктор философских наук, профессор, академик,
РФ, Татарстан, КАЗАНЬ
kinculp@gmail.com

Аннотация

В повестке дня истории человечества есть проблемы, значимость и актуальность которых не остывают во времени. Молодежь одна из них. Человеческая мысль продолжает «работать» над осмыслением предназначения феномена молодежи и определения его роди на современном этапе разлома Истории.

В статье дана концептуальная схема понимания места и роли нового – цифрового поколения молодежи в контексте судеб народов, культур и цивилизаций. Обосновывается необходимость введения проблемы молодежи в повестку дня государств мира и выработки концепции глобальной молодежной политики на уровне ООН-ЮНЕСКО.

Ключевые слова: разлом Истории, переход Рубикона, молодежь, поколенческий шаг в истории, молодежная политика XXI века, ЮНЕСКО, ООН.

A GENERATIONAL STEP IN HISTORY: YOUTH IN THE GLOBAL DIMENSION

Engel Rizakovich TAGIROV
Rector of the Institute for the Culture of Peace (UNESCO),
President of the International Humanitarian Academy "Europe-Asia",
Member of the Presidium of the Russian Association for UN Assistance,
member of the Commission of the Republic of Tatarstan for UNESCO,
Peace Ambassador of the Universal Peace Federation (UPF),
Ambassador of Culture of the International Association of Cultural Studies “Simurg”,
Prof.Dr., academician,
RF, Tatarstan, KAZAN
kinculp@gmail.com

SUMMARY

There are problems on the agenda of human history, the significance and relevance of which do not cool down over time. Young people are one of them. Human thought continues to “work” on understanding the purpose of the phenomenon of youth and determining its origin at the present stage of the rift in History.

The article provides a conceptual framework for understanding the place and role of the new – digital generation of youth in the context of the destinies of peoples, cultures and civilizations. The necessity of introducing the youth problem into the agenda of the world's states and developing the concept of global youth policy at the UN-UNESCO level is substantiated.

Key words: fault of History, crossing the Rubicon, youth, generational step in history, youth policy of the 21st century, UNESCO, UN.

Молодежный вопрос в повестке дня человечества вечен. Транзиты и цивилизационные трансформации происходили при условии включения мощи трансформеров – новых поколений. Ставка на молодежь, порой доходившая до культа молодежи, в целом исторически объяснима. Двигать колеса истории, накапливать для этого резервы пассионарной энергии, влиять на состояние умов эпохи – все это атрибуты миссии молодых, в которых сконцентрирован нерв времени, дух перемен.

В чем же кроется сила когорты молодых, почему все сдвиги, переходы от формации к формации, смена укладов жизни издревле связаны с молодежью? Почему революционность как своеобразный божественный знак вложена в генетическую матрицу человеческого Рода? Да, это свойство – родимое пятно, рефлекс, пробуждаемый зовом назревших перемен, и в этом суть закона прогресса. Начиная от «восстания» молодых богов в библейское время и вплоть до революций всех эпох, происходивших в культурной, социальной, экономической, военной, технологической сферах, эти перемены свершались молодыми агентами – субъектами истории. Ответ на вопрос Иоанна Крестителя «Что же нам делать?» запечатлен в Евангелии, он гласит: воспитать (породить) новых людей.

Именно они – «новые люди», новые поколения творили революции, перебрасывали человечество в новые эоны. Взглянем на возрастную планку их лидеров: в начале Великой французской революции Максимилиану Робеспьеру – 31 год, Жоржу Жаку Дантону– 29 лет, Луи Сен-Жюсту – 22, Пьер Гаспару Шометту – 31; деятелям Американской революции– автору Декларации независимости Томасу Джефферсону было тогда 33, Джейну Эдисону 26, Александру Гамильтону 21, Джону Адамсу 40, Джорджу Вашингтону 44; лидеру Российской революции Владимиру Ленину было в 1917 г. – 47, его соратникам – от 30 до 40 лет. Это они – «новые люди», ставшие «мостом», перетаскивали тяжелогруженный обоз истории из одной в очередную – новую эпоху. А революции, совершенные ими, переключали мотор истории на сверхвысокую скорость, корректировали вектор эволюции человечества. Через напряжение ума, познание тайн Земли, внедрения в глубины Океана, покорение Неба. Через высечение искры прометеева огня в душе, перешагивания норм архаического кодекса представлений, вызывая при этом в жизни общества Прометеев огонь – энергию протестов [Ковтун, 2019: 85-192].

В XXI веке становится все более очевидным, что молодежная политика должна стать одним из приоритетов власти, когда очевидно, что теория поколений имеет под собой основание. Индивидуалистическое поколение сменило не желающее взрослеть поколение миллениалов, обозначаемое как поколение Y. Ближе к границе тысячелетий на арену истории вышло цифровое поколение Z, дата рождения которых начинается с 2000-х (центениалы). Границы поколения большинство теорий определяет в рамках 15-25 лет, а критерием границ выступают события, влияющие на формирование психики поколения, соответственно, возрастной ценз от страны к стране меняется. Поколение Z относят к категории глобального поколения, поскольку события, влияющие на него, связаны с глобализацией и развитием технологий [Джин, 2019; Джин, 2019: 46-50; Петрунина, 2022: 57-63]. При всех его особенностях оснований для негативных стереотипов его восприятия взрослыми поколениями, для своеобразной паранойи со стороны старших нет.

Россию волны протеста охватывали неоднократно. Как и человечество в целом, она не научилась своевременно извлекать уроки. Один из них: чем больше и губительнее ошибки в работе над умами молодых, тем существеннее потери. Это задержка или замедление прогресса; потеря вектора развития и схождение с трассы цивилизационного развития; ослабление витального потенциала.

До недавнего времени считалось, что люди в возрасте от школьников до 25-30-летних являются в большой степени опорой российской власти – совместно с категорией 50+.

Носителями протестных настроений рассматривались 30-40-летние. Ныне молодежь превращается в самый непредсказуемый пласт общества, живущий в культурно-ценностном и идеологическом безвременье. В отличие от старших поколений, формировавшихся партией, комсомолом, советской культурой и пропагандой, современная молодежь грозит выскользнуть из поля влияния официальной власти.

Признаем: заявка на свободу выбора – имманентная потребность молодых. Она служит ресурсом инновационного стиля мышления и действия. Адекватные ответы на вызовы времен невозможны без инъекции молодежной энергетики в общественно-трансформационные «кровеносные сосуды». Вкупе с разумным консерватизмом старших молодые способны придать социуму синергетический эффект. Исторические разломы обычно приходятся не на пик бедствий, а на выход из кризиса, на изгибе которого остро ощущается необходимость по очистке энергетического родника, заиленного шлаком времен, в котором только и бьют полноводные ключи молодости.

Молодежь – стратегический ресурс прогресса, это аксиома. Но на нынешнем этапе – этапе перехода (и возможно последнего) Рубикона, разлома не только геологических, но и исторических плит планеты, недооценка фактора молодежи в измерении судьбы человечества, крайне опасна. Она составляет 33% населения, которая представляет из себя пассионарно-жизнетворительно-моторную сердцевину человечества. Она – «мозг и сердце» цифровой эпохи. При этом не забудем: если для продолжения эволюции человечества в его составе необходимо иметь 20% молодых, а для его рывка – 40%. Уже из этой статистики вытекает вывод: с молодежью связаны темпы, содержание и исход самого сложного в истории шага человечества. Прав мудрый Фридрих Энгельс, писавший: «Судьба человечества зависит не от страшащегося борьбы благоразумия, не от вошедшего в привычку филистерства старости, а от благородного, неукротимого огня молодости».

Мораль сентенции ясна: молодежь мира, пришло ваше время заявить о себе в роли вершителя своей и планетарной судьбы. А для политической элиты наступил исторический час выработки новой философии понимания и оценки роли феномена молодежи. «Власть предержащих» – мирового политического мейнстрима мира наступил исторических Час выработки новой философии работы с молодежью. Это повелительный императив разломного времени, как и перевод конкуренции, гонки за лидерство в мире на рельсы конкуренции национально-страновых моделей молодежной политики. Молодежное поле – это невспаханная целина, заброшенные залежи. Необходим переход от рацио-эгоистических, политизированных подходов, рассчитанных на снятие «чернозема» с молодежной почвы, на мобилизацию геостратегических проектов, к включению энергии молодых на решение глобальных проблем организации жизни человечества в цифровом эоне. Цифровизация – идея опасная. Если она будет владеть умами и сознанием людей в стихийном варианте, как взаимодействие каких-нибудь там нейтрино и бозонов Хиггса, то это одна из двух исторических альтернатив, ведущей к постчеловеческому бытию.

Другая же альтернатива состоит в расшифровке цифрового кода, чтобы разглядеть в ней контуры продолжения житнетворения представителей вида homo sapiens. А ключ к дверям цифровой эры находится в руках молодых, создающих образ будущего. Каждая страна упорно копит опыт в этой сфере. Ибо это глобальная, требующая безотлагательного решения, проблема. У России в плане «укрощения гена» молодости есть конкурентное преимущество. Она – единственная страна с исторически многослойным опытом работы с молодежью – опытом дворянского воспитания, советским, либеральным, современным. Симбиоз традиций лежит в основе уникального и одновременно универсального опыта. Мир с надеждой смотрит на Россию в ожидании ответа на запрос времени разлома истории: требуется выработка модели соработничествапартнерства по линии «власть – молодежь». В

этом предназначение, миссия нашей страны как единственной обладательницы опыта всемирного масштаба – Востока и Запада. Ее экспериментально-апробированной сердцевиной может стать татарстанский международно-признанный опыт. Ряд концептуальных, стратегических и тактических находок Татарстана получили отражение в документах Генеральных конференций ЮНЕСКО. Заметим, что казанский образец государственной молодежной политики, которому 25 лет, активно используется в странах Западной и Восточной Европы, Балтии, СНГ и Востока [Доклад о положении молодежи в Республике Татарстан, 2021].

В глобальном измерении проблема молодежи требует рефлексии по ряду гносеологических аспектов. Начнем с того, что необходима – в рамках планетарной матрицы политики по отношению к молодой генерации – расшифровка кода молодости, переосмысление постоянно обновляемого феномена молодежи. Это не только специфическая, социально-демографическая, но и культуротворительная группа, фундаментальный капитал в системе ценностных координат, стратегический ресурс общества, страны, человечества. Можно уподобить ее «семенам будущего», ферменту и связке между поколениями и эпохами, энергетическим поясом, назвать нитью и нервом, что обвязывает «тело» и подпитывают дух человеческого рода. Молодежь – трансформер, обеспечивающий процесс бесперебойного воспроизводства поколений homo sapiens и выводящий их на орбиту прогресса.

Штормы эпохи разлома истории обнажили задвинутую было на задворки внимания проблему молодежи, придали ей силу экзистенциального вызова, в явочном порядке вынесли ее на горячую сковороду современности. Речь о феномене «поколенческого шага» планетарного масштаба, ментального сдвига в сознании нового поколения. Затронут нерв молодежи Земли. Понимает ли человечество степень риска? Бросив новое молодое поколение на произвол цифровой интернет-сетевой судьбы, оно теряет спасительный шанс сохранить последний из шести видов человека – homo sapiens.

Литература:

Ковтун, Е.И. (2019). Молодежный протест с середины XX века до наших дней // Свободная мысль, №3. С.85-192.

Джин, М. Твендж. (2018). Поколение селфи. - Москва.

Джин, М. Твендж. (2019). *Поколение Z: почти все, что говорят о нем – ложь* // Русский репортер, №6. С.46-50

Петрунина Д.С. (2022). Переходное поколение: поколенческая идентичность миллениалов // Социологические исследования. №2. С.57-63.

Доклад о положении молодежи в Республике Татарстан (2021). // Международный конгресс «Молодежь в глобальной повестке. Молодежная политика: мировой и региональный опыт». – Казань.

WHEN THE COUNTRY OF NIZAMI OF GANJA MEETS THAT OF ALEXANDRE DUMAS

Albert FISCHLER
Honorary Professor, Officer in the Order of Academic Palms
Laureate of the «Prize for Peace and Cultural Understanding»
of the Republic of Kazakhstan,
Gold Medal of the Al-Farabi Kazakh National University,
France, PARIS
madalfischler@protonmail.com

SUMMARY

In my oral intervention at the conference organized in Baku on 5-6 October 2023, I wished to respond to the recommendation of the great universal poet Nizami of Ganja, eight centuries earlier: "Let those come to me who seek me, let them see the door of the Prince of poets". Thus, in the 19th century, when the famous Azeri poet Kourchidbanu Natavan met the famous French novalist Alexandre Dumas, cultural relations were established and extended in the intellectual economic and diplomatic sphères with the Heydar Aliev Foundation playing an important role.

Key words: Nizami of Ganja Meets, Alexandre Dumas, Country.

NİZAMİ GƏNCƏVİ DİYARI ALEKSANDR DÜMANIN ÖLKƏSİ İLƏ GÖRÜŞƏNDƏ

Albert FİŞLER
Fəxri professor, Akademik Palmalar Nişanı Memuru,
Qazaxıstan Respublikası "Sülh və Mədəni Anlaşma Mükafatı" laureatı,
Əl-Farabi adına Qazaxıstan Milli Universitetinin Qızıl Medalı laureatı,
Fransa, PARİS
madalfischler@protonmail.com

XÜLASƏ

5-6 oktyabr 2023-cü ildə Bakıda təşkil olunmuş konfransda çıxışımda səkkiz əsr əvvəl Gəncənin böyük ümumbəşəri şairi Nizaminin tövsiyəsinə cavab vermək istədim: "Məni axtaranlar gəlsin yanıma, görsünlər şairlər şahzadəsinin qapısı". Beləliklə, XIX əsrdə görkəmli Azərbaycan şairi Xürşudbanu Natəvanın məşhur fransız yazıçısı Aleksandr Düma ilə görüşü baş tutmuş, bu ölkəıər arasında intellektual, iqtisadi və diplomatik sahədə mədəni əlaqələr qurulmuşdur. Bu gün də Heydər Əliyev Fondunun mühüm rolu ilə bu əlaqələr daha da genişlənmişdir.

Açar sözlər: Nizami Gəncəvi görüşür, Aleksandr Düma, ölkə.

«Farewell to the Caspian Sea.I so wanted to see you!..».

So, exclaimed the great French writer Alexandre Dumas, author of the world-famous book: «Les Trois Mousquetaires» (The Three Musketeers), after his visit to Baku in 1858, on a tour of the Caucasus, where Dumas wrote a lengthy account of Azerbaijan, devoting 68 chapters to the subject!

In so doing, he inaugurated the beginning of cultural relations between his country and that of Nizami of Ganja.

More recently, in 1992 along with Turkey, France true to it principles, was the first to give diplomatic recognition to the nascent Republic of Azerbaijan .So, from the 19th century to the

present day, cultural relations , among other things, have grown stronger between two friendly countries and our meeting here in Baku, on the occasion of the celebration of the 100th birthday of Heydar Aliyev a key player in the development of the Land of Nizami, is a happy extension and a real consecration of this.

1) «..Let those come to me who seek me,
Let them see the door of the Prince of poets..»
(Sharaf Nameh-work by Nizami of Ganja).

No doubt in response to Nizami’s injunction, almost eight centuries later, Alexandre Dumas came to Baku to meet , among others, the great Azerbaijani poet, Khourchidbanu Natavan! Dumas, wrote account of this meeting in his work»; La Princesse Khassar Outsmiyev», published in France in 1859. In one of the chapters, the famous French writer recalls the chess game he played against the great poetess ant to congratulate her on her victory, he presented her with a bust of Napoleon, the French emperor who subjugated the world!

By the middle of the 19th century, thanks in part to the two famous intellectuals, the two countries were no longer truly ignorated of each other and as an extension of this meeting and as a reminder of it, in 2017 the French town of Evian-les-Bains, on the shores of Lake of Geneva, inaugurated a statue of the great poetess admired by Dumas, donated by the town of Ismayli in central Azerbaijan, in the «Parc of Azerbaïdjan». The statue beckons to visitors, whispering how poetic art can unit two countries. In France, where poetic art has a long and famous tradition, we can’t help but be moved by these verses, by the poetess crushed by grief:

«..Separated from You, I burn day and night?
I wander like Majnun in search of Leyla!..».
(poem by Natavan: «To my son Abbas»).

Here, as in all the poetic inspiration of Central Asia, Nizami’s masterpiece: «Majnun and Leyla», cannot be ignored because it is present in the sensitive heart of all.

In the west, Nizami’s story is associated with the thwarted love of Shakespeare’s drama «Romeo and Juliet», written later in the 16th century.

2) But of course, it is specially in modern times and in particular since 1991 and the emergence of Azerbaijan under the gaze of the international community that that political, economic and intellectual relations have really taken off.On 29 January 2007 during President Ilham Aliyev’s State visit in France, French President Jacques Chirac expressed himself in these warm terms:

«..This first State visit in the history of our relations is an opportunity to celebrate the friendship between our two countries..It builds on the ties forged over the centuries by our intellectuals and our great writers..!».

This was a vivid reminder of the Dumas-Natavan exchanges and the admiration one or the other felt for each other’s cultures , as Dumas wrote in his work: «Voyage au Caucase»(1859):

«My God, protects this beautiful monument!..».

In Baku, he was referring to the Palace of the Khans of Shaki in 1992.

In 2007, the presidential meeting was preceded by President Heydar Aliyev’s first official visit to France, in 1993 at the request of French President François Mitterrand following France’s recognition of the young Republic of Azerbaijan in 1992!

As part of the same desir to affirm the friendship between the two countries, French President Emmanuel Macron more recently, received President Ilham Aliyev on 19 July 2018.

This shows that there is effective continuity in the friendly and fruitful relations between the Land of Nizami and the Land of Dumas.

Staying in the cultural and intellectual spheres , it should be remembered that back on 1969 , the Azerbaijan Museum of Art presented a major series of works of art in France, enabling the French public to discover the ancestral and folkloric riches of the Land of Nizami and Natavan!

In 2004, the creation of the «Heydar Aliyev Foundation», enabled, in addition to the patronage of various institutions in Azerbaijan itself, but also in France, to finance in part, the restoration of the famous cathedral of Srasbourg, admired by Victor Hugo and Goethe and located in the East of France, but also the famous castle of Versailles, a grandiose work created by the King of France Louis XIVth, whose importance is worlwide and has often been copied. The Foundation has also funded the «Department of Islamic Art» at the Louvre Museum in Paris, whose reputation makes it one of the richest museum in the world for the presentation of Islamic Art.

Lastly, in France has a remarkable presence at the «Azerbaijan Museum of Art», among others, founded in 1936 and named «Rustam Mustafayev» after the famous theatre designer and animator. This museum is housed in the former «Bourr Palace» (a reminder of the role played by European oil magnates in the 19th century) and the former «Lycée féminin Marie».

This one challenges the historian because it reveals to him the «avant-garde» conception, for the time, of the education given to young girls of the nobility and the «bourgeoisie» in Baku in the image of what was practised at the famous «Palace Smolny-Girls Lyceum» in Petrograd before 1917..

This museum conceals other treasures of international art and in particular works of French painters which deserve attention:

For example, the work of the painter Louis Hersent (1777-1860): «Peter the Great and Louis XV», a snapshot of the visit to Paris in 1717 of the Czar, who after staying and hunting in the forest of Fontainebleau(I live next door..!) and being welcomed at the town’s famous castle («The true home of kings» according to the Emperor Napoleon, who often came here), the Russian Czar to see the French King Louis XV still a child.

Another painting by a French painter, can be seen ,among others in the Azerbaijan National Art Museum: «Portrait of Empress Alexandra Feodorovna» by Jean-Joseph Benjamin Constant (1845-1900).

The two works glorify the royal figure of Russia and its empire before the uphearvals that were to transform them in the 20th century.

During the 19th, the century of Dumas and Natavan, the «impressionnism», picturial movement flourished in France and works such as the one in the National Art Museum in Baku, show that this picturial movement spread as far as the shores of the Caspian Sea!

The painting by the French painter Jules Dupré (1811-1899): «Landscape with ox and goat», in the style known as the «Barbizon School» (a small village on the edge of the Fontainebleau forest , where pre-impressionnist painters , such as Jean-François Millet often gathered), this work, which features in the Museum in Baku, it is also a real witness to French picturial influence.

Finally, thanks all these examples, being in Baku is like being in friendly territory for a French visitor!

3) Obviously, cultural and political relations at the highest level go hand in hand with economic relations. Let’s take a quick look at this vast area of fruitful relations between the countries of Nizami and Dumas:

Let’s mention the words of French President E.Macron who, during the meeting in the summer of 2018 with President Ilham Aliyev, insisted on saying: «How much a construction like BTC (Baku-Tbilisi-Ceyhan) in the field of oil transport is an essential economic relay between Central Asia and European continent».

It should be added, that while Azerbaijan was called the «Land of Fire» by the ancient zoroastrians (the presence of naphta explains that), it is also a «Land of Wine», as the region's wine growing civilisation was already mentionned by Herodotus in the Vth century BC;

To day and specially since 1991, the expansion of wine production is evident and vintages such as «Superavi» and «Baïan Shirei» are enjoyed by gourmets the world over. Regions as Ganja and Goygo with their renowned vineyards, in the west of the country, have not failed to attract the attention of oenologists from other countries. Thus, coming from France, specialists from a country whose world wine reputation is well established, have come in the Land of Nizami of Ganja and the city of Bordeaux (in the South-West of France), capital of one of the most famous wine regions in the world, was twinned in 1979 with Baku!
Another examplary aspects of the close relations between the two friendly countries.

«If in a hundred years you ask:where he is?
Each of his verses will tell tell you : He is here!..»
(Famous Ghazel).

Well, more than 8 centuries after Nizami of Ganja's question, to which he replied with a certain humour, where do Nizami's and Dumas' countries stand in their relations?

We can answer that to day the two countries are moving forward together in confident and fruitful relations and are thus giving a respectable image on the international stage.

Short bibliography: (*In French Language*)

«Voyage au Caucase » - Alexandre Dumas-Editions Hermann-Paris , 1859.
«Dictionnaire amoureux du vin » - Bernard Pivot-Editions Plon/Flamarion-Paris, 2006 .
«Natavan Kourchidbanu » - Béatrice Didier et auteurs-Editions « Des Femmes» - Paris, 2013.
«National Art Museum of Azerbaijan » - Fondation Heydar Aliyev-Baku, 2013.
«Leyla and Madjun »-Nizami de Gandja-Editions Fayard – Paris, 2017.

KÜRESELLEŞME BAĞLAMINDA 21. YÜZYILDA ULUS-DEVLETLERİN KONUMUNA İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME

Aylin BARAN
Hacettepe Üniversitesi,
Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü,
UNESCO Türkiye Milli Komisyonu Sürdürülebilir Kalkınma
2030 Hedefleri Komitesi Yönetim Kurulu Üyesi, Prof.Dr.
Türkiye, ANKARA
aylibaran@gmail.com

ÖZET

Küreselleşme süreci ulus devletlerin sonunun ne olacağına diğer bir ifade ile devletin ortadan kalkıp kalkmayacağına ilişkin tartışmaların başlamasına yol açmıştır. Bu konuda küreselleşme taraftarı olanlar, küreselleşmenin karşısında olanlar ve dönüşümcüler olmak üzere üç farklı bakış açısının ulus-devlet konusundaki yaklaşımları önem taşımaktadır. Bu düşünceden yola çıkarak bildirinin konusu 21. Yüzyılda ulus-devletlerin akıbetinin küresel gelişmelere istinaden ne durumda olduğu sorusuna odaklanmaktadır. Bu çalışmada, ulus devletin nasıl ortaya çıktığı değil, küreselleşmenin 21. Yüzyıldaki yansımaları açısından ulus-devletlerin nasıl bir konum aldığını ifade eden "dönüşümcüler" olarak bilinen Robinson, Hirst, Held, Bauman, Beck, Giddens ve Habermas gibi sosyologların görüşleri çerçevesinde değerlendirilmesi hedeflenmektedir. Ulrick Beck'in de işaret ettiği üzere 21. Yüzyıl ekonomik ve siyasi kriz, doğal afet, iklim ve çevre değişikliği, terör, savaş, ulus ötesi göç ve son yaşadığımız Covid-19 pandemisi olmak üzere derin problemlerin yaşandığı bir yüzyıl olarak risk toplumuna dönüşmüştür. Bu durumda ulus-devletler ne yapmalıdır ve bu sorunların üstesinden nasıl gelmelidir, sorularının sıklıkla gündeme geldiği ve uzmanların çözüm aradığı meseleler olarak karşımıza çıkmaktadır. Ulus-devletlerin tüm bu meselelerle baş etmesi mümkün müdür? Bunun için uluslararası kuruluşların yoğun çabaları, siyasi ilişkilerdeki gerginliği giderebilme konusundaki gayretleri her zaman olumlu sonuç vermemektedir. Bilim insanları daha farklı düşünce ve öneriler geliştirmeye çalışırken güçlü ülkelerin egemen olmak için iktidar mücadelesine girişmeleri ise sorunu daha içinden çıkılamaz bir hale getirebilmektedir. Bu anlamda ulus-devletlerin kendi varlıklarını sürdürebilmeleri için siyasi yetkililerin daha çok görüşmeye, anlaşmaya, diyaloğa, müzakereye ve iletişim kurmaya ihtiyaçlarının olduğu kaçınılmaz bir gerçekliktir.

Anahtar Kelimeler: Ulus-devlet, küreselleşme, geç modernizm, küresel kriz, diyalog ve müzakere.

NATION-STATES IN THE 21ST CENTURY IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION AN OVERVIEW OF ITS POSITION

Aylin BARAN
Hacettepe University,
Faculty of Letters, Department of Sociology,
UNESCO Turkish National Commission Sustainable Development
2030 Goals Committee Board Member, Prof.Dr.
Turkey, ANKARA
aylibaran@gmail.com

SUMMARY

The process of globalization has led to debates on the end of nation-states, in other words, whether the state will disappear or not. In this regard, the approaches of three different perspectives on the nation-state, namely those in favor of globalization, those against globalization and transformationalists, are important. Based on this idea, this paper focuses on the question of the fate of nation-states in the 21st century in relation to global developments. In this study, it is aimed to evaluate within the framework of the views of sociologists such as Robinson, Hirst, Held, Bauman, Beck, Giddens and Habermas, known as "transformationalists" who express how nation-states are positioned in terms of the reflections of globalization in the 21st century. As Ulrick Beck points out, the 21st century has turned into a risk society as a century of deep problems such as economic and political crisis, natural disasters, climate and environmental change, terrorism, war, transnational migration and the recent Covid-19 pandemic. In this situation, the questions of what nation-states should do and how they should overcome these problems are frequently on the agenda and experts are looking for solutions. Is it possible for nation-states to deal with all these issues? The intensive efforts of international organizations and their efforts to relieve the tension in political relations do not always yield positive results. While scientists are trying to develop different ideas and proposals, powerful countries are engaged in a power struggle for dominance, which can make the problem more intractable. In this sense, it is an inevitable reality that in order for nation-states to sustain their existence, political authorities need more negotiations, agreements, dialogues, negotiations and communication.

Key words: Nation-state, globalization, late-modernism, global crisis, dialogue and negotiation.

GİRİŞ

Bu bildirinin konusu, dünyada yaşanan 1990 yılından sonra ve özellikle 2000'li yıllarda giderek aratan çeşitli krizlerinin nasıl yönetildiği ve yenidünya düzeni olarak anılan küreselleşmenin nasıl krize dönüştüğü ve yeniden bir düzen arayışını zorunlu kıldığı meselesi üzerine odaklanmaktadır. Bu kapsamda çalışmada; 1990 öncesi devlet anlayışının nasıl olduğu, 1990 sonrası küreselleşmeyle birlikte küre-yerel ilişkisinin nasıl bir biçim aldığı, günümüz ulus-devletlerinin yaşadığı krizlerin nereden ve nasıl kaynaklandığı ve yeniden bir dünya düzeni oluşturmak için nelerin yapılması gerektiği sorularının yanıtı aranmaktadır.

Dünya çapında 20. Yüzyılda uluslararası arenada yaşanan birçok sorunun yanında en önemli iki problemden biri 1930 Ekonomik Buhranı diğeri ise İkinci Dünya Savaşıdır. Bunun yanı sıra, Vietnam Savaşı, 1968 Öğrenci Hareketleri, 1980'de neo-liberal politikaların devreye girmesi, 1990 sonrasında ise Körfez Savaşı, Berlin Duvarının yıkılışı, Sovyetlerin dağılması (1991) ile gelen bir küreselleşme politikası dünyanın yeni bir düzen arayışının vurucu adımları olmuştur.

Özellikle Berlin Duvarının 1989 yılında yıkılışı, Sovyetler Birliğinin 1991'de dağılması, neo-liberal politikaların gerçekleştirilmesinin devlet müdahalesi ile gerçekleştirilmesi yoluyla özgürlüklerin ön plana çıkarılması söz konusu olmuştur. Bu bağlamda soğuk savaşın sona ermesini neoliberalizmin ABD'de ve dünya genelinde zafer olarak kazanması anlamında kullanılmıştır. Oysa Polanyi (2021) 19.Yüzyıl uygarlığının çöktüğünü belirtmekte ve bunun kaçınılmaz olduğunu çünkü kendi kurallarına göre işleyen bir piyasa sisteminin insan toplumuyla bağdaşmasının mümkün olmadığını dile getirmekteydi. İnsanlık tarihinin son aşaması olarak bütün dünyaya dayatılan ekonomik liberalizmi artık eleştirmenin nafile bir uğraş olduğunu ileri sürenleri ise kendi çıkarlarını savunmaya giriştiklerinden söz etmekteydi. Tam da bu noktada Wallerstein (1998) fikir hürriyetine vurgu yaparak *yok olmakta olan sosyalizm değil aksine liberalizmin kendisidir*, diyerek fikir akımlarının özgürlük ve tartışma alanlarının kısıtlandığını dile getirmeye çalışmıştır. Çünkü liberalizmin özü itibarıyla tüm fikir akımlarına eşit yaklaşmayı ve tartışmayı olanaklı kılan bir rejimdir. Bu durumda neo-liberal politikalara temsili demokrasi eşlik etmiştir. Apparduai [2020: 24-25], 2000'li yılların ünlü liderlerinin siyaseti geri plana alan ama ekonomik çıkarları ön planda tutan bir yönetim anlayışına itibar etmeleri ve politikalarını bu doğrultuda sürdürmeleri nedeniyle ülke yönetiminde bir "demokrasi yorgunluğu" yarattığını dile getirmiştir. Demokrasi yorgunluğunun anlamı, ülke yöneticilerin ve politikacıların menfaat peşinde oldukları ve iktidar peşinde koşmalarına demokrasinin engel olduğuna dair görüşleridir. Demokrasi özellikle seçim siyasetine engel teşkil etmesinden dolayı siyaset yapmadıkları anlamında kullanılmıştır. Böylece bu liderler otoriter popülizme yönelmişler ve demokrasiden de uzaklaşmışlardır.

Küreselleşme süreci 1990'larda devreye girerken Robinson (2002), küreselleşmenin beş farklı evresinden söz etmiştir. Birinci evreyi oluşum evresi, ikinci evreyi başlangıç, üçüncü evreyi yükseliş, dördüncü evreyi hegemonya için mücadele, beşinci evreyi ise belirsizlik evresi olarak tanımlayarak küreselleşmenin ortaya koyduğu sorunların çözüme ulaştırılabilmesi için *yeniden bir dünya düzenine* ihtiyaç olduğunu belirtmiştir. Öte yandan Giddens (1994), Hirst ve Thompson (2007) ve başta Held ve McGrew (2008) gibi bilim insanları bir tasnifte bulunarak; küreselleşmeyi Hiper-küreselleşmeciler. Şüpheciler ve Dönüşümcüler, olmak üzere iyimserler, küreselleşeme karşıtı olan kötümserler ve küreselleşmeyi dönüştürenler olmak üzere üçlü bir ayrıma gitmişler. Bu ayrımdan Giddens'ın (2000) ifade ettiği üzere dönüşümcülerin üçüncü *yol* olarak adlandırılan bir politika izlemeleri gerektiğine dikkat çekmiştir. Giddens üçüncü yolu sosyal demokrasinin yeniden dirilişi adı altında yeni bir liberal bakış ile kaleme alınmakta ve modernleşmenin radikalleşmesi ya da küresel hale gelmesiyle modernite sorunlarının yalnızca batıyı değil dünyanın çok faklı coğrafyalarında bulunan kültürleri de yakından ilgilendirdiğini ileri sürmüştür. Bugün Orta Doğu ve İslam coğrafyasında görülen kadın hareketi, terör, savaş, göç ve İslami cemaatlerin radikal eylemleri dünyanın nereye gittiği sorusunun sıklıkla sorulmasına yol açmıştır [Bauman, 2020].

Bilim insanları bu krizler karşısında fikir üretmeye çalışırken (Giddens, Habermas, Bauman vb) küresel güçler ulus-devletlerin yönetim zafiyetlerinden de yararlanarak küresel düzeyde tek yönetim anlayışını yaygınlaştırma peşine düşmüştür. "Bir Çok Ses, Tek Bir Dünya!' adıyla 1979 yılında Mac Bridge'ın başkanlığında hazırlanan raporun 1980 yılında Unesco Genel Konferansında sunumuyla kabul edilmesi, dünya barışının tesis edilmesi bakımından küresel gelişmelerin habercisi olarak yorumlanmıştır [Mac Bridge, 1993]. Özellikle Raporun 7. İlkesinin; *bütün halkların eşitlik, adalet ve karşılıklı yarar edinme temelinde uluslararası enformasyon alışverişine katılma, hakkına saygı,* maddesi dünyanın geleceği için iyimserliğin bir göstergesi olurken [Gazetecilik Enstitüsü, 2024], bugün gelinen noktanın her türlü ürün ve içeriğin üretici kültürden tüketici kültüre doğru işlemesinden dolayı Pazar ekonomisinin küresel anlamda egemenliğini getirdiği iddia edilmektedir.

Böylece ekonomi "kazan, kazan" mottosuna dönüşmüş ve ileri endüstri ülkeleri bu alanda güçlü olmak için daha çok otoriterlermiş ve bu anlayış gelişmekte olan G20 ülkelerin liderlerine de sirayet etmiştir. Türkiye'nin G20 ülkeleri arasında olmasının en büyük nedeni ekonomik anlamda

GSMH'nın artışından ziyade bölgesinde yaşanan terör, savaş ve göçlerden dolayı *merkez ülke* statüne ulaşmış olmasındandır. Güneyden gelen göç dalgası Avrupa'yı endişeye sevk etmiş yalnızca savaş yapılan bölgelerden değil, Asya ve özellikle Afrika kıtasının yoksul, işsiz ülkelerinden de göçler batıya doğru artış göstermesinden korku duymuştur. Ulusötesi göçün Türkiye üzerinden yapılması hem Türkiye'nin hem de Avrupa ülkelerinin politikalarında sorunlar oluşturmuştur. Çünkü Türkiye'ye göç eden düzensiz göçmenler (mülteci-sığınmacılar) ilk basamak olarak Türkiye'yi bir geçiş bölgesi şeklinde kullanmakta buradan diğer gelişmiş bir Avrupa ülkesine gitmeyi amaçlamaktadır. Mülteci-sığınmacıların Türkiye'nin sınır kapılarında yığılması Avrupa'nın korkulu rüyası haline gelmiştir. Bu durum karşısında küresel güçler ve Avrupa Birliği devreye girerek mülteci-sığınmacı göçmenlerin Türkiye'de tutulması için Türk Hükümeti ile yaklaşık 3 Milyon Dolar'a anlaşma sağlamışlardır. Zira bu mülteci-sığınmacı göçmenlerin Avrupa'da nasıl konumlandırılacağı, Avrupa kültürü ile nasıl uyumlaştırılacağı ve istihdam edileceği konusu ciddi biçimde onları endişelendirmiştir. Avrupa ülkeleri kendi yerelliklerinde göçmenlerle sorun yaşamak istemedikleri için Türkiye'yi göçmenleri durduran bir ülke konumunda görmüşlerdir. Dolayısıyla anlaşmaya rağmen sorunu yaşayan Türkiye olmuştur. Avrupa ülkeleri kendi sınır kapılarını mülteci-sığınmacı göçmenlere kapatırken, Türkiye o dönemde açık kapı politikası uygulayarak sığınmacı-göçmen akımına uğramış ve ülkenin mevcut sorunlarının üzerine yeni sorunlar eklenmiştir. Ama batı'ya olan göçü de önemli ölçüde engellemiştir.

Öte yandan uluslararasılaşma rekabeti, devletlerin yerelliklerini asgari düzeyde tutmaya çalışırken küresel gelişmelere açık olma politikası gereğince bölgesel çapta sorun alanlarının artmasına neden olmuştur. Dolayısıyla küreselleşmenin kendisi bir sorun yumağı haline gelmiş ve yeniden dünya düzeninin nasıl oluşturulacağı üzerinde Avrupa'da fikir tartışmalarını başlatmıştır. Dünya çapında yaşanan bu krizler büyük gerileme olarak nitelenmekte ve Giddens'e göre [2000:13] artık günümüzde gerek politik fikirlerin geliştirilmesi gerekse politik liderlerin topluma öncülük etme kapasitelerini yitirmeleri yeni bir yol arayışını kaçınılmaz kılmıştır. Bu durumda Avrupa bilim çevreleri şu soruları sormamız gerektiği üzerinde ısrarla durmaktadır.

1. Bu duruma nasıl düştük?
2. Beş, on ya da yirmi yıl içinde nerede olacağız?
3. Küresel gerileme nasıl durdurulup tersine çevrilebilir?

Geldiğimiz noktada küresel risklerin hepsi (uluslararası terörizm, iklim değişikliği, finans-nakit krizi ve son olarak büyük göç hareketleri) sonraki yıllarda gerçekleşti. Tüm bunlar modernizmin sonuçları olarak geç-modernizm şeklinde kavramsallaştırılarak değerlendirilmektedir. Birçok bilim insanı küreselleşmenin radikal bir biçim aldığını dolayısıyla piyasacı neolibal risklerinden de bahsetmenin bir o kadar yerinde olduğunu belirtmekte ve batı sınırlarına duvar örmeyi düşündüklerini dillendirmektedir. Ancak Latour'a [2020:103-104] göre, batı böyle bir şey yapsa bile diğer göçmenlerin içeri girmesini engelleyemeyecektir. Bu nedenle Latour, yaşanacak bir alanı göçmenlerle birlikte keşfetmeye yönelik yeni bir dünya düzenine ihtiyaç duyulduğunu ileri sürmektedir. Bu durumda "Büyük Gerileme"nin, küreselleşme ve neoliberalizmin risklerinin ortak etkisinin de sonucu olduğu yönündeki değerlendirmeler, bilim çevrelerinin bu sorunu daha çok tartışma alanına çekmiştir.

Küreselleşme ve Ulusal-Devlet'e İlişkin Tehditler

Geiselberger, "Büyük Gerileme (2020)" başlıklı eleştirel bir bakışla eserinde içinde bulunduğumuz dönemin uluslararası bir düzlemde nasıl bir ruh hali taşıdığını tartışmaya çalışmakta ve önemli görüşler ileri sürmektedir. Özellikle çağımızın hızlı değişimleri karşısında "devlet" yapısının giderek etkisizleşmesi ve sınırlı kalması bu bölgelerin sınırlarını açık hale getirmiş ve dünyanın dört bir yanından terör ve göçle yoluyla insan akımının sızmasına yol açmıştır. 20l6'da

Almanya'ya sığınma talebinde bulunanların çoğunun anavatanı olan üç ülke (Suriye, Afganistan ve Irak) olduğu tespit edilmiş ve bir sivil toplum kuruluşu olan Banş Vakfı'nın 2016 "Kırılgan Durum Endeksi" raporunun sıralamasında söz konusu ülkeler ilk üç sırada yer almıştır. Özellikle Avrupa'da terör saldıklarına ve göç hareketlerine gösterilen siyasal tepkilerin çoğu, "güvenlileştirme" ve demokrasinin erozyona uğraması gibi kavramlarla sınır boylarının kontrol altına alınmasını halkalaştıran bir uygulamaya kucak açmıştır. Böylece sınırlara bariyerlerin çekilmesi, hatta sınırlarda vur emri verilmesi çağrıları yüksek sesle dile getirilirken demokrasi ve insan haklarının rafa kaldırılmasına yol açmış ve Fransa Cumhurbaşkanı olağanüstü hal ilan etmiş ve ülkenin savaşta olduğunu açıklayarak kendini savunma yoluna gitmiştir. İleri gelen Avrupa ülkeleri kendi konfor alanların giderek daralmakta olduğunu; artan eşitsizlik karşısında yaşanan sorunlarla baş etmekten veya bunlara karşı uzun vadeli stratejiler geliştirmekten aciz hale geldiğini birçok idari yönetici ve siyasetçi içeride daha çok *kanun ve düzen* vaat ederek, ülkesini yeniden *büyük yapma* sözü vermeye yoğun çaba göstermek zorunda kaldıklarını medyada her fırsatta dile getirmişlerdir. Avrupa'da egemen siyasi iktidar, ülkelerindeki siyasal hareketlerin ağırlık noktasını milli aidiyet duygusuna, güvenlik vaadine ve geçmiş zamanların parıltısının yeniden teminine ilişkin bir günden oluşturma peşinde koşmuşlardır. Her fırsatta gündemde tutulan bu gerileme semptomlarının listesinin istendiği kadar uzatılabileceği ve kendi ülkelerinin güven içinde yaşamasını garantileyen bir anlayışı sürekli vurgulayarak savunulması tek taraflı olarak küresellikten çıkma özlemi şeklinde dile getirilmiştir. Örneğin Fransa, İtalya ve Avusturya'da ortaya çıkan aşırı milliyetçi-kimlikçi hareket, artan yabancı düşmanlığı, İslamofobi, nefret suçu adı verilen suç dalgası ve buna eklenen bazı siyasi liderlerin verdikleri demeçlerin aslında otoriterleşmenin yükselişi olarak tüm bu gerileme semptomlarını gidermeye ve kendi meşruluklarını sağlamaya yönelik olduğu söylenebilir [Appadurai, 2020:18-19; Bauman, 2020; Lotaur, 2020].

Geiselberger'in belirttiği tüm bu problemler büyük gerileme kavramı çerçevesinde tartışmaktadır. Avrupa ülkeleri siyasi olarak demokrasi bakımından büyük bir sınav veriyor ve "uygarlığın" belli bir seviyesinin gerisine düştüğüne ilişkin bizlerin tanıklık etmemizi ortaya koyuyor. Bu konuda RaIf Dahrendorf'un yirmi birinci yüzyılın "otoritarizmin yüzyılı" olabileceği hakkındaki görüşü geçerlilik kazanmış durumdadır. Kaba demogogların yükselişi, Big Brother'in dünyası geride bırakılanların ayaklanması, "sadizmin" hıncın ve kadınlar ile azınlıklar hakkındaki aşağılayıcı ifadelerin geri dönüşü, Dahrendorf'u haklı çıkarak olaylara olarak sıralanabilir. Öte yandan 2016 yılındaki olayları yorumlayan başka bir yazar Wilhelm Heitmeyer "otoriter bir kapitalizme", "devlet düzeyinde baskı siyasetine" ve "acımasız sağ popülizme" karşı bilim ve siyasi çevreleri uyarıyor. Dani Rodrik ise küreselleşmenin "toplumsal ayrışmaya" yol açacağını iddia ediyor ve Avrupa liderlerinin sıklıkla beyanatta bulunduğu "korumacı gerilemenin" giderek artacağına dikkat çekiyor [Geiselberger, 2020:12].

Tüm bu gelişmeler karşısında Karl Polanyi'nin 1944'de yazdığı *Büyük Dönüşüm* (2021) eserinde on dokuzuncu yüzyıl kapitalist sanayi toplumunun aslında küçük, feodal, kırsalın özelliğini taşıyan, siyasal, kültürel, sosyal bakımdan bütünleşmiş olan bağlantılardan patlak verdiğini; ekonomi yeniden ulusal refah devletinin düzlemine oturtulana kadar bir dizi yan etkiye ve karşı-harekete yol açtığını tartışmaktadır. Bu durum hem coğrafi hem de toplumsal bakımdan varlık gösteren kapsamlı bir gelişme olarak kapitalizm ulus-devlet sınırlarını geride bıraktığı için bugün yeniden tekerrür etmektedir, şeklinde değerlendirmektedir [Geiselberger,2020:12]. Belirtilen semptomlar üzerinden kapitalist sistemin krizleri aşılmaya çalışılırken aslında küreselleşme ile ilgili geliştirilen tüm stratejiler sorunlu hale gelmiştir.

Öte yandan medya teknolojilerinin hızlı bir gelişim gösterdiği internet, sosyal medya platformları ve endüstri 4.0 yapay zekâ-robotik gelişmeler McLuhan'ın (2020) deyimi ile dünyanın küresel köy haline gelmesini ve uzakların yakınlaşmasına, kültürlerin benzeşmesine yol açarken farklılıkların yok olmasını ve eşitsizliklerin de giderek artmasını getirmiştir. İletişim teknolojilerin-

deki bu gelişmeler küresel ölçekte piyasa ekonomisinin körüklediği tüketim üzerinden Horkheimer ve Adorno, (1996) ile Baudrillard'ın (1997) belirttikleri gibi kültürleri birbirine benzetirken aynı zamanda kültürün metalaşmasını, dünyada giderek çıkar gruplarının pirim yapmasını ve uluslararası arenada onayını getirmiştir. Bu durum ise küresel ölçekte kültürel hegemonya üzerinden yabancılaşmanın, ayrımcılıkların ve eşitsizliklerin artmasına yol açarak, küresel sorunların artmasına neden olmuştur.

SONUÇ

Bu durumda soruyu yeniden gündeme alırsak "küreselleşme ne getirdi?" büyük ölçüde insanlık için tehditlerin çoğalmasına neden oldu. Çalışmanın başında belirttiğimiz Ulus-devletlerin küçülmesini ve mikro milliyetçiliğin artmasını. Bu durumda ülkelerin iç savaş yaşayarak küresel güçlerle baş etmede sıkıntı yaşaması ve yerel düzeyde kimlik krizlerinin patlak vermesi ve terörizmin yükselmesini getirdi. Aslında küreselleşme taraftarları devleti ortadan kaldırmak yerine kendi neopolitikalarını yerelde uygulamak ve onaylatmak için devlete ihtiyaçlarının olduğu gerçeğini apaçık ortaya çıkardı. Mikro milliyetçiliğe ise pirim vererek ama onları da tam devlet statüsüne kavuşturmadan parçalara ayırarak, devlet yapısının artık mevcut olmadığı bölgelerin dünyanın dört bir yanında genişlemesine neden olduğuna ilişkin uygulamalar gerçekleştirdiler [Bauman, 1999; Fraser, 2020; Heywood, 2014; Hirst & Thompson, 2007].

Avrupa'da politik liderler göç, terörizm veya artan eşitsizlik gibi sorunların küresel nedenleriyle ulusal araçlarla baş etmekten veya bunlara karşı uzun vadeli stratejiler geliştirmekten aciz halde geldikçe güvenlik şemsiyesine sığınıp ülkeyi büyük yapma yolunun ayrımcılık yapmaktan çekinmedikleri bu nedenle otoriter baskının arttığı görülmektedir. Dünya ekonomisinde siyaset ülkelerin kimlik siyasetine, güvenlik vaadine ve geçmiş zamanların parıltısının yeniden temin edileceğine ilişkin açıklamalar öne çıkmaktadır. Aslında tüm bu açıklamaların varlığı mevcut küresel stratejilerin gerileme semptomlarına dönüştüğünün göstergesi olarak yorumlanmaktadır. Özgürlük yerine güvenlik, adalet yerine kemerleri sıkma politikası hükümetlerin aldığı en büyük kararlar olmaktadır. Bu durumda ne yapılabilir?

Bu konuda Habermas'ın görüşlerine dönmek gerekir. Modernleşmenin tamamlanmamış bir proje olduğuna değinen Habermas (2002) iyimser bir bakışla, yaşanan ekonomik, kimlik ve meşriyet krizlerini atlatmanın yolunun sistem ve yaşam dünyalarımızda birbirimiz dinleyerek, birbirimiz ile iletişim kurarak, birbirimiz ile diyaloğa girerek ve tüm sorunlarımızı birbirimiz ile müzakere ederek üstesinden gelebileceğimize inanmaktadır. Burada birbirimizden kast edilen hem yurttaşlar hem de onların temsilcileridir. Gerek ülkelerin kendi içlerinde gerekse uluslararası platformlarda karşılıklı etkileşim içerisinde iletişimi çarpıtmadan, iyi niyet ve samimi ilişkilerle anlamaya çalışmak, ne kadar gerçekçidir? Bu konu soru işareti taşımaktadır. Demokrasilerde liderler ülkeleri için ve insanlık adına verdikleri kararların nedenlerini açıklamalı, yurttaşların ise dile getirilen nedenlere karşı bir görüş ya da karşılık vermelerinin ortamı yaratılmalıdır [Elliot, 2017: 227-228). Bir diyalog ve müzakere ortamının yaratılması otoriterleşmenin önünün alınmasını ve baskıdan uzaklaşmayı getirmektedir. Herkesin özgürlüğünü garanti altına alacak halk iradesine dayalı demokratik bir sözleşmenin ortaya koyulması gerektiğine inan Rousseau (2006) yöneten ile yönetilen arasındaki ilişkide yönetilenlerin daima ülkenin *Ece'si* sayılmasının demokrasinin özünden kaynaklandığını dile getirmektedir. Sonuç olarak küreselleşmenin tehditlerinden arınmanın yolu müzakereci, katılımcı ve anlamaya dayalı bir demokrasinden geçtiğini bir kez daha dillendirmiş olacağız.

KAYNAKÇA:

Appadurai, A. (2020). Demokrasi Yorgunluğu, Büyük Gerileme, Zamanımızın Ruh Hali Üstüne Uluslararası Bir Tartışma, İçinde, (Ed.) H. Geiselberger, (Çev. M. Şahin-A. Biçen-A.N. Bingöl-O. Kılıç), İstanbul: Metis Yayınları, s.17-29.

Baudrillard, J. (1997). Tüketim Toplumu,(Çev. H. Deliçaylı-F. Keskin), İstanbul: Ayrıntı Yay.

Bauman, Z. (1999). Küreselleşme, Toplumsal Sonuçları,(Çev. A. Yılmaz), İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Bauman, Z. (2020). Nesnesi ve İsmini Arayan Semptomlar, Büyük Gerileme, Zamanımızın Ruh Hali Üstüne Uluslararası Bir Tartışma, İçinde, (Ed.) H. Geiselberger, (Çev. M. Şahin-A. Biçen-A.N. Bingöl-O. Kılıç), İstanbul: Metis Yayınları, s.30-43.

Beck, U. (2014). Risk Toplumu, Başka Bir Modernliğe Doğru, (Çev. K. Özdoğan-B. Doğan), İstanbul: İtaki Yayınları

Elliot, A. (2017). Çağdaş Eleştirel Teori, (Çev, B. Nurol), Çağdaş Sosyal Teoriye Giriş, İçinde, Ankara: Dipnot Yayınları, s.207-240.

Fraser, N. (2020). İlerici Neoliberalizme Karşı Gerici Popülizm: Bir Hobson Seçimi, Büyük Gerileme, Zamanımızın Ruh Hali Üstüne Uluslararası Bir Tartışma, İçinde, (Ed.) H. Geiselberger, (Çev. M. Şahin-A. Biçen-A.N. Bingöl-O. Kılıç), İstanbul: Metis Yayınları, s. 59-68.

Gazetecilik Enstitüsü (2017), Mac Bridge Raporu. Erişim Tarihi: 04 Haziran 2024, Saat 12.15. https://gazetecilikenstitusu.wordpress.com/2017/09/15/macbride-raporu/

Geiselberger, H. (2020). Büyük Gerileme, Zamanımızın Ruh Hali Üstüne Uluslararası Bir Tartışma, (Çev. M. Şahin-A. Biçen-A.N. Bingöl-O. Kılıç), İstanbul: Metis Yayınları, s. 9-15

Giddens, A. (1990). Modernliğin Sonuçları (Çev. E. Kuşdil), İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Giddens, A. (2000). Üçüncü Yol, Sosyal Demokrasinin Yeniden Yükselişi, (Çev. Mehmet Özay), İstanbul: Birey Yayıncılık.

Habermas, G. (2002). Küreselleşme ve Milli Devletlerin Akıbeti, (Çev. Medeni Beyaztaş), İstanbul: Bakış Kitaplığı.

Held, D. ve A. McGrew (2008). Küresel Dönüşümler (Çev. A. R. Güngen, A. S. Mercan, B. Özçelik, C. Boyraz, vd.), Ankara: Phoenix Yayınları.

Heywood, Andrew (2014). Küresel Siyaset (Çev. N. Uslu ve H. Özdemir), Ankara: Adres Yayınları.

Hirst, P. ve Thompson, G. (2007). Küreselleşme Sorgulanıyor (Çev. E. Yücel ve Ç. Erdem), Ankara: Dost Yayınları.

Horkheimer, M. ve Adorno, T. (1996). Aydınlanmanın Diyalektiği II, (Çev. Oğuz Özgül), İstanbul: Kabalcı Yayınevi.

Latour, B. (2020). Güvenli Avrupa, Büyük Gerileme, Zamanımızın Ruh Hali Üstüne Uluslararası Bir Tartışma, İçinde, (Ed.) H. Geiselberger, (Çev. M. Şahin-A. Biçen-A.N. Bingöl-O. Kılıç), İstanbul: Metis Yayınları, s.101-110.

Mc Luhan, M. Ve Powers, B. (2020) Global Köy, (Çev.B.Öcal-Düzgören), İstanbul: Scala Yayıncılık.

Polany, K. (2021), Büyük Dönüşüm, Çağımızın Siyasal ve Ekonomik Kökleri, Çev.: Ayşe Buğra, İstanbul: İletişim Yayınları.

Rousseau, J.J. (2006) Toplum Sözleşmesi, (Çev. Vedat Günyol), Hasan Ali Yücel Klasikleri, Ankara: İş Bankası Kültür Yayınları.

UNESCO (1993) Bir Çok Ses Tek Bir Dünya (1980), Erişim: 04 Haziran 2024, Saat 12.00. https://www.kitantik.com/product/BIR-COK-SES-TEK-BIR-DUNYA-BU-ESER-UNESCONUN-ISTEGI-UZERINE-OZEL-BIR-ULUSLARARASI-KOMISYON-TARAFINDAN-HAZIRLANMISTIR-2-EL_1br9qfwkmmzxcb61bae

Wallerstein, Immanuel. (1998). Liberalizmden Sonra, (Çev. Erol Öz), İstanbul: Metis Yayınları

AZERBAIJAN-GEORGIA-TURKEY TRILATERAL COOPERATION

Valeri MODEBADZE
Technical University of Georgia,
Professor of the Department of International Relations
of the Faculty of Law and International Relations,
Doctor of Political Sciences,
Georgia, TBILISI
modebadzevaleri07@gtu.ge

SUMMARY

Relevance: This article deals with such an important issue for the Caucasian states and the West as the Azerbaijan – Georgia - Turkey trilateral cooperation. It explains why trilateral cooperation is of vital importance for the West, Turkey and Caucasian states. The author of this article describes the evolution of the trilateral cooperation, as well as the reasons for the emergence of this trilateral format and cooperation in various fields such as security and defense, economy and trade, culture and science. The trilateral cooperation plays very important role in creating stable and secure environment in Caucasus for the realization of large-scale energy projects. It also lays a strong foundation for the economic development and prosperity of the Caucasian states and Turkey. The author of the article develops recommendations how the trilateral cooperation can be strengthened and what steps Azerbaijan, Georgia and Turkey should take to improve cooperation in various fields. Particular attention is paid to the development of institutional mechanisms for trilateral cooperation.

Research Methods: The thorough evaluation and analysis of the trilateral cooperation can only be done if the signed agreements and declarations are analyzed in detail. Therefore, a document analysis method was used to obtain reliable and objective information about the trilateral cooperation. A wide range of documents, agreements and declarations were analyzed that provide the basis for the trilateral cooperation. These agreements and declarations provide us with valuable information about various fields of cooperation and about the intentions of the member states of the trilateral format.

Results: Research has revealed that the trilateral cooperation provides solid foundation for the prosperity and security of the Caucasian states and Turkey. It provides mechanisms for strengthening ties between Azerbaijan, Georgia and Turkey in various fields. It has the potential to promote peace, stability and prosperity in the region. Without the trilateral cooperation, it would be extremely difficult to create alternative energy and transportation routes in such an unstable and quarrelsome region as Caucasus. Therefore, not only Turkey and the Caucasian states are interested in strengthening the trilateral alliance, but also the West and China.

Key words: Azerbaijan, Georgia, Turkey, trilateral cooperation.

AZƏRBAYCAN-GÜRCÜSTAN-TÜRKİYƏ ÜÇTƏRƏFLİ ƏMƏKDAŞLIĞI

Valeri MODEBADZE
Gürcüstan Texniki Universiteti,
Hüquq və beynəlxalq münasibətlər fakültəsi,
Beynəlxalq əlaqələr kafedrasının professoru,
Siyasi elmlər doktoru,
Gürcüstan, TBİLİSİ
modebadzevaleri07@gtu.ge

XÜLASƏ

Aktuallıq. Məqalə Qafqaz dövlətləri və Qərb üçün Azərbaycan-Gürcüstan-Türkiyə üçtərəfli əməkdaşlığı kimi mühüm məsələdən bəhs edir. Burada üçtərəfli əməkdaşlığın Qərb, Türkiyə və Qafqaz dövlətləri üçün nə üçün həyati əhəmiyyət kəsb etdiyini şərh edilir. Müəllif üçtərəfli əməkdaşlığın təkamülünü, eləcə də bu üçtərəfli formatın yaranmasının səbəblərini, habelə təhlükəsizlik və müdafiə, iqtisadiyyat və ticarət, mədəniyyət və elm kimi müxtəlif sahələrdə əməkdaşlığı açıqlayır. Üçtərəfli əməkdaşlıq irimiqyaslı enerji layihələrinin reallaşdırılması üçün Qafqazda sabit və təhlükəsiz mühitin yaradılmasında çox mühüm rol oynayır. Bu, həm də Qafqaz dövlətlərinin və Türkiyənin iqtisadi inkişafı və çiçəklənməsi üçün möhkəm zəmin yaradır. Məqalənin müəllifi üçtərəfli əməkdaşlığın necə gücləndirilə biləcəyi və Azərbaycan, Gürcüstan və Türkiyənin müxtəlif sahələrdə əməkdaşlığı yaxşılaşdırmaq üçün hansı addımlar atmalı olduğu barədə tövsiyələr verir. Üçtərəfli əməkdaşlığın institusional mexanizmlərinin inkişafına xüsusi diqqət yetirilir.

Tədqiqat metodları. Üçtərəfli əməkdaşlığın hərtərəfli qiymətləndirilməsi və təhlili yalnız imzalanmış saziş və bəyannamələrin ətraflı təhlili ilə həyata keçirilə bilər. Ona görə də üçtərəfli əməkdaşlıq haqqında etibarlı və obyektiv məlumat əldə etmək üçün sənədlərin təhlili metodundan istifadə edilmişdir. Üçtərəfli əməkdaşlığın əsasını təşkil edən geniş spektrli sənədlər, sazişlər və bəyannamələr təhlil edilib. Bu sazişlər və bəyannamələr bizə əməkdaşlığın müxtəlif sahələri və üçtərəfli formata üzv dövlətlərin niyyətləri haqqında dəyərli məlumatlar verir.

Nəticələr. Tədqiqatlar göstərdi ki, üçtərəfli əməkdaşlıq Qafqaz dövlətlərinin və Türkiyənin rifahı və təhlükəsizliyi üçün möhkəm zəmin yaradır. O, Azərbaycan, Gürcüstan və Türkiyə arasında müxtəlif sahələrdə əlaqələrin gücləndirilməsi mexanizmlərini təqdim edir. Onun regionda sülh, sabitlik və rifahı təşviq etmək potensialı var. Üçtərəfli əməkdaşlıq olmasa, Qafqaz kimi qeyri-sabit və çəkişməli regionda alternativ enerji və nəqliyyat marşrutlarının yaradılması olduqca çətin olardı. Ona görə də üçtərəfli müttəfiqliyin möhkəmlənməsində təkcə Türkiyə və Qafqaz dövlətləri deyil, Qərb və Çin də maraqlıdır.

Açar sözlər: Azərbaycan, Gürcüstan, Türkiyə, üçtərəfli əməkdaşlıq.

INTRODUCTION

Historically Georgia has always kept very close relations with its Turkic neighbors. But, relations between Georgia and Turkey have flourished especially over the last decades, after the breakdown of the Soviet Union. The Soviet Occupation was a serious obstacle that prevented the establishment of close ties with the Turkic World. The collapse of the Soviet Union meant that Georgia gained new opportunities to reestablish close relations with its Turkic neighbors. After the collapse of the Soviet Union, Georgia and Azerbaijan became independent republics and fully-fledged subjects of international relations. Turkey immediately recognized the independence of the Caucasian republics and established diplomatic relations with the newly established independent states.

Turkish foreign policy vis a vis its neighbors is based on "zero problems' policy" the main goal of which is to keep peaceful and friendly relations with the neighboring countries. Turkey's main foreign policy goal is to strengthen economic and commercial ties with its neighbors, create an economic interdependence and solid foundation for economic cooperation [Özcan, 2012]. The "Zero Problem with the Neighbors Policy" has been especially successful in relation to two Caucasian states - Georgia and Azerbaijan. The relations between Azerbaijan, Georgia and Turkey are based on the win-win principle, meaning that all countries benefit from cooperation in various fields.

After the breakdown of the Soviet Union, Azerbaijan, Georgia and Turkey have established very close economic, political and cultural ties and started to cooperate actively in many fields. The "Zero Problem with the Neighbors Policy" and good neighborly relations have laid solid foundations for the implementation of such strategic projects as the transportation of energy resources of the Caspian Sea and Central Asia, the establishment of the Trans-Caspian International Transport Route and the implementation of the Great Silk Road. Over the last decades Geogia, Turkey and Azerbaijan have implemented major projects in South Caucasus such as the construction of oil and gas pipelines and the creation of transportation infrastructure.

The emergence of the Trilateral Cooperation Format

Azerbaijan – Georgia -Turkey trilateral cooperation format is a mechanism for cooperation between the three neighboring countries in different areas such as defense, security, culture economy, trade, energy, transport etc. This trilateral format was established on 8th of June 2012, when ministers of foreign affairs of Azerbaijan, Georgia and Turkey met in Trabzon and signed the Trabzon Declaration. The Trabzon declaration emphasized the need of cooperation in various fields and laid solid foundation for boosting trilateral economic, political, cultural and commercial relations [Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Türkiye, 2012].

In the same year, the ministers of defense of the three neighboring countries met in Batumi and agreed to deepen cooperation in the field of defense and security. The three ministers also discussed the possibilities of cooperation in the field of military education [Cecire, 2017]. The main purpose of the Trilateral cooperation was to create stable and secure environment in Caucasus for the implementation of major energy projects. Due to widespread conflicts and political instability in Caucasus, it became necessary to strengthen cooperation in the field of defense and security. Caucasus is an alternative energy corridor for the West and it plays a crucial role in supplying the European countries with vital hydrocarbon resources. The purpose of launching trilateral cooperation was to ensure the long-term energy security of Caucasus and the safe implementation of the large-scale energy projects in this region [Jajanidze, 2023].

The first trilateral summit was held in Tbilisi in 2014. Presidents of Georgia, Azerbaijan and Turkey gathered in the capital of Georgia in order to discuss the possibilities of strengthening economic cooperation. The summit focused on joint energy and transportation projects, including the Baku-Tbilisi-Kars railway, the Baku-Tbilisi-Ceyhan (BTC) oil pipeline, as well as the Baku-Tbilisi-Erzurum gas pipeline. These projects play very important role in reducing Europe's dependence on Russian gas and hydrocarbon resources. At the tripartite summit in Tbilisi, the presidents of Azerbaijan, Georgia and Turkey reached an agreement on deepening cooperation in the fields of economy, transport, energy and security.

After the summit, Turkish President Abdullah Gul participated in the Georgian-Turkish Economic Forum. This forum was attended by a large group of businessmen working in different fields such as energy, construction, agriculture and tourism. In his speech at the forum, the Prime Minister of Georgia, Irakli Gharibashvili stated that Turkey is a reliable ally, strategic partner and friend of Georgia, which supports the territorial integrity and sovereignty of Georgia, as well as

Georgia's Euro-Atlantic aspirations. The Prime Minister of Georgia also emphasized the importance of cooperation between the three neighboring countries. He stressed that only through collective efforts, Azerbaijan, Georgia and Turkey can make the transit corridor more effective and competitive [Civil.ge, 2014].

The Sixth Trilateral Meeting of the Ministers of Foreign Affairs of the Republic of Azerbaijan, Georgia and the Republic of Türkiye was held in Baku in 2017. Foreign ministers of Georgia, Azerbaijan and Turkey gathered in the capital of Azerbaijan in order to discuss the possibilities of cooperation in various fields and deepen ties in political, security, economic, trade, energy, transport and humanitarian fields. At the Baku Summit the three neighboring counties reached an agreement to strengthen their cooperation in the fight against terrorism and extremism, transnational organized crime, drugs and arms trafficking, as well as human trafficking and migrant smuggling. They also agreed to implement large-scale projects in Caucasus [Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Azerbaijan, 2017].

Thus, the main goals of the trilateral cooperation format are:

- Deepen ties in the field of defense and ensure regional security;
- Promote economic cooperation and trade
- Strengthen cooperation in the fight against terrorism and extremism
- Promote cooperation in the implementation of the energy and transport projects
- Facilitate cultural and people-to-people exchanges
- Promote cooperation in the field of protection of historical and cultural heritage
- Facilitate regional connectivity

Azerbaijan, Georgia and Turkey have held regular meetings at the level of foreign ministers, defense ministers, and heads of states. They have also signed a number of agreements on cooperation in various fields, including trade, investment, tourism, education, defense and culture.

Cooperation in various fields such as security and defense, economy and trade, culture and science.

One of the key areas of cooperation is in the field of security and defense. Since the creation of the trilateral format, Azerbaijan, Georgia and Turkey have paid particular attention to the intensification of the military dimension of cooperation. The defense ministers of the three countries have held high-level meetings over the last years and have laid strong foundations in the cooperation in the military sphere: The three neighboring countries have held joint military exercises and have agreed to cooperate in counter-terrorism and border security. They have also agreed to cooperate in such important fields as military education, the organization of joins military exercises and trainings, production of military technologies and military equipment and joint fight against cyber terrorism and cyber-crime. They have also expressed their support for each other's territorial integrity. The three countries actively collaborate with each other in military sphere and have signed very important defense agreements.

Turkey plays very important role in the modernization and rearmament of the Azerbaijani and Georgian armed forces. As a member of NATO, Turkey firmly supports Georgia's integration into Euro-Atlantic structures. Since signing the first defense cooperation agreement with Turkey in June 1997, Ankara undertook an obligation to train Georgian soldiers and military personnel in Turkish military schools and academies. The military cooperation between Georgia and Turkey reached its climax in 1999, when a number of defense agreements were signed between the two brotherly nations. Turkey has played a very important role in modernizing and updating Georgian military facilities since 1990s [Modebadze, 2014].

Cooperation in military sphere is essential in order to protect oil and gas pipelines and energy infrastructure in Caucasus. Since the development of energy infrastructure and construction of Baku-Tbilisi-Ceyhan oil pipeline and Baku-Tbilisi-Erzurum gas pipeline, the international community pays particular attention to the safe maintenance of the energy infrastructure in Caucasus. Without strong military cooperation, it would be very difficult to protect oil and gas pipelines and guarantee energy security of the West. In 2023 Azerbaijan and Georgia signed an agreement on defense cooperation. According to the statement of the Ministry of Defense of Georgia on 24th of April, the defense ministers of the two countries, among other things, discussed the current issues of bilateral cooperation in the field of defense and their joint future plans, including participation in international exercises and military-educational programs. They also reviewed the issues of cooperation in the Azerbaijan-Turkey-Georgia trilateral cooperation format, noting that “strategic meetings, defense cooperation, joint exercises and expert meetings further strengthen interoperability among the countries” [Civil.ge, 2023]. The defense ministers of Georgia and Azerbaijan also paid attention to the security challenges in the Caucasus region and discussed the ways of tackling these problems.

One of the challenges that Georgia and Azerbaijan are facing is the frozen conflicts and the emergence of minority nationalism. Minority nationalism and separatism represents a deadly threat not only to the territorial integrity of the Caucasian states, but also to the implementation of large-scale projects in the Caucasus region [Modebadze, 2018]. These are challenges that can only be tackled if the members of the trilateral format cooperate and work together in combating separatism and secessionism. In fact, Georgia, Azerbaijan and Turkey share many things in common as they are multiethnic and multicultural states. Multiculturalism can either be a source of progress or a major source of ethnic conflicts and wars. The main goal of the Triple Alliance should be to neutralize threats of separatism and transform the multiculturalism into a source of progress. Azerbaijan, Georgia and Turkey should strengthen trilateral defense cooperation in order to address common challenges more effectively.

Turkey is a firm supporter of Azerbaijan’s and Georgia’s territorial integrity. From the security point of view, Caucasus region is a buffer zone separating Turkey from its historic rival, Russia. Historically, Russia has always been a main rival of Turkey in Caucasus. These two states always had contradictory geopolitical and geoeconomic interests in the region. Russia has traditionally been the dominant power in Caucasus. By cooperating closely with the Caucasian states, Turkey can reduce Russian influence in this region. Taking into account the historical rivalry between Russia and Turkey, one can easily grasp why it is so important for Turkey to keep the Caucasus region as a buffer zone. The maintenance of this buffer zone is of vital importance to Turkey’s safety and security and therefore, it remains a strong supporter of Georgia’s and Azerbaijan’s independence and territorial integrity. Turkey wants to reduce Russia’s military presence in Caucasus and strengthen its influence in this energy-rich region [Modebadze, 2014].

The trilateral cooperation format has been very beneficial and useful tool for economic cooperation. The three countries have signed agreements on trade, investment, and transportation. Thanks to this trilateral format and thanks to strong cooperation in the field of security, the three neighboring countries managed to finish large-scale energy projects, such as Trans-Anatolian Natural Gas Pipeline (TANAP) and intend to build new pipelines in the future. As the West wants to reduce its energy dependence on Russia, the European countries show particular interest in developing the Middle Corridor. The Middle Corridor is viewed by Europeans as more reliable and safer route which crosses Central Asian Republics, Caucasus and Turkey. Before the outbreak of the war in Ukraine, the West relied heavily on the Northern Corridor. But, after Russian invasion of Ukraine, the West decided to impose economic sanctions on Moscow and diversify the energy supply routes to Europe. For the European Union the Middle Corridor is extremely important as it

allows Europe to diversify trade routes and energy supply routes. The Middle Corridor has the potential to become the major trade and energy artery for Europe if it will be properly developed. The development of the Middle corridor requires strong cooperation between Azerbaijan, Georgia and Turkey. These three countries have to work together to develop adequate transportation and communication infrastructure for the effective functioning of the middle corridor. The implementation of this project requires colossal investments in the construction of a road, rail, and ferry network, as well as the deep-sea ports.

Research results and Recommendations how to strengthen trilateral cooperation

Research has revealed that trilateral format is a valuable mechanism for strengthening relations between Georgia, Azerbaijan and Turkey. Trilateral cooperation can contribute to the stability and security of the Caucasus region and increase the economic potential of the member countries. Trilateral cooperation is vital not only for the economic development of Azerbaijan, Georgia and Turkey, but also for the effective functioning of alternative trade routes between the West and China. Without the trilateral format it would be extremely difficult to implement large-scale economic projects in the Caucasus region and develop alternative trade and transportation routes between Europe and Asia.

The trilateral alliance should explore some possibilities to further strengthen cooperation in various fields. First of all, the three countries should make some efforts to create institutional mechanisms for cooperation. For instance, the three countries could establish ***Trilateral Security Council*** in order to coordinate security activities and overcome common challenges more effectively. The Trilateral Security Council would enable Azerbaijan, Georgia and Turkey to deal with security problems swiftly and neutralize security threats quickly. As Caucasus remains a very unstable and quarrelsome region, where great powers geopolitical and geoeconomic interests clash, a stronger cooperation in the field of defense and security is crucial. The cooperation in the field of security is especially important now, when large-scale projects have to be implemented in the Caucasus region. The Caucasian states have to establish strong institutional mechanisms for cooperation in the security field in order to transform Caucasus into a safe energy corridor and neutralize threats coming from the rogue states. The three countries could establish a joint security force in order to protect more effectively energy supply and trade routes in Caucasus.

Cooperation should not be limited only to the fields of security, defense, economics or commerce. Other fields have to be taken also into account. First of all, some important steps have to be taken to strengthen ***cultural cooperation*** among the neighboring countries. In order to achieve this objective, the three countries could establish a *Trilateral Fund* to support cultural exchanges and joint research programs. The members of this trilateral format could create specific exchange programs and increase ties between Georgian, Azerbaijani and Turkic Universities. The three countries could organize cultural exchanges and facilitate educational and research cooperation between universities. The academic exchange programs, joint research programs and joint cultural events could play a very important role in strengthening ties between neighboring states. The three countries could also establish *a trilateral youth council* to promote cooperation among the young people and to intensify face-to face interactions between Azerbaijani, Georgian and Turkish students.

Particular attention should be paid also to ***the environmental cooperation***. The three countries should cooperate on issues such as climate change, environmental protection and disaster risk reduction. In the era of globalization nation-states are confronted with such global problems as global warming, deforestation, pollution of rivers, lakes and oceans, air pollution, etc. No country alone can solve these monumental problems. These global problems can only be solved through collective efforts. Members of the trilateral alliance should work together to deal with these

problems. During the implementation of the large-scale projects in Caucasus, particular attention should be paid to the ecological issues and the safety of the environment. The construction of gas and oil pipelines should be carried out in an eco-friendly manner, without inflicting damage upon the environment.

The triple alliance should work together for the disaster risk reduction. As Caucasus is located in the seismic zone and this region is prone to earthquakes, the cooperation in risk reduction is essential. The three countries could create a special *Risk Management Center*, where scientists from Georgia, Azerbaijan and Turkey will study the geology & geodynamics of the Caucasus region and will develop scientific methods of dealing with natural disasters. A thorough understanding of geological and geophysical processes is necessary in order to assess correctly seismic, volcanic and other natural hazards in the region. Deep scientific cooperation can play an important role in reducing the risk of natural disasters in the Caucasus.

CONCLUSION

Research has revealed that the trilateral cooperation format is a valuable mechanism for promoting peace, stability, and prosperity in the South Caucasus region. It is seen as an important tool for promoting regional cooperation and integration in the South Caucasus. The trilateral cooperation format is a testament to the shared interests and goals of the three brotherly countries. It has the potential to help the three countries strengthen cultural ties and to build a more prosperous future for the region.

As it has been mentioned above, many things can be done to strengthen the Trilateral Cooperation. The three countries could work together to establish institutional mechanisms of cooperation in various fields. Various institutions could be created to tackle common problems and deal with common challenges.

The trilateral cooperation has been growing in recent years. Azerbaijan – Georgia and Turkey have signed a number of agreements and memorandums of understanding, and they have held regular meetings at the ministerial and presidential levels. The cooperation has also been expanded to include other areas, such as tourism and environment.

The trilateral cooperation format could play a vital role in strengthening security of the Caucasus region. It could help Caucasian states and Turkey to address common challenges and threats and boost economic development. The trilateral alliance is likely to continue to grow and strengthen in the years to come. The trilateral cooperation is still in its early stages, but it has the potential to be a major force for good in the South Caucasus. It is a positive development that the three countries are working together to address common challenges and to build a better future for the region.

Bibliography:

Cecire, Michael Hikari (2017) Georgia-Turkey-Azerbaijan Cooperation: Pragmatism Proves Durable Formula, available from World Wide Web: https://eurasianet.org/georgia-turkey-azerbaijan-cooperation-pragmatism-proves-durable-formula

Civil.ge (2014) Azerbaijan, Georgia and Turkey confirm their partnership at the Tbilisi Summit, available from World Wide Web: https://civil.ge/ka/archives/152948

Civil.ge (2023) Georgia, Azerbaijan Sign Defense Cooperation Agreement, available from World Wide Web: https://civil.ge/archives/538634

Jajanidze, Besik (2023) Regional Security Trends in the South Caucasus: Azerbaijan – Georgia - Turkey Trilateral Strategic Cooperation, available from World Wide Web: https://defenseandscience.eta.edu.ge/index.php/ds/article/view/6456/6485

Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Azerbaijan (2017) No:232/17, Baku Statement on the outcomes of Sixth Trilateral Meeting of the Ministers of Foreign Affairs of the Republic of Azerbaijan, Georgia and the Republic of Türkiye, available from World Wide Web: https://mfa.gov.az/en/news/no23217-baku-statement-on-the-outcomes-of-

sixth-trilateral-meeting-of-the-ministers-of-foreign-affairs-of-the-republic-of-azerbaijan-georgia-and-the-republic-of-turkey

Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Türkiye (2012) Trabzon Declaration Of The Ministers Of Foreign Affairs Of The Republic Of Azerbaijan, Georgia And The Republic Of Turkey, 08 June 2012, Trabzon. Available from World Wide Web: https://www.mfa.gov.tr/trabzon--declaration-of-the-ministers-of-foreign-affairs-of-the-republic-of-azerbaijan_-georgia-and-the-republic-of-turkey_-08-june-2012_-trabzon.en.mfa

Modebadze, Valeri (2014) Georgian -Turkish relations since the breakdown of the Soviet Union, Journal of The Faculty of Economics and Administrative Sciences, Volume 4, Issue 1, pp.359-369, Çankırı Karatekin University, Turkey. Available from World Wide Web: https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/382303

Modebadze, Valeri (2018) EU relations with the South Caucasian Countries since the breakdown of Soviet Union, Third International Scientific Conference “Politics Around Caucasus” Proceedings, Tbilisi. Available from World Wide Web: https://www.academia.edu/37409208/EU_relations_with_the_South_Caucasian_countries_since_the_breakdown_of_Soviet_Union

Özcan, Gencer (2012) Policy of Zero Problems with the Neighbours, European Institute of the Mediterranean, yearbook 2012. Available from World Wide Web: https://www.iemed.org/publication/policy-of-zero-problems-with-the-neighbours/

ОСОБЕННОСТИ ПРОЯВЛЕНИЯ РЕЛИГИОЗНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ

Вахит Хумидович АКАЕВ
главный научный сотрудник лаборатории филологии и культурологии
КНИИ им. Х.И.Ибрагимова РАН,
профессор, доктор философских наук,
Академик Академии Наук Ченстанской Республики,
РФ, ГРОЗНЫЙ
akaiev@mail.ru

Аннотация

Проявление религиозной идентичности у разных народов в современных условиях глобализации происходит по-разному, что сопряжено с воздействием ее факторов на их культурные ценности. Прочность религиозной идентичности проявляется и в том, что верующие оказывают противодействие процессам секуляризации, активно проявляющимся в современном мире, распространения ценностей либерализма, который ведут решительную борьбу против основ религии, определяющих ее фундаментальную идентичность. Глобализация для небольшой, ограниченной части населения мира успешно решает экономические проблемы, но при этом она не в силах решать важнейшие проблемы сосуществования этнокультурных ценностей, различных духовных форм идентичностей, присущих миллиардом людей. Думается, для этого предполагаются иные социальные и духовно-культурные подходы, сохраняющие этническое и духовно-культурное многообразие мира.

Ключевые слова: религия, религиозная идентичность, глобализация, либерализм, этносы, экуменизм, мультикультурализм.

FEATURES OF THE MANIFESTATION OF RELIGIOUS IDENTITY IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION

Vahit Khumidovich AKAEV
Chief Researcher KNII im. H.I. Ibragimov RAS,
Doctor of Philosophy Sciences, Professor,
Academician of the Academy of Sciences of the Chechen Republic
Russian Federation, GROZNY
akaiev@mail.ru

SUMMARY

The manifestation of religious identity among different peoples in modern conditions of globalization occurs in different ways, which is associated with the impact of its factors on their cultural values. The strength of religious identity is also manifested in the fact that believers resist the processes of secularization that are actively manifesting themselves in the modern world, the spread of the values of liberalism, which are waging a decisive struggle against the foundations of religion that determine its fundamental identity. Globalization for a small, limited part of the world's population successfully solves economic problems, but at the same time it is unable to solve the most important problems of the coexistence of ethno-cultural values, various spiritual forms of identities inherent in a billion people. It seems that this requires other social and spiritual-cultural approaches that preserve the ethnic, spiritual-cultural diversity of the world.

Key words: religion, religious identity, globalization, liberalism, ethnic groups, ecumenism, multiculturalism.

Хотел бы выразить свою благодарность организатором этого очень важного в научном, культурном и социальном отношении форуме, позволившем нам ученым собраться и высказать свои суждения по обозначенным темам исследования, которые мы осуществляем в своих странах, регионах, городах. Наш форум посвящен к 100-летию со дня рождения выдающегося государственного, политического деятеля СССР, настоящего интеллигента, патриота своей страны и народа Гейдара Алиева. Многим из нас хорошо известна его роль в развитии экономики, образования, медицины, науки в СССР, а также в Азербайджане. И эта роль колоссальна!

Считаю его выдающимся государственным деятелем, который жил, работал, трудился во имя народа. Несмотря на очень сложные политические реалии, он мужественно отстаивал интересы своего народа, страны, в потому он останется в нашей памяти, в памяти подрастающих поколений.

ВВЕДЕНИЕ

В своем выступлении я хочу рассмотреть состояние религии, религиозной идентичности в современном мире в условиях глобализирующегося, а также быстро меняющегося мира, оказывающие влияние на этнокультурную, религиозную идентичность. С нашей точки зрения, религиозная идентичность – это осознание субъектом своей принадлежности к конкретной религии, представление о себе и мире на основе ценностей конкретной религии. Религиозная идентичность по-разному проявляется в различных регионах мира, странах, а также у различных народов. Религия, религиозные ценности, религиозная идентичность многообразно представленные в мире, ныне находятся под влиянием глобализационных процессов, что обостряют социальные, духовно-культурные противоречия в странах, государствах.

С точки зрения сторонников глобализма, религия – это рудимент прошлого, от которого народам неминуемо следует освободиться, а чем раньше, тем и лучше. В связи с этим важно отметить, что в мире происходит возрастание тенденций экуменизма, что приводит к искажению содержания религии, религиозной идентичности, а также к углублению и секуляризации современного мира. Экуменизм интересен тем, что он реализовывает попытку устранить обилие конфессиональных течений внутри христианства путем создания единой церкви. Но сам процесс экуменизма не является простым, он очень сложное, противоречивое явление. Разные церкви решительно выступают против этого явления, считая его явлением антихристианским.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Под религиозной идентичностью следует понимать осознание субъектом своей принадлежности к конкретной религии, формирующей представление о нем и мире на основе религиозных догм. Научный анализ религиозной идентичности осуществляется в социально-психологическом, антропологическом, психологическом аспектах. Имеется и теологическое понимание религиозной идентичности человека как его отношения к Божественному.

Религиозная идентичность – это коллективное и индивидуальное самосознание, которое формируется и осмысливается в условиях глобализации, создания постиндустриального общества. Как универсальный феномен он характерен «для всех обществ и периодов человеческой истории». И его динамика специфична для разных регионов мира.

Особенности формирования религиозной идентичности в США в условиях конфликтов раскрывает П.Дж.Бьюкенен. Он пишет о расколотости американской идентичности, ее многообразии, отмечает, что американцы происходят от разных предков, говорят не на

одном языке, отрицает приверженность к одной вере. Этот автор подчеркивает многообразие религиозной идентичности американцев. Он пишет, что теперь американцы – «протестанты, католики, иудеи, мормоны, мусульмане, индуисты, буддисты, даосы, синтоисты, поклонники Сантерии, «нью-эйдж», вуду, агностики, гуманисты, сатанисты» [Бьюкенен, 2003:203]. Он также отмечает, что к двадцать первому веку дехристианизация общества завершиться, религиозные праздники, книги исчезнут из школьных программ, а также из обихода, что происходит по указанию судей, придерживающихся тезисов Калифорнийского университета и «Гуманитарного манифеста» [Бьюкенен, 2003: 258].

По мнению С.Хантингтона, «американская идентичность формировалась в эпоху революции на основе веры, и она оставалась ее базовым элементом на протяжении всей истории США» [Хантингтон, 2004: 525]. Он далее считает, что «исторически американская национальная идентичность определялась религией, расовыми и этническими признаками и культурой вкупе с «американским кредо» [Хантингтон, 2004: 526]. С.Хантингтон считает, что всякий народ осознает себя через религию не в меньшей степени, чем язык, а в Европе христианство способствовало образованию национальных государств [Хантингтон, 2004: 570].

В связи с распадом СССР, входившие в его состав нации, приобрели и развили различные формы национальной и религиозной идентичностей. К их числу относятся азербайджанцы, грузины, таджики, казахи, туркмены, узбеки, украинцы и др., которые преодолевая «советскую идентичность», успешно реконструировали особенности своих национальных форм идентичностей, а также религиозной идентичности. Мусульманские народы, десятилетиями находившиеся под прессом коммунистической идеологии, были ориентированы на реконструкцию ценностей ислама, укреплявших их религиозную идентичность, развившую национально-гражданскую идентичность с опорой на западные демократические ценности.

Важно при этом отметить роль государственных и политических деятелей, приложивших немало усилий в единении своих народов, их экономического, политического и духовно-культурного развития.

Например, среди многих известных политико-государственных деятелей новых постсоветских государств является Гейдар Алиев. Под его успешным руководством развивалась новое государство - Республика Азербайджан, осуществлялось единение азербайджанской нации, расцветала ее национальная культуру и духовность. Им приложены значительные усилия в формировании национального самосознания азербайджанской нации, развитии национальной культуры, языка, искусства. После горбачевской перестройки, вернувшись к себе на родину, создал новое государство, немало сделал для развития Азербайджана, национального самосознания. Если М.С.Горбачев оказался для многих людей предателем родины, то это никак не скажешь о Г.Алиеве, который приложил колоссальные усилия в единении своей нации, ее духовно-культурном развитии.

Преобладающей религией в странах постиндустриального пространства в настоящее время является христианство. Тем не менее, антропологические, психологические и социологические аспекты религиозной идентичности вполне могут быть спроецированы на другие религии и территории.

Проблема религиозной идентичности в современной глобализации приобретает особую актуальность, что подтверждают «многие процессы и проявления нетерпимости, имеющие религиозный характер или, по крайней мере, религиозную окраску» [Мчедлов]. Между тем важно отметить и то, что процессы глобализации позволяют строить тревожные прогнозы на будущее. Как известно, современная Европа была христианским миром, а сегодня европейцы определяет свою культурную идентичность в светских политических терминах [Фукуяма, 2008: 326]. Но в США иная ситуация. Как отмечает Патрик Бьюкенен,

«к 2050 г. в Европе и США будет абсолютно доминировать исламо-арабо-африканская культура, а людей европейского происхождения, отказавшихся от своей традиционной иудео-христианской морали, значительно уменьшиться, их останется во всем мире не более 10% [Бьюкенен, 2003:33].

Мы считаем, что религиозная идентичность актуализируются во время социальных и национальных конфликтов, цивилизационных столкновений. Она приобретает свои особенности в каждом конкретном регионе, на который воздействует современная глобализация.

Известно, что идейным основанием глобализации являются философия постмодернизма, ценности либерализма. Позиция либерализма такова, что он настаивает на плюрализме, признании равенства всех мировоззрений, на относительности истины, когда для религии заповеди Бога абсолютны. Между либерализмом и религией существует непреодолимое противоречие. Допуская существование религии, как одну из многих мировоззренческих систем, либерализм в силу своих идейных оснований отрицает абсолютность и вечность религиозных истин. Он искажает сущность религии, принимает и одобряет искаженную религию, а саму религию рассматривает как исторически развивающийся феномен, изменяющийся в соответствии с новыми достижениями науки, новыми социальными запросами. «Когда же религия не меняет своих догматических основ (но может ли она их менять?), то она подвергается жесткой критике со стороны либерализма за догматизм и “отсталость от жизни”» [Косиченко, 2013:47–58].

В социуме на религиозную форму идентичности оказывает непосредственное влияние и иные формы идентичностей, например, этническая идентичность, гражданская идентичность, возрастная и др. «Становление религиозной идентичности зависит от направленности и характера отношений религии и культуры в обществе, а еще – от социальных факторов, которые условно можно разделить на две группы: изменчивые и базисные (они представлены в виде структуры в модели формирования религиозной идентичности). Базисные факторы характеризуются относительно высокой устойчивостью и стабильностью. Сюда относятся: страновое позиционирование, природно-географический фактор, территориальное положение» [Балич, 2015:237]. Они способны меняться под влиянием различных причин и они сами влияют на условия, образ жизни и развитие того или иного общества. К изменчивым факторам относятся: исторические, религиозные и ментальные события, ценности, характерные людям, социальным группам.

Глобализм ограничивает влияние религии на современный мир, что сопряжено с тем, что он все ***усредняет***, а стало быть и искажает, искажает и саму религию. Он искажает содержание религии и ее смысл, а поэтому происходит явное искажение процессов формирования религиозной идентичности. Находясь в условиях искажения мировоззренческих и религиозных ценностей, человек, даже будучи верен религии, находится в состоянии заблуждения относительно своей веры.

Именно на такой идейной основе сегодня базируются многие новые религиозные течения, которые, не будучи религией по существу, тем не менее уверены в своем праве именоваться религией. К примеру, это Нью-эйдж (англ. New Age, буквально «новая эра»), религии «нового века». Это общее название многих различных мистических течений и движений, в основном оккультного, эзотерического и синкретического характера, широко распространенные в США. Это и такое исламистское движения, как Нация ислама, которое возглавляет афро-американец Луис Фаррахан, штаб-квартира которого находится в Чикаго, который однажды двинул на Вашингтон 1 млн черных мужчин, протестуя против ущемления их прав. Как отмечает А.Вдовенко: «...религии нового века могут быть опасны не только для вашего кошелька, но и для физического и психического здоровья и даже жизни» [Вдовенко].

В России вопросы религиозной идентичности рассматриваются в социологическом и психологическом аспектах. И значительное внимание уделяется рассмотрению сущности религиозной идентичности, её истоков, антропологических и психологических факторов, определению её места в структуре социальной идентичности, истории и культуре российских народов. Интересны и вопросы о значении религии и ее идентичности в современном обществе, о существовании в современной Европе, где выраженно происходит секуляризация общества.

Религиозную идентичность мы рассматриваем как универсальный феномен, присущий всем обществам, всей истории народов мира. Преобладающей религией в постиндустриальных странах Европы является христианство, но сюда проникает и ислам. По разным данным сегодня в Европе существует до 20 млн мусульман. Тема исламизации Европы широко обсуждается в научных кругах Германии. Немецкий политик, член СДПГ Тило Саррацина в своей работе «Германия. Самоликвидируется» [Саррацин, 2016]. На конкретных примерах он доказывает, что миграция в Германию представляет собой не мнимую, реальную угрозу стране. Мигранты, будучи преимущественно мусульманами, не готовы интегрироваться в немецкое общество. Среди всех иммигрантских групп, мусульманская, которая является самой многочисленной, не преуспела в деле интеграции, и это прямо угрожает будущему Германии и Европы. Он утверждает, что «все наши главные культурные и экономические проблемы сконцентрированы в группе 5–8 миллионов мигрантов из мусульманских стран».

Такие заявления об угрозе, якобы исходящей от мусульман не единичны. Делаются и такие прогнозы, что через 150 лет те, кого принято считать коренными европейцами, могут просто исчезнуть. И как результат – Европа со 100%-м мусульманским населением [Оришев, 2015:106-109].

Некоторые европейские исследователи в своих антиисламских исследованиях доходят до того, что отождествляют мусульман с фашистами. Тем самым фиксируется исламофобия, как выраженная форма неприятия ислама, часть европейской идентичности.

Подобные высказывания, основанные на многочисленных фактах, свидетельствуют об опасности и угрозе для европейцев, якобы исходящей от мусульман. Между тем, эту ситуацию следует рассматривать как выраженный провал европейского мультикультурализма, который изначально должен был решить проблему мирного сосуществования, сотрудничества религий, интеграции различных культур в рамках единого государства, общеевропейских ценностей, формирующих европейскую идентичность.

Как отмечает М.З. Магомедова, народы мира сегодня поставлены перед выбором либо признания навязанных США ценностей как универсальных для человечества, либо в пользу сохранения собственных этнокультурной самобытности и индивидуальности. Первая модель ориентирует народы мира на создание однополярного мира, когда западная цивилизация устраивает мир в соответствии со своей «системой координат», ориентированной на культ богатства, комфорта, карьеры, удовольствий. В этом случае богатые материально процветают, а «бедные – нищенствуют» [Магомедова, 2018].

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Мы приходим к выводу, что глобализация, успешно решая для небольшой части населения мира экономические проблемы, не решает проблемы сосуществования, взаимодействия этнической, культурной, духовной форм идентичностей. Очевидно, что для этого необходимы иные духовно-культурные, социально-экономические подходы. И, широкое обсуждение этих вопросов, как нам представляется, важно для сохранения современного мира, человечества, создания многополярного мира, позволяющего сохранить и развить

традиционные этнокультурные, духовные ценности, решительно ограничивающие либеральный антирелигиозный экспансионизм.

Литература:

Балич, Н.Л. Религиозная идентичность в культуре современного общества // Социологический альманах. - 2015. - №6. - С.237.

Бьюкенен, П.Дж. Смерть Запада. Москва, 2003.

Вдовенко, Андрей. Что такое нью-эйдж и чем опасны религии нового века. За разнородными учениями могут скрываться тоталитарные секты // https://lifehacker.ru/nyu-ejdzh-i-religii-novogo-veka/

Косиченко, А Г. Глобализация и религия // Век глобализации. - 2013. - № 1. - С. 47–58.

Магомедова, М.З. Феномен религиозной идентичности в свете глобальных и локальных тенденций // Общество: философия, история, культура. – 2018. - № 8

Мчедлов, М.П. Религиозная идентичность. О новых проблемах в межцивилизационных контактах // http://www.religare.ru/2_34079.html

Оришев, А.Б. Численность мусульман в Европе: прогнозы экспертов // Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований. – 2015. – № 3-1. – С. 106-109.

Саррацин, Тило. Германия. Самоликвидация. – М.: АСТ, 2016.

Фукуяма Ф. Великий разрыв. Москва, АСТ: АСТ МОСКВА, 2008. С. 326.

Хантингтон, С. Кто мы?: Вызовы американской национальной идентичности. Москва, ООО «Изд-во АСТ»: ООО «Транзиткнига», 2004.

THE VIRTUAL DIMENSION OF RELIGIOSITY: TRANSFORMATION OF THE MECHANISMS FOR FORMING RELIGIOUS IDENTITY

Natalya SEITAKHMETOVA
Chief researcher of the Institute of Philosophy, Political Science and Religion of the CS MSHE RK RK,
Doctor of Philosophical Sciences, Professor,
Corresponding Member of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan,
Editor-in-Chief of the scientific journal "World of Man" (Kazakhstan),
Kazakhstan, ALMATY
natalieseyt@mail.ru ; ORCID: 0000-0001-6297-7317

Sholpan ZHANDOSSOVA
Institute for Philosophy, Political Science and Religious Studies of the CS MSHE RK,
PhD, Associate Professor,
Kazakhstan, ALMATY
sholpan_zhandosova@mail.ru ; ORCID: 0000-0002-6151-3788

SUMMARY

The contemporary era is witnessing not only an exponential growth in technology but also a profound transformation in the domain of information. The Internet has become an integral part of the daily lives of many people. Despite the limitless opportunities and advantages that the Internet provides, the impact of this technology on the formation of religious identity remains a topic of ongoing debate and research.

Key words: virtual dimension, religiosity, transformation, religious identity.

ВИРТУАЛЬНОЕ ИЗМЕРЕНИЕ РЕЛИГИОЗНОСТИ: ТРАНСФОРМАЦИЯ МЕХАНИЗМОВ ФОРМИРОВАНИЯ РЕЛИГИОЗНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ

Наталья СЕЙТАХМЕТОВА
главный научный сотрудник Института философии, политологии и религии *КН МНВО РК*,
доктор философских наук, профессор,
член-корреспондент Национальной Академии Наук Республики Казахстан,
главный редактор научного журнала «Мир человека» (Казахстан),
Казахстан, АЛМАТЫ
natalieseyt@mail.ru ; ORCID: 0000-0001-6297-7317

Шолпан ЖАНДОСОВА
Институт философии, политологии и религии *КН МНВО РК*,
кандидат филослфских наук, доцент,
Казахстан, АЛМАТЫ
sholpan_zhandosova@mail.ru ; ORCID: 0000-0002-6151-3788

Аннотация

Современная эпоха является свидетелем не только экспоненциального роста технологий, но и глубокой трансформации в сфере информации. Интернет стал неотъемлемой частью повседневной жизни многих людей. Несмотря на безграничные возможности и преимущества, которые предоставляет Интернет, влияние этой технологии на формирование религиозной идентичности остается темой продолжающихся дискуссий и исследований.

Ключевые слова: виртуальное измерение, религиозность, трансформация, религиозная идентичность.

In the contemporary era, an increasing number of individuals are resorting to the Internet as a source of insight and information about religious matters and diverse belief systems. A plethora of digital resources, including websites, blogs, and forums, provide a vast array of materials, ranging from sacred texts to video lectures delivered by renowned spiritual leaders. This enables individuals to examine the historical evolution of diverse religious traditions and construct their worldview through the analysis of available information. However, this can result in the emergence of conflicting opinions and misinterpretations of religious teachings.

In the traditional sense, religious identity implies a sense of belonging to a specific religious group, which plays a fundamental role in the formation of personal identification. Furthermore, religious identification, due to its immutable nature and the fact that it is established at birth, has historically been closely associated with national and ethnic identification. The advent of the Internet and the concomitant emergence of virtual opportunities have occasioned a transformation in the very essence of religious identity and its purpose. The advent of the Internet has had a profound impact on the formation of religious identity, particularly among the younger generation and those who are more progressive, including in Kazakhstan. As the Internet continues to evolve and new forms of information transmission emerge, religious customs and beliefs are also undergoing a constant transformation. Nevertheless, despite these changes, religion has retained its fundamental purpose and continues to play a significant role in the development of culture and the preservation of national identity.

A review of the literature reveals that the Internet is affecting substantial alterations to conventional religious practices and methods of developing religious identity. The advent of online communities and social networks has created numerous avenues for the exchange and deliberation of diverse religious concepts, thereby fostering active online discourse and the formation of novel religious communities. Furthermore, the Internet offers the possibility of acquiring knowledge about a multitude of religions and cultures, which widens perspectives and fosters a more open and tolerant approach to religious diversity. The Internet contains a plethora of electronic libraries, audio-visual materials, blogs, and websites dedicated to a multitude of facets of religious life. Such an environment allows for the exchange of knowledge and experience, the study of disparate traditions, and an enhancement of one's comprehension of religion.

Foreign and Kazakhstani authors have conducted many studies and written works on the influence of the Internet space on the formation of religious identity. «The Virtual Community: Homesteading on the Electronic Frontier» (1993) is a book by Howard Rheingold [Rheingold, 1993], in which the author explores the influence of the Internet space on the formation of various communities, including religious communities. This book points out that the Internet can facilitate the creation of virtual churches and religious groups and how this affects religious identity. The book by Lorne L. Dawson, Douglas E. Cowan «Religion Online: Finding Faith on the Internet» (2004), examines various aspects of the Internet's impact on religious identity. The authors analyze how the Internet is changing the ways of practicing religion, communicating with believers, and accessing religious information [Religion online: finding faith on the Internet, 2004]. «Religion and Cyberspace» (2005) is a collection of essays edited by M. T. Høisgaard and M. Warburg [Religion and cyberspace, 2005].

In this volume, a few authors examine the impact of the Internet on religious identity in a variety of global contexts, including Kazakhstan. The essays examine a range of topics, including online prayer, virtual pilgrimages, and religious forums.

In the article «Navigating Religion Online: Jewish and Muslim Responses to Social Media» (2021), Jauhara Ferguson, E. Ecklund, and Connor L. Rothschild [4] examine the impact of social networks and virtual worlds on religious identity. The authors examine how the Internet can be utilized to establish virtual churches, religious communities, and spiritual practices. In her research paper «Digital Religion: Understanding Religious Practice in Digital Media» (2021), Heidi A. Campbell [Ferguson and other, 2021] addresses topics such as online rituals, virtual communities of believers, and the interaction of religious leaders and followers in the online environment.

Russian scholars are engaged in rigorous research on the impact of the Internet on the formation of religious identity. In her article «Problems of Virtual Religious Identity» (2020), A. P. Romanova in collaboration with D. A. Chernichkin [Романова и Черничкин, 2020.], examines the interaction between religion and the Internet, as well as its role in the formation and maintenance of religious identity. The work of M. V. Fedorova is concerned with the examination of the impact of the Internet on the formation and dissemination of religious ideas and practices [Федорова, 2020]. In the article «Religious Identity in Foreign Studies: A Constructivist Approach» Idrisov A. Zh. examines the phenomenon of virtual religion and its implications for religious identity within the context of the Internet space [Идрисов, 2020].

Additionally, Kazakh authors have demonstrated interest in the subject of the impact of the Internet on the formation of religious identity. One such author is A. G. Kosichenko. His research is centered on the nexus between religion and the Internet within the context of Kazakhstani society, with a particular emphasis on the formation of religious identity in the digital domain [Косиченко, 2020.]. The scientific work of V. D. Kurganskaya and V. Yu. Dunayev [Курганская и Дунаев, 2020] research is dedicated to examining the characteristics of religious identification among Kazakhstani individuals in the context of digital technology advancement. The authors observe that the role of religion in Kazakhstani society has increased significantly in recent years. In essence, an increase in religiosity among the population does not inherently possess any destructive connotations, except for the emergence and proliferation of extremist religious movements.

The research conducted by B.I. Karipbayev addresses the impact of the Internet on the religious identity of young people in Kazakhstan and the role of online communities in the formation of religious beliefs and practices. In the article «Identity of Kazakhstani Youth: The Impact of Globalization and Neotraditionalism» the value orientations of modern student youth in Kazakhstan that influence the formation of their identity are analyzed. This study attempts to identify the most significant issue areas influencing the formation of a young person's personality, based on an analysis of these orientations. Specific focus is placed on ethnic, religious, and civic identities. The relationship between civic and ethnic identities among Kazakhstani student youth is examined [Карипбаев, 2021]. In their article «Kazakh-language media content as a factor in strengthening national identity» B.S. Petrov, A.O. Esdauletov and A.F. Saidikarimov posit that «in the context of globalization, the issue of national identity is becoming increasingly important, and the language component represents one of the factors in its formation. In Kazakhstan, despite the population growth rates and the number of people who speak Kazakh, the lack or low quality of media content in the state language remains an urgent problem in the information space» [Петров и др.].

The authors examine the multifaceted interplay between the Internet and religion within the socio-cultural context of Kazakhstan. Their contributions facilitate comprehension of the impact of contemporary technologies on religious processes and identity in Kazakhstan, while also proffering recommendations and practical solutions to guide this interaction. The examples represent merely a sampling of the work conducted by foreign and Kazakhstani scholars about the impact of the Internet on the formation of religious identity. Further research and work will facilitate a more profound understanding of this topic and its consequences.

The advent of novel forms and methodologies of information consumption has given rise to the advent of new religious practices, which have emerged alongside the pervasive digitalization of society. Despite the traditional nature of religion as a domain, scientific progress is increasingly being applied to religious practices in the digital sphere, particularly among those who identify with a specific religion. In the contemporary era, religion continues to serve as a primary indicator of an individual's position within society. However, the advent of globalization and migration has led to a rise in instances where individuals encounter challenges in defining their religious identity.

The first issue is that the Internet can facilitate the emergence and proliferation of extremist and fanatical religious groups. The proliferation of virtual platforms has created a conduit for the expeditious dissemination of radical ideologies, which can potentially give rise to violence and conflict between disparate religious communities. The anonymity and freedom of expression afforded by the Internet can facilitate the influence of radical ideas and propaganda on individuals. Considering these considerations, there is a growing imperative for critical thinking and a rigorous examination of the information obtained on the Internet about religion and religious relationships.

The second issue pertains to the unreliability of information on the Internet. It would be erroneous to assume that the virtual space is always a reliable source of knowledge about religion. The pervasive dissemination of misinformation can result in a misinterpretation of religious doctrines and a distortion of religious identity. Conversely, the Internet can result in a diminished sense of engagement and connectedness with one's religious identity. The proliferation of online entertainment and social networks may contribute to a decline in engagement with religious practices and self-identification. The rapid and convenient accessibility of information on the Internet may result in individuals becoming less inclined to pursue a comprehensive and sustained search for spiritual fulfillment.

A third issue is the decline in observance of traditional rituals and ceremonies. Traditions and ceremonies are of significant cultural and social importance, serving to reinforce the cohesion of a community. The advent of Internet technologies has made it feasible to conduct virtual rituals. It is now possible for people to participate in online prayers, church services, and other religious ceremonies. This can be particularly beneficial for individuals who are unable to attend places of worship, such as due to physical limitations or geographical distance.

It is important to acknowledge the significant impact that the Internet has on the religious sphere, including the formation of religious identity among citizens. In contrast to the traditional concept of identity in the religious sphere, where affiliation to a specific faith and denomination was determined at birth and remained constant throughout an individual's lifetime, the formation of identity through Internet resources affords the individual the freedom to choose and to develop their identity in a way that suits them. In many cases, a virtual identity is an additional construct that offers a greater range of opportunities for the fulfillment of needs. Conversely, the freedom afforded by virtual spaces can facilitate the emergence of pseudo-religious movements, which may have a detrimental impact on the security and stability of the state. The unrestricted access to a plethora of information, the absence of governmental oversight in the domain of virtual religion, and the general lack of digital and religious literacy, coupled with a deficiency in self-awareness among citizens, can potentially facilitate the proliferation of extremist and terrorist activities. It is therefore incumbent upon the state to pursue a policy of justice between different faiths, tolerance for other religious movements, and a balance between the real and virtual religious lives of its citizens.

Considering these findings, several recommendations can be made about the formation of religious identity.

1. It is imperative that government agencies implement measures to ensure the safety and security of individuals from the pernicious influence of extremist and radical propaganda disseminated via the Internet. This entails the monitoring and blocking of websites that disseminate

hatred and violence in the context of religion. Nevertheless, it is essential to uphold the principles of freedom of expression and refrain from impinging upon the legitimate articulation of religious beliefs.

2. It is imperative that educational and informational programs about various religions and beliefs be developed and implemented. Such initiatives will facilitate the development of tolerance, respect, and understanding of diverse religious cultures. Furthermore, it is crucial to educate individuals on critical thinking and the capacity to evaluate information obtained from the Internet.

3. It is recommended that government agencies engage in active collaboration with religious organizations within the country. This collaboration should be directed towards the understanding and consideration of the needs and interests of these organizations in the context of the Internet. Such an approach will facilitate the development of a more favorable environment for the formation of religious identity and ensure the protection of the rights of religious communities.

It is the responsibility of government agencies to regulate and support the formation of religious identity within the context of the Internet. They must guarantee the freedom of access to information, endorse the diversity of religious communities, ensure safety and security, implement educational programs and collaborate with religious organizations. Such measures would contribute to the creation of a more harmonious and enlightened online space, wherein individuals may freely and consciously form their religious identity.

The study demonstrates that the Internet has a profound impact on the formation of religious identity. The multifaceted and intricate nature of this phenomenon necessitates further investigation and analysis. It is imperative to develop strategies and tools that will enable the Internet to fulfill its potential in supporting the diversity of religious traditions, ensuring the safety and sustainability of religious identity in the online environment. In general, the influence of the Internet space on the formation of religious identity is a complex and dual process. Both positive and negative aspects influence individuals' religious beliefs and self-determination. To comprehend and adapt to the evolving realities of the modern world, it is imperative to conduct continuous research on the ongoing development and proliferation of the Internet and its impact on religious identity.

ACKNOWLEDGMENT

This research has been funded by the Committee of Science of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan (IRN No. BR21882302 «Kazakhstan's society in the context of digital transformation: prospects and risks»).

References:

Rheingold, H. (1993). The Virtual Community: Homesteading on the Electronic Frontier. Reading, Massachusetts: Addison-Wesley. ISBN 0-201-60870-7

Religion online: finding faith on the Internet. (2004). / ed. by Lorne L. Dawson & Douglas E. Cowan. – New York; London: Routledge. – 288 p.

Religion and cyberspace. (2005). / ed. by M. T. Høisgaard and M. Warburg. – New York: Routledge.

Ferguson, J., Ecklund, H. E., Rothschild, C. (2021). Navigating Religion Online: Jewish and Muslim Responses to Social Media Religions. №4. – P.258

Campbell, H.A., Tsuria, R. (2021). (ed.). Digital religion: Understanding religious practice in digital media. – Routledge.

Романова, А.П., Черничкин, Д.А. (2020). Проблемы виртуальной религиозной идентичности // Политическая наука. No 4. – С. 59–73. – DOI: http://www.doi.org/10.31249/poln/2020.04.03

Федорова, М.В. (2020). Религиозная идентичность в современном цифровом мире // Социодинамика. №6. С.66-79. DOI:10.25136/2409-7144.2020.6.33085 URL: https://nbpublish.com/library_read_article.php?id=33085

Идрисов, А.Ж. (2020). Религиозная идентичность в зарубежных исследованиях: конструктивистский подход. Тамбов: Грамота, Том 13. Выпуск 5. С. 155-158. ISSN 2618-9690

Косиченко, А. Г. (2020). Религиозная идентичность в эпоху глобализации // Век глобализации. – №3(35) // https://www.socionauki.ru/journal/articles/2765623/

Курганская, В. Д., Дунаев, В. Ю. (2020). Информационные технологии и мониторинг религиозной идентификации казахстанцев. Информация и образование: границы коммуникаций INFO, (12 (20)), 215-218.

Карипбаев, Б.И. (2020). Идентичность казахстанской молодежи: влияние глобализации и неотрадиционализма // https://ca-c.org.ru/journal/2021/journal_rus/cac-02/12.shtml

Петров, Б.С., Есдаулетов, А.О., Сайдикаримов, А.Ф. Казахскоязычный медиаконтент как фактор укрепления национальной идентичности // https://buljourn.enu.kz/index.php/main/article/view/146/94

ФИЛОСОФСКИЕ АСПЕКТЫ КУЛЬТУРНО-ЦИВИЛИЗАЦИОННОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ В ГЛОБАЛЬНОМ МИРЕ

Александр Николаевич ЧУМАКОВ
Московский государственный университет им. М.В.Ломоносова,
доктор философских наук, профессор,
Россия, МОСКВА
chumakov5@yandex.ru

Аннотация
Для национальных государств, которые в условиях многомерной глобализации сталкиваются с серьезными вызовами на международной арене, вопрос национальной идентичности приобретает особое значение. Часто говорят о цивилизационной идентичности, имея в виду, по сути, одну и ту же проблему. В этой связи следует отметить, что сейчас, когда глобализация заставляет нас серьезно переосмыслить и адекватно соотнести понятия «культура» и «цивилизация», отождествление понятий «национальная идентичность» и «цивилизационная идентичность», вполне приемлемое в недавнее прошлое, становится не таким безобидным, как может показаться на первый взгляд.
Ключевые слова: цивилизация, культура, общественные системы, глобализация, культурно-цивилизационные системы, исторический процесс.

PHILOSOPHICAL ASPECTS OF CULTURAL-CIVILIZATIONAL IDENTITY IN THE GLOBAL WORLD

Alexander Nikolaevich CHUMAKOV
Moscow State University named after. M.V. Lomonosov,
Doctor of Philosophy Sciences, Professor,
Russia, MOSCOW
chumakov5@yandex.ru

SUMMARY
For national states, which, in the context of multidimensional globalization, are faced with serious challenges in the international arena, the issue of national identity takes on special significance. People often talk about civilizational identity with essentially the same problem in mind. In this regard, it should be noted that now, when globalization forces us to seriously rethink and adequately correlate the terms “culture” and “civilization”, the identification of the concepts of “national identity” and “civilizational identity”, quite acceptable in the recent past, becomes not as harmless as it might seem at first glance.
Keywords: civilization, culture, social systems, globalization, cultural and civilizational systems, historical process.

Для национальных государств, которые в условиях многоаспектной глобализации столкнулись с серьезными вызовами на международной арене, вопрос национальной идентичности обретает особую значимость. Нередко говорят о цивилизационной идентичности, имея в виду по существу ту же самую проблему. В этой связи следует обратить внимание на то, что теперь, когда глобализация заставляет серьезно переосмыслить и адекватно соотнести термины «культура» и «цивилизация», отождествление понятий «национальная идентичность» и «цивилизационная идентичность», вполне допустимое еще в недавнем прошлом,

становится не столь безобидным, как то может показаться на первый взгляд [Диалог культур и вызовы современной эпохи: Материалы Бакинского форума, посвященного памяти Гейдара Алиева, 2019: 142-206].

О природе цивилизации ученые спорят с тех пор, как соответствующий термин был введен в оборот еще в Новое время. При этом основные разногласия, не закончившиеся и по сегодняшний день, сводятся к тому – выражает ли данное понятие локальные, частные, существующие независимо друг от друга общественные системы или дело касается какого-то общего, универсального явления, присущего всему человечеству в целом и проявляющегося так или иначе сначала в различных регионах планеты, а затем, по мере нарастания глобализации, и во всем мире.

Однако, если в эпоху Просвещения о цивилизации вообще, как общечеловеческом явлении, говорили скорее в силу неразработанности данного термина, то уже в XX веке, когда появилось немало работ, посвященных исследованию различных народов, с точки зрения их исторического развития, общецивилизационные идеи стали предметом особого внимания и анализа. Вначале они опиралась на смутные представления, а затем и на все более отчетливое понимание того, что современный мир идет по пути формирования глобальных структур, связей и отношений и все больше складывается по основным параметрам общественной жизни в единую целостную систему.

Одним из первых, кто преодолел европоцентризм и обратил внимание не только на западную модель цивилизационного развития, но и на культуру других народов, в частности Индии и Китая, был Ф. Вольтер. Тем самым он значительно расширил предмет исторической науки, привнеся в неё идею становления общемировой цивилизации. В дальнейшем такие взгляды были характерны для ряда видных специалистов в области цивилистики, например, для А.Тойнби и К.Ясперса. Однако наиболее серьезный вклад в разработку и лучшее понимание данного вопроса внесли, несомненно, В.Макнил, И.Валлерстайн, Д.Уилкинсон, К.Чейз-Данн, А.Г.Франк и др [Global Studies Directory. People, Organizations, Publications, 2017:151-155; 309-310; 327-330]. Благодаря их усилиям, появились и получили широкое хождение такие понятия, как «единая цивилизация», «цивилизационное единство», «глобальная цивилизация», «общие цивилизационные принципы», «центральная цивилизация», «единая мировая цивилизация», «универсальная цивилизация», «цивилизационный универсализм» и т.п. Все эти понятия так или иначе указывают на характерные для всего человечества процессы, лежащие в основе регуляции общественных отношений и, тем самым, на цивилизационное единство различных стран и народов, составляющих мировое сообщество. Для сторонников данного подхода является вполне очевидным, что после эпохи Великих географических открытий все народы со временем оказались втянутыми в мировую историю и к началу XX века получили общий опыт.

Однако немало и противоположных взглядов, выразители которых продолжают смотреть на мир фрагментарно, через призму локальных общественных систем, отрицая наличие для всех их какой-то общности и объединяющего начала. По большей части это происходит тогда, когда понятие «цивилизация» ассоциируется с понятием «культура», а то и вовсе подменяется им. Такой взгляд характерен, например, для известного американского политолога С.Хантигтона, который, задавшись вопросом – что означает идея мировой цивилизации? – пишет в этой связи: «Человечество разделено на подгруппы: племена, национальности и более широкие культурные идентичности, обычно именуемые цивилизациями… Однако мы добьемся лишь семантической путаницы, если ограничим термин «цивилизация» глобальными уровнем и назовем «культурами» или «субцивилизациями» те самые большие культурные целостности, которые исторически всегда называли цивилизациями» [Хантингтон, 2003:75].

Разумеется, мы действительно создадим семантическую путаницу, если и теперь, в принципиально изменившейся ситуации, для описания уже другого, по существу глобального мира, вместо того, чтобы формировать хорошо развитый язык, вводя новые термины и придавая четкий смысл уже имеющимся, будем, как и прежде, говорить о цивилизации, вкладывая в его содержание то, что составляет смысл культуры, т.е. пользуясь фактически другим понятием – «культура». О необходимости проводить между ними различие, да и о самой сути такого отличия следовало бы сказать особо. Теперь же только отметим, что причиной такого достаточно ограниченного взгляда на проблему является инерция мышления, когда увлеченность исследованием деталей отдельных проявлений цивилизации (локальных, региональных, религиозных) или нежелание (неспособность) посмотреть на все мировое сообщество единым взглядом, не позволяют выделять в сложнейшей социальной системе различные ее стороны, в частности, форму и содержание, каковыми и являются цивилизация и культура.

Вместе с тем, следует отметить, что чем больше обнаруживается культурно-цивилизационное совпадение различных народов, тем легче и активнее между ними складывается взаимодействие. Так, например, Европа, Америка, а еще больше, Япония или Тайвань хотя и отличаются друг от друга по культуре, но имеют высокий уровень цивилизационного развития, что делает их культурно-цивилизационные системы по многим параметрам хорошо стыкующимися. В итоге эти существенно отличающиеся друг от друга страны обнаруживают относительно эффективное и плодотворное взаимодействие и сотрудничество [Взаимодействие культур в условиях, 2010:3-97].

Что все это в условиях многоаспектной глобализации и всеобщей взаимозависимости означает для национальных государств? Как минимум, стремление к адекватному восприятию современного мира и происходящих в нем глобальных процессов, в которые они вовлечены по определению. Поэтому они могут и должны предвидеть и, если не избегать, то хотя бы смягчать негативные последствия противоречий, возникающих в глобальном мире и, постоянно сверяя параметры своей национальной идентичности с общемировым культурно-цивилизационым развитием, стремиться к наиболее оптимальной интеграции в мировое сообщество.

Хантингтон не одинок в своем отрицании цивилизационного единства различных стран и народов [Спиридонова, 2022:29-41]. Точку зрения множественности цивилизаций отстаивают, например, также И.И.Ионов и др., которые критически оценивают интегративные взгляды Вольтера на историю и в этой связи отмечают, что «подспудно, наряду с унивесалистскими подходами к истории складывалась и европоцентристская социологическая схема теории цивилизаций. Ее влияние мешало Вольтеру заметить разнородный характер цивилизации в различных странах. Культурное разнообразие для него – еще не повод признания существования множества цивилизаций» [Ионов, 2002:66]. Заметим в этой связи, что авторы приведенной цитаты фактически отождествляют, а на самом деле даже смешавшие принципиально разные понятия – «культура» и «цивилизация». И в самом деле, культура только и может существовать в условиях ее разнообразия, но из этого вовсе не следует, что тогда, якобы, и цивилизаций должно быть много. Если рассматривать общественный организм не по отдельности – сначала через призму культуры, а затем, используя понятие «цивилизация», а посредством его целостного восприятия, т.е. в едином культурно-цивилизационном контексте, то тогда наличие культурного разнообразия различных стран и народов – еще не повод утверждать, что и цивилизаций должно быть много.

Еще недавно, казалось бы, несущественный вопрос о различении культуры и цивилизации, и еще менее видимая, но тесно связанная с этим вопросом проблема, касающаяся единого цивилизационного процесса, становятся теперь актуальными и

требующими своего решения задачами. В этой связи важно определиться с приоритетами и первоочередными целями, среди которых отметим следующее.

Настало время в понимании культуры и цивилизации наконец-то выявить их реальное единство и различие, но что еще более важно – надо *развеять миф о множественности цивилизаций*, так как это «блокирует» понимание истории как единого, целостного процесса, каковым он на самом деле и является, если мыслить в масштабах планеты и всего человечества [Чумаков, 2021]. Важно подчеркнуть в этой связи, что если до явного проявления процессов глобализации во второй половине XX века дискретное понимание истории было общепринятой нормой, то теперь такой подход (вполне уместный применительно к отдельным странам, регионам, континентам) должен, в конечном счете, с необходимостью коррелироваться также и с общечеловеческими тенденциями общественного развития. Конечно, это не значит, что такие взгляды на исторический процесс, когда он рассматривается дискретно, не имеют право на существование или со временем окончательно утратят свою познавательную ценность; но, придерживаясь их, следует понимать, что речь идет о частностях, которые, если на них долго и целенаправленно акцентировать основное внимание, не позволяют увидеть общие тенденции общественного развития, а также сходство цивилизационных процессов, характерных для различных социальных систем. Конечным же и закономерным итогом такого «фрагментарного» понимания цивилизации, а как следствие, и всеобщей истории, становится утрата ориентиров в осмыслении целостного и единого для всего человечества процесса глобализации, когда исследования в этой области постоянно натыкаются на неразрешимые противоречия, неизменно попадая в теоретические тупики и ловушки.

На практике это выглядит следующим образом. Когда пытаются выделить какое-то число цивилизаций, некогда существовавших или существующих в настоящее время, то по существу говорят о *квазицивилизациях*, которые есть ничто иное, как частные проявления общих для всех людей принципов и форм общественной жизни, соотносимые с различными социо-культурными и территориальными образованиями. На самом же деле, Российская, Европейская или Китайская цивилизации (если говорить только о цивилизационной стороне дела, оставив без внимания культурный контекст) в реальности представляют собою территориальные проявления общецивилизационных принципов. А когда эти принципы соотносят с сообществом людей, проповедующих, например, ислам или христианство, то тогда говорят соответственно об исламской или христианской цивилизации. Другой пример – широко распространенное словосочетание «техногенная цивилизация» является скорее метафорой и употребляется некорректно, ибо указывает не на определенную общность людей, т.е. на какой-то социум, а лишь на отдельную характеристику общественной системы – ее техническую составляющую. В итоге содержание такой «цивилизации» оказывается оторванным от основных смыслов, заложенных в этимологии этого слова, а контуры ее становятся неопределенными.

Здесь важно принять во внимание, что история развивается по своим объективным законам и от того, выделяем ли мы в ней отдельные цивилизации, общественно-экономические формации или еще какие-то структуры, особые образования или этапы их развития, по факту в этой истории ничего не меняется. В конечном счете, дело сводится к нашим попыткам схематизировать живой процесс, в котором пребывает мировая история, к стремлению описать развивающуюся систему в «застывших» понятиях. И если не принимать во внимание определенную условность таких подходов, их неизбежный схематизм и упрощение сложнейших динамичных процессов, которые они призваны адекватно отразить, то легко впасть в заблуждение относительно истинных векторов общественного развития. А они таковы, что есть все основания говорить о единых для различных обществ цивили-

зационных признаках, которые рано или поздно проявляются у каждого народа, достигшего определенной зрелости своего развития.

На это указывает, в частности, Д.Уилкинсона в его статье «Центральная цивилизация», где он обосновывает тезис, согласно которому весь ход Всемирной истории являет собою ничто иное, как неуклонное расширение так называемой «центральной цивилизации». В зависимости от конкретных условий и характера вовлечения в этот процесс все новых и новых регионов мира, темпы роста этой цивилизации могут усиливаться или замедляться, но об исчезновении цивилизаций речи уже быть не может. Аналогичные взгляды характерны и для другого авторитетного специалиста в этой области В. Макнила, согласно которому, цивилизация, зародившись в одном месте, стала затем распространяться на весь мир, вовлекая в свою орбиту все новые и новые территории, среди которых Китай и Япония оказались одними из последних в ряду наиболее крупных государств [Макнил, 2001:25-26]. Но тогда выходит, что до этого у них не было цивилизации. С этим, конечно же не согласятся не только китайцы или японцы, но и многие серьезные исследователи обсуждаемой проблемы. Так, Китай, Индия, Япония в своем цивилизационном развитии прошли не менее долгий путь, чем многие страны Ближнего и Среднего Востока и уж, несомненно, намного более долгий, чем европейские государства. В конечном же счете, позиция Макнила не вяжется и с тем, что уже достаточно много сказано о цивилизации как внешней оболочке, определенной форме культуры; и здесь, как представляется, проблема заключается в отрыве цивилизации от культурного контекста, что также неправомерно, как и отождествление того и другого.

Итак, в понимании сущности общей для всего человечества цивилизации важно различать два принципиально разных подхода. Один из них, с которым трудно согласиться, состоит в том, что такая цивилизация, единожды зародившись в каком-то одном месте, затем подобно гидре распространяет свои щупальца на все вокруг, постепенно поглощая другие, менее развитые и более слабые цивилизации или привнося извне соответствующие нормы и принципы в общества, которые без такого вмешательства, якобы, никогда не стали бы на путь цивилизационного развития.

Другой подход, принципиально отличающийся от первого и представляющийся вполне реалистичным, заключается в том, что единая цивилизация произрастает не из какого-то одного центра, а возникает в разных местах, но при этом в каждом месте в свое время. Так, например, в свое время рождалась философия. Другой аналогией может быть некое озеро, которое зарастает лилиями, причем с разных сторон (как только в том или ином месте складываются благоприятные условия для произрастания этих растений). В конечном счете, эти автономно разрастающиеся очаги (отдельные пятна) зеленых листьев на воде со временем сомкнутся в единый сплошной зеленый ковер, покрывающий весь водоем. Именно так обнаруживает и ведет себя *единая для всех цивилизация*, важнейшими признаками которой на современном этапе являются:

– резкое возрастание роли техносферы в жизни общества;

– наличие и глобальный характер функционирования средств массовой информации и коммуникации;

– глобальная система транспортных сетей и общие для всего человечества технические средства передвижения;

– возникновение транснациональных корпораций и формирование мировой экономики;

– появление и обострение в планетарном масштабе экологических, демографических, техногенных и других глобальных проблем;

– выход в космос и использование его в военных и мирных целях;

– создание и функционирование международных правительственных и неправительственных организаций и учреждений;

– формирование основ общечеловеческой культуры, этики и международного права;

– интернационализация науки и образовательных услуг;

– беспрецедентное перемещение миллионов людей по планете в результате все расширяющихся потоков туризма, деловых, политических, научных и культурных контактов, эмиграции и т.п.

В этих условиях задача определения национальной идентичности (если не путать ее с цивилизационной идентичностью) для любой страны становится особо актуальной. При этом важно понимать, что отстаивание своей самобытности, сохранение и развитие традиций, особенностей культурного развития и исторического наследия вовсе не означает цивилизационной конфронтации с другими сообществами или миром в целом. Напротив, в условиях глобализации любая другая страна только выиграет от осознания своей сопричастности к единому цивилизационному пространству [Косиченко, 2022:654-657]. Однако в этой связи следовало бы более подробно остановиться на понятии «*культурно-цивилизационные системы*», с помощью которого крупные социальные объекты и человечество в целом могут быть наиболее адекватно поняты в их единстве и целостности.

Необходимость введения нового термина «культурно-цивилизационные системы» вызвана той необходимостью, что понятия «культура» и «цивилизация» к настоящему времени в значительной степени исчерпали свой эвристический потенциал; можно сказать, что к настоящему времени они «выработаны» также, как со временем вырабатываются, например, угольные или нефтяные пласты, которые отдают все, что могут (при соответствующей технологии их эксплуатации), и которые, тем не менее, в частности нефтяные, еще долго могут оставаться в «жизнеспособном» состоянии благодаря применению все новых и новых методов воздействия на них. И все-таки, увеличение извлекаемых объемов нефти из таких истощенных пластов могут обеспечить только вскрытие новых горизонтов, с еще не тронутыми пластами, а еще лучше – новых месторождений.

Так и в осмыслении общественных процессов понятия «культура» и «цивилизация», разумеется, никуда не деваются и остаются важными инструментами познания, в том числе и новых явлений социальной жизни. Но вполне очевидно и то, что, каждое из них, отражая общественную действительность лишь с одной стороны, имеет, если можно так выразиться, предел своих возможностей. Даже взятые в своей совокупности, эти понятия уже не могут дать целостного представления об общественном организме, когда возникает необходимость исследовать не только локальные или региональные структуры, но и всю мировую социальную систему в динамике и единстве всех ее сторон. Так объективно появляется необходимость введения нового термина – «культурно-цивилизационные системы», – благодаря которому как отдельные социальные общности, так и человечество в целом можно рассматривать в их единстве и различии.

Итак, выделяя в общественном развитии культурно-цивилизационные системы, будем обозначать этим составным термином *самодостаточные целостные общественные структуры*, которые, с одной стороны, характеризуются принципиальной схожестью основных параметров культуры, где при наличии множества несовпадений обязательно должны быть некоторые доминирующие культурные составляющие (общие для всего социума) такие, например, как язык, идеология или религия; а с другой стороны, относительной равномерностью проявления в различных частях данной целостности (социосистемы) цивилизационных связей и отношений [Культура диалога культур в глобализирующемся мире, 2022: 9-13].

Идея интегративного подхода к пониманию человечества, когда не только его история, но и различные сферы общественной жизни воспринимаются нерасчлененно, целостно, оказалась в поле зрения некоторых специалистов лишь в последние 10-20 лет. Именно в это время в полную силу развернулась многоаспектная глобализация, понимание которой требует комплексного, целостного взгляда на мир. Однако следует отметить, что и сегодня к решению данной задачи, как она того требует, по существу еще не приступили. И это при том, что прежний терминологический аппарат уже не позволяет удовлетворительно описывать новую, к тому же быстро меняющуюся социальную реальность. Можно сказать и более определенно – то, что теперь называют цивилизациями, в действительности этой категорией не выражается. Именно поэтому для обозначения таких реалий, т.е. социосистем различного уровня, и следует ввести новую синтетическую категорию – «*культурно-цивилизационная система*» [Чумаков, 2018:30-44].

Если такие системы рассматривать с точки зрения их территориального (пространственного) расположения, то тогда в каждом конкретном случае будем иметь дело с вполне определенной культурно-цивилизационной целостностью. Заметим, что, преследуя те или иные цели, можно употреблять различные, но близкие по своему значению категории: «культурно-цивилизационный тип исторического развития», «культурно-цивилизационное образование», «культурно-цивилизационная целостность» и т.п. Важно при этом только иметь в виду, что основное внимание здесь должно быть уделено интегративному словосочетанию «*культурно-цивилизационный*», использование которого дает возможность отразить целостность социального организма и его развития, т.е. истории, ибо культура и цивилизация, взятые сами по себе, вне их динамики и развития дают лишь односторонний взгляд на сложный развивающийся организм.

Таким образом, как вытекает из сказанного, человечеству имманентно присуще, с одной стороны, *культурное разнообразие*, а с другой стороны, *цивилизационное единство*. Именно этим и объясняется необходимость введения новой синтетической категории «*культурно-цивилизационные системы*», которая обеспечивает целостность восприятия социального организма и понимание динамики его развития как закономерного процесса, что на современном этапе применительно ко всему человечеству в целом наиболее четко проявляется в глобализации. При этом, рассматривая глобализацию и порождаемые ею глобальные проблемы как явления объективно-исторические, правомерно говорить о формировании с середины XX в. *единой мировой цивилизации (геоцивилизации)*, которая трансформируя, но нисколько не отменяя культурное разнообразие мира, образует с ним единый культурно-цивилизационный контекст динамично развивающегося мирового сообщества.

Здесь важно подчеркнуть, что складывающаяся таким образом беспрецедентная мировая система вовсе не элиминирует сформировавшиеся естественным путем отдельные очаги и формы проявления цивилизации, как не отменяет и разнообразие самобытных национальных культур, а вырастает, выкристаллизовывается из них, образуя уникальную, не имеющую аналогов в истории целостность. Вместе с тем, новое глобальное культурно-цивилизационное образование (гиперсистема) настойчиво требует от различных типов локальных и региональных культурно-цивилизационных систем (ойкумен и конгломератов), сложившихся в условиях фрагментарного мира, соблюдения единых для всего человечества норм, правил, запретов, предписаний и т.п.

Реализация и воплощение в жизнь этих требований и составляет основное содержание исторического процесса в XXI веке. Такой процесс не может протекать гладко и порождает множество принципиально новых столкновений и противоречий в международном сообществе. И это вполне очевидно, поскольку культуры всегда были и будут разными.

Культура как таковая и впредь будет не только объединять, но и разъединять, тогда как цивилизация изначально несет в себе объединяющее начало [Ильин, 2020:214-216]. Отсюда, разногласия и противоречия всегда будут сопутствовать мировому сообществу, в котором различные культурно-цивилизационные системы (подсистемы) непременно и с необходимостью будут соперничать.

Вместе с тем, следует отметить, что чем больше обнаруживается культурно-цивилизационное совпадение различных народов, тем легче и активнее между ними складывается взаимодействие. Так, например, Европа, Америка, а еще больше, Япония или Тайвань хотя и отличаются друг от друга по культуре, но имеют высокий уровень цивилизационного развития, что делает их культурно-цивилизационные системы по многим параметрам хорошо стыкующимися. В итоге эти существенно отличающиеся друг от друга страны обнаруживают относительно эффективное и плодотворное взаимодействие и сотрудничество [Взаимодействие культур в условиях глобализации, 2010:3-97].

Что все это в условиях многоаспектной глобализации и всеобщей взаимозависимости означает для национальных государств? Как минимум, стремление к адекватному восприятию современного мира и происходящих в нем глобальных процессов, в которые они вовлечены по определению. Поэтому они могут и должны предвидеть и, если не избегать, то хотя бы смягчать негативные последствия противоречий, возникающих в глобальном мире и, постоянно сверяя параметры своей национальной идентичности с общемировым культурно-цивилизационым развитием, стремиться к наиболее оптимальной интеграции в мировое сообщество.

Литература:

Диалог культур и вызовы современной эпохи: Материалы Бакинского форума, посвященного памяти Гейдара Алиева (2019). / Под общ. ред. Н.М.Мамедова, А.Н.Чумакова; отв.ред. А.А.Гезалов, И.Р.Мамед-заде. – М.: Какон+РООИ «Реабилитация», С.142-206.

Global Studies Directory. People, Organizations, Publications. (2017). Edited by Alexander N. Chumakov, Ilya V. Ilyin and Ivan I. Mazour. Editions Brill / Rodopi, Leiden/Boston, Pp. 151-155; 309-310; 327-330.

Хантингтон, С. (2003). Столкновение цивилизаций. – М.: ООО «Издательство АСТ», С. 75.

Взаимодействие культур в условиях глобализации (2010). / Под общ. ред. Мамедова Н.М., Чумакова А.Н.; отв. Ред. Гезалов А.А., Мамед-заде И.Р.– М., «Канон+», С. 3-97.

Спиридонова, В.И. (2022). "Цивилизациое государство" как вызов однополярной глобализации // Век глобализации, №1(41). С. 29-41.

Ионов, И.И. и др. (2002). Теория цивилизаций от античности до конца XIX века. М.: Алетея. С. 66.

Чумаков, А. Н. (2021). Метафизика глобализации. Культурно-цивилизационный контекст. Монография. – 2-е изд., испр. и доп. – Москва: Проспект, 496 с.

Макнил, В. (2001). Меняющийся образ всемирной истории. В кн.: Время мира. Альманах. Вып. 2: Структуры истории. – Новосибирск: Сибирский хронограф, С. 25-26.

Косиченко,А.Г. (2022). Ценности и духовность человека как фактор межцивилизационного взаимодействия // Большая Евразия: Развитие, безопасность, сотрудничество. Ежегодник. Вып. 5. Ч. 1 / РАН. ИНИОН. Отд. науч. сотрудничества; Отв. ред. В.И. Герасимов. – М., С. 654-657.

Культура диалога культур в глобализирующемся мире (2022). / Колл. Монография: науч. Редакторы: Файзуллин, Ф.С., Мамедзаде, И.Р., Меликов, И.М., Гезалов, А.А. – М.: «Канон+», С. 9-1

Чумаков, А.Н. (2018). Культурно-цивилизационые исследования: их роль и ценность в глобальном мире // Вестник Московского университета. Серия 27: Глобалистика и геополитика. 2018. № 1. С. 30-44.

Ильин, И.В. (2020). Глобальные вызовы и будущее цивилизации (обзор Международного форума) // Вопросы философии. № 6. С. 214-216.

АЗЕРБАЙДЖАН, РОССИЯ И ДАГЕСТАН В СИСТЕМЕ ЦИВИЛИЗАЦИОННЫХ ЦЕННОСТЕЙ

Мустафа Исаевич БИЛАЛОВ
Дагестанский государственный университет,
доктор философских наук, профессор,
заведующий кафедрой онтологии и теории познания,
профессор кафедры ЮНЕСКО по компаративным исследованиям духовных традиций,
специфики их культур и межрелигиозного диалога по Северному Кавказу,
РФ, Дагестан, МАХАЧКАЛА
mibil@mail.ru

Аннотация

В статье изложено авторское видение прошлого, настоящего и будущего российско-азербайджанских связей в преломлении к реалиям Дагестана. Даны и исторические, и политические, и философско-мировоззренческие характеристики наиболее значительным вехам во взаимоотношениях народов. Внимание читателей акцентировано на состоянии творческих контактов в области философских наук, на перспективах их развития.

Ключевые слова. Азербайджан, Россия, Дагестан, цивилизация, политика, творческие связи.

AZERBAIJAN, RUSSIA AND DAGESTAN IN THE SYSTEM OF CIVILIZATIONAL VALUES

Mustafa Isayevich BILALOV
Dagestan State University,
Doctor of Philosophy Sciences, Professor,
Head of the Department of Ontology and Theory of Knowledge,
Professor of the UNESCO Department for Comparative Studies of Spiritual Traditions,
the Specifics of Their Cultures and Interreligious Dialogue in the North Caucasus,
Regional Center for Ethnopolitical Research
Dagestan Federal Research Center RAS
RF, Dagestan, MAKHACHKALA
mibil@mail.ru

SUMMARY

The article sets out the author's vision of the past, present and future of Russian-Azerbaijani relations in relation to the realities of Dagestan. Historical, political, and philosophical and ideological characteristics are given to the most significant milestones in the relations between peoples. Readers' attention is focused on the state of creative contacts in the field of philosophical sciences and the prospects for their development.

Key words. Azerbaijan, Russia, Dagestan, civilization, politics, creative connections.

В последнее время в сети Интернет нередко встречаю нелестные отзывы в адрес политики Азербайджана, его нынешнего Президента Ильхама Алиева. Конечно, сказывается подрывная деятельность западных спецслужб, которым не по нраву переход от американского однополярного мира к многополярному, формирование нового миропорядка

во главе с Россией, Китаем, Индией… Есть отголоски длительного периода напряженности нашей страны с Турцией, которая сегодня задает тон в отношениях между Арменией и Азербайджаном из-за проблем в Нагорном Карабахе. Необходим стратегический значимый объективно-философский взгляд на отношения Азербайджана, России и Дагестана, не подвергаемый конъюнктурным соображениям.

В период холодной войны с середины XX века между СССР и Турцией было много противоречий и предубежденностей из-за членства Турции в НАТО и ее довольно агрессивной политики в отношении нашей страны. В последние годы мы наблюдаем резкое сближение России и Турции. И это в логике событий и для этого есть исторические основания. Столетия обширные степи азиатской России были территорией многочисленных половецких племен, обогативших этногенез региона культурными ценностями тюркоязычных племен кыпчакской группы. XIII-XIV века Юг России во власти Золотой Орды – одного из самых мощных государственных образований Европы и Азии того времени. Государственная религия Золотой Орды – ислам, и сами ассимилировавшиеся в регионе - монголы, также участвовали в этногенезе племен огромной территории. В результате длительных кросс-культурных процессов формируются тюркские народы – татары, башкиры, казахи и др., в том числе кавказские – ногайцы, карачаевцы, балкарцы, кумыки и др. На стыке славянских, польских, литовских, ногайских этносов происходит этногенез южнороссийского казачества, которое в последующем под влиянием православия активно ассимилировалось с русским этносом. Вот так тюркский компонент участвовал в созидании народов, культур, религий и философий.

Об этой исторической общности судьбы славянских и тюркских народов размышлял русский религиозно-консервативный мыслитель Константин Николаевич Леонтьев. Скептически относясь к славянофильству, философ предупреждал об опасности для России «либерального космополитизма» и усматривал национальные истоки русских в славяно-тюркском компоненте евразийства, идеи которого были подхвачены П.Савицким, Н.Трубецким, Л.Гумилевым и др. Одним из выводов круглого стола, состоявшегося в августе 2016 года в Санкт-Петербурге, в Смольном, институте Российской академии образования было рассмотрение российской цивилизации «с яркой славяно-тюркской составляющей. Россия может начать претендовать на лидерство в тюркском мире, в не меньшей степени, чем Турция и Казахстан. У России самая большая территория расселения тюркского мира. У России множество республик с тюркским населением. У России созидательный, не утраченный опыт, совместного жизнестроения славян с тюркскими и нетюркскими народами внутри страны. Россия в значительной степени тюркская страна. Так считают многие ученые и политики.

Именно сегодня Россия должна заявить о себе как о полноценном факторе в тюркском мире и прилегающих регионах. Она вполне способна стать важным актором, значительным субъектом в тюркском мире. Мы не должны забывать, что становым хребтом СССР были интегрированные славянские и тюркские республики – Россия, Украина, Белоруссия с одной стороны, Азербайджан, Казахстан, Узбекистан, Киргизия, Туркменистан, с другой.

Россия и ее регионы не должны копировать Запад в своем движении к гражданскому обществу, им предстоит выработать свой вариант базовых принципов, соответствующих ментальности, культуре, экономическому укладу наших народов. Эту идею я отстаиваю более полутора десятков лет, и концептуально изложил в ряде работ [Билалов, 2010]. Надо учитывать специфику западного и восточного гражданского общества, ведь противоположности Востока и Запада могут быть разбиты на множество пар по многим сферам человеческого бытия: чувство-разум, природа общество, дух-материя, мистика-аскеза, дао-логос, интуиция-научное знание, коллективизм-индивидуализм, деспотизм-демократия,

общее-частное, пассивность-активность, закрытость-открытость, созерцательности-деятельность, внутренняя сторона-внешняя сторона, культура-цивилизация, традиция-новация, ассиметрия-симметрия, субъективное понимание-объективное понимание, пространственно-образный тип-вербальный тип, минимальное сообщение-максимальное сообщения. Фундаментальное противоречие имеет место и в осмыслении перспективных особенностей гражданского общества. Нам представляется, что исходным глубинным различием между тем, что называют "Запад" и "Восток", является базисная ориентация принципов социального устройства либо на индивида, либо на некое общественное целое, на систему (будь то племя, община, империя или др.) [Билалов, 2017:309].

Если исходить из этого фундаментального различия между Востоком и Западом, то Азербайджан, Россия и Дагестан в системе цивилизационных ценностей оказываются в единой цивилизации, а именно в евразийской. Евразийская цивилизация поликультурна, многонациональна и полиэтнична, включает несколько мировых и национальных религий. При всем этом, особо тесны и значимы для Дагестана отношения с Азербайджаном. Десятки и сотни тысяч дагестанцев и азербайджанцев живут по обе стороны общей границы. Конечно, нам памятны договоренности наших стран по поводу водораздела и водозабора Самура, но здесь лидеры стран руководствовались геополитическими интересами, в результате которых, не секрет, пострадало местное приграничное население Дагестана. Если мы избегаем больших конфликтов, то хозяйственные вопросы, я уверен, будут урегулированы.

В истекшем году наши страны – Азербайджан и Россия широко отметили столетие своих знаменитых сыновей – Гейдара Алиева и Расула Гамзатова. Это было подтверждено во время недавних переговоров в Баку руководителя Дагестана Сергея Меликова и Ильхама Алиев. Культурное сближение, в том числе, научное сближение наших народов не прерывается со времен СССР. Российские гуманитарии и философы проводят совместные научные форумы и конференции. Так, более десяти лет проводится Бакинский форум «Диалог культур в условиях глобализации», (2012 год), «Диалог культур и вызовы современной эпохи» (2019), посвященный памяти Гейдара Алиева. Я также участвую в традиционном сборнике Института философии АН Азербайджана - «Национальная философия» (2019 г), «Преподавание современной философии: методология, теория и практика». (Баку, 2021) и др. Несколько месяцев назад я принял участие в коллективной монографии, посвященной 100-летнему юбилею выдающегося политика Гейдара Алирза оглу Алиева **«Философия политических реформ: развитие государственности и политическая жизнь общества»,** изданной Отделом «Проблемы современной философии» Института Философии и Социологии Национальной Академии Наук Азербайджана, под руководством неутомимого профессора Али Абасова. На памяти приезд с пленарным докладом на Международную конференцию 2019 года в Махачкалу молодого доктора философии Роиды Рзаевой, которая последовательно обосновывает в диссертации и монографии специфику духовной жизни в Азербайджане через призму постмодернизма. В сентябре 2023 года на совместную конференцию ДГУ и Миннаца РД в Махачкалу мы ожидали приезд Аслановой Рабият Нурулла кызы- доктора философских наук, профессора, зав кафедрой «Истории философии и культурологии» Бакинского государственного университета с докладом «Эволюция национально – культурной идентичности в современном мире».

Международная междисциплинарная научная конференция по социальным наукам **«Личность, общество и государство в XXI веке: глобальные вызовы и перспективы»,** посвященная 100-летию общенационального лидера азербайджанского народа Гейдару Алиеву должна констатировать, что именно в советский период и в последующий период руководства Азербайджаном Гейдаром Алиевым были заданы оптимальные цивилизацион-

ные стандарты взаимоотношений двух братских народов – дагестанского и азербайджанского. Конференция позволяет размышлять о цивилизационном единстве России, Дагестана и Азербайджана, не только исходить о большом совместном пути в этом мире, но и намечать и планировать общее цивилизационное будущее в добром добрососедстве.

Литература:

Билалов, М.И. (2010). Дагестан в культуре и цивилизации. ГУ «Дагестанское книжное издательство». Махачкала. 192 с.

Билалов, М.И. (2017). Постижимость истины: уловимость, объяснимость, выразимость. -Махачкала: ГАУ РД «Дагестанское книжное издательство». 376 с.

TRANSNATIONAL SOCIOLOGY OF DIASPORA AND INTERDISCIPLINARITY BY

Sajaudeen Nijamodeen CHAPPARBAN
Central University of Gujarat,
Senior Assistant Professor, PhD
Supervisor/Guide Centre for Diaspora Studies,
India, GANDHINAGAR
shuajudeen@cug.ac.in,
shujaudeen09@gmail.com

SUMMARY

The global landscape witnesses a significant presence of migrants and diaspora minorities, driven by rising international migration, globalization, and advancements in Information and Communication Technology (ICT). With approximately 281 million international migrants globally (UN DESA, 2020), constituting 3.5 – 4% of the world's population, the socio-cultural, political, and economic impact of these communities has gained attention of economists, politicians, policymakers, and scholars across the interdisciplinary boundaries of Humanities and Social Sciences. This paper delves into the nexus of transnational sociology and interdisciplinarity to unravel the complexities of international migration and diasporas. This study addresses key research questions such as what constitutes a diaspora and its socio-cultural, political, economic, and diplomatic significance in contemporary societies? How are transnationalism, transnational sociology, and interdisciplinarity defined in the context of international migration and diaspora? It examines how diasporic individuals negotiate multiple identities, balancing their cultural heritage with their experiences in the host country. The role of social networks and transnational ties in maintaining connections with the homeland and facilitating economic, political, and social ties and activities. Additionally, the paper explores the exchange of cultural practices, languages, and traditions between diasporic communities and their host societies. It also investigates how diaspora communities engage in political activities, such as lobbying, advocacy, or supporting political movements in their homeland. Finally, the paper highlights how interdisciplinarity involves integrating knowledge, methods, and perspectives from multiple academic disciplines to address the complex issues of emerging transnational societies in the form of international migrant communities and diaspora communities. To conclude, the transnational sociology of diaspora and interdisciplinarity provides a comprehensive framework to understand the emerging issues and problems of transnational communities through diverse perspectives.

Key words: diaspora, migration, transnational sociology, interdisciplinarity, cultural exchange, identity negotiation, social networks, global connectivity.

ТРАНСНАЦИОНАЛЬНАЯ СОЦИОЛОГИЯ ДИАСПОРЫ И МЕЖДИСЦИПЛИНАРНОСТЬ

Саджаудин Ниджамодин ЧАППАРБАН
Центральный университет Гуджарата,
старший преподаватель, PhD
Супервайзер / Руководитель Центра исследований диаспоры,
Индия, ГАНДИНАГАР
shuajudeen@cug.ac.in, shujaudeen09@gmail.com

Аннотация

В глобальном масштабе наблюдается значительное увеличение наличия мигрантов и сообществ диаспор, что обусловлено ростом международной миграции, глобализацией и достижениями в области информационных и коммуникационных технологий (ИКТ). Учитывая, что во всем мире насчитывается около 281 миллиона международных мигрантов (ДЭСВ ООН, 2020), составляющих 3,5–4% населения мира, социокультурное, политическое и экономическое воздействие этих сообществ привлекло внимание ученых во всем мире, находящихся на стыке междисциплинарных гуманитарных и социальных наук – экономистов, политологов, политиков и др. Эта статья углубляется в связь транснациональной социологии и междисциплинарности, чтобы разгадать сложности международной миграции и диаспор. В данном исследовании рассматриваются ключевые исследовательские вопросы, такие как: что представляет собой диаспора и ее социокультурное, политическое, экономическое и дипломатическое значение в современных обществах? Как определяются транснационализм, транснациональная социология и междисциплинарность в контексте международной миграции и диаспоры? В нем рассматривается, как люди из диаспоры преодолевают множественную идентичность, балансируя свое культурное наследие с опытом пребывания в принимающей стране. Роль социальных сетей и транснациональных связей в поддержании связей с родиной и облегчении экономических, политических и социальных связей и деятельности. Кроме того, в статье исследуется обмен культурными практиками, языками и традициями между диаспоральными сообществами и принимающими их обществами. В нем также исследуется, как сообщества диаспоры участвуют в политической деятельности, такой как лоббирование, пропаганда или поддержка политических движений на их родине. Наконец, в работе подчеркивается, как междисциплинарность предполагает интеграцию знаний, методов и точек зрения из нескольких академических дисциплин для решения сложных проблем развивающихся транснациональных обществ в форме международных сообществ мигрантов и сообществ диаспор. В заключение отметим, что транснациональная социология диаспоры и междисциплинарности обеспечивает комплексную основу для понимания возникающих вопросов и проблем транснациональных сообществ с разных точек зрения.

Ключевые слова: диаспора, миграция, транснациональная социология, междисциплинарность, культурный обмен, обсуждение идентичности, социальные сети, глобальная связь.

INTRODUCTION

Today there is a sizable visibility of migrants and diaspora minorities across the national and transnational places because of the rapid upsurge in both national and international migrants despite various hurdles and restrictions be it racist immigrant policies, prejudices against migrants, various

phobias, disseminations, and racism. The advancement in the ICT has also boosted the interests of both migrants/diasporas and homelands to reconnect and also facilitated mobility as well as their connectivity and connections. There are around 281 million international migrants according to the UN DESA (2020) i.e., 3.5 – 4 % of the total world population. Internal migration is huge as in compare to the International.

In the context of the growing significance of international migrants in the form of remittances [ex **$112.5 billion** in remittances came to India in 2023 - World bank 2023/ Livemint], soft power, cultural diplomacy, cultural fusion, political dominance in both homeland and hostlands – the diaspora discourse has sparked a fresh interest among the scholars in the Humanities and Social Sciences.

The socio-cultural formulations in the transnational space have attracted the attention of not only the sociologists but also scholars across the disciplines such as the historians, anthropologists, demographers, pollical scientists, economists, literary and cultural critics, philosophers, psychologists, politicians, nationalists, film makers, etc. in both homeland and host lands.

The conventional frameworks within our academic disciplines fall short when it comes to comprehending, analyzing, and elucidating the intricacies inherent in the novel and evolving transnational socio-cultural patterns engendered by international migration and diasporas. These traditional paradigms, which include forms such as international migrants, refugees, asylum seekers, human trafficking victims, and undocumented migrants, attempt to capture the fluidity, complexity, and interconnectedness marked by globalization, migration, and technology. Observations and conceptualizations from established disciplines like sociology, anthropology, political science, cultural studies, and economics are converging into an emerging interdisciplinary perspective that aims to comprehensively understand transnational socio-cultural formations known as diasporas. Scholars such as Robin Cohen, William Safran, Steven Vertovec, Homi Bhabha, Arjun Appadurai, Stuart Hall, and Paul Gilroy have attempted to conceptualize these new socio-cultural formations in transnational spaces as diasporas. Robin Cohen defines diaspora as "signified a collective trauma, a banishment, where one dreamed of home but lived in exile. Other people abroad who have also maintained strong collective identities have, in recent years, defined themselves as diasporas, though they were neither active agents of colonization nor passive victims of persecution" (Introduction, ix). He also provides several basic criteria to define a diaspora community:

1. Dispersal from an original homeland, often traumatically, to two or more foreign regions.
2. Alternatively, expansion from a homeland in search of work, in pursuit of trade, or to further colonial ambitions.
3. A collective memory and myth about the homeland, including its location, history, and achievements.
4. An idealization of the putative ancestral home and a collective commitment to its maintenance, restoration, safety, and prosperity, even to its creation.
5. The development of a return movement that gains collective approbation.
6. A strong ethnic group consciousness sustained over a long time and based on a sense of distinctiveness, a common history, and the belief in a common fate.
7. A troubled relationship with host societies, suggesting a lack of acceptance at the least or the possibility that another calamity might befall the group.
8. A sense of empathy and solidarity with co-ethnic members in other countries of settlement.
9. The possibility of a distinctive creative, enriching life in host countries with a tolerance for pluralism [Cohen, 1997:26].

Today, every transnational community exhibits these features, initially applied only to classical patterns of diasporas such as Jews, Africans, Armenians, Palestinians, Indians, and Chinese. In countries like India, these diasporic features can also be observed among internal migrants due to changes in "socio-cultural settings" [Chapparban, 2020]. In “Psychology of Diaspora” (2020), Sajaudeen Chapparban asserts, “There could be a migration without diaspora, but there cannot be diaspora without migration; therefore, diaspora is a post-migration phenomenon. It starts formulating once the migration takes place from one sociocultural setting to an/other sociocultural setting/s” (1880). This perspective underscores that diaspora is inherently tied to the movement from one sociocultural environment to another. Sociocultural settings encompass individuals' familiarity with their environment, habits, and deep attachments to their locality—whether a village, city, region, state, nation, continent, or the entire planet—and include cultural elements such as language, food, customs, traditions, religion, ethnicity, and race. Today, the focus is primarily on migration from one country to another. However, it is conceivable that future migrations might involve moving from one planet to another, presenting entirely different experiences. It is crucial to understand that diasporic sentiments arise when individuals or groups migrate from their familiar sociocultural settings to new, unfamiliar ones, regardless of whether these movements occur at a national or international level. While some scholars argue that diaspora strictly involves crossing international borders, it is essential to recognize the diasporic experiences that occur without such border crossings. Whether migration is temporary or permanent and whether it occurs within national borders or crosses international boundaries, diaspora emerges when individuals transition from one sociocultural environment to another significantly different one.

Moreover, as diaspora is still a novel concept it still required a thorough understanding and for many young scholars, requiring specific and interdisciplinary innovative methods for studying and understanding it. Even our computers do not recognize some of the terminology used in this field. For instance, if you type the word 'hostland' in a word processor, it will be marked as incorrect, indicating that the English dictionary does not yet accept this new phraseology. This suggests that our intellectual and academic common parlance is not yet ready to comprehend and accept these new social formulations. However, despite this, we continue to use these terms and add them to our dictionaries to avoid such 'unexpected' errors. These errors are new to our systems but not to our contemporary reality. Similarly, there are numerous effects on society and numerous opportunities to advance our disciplinary understandings, which need to be explored and conceptualized.

These new socio-cultural formations/diasporas have triadic effect on the demography, identity, and development processes of home lands, immigrants, and host societies. Diaspora individuals undergo numerous identity transitions, struggling to maintain, hybridize, or assimilate into new "socio-cultural settings" [Chapparban, 2020]. We are living in a world of transition—a struggle between traditional modernity and what Polish sociologist Zygmunt Bauman calls "liquid modernity," which threatens to dissolve existing identities and structures into new forms. Other intellectuals, like Marshall McLuhan, describe this phenomenon as creating 'global villagers' or 'global citizens.'

We are transitioning from existing structures and cultural and intellectual discourses of post-modernism and post-colonialism to those of post-nationalism, post-humanism, and post-socialism. Migration and technology are reshaping global social, political, and technological landscapes, necessitating a move beyond traditional frameworks to better understand and navigate these changes.

The contemporary post-national intellectual discourse challenges the traditional concept of the nation-state and its identity due to the increasing phenomena of international migration,

transnationalism, and globalization. This post-national perspective questions the very essence of the nation-state, as human mobility blurs the boundaries that once defined it. Now today the idea of nation and nationalism stretched across its traditional borders and understanding and took amorph/ amiba like shape. However, in the evolving landscape of post-migration sociality or the era of diaspora, something intriguing is taking place. Nationalist sentiments and interests are adapting, becoming more nuanced and sophisticated in their approach towards their dispersed populations. Instead of eroding national sentiments, these forces are harnessing the diaspora and homeland connection, gathering dispersed nationals, and rekindling and reinstalling nationalist feelings among scattered individuals, groups, and communities.

This evolution stimulates a critical reassessment of post-nationalism. Those advocating for a post-national worldview must acknowledge the intricate interplay between nationalism and its dispersed units in the transnational sphere, including individuals, groups, and organizations. The resurgence of nationalist sentiments in diasporic communities challenges the notion of a borderless world, urging us to reevaluate the relevance of post-nationalist nationalism in transnational spaces. This phenomenon is not precisely what Benedict Anderson says, long-distance nationalism but a ‘stretching nationalism’ that virtually, if not physically, expands the borders of the nation-state among its transnational imagined communities.

Nations like India eager to attract and engage their diasporas by providing a range of religious and cultural supplies because of the growing importance of Indian Diaspora as well as India’s emerging image as global power in recent decades – this growing interest can be called as diaspora synergy. The cultural supplies that India is providing to reengage its diaspora include food, dance, dress, music, religions, and various cultural items such as kirpan, miswak, rudraksha, kunku, mangalsutra, janmaz, and gangajal, etc. Religious supplies encompass online aarti, pooja, idols of gods and goddesses, the Quran, Guru Granth Sahib, and bhajan kirtan etc. It also attracts its diaspora through various policies. These offerings help maintain and strengthen the cultural, religious and political ties between the homeland and its diaspora, fostering a sense of belonging and identity among dispersed communities. Carolyn Pappy Kuzhivila 2019 observes that “For the Indian diaspora, religion online is much like the third space in which they themselves exist. In this space, Indian Americans try to be both Indian and American at the same time by fulfilling the desires and demands of both worlds [Shukla,2003]. Those in the Indian diaspora belonging to Hinduism use internet and smartphone applications to view (*darshan)* gods and goddesses of their choice, practice long-distance religious rituals, take cyber pilgrimages, seek religious information and instructions, participate in religious discussions through forums, and listen to religious discourses, songs, *bhajans* and rituals.” (n.p.).

Thanks to post-human technological inventions and the robust integration of human and technology interfaces, contemporary societies are being enormously shaped. Here, I am not talking about AI, genetic engineering, or robotics—these might be discussed tomorrow within the context of migration and diaspora. Instead, I am referring to how technology, within the context of migration and diaspora, has already advanced beyond human interactions and transactions. It has started facilitating transnational mobilities and individuals' movements, fulfilling their wish to move transnationally for various reasons and quenching their thirst for a 'social and cultural home,' resulting in the creation of virtual socio-cultural homes. It has improved their social interactions, communication patterns, and networking. There are two major dimensions through which ICT engages with the diaspora and how the diaspora engages through ICT technology:

I. Facilitating the migration and reconnecting the migrants in diaspora and reuniting with homelands
II. Networking and socializing in and across the diasporas transnationally (in various countries).

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

The compression of time and space, along with reduced international flight charges and improved connectivity, has made international travel more accessible. Through internet, social media, and migrant networks international migrants not only become acquainted with the host country but also connect with fellow diaspora members who arrived earlier. These earlier arrivals serve as a 'home' away from home for newcomers, maintaining their culture, identity, and traditions in the diaspora. This helps new arrivals feel at home through engagements, hospitality, and a welcoming attitude from fellow community members in transnational spaces. Social media plays an important role in facilitating the early stages of immigrants' arrivals, helping them find housing, familiar tastes, and people, and acting as an intermediary to connect them with existing community members in host societies.

Social media also connects, unites, reconnects, and reunites migrants and individuals into what Benedict Anderson called "imagined communities," forming transnational imagined communities and transitional societies. For example, Mr. X from Himachal might not know Mr. Y from Tamil Nadu when they are in India, but through technology and social media, X learns about Y and connects with them virtually, and later physically. When both go to the USA and discover their shared Indian origin, they would be excited to know each other.

Indian Diaspora is very much interested in India today. A study by Sumitra Badrinathan, Devesh Kapur, and Milan Vaishnav [Carnegie 2021] found that "Indians, by and large, remain deeply connected to their homeland." It further states that "Indian Americans heavily rely on online sources for news about India. Fifty-four percent of respondents report using online sources to follow news about India. YouTube, Facebook, and WhatsApp are among their most popular social media platforms. Although Indian Americans heavily rely on social media, they do not view it as particularly trustworthy relative to traditional news sources[1]”.

FIGURE 20
Reliance on Social Media for News and Politics in India

Which, if any, of the following have you used in the last week as a source of news about India?

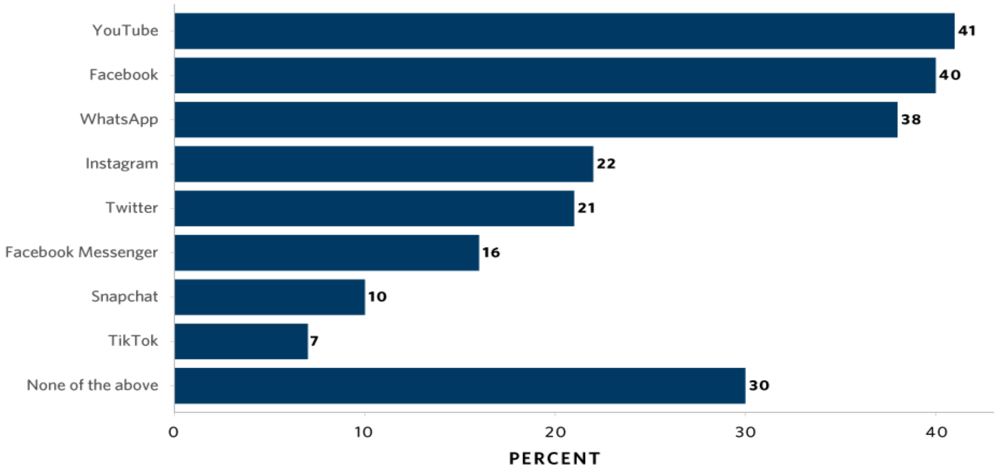

N = 1,200 U.S. adult residents

SOURCE: 2020 Indian American Attitudes Survey.

[1] https://carnegieendowment.org/2021/02/09/how-do-indian-americans-view-india-results-from-2020-indian-american-attitudes-survey-pub-83800

ICT also played important role in reinstalling the interest about homeland among the diasporas. Foteini Kalantzi further discusses how ICT has engaged the diaspora with its homeland, specifically referencing the Greek diaspora. She writes:

Through the employment of information technology, diasporas have the capacity to influence policy changes easily and quickly, show their solidarity through lobbying, and strengthen social bonds, professional networks, and relationships. For example, several initiatives by Greek diasporic entrepreneurs demanded the facilitation of the right of Greek citizens to vote from their place of residence. Campaigns were launched through the internet, in forums, and through social media initiatives. After the 2019 law was passed by an overwhelming majority of parliamentarians to allow Greek diasporans to vote from abroad, the government set up a registration platform. Through this particular platform, Greek voters abroad can now register on the special electoral lists by submitting all the required documents online.

In conclusion, the transnational sociology of diaspora and interdisciplinarity offers a vital framework for comprehending the intricate dynamics of international migration and diasporas. As globalization and advancements in ICT continue to facilitate transnational mobility, diasporic individuals navigate multiple identities and maintain strong connections with both their homelands and host societies. Social media and digital platforms have become essential tools for immigrants, aiding them in their initial settlement and fostering networks that create virtual socio-cultural homes. These platforms also enable diasporic communities to influence policy changes, show solidarity, and strengthen professional and social bonds.

The evolving landscape of international migration necessitates a reevaluation of traditional academic paradigms. The integration of knowledge from sociology, anthropology, political science, cultural studies, and economics into an interdisciplinary perspective allows for a more comprehensive understanding of transnational socio-cultural formulations. This interdisciplinary approach highlights the socio-cultural, political, economic, and diplomatic significance of diasporas, demonstrating how these communities negotiate their identities and contribute to both their homelands and host countries.

Ultimately, studying transnationalism and interdisciplinarity is vital for addressing emerging issues in transnational communities. By incorporating diverse perspectives, scholars can better understand and navigate the complexities of international migration and diasporas, fostering a more inclusive and nuanced discourse in contemporary society. This paper concludes by emphasizing the importance of understanding transnational socio-cultural formations and the role of interdisciplinarity in grasping the complex dynamics of international migration and diasporas. It underscores the necessity of diverse perspectives to effectively address the emerging issues in transnational communities.

REFERENCES:

Badrinathan, S., Kapur, D., & Vaishnav, M. (2021). "Indians, by and large, remain deeply connected to their homeland." Carnegie Endowment for International Peace. Retrieved from https://carnegieendowment.org/2021/03/01/indian-americans-attitudes-survey-results-pub-83967 .

Chapparban, Sajaudeen. "Psychology of Diaspora." Encyclopedia of Psychology and Religion, edited by David Leeming, Springer, 2020. Heidelberg, Germany.

Cohen, Robin. Global Diasporas: An Introduction. UCL Press, 1997.

Kalantzi, F. (2021, June 26). The role of technology in the enhancement of Diasporic Networks. iDiaspora. https://www.idiaspora.org/en/contribute/blog-entry/role-technology-enhancement-diasporic-networks

United Nations Department of Economic and Social Affairs (UN DESA). (2020). International Migration Report 2020. Retrieved from https://www.un.org/development/desa/pd/content/international-migration-report-2020 .

World Bank. (2022). Remittances to India. Retrieved from https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2022/05/04/remittances-to-reach-630-billion-in-2022 .

World Bank. (2023). Remittances to India. Retrieved from https://www.livemint.com/news/india/indias-remittances-to-reach-112-5-billion-in-2023-world-bank-11671345233207.html .

Kuzhivila, C. P. (2019, October 7). *Technology and spirituality: Indian Digital Diaspora, Networked Communities and Virtual Sacred Space: Global Reflections*. Global Reflections | Just another Sparks site. https://sparks.fuller.edu/global-reflections/2019/10/03/technology-and-spirituality-indian-digital-diaspora-networked-communities-and-virtual-sacred-space/

About Author: Dr. Sajaudeen Nijamodeen Chapparban is an alumnus of the Centre for Comparative Literature at the University of Hyderabad. Under the esteemed guidance of Prof. Bheemaiah, his doctoral research delved into the intricate theme of "Muslim Diasporic Writings: Issues and Challenges to Identities in Select Fictions after 9/11."

Currently serving as an Assistant Professor in the Centre for Diaspora Studies at the Central University of Gujarat, Gandhinagar, India, Dr. Sajaudeen has also held roles as a visiting research Fellow at the Centre for South Asian and Middle Eastern Studies, University of Illinois, Urbana-Champaign, IL, USA (June 2022), and as a Summer Institute fellow at Schusterman Center's Summer Institute fellowship for Israel Studies at Brandeis University, USA (June-July 2022). Presently, he is a Visiting Fellow at the University of Religion and Denomination, Iran.

Dr. Sajaudeen's academic journey reflects a relentless pursuit of understanding the complexities of cultural identities in transnational spaces, with a particular focus on the push factors of International Migration for South Asians and the profound impact of international migration and diaspora on South Asian societies. As a dedicated researcher, Dr. Sajaudeen explores the cultural identities and marginalities in transnational space. His academic interests extend to contemporary issues concerning international migrants, minorities, refugees, citizenship, and nationalism in South Asia. Additionally, he is actively involved in teaching South Asian History, the History of the Indian, Jewish, and Muslim Diaspora, Comparative Diaspora Studies, Contemporary English Literature, and Contemporary Literary and Cultural Theory and Interdisciplinary studies.

Dr. Sajaudeen has presented his research papers at various national and international conferences, participated in summer schools, workshops, and training programs, and delivered 130 lectures in different capacities in India, Nepal, Bangladesh, Germany, Poland, Taiwan, Austria, Italy, Sweden, Turkey, Croatia, Iraq, the USA, Uzbekistan, the U.K, Israel, Palestine, Indonesia, Azerbaijan, etc.

His significant contributions include three books, *Gender, Culture, and Identity: South Asian Diaspora Literature of 21st Century* (Edited 2021) , *The Muslim Writes Back: Islamophobia and Resistance in the South Asian Diaspora Novels after 9/11* (Authored 2022) and *Literature of Girmitya: History, Culture, and Identity* (2023). Edited by Dr. Neha Singh and Dr. Sajaudeen Chapparban, Palgrave Macmillan 2023.

There are two special edited volumes of journals, and around twenty research articles. Currently, he serves as a Series Editor with Prof. Irudaya Rajan on the project "***Global Indian Diasporas in 21st Century: Interdisciplinary Perspective***s" (proposing 10 books to be published by Routledge), and he is also editing "***The Global Refugee Crisis: Identity, Statelessness, and Rohingyas in Camps***" (Routledge).

Recognized for his scholarly achievements, Dr. Sajaudeen has received various national and international awards and fellowships, [including the Prof. B. M. Khedkar Award (2009), AP Urdu Academy Fellowship (2010-11), The Maulana Azad National Fellowship (MANF-JRF & SRF 2011-2016), The Wenner-Gren Foundation and EASA fellowship (2018), Schusterman Center's Summer Institute fellowship for Israel Studies (2022), and The University of Illinois Library Research Award 2022 from the University of Illinois, Urbana-Champaign, IL, USA. Notably, he was honored with the Young Alumnus of Honour – 2023 from the Maulana Azad National Urdu University, a Central University, Hyderabad, India].

DİL PLANLAMASI EKSENİNDE ORTAK KİMLİĞİMİZ ÜZERİNE

Kıyal KAMCHYBEKOVA ABDİRAİM
Dicle Üniversitesi,
Edebiyat Fakültesi, Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü, PhD.
Türkiye, DİYARBAKIR
kkiyal@yahoo.com

ÖZET

Günümüzde küreselleşen dünya ve hızla ilerleyen teknoloji çağı, insanların geniş bir iletişim içinde olma ihtiyaçlarını arttırmaktadır. Bu gelişmeler paralel olarak ülkelerin dil politikalarını belirlemesinin ve bir takım dil planlama uygulamasına gitmesinin önemini de artırmaktadır. Türk Dünyasının ortak kimliğinin ve kültürel değerlerinin en önemli unsuru dildir. Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirlik ve dil planlaması meseleleri bu bağlamda ele alındığı zaman önemle üzerinde durulması gerekken konu haline gelmektedir. Bu konuların Sovyetler Birliği sonrası Ortak Türkçe kavramı çerçevesinde dile getirilmeye başlanmasına rağmen, günümüzde kuramsal ve kurumsal olarak yapılan somut adımlar yetersizdir.

Bu çalışmada öncelikle bugüne kadar yapılan çalışmalardaki öne çıkan önerilere ve günümüzdeki sorunlara yer verilecektir. İkinci bölümde Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirliği arttırmak için, dil planlaması kapsamında: ortak alfabeyi belirlemek ve yaygınlaştırmak, bu alfabe üzerinden okuryazarlılığı arttırmak, güncel şartlara uygun ortak iletişim dili belirlemek, kelime veya kelime gruplarındaki bölgesel farklılıkları aza indirmek, ortak sözcükleri tespit etmek, eğitim-öğretim araçlarını belirlemek, sosyo-kültürel ve psikolojik alt yapıların oluşturulmasını sağlamak, amaç ve hedefleri titizlikle kamuoyuna ulaştırmak … gibi meseleler ele alınacaktır.

Bu çalışma ayrıca Dil Planlaması çerçevesinde Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirlik kuramı kapsamındaki çalışmalara katkı sağlamak amacıyla ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Dil planlaması, Ortak Türkçe, Korpus, Statü ve Medya planlamaları.

ON OUR COMMON IDENTITY IN THE AXIS OF LANGUAGE PLANNING

Kiyal KAMCHYBEKOVA ABDIRAIM
Dicle University,
Faculty of Letters, Department of Turkish Dialects and Literatures, PhD.
Turkey, DİYARBAKIR
kkiyal@yahoo.com

SUMMARY

Today, the globalizing world and the rapidly advancing age of technology increase the need for people to communicate in a wide range. In parallel, these developments also increase the importance of countries determining their language policies and implementing a set of language planning applications. The most important element of the common identity and cultural values of the Turkish World is language. When the issues of mutual intelligibility and language planning in the Turkish World are considered in this context, they become issues that should be emphasized. Although these issues began to be expressed within the framework of the concept of Common Turkish after the Soviet Union, concrete steps taken theoretically and institutionally are insufficient today.

In this study, the prominent suggestions in the studies conducted so far and the current problems will be included. In the second section, in order to increase mutual intelligibility in the

Turkish World, issues such as determining and spreading the common alphabet, increasing literacy through this alphabet, determining a common communication language suitable for current conditions, reducing regional differences in words or word groups, identifying common words, determining educational tools, ensuring the creation of socio-cultural and psychological infrastructures, meticulously conveying the goals and objectives to the public will be discussed within the scope of language planning.

This study has also been put forward in order to contribute to the studies within the scope of the theory of mutual intelligibility in the Turkish World within the framework of Language Planning.

Key words: Language planning, Common Turkish, Corpus, Status and Media planning.

GİRİŞ

Günümüzde küreselleşen dünya ve hızla ilerleyen teknoloji çağı, insanların geniş bir iletişim içinde olma ihtiyaçlarını arttırmaktadır. Bu gelişmeler paralel olarak ülkelerin dil politikalarını belirlemesinin ve bir takım dil planlama uygulamasına gitmesinin önemini de artırmaktadır. Ortak kimliğimizin sembolü dilimizdir, Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirlik ve dil planlaması meseleleri bu bağlamda ele alındığı zaman önemle üzerinde durulması gerekken konu haline gelmektedir. Bu konuların Sovyetler Birliği sonrası Ortak Türkçe kavramı çerçevesinde dile getirilmeye başlanmasına rağmen, günümüzde kuramsal ve kurumsal olarak yapılan somut adımlar yetersiz kaldı. Dil planlaması ekseninde karşılıklı anlaşabilirlilik kuramını planlı ve düzenli çalışmalarla geliştirebilirsek, bu yönde ilerleme sağlamamız mümkün olacaktır. Ancak bu adımlar küresel dünyanın getirdiği fırsatlar ve olumsuzluklar göz önünde tutularak, bilimsel temele oturtularak, dilin doğasına uygun çözümler üretilerek atılmalıdır. Bu nedenle dil planlaması teorisi ekseninde Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirlilik meselelerini ele almak oldukça önemlidir.

1960 yıllardan itibaren terim olarak ele alınmaya başlayan dil planlaması genelde "Dilin değişim sürecine planlı ve amaçlı müdahalede bulunmak" olarak tanımlanmaktadır [Aktuna, 1995: 77]. Basit bir tanımıyla dil planlaması belli bir dilin geliştirilmesini, işlevlerinin genişletilmesini sağlamak amacıyla yapılan bilinçli çabalardır. Dil planlaması uygulama modellerine göre birkaç türü vardır:

1) Belirli bir devletin veya bir toplumun egemenliği sağlamak için planlı ve kasıtlı olarak yürüttüğü dil planlamaları;

2) Bir toplumun ulusal dilini gelişmesini ve kullanım fonksiyonlarının arttırılmasını sağlamak için yapılan dil planlamaları. Dil planlamasında uygulama modelleri her ne kadar farklı olsa da, temel amaç belli bir toplumdaki veya toplumlar arasındaki dille ilgili sorunları çözmek ve toplumlar arası iletişim kaynağını oluşturmak olmuştur.

Dil planlaması teorilerine göre, bu kapsamdaki çalışmalar genellikle korpuz ve statü olmak üzere iki aşamalı uygulamayla gerçekleşmektedir. Birinci aşama olan statü planlamasında belli bir dilin konumu belirlenir ve o dile yüklenen işlevler tayın edilmektedir. İkinci aşama olan korpus planlamasında konumu belirlenen dilin topluma tam donanımlı şekilde hizmet etmesini, işlevlerini üstlenmesini sağlanmak amacıyla yapılan tüm çabalar ele alınmaktadır. Bu konu Cooper'in (1989) *"Dil plnlaması ve Sosyal Değişim" (Language Planning and Social Change)* adlı eserinde kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır. Cooper'in iki aşamalı olarak belirttiği dil planlaması kapsamına günümüzde medya planlaması kavramının da eklenmesi gerekmektedir. Her geçen gün hızla ilerleyen teknolojik çağ ve gelişen kitle iletişim araçları, başarılı bir dil planlaması uygulaması için, etkin bir medya planlamasının yapılması şart kılmaktadır. Dil planlaması kapsamında üçüncü aşama, medya planlamasıdır. Medya planlamasının temel görevi de, statü ve korpus planlamasında belirlenen amaç ve hedefleri titizlikle kamuoyuna ulaştırmak, sosyal medya üzerinden sosyal ve

psikolojik alt yapıları oluşturmak ve hedef dilin işlevselliğini arttırmak için katkı sağlamak olmalıdır.

Bu üç aşamalı dil planlaması çerçevesinde Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirlilik kuramının geliştirmeye yönelik adımların hızla atılması gerekmektedir ve bu adımlar bireylerin değil kurumların adımları olarak atılmalıdır. Bu çalışmada öncelikle Sovetler Birliğinin dağılımından sonraki yapılan çalışmalardaki öne çıkan önerilere ve günümüzdeki sorunlara yer verilecektir. İkinci bölümde Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirliği arttırmak için, dil planlaması kapsamında: ortak alfabeyi belirlemek ve yaygınlaştırmak, bu alfabe üzerinden okur yazarlılığı arttırmak, güncel şartlara uygun ortak iletişim dili belirlemek, kelime veya kelime gruplarındaki bölgesel farklılıkları aza indirmek, ortak sözcükleri tespit etmek, eğitim-öğretim araçlarını belirlemek, sosyo-kültürel ve psikolojik alt yapıların oluşturulmasını sağlamak, amaç ve hedefleri titizlikle kamuoyuna ulaştırmak … gibi meseleler ele alınacaktır.

Bu çalışma dil getirilmeye çalışılan diğer bir husus kavram konusudur. ‘Ortak Türkçe’, ‘ortak iletişim dili’ gibi kavramlar özellikle Türkiye dışındaki Türk halkları arasında bazı yanlış anlaşılmalara yol açmaktadır ve ‘Yeni bir iletişim dili üretmek mi?’, ‘Yine bir hakim dil mi?’ gibi kuşkuları yaratmaktadır. Sovyet dönemi Rus dil politikasının tüm baskılarına rağmen, çoğu Türk dilleri bu dönemler edebî dil, yazı dili olarak gelişim gösterdiler, sayısızca edebî eserler ürettiler. Bu diller birer birer bilim dili, sanat dili, devlet dili oldular. Bu nedenle bu çalışmada Dil Planlaması çerçevesinde Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirlik kuramı ortaya konulmuştur.

1. *Dil Planlaması ekseninde yapılan çalışmalar*

Sovyetler Birliğinin dağılımından sonra, doğrudan Türk Dünyasında Dil Planlaması adı altında olmasa da, Ortak Türkçe kavramı çerçevesinde birçok adımlar atılmaya başlamıştır. İlk somut adımların biri 18-20 Kasım 1991 tarihinde Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü tarafından yapılan “Çağdaş Türk Alfabeleri” sempozyumu olmuştur. İstanbul’da Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Türkmenistan gibi ülkelerden 28 dil bilimcinin katılımıyla düzenlen bu sempozyumda Türk Dünyası için geçerli 34 harfli Latin alfabesi belirlenmiştir. Bu alfabede Türkiye alfabesindeki 29 harf ve bazı Türk Lehçelerine özgü sesleri karşılamak için alınan ä, x, q, ñ, w gibi 5 harf yer almıştı.

İkinci önemli toplantı da 8-10 Mart 1993 tarihinde Ankara’da TİKA ve TDK’nun destekleriyle düzenlenen “Alfabe ve İmla” konferansı olmuştu. Burada beş bağımsız Türk Cumhuriyetlerinden katılan bilim adamları tarafından 34 harfli ortak alfabe kabul edilmişti [TDK 29 Mayıs 2023].

Bu dönemler ayrıca devlet otoritelerinin ve bilim adamlarının bir araya geldiği “*Türk Cumhuriyetleri Eğitim Bakanları ve Toplulukları Eğitim Temsilcileri” toplantıları, “Türk Devlet ve Toplulukları Dostluk-Kardeşlik ve İş Birliği*” kurultayları gibi toplantılar da düzenlenmiş ve bu toplantılarda da “dünya ile bütünleşmede ve çağdaş bilim ve teknolojinin imkanlarından yararlanmada etkin bir araç olduğu kabul edilen Latin alfabesinin önemi ve “Ortak Türk Alfabesine” geçişin uygun olduğu yönde kararlar çıkmıştır.

Bu çalışmalar genellikle Türk Dünyasına özgü bir yazı sistemini oluşturmaya yönelik yürütülen çabalardır. Tüm bu adımları dil planlaması çerçevesinde değerlendirecek olursak, bu konular korpus planlamasının grafikleme bölümünde ele alması gerekken konulardır.

İlk önce yazı siteminin ele alınmasıyla başlayan Ortak Türkçe meseleleri, giderek bilim adamlarının da yoğun ilgisiyle ve farklı yönleriyle de ele alınmaya başlamıştır. Örneğin: Türk dilbiliminin değerli hocalarından Prof. Dr. Zeynep Korkmaz: (1992) Türk Dünyasında ortak yazı dili oluşturma konusunu “*Türk Dünyası ve Ortak Yazı Dili*” yazısında ele almış ve ‘bilimsel tekliflerini’ de şu şekilde belirtmiştir:

- " Ortak bir alfabe hazırlayarak ortak bir konuşma ve zengin bir kültür dili oluşturmak.
- Türk kültürünü ve lehçelerini araştırmak.
- Bu amaçla Türk kültür merkezleri ve Türkçe öğretim merkezleri açmak.
- Türkiye'deki üniversitelerin Türk Dili ve Edebiyatı bölümlerini yeniden düzenlemek.
- TRT aracılığıyla Türkiye Türklerinin ortak kültür değerlerini tanıtmak.
- Türkiye dışındaki Türklerin ortak kültür değerlerini tanıtmak.
- Türk dünyası ile ilgili dil ve tarih çalışmaları yapmak.
- Türk dünyasıyla ilgili seminer, paner vb. toplantılar düzenlemek
- Türk dünyasıyla ilgili olarak kitap, dergi, broşür, kaset, film vb. hazırlamak, basmak ve yayımlamak.
- Türk dünyasıyla ilgili elemanlar yetiştirmek.
- Başbakanlık bünyesinde *yetkili ve bilimsel bir kurul oluşturmak*.
- Ortak kültür bilincini oluşturmak…" [Korkmaz, 1992:69].

Bu dönemler Ortak Türkçe meselesi tüm Türk Dünyasının dikkatini çekmiş ve uluslararası düzeyde birçok faaliyetlere de imza atılmıştı. Örneğin 23-24 Haziran 1993 tarihinde Özbekistan Kültür Vakfı tarafından Taşkent'te "*Ortak Türk Tilini Yaratış Muamaları*" (Ortak Türkçeyi Oluşturma Meseleleri) sempozyumu düzenlenmiştir. Bu toplantıda Ortak Türkçe meseleleri Özbek, Kazak, Kırgız, Gagavuz, Azerbaycan ve Türkiyeli bilim adamları tarafından ele alınmıştır [Yaman 2001]. Böylece, bu sempozyum Türk Dünyası Dil planlaması ekseninde statü planlamasını ele alan ilk çalışma olmuştu. Yani, statü planlaması kapsamında ele alınması gerekken "üst dil veya alt ulus birimlerinin dilleri" gibi çalışmaları ele alan ilk toplantıydı. Ayrıca bu toplantıda Ortak Türkçe ile ilgili ve uluslararası araştırma merkezinin kurulması da gündeme getirilmiştir.

İlk dönemler "büyük bir ilgi ve tasvip görmüş" Ortak Türkçe ve 'karşılıklı anlaşabilirlilik' konuları zamanla heyecanını söndürmüş ve bireysel çalışmalara ve bazı kurumlar nezdinde bir takım çalışmalara yerini bırakmıştır. Bireysel çalışmaları ele alırsak genellikle her çalışmanın sonunda da bir takım çözüm önerileri ortaya konulmuştur. Örneğin: Prof. Dr. Şükrü Halûk Akalın: "*Türk Dünyasında Ortak İletişim Dili Üzerine*" tebliğindeki önerileri şu şekilde özetlemek mümkündür:

- "Ortak Türkçe, bir ihtiyaca dayanmalıdır.
- Yazı birliğinin, yani alfabe birliğinin sağlanması öncelikli önem taşımaktadır.
- Türk dünyası ortak iletişim dili üzerine araştırmalar, çalışmalar yapmak üzere Türk Cumhuriyetlerindeki dil enstitülerinin, dil kurumlarının desteğiyle uluslararası araştırma enstitüsü kurulmalıdır.
- Bu enstitüde Türk dünyası ortak iletişim dilinin söz varlığı, terimleri üzerine çalışmalar öncelikli olarak yürütülmelidir.
- Türk halklarının söz varlığı belirlenmelidir.
- Türk dünyasındaki sanat ve kültür ilişkileri karşılıklı olarak geliştirilmeli, güçlendirilmelidir. Müzik, sinema, tiyatro gibi sanat türleri ortak iletişim dilinin gelişmesine yardımcı olacaktır.
- Türk lehçeleri için pratik günlük konuşma kitapları hazırlanmalıdır.
- Türk halkları arasında iletişimi artıracak ve geliştirecek bir başka unsur ise internettir.
- Türk halkları ortak iletişim dilinin oluşturulması için Sürekli Türk Dil Kurultayları yeniden canlandırılmalı, her yıl bir Cumhuriyette yapılmalıdır. Kurultaylarda ortak iletişim dilinin oluşma şartları ele alınmalı, gelişmeler izlenmelidir. Bu kurultaylarda zaman içerisinde ortaya çıkabilecek durumlarla ilgili olarak ortak çözüm yolları yürürlüğe konulmalıdır.

- Yapılacak bu çalışmalarla ortak iletişim dilinin kurulması sağlanacak ve ortak iletişim dili ortak Türk yazı dilinin temelini oluşturacaktır" [Akalin, 2002].

Ayrıca Prof. Dr. Sema Barutçu Özönder, Prof. Dr. Bilgehan Adsız Gökdağ (1997), Prof. Dr. Emine Gürsoy Naskali (1997), Prof. Dr. Nimetullah Hafız (2002) gibi birçok değerli bilim adamlarımız Türk Dünyasında "dilde ve alfabede birlik" sağlanması konusunu gündeme getirmişler ve bu konuda değerli önerilerini belirtmişlerdir. **Prof.Dr.Ertuğrul Yaman** "*Türk Dünyasının Güncel Konusu: Ortak Türkçe*" adlı bir çalışmasında da "yapılması gerekenleri sıralarken, "***Öncelikle karşılıklı olarak lehçeler öğrenilmelidir***" cümlesiyle başlamıştır. Bu önemle üzerine durulması gerekken konulardan biridir ve statü planlaması çerçevesinde dilin fonksiyonel alanları ve öğretilecek diller kapsamında değerlendirmek mümkündür.

Birçok bireysel çalışmalarla birlikte, bazı kurumlar da bu alanda da önemli çalışmalar yürütmüştür. Öncelikle Ortak Türkçe alanında başlangıçtan bugüne denk devamlı olarak çalışmaları sürdüren Türk Dil Kurumunu zikretmek gerekmektedir. Bu kurumun çatısı altında yürütülen çalışmaların sonucunda *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü I-II* (1991), *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri* (2002), *Türk Dünyası Edebiyat Tarihi* (2007), *Türk Dünyası Edebiyat Metinleri Antolojisi* (2004) gibi önemli eserler de ortaya konulmuştur. Türk Dil Kurumunun ev sahipliğinde veya desteğiyle de Ortak Türkçe alanında birçok uluslararası toplantı, şölen ve kongreler de düzenlenmiştir. Farklı kurum ve kuruluşlar tarafından da uluslararası düzeyde birçok çalıştay, konferans ve kongreler de gerçekleşti. Örneğin*: Türk Cumhuriyetleri Bilgi Teknolojileri Çalışma Grubu*" 2001 yılından itibaren seri olarak toplantılar gerçekleştirerek, Ortak Bilişim Terimleri alanında önemli çalışmalar yürütmektedir. Türk lehçelerindeki sözcük farklılıklarını aza indirmek, ortak sözcüklerin kullanımını arttırmak için yapılan bu çalışmalar, korpus planlaması standartlaştırma alanında yapılamsı gerekken adımlardır.

Bu sene Türk Dünyasında Latin temelli ortak yazı sistemini geliştirme adına çok önemli somut adımlardan biri gerçekleşti ve Türk Dil Kurumu, Türk Akademisi, Türk Devletleri Teşkilatı gibi kurumlarının iş birlikleriyle Türk Dünyası Ortak Alfabe Komisyonu Kuruldu. Bu komisyon birinci toplantısını 28-29 Mayıs 2023 tarihlerinde Kazakistan'ın başkenti Astana'da gerçekleştirdi. Ortak alfabenin oluşturulmasına ilişkin temel prensiplerin görüşüldüğü bu toplantıda 'dil ve alfabe konusunda yürütülen millî devlet politikaları', 'alfabe birliğinin sağlanması hedefinin millî alfabe uygulamaları ile uyumlu hâle getirilmesi için günümüze kadar yapılan çalışmalar', 'Ortak Alfabe Komisyonu'nun geleceğe yönelik çalışma gündemi' ve 'alfabede birlik sağlama hedefi doğrultusunda atılabilecek somut adımlar' değerlendirildi [TDK 29.05.2023]. Umarız bu çıkış bir evre yaratır ve en kısa zamanda Türk Dünyasında alfabe birliği yürürlüğe girmiş olacaktır.

2.Türk Dünyası Dil planlaması Modeli

Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirlilik kuramını planlı ve düzenli çalışmalarla geliştirmemiz ve bu yönde ilerleme sağlamamız mümkündür. Ancak bu adımlar küresel dünyanın getirdiği fırsatlar ve olumsuzluklar göz önünde tutularak, bilimsel temele oturtularak, dilin doğasına uygun çözümler üretilerek atılmalıdır. Bu nedenle dil planlaması teorisi ekseninde Ortak Türkçe meselelerini ele almak oldukça önemlidir. Bu kapsamda ele alınacak çalışmaları *statü planlaması*, *korpus planlaması* ve *medya planlaması* olmak üzere üç ana başlık altında yürütmek mümkündür.

1) *Korpus planlaması*: Türk dünyasında konuşulan lehçelerinin statü planlaması kapsamında ele alınması gerekken dilin fonksiyonel alanları, yazı tipi ve eğitim dilleri gibi konular özetle şu şekilde verilebilir:

Resmi dil

- Tüm Türk Topluluklarında ana dilleri resmi dil olarak Anayasalarında yer almalıdır.
- Kullanılır olmalı, sembolik resmi dil olmamalıdır.

Türk Dünyası iletişim dili

- Diplomatik, Dış ticaret, Turizim vs. karşılıklı ilişkilerde gerekli durumlarda kullanılacak olan dil olarak Türkiye Türkçesi tercih edilebilir. Üretilmiş bir ortak iletişim diline gerek yoktur.

Eğitim dili

- Bölgesel orta öğretimde: ana dilde eğitimler yürütülmelidir.
- Yüksek öğretimde: ulusal eğitim kurumları ana dilde eğitimi devam ettirmelidir. Uluslararası eğitim kurumları Devletlerinin dil politikalarına bağlı olarak, eğitim dillerini belirlemelidir.

Öğretilecek diller

- Türk lehçeleri karşılıklı öğrenimini sağlanmalıdır. Örneğin: Türkiye Türkçesi konuşurları için en iyi tercih Kırgızca veya Kazakçadır.
- Türk Devletlerinde öğretilecek 2. 3. veya 4. dillerin biri mutlaka Türk lehçelerinden biri olmalıdır.
- Öğretilecek lehçelerin konumu da yasal olarak belirlenebilir ve eğitiminin sürekliliği sağlanmalıdır. Başlangıçta seçmeli ders olması şart olmalıdır.

Yazı tipi

- 1991 yılında Türk Dünyası için Ortak Latin alfabesi belirlenmişti. Simge farlılıklarına rağmen, Türk Devletleri Latin temelli alfabeye geçtiler, veya geçiş aşamasında ilerlemektedirler. Sadece Kırgızistan'da bu konu tartışılmaktadır. Ancak Özbekistan'ın Latin alfabesini yeniden gözden geçirmeleri ve ortak simgeleri tercih etmeleri şarttır.
- Alfabe öğrenimi ve kullanımı oldukça basit ve pratik olmalıdır. Alfabeler belirlenirken lehçelere özgü ses yapılarına dikkat edilmekle birlikte, simgesel farklılıklar olabildiğince aza indirilmelidir.

Eğitim materyalleri

- Tüm bölgelerde orta öğretimde ortak kültür bilincinin oluşturulmasına hizmet edecek eserler seçilmelidir.
- Bilimin her alanında Türk dünyasının ortak değerlerine yer verilmelidir. Halk edebiyatı ürünleri, deyimler, şahsiyetler, eserler,..
- Özellikle metinler, görsel materyaller özenle seçilmelidir.
- Yüksek öğretimde de bu gelenek devam ettirilmelidir.

Türk Dünyasında alfabe birliğinin sağlanması için, günümüz teknolojik çağı oldukça uygun zemin hazırlamaktadır. Ancak alfabe konusu ekonomik, sosyopolitik boyutlarından dolayı kademeli olarak gerçekleşmesi gereken olgudur. Dolayısıyla alfabe birliğini tek çözüm olarak görülmeden diğer aşamaların uygulamasına devam ettirilmelidir.

2) Korpus planlaması kapsamında Türk Dünyasında ele alınması gerekken çalışmaları şu şekilde sırlamak mümkündür:

Grafikleme

- Statü planlamasında belirlenen yazı tipine göre, Türk Lehçelerinin yazı sistemlerini geliştirmek
- Alfabeler için belirlenen alternatif biçimler (örneğin: 1991 yılında Türk Dünyası için Ortak Latin alfabesi) arasından seçim yapılırken ortak ses ve simgelere dikkat etmek
- Türk Lehçeleri için ortak imlâ düzeni oluşturmak
- Farklı yazı sistemlerine rağmen imladaki farklılıkları aza indirmek
- Farklı sembollere ortak simgeler belirlemek, yani Türk Lehçelerindeki işaret ve sembollerin anlam farklılıklarını aza indirilmesini sağlamak

Standartlaştırma

- Türk lehçelerini bölgesel ve sosyal etmenler üzerinden değerlendirmek ve öğretilecek lehçenin "en iyi biçimlerini" belirlemek
- Türk lehçeleri dil bilgisini standartlaştırılmak, söz varlıkların incelenmesini ve kelime hazinesinin ortaya konulmasını sağlamak, dilin en doğru kabul edilir normlarının sağlamak
- Telaffuz, kelime veya tüm sözcük öbeği üzerinde bölgesel farklılıkları aza indirmek için çabalar yürütmek

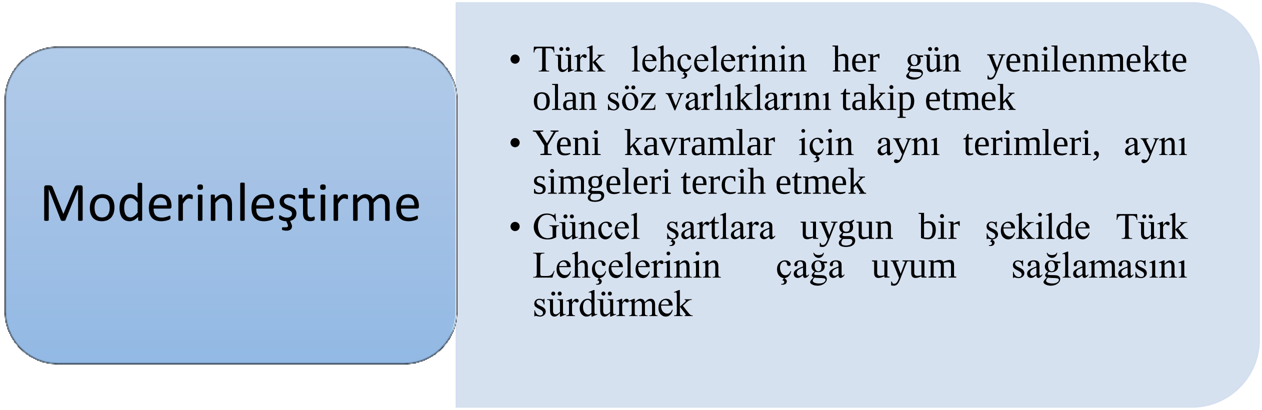

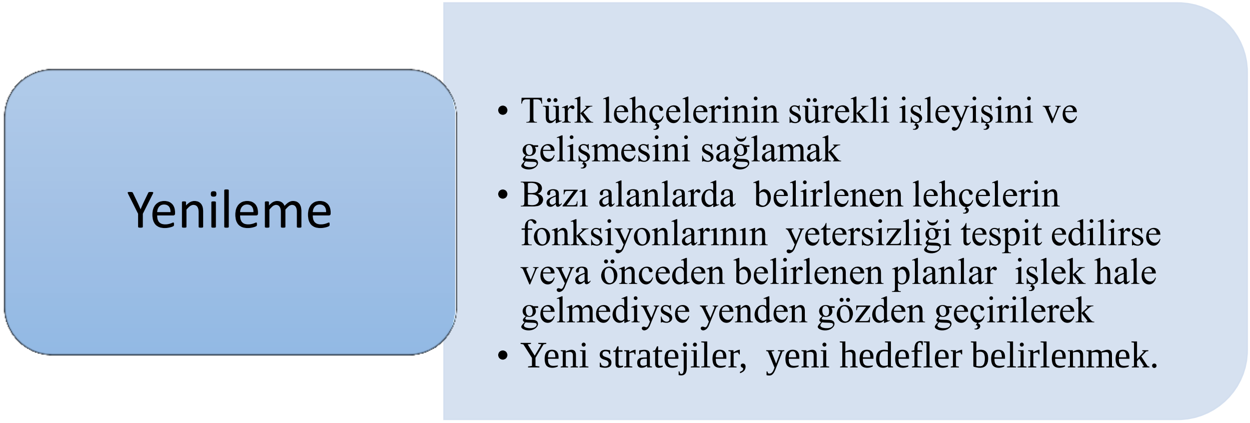

3) *Medya planlaması* çalışmaları da şu temel dört alan üzerinden yürütmek mümkündür: strateji belirleme ve hazırlık, prestij çalışması, denetim, değerlendirme. Bu hedefler doğrultusunda aşağıdaki gibi konuları ele alınmalıdır.

- konumu belirlenen dilin ve uygulamaların doğru şekilde kamuoyuna paylaşımını sağlamak,
- hem görsel hem içeriksel anlamda etkili tanıtım sayfalarını hazırlamak,
- uygulamaları doğru medya araçlarını kullanarak hedef kitleye ulaştırmak,
- sanal ve yaygınlaşan sosyal paylaşım ağlarını etkin kullanmak,
- medya ajansları ve sosyal medya yazarlarıyla da iş birliği yapmak,
- uygulamaya alınan planlamaların gidişatını takip etmek,
- uygulamaların sahalara yansımalarını ve toplumun tepkisini gözlemlemek,
- kamuoyu yoklaması yapmak.

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Sonuç olarak, Dil Planlaması kapsamında Türk Dünyasında karşılıklı anlaşabilirlilik kavramı geliştirilmelidir. Bu yolda yapılması gerekken çalışmalar özetle aşağıdaki gibidir:

- Öncelikle Türk Dünyası Dil Planlama komisyonu oluşturulmalıdır.
- Türk Dünyasındaki tüm çalışmalarını yöneten bir kurum oluşturulmalı veya olan bir kuruma sorumluluk verilmelidir.

- TDDP komisyonu çalışma planını ve yöntemlerini ve hedeflerini iyi belirlemelidir. Çalışmalarını sistemli bir şekilde yürütmelidir.
- Eğitim-öğretimde tercih edilecek lehçelerin konumunun gönüllere hitabe etmesi için tüm alt yapı çalışmaları oluşturulmalıdır.
- Türk Dünyasında 'karşılıklı anlaşabilirlik' meselesi karşılıklı olarak birer lehçenin öğrenilmesiyle mümkün olacaktır. Örneğin, Oğuz grubu Türk lehçeleri konuşurlar için, Kıpçak grubu lehçelerinden Kazak Türkçesi veya Kırgız Türkçesi tercih edilebilir.
- En kısa ve kolay yoldan Türk Lehçelerinin öğretim yolları araştırılmalıdır. Eğitim kitapları oluşturulmalı, eğitim materyalleri geliştirilmelidir.
- Azimli ve devamlı bir şekilde çalışmaları yürütürsek, bu yönde daha iyi bir sonuç elde edilecektir.

Temel amaç dil planlaması kapsamında Türk Dünyasında «karşılıklı anlaşılabilirlik» oranını arttırmak ve sağlamak olmalıdır. Bir Kırgız Türkü veya Kazak Türkü alfabe farklılığı olmadan Yahya Kemal'i, Nazım Hikmet'i, Orhan Veli'yi, Mehmet Akif Ersoy'u okuyabildiği veya tersine Türkiye'deki Türk kardeşlerimiz bir alfabe farklılığı olmadan Cengiz Aytmatov'u ya da Manas Destanı'nı Kırgız Türkçesi ile, Şokan Valihanov'u, Abay Kunanbayev'i Kazak Türkçesi ile okuyabildiği bir Türk dünyası oluşturulmalıdır. Eski Millî Eğitim bakanımız Nabi Avcı bey'nin belirttiği gibi «Geleceğimizin güvencesi olan gençlerimiz arasında ortak kimlik bilincinin gelişmesi büyük bir önem arz etmektedir(2014). Konuşmanın başında da belirttiğim gibi kültürel kimliğin temel unsuru da dildir. Öncelikle dilimize sahip çıkmalıyız.

KAYNAKLAR:

AKALIN, H. (2015). "*Türk Dünyasında Ortak İletişim Dili Üzerine"* Ankara Üniversitesi Türkçe ve Yabancı Dil Araştırma ve Uygulama Merkezi TÖMER'in düzenlediği *Ortak Dil Türkçe* konulu toplantı bildirisi, http://turkoloji.cu.edu.tr/CAGDAS%20TURK%20LEHCELERI/4.php

AKTUNA, D. S. (1995). "Language Planning and Education: An Intertwined Matrix". Dilbilim Araştırmaları Dergisi, 6, 77-95.

AVCI N. (2014) *Azerbaycan'da 'ortak dil'e dikkat çekti*, Haberler, http://www.hurriyet.com.tr/egitim/avci-azerbaycanda-ortak-dile-dikkat-cekti-27669238/ (erişim 2016).

COOPER, R. L. (1989). *Language Planning and Social Change,* Cambridge, New York, Cambridge University Press.

KORKMAZ, Z. (1992), "*Türk Dünyası ve Ortak Yazı Dili"* https://turkoloji.cu.edu.tr/CAGDAS%20TURK%20LEHCELERI/korkmaz_03.pdf

BARUTÇU, Özönder S. (1999). "*Genel Türklük Alanı Çerçevesinde Türk Dilinin Durumu, İleriye Dönük Bakış ve Yaklaşımlar*", Kök Araştırmalar 1/1, Bahar, s. 31-40.

YAMAN, E. (2008). "*Türk Dünyasında Ortak Dilin Oluşturulması (ortak Türkçenin Temel İlkeleri*" http://w3.gazi.edu.tr/web/eyaman

GÖKDAĞ, Bilgehan Atsız. (2018). *Türklerin Dünyası (Dil, Kimlik, Siyaset).* Ankara: Akçağ Yayınları.

TDK 29 Mayıs 2023 - https://tdk.gov.tr/icerik/basindan/turk-dunyasi-ortak-alfabe-komisyonu-birinci-toplantisi-astanada-yapildi/

СОЦИАЛЬНАЯ МОДЕРНИЗАЦИЯ КАЗАХСТАНА: ТРУДОВЫЕ РЕСУРСЫ В СФЕРЕ СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЫ[1]

Нурлан Оралбаевич БАЙГАБЫЛОВ
Евразийский национальный университет имени Л. Н. Гумилева
заведующий кафедрой социологии, PhD, доцент,
Республика Казахстан, АСТАНА
baigabylov_no@enu.kz

Лязат Толегеновна НУРКАТОВА
Евразийский национальный университет имени Л. Н. Гумилева
доктор социологических наук, профессор,
Республика Казахстан, АСТАНА
lyazko@mail.ru

Медет Максутович КУДАБЕКОВ
Евразийский национальный университет имени Л. Н. Гумилева
магистр социальных наук,
Республика Казахстан, АСТАНА
nrcswkz@gmail.com

Аннотация

В статье рассматриваются вопросы социальной модерниазции трудовых кадров в сфере социальной работы по Республике Казахстан. В Казахстане за годы независимости были подготовлены больше 30 тысяч специалистов в сфере социальной работы и социальных услуг. Авторы использовали метод исследования Desk Research для сбора и анализа информации.

Ключевые слова: социальная модернизация Казахстана, трудовые ресурсы, социальная работа.

[1] Настоящее исследование выполнено в рамках проекта «Социальная модернизация Нового Казахстана: повышение уровня жизни и формирование оптимальной социальной политики для социально-уязвимого населения» AP14869561, финансируемого Комитетом науки МНиВО РК.

SOCIAL MODERNIZATION OF KAZAKHSTAN: HUMAN RESOURCES

Nurlan Oralbaevich BAYGABYLOV
Eurasian National University named after L. N. Gumilyov
Head of the Department of Sociology, PhD, Associate Professor,
Republic of Kazakhstan, ASTANA
baigabylov_no@enu.kz

Lyazat Tolegenovna NURKATOVA
Eurasian National University named after L.N.Gumilyov
Doctor of Sociological Sciences, Professor,
Republic of Kazakhstan, ASTANA
lyazko@mail.ru

Medet Maksutovich KUDABEKOV
Eurasian National University named after L.N.Gumilyov
Master of Social Sciences,
Republic of Kazakhstan, ASTANA
nrcswkz@gmail.com

SUMMARY

The article deals with the issues of social modernization of labor personnel in the field of social work in the Republic of Kazakhstan. Over the years of independence, more than 30 thousand specialists in the field of social work and social services have been trained in Kazakhstan. The authors used the Desk Research method to collect and analyze information.

Key words: Social modernization of Kazakhstan, labor resources, social work.

ВВЕДЕНИЕ

Трудовые кадры в сфере социальной работы критически важны для осуществления Конвенций ООН о правах ребенка, о правах инвалидов и о ликвидации всех форм дискриминации в отношении женщин, для реализации Европейской повестки дня в области защиты прав человека и прав детей и для достижения Целей Устойчивого Развития (ЦУР) в регионе Европы и Центральной Азии (ЕЦА). Хорошо спланированные, развитые и поддерживаемые трудовые кадры в сфере социальной работы – это меняющая жизни людей мощная сила, которая действует на благо детей, взрослых, семей и местных сообществ и ради достижения широкого спектра целей в борьбе с нищетой, социальной изоляцией и насилием.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

В Казахстане за последние 30 лет созданы значительные трудовые кадры в сфере социальной работы и социальных услуг – около 30 тысяч человек (Есимова, и др., 2021).

Институционализация социальной работы в Казахстане, как и во многих странах постсоветского пространства начала с конца 90-х годов, а внедрение штатов социальных работников начали с 2003 года (Нуркатова & Кудабеков, 2021).

В Казахстане недипломированный персонал занимает должности, требующие более высоких уровней компетенции, по результатам наших исследовании лишь 5,8% – квалифицированные специалисты, 30,4% – без диплома социальной работы (Абишева, 2020),

а остальные социальные работники и специалисты по предоставлению социальных услуг имеют смежные или другие специальности.

Во-первых, в части регионов (в западных регионах нет ВУЗов, занимающихся подготовкой социальных работников) нет достаточного числа дипломированных социальных работников и других специалистов для заполнения финансируемых вакансий, а во-вторых, дипломированные социальные работники и другие специалисты не попадают в ряды персонала социальных услуг из-за нехватки должностей, соответствующих уровню их образования. В-третьих, у недипломированных социальных и других работников нет путей к получению диплома или сертификата.

Потребность в новых рабочих местах в сфере социальной работы в мире растет, например, потребность в новых кадрах до 2026 год в США составит 75 тыс. социальных работников, до 2030 года в Канаде – 30 тыс., в Австралии – 4 тыс. социальных работников, а в Казахстане около 20 тыс. социальных работников.

Методы исследования

Работа проведена на основе кабинетного исследования (Desk Research). Сбор информации из бюро национальной статистики агентства по стратегическому планированию и реформам Республики Казахстан (Бюро национальной статистики Агенства по стратегическому планированию и реформам Республики Казахстан, 2022), офицального сайта Организации экономического сотрудничества и развития (Организация экономического сотрудничества и развитие, 2023) и публикаций в СМИ и сети Интернет, также использовали экспертное интервью и опрос.

Обсуждение

Основными функциями трудовых кадров в сфере социальной работы являются наращивание потенциала для развития людей и рост социальной интеграции самых отверженных, помощь людям справляться с проблемами в их повседневной жизни предотвращение и реагирование на дискриминацию и насилие над женщинами, детьми, инвалидами и другими группами, подвергающимися социальной изоляции.

В 2003 году создан институт социальных работников, на сегодня приходится 1,6 социальный работник на 1000 населения, в сравнении со странами ОЭСР в среднем на 1000 населения приходится 4–7 социальных работников (Конференция, Бухарест 2019).

Как следствие, у социальных работников сохраняется высокая рабочая нагрузка, а профессиональная подготовка в вузах не всегда соответствует их обязанностям и функциям в практической деятельности. Они имеют недостаточную поддержку и уязвимы по сравнению с другими стратегическими важными трудовыми кадрами: например, работающими в секторе здравоохранения или образования.

Кроме того, имеются специалисты, выполняющие функции социальной работы. Они представлены в здравоохранении, системе образования, пенитенциарной системе, внутренних дел, в сфере занятости, молодёжных организациях, учреждениях досуга и других.

В целях повышения адресности, снижения иждивенчества и патернализма в предоставлении социальной помощи и поддержки населения в трудной жизненной ситуации (ТЖС), переходом к выявительной модели оказания социальных услуг, эффективностью социальной работы на местном уровне разработаны инструменты для интегрированной деятельности социальных работников всех уровней (социальная карта семьи, Алгоритм действий консультанта по СР в сфере АСП по технологии кейс-менеджмента).

Дальнейшая модернизация системы социального обслуживания предполагает новое качество социальной работы с учетом потребностей каждого лица в ТЖС на всех уровнях предоставления социальных услуг – в стационаре, полустационаре, организациях временного пребывания, надомном уходе.

Социальный работник должен быть компетентным, квалифицированным специалистом в своей области, владеющим современным инструментарием, обученным по качественным отечественным учебным пособиям, а также обладать высокой степенью моральных качеств, свидетельствующих о его гуманности.

Необходимо заново пересмотреть учебные программы квалификационной степени в области социальной работы, психологии и в других областях, имеющих центральное значение для трудовых кадров в сфере социальных услуг. Возможно для реализации этой цели необходимо создать кластерные вузы, которые были, имели в арсенале инструменты и образовательные гранты для переподготовки и подготовки социальных работников по сокращенной форме на временной основе до 2030 года подготовить до 30–50% имеющегося персонала в регионах.

Данные социологических исследований показывают, что уровень доверия к персоналу в сфере социальных услуг низок; кроме того, наблюдаются дискриминирующее отношение и поведение со стороны руководства и смежного персонала региона. Основная трудность, с которой сталкиваются социальные работники — это нехватка знаний и навыков для качественной работы (20,5%), и, следствие - растет иждивенчество семей, не желающие принимать профессиональные функции социальных работников – 17,1%, низкая мотивация семьи самостоятельно выйти из ТЖС– 14,8%.

Следующая трудность, с которой сталкиваются на местах (особенно со стороны местных исполнительных органов) это трудовая нагрузка, не входящая в профессиональные компетенции социального работника – 17,6% и отсутствия поддержки со стороны Акимата и других государственных органов – 14,3%. Кроме того, трудности возникают с непониманием социальной работы со стороны руководства – 6,7% и слабое межведомственное взаимодействие – 9%, но, с увеличением роли социальной работы в обществе данные трудности будут нарастать, если сохранится неверное понимание социальной работы как профессии. Самым актуальным вопросом для социальных работников является низкая заработная плата, в одних районах даже не могут получить надбавки за категорию, предусмотренная законодательством. Низкая заработная плата не способствует профессиональному росту, приводит к текучести кадров в сферу образования и здравоохранения, где имеется повышенная заработная плата.

Необходимо развитие как трудовых кадров в сфере социальных услуг, так и смежного персонала, с тем чтобы повысить уровень его знаний и умений. Чтобы основные компетенции (например, применение личностно-ориентированных подходов, навыков межличностного общения, недопущение дискриминации и задействование местного сообщества) стали частью программы обучения и подготовки, предшествующих профессиональной деятельности, и обучения, и подготовки, осуществляемых без отрыва от работы, и превратились в привычную часть повседневной практики. Инвестирование в межсекторальное обучение поможет всем трудовым кадрам в сфере специальных социальных услуг и смежному персоналу прийти к единому пониманию целей социальной политики и эффективных способов их достижения

Если мы к 2025 году перейдем от заявительной модели к проактивному формату предоставления социальной помощи и услуг и на интегрированную модель социального сопровождения семьи, потребность в новых кадрах составит около 20 тыс. социальных работников.

С учетом того, что ЕНУ им. Л.Н.Гумилева в год выпускает 30–50 выпускников по социальной работе, а по стране не более 1000, дефицит кадров в стране будет сохраняться еще до 2045 года.

Для решение существующих и возникающих вопросов, требуется решить общие проблемы планирования:

- понимание задач трудовых кадров и понимание требуемых результатов в разных секторах;
- понимание различий «социальная работа» - «специальные социальные услуги»;
- организация непрерывного и профессионального образования;
- обеспечение сельских районов дипломированным персоналом;
- финансирование должностей социальной работы в области новых развивающихся услуг или на новых законодательно предусмотренных должностях.

Например, согласно Национальному классификатору занятий 2018 года, который гармонизирован с Международной стандартной классификацией занятий 2008 (МСКЗ-08) - International Standard Classification of Occupations 2008 (ISCO-08) и классифицирует занятия по уровню и специализации применяемых навыков с отражением специфики казахстанской экономики и отражает наименования занятий, применяемых на территории Республики Казахстан, и классифицирует их по уровню и специализации навыков в соответствии с видом выполняемых работ. В НКЗ существует 41 наименовании специалистов-профессионалов и 9 служащих в области организации и ведения социальной работы, которые требует финансирования должностей социальной работы для новых развивающихся услуг.

Вопросы, требующие решения:

Повышение статуса социального работника. Низкий уровень оплаты труда и слабая система стимулирования, приводит к частой сменяемости кадров. Кроме того, отсутствие профессиональных стандартов, пока еще низкий престиж профессии - не способствуют повышению эффективности работы социальных служб местных исполнительных органов.

Также такая деятельность требует хорошей выдержки и моральной устойчивости, так как работа данных органов связана с различными семьями, попавшими в ТЖС - с детьми особыми потребностями, взрослыми инвалидами, лицами пожилого возраста и гражданами, находящимися в конфликте с законом, подвергшихся насилию и др.

Для поддержания стимула и усиления мотивации сотрудников, а также предупреждения преждевременного «выгорания», необходимо совершенствовать оплату труда работников и разработать систему показателей результативности профессиональной деятельности специалистов. То есть ввести дифференцированную оплату труда в зависимости от уровня овладений профессиональными компетенциями социальных работников и качества выполнения должностных обязанностей.

В качестве нематериальной мотивации необходимо предоставить возможность обучения за счет работодателя, обеспечение непрерывного карьерного и профессионального роста, поддержание благоприятной организационной культуры, безопасности и удобства рабочих мест.

Тем более, что МТСЗН РК будет создана Единая база социальных работников, с необходимой информацией о квалификации социальных работников, видах оказываемых ими услуг, уровне их предоставления и результатах работы. Доступ к базе будут иметь все потребители услуг, что позволит им воспользоваться правом выбора социальных работников. Кроме прозрачности деятельности социальных служащих, это также создаст здоровую конкуренцию и окажет влияние на оплату их труда.

Одними из современных технологий повышения качества социальной работы, роста профессионализма социального работника всех уровней являются Кейс-менеджмент (ведение случая) и супервизия (наставничество). В вузах РК во всех образовательных программах включены данные модули.

Технология кейс-менеджмента позволит создать интегрированную систему предоставления специальных социальных услуг, усилить работу в межведомственной команде, повысить качество социальной работы с лицами с особыми потребностями.

Необходимость введения супервизии в работу социальных служб обусловлена повышенным уровнем эмоционального выгорания, психологической нагрузки и многими профессиональными рисками, часто приводящим социальных работников к стрессовым ситуациям. Супервизор в этом случае делится своим профессиональным опытом, помогает молодым специалистам найти необходимое решение, консультирует, предлагает новые методики и технологии. Для этого нужно ввести изменения в наименование должностей специалистов в «собесах» - супервизор, кейс-менеджер.

В настоящее время программы повышения квалификации социальных работников реализуют многие организации, финансируемые из различных источников: международные организации, местный бюджет. По данным экспертных оценок, образовательные программы составляются без учета потребностей в обучении, слабо ориентированы на практическую деятельность, что приводит в последующем, к низкому качеству оказания социальных услуг.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Успешная и эффективная модернизация социальной сферы в Казахстане невозможно без развития трудовых кадров, в особенности социальных работников. В первую очередь, соответствующий раздел Социального Кодекса нуждается в доработке, в частности статуса социальных работников, введение профессиональной системы повышения квалификации социальных работников. Кроме того, необходимо ребрендинг социальных служб, введение технологий кейс-менеджмента и супервизии.

В целом, также требуются пересмотра существующие образовательные программы с ориентацией их на этические допуски к работе, профессиональную пригодность, призвание, навыки работы «с цифрой», коммуникативные навыки в работе с разными группами лиц, попавшими в трудную жизненную ситуацию, необходимо обновление учебной казахстанской литературы.

Финансирование. Данное исследование профинансировано ГУ «Комитет науки Министерства науки и высшего образования РК» (грант № AP14869561).

Литература:

Абишева К. (2020). Роль социальной работы в управлении социальными рисками уязвимых слоев населения Республики Казахстан. Актуальные вопросы современной науки, 17-26.

Бюро национальной статистики Агенства по стратегическому планированию и реформам Республики Казахстан. (2022). Получено из Статистика уровня жизни: https://stat.gov.kz/

Есимова Д.Г., Байгабылов Н.О., Кудабеков М.М., Балтабаева Ж.Б., Мукашева Д.Д., & Жаманкулова Ж.С. (2021). Социальная работа с людьми, живущими с ВИЧ-инфекцией и употребляющими наркотики в Казахстане. «Вестник Евразийского национального университета имени Л.Н. Гумилева. Серия Педагогика. Психология. Социология» (3(136)), 289-300. Получено из https://bulpedps.enu.kz/article/archive/view?id=social-work-with-people-living-with-hiv-infection-and-people-using-drugs-in-kazakhstan-2

Нуркатова Л.Т., & Кудабеков М.М. (2021). Социальная модернизация Казахстана: поворот на новый мобилизационный сценарий развития. Вестник Евразийского национального университета имени Л.Н. Гумилева. Серия Педагогика. Психология. Социология», 301-308.

Организация экономического сотрудничества и развитие. (2023). Получено 10 октябрь 2022 г., из https://www.oecd.org/

KKTC MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİ VE YÜKSEK ÖĞRENİM

Ahmet ARSLAN
KKTC Ankara Büyükelçiliği, Eğitim ve Kültür Ateşesi,
KKTC Teknik Öğretmenler Derneği Başkanı, Prof.Dr.
Türkiye, ANKARA
a.arslan_68@hotmail.com

ÖZET

KKTC'de eğitim sistemi, Türkiye'nin eğitim sistemiyle benzerlik gösterdiği için, Türkiye'deki üniversitelerle de sıkı bir bağlantı içindedir. Bunun yanı sıra, KKTC'nin değişik bölgelerinde özel okullar ve kolejler de mevcuttur. KKTC, yani Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin eğitim sistemi, Türk eğitim sistemiyle benzerlikler göstermekle birlikte bazı farklılıklar da içermektedir. Kıbrıs Türk Milli Eğitim Sistemi Örgün Eğitim ve Yaygın Eğitim olmak üzere iki ana bölümden oluşur. Örgün eğitim; Okul Öncesi Eğitimi Okul öncesi eğitim; ilköğretim yaşına gelmemiş çocukların eğitimini kapsar. Devlet eliyle yürütülecek okul öncesi eğitim bir veya iki yıl süreli olup okul öncesi eğitim çağ nüfusunun tümünü kapsayacak şekilde bir programa bağlı olarak yaygınlaştırılır. Ayrı anaokullarına bağlı anasınıfları ile uygulama sınıflarına o yılın 31 Aralık gününden önce dört veya beş yaşını tamamlayan çocuklar alınır. İlköğretim İlköğretim o yılın 31 Aralık gününden önce altı yaşını tamamlayan çocukların 11 yaşını tamamlayıncaya kadar süren eğitim ve öğretimlerini kapsar. Zorunlu ilköğretim çağı, çocuğun altı yaşını tamamladığı yılın Ağustos ayının son gününü izleyen öğretim yılı başında başlar. İlköğretim kurumları, bir veya iki yıllık anasınıflar ile beş yıllık ilkokullardan oluşur. İlkokulun beşinci sınıfı bitirildiğinde, ilkokul diploması verilir. Ortaöğretim Ortaöğretim, ilköğretime dayalı en az altı yıl süreli eğitimin tümünü kapsar. İlköğretimi tamamlayan her öğrenci, ortaöğretime devam etme ve ortaöğretim olanaklarından ilgi ve yetenekleri ölçüsünde yararlanma hakkına sahiptir. Ortaöğretim kurumları, 3 yıllık ortaokullar ile ortaokul üstü çeşitli programlar uygulayan ve ağırlık verdikleri program uyarınca adlandırılan genel liseler, meslek liseleri, teknik liseler ve diğer liselerden oluşur. Ortaokullar, ayrı okullar halinde kurulabilecekleri gibi, bir liseye bağlı olarak da kurulabilirler. Ortaöğretim kurumlarının süresi, altı yıldan az olmamak üzere uygulanan programın özelliğine göre Bakanlıkça saptanır. Ortaokulu bitirenlere Ortaokul diploması, liseyi bitirenlere de bitirdikleri lisenin türüne uygun diploma verilir. Yöneltme, özellikle ortaokulda başlar ve yoğunluk kazanır. Yanılmaları önlemek ve muhtemel gelişmelere göre yeniden yöneltmeyi sağlamak için, yöneltme, liselerde de devam eder. Yüksek Öğretim Yüksek öğretim, ortaöğretime dayalı en az iki yıllık yüksek öğretim veren eğitimin tümünü kapsar. Liselerden herhangi birini başarı ile tamamlayan öğrenciler, yüksek öğrenim kurumlarının koşullarına bağlı olmak kaydıyla, bu kurumlardan yararlanma hakkına sahiptirler. Merkezi bir sınav olmamakla birlikte üniversiteler KKTC vatandaşları için kendileri sınav yapmaktadırlar. Yapılan çalışmada KKTC’de yer alan eğitim kurumlarında vatandaş olan ve yabancı öğrencilerin istatiksel verileri karşılaştırılmıştır. Bu veriler incelendiğinde KKTC yüksek öğrenimde yabancıların tercih ettiği bir ülke konumunda olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: KKTC, Eğitim Sistemi, Yüksek Öğrenim.

TRNC NATIONAL EDUCATION SYSTEM AND HIGHER EDUCATION

Ahmet ARSLAN
TRNC Ankara Embassy, Education and Culture Attaché,
TRNC Technical Teachers Association President,
Prof.Dr.
Turkey, ANKARA
a.arslan_68@hotmail.com

SUMMARY

Since the education system in TRNC is similar to the education system of Turkey, it is also in close connection with the universities in Turkey. In addition, there are private schools and colleges in different regions of TRNC. The education system of TRNC, that is, the Turkish Republic of Northern Cyprus, has similarities with the Turkish education system, but also contains some differences. The Turkish Cypriot National Education System consists of two main parts: Formal Education and Non-Formal Education. Formal education; Preschool Education Preschool education; It covers the education of children who have not reached primary school age. Pre-school education, which will be carried out by the state, lasts one or two years and is disseminated according to a program to cover the entire population of the age. Children who are four or five years old before December 31 of that year are admitted to kindergartens and practice classes affiliated with separate kindergartens. Primary Education Primary education covers the education and training of children who turn six before December 31 of that year until they turn 11. Compulsory primary education begins at the beginning of the academic year following the last day of August in the year in which the child turns six. Primary education institutions consist of one or two-year kindergartens and five-year primary schools. When the fifth grade of primary school is completed, a primary school diploma is given. Secondary education Secondary education covers all primary education-based education lasting at least six years. Every student who completes primary education has the right to continue secondary education and benefit from secondary education opportunities according to their interests and abilities. Secondary education institutions consist of 3-year secondary schools, general high schools, vocational high schools, technical high schools and other high schools that implement various programs above secondary school and are named according to the program they focus on. Secondary schools can be established as separate schools or affiliated with a high school. The duration of secondary education institutions is determined by the Ministry according to the characteristics of the program implemented, which should not be less than six years. Those who have completed secondary school are given a Secondary School diploma, and those who have completed high school are given a diploma appropriate to the type of high school they graduated from. Guidance begins and gains intensity especially in secondary school. In order to prevent mistakes and provide reorientation according to possible developments, orientation continues in high schools. Higher Education Higher education covers all education that provides at least two years of higher education based on secondary education. Students who successfully complete any of the high schools have the right to benefit from these institutions, subject to the conditions of the higher education institutions. Although there is no central exam, universities conduct their own exams for TRNC citizens. In the study, statistical data of citizen and foreign students in educational institutions in TRNC were compared. When these data are examined, it is seen that TRNC is a country preferred by foreigners in higher education.

Key words: TRNC, Education System, Higher Education.

KKTC MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

KKTC EĞİTİM SİSTEMİ

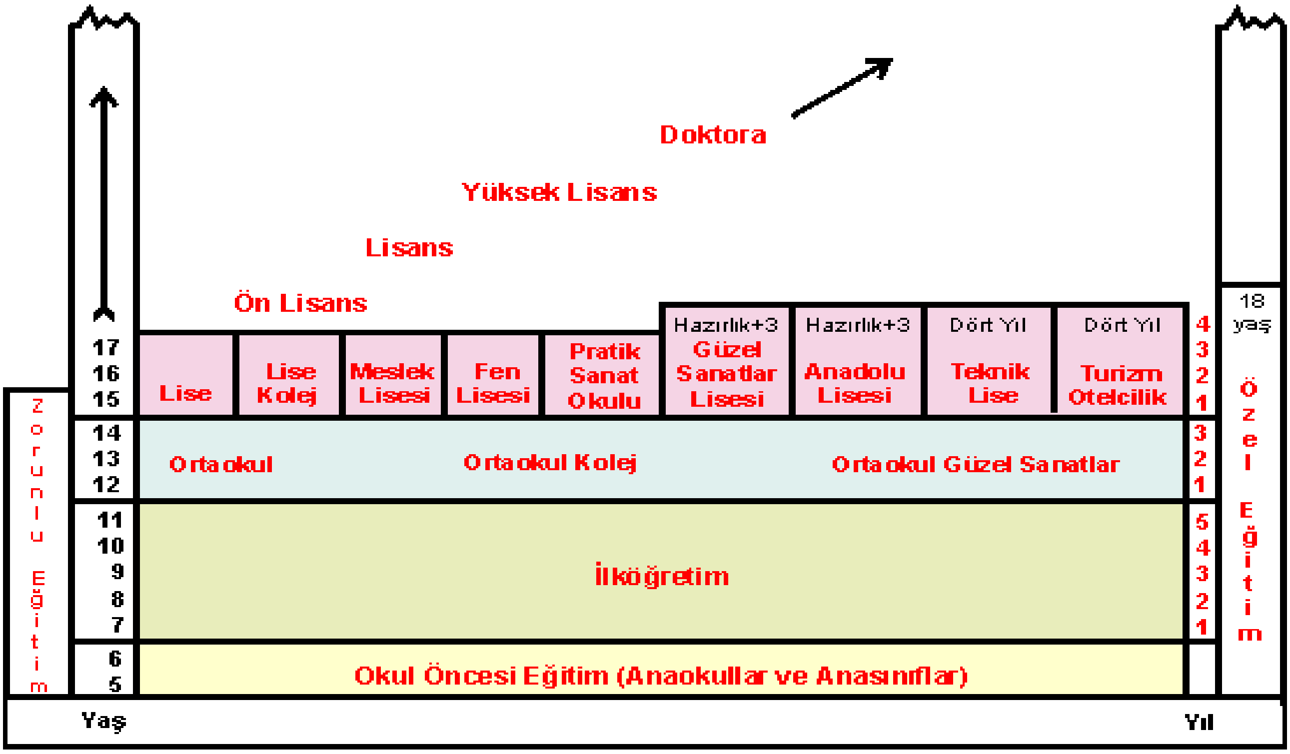

Milli Eğitim Yasasına göre; Zorunlu Eğitim onbeş yaşına, Özel Eğitim onsekiz yaşına kadardır.

K.K.T.C. Milli Eğitim Bakanlığı Teşkilat Yapısı

Okul öncesi Eğitim Kurumları sayılaması: (3 ve 4 yaş dahil)
Okul Sayısı : 163 (87 özel okul)
Öğrenci Sayısı : 15.556 (8.284 özel okul öğrencisi)
Öğretmen Sayısı : 709 (423 özel okul öğretmeni

İlkokulların sayılaması:
Okul Sayısı : 97 (14 özel okul)
Öğrenci Sayısı : 21.569 (4.772 özel okul öğrencisi)
Öğretmen Sayısı : 705 (419 özel okul öğretmeni)

Ortaokulların sayılaması:
Okul Sayısı : 40 (12 özel okul)
Öğrenci Sayısı : 12.178 (1.842 özel okul öğrencisi)
Öğretmen Sayısı : 2.705 (762 özel okul öğretmeni)

Liselerin sayılaması :
Okul Sayısı : 32 (12 özel okul)
Öğrenci Sayısı : 11.621 (2.237 özel okul öğrencisi)
Öğretmen Sayısı : 2.572 (503 özel okul öğretmeni)

Mesleki Teknik Öğretim okulların Sayılamaları :
Okul Sayısı : 12
Öğrenci Sayısı : 3.865
Öğretmen Sayısı : 636 (175 Teknik ve Meslek Öğretmeni)

2022-2023
OKUL ÖNCESİ , İLKOKUL, RESMİ ÖZEL EĞİTİM OKULLARI, ORTAOKUL VE LİSELER

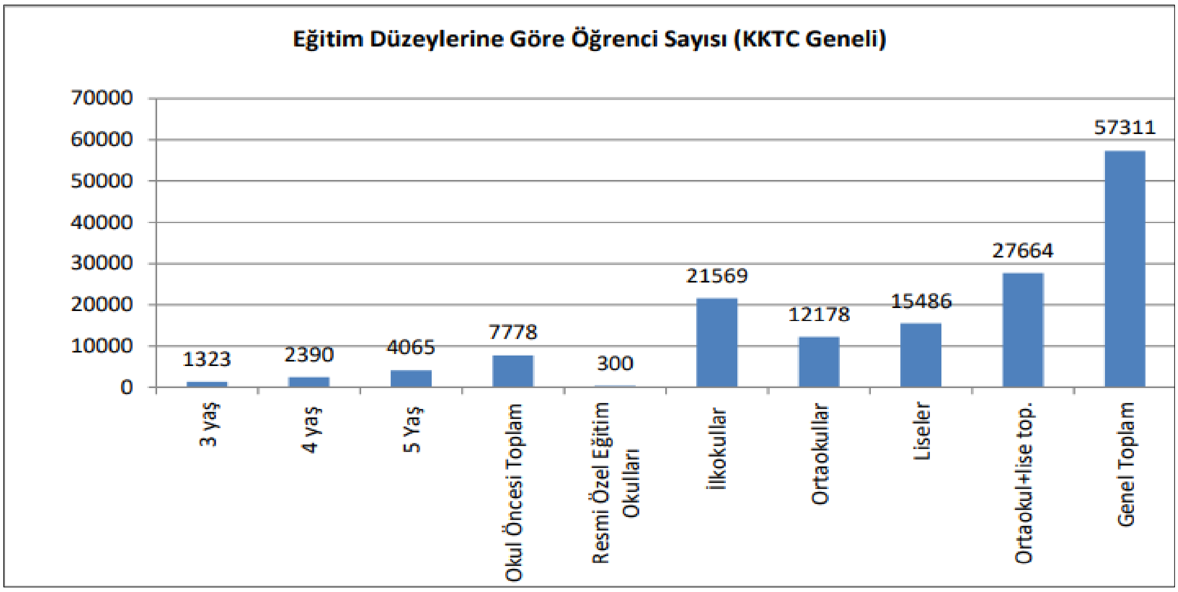

2022-2023
OKUL ÖNCESİ , İLKOKUL, RESMİ ÖZEL EĞİTİM OKULLARI, ORTAOKUL VE LİSELER

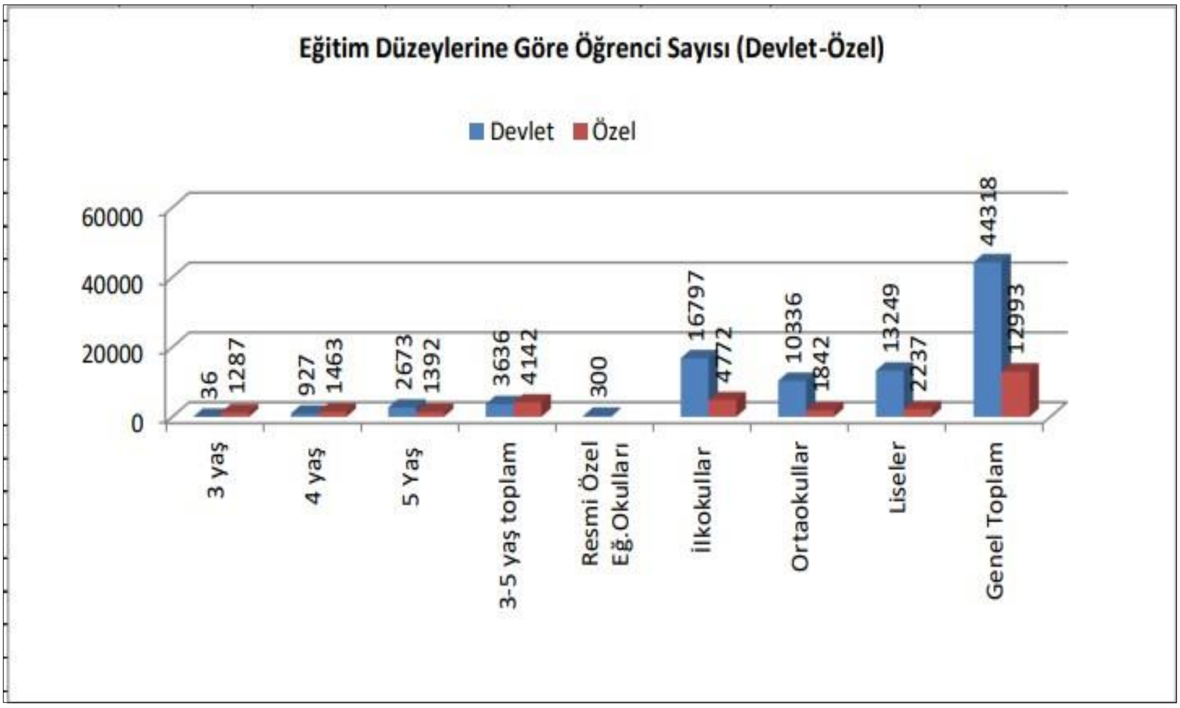

KKTC Geneli

- İlkokullar
- Ortaokullar
- Genel Liseler
- Meslek Liseleri

Öğrenci / Öğretmen sayılaması:
Okul Sayısı : 181
Öğrenci Sayısı: 49.233
Öğretmen Sayısı : 5.851

NOT: *Özel okullar dahildir. Okul Öncesi hariçtir*

Eğitim Düzeyine Göre Vatandaşlık Sayılaması ve Oranları

	KKTC (N. Cyprus)			TC (Turkey)			3. ülke (3rd countries)			Toplam (Total)		
	E /M	K/F	T	E /M	K/F	T	E /M	K/F	T	E /M	K/F	T
KKTC GENEL TOPLAM(Grand total)	**19577**	**18756**	**38333**	**6665**	**6354**	**13020**	**3032**	**2926**	**5958**	**29274**	**28036**	**57311**
		66.9			**22.7**			**10.4**				
KKTC Anaokul+İlkokul+Özel Eğ. Top.	9616	9347	18963	3909	3793	7703	1529	1452	2981	15054	14592	29647
Total of pre-primary+primary+spec.edu.		**64.0**			**26.0**			**10.1**				
KKTC Ortaokul Toplamı	4253	3962	8215	1312	1164	2476	745	742	1487	6310	5868	12178
Total of lower secondary schools		**67.5**			**20.3**			**12.2**				
KKTC Lise Toplamı	5708	5447	11155	1444	1397	2841	758	732	1490	7910	7576	15486
Total of upper secondary schools		**72.0**			**18.3**			**9.6**				
KKTC Ortaokul+lise Top.	9961	9409	19370	2756	2561	5317	1503	1474	2977	14220	13444	27664
Total of secondary schools		**70.0**			**19.2**			**6.5**				

KKTC vatandaşlığı olan her öğrenci KKTC altında sayılmıştır

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

Yükseköğretim Planlama, Denetleme, Akreditasyon ve Koordinasyon Kurulu

YÖDAK

KKTC 'de
YÜKSEK ÖĞRENİM
KKTC 'de ÜNİVERSİTELER

- KKTC'de artık lokomotif sektör olarak öne çıkan üniversiteler olmuştur.
- Üniversitede okuyan öğrenciler ülke nüfusunun 1/4'ini teşkil etmektedir.
- KKTC Hükümetine düşen en önemli görev ise bu öğrenci popülasyonuna sosyal ve ekonomik yönden ev sahipliği yapabilmektir.
- KKTC'nin, diğer ülkelerdeki özel üniversiteleriyle rekabet edebilme şartları yaratabilmesi gerekmektedir.

KKTC vatandaşlarının Yüksek Öğrenime geçiş modeli

KKTC Vatandaşlarının, KKTC üniversitelerine geçişi için;

- Öğrenciler kayıt yapmak istediği ilgili üniversitenin vatandaşlar için yapacağı «giriş sınavı»na katılmaları halinde kontenjan sayısı kadar yerleştirilebiliyorlar.
- Kontenjan sayısı geniş olduğundan, isteyen KKTC'li öğrenciler üniversitelerimize rahat bir şekilde yerleşebiliyor.

(Kontenjan sayısı az olduğundan ; Tıp - Diş Hekimligi - Eczacılık v.s bölümler hariç)

YÖDAK
(Yüksek öğretim, Denetleme, Akreditasyon ve Koordinasyon Kurulu)

- KKTC vatandaşları için üniversitelere geçişte Merkezi yerleştirme sınavı yapılmamaktadır.
- Üniversitelerimiz, KKTC vatandaşları için kendilerinin yapmış olduğu «Giriş Sınavı» ile öğrenci kabul etmektedir.
- YÖDAK'ın vatandaşlarımızın üniversiteye geçişte bir «Merkezi Seviye Tespit Sınavı» koyma düşüncesi vardır fakat henüz hayata geçirilmiş değil.

2022-2023 Bölgelere ve Vatandaşlığa Göre KKTC Yükseköğrenim Öğrenci Sayısı ve Oranları

				KKTC	TC	3. Ülke	Toplam
				North Cyprus	Turkey	3rd countries	Total
1	Lefkoşa	Atatürk Öğretmen Akademisi	AÖA	336	0	0	336
2	Lefkoşa	Yakın Doğu Üniversitesi	YDÜ	3609	10649	12271	26529
3	Lefkoşa	Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi	UKÜ	1012	3218	9238	13468
4	Lefkoşa	Akdeniz Karpaz Üniversitesi	AKÜN	299	32	920	1251
5	Lefkoşa	Kıbrıs Amerikan Üniversitesi	KAÜ	220	198	90	508
6	Lefkoşa	Ankara Sos. Bilimler Ü. K.K.Akademik Birimi	ANKARA SOS.B	95	601	15	711
7	Lefkoşa	Bahçeşehir Kıbrıs Üniversitesi	BAU	52	101	2167	2320
8	Lefkoşa	Rauf Denktaş Üniversitesi	RAUF DENKTA	95	35	753	883
9	Lefkoşa	On Beş Kasım Kıbrıs Üniversitesi	ON BEŞ KASIM	25	0	933	958
		Lefkoşa Toplam		**5743**	**14834**	**26387**	**46964**
10	Gazimağusa	Doğu Akdeniz Üniversitesi	DAÜ	4276	7079	4722	16077
11	Gazimağusa	İstanbul Teknik Ü. KKTC Kampüsü	İTÜ-KKTC	0	930	7	937
12	Gazimağusa	Ada Kent Üniversitesi	ADA KENT Ü.	49	398	64	511
13	Gazimağusa	Kıbrıs Batı Üniversitesi	KIBRIS BATI Ü.	22	91	376	489
14	Gazimağusa	Avrupa Liderlik Üniversitesi	AVRUPA LİDER	9	1	263	273
		Gazimağusa Toplam		**4356**	**8499**	**5432**	**18287**
15	Girne	Girne Amerikan Üniversitesi	GAÜ	1406	5218	8243	14867
16	Girne	Kıbrıs İlim Üniversitesi	KİU	366	1321	1317	3004
17	Girne	Girne Üniversitesi	GİRNE Ü.	207	2302	2047	4556
18	Girne	Uluslararası Final Üniversitesi	UFÜ	320	1488	2809	4617
19	Girne	Arkın Yaratıcı Sanatlar ve Tasarım Üniv.	ARUCAD	249	295	245	789
		Girne Toplam		**2548**	**10624**	**14661**	**27833**
20	Güzelyurt	Orta Doğu Teknik Ü. K.K.T.C Kampüsü	ODTÜ-KKTC	160	2141	401	2702
21	Güzelyurt	Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bil. Üniversitesi	KSTU	790	1031	1423	3244
		Güzelyurt Toplam		**950**	**3172**	**1824**	**5946**
22	Lefke	Lefke Avrupa Üniversitesi	LAÜ	901	7433	2902	11236
		Lefke Toplam		**901**	**7433**	**2902**	**11236**
		Toplam		**14498**	**44562**	**51206**	**110266**
		Toplam Vatandaşlık oranı %		**13.1**	**40.4**	**46.4**	

2022-2023 KKTC Yükseköğrenim Kurumları Öğrenci Sayısı

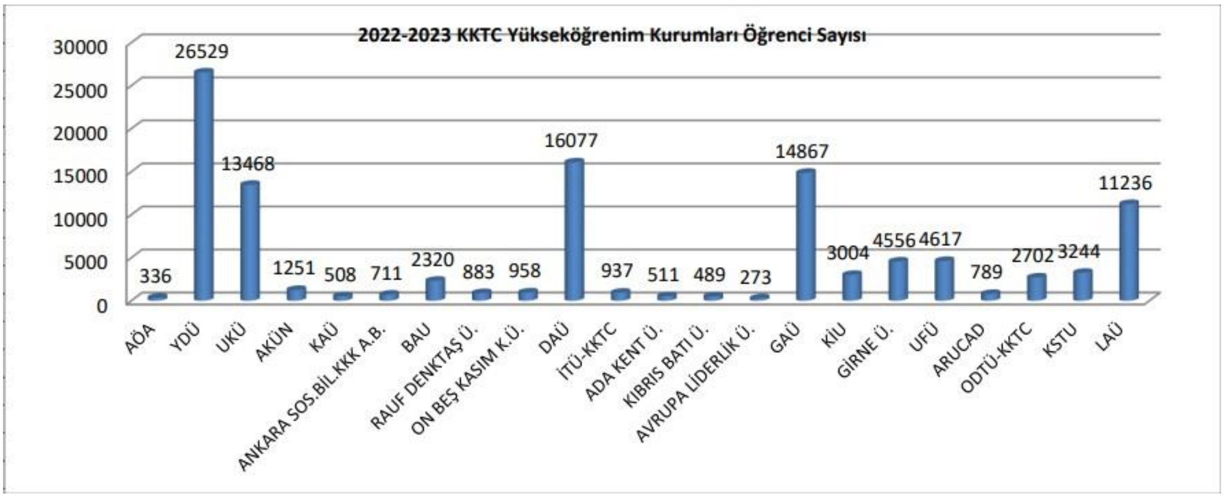

2022-2023 Yükseköğrenim Kurumları Öğrenci Dağılımı

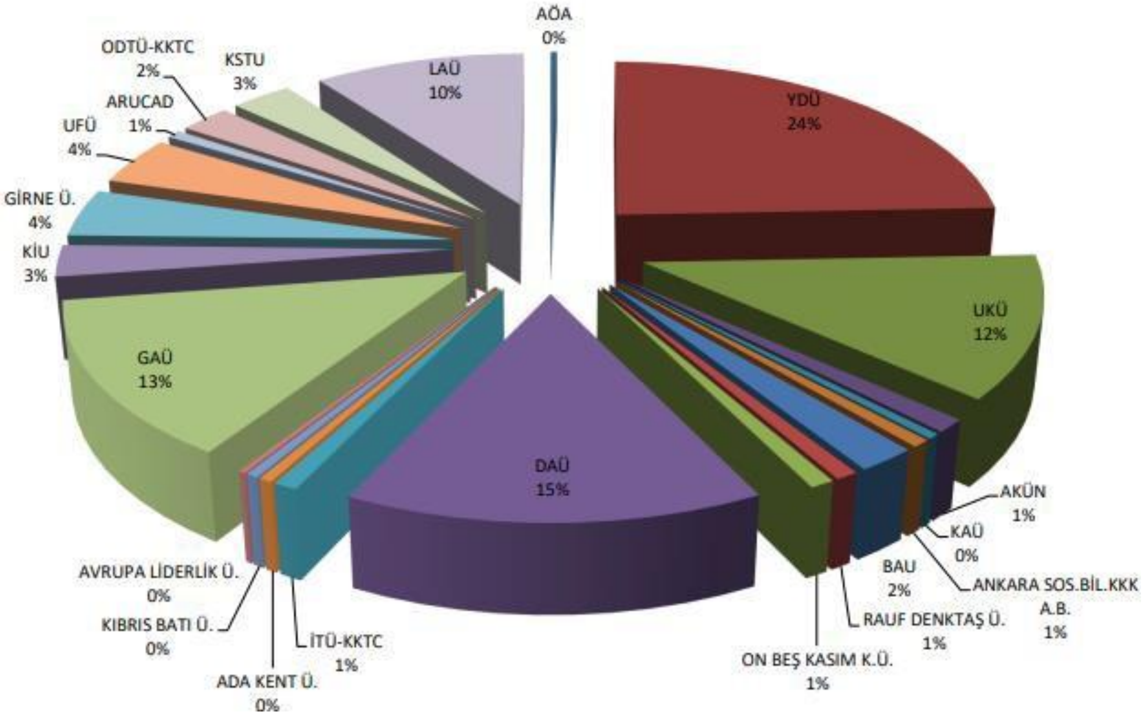

Vatandaşlığa Göre Yükseköğrenim Öğrenci Dağılımı

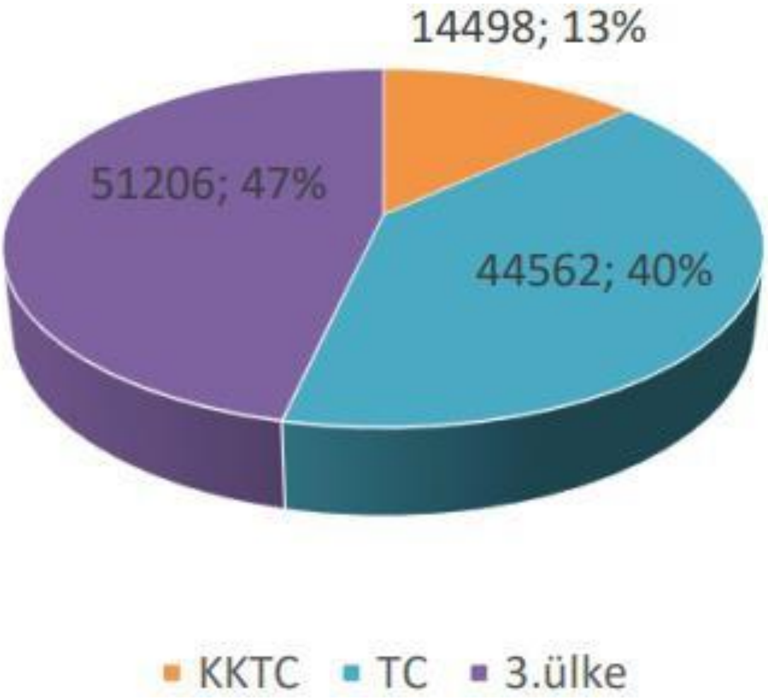

Bölgelere Göre Yükseköğrenim Öğrenci Dağılımı

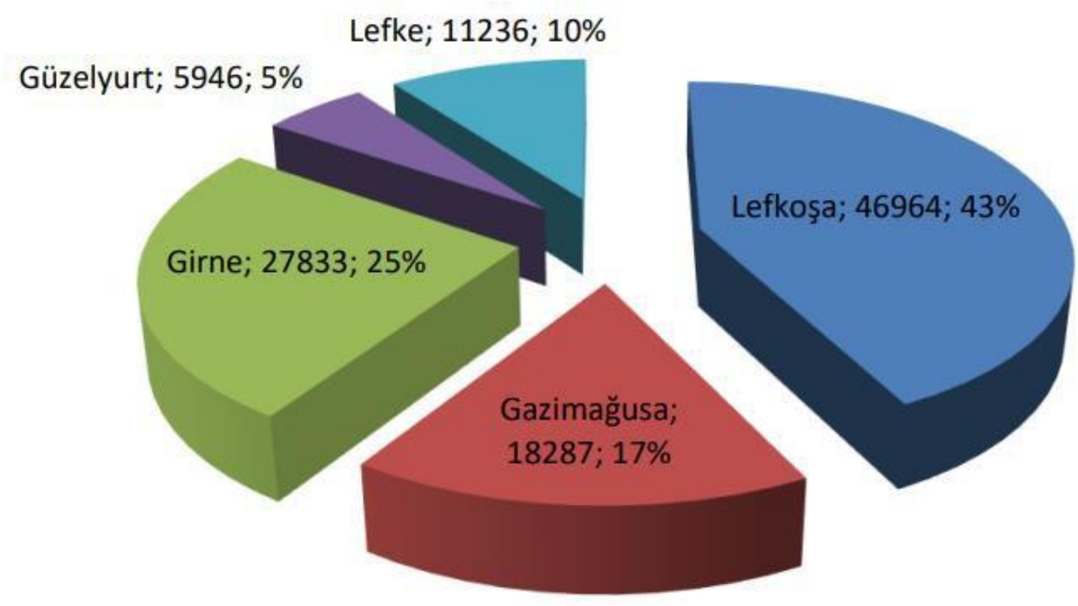

Vatandaşlığa ve Bölgelere Göre Yükseköğrenim Öğrenci Sayısı

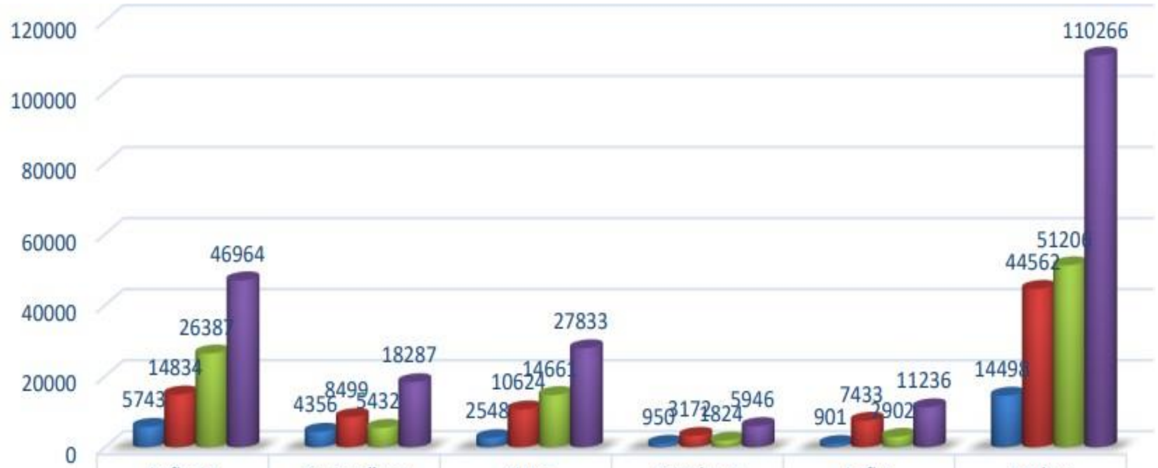

	Lefkoşa	Gazimağusa	Girne	Güzelyurt	Lefke	Toplam
KKTC	5743	4356	2548	950	901	14498
TC	14834	8499	10624	3172	7433	44562
3. Ülke	26387	5432	14661	1824	2902	51206
Toplam	46964	18287	27833	5946	11236	110266

EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ

Ayhan ÖZKAN
Eğitim ve Kamu Yönetimi Uzmanı, PhD
Türkiye, ANKARA
ayhan.ozkan@icisleri.gov.tr

ÖZET

Fırsat eşitliği, bireylerin yaşama eşit koşullarda başlaması ve sunulan fırsatlara herkesin eşit derecede ulaşması gerektiğini belirten bir kavramdır. Bu manada Amerikan ve Fransız devrimlerinin de temelini teşkil etmiştir. Toplumdaki her bir kişinin eşit şartlarda adım attığı bir yaşam sürecinin, bireyin kendi yetenekleri ve kişisel gücü istikametinde farklı sonuçlara ulaştığı eşit ve aynı olmayan çıktılar elde edilmesi gerektiğini vurgular. Kimi zaman "fırsat eşitliği" kavramı "eşit olmama hakkı" olarak da tanımlanmıştır.

Konumuz itibariyle "eğitimde fırsat eşitliği", bireylerin kökenlerine, milliyetlerine, dini inançlarına, cinsiyetlerine bakılmaksızın eşit olanaklar çerçevesinde eğitim alabilmesini ifade eder. Ancak eleştirel bakış açısıyla "eğitimde fırsat eşitliği" konusunda hep belirtile geldiği gibi eğitim kurumlarında yapılabilecek düzenlemeler ve iyileştirmelerin daha önceden var olan şartlar sebebiyle fırsat eşitliğini bütünüyle sağlayamayacağı ifade edilebilir. Zira "fırsat eşitliği" her koşuldaki durum için geçerliliğini korumalıdır. Bireylerin başlangıç aşamasında her anlamda ve her koşulda eşit olmasını gerekli kılar. Gerçek yaşam koşullarında her bireyin eşit haklara sahip olmasının zorluğu göz önünde bulundurulduğunda, "maksimum fırsat eşitliği" olarak da adlandırılabilecek bu olgunun hayat bulması da oldukça zor görülmektedir.

"Eğitimde fırsat eşitliği" ne ulaşmayı etkileyen önemli etmenlerden de söz etmek gerekir. Bunlar, ekonomik etmenler, coğrafi etmenler, toplumsal etmenler, siyasal etmenler ve bireysel etmenler olarak belirtilebilir.

Bahsedilen hususlar çerçevesinde, "eğitimde fırsat eşitliği" nin özellikle eğitim kurumlarında sağlanması gerekliliği tartışılmaz bir gerçekliktir. Ayrıca aile kültürü, bölgesel koşullar, kamusal yatırımlar gibi eğitim kurumları dışındaki dışı etmenlere de bağlı olduğu düşünüldüğünde her alanda eşitlik sağlanması gerektiği de göz ardı edilmemelidir.

Ancak bunun pratikte bütünüyle gerçekleşmesi de pek mümkün değildir. Bundan ötürü "eğitimde fırsat eşitliği" olgusunu aslında "eşitliğe yakınlık" olarak ifade etmek daha doğru olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Fırsat Eşitliği, Eğitimde Fırsat Eşitliği.

EQUAL OPPORTUNITY IN EDUCATION

Ayhan OZKAN
Education and Public Administration Specialist, PhD
Turkey, ANKARA
ayhan.ozkan@icisleri.gov.tr

SUMMARY

Equality of opportunity is a concept that states that individuals should start life under equal conditions and that everyone should have equal access to the opportunities offered. In this sense, it formed the basis of the American and French revolutions. It emphasizes that a life process in which each person in the society steps under equal conditions should produce equal and non-identical outcomes in which the individual reaches different results in line with his own abilities and personal

power. Sometimes the concept of "equality of opportunity" is also defined as the "right not to be equal".

In terms of our subject, "equality of opportunity in education" means that individuals can receive education within the framework of equal opportunities regardless of their origins, nationality, religious beliefs and gender. However, from a critical perspective, it can be stated that, as has always been stated about "equality of opportunity in education", the arrangements and improvements that can be made in educational institutions cannot fully ensure equality of opportunity due to pre-existing conditions. Because “equality of opportunity” should remain valid under all circumstances. It requires that individuals be equal in every sense and under all conditions at the initial stage. Considering the difficulty of every individual having equal rights in real life conditions, it seems quite difficult to realize this phenomenon, which can also be called "maximum equality of opportunity".

It is also necessary to mention the important factors that affect achieving "equality of opportunity in education". These can be specified as economic factors, geographical factors, social factors, political factors and individual factors.

Within the framework of the mentioned issues, the necessity of ensuring "equality of opportunity in education", especially in educational institutions, is an indisputable reality. In addition, considering that it depends on factors other than educational institutions, such as family culture, regional conditions, and public investments, it should not be ignored that equality should be ensured in all areas.

However, it is not possible for this to be fully realized in practice. Therefore, it would be more accurate to express the phenomenon of "equality of opportunity in education" as "closeness to equality".

Key words: Education, Equal Opportunity, Equal Opportunity in Education.

FIRSAT EŞİTLİĞİ

“Fırsat eşitliği” konusu felsefi ve teorik arka planının yanı sıra ekonomik, sosyal ve siyasi boyutlarıyla pratikte de önemli bir karşılığı olan geniş bir çalışma alanıdır.

“Fırsat eşitliği”, bireylerin yaşamlarına aynı olanaklara sahip olarak başlaması ve var olan fırsatlara her bir kişinin eşit oranda sahip olması gerektiğini vurgulayan, Amerikan ve Fransız devrimlerinin de dayanağını oluşturan bir tür eşitlik olgusudur [Ayhan, 2009]. Kişilerin hem iş hayatında hem de sosyal yaşamda eşit haklardan yararlanmasını ifade eder. Özet ifadeyle “fırsat eşitliği”, bireyin karşısına çıkan fırsatları değerlendirmede diğer bireylerle bir tutulması demektir.

Daha çok eğitimde ve ekonomi alanında kullanılan “fırsat eşitliği” kavramı, dil, din, ırk ve cinsiyet ayrımı yapılmaksızın her bireye eşit hakların tanınması ve sunulması anlamını içerir. Liberalizm ile birlikte günlük yaşamımıza giren bu olgu, aynı zamanda her bireye kabiliyetlerini, becerilerini ve bireysel kapasitelerini gösterme şansı veren bir durumu da ifade etmektedir. Bu sebeple günümüzde bireyler arasındaki eşitsizliği gidermek amacıyla birçok bireysel, kolektif ve kurumsal çalışma bir arada yürütüldüğü görülmektedir.

Her bir bireyin eşit şartlarda başlayacağı bir yaşam sürecinin, bireyin ilerleme gücü ve bireysel kabiliyetleri ve becerileri doğrultusunda farklı konumlara ulaşacağı eşit olmayan bir durumla sonuçlanması gerektiğini belirten fırsat eşitliği kavramı, 1979-1990 arasında Birleşik Krallık’ ta başbakanlık yapan Margaret Thatcher tarafından “eşit olmama hakkı” olarak tanımlanmıştır. İdeolojik görüş, etnik köken ya da cinsiyet gibi etkenlerden bağımsız olarak oluşması beklenen kariyer durumu, fırsat eşitliği ilkeleri doğrultusunda bireysel beceri ve kabiliyetlere göre şekillenir. Bu koşullar yardımıyla bireylerin sahip oldukları mevkilerin ve yönetim gücünün kendi becerileri, kabiliyetleri ve bireysel üstünlüklerine dayandığı, liyakat odaklı bir yönetim biçimi olan meritokrasi durumu ortaya çıkar [Ashford, 2015].

Friedrich Engels'in "Komünizmin Temelleri" adlı eserinde belirttiği "eğitim eşitliği", "fırsat eşitliği" konusunda verilebilecek güzel örneklerdendir [Ayhan, 2009]. "Eğitimde eşitlik" ilkesi yardımıyla her bir kişi hangi koşullara sahip olursa olsun eğitim imkanından faydalanabilecek ve yaşama eşit bir şekilde başlangıç yapabilecektir [Ashford, 2015]. Öte yandan bir iş için iş gören alımı sırasında, iş başvurusu yapan kişiler arasından yapılacak olan tercih, iltimas değil liyakat odaklı olmalıdır. Tercih sıralamasında etnik köken, cinsiyet veya yaş gibi özellikleriyle değil, kişinin meslek hakkındaki kapasitesi, yetenekleri ve becerileri doğrultusunda bir değerlendirme yapılması da "fırsat eşitliği" için verilebilecek örneklerdendir [Ayhan, 2009].

"Fırsat eşitliği" düşüncesi her çeşit durum için söz konusu olmalıdır. Dolayısıyla bireylerin her konuda başlangıç aşamasında eşit olmasını gerektirir. Gerçek şartlarda bakıldığında ise herkesin bütünüyle eşit haklara sahip olması oldukça zor görülmektedir. Zira aile içerisindeki bireylerin davranışlarındaki farklılıklar dahi, çocukların yetişmesi konusunda farklılıklara neden olabilecektir. Demokratik ve kültürlü ailelerde yetişen çocukların elde ettiği olanaklar ile bilinçsiz veya otoriter aile ortamında büyüyen çocukların sahip olacakları olanaklar aynı değildir [Ashford, 2015]. Ayrıca kültürlü eğitimli bir ailenin çocuğu erken dönemlerde bilgi ile tanışırken, eğitim almamış ailelerdeki çocuklar çok daha geç bir zaman diliminde bilgiye ulaşır.

"Fırsat eşitliği", toplumların daha adil, sürdürülebilir kalkınmalarına katkı sağlaması yanında, sosyal ve siyasal kutuplaşmayı önleyen ve kadın-erkek ya da varsıl-yoksul arasındaki farklılıkların ortadan kalkmasını sağlayan hayati bir faktördür. Tüm vatandaşlarına "fırsat eşitliği" sağlayan ülkelerin, büyüme ve kalkınmalarına bağlı olarak ekonomi, bilim, sanat, sağlık, teknoloji ve spor gibi birçok farklı alanda başarı elde etmeleri de mümkün olabilecektir. "Fırsat eşitliği" etnik sınıflar ve cinsiyetler arası çatışmaları da bütünüyle ortadan kaldırdığı için de önemli ve gereklidir [Milliyet, 2021].

Bunlara ilave olarak, "fırsat eşitliği", toplumların daha hareketli, daha enerjik, daha renkli ve çeşitli, daha yenilikçi olmasını motive edecektir. Toplumun farklı kesimlerden gelen bireylerin fırsatlara, kaynaklara ve imkanlara eşit koşullarda erişimi ise, daha fazla ve farklı bakış açılarının oluşmasına, yeni fikirlerin ve yaratıcılıkların ortaya çıkmasını kolaylaştıracaktır.

EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ

"Eğitimde fırsat eşitliği", asıl fırsat eşitliği tanımında olduğu gibi, kişilerin kökenlerine veya cinsiyetlerine bakılmaksızın eşit imkanlar dahilinde eğitim alabilmesidir. Eğitimde fırsat eşitliği kavramı, toplumdaki tüm bireylerin ayrım yapılmaksızın, kabiliyetlerini en uygun biçimde geliştirmede eğitim hizmetlerinden eşit ölçüde yararlanma imkanlarına sahip olmaları olarak tanımlanmaktadır [Sosyoloji Gen Tr, 2021].

Konumuz itibariyle "eğitimde fırsat eşitliği", bireylerin kökenlerine, milliyetlerine, dini inançlarına, cinsiyetlerine bakılmaksızın eşit olanaklar çerçevesinde eğitim alabilmesini ifade eder. Ancak eleştirel bakış açısıyla "eğitimde fırsat eşitliği" konusunda hep belirtile geldiği gibi eğitim kurumlarında yapılabilecek düzenlemeler ve iyileştirmelerin daha önceden var olan şartlar sebebiyle fırsat eşitliğini bütünüyle sağlayamayacağı ifade edilebilir. Zira "fırsat eşitliği" her koşuldaki durum için geçerliliğini korumalıdır. Bireylerin başlangıç aşamasında her anlamda ve her koşulda eşit olmasını gerekli kılar. Gerçek yaşam koşullarında her bireyin eşit haklara sahip olmasının zorluğu göz önünde bulundurulduğunda, "maksimum fırsat eşitliği" olarak da adlandırılabilecek bu olgunun hayat bulması da oldukça zor görülmektedir. Örneklemek gerekirse çekirdek aile yapısı içerisindeki bireylerin davranışlarındaki farklılıklar dahi çocukların kimlik ve kişiliklerinin oluşumunda farklılıklara yol açacaktır. Eğitimli, kültürlü ve maddi durumu yerinde bir ailenin çocuğu daha erken dönemlerinde bilgi ile buluşurken, zıddı koşullardaki ailelerin çocukları çok daha geç dönemlerde bilgiye ulaşacaklardır.

"Eğitimde fırsat eşitliği" konusu özellikle gelir düzeyleri ve bölgeler arası önemli

farklılıkların bulunduğu azgelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler bakımından çok daha fazla önem arz etmektedir. Hiç şüphesiz gelir düzeyleri, bulundukları bölge, eğitim ve kültür düzeyi, demografik yapıları her ne olursa olsun toplumun tamamı sunulan hizmet ve kaynaklardan adil bir biçimde yararlanabilme imkanına sahip olmalıdırlar. Devlet söz konusu hizmet, kaynak ve imkanları tüm bireylere adil bir şekilde sunarak, özellikle sosyo-ekonomik durumu yetersiz olan kesimlerin içinde bulundukları ortamdan çıkabilmelerini sağlayacak alternatifler sunmalıdır [İnan ve Demir, 2018].

Eğitim, bireylerin bireysel beceri ve kabiliyetlerini fark etme, geliştirme ve kapasitelerini gerçekleştirmeleri için temel bir araçtır. Bu nedenle, her bireyin eğitimde eşit imkanlar yakalayabilecekleri durumların mevcut kılınması ile toplumun genel refahı artırılabilecektir.

Eğitim hakkı, bireyin en temel hakları arasında yer almaktadır. Eğitim hakkı, toplumdaki bireylerin öğrenme ve öğretme, eğitim alma, kendini iyileştirme ve geliştirme gibi yetkilere hukuksal olarak sahip olması ve bu yetkilerden istediği gibi faydalanmasını ifade eder. Kişinin dili, dini, mezhebi, cinsiyeti, etnik kökeni ve politik görüşü ne olursa olsun temel eğitimden faydalanması önlenemez. Eğitim hakkı hem ulusal hem de uluslararası sözleşme ve bildirgelerle güvence altına alınmıştır [Aytaç, 2021]. Eğitim hakkı olgusu ilk kez 1789 Fransız Devrimi sonrası “özgürlük”, “eşitlik” ve “kardeşlik” gibi kavramların ortaya çıkmasıyla gündeme gelmeye başlamıştır. Daha sonraki yıllarda ortaya çıkan “sosyal devlet” anlayışı da eğitim ve öğretimi devletin başta gelen görevlerinden birisi olarak kabul etmiştir. “Sosyal devlet” anlayışında milletin eşit koşullarda, yararlı, yaratıcı, laik, sosyal, demokratik, bilimsel temelli bir eğitim görmesi devletin ödevlerindendir [Çallı, 2009].

Kuşkusuz eğitimin sağlanması kişi için bir hak, devlet açısından ise bir ödevdir. Sosyal hukuk devleti olmanın bir gereği olarak toplumdaki sosyal, ekonomik ve siyasal engelleri kaldırmak da devletin temel görevlerindendir. Eğitim imkanının sağlanması, bireylerin eğitime yönelik hizmetlere ulaşabilmesi için gereken tüm kaynaklara sahip olması ve bireyi eğitimden yoksun bırakacak olan tüm maddi yetersizliklerin ve güçlüklerin devlet eli ile yok edilmesi anlamına gelir.

“Eğitimde fırsat eşitliği”, her bireyin eğitim imkanlarına adil ve eşit koşullarda ulaşabilmesini sağlayan kilit bir ilkedir. Çünkü bu, sosyal adaletin temelini oluşturur ve eğitim sürecinin her öğrenci için adil bir zemin sağlamasını zorunlu kılar [Okul Com Tr, 2023].

“Eğitimde fırsat eşitliği”, her bireyin eğitim imkanlarına eşit koşullarda ulaşabilmesi yanında bu süreçte toplumsal, ekonomik, kültürel veya bölgesel etmenlerin bir engel teşkil etmemesini amaçlayan önemli bir olgudur. Bu ilke eğitim sürecinin her bir öğrenci için adil bir temel sağlamasını gerekli kılar.

“Eğitimde fırsat eşitliği”, ilk olarak eğitim kurumlarının erişilebilir ve kapsayıcı olmasını içerir [Okul Com Tr, 2023]. Engelli bireyler, ekonomik yoksunluk içerisindeki aileler, değişik kültürlerden gelen öğrenciler, tüm dezavantajlı gruplar, eğitim sürecinde herhangi bir ayrıma maruz bırakılmadan eşit fırsatlara ve imkanlara sahip olmadırlar. Bu bağlamda, eğitim sisteminin çeşitliliği ve farklılıkları kabul etmesi, özel gereksinimli öğrencilere destek sağlaması ve dil veya kültürel farklılıkları dikkate alması önem arz etmektedir.

“Eğitimde fırsat eşitliği”, toplumların refahı, gelişimi ve ilerlemesi açısından kritik bir öneme sahiptir. Özellikle toplumdaki her bireyin eğitimde eşit imkanları yakalayacak ortamlara sahip olması gibi çok ulvi bir anlamı vurgulamaktadır. “Eğitimde fırsat eşitliği” aynı zamanda toplumsal adaleti sağlamanın da en sağlam yoludur. Çünkü toplumsal adalet, ancak insanların eğitim, kariyer ve yaşamın diğer alanlarında daha adil bir şekilde değerlendirildiği ortamlarda gelişebilir. Bu, toplumsal huzur ve uyumu da artırır. Kişi huzur ve uyum ortamında potansiyelini gerçekleştirmek için daha emin adımlar atmış olacaktır.

Bireyin mesleki alanda toplumdaki diğer bireylerle rekabet edebilmesi için eğitim alanında da tam anlamıyla bir eşitlik sağlanması gerekir. Aksi halde eğitim sürecinden başlayan eşitsizlik durumu iş yaşamına da yansıyacaktır. Bu da ekonomik şartları daha iyi olan bireylerin, her zaman

için hem eğitim hem de iş yaşamında daha başarılı olmaları sonucunu doğuracaktır.

Eşitlik kavramının eğitim alanına uyarlanması neticesinde "eğitimde fırsat eşitliği" kavramı ortaya çıkmaktadır. Kuşkusuz, eğitime yönelik hizmetlerden faydalanmak için öncelikle ve özellikle bireyler arasında eşitlikten söz edilebilmesi gerekmektedir. Bu yönüyle tüm öğrencilerin bireysel beceri ve kabiliyetlerini en iyi şekilde geliştirebilmeleri için eşit haklara sahip olmaları gerekir. "Eğitimde fırsat eşitliği" imkân ve kaynaklardan yararlanma ya da onlara ulaşabilme noktasında eşit olmak şeklinde de ifadelendirilebilir. Bu çerçevede "eğitimde fırsat eşitliği", kişilerin bireysel becerilerini hiçbir ayrışmaya maruz kalmadan ve engele takılmadan en iyi şekilde geliştirebilmesi, eğitime yönelik hizmetlerden eşit şekilde yararlanabilme şansına sahip olması şeklinde tanımlanabilir [Hürriyet, 2021].

Gelir dağılımındaki eşitsizliklerin yarattığı fırsat eşitsizliğinden olumsuz manada etkilenen yetenekli öğrencilerin eğitimden mahrum kalmasını önlemek açısından da "eğitimde fırsat eşitliği" önemlidir. Özellikle nüfusun bir üretim faktörü olarak uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak için "eğitimde fırsat eşitliği" nin gerekliliği tartışılmaz bir gerçektir. Zira ekonomik ve sosyal yaşamın kaotik etkileri ne muhatap kılınan bireylerin temel hak ve özgürlüklerini kullanabilir bir duruma gelebilmesi, ancak onlara bazı sosyal hakların verilmesi ile mümkün olabilecektir.

Alan yazın, dört açıdan "eğitim eşitliği" üzerinde durmaktadır. Bunlar [Sosyoloji Gen Tr, 2018];

1. Her bireye en üst basamağa kadar öğretim sağlanması,
2. Her bireye belirli bir düzeyde asgari öğrenim hakkının sağlanması,
3. Her bireyin kendi kabiliyet ve gizil potansiyelinin tamamından yararlanabilmesini sağlayacak bir öğrenime kavuşturulması,
4. Bir öğretim basamağında öğrenci sayısının artırılması yoluyla fırsat eşitliğinin genişletilmesidir.

Türkiye'de "eğitimde fırsat eşitliği" Millî Eğitim Temel Kanun'unun 8. Maddesinde, "Eğitimde kadın, erkek herkese fırsat ve imkân eşitliği sağlanır. Maddî imkânlardan yoksun başarılı öğrencilerin en yüksek eğitim kademelerine kadar öğrenim görmelerini sağlamak amacıyla parasız yatılılık, burs, kredi ve başka yollarla gerekli yardımlar yapılır. Özel eğitime ve korunmaya muhtaç çocukları yetiştirmek için özel tedbirler alınır." şeklinde vurgulanmak suretiyle teorik anlamda kanuni güvence altına alınmıştır (Milli Eğitim Temel Kanunu, 1973).

EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİNİ ETKİLEYEN ETMENLER

"Eğitimde fırsat eşitliği" ne ulaşmayı etkileyen önemli etmenlere de göz atmak gerekir. En temel etken olarak **ekonomik etmenler**den söz edilebilir. Eğitim hizmetlerini temin eden devletin ekonomik koşulları ile eğitim hizmetlerinden faydalanan bireylerin ekonomik koşullarının eşitlik kavramını etkilediği aşikardır.

Bir başka etkileyici unsur **coğrafi etmenler**dir. "Köy-kent ayrımı" ve "bölgeler ayrımı" şeklinde iki yönlü olarak karşımız çıkmaktadır.

Toplumsal etmenler de bir başka vurgulamayla dil, din, milliyet, cinsiyet gibi kökensel farklılıklar eğitimde eşitsizlikler yaratabilmektedir. Siyasi iktidarların kendi hükümet programları doğrultusunda eğitim politikalarını çağın şartlarına göre düzenleme çabaları da siyasal etmenler olarak etkileyici unsurlardandır.

Belki de en önemli etken **bireysel etmenler**dir. Hiç kuşkusuz bireylerin fiziksel, ruhsal ve zihinsel düzeydeki bireysel yetersizlikleri eğitim eşitliğini etkileyen en doğal ve temel etmendir. Bu nedenle sunulan eğitim hizmetlerinde kişisel farklılıklar göz önünde bulundurularak, pozitif ayrımcılığa gidilmesi gerekir [Wikipedia, 2020].

SONUÇ

Bahsedilen hususlar çerçevesinde, "eğitimde fırsat eşitliği"nin özellikle eğitim kurumlarında sağlanması gerekliliği tartışılmaz bir gerçekliktir. Ayrıca aile kültürü, bölgesel koşullar, kamusal yatırımlar gibi eğitim kurumları dışındaki dışı etmenlere de bağlı olduğu düşünüldüğünde her alanda eşitlik sağlanması gerektiği de göz ardı edilmemelidir.

Ancak bunun pratikte bütünüyle gerçekleşmesi de pek mümkün değildir. Bundan ötürü "eğitimde fırsat eşitliği" olgusunu aslında "eşitliğe yakınlık" olarak ifade etmek daha doğru olacaktır.

Sonuç olarak, "eğitimde fırsat eşitliği", toplumların daha iyi bir gelecek inşa etmesine yardımcı olan en temel ilkedir. Bu ilke ile birlikte eğitimde birçok yeniliklere adım atılıp, yeni üretim ve koşullara imkân sağlanabilecektir. Bu nedenle, bu önemli ilkeyi desteklemek ve teşvik etmek, öncelikle ve özellikle eğitim yöneticileri ve her bir birey için temel hedef olmalıdır.

KAYNAKÇA:

Ashford, N. (2015), Özgür Toplumun İlkeleri, Liberte Yayınları.

Ayhan, A. (2009)., "Eşitlik İlkesi ve Tarihçesi", Ankara Barosu Hukuk Gündemi Dergisi.

Aytaç, (2021), Eğitim Hukuku, Pegem Akademi Yayınları.

Çallı, Y., (2009), "Türk Anayasa Hukukunda Eğitim Hakkı", Yüksek Lisans Tezi, YÖK TEZ.

Hürriyet, (2021), https://www.hurriyet.com.tr/egitim/firsat-ve-imkan-esitligi-nedir-firsat-esitligi-hangi-ilkedir-egitimse-firsat-esitligi-neleri-kapsar-41949122, İndirme Tarihi: 06. 09. 2023.

İnan, M. ve Demir, M., (2018), *"Eğitimde Fırsat Eşitliği ve Kamu Politikaları: Türkiye Üzerine Bir Değerlendirme"*, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt: 20, Sayı: 2.

Milli Eğitim Temel Kanunu, (1973), Yayımlandığı Resmî Gazete Tarihi: 24.6.1973, Resmi Gazete Sayısı: 14574, Ankara.

Milliyet, (2021), https://www.milliyet.com.tr/egitim/firsat-esitligi-nedir-firsat-esitligi-neden-gereklidir-6531749, İndirme Tarihi: 05. 09. 2023.

Okul Com Tr, (2023), *"Eğitimde Fırsat Eşitliği Nedir?"*, https://okul.com.tr/aileler-icin/makaleleri/egitimde-firsat-esitligi-nedir-669, İndirme Tarihi: 07. 09. 2023.

Sosyoloji Gen Tr, (2018), "Eğitim Sisteminde Fırsat Eşitliği ve Fırsat Eşitliğini Etkileyen Faktörler Nelerdir", https://www.sosyoloji.gen.tr/egitim-sisteminde-firsat-esitligi-ve-firsat-esitligini-etkileyen-faktorler-nelerdir/, İndirme Tarihi: 09. 09. 2023.

Wikipedia, (2020), https://tr.wikipedia.org/wiki/F%C4%B1rsat_e%C5%9Fitli%C4%9Fi, *"Fırsat Eşitliği"*, İndirme Tarihi: 11. 09. 2023.

EĞİTİMDE REFORM: SORUN MU? ÇÖZÜM MÜ?
Eğitimde Reformlara İlişkin Değerlendirmeler

İrfan ERDOĞAN*
Boğaziçi Üniversitesi,
Eğitim Fakültesi Dekanı, Prof. Dr.
Türkiye, İSTANBUL
irfan_erdogan@hotmail.com

ÖZET

Eğitimde reform, sürekli olarak gündemde olan bir konu olmuştur. Bu doğrultuda özellikle son yüz yıldır eğitim hep değiştirilmeye çalışılmıştır. Ancak gelinen noktada eğitim reformlarıyla ilgili bir tıkanmanın yaşandığı gözlenmektedir.

Dolayısıyla özellikle son çeyrek asırda gerçekleştirilmeye çalışılan eğitimde reform girişimlerinde kısır bir döngünün yaşanmakta olduğu söylenebilir.

İşte bu noktada eğitimde reform çözüm müdür? Yoksa sorun mudur? diye sormak gerekiyor. Bu konferansta eğitimde reformun çözüm olabileceği kadar sorun da olabileceğine dikkat çekilecektir. Bu doğrultuda "eğitimde reform" öncelikle söylem olarak irdelenecektir. Bunun yanında eğitimde gerçekleştirilen reform teşebbüslerinin tarihsel olarak ortaya çıkış seyri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde reform, Eğitimde Değişim.

REFORM IN EDUCATION: IS IT A PROBLEM? IS IT THE SOLUTION?
Evaluations Regarding Reforms in Education

İrfan ERDOGAN
Bogazici University,
Dean of the Faculty of Education, Prof. Dr.
Turkey, ISTANBUL
irfan_erdogan@hotmail.com

SUMMARY

Educational reform has been a constantly hot topic. In this regard, education has always been tried to be changed, especially in the last hundred years. However, at this point it is observed that there is a blockage in education reforms.

Therefore, it can be said that there is a vicious circle in the reform initiatives in education, which have been attempted especially in the last quarter century.

At this point, is reform in education the solution? Or is it a problem? It is necessary to ask. In this conference, it will be pointed out that reform in education can be a problem as well as a solution. In this regard, "reform in education" will be examined primarily as a discourse. In addition, the historical emergence of reform initiatives in education will be discussed.

Key words: Educational reform, Educational Change.

* Prof. Dr. İrfan ERDOĞAN - Boğaziçi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dekanı.
IISCSS Baku - 2023, "EĞİTİMDE REFORM: SORUN MU? ÇÖZÜM MÜ? Eğitimde Reformlara İlişkin Değerlendirmeler" adlı məruzəsininnin tam mətni.

Bu panelde eğitimde reform konusu hakkında konuşacağım. Eğitimde reforma dair görüşlerimi arz edeceğim.

Şimdiye kadar birçok kez eğitim reformu yapıldı. Zorunlu eğitime geçiş, karma eğitim, mesleki eğitim, öğrenci merkezli eğitim bu reformlardan bazılarıdır. Yapılan bu reformlara bağlı olarak eğitim değişti ve gelişti. Hatta bu reformlar sayesinde ülkelerin siyasal, kültürel ve ekonomik ihtiyaçları da karşılandı. Özellikle işgücü ihtiyacı, belirli becerilere duyulan ihtiyaç bu şekilde karşılandı.

***

Ancak bugün dünyada birçok ülkede eğitim reformlarıyla ilgili bir tıkanma yaşanmaktadır. Nitekim reform çabalarının eğitim için yararlı olduğunu söylemek zordur. Gerçekten de özellikle son çeyrek asırda yapılan eğitim reformlarının kültüre, ekonomiye, siyasete somut bir şekilde katkısı olmamıştır.

***

Dolayısıyla “eğitimde reform” ifadesi beklendiği ölçüde etkisi olmayan bir söylem olmaktan öte gidememiştir.

Çünkü son zamanlardaki eğitimde reform çabalarında bir kısır döngü yaşanmaktadır. Bu kısır döngü şu şekilde açıklanabilir:

Yaklaşık yarım asır öncesine kadar eğitime dair belli başlı sorunlar dile getirilmekteydi.

NEYDİ BU SORUNLAR?

Merkeziyetçilik. Otoriterlik. Hiyerarşi. Sıkı kontrol. Sıkı denetim. Tek tip eğitim. Tekel. Bağımlılık.

PEKİ, EĞİTİME DAİR GÜNDEMDE OLAN İDEALLER NELERDİ?

Özgürleşme. Özgünlük. Çeşitlilik. Farklılaşma. Dinamikleşme. Yerelleşme.

PEKİ, ÖZELLİKLE SON ÇEYREK ASIRDA EĞİTİMLE İLGİLİ NELER YAPILDI?

Standartlaşma arttı. Akreditasyon yaygınlaştı. Kalite hareketi yaygınlaştı. Dijitalleşme arttı. Teknolojikleşme yaygınlaştı.

PEKİ, TÜM BU ÇALIŞMALARDAN SONRA YİNE SON ÇEYREK ASIRDA NELER GÖZLEMLENDİ?

Eğitimde merkeziyetçilik daha da arttı. Eğitimde tekel aynı şekilde daha çok yaygınlaştı. Eğitimde tek tipleşme yaygınlaştı.

İşte bu süreçte öğretmen de öğrenci de özgürlüğünü kaybetti. Aynı şekilde eğitimde özgünlük de azaldı. Eğitim daha çok kalıplandı. Yani eğitimde özgürlük azaldı.

Son dönemlerdeki eğitimde reform çalışmaları kısaca bu döngü içinde seyretti.

BAŞKA NE OLDU BU SÜREÇTE? ŞİMDİ DE ONLARA DEĞİNELİM…

Eskiden eğitim, filozofların, eğitimci ve pedagogların içinde oldukları ve başlatıcısı oldukları bir sahaydı. Eğitim yapan, okul kuran kişiler teorisyendi. Yani eğitim pratiğinin içinde olanlar aynı zamanda teorisyendi. Frobel, Pestelozzi, Dewey, Tolstoy, Cecil Redie gibi pedagoglar hem teorisyendi hem de uygulayıcıydı. Çünkü hepsinin eğitime dair düşüncesi ve düşüncesine eyleme dönüştürdüğü okulu vardı.

Son dönemlerde ise eğitimi filozoflar, eğitimciler değil girişimciler, firmalar değiştirmeye başladı. Okulu filozof ve eğitimci olmayan kişiler kurmaya başladı.

***

Eğitim, ihtiyaç olduğu için değil büyük şirketler ve firmalar istediği için değiştirilmeye başlandı.

Bunun için gelişmekte olan ve geri kalmış olan ülkelere ne kadar geri oldukları bu yüzden reform yapmaları gerektiği telkin edildi. Bu telkinler karşısında toplumlar ve ülkeler eğitimlerini değiştirmek için çalıştılar.

***

Bugün için eğitimin zengin girişimcilerin el attıkları bir alan haline geldiğini söylemek abartı olmaz. Yani eğitim, girişimciler için kâr getiren bir saha olmuş vaziyettedir.

***

Bugün düşünen kavramsallaştıran ve uygulayan yani yapan adamın harmonisi yok. Bugün ihtiyaç olduğu için değil farklı bir motivasyonla yapılan "reformlar" var.

***

Oyun şu şekilde kurgulanmış görünüyor.

Sistem belli boyutlarıyla devamlı olarak yetersiz ve zayıf görülmektedir. Akabinde değiştirilmek üzere zorlanmaktadır. Mesela öğretmenin yetersizliğinden bahsedilmektedir; ardından öğretmen eğitimi önerilmektedir. Programların ve ders kitaplarının yetersizliğinden bahsedilmekte; ardından bunların değiştirilmesi istenmektedir.

***

Eğitimde değişim uzun zamandır bir tarz hortlaması olarak gerçekleşmektedir. Yüz yıl kadar önce bile eğitimde reform, yapmak için değil yapmış olmak için yapılmaya çalışılmıştır. Nitekim 1919 yılında Türkiye'de yazılan bir makalede bu durum açık bir şekilde ifade edilmiştir.
Sözü edilen makalede şu söylenmektedir: "Eğitim Bakanlarının bir özelliği vardır: kim başa geçse üç çalışma yapar: Birincisi ders programlarını değiştirmek. İkincisi ders kitaplarını değiştirmektir. Üçüncüsü de öğretmen eğitim yapmaktır."

Bugün de pek değişen bir şey yok gibidir. Bugünün eğitim bakanları da genellikle bu üç işi yapmaya çalışmaktadır.

***

Eğitimde reforma dair yukarıda dile getirdiğim hususlardan başka problemler de vardır.

Öncelikle ne zaman bir reform konuşulsa muhakkak bir gelecek senaryosundan bahsedilmektedir. Eğitimde gelecekten bahsetmek çok sık tekrarlanmaktadır. Oysa sürekli olarak hazırlanacak bir gelecek kurgusundan bahsetmek gerçekçi değildir. Dolayısıyla "hazırlanacak bir gelecek yoktur" demek gerekiyor. Bir başka ifade ile eğitimde geleceği konuşmak gündemden düşürülmelidir.

***

Yenileşme talebi de efsaneye dönüşmüş durumdadır. Bu durum beraberinde eskiye yani birikime yabancılaşmaya yol açmaktadır. Bu da kök otoriteleri ve klasik birikimleri unutturmaktadır.

***

Eğitimde değişimin çok sık gündeme gelmesi eğitim kültürünü zayıflatmıştır. Eğitimin sıkça değişme durumunda kalması kurumsallaşmayı engellemektedir. Oysa eğitim, kurumsallaşma ile var olur. Hal böyle olunca bugün için eğitimi değiştirmek değil değiştirmemek bir değer olmalıdır. Yani eğitimin değişmezliği için de hassasiyet gösterilmelidir. Bunun için hep olduğu gibi nelerin değişeceğini belirlemektense nelerin değişmeyeceğini belirlemek ve bunu sağlamak esas olmalıdır.

***

Yine gündemden düşmeyen bir reform önerisi de kaynakla yani parayla ilgilidir. Yani eğitimin iyileşmesi için ayrılan kaynakların azlığına değinilerek kaynakların arttırılması gündeme gelmektedir hep. Bu da eski bir düşünme tarzdır. Doğru olduğu zamanlar olmuştur elbette. Ama kaynak azlığı bugün doğru olduğu için değil para kazanmak isteyen şirket ve firmaların daha çok kazanması için dillendirilmektedir. Bu nedenle eğitimde her hangi bir reform önerisi gündeme geldiği zaman ve öncelikle söz konusu reformun parayla çok ilişkili olup olmadığı sorgulanmalı ve ardından ilişkiliyse şayet reforma kuşku ile yaklaşılmalıdır.

***

Eğitim için dillendirilen projeleri de böyle düşünmek gerekir. Çünkü günümüzde proje çöplüğünü andıran bir hal yaşanmaktadır. Eğitim sözde projelerle geliştirilmeye çalışılmaktadır. Buradaki sorun şu ki projeler bir sorunun çözümü yani bir ihtiyacı karşılamak için değil büyük kamu kaynaklarını paylaşmak için üretilmektedir. Oysa proje bir ihtiyacı karşılamak için yapılırdı. Şimdi ise projeciler eğitim için ayrılan kaynaklara göz diktiği için proje hazırlamaktadırlar.

***

Bir diğer husus da şudur ki öğretmene ve öğretmenliğe dair dile getirilen öneriler paketi de bilinmelidir ki öğretmenliği ve öğretimi iyileştirme bir tarafa kalıplamaktadır, sığlaştırmaktadır, yapaylaştırmaktadır. Öğretmeni geliştirme adına atılan adımlar bir şekilde öğretmenin özgürlüğünün kısıtlanmasıyla sonuçlanmaktadır. Bu nedenle öğretmenle ve öğretmenlikle ilgili önerilere de dikkat edilmelidir. Bu uğurda atılan her adımın öğretmenliği mekanikleştirdiği nesneleştirdiği unutulmamalıdır.

***

Ayrıca öğretmenliğe yani yönteme yapılan vurgu da bilinmelidir ki eğitim ve öğretimin asıl zeminini zayıflatmaktadır. Yönteme fazla vurgu yaparak asıl temeli yani dili, fenni, matematiği ihmal etme riski almış olabiliriz.

***

Patrik Frange der ki; eğitim tarihi başkaları için adım atmak isteyenlerle kendisi için adım atmak isteyenler arasında geçen mücadeleden ibarettir. Yani bir taraftan birileri başkalarını kurtarmak için çalışmalar yapmaktadır; diğer taraftan bireyler kendilerini kurtarmak için çalışmalar yapmaktadır. Bilinmelidir ki başkalarını kurtarmaya çalışmak hem gerçekçi değildir hem de ahlaki değildir.

***

Reform adına atılan adımların eğitimi esirleştirebileceğine yani köleleştirebileceğine de dikkat etmek gerekir. Geliştirmeye çalıştığımız eğitim kalıplanmış bir eğitim olabilir. Oysa olması gereken özgürleştirilmiş ve özgürleştiren eğitimdir. Eğitimde reform söz konusu olduğu zaman Freire'ye ait olan bu sınıflama da hep akılda tutulmalıdır. Bugün için sorun şudur: Eğitim

özgürleştiriyor mu? Köleleştiriyor mu? Bence bugünkü eğitim özgürleştirmektense daha çok köleleştiriyor.

***

Bir başka önemli husus da şudur ki; eğitim gittikçe daha çok uluslararası bir konu olarak kabul edilmektedir. Evet, bilhassa günümüzde belli ölçüde eğitim uluslararası ve küresel bir sorundur. Ancak eğitim öncelikle yerel ve ulusal bir sorundur ya da konudur da. Peki, eğitim ulusal bir sorunken uluslararası bir konu olarak ele alınırsa ne olur? Eğitimin somut gerçeklerine yabancılaşma olur. Dolayısıyla eğitim önce yerel ve ulusal bir konu olarak ele alınmalı; sonra da uluslararası bir konu olarak göz önünde bulundurulmalıdır.

***

Eğitim reformları için eğitim biliminin birikimlerinden ve bakış açısından daha çok yararlanılmalıdır. Bugün eğitim bilimi bölünmüş ve çok parçalı bir yapıya dönüşmüştür. Böylece eğitim biliminin öteden beri var olan bütünlüğü bozulmuştur.

Eğitim bilimi kapsamlı ve güçlüyken eğitim reformlarına bir itiraz sunabilmekteydi. Ancak eğitim bilimi, uzun zamandır bölünüp parçalandığı ve zayıfladığı için eğitim reformlarına dair bir bakış açısı sunamamaktadır. Bu şekilde teorik ve güçlü bir eğitim biliminin yokluğunda eğitim ulu orta bir şekilde değiştirilmeye ve müdahale edilmeye cüret edilen bir alan haline gelmektedir.

***

Bilinmelidir ki eğitim önce felsefe için sonra da psikoloji için üretken bir saha oldu. Özellikle psikoloji de eğitime yaklaşarak canlandı. Aynı durum Felsefe için de geçerlidir. Ancak bizzat eğitimcilerin eğitimden uzaklaştıkları gözlenmektedir. Eğitimden uzaklaşmaya çalışan bu kişiler serbest bırakılmalı. Bu kişilerin eğitimden boşanmasına müsaade edilmelidir. Eğitimden uzaklaşanlar bir tarafa eğitimde kalanlarla birlikte eğitim bilimi klasik birikimleriyle güçlenmelidir. Bunun için eğitim bilimi, tarihi referanslarıyla buluşmalıdır.

***

Eğitim reformları eğitim, öğrenme ve okul temelli olmalıdır. Başka bir ifade ile eğitimde reform her halükarda okul, öğrenme ve öğretmeyle başlamalı öğrenmeyle bitmelidir.

***

Ve son olarak eğitim reformlarında görülen kurtarıcılık ve geliştiricilik imasına da dikkat edilmelidir. Kurtarıcılık ile başlayan reform adımlarının gerçekçi olmadığını unutmamak gerekir. Kimse kimseyi kurtaramaz. Bu nedenle bilhassa öğretmenler ve öğrenciler kendilerini başkalarından önce kendi kendilerinin kurtarabileceği hususunda ikna edilmelidir.

***

Son olarak belirtmek isterim ki bir eğitim var; bir de kurs var. Eğitim denince daha soyut daha teorik, daha ucu açık bir süreç anlaşılır. Daha genel amaçlar akla gelir. Kurs denince de somut işleyiş, süreç, amaç ve sistem akla gelir. Bugün eğitim için yaşadığımız tehlike şudur ki kurs kelimesi ile ifade edilen çalışma ve süreçler yaygınlaşmakta; eğitim adıyla ifade edilen süreçler ise azalmakta ve küçülmektedir. Yani kurs eğitimin yerini almaktadır. Oysa gerçek şu ki eğitim yaygınlaşmalıdır. Kurs sınırlandırılmalıdır, eğitimin yerini almamalıdır.

Aynı şekilde bugünkü okullar birer organizasyonu andırmaktadır. Hiyerarşi, iş akışı, görev tanımı vs endüstriyel niteliklerle içi içedir. Oysa okullar birer enstitü gibi yani akademi gibi olmalıdır.

***

Salgın sürecinde yakından gözlemledik ki eğitim, cinin şişeden çıktığı gibi okuldan çıktı. Şişeden çıkan cinin geri şişeye konması nasıl mümkün değilse salgın kalktı diye eğitim de tekrar okula sokulmamalıdır. Eğitim içinden çıktığı okulun dışında da devam etmelidir.

***

Salgın şartlarında okullar kapanmak zorunda kaldı. Şartlar iyileşince de açılmaya çalışıldı. Okulların kapalı kalması azımsanmayacak ölçüde bir eğitim açığı yarattı. Eğitim, okulların açık veya kapalı kalmasına sıkışmamalıdır. Eğitim için okullar hep açık olmalıdır. Sadece dersler için değil yaşamak ve üretmek için açık olmalıdır. Sadece öğrenciler için değil toplum açık olmalıdır. Sadece belli dönemlerde değil yaz kış, gece gündüz, hafta içi hafta sonu hep açık olmalıdır.

***

Eğitim mütevazı, sade bir alandır. Bu nedenle Eğitim fazla gösterilmemeli yani anlatılmamalıdır. Zira ne kadar çok gösterilirse o ölçüde sahteleşir. Bilinmelidir ki eğitim gösterilmeye çalışıldıkça yapaylaşır.

Bu manada eğitimde teşhir (teşhir odası) ve teşhir için düzenleme çalışmaları (dekor) olmamalıdır. Eğitim yol, su, elektrik hizmetlerini anlatır gibi anlatılmamalıdır.

***

Değinmek istediğim son nokta şudur: Bilmeliyiz ki eğitim değiştirilmez, değişir. Toplum değişir, kültür dönüşür, hayat değişir ve akabinde eğitim değişir. Hal böyle iken eğitimi değiştirmeye çalışmak gereksiz bir zorlamadır.

Özetle;

- Eğitimde reformlar tıkanmıştır.
- Eğitimde reform yapmanın gerekçesi olarak yapılan eski yeni karşılaştırması doğru değildir.
- Eğitimde eski her zaman olumsuz veya kötü değildir, çoğu zaman iyidir ve değerlidir. Hatta bazen eski daha iyidir.
- Eğitimde reformun gerekçesi olarak abartılı bir şekilde gelecekten bahsetmek doğru değildir.
- Eğitimde reform, eğitim bilimi referans alınarak yapılmalıdır.
- Eğitim değiştirilemez; eğitim değişir.
- Eğitim sade ve mütevazı bir alandır.
- Eğitimin yetersiz olması veya iyileşmesi parasal kaynakların yeterliliği veya yetersizliği ile ilişkilendirilmemelidir.
- Eğitimde "teşhir odası" yaklaşımı uygulanmamalıdır. Bunun için eğitim fazla teşhir edilmemelidir.
- Eğitim için yerel ve ulusal gerçekler ve ihtiyaçlar küresel önceliklere feda edilmemelidir. Çünkü milli olmayan bir eğitim sistemi milletlerarası bir sistem olamaz.
- Son sözü öğretmenler ve öğrenciler için söyleyelim. Sizi sizden başka kimse kurtaramaz. Kurtarıcı aramayın. Kendinizi kendiniz kurtarın.

ÖĞRETMEN EĞİTİMİ İÇİN OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ: MEF EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ

Mustafa ÖZCAN*
MEF Universitesi,
Eğitim Fakültesi Dekanı, Prof. Dr.
Türkiye, İSTANBUL
ozcanm@mef.edu.tr

ÖZET

Okulda Üniversite Modelinin ana fikri üniversite ile okulun öğretmen eğitimini birlikte yapmasıdır. Bu modele göre eğitim fakültesi öğretim üyeleri, öğretmen adayları ve bilimsel araştırma projeleriyle adeta uygulama okullarına taşınmaktadır. Mesela, eğitim fakültesi öğretim üyeleri okullarda öğretmenlik yapmaktadır. Eğitim fakültesi öğrencileri okullardaki deneyimli-öğretmenlerin yanında öğretmen yardımcısı olarak görevlendirilmekte, ilkokul, ortaokul ve lise öğrencilerine ders çalıştırmaktadır. Bu modelde teori ve pratik eş zamanlı ve eşit oranda öğrenilmektedir.

Okulda Üniversite, "İşyerinde Üniversite" kavramının öğretmen eğitimine uygulanmasıdır. Örgün ve yaygın eğitimi birleştiren, teori ve pratiği kaynaştıran bir meslek eğitimi modelidir. Özel olarak, öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğini öğrenmesini sağlamak için tasarlanmıştır. Bu modelde öğretmen eğitimi yedi boyutlu bir sistem olarak ele alınmış, öğretmenlerin eğitimine ve mesleki gelişimine ilişkin bütün unsurlar bu yedi boyut altında toplanmıştır. Sistemi oluşturan yedi boyut birbiriyle etkileşim içindedir ve birindeki değişiklik bütün boyutları etkilemektedir. Sistemin merkezinde "Ortaklık ve Deneyim" boyutu bulunmaktadır. Modelin amacı öğretmen adaylarının yeterli deneyim kazanması, öğretmenlerin ve öğretim üyelerinin mesleki gelişimi, eğitim sorunlarının bilimsel olarak araştırılması ve hem üniversitede hem de iş birliği yapılan okuldaki öğrenci başarısının artırılmasıdır.

Anahtar Kelimeler ve Şifreler: Öğretmen Eğitimi, Okulda Üniversite, Öğretmen Adayları, Eğitim Fakültesi, Meslek Eğitimi, Dersdem Birebir, Öğretmenlik Stajı.

---

* Mustafa Özcan, 1968 yılında Mersin Öğretmen Okulu'ndan mezun oldu. Dört yıl ilkokul öğretmenliği yaptı. 1975'te Atatürk Eğitim Enstitüsü Eğitim Bölümünü bitirdi. Öğretmen okulu ve eğitim enstitüsü öğretmenliği, idareciliği, milli eğitim müdür yardımcılığı görevlerinde bulundu. Lisans ve yüksek lisans eğitimini tamamlayarak 1982'de Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi'nde doktoraya başladı. Doktora tez konusu olan Atatürk Dönemi Türk Eğitim Düşüncesi (1920-1938) üzerinde çalışmalarını tamamladığı günlerde YÖK'ten yurt dışı doktora bursu aldı. Ocak 1988'de Amerika'ya gitti ve the University of Iowa'da eğitim sosyolojisi alanında yeni bir doktora programına başladı. Ancak ülkede mali kriz var gerekçesiyle bursu kesildi. Doktora yaptığı üniversitede önce Research Assistant, daha sonra da Teaching Assistant olarak çalışmaya başladı. 1992'de henüz doktorası bitmeden Iowa eyaletindeki Clarke University'de öğretim üyesi oldu. Amerika'da 22 yıl eğitim fakültelerinde öğretim üyesi olarak çalıştı. 2011'de Demokratik Zihniyetin Eğitimi konusunda araştırma yapmak için izinli olarak Türkiye'ye geldi. Ankara'da TED Üniversitesi için bir öğretmen eğitimi modeli geliştirdi. Aynı yıl *Bilgi Çağında Öğretmen* kitabı TED yayınlarından çıktı. 2011-2013 yıllarında Bahçeşehir Üniversitesi'nde Rektör Akademik Danışmanı olarak çalıştı ve üniversitenin öğretmen eğitimi programının kendi tasarladığı Okulda Üniversite Modeline göre yeniden yapılandırılması için çalıştı. Aynı dönemde Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'ne de Okulda Üniversite Modeli'nin uygulanması konusunda danışmanlık yaptı. 2013 yılında eğitimcinin eğitimi konusunda TÜSİAD tarafından üst düzey bürokratlar ve üniversite yöneticileri için organize edilen üç konferansta Okulda Üniversite Modelini anlattı. Aralık 2013'te TÜSİAD yayınlarından *Okulda Üniversite: Türkiye'de Öğretmen Eğitimini Yeniden yapılandırmak İçin Bir Model Önerisi* adlı kitabı çıktı. Mayıs 2014'te Sayın Dr. İbrahim Arıkan ve Prof. Muhammed Şahin'in daveti üzerine Amerika'dan döndü ve MEF Üniversitesi Eğitim Fakültesi Kurucu Dekanı olarak göreve başladı. Uzmanlık alanları, "Öğretmen Eğitimi," "Çok Kültürlü Toplumda Eğitim," "Proje Temelli Eğitim: Dersleri ve Değerleri Yaşayarak Öğrenme Projeleri" ve "Demokratik Zihniyetin Eğitimi"dir. Çok sayıda bildirisi ve yayını vardır.

UNIVERSITY MODEL IN SCHOOL FOR TEACHER TRAINING: MEF FACULTY OF EDUCATION EXAMPLE

Mustafa OZCAN
MEF University,
Dean of the Faculty of Education, Prof. Dr.
Turkey, ISTANBUL
ozcanm@mef.edu.tr

SUMMARY

The Model of University within School suggests that teachers should be educated through partnership between universities and schools. College of education faculty should have offices in partner schools, experienced teachers in partner schools teach teacher education courses as adjunct faculty, and education courses are taught in partner schools. In a four-year program, the first two years of teacher education are university-based, and the second half is K-12-based. When teacher candidates reach the third year, in the first semester, they are placed in one of the partner schools as a full-time teacher assistant. The next semester, they continue working as a teacher assistant in a different partner school located in a different socio- economic neighborhood. When the candidates reach the fourth year, they begin their yearlong student teaching, which will be completed in two different partner schools. The work of teacher assistants and student teachers start and end by the calendar of K-12 schools, not by the calendar of universities. A full implementation of the model requires four years [Özcan, 2013].

The model has been implemented at MEF University in Istanbul since September 2014. The six main goals of the model are as follows: (1) To educate knowledgeable, skillful, and virtuous teachers able to teach all students, regardless of how diverse they are. (2) To provide professional development for K-12 teachers through graduate studies, in-service education, co-teaching and joint research projects. (3) To provide professional development for college faculty through teaching and co-teaching in K-12 classes, doing research on local educational problems and participation in other K-12 school activities. (4) To facilitate the collaboration of college faculty, school teachers, and teacher candidates to conduct research studies on local educational problems and develop solutions. (5) To improve K-12 student achievement in K-12 partner schools. (6) To create a signature model of teacher education, which can inspire teacher education programs in Turkey and around the world.

Key words and Passwords: Teacher Education, University at School, Teacher Candidates, Faculty of Education, Vocational Education, Dersdem One-to-One, Teaching Internship.

GİRİŞ

Türkiye'nin çağdaş uygarlığa ulaşması ve ona katkı sağlaması için yeni nesilleri dünya ile konuşacak, dünya ile çalışacak ve dünya ile yarışacak şekilde yetiştirmesi şarttır. Her sınıfa, mesleki standartlara göre en iyi şekilde yetişmiş, Türk kültürünü bilen, dünyayı tanıyan, bilgi çağını ve küreselleşmeyi anlamış, demokrasiyi yaşayan, çevreyi koruyan, 21. yüzyıl becerilerine sahip, sınıfındaki bütün öğrencileri farklılıkları ne olursa olsun en iyi şekilde eğitebilen bilgili, becerili ve erdemli bir öğretmen koymadan böyle yüksek nitelikli nesiller yetiştirilemez.

Geçen yüzyılın son çeyreğinde Bilgi Çağı ve Küreselleşmenin başlaması ve buna paralel olarak mevcut eğitim fakültelerinin yeni Bilgi Çağının istediği öğretmeni yetiştiremez olduğu anlaşılınca bu alanda bir reform arayışı başladı. 1970'lerin sonlarında Finlandiya, Amerika, İngiltere, Kanada, Hollanda, Türkiye ve Singapur gibi ülkelerde başlayan ve 1980'lerde hızlanan öğretmen eğitiminde reform arayışı dünyada ve ülkemizde halen devam etmektedir [Bkz: Özcan,

Bilgi Çağında Öğretmen, 2011; Özcan, *Okulda Üniversite: Türkiye'de Öğretmen Eğitimini Yeniden Yapılandırmak İçin Bir Model Önerisi,* 2013].

Okulda Üniversite Modeli tasarlandığı şekliyle tam olarak uygulandığında öğretmen adayları eğitim fakültelerine sadece bir test puanıyla değil, öğretmenliğe ilişkin ilgi ve yetenekleri de değerlendirilerek seçilecektir. Eğitim fakültesi yönetici ve öğretim üyelerinin, öğretmen eğitimi için iş birliği yapılan okullarda ofisleri olacak, zamanlarının en az yarısını bu okullarda geçireceklerdir. İş birliği yapılan okullardaki deneyimli ve başarılı öğretmenlerden öğretim görevlisi ve uygulama öğretmeni olarak yararlanılacaktır. Eğitim fakültesinin programındaki dersler, öncelikle meslek dersleri, iş birliği yapılan okullarda verilecektir. Eğitim fakültesinin ilk iki yılında temel dersleri alarak alana çıkmak için hazırlanan öğretmen adayları, üçüncü sınıfa geçtiklerinde iş birliği yapılan okullardaki deneyimli ve başarılı usta öğretmenlerin yanına "Öğretmen Yardımcısı" olarak yerleştirilecektir. Bu adaylar ilk dönem bir okulda ikinci dönem farklı bir okulda ve başka bir öğretmenin yanında olmak üzere iki dönem tam gün Öğretmen Yardımcısı olarak görev yapacaktır. Öğretmen Yardımcılığı görevini başarıyla tamamlayarak dördüncü sınıfa geçen öğrenciler, Öğretmenlik Uygulaması için "Aday Öğretmen" olarak yine iş birliği yapılan okullardaki başarılı öğretmenlerin sınıflarına yerleştirilecek ve iki ayrı okulda iki dönem tam-gün öğretmenlik uygulaması yapacaktır.

Okulda Üniversite Modeliyle yetişen eğitimciler öğretmenlik bilgi, beceri ve değerlerini yaparak ve yaşayarak öğrenecek ve bütün toplumsal kesimlerden gelen her türlü öğrenciyi eğitebilecek şekilde yetişecektir. Bu model uygulandığında, acemi veya yetersiz öğretmen sorunu ortadan kalkacak ve her çocuğun çok iyi yetişmiş bir öğretmeni olacaktır. İş birliği yapılan üniversite ve eğitim fakültesinin katkılarıyla Okulda Üniversite'ye dönüştürülen uygulama okulları, eğitim hastanelerinin tıp eğitiminde oynadığı rolü öğretmen eğitiminde oynayacaktır. Okulda Üniversite Modeli'ni uygulayarak öğretmen eğitiminde bir Türk markası yaratmak, küresel ölçekte model olmak, milletimize olduğu kadar insanlığa da hizmet etmek ve çağdaş medeniyete katkı sağlamak mümkün olacaktır.

Çocuklarımız geleceğimizdir. Daha başarılı ve daha erdemli bir gençlik ancak daha iyi bir eğitimle yetişir. İyi eğitim iyi öğretmenle olur. Çağdaş medeniyete ulaşmak, ona katkı sağlamak ve sadece kendi çocuklarımızın değil bütün çocukların çok iyi yetişmiş bir öğretmeni olmasını istiyorsak yapmamız gereken ilk iş öğretmen eğitimini yeniden yapılandırmaktır.

MEF OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ

MEF Üniversitesi Eğitim Fakültesi, OKULDA ÜNİVERSİTE adı verilen farklı bir öğretmen eğitimi modeli uygulamaktadır. Bu model, yedi boyutlu bir sistem olarak, öğretmen eğitimine ilişkin bütün unsurları içerecek şekilde tasarlanmıştır. Modelin ana fikri, eğitime ilişkin bilimsel ve teorik bilginin merkezi olan ÜNİVERSİTE ile öğretmenlik mesleğinin uygulandığı işyeri olan OKUL'un öğretmen eğitimini birlikte yapmasıdır. OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ'nde eğitim fakültesi öğretim üyeleri, öğretmen adayları ve bilimsel araştırma projeleriyle adeta uygulama okullarına taşınmaktadır. Mesela, eğitim fakültesi öğretim üyeleri bu okullara "ücretli öğretmen" olarak atanarak öğretmenlik yapmakta ve yerel eğitim sorunlarını öğretmen ve öğretmen adaylarıyla birlikte bilimsel olarak araştırmaktadır. Eğitim fakültesi öğrencileri okullardaki deneyimli-usta öğretmenlerin yanında öğretmen yardımcısı (çırak) olarak görevlendirilmekte, ilkokul, ortaokul ve lise öğrencilerine ders çalıştırmaktadır. Bu modelde, mesleklerin işyerinde öğrenildiği geleneksel "Çırak-Kalfa-Usta Modeliyle," meslek eğitiminin okullarda verildiği modern "Örgün Meslek Eğitimi Modeli" birleşmekte, teori ve pratik eş zamanlı ve eşit oranda öğrenilmektedir.

Aşağıdaki alt-bölümlerde hem OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ'nde öğretmen eğitiminin yedi boyutundan her birisi için nelerin önerildiği kısaca anlatılacak hem de MEF Eğitim Fakültesi'nde bu önerilerin ne kadarının, nasıl uygulandığı örnekler verilerek anlatılacaktır.

1. ÖĞRETİM KADROSU
OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİNDE ÖNERİLEN:

Eğitim fakültesi öğretim üyelerinin K-12 seviyesindeki okullarda (anaokulu, ilkokul, ortaokul ve lise) en az iki yıllık başarılı öğretmenlik deneyimi olmalıdır. Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü öğretim üyeleri de benzer şekilde en az iki yıl alanda çalışmış olmalıdır. Öğretmenlik deneyimi olmayan öğretim üyelerinin bu deneyimi üç yıl içinde kazanması için gerekli düzenleme yapılmalıdır. Öğretmenlik deneyimi olan veya deneyimi olmadığı için öğretim üyesi olduktan sonra bu deneyimi kazanan öğretim üyeleri her üç yılda bir deneyim yenilemek için tekrar okullara dönerek bir dönem öğretmenlik veya psikolojik danışmanlık yapmalıdır. K-12 kurumlarında çalışan deneyimli ve başarılı öğretmenler ve psikolojik danışmanlar eğitim fakültesinde ders vermelidir. Öğretim üyeleri ve öğretmenler hem eğitim fakültesine hem de okullarda eş-öğretmenlik (co-teaching) yapmalıdır. Öğretim üyeleri yerel eğitim sorunlarını öğretmen, öğretim üyeleri ve öğretmen adaylarıyla birlikte araştırarak çözüm önerileri geliştirmelidir.

MEF'TE YAPILAN UYGULAMA:

a. MEF Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde en az iki yıllık başarılı öğretmenlik veya psikolojik danışmanlık deneyimi olmayan akademisyen çalıştırılmamaktadır.
b. Akademik çalışmaları yeterli olan ancak iki yıl öğretmenlik veya psikolojik danışmanlık deneyimi olmayanlar şartlı olarak işe alınmakta ve bu deneyimi kazanmaları için ilk, orta veya liselerde öğretmen veya psikolojik danışman olarak görevlendirilmektedir.
c. **MEF Eğitim Fakültesi'nin açıldığı 2014-15 Öğretim Yılında Yapılan Uygulamalardan birkaç örnek:** MEF Eğitim Fakültesi İlköğretim Matematik Öğretmenliği Bölümü'nün dört öğretim elemanı[1] İstanbul'un Sarıyer ilçesinde bulunan Ayazağa Ortaokulu'nda ücretli öğretmen olarak görevlendirilmiştir. Bu ortaokulda bulunan beş adet beşinci sınıf şubesinden dördününün matematik dersini vermeyi MEF Eğitim Fakültesi İlköğretim Matematik Öğretmenliği Bölümü üstlenmiştir. Her sınıfa haftada beş saat matematik dersi vardır ve bu dersler üç güne yayılmıştır. MEF'li "Akademisyen Öğretmenler" 15 Eylül 2014'te okulların açıldığı gün başladıkları ortaokul matematik öğretmenliğine okulların son günü olan 17 Haziran 2015'e kadar devam etmişlerdir.
d. İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesinde görev yapan Maarif Müfettişleri yaptıkları denetimlerde MEF Eğitim Fakültesi öğretim elemanı olan "Akademisyen Öğretmenler"in öğretmenlik yaptığı sınıflarda öğrenci başarısının bir önceki yıla göre yüzde 22 arttığını rapor etmiştir.
e. MEF'li Akademisyen Öğretmenler Ayazağa İlköğretim Okulu'nda yaptıkları matematik öğretiminin öğrenciler üzerindeki etkisini belirlemek için deneysel bir araştırma yaptılar. Bu amaçla kendi öğrencileri ile yine aynı ilçede buluna benzer diğer okullardaki öğrencileri karşılaştırdılar. Araştırma sonuçlarına göre MEF'li akademisyenlerin okuttuğu Ayazağa İlköğretim Okulu'nun dört adet 5. sınıfında öğrencilerin matematik başarısı ve matematiğe karşı tutumları, benzer diğer okullardaki öğrencilerin başarı ve tutumlarından anlamlı şekilde yüksektir. Bu deneysel çalışmanın sonuçlarına dayalı dört bildiri ulusal ve uluslararası bilimsel konferanslarda sunulmuş, daha sonra ise bunlardan ikisi yayınlanmıştır. Bu bildiri ve yayınlar kaynaklar kısmında görülebilir [Bkz. Aydın ve diğerleri, 2016, 2017a, 2017c, 2018].
f. İki yıllık başarılı öğretmenlik deneyimi olan veya bu deneyimi MEF'te öğretim elemanı olduktan sonra tamamlayan araştırma görevlileri ve öğretim üyeleri her üç yılda bir dönem okullara geri dönerek öğretmenlik veya (PDR Bölümünde iseler) psikolojik danışmanlık yaparak deneyimlerini yenilemek zorundadır.
g. MEF Üniversitesi Atama ve Yükseltme Yönetmeliğine göre MEF Eğitim Fakültesi öğretim üyelerinin uygulama okullarında yaptığı faaliyetler belli ölçütlere göre puana dönüştürülmekte ve akademisyenlerin terfilerinde kullanılmaktadır.

[1] Bu dört öğretim elemanı şunlardır: Yrd.Doç.Dr. Zelha Tunç (Şimdi profesör) yüksek lisans ve doktorasını Amerika'da yaptı), Yrd. Doç. Dr. Didem Taylan (Şimdi profesör, yüksek lisans ve doktorasını Amerika'da yaptı), Yrd. Doç. Dr. Utkun Aydın (yüksek lisans ve doktorasını ODTÜ'de yaptı) ve Ar. Gör. Dr. Bengi Birgili (Yüksek lisans ve Doktorasını ODTÜ'de 2022'de tamamladı).

h. Yine 2014-15 öğretim yılında MEF Eğitim Fakültesi PDR Bölümü'nün üç öğretim üyesi[1] deneyim kazanmak ve deneyimlerini yenilemek üzere hem Ayazağa İlköğretim Okulu'nda hem de özel MEF Okullarında görevlendirilmiştir. Bu öğretim üyeleri iki okulda da psikolojik danışmanlara hizmet içi eğitim vermişlerdir. Ayrıca, bir yıl boyunca her iki okula haftada bir gün giderek öğrencilere psikolojik danışmanlık yapmışlardır.
i. MEF Eğitim Fakültesi'nin açıldığı 2014-2015 öğretim yılında yapılan öğretim üyeleriyle ilgili OKULDA ÜNİVERSİTE uygulamaları takip eden yıllarda da devam etmiştir. Mesela, 2015-2016 Öğretim Yılında toplam 12 öğretim elemanı (araştırma görevlisi ve öğretim üyesi) OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ kapsamında MEF Eğitim Fakültesi'nin iş birliği yaptığı okullarda deneyim kazanmak veya deneyimlerini yenilemek üzere görevlendirilmiştir.
j. Bu 12 öğretim elemanından 2014-2015 öğretim yılında Ayazağa İlköğretim Okulunda öğretmenlik yapan MEF Eğitim Fakültesi İlköğretim Matematik Öğretmenliği Bölümünün dört öğretim elemanından ikisi[2] 2015-2016 öğretim yılında yine aynı okulun altıncı sınıflarında ortaokul matematik öğretmenleriyle eş-öğretmenlik (co-teaching) yapmıştır. Bu dört öğretim elemanından diğer ikisi[3] aynı yıl özel MEF Ortaokulu'nda da görevlendirilmiş ve ortaokul öğretmenleriyle eş-öğretmenlik (co-teaching) yapmışlardır.
k. 2015-2016 öğretim yılında MEF Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümünün üç öğretim üyesi[4] Sarıyer Ayazağa İlkokulu'nun dördüncü sınıflarında İngilizce öğretmenliği yapmak üzere görevlendirilmiştir. Her akademisyene bir sınıf verilmiştir. Okulun açıldığı gün başlayan görev okulun kapandığı güne kadar devam etmiştir. Bu İngilizce Bölümü öğretim üyeleri ayrıca Ayazağa Ortaokulu TEOG hazırlık kurslarında ders vermiş ve öğrencileri sınava hazırlamışlardır.
l. MEF Eğitim Fakültesi PDR Bölümü'nün dört öğretim elemanı 2015-2016 öğretim yılı boyunca anne-baba eğitimi yapmak üzere Ayazağa İlköğretim Okulunda görevlendirilmiştir. Bu öğretim üyeleri okul idaresinin uygun gördüğü günlerde velilerle buluşarak "Anne-Baba Soruyor Akademisyen Cevaplıyor" adını verdiğimiz bir program uygulamıştır.
m. Ayrıca 2015-2016 öğretim yılında MEF Üniversitesi dışındaki üç ayrı üniversiteden dört öğretim üyesi OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ kapsamında yapılan çalışmalara katılmak için MEF Eğitim Fakültesi Dekanlığına yazılı olarak başvurmuştur:
n. Bunlardan Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Ortaöğretim Matematik Öğretmenliği öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Gülseren Karagöz güz 2015 döneminde Ayazağa Ortaokulu'nda görevlendirilmiş ve bir dönem bir 6. Sınıfın matematik öğretmenliğini yapmıştır.
o. Yine Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nden İngilizce Öğretmenliği Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Sumru Akçan kendi isteği üzerine Bahar 2016 döneminde Ayazağa İlkokulu'nda görevlendirilmiş ve bir dönem bir 3. sınıfın İngilizce öğretmenliğini yapmıştır.

[1] Doç. Dr. Zümra Özyeşil (Şimdi profesör, doktorası Selçuk Üniversitesinden, uzmanlık alanında yurt dışı deneyimi var), Yrd. Doç. Dr. Gökçe Bulgan (Şimdi doçent, doktorasını Amerika'da yaptı), Ar. Gör. Burcu Özgülük (ODTÜ'de doktora yapıyor).
[2] Dr. Tunç ve (O zaman Ar. Gör. Olan) Dr. Birgili
[3] Dr. Aydın ve Dr. Taylan
[4] Yrd. Doç. Dr. Yeşim Kaloti, Yrd. Doç. Dr. Çiğdem Aktekin, Yrd. Doç. Dr. Hatice Çelebi.

p. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü'nden Doç. Dr. Ebru Oğuz bir yıl süreyle haftada bir gün Ayazağa Ortaokulunda görev yapması için görevlendirilmiştir. Uzmanlık alanı eğitim yönetimi olan bu öğretim üyesi okul müdürü ve müdür yardımcıları ile çalışarak okulun yönetim sorunlarının çözümüne yardımcı olmaktadır.
q. İstanbul Aydın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Fen Bilgisi Öğretmenliği Bölümünden Yrd. Doç. Dr. Ganime Aydın da aynı kapsamda Ayazağa İlköğretim Okulu fen bilgisi öğretmelerine hizmet içi eğitim vermek üzere görevlendirilmiştir.
r. Öğretim üyesi ve araştırma görevlilerin deneyim kazanması veya deneyim yenilemesi amacıyla okullarda öğretmenlik veya psikolojik danışmanlık yapmak üzere görevlendirilmesine 2014-2015 öğretim yılından bu yana devam edilmektedir. İçinde bulunduğumuz 2023-2024 öğretim yılına kadar toplam 38 öğretim elemanı bu amaçla görevlendirilmiştir. Bunlardan sekiz tanesi MEF Üniversitesi dışındaki üniversitelerde çalışan akademisyenlerdir.

2. MÜFREDAT
OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİNDE ÖNERİLEN

Müfredat, öğretmenlerin sahip olması gereken bilgi, beceri ve değerleri içermelidir. Müfredatta teorik ve uygulamalı dersler eşit oranda olmalı ve eş zamanlı öğretilmelidir. Müfredat veya programda uygulaması olmayan ders bulunmamalıdır.

Türkiye'deki 97 eğitim fakültesinin tamamında olduğu gibi MEF Eğitim Fakültesi'nde de öğretmen eğitimi programı dört yıldır. Konulan yeni derslerden ve gereksizliğine inanıldığı için elimine edilen bazı derslerden sonra program MEF Eğitim Fakültesinin benimsediği ve uygulamak için çaba sarfettiği müfredat bir grafikle aşağıdaki gibi gösterebilir.

Bu grafik şöyle yorumlanabilir: Birinci sınıfta öğrenciler haftada en az yarım gün okullarda gözlem ve uygulama yapacaklardır. İkinci sınıfta öğrenciler haftada bir gün okullarda uygulama yapacaklardır. Üçüncü sınıfta staj başlamaktadır ve öğrenciler haftada iki tam gün (Çarşamba ve Perşembe) okullarda staj yapacaklardır. Dördüncü sınıfta öğrenciler haftada üç tamgün (Çarşamba, Perşembe ve Cuma) staj yapacaklardır.

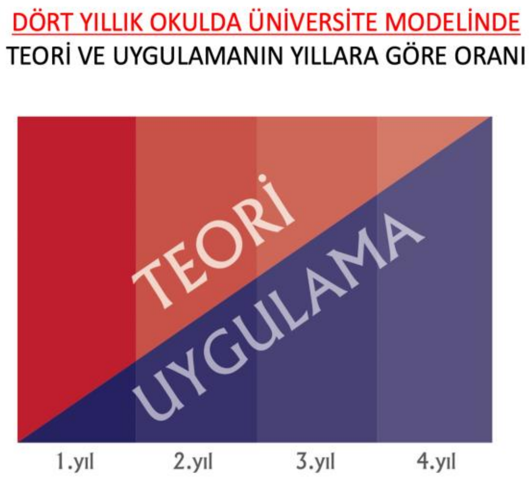

MEF'TE YAPILAN UYGULAMA

a. YÖK tarafından 2007 yılında hazırlanan Eğitim Fakültesi Müfredatı, MEF Eğitim Fakültesi'nin açıldığı 2014-2015 öğretim yılındaki mevzuata göre YÖK'ün izin verdiği yüzde 25 oranında değiştirilmiştir. Ayrıca seçmeli dersler de düzenlenerek yeni dersler için alan açılmıştır. Artık okutulmasına gerek olmadığı düşünülen sözgelimi Bilgisayara Giriş gibi dersler programdan çıkarılmıştır. Özetle mevzuatın izin verdiği her imkan en son sınırına kadar kullanılarak OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ YÖK MODELİ İÇİNE YERLEŞTİRİLMİŞTİR ve müfredatta teori ve uygulama kredileri arasında yüzde 50-yüzde 50 oranında bir denge sağlanması için çalışılmıştır.
b. Üçüncü sınıfa her biri 10 AKTS (kredi) değerinde olan iki staj dersi konmuştur. Benzer şekilde dördüncü sınıfa da her biri 15 AKTS olan iki staj dersi konmuştur. Staj dersleri üçüncü sınıfın ilk dönemi başlamakta ve dördüncü sınıfın son döneminde tamamlanmaktadır. Türkiye'de hiçbir eğitim fakültesinde böyle bir staj yoktur.
c. Müfredata iki dönem süren bir KÜLTÜREL BECERİLER dersi konmuştur.
d. YÖK müfredatına göre tek dönem okutulan BİLMSEL ARAŞTIRMA dersi iki döneme çıkarılmış ve içeriği değiştirilmiştir.
e. MEF Eğitim Fakültesi müfredatına eklenen yeni dersler aşağıdadır:[1]
   Staj-1: Öğretmen Yardımcılığı-1 (10 AKTS[2])
   Staj-2: Öğretmen Yardımcılığı-2 (10 AKTS)
   Staj-3: Aday Öğretmenlik-1 (15 AKTS)
   Staj-4: Aday Öğretmenlik-2 (15 AKTS)
   Bilimsel Araştırma-1 (5 AKTS)
   Bilimsel Araştırma-2 (5 AKTS)
   Kültür Beceriler-1 (3 AKTS)
   Kültürel Beceriler -2 (4 AKTS)

3. YÖNTEM
OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİNDE ÖNERİLEN

Öğretmen eğitiminde uygulanan yöntemlerin temel ilkesi yaparak ve yaşayarak öğrenme olmalıdır. Öğretmenlik, usta öğretmenleri yeterince izledikten sonra, uygulama öğretmeni ve öğretim üyesinin gözetiminde öğrencilere bire-bir ders çalıştırarak, küçük gruplara kısa süreli dersler vererek, sınıfın tamamıyla kısa süreli öğretim yaparak ve nihayet tam-zamanlı bir öğretmenin bütün sorumluluklarını üstlenerek öğrenilmelidir. Bütün derslerde öğrenci-merkezli öğretim yöntemleri uygulanmalıdır. Yöntem derslerinde spesifik olarak hangi konuların nasıl öğretileceğini gerçek ortamlarda uygulamalı olarak öğrenilmelidir. Benzer şekilde PDR Bölümü öğrencileri de çalıştıkları okullarda öğrencilere yapacakları rehberliği ve sağlayacakları psikolojik danışmanlığı deneyimli psikolojik danışmanları gözlemleyerek, mentörleri ve öğretim üyelerinin gözetimi ve rehberliğinde uygulama yaparak öğrenmelidir.

MEF Eğitim Fakültesinin bütün bölümlerinde öğretmen adayları ilk yıl her dönem 25 saat olmak üzere toplam 50 saat okullarda gözlem ve uygulama yapmak ve akademik desteğe ihtiyacı

[1] Burada bir açıklama yapmamız gerekmektedir. YÖK'ün öğretmen eğitimi programında bir tane beş AKTS'lik Uygulama/staj dersi vardı. Ayrıca YÖK'ün programında bir tane de beş AKTS'lik Bilimsel Araştırma dersi bulunmaktaydı.
[2] Avrupa Kredi Transfer Sistemi (ECTS: European Credit Transfer and Accumulation System)

olan ancak ailesinin sosyo-ekonomik durumu müsait olmadığı için bu desteğe sahip olmayan öğrencilere ders çalıştırmak zorundadır. Bir öğrenciye 25 saat ders çalıştırma Eğitim Bilimine Giriş dersinin zorunlu uygulaması olmalıdır. İkinci yılda uygulaması olan dersler kısmen veya tamamen iş birliği yapılan okullarda yapılmalıdır. Toplum Hizmeti dersinde öğrenciler okullarda çalışarak deneyimlerini artırmalıdır. Okullarda yapılan gözlem ve uygulamalar toplam100 saat olmalıdır.

Üçüncü sınıfta staj dersleri başlamalıdır. Staj-1 üçüncü sınıfın Güz döneminde, staj-2 üçüncü sınıfın Bahar döneminde alınmalıdır. Staj 1 ve staj-2 dersleri haftada iki tam gün olmalıdır. Staj derslerinin takvimi üniversitenin değil A-12[1] okullarının takvimine göre planlanmalıdır.[2] Ayrıca öğretmenler her dönem iki hafta hizmet içi eğitim kapsamında seminer yapmaktadır. Özetle her dönem A-12 okullarında öğretmenler için en az 20 haftadır. Öğretmen ve psikolojik danışman adayları da okulun açıldığı ilk günden kapandığı son güne kadar her şeyi gözlemlemelidir. Stajlar her dönem için en 20 hafta olmalıdır.

Dördüncü sınıfta staj-3 güz döneminde, staj-4 Bahar döneminde alınmalıdır. Stajlar bir yıl boyunca her hafta üç tam gün yapılmalı ve her dönem 20 hafta devam etmelidir. Eğitim fakültesi öğrencileri birinci sınıfta 50 saat, ikinci sınıfta 100 saat, üçüncü sınıfta 640 saat ve son sınıfta 960 saat olmak üzere toplam 1750 saat gözlem ve uygulama yapmalıdır.

MEF’TE YAPILAN UYGULAMA

MEF Eğitim Fakültesi’nin bütün bölümlerindeki öğrencilerin yaptıkları uygulamalardan örnekler:

a. MEF Eğitim Fakültesi Güz 2014’de öğretime başladı. Derler başlamadan önce müfredat değiştirildi ve OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ mevcut YÖK müfredatının içine yerleştirildi. Bu değişikliklerin bir parçası olarak bütün eğitim fakültelerinde zorunlu ders olan ve birinci sınıfta alınan Eğitim Bilimine Giriş dersine bir uygulama ödevi kondu. Bu ödeve göre hangi bölümden olursa olsun her eğitim fakültesi öğrencisi akademik desteğe ihtiyacı olan bir öğrenciye 25 saat ders çalıştıracaktı.
b. Okullara giderek öğrencilere ders çalıştırabilmek için İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü’nden izin almak gerekliydi. Bu amaçla henüz üniversite açılmadan, 2014 yılı Yaz aylarında İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü’yle birkaç defa görüşüldü. İlgili kişilere OKUDA ÜNİVERSİTE MODELİNİ anlatan sunumlar yapıldı. Görüşmeler sonunda bizim devlet okullarında OKULDA ÜNİVERSİTE PROJESİNİ uygulamamıza izin veren bir OKULDA ÜNİVERSİTE PROTOKOLÜ imzalandı. Bu protokol ilk yıl bir yıllık olarak imzalanmıştı. Daha sonra üç yıllık olarak imzalandı. Halen her üç yılda bir yeniden imzalanarak devam etmektedir.
c. Bu protokol gereği olarak önce üniversitemize yakın olan İstanbul’un Sarıyer ilçesinde bulunan Ayazağa Bölgesindeki altı okulu Sarıyer İlçe Milli Eğitim Müdürüyle birlikte ziyaret ettik ve bunlardan bünyesinde hem ilkokul hem de ortaokul bulunan Ayazağa İlköğretim Okuluyla iş birliği yapmaya karar verdik. Bu okulun o zaman 1400’den fazla öğrencisi vardı ve ikili öğretim yapılıyordu. Sabahleyin ortaokul, öğle sonu ise ilkokul öğrencileri okula geliyordu. Okulda çok fazla akademik desteğe ihtiyacı olan öğrenci vardı. Protokol gereği ders çalıştıracağımız akademik desteğe ihtiyacı olan ve ailesinin sosyo-ekonomik durumu iyi olmayan öğrencileri öğretmenler belirleyerek okul müdürüne bildirecek, okul müdürü de bu öğrencilerin listesini bize iletecekti.

[1] A-12: Anaokulundan lise son sınıfa kadar demektir. K-12’nin Türkçe olarak yazılmış halidir.
[2] Türkiye’de üniversitede bir dönem 14 haftadır. A-12 okullarında ise bir dönem 18 haftadır.

d. Ayazağa İlköğretim Müdürlüğünden bizim Güz 2014 dönemi başlamadan gelen ilk listede 83 öğrenci vardı. Bizim EDS 101 Eğitim Bilimine Giriş dersinde ise 37 öğrenci vardı. Bizim ders çalıştırma projemiz olan DERSDEM BİREBİR'in ilkelerine göre bir öğrenciye (Tutee) bir eğitmenin (Tutor) ders çalıştırması gerekiyor. Eğitmen sayımız yeterli değildi. Bunun üzerine MEF Üniversitesinin diğer dört fakültesine projemizi duyurduk ve 65 gönüllü eğitmen bulduk. Bizim fakülteden bazı eğitmenlere de iki öğrenci verdik. Böylece eğitmen-öğrenci eşleştirmesini tamamladı ve Güz 2014 Dönemi ders çalıştırma programı başladı.

e. DERSDEM BİREBİR DERS ÇALIŞTIRMA MODELİNE göre ders çalıştırmanın başlaması için yapılması gereken başka işler de var: Bunların bazıları şöyle: Ders çalıştıracak olan EDS 101 Eğitim Bilimine Giriş dersi öğrencilerine ve başka fakültelerden gönüllü olanlara önce bir anket veriyoruz. Bu ankette eğitmenin iletişim bilgilerini, hangi konuda ders çalıştırmak istediğini, haftanın hangi gün ve saatlerinde ders çalıştırabileceğini soruyor ve bir dönemde en az 25 saat[1] ders çalıştırmak için söz vermesini istiyoruz. Bu formları topladıktan sonra bütün eğitmenlere bir DERS ÇALIŞTIRMA TEKNİKLERİ eğitimi veriyoruz. Bunu eğitimi 2014'ten bu yana ders çalıştıracak herkese vermekteyiz. Bu eğitim almayan eğitmene öğrenci vermiyoruz. Bunu dışında ders çalıştıracak herkesten sabıkası olmadığını gösteren resmi bir belge istiyoruz. Bu belgeyi vermeyene de öğrenci vermiyoruz. Eğitimini tamamlayan ve sabıkası olmadığına dair belgesini verenler daha önce ders çalıştırmış bir mentor veriyoruz. Her mentora en fazla 10 yeni eğitmen vermekteyiz. Bundan sonra eğitmeni bir öğrenci ile eşleştiriyoruz. Eşleştirmeden sonra mentorlar kendi gruplarındaki eğitmenlere verilen öğrencilerin velilerini telefonla arayarak onları bilgilendiriyor.[2] Veliler de bilgilendirildikten sonra eğitmenler ders çalıştırmaya başlıyor. Mart 2020'de başlayan COVID-19 PANDEMİSİNE kadar ders çalıştırmayı öğrencinin okulunda yüz yüze yapıyorduk. O zaman uygulama yaptığımız okullar bir müdür yardımcısını DERSDEM BİREBİR KOORDİNATÖRÜ olarak görevlendiriyordu. Bu koordinatör ders çalıştırma etkinlikleri için uygun bir yer ayarlıyor ve etkinliği denetliyordu. Her ders çalıştırma etkinliğinden sonra da eğitmende bulunan bizim hazırladığımız bir takip formuna ders çalıştırmaya ne zaman başlandığını ve dersin ne zaman sona erdiğini yazarak imzalıyordu. Dönem sonunda bu formları toplayarak kimin kaç saat ders çalıştırdığını hesaplıyor ve 20 saati dolduranlara MEF LOGOSU OLAN bir TOPLUM HİZMETİ SERTİFİKASI veriyorduk. Bu sertifikayı halen vermekteyiz.

f. 2015-2016 Öğretim Yılında hem bizim ders çalıştırdığımız okulu sayısında artış oldu hem de başka üniversitelerden gönüllü olarak ders çalıştırmak için başvuranların sayısı arttı. Bu yılın Güz ve Bahar dönemlerinde MEF dışında altı ayrı üniversiteden (Boğaziçi, İstanbul, Arel, Sabahattin Zaim, Doğuş, Beykent) gelen toplam 110 üniversite öğrencisi bizim öğrencilerimizle Ayazağa İlköğretim Okulu, Ayazağa Uğur Erkey İlkokulu ve Ayazağa Nilüfer Gökay Ortaokulu'ndaki öğrencilere ders çalıştırdı.

g. İş birliği yaptığımız ve öğrencilerine ders çalıştırdığımız okul sayısı yıllar içinde arttı. Hem Sarıyer ilçesinin başka semtlerinde hem de İstanbul'un Kağıthane, Şişli ve Beşiktaş ilçelerinde ders çalıştırmaya başladık. Ancak Mart 2020'de COVİD-19 Salgını başladı ve bütün okullar kapatıldı. Ders çalıştırdığımız öğrencilerle yüz yüze görüşme imkanımız kalmamıştı. Okullar kapandıktan sonraki iki hafta içinde adına DERSDEM BİREBİR ONLINE dediğimiz yeni bir ders çalıştırma modeli geliştirdik.

[1] Eğitmenlerin bir kısmı bir dönem içinde toplam 25 saat ders çalıştırmayı tamamlanmakta zorlandıkları için en az ders çalıştırma şartını 2022 yılında 20 saate indirdik. Tabii ki üst sınır yok yok. Daha fazla çalıştırabilirler.

[2] 24 Mart 2016'da kabul edilen Kişisel Verileri Koruma Kanunundan sonra velilere bir KVKK formu imzalatıyoruz.

h. Nisan 2020 başında MEF Üniversitesi'nin Öğrenme Yönetim Sistemi olan Blackboard'dan bizim projemizde ders çalıştıran bütün eğitmenlere bir online hesap açtık. Eğitmenler de bu hesapları kullanarak kendi öğrencilerine bir online link gönderdi. Öğrencilere bu linkleri tıklayarak kendi eğitmenleriyle online ortamda buluştular ve ders çalıştırma programımız tekrar başladı. Eğitmenlerin yaptıkları dersleri kaydetmesini ve kayıtları bu etkinliği organize eden OKULDA ÜNİVERSİTE KULÜBÜNE göndermesini zorunlu kıldık. Bu kayıtları inceleyerek 25 saat ders çalıştıranlara sertifika vermeye devam ettik.
i. Online ders çalıştırma programımız kısa sürede Türkiye'nin bir çok yerinde duyuldu ve değişik yerlerden hem öğrenciler bize başvurarak kendilerine ders çalıştırmamızı istediler hem de birçok üniversiteden öğrenciler gönüllü eğitmen olmak için bize başvurmaya başladılar. Bu gelişmeler üzerine Türkiye'ye açılmaya karar verdik. 2021-2022 öğretim yılında MEF Üniversite olarak İstanbul dışında altı ilin Milli eğitim Müdürlükleriyle iş birliği protokolü imzaladık. Bunu takip eden yıl beş ille daha anlaşma imzaladık ve toplam 12 ilde ders çalıştırmaya başladık. Bu iller şunlardır: İstanbul, Edirne, Tunceli, Hakkari, Şırnak, Bitlis, Erzincan, Batman, Diyarbakır, Mardin, Aydın ve Osmaniye. Program giderek büyüdü. 6 Şubat Depreminden sonra deprem bölgesindeki 10 ili de hizmet alanımız içine aldık. Bu 10 ille protokol imzalamak için vakit kaybetmeden ulaşabildiğimiz veya bize ulaşan her öğrenciye ders çalıştırmaya başladık. En son 2024 yılında Bartın iliyle de işbirliği protokolü imzaladık. Şu anda 58 ilden üniversiteden bize katılan gönüllü eğitmenlerle 25 ilde yüzlerce öğrenciye online ortamda ders çalıştırıyoruz.

4. ÜNİVERSİTE-OKUL ORTAKLIĞI OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİNDE ÖNERİLEN

Öğretmen eğitimi, eğitim fakültesi ve okul ortaklığıyla yapılmalı, bu ortaklıkta taraflar eşit hak ve sorumluluk sahibi olmalıdır. Öğretmen eğitiminin en az iki yılı öğretmenlerin işyeri olan okul ortamında yapılmalıdır. Dört yıllık öğretmen eğitimi programında okuyan öğretmen adayları üçüncü sınıfta iki dönem boyunca deneyimli usta öğretmenlerin yanında Öğretmen Yardımcılığı (Çıraklık) yapmalıdır. Son sınıfta ise yine usta öğretmenlerin yanında iki dönem Öğretmenlik Uygulamasına (Kalfalık) başlamalıdır.

MEF'TE YAPILAN UYGULAMA

a. 2014-2015 Öğretim Yılında OKULDA ÜNİVERSİTE PROJESİNİ uygulamak üzere İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü ile bir yıllık bir protokol imzalanmıştır. Bu protokolün imzalanması için hem İstanbul il hem de Sarıyer İlçe Milli Eğitim Müdürlükleri ve müdürlüklerin ilgili birimleri ziyaret edilerek uygulanmak istenen model anlatılmış, uzmanlar ikna edilerek gerekli izinler alınmıştır.
b. Ayrıca Sarıyer İlçe Kaymakamlığı ziyaret edilerek kendisine uygulama hakkında bilgi verilmiştir.
c. Öğretim yılı sonunda İl Milli Eğitim Müdürlüğünün isteği üzerine yapılan çalışmalar rapor edilmiş ve müdürlüğe sunulmuştur.
d. 2015-2016 Öğretim Yılında yapılan çalışmaları beğenen İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü ile üç yıllık yeni bir işbirliği protokolü imzalanmıştır. Çalışmalar artarak devam etmektedir.

5. ÖĞRETMEN VE PSİKOLOJİK DANIŞMAN ADAYLARI OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİNDE ÖNERİLEN:

Öğretmen adayları öğretmenliğe ilgi ve yeteneği olanlar arasından seçilmelidir. Eğitim fakültesine başvuranlar, akademik başarılarına, resim, müzik, spor vb gibi bir alandaki ilgi ve yeteneklerine, toplum hizmeti veya sosyal sorumluluk deneyimlerine ve çocuklarla yaptıkları çalışmalara bakılarak değerlendirilmeli ve ilk elemeyi geçenler mülakata alınmalıdır. Mülakatla birlikte veya mülakata alternatif olarak öğretmen eğitimi programlarına girmek isteyenlere ÖĞRETMENLİK İLGİ VE YETENEK TESTİ de verilebilir.

MEF'TE YAPILAN UYGULAMA

Türkiye'de öğretmen eğitimi 1982'den bu yana üniversiteler bünyesinde yer alan eğitim fakültelerinde verilmektedir. Bir eğitim fakültesindeki her hangi bir öğretmenlik veya psikolojik danışmanlık programına girebilmek için üniversite giriş sınavlarında belli bir puan almak gerekmektedir. Fakülteler giriş kriterleri zaman içinde değişmektedir. 2024 yılı itibariyle bir eğitim fakültesine girebilmek için üniversite giriş sınavında ilk 300 bine girmek gerekmektedir. Bir başka deyişle üç milyona yakın lise mezununun girdiği sınavda en başarılı ilk 300 bin öğrenciden biri olmak lazımdır. Eğitim fakültesinde öğrenci olmak isteyenler için mülakat yapılmamaktadır. Öğretmenlik ilgi ve yetenek testi gibi bir testte yoktur. OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİNDE eğitim fakültesine öğrencilerin üniversite giriş sınavından sonra mülakat yapılarak alınması veya ilgi ve yetenek testi verilerek seçilmesi önerilmekle birlikte Türkiye'deki üniversiteye giril sistemi ve yasal mevzuat buna izin vermemektedir. Diğer 96 eğitim fakültesi gibi MEF Eğitim Fakültesi de öğretmen ve psikolojik danışman adaylarını kendisi seçmemekte, YÖK'ün gönderdiği kazanan listesinde kimler varsa onlar programa kayıt olmaktadır.

6. KAVRAMSAL ÇERÇEVE OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİNDE ÖNERİLEN

Eğitim fakültelerinin temel yasa ve değerlerle uyumlu bir vizyonu, misyonu, temel ilkeleri ve spesifik amaçları olmalıdır. Bu vizyon ve amaçlar ilgili programda görev yapan herkes tarafından bilinmeli, onları aynı amaca yöneltmeli ve eyleme dönüşmelidir.

MEF'TE YAPILAN UYGULAMA

MEF Eğitim Fakültesi'nin vizyonu ve spesifik amaçları şunlardır.

a. Vizyonu: MEF Eğitim Fakültesi'nin vizyonu, uluslararası standartlara göre en iyi şekilde yetişmiş; farklılıkları ne olursa olsun bütün öğrencilerini eğitebilen, 21. yüzyıl becerilerine sahip, dünya ile konuşan, dünya ile çalışan ve dünya ile yarışan, bilgili, becerili ve erdemli eğitimciler yetiştirmektir.
b. Amaçları:
   - Bilgili, Becerili ve Erdemli Öğretmenler ve Psikolojik Danışmanlar Yetiştirmek
   - Okullardaki Öğrenci Başarısını Yükseltmek
   - Öğretmenlerin Mesleki Gelişimini Sağlamak
   - Öğretim Üyelerinin Mesleki Gelişimini Sağlamak
   - Yerel Eğitim Sorunlarını Bilimsel Olarak Araştırmak
   - Öğretmen Eğitiminde Bir Türkiye Markası Yaratmak

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

7. LİDERLİK
OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİNDE ÖNERİLEN

OKUDA ÜNİVERSİTE MODELİ öğretmen ve psikolojik danışman eğitiminin üniversite ve okul ortaklığıyla yapılmasını temel ilke olarak kabul eder. Bunun için modeli uygulayan eğitim fakültesi dekanı ve il milli eğitim müdürünün öğretmen eğitiminden sorumlu olduğu bir eş-başkanlık modeli uygulanmalıdır.

MEF'TE YAPILAN UYGULAMA

a. İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü OKULDA ÜNİVERSİTE PROTOKOLÜNÜ imzalayarak modelin uygulanmasına destek vermiştir. Ancak İl Milli Eğitim Müdürleri değiştikçe modele verilen desteğin düzeyi de değişmiştir.
b. MEF Eğitim Fakültesi'nin uygulama yaptığı okullar önce Sarıyer daha sonra da diğer İlçe Milli Eğitim Müdürleriyle işbirliği yapılarak seçilmiştir. MEF Eğitim Fakültesi öğretim üyeleri ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü yöneticileri okulları birlikte ziyaret ettikten sonra en uygun okulları belirlemiştir.
c. Okullarda yapılan uygulamaların her aşamasında öğretmen eğitimi ve öğrenci başarısının artması için yapılan üniversite-okul ortaklığı ilkelerine titizlikle uyulmaktadır.

Okulda Üniversite Projesi'nin Bütçesi

MEF Eğitim Fakültesi'nde uygulanan Okulda Üniversite Projesi ve sıfır bütçe ile uygulanmaktadır. Öğretim üyelerinin okullarda yaptığı çalışmalar üniversitenin terfi yönetmeliğinde belirlenen kurallara göre puana dönüştürülerek öğretim üyelerinin terfilerinde kullanılmaktadır.

Eğitim fakültesi öğrencilerinin üçüncü ve dördüncü sınıfta iken okullarda yaptıkları çalışmalar Okulda Üniversite Modelinin gereği olarak yapılan staj çalışmalarıdır.

Hem MEF Üniversitesinden hem de diğer üniversitelerden öğrencilerin yaptığı BİREBİR DERS ÇALIŞTIRMA faaliyeti sosyal sorumluluk olarak yapılmakta ve bu öğrencilere sadece Toplum Hizmeti Sertifikası verilmektedir.

SONUÇ

Üniversite bilimsel bilgi üretiminin, okul ise deneyimle kazanılan bilgeliğin merkezidir. Eğitim fakülteleri öğretmen yetiştirir, ancak üniversitede öğrenilen bilgi öğretmen olmaya yetmez. Meslek eğitimi üniversite ve işyeri ortaklığı ile verilmelidir. Diğer taraftan okul da öğrencilerini tek başına, kendi içine kapanarak eğitemez; üniversiteyle işbirliği yaparak kendisini yenilemelidir. Eğitim fakültesi ve okul amaçlarını gerçekleştirmek için birbirini tamamlaması gereken iki kurumdur. Tıp fakültesi-eğitim hastanesi örneğinde olduğu gibi eğitim fakültesi ve okulun işbirliği yapması bir tercih değil zorunluluktur. Eğitim fakültesi öğrencilerinin okullarda yaptığı uygulama bir yılı ÖĞRETMEN YARDIMCILIĞI (çıraklık) bir yılı da ADAY ÖĞRETMENLİK (kalfalık) olmak üzere toplam iki yıl olmalıdır. Bu süre içinde öğretmen adayları hem öğrencilere ders çalıştırarak başarıya katkı sağlamalı hem de yerleştirildikleri sınıflarda ders vererek öğretmenlik mesleğini öğrenmelidir. Bu iki yıl boyunca öğretmen adaylarına hem deneyimli uygulama öğretmenleri hem de uygulama öğretim üyeleri rehberlik etmelidir.

Son olarak, OKULDA ÜNİVERSİTE MODELİ çatısı altında yapılan öğretmen yetiştirme programı modelimiz 10. senenin sonunda bilimsel yayınlarını artırarak çalışmalarına devam etmektedir. Öğretim üyelerimiz ve elemanlarımız modeli çeşitli açılardan, kendi uzmanlık alanları çerçevesinde modeli değerlendirilmesine ve iyileştirilmesine ışık tutmaktadır. 10. YIL değerlendirme çalışmalarımız için MEF Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dekanlığı ile iletişime

geçebilirsiniz [Bkz. Birgili & Özcan, 2016; Birgili ve diğerleri, 2018, Özcan & Birgili, 2019; Birgili & Özcan, 2023].

Kaynakça:

American Association of Colleges for Teacher Education (AACTE) (2010a). *The clinical preparation of teachers: A policy brief.* Washington, D.C.: AACTE Pub.

American Association of Colleges for Teacher Education (AACTE) and the Partnership for the 21st Century Skills (P21) (2010b). *21st Century knowledge and skills in educator preparation*. Author. Internet link: www.aacte.org

American Federation of Teachers (AFT) (2012). *Raising the bar: Aligning and elevating teacher preparation and the teaching profession*. A report of the American Federation of Teachers, Teacher Preparation Task Force. AFT-A Union of Professionals Pub.

Aydın, U., Birgili, B., Tunç-Pekkan, Z., Taylan, R. D., & Özcan, M. (2016). The effect of University within School Model-based instruction on 5th grade students' achievement in fractions. American Educational Research Association Meeting [AERA], April 8-12, Washington, D.C., USA.

Aydın, U., Tunç-Pekkan, Z., Taylan, R. D., Birgili, B., & Özcan, M. (2017a). Equity in middle school students' fractional knowledge: Does school type matter in Turkey? *European Journal of Education Studies*, *3*(9), 480-496. https://doi.org/10.5281/zenodo.937254

Aydın, U., Tunç-Pekkan, Z., Taylan, R. D., Birgili, B., & Özcan, M. (2017b). University-School partnership: A lens for school type differences in fractional knowledge. Paper presented at European Conference on Educational Research [ECER 2017], August 21-25, University College UCC, Copenhagen, Denmark, 2017.

Aydın, U., Tunç-Pekkan, Z., Taylan, R. D., Birgili, B., & Özcan, M. (2017c) Okulda Üniversite Modeli: Beşinci sınıf öğrencilerinin kesir bilgisi gelişiminden yansımalar [University within School model: Reflections from the fifth grade students' fractional knowledge development]. *Kastamonu University Journal of Faculty of Education, 25*(5), 1979-1994. https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/349084

Aydın U., Tunç-Pekkan, Z., Taylan, R. D., Birgili, B., & Özcan, M. (2018). Impacts of a University-School partnership on middle school students' fractional knowledge. *The Journal of Educational Research, 111*(2), 151-162. https://doi.org/10.1080/00220671.2016.1220358

Beck, C., & Kosnik, C. (2006). *Innovations in teacher education: A social constructivist approach.* New York: State University of New York.

Birgili, B., & Özcan, M. (2016). University within School: Evaluation of new teacher education model. European Conference of Educational Research [ECER 2016], 22-26 August, Dublin, Ireland. https://eera-ecer.de/ecer-programmes/conference/21/contribution/38121

Birgili, B., Göl, S., & Özcan, M. (2018). A longitudinal study on evaluation of 'University within School': A teacher education model. Paper presented at X. International Educational Research Congress, April, 27-30, Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Nevşehir, Turkey.

Birgili, B., & Özcan, M. (2023, June 8-11). Okulda Üniversite Modelinin 10. yılına doğru: Boylamsal değerlendirme [Towards the 10th year of the University witin School Model: Longitudinal evaluation]. Paper presented at X. International Eurasian Educational Research Congress at TED University, Ankara. https://www.ejercongress.org/wp-content/uploads/2023/07/2023-Abstract-Book.pdf

CAEP (Council for the Accreditation of Educator Preparation) http://www.caepnet.org/standards/introduction

Carnegie Forum on Education (1986). *A nation prepared: Teachers for the 21st century*. The report of the Task Force on Teaching as a Profession. Carnegie Forum Pub.

Castle, S., Fox, R. K., & Souder, K. O. (2006). Do professional development schools (PDSs) make a difference? A comparative study of PDS and non-PDS teacher candidates. *Journal of Teacher Education,* 57(1), 65-80.

Cochran-Smith, M., & Zeichner, K. M. (Eds.). (2005). Studying *teacher education: The report of the AERA panel on research and teacher education*. Published for AERA by Lawrence Erlbaum Associates.

Cochran-Smith, M., Feiman-Nemser, S., McIntyre, D. J., & Demers, K. E. (Eds.). (2008). Handbook *of research on teacher education: Enduring questions in changing contexts, 3rd ed.* New York and London: Co-published by Routledge/Taylor and Francis Group and the Association of Teacher Educators.

Cooke, M., Irby, D. M., & O'Brien, B. C. (2010). *Educating physicians: A call for reform of medical school and residency*. The Carnegie Foundation for the Advancement of Teaching, Preparation for the Professions series. Stanford, CA: Jossey-Bass Pub.

Darling-Hammond, L. (2006). *Powerful teacher education: Lessons from exemplary programs*. California: Jossey-Bass: A Wiley Imprint.

Darling-Hammond, L., & Lieberman, A. (Eds.) (2012). *Teacher education around the world: Changing policies and practices*. London and New York: Routledge Taylor and Francis.

Darling-Hammond, L. (2012). Teacher preparation and development in the United States. In Darling-Hammond, L. and Lieberman, A. (Eds.). *Teacher education around the world: Changing policies and practices*. London and New York: Routledge Taylor and Francis.

Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000a). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in the undergraduate years (Alverno College by Kenneth Zeichner and Wheelock College by Lynne Miller and David Silvernail).* AACTE Pub.

Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000b). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in a five-year program (Trinity University by Julia E. Koppich, University of Virginia by Katherine K. Merseth and Julia E. Koppich).* AACTE Pub.

Darling-Hammond, L., & MacDonald, M. B. (2000). *Bank Street College of Education* in Darling-Hammond, L. (Ed.) (2000c). *Studies of excellence in teacher education: Preparation at the graduate level.* AACTE Pub.

Darling-Hammond, L., Gendler, T., & Wise, A. E. (1990). *The teaching internship: Practical preparation for a licensed profession.* California: RAND Corporation Center for the Study of Teaching Profession.

Darling-Hammond, L. (2012). Teacher preparation and development in the United States: A changing policy landscape. In Darling-Hammond and Lieberman. *Teacher education around the world.* London and New York: Routledge.

Flexner, A. (1910). *The Flexner report on medical education in the United States and Canada 1910.* Washington, D.C.: Science and Health Publications.

Goodwin A. (2012). Quality teachers, Singapore style. In Darling-Hammond and Lieberman, (Eds.). T*eacher education around the world: Changing policies and practices*. London and New York: Routledge.

Hammerness K., Tartwijk J., & Snoek M. (2012). Teacher preparation in the Netherlands : Shared visions and common features. In Darling-Hammond and Lieberman (Eds.). *Teacher education around the world: Changing policies and practices.* London and New York: Routledge.

Holmes Group (1986). *Tomorrow's teachers: A report of the Holmes Group*. MI: Author.

Holmes Group (1990). *Tomorrow's schools: Principles for the design of professional development schools*. MI: Author.

Holmes Partnership (2007). *The Holmes partnership trilogy: Tomorrow's teachers, tomorrow's schools, tomorrow's schools of education.* New York: Peter Lang.

http://www.mef.edu.tr

Hürriyet (2013, December 21). *Okulda üniversite* [University within school] Retrieved from: http://www.hurriyet.com.tr/okulda-universite-25418525

Hürriyet (2015, September 29). *Türkiye'de okullar arasında büyük kalite farkı var* [There are huge quality gap between schools in Turkey] Retrieved from: http://www.hurriyet.com.tr/turkiye-de-okullar-arasinda-buyuk-kalite-farki-var-30189993

Hürriyet (2016 , March 6) *Üniversite sınav puanıyla öğretmen seçilmez* (Teacher candidates should not be selected by University Entry Exam scores) Retrieved from: http://sosyal.hurriyet.com.tr/yazar/nuran-cakmakci_372/universite-sinav-puaniyla-ogretmen-secilmez_40064291

Ingersoll, R.M., Gang, D., Meilu, S., Lai, K.C., Fulita, H., Kim, E., Tan, S.K.S., Wong, A.F., Siribanpitak, P., & Boonyananta. (2006). A comparative study of teacher preparation and qualifications in six nations. Consortium for Policy Research in Education (CPRE) Pub.

Koppich, J. E. (2000). *Trinity University* in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000b). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in a five-year program.* AACTE Pub.

Levin B. (2012). Building capacity for sustained school improvement-Canada. In Darling-Hammond and Lieberman (Eds.). *Teacher education around the world: Changing policies and practices.* London and New York: Routledge.

Macbeath J. (2012). *Teacher training, education or learning by doing in the UK* In Darling-Hammond and Lieberman (Eds.). *Teacher education around the world: Changing policies and practices.* London and New York: Routledge.

Mayer D., Pechone R., & Merino, N. (2012). *Rethinking teacher education in Australia: The teacher quality reforms.* In Darling-Hammond and Lieberman (Eds.). *Teacher education around the world: Changing policies and practices*. London and New York: Routledge.

Merseth, K. K., & Koppich, J. E. (2000). *University of Virginia.* In Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000b). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in a five year program*. AACTE Pub.

Miller, L., & Silvernail, D. (2000). *Wheelock College*. In Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000a). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in the undergraduate years.* AACTE Pub.

National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE) (2007). *Professional standards for the accreditation of schools, colleges, and department of education.* NCATE Pub. İnternet address: www.ncate.org.

National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE) (2010). *Transforming teacher education through clinical practice: A national strategy to prepare effective teachers, Report of the Blue Ribbon Panel on Clinical Preparation and Partnerships for Improved Student Learning.* NCATE Pub. İnternet address: www.ncate.org.

National Council on Teacher Quality (NCTQ). (2012). *Improving teacher preparation: National summary. 2012 State teacher policy yearbook.* NCTQ Pub.

National Council on Teacher Quality (NCTQ). (2013). *A review of the nation's teacher preparation programs.* NCTQ Pub.

Ozcan, M. (2013). *Okulda üniversite: öğretmen eğitimini yeniden yapılandırmak için bir model önerisi (University within school: A model to re-structure teacher education in Turkey).* İstanbul, Turkey: TÜSİAD Publication. Information about TÜSİAD can be seen at www.**tusiad**.us or at *www.**tusiad**.org.*

Ozcan, M. (2011). *Bilgi çağında öğretmen: Eğitimi, nitelikleri, gücü. (Teachers in the information age: Education, qualities and power of teachers)* Ankara: TED Pub.

Ozcan, M. (2012a). İşyerinde üniversite kavramının öğretmen eğitimine uygulanması: Okulda üniversite modeli (Application of the concept of the "university within workplace" to teacher education). *Uluslararası yükseköğretim kongresi: Yeni yönelişler and sorunlar (UYK-2011) bildiri kitabı.* T.C. Yükseköğretim Kurulu.

Ozcan, M. (2012b). Okulda üniversite modelinde kavramsal çerçeve: Eylemdeki vizyon (Conceptual framework: Vision in action in the model of university within school). *Journal of Teacher Education and Educators (Öğretmen Eğitimi ve Eğitimcileri Dergisi).* Vol. 1, n. 1, pp: 107-132.

Ozcan, M., & Birgili, B. (2019). The evaluation of a University-School partnership model: A longitudinal study on ‘University within School’. Paper presented at American Educational Research Association Meeting [AERA], 2019 Annual Meeting, April 5-9, Toronto, Canada.

Phi Delta Kappa (1996). *Preparing America's teachers*. Author.

Posta (2015, September 29). *Japonlar yerinde eğitim için MEF'e geldi* [Japanese visited MEF for teacher education in the workplace] Retrieved from: http://www.posta.com.tr/egitim/HaberDetay/Japonlar--yerinde-egitim--icin-MEF-e-geldi.htm?ArticleID=303530

Richardson, V. (Ed.) (1997). *Constructivist teacher education: Building a world of new understandings*. Washington, D.C.: Falmer Press.

Shalberg, P. (2011). *Finnish lessons: What can the world learn from the educational change in Finland.* New York: Teachers College Press.

Shalberg, P. (2012). *The most wanted: Teachers and teacher education in Finland.* Darling-Hammond, L. and Lieberman, A. (Eds.). *Teacher education around the world: Changing policies and practices*. London and New York: Routledge Taylor and Francis.

Shulman, L. S. (2004). *The wisdom of practice: Essays on teaching, learning, and learning to teach*. California: Jossey-Bass.

Shulman, L. S. (1998, May). Theory, practice and the education of professionals. *The Elementary School Journal*, Vol. 98, No. 5. Special issue: John Dewey: The Chicago Years, pp. 511-526

Snyder, J. (2000). *University of California-Berkeley* in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000c). *Studies of excellence in teacher education: Preparation at the graduate level.* AACTE Publication.

Taylan R. D., Z. Tunç-Pekkan, Aydın, U., & Birgili, B. (2022). Teacher educators in K-12 classrooms: How to nurture professional development and research. *Journal of Higher Education Theory and Practice, 22*(1). https://doi.org/10.33423/jhetp.v22i1.4974

Sözcü (2015a, September). *Okulda üniversite dünya gündeminde* [University within school on the agenda of the world.] Retrieved from: http://www.sozcu.com.tr/egitim/okulda-universite-modeli-dunya-gundeminde.html

Sözcü (2015b, June 3) *Türkiye'nin en şanslı okulu* [Turkey's luckiest school] Retrieved from: http://www.sozcu.com.tr/egitim/okulda-universite-modeli-dunya-gundeminde.html

Taylan, R. D., Tunç-Pekkan, Z., Aydın, U., Birgili, B., & Özcan, M. (2016). Investigating fifth-grade students' conceptions of fractions on the number line. National Council of Teachers of Mathematics Research Conference [NCTM], April 13-16, San Francisco, USA.

Tunç-Pekkan, Z., Taylan, R. D., Birgili, B., Aydın, U., & Özcan, M. (2016). Academicians as teachers: Nurturing teaching experience. 13th International Congress on Mathematical Education [ICME], July 24-31, Hamburg, Germany.

U.S. Department of Education (1983). *A nation at risk*. Washington D.C.: Author.

U.S. Department of Education (2011). *Our future, our teachers: The Obama Administration's plan for teacher education reform and improvement*. Author.

Whitford, B. L., Ruscoe, G., & Fickel, L. (2000). *University of Southern Maine* in Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000c). *Studies of excellence in teacher education: Preparation at the graduate level.* AACTE Pub.

www.osym.gov.tr (retrieved on March 1, 2916. See for teachers' subject matter knowledge tests)

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) (2011). *Türkiye yükseköğretim yeterlilikleri çerçevesi (TYYÇ): Temel alan yeterlilikleri, öğretmen yetiştirme and eğitim bilimleri, temel alan kodu: 14. (Framework for higher education standards in Turkey)* Ankara: Author.

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) (2007). *Öğretmen yetiştirme and eğitim fakülteleri (1982–2007) (Teacher education and colleges of education).* Ankara: Authors: Kavak, Y., Aydın, A. and Akbaba-Altun, S.

Zeichner, K. (2010). Rethinking the connections between campus courses and field experiences in college-and university-based teacher education. *Journal of Teacher Education* 61(1-2), 89-99.

Zeichner, K. (2006). Reflections of a university-based teacher educator on the future of college- and university-based teacher education. *Journal of Teacher Education* 57(3), 326-340.

Zeichner, K. (2000). *Alverno College*. In Darling-Hammond, L. (Ed.). (2000a). *Studies of excellence in teacher education: Preparation in the undergraduate years.* AACTE Publication.

КОГНИТИВНЫЙ ТРЕНД ЭКСПЛИКАЦИЙ ЦИФРОВОЙ ЭКОНОМИКИ В КОНТЕКСТЕ МЕТОДОЛОГИЧЕСКОЙ РЕФЛЕКСИИ

Шухрат Салиевич КУШАКОВ
Самаркандский институт экономики и сервиса,
доктор философскихнаук, профессор
Узбекистан, САМАРКАНД
shuhratqushakov@gmail.com

Аннотация

В данном исследовании осуществляется методологическая рефлексия теоретических проблем формирования цифровой экономики, в ней раскрывается инновационные характеристики новой формы экономической деятельности, рождающая новый тип креативного экономического мышления. Автор вводит конструктивный неологизм «цифро-экономическая революция», рассматривает отличие цифро-экономической революции от других типов социальных и научно-технологических революция. Результатом исследования является выяснение содержания и направленности когнитивных экспликаций цифровой экономики в аспекте их теоретической и методологической обоснованности. Это позволяет иметь более корректное представление о трендах современных форм экономической деятельности.

Ключевые слова: методология, концепт, экспликация, цифровизация, цифро-экономическая революция, цифровая экономика.

COGNITIVE TREND OF EXPLICATIONS OF THE DIGITAL ECONOMY IN THE CONTEXT OF METHODOLOGICAL REFLECTION

Shukhrat Salievich KUSHAKOV
Samarkand Institute of Economics and Service,
Doctor of Philosophy Sciences, Professor
Uzbekistan, SAMARKAND
shuhratqushakov@gmail.com

SUMMARY

This study provides a methodological reflection of the theoretical problems of the digital economy, it reveals the innovative characteristics of a new form of economics activity, giving rise to a new type of creative economic thinking. The author introduces a constructive neologism - “digital-economic revolution”, considers the difference between digital-economic revolution and other types of revolution. The result of the is to clarify the content and direction of the cognitive explication of the digital economy in terms of the theoretical and methodological validity. This allows to have a more correct idea of the trends of modern forms of economic activity.

Key words: methodology, concept, explication, digital-economic revolution digitalization, digital economy.

ВВЕДЕНИЕ

Со второй половины XX столетия мир переживает череду технико-экономических революций – научно-техническая революция, информационная революция, компьютерная революция, производственная революция, четвёртая промышленная революция, цифровая революция и др. Все эти революции осуществляют коренной переворот в различных сферах

экономики, технологии, коммуникации, транспорта и связи. Можно с уверенностью сказать, что современная наука обрела новые объекты исследования и разработок. Особенностью этих объектов является то, что они отличаются полисистемностью, нелинейностью их характеристик и трансформаций, сложнейшей когерентностью субъективных и объективных составляющих их компонентов. К классу таких объектов, без всякого сомнения относится и формирующаяся цифровая экономика. Более того, наблюдается тренд глобализации цифровой экономики. В настоящее время, цифровая экономика рассматривается как модель метавселенной, в которой находит своего отражения то, что интегративный тренд цифровизации в мировой экономике приведет к образованию глобальной цифровой среды [Морозов, 2022:7].

Все это в совокупности определило появление проблемной ситуации, когда методологическое мышление как теоретиков, так и практиков экономической деятельности оказалось не способным сформулировать обобщающую модель или концепцию цифровой экономики. Этим вызвана актуальность и необходимость обращения к концептуальному осмыслению и методологической рефлексии круга проблем, связанных с развитием новой экономической реальности – виртуализация и цифровизация экономической сферы социума.

Методы

В целях изучения поставленных в данной статье вопросов используется креативный потенциал методов сравнительного сопоставления, рефлексивной концептуализации, системного подхода, конструктивного анализа и обобщения. Представляется, что когерентный подход к использованию этих методов позволяет более или менее корректно описать и объяснить генезис, прогресс и особенности функционирования цифровой экономики, осмыслить социальные, технологические и когнитивные последствия новейших экономических трендов. Такой подход даст возможность критически проанализировать имеющие интерпретации относительно новой модели экономики, охарактеризовать природу и особенные черты развивающейся цифровой экономики.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Постановка проблемы

Исследования рассматриваемой проблемы начались где-то в конце прошлого столетия, когда стали появляться первые упоминания по поводу digital economy. Относительно появления термина “цифровая экономика” существует различные мнения. Большинство исследователей считают, что этот термин ввели примерно в одно и то же время двое ученых: Дон Тапскотт в своей книге “Цифровая экономика: обещание и опасность в эпоху сетевой разведки” опубликованной в 1995 г. и Николас Негропонте, предложивший в том же году термин “digital economy” [Neogronte, 1995]. В своей книге “Электронно-цифровое общество” Дон Тапскотт дает более развернутую картину перемен, которых несет с собой цифро-экономическая революция – цифровая презентация производимых товаров и услуг, виртуализация производства, инновационное мышление, формирование сетевых сообществ в таких структурах как бизнес, организация и управление производством, далее, цифровизация государственного управления, систем образования и др. [Тапскотт, 1999]. В дальнейшем ученые стали исследовать процесс повсеместного перехода от аналоговых технологий к цифровым И.Г.Шестаков этот процесс характеризует как новую темпоральность цифровой цивилизации [Шестакова, 2019:20-29].

Именно процесс замещения традиционной экономики цифровой экономикой вызвал острейший интерес среди ученых и специалистов, представляющие различные отрасли социально-гуманитарного знания [Комиссаров, 2015; Юрасов, 2008; Тапскотт, 1999;

Урманцев, 2017]. Опубликовнные по рассматриваемой проблемы работы [Бухт & Хикс, 2018; Урманцев, 2017; Паньшин, Цифровая экономика: понятия и направления.] свидетельствует о том, что пока не существует единой, общепризнанной интерпретации понятия цифровой экономики. Имея в виду сложившуюся когнитивную ситуацию, английские ученые Р.Бухт и Р.Хикс считают необходимым уточнить понятие цифровой экономики в силу ее расплывчатости и тесной взаимосвязанности с традиционной экономикой. В качествен примера они приводят определения, характеризующие цифровую экономику то как “сложную структуру”, то как “экономики, основанной на цифровых технологиях” или же как “конвергенцию компютерных и коммуникационных технологий в сети интрнет” и др. [Бухт & Хикс, 2018:143-172]. Естественно, такого рода определения не смогут играть роль рабочей гипотезы или же кнцептуального конструкта при разработке теоретических основ стратегии развития цифровой экономики.

В докладе НИУВШЭ к XX-ой Апрельской международной научной конференции по проблемам развития экономики и общества под названием «Что такое цифровая экономика: тренды, компетенции, измерение» (9-12 апреля 2019г., г. Москва) отмечается необходимость разработки понятийного аппарата цифровой экономики. В качестве первого шага предлагается создать операционный понятийный аппарат, который способствовал бы разработку системы статистического измерения трендов цифровой экономики [http:www.hse/ru]. В настоящее время, исследования и разработки, направленные по созданию понятийного аппарата, а также, общей теории цифровой экономики продолжается.

Результаты и обсуждения

В наше время, разворачивается очередная, но уже глобальная по масштабу, революция, которую можно называть “цифро-экономической революцией”. В отличие от разного рода отраслевых революций, эта революция носит многоуровневый, полисистемный характер, а порождаемые ею тренды и трансформации распространяются на все страны и регионы мирового сообщества.

Цифро-экономическая революция - это такой глубочайший переворот, в результате которого появляется виртуально-модельная экономика, замещающая классический тип экономики там, где возможно, целесообразно и выгодно осуществлять цифровизацию производства, распределения и потребления товаров.

Таким образом, результатом интегральной цифро-экономической революции является переход от доэлектронной экономики с её индустриальным типом произвоства и хозяйствования к цифровой экономике, а еще шире, цифровому обществу. Самоорганизующимися ячейками цифрового общества являются виртуальные сетевые сообщества, являющиеся своеобразными аттракторами по привлечению субъектов спроса и предложения.

Вместе с тем, концептуальное осмысление феномена цифровой экономики оставляет желать лучшего, а существующие интепретации варьируются в довольно широких пределах. В этой связи есть необходимость в методологическом и концептуальном осмыслении характеристик и аспектов цифровизации экономики, а еще шире, виртуализации и цифровизации различных сфер социума.

При необходимости разработки тееретико-концептуальных оснований проектов развития цифровой экономики, ее сегментов и структур, следует прежде всего иметь более или менее четкие представления относительно их природы, механизмов функционирования, их системных взаимосвязей и др. Когда такие представления имеются, то они эксплицируюся и обобщаются в понятиях, концептуальных подходах, воплощаются в инновационных проектах и разработках. В Постановлении Президента Республики Узбекистан “О мерах по развитию цифровой экономики в Республики Узбекистан” особое внимание уделяется

разработке основных понятий (выделено мной-Ш.К.) в сфере технологии “блок-чейн” и принципы ее функционирования [https://wwwLex/uz/ru/pdfs/3806048/].

Приходится, однако, констатировать, что в отношении теоретико-методологического осмысления проблем цифровой экономики, ее экспликации существует большой разброс подходов и интерпретаций.

Возьмем, к примеру, само понятие цифровой экономики. Прошло более четверть века с того времени, как оно стало предметом научного исследования. Но, до сих пор не существует, даже с учетом плюрализма мнений, более или менее удовлетворительного, с точки зрения норм научной рациональности, определения понятия цифровой экономики.

Некоторые исследователи считают, что цифровая экономика – это виртуальная среда, дополняющую нашу реальность. Здесь, как можно заметить, отсутствует указание на видовое отличие цифровой экономики от других существующих реальностей, феноменов. Например, глобальная сетевая паутина - Internet тоже является виртуальной средой, дополняющая нашу реальность, но она качественно отличается от реальности каковой является цифровая экономика. Кроме того, цифровая экономика включает в свою структуру, в качестве компонента, материально-техническую составляющую в виде средств цифровой логистики и потока товаров или их моделей по различным видам коммуникаций. Это означает, что цифровая экономика является гибридной системой, интегрирующая, говоря языком виртуалистики, константную (материально-техническую) и виртуальную реальностей. Наряду с этим, отдельные исследователи считают, что наиболее характерным признаком цифровой экономики является ее виртуальность, проявляющаяся в виде «цифровых двойников» [Алабина, и др., 2022: 20].

Есть попытки охарактеризовать цифровую экономику на основе информационного подхода. Согласно Б.Паньшин цифровая экономика является составной частью информационной (цифровой) среды [Паньшин, Цифровая экономика: понятия и направления]. Здесь, во-первых, отождествляются понятия информации и цифра, поскольку они являются качественно различными феноменами, а, во-вторых, скорее наоборот, информационная среда является виртуальной частью цифровой экономики. А последняя, в свою очередь, интегрирует константную (материальное производство, кадры, технологии и т.д.) и виртуальную (цифровые модели товаров и услуг) составляющие экономической реальности.

Нередко существо цифровой экономики пытаются определить через понятие деятельности, иначе говоря, представить ее как вид или сферу деятельности [http:www.hse/ru]. На мой взгляд, цифровая экономика - это не просто вид деятельности по созданию чего-либо (скажем виртуальных товаров), а представляет собой системно-функциональный объект, обладающий относительной независимостью от коллективного субъекта (участников и деятелей этой экономики) с присущей только ей специфических характеристик функционирования и развития. Само собой разумеется, что такой сложный, полисистемный и многоуровневый объект не может существовать без деятельности, креативной активности творцов инновационной экономики, субъектов экономических отношений. Но это уже деятельность субъектов внутри неклассического экономики, ее сегментов и подразделений.

Можно привести еще один довод в пользу представления о системном характере цифровой экономики. Так, считается, что главными элементами этой экономики являются электронная коммерция, интернет-банкинг, электронные платежи, интернет-реклама, онлайн-услуги, а также, рынок интернет- игр, компьютерных программ и т.д. Перечисленные компоненты как раз и представляют собой структурного элемента системы, каким является цифровая экономика.

Технологической основой развития цифровой экономики является цифровизация основных структур и сегментов народно-хозяйственной экономики. Сама цифровизация

представляет собой повсеместное внедрение цифровых технологий в разные сферы жизни: промышленность, экономику, образование, культуру, обслуживание, услуг и развлечений и т.д. Вследствие этого резко повысился результат и эффективности экономической, управленческой и технологической деятельности в обществе. В докладе Всемирного банка о состоянии цифровой экономики "Цифровые дивиденды" сделанным еще в 2016 году, подчеркивается выгоды цифровизации:

- рост производительности труда;
- повышение конкурентоспособности компаний;
- снижение издержек производства;
- создание новых рабочих мест;
- увеличение степени удовлетворенности человеческих потребностей;
- преодоление бедности и социального неравенства.

Однако, для того чтобы цифровая экономика стала реальностью необходимо решать целый ряд проблем:

- низкий уровень цифровой грамотности населения;
- недостаток ИТ-инфраструктуры;
- нехватка ИТ-специалистов;
- "традиционное" сознание, ориентированное на работу с материальними, а не цифровыми объектами;
- необходимость радикальной перестройки бизнес моделей и управленческих парадигм [http://wwwup-pro.ru//library/strategy/tendencii/cyfrovizacciya-trend.htmi].

Большой прогресс в области цифровизации экономики достигнут в Республике Узбекистан. Так, данные Госкомстата свидетельствует о том, что валовая добавленная стоимость, созданная в сфере услуг – "информации и связи" за последние годы выросла в 2 раза с 4,4 до 8,8 трлн. сумов, а объем оказанных услуг по виду экономической деятельности "информация и связь" вырос в 2 раза с 6,3 до 12,9 трлн сумов [Исследование цифровой экономики Узбекистана].

Такого рода отрадные факты еще ждут своего теоретико-концептуального обобщения и интерпретации.

ВЫВОДЫ

Экономическая сфера современного общества дополнятся новой реальностью – цифровая экономика. Эта реальность, в определенном смысле, является следствием, результатом цифро-экономической революции.

Цифровая экономика как новая экономическая реальность сразу же обратила на себя внимание ученых и специалистов разных областей знания. Однако, как показывает критический анализ некоторых предложенных подходов и объяснений, их методологическое мышление оказалось не готово к адекватному осмыслению и интерпретации этой новой экономической реальности. Этим вызвано имеющиеся разночтения, в плоть до противоречивых истолкований смысла понятия цифровой экономики. В этой связи предлагается ряд рекомендаций методологического характера:

1. Рассмотрение концептуальных аспектов когнитивного тренда экспликаций цифровой экономики подтверждает актуальность и необходимость повышения уровня культуры методологического мышления.
2. Теоретико-методологический подход к исследованию важнейших проблем современной науки и социальной практики обязывает в каждом явлении анализировать и выявить механизм его функционирования и развития, отделить главное от второстепенного, раскрыть

фундаментальные тренды, характеризующие национальные и транснациональные модели цифровых экономик.

3. Еще одно методологическое обобщение касается вопроса повышения семантической адекватности эксплицируемых понятий и конструктов. Пока же существует большое разнообразие и разночтение в интерпретации понятий “виртуализация”, “цифровизация”, “цифровая экономика” и др.

4. Исследование проблем цифровой экономики через призму принципов и требований научной методологии несомненно повысить ценность и практическую эффективность ныне разрабатываемых креативных проектов и моделей новой экономики XX1 века.

Литература:

Комиссаров, Алексей. (2015). Четвёртая промышленная революция. *Ведомости, № 3938 (*14 октября 2015). Дата обращения 4 ноября 2015.

Шестакова, И.Г. (2019). Новая темпоральность цифровой цивилизации: будущее уже наступило// Научно-технические ведомости СПбГПУ. Гуманитарные и общественные науки. Т. 10. №2. С.20-29. DOI:10/ 18721/JHSS. 10202.

Юрасов, А.В. (2008). Основы электронной коммерции. М.: Горячая линия-Телеком. 480 с.

Neogronte, N. (1995) Being Digital Knopf (Paper edition 1996, Vintage Books.

Тапскотт, Дон (1999). Электронно-цифровое общество: Плюсы и минусы эпохи сетевого интеллекта/ Пер. с анг. Игоря Дубинского. Под ред. Сергея Писарева. //Киев. INT Пресс; Москва. Релф бук. С.432.

https://wwwLex/uz/ru/pdfs/3806048/

http:www.hse/ru

Бухт, Р. & Хикс, Р. (2018). Определение, концепция и измерение цифровой экономики //Вестник международных организаций. М., Том 13. №2. С.143-172.

Урманцев, А. (2017). Цифровизация: как специалисты понимают этот термин //ria/ru>yjdjcnb/. Дата обращения 16 июнь 2017 г.

Паньшин, Б. Цифровая экономика: понятия и направления //cyberleninka/ru>articl>tseoriya-ekonomika-ponyatiya/

http://www.up-pro.ru//library/strategy/tendencii/cyfrovizacciya-trend.htmi

Исследование цифровой экономики Узбекистана. //https://www gazeta/uz>2021/05/05> reserch

Алабина, Т.А. и др. (2022). Метавселенная как глобальный тренд экономики// Экономика. Профессия. Бизнес. №1. С.6-12.

Морозов, И.В. (2022). Методология исследования цифровой экономики// Управление в современных системах. №3. С.18-28.

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE İLİŞKİN ÜÇ KUŞAK KADINLARIN GÖRÜŞLERİ

Handan Asûde BAŞAL
Bursa Uludağ Üniversitesi
Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi, Prof. Dr.
Bursa Uludağ Üniversitesi Kadın ve Aile Çalışmaları
Araştırma Uygulama Ve Merkez Müdürü,
Türkiye, BURSA
asubasal@uludag.edu.tr

Abdullah BİLGE,
Ayşe KARGI,
Elif Sümeyye DEMİR,
Fatma Gizem ÖZEN,
Nida Başak TÜRKMEN,
Seray ÜZEL,
Zeliha TEMŞİ
Bursa Uludağ Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Kadın ve Aile Çalışmaları
Yüksek Lisans Programı Öğrencileri
Türkiye, BURSA

ÖZET

21.Yüzyıl dünyasında ve ülkemizde halen kadınlar şiddete maruz kalmaktadır. Bu araştırma ile kadınların farklı şiddet türlerine ilişkin tutumlarının incelenmesi ve üç farklı kuşak bağlamında karşılaştırılarak farklılıkların belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla; 15 aileye mensup üç kuşak 45 kadın (genç kadın, anne ve büyükanne) ile yarı yapılandırılmış görüşme yapılmış ve bu görüşmeler esnasında araştırma kapsamına giren üç kuşak kadınlara farklı şiddet türlerine ilişkin açık uçlu sorular sorulmuştur. Sorulara verilen cevaplar doğrultusunda; farklı eğitim düzeylerine, gelir durumlarına ve evlilik durumlarına göre değerlendirmeler yapılmıştır. Araştırma kapsamına giren kadınlar içinde, genç kadınların şiddetin farklı türlerine daha az tahammül gösterdikleri, 65 ve üzeri yaşa mensup kadınlarda ataerkil düşünceye eğilimin daha fazla olduğu ve görmüş oldukları şiddetti normalleştirebildikleri görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Şiddet, Şiddet Türleri, Kuşak.

OPINIONS OF THREE GENERATIONS OF WOMEN ON VIOLENCE AGAINST WOMEN

Handan Asude BASHAL
Bursa Uludag University,
Faculty of Education Lecturer, Prof. Dr.
Bursa Uludag University Women and Family Studies
Research Application and Center Manager,
Turkey, BURSA
asubasal@uludag.edu.tr

Abdullah BILGE,
Ayshe KARGI,
Elif Sumeyye DEMIR,
Fatma Gizem OZEN,
Nida Bashak TURKMEN,
Seray UZEL,
Zeliha TEMSHI

Bursa Uludag University
Institute of Social Sciences Women and Family Studies
Master's Program Students
Turkey, BURSA

SUMMARY

In the 21st century world and in our country, women are still exposed to violence. This research aims to examine women's attitudes towards different types of violence and to determine the differences by comparing them in the context of three different generations. To this end; Semi-structured interviews were conducted with 45 women from three generations (young women, mothers and grandmothers) from 15 families, and during these interviews, open-ended questions about different types of violence were asked to the three generations of women included in the research. In line with the answers given to the questions; Evaluations were made according to different education levels, income levels and marriage status. Among the women included in the research, it was observed that young women were less tolerant to different types of violence, that women aged 65 and over had a greater tendency towards patriarchal thinking and were able to normalize the violence they experienced.

Key words: Women, Violence, Types of Violence, Generation.

GİRİŞ

Dünya nüfusunun %49,7'si kadın nüfusundan oluşmaktadır ve her 100 kadına karşılık 101.7 erkek nüfusu karşılık gelmektedir. Dünyada her üç kadından biri de hayatının bir döneminde babası, kardeşi ve/veya eşi tarafından şiddete maruz kalmaktadır. Dünyada yaşayan kadınların % 30'u, Türkiye'de ise kadınların %29,6'sı sadece eşlerinden şiddet görmektedir.

Giderek ülkemiz OECD ülkeleri arasında, kadına karşı şiddetin en yaygın olduğu ülke konumuna gelmiştir. 2021 Küresel Cinsiyet Eşitsizliği Raporuna göre ise ülkemizde 2016 yılında kadınların %53'ü şiddet görürken 2020 yılında ise bu oran %66'ya yükseldi. Görüldüğü gibi kadınlara yönelik şiddet, giderek azalacağına, giderek artmaktadır.

Sivil Toplum Örgütlerinin tespitine göre; son on yılda 3000'den fazla kadın erkekler tarafından öldürülmüştür. 2012 Yılında sadece 139 bin kadın güvenlik birimlerinden koruma talep ederrken, 2020 yılında ise bu oran %114 artış göstererek 339 bin 792' ye yükselmiştir.

Birleşmiş Milletler 2021 verilerine göre Dünya'da 15 yaş ve üzerindeki her 3 kadından biri fiziksel ve/veya cinsel partner şiddetine, partnerleri olmayan kişiler tarafından da cinsel şiddete veya her ikisine birden hayatlarında en az bir kere maruz kalmaktadır.[3] Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi (UNODC) tarafından 2021 yılında yayımlanan rapora göre; 2020 yılında yaklaşık 47.000 kadın ve kız çocuğu yakın partnerler veya diğer aile üyeleri tarafından öldürülmüştür. Bu da dünyada her 11 dakikada 1 kadın veya kız çocuğunun kendi aileleri tarafından öldürüldüğü anlamına gelmektedir. Özellikle Asya ve Afrika kıtaları bu tür kadın ölümlerinin en çok raporlandığı bölgelerdir.[4]

Kadına yönelik şiddet hem şiddete uğrayan kadını hem kadının ailesini ve çocuklarını hem de bir bütün olarak toplumu ağır bir biçimde etkilemektedir **[Krahé, 2016]**. Şiddete maruz kalmış kadınların fiziksel ve psikolojik tedavileri ve yargısal harcamalar, devlet ve şiddete maruz kalmış kadınlar üzerinde önemli bir ekonomik yük oluşturmaktadır. Ekonomik şiddete uğrayan kadınlar iş yaşamına katılamadıklarından ev içinde gelir azlığı ve dengesizliği oluşmaktadır. İş yaşamına katılmakla birlikte şiddete uğrayan kadınların iş yerindeki performanslarının veya işe devam etmelerinin azaldığı da bilinmektedir **[Vyas vd., 2023]**.

Saldırganlık; genel olarak diğerine ya da kendine zarar verme amacını içeren duygu, düşünce ve davranışlar bütünü olarak tanımlanmaktadır. Şiddet ise insanda doğal olarak var olduğu düşünülen saldırganlık eğiliminin bireysel ve toplumsal boyutta, diğerine zarar verecek biçimde dışa vurulmasıdır. Diğer bir deyişle; öfke, kin, nefret ve düşmanlık gibi duyguların birtakım faktörlerin etkisiyle eyleme dönüşmesidir. Dolayısıyla en genel anlamda şiddet, saldırganlıkla ilgili bir davranış biçimidir.

Berksun'a [2011] göre şiddet; bir kişiye güç ve baskı uygulama, istediği bir şeyi şiddeti araç olarak kullanarak yapmak ya da yaptırmak şeklinde tanımlanırken, şiddet uygulama eylemleri ise zorlama, saldırı, kaba kuvvet, bedensel ve duygusal anlamda acı çektirme, işkence yapma, vurma ve yaralama olarak belirtilmektedir.

Hukuksal bakımdan şiddet ise; kanuna uymamak, kişiye zarar vermek, hakaret etmek, kişinin onurunu kırmak, huzura son vermek, birinin haklarını çiğnemek, hırpalamak, incitmek ve zor kullanmak biçiminde görülmektedir.

Dolayısıyla şiddet; bireysel örneğin; annenin çocuğunu dövmesi; toplumsal örneğin; terör olayları; fiziksel örneğin; bir kişiyi yaralama ve sözel örneğin; birine hakaret etme; sözel olmayan örneğin; annenin çocuğundan sevgiyi esirgeme davranışları olarak karşımıza çıkmaktadır.

Saldırganlığın içgüdüsel olduğunu savunan Freud, insanda var olan yaşam içgüdüsü ve ölüm içgüdüsünden söz etmektedir. İnsanda var olan bu iki içgüdü yani yaşam içgüdüsü (eros) ve ölüm içgüdüsü (thanatos), bireyde sürekli bir psikolojik çatışma oluşturmaktadır. Dolayısıyla, insanın kendine zarar verebilecek şekilde yönlenmiş olan ölüm arzusu, daha sonra dış dünyaya ve diğer insanlara yönelmektedir (Başal, .

Sosyal Öğrenme Kuramının temsilcisi Bandura'da da çocukta ilk davranışların oluşmasında model alma ve taklidin önemini vurgulamaktadır. Çocuğun ilk model aldığı kişiler de onun anne ve babasıdır. Çocuk neyi gözlerse aynı davranışlara kendi davranış repertuarında yer vermekte ve ileriki yaşamında bunu kullanmaktadır.

Şiddetin oluşmasında önemli etkenler

Anne ve babaya ilişkin özellikler şiddetin oluşmasında önemli bir etkendir**:** Anne ve babanın saldırgan tepkilerini kontrol edememe, baskın olma, düşük benlik saygısı, depresyon, alkol ve madde kullanımı, çocukken kendisinin de şiddete maruz kalması, çocukken fiziksel şiddeti

gözleme, çok küçük yaşta ergenlik döneminde anne ve baba olma, çocuğunu kontrol etmede yetersizlik, ev yönetimi konusunda beceriksizlik, çocuk gelişimi konusunda yetersiz bilgiye sahip olma, anne ve babalık görevlerinin tümünü, sadece ebeveynlerden birinin üstlenmesi, öfke ve kızgınlıkla başa çıkamama, suça ve/veya intihar girişimine eğilimli olmak ve kronik bir hastalığa sahip olmak gibi davranış stratejilerinde ki yetersizlikler kişilerde şiddete eğilimli olmayı ortaya çıkarabilir.

***Ev ortamına ilişkin faktörler*:** Düşük gelir düzeyine sahip olmak, çok sayıda çocuk sahibi olmak, kalabalık aile ortam ve eşler arasında iletişimşizlik ve geçimsizlik şiddete yönelme üzerinde etkili olabilir.

Sosya-kültürel problemlere ilişkin faktörler: Yoksulluk, medyada gözlenen şiddet, cinsiyete ilişkin streotipler, şiddete toleranslı bakış açısı ve fiziksel cezanın kabul ve uygun görülmesi.

***Stress faktörleri*:** Boşanma, eşi veya partneri tarafından terkedilme yakın bir aile büyüğünün ölümü, sevilen birinin kaybı, iş bulamama ve iş kaybı, aile ile birlikte yaşayan bir yakının varlığı ve ailede bazı nedenlerden dolayı birden ortaya çıkan sağlık ve ekonomik problemlerin oluşması. Ve eşler arasında iletişimsizlikBu faktörlerden biri ya da birkaçının bir araya gelmesi şiddet nedenleri olabilmektedir **[Justice ve Justice, 1990].**

Başal [2010] tarafından üniversiteye devam eden 99 kız, 28 erkek olmak üzere toplam 127 üniversite öğrencisinden oluşan araştırma grubunda; kız öğrencilerin % 34'ü ve erkek öğrencilerin % 43'ü anne ve babalarından şiddet gördüklerini belirtmişlerdir. Şiddet gören toplam kız öğrencilerin % 79'u sözel şiddet, % 56'sı fiziksel şiddet ve % 29'u psikolojik şiddet gördüklerini; şiddet gören erkek öğrencilerin ise % 100'ü sözel şiddet, % 92'si fiziksel şiddet ve % 42'si de psikolojik şiddet gördüklerini ifade etmişlerdir.

Özellikle ülkemizde köyden şehire göç, kalabalık ailelerden çekirdek aileye geçiş, aile bağlarının zayıflaması, zorunlu olarak karşılaşılan ekonomik sorunlar ve aile yapısında değişiklikler, aile üyelerindeki sosyal ve statü değişimi, çocukların anne ve babalarından eğitim düzeylerinin daha yüksek olması nedeniyle yaşanan çatışmalar, şehirde yaşanmaya başlayan sosyal değişimin sonucunda geleneksel aile değerlerinin değişmesi, aile içi şiddetin ortaya çıkmasına neden olabileceğini düşündürmektedir.

Kadına yönelik şiddetin ön koşulları ve önleme

Öncelikle çocuğa ve kadına yönelik şiddetin normal bir davranış olduğu anlayışına sahip anne ve babaların bu düşüncelerinden uzaklaştırılması gerekmektedir. "O benim çocuğum, hem severim hem döverim." Ya da "Eşimin beni kıskandığı için dövmesi, beni sevdiğini gösterir." gibi toplumumuzda zaman zaman gözlediğimiz kadın ve erkekler arasında var olan bu düşünce ve davranışların değişmesi gerekmektedir.

Hatta eşleri tarafından dövülen bazı kadınlar dayağı gelenek ve göreneklerin eşine tanıdığı bir hak olarak görmekte ve bu davranışın, eşleri tarafından kendilerine gösterilen ilginin, sevginin ve korumanın bir göstergesi olarak görmektedirler. Köknel'e [1996] göre, eşlerini döven erkeklerin, cinselliği de içeren saldırgan dürtülerini denetleyemeyen, kişiliği yeterince gelişmemiş, eğitim ve öğretim düzeyi düşük, ekonomik ve kültürel yetersizlik içinde yetişmiş, alkol kullanan hatta madde bağımlılığı ve ruhsal rahatsızlıkları olan insanlar oldukları görülmektedir.

Yine Köknel'e [1996] göre; eşleri tarafından dövülen kadınların çoğunun, kendi aile ortamında gördükleri şiddet sonucu, küçük yaşta şiddetten kurtulmak amacıyla evden kaçıp evlenen ya da erken yaşta evlenmeyi tercih eden ve ilk evliliğin ilk yıllarından itibaren dayak yemeye başlayan ve yedikleri bu dayak yüzünden bedensel ve duygusal yaralar taşıyan ve içinde bulundukları olumsuz koşulları da değiştirecek yol ve yöntemi bulabilecek eğitim ve ekonomik güçlülüğe sahip olamayan kişiler olduğu görülmektedir.

Ayrıca, toplumun bazı kesimlerinde dayağın doğal karşılanması ve kitle iletişim araçları aracılığı ile, özellikle televizyon ve gazetelerde ünlü kişilerin, bu doğrultuda mesajlar vermeleri, hatta uygulamaları ve görsel olarak bu görüntülerin izlenmesi, dayak gibi saldırgan davranışların ve şiddet eylemlerinin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Özellikle, bu görüntüleri izleyen çocuk ve gençler, zihinsel kapasitesi daha vasat olan yetişkinler ve suça eğilimli kişiler bu görüntülerden daha fazla etkilenmekte ve kendilerine de görsel olarak sunulmuş olmasından dolayı gördükleri ya da izlediklerinin "normalmiş" gibi algılanmasına ve zor da kaldıkları zamanda kendilerinin de başvurabilecekleri bir yöntem ve bir davranış biçimi kanısını uyandırmaktadır. Bu nedenle televizyonda yer alan dizilerde ve haber programlarında veya benzer programlarda bu tür konulara ve görüntülere yer verilmemesi gerekmektedir. Kısaca sürekli bu görüntülerin izleniyor olması özellikle çocuklar ve gençler tarafından normalleştirilmektedir.

Eğer bir erkek, kendi fiziksel gücünün üstünlüğünü kullanarak, sadece kendi ihtiyaçlarını, eşinin ve çocuklarının üstüne yerleştiriyorsa, artık, kadın ve çocuk marjinalleşmekte ve bir nesne haline gelmektedir. Böyle bir aile ortamında bir erkek, kendi fiziksel gücünün üstünlüğünü kullanarak eşi ve çocuğu üzerinde şiddete başvurabilecektir.

Dolayısıyla kadın, kendi duygu ve ihtiyaçlarına sahip olamamaya, kendini güçsüz hissetmeye kısaca, "ben" e sahip olmamaya yöneltilmekte ve benlik eksikliği yaşamaya başlamaktadır. Bunun sonucunda davranış problemleri yaşayan, ruh sağlığı bozulmuş kadınların sayıları giderek artmaktadır.

Kadına Yönelik Şiddet Çeşitleri

Kadına yönelik şiddet; bir çeşit insan hakları ihlali ve toplumsal bir sağlık problemi olarak dünya çapında kabul görmüş bir kavramdır. Kadına karşı şiddetin farklı türlerinin anlaşılması, şiddetin gerçekleşmesini engellemede ve var olan şiddete karşı tepki ve yaptırımlar geliştirmede yardımcı olacaktır **[Grantz & Garcia-Moreno, 2005]**.

Fiziksel Şiddet

Kadına yönelik şiddet birçok farklı formda gerçekleşebilir. Kadınların maruz kaldığı şiddet türleri içinde en çok bilineni fiziksel şiddettir. Fiziksel şiddet; kişide acıya sebep olmak şeklinde gerçekleşebileceği gibi, fiziksel şiddetin uç noktalarında kişinin hayatını kaybetmesi de söz konusu olabilmektedir **(Gelles, 1988; akt Goodman vd., 1993)**. Fiziksel şiddet; vurma, itme, yumruklama, boğma, tokatlama, eşya fırlatma, ısırma, tekmeleme veya kişide zarara sebep olabilecek herhangi bir obje kullanma ya da kullanma tehdidi olarak gerçekleşebilmektedir **[Straus, 1980]**.

Psikolojik Şiddet

Kişinin fiziksel olarak acı duymasına sebep olmayan fakat ruhsal sorunlara sebep olabilen her türlü şiddet biçimi psikolojik şiddettir. Sonuçları açısından psikolojik şiddet fiziksel şiddetten daha tehlikelidir. Kalıcı hasarlara sebebiyet verebilir, tedavi edilmesi fiziksel şiddetten daha zordur ve daha uzun zaman ve ekonomik güç gerektirmektedir **[Westhues, 2002; akt. Şahin vd., 2010]**. Psikolojik şiddet; hakaret, bağırma, küfür etme, mobbing, manipülasyon gibi şekillerde gerçekleşebilir.

Cinsel Şiddet

Kadınların en çok maruz kaldığı bir diğer şiddet türü cinsel şiddettir. Cinsel şiddet; tecavüz, taciz, kadın ticareti, cinsel içerikli yorumlar, takip etme, fuhuş, gibi kadının rızası olmadan gerçekleştirilen veya teşebbüs edilen her türlü cinsel içerikli eylemi ifade etmektedir. Kadınlara yönelik bu tür şiddeti gerçekleştiren kişi kadının yakın partneri,eşi ya da erkek arkadaşı veya aile üyesi olabileceği gibi, kadının tanımadığı kişiler de olabilmektedir.

Birleşmiş Milletler verilerine göre; dünyadaki kadınların %6'sı eşi ya da partneri olmayan biri tarafından cinsel şiddete uğradığını ifade etmiştir. Cinsel şiddetin bildirilmesi zor olan bir şiddet türü olduğu düşünüldüğünde, bu rakamın çok daha fazla olduğu düşünülmektedir [2021]. 15-19 yaş

arasındaki 15 milyon kız çocuğu ve kadın tecavüze uğradıklarını bildirmişlerdir. Bu kişilerin çoğu eşleri, eski eşleri, partnerleri veya erkek arkadaşları tarafından tecavüze uğramışlardır. Birleşmiş Milletler tarafından 30 ülkeden toplanan verilere göre, bu kadınların sadece %1'i profesyonel yardım talep etmişlerdir **[2017].** Orta Doğu ve Kuzey Afrika'daki kadınların %40-60'ı sokakta cinsel tacize maruz kaldıklarını ifade etmişlerdir. Ayrıca erkeklerin %31-64'ü bu tür davranışlarda bulunduklarını söylemişlerdir.[6]

Ekonomik Şiddet

Cinsiyet temelli şiddet ile ilgili yapılan araştırmaların birçoğu kadının uğradığı şiddet şekillerinden fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddete odaklanmaktadır. Ekonomik şiddet ve bu tür şiddetin kadınların sağlığı ve gelişimi üzerinde etkileri ise son zamanlarda araştırma konusu yapılmaya başlanmıştır. Ekonomik şiddet; kadının karşılaştığı şiddet tiplerinden birisidir. Ekonomik şiddet; kişinin psikolojik ve fizyolojik sağlıklarını olumsuz etkileyen bir durumdur.

Ekonomik bağımlılık kadının diğer şiddet türlerini yaşama konusunda çok fazla dezavantaj oluşturan unsurlardan biridir **[Eşkinat 2013]**. Ekonomik şiddet; gelire ve işe ulaşmada eşitsizlik, sağlık, eğitim gibi ihtiyaçları karşılamada zorluklar, finansal karar vermede dışlanma, miras ve mülkiyet haklarından mahrum edilme şeklinde ortaya çıkmaktadır **[Fawole, 2008]**. Kadınların maruz kaldıkları şiddet türleri içinde hakkında en az konuşulan türlerden biri ekonomik şiddet olsa da kadının ekonomik özgürlüğünün bulunmaması onun diğer şiddet türlerine maruz kalma olasılığını artırmaktadır **[Gökkaya,2011]**.

Siber Şiddet

Teknolojinin gelişmesi ile birlikte sosyal medya kullanımı da yaygınlaşmıştır. İnternetin neredeyse herkesin evine girmesi sonucunda her yaştan kişinin sosyal medyaya erişimi bulunmaktadır. Bu yüzden siber şiddet de günümüzde önemli bir problem haline gelmiştir. Birleşmiş Milletler verilerine göre; Avrupa Birliği'ne mensup ülkelerdeki 15 yaş üstü her 10 kadından biri siber tacize maruz kaldığını ifade etmiştir. Bunlar içinde cinsel içerikli istenmeyen kısa mesajlar veya e-postalar, sosyal medya sitelerinde cinsel amaçlı arkadaşlık teklifleri bulunmaktadır. ABD'de 18-29 yaş arasındaki her 10 kadından 2'si internet ortamında cinsel tacize maruz kaldıklarını belirtmişlerdir. Pakistan'daki kadınların %40'ı internet ortamında cinsel tacizin farklı formlarına maruz kaldıklarını ifade etmişlerdir. Covid-19 pandemisinin etkisiyle internet kullanımı artmıştır ve kadınların internete ulaşımının kolaylaşmasıyla teknolojiye erişimde cinsiyetler arası eşitsizlik azalmıştır. Öte yandan internete ulaşımın kolaylaşması internet ortamında kadınların ve kız çocuklarının erkeklerden daha fazla cinsel tacize uğramalarına sebep olmaktadır.[9]

AMAÇ, YÖNTEM VE ÖRNEKLEM

Bu araştırmada; üc nesil kadınların farklı şiddet türlerine karşı tutumlarının ölçülmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda amaçlı örnekleme ile toplam 45 kadın ile görüşülmüştür. Evrende 65 yaş üstü kadınlar birinci kuşak, 45-65 yaş arası kadınlar ikinci kuşak ve 20-45 yaş aralığındaki kadınlar üçüncü kuşak olarak belirlenmiş olup, örneklemdeki kadınlar bu kriterlere göre seçilmiştir. Görüşülen kadınlar toplam 15 aileye mensuptur ve her aileden farklı kuşaklara ait 3 kadın seçilmiştir. Böylece kuşaklar arasındaki farkların da incelenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca görüşülen kadınlar gelir gruplarına göre de gruplandırılarak gelir düzeyinin tutumlara etkisinin araştırılması amaçlanmaktadır.

Görüşmeler yarı yapılandırılmış şekilde gerçekleştirilmiştir ve araştırma kapsamına giren kadınlara farklı şiddet çeşitlerinekarşı tutumları ölçen 6 soru sorulmuştur.

Araştırma kapsamına giren kadınlar farklı eğitim düzeyinden olmakla birlikte, çoğu üniversite mezunudur ve çoğu aktif olarak çalışmamaktadır. Ayrıca kadınların çoğu evlidir.

BULGULAR

Araştırmanın amacı doğrultusunda, araştırma kapsamına giren kadınlara yapılan görüşmeler sırasında aşağıdaki sorular sorulmuş ve verilen cevaplar değerlendirilmiştir.

“Sizce bazı kadınlar şiddeti hak ediyor mu? Cevabınız evet ise hangi özelliklere sahip kadınlar şiddeti hak eder?” şeklindeki soru ile **fiziksel şiddete yönelik tutumlar**ının anlaşılmaya çalışıldığı 3 kuşak kadının cevap analizi şu şekildedir.

Tüm kadınların %13‘ü birtakım şartlara bağlı olarak kadının fiziksel şiddeti hak ettiğini düşünmektedir. Kuşaklar arası şiddeti kabul etme ve makul görme ayrı ayrı incelendiğinde bariz görüş ayrılığı dikkat çekmektedir.

Örneklem grubundaki 3. Kuşak kadınların tamamı hiçbir sebebin şiddet için gerekçe olamayacağı ve mazur görülemeyeceği şeklinde görüş ve tutum belirtmişlerdir.

Örneklem grubundaki 2. Kuşak kadınların %13’ü her türlü ihtiyacı karşılanmasına rağmen eşini terk ederek başkasıyla birlikte olmayı seçen, özgürlüğü yanlış yorumlayan kadınların şiddeti hak edebileceğini düşündüğü anlaşılmaktadır.

Örneklem gurubundaki 1. Kuşak kadınların ise %26’sı kadına şiddeti maruz görmektedir. 65 yaş üstü kuşağın şiddeti maruz görme sebeplerine bakıldığında çoğu sebebin namus ve ahlak gibi kavramlarla ile ilgili olduğu görülmektedir. Bununla birlikte kadının annelik görevlerinden kaynaklı ve kocasından izne tabi oluşu nedeniyle de şiddeti hak ettiği düşünülmektedir. 1. Kuşak örneklem grubunun cevaplarında, “erkeğe kötü niyetle suç atan, aldatan, iftira atan, izin vermediği yerlere giden ve arsızlık yapan ahlaksız davranan, annelik görevini yerine getirmeyip evlatlarına iyi davranmayan, çocuklarını anne şefkatinden yoksun bırakan ve hatta onları kendilerine muhtaç diye döven” kadınlar şiddeti hak eden davranışlarda bulunmaktadır.

Kısaca,1. Kuşakta %26, 2. Kuşakta %13 ve 3. Kuşakta %0 oranında kadın, kadına şiddeti haklı bulmaktadır. Azalarak devam eden bu tutum yeni kuşağın daha hümanist, yapıcı ve demokratik olduğunu göstermektedir. Var olabilecek sorunların konuşularak çözülmesi yönünde baskın görüş birliği mevcuttur. Bu tutumun ilk kuşağa doğru gidildikçe katılaştığı ve erkeği ön plana çıkaran düşüncelerin arttığıgörülmektedir.

“‘Kadınlar eşlerinden her konuda izin almak durumundadır.’ Görüşüne bakış açınız nedir?” Şeklinde soruya verilen cevaplar incelendiğinde 3 kuşak kadının cevap analizi şu şekildedir;

Tüm kadınların %51’i bu görüşe kesinlikle katılmadıklarını belirtirken, %29’u kadınların eşlerinden her konuda izin almaları gerektiğini düşünmektedir. Ayrıca çalışmaya katılan kadınların %20’si kadınların bazı konularda eşlerinden izin almaları gerektiği görüşünü savunmaktadır.

Kuşaklar kendi aralarında incelendiğinde; 1. Kuşak kadınların %66’sının kadınların eşlerinden her konuda izin almalarını savundukları, %27’sininkadınların eşlerinden her konuda izin almamaları gerektiğini savundukları ve %7’sinin de kadınların bazen ya da bazı durumlarda izin almaları gerektiğini savundukları sonucunaulaşılmıştır.

2. Kuşak kadınların %20’sinin izin alması gerektiği görüşünü savunduğu,%34’ünün izin almaması gerektiği görüşünü savunduğu ve %46’sının bazı konularda izin alması gerektiğini savundukları sonucuna ulaşılmıştır.

3. Kuşak kadınların %94’ünün izin almamalı görüşünü savundukları, %6’sının ise bazen alınabilir görüşüne sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Aynı aileye ait kadınlar incelendiğinde; çalışmaya katılanların %60’ında 1. Kuşak ve 2. Kuşaktaki kadınların aynı görüşü savunmadıkları, fikir ayrılığına sahip oldukları, 1. Kuşak kadınlar izin almalıdır görüşünü savunurken 2. Kuşak kadınların izin almamalıdır görüşünü savunduğu görülmüş, yine aynı aileden 2. Kuşak ve 3. Kuşak arasında cevapların tamamının farklılık gösterdiğini göstermiştir. Genel olarak bakıldığında yaş aralığı gençleştikçe kadınların eşlerinden izin almamaları gerektiğini savundukları sonucuna ulaşılmıştır.

"Erkeğin/partnerin geliri yeterli ise kadının çalışmasına izin vermemesi olağan bir durum mudur?" sorusuna 3. Kuşak olarak belirlenen kadınların %93'ünün bu durumu olağan olarak kabul etmediği, verilen cevaplarda çalışma ya da çalışmama kararında kadının konu hakkındaki kararının önemine vurgu yapıldığı görülmüştür. Çalışmada genç nesil için ekonomik bağımsızlık ve çalışma hayatında sosyal çevre edinmenin önemli bir mesele olduğusaptanmıştır.

Kişinin ifadelerinden tercihinin çalışmamak olduğu ancak maddi kaygılardan dolayı çalıştığı, çalışma isteğinin çok fazla olmadığı çıkarılabilir.

Örneklem grubunda 2. Kuşak olarak yer alan kadınların %67'si erkeğin/partnerin geliri yeterli ise kadının çalışmasına izin vermemesini olağan bir durum olarak kabul etmemektedir.

2. Kuşak (7)'ye göre *"Kadının çalışma ortamı rahatsız edici ise erkek çalışmasına izin vermeyebilir ancak güzel bir çalışma ortamı varsa karışmaması daha doğru olur."* şeklindedir, cevapta kadının çalışma isteğinin erkek tarafından kabul edilme şartının çalışılan ortamın rahatsız edici olmaması olarak görüldüğü anlaşılmaktadır. Verilen cevapta vurgulanan; erkeğin kadının çalışmasına izin vermesi için şartlarının olabileceği, yine kadının çalışmak için erkeğin onayına ihtiyaç duyduğudur.

Çalışmada 1. Kuşak olarak yer alan kadınların 7'sinin erkeğin/partnerin geliri yeterli ise kadının çalışmasına izin vermemesini olağan bir durum olarak kabul ettiği, bu duruma neden olarak gösterdikleri cevaplarda toplumda kadının en öncelikli ve önemli sorumluluğu olarak görülen ev işleri, çocuk bakımına vurgu yapıldığı görülmektedir. 1. Kuşak (2) ve 1. Kuşak (3)'nün cevaplarında çalışan kadınların "namus" kavramına vurgu yaptığı, kadının namusuna dikkat etmesi halinde çalışabileceği, çalışırken namusu korumanın önemine vurgu yaptıkları görülmektedir.

Çalışmada katılımcıların çoğunluğunun erkeğin/partnerin geliri yeterli ise kadının çalışmasına izin vermemesini olağan bir durum olarak kabul etmediği görülmekle birlikte nesiller arası bakıldığında bu oranın 1. Kuşaktan 3. Kuşağa doğru arttığı fark edilmiştir. Büyük oranda genç neslin kadının çalışmasının önemine vurgu yaptığı, kadının istihdama katılımları konusunda farkındalık düzeylerinin yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmada ekonomik şiddet kapsamında sorulan **"Evdeki para yönetimini kim sağlamalıdır? Nedenini açıklayınız."** Sorusunun cevapları incelenmiştir. Kuşaklararası karşılaştırma yapıldığında; 3. Kuşaktaki bireylerden 3'ü kadınların, 1'i erkeklerin ve geri kalan 11 kişi ise ortaklaşa olarak ekonominin yönetilmesi gerektiğini söylemektedir. 2. Kuşaktaki 15 kişiden 3'ü kadın, 1'i kim daha iyi yapıyorsa onun ve geri kalan 11 kişi ortak yapılması gerektiğini belirtmektedir. Verilen cevaplarda göze çarpan önemli bir husus, 2. Kuşak içerisinde kimse erkeklerin ev ekonomisini yönetmesi gerektiğini düşünmemektedir. 1. Kuşağın verdiği cevaplara bakıldığında; 2 kişi kadın, 1 kişi kim anlıyorsa o, 1 kişi kim çalışıyorsa o, 6 kişi erkek, 5 kişi ise ortak cevabını vermiştir. Diğer kuşaklara göre 1. Kuşakta ataerkil yapının mevcut olduğu görülmektedir.

Araştırmada kadınların eğitim durumlarına göre cevapların farklılaştığı görülmektedir. 17 üniversite mezunundan 14'ü ortak sağlanması gerektiğini düşünmektedir. Lise mezunları içerisinde de 1 kişi dışında diğer kadınlarında ortak ekonomi yönetimini savundukları görülmektedir. Geri kalan eğitim durumları içerisinde kadın, erkek ve ortak yanıtlarını veren bireylerin sayısı birbirine yakındır.

Kadınların medeni durumlarına göre karşılaştırma yapıldığında; bekar kadınların 2'si dışında 8 kişi ortak yönetimi savunmaktadır. Evli kadınların 5'i kadınların, 2'si erkeklerin, geri kalan 17 kişi ise ortak olarak ekonominin yönetilmesi gerektiğini belirtmektedir. Eşinden ayrı ya da eşi vefat eden kadınların yanıtlarına bakıldığında; 5'i kadınların, 5'i erkeklerin, 7'si ise ortak ekonomik yönetimi savunmaktadır. Bekar ve evli kadınların aksine bu gruptaki cevaplarda eşit dağılım

görülmektedir. Bu sonucunda sebeplerinden biri de bu grupta yer alan kadınların yaşları ve 1.Kuşağa dahil olmaları olabilmektedir.

Genel çerçeveye bakıldığında kadınların yarısından fazlası ortak ekonomik yönetimi savunmaktadır. Erkeğin ve kadının tek başına ekonomiyi ele almasını savunan kadınların sayısı azınlıkta ve birbirlerine yakın sayıda olduğu görülmektedir.

Çalışmada **sözel şiddet**in ölçüldüğü görüşme sorusu **“Tartışma esnasında fiziksel şiddet yoksa erkeğin kadına sesini yükseltmesi şiddet kapsamına girer mi? Bu durum kadına fiziksel şiddet uygulaması kadar kötü müdür?”** şeklindedir. Katılımcının sözel şiddetin kendisi için neyi ifade ettiği, olumsuz etkisinin düzeyi somutlaştırılarak fiziksel şiddet ile karşılaştırması sağlanarak cevaplaması amaçlanmıştır. 3 kuşağı temsil eden 45 katılımcının her biri görüşme sorusunu yanıtlamıştır.

Çalışmada 15 adet 3. Kuşak katılımcılarından 14’ü erkek tarafından fiziksel şiddet gösterilmese de tartışma esnasında ses yükseltme davranışını şiddet olarak değerlendirmektedir. Örneklenecek olursa 3. Kuşak (9) numaralı kadının görüşme sorusuna cevabı şu şekildedir: *“Bağırmak öfke kontrolünün olmadığını gösterir. Birçok erkek fiziksel şiddet gösterimini engelleyebilmek için bağırmayı tercih ediyor. Bağırmanın bir sonraki aşamasının fiziksel şiddet olduğunu düşünüyorum.”*

Çalışmada 2. Kuşak katılımcılarının cevaplarının genel olarak üç kategoride toplandığı tespit edilmiştir. 10 katılımcı ile en fazla yoğunluğun bulunduğu görüş, erkeğin tartışmada ses yükseltme davranışının fiziksel şiddet kadar ve belki de daha fazla zarar verdiği yönündedir. Örneklenecek olursa 2. Kuşak (12) numaralı kadının görüşme sorusuna cevabı şu şekildedir: *“Erkeğin kadına bağırması da şiddetin bir türüdür. En az vurmuş kadar kadının canını acıtır.”* Çalışmada iki katılımcının görüşü tartışma esnasında yaşanılan duruma bağlı olarak değişebileceği yönündedir. Bahsi geçen iki katılımcıdan birinin sesin yükseltme seviyesini diğerinin ise sesin seviyesinin değil sözlerin içeriğini ölçüt olarak aldığı görülmektedir. Örneklenecek olursa 2. Kuşak (13) numaralı kadının görüşme sorusuna cevabı şu şekildedir: “*Ses tonundan çok erkeğin ağzından çıkan sözler önemlidir. Kısık sesle de kadın şiddete uğrar.”* Çalışmada 2. Kuşaktan iki katılımcı durumu fiziksel şiddet kadar kötü olmadığını yönünde değerlendirmektedir. 2. Kuşak (7) numaralı kadının görüşme sorusuna cevabı şu şekildedir: “*Fiziksel şiddet kadar zarar vermez erkeğin kadına sesini yükseltmesi şiddet sayılmaz.”*

Çalışmada 1. Kuşak katılımcılarının cevaplarının iki kategoride toplandığı tespit edilmiştir. Birinci kategoride 7 katılımcının ses yükseltmenin olumsuz bir durum olduğunu fakat şiddet kapsamında değerlendirilmeyeceğini, ikinci kategoride 6 katılımcının ses yükseltmenin de fiziksel şiddet kapsamında değerlendirilmesi gerektiği yönündedir. Birinci kategoriye örnek olarak 1. Kuşak (9) numaralı kadının görüşü şu şekildedir: *“Bence şiddet değil, erkek bazen sinirlenebilir. Erkek bağırır ama kısa bir süre sonra siniri geçer. Böyle anlarda kadın susmalı ve erkek sakinleştikten sonra kadın tatlı dille konuşup anlaşmalı.”* İkinci kategoriye örnek olarak 1. Kuşak (2) numaralı kadının görüşü şu şekildedir: *“İncitir, gururunu kırar kadının. Dövmek şart değil. Fiziksel şiddet kadar kötüdür bu. Ben dışarıda çocuklar hayvanlara bile sataşınca kızıyorum.”*

Çalışmada katılımcılardan alınan cevaplar aynı aileden olan 3 kuşak şeklinde karşılaştırıldığında elde edilen bulgular şu şekildedir: toplam 3 grubun birinci ve ikinci kuşağının ses yükseltmenin şiddet kapsamında değerlendirilemeyeceği şeklinde aynı fikirde olduğu 3. Kuşağının ise ses yükseltmenin de şiddet kapsamında değerlendirilmesi gerektiği şekliyle 1. ve 2. Kuşaklarından farklı görüşte olduğu tespit edilmiştir. Bu durum 2. Kuşağın üst kuşağına uyum davranışının yüksek olduğunu fakat 3. Kuşağın düşüncelerini özgürlükçü yapıda ortaya koyabildikleri sonucunu oluşturmuştur.

Kuşak’ın cevapları incelendiğinde bir katılımcı cevap vermek istememiş, 3 katılımcı ise kadınların, erkeklerin cinsel isteklerini yerine getirmesi gerektiğine inandığını ifade etmiştir. Bu

katılımcıların biri okur\yazar, biri ilkokul mezunu biri de üniversite mezunudur. 5 katılımcı net bir şekilde hayır cevabını verip karşılıklılık üstünde durmuştur. Bu katılımcıların da ikisi ortaöğretim üçü ilköğretim mezunudur. Diğer katılımcılar ise genelde kadının yerine getirmesi gerektiğini, kadının görevi olduğunu ya da eşlerin birbirini memnun etmesi gerektiğini belirtmiştir fakat bazı durumlarda aksaklık olabileceğini ve erkeklerin de bu duruma saygı göstermesi gerektiğini belirtmiştir.

Kuşak'ın cevapları incelendiğinde doktora\yüksek lisans mezunu bir katılımcının genelde çiftlerin ilişki dinamiğine bağlı evet diye cevap vermiştir. İlköğretim mezunu başka bir katılımcı duruma ne kadar negatif baksa da kocasına hiçbir zaman hayır diyemediğini vurgulamıştır. Üniversite mezunu başka bir katılımcı ise din vurgusu yaparak kadının görevi olduğunu fakat erkeğin kadına Allah'ın emaneti olarak bakıp ona göre davranması gerektiğini belirtmiştir. Diğer katılımcılar ise kadının da birey olduğunu ve bu konuda zorlanmaması gerektiğini belirtmiştir.

Kuşak kategorisinde ise bir görüş birliği hakimdir. Tüm katılımcılar kadının duygu ve isteklerine saygı duyulması gerektiği görüşü etrafında birleşmektedir. Karşılıklılık durumu üstünden de çok fazla atıf yapılmıştır. Bununla beraber bir katılımcı durumu tecavüz kapsamında değerlendirmiş, başka bir katılımcı ise gün içinde çok çalışıp yorulan kadına saygı duyulması gerektiğini düşündüğünü belirtmiştir.

TARTIŞMA VE ÖNERILER

Fiziksel şiddetin kadın üzerinde pek çok yıkıcı etkileri mevcuttur. Bu yıkıcı etkiler değersiz hissetme, özsaygıyı yitirme ve korku olarak kendini göstermektedir **[Uluocak vd, 2014: 19].**

Sağlıklı ailede; aileyi oluşturan bireyler arasında yani anne baba ve çocuklar arasında olumlu bir iletişim ve diyalog bulunmalıdır. Anne ve babalar sözlü ve sözsüz iletişimleri sırasında duygu ve düşüncelerini birbirlerine karşıt değil, birbirlerinin tamamlayıcısı olarak göstermelidirler.

Sağlıklı ailede koşulsuz bir sevgi olmalıdır. Koşulsuz sevmek; sevdiği insanın her düşünce ve davranışını onaylamak ya da onunla ilgilenmek değildir. Koşulsuz seven kişi, sevdiği insanla sürekli ilişki içindedir. Bu kişi çocuğu olabilir, eşi olabilir, annesi babası ya da kardeşi olabilir. Koşulsuz seven kişi; onunla konuşur, onu dinler, ona sorular sorar, onu anlamaya çalışır. Sevgisini gösterdiği gibi kızgınlığını da belli eder, yanlışlarını gösterir. Davranışlarını sevmeyebilir ama onu sevmeyi ve desteklemeyi sürdürür. Koşulsuz sevgi gören kişinin, gördüğü koşulsuz sevgiden dolayı, kendine olan güveni artar ve onun yardımlaşma ve işbirliği yapma isteğini arttırmakla birlikte içsel denetimini de arttırır.

Karşılıklı bir etkileşimde etkin dinleme çok önemlidir. Etkin Dinleme; karşımızdakinin anlattıklarını, onun kullandığı sözcüklerle geri ileterek, onu anladığımızı ve söylediklerini işittiğimizi ona ifade etmemiz açısından çok önemlidir. Etkin dinlemeyi başaran kişi kendini karşısındakinin yerine koymakta yani empati kurmaktadır. Aileyi oluşturan üyelerin empati kurması çok önemlidir.

Kısaca empati kurmak, kendimizi karşımızdaki kişinin yerine koyarak onun duygularını anlamaktır. Empati kurulan kişi ile aynı duyguları paylaşmak gerekli değildir, ancak, onun duygularını anlayabilme ve hissedebilmek önemlidir. Eğer eşlerine ve çocuklarına şiddet uygulayan kişiler, uyguladıkları şiddetin sonucunda, onların duygularını anlayabilselerdi, verdikleri fiziksel açıdan ziyade onların kırılganlıklarının, değersizlik duygularının, kişilik ve onurlarının zedelenmelerini hissedebilselerdi, sanıyorum ki bir daha şiddete başvurmazlardı.

Empatik davranış ile saldırgan davranışlar arasındaki ilişkiyi araştıran araştırma sonuçlarına göre; empatik düzeyi daha düşük kişilerin saldırgan davranışlarının daha yüksek olduğu görülmüştür **[Rehber, 2007; Topçu, 2008; Kaukiainen ve arkadaşları, 1999; Derman Taner, 2010].**

Şiddete uğramış bir kadını tedavi etmek ve terapi yapmak oldukça zor bir süreçtir. Tedavi ve terapi süreci boyunca, kadını; fiziksel, duygusal, ve sosyal anlamda güçlendirseniz bile, tedavi ve terapi sürecinden sonra yine döneceği aynı aile ortamıdır. Dolayısıyla, şiddet yaşanan ailelerdeki tüm bireylerin terapiye alınması ve bu olumsuz sürecin üstesinden beraberce gelmelerinin sağlanması gerekmektedir.

Aile terapisinin etkili olması için yeterli sayıda ve alanında uzman doktor, psikiyatrist, psikolog, eğitim ve sosyal uzmanları gerektirmektedir. Dolayısıyla, şiddet yaşamış ve örselenmiş kadına terapi süreci oldukça zaman alıcı ve pahalı bir süreçtir. Bu nedenle, aile içinde şiddet olgusu yaşanmadan, problem ortaya çıkmadan önleyici önlemlerin alınması gerekmektedir.

Ayrıca kadına yönelik şiddete karşı resmi kurumlar, sivil toplum örgütleri gerekli önleyici tedbirleri almaları ve ortaya çıktığında da kadını n güvenliğinin sağlanacağı önlemler alınmalıdır. Şiddete başvuran kişiye de cezai yaptırımlar uygulanmalıdır. Ancak en önemlisi erkeklerin kadına bakışlarının niteliğini değiştirmek gerekmektedir. Özellikle erkek çocuk yetiştiren anneler, çocuklarının kadına yönelik davranışlarını daha olumlu daha nazik olmaları konusunda duyarlı olmaları yönünde yetiştiririrken kız çocuklarını da daha güçlü ayakları üzerinde durabilen güçlü ve eğitimli kadınlar olarak yetiştirmelidirler. Ancak, belki de en önemlisi ailede kadın ve erkeklerin yani anne ve babaların birbirlerine karşı davranışlarında çocuklarına örnek teşkil edecek saygılı ve sevgi dolu davranışları göstermesidir.

KAYNAKÇA:

Abirafeh, L. (2018). Intimate partner violence as evidence of widespread gender-based violence in the arab region. *Whitehead J. Dipl. & Int'l Rel.*, *20*, 36.

Ahmad, D., Shah, S. Z. A., & Shabbir, M. R. (2022). Economic violence against women in punjab: Dimensions, determinants and its ımplications on women social status in society. *Journal of Business and Social Review in Emerging Economies*, *8*(1), 13-24.

Balci, Y. G., & Ayranci, U. (2005). Physical violence against women: Evaluation of women assaulted by spouses. *Journal Of Clinical Forensic Medicine*, *12*(5), 258-263.

Bronson, J. (2021). Intimate partner violence, firearm violence, and human rights in the united states. *Why We Are Losing the War on Gun Violence in the United States* (pp. 49-61). Springer, Cham.

Eşkinat, R. (2013). Türkiye'de kadına yönelik ekonomik şiddet (Boşanmış Kadınlara Yönelik Araştırma). *Dumlupinar University Journal of Social Science/Dumlupinar ÜniversitesiSosyal Bilimler Dergisi*, (37).

European Union Agency for Fundamental Rights (2014). Violence against women: an EU- wide survey, p. 104.

Fawole, O. I. (2008). Economic violence to women and girls: is it receiving the necessary attention?. *Trauma, Violence, & Abuse*, *9*(3), 167-177.

Finnie, R. K., Okasako-Schmucker, D. L., Buchanan, L., Carty, D., Wethington, H., Mercer,S. L., & Community Preventive Services Task Force. (2022). Intimate partner and sexual violence prevention among youth: a community guide systematic review. *American journal of preventive medicine*, *62*(1), e45-e55.

Flood, M., & Pease, B. (2009). Factors influencing attitudes to violence against women. *Trauma, violence, & abuse*, *10*(2), 125-142.

Garcia-Moreno, C., Heise, L., Jansen, H. A., Ellsberg, M., & Watts, C. (2005). Violence against women. *Science*, *310*(5752), 1282-12.

Goodman, L. A., Koss, M. P., & Russo, N. F. (1993). Violence against women: Physical and mental health effects. Part I: Research findings. *Applied and preventive psychology*, *2*(2), 79-89.

Gökkaya, V. B. (2011). Türkiye'de kadına yönelik ekonomik şiddet. *CÜ İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, *12*(2).

Güler, E., & Erbil, N. (2022). Kadına yönelik şiddet, cinsel şiddet ve hemşirenin sorumlulukları. *Androloji Bülteni*, *24*(3), 204-213.

Krahé, B. (2016). Violence against women. *Aggression and Violence*, 251-268.

Krantz, G., & Garcia-Moreno, C. (2005). Violence against women. *Journal of Epidemiology & Community Health*, *59*(10), 818-821.

KSGM. (2015). Türkiye'de Kadına Yönelik Aile içi Şiddet Araştırması. http://www.openaccess.hacettepe.edu.tr:8080/xmlui/bitstream/handle/11655/23338/KKSATRAnaRaporKitap26Mart.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

ORBAY, İ. (2022). Görünmeyene Işık Tutmak: Psikolojik Şiddet. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, *33*(1), 267-290.

Pecino-Latorre, M. D. M., Pérez-Fuentes, M. D. C., & Patró-Hernández, R. M. (2019). Homicide profiles based on crime scene and victim characteristics. *International journal of environmental research and public health*, *16*(19), 3629.

Promundo and UN Women (2017). Understanding Masculinities: Results from the International Men and Gender Equality Survey (IMAGES) – Middle East and North Africa, p. 16.

Rebollo-Catalan, A., & Mayor-Buzon, V. (2020). Adolescent bystanders witnessing cyber violence against women and girls: What they observe and how they respond. *Violence against women*, *26*(15-16), 2024-2040.

Shinwari, R., Wilson, M. L., Abiodun, O., & Shaikh, M. A. (2022). Intimate partner violence among ever-married Afghan women: patterns, associations and attitudinal acceptance. *Archives of women's mental health*, *25*(1), 95-105.

Standish, K., & Weil, S. (2021). Gendered pandemics: suicide, femicide and COVID- 19. *Journal of Gender Studies*, *30*(7), 807-818.

Straus, M. (1980). Victims and aggressors in marital violence. *American behavioralscientist*, *23*(5), 681-704.

Straus, M. A., & Hotaling, G. T. (1980). *The social causes of husband-wife violence*.Minneapolis: University of Minnesota Press.

Şahin, S., & Murat, T. Ü. R. K. (2010). Çalışanlarda psikolojik şiddet algılaması ve kadın çalışanlar üzerine bir araştırma. *Çukurova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, *14*(2).

Tavara, L. (2006). Sexual violence. *Best Practice & Research Clinical Obstetrics & Gynaecology*, *20*(3), 395-408.

Uluocak, S., Gökulu, G., & Bilir, O. (2014). A strategic starting point for the elimination of violence against women: Intimate partner violence Kadına yönelik şiddetin önlenmesinde stratejik bir başlangıç noktası: Partner şiddeti. *Journal of Human Sciences*, *11*(2), 362-387. UN Women (2021). Online and ICT-facilitated violence against women and girls during COVID-19.

UN Women. (2021). *Facts and figures: Ending violence against women.* https://www.unwomen.org/en/what-we-do/ending-violence-against-women/facts-and- figures#notes

UNESCO (2018). School violence and bullying: Global status and trends, drivers andconsequences, p. 4, 9

UNESCO (2019). Behind the numbers: ending school violence and bullying, p.25-26

UNESCO, United Nations Girls' Education Initiative (UNGEI) (2015). Education for All Global Monitoring Report (EFA GMR), School-related gender-based violence is preventing the achievement of quality education for all, Policy Paper 17

UNGEI (2014). End School-related gender-based violence (SRGBVB) infographic.

UNICEF (2017). A Familiar Face: Violence in the lives of children and adolescents, p. 73, 82.

United Nations Office on Drugs and Crime (2021). Killings of women and girls by theirintimate partner or other family members Global estimates 2020.

United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Statistics Division (2020). Achieve gender equality and empower all women and girls.

UNODC. (2019). Global Study On Homicide: Executive Summary. https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/gsh/Booklet1.pdf

UNODC. (2020).Killings of women and girls by their intimate partner or other family members: Global estimates 2020. https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/statistics/crime/UN_BriefFem_251121.pdf

Üniversitesi, İ. B., Uygulama, İ. H. H., & Merkezi, A. (2015). Kadınlara Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılmasına Dair Bildirge. *http://insanhaklarimerkezi. bilgi. edu. tr/Books/khuku/kadinlara_karsi_siddet/siddet_kadinlara_yonelik_siddetin_ortadan_kaldirilmasina_dai. pdf.*

Vyas, S., Meinhart, M., Troy, K., Brumbaum, H., Poulton, C., & Stark, L. (2023). The economic cost of violence against women and girls in low-and middle-income countries: a systematic review of the evidence. *Trauma, Violence, & Abuse*, *24*(1), 44- 55.

Walby, S., Stoeckl, H., Cook, E., Innes, A., McManus, S., Corsi, J. & Barbosa, E.C. (2021). Sex/gender-disaggregated fatal violence: a systematic review.

World Health Organization, on behalf of the United Nations Inter-Agency Working Group on Violence Against Women Estimation and Data (2021). Violence against women prevalence estimates, 2018. Global, regional and national prevalence estimates for intimate partner violence against women and global and regional prevalence estimates for non-partner sexual violence against women.

DEĞİŞEN TOPLUM-DEĞİŞEN OKUL -YENİ EĞİTİM POLİTİKASI KAPSAMINDA KAPSAYICI EĞİTİM VE UYGULAMA ÇALIŞMALARI

Nimet HAŞIL KORKMAZ
Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
Bursa Uludağ Üniversitesi Kadın ve Aile Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdür Yardımcısı, Prof. Dr.
Türkiye, BURSA
nhasil@uludag.edu.tr
Orcıd: 0000-0001-7648-3289

ÖZET

Dünyada bilim ve teknolojinin hızla gelişmesi politika, eğitim ve öğretim faaliyetleri, ekonomi, insan ilişkileri ve uluslararası ilişkiler gibi alanlarda her toplumda kaçınılmaz bir değişim yaratmıştır. Bu çalışmanın amacı, değişen toplum, değişen okul ve yeni eğitim politikası kapsamında kapsayıcı eğitim ve uygulama çalışmaları ile ilgili yapılan çalışmaları gözden geçirerek kapsayıcı eğitim perspektifiyle ortaya çıkarmaktır. Bu amaçla kapsayıcı eğitimin temel anlayışı, özellikleri, kapsayıcı okul, kapsayıcı öğrenme ortamları ve gelecekte nitelikli eğitime ulaşmada kapsayıcı eğitimin önemine vurgu yapan 2030 UNESCO Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri ve MEB 2023 Vizyon Belgesi temelinde değerlendirilmiştir. Bu değerlendirmelere dayalı olarak, kapsayıcı eğitim anlayışının benimsenmesi ülkelerin eğitim-öğretim faaliyetlerinde, ekonomik olarak güçlenmesinde, toplumun her alanında güçlü bireylerin varlığına yol açacağı görülmektedir. Tüm çocukların, bireysel farklılıklarının önemsendiği ve ilgi ihtiyaçlarının gözetildiği öğrenme ortamlarında birlikte eğitim-öğretim faaliyetlerinden adil ve eşit şekilde eğitimden yararlanmasını nitelikli eğitim hedeflerine ulaşmada vazgeçilmez unsur olarak görülmektedir. UNESCO, Türkiye dahil Avrasya'da 30 ülke ve bölgeyi içine dahil ettiği bir eğitim raporu sunmuştur. Bu raporda, eğitim ortamlarına erişimin artığı fakat eğitim fırsat ve kaynaklarının eşit bir şekilde dağıtılmadığını ortaya koymuştur. Raporda, eğitim de kapsayıcı eğitimin gerekliliğine vurgu yapılarak eğitim ortamlarında halen daha dil, etnik köken ve engellilik haline göre ayrımcılık yapıldığı belirtilmektedir. Kapsayıcı eğitim uygulamalarının daha adil, daha eşit ve tüm çocukların farklılıklarına dokunabileceği bir dünya inşa edilmesi için; hükümetler, devletler ve kurum-kuruluşlar vb. eğitim politikalarında kapsayıcı eğitimin önemini ve etkisini göz ardı etmemelidir. Öğrenme-öğretme ortamlarında kapsayıcı eğitim anlayışının benimsendiği fakat öğretmenler tarafından uygulama açısından zor anlaşılır olduğu, dolayısıyla öğretmenlerin mesleki gelişimleri açısından hizmet öncesi ve sonrası kapsayıcı eğitim uygulamaları açısından yeterliliklerinin artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kapsayıcı eğitim, kapsayıcı okul, nitelikli eğitim.

CHANGING SOCIETY-CHANGEING SCHOOL-INCLUSIVE EDUCATION AND IMPLEMENTATION STUDIES WITHIN THE SCOPE OF THE NEW EDUCATION POLICY

Nimet HASHIL KORKMAZ
Uludag University Faculty of Sports Sciences,
Bursa Uludag University Women and Family Studies Application
and Research Center Deputy Director, Prof. Dr.
Turkey, BURSA
nhasil@uludag.edu.tr
Orcıd: 0000-0001-7648-3289

SUMMARY

The fast development of science and technology in the world has created an inevitable change in every society in areas such as politics, education and training activities, economy, human relations and international relations. The aim of this study is to review the studies on inclusive education and implementation studies within the scope of changing society, changing school and new education policy, and to reveal them with an inclusive education perspective. For this purpose, the basic understanding of inclusive education, its characteristics, inclusive school, inclusive learning environments and 2030 UNESCO Sustainable Development Goals and MEB 2023 Vision Document, which emphasize the importance of inclusive education in achieving quality education in the future, have been evaluated. Based on these evaluations, it is seen that the adoption of an inclusive education approach will lead to the existence of strong individuals in all areas of the society, in the educational activities of countries, in their economic empowerment. It is seen as an indispensable element in achieving quality education goals that all children benefit from education and training activities in a fair and equal way in learning environments where their individual differences are cared for and their interest needs are considered. UNESCO presented an education report that included 30 countries and regions in Eurasia, including Turkey. This report revealed that access to educational environments is increasing, but educational opportunities and resources are not being equally distributed. The report emphasizes the necessity of inclusive education in education and states that there is still discrimination based on language, ethnicity and disability in educational settings. To build a world where inclusive education practices can be fairer, more equal and touch the differences of all children; governments, states and institutions-organizations etc. should not ignore the importance and impact of inclusive education in education policies. It is recommended that an inclusive education approach is adopted in learning-teaching environments, but it is difficult to understand by teachers in terms of practice, so it is recommended to increase the competence of teachers in terms of pre-service and post-service inclusive education practices in terms of their professional development.

Key words: Inclusive education, inclusive school, quality education.

GİRİŞ

Kapsayıcı eğitim, tüm öğrencilerin aynı ortamda birlikte eğitim almalarını gözeten ve eğitim-öğretim süreçlerine şekil veren, geniş kapsamlı sosyal, politik ve kültürel bir süreç olarak tanımlanmaktadır (Florian, 1998). Kapsayıcı eğitim, tarafsız, sağlam temelli, demokratik, sosyal olarak adil bir yaklaşıma dayalı politikalar benimseyen ve uygulama geliştirmenin önündeki tüm engelleri kaldırarak, kimlik farkı gözetmeksizin tüm üyelere yetki verir [Gause, 2011]. Ünal ve Yel, [2019] 'e göre kapsayıcı eğitim, bütün dezavantajlı öğrencilerin, dezavantajlı olmayan

akranlarıyla aynı ortamı paylaşması ve eşit şartlarda eğitimden faydalanmasını sağlayan öğretim hizmetleridir. Türkçe'nin ikinci dil olarak öğretilmesine ihtiyaç duyan, özel eğitime gereksinim duyan, şiddete maruz kalan, geçici koruma altında olan, göç, terör ve doğal afetlerden etkilenen, çeşitli hastalıklarla mücadele eden bütün dezavantajlı çocukların bireysel ihtiyaçlarına uygun eğitimin sürdürülmesi kapsayıcı eğitimin alanı içindedir.

Günümüzde kapsayıcı eğitim dünyadaki birçok ülkede ve eğitim ortamlarında önemli bir unsur olarak benimsenmektedir, adil ve şeffaf bir toplum yaratmada temel bir insan hakkı olarak görülmektedir [Bodhi vd., 2021]. Kapsayıcı eğitimin benimsenmesi 2000'li yıllarda UNICEF, UNESCO gibi kuruluşların bu kavramı gündemlerine almasıyla başlamıştır. Bu kuruluşların etkisiyle kapsayıcı eğitim sadece özel gereksinimli bireyleri ilgilendiren bir eğitim olmaktan çıkarak, tüm dezavantajlı grupları içeren bir model halini almıştır. Bu kavramın diğer ülkeler arasında yaygınlaşmasını sağlayan hedefler, politikalar, programlar, bildirge ve çeşitli vizyonlar vardır. Bunlardan bazıları; Salamanca Bildirgesi [The Salamanca Statement-UNESCO, 1994]; Dakar Eylem Planı [The Dakar Framework for Action-UNESCO, 2000]; Kapsayıcılık Kılavuzları: Herkes için Eğitime Erişimi Sağlamak [Guidelines for inclusion: Ensuring access to education forall-UNESCO, 2005] verilebilir. Bu gelişmeler neticesinde dünyada 2000'li yılların ortalarında kapsayıcı eğitim sadece özel gereksinimli bireyler için değil tüm dezavantajlı bireyleri içine alan bir model halini almıştır [Mac Ruairc, 2013].

Kapsayıcı eğitim, farklı ülkelerde değişik şekilde ifade edilen evrensel bir olgudur [Walton, 2014]. Araştırmacılar, kapsayıcı eğitimin farklı ülkelerde ve bağlamlarda değişik şekilde uygulanacağına ve tasarlanacağını bildirmektedir [Armstrong, Armstrong, & Spandagou, 2011; Florian, 2012]. Bu görüş büyük oranda kapsayıcı eğitim anlayışını her ülkenin, kendi toplum ve kültür yapısına uygun bir şekilde kendi eğitim-öğretim ortamlarına yansıtmasını ve uygulamasını sağlamıştır. Bunun nedeni tarihsel, kültürel ve sosyo-ekonomik gerçekleri de içeren farklı faktörlere bağlı olmasıdır. Kapsayıcı eğitim anlayışının kapsayıcı toplumlar yaratmada, ırkçılık, yoksulluk, ayrımcılık ve öğrencilerin okul başarısızlığını ve değişik nedenlerle okulu erken terkini düşürmede önemli bir rol oynadığı bildirilmektedir. Buna bağlı olarak, çocukların bilişsel, duyuşsal, psikomotor ve sosyal yönden farklı özelliklerine rağmen; her çocuğun öğrenme-öğretme sürecine, sosyalleşmeye ve gelişim süreçlerinde etkin katılım göstermesine imkanı verilir [Nasibullovve vd., 2015]. Correia ve Teixeira, [2017]'e göre bireysel farklılıkların önemli olduğunu ve çeşitli ihtiyaçlara yönelik yapılan düzenlemelerin sosyal kabulü kolaylaştıracağını, bireylerin bulunduğu ortama kolay bir şekilde uyum sağlayacağını ve toplumla işbirliği içinde yaşamını sürdüreceğini belirtmişlerdir.

Kapsayıcı eğitim anlayışı ile ilgili tanımlarda; problem çözme, toplumda var olma, eğitim-öğretim programlarını organize etme, öğrencilerin bireysel farklılıklarına yönelik ihtiyaçlarına cevap verme ve kaliteli eğitime erişimde eşit bir şekilde tüm çocukların dahil edilmesi ön plana çıkmaktadır [Clark vd., 1995; Brennan vd., 2021; Deppeler ve vd., 2015; Dyson ve Milward, 1996].

Kapsayıcı eğitim anlayışının birçok yönüne bağlı olarak araştırmacılar, uygulamacılar, hükümetler ve UNESCO gibi organizasyonlar temel özelliklerini belirlemede ve uygulama alanlarında yaygınlaşmasında etkin rol üstlenmişlerdir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı kapsayıcı eğitim anlayışı ve gelecekte nitelikli eğitime ulaşmada kapsayıcı eğitimin önemine vurgu yapan 2030 UNESCO Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri ve MEB 2023 Vizyon Belgesi temelinde değerlendirilerek ele alınmasıdır.

Bu temelde aşağıdaki konu başlıkları kapsamında ele alınarak incelenmiştir.

1. Kapsayıcı eğitim.
2. 2030 UNESCO Sürdürebilir Kalkınma Hedeflerinde Kapsayıcı Eğitim.
3. MEB 2023 Vizyonu.

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın deseni, uygulama süreci, araştırmada kullanılan kaynaklar, verilerin analizi ile ilgili bilgiler verilmektedir.

Araştırmanın Deseni

Bu çalışma, nitel araştırma olarak tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırma kapsamında literatür taraması yapılarak kapsayıcı eğitim, 2030 UNESCO Sürdürebilir Kalkınma Hedeflerinde Kapsayıcı Eğitim ve MEB 2023 Vizyonu konusu anlatılmıştır. Araştırmada, literatür taraması yapılarak ele alınmıştır. Literatür taraması mevcut bulunan kaynaklar içerisinden belirli bir konunun her açıdan araştırılması ve o konuya ait verilerin sistemli biçimde toplanma süreci olarak tanımlanmaktadır [Balcı, 2018].

Araştırma Verilerinin Toplanması ve Süreç

Literatür taraması, veri toplama, toplanan verinin öneminin tartışılması, toplanan verilerin problemle ilişkisinin ortaya konması ve bilginin sınıflandırılması aşamalarından oluşan bir evredir. Araştırmanın temel verileri 2024 yılında değinilecek konu başlıkları ele alınarak elde edilmiştir. Literatür taramasına; araştırma problemi ile ilgili anahtar kelimelerin seçilmesi ile başlanır, sonra ilgili veri tabanına ulaşılmaya çalışılarak aktarılır.

Verilerin Analizi

Literatür taramasında araştırma sorusu, çalışmanızın temelini oluşturur (Büyüköztürk, 2008). Değinilecek konu başlıkları ile ilgili literatürün taranması, araştırma ile ilgili bilgi içeren dokümanların sistematik bir biçimde tanımlanmasını, tasniflenmesini ve analiz edilmesini kapsayan bir süreçtir [Yıldırım ve Şimşek, 2013]. Kapsayıcı eğitim, 2030 UNESC

Sürdürebilir Kalkınma Hedeflerinde Kapsayıcı Eğitim ve MEB 2023 Vizyonu ilgili veriler taranmış olup bu başlıklar altında değinilmiştir.

1. Kapsayıcı Eğitim

1948 yılında İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinde eğitim temel bir hak olarak görülmüştür. Ayrıca eğitimin evrensel yoksullukla baş etmede, sağlık imkânlarına erişimde ve gelişmesinde, bireylerin toplumda aktif bir rol üstlenmelerini sağlamada önemli bir rolü olduğu görülmektedir. Kapsayıcı eğitim ise en basit tanımıyla tüm bireylerin en temel haklarından biri olan eğitimden eşit bir şekilde ihtiyaçları doğrultusunda faydalanmasıdır [Stubbs, 2008]. Kapsayıcı eğitim kişinin bireysel farklılıkları ne olursa olsun ihtiyaçları doğrultusunda eşit ve adil öğrenme fırsatlarına sahip olmasını desteklemektedir [UNICEF, 2012]. Kapsayıcı eğitim anlayışı doğrultusunda bireylerin çeşitli farklılıkları (din, dil, ırk, fiziksel, vb.) gözetilerek ihtiyaçları doğrultusunda öğrenme-öğretme süreçleri yürütülerek bireylerin toplumsal yaşama daha uygun hale getirilmesi hedeflenmektedir (Jelas, 2010). Bu doğrultuda kapsayıcı eğitim tüm bireysel farklılıkları ve ihtiyaçları önemseyen ve ayrımcılığı haklı gören tüm taraflara karşı durmaktadır [Gil vd, 2013]. Kapsayıcı eğitim anlayışı; kapsayıcı hedefleri hayata geçirmeyi, tüm çocukların eşit olduğunu kabul etmeyi, aidiyet duygusunu önemsemeyi, öğrenme ve katılımda dışlama, ayrımcılık, engellerin azaltılmasını, bunları içine alacak şekilde yasa, kültür ve uygulamaları yeniden yapılandırmayı göz önünde bulundurur [Booth ve Ainscow 2002]. Kirk, Gallagher ve Anastasiow [1997] kapsayıcılığın ilkelerini; tüm çocukların akranlarıyla birlikte eğitim alması, öğrenme ve öğretme ortamlarının normal sınıflarda (özel eğitim sınıflarında değil) ulaşabilmesi, akranlarıyla dışlanma olmadan ve kısıtlamanın en aza indirgendiği yerde olabildiğince etkileşim kurabilmesi ve etkili katılım sağlaması olarak açıklamışlardır.

2. 2030 UNESCO Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri

UNESCO'ya göre kapsayıcı eğitim, bütün çocuk, genç ve yetişkinlerde dahil tüm bireylerin eğitim hakkına eşit bir şekilde erişim elde etme sürecidir. İnsan hakları ve çocuk haklarının da bir gereği olarak toplumsal kalkınmanın sağlanması ve sosyalleşmenin de ön koşulu olarak görülmektedir. Kapsayıcı eğitim, UNESCO tarafından ifade edildiği şekliyle şu şekilde tanımlanmaktadır; bütün öğrenenlerin, kültürel farklılıklarının önemsendiği ve toplulukların değişik ihtiyaçlarına cevap verildiği, öğrenmeye katılımı yükselterek ve eğitim sisteminin içindeki dışlanmayı en aza indirmeyi hedef alma sürecidir. Bu süreç, eğitim- öğretim dönemindeki bütün çocukları içine alan ortak vizyonu ve bütün çocukları eğitmenin devletlerin sorumluluğu altında olduğu inancıyla içerik, plan, program yaklaşım, yapı ve stratejiler konusunda yapılması önemli olan değişiklikleri içine alır [UNESCO, 2005]. 25-27 Eylül 2015 tarihleri arasında New York'ta düzenlenen Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Zirvesinde, 193 ülkenin katılımı ve imzasıyla kabul edilen 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinden Hedef 4'te yer alan "Herkesi kapsayan ve herkese eşit derecede kaliteli eğitim sağlamak ve herkese yaşam boyu eğitim imkânı tanımak" maddesi, tüm bireyler için kaliteli ve nitelikli hayat boyu öğrenme imkanlarının desteklenmesi açısından UNESCO eğitim sektörünün temel konularındandır.

2014-2015 yıllarında UNESCO'nun eğitim gündeminde, 19-22 Mayıs 2015 tarihleri arasında, Kore'nin Incheon şehrinde 160 ülkenin katılım sağlaması ile gerçekleştirilen Dünya Eğitim Forumu ve bu forum da hazırlığı yapılarak UNESCO 38. Genel Konferansı'nda kabulü sağlanan "Incheon Bildirisi Eğitim 2030: Kapsayıcı, Adil, Eşit, Nitelikli Eğitime ve Herkes İçin Hayat Boyu Öğrenmeye Doğru" bir yön çizilmiştir.

Bildiride, 1990 yılında Jomtien'de başlangıcı sağlanan ve 2000 yılında Dakar'da tekrar üzerinde durularak yinelenen, eğitimdeki en önemli taahhüt olarak eğitimde Herkes için Eğitim (EFA) hedeflerine, 2015'e gelindiğinde tam olarak ulaşılamadığına değinilerek; UNESCO'ya 2030 eğitim gündeminin yürütülmesi ve koordine edilmesi amacıyla öncü rolünü sürdürmesi görevi verilmiştir. UNESCO savunuculuk üstlenme; politika ilişkisini kolaylaştırma, bilgi aktarımı ve paylaşımı, standart koyma, eğitim hedefleri yönünde ilerlemeyi takip etme ve gözlemleme, evrensel, ulusal ve bölgesel paydaşların uygulamalarına hem öncü hem de rehber olmak için bir araya gelme çağrısında bulunma ve toplama tüm Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinin koordinasyonu içinde eğitim için bir odak noktası olarak işlev görme sorumluluğunu almıştır [https://www.unesco.org.tr].

Hedefler 2030 yılına kadar:

- Tüm çocuklarının, bulunduğu yerde ve nitelikli eğitim çıktıları üreten parasız, adil, eşit ve kaliteli ilköğretim ve ortaöğretimi tamamlanmasının sağlanması,
- Tüm çocukların, kaliteli ve nitelikli erken çocukluk gelişimini sağlıklı bir şekilde tamamlaması, okul öncesi eğitime dahil edilmesi ve ilköğretime hazır hale getirilmesi,
- Tüm bireylerin yüksek öğretime eşit erişiminin sağlanması,
- Tüm bireylerin girişimcilik, mesleki ve teknik becerilerinin artırılarak istihdam sağlanması,
- Tüm dezavantajlı gruplarda yer alan çocukların kaliteli ve nitelikli eğitimden ve ihtiyaçları yönünde mesleki gelişimlerinin desteklenmesi ve daha adil eşit bir şekilde yararlanmasının sağlanması,
- Kadın, erkek, genç, yetişkin tüm bireylerin okur–yazar olma oranının artırılması ve sayısal beceri kazanmalarına destek olunması,
- Bütün öğrenenler tarafından sürdürülebilir kalkınma ve sürdürülebilir yaşam şekli, insan haklarına saygılı, cinsiyet eşitliği, barış ve şiddetsizlik kültürü edinme, küresel vatandaşlık, kültürel çeşitlilik bilinci ve kültürün sürdürülebilir kalkınmaya olan etkisi alanlarında eğitimin yanında diğer yöntemler ile birlikte sürdürülebilir kalkınmanın gelişmesi ve benimsenmesi için gereken bilgi ve becerilere sahip olunmasının sağlanması,

- Eğitim tesislerinin engel, çocuk ve cinsiyete duyarlı hale getirilmesi ve güvenli ortamda, şiddetten uzak, kapsayıcı eğitim anlayışını benimseyen etkili öğrenme ortamların oluşturulması,
- En az gelişmiş ülkeler başta olmak üzere gelişmiş ülkelerden bilgi ve iletişim teknolojileri, mesleki eğitim, teknik vb. gibi programları kapsayan burs sayısının yüksek öğrenim için sayısının fazlalaştırılmasını sağlama,
- Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde, eğitim ve öğretimin ana taşlarından birisi olan öğretmen eğitimine yönelik nitelikli öğretmen arzını karşılamak üzere işbirliği geliştirme olarak hedeflerde yer verilmektedir [http://www.surdurulebilirkalkinma.gov.tr].

Dünya genelinde kapsayıcı eğitimi gerçekleştirmek halen önemini koruduğundan 2015 yılı sonrası Sürdürülebilir Gelişme için Eğitim Hedeflerinden ilki 2030 yılına kadar tüm kızlar ve erkeklerin ücretsiz, hakkaniyetli ve kaliteli temel eğitimle orta öğretimi tamamlaması barış, toplumsal cinsiyet eşitliği, evrensel vatandaşlık, sürdürebilir kalkınma vb. gibi başlıklarda önemli hedefler arasında olduğu görülmektedir [UNESCO, 2015].

3. MEB 2023 VİZYONU

Dünya genelinde hızla gerçekleşen bilimsel ve teknolojik gelişmeler, tüm toplumlarda politika, eğitim-öğretim faaliyetleri, ekonomi, insan ilişkileri ve uluslararası ilişkiler gibi alanlarda da değişim ve yeniliklere gidilmesini kaçınılmaz kılmıştır. Bu bağlamda Milli Eğitim Bakanlığı yasaların kendine verdiği yetkisini kullanarak Türk eğitim sisteminde nitelikli ve kaliteli eğitim hedefi için değişiklikler ve yenilemeler zaman zaman yapmaktadır. Bunu ortaya koyarken bireylerin farklılaşan ihtiyaç ve taleplerini, hükümetlerin kalkınma plan ve programlarını ve mali konuları dikkate almaktadır [Topal, 2021]. 23 Ekim 2018 tarihinde eğitim kademeleriyle ilgili gelişime ve ilerlemeye katkı sağlayacak yeni hedeflerini içeren “2023 Eğitim Vizyonu Belgesi’ni” yayınladı [MEB, 2018].

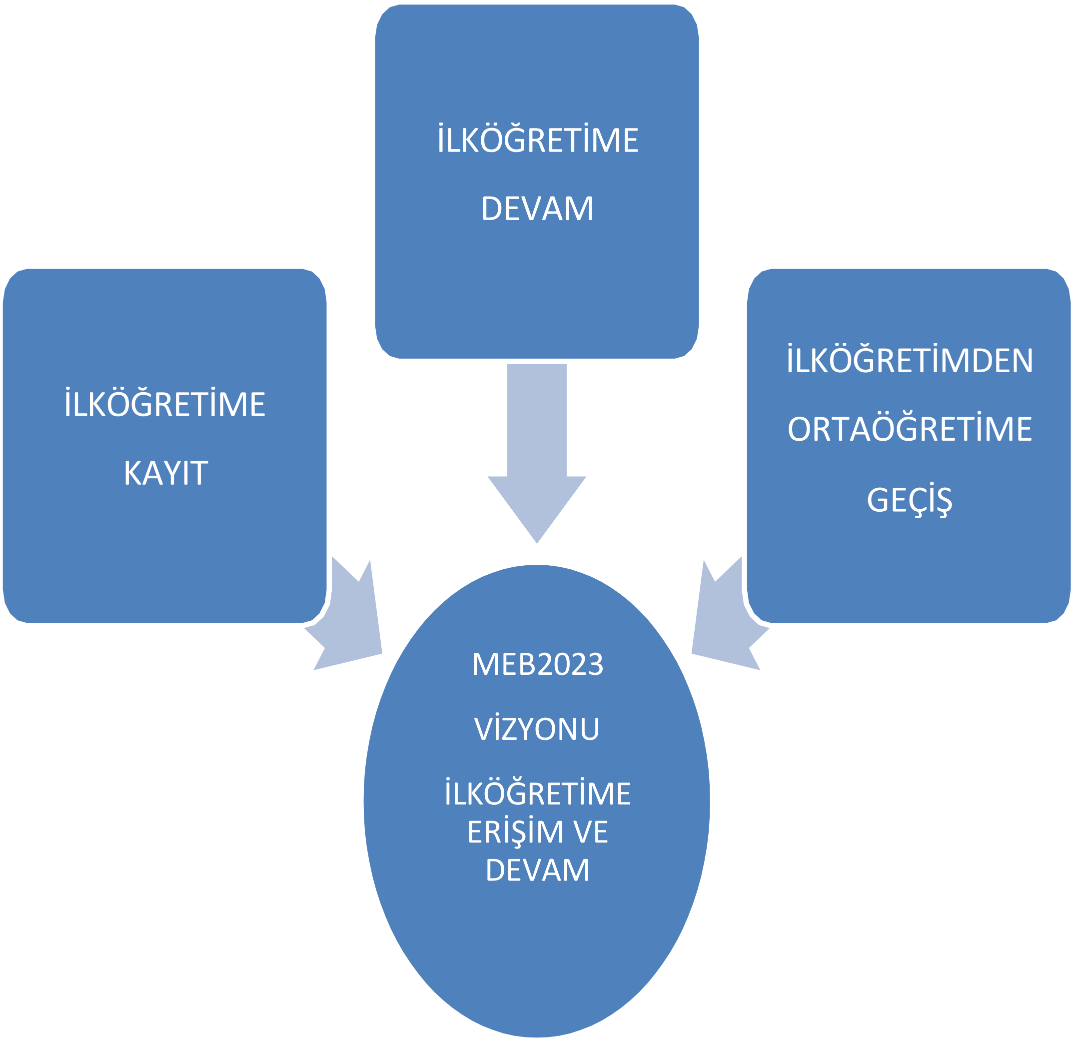

İlköğretime erişim ve devamın sağlanması başlığı altında değinilen alt başlıklar: İlköğretime kayıt, İlköğretime devam, İlköğretimden ortaöğretime geçiştir.

Bu başlık altında ele alınan alt başlıklardaki amaç zorunlu öğrenim çağında olan tüm çocukların kaliteli ve nitelikli eğitimden yararlanması ve bir üst kademede devamlarını sağlayıp, okul terklerini önlemede işbirliği geliştirerek eğitim haklarını tüm boyutları ile kullanabilmelerini sağlamlaştırmaktır. Eğitime erişimde dezavantajlı grupların katılımı sağlanarak paydaşlarla işbirliği yapılacaktır. Tüm çocukların eğitime eşit ve adil bir şekilde ulaşması için önlerindeki engellerin kaldırılması hedeflenmiştir. Bir üst kademeye geçişlerde sorun olan bölgelerde takip edilerek gerekli önlem ve müdahaleler yapılacaktır [MEB, 2018].

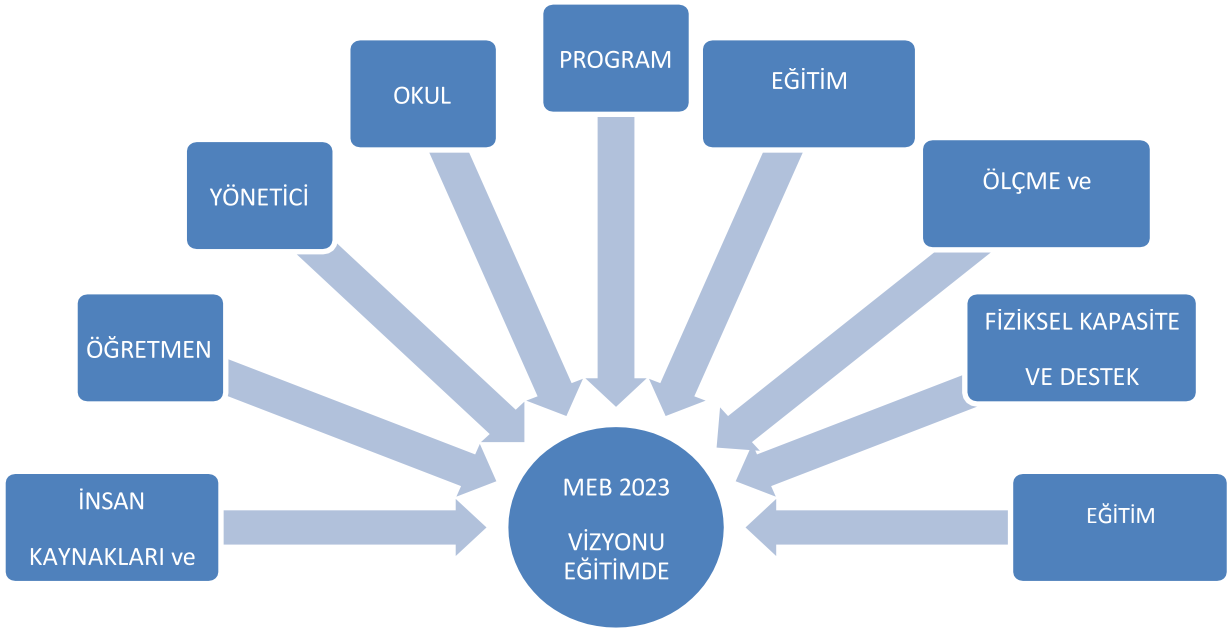

Eğitimde kalite başlığı altında değinilen alt başlıklar: İnsan kaynakları ve yönetimi, öğretmen, yönetici, okul, program, eğitim materyalleri, ölçme ve değerlendirme, fiziksel kapasite ve destek hizmetleri ve eğitim finansmanıdır.

İnsan Kaynakları ve Yönetim

İlköğretim okullarının idari açıdan ve örgütlenmesini sağlamak için, insanı odağa alan, kaliteli hizmet sunan, etkili ve hızlı çözümler üreterek cevap veren, esneklik, şeffaf, katılımcılık, hesap verme sorumluluğu bilinci olan, öngörülebilirlik gibi kavramları benimseyen anlayışa, işleyişe yapıya kavuşturmak hedeflenmiştir.

Öğretmen

Çok yönlü düşünebilen, çağın eğitim anlayışının gerektirdiği bilgi ve becerilerle donatılmış olan, kendi yeteneklerinin farkında olan ve yeteneklerini iyi düzeyde kullanabilen, gelişime açık, özveri sahibi öğretmen profiline ulaşmak amaçlanmıştır. Öğretmenlerin kendisini geliştirmesi desteklenecek, mesleki gelişim programları, hizmet içi eğitim gibi ve bunun yanında yüksek lisans yapmaları da desteklenecektir. Alacakları eğitimler YÖK ile işbirliği içinde hazırlanarak verilecektir.

Yönetici

Sürekli gelişen ve ilerleme sağlayan eğitime uyum sağlayabilecek bilgi ve becerilerle donanmış okul yöneticilerine sahip olunması amaçlanmıştır. Yöneticilik yapan kişilerin özellikle yöneticilik alanında yüksek lisans yapması sağlanarak, yeterliliklerinin artırılması ve kariyer aşamaları desteklenecektir.

Okul

Okulların bulunduğu çevrenin gelişimine katkı sunan kurumlar olması hedeflenmiştir. Sosyal, ekonomik ve kültürel ihtiyaçlar göz önünde bulundurularak okulun yer aldığı çevreye uygun etkinlikler planlanacaktır. Okul yapıları bulunduğu bölgenin iklimini, mimari yapısını gözetilerek tasarlanacaktır. Tüm paydaşlarla iyi örneklerin paylaşılması ve her yönden işbirliğinin güçlendirilmesi sağlanacaktır. Okul öğretmen, öğrenci ve veli açısından güvenliğin sağlanması için hem bilinçlendirme hem de uygulama açısından eğitimler verilecektir.

Program

Pratik ve çok yönlü düşünce yeteneğine sahip, yeteneklerinin farkında olup en üst düzeyde kullanabilen, kendine güvenen, ülkemizde ve dünya çocuklarıyla yarışabilen, yetkin, toplumsal sorumluluk bilinci bulunan çocuklar yetiştirmeye yönelik program geliştirmek.

Eğitim Materyalleri

Tüm çocukların yaratıcılık becerilerine ulaşmada istekli ve öğrenim becerilerini geliştirmesi için çok yönlü, ihtiyaca cevap veren kaynaklar sunmak. Ders kitapları hazırlanırken öğretmen ve çocukların görüşleri alınarak uzmanlar tarafından hazırlanacaktır. Ders kitaplarının değişik öğrenme stillerini dikkate alma, eleştirel düşünme becerilerini geliştirme, toplumsal cinsiyet eşitliğini destekleme ve gelişim dönemlerini dikkate alarak çıkarılacaktır.

Ölçme ve Değerlendirme

Çocuğun gelişim özellikleri dikkate alınarak, desteklenmesi amacı ile ölçme ve değerlendirme yapılması hedeflenmiştir.

Fiziksel Kapasite ve Destek Hizmetler

Eğitim-Öğretim ortamlarının fiziksel kapasitesini ve destek hizmetlerinin niceliğini ve niteliğini eğitim paydaşlarının ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde geliştirmek.

Eğitim Finansmanı

Saydam, hesap verilebilir, etkin ve verimli bir sistemle kaynakların etkili dağılımını sağlamak [https://tegm.meb.gov.tr/www/2023-vizyonu/icerik/23].

Doğan [2019] araştırmasında, 2023 Eğitim Vizyonu belgesine yönelik yönetici ve öğretmen görüşlerini belirlemek için nitel bir araştırma yapmıştır. Araştırmada elde edilen sonuçlara göre, Eğitim Vizyonu belgesini önemli bulduklarını ancak bu politikaların uygulamaya geçirilme aşamasında emin olmadıklarını bildirmişlerdir. Bir başka nitel çalışmada ise okul yöneticileri 2023 Eğitim Vizyonundaki hedefleri genel olarak olumlu algılarken, vizyonun hayata geçirilmesiyle ilgili tereddütleri olduğunu iletmişlerdir [Demirci, 2020].

SONUÇ

Eğitim-öğretim ortamlarında bireysel farklılıklar açısından, tüm öğrencilerin aynı ortamda eğitim-öğretim faaliyetlerinden yararlanması ve eğitim-öğretim ortamlarının tüm öğrenme faaliyetini yürütmek isteyen kişiler için ulaşılabilir olmasını hedefleyen kapsayıcı eğitim anlayışı gerek Sürdürebilir Kalkınma Hedeflerinde gerek MEB 2023 Eğitim Vizyonu hedeflerinde de yer almıştır. Kapsayıcı eğitim uygulamalarının daha adil, daha eşit ve tüm çocukların farklılıklarına dokunabileceği bir dünya inşa edilmesi için; hükümetler, devletler ve kurum-kuruluşlar vb. eğitim politikalarında kapsayıcı eğitimin önemini ve etkisini göz ardı etmemelidir. Bu sebeple, tüm eğitim-öğretim ortamlarında kapsayıcı eğitim anlayışını benimseyerek, bu anlayışa inanmak ve bu inancı genele yaymak tüm paydaşların görevidir. Eğitimde adalet temelli bir yaklaşımı güçlendirmenin, dezavantajlı bireylere sahip çıkmanın ve akranları ile birlikte yaşama kültürünü destekleyen yaklaşımın benimsenmesi gerekmektedir. Kapsayıcı eğitim anlayışının uygulama alanlarına aktarılması ve benimsenmesi için gerekli olan işbirliği içinde yasal dayanaklar çerçevesinde yürütmektir.

Kaynakça:

Armstrong, D., Armstrong, A., & Spandagou, I. (2011). Inclusion: By choice or by chance? *International Journal of Inclusive Education, 15*(1), 29–39.

Balcı, A. (2018). *Sosyal bilimlerde araştırma.* Ankara: Pegem Akademi.

Bodhi, R., Singh,T., Joshi,Y., & Sangroya, D. (2021). Impact of psychological factors, university environment and sustainable behaviour on teachers intention to incorporate inclusive education in higher education. *Internatıonal Journal of Educational Management.*

Booth, T. & Ainscow, M. (2002). Index for inclusion: Developing learning and participation in schools.

Centre for Studies on Inclusive Education (CSIE), Rm 2S203 S Block, Frenchay Campus, Coldharbour Lane, Bristol BS16 1QU, United Kingdom, England.

Brennan, A., King ,F., & Travers, J. (2021). Supporting the enactmentof inclusive pedagogy in a pirimary school. *International Journal of Inclusive Education, 25*(13), 1540-1557.

Büyüköztürk, Ş. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem-AYayıncılık.

Clark, C., Dyson, A. & Milward, A. (1995). Towards inclusive schools. London: David Fulton. European Agency for Devolopment in Special Needs Education (EADSNE) (2009). Teacher education for inclusion profile of inclusive teachers.

Correia, A.M. & Teixeira,V.S. (2017). The will and the way of inclusive education in Macao. *Asian Education and Development Studies,6*(4).

Dyson, A. & Milward, A.(1996). The reform of special education or the transformation of mainstream scools? InS. Hegarty, C.a. Meijer & S.J.Pijl (Eds) ,Inclusive Education A Global Agenda. Routledge.

Deppeler, J., Loreman,T. & Smith, R. (2015). Teaching and Learning for All. *In Inclusive Pedadgogy Across the Curriculum* 7, 1-10. Emerald Group Publishing Limited. Demirci, Y. (2020). 2023 Eğitim Vizyonunda İnsan Kaynaklarının Geliştirilmesi ve Yönetimi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.

Doğan, S. (2019). 2023 Eğitim vizyonuna ilişkin okul yönetici ve öğretmen görüşleri. *Cumhuriyet Uluslarası Eğitim Dergisi,* 571-592.

Florian, L. (1998). Inclusive proctike: What why and how? In C. Tilstone, L. Ve R.Rose (eds) Promoting inclusive pratice (s.13-26). London and New York: Routledge Falmer.

Florian, L. (2012). Teacher education for inclusion. In C. Forlin (Eds.). Future directions for inclusive teacher education (pp. 212–220). London, UK: Routledge.

Gause, C. P. (2011) Diversity, equity and inclusive education: A voice from the margins. Rotterdam, Sense Publisher

GİL, F. G., Pastor, E. M., Flores N., Jenaro C., Poy, R. & Vela M. G. (2013). Teaching, learning and inclusive education: The challenge of teachers' training for inclusion, 3rd World Conference on Learning, Teaching and Educational Leadership – WCLTA 2012, Procedia - Social and Behavioral Sciences, 93, 783-788, doi: 10.1016/j.sbspro.2013.09.279 adresinden erişilmiştir.

Jelas, Z. M. (2010). Learner diversity and inclusive education: A new paradigm for teacher education in Malaysia, International Conference on Learner Diversity. *Procedia Social and Behavioral Sciences, 7*, 201-204, Doi: 10.1016/j.sbspro.2010.10.028

Kirk, S., Gallagher, J. & Anastasiow, N. (1997). *Educating exceptional children.* Boston: Houghton Mifflin Company.

MEB. (2018). 2023 Eğitim Vizyonu.

Nasibullov, R.R., Kashapova, L. & Shavaliyeva, Z.S. (2015). Conditions of Formation of Social Successfulness of Students with Disabilities in the System of Continuous Inclusive Education on the Basis of Value Approach. *International Journal of Environmental and Science Education, 10*(4), 543-552.

Stubbs, S. (2008). Inclusive education: Where there are few resources, Oslo: The Atlas Alliance.

Topal M. (2021) 2023 eğitim vizyonu belgesiyle 11.kalkınma planında eğitimle ilgili hedeflerin arşılaştırılarak değerlendirilmesi. *AJER - Academia Eğitim Araştırmaları Dergisi, 6*(1), 156-195. https://dergipark.org.tr/pub/egitim e-ISSN 2619-9351.

UNESCO (1994). The Salamanca Statement and Framework for Actionon Special Needs Education Salamanca, Spain, UN.

UNESCO (2000). The Dakar Framework for Action.UNESCO.

UNESCO (2005). Guidelines for Inclusion: Ensuring Access to Education for All. UNESCO.

UNESCO (2015). Education for all 2000-2015: Achievements and challenges. Paris: UNESCO.

UNICEF (2012). The right of children with disabilities to education: a rights-based approach to inclusive education. 10 Mart 2019 tarihinde https://www.unicef.org/disabilities/files/UNICEF_Right_to_Education_Children_Disabilities_En_Web.pdf.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri.* Ankara: Seçkin Yayınevi.

https://www.unesco.org.tr. Erişim tarihi: 17.06.2024 .

http://www.surdurulebilirkalkinma.gov.tr. Erişim tarihi: 17.06.202

https://tegm.meb.gov.tr/www/2023-vizyonu/icerik/23. Erişim tarihi: 17.06.2024

TOPLUMA YÖN VEREN MAARİF VEKİLİ HASAN-ÂLİ YÜCEL

Zuhal İNCE
Milli Eğitim Bakanlığı /MEB/, Ph.D
Türkiye, ANKARA
zuhalince27@gmail.com

ÖZET

Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde, kurtuluş mücadelesi ile birlikte Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluş ve gelişiminde eşine çok az rastlanan büyük bir toplumsal dönüşüm sürecinin en önemli kahramanlarından birisi de maarif vekili Hasan Ali Yücel'dir. Hasan Ali Yücel'in bakanlığından önceki çalışmaları ve yazıları ile bakan olduktan sonra gerçekleştirdiği uygulamaları Türk Milli Eğitim düşüncesine büyük katkı sağlamış, sistemin temel özelliklerinin oluşmasında etkili olmuştur. Bu çalışma da Hasan Ali YÜCEL'in Türk Milli Eğitim Sistemine katkıları anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hasan Ali YÜCEL, Türk Eğitim Sistemi, eğitim.

MINISTER OF NATIONAL EDUCATION HASAN ALI YUCEL, WHO GUIDES THE SOCIETY

Zuhal INCE
Ministry of National Education /MEB/, Ph.D
Turkey, ANKARA
zuhalince27@gmail.com

SUMMARY

Under the leadership of Mustafa Kemal Atatürk, alongside the struggle for independence, one of the most prominent heroes of the extraordinary social transformation process rarely seen in the establishment and development of the Republic of Turkey is the Minister of National Education, Hasan Ali Yücel. Hasan Ali Yücel's previous works and writings before assuming office as minister, as well as the practices he implemented after becoming minister, have made significant contributions to Turkish National Education thought and have been influential in shaping the fundamental characteristics of the system. This study elaborates on Hasan Ali Yücel's contributions to the Turkish National Education System.

Key words: Hasan Ali YÜCEL, Turkish Education System, education.

HASAN-ÂLİ YÜCEL'İN EĞİTİM HAYATI

Hasan Ali Yücel'in öğrenim hayatı dört yaşındayken Laleli'deki Yolgeçen Mektebinde başlar. Bu okulda yazı yazma zorunluluğu olmamasına rağmen kendi çabası ve lalasının yardımıyla yazı yazmayı öğrenir. Öğrendiklerini evdeki çalışanlara da öğretir [Yücel, 1990:169-172]. Sonra Topkapı'daki Taş Mektebe yazılır, 1906 yılında Mekteb-i Osmani'ye gönderilir, buradan sonra Vefa İdadisine devam ederken idadinin son sınıfında I.Dünya Savaşı ortaya çıkınca askere alınır ve eğitimine ara vermek zorunda kalır. I.Dünya Savaşı sona erdikten sonra eğitimini yarıda bırakmış olan öğrencilere verilen haktan faydalanarak Darülfununda Hukuk Fakültesine kaydolur. Bir yandan da akşamları Ferid Tek'in 'İfham gazetesi'nde çalışmaya başlar. Hukuk Fakültesindeki öğrenciliği kısa sürer ve buradan ayrılarak Darülmuallimin-i Aliyenin Edebiyat Fakültesi Felsefe

bölümüne kaydolur (Yücel, 1998b:145). Bu süreçte Türk Ocağı müdavimlerinden olmuştur. O dönemde Türk Ocağında bir yandan dil ve tarih araştırmaları yapılırken bir yandan da Türkçü düşünceleri işleyen piyes ve konferanslar verilmektedir ve ona göre Türk Ocağı "Milliyet, edeb ve medeniyet mektebi…"(Yücel,1998b:681-686) 1921 yılında okulunu bitirdikten sonra Anadolu'daki Kurtuluş Savaşını desteklediği için, bir süre görev alamaz [Yücel, 1998f:34; Taşkesen, 2006].

1922 yılında Yunan işgalinden henüz kurtulmuş olan İzmir'de zor şartlar altında İzmir Erkek Muallim Mektebi'ne Türkçe ve Edebiyat Öğretmeni olarak atanır [Unat, 1961:293]. Bu arada İzmir'de Muallimler Birliği ve Türk Ocağının da kuruculuğunu yapar [Çıkar, 1997: 46]. Hasan Ali Darülfünun yıllarında kendi alanının ders kitaplarındaki açığı tespit etmiş ve ilk önce bu ihtiyacı karşılamak için çalışmıştır (Çıkar, 1997: 50) Mustafa Kemal Atatürk ile de ilk defa İzmir yıllarında karşılaşmış ve farklı söylemleri ile Atatürk'ün de dikkatini çekmiştir [Yücel, 1938:44-45]. İstanbul Kuleli Askeri Lisesinde Edebiyat Öğretmenliği, İstanbul Erkek Lisesinde Felsefe Öğretmenliği yaparken bunların yanı sıra Galatasaray Lisesinde Türkçe ve İstanbul Erkek Lisesinde edebiyat dersleri verir. Hasan Ali Yücel'in öğretmenlik hayatı 1927 yılına kadar devam eder [Taşkesen, 2006].

Yücel 1927 yılında Mıntıka Müfettişi olarak İstanbul Maarif Eminliğine atanır. Müfettişlik yıllarında yoğunluğunu dil ve yazı konularına verir. 1930 yılında Fransa'nın eğitim yapısını, kanun ve yönetmeliklerini incelemek üzere Fransa'ya gönderilir. Bu Yücel'in batı ile doğrudan doğruya ilk defa karşılaşmasıdır. Burada görevini yerine getirirken bir taraftan da Fransızcasını geliştirir. Fransa'dan döndükten sonra ülke genelinde bir denetim gezisi başlatan Atatürk ile yolları yeniden kesişir. Denetim gezisi sırasında her bakanlık Atatürk'e danışmanlık ve araştırmalar yapacak bir müfettiş görevlendirir. Milli Eğitim Bakanlığı ise bu görevi o sıralarda 33 yaşında olan Hasan Ali Yücel'e verir [Unat, 1961:294; Taşkesen, 2006].

Bu gezi sırasında Atatürk Kayseri'de derse katılmak üzere şehrin lisesine götürülür ve Felsefe dersi yapılmakta olan bir sınıfa girilir. Atatürk yazarı Hasan Ali Yücel olan felsefe kitabını inceler, kitaptaki yabancı sözcükler pek hoşuna gitmez. Yücel'e kitapta anlaşılması hatta söylenmesi güç terimler gördüğünü, bunların Türkçelerini bulmayı düşünüp düşünmediğini sorar. Yücel "Düşündüğünü ancak bu gibi değişmelerin fertler tarafından yapılmasının mahzurlu olacağını, ifadede beraberlik olması için bir heyet veya cemiyet kurulması" fikrini özetle belirtir [Yücel, 1998d; Taşkesen, 2006]. Henüz Türk Dili Tetkik Cemiyeti kurulmadan önce Yücel'in bu cevabı ile cemiyet fikrinin temellerinin atılmasına katkıda bulunur. Ayrıca böyle bir cemiyetin gerekliliği üzerine yazılar da yazmıştır [Yücel, 1998d:87-88].

Türk Dili Tetkik Cemiyeti Mustafa Kemal'in denetleme gezilerinden bir yıl sonra Türkçe'nin sorunlarıyla uğraşmak ve dil inkılâbını sağlam temeller üzerine oturtmak amacıyla 1932 yılında kurulur. **Türk Dil Kurumu başlangıçtan beri çalışmalarını iki ana eksen üzerinde yürütmüştür:** a) Türk dili üzerinde araştırmalar yapmak, yaptırmak; b) Türk dilinin güncel sorunlarıyla ilgilenerek çözüm yolları bulmak. Cemiyetin kurulmasından hemen sonra ilk dil kurultayı yapılır. Kurultay sonunda Yücel, Etimoloji Kolu başkanlığına getirilir ve bu görevde oldukça verimli çalışmalarda bulunur. Karşılık aranan 1382 Arapça ve Farsça kelime listeler halinde gazetelerde ve radyolarda yayımlanır. Gelen karşılıklardan 640 tanesi kabul edilir [Levend 1972:416-417].

Yücel, 1932 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü Müdürlüğüne atanır ve daha sonraki yıllarda birlikte çalışacağı İsmail Hakkı Tonguç ile yolları burada kesişir. 1933 yılının sonlarında Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Genel Müdürlüğüne atanır, politikaya atılacağı 1935 yılına kadar bu görevi sürdürür. Bu görev sırasında üniversite eğitimine basamak oluşturduğunu düşündüğü liselerde reform yapmayı planlar ve 1938 yılına kadar üzerinde çalıştığı 'Türkiye'de Ortaöğretim' isimli kitabını yazar. Yücel 1 Mart 1935 yılında İzmir Milletvekili olarak meclise girer [Unat, 1961:296].

HASAN-ÂLİ YÜCEL'İN MAARİF VEKİLLİĞİ DÖNEMİ

Bu güne kadar yaptığı tüm çalışmalar onun kültür ve eğitim konusundaki sorunları yoğun bir şekilde ele aldığını ve kendisini Milli Eğitim Bakanlığına hazırladığını açıkça ortaya koymaktadır. 28 Aralık 1938'de, 41 yaşındayken İsmet İnönü'nün isteği üzerine Maarif Vekilliğine atanır [Sakaoğlu,1993:87]. Görevi alır almaz, kendinden önce vekil olan ve teknik alan ile kırsal kesimdeki öğretim işlerinde reform girişimlerinde bulunmuş olan Saffet Arıkan'ın (1888 - 1947) bıraktığı yerden işe başlar. Fakat Yücel, öğretim sistemi anlayışında meslektaşlarından farklı bir görüşe sahiptir. Eğitim öğretim işlerinin gerek teşkilatlanma gerekse program açısından bir bütün halinde yürütülmesi gerektiğine inanır. "Mevcut öğretim bünyesini nasıl kurmalıyız ki her parçası birbirinden haberli olarak işleyebilsin." Sorusunu sorar.

Bakanlık dönemindeki ilk icraatlarından birisi Birinci Neşriyat Kongresinin düzenlenmesidir. Bu kongrede ele alınan konular onun daha sonra yapacağı çalışmaların bir programı niteliğindedir. Neşriyat Kongresi sadece Bakanlığın ilgilendiği yayın işleriyle değil bir bütün olarak kültür ve fikir hayatının ilgilendiren her çeşit yayın faaliyetlerinin temas ettiği konuları incelemek üzere danışma amaçlı toplanmıştır [Yücel, 1993:3]. Milli eğitim teşkilatının tam bir teşkilat niteliğinde olmadığını düşünen Yücel, Bakanlık ile öğretmenler arasındaki iletişimi ve milli eğitim teşkilatının tam bir uyum içerisinde çalışmasını sağlamak için "İlk Öğretim" ve "Tebliğler" dergisinin yayımlanmasını başlatır. "İlk Öğretim" dergisinin amacı yalnızca Bakanlık yönergelerinin bildirildiği tek yönlü bir iletişim aracı olarak değil aynı zamanda öğretmenlerin düşünce ve görüşlerini dile getirmelerine de fırsat sağlayan bir dergidir [Yücel, 1993:1]. Yücel'in gerçekleştirmeyi düşündüğü Türk Hümanizması içerisinde doğu ve batı klasiklerinin çevrilmesi önemli bir yer tutmaktadır. Birinci Neşriyat kongresinde de ele alınan klasiklerin çevrilmesi meselesinin çözümü için Bakanlık bünyesinde bir tercüme bürosu kurulur. Bunun amacı tercüme işinin devlet dışında gelişmesine bir başlangıç oluşturması içindir. 1946 yılı sonunda, dünya edebiyatı klasiklerinden 496 eser Türkçeye çevrilir. Ayrıca bakanlığı döneminde milli bir ansiklopedinin yayımlanması gereğinden hareketle 1943 yılında, İlk resmi ansiklopedi olan Türk Ansiklopedisinin ilk ciltleri hazırlanır [Taşkesen, 2006].

Günümüze kadar devam eden ve Milli Eğitim Bakanlığının en yüksek danışma kurulu olan Milli Eğitim Şuralarının ilki Hasan Ali Yücel tarafından 17 Temmuz 1939'da da bilim adamları, eğitimciler, yazarlar ve sanatçıların katıldığı, milli eğitim sisteminin ilkelerini ve okul programlarını belirlemek amacıyla toplanmıştır. Şurada İlköğretim, ortaöğretim, yükseköğretim ve mesleki öğretim konuları tartışılmıştır. Milli eğitim teşkilatının bir sistem karakteri taşıması için ilk, orta, yüksek, mesleki ve teknik öğretim alanlarında öğretmen yetiştirme, okullaşma, okul kapasiteleri, verimlilik, öğretmene huzur sağlama, yükseköğretimde aynı amaçlı okullar arasında birlik sağlanması kararı alınmıştır. Bütün yükseköğretim kurumlarının Milli Eğitim Bakanlığına bağlanması ve bir Yüksek Öğretim Yasası çıkarılması kararlaştırılmıştır [Özalp, Ataünal:117-119].

Hasan Ali Yücel önem verdiği anahtar kavramlardan birsi de dildir. Çünkü Yücel'in hümanizma anlayışına milliyetçilik ile ulaşılır ve milliyetçiliğin temel yapıtaşlarından birisi dildir. Yücel, bakanlığı döneminde de bu konuya hassasiyetle eğilmiştir ve 15-21 Şubat 1943 yılında ikincisi düzenlenen Milli Eğitim Şurasının temel konularından birisi de ana dili öğretimi olarak belirlenmiştir. Bütün öğretim kurumlarında ana dili çalışmalarının veriminin arttırılması ve Türklük eğitiminde tarih öğretiminin yöntem ve metotları açısından incelenmesi yer almıştır. Okullarda ahlak eğitiminin geliştirilmesi üzerinde durulmuştur [Zelyut, 1985:678]. Sonrasında 1941 yılında 'İmla Klavuzu,' 1942 yılında 'Gramer Terimleri', aynı yıl 'Coğrafya Terimleri', 'Felsefe ve Gramer Terimleri', 1944 yılında 'Hukuk Lugati' ve 'Türkçe Sözlük' ile birlikte 'Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü'nün ilk ciltleri yayımlanır [Levend, 1972:443-446]. Yücel döneminde Ders Kitapları Düzeltme Kılavuzları' yayımlanır ve ders kitaplarında bir standardizasyon sağlanırken ders

kitaplarının basılması, ülkenin her yerine seri bir şekilde dağıtılması için bir basım ve dağıtım teşkilatlanması düzenlenir [Yücel, 1993:107; Taşkesen, 2006].

Hasan Ali Yücel döneminde mesleki ve teknik öğretim konusuna iki önemli katkı sağlanmıştır. Bunlar mesleki eğitim için yasal bir dayanağın oluşturulması yani mesleki ve teknik okulların ülke genelinde yaygınlaştırılması ve mevcut okulların ihtiyaçlarının karşılanması için 1942 yılında 4304 sayılı Mesleki ve Teknik Okullarının Açılması ve Büyütülmesi Hakkındaki Kanun çıkarılarak mesleki eğitimin geliştirilmesi sağlanmıştır. Diğeri Cumhuriyet Döneminde ilk defa oluşturulan 1942-1950 yılları arasını kapsayan geleceğe dönük yatırım bütçesinin hazırlanması olmuştur. 1938 yılında Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü kurularak devlet yönetimine devredilmiş idi. Bu müdürlük Hasan Ali Yücel'in bakanlığı döneminde Milli Eğitim Teşkilatına bağlanmıştır [Taşkesen, 2006].

Eski eserlerin bakımı, onarılması çalışmaları ve müzelerin kurulması çalışmaları Atatürk döneminde başlamıştır. Hasan Ali Yücel ise 1944'te, bu alandaki çalışmaların daha sağlıklı yürütülebilmesi için 'Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğünü' kurmuş ve kendi başkanlığında bir heyet oluşturarak tören ve şenlikleri bir programa bağlamıştır. Hasan Ali Yücel üniversite reformları yapmıştır. Dört yıl süren bir hazırlıktan sonra, 1946 yılında 4936 sayılı 'Üniversiteler Kanunu' çıkarılır. Bütçe, öğretim ve yönetim açısından üniversitelerin özerkliğini içeren son derece önemli olan bu yasayla, yükseköğretim kurumlarının Bakanlıkla olan "sıkı bağı" büyük ölçüde gevşetilir. Bu kuruluşlar yapısal bir bütünlüğe kavuşturulmuş, böylece üniversitelere organik bir karakter kazandırılmıştır. Bu yasanın getirdiği bir başka sonuç da, "dışarıdan gerilim" yerine "içeriden denetim"in olmasıdır. Türkiye'de yüksekokulların gelişmesi İstanbul ve Ankara'da yükseköğrenim kurumlarının açılması Yücel döneminde olmuştur. Bu dönemde Ankara Fen Fakültesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Ankara Tıp Fakültesi kurulmuştur [Taşkesen, 2006].

Türkiye Cumhuriyeti, UNESCO'nun 20 kurucu üyesi arasında yer almaktadır. II. Dünya Savaşı sona erdikten sonra Yücel, Londra'da 43 ülkenin katıldığı UNESCO toplantısına katılarak ülkemizi temsil eder. UNESCO Kurucu Yasası, dönemin Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel tarafından 1945 tarihinde imzalanmıştır. Üç yıl sonra da UNESCO-Türkiye Millî Komisyonu Ankara'da toplanır [Yücel, 1993:295].

Hasan Ali Yücel, bakanlığı döneminde ilköğretim seferberliğini başlatmıştır. Bu seferberliğin kırsal kesimdeki yansımasının adı Köy Enstitüleri'dir. İnşa edilen milli kimliği köylere tanıtmak, milli gün ve bayramlar yoluyla yeni kimliğin içselleştirilmesini sağlamak gibi amaçlarla kurulan Köy Enstitülerinin kurucusu olmuştur. Bu proje ile büyük hedefler tespit edilmiştir, büyük iddialarla yola çıkılmıştır. Cumhuriyetin ilk yıllarından bakan olduğu güne kadar süren ilköğretimin yaygınlaştırılması projesinin Köy Enstitüleri ile 15 yılda çözülmesi planlanmıştır [Yücel,1993:165]. Köylerden köy öğretmenleri yetiştirmek olarak formüle edilen enstitülerin açılış amacı, kuruluş yasasında: "Köylü vatandaşlara normal eğitimin yanı sıra tarımsal faaliyetlerin teknik boyutlarına yardımcı olacak türden amelî bir eğitim verecek öğretmenin yetiştirilmesidir" açıklaması olarak tanımlanmıştır. Beş yıllık bir eğitim süresi olan Köy Enstitülerine yine beş yıllık ilkokulu bitirmiş olan öğrenciler arasından sağlıklı ve yetenekli olanlar alınmıştır. Alınan öğrencilerin okulu bitirdikten sonra atandıkları yerlerde uzun süre görev yapmalarını sağlamak amacıyla önemli sorumluluklar verilmiştir [Sakaoğlu, 1993:93]. Köy Enstitülerinden mezun olan öğretmenler atandıkları köylerde okul yapmış, eğitim vermiş, köyün ve köylünün her türlü ihtiyacına cevap aramış ve destek olmuşlardır.

İsmail Hakkı Tonguç ile birlikte gerçekleştirilen bu projeyle yurdun çeşitli bölgelerinde toplam 21 Köy Enstitüsü açılmış, yapılan bu eğitim devrimi Cumhuriyetin ve çağın en önemli eğitim atılımı olarak tarihe geçmiştir. Yücel, Türkiye'de ilköğretim problemini daha Cumhuriyetin başından itibaren bir köy eğitimi problemi haline getirmiş ve ilköğretimi, öğretmen yetiştirmeyle birlikte ele almak gerektiğini ortaya koymuştur. Bakanlığı süresinde 1938 yılında 36 olan lise sayısı

1946 yılında 53'e, 118 olan ortaokul sayısı ise 210'a yükseltilmiştir. Bu dönemde ortaokullar ve liseler birbirine bağlı kültür, eğitim kurumları olarak görüldüğü için ortaokullar liseye hazırlık devresi olarak kabul edilmiş ve lisenin öğretim programlarına uygun bir program uygulanmıştır [Yücel, 1994:477-652].

"El koyduğumuz ilköğretim ülküsünü gerçekleştirmek için, Türk yurdunun dağlarında, kıyılarında ve kırlarında ayrıca en ücra yerlerinde kendi kendine açıp solan çiçek bırakmayacağız." *Diyen Hasan Ali Yücel bir şiirinde;*

"Ne zaman birleşmişsek bir ülkü yolunda biz,
Türk'e teslim olmuştur dünyada toprak, deniz.
Büyükler bunu görmüş, koymuş onu kanuna:
Türklük, birlik demektir. İnanmalıyız buna." Diye seslenmektedir [Yücel, 1998c:217].

Türkiye Cumhuriyetinin 100. yılında "Benim ülküm yurdun cennet olması" diyerek yurt sevgisini her şeyin üstünde tutan Öğretmen, Müfettiş ve Bakan Hasan Ali Yücel'i saygı ve minnetle anıyoruz.

Turan (2020), Hasan-Âli Yücel'in Eserlerini aşağıdaki şekilde sıralamıştır:

Felsefe Elifbâsı 1: Ruhiyat, (Armand Cuvier ile), Teşebbüs Matbaası, İstanbul, 1923.
Türk Edebiyatı Numuneleri: Menşeelerden Onuncu Hicret Asrına Kadar, (Hıfzı Tevfik Gönensay, İhsan Hamâmioğlu), Millî Matbaa, İstanbul, 1926.
Surî ve Tatbikî Mantık, Maarif Vekâleti, Millî Matbaa, İstanbul, 1926.
Yeni İçtimaiyyat Dersleri, (Mehmed İzzet ile), Maarif Vekâleti, Devlet Matbaası, İstanbul, 1927.
Tevfik Fikret: Tarihi Kadim-Doksan Beşe Doğru (Hazırlayan: Hasan-Âli), Numune Matbaası, İstanbul, 1928.
Sanat Musâhabeleri, Maarif Vekâleti, İstanbul Devlet Matbaası, 1928.
Ruhiyat Alfabesi, Muallim Ahmet Halit Kitaphanesi, İstanbul, 1930.
Mevlana'nın Rubaileri, Remzi Kitap hanesi, İstanbul, 1932.
Türk Edebiyatına Toplu Bir Bakış, Birinci Kitap, Remzi Kitaphanesi, İstanbul, 1932.
Goethe: Bir Dehanın Romanı, Remzi Kitaphanesi, İstanbul, 1932.
Askerlik ve İdare İçin İstılah Olabilecek Türkçe Sözler, Türk Dili Tetkik Cemiyeti, Maarif Vekâleti Matbaası, Ankara, 1933.
Dönen Ses: Şiirler, Remzi Kitaphanesi, İstanbul, 1933.
Fransa Maarif Teşkilâtında Müfettişler, Maarif Vekâleti, Devlet Matbaası, İstanbul, 1934.
Türk Edebiyatı, (Abdülkadir ile birlikte), Devlet Basımevi, İstanbul, 1934.
Sovyetlerde Stahanof Hareketi, Tarihi Materyalizm Kütüphanesi, İstanbul, 1936.
Fransa'da Kültür İşleri, Devlet Basımevi, İstanbul, 1936.
İspanya'da Neler Oluyor?, Marksizm Bibliyoteği, Bozkurt Matbaası, İstanbul, 1936.
Bir Türk Hekimi ve Tıbba Dair Manzum Bir Eseri, Devlet Basımevi, İstanbul, 1937.
Fazıl Ahmet: Hayatı ve Eserleri, Cumhuriyet Kitaphanesi, İstanbul, 1937.
Pazartesi Konuşmaları, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1937.
Hasan-Âli Yücel: Hayatı ve Eserleri, (Behçet Kemal Çağlar ile), Cumhuriyet Kitaphanesi, İstanbul, 1937.
Sizin İçin, Ülkü Basımevi, İstanbul, 1937.
Hasan-Âli Yücel: Hayatı ve Seçme Şiir ve Yazıları, (Murat Uraz ile), Kenan Basımevi, İstanbul, 1938.
İçten-Dıştan, Ulus Basımevi, Ankara, 1938.
Türkiye'de Orta Öğretim, Kültür Bakanlığı, Devlet Basımevi, İstanbul, 1938.

Ebedî Şef, Maarif Basımevi, İstanbul, 1939.
Mantık, Maarif Vekilliği, Maarif Matbaası, Ankara, 1942.
Bilimler Felsefesi Mantık, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1947.
Dâvam, Ulus Basımevi, Ankara, 1947.
Hasan-Âli Yücel Tarafından Açılan Davalar ve Neticeleri, Ulus Basımevi, 1950.
Mevlana, TTK Basımevi, Ankara, 1952.
Felsefe Dersleri: Metafizik, Ahlâk, Estetik, Maarif Basımevi, İstanbul, 1954.
Mantık Dersleri, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1952.
Hürriyete Doğru, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 1955.
Yurttaşlık Bilgisi, (Mehmet Rakım Çalapala), Atlas Yayınevi, İstanbul, 1955.
İyi Vatandaş İyi İnsan, TTK Basımevi, Ankara, 1956.
Kâtip Çelebi ve Keşf-el Zunun, TTK Basımevi, Ankara, 1957.
Kıbrıs Mektupları, TTK Basımevi, Ankara, 1957.
Edebiyat Tarihimizden, TTK Basımevi, Ankara, 1957.
İngiltere Mektupları, TTK Basımevi, Ankara, 1958.
Dinle Benden, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 1960.
Hem Aşkım Hem Ümidim, (Saadettin Kaynak), Şamlı İskender Kutmani Musiki Edevat ve Nota Basım Evi, İstanbul, 1960.
Hürriyet Gene Hürriyet, TTK Basımevi, Ankara, 1960.
Allah Bir, TTK Basımevi, Ankara, 1961.
Kültür Üzerine Düşünceler, İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, 1974.
Geçtiğim Günlerden, (Hazırlayan: Canan Eronat), İletişim Yayınları, İstanbul, 1990.
Öğretmen - Öğrenci Köşesi, (Hazırlayan: Canan Eronat), TTK Basımevi, Ankara, 1995.

Kaynakça:

Taşkesen, Ü. S. (2006). Hasan Ali Yücelin Eğitim Felsefesi Ve Türk Milli Eğitimine Katkıları. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi. Konya

Çıkar, M. (1997). Hasan-Âli Yücel ve Türk Kültür Reformu, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara.

Levend, A. S. (1972). Türk Dilinde Gelişme ve Sadeleşme Evreleri, Ankara.

Özalp, R. ve Ataünal, A. (1983). "Milli Eğitimde Kongreler ve Şuralar," Cumhuriyet Döneminde Eğitim, İstanbul.

Sakaoğlu, N. (1993). Cumhuriyet Dönemi Eğitim Tarihi, İletişim Yayınları, İstanbul.

Turan, M. (2020). Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 100. Yılında, Bir Cumhuriyet Parlamenterinin Kültürel Birikimi: Hasan-Âli Yücel'in Özel Kitaplığı. Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Dergisi Journal of Atatürk and the History of Turkish Republic Sayı: 7 (2020/Yaz), 197-222.

Unat, F. R. (1961). "Hasan Ali Yücel." Belleten C.XXV, 97-100 Ankara

Yücel, H. A. (1938). İçten Dıştan, Ulus Basımevi. Ankara

(1990). Geçtiğim Günlerden, İletişim Yay. İst.

(1993). Söylev ve Demeçler, Kültür Bak. Yay. Ankara

(1994). Türkiye'de Orta Öğretim. Kültür Bak. Yay. Ankara.

(1998b). Hürriyet Gene Hürriyet C.II Kültür Bak. Yay. Ankara.

(1998c). Hürriyet Gene Hürriyet C.III Kültür Bak. Yay. Ankara.

(1998d). Pazartesi Konuşmaları. Kültür Bak. Yay. Ankara.

(1998f). Dinle Benden. Kültür Bak. Yay. Ankara

https://www.meb.gov.tr/meb/hasanali/kronoloji/kronoloji.htm

Zelyut, R. (1985). "Milli Eğitim Şuraları", Cumhuriyet Dönem Türkiye Ansiklopedisi, C.III. İletişim Yay. İstanbul.

UNİVERSİTLƏRİN CƏMİYYƏTİN İNKİŞAFINDA ROLU:
Azərbaycan universitetlərinin Dünya Səviyyəli Universitet olmaq potensialının artırılması

Elçin SÜLEYMANOV
Bakı Mühəndislik Universiteti,
iqtisadiyyat üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Azərbaycan, BAKI
elsuleymanov@beu.edu.az

XÜLASƏ

Azərbaycanda dünya səviyyəli universitet qurmaq üçün əsas yollar tədqiqat, təlim keyfiyyəti, infrastruktur və elmi əməkdaşlıqları gücləndirməkdir. Yüksək keyfiyyətli tələbə və professorlardan ibarət qlobal tərəqqi prosesləri, elmi mərkəzləşmə və beynəlxalq təcrübələr həyata keçirmək əhəmiyyətli rola malikdir.Eyni zamanda tədqiqat bazasının inkişaf etdirilməsi və beynəlxalq səviyyədə tanınan elmi mərkəzlərin yaradılması əhəmiyyətlidir. Bu, elmi əməkdaşlıqların gücləndirilməsi və keyfiyyətli elmi kadrların cəlb edilməsi ilə mümkündür. İkinci olaraq, təhsil keyfiyyətinin artırılması və tələbə-müəllim təcrübəsinin zənginləşdirilməsi vacibdir. Bu, tələbələrin beynəlxalq təcrübələrə və dərs proqramlarına uyğun təlimə tabe olmasını təmin edir. Üçüncüsü, infrastrukturun modernizasiyası və təhsil proseslərinin texnologiya ilə inteqrasiyası mühüm rol oynayır. İnformasiya texnologiyalarının və laboratoriya imkanlarının genişləndirilməsi, təhsil keyfiyyətinin yaxşılaşmasına və beynəlxalq müqayisədə konkurentliyin artırılmasına kömək edir. Nihayət, elmi əməkdaşlıqların təşviqi və beynəlxalq təcrübələrə açıq hava yaradılması universitetin dünya səviyyəsində tanınmasına və qiymətləndirilməsinə kömək edir. Bütün bu addımlar birgə götürülərsə, Azərbaycanda dünya səviyyəli bir universitetin inkişaf etdirilməsi mümkündür.

Açar sözlər: Dünya Səviyyəli Universitet; Universitetlərin Beynəlxalq Reytinqi.

THE ROLE OF UNIVERSITIES IN SOCIETY DEVELOPMENT:
Increasing the potential of Azerbaijani Universities to Become World-class Universities

Elchin SULEYMANOV
Baku Engineering University
doctor of philosophy in economics, associate professor
Azerbaijan, BAKU
elsuleymanov@beu.edu.az

SUMMARY

To establish a world-class university in Azerbaijan, the key avenues include enhancing research, educational quality, infrastructure, and fostering scientific collaborations. Facilitating global progression processes involving high-quality students and professors is crucial, along with promoting scientific concentration and international experiences. Developing the research base and creating internationally recognized scientific centers are pivotal. Strengthening scientific collaborations and attracting quality academic staff are essential steps. Secondly, improving educational standards and enriching student-teacher experiences are vital to ensure alignment with international practices and curriculum. Thirdly, modernizing infrastructure and integrating technology into educational processes play a significant role. Expanding information technologies and laboratory facilities contributes to enhancing educational quality and increasing competitiveness globally. Finally, promoting scientific collaborations and creating an open environment for international experiences aids in the university's recognition and evaluation at a global level. Pursuing these steps collectively can lead to the development of a world-class university in Azerbaijan.

Key word:. World Class University. International Ranking of Universities.

GİRİŞ

Ali təhsil bütün dünyada elitar təhsil olub, ölkə iqtisadiyyatının inkişafında əhəmiyyətli komponentlərdəndir. Azərbaycanda da ölkənin inkişafının prioritet istiqamət kimi bilik iqtisadiyyatının formalaşdırılması və neft kapitalının insan kapitalının inkişafına yönləndirilməsi istiqamətində dövlət siyasətinin davam etdirilməsi, ölkədə ali təhsil sisteminin beynəlxalq rəqabətliliyinin artırılmasını strateji yol xəritəsində əsas komponentlərdən biri etmişdir. İnkişaf etmiş ölkələr davamlı və uğurlu iqtisadi inkişafa məhz ali təhsil sisteminin beynəlxalq standartlar səviyyəsində qurulması sayəsində çatmışdırlar. Ali təhsildə aparıcı oyunçulardan olmanın şərtlərindən biri dünya səviyyəsində tanınan universitet olmaqdan keçir. Yüksək keyfiyyətli təhsil bütün dünyada nüfuzlu bir yere malik olmuşdur və bir ölkənin iqtisadiyyatının inkişafında əsas rol oynayır. Azərbaycanda da, ölkənin inkişafı üçün prioritet istiqamət kimi bilik iqtisadiyyatının formalizasiyası və neft kapitalının insan kapitalına yönləndirilməsi dəvəti, ali təhsil sisteminin beynəlxalq rəqabətliliyinin artırılmasını əsas komponentlərdən biri kimi görmüşdür. Mövcud ölkələr, davamlı və uğurlu iqtisadi inkişafa yalnız ali təhsil sisteminin beynəlxalq standartlara uyğun olmasının təmin etdiyi yolu ilə çatmışdırlar. Dünya səviyyəsində tanınmış bir universitet olmaq, yüksək keyfiyyətli təhsilin əsas tələblərindəndir. 2009-cu ildə Dünya Bankının Camil Salimi tərəfindən hazırlanan "Dünya Səviyyəli Universitet Qurma Çağırışları" hesabatı, dünya səviyyəsində universitetlərin qurulması üçün strategiyalar və müasir yanaşmaları analiz etmişdir [Salmi, 2009]. "World Class University" kimi tanınan universitetlər, elmi inkişafın əhəmiyyətli təkan verənləri olaraq bilinirlər. Ən optimal şəraitdə təqdim olunan innovativ təlim planları və pedaqoji metodlarla tədris edirlər və tədqiqatların ticarətləşdirilməsini tədrisin əsas bir hissəsi kimi görürlər. Bir universiteti World Class Universitet halına gətirmək üçün bir universal resept və ya şərhli formalaşmış bir metod mövcud deyil. Bu, hər bir ölkənin müxtəlif seçimlərdən birini güclü və qaynaqlı bir strategiya seçməsinə bağlıdır. Beynəlxalq təcrübədən, bu universitetlərin əsas xüsusiyyətlərinin yüksək intelekt konsentrasiyası, mövcud resursların effektiv istifadəsi, və çevik idarəetmə qaydaları olduğu bilinir. Bu universitetlər, ekosistemlərində müsbət nümunələrin müşahidə olunduğu iqtisadi və coğrafi baxımdan yaxın olan ölkələrdə, birləşdirilmə və modernləşdirmə yolu ilə uğurlu təcrübələrdən faydalanırlar. Bu istiqamətdə Baltik ölkələri, Çexiya, Rusiya və Qazaxıstanın nailiyyətləri nəzərə alınmalıdır. Ölkələr dünya səviyyəli təhsil təşkilatlarını yaratmağa çalışarkən, tədqiqat universitetləri ilə yanaşı, əsas təhsil və təlim tələblərini qarşılamaq üçün alternativ təşkilatların yaradılması da diqqətə alınmalıdır. Nəhayət, dünya səviyyəsində universitetlərin inkişafını dəstəkləyən infrastruktur, universitetlərin dəyərinin dəyərindən artıq qiymətləndirilməməsi və milli təhsil sistemlərindəki təhriflərin qarşısının alınması üçün diqqətli bir tədqiqat və analiz tələb edir. Sənaye və inkişaf etməkdə olan hər bir ölkənin, qlobal bir bilik iqtisadiyyatında dünya səviyyəsində universitetlərin ətrafındakı ekosistemdən faydalanmaq istəyəcəyi göz önündə tutulmalıdır.

"Dünya səviyyəli universitet" termini və onun göstəriciləri

"Dünya səviyyəli universitet" termini artıq yalnız təhsilin keyfiyyətini artırmaq və tədqiqatı inkişaf etdirmək üçün istifadə olunmur, həmçinin qlobal təhsil bazarında rəqabət qabiliyyətinin ölçüsü kimi də xidmət edir. Günümüzdə, ali təhsil bazarında sərhədlər kəsilmiş və tələbələr keyfiyyətli təhsil almaq üçün ən yaxşı universitetləri axtarırlar və bu üçün çox vəsait xərcləyirlər. Həmçinin, universitetlər daim rəqabət içində olub, həm tədqiqat həm də tələbə gəlirlərini artırmaq üçün mübarizə aparırlar. "Dünya səviyyəli universitet" statusu artıq reytinq şirkətləri tərəfindən müəyyən edilən bir metodologiya əsasında verilir, ki, bu metodologiya müxtəlif komponentləri qiymətləndirir. Son vaxtlarda bu proses universitetin təsir sahəsini əhatə edirdi, məsələn, Amerika Birləşmiş Ştatlarındakı Harvard, Yale və Columbia kimi universitetlər liderdir və Oksford və Kembric Universitetləri kimi Birləşmiş Krallıqdakı universitetlər liderlik edir. Bu universitetlərdə, akademik heyətin bir hissəsi xarici alimlərdən ibarət olur. Həmin qeyri-ABŞ ölkələrində isə xarici alimlərin payı daha aşağıdır. Görünür ki, ən yaxşı universitetlər ən istedadlı insanları cəlb etmək

üçün çox sayda xarici tələbə və müəllim işləyirlər. Son illər reytinq metodologiyalarının daha sistematik və elmmetriləşdirilməsi universitetlərin tələbə qəbulu, tədqiqat və elm büdcəsindən pay alma yarışında əhəmiyyətli bir faktor halına gəlmişdir. QS Quacquarelli Ranking, Times Higher Education (THES) və ARWU reytinqi kimi beynəlxalq reytinq qurumları universitetləri müqayisə etməyə imkan verir. Bu reytinqlər universitetlərin öz məlumatlarından və ya ictimai resurslardan əldə edilən məlumatlardan istifadə edir. Bu metodologiya, beynəlxalq nüfuza diqqət yetirir və kəmiyyət məlumatlarını (beynəlxalq tələbələrin və müəllim heyətinin sayını daxil olmaqla) tədqiqat və nşr sayı və istinad təsirini birləşdirir. Bu metodologiya universitetlərin akademik və tədqiqat işləri kimi daha obyektiv görünən göstəricilərə diqqət yetirir.

Sözsüz ki, dünyanın ən yaxşı universitetləri ən istedadlı insanları tapmaq üçün çox sayda xarici tələbə və müəllim işləyir. ilik istehsalının problemə əsaslanan rejiminə keçid üzərində qurulmuş əsas işlərində beynəlxalq bilik şəbəkələrinin artan əhəmiyyəti ilə xarakterizə olunur. Bu baxımdan, dünya səviyyəli universitetlərin geniş fərqli beynəlxalq və beynəlxalq akademik heyətini səfərbər etməyi bacarması, bu təşkilatların bilik şəbəkəsi imkanlarını maksimum dərəcədə artırmasıdır.

Son bir neçə ildir ki reytinqin müəyyənləşdirilməsi və təsnifləşdirilməsinin daha sistematik və elmmetrık metodlarla hesablanır. Bu nəticələrin bu sahənin mütəxəssisləri tərəfindən etibarlı sayılmağa başlanılmasından sonra və bu göstəricilərin həm tələbə qəbulu, həm də tədqiqat və elm büdcəsindən pay alma yarışında əhəmiyyətli faktorlardan biri halına gəlmişdir. Dünya universitetlərini geniş müqayisə etməyə imkan verən ən etibarlı beynəlxalq reytinq qurumları QS Quacquarelli Ranking, Times jurnalının Ali Təhsil Əlavəsi (THES) və Şanxay Jiao Tong Universiteti tərəfindən hazırlanan ARWU reytinqidir. Hər üç sistemdə minə yaxın universitetin reytinq göstəriciləri nəşr edilir. Eyni zamanda Webometrics tərəfindən hazırlanan başqa bir beynəlxalq reytinq, Cybermetrics Lab (Milli Araşdırma Şurasının bir qrupu, İspaniyanın əsas ictimai araşdırma orqanı olan) tərəfindən 30000-ə yaxın dünya ali təhsil müəssisələrini müqayisə edir. Universitetləri beynəlxalq səviyyəsini müqayisə etmək üçün bu reytinq qurumlarının sıralamaları universitetlərin özlərindən və ya elmi- ictimai resurslardan əldə edilən obyektiv və ya subyektiv məlumatlardan istifadə edərəkhazırlayırlar İlk dəfə 2003-cü ildə təqdim olunan bu sıralama metodologiyası, beynəlxalq nüfuza daha çox diqqət yetirir, kəmiyyət məlumatlarını (beynəlxalq tələbələrin və müəllim heyətinin sayını daxil olmaqla) və nşr sayı və istinad təsirini bu məlumatlara birləşdirir. Fakültələrin, məzunların və işçilərin akademik və tədqiqat işləri kimi daha obyektiv görünən göstəricilərə diqqət yetirən metodologiyadan istifadə edir. Qiymətləndirilən tədbirlərə nəşrlər, sitatlar və eksklüziv beynəlxalq mükafatlar daxildir (məsələn, Nobel mükafatları və s.).

Cədvəl 1.

ARWU, THE və QS reytinqinə görə dünyanın ən reytinqli 20 universitet

No	Name of University	Country	ARWU 2024	THE 2024	QS 2025
1	Stanford University	United States	2	2	2
2	Massachusetts Institute of Technology (MIT)	United States	3	3	1
3	Harvard University	United States	1	4	4
4	University of Cambridge	United Kingdom	4	5	5
5	University of California, Berkeley	United States	5	9	12

6	Princeton University	United States	6	6	13
7	University of Oxford	United Kingdom	7	1	3
8	Columbia University	United States	8	17	18
9	California Institute of Technology	United States	9	7	10
10	University of Chicago	United States	10	13	10
11	University of California, Los Angeles	United States	13	18	42
12	Yale University	United States	11	10	17
13	Cornell University	United States	12	20	16
14	University of Washington	United States	18	25	76
15	University College London	United Kingdom	17	15	8
16	Johns Hopkins University	United States	16	15	32
17	University of Pennsylvania	United States	14	16	11
18	Imperial College London	United Kingdom	23	22	2
19	Swiss Federal Institute of Technology Zurich	Switzerland	20	11	6
20	University of Toronto	Canada	24	21	29

Mənbə. ARWU, THE və QS 2024 reytinqlərinə görə müəllif tərəfindən hazırlanmışdır.

Dünya səviyyəli universitetlərin konponenti ən çox axtarılan məzunları, elmə və social-iqtisadi inkişafa töhvə verən tədqiqatlar və texnologiya transfer fəaliyyətləri sayılır. Eyni zamanda universitetin cəmiyyətin formalaşmasında əhəmiyyətli rol oynaması və universitet-cəmiyyət ekosisteminin qurulmasındakı ağirliği inkar edilməzdir. Qərbdə bir çox şəhər yerləşdiyi universitetin adı ilə məşhurlaşıb və universitetin inkişafı yerləşdiyi coğrafi mühitin və universitetdən kənar cəmiyyətin və icmaların inkişafıda mühim rol oynayıb. Burada tələbə və müəllim potensiyalından qaynaqlanan iqtisadi dəyərlərdən başqa o şəhərin ictimai-sosial mühitinin formalaşmasında da vacib rolu universitetlər daşıyib.
Ən yaxşı universitetin formalaşmasında rol oynayan amillər:

- yüksək istedad ekosistemi (ən yaxşı müəllimlər və ən savadlı tələbələr);
- zəngin bir təhsil mühiti təklif etmək və qabaqcıl tədqiqatlar aparmaq üçün zəngin resurslar;
- innovativ inkişafın bir ayağı olması;
- texnoloji transfer və kəşflərin mərkəzində yer alma;
- məzun və müdavimləri ilə ictimai cəmiyyətə elmi tövhələrin verilməsi;

- ömür boyu təhsil formatı ilə orta məktəb şagirdləri və yaşlı insanları əhatə edən cəmiyyətin bütün yaş qrupu və müxtəlif təbəqələrini əhatə edəcək fəaliyyətlər;
- məzun assosasiayalrı vasitəsi ilə məzunlarının maddi və digər potensialından istifadə etmək;
- biznes qurumlarının ianə və sifarişli tədqiqatlarına ayırdıqları vəsaitlərlə cəmiyyətə tövhələr vermək;
- ölkənin idarəedilməsində rol alan qurum və şəxslərə elmi və tədqiqat dəstəyi verərək iqtisadi inkişafın sağlam təməlinin qurulmasına tövhələr vermək;
- yeni kəşflərlə elmi-texnoloji istiqamətli tədqiqatlarla cəmiyyətin sosyal-iqtisadi inkişafına töhvə vermək.

Bütün bunları nəzərə alaraq dünya səviyyəli universitetə qısaca aşağıdakı kimi tərif verəbilərik. Dünya səviyyəli universitet əmək bazarında yüksək tələbat olan yaxşı ixtisaslı məzun hazırlayır, ən yaxşı elmi jurnallarda dərc olunan qabaqcıl tədqiqatlar aparır, elm və texnoloji yönümlü patent və lisenziyalar vasitəsilə texniki yeniliklərə töhfə verirlər. Eyni zamanda müəlim və tələbə heyətinin əhəmiyyətli hissəsi (20-30%) fərqli coğrafiyaları əhatə edən müxtəlif ölkə vətəndaşlarıdır. Dünya səviyyəsində tanınan universitetlərin əksəriyyəti çox az sayda ölkədən, əsasən də Qərb ölkələrindəndir. Bu sıralamasında ilk 20 sıradakı universitet əsasən ABŞ və İngiltərəni ilk yüzlük isə ümumilikdə Şimali Amerika, Qərbi Avropa ölkələri, Avstraliya, Yaponiya, Çin, Yeni Zelandiya və Sinqapur da daxil olmaqla ən yaxşı universitetlər cəmi 14-15 ölkəni əhatə edir.

Cədvəl 2.

ARWU, THE və QS reytinqinə görə dünyanın ən reytinqli 100 universiteti siyahısında olan ölkələr

No	Country	ARWU 2024	THE 2024	QS 2025
1	ABŞ	45	39	29
2	İngiltərə	8	11	18
3	Avstraliya	7	6	7
4	İsveç	5	4	3
5	Kanada	4	5	3
6	Almaniya	4	8	3
7	Cin Xalq Respublikası	4	3	6
8	Niderland	4	7	2
9	Yaponoya	3	2	5
10	Fransa	3	3	3
11	İsveç	3	2	2

12	Danimarka	2	1	1
13	Sinqapur	2	2	2
14	Belçika	2	1	1
15	Digər	4	6	15

Mənbə. ARWU, THE və QS qurumlarının 2024 reytinqlərinə görə müəllif tərəfindən hazırlanmışdır

"Dünya səviyyəli universitet" Transformasiya yolları

Dünya səviyyəli universitetlərin necə qurulacağını araşdırarkən iki tamamlayıcı perspektiv nəzərə alınmalıdır. Birinci ölçü universitet xarici mahiyyət daşıyan, beynəlxalq, milli və lokal səviyyələrində hökumətin roluna və qurumların sağlamlığını artırmaq üçün istifadə edilə bilən mənbələrin formalaşdırılması mexanizmidir. İkinci ölçü isə universitet daxili həyata keçirilən tənzimləmələrdi. Ayrı-ayrı qurumların özləri ilə və dünya səviyyəli qurumlara çevrilmələri üçün atdıqları zəruri təkamül və addımlarla əlaqəsi var. Əvvəlki onilliklərdə dünya səviyyəli universitetlərin formalaşmasında hökumətin rolu həlledici amil deyildi. ABŞ-dakı ən reytinqli universitetlərinin tarixi, formalaşması, böyüməsiBi dövlət maliyyə dəstəyindən çox rəqabət mühitindən aslı olmuuşdur. Eyni zamanda Oksford və Kembric Universitetləri əsrlər boyu inkişaf etmişdir və bu inkişafda cəmiyyətin rolu dövlətdən dəfələrlə çox olmuşdur. Ancaq bu gün dünya səviyyəli bir universitetin əlverişli bir siyasət mühiti və birbaşa ictimai təşəbbüs və dəstək olmadan sürətli bir şəkildə inkişaf etdirilməsi, inkişaf etmiş tədqiqat obyektlərinin və imkanların qurulması üçün yüksək xərclər səbəbi ilə mümkünsüzdür.

Cədvəl 3.

Azərbaycan, Türkiyə,Rusiya, Qazağistan və İran Universitetlərinin beynəlxalq reytinqi

No	Reytinq	Türkiyə	Rusiya	İran	Qazağıstan	Azərbaycan
1	**ARWU 500**	1	4	3	0	0
2	**THE 500**	2	5	2	0	0
3	**QS 500**	1	16	2	3	0
4	**ARWU 1000**	12	11	13	0	0
5	**THE 1000**	11	15	24	0	0
6	**QS 1000**	9	25	6	10	1
5	**THE 1000+**	34	39	40	2	0

Mənbə. ARWU, THE və QS 2024 reytinqlərinə görə müəllif tərəfindən hazırlanmışdır

Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, dünya səviyyəli universitetlərin yaradılması üçün üç əsas strategiyaya əməl oluna bilər:

- Hökumətlər bu potensialına malik olan az sayda universitetin dəstəklənməsi məsələsini nəzərdən keçirə bilər.
- Hökumətlər mövcud bir sıra institutları dünya səviyyəli bir instituta (hibrid formul) uyğun bir sinergi formalaşdıraraq yeni bir universitetin meydana çıxarılmasına və ya rekonstruksiyasını təşviq edə bilər.
- Reytinqli Universitetlərin ölkəsində universitet filialı açmasına dəstək verərək buna nail ola bilər.

Dünya səviyyəli universitetlərin qurulmasına yönəltmək üçün aşağıdakı əsas suallara hökumətlər və qurumlar tərəfindən cavab verilməlidir:

• Ölkənin dünya səviyyəli universitetə nə üçün ehtiyacı var? Mövcud qurumların töhfəsi ilə müqayisədə iqtisadi əsaslandırma və gözlənilən əlavə dəyər nədir?
• Bu universitet üçün gözlənti nədir? Neçənci yer tutacaq?
• Dövlət səviyyəsində bir sərmayə olaraq neçə dünya səviyyəli universitet arzuolunan və əlverişlidir?
• Ölkə kontekstində hansı strategiya ən yaxşı iş görəcəkdir: mövcud institutların modernləşdirilməsi, mövcud institutların birləşdirilməsi və ya yeni qurumların yaradılması?
• Transformasiya necə maliyyələşdiriləcək? Dövlət büdcəsinə hansı pay düşməlidir? Özəl sektor hansı payı ödəməlidir? Hansı stimullar təklif olunmalıdır (məsələn, yer və bina ayırma və vergi güzəştləri)?
• Bu çevrilməni asanlaşdırmaq və uyğun idarəetmə təcrübələrini dəstəkləmək üçün hansı tənzimləmə tədbirləri həyata keçirilməlidir? Hansı səviyyədə muxtariyyət və cavabdehlik formaları uyğun olacaq?
• Bu müddətdə hökumətin rolu nə olacaq?
• Müəssisə ən yaxşı idarəçi heyəti necə qura bilər?
• Tədris və tədqiqat işlərində hansı üstünlük əldə edəcəkdir?
• Hədəf tələbə kütləsi kimdir və onların sayı nə qədərdir?
• Universitetin beynəlmiləlləşdirmə məqsədlərinə necə nail olunacaqdır(müəllim, tələbə, proqram və s. ilə bağlı)?
• Uğur necə ölçüləcək? Hansı monitorinq sistemlərindən, nəticə göstəricilərindən və hesabatlılıq mexanizmlərindən istifadə ediləcək?
• Layihənin tərtibatı və planlaşdırılan institutun faktiki qurulması üçün investisiya xərcləri üçün ilkin investisiya tədqiqatlarının maliyyələşdirilməsinə maliyyə dəstəyi.

Xüsusi ali təhsilin inkişafına təkan verən müsbət tənzimləmə və təşviq bazası yaratmış ölkələrdə Beynəlxalq Maliyyə Korporasiyasının (BMK) kreditləri və zəmanətləri, hədəf universitet və ya universitetlər müəyyənləşdirildiyi təqdirdə Dünya Bankı Qrupunun maliyyə dəstəyini tamamlamaq və ya dəyişdirmək üçün də istifadə edilə bilər. dövlət-özəl ortaqlığı (PPP) olaraq qurula və ya dəyişdiriləbilər. Əlbəttə, bu variantları konkret ölkə vəziyyətlərinə uyğunlaşdırmaq vacibdir. Yüksək orta gəlirli ölkələrin belə bir maddi yardım istəməməsi ehtimalı azdır, lakin mütləq həm bilik brokeri, həm də beynəlxalq təcrübənin müşahidəçisi kimi Dünya Bankının müqayisəli üstünlüyünü əks etdirən məsləhət axtarır. Bu tövsiyə ödənişli bir xidmət əsasında verilə bilər.

Azərbaycanda ali təhsilin dünya səviyyəli universitet modelinə görə qurulması fəaliyyətləri

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2007-ci ildə imzaladığı sərəncam ilə təsdiq edilmiş "2007–2015-ci illərdə Azərbaycan gənclərinin xarici ölkələrdə təhsili üzrə Dövlət Proqramı" nın da əsas məqsədi ölkədə rəqabət qabiliyyətli iqtisadi sistemin formalaşdırılması və davamlı inkişafın təmin edilməsi baxımından ölkənin müasir tələblərə cavab verən kadrlara ehtiyacının ödənilməsi, "qara qızılın insan kapitalına çevrilməsi" olmuşdur [2019–2023-cü illər üçün Azərbaycan Respublikasında ali təhsil sisteminin beynəlxalq rəqabətliliyinin artırılması üzrə Dövlət Proqramı]. Son illər Azərbaycan ali təhsil müəssisələrində yüksəkixtisaslı kadrların hazırlanması məqsədilə bir çox layihələr həyata keçirilmişdir. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2013-cü il 24 oktyabr tarixli 13 nömrəli Sərəncamı ilə təsdiq edilmiş "Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası" dayanıqlı və rəqabətqabiliyyətli inkişafı təmin edən, insan kapitalının inkişafını daim diqqətdə saxlayan, insan resurslarının yetişdirilməsi və idarə edilməsini gerçəkləşdirən müasir təhsil sisteminin başlıca məqsədlərini müəyyənləşdirmişdir. Bir neçə ölkənin nüfuzlu universitetlərinin Azərbaycanda filialları (M.V.Lomonosov adına Moskva Dövlət Universitetinin Bakı filialı, M.Seçenov adına I Moskva Dövlət Tibb Universitetinin Bakı filialı) açılmış, beynəlxalq ikili diplom proqramlarının (Azərbaycan Turizm və Menecment Universiteti Avstriyanın Krems Tətbiqi Elmlər Universiteti ilə, Bakı Ali Neft Məktəbi Böyük Britaniyanın Heriot-Vat Universiteti ilə, "ADA" Universiteti ABŞ-ın Miçiqan Dövlət Universiteti və Niderlandın Maastrixt Menecment Məktəbi ilə, Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universiteti Fransanın Strasburq Universiteti ilə "Birgə Azərbaycan–Fransız Universiteti /UFAZ/") həyata keçirilməsinə başlanılmışdır. Dövlət Proqramı çərçivəsində Azərbaycan ali təhsil sisteminin məzmun və keyfiyyət göstəricilərinin müasirləşdirilməsi üçün ilkin mərhələdə 5 (beş) beynəlxalq ikili diplom proqramının təsis olunması və onların icrasına dair monitorinqin nəticələrinə uyğun olaraq layihənin davam etdirilməsi, bu məqsədlə nüfuzlu xarici tərəfdaş ali təhsil müəssisələrinin seçimi, xarici mütəxəssislərin cəlb olunması ilə Azərbaycan Respublikasının ali təhsil müəssisələrində inzibati heyətin təlimi proqramlarının, elmi-pedaqoji /professor-müəllim heyəti, elmi işçilər/ heyətin təlimi və tədris proqramlarının yenilənməsi, beynəlxalq ikili diplom proqramının maliyyələşdirilməsi üçün aşağıdakı tədbirlərin həyata keçirilməsi nəzərdə tutulur .Beynəlxalq ikili diplom proqramlarının həyata keçirildiyi Azərbaycan Respublikası ali təhsil müəssisələrinə əcnəbi professor-müəllim heyətini əmək fəaliyyətinə cəlb etməklə, ali təhsil sistemində aparılan islahatların sürətləndirilməsinə, həmin ali təhsil müəssisələrinin müasir tələblərə uyğunlaşdırılmasına, idarəetmə və beynəlxalq əməkdaşlıq bacarıqlarının təkmilləşdirilməsinə, universitetlərin beynəlxalq reytinqinin yüksəlməsinə və elm-tədqiqat profilli təhsil müəssisələrinə çevrilməsinə nail olunmas nəzərdə tutulur. 2015-ci ildə Təhsil Nazirliyi ilə dünyanın ən böyük elektron elmi-analitik informasiya bazası olan "Clarivate Analytics" /əvvəlki adı "Thomson Reuters"/ şirkəti arasında əməkdaşlıq sazişi imzalandı. son 5 ildə Azərbaycan alimlərinin impakt faktorlu jurnallarda çap olunmuş məqalələrinin ölkə üzrə ümumi sayı 74 faiz artıb, ali təhsil müəssisələri üzrə müvafiq göstərici 88 faiz təşkil edib. "Web of Science®" elmi bazasında 2023-ci ildə 1500 dən çox elmi tədqiqat işi qeydə alınıb ki, bu da son 25 ildə Azərbaycan üzrə publikasiya sayında rekord göstəricidir. Həmin məqalələrin təxminən 43 faizi ali təhsil müəssisələrinin payına düşüb. "Web of Science®" bazasına daxil olan məqalələrin artım dinamikasına görə Azərbaycan son 3 ildə Cənubi Qafqaz ölkələri arasında davamlı olaraq 1-ci yerdə qərarlaşıb. 2015-ci ildə Azərbaycandan cəmi 2 jurnal "Web of Science" bazasında indeksləşdirmişdisə, 2023-ci ildə bu göstərici 7-yə çatıb. 2023-ci ildə təhsil sahəsinə ümumilikdə 5 milyard 155 milyon 797 min 681 manat vəsait nəzərdə tutulub ki, bu da 2022-cu ilə nisbətən 873,6 milyon manat və ya 38,3 faiz çoxdur.Eyni zamanda 2019-cu ildə elmi ad və dərəcələrin verilməsi ilə əlaqədar prezidentin fərmanı ilə təsdiqlənən əsasnamə bu istiqamətdə müsbət qatqı verəcəkdir.Eyni zamanda başda UNEC olmaqla bir çox aparıcı universitetlər əmək haqqı sistemində tədqiqatlarının əhəmiyyətli hala gətirilməsi addımları bu prosesə müsbət təsir göstərəcəkdir. Bunda

başqa bəzi universitetlərə public hüquqi şəxs status verilərək maliyyə sərbəstliyi verilməsi, dövlətin sifarişli təhsil yolu ilə universitet seçimini tələbələrin ixtiyarına buraxması və digər addımlar rəqabətqabliliyyəti artırmaqdadır.

NƏTİCƏ

İnkişaf etmiş ölkələrdə və federal sistemlərdə, regional və ya local icra hakimiyyəti ali təhsil sisteminin qurulmasında oynadığı aktiv roldan əyani şəkildə görmək mümkündür. Tədqiqat universitetləri ilə bölgə iqtisadiyyatı arasında əlaqələri gücləndirilməsinin bir çox müsbət təcrübəsi vardır. Özəl sektorun dünya səviyyəli universitetlərin inkişafını dəstəkləməkdə tamamlayıcı rolu da nəzərdən qaçırılmamalıdır. Sinqapur və Hong Kong, Çində baş vermiş olduğu kimi, özəl sənaye, ən yaxşı qurumların töhfəsini artırmaq üçün əhəmiyyətli maliyyə töhfələri verə bilər. Potensial maliyyələşdirmədən əlavə, özəl sektorun rəhbərlərinin yeni qurumun idarə heyətində fəal iştirakı onun inkişafını idarə etmək üçün vacibdir. Özəl sektorun töhfəsi müvafiq proqramların seçilməsinə, müvafiq tədris proqramlarının tərtib edilməsinə və yeni qurumun tətbiq olunan tədqiqat gündəliyinə tam uyğunlaşdırılmasına təminat vermək üçün yaxın əlaqə forması da götürə bilər.

Başda qeyd edildiyi kimi, xarici professor və tədqiqatçı cəlb etmək qabiliyyəti də mükəmməlliyin vacibliyini və xarakterikliyini göstərir. Universitetlər digər ölkələrin ən yaxşı alimlərini işə qəbul etmək üçün yaxşı əmək haqqı və məişət şərtləri daxil olmaqla müxtəlif stimul təklif edə bilməlidirlər. Bu istedadlı şəxslər mövcud şöbələrin təkmilləşdirilməsinə və ya rəqabət üstünlüyünün yeni sahələrində magistr proqramları və tədqiqat mərkəzlərinin yaradılmasına kömək edə bilər. Məsələn, Birləşmiş Krallıqda 2016-2017-ci ildə fəaliyyət göstərən elmi işçilərin 20-25 faizi xarici ölkə vətəndaşlarıdır (Universities UK 2018). Xarici fakültələrə tam zamanlı olaraq cəlb etmək çətin olduğu hallarda, universitetlər müvəqqəti olaraq xarici aparıcı alimləri cəlb etməklə başlaya bilər. Xarici alimlərin töhfəsini asanlaşdırmaq üçün bir sıra dünya səviyyəsində çalışan universitetlər sənaye ölkələrinin ən yaxşı universitetləri ilə səmərəli tərəfdaşlıq yaratdıla bilər. Son illərdə dünya səviyyəli bir universitet olan Sinqapur Milli Universiteti, Avstraliya Milli Universiteti aparıcı universitetlərdən Duke Universiteti, Hollandiyadakı Eindhoven Texnologiya Universiteti, Harvard Universiteti, Johns Hopkins Universiteti, MIT və digər qabaqcıl universitetlər ilə ilə strateji əməkdaşlıqlardan çox fayda əldə etmişdirlər.

Ədəbiyyat:

2019–2023-cü illər üçün Azərbaycan Respublikasında ali təhsil sisteminin beynəlxalq rəqabətliliyinin artırılması üzrə Dövlət Proqramı.

Salmi, J. (2009). The challenge of establishing world class universities. The World Bank.

Academic Ranking of World Universities (ARWU) http://www.shanghairanking.com/

Times Higher Education, World University Rankings (2024) https://www.timeshighereducation.com/content/world-university-rankings

QS World University Rankings 2025 https://www.topuniversities.com/university-rankings

KONFRANSDA XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN ONLİNE İŞTİRAK EDƏN MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/

PAPERS /ARTICLES/ OF SPEAKERS WHO PARTICIPATED ONLINE IN THE CONFERENCE FROM FOREIGN COUNTRIES

PUPILS TO MATURITY FACTORS AFFECTING

Orif Umirovich AVLAEV
Chirchik State Pedagogy University,
Department of Psychology,
Assoc.Prof. Dr. /Candidate of Psychological Sciences/
Uzbekistan, TASHKENT
oavlaev1970@mail.ru

SUMMARY

The maturation of mankind is the problem of achieving the noble intention of the person if the old social - historical development in all stages of the cycle, his primary ministry, ministry separate the most pressing social, spiritual, economic, political, legal role. For the same reason, the human person from his fullness, her internal and external factors affecting activity, the issues of the role of experience and research in the xxi century is the need to aspiration. Nonetheless, on the one hand, studying the man has the face of differentsiasiya events, while on the second hand of the synthetic human development (birikuvi) on the integration of description to afford the status is removed. Human subjects research that is the object of a number of yig'iq, compact, biososial sosiobiologik aspects in a holistic way and to learn from it, to imagine worthwhile.

The development and implementation of the potential of young people in the world, the person self-awareness and social intelligence to create opportunities and conditions for the successful management of psychological attention to the main problems from the aspect of the formation of mature individuals [Avlaev & Abdujalilov, 2020: 428-436].

Mature men each from the psychological aspect, which the main force of the state and society and the driving force in the field of modern social and humanitarian knowledge and attention to this serious issue focused on ko'np years for counseling in the person of the fullnessI of the problem is preserved remains. Especially ekzistentsat ia and appropriate counseling gumanistik "thiszini thiszi to mean", "tthisliq activity kthisrsat which", "efrom" and "socountrylima" such as concepts were introduced. Rector of the concept.V.I.Twig in the glossary of Russian language (zrelost) - to the cooking, thinking, thinking to see the work of‖ period represented as [Twig, 1994].

Key words: Students of psychological maturity, psychological ages, ages, social sensitivity, social intellect.

ФАКТОРЫ, ВЛИЯЮЩИЕ НА РАЗВИТИЕ СТУДЕНТОВ

Ориф Умирович АВЛАЕВ
Чирчикский государственный педагогический университет,
Доцент кафедры психологии, кандидат психологических наук (PhD),
Узбекистан, ТАШКЕНТ
oavlaev1970@mail.ru

Аннотация

В статье рассматриваются факторы, влияющие на зрелость студентов, на основе эмпирически организованных результатов. Существуют также научные мнения о зрелости психолога. В ходе эксперимента удалось изучить общее состояние психологической зрелости студентов. По результатам исследования психологической зрелости было установлено, что в разных случаях у студентов постоянно наблюдаются положительные качества на каждом уровне развития личности по изучаемой проблеме. Также изучается роль

социального интеллекта в развитии личности. Уровни психологической зрелости студентов делятся на низкий, средний, высокий, средний и высокий, в зависимости от характера методики. Эмпирические результаты были сравнительно интерпретированы на реципрокных уровнях.

Ключевые слова: психологическая зрелость студентов, психологический возраст, социальный возраст, чувствительность, социальный интеллект.

LITERATURE REVIEW AND METHODOLOGY

B.G.Ananiv, in the opinion of the rector of criteria for the development and analysis of “kamolot” concept “be great”, “identities” find mumkn synonymous with the concept of intertwined number will be created. But in fact, when people talk about the activity and the person subjective, of course, they differ from each other in terms of the content and significance. To be great, that was still the cemetery is not. Man of maturitywill highlight the characteristic features of iga directly linked. These are: a) personal geteroxronligi and functional transformations; b) historical changes in the context of the age and individual variation.

B.G.In the opinion of ananiv, educational activities, drink from humanactivity when it comes to nat rector of the beginning, civil, intellectual and moral maturity spectrum appears in [Ananiv, 1977: 158-159].

Professor Economics. B. Shoumarov “kamolot” of life experience with a certain concept, i.e. “knowledge of life” bnoted that it was associated with. “Mastering the knowledge of life”, “from the life of the university” also passed specific individual features. 20 yoshdayoq someone with “life gets better” know someone at the age of 30, even in childhood, according to the remains. To know life, life experience, and an individual who can be realized in a variety of various dynamic in this place, how is young, the time interval can show is not absolute.

Rector of the era in which we who dwell in intelligence and the development of thought, opinion and ravi fulds faen, 20 yoshlilar in logical thinking ability by 100%, 30 at the age of 96%, 40 - at the age of 87%, at 50 – 80% at the age of 60 and 75% to. Rector of the intelligence era in the development of two factors: internal and external factors. Talent - this is an internal factor. Talented person in this process, that is, the development takes longer and innovasiyalar's entry will be coming later. The cemetery during the period of external factors can add to the education intelligence development. After all, education is exactly the rector of the function pauses during aging and psixik involyusiyasini [Bodalev, 1983: 231-234].

E.I.In this maturity period of three separates the period of intellectual development. First period-18-under the age of 25 in the second period - the third period of years and under the age of 26-35 36-40 pm. The period of this micro memory, thinking, attention and general intelligence of the difference in the temp of the various development. The cemetery during the period of the first variation is observed in the period of incredibly intelligence. Much of this development in the next period is stabilized. The second and third stage, the speech is a clear manifestation of the development of intelligence. A brief characteristic of this period of time e.P.Ilin is given by if the comments are as follows [Ilin is. P, 2012].

Early maturity - step to the stage, if it be the body's biological optimistic the presence of the spirit, personal and professional future planning, civil cemeteryiga to achieve with the change of the social role was expressed.

Medium maturity - this is the “opening” period, to achieve the highest stage of creative and professional success achievement, which is the reduction of the amount of active life, their knowledge, qualifications and skills of the need to leave the presence of a lower generation, but at the same time, I am unable to achieve successes and muvaffiqiyatsizliklaridan grievous even period.

Late rector - professional and professional activities of the completion of a new social role for the occurrence of the transition to the period of old age is associated with [Ilin is. P, 2012:7].

Method and methodology

The results of the research methods of psychological students of the rectorat the nest a fewdirected study in bh. Research of students in the initial stage of psychological rectorof the general condition of his nest in the study were reached. To do this S. S.

This "social and psixologik dating" methods, E. V. Kalyaeva, T. V. Prokofevalarning ―the person in the cemeteryaccounted for‖ determine to a survey directed, ―VAS-the main reason of the situation‖ in the special methods developed specially developed ―the name of responsibility nosituativ request from‖was used. Student maturity level of one of the most popular methods in the world, widely supported in making the diagnosis and the implementation of social intelligence to give in to the psychological aspects associated with the definition of the age of the Dj.Gilford methods to the results of the work I have seen.

The results summarize the responses of students on the basis of the schedule are several methods on request primarily oriented analysisindi. Also, students of psychological rector of the properties on the social and psychological age to see iftkichlari, nosituativ responsibility to determine the criteria and will rely on the main reason of the situation. The analysis results obtained from respondent metodikalarning according to the criteria of psychological maturityhas been done on the level of detection. Psychological maturity level methods feature came out, lower, middle, middle-high, and very high up has been allocated. Comparative results on the bilateral level interpretation.

RESULTS AND DISCUSSION

The analytical aspects of personality issues in the center of the attention of researchers since long before the historical period of the challenges is one. The research work conducted in this direction in psychological maturityaccounted for the initial detection results in the area of general character. Psychological rector of the person should take are marked with a symbol which represents an important asset quality. His “image” and others”, “and society” the most important person in relationships activated the combination of the quality of their reflection. Cited by respondent shows the results of the person in the cemeterywith the fullness of its nest term evaluation will determine the availability of psychological and social aspects.

1.-table

Students psychological maturityassessment accounted forthe pros methods minds indicators (lower and middle rector of the level, n=142)

Scale	Level	M	σ	t
the psychological age is	Lower	82,69	6,307	-12,883**
	Medium	94,76	2,589	
the social age,	Lower	2,76	0,431	-1,000
	Medium	2,85	0,472	
Situation	Lower	4,54	1,640	-1,096
	Medium	4,92	1,471	
Reluctance	Lower	1,56	0,708	0,905
	Medium	1,42	0,644	
the name	Lower	9,57	2,037	0,262

	Secondary	9,45	2,441	
VAS	Lower	13,11	3,380	-1,646
	Medium	14,57	3,569	

Comments:***p≤0,001

Psychological maturity and social maturityin the interpretation of the psychological possibility of the person to himself, emosional-editing irodaviy the development of methods, ijtimoiylashuv has passed since completely, the past, today and future of the development of integral identities determines to find the person according to the image. Tadqiqotning one of the first results - psychological maturity is lower and the average level of students nortgrated minds when interpreting the statistical aspect is an important indicator that you have a medical condition only if the index were observed. This condition of students "psychological age" neither scaletijalarida were observed. This condition, age, psychological index on the secondary level (94,76 and 82,69) determine the reliability of the differences (t=-12, 883, r≤0,001). Psychological maturityto the remaining of the evaluation scale between a large difference did not observe. Variations in the social conditions that exist in the psychological age variations or differences in the age of the person in kuzatilmasligi can. This young particular person associated with social criteria and the quality of the shows.

See also, and those that had lower average psychological psychological indicators emosional mature young students to eliminate the strain in his choices, emosional intelligence, general intelligence, business considered a form of motives, are connected with.

2-table

Students psychological maturityaccounted for geeto get methodical minds indicators (average and higher than average maturity level, n=144)

Scale	Level	M	σ	t
Psychological age	Average	94,76	2,589	-53,281***
	higher than average	103,85	2,998	
the social age,	the average of	The 2.77	,4763	0,684
	higher than average	2,72	,503	
Situation	Average	4,81	1,448	0,107
	is higher than the average of	4,78	1,534	
Hesitant	Average	1,41	,628	-0,484
	higher than average	1,46	,581	
NAME	Average	9,85	2,437	0,436
	higher than average	9,68	2,278	
VAS	Average	13,97	3,612	-1,389
	higher than average	14,80	3,387	

Comments:***p≤0,001

Psychological maturity level indicators are on average higher than average level of students between teaching methods and the reliability of previous respondent also the difference in the groupare in the age of the psychological scale were observed. In particular, (94,80 and 82,69)

determine the reliability of the differences (t=-53, 281, r≤0,001). Any excessive variations were observed, while in the other scale. See also psychological psychological age from the standpoint of the cemeteryI lower, middle and higher than average find the identities of the quality aspect from one person, after which differs in the context of a subscriber with their age on social tafttrack vutlaniishlari it's not. How to keep students in their social as they age in a social setting themselves and the social environment flexibility to person, “and others” attitude it is important to keep itself in the system, “and society” in the relationship is determined by the position it takes.

We have the personof the world, the fullness ofits dynamics aspects of social intelligence as diagnostics and also to also pay attention. Below (3-table) pay attention to the description of the research results.

3-the table

The person of the rector of the components of social intelligence indicators

№	Components of social intelligence subtestlari	M	σ
1.	Dialogue of the participants emotions, the mind and the intentions to understand	3,18	0,59
2.	Noverbal behavior-to understand psychology	3,30	0,86
3.	To understand verbal ekspressiyani	2,89	0,62
4.	The analysis of mutual shaxslararo ta'sirlashuv	2,79	0,95

The issue of the role of social intelligence in determining a person studying the fullness Dj.Gilford methods were used. In this methodology, covering some aspects of the person of the rector of subtestlari serves. The rector of the concept of content and methodological features of the technique who have come out from a person's communication and social perception of men qobiliyatlilik adapted to the conditions and to communicate with them kirishimli of / the value of the average level of integrated intellectual ability have expressed. Therefore, the cemetery is the quality of individuals in the educational process of the development of social intelligence, which they should always pay attention to the issue. The criteria of representing their social intelligence “from the participants of the dialogue, the emotions, the thoughts and understand the intentions on” (3.18±0.59), the average level has demonstrated strong. People with the relationship of this person to forecast in advance, projections of different events that go on the disabled, but shows a clear development. Therefore the conclusion that the development of it should be given.The unknown man in case of individuals with a high level of ech subtestni this photograph, depending on its identity, they can give a detailed description about the internal experiences. However, individuals of a higher than average figure shows these aspects of social intelligence.

The development in the cemetery noverbal person to understand the importance of manners. Indicators to understand them in this noverbal manners than average (3.30±0.86) have a high value. These individuals are active in the social environment to prepare themselves, be sensitive signal noverbal of people using noverbal communication, body condition, and behavior suggest that there are ko'nimkmalari according to the evaluation of mimika. These skills shaxslarkuchliroq feel the presence of the case, which in itself this higher quality level achieve the formation of, then this them active, the stent deep refleksiya to be more sensitive than men in cases of communication emosional, too prone to diseases increases their feelings to figure out what that means.

The remaining two indicators, methodical subtest of the person, namely verbal ekspressiyani understand (2.89±0.62), mutual shaxslararo ta'sirlashuv analysis (2.79±0.95) is close to average, the average level of social intelligence for individuals from these aspects is known also still in development. This suggest that the facets of the rector of the full development of individuals.

Lower the level of, on average, yukary and very high level of psychological age will determine. The results of the methods according to the analysis, students of psychological maturityin accordance with the traditions of the nest before, lower, middle, higher than the average, high and very high levels separated by condition were analyzed.

2. Psychological maturity according to the results of research in the area of this stage of the students teach students the difference in the cases: the person on the problem on a permanent basis, the cemeteryis accounted for specific positive qualities can be observed at every level of significant. The cemetery's close to the level of among one of the power, while he's also observed that variations may be equal or may.

3. Yukary and very high psychological level students who have some variations in the results of statistical shkalalardagina will determine the age. This , while it have variations in the statisticalscale agan students on the psychological maturity of the person in the quality indicators available on suggest that to the extent that is close to each other.

4. The students psychological cemetery,ida his mind, activity, self-consciousness, whatever that is, because of the importance of the development of internal referral mechanism as its person of interest, character, ability, mental competency, the development of needs, the work is determined by the activity. These features, developing his social life, people and society to a certain level of connection it took to psychological maturity level is raised.

5. Studentssocial intelligence of the participants at the communication of the emotions, the thoughts and intentions to understand to understand, conduct noverbal criteriawere tied with one of self-awareness, with both positive and cor onissues related to reflect relyasiondi;

6. Tahlillarimizning shows, guy and girl students in the way the results of student dialogue of the participants related to the emotions, the thoughts, and intentions to conduct noverbal mean skills to understand verbal and ekspressiyanwith a clear picture of I appeared on korrelyativ;

7. Students psychological maturityof its nest etilgandagina educational activities will be managed in accordance with the requirements established in the existing social formation. The democratization of education in which the process of insonparvarlashtirish, ijtimoiylashtirish, differentsiyalash, add new technologies to the education process aimed at increasing priority to the role of ideas and the intellectual capacity of the person.

LITERATURE:

Avlaev, O. U., Abdujalilov Sh. A. (2020). The rolan of social intelligence in personal maturity. // International journal of psychosocial rehabilitation. Scopus. Voles. 24, Chair 06, ISSN: 1475-7192. Page No. 428 – 436

Avlaev, O. U., Burkhanov, A. A., Norkuzieva M.A. (2020). Handbook one d. m., Intellectual factor affecting the dynamic of the individual .―TEST enginering & management‖ .Scopus. May-June. ISSN: 0193-4120 page no. 693 – 702

Ananiv, V. A. (2006). Osnovi psychologist zdorovya matter. Kniga 1. Osnovi psychologist zdorovya conceptual matter. - Sp out.

Ananiv, B.G. (1977). O problemax sovremennogo chelovekoznaniya. M. Nauka. 158-159.

Bodalev, A.A. (1983). Mejlichnostnoe vospriyatie I ponimanie. Obtshestvo I lichnost.M. Pedagogy.

Twig. V. I. (1994). Tolkoviy slovar jivogo velikorusskogo yazika: T. 1-4. T. 1: A-Z. M.

Ilin P. (2012). Vzroslosti psychology. Engin., 7 str.

Maslou (2006). I lichnost motivation. - Sp forthcoming.

Rodjers, K. (1994). Vzglyad nor psychotherapy. Stanovlenie cheloveka. - M.

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

ПЕРСПЕКТИВЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО РАЗВИТИЯ ОБЩЕСТВА В РАКУРСЕ ФИЛОСОФСКО-АНТРОПОЛОГИЧЕСКОГО ПОНИМАНИЯ ГОСУДАРСТВА

Алексей Леонидович ПАНИЩЕВ
кандидат философских наук, доцент, профессор РАЕ,
Профессор кафедры «Философия, теология и религиоведение»,
Славяно-Греко-Латинской академии, старший научный сотрудник,
Курского института менеджмента, экономики и бизнеса
РФ, КУРСК
alexeipl1980@mail.ru; ORCID 0000-0003-4327-1225

Аннотация

Данная статья посвящена вопросу будущего государства как формы и способа бытия человека и общества. Отмечается, что государство являет собой часть антропологического бытия, следовательно, поддерживается высоким уровнем интеллектуального и духовного развития общества. В условиях антропологического кризиса государство может мутировать и прекратить существование как государство в традиционном его понимании.

Ключевые слова: цивилизация, государство, общество, человек.

THE FUTURE OF THE STATE AS A FORM AND METHOD EXISTENCE OF HUMAN: PERSPECTIVES AND CONTRADICTIONS

Alexey Leonidovich PANISHCHEV
Kursk Institute of Management, Economics and Business
Candidate of Philosophical Sciences, Associate Professor, Professor of RAE.
Professor of the Department of Philosophy,
Theology and Religious Studies Slavic-Greek-Latin Academy, Senior Researcher
RF, KURSK
alexeipl1980@mail.ru; ORCID 0000-0003-4327-1225

SUMMARY

This article is devoted to the question of the future of state as a form and a way of human and society entity. It is noted that a state is a part of anthropology entity, therefore, supported by high level of intellectual and moral development of society. In the conditions of anthropology crisis the state transforms and terminates existence as a state in the traditional meaning.

Key words: civilization, state, society, human.

Развитие человеческого общества – процесс не только сложный, но и труднопрогнозируемый, поскольку проблематично учесть множество внешних и внутренних факторов, влияющих на вектор социального движения в истории человечества.Принято считать, что наиболее обобщённым эталоном развития человечества является цивилизация. Впервые это понятие ввёл в научный оборот шотландский философ Адам Фергюсон (1726-1816), считавший, что для цивилизации свойственно классовое деление, а развивается она не только по планам общества, но и в силу текущих ситуаций, в которых находится народ.

Категория *цивилизации* наряду с категорией *культуры* стала базовой при обсуждении фундаментальных проблем человечества как на научном, так и на бытовом уровнях. В среде

повседневной культуры под *цивилизацией*, как правило, понимают высокий уровень развития общества, отвечающий требованиям современности и содействующий прогрессу. Обычно с цивилизацией связывается научно-техническое развитие человечества, что отображает лишь одну из сторон цивилизации.

Слово *цивилизация* происходит от латинского термина *civilis*, означающий *гражданский*. Термин также указывает на органичную связь с городской культурой, поскольку слово *civilis* связано со словом *civitas – город*. Таким образом, правомерно связывать генезис цивилизации с зарождением *государственности*. Французский просветитель О.Г.Р. Мирабо, употребляя термин «цивилизация», подразумевал принципы справедливости, прав и свобод граждан, гарантируемые государством. В таком подходе мы видим категории, являющиеся элементами естественного права, при этом принимающие форму понятий, осмысленных концептов позитивного права. Государственность является самой сутью цивилизации. Подчеркнём, не всякое общество способно выстроить государство, устроить правовые отношения в своей среде. Для национального, то есть государственного, становления необходимы высокий уровень развития общественного сознания, осмысление народом общих ценностей, норм и цели своего совместного бытия. «Строительство государства невозможно, если народное сознание не способно отвергнуть привычную форму общежития и, мало того, вообразить новую, ещё невиданную… Первоначально государство возникает как чистый плод воображения» [Ортега-и-Гассет, 2002:147]. Более того, государственность требует от народов, объединённых в его границах, развитой способности к антиципации, то есть к планированию будущего не только для ближайших двух-трёх поколений, но будущего в смысле видения стратегических государственных задач. Иначе говоря, задач, которые общество должно решить в течение нескольких столетий. На цивилизационном уровне развития также имеет немаловажное значение формирование принципов и законов, позволяющих гражданам верить в нерушимость их родины. Так, в Государственном гимне СССР понятие нерушимости прописано в первой строке. Действительно, «нации формируются и живут лишь постольку, поскольку воплощают в себе некое стремление осуществить общую программу грядущего» [Ортега-и-Гассет, 2002:281]. В XV-XVII веках в Русском государстве первоначальной программой грядущего было национальное служение Богу и соборное спасение в Царствии Божьем; потом, уже в период СССР, – построение нового мира – коммунистического общества.

Итак, термином «цивилизация» обозначается тот этап общественного бытия, который характеризуется наличием *государства*. Надо признать то, что не все исследователи проводят жёсткую и однозначную связь между государством и цивилизацией. Некоторые исследователи цивилизацию определяют как стадию «в развитии человеческого общества, при которой социальные связи начинают доминировать над природными, и общество функционирует и развивается на своей собственной основе, можно сказать, что в системе бытия человека и как биологического, и как социального существа проходят качественные изменения» [Иконникова, 2009:62]. В данном определении допускается возможность государственности как надбиологической формы бытия человека, однако однозначной и абсолютной связи между государством и цивилизацией нет.

Немецкий учёный А. Боземен пишет: «Международная история точно подтверждает тезис о том, что политические системы являются недолговечными средствами для достижения целей на поверхности цивилизации и что судьба каждого сообщества, объединённого лингвистически и духовно, зависит в конечном счёте от выживания определённых фундаментальных идей, вокруг которых сплачивались многочисленные поколения…» [Хантингтон, 2003:52]. Эта позиция представляется разумной, подчёркивающей то, что и государство не существует само по себе, а подчинено определённой фундаментальной идее,

вне которой страна теряет смысл своего бытия, быстро распадается, а общество, её создавшее, деградирует и погибает. Такая мысль подчёркивает зависимость цивилизации от культуры, отрыв от которой чреват выхолащиванием права и крушением государства. В данном исследовании мы будем исходить из того, что цивилизация характеризуется именно наличием государственности.

Самюэль Хантингтон делает умозаключение, согласно которому «государства являются основными, даже единственными важными игроками на международной сцене» [Хантингтон, 2003:34]. Аналогичной мысли придерживается и современный учёный Нильз Рохат [Нильз, 2006:20]. Надо полагать, на данный период исторического развития человечества нет более эффективной, чем государство, формы бытия человека, в пределах которой общественные силы столь быстро и действенно могут мобилизоваться и достигать поставленной цели. Бесспорно, вне культуры немыслимо функционирование никакого государства, однако и существование культуры и народа в отрыве от государства в современном мире представляется маловероятным. Именно государство призвано обеспечить защиту культуры, что одновременно является выражением заботы государства о себе самом, поскольку без культуры оно обречено на вырождение и распад. В этом отношении было справедливым мнение русских Царей XVII века, считавшим, что без государства Православная Церковь не выживет, но без Православного Христианства государство окажется не праведным и не богоугодным. Говоря о значении государства как внешнего фактора для консолидации людей и стимулирования развития социальных институтов, приведём цитату из работы исследователя М.Л.Бережновой: «Любое объединение, как правило, требует внешней силы, которая поддерживала бы это единство: Русская православная церковь поддерживает православных, государство – русских, государство и армия – казачества…» [Бережнова, 2012:6].

Ряд исследователей видят в государстве рациональные основы, связанные с властью и расширением территории нации. Так, М.Вебер, анализируя феномен государства, «акцентирует своё внимание в первую очередь на таких его аспектах, как нация и территория, а также насилии как специфическом средстве поддерживания легитимного порядка внутри него» [Игнатьева, 2018:32]. Для русской философии такой подход является неприемлемым, поскольку в основе государства видятся нравственные, духовные основы. Разумеется, нравственные основы не отменяют и силовых действий по принуждению к чему-либо и расширения государственных владений, однако они значимы не сами по себе, а лишь в силу нравственных мотивов нации. «Общественный порядок должен быть не только целесообразным – в смысле наилучшего удовлетворения земных нужд человека, – но и праведным…», – пишет С.Л.Франк [Франк, 2003:384]. Отсюда для России проистекает особая потребность в мощной культуре, благодаря которой обеспечивается национальное единство многоэтнического полирелигиозного государства.

Формирование государств обосновывалось не только стремлением к безопасности и материальному развитию, но также и нравственным совершенствованием человека. Одним из критериев государственного порядка был высокий уровень развития общественной морали, в то время как народы, живущие за пределами империи, рассматривались как аморальные и беспринципные, существующие как хищники в прайдах. Данное обстоятельство подчёркивалось ещё в цивилизациях Древнего мира, когда народы, претендующие на создание империи, акцентировали внимание на низких нравах соседних народов, причём нередко независимо от степени справедливости и объективности [Мюнклер, 2015:180-181]. Таким образом, одним из факторов, оправдывавших государственную власть, был этический, а именно: в империи человеку предоставляются наиболее благоприятные условия для духовно-нравственного развития. Государства Древнего мира обычно противопоставлялись

народам, не ведавшим государственных порядков. Эта мысль нашла своё отражение в работах берлинского профессора Герфрида Мюнклера. Характеризуя империи как особо сильные государства, в которых власть распространяется и на сопредельные территории, учёный пишет: «Империи… полагают себя создателями и гарантами порядка, зависящего исключительно от них самих… Страшащаяся хаоса империя видит себя в роли защитника порядка, носителя добра, борющегося со злом. В этом состоит имперская миссия, которая позволяет империи легитимировать свои действия» [Мюнклер, 2015:15]. В данном случае государство-империя характеризуется способностью обеспечивать правовой порядок как внутри своего государства, так и на территориях сопредельных стран.

В современном гуманитарном знании считается, что основными чертами цивилизации являются следующие:

1. *Оседлость;*
2. *Наличие письменности;*
3. *Наличие города*.

Данные особенности предполагают наличие базы для образования государства. Таким образом, цивилизация являет собой культуру, в среде которой было сформировано государство. Государство позволяет объединяться многим культурам в пределах одной цивилизации. Соответственно, духовный потенциал многих народов, каждый из которых – носитель собственной уникальной культурной традиции, объединяется в одном русле развития общества, предполагающего наличие осознанных единых задач, единых принципов социального бытия.

Тем не менее, говоря о данных чертах цивилизации, необходимо учесть то, что все они обязывают человечество к интеллектуальному и духовному росту. Город в цивилизациях Древнего мира мыслился как земное отражение мира богов, а потому нормы благочестия в городе считались фундаментальными; наличие письменности предполагает умственное развитие общества, в котором большая или меньшая его часть владеет искусством письма. Беря во внимание то, что первые системы письма были – относительно современных алфавитов индоевропейских языков – сложными, можно предположить, что овладевание древним письмом (например, шумерской клинописью) представлялось делом чрезвычайно сложным, требующим больших умственных усилий. Поэтому для того, чтобы цивилизация сохранялась, необходима непрерывная интеллектуальная и духовная работа. Причём, чем большим истрическим опытом обладает нация, тем больше знаний по истории своей страны приходится осваивать её представителям. Заметим и то, чем богаче этно-культурное многообразие содержится в границах цивилизации, тем большее количество информации о культурах народов необходимо осваивать. Фактически для титульной нации владение территорией означает освоение культур этносов, проживающих на ней, при обязательном сохранении собственной национальной культуры. Ввиду этого система образования как область интеллектуального и нравственного развития нации имеет для цивилизации принципиально важное значение. Цивилизация остро нуждается в высоком умственном и нравственном развитии общества, на основе которых обеспечивается её жизнеспособность. Необходимо признать неабсолютность цивилизации, её производность от человеческого бытия. Если А. Бозомен пишет, что «международная история точно подтверждает тезис о том, что политические системы являются недолговечными средствами для достижения целей на поверхности цивилизации…» [Хантингтон, 2003:52], то это может означать и хрупкость любого государства. В условиях антропологического кризиса государственность может подвергнуться деструкции, распаду или трансформации в то, что уместно назвать прайдовыми образованиями. К сожалению, процесс кризиса и последующего распада государств может происходить исключительно при условии разгосударствления населения

страны, сосредоточенности его интересов на своих амбициях, безразличии к своему народу, к своей государственности, потребительском отношении к своим ближним. Ж.Аттали отмечает, что в будущем государства будут исчезать, причём на фоне господства индустрии развлечений и страхований [Аттали, 2014:195]. При этом исследователь прогнозирует, что ценности семейной жизни уступят место частным амбициям. «Воспитанные в свободных семьях, не принадлежащие ни одной культуре и не привязанные к постоянному месту жительства, они останутся верны только себе. Их больше интересуют собственные достижения, винные погреба… и планирование суицида…», – так Ж.Аттали не без оснований описывает характерные особенности сознания людей в недалёком будущем. Необходимо констатировать то, что сущность государства, хотя и относительноустойчива, но не имеет абсолютной неизменности, постоянства. В этой связи Петров В.С. утверждает следующее: «Сущность государства, будучи относительно устойчивым его свойством, тем не менеене является метафизически неизменной субстанцией» [Петров, 1971:15]. Вопрос состоит в том, чем можно заменить цивилизацию (государство) как форму и способ бытия человека. Этот вопрос ставился уже достаточно давно, например, в работе «Альтернативные пути к цивилизации», вышедшей в 2000 году [Крадина, 2000].

Впрочем, процессы гибели государств сопровождали всю историю человечества, однако в древнем периоде такого рода явления были локальными. Известно множество примеров крушения государств, на смену которым приходили новые. В XXI веке, в век глобализации и развития средств коммуникации, кризис государственности может стать настолько массовым, что поставит под вопрос саму возможность государственного бытия человеческого сообщества. Ж.Аттали в работе «Краткая история будущего» прямо пишет о высокой вероятности распада и гибели государства, которое окажется вытесненным частными корпорациями [Аттали, 2014:181]. Современный исследователь Владимир Коровкин замечает: «Государствам нравится представлять себя некими надёжно построенными и поэтому нерушимыми структурами. Я бы с этим поспорил, поскольку, вполне вероятно, мы стоим на пороге глубочайшего системного сдвига в функциях, если не в самих основах государства» [Коровкин, 2017:117]. Действительно, политические процессы, наблюдаемые в современной Европе, свидетельствуют о существенном снижении роли государства в жизни человека и общества. Неслучайно британский политолог Марк Леонард считает, что «Европейский союз… уже сейчас ближе к структуре «Visa», чем к государству…» [Леонард, 2006:38]. Уподобление государства банковской системе превращает его в механизм финансовых манипуляций и лишает его духовно-нравственного смысла. Разумеется, в истории человечества можно найти примеры, когда банкиры или торговцы, определённым образом влияли на государственные структуры власти, однако такое воздействие имело в большей степени форму сотрудничества, не всегда с соблюдением должного баланса, но всё же с сохранением государственной власти как самостоятельной части. Сейчас речь идёт о том, что государство перенимает черты финансовых корпораций, которые ориентированы на капиталистический принцип рентабельности. На фоне таких негативных явлений категория чести человека и семьи утрачивает государственную значимость и становится вопросом частного локального интереса, более того, – принимает рудиментарный характер. Государство, будучи поставленным вне антропологических смыслов, становится чужеродным теме чести и достоинства. Области, связанные с воспитанием человека, его умственным, духовным развитием оказываются за пределами должного государственного интереса, поскольку не могут считаться рентабельными. Только острая необходимость в подготовке кадров для технического обеспечения работы современных технологий заставляет уделять системе образования определённое внимание. Однако такой технологический подход к человеческому потенциалу однобокий и в конечном итоге пагубный. При сложившихся условиях

гуманитарная область теряет свою функциональную силу, превращаясь лишь в средство обслуживания текущих интересов политических или финансовых группировок. Утрата государством духовного наполнения отчуждает его от норм человеческого бытия. Данное обстоятельство приводит к болезненному разрыву между природой человека, давшей начало государству, и самим государством, переставшим действенно защищать антропологические свойства. В силу такого рода обстоятельств необходимы многосторонние исследования возможностей социального бытия человека вне государства, а также возможностей сохранения государственности как формы и способа антропологического бытия.

Литература:

Альтернативные пути к цивилизации. / под ред. Н. Н. Крадина, А. В. Коротаева и др. (2000). М.: Логос.

Аттали, Ж. (2014). Краткая история будущего / Ж. Аттали. – СПб.: Питер.

Бережнова, М.Л. (2012). Загадка челдонов. История формирования и особенности культуры старожильческого населения Сибири. / М.Л. Бережнова. – М.: ФОРУМ.

Игнатьева О.А. (2018). Социология господства Макса Вебера: эвристический потенциал. – СПб.: Издательство ООО «Архей»,

Иконникова, Г.И. (2009). Цивилизационный сдвиг – действительность или возможность? / Г.И. Иконникова, Н.И. Иконникова. – М.: ФОРУМ.

Коровкин, В. Оцифрованное государство // BRICS. № 1 (17). 2017. С. 116-120.

Леонард, М. (2006). XXI век – век Европы. М.: АСТ.

Мюнклер, Г. (2015). Империя. Логика господства над миром: от Древнего Рима до США. / Г. Мюнклер. – М.: Кучково поле. 400 с.

Нильз, Р. (2006). Глобализация и философия: существует ли универсальная теория справедливости / Р.Нильс // Социальная политика и социология. № 4. С. 8-22.

Ортега-и-Гассет, Х. (2002). Восстание масс / Х. Ортега-и-Гассет. – М.: АСТ, *Панищев, А.Л.* Проблема деструкции государственности. Прайдовое право животного мира и закон человеческого общества // Вопросы культурологии. 2010. № 1. С. 50-55.

Петров, В.С. (1971). Сущность, содержание и форма государства / В.С. Петров. — Л.: «Наука».

Хантингтон, С. (2003). Столкновение цивилизаций / С. Хантингтон. – М.: АСТ.

Франк С.Л. (2003). С нами Бог / С.Л. Франк. – М.: АСТ.

References:

Alternative path to civilization / pod. red. N. N. Kradin, A.V. Korolev et al. (2000). Moscow: Logos. (In Russ.)

Attali, Zh. (2014) *A brief history of the future*. Saint Petersburg: Piter. (In Russ.)

Berezhnova, M.L. (2012) *The riddle of cheldonov. History of formation and features of culture of the old-resident population of Siberia*. Moscow: FORUM. (In Russ.)

Ignatieva O.A. (2018) *Sociology of max Weber's abilities: heuristic potential*. Saint Petersburg: Archive of the NGO «Archive». (In Russ.)

Ikonnikova, G.I. Ikonnikova N.I. (2009). *Civilizational shift-reality or possibility?* Moscow: FORUM. (In Russ.)

Korovkin, V. (2017). Digitized solution. In.: *BRICS* [BRICS]. No. 1 (17). P. 116-120. (In Russ.)

Leonard, M. (2006). *XXI century-the century of Europe*. Moscow: AST. (In Russ.)

Munkler G. (2015). *Imperia. Logic of the Ledger over the world: from Ancient Rome to USA*. Moscow: Kuchkovo field. (In Russ.)

Nils, R. (2006). Globalization and philosophy: is there a universal theory of salvation. In.: *Social`naya politika i sociologiya* [Social policy and sociology]. № 4. P. 8-22. (In Russ.)

Ortega y Gasset Jo. (2002) *Revolt of the masses*. Moscow: AST. (In Russ.)

Panishchev, A.L. (2010) The problem of disinfection of the gastrointestinal tract. The found right of the life-giving world and the law human’s society. In.: *Voprosy` kul`turologii* [Questions of cultural studies]. No. 1. P. 50-55. (In Russ.)

Petrov, V.C. (1971). *Essence, content and form of existence*. L.: "Science". (In Russ.)

Huntington, S. (2003) *Clash of civilizations*. M.: AST. (In Russ.)

Frank S.L. *With us God*. M.: AST, 2003. (In Russ.)

ИНТЕГРАЦИЯ НАУК И ФИЛОСОФИИ В СОВРЕМЕННОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ ПРАКТИКЕ

Севара Асанбаевна КУРБАНОВА
Ташкентский государственный экономический университет,
независимый соискатель кафедры
«Общественно-гуманитарных и точных наук»
Узбекистан, ТАШКЕНТ
sevarakurbanova89@gmail.com

Аннотация

В данной статье подчеркивается ценность объединения науки и философии в образовании. Она исследует многодисциплинарные подходы, диалоги, проектное обучение и интерактивное преподавание. Особое внимание уделяется значимости философских семинаров, поощрению критического мышления и подготовке выпускников к современным вызовам.

Ключевые слова: интеграция, образовательная практика, критическое мышление, компетентность, образовательный опыт.

INTEGRATION OF SCIENCES AND PHILOSOPHY IN MODERN EDUCATIONAL PRACTICE

Sevara Asanbaevna KURBANOVA
Tashkent State Economic University,
Independent candidate of the department
"Social, humanities and exact sciences"
Uzbekistan, TASHKENT
sevarakurbanova89@gmail.com

SUMMARY

This article highlights the value of merging science and philosophy in education. It explores multidisciplinary approaches, dialogues, project-based learning, and interactive teaching. The significance of philosophical seminars, promoting critical thinking, and preparing graduates for modern challenges is emphasized.

Keywords: integration, educational practice, critical thinking, competence, educational experience.

ВВЕДЕНИЕ

Современное образование находится в постоянном состоянии эволюции, подвергаясь воздействию быстро меняющихся технологий, общественных требований и новых научных открытий. Вместе с тем, современное образование сталкивается с вызовами, требующими не только передачи фактических знаний, но и развития критического мышления, способности анализировать информацию и решать сложные задачи. В этом контексте интеграция наук и философии в образовательной практике приобретает особую актуальность.

Интеграция наук и философии представляет собой объединение методов и подходов различных научных дисциплин с философским мышлением. Это позволяет обогатить образовательный процесс глубоким пониманием явлений, системной перспективой и

развитием критического анализа. В этой статье мы рассмотрим важность интеграции наук и философии в современной образовательной практике, а также исследуем, какие преимущества этот подход может принести для формирования компетентных и глубоко мыслящих выпускников [Smith, 2020].

Соединение научных дисциплин с философскими концепциями представляет собой не только разнообразие учебных планов, но и фундаментальную парадигму обучения, ориентированную на развитие личности как мыслящего и осознающего индивида [Johnson,2018]. В следующих разделах мы разберем, как интеграция наук и философии способствует развитию критического мышления, формированию целостного восприятия мира и раскрытию творческого потенциала студентов, и рассмотрим практические примеры успешной реализации данного подхода в современных образовательных практиках.

Методы и методология

Интеграция наук и философии в современной образовательной практике требует системного подхода и использования специфических методов и методологий. Эффективная реализация этого подхода требует не только понимания теоретических аспектов, но и разработки практических стратегий, способствующих взаимодействию различных дисциплин и философских концепций.

Введение мультидисциплинарных и трансдисциплинарных методов играет ключевую роль в интеграции наук и философии. Введение мультидисциплинарных и трансдисциплинарных методов играет ключевую роль в интеграции наук и философии. Эти методы становятся неотъемлемой частью современного образования и исследовательской деятельности, поскольку они способствуют разрушению границ между традиционными дисциплинами и создают условия для более глубокого понимания сложных проблем и явлений. Мультидисциплинарный подход позволяет объединять знания из разных областей наук для решения конкретных задач, в то время как трансдисциплинарность идет еще дальше, интегрируя знания и методы различных дисциплин для рассмотрения более общих и глобальных вопросов. Эти методы обогащают философские исследования, позволяя философии взаимодействовать с другими науками и внести вклад в решение актуальных проблем современного мира. Мультидисциплинарный подход предполагает сотрудничество разных дисциплин в рамках определенной проблемы. Трансдисциплинарный же подход выходит за границы одной области знаний и стремится создать новое, объединяющее видение.

Применение таких подходов в практике позволяет студентам видеть взаимосвязи между разными научными областями и внедрять философские концепции для анализа сложных проблем.

Диалог и дискуссии играют важную роль в интеграции наук и философии. Организация обсуждений, где студенты из разных дисциплин могут поделиться своими точками зрения, способствует обмену знаний и пониманию различий в подходах. Философская перспектива может помочь участникам дискуссии видеть глубинные аспекты проблемы и стимулировать аналитическое мышление.

Интеграция наук и философии может быть успешно реализована через проектную деятельность. Интеграция наук и философии может быть успешно реализована через проектную деятельность. Проектный подход предоставляет уникальную платформу для объединения разнообразных научных дисциплин и философских концепций в рамках конкретных практических задач и исследовательских проектов. Участники проектов имеют возможность применить свои знания и методы для решения реальных проблем, что способствует глубокому пониманию взаимосвязей между науками и философскими аспектами. Такой подход стимулирует креативное мышление, способствует развитию

мультидисциплинарных навыков и способен привести к новым открытиям и инновациям в науке и философии. Студенты могут работать в междисциплинарных командах над проектами, которые требуют сочетания знаний из разных областей и применения философских концепций для анализа и решения задач. Это развивает способность к сотрудничеству, творческому мышлению и целостному подходу к решению сложных проблем.

Интерактивные методы обучения, такие как обсуждение кейсов, ролевые игры, создание проектов и презентации, позволяют студентам активно взаимодействовать с материалом и применять знания из разных областей. Философские концепции могут быть внедрены в такие задания для анализа этических, социокультурных и моральных аспектов.

Организация специальных философских семинаров и курсов в рамках различных дисциплин позволяет студентам глубже погрузиться в философские аспекты проблем и научиться применять их в анализе и решении задач. Это создает пространство для обсуждения и осмысления, что способствует развитию критического мышления и формированию более глубокого понимания.

Интеграция наук и философии в современной образовательной практике требует использования разнообразных методов и подходов. Мультидисциплинарность, диалог, проектная деятельность, интерактивные методы и философские курсы – все эти элементы способствуют развитию критического мышления, формированию целостного восприятия мира и развитию творческого потенциала студентов. Комбинирование этих методов помогает создать образовательную среду, способствующую формированию компетентных и глубоко мыслящих выпускников.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Интеграция наук и философии предполагает объединение знаний и методов различных научных исследований с философскими подходами к пониманию мира. Это помогает обогатить образовательный процесс более глубоким и системным видением предметов и явлений. Взаимодействие наук и философии создает возможность для студентов не только осваивать фактические знания, но и развивать критическое мышление, рефлексию и способность видеть связи между разными областями знаний.

Интеграция наук и философии способствует развитию критического мышления у студентов. Привлечение философских подходов в образование способствует разнообразию точек зрения и подходов к рассмотрению тем и задач. Философия, как дисциплина, занимается фундаментальными вопросами о природе знания, ценностях, морали и человеческом существовании. Эти темы пересекаются с множеством других областей, включая естественные и социальные науки. Поэтому философские концепции могут предоставить студентам ценные инструменты для анализа и понимания сложных вопросов.

Философские подходы способствуют развитию критического мышления. Студенты, изучающие философию, учатся анализировать аргументы, выявлять предположения, проверять на логическую последовательность и оценивать доказательства. Эти навыки являются важными в мультидисциплинарных исследованиях, где необходимо оценивать информацию и аргументировать свои выводы.

Философия также способствует интеграции различных дисциплин. Ее методы позволяют студентам видеть связи между разными областями знаний и анализировать, как концепции из одной дисциплины могут быть применены к проблемам в других областях. Это помогает ученым и студентам разрабатывать мультидисциплинарные подходы к решению сложных задач.

Философские подходы также помогают рассматривать этические и социокультурные аспекты проблем. Студенты могут анализировать вопросы ценностей, справедливости и

социальной ответственности, что является важным при решении многих современных проблем, таких как этика искусственного интеллекта, биоэтика и другие.

Философские подходы также поддерживают трансдисциплинарные исследования, которые выходят за рамки одной области знаний. Философия может служить связующим элементом между разными дисциплинами, помогая ученым сотрудничать и решать более общие и глобальные проблемы.

Таким образом, философские подходы в образовании играют важную роль в развитии мультидисциплинарности и способствуют разнообразию точек зрения и глубокому анализу сложных вопросов, что является ключевым в современном мире. [Brown, 2017]. Они учатся анализировать информацию, выявлять логические связи и оценивать аргументы. Такой подход помогает выпускникам применять свои знания не только в рамках учебных задач, но и в реальной жизни, где часто требуется принимать важные решения на основе неполной информации.

Интеграция наук и философии помогает студентам видеть связи между разными дисциплинами и строить целостное представление о мире. Это способствует более глубокому пониманию сложных явлений, так как студенты могут рассматривать их с разных углов зрения.

Интеграция наук и философии способствует развитию творческого мышления. Объединение различных дисциплин и философских концепций позволяет исследователям и обучаемым видеть проблемы и задачи с разных точек зрения, а также находить новые и нестандартные пути их решения. Этот процесс стимулирует креативность и инновационное мышление, поскольку требует гибкости в мышлении и способности адаптироваться к различным подходам. Таким образом, интеграция наук и философии способствует не только более глубокому пониманию мира, но и развитию творческих способностей ученых и студентов. Объединение различных дисциплин и подходов позволяет студентам находить новые способы решения задач и разрабатывать инновационные идеи.
Изучение этических аспектов научных исследований и технологических достижений позволяет студентам понимать влияние науки на общество и размышлять о последствиях своих действий.

Объединение философии науки и искусства позволяет студентам рассмотреть процесс творчества и познания с разных точек зрения, что способствует более глубокому пониманию искусства и его связи с наукой.

Интеграция наук и философии в современной образовательной практике представляет собой важное средство формирования всесторонне развитых и мыслящих личностей. Она способствует развитию критического мышления, формированию целостного восприятия мира и раскрытию творческого потенциала студентов. Применение данного подхода в образовании позволит подготовить выпускников к сложностям современной реальности и внести вклад в развитие общества.

Критическое мышление является одним из ключевых навыков, которые студенты должны развивать в современной образовательной среде. Оно предполагает способность анализировать информацию, оценивать аргументы, распознавать biases и принимать информированные решения. Интеграция наук и философии способствует развитию этого навыка на более глубоком уровне.

Привлечение философских подходов позволяет студентам рассматривать темы и задачи с разных точек зрения [Williams, 2015]. Это помогает не только выявить разнообразные аспекты проблемы, но и понять, как разные научные дисциплины могут взаимодействовать для получения более полного представления о ситуации. Например, в изучении экологических проблем можно привлечь знания из биологии, химии, географии и

социологии, а также рассмотреть этические и философские вопросы, связанные с воздействием человека на окружающую среду.

Современный мир чрезвычайно сложен и многогранен. Современный мир чрезвычайно сложен и многогранен. Сложность современной жизни проявляется в различных аспектах, включая социальные, политические, экономические, технологические и культурные сферы. Этот мир характеризуется быстрыми изменениями, взаимосвязями и взаимодействием множества факторов, что делает его анализ и понимание особенно важными задачами для ученых и философов. Разработка интегративных методов и подходов, способных объединить разные науки и философию, является ключевым фактором для более глубокого и всестороннего понимания этой сложности и разработки решений для актуальных проблем. Для понимания этой сложности необходимо не только иметь знания в различных областях, но и способность видеть связи между ними. Интеграция наук и философии помогает студентам развивать целостное восприятие мира, позволяя объединить фрагментированные знания в единую картину.

Например, изучение истории науки и философии позволяет понять, какие идеи и концепции лежат в основе современных научных дисциплин. Это позволяет студентам увидеть, как научные теории развивались со временем, какие концепции остаются актуальными, а какие устарели, и какие новые подходы могут быть внедрены для решения современных проблем.

Творческое мышление играет важную роль в современной образовательной среде. Оно позволяет студентам находить новые способы решения проблем, разрабатывать инновационные идеи и проявлять творческий подход к обучению и исследованиям. Интеграция наук и философии способствует развитию этого творческого потенциала.

Сочетание разных дисциплин и философских концепций создает уникальное окружение, в котором студенты могут выходить за рамки стандартных решений и искать необычные подходы к задачам. Примером может служить изучение взаимодействия искусства и науки, где студенты могут анализировать, как разные формы выражения могут влиять на восприятие научных концепций, и наоборот.

Изучение этических аспектов научных исследований и технологических достижений позволяет студентам осознать влияние науки на общество и размышлять о последствиях своих действий [Miller, 2019].

Объединение философии науки и искусства представляет собой уникальный подход в образовании, который может принести значительную пользу студентам. Этот подход позволяет рассматривать процесс творчества и познания с разных точек зрения и способствует более глубокому пониманию искусства и его связи с наукой. Вот несколько ключевых аспектов этой идеи:

1. Интердисциплинарность:

- Объединение философии науки и искусства подразумевает интеграцию двух разных дисциплин, что способствует формированию интердисциплинарного мышления у студентов.
- Этот подход позволяет студентам видеть параллели и взаимосвязи между творческим процессом и научным методом.

2. Критическое мышление:

- Философия науки обучает студентов критическому анализу и оценке научных теорий и методов.
- Искусство, с другой стороны, может быть предметом критического анализа, и студенты учатся интерпретировать и оценивать художественные произведения.

3. Экспрессия и творчество:

- Искусство позволяет студентам выразить свои идеи и чувства через творческий процесс, а философия науки может помочь им размышлять о смысле и цели их творчества.
- Объединение этих аспектов может способствовать более глубокому и осознанному творчеству.

4. Понимание процесса познания:
- Философия науки исследует процесс познания, исследовательскую методологию и природу научных теорий.
- Применение этих концепций к искусству может помочь студентам лучше понять, как происходит процесс восприятия и интерпретации художественных произведений.

5. Уважение к разнообразию подходов:
- Объединение философии науки и искусства учит студентов уважению к разнообразию подходов к творчеству и познанию.
- Они могут видеть, что существует множество способов выражения и интерпретации искусства и научных идей.

6. Развитие креативности:
- Искусство и наука могут вдохновлять друг друга, способствуя развитию креативных способностей студентов.
- Они могут переносить умения и идеи между этими двумя сферами и применять их в различных контекстах.

Обобщая, объединение философии науки и искусства предоставляет студентам ценные инструменты для более глубокого понимания искусства, науки и связи между ними. Этот подход способствует развитию критического мышления, интердисциплинарной компетенции и творческого потенциала, что может приносить пользу как в академическом, так и в личном развитии студентов.

Объединение философии науки и искусства помогает студентам рассмотреть процесс творчества и познания с разных точек зрения, что способствует более глубокому пониманию искусства и его связи с наукой.

Интеграция наук и философии в современной образовательной практике способствует формированию у выпускников не только знаний, но и навыков, необходимых для успешной адаптации к сложной и быстро меняющейся реальности. Развитие критического мышления, целостного восприятия мира и творческого потенциала становятся ключевыми элементами этого подхода, а примеры его успешной реализации подтверждают его эффективность. Интеграция наук и философии оказывает положительное воздействие на образовательный процесс, позволяя выпускникам развиваться как уверенные в себе мыслители и граждане, способные вносить вклад в развитие общества.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Интеграция наук и философии в современной образовательной практике представляет собой не только новый подход к обучению, но и фундаментальную трансформацию образовательной системы. В этой статье мы рассмотрели, как объединение различных научных дисциплин с философским мышлением может оказать сильное влияние на развитие личности студента, обогатив его интеллектуальный и эмоциональный арсенал.

Развитие критического мышления, формирование целостного восприятия мира и раскрытие творческого потенциала становятся основными целями этой интеграции. Поддерживая диалог между различными дисциплинами, мы создаем образовательную среду, в которой студенты способны видеть глубокие взаимосвязи между разными явлениями и вносить инновационные решения в сложные проблемы.

Примеры успешной реализации интеграции наук и философии в образовании подтверждают, что этот подход способен развивать лидерские качества, аналитическую способность и навыки сотрудничества у студентов. Подготовка выпускников, способных не только адаптироваться к современным вызовам, но и вносить свой вклад в развитие общества, становится возможной благодаря интеграции наук и философии.

Таким образом, интеграция наук и философии в современной образовательной практике является неотъемлемой составляющей подготовки будущих лидеров и мыслителей. Она позволяет сформировать у студентов глубокое понимание мира, способность к анализу и решению сложных задач, а также креативное и гибкое мышление, необходимые для успешной жизни в быстро меняющемся обществе.

Выводы и рекомендации

Интеграция наук и философии в современной образовательной практике представляет собой значимую стратегию, способствующую развитию глубокомысленных и компетентных выпускников. Основываясь на рассмотренных аспектах, можно сделать следующие выводы:
Развитие критического мышления: Интеграция наук и философии способствует развитию критического мышления у студентов, позволяя им анализировать информацию, выявлять логические связи и оценивать аргументы. Этот навык становится ключевым в современном информационном обществе.

Целостное восприятие мира: Объединение различных дисциплин и философских концепций позволяет студентам формировать целостное представление о мире. Это развивает их способность видеть взаимосвязи между разными аспектами, что важно для адекватного понимания сложных явлений.

Творческий потенциал: Интеграция наук и философии стимулирует творческое мышление студентов. Они могут находить новые пути решения задач, объединяя знания и идеи из разных областей, что способствует инновационности и адаптации к новым ситуациям.

Подготовка к сложным вызовам: Развивая способность анализа и решения сложных задач, студенты, обученные интеграции наук и философии, становятся лучше подготовленными к современным вызовам и неопределенности.

С учетом вышеизложенного, следует рекомендовать следующие практические шаги:

Развивать междисциплинарные программы: Образовательные учреждения могут внедрять междисциплинарные курсы и проекты, которые объединяют знания различных дисциплин и подходов.

Создавать пространства для диалога: Организация дискуссий, семинаров и обсуждений может содействовать обмену идеями и анализу проблем с разных точек зрения.

Внедрять практические задания: Интерактивные методы обучения и практические задания, которые требуют сочетания знаний из разных областей и философских концепций, помогут студентам применить полученные знания на практике.

Обогащать учебные материалы: Добавление философских аспектов к учебным материалам и кейсам может расширить видение студентов и помочь им осмыслить этические и социальные вопросы.

Поддерживать исследования: Способствовать исследовательской деятельности студентов в рамках междисциплинарных проектов и исследований, где они могут применять знания из разных областей для решения сложных проблем.

Интеграция наук и философии открывает перед образовательной системой новые горизонты. Она создает условия для формирования гармоничной личности, способной к анализу, критическому мышлению и творчеству. В конечном итоге, это направление

образования способствует подготовке высококвалифицированных профессионалов и граждан, способных успешно функционировать в современном мире.

Литература:

Brown, E.H. (2017). Преодоление разрыва: философские диалоги в образовании по наукам. Обзор философии образования, 34(4), 321-335.

Johnson, M.R. (2018). Роль междисциплинарных подходов в развитии критического мышления. Международный журнал междисциплинарных исследований, 8(2), 55-68.

Miller, R.D. (2019). Преодоление дисциплинарных границ: исследование потенциала трансдисциплинарных образовательных сред. Журнал философии и образования, 38(2), 187-203.

Smith, A. (2020). Интеграция философии и науки в современном образовании. Журнал философии образования, 42(3), 215-230.

Williams, J.L. (2015). Творческий нексус: философия и искусство в образовательной практике. Философия и теория образования, 47(1), 72-86.

ДУХОВНОЕ НАСЛЕДИЕ ПРЕДКОВ – ОСНОВА ОБЩЕНИЯ МЕЖДУ КУЛЬТУРАМИ

Набижон Кахрамонович ХАККУЛОВ
Самаркандский институт экономики и сервиса,
преподаватель,
Узбекистан, САМАРКАНД
nabijonhaqqulov83@gmail.com

Аннотация

Среди актуальных проблем научных исследований культурные связи между тюркскими народами конца XIX - начала XX века были наиболее фальсифицированы в период бывшего союза, и принципиальное значение имеет восстановление достоверной картины исторические процессы. В частности, существует острая необходимость в беспристрастном изучении вопросов движения джадидизма, оказавшего большое влияние на понимание национальной идентичности тюркских народов в колониальных условиях. В статье исследуются научная и творческая деятельность Джалила Мамадкулизода из Азербайджана и Сиддики-Айзи из Туркестана, известных просветителей мира тюркских народов конца XIX - начала XX веков, а также вопросы взаимного сотрудничества. В связи с этим описываются вопросы эффективного использования их богатого наследия.

Ключевые слова: тюркские народы, дружба, взаимное сотрудничество, просвещение, борьба, просвещение, просвещение, межнациональное согласие, общечеловеческие ценности.

THE SPIRITUAL HERITAGE OF ANCESTORS IS THE BASIS OF COMMUNICATION BETWEEN CULTURES

Nabijon Kakhramonovich KHAKKULOV
Samarkand Institute of Economics and Service, Lecturer
Uzbekistan, SAMARKAND
nabijonhaqqulov83@gmail.com

SUMMARY

Among the urgent problems of scientific research, cultural ties between the Turkic peoples of the late 19th - early 20th centuries were most falsified during the period of the former union, and the restoration of a reliable picture of historical processes is of fundamental importance. In particular, there is an urgent need for an impartial study of the issues of the Jadidism movement, which had a great influence on the understanding of the national identity of the Turkic peoples in colonial conditions. The article explores the scientific and creative activities of Jalil Mamadqulizod from Azerbaijan and Siddiqi-Aizi from Turkestan, famous enlighteners of the world of the Turkic peoples of the late XIX - early XX centuries, as well as issues of mutual cooperation. In this regard, the issues of effective use of their rich heritage are described.

Keywords: Turkic peoples, friendship, mutual cooperation, enlightenment, struggle, enlightenment, enlightenment, interethnic harmony, universal values.

ВВЕДЕНИЕ

Актуальность темы. В условиях расцвета философского и нравственного мышления в мире культурное и духовное наследие Востока с его самобытностью на протяжении веков привлекало постоянное внимание как общечеловеческая ценность. В этой связи наследие узбекских и азербайджанских мыслителей с гуманистической сущностью имеет теоретическое значение для гармонизации современных культурных процессов, сохранения общечеловеческих ценностей, предоставления возможности для духовного и нравственного развития всех тюркских народов.

Среди насущных проблем, возникающих в связи с научными исследованиями, фундаментальное значение имеет восстановление достоверной картины социально- исторических процессов, наиболее фальсифицированных в советскую эпоху конца XIX - начала XX веков. В частности, настоятельно востребована необходимость беспристрастного изучения вопросов движения просвещенного джадидизма, оказавшего огромное влияние на понимание национальной идентичности колониальных тюркских народов. Возрастает масштаб научно-исследовательской работы, проводимой узбекскими и азербайджанскими мыслителями-джадидами, жившими и работавшими в начале XIX века, с целью донести до молодежи современной эпохи философско-просветительские взгляды гуманистического и художественно-публицистического толка и привить им умы.

В этом смысле научно-творческая деятельность, человеческие качества и научный потенциал Джалиля Мамадкулизаде из Азербайджана и Сиддики-Аджзи из Туркестана, живших и творивших в конце XIX – начале XX века, являются образцовой школой для воспитания всесторонне развитое поколение, которое будет выражением и поддержкой наших благородных целей на пути к независимости. Поэтому такие вопросы, как обращение к истории для обеспечения стабильного мира в наших странах, благополучия народов, глубокое изучение благородных идей великих мыслителей с точки зрения духа сегодняшней эпохи, призывающих человечество жить в гармонии, имеют насущное значение.

Цель исследования

Сегодня мы должны отметить, что дальнейшая судьба этих регионов – это вопрос нашего надежного и эффективного сотрудничества в восстановлении былой славы науки и духовности двух узбекских и азербайджанских народов. Важно воспитывать молодое поколение в контексте просветительских идей джадидов Джалиля Мамадкулизаде и Сиддики-Аджзи, разъяснять организационную роль в привлечении активного участия в культурной жизни тюркских народов конца XIX - начала XX веков.

Методы исследования

Принципы единства научного знания: объективности, преемственности, общности, историчности и логичности, а также методы сравнительного анализа и синтеза, аналогии, обобщения служат методологической основой в обеспечении достижения намеченной цели, успешного решения поставленных задач.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Сегодня мы должны отметить, что дальнейшая судьба этих регионов – это вопрос нашего надежного и эффективного сотрудничества в восстановлении былой славы науки и духовности двух узбекских и азербайджанских народов.

Важно уточнить роль организации в воспитании молодого поколения просвещенных модернистов через контекст просветительских идей Джалил Гусейнкули оглы Мамадгулизаде и Саидахмад Хасанходжа оглы Сиддики-Аджзи, принимавших активное участие в культурной жизни тюркских народов в конце XIX в. - начало XX века.

В связи с кризисом колониальной политики России в Туркестане, Волгабое, Крыму и Азербайджане начались поиски ответов на проблемы местных народов:

1. На какой идеологической основе должна формироваться идея развития мусульманского населения в Российской империи?

После октябрьского переворота на повестку дня был поставлен еще один важный вопрос:

2. Что необходимо сделать, чтобы избавиться от колониализма, предотвратить волокиту, не допустить идей коммунизма и марксизма, противоречащих менталитету местных народов?

На рубеже XIX и XX веков мусульманская интеллигенция Российской империи начала движение мысли с целью ликвидации неграмотности среди народа и проведения активной просветительской работы.

Интеллигенция мусульманских народов Крыма, Поволжья, Кавказа и Туркестана приняла джадидизм (араб. Джадид — «новый») как основу своей патриотической деятельности. Оно стало общим названием атмосферы и идейного направления, зародившегося среди прогрессивной национальной интеллигенции.

Это идеологическое мировоззрение стало основным идеологическим движением и общественной мыслью против порабощения и рабства у мусульманских народов Крыма, Волгабоя, Кавказа и Туркестана в конце XIX - первой четверти XX века. Его сторонники стремились создать новые, современные формы образования и национального развития.

Ответ на эти вопросы, поиск решения проблем создали первоочередную почву для зарождения модернистских идей.

Уникальность этого общественного мероприятия заключалась в том, что оно охватило все стороны жизни общества, ведь джадиды хотели реформировать общество с социальной стороны и одновременно привить ему просвещение.

В этом усилии они опередили свое время, поскольку первыми поняли простую, но важную истину:

Самый серьезный и ценный ресурс любой земли, страны, нации и региона – это не нефть, газ и золото, а люди, просвещенные и умные граждане. История показывает, что наличие сырья и природных ресурсов ничего не меняет, не может быть гарантией развития народов.

В связи с этим в конце XIX — начале XX века мусульманские джадиды Крыма, Поволжья, Кавказа и Туркестана считали своим национальным долгом найти новые пути обучения в школах нового метода. открыть первый университет и отправить талантливую молодежь учиться в Европу. Потому что только умные, просвещенные люди могут добиться свободы личности, соблюдения прав человека, свободы слова и мысли, могут создать развитое правовое государство.

В этом смысле туркестанские и азербайджанские джадиды представляют собой просветительское движение, возникшее в процессе нового развития общества, возникшее в силу различных исторических, культурных и политических причин, а также в процессе формирования национальной идентичности.

Общий язык и литература Туркестана и Азербайджана схожи. В то же время джадиды всячески старались повысить ценность и развитие своего языка. Традиции национальной государственности можно оценить как усилия по изменению политической и экономической среды того периода и национальные усилия по обретению национальной независимости. Их национальные лидеры и интеллектуалы играют важную роль в этом процессе.

Есть основание признать, что идеи современных мыслителей Туркестана и Азербайджана о достижении общего единства народов региона, совершенствовании нации и

развитии ислама, реформировании сферы образования и обучения, обучении науке и ремеслу, совершенствовании экономического и духовное состояние являются примерами прогрессивного мышления своего времени.

К этому моменту Джалил Мамадгулизаде и Сиддики-Аджзи, занявшие особое место в развитии просветительского движения в Туркестане и Азербайджане, делили знания и просвещение в регионе, обладали зрелыми человеческими качествами. Необходимо создавать новые сведения, книги, пособия путем изучения и анализа их социально-экономических, идеологических, духовно-нравственных научных знаний, а также признавать, что они являются ведущими специалистами, мыслителями-учеными в развитии науки тюркских народов.

В частности, Сиддики-Аджзи совершил священное паломничество в конце 1890-х годов. Это будет в промышленно развитых городах Азии и Европы. Где бы он ни находился, он знакомится с тамошней системой образования. Также известно, что Аджзи, прекрасно владеющий турецким, арабским, персидским и русским языками, некоторое время работал переводчиком в российском консульстве в Джидде. Во время своего трехлетнего путешествия он живет в центральных городах России. Некоторое время живет в Тбилиси, Грузия. В Тбилиси они встретились с Джалилом Мамадгулизаде, Алиакбаром Тоирзода (Сабиром) и другими азербайджанскими интеллектуалами и установили сотрудничество.

В 1906-1914 годах Джалил Мамадгулизаде, основатель и редактор журнала «Мулла Насриддин», издававшегося в Тифлисе и получившего большое внимание в мусульманском мире, имел тесные литературные, культурные и просветительские связи с Абдуллой Авлони в Ташкенте и Сиддики-Аджзи в Самарканде. Известно, что Абдулла Авлони привез необходимое оборудование и письма из типографии этого журнала для газеты «Турон», вышедшей в 1914 году. Такие дастаны Саидахмада Сиддики-Аджзи, как «Анджумани арвох» (Собрание духов), «Миръоти ибрат» (Зеркало подражания), были изданы в Тбилиси с помощью азербайджанских мыслителей в то время, когда не было возможности издавать их в Ташкенте и Самарканде. Алиакбар Тахирзада Сабир, автор комплекса «Хоп-Хопнома», имел искренние отношения с Аджзи, находился под влиянием его творчества. Их объединила боль нации, живущей под колониальным гнетом [Каримов, 2005:70].

Комические произведения Джалил Мамадгулизаде и Сиддики-Аджзи, затрагивающие популярные и актуальные проблемы своего времени, играют важную роль в развитии жанра сатиры в азербайджанской, персидской и турецкой литературе. Как и все поэты национального Возрождения, они считали главной темой литературы просвещение масс и реализацию их прав. Он призвал его разобраться в своем положении, жить в гармонии с миром.

Саидахмада Сиддики-Аджзи, определивший, что «борьба за нацию, просвещение и торжество свободы есть цель жизни, смысл жизни» [Шаймардонов, 2020:171], пожелал, чтобы наука и хорошие манеры были приоритетом в Туркестане. Его просветительская деятельность велась в основном в двух направлениях:

1) пропаганда знаний и просвещения посредством произведений;

2) выдвигает идею о том, что практических результатов можно достичь путем открытия школ новой методики и обучения детей страны.

Основное идейное содержание произведения Сиддики-Аджзи «Миръоти ибрат» (Зеркало подражания) направлено на пропаганду свободы Родины, резкую критику пороков существующего общества и внедрение новаций времени. Сиддики-Аджзи размышляет о независимости и перспективах страны, а также проливает свет на истинный образ Самарканда в тот период, в который он жил, посредством воображаемой истории (легенды). Комментарии поэта о перспективах развития общества имеют глубокое социально-философское содержание. По его словам, нынешнее поколение находится на таком этапе истории, что от того, какой путь оно выберет в данный момент, зависит, построит ли оно

процветающее общество, достигнет ли перспектив или будет обречено на уничтожение. Сиддики-Аджзи признает, что народ и нация должны выбрать новый образ жизни, и что нынешний образ жизни совершенно неуместен.

В произведениях Сиддики-Аджзи на повестке дня преимущественно поднимается вопрос о будущем и судьбе Родины. Он одним из первых среди своих современников с сожалением выразил унижение Родины вследствие притеснений («яди бедод») [Амриддинова, 2017:51].

По его признанию, государство Родины разрушено из-за угнетения. Из-за заговора и коррупции его разум был полон печали. В результате лица людей стали похожи на пятна на Луне. Причина, по которой страна и народ оказались в такой ситуации, заключается в наличии людей, находящихся в депрессии, депрессии и не видящих будущего.

Любое общественное мнение оценивается с точки зрения национального интереса и вращается вокруг него. Это методологический вопрос, а не сезонный.

Но есть и другая сторона дела. Мы много говорим о нации, национальности. Имеют ли эти понятия сегодня четкое определение? Избавились ли мы от старомодных взглядов? Джадиды серьезно отнеслись к этому вопросу. У Гаспрали есть специальные статьи под названием «Национальная идея», «Национальность». Даже в нашей стране, от Бехбуди до Чолпона, этого не избежал никто. В советское время, даже во второй половине 20-х годов, имя «националист» было проклято. Раньше оно имело значение «национальный». Сегодня, когда мы говорим о нации, я думаю, что каждый из нас должен знать суть, историю и трактовки этих понятий в рамках своей специальности.

Идея нации, конечно, очень старая. Писатель Джалил Мамадгулизаде писал, что это понятие восходит к древним грекам. Как примерно (?) объяснял это старый Демокрит: «Каждая страна имеет только одного хозяина, конем которого является нация». - "С тех пор это понятие потерялось в истории", - продолжает Джалил Мамадгулиза. - И в 1793 году нашей эры ему вновь вторила французская община, которая является одной из благороднейших наций на земле", - заключает он [Болтабоев, 2013:132-133].

Если изучить научную и творческую деятельность и богатое наследие представителей просвещенных модернистов – Джалила Мамадгулизаде и Сиддики-Айзи, они похожи друг на друга. Особенно важной чертой многогранной деятельности мыслителей является толерантность (интернационализм).

В частности, журнал Бехбуди «Ойна» предоставил Сиддики-Аджзи платформу для самозащиты. В ответ тем, кто отвергает такфир:

«Аз ҳақгўйи забон кашидан куфраст,
То жон дорам, каломи ҳақ меҳонам»

(Если говорить правду – это кощунство, я буду говорить правду, пока у меня есть душа) [Ҳаққулов, 2020:165].

В своем ответе богохульствующим второе стихотворение Писатель Джалиля Мамадкулизода - опубликованное в известном на всем мусульманском Востоке «Мулле Насреддине» наполнено иронии.

Люди, говорящие правду, являются такфирами.
благодарят Бога за веру мусульман!

Эксперты знают, что в этот период в нашей стране была создана пресса и издавались десятки газет и журналов. Например, Зия Саид упоминает названия 45 газет и 36 журналов, когда думает о газетах и журналах, издававшихся в 1870-1927 годах. Более того, если учесть, что пресса, издаваемая на Кавказе и Поволжье, в городах Центральной России, Стамбуле, Кабуле, Индии, Египте, также приходит в Туркестан и освещает жизнь Туркестана, мы уверены, что здесь кроется огромный клад в наших библиотеках. В частности, «Тарджиман»

Исмаила Гасправи, «Шура» Резы Фахриддина, газета «Вакт» Фатиха Карими, «Мулла Насриддин» Джалиля Мамадгулизада были газетами-журналами, которые имели мировой масштаб и распространялись по всему миру. И во всех них тема Туркестана занимала классическое место. Что немаловажно, написано с доброй волей [Қосимов, 2020].

В заключение отметим, что научный и творческий путь Джалила Мамадгулизаде и Сиддики-Аджзи был нелегким, но он преодолел негативные процессы, возникшие из-за множества трудностей, тяжелых и сложных препятствий. Они писали учебники как способ преодолеть трудности отсутствия литературы на местных языках в процессе кропотливой работы.

Дети нашего народа внесли должный вклад в выполнение задачи воспитания из своих сыновей и дочерей высоконравственных, преданных Родине и народу специалистов, воспитали тысячи идейно сильных, патриотически настроенных, знающих поколений.

Короче говоря, историю философии можно сравнить с деревом с новыми ветвями, где каждая ветвь имеет свою форму и цвет листьев, не повторяющих другие. Однако сколько бы философских направлений ни были подобны ветвям дерева, их объединяет общий корень – взаимосвязь человека и Вселенной, единство человека и общества. Этот общий корень – место и значение философского наследия мыслителей Великой Тюркской Земли в развитии современной цивилизации, можно отметить как многоплановое сотрудничество и дружеские отношения между народами региона.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ И РЕКОМЕНДАЦИИ

В заключение необходимо сказать, что на пути укрепления доверия и веры народа роль и значение социально-философского мышления наследия Джалиля Мамадкулизаде и Сиддики-Аджзи в развитии современной цивилизации, формирование постнеклассического мышления, новый подход к миру, можно отметить, что это один из важных факторов воспитания молодежи, умеющей оценивать события и явления своими силами, иметь глубокое понимание чувства ответственности, противостоять равнодушию и безразличию.

В результате нашей исследовательской работы в этом направлении удалось достичь следующего:

- укреплены научные знания и выводы о социально-экономических, идейно-духовно-нравственных основах национального возрождения представителей джадидского движения, живших и творивших в конце XIX - начале XX века;
- определена роль Джалиля Мамадкулизаде и Сиддики-Аджзи в деятельности азербайджанского и туркестанского просветительского движения;
- определены место и вклад просветителей Джалиля Мамадкулизаде и Сиддики-Аджзи в развитии современной науки и культуры, а также социально-философском наследие;
- историко-просветительское наследие и мудрые мысли Джалиля Мамадкулизаде из Азербайджана и Сиддики-Аджзи из Туркестана, живших и творивших в конце XIX – начале XX века, создали новые возможности в воспитании сегодняшнего зрелого поколения.

Литература:

Гаспринский, Исмоилбек ва Туркистон /Масъул муҳаррир Наим Каримов/ (2005). Т.: «Шарқ», Б.70.

Шаймардонов, Т. (2020). Сиддиқии - Ажзиининг маърифатпарварлик фаолияти // Бадиий нутқ ва услуб муаммолари. халқаро анжуман материаллари. 25 сентябрь 2020 йил, Фарғона. 2020. –Б.171.

Амриддинова, Д.Т. (2017). Самарқанд жадидчилик мактаби. Монография. Тошкент: Наврўз ДУК, Б51.

Озод Ватан саодати: Беш жилдли. (2013). [Таҳрир ҳайъати: М.Али, С.Саййид ва бошқ. Нашрга тайёрловчи: Х,.Болтабоев; масъул муҳаррир: И.Ғафуров; Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси]. - Тошкеит: ADIB, Б.132-133.

Ҳаққулов, Н.Қ. (2020). Сиддиқий-Ажзийнинг ижтимоий-фалсафий қарашлари // Falsafa va hayot xalqaro jurnal. №SI-2- сон. Б.165.

Қосимов, Бегали. Ўзбек миллий уйғониш адабиёти // https://ziyouz.uz/matbuot/mustaqillik-matbuoti/begali-qosimov-ozbek-milli-u-gonish-adabiyoti-2000/

РЕФОРМИРОВАНИЕ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В КОНТЕКСТЕ РАЗВИТИЯ НОВОГО УЗБЕКИСТАНА

Назар Хакимович ХАКИМОВ
Ташкентский государственный экономический университет,
заведующий кафедрой «Общественно гуманитарных и точных наук»,
доктор философских наук, профессор
Узбекистан, ТАШКЕНТ
hakimovnazar@rambler.ru

Аннотация

В статье исследованы актуальные вопросы системы высшего образования Узбекистана, выявляя негативное воздействие ряда проблем на качество подготовки высококвалифицированных специалистов. Подчеркивается, что в условиях инновационного развития страны, наблюдается слабая подготовка выпускников средних школ для поступления в вузы, несоответствие материально-технической базы отдельных университетов современным требованиям, слабый научный потенциал молодых преподавателей, недостаток иноязычных преподавателей профилирующих дисциплин и несовершенство системы подготовки кадров в негосударственных вузах, недостаточная связь вузов с бизнесом, дефицит квалифицированных кадров для высокотехнологических отраслей экономики и социального сектора.

Ключевые слова: университет, высшая школа, наука, негосударственный вуз, инновация, молодежь, общества, государства.

REFORMING HIGHER EDUCATION IN THE CONTEXT DEVELOPMENT OF NEW UZBEKISTAN

Nazar Khakimovich KHAKIMOV
Tashkent State Economic University,
Head of the Department of Social Humanities and Exact Sciences,
Doctor of Philosophy Professor
Uzbekistan, TASHKENT
hakimovnazar@rambler.ru

SUMMARY

The article examines current issues in the higher education system of Uzbekistan, revealing the negative impact of a number of problems on the quality of training of highly qualified specialists. It is emphasized that in the conditions of innovative development of the country, there is poor preparation of secondary school graduates for admission to universities, non-compliance of the material and technical base of individual universities with modern requirements, weak scientific potential of young teachers, lack of foreign-language teachers of core disciplines and imperfection of the personnel training system in non-state universities, insufficient connection between universities and business, shortage of qualified personnel for high-tech sectors of the economy and the social sector.

Key words: university, higher school, science, non-state university, innovation, youth, society, state.

ВВЕДЕНИЕ

Тема реформирования высшего образования в Узбекистане остается важной и актуальной в свете глубоких технологических изменений, которые происходят как на мировой арене, так и в стране. В условиях глобализации, технологического прогресса и усиления конкуренции на рынке труда, необходимо обеспечить подготовку кадров, способных эффективно справляться с вызовами и задачами современного общества. Коренные изменения на международной арене оказывает сильное внимание на мировую экономику, в том числе на социально экономическую развитию Узбекистана. Задача находить научно обоснованные, квалифицированные ответы на глобальные вызовы, входить прежде всего кадров нового поколения, выпускникам сегодняшних университетов. Стремление Узбекистана построения развитой демократической, правовой, социальной, светского государства требует обновления и оптимизации системы высшего образования, чтобы она стала генератором инноваций, новых знаний и креативных решений. Новый этап в развития общества требует наличие конкурентоспособных кадров. Это процесс связана еще с стремительным расширением внешнеэкономических связей, повышением авторитета Узбекистана в мировой арене. Поэтому качества подготовки кадров с высшим образованием должна отвечать мировым стандартам, востребованной и конкурентоспособной во внешних рынках. Для достижения таких высоких результатов необходимо введение деятельность университетов на совершенно новый, инновационный уровень. Резкое повышение требование на качества подготовки кадров связана еще с тем, что с сферах автомобильной промышленности, сельском хозяйстве, электротехники, производства строительных материалов, текстильной, кожевенное обувной и других отраслях экономики произошло глубокое модернизация с привлечением международных стандартов. Наличие квалифицированных кадров требуется в связи с организаций новых промышленных площадей в виде готового бизнеса. В стране ускоренными темпами формируется в каждом регионе не менее трех новых промышленных зон. Образование новых населенных пунктов или их расширение за счет современных промышленных комплексов, предприятий, кластеров требует создание новой сети социальных объектов, где требуется квалифицированные экономисты, бухгалтеры, врачи, учителя, психологи, специалисты бытового обслуживания и торговой сети. В годы нового этапа развития новые технологическое обновление наблюдается и в области социального сектора.

Литературное обозрение

Вопросы реформирования высшего образования в Республике Узбекистан рассматриваются в трудах ученых Московского государственного университета имени М.В.Ломоносова, Российского экономического университета имени Г.В. Плеханова (Российская Федерация), Университета Гарварда (США), Университета Оксфорда (Великобритания), Парижского университета (Франция), Университета Нагоя (Япония), Национального университета Узбекистана имени М.Улугбека (Узбекистан), Центра изучения новейшей истории Узбекистана АН Узбекистана (Узбекистан).

Большой объем информации предоставляют исследования, проведенные международными организациями - «Uzbekistan Higher Education report/ Отчет № 88606-UZ. Модернизация системы высшего образования. Мировой банк. (2014 г.), «Узбекистан. Обзор системы высшего образования. Европейская Комиссия. Отчет ERASMUS». (2016), «Overview of the Higher Education System Uzbekistan. Европейская Комиссия. (2017). Специалистами Всемирного банка сделан анализ современного состояния и модернизации системы высшего образования. В трудах ученых, входящих в международную программу «Эрасмус» приводится анализ современного состояния высшего образования в Узбекистане. Вопросы

необходимости привлечения в вузы талантливой молодежи, совершенствование научной, учебной работы на кафедрах и укрепление связей с производством, в том числе с представителями частного сектора, вопросы международного сотрудничества в области подготовки конкурентоспособных кадров, инновационных идей и технологий, основанные на инновационных SMART технологиях, вопрос о необходимости подготовки конкурентоспособных кадров в новых условиях, роль инноваций в преподавании иностранного языка в современном экономическом вузе рассмотрены в трудах академика Академии наук Узбекистана Абдурахманова К.Х. (2018), Зокировой Н.К. (2018), Хакимова Н.Х (2018), Рузиевой Р.Х. (2018), Шермухамедова А.Т. (2018).

Теоретическому осмыслению вопросов совершенствования работы высшей школы как важного фактора в устойчивом развитии страны посвящены работы следующих авторов: Brunner, Jose Joaquin, and Anthony Tillett (2007), Weber. Luc, and J. Duderstatdt(eds.) (2010), Sondergaard и Murthi (2012), Саттаров С.А. (2018), Одилов Т., Рахимова Д.Н. (2017),

Абиров В.Э. (2017), Ашурова Х.Х. (2018), Tajieva A., Байсарийев Н.Х. (2016), Babayeva N.M. (2015), Баратов Р.У., Rаматов Ж.С. (2018), Вохидова Н.Х., Халикова З.М. (2016), Гаибназарова З.Т. (2017).,Акрамова Ф.А.(2018), Умарова Д.З. (2018), Халмурадов Р.И.(2019), Батирова М.А. (2021), Хакимов Н.Х.(2021), Шиян В.В., Юлдашева С.А., Курбанова М.Н. (2021), Керимов Ф.А. (2023).

Следует отметить вклад авторов, которые внесли достойную лепту в изучение проблемы высшей школы в условиях нового этапа развития и опубликовавших научные статьи в зарубежных изданиях за последние годы («Theoretical & Applied Science», «European science review», «Europaische Fachhochschule», «Eastern European Scientific Journal», «Sciences of Europe»).

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Подготовка квалифицированных кадров высшей квалификации являются стратегической задачей университетов. Поэтому в стране принята Концепция дальнейшего развития высшего образования до 2030 года, в документе предусмотрено развитие государственно-частного партнерства в сфере, повышение уровня охвата высшим образованием более 50 процентов на основе организации в регионах деятельности государственных и негосударственных вузов. Состоявшийся 30 апреля 2023 года Референдум о внесении изменений в Конституцию Узбекистана, стал важным шагом в усилении ответственности общества за будущее суверенного государства, внеся поправки масштабного изменения. В Конституции Республики Узбекистан внесена новая статья (статья 51), что «граждане вправе получать высшее образование в государственных образовательных организациях на конкурсной основе за счет государства. Высшие образовательные организации имеют право на академическую свободу, самоуправление, свободу исследований и преподавания в соответствии с законом». В соответствии с постановлением Президента Республики Узбекистана «О дополнительных мерах по обеспечению академической и организационно-управленческой самостоятельности государственных высших образовательных учреждений» государственные вузы, обладающие финансовой самостоятельностью, предоставлена право утверждение учебных планов, учебных программ, квалификационных требований на основе профессиональных стандартов, определение языка и формы обучения с учетом особенностей направлений образования и специальностей, установление сроков продолжительности обучения по направлениям бакалавриата и магистратуры, издание учебников, другой учебной и научной литературы для вузов и образовательных учреждений в их структуре на основе собственных грифов, открытие новых и упразднение действующих направлений образования и специальностей исходя из спроса на рынке труда и другие.

В частности, вузы сами определяют правила внутреннего распорядка включая требования к форме одежды обучающихся. В практику высших учебных заведений внедрена информационная система, где оцифрована академическая деятельность вуза: отчет посещаемости, успеваемости и рейтинговая книжка студента, а также журнал группы, расписание занятий и экзаменов. Кроме того, в системе сформирована база данных показателей вузов по качеству образования. Ведение национального рейтинга высших образовательных учреждений автоматизировано, мониторинг качества образовании проводиться в дистанционной форме. Важным в реформирование высшего образования стало введение Государственной стипендии Президента Республики Узбекистана, которая выдается студентам высокие академические успехи. Одним из успехов в области реформирование высшего образования является создание и развитие инновационных центров ведущих университетов страны, которые оснащены современным оборудованием и предоставляют студентам возможность заниматься исследовательской работой, проектами и разработкой новых технологий.

В условиях нового Узбекистана принимаются меры направленного на укрепления связи и работодателями и университетов по устройство на работу выпускников вузов. Найти достойное место работы в соответствии с его полученной специальности в вузе, мечта каждого выпускника. Необходимо отметить, что в системе высшего образования налажена работа по организации и проведения дня карьеры с участием работодателей. В организации и проведения дня карьеры, прежде всего активно участвуют преподаватели профилирующих кафедр и сотрудники академической деятельности и регистраторской департамента, заведующие кафедрами, деканы факультетов. День карьеры являются своеобразным просмотром качества подготовки будущих кадров. В процессе проведения дня карьеры происходит встреча выпускников и представителей производственных, частных структур, государственных организаций. В беседах с представителями работодателей, выпускники демонстрирует полученные профессиональные квалификации в процессе обучения в университете. День карьеры выполняют функции достаточно хорошей площадки где происходить взаимообмен информациями между выпускником университета и работодателем, в частности о происходящих изменений в рыночных структурах. Преподаватели профилирующих кафедр ознакомятся с новшествами в производстве и в структуре государственных организаций и частного сектора. День карьеры дает возможность представителем государственных организаций и частного сектора ознакомиться с инновационными новшествами в университете. Работодателям предоставляются возможность посещение информационно ресурсного центра, где организуется выставка новых учебников, учебных пособий и монографий, научных статьей опубликованных учеными университета на страницах престижных журналов, в том числе входящих в систему СКОПУС. Необходимо отметить, что анализ показывает низкий уровень посещаемости день карьеры представителями частного бизнеса, предпринимателей.

Трудоустройство выпускников высших учебных занятий всегда в центре внимания руководство страны. Так, 11 апреля 2023 года под председательством Президента Республики Узбекистан Ш.М.Мирзиёева прошло видео селекторное совещание, посвященное актуальным задачам по внедрению новой системы работы с молодежью. На совещании подчёркивалось о необходимости уделить внимание решение одним из острых проблем в современного общества, устройство на работу выпускников университетов. Отмечалось, что это происходить в условиях повышения конкуренции, когда происходить технологизация производства, появляются новые отрасли в промышленности, происходить модернизация в сельскохозяйственном производстве, все более высокой квалификации требуется от специалистов в социальном секторе. Современное высокотехнологическое развитие отраслей экономики и социального сектора требует от выпускников вузов высокой

квалификации, глубокое знание специфику, сущность и задачи современного производства, сущность и задачи демократических реформ в государственной структуре. С другой стороны повышение конкуренции и увеличение число выпускников вузов требует кардинального пересмотра системы пересмотра на работу выпускников вузов. В стране из окончивших в 2022 году 11 вузов более 11 тысяч молодых людей 6,5 тысячи не трудоустроены. Также 3 тысячи студентов, обучавшихся на основе гранта, не смогли устроиться на работу. В прошлом году колледжи и техникумы окончили 143 тысячи молодых людей, из которых 30 тысяч не нашли работу. Эти цифры свидетельствует о необходимости совершенствования учебных планов вузов, дальнейшего повышения качества учебного процесса. Поэтому в университетах предпринимаются шаги по дальнейшему совершенствования учебных планов специальностей, установлен порядок при составление и утверждении новых учебных планов о необходимости участие представителей соответствующих министерств. Министерства будут не только подавать вузам, колледжам и техникумам заявки на необходимых специалистов, но и участвовать в разработке их учебных программ. Предусмотрено, что каждый министр и хоким области в начале года разработает собственную программу занятости молодежи, представит ее населению и по итогам года будет отчитываться перед общественностью. В Узбекистане упразднены попечительские советы государственных высших образовательных учреждений, которым предоставлена финансовая самостоятельность. Вместо них образованы наблюдательные советы высших образовательных учреждений куда вошли минимум 70% состава советов представители соответствующих министерств, ведомств, заказчиков кадров, общественности.

Необходимо отметить, что демократические реформы, проводимые в стране не только совершенствовали деятельность университетов, но и возродили надежды и мечты будущих кадров высшей квалификации. Одно из ключевых направлений, где Узбекистан достиг значительных успехов - расширение интеграции университетов с учебными заведениями развитых стран. В значительных преобразованиях в области высшего образования, Узбекистан служит ярким примером того, чего можно достичь благодаря успешному стремлению к прогрессу, выстраивая межуниверситетские отношения на основе суверенитета, открыто демонстрируя достигнутые возможности в области подготовки квалифицированных кадров. Социально экономический подъем Нового Узбекистана - это не просто история роста число университетов, появление негосударственных вузов, это свидетельство креативность и высококвалифицированная подготовка кадров в национальных университетах, который принял перемены и нацелился на будущее, наполненное надеждами преодоление трудности подготовке кадров в условиях углубления рыночной экономики. Корпус кадров подготовленных в условиях нового этапа развития служить мощным фактором, что страна добывалась успехи на экономическом уровне, осуществила ряд конкретные шаги на улучшение международных экономических отношений и привлечению иностранных инвестиций, создание новых рабочих мест. с 2022/23 учебного года все государственные вузы Узбекистана полностью перевели бумажные учебники в электронную форму. В стране организован запуск единой платформы государственных вузов «Электронная библиотека». Кроме того, отменили бумажную форму подготовки отчетов в вузах. Одним из инновационным подходом в области подготовки кадров является переход посредством дистанционного обучения. В соответствии с постановлением Кабинета Министров «О мерах по внедрению дистанционной формы обучения в организациях высшего образования» предусмотрены меры дистанционного обучения. Документом определен порядок организации подготовки кадров в бакалавриате и магистратуре, оно будет осуществляться только на платно-договорной основе. Для этого образовательная организация должна иметь платформу Learning Management System для управления

дистанционным обучением, информационно-коммуникационную инфраструктуру для подключения и использования интернета, учебный контент, рассчитанный на учебный год и электронные учебно-методические комплексы дисциплин и электронную базу научной и учебной литературы. При этом учебное заведение должно иметь отдельное здание или аудитории, оборудованные компьютерной техникой, инженерно-технический персонал, обеспечивающий работу технических и программных компонентов, серверное устройство, принадлежащее образовательной организации, расположенное на территории страны и официальную веб-страницу, на которой размещена вся информация об образовательной организации.

Методы и методология

Анализ методами социологических исследований, экономической статистики и сопоставительного анализа помог выявить ключевые проблемы системы высшего образования в Узбекистане. Подход, основанный на анализе данных и экспертных мнений, позволил выявить факторы, ограничивающие развитие высшего образования, такие как недостаток доступа для определенных групп молодежи, несоответствие учебных программ потребностям рынка труда и недостаточное внедрение современных методик обучения.

При подготовке статьи к публикации использовались исторические, критические, аналитические, синергетические методы философского исследования, использование научных источников, классификация материалов и обобщение независимых выводов. Методологической основой статьи являются труды Президента Республики Узбекистан Ш.М. Мирзиёев, Указы, концептуальные идеи, выраженные в работе главы государства «Стратегия нового Узбекистана». Монографии отдельных авторов являются источником при изучении реформирование высшей школы, материалами научных конференций, научных статей, а также используются для анализа развития высшего образования в условиях нового этапа развития, формирования самостоятельных выводов. Следует отметить, что для обобщения проблем высшего образования в качестве научного источника были взяты статьи, опубликованные в престижных журналах, входящих в систему SCOPUS.

Полученные результаты

В Узбекистане появилась новое поколение высших учебных заведений. В стране открываются негосударственные университеты. Их количества достигло до 65. Важным является открытие негосударственных высших учебных занятий в областях Узбекистана. В первые в стране открыта университет с дистанционным образованием IT-Park University. На базе инновационного научно производственного фармацевтического кластера "Tashkent Pharma Park" создан Фармацевтический технический университет. Расширяется сеть совместных международных образовательных программ созданных с ведущими университетами развитых стран мира и университетами Узбекистана. В годы нового этапа развития увеличилась подготовка кадров в филиалах зарубежных университетов созданных в стране. Руководством страны приняты меры по созданию упрощенные процедуры поступления в вузы, то есть введение единой системы электронной регистрации, значительно упрощена процесс подачи документов и проведения вступительных экзаменов. В результате растет число выпускников средних школ, академических лицеев, техникумов поступающих в вузы. Созданы все условия для поступления в магистратуру одаренной молодежи. Одним из новшеств являются, что девушки окончивших бакалавра и желающих поступить в магистратуру принимаются на учебу на основе государственного гранта. В целях социальной защиты молодых преподавателей и докторантов, создания благоприятные условия, при региональных университетах организованы специальные советы по защите диссертаций. В университетах уделена особое внимание на усиление качества преподавания. Профессорско-

преподавательский состав регулярно проходят тренинги и семинары, направленные на повышения их профессионального навыков и использование в учебном процессе новых педагогических технологий. Университеты ведут системную работу по привлечению квалифицированных педагогов и исследователей из ведущих зарубежных университетов.

Дискуссия

В результате научного анализа становятся явными некоторые основные направления реформирования системы высшего образования в Узбекистане. Следует разработать и внедрить стратегии, которые обеспечат более широкий доступ молодежи к высшему образованию, включая уязвимые группы населения. Продвижение тесного взаимодействия с бизнес-сектором, адаптация образовательных программ к потребностям рынка и развитие практических навыков у студентов позволят снизить дефицит квалифицированных специалистов для работы в высокотехнологических отраслях экономики и социального сектора. Важно также обратить внимание на повышение уровня подготовки и квалификации преподавателей, включая их обучение за рубежом. С целью интеграции в мировое образовательное пространство и улучшения образовательных стандартов, необходимо активно развивать дистанционное обучение, послевузовское образование, обеспечивая возможность студентам и молодым специалистам постоянно обновлять, совершенствовать профессиональные знания и навыки. В частности, на сайтах и страницах местных университетов в социальных сетях мало информации и новостей на иностранных языках, особенно на английском. Это создает барьеры для преподавателей и студентов за границей, не имеющих знаний о университетах. Для преодоления этой проблемы вузам должна быть оказана особая помощь на государственном уровне Сравнительно мало публикаций научных статей, преподавателей университетов с выбором авторитетных изданий и цитируемости исследований. Также, одной из проблем является малое количество иностранных студентов, обучающихся в Узбекистане. В учебном процессе системно нужно использовать интерактивные методы обучения, также онлайн курсы и виртуальная реальность, чтобы сделать образовательный процесс более интересным и содержательным. Необходимо усилить связи университетами развитых стран, регулярно организовать гостевые лекции и стажировки преподавателей. Принимать конкретные меры по оказанию студентам старших курсов применять свои знания на практике, стимулирование исследований и инноваций. Поддержка со стороны государственных органов исследовательской работу и инноваций в университетах имеет большое значение для развития системы высшего образования. Совместная работа государственных и частных инвесторов их тесная сотрудничества с университетами является важным стимулом с создание новых технологий, знаний и перспективных отраслей производства, повышения качества работу социального сектора. В процессе совершенствования учебной, научно исследовательской работу университетов необходимо участвовать в мониторинге регулярного оценивания качества высшего образования с использованием разных показателей.

Выводы и рекомендации

Необходимо отметить, что дисциплины, внесенные в учебный план отдельных учебных заведений не соответствует задачам кредитно модульной системы. Это обстоятельства свидетельствует необходимости пересмотра учебных планов в соответствии с требованиями кредитно модульной системы, на основе учебных планов университетов входящих ТОП-500 в мировом рейтинге. В высших учебных заведениях имеются недостатки и в организации самостоятельной работы студентов, до сих пор наблюдается ведение самостоятельной работы студентов по устаревшим методом.

Результаты исследования показывают, что содержание учебных программ и силабусов по дисциплинам не всегда отвечает современным требованиям. Это является причиной возникновения вопросов со стороны студентов при выборе предметов. В отдельных учебных планах до сих пор имеются лишние дисциплины. В университетах не хватает квалифицированные преподаватели в результате имеются практика поручение молодым преподавателям чтение лекций. В ряде университетах из за нехватки аудиторного фонда учебный процесс организован в двух сменах. Это сильно отражает на качества подготовки конкурентоспособных кадров в вузах Узбекистана. Основная задача сферы высшего образования являются реагировать на потребности демократического общества, обеспечить личностные и профессиональные развитие будущих квалифицированных кадров, а также оказать содействие в социально экономическому развития нового Узбекистана. Это требует расширение интеграции практического опыта. Учебные программы, силабусы дисциплин должны предоставлять возможность студентам применять теоретические знания на производстве. Такая совместная работа требует организации стажировок и научных проектов с работодателями, министерств и ведомств. В условиях углубления рыночных отношений важным элементом успешной работы высших учебных являются обеспечение условий для успешного обучения студентов. Это работа предполагает, прежде всего доступ к академической поддержке, современной информационно ресурсному центру, программам развития личности и карьерного роста. Студенты должны быть в центре внимания кафедр, деканата, ректората, получать поддержку как в учебное время, так и вне занятий. Это прежде всего обеспечение доступного жилья иногородних студентов, организация питания, медицинской помощи, организации их досуга и участие в спортивных мероприятиях. Реализация вышеотмеченных рекомендаций позволить повысит уровень системы высшего образования, способную, своевременно реагировать вызовам глобализации, способствуя интенсивного развитию экономики, науки и социального сектора Узбекистана.

Литература:

Акрамова, М.А. (2018). Международное сотрудничество республики узбекистан в сфере высшего образования.Наука, техника и образование. № 11 (52). С. 80-84.

Ашурова, Х.Х. (2018). Направления организации дистанционного образования в высших учебных заведениях Узбекистана. Theoretical & Applied Science. № 9 (65). С. 365-369.

Байсарийев, Н.Х. (2016). Повышение качества образования в Узбекистане. Ученый XXI века. № 5-2 (18). С. 30-33.

Баратов, Р.У., Раматов Ж.С. (2018). Новый подход подготовки кадров с высшим образованием в Узбекистане: перспектива и инновации. Theoretical & Applied Science. № 4 (60). С. 89-91.

Батирова, М.А. (2021). Подготовка будущих специалистов на новом этапе развития Узбекистана. В сборнике: xvii Виноградовские чтения. сборник научных трудов Международной научно-практической конференции. Екатеринбург, С. 257-261.

В 2019 году для подготовки кадров за рубежом будет выделено 45 миллиардов сумов. (2018). www.kun.uz / Узбекистан. https://kun.uz/ru/news/2018/12/18/v-2019-godu-dlya-podgotovki-kadrov-za-rubejom-budet-vydeleno-45-milliardov-sumov.18.12.2018.

Вохидова, Н.Х., Халикова З.М. (2016). Развитие системы образования в республики Узбекистан. Europaische Fachhochschule. № 4. С. 23-24.

*Гаибназарова, З.Т. (*2017). Совершенствование системы высшего образования - основной фактор формирования человеческого капитала. Научно-аналитический журнал «Наука и практика» Российского экономического университета им. Г.В. Плеханова. № 3 (27). С. 72-78.

Гришак, С.Н. (2018). Тенденции развития гендерного образования в высшей школе постсоветских стран: нормативно-правовой контекст. Sciences of Europe. № 26-4 (26). С. 38-42.

Захидова, Ш.Ш., Режапов Х.Х. (2016). Модернизация высшей школы. В сборнике: Актуальные вопросы современной науки и образования Материалы международной научно-практической конференции. Московский финансово-юридический университет МФЮА, Кировский филиал. С. 32-35.

Змеев, В.А. (2016). Влияние московского университета на развитие высшей школы содружества независимых государств (к 25-летию СНГ), Российский научный журнал. № 4 (53). С. 46-64.

Иномова, А.Б., Иномов Ж.Б. (2018). Роль российского культурного центра в развитии российско-узбекских отношений в области образования. В сборнике: Актуальные вопросы формирования межкультурных компетенций в современном образовании. Сборник статей и методических разработок. С. 73-77.

Исхакова, С.А. (2018). Анализ эффективности механизма формирования доходов работников сферы образовательных услуг. Theoretical & Applied Science. № 2 (58). С. 199-204.

Конституция Республики Узбекистан. (2023). Национальная база данных законодательства, 01.05.2023г., № 03/23/837/0241.

Об утверждении стратегии инновационного развития Республики Узбекистан на 2019–2021 годы. Указ Президента Республики Узбекистан. (2018). https://mfa.uz/ru/press/library/2018/09/16135/

Обучение для реализации образовательных перспектив. Доклад о мировом развитии 2018, Группа Всемирного банка. (2018). Международный банк реконструкции и развития.

Одилов, Т., Рахимова, Д.Н (2017). Перспективы развития высшего образования в Узбекистане. International Scientific and Practical Conference World science. Т. 2. № 1 (17). С. 49-52.

Основные показатели системы высшего образования в Республике Узбекистан (2018). https://stat.uz/uploads/docs/oliy-talim-yan-dek-2017-ruu.pdf

Постановление Президента от 05.06.2018 г. № ПП–3775 «О дополнительных мерах по повышению качества образования в высших образовательных учреждениях и обеспечению их активного участия в осуществляемых в стране широкомасштабных реформах», 05.06.2018г., (2018). http://www.uza.uz/ru

Постановление Президента Республики Узбекистан «О дополнительных мерах по совершенствованию механизмов внедрения инноваций в отрасли и сферы экономики» №ПП-3698 от 07.05.2018г., (2018). http://lex.uz/docs/3723559

Постановление Президента Республики Узбекистан (2017). «О мерах по дальнейшему расширению участия отраслей и сфер экономики в повышении качества подготовки специалистов с высшим образованием», №ПП-3151 27.07.2017г., http://www.lex.uz/ru/docs/3286191

Постановление Президента Республики Узбекистан «О мерах по совершенствованию системы оплаты труда работников высших образовательных и научно-исследовательских учреждений республики» № ПП–3655 от 5.04.2018 г., (2018). http://lex.uz/docs/3610708

Постановлением Президента Републики Узбекистана «О дополнительных мерах по обеспечению академической и организационно-управленческой самостоятельности государственных высших образовательных учреждений». Национальная база данных законодательства, 25.12.2021 г., № 07/21/60/1177; 04.07.2023 г., № 06/23/107/0441

Постановления Кабинета Министров Республики Узбекистан «О мерах по внедрению дистанционной формы обучения в организациях высшего образования» предусмотрены меры дистанционного обучения. https://kun.uz/ru/01834966

Система приёма молодежи на работу будет кардинально пересмотрена

Умарова, Д.З. (2018). Инновационные реформы в системе высшего образования республики Узбекистан.Вопросы науки и образования. № 2 (14). С. 47-49.

Хакимов, Н.Х. (2021). Реформирование школьного образования в Узбекистане. Sciences of Europe. № 64-1 (64). С. 44-51.

Хакимов, Н.Х. (2021). Стратегия развития страны. Гражданское общество. Учебник. Ламберт, Латвия. 284 с.

Халмурадов, Р.И. (2019). Реформа высшего образования в узбекистане: трудности и надежды. Высшее образование сегодня. № 10. С. 8-14.

Юлдашева, С.А., Курбанова М.Н. (2022). Образовательные услуги на современном рынке в Узбекистане. В сборнике: Инженерный бизнес. Сборник материалов II Международной научно-практической конференции в рамках 19-й Международной научно-технической конференции БНТУ "Наука - образованию, производству и экономике". Минск, С. 301-304.

Brunner, Jose Joaquin, and Anthony Tillett (2007). “Higher Education in Central Asia: The Challenges of Modernization: Case Studies from Kazakhstan, Tajikistan, The Kyrgyz Republic and Uzbekistan.” World Bank: Washington DC.

European Commission (2012). “Higher Education in Uzbekistan.” July 2012. www.eacea.ec.europa.eu/tempus. https://kun.uz/ru/news/2023/04/12/sistema-priyoma-molodeji-na-rabotu-budet-kardinalno-peresmotrena

Isakova, Z.M. (2017). Improving managerial competences of administrative staff resources at pedagogical universities. Eastern European Scientific Journal. № 2. С. 139-141.

Overview of the. Higher Education System Uzbekistan (2017) *February* https://eacea.ec.europa.eu/sites/eacea-site/files/countryfiche_uzbekistan_2017.pdf

СТАРАЯ ЗАСТРОЙКА

Захид МАДРАХИМОВ
Наманганский Государственный Университет,
кандидат исторических наук, доцент
Узбекистан, НАМАНГАН
zmadrahimov1980@mail.ru

Умида ЗАРИПБОЕВА
Наманганский Государственный Университет,
студент исторического факультета
Узбекистан, НАМАНГАН

Самый красивый среди тюркских городов и
самый крупный — город Гурганч.
Она как море от множества жителей колеблется.
Ибн Баттута (Марокко)

Аннотация

В данной статье на основе научных данных представлены сведения об истории Старого Ургенча, одного из древних центральных городов Хорезма, столицы Хорезмского государства на протяжении нескольких столетий, удивлявшего многих своей древней историей.

Ключевые слова и фразы: Древний Хорезм, Ургва, Урва, Гургандж, Ургенч, Старый Ургенч, «большая крепость», «большой город», «Гяндж – сокровище», «сокровище счастья», «Хорезм, описание города», «Авеста», Монгольское нашествие.

OLD BUILDING

Zahid MADRAKHIMOV
Namangan State University,
Candidate of Historical Sciences, Associate Professor
Uzbekistan, NAMANGAN
zmadrahimov1980@mail.ru

Umida ZARIPBOEVA
Namangan State University,
student of the Faculty of History
Uzbekistan, NAMANGAN

SUMMARY

This article, based on scientific data, presents information about the history of Old Urgench, one of the ancient central cities of Khorezm, the capital of the Khorezm state for several centuries, surprising many with its ancient history.

Key words and phrases: Ancient Khorezm, Urgva, Urva, Gurganj, Urgench, Old Urgench, “big fortress”, “big city”, “Ganj is a treasure”, “treasure of happiness”, “Khorezm, description of the city”, “Avesta” , Mongol invasion.

Город Ургенч, имеющий многовековую историю, является одним из первых и крупнейших центров Хорезма. Топонимы Хорезма и Ургенча тесно связаны. Стоит отметить, что при формировании древней городской культуры Хорезма она послужила основой для формирования системы ирригации и перехода к оседлому земледелию в этих регионах, не отрицая при этом внешнего влияния и культурных связей, как в весь регион Центральной Азии считается целесообразным [Эшов, 2006:155].

Во многих регионах мира можно встретить такие названия городов и деревень, как Ургва, Урва, Гургандж, Урганч, Кохна Ургенч, Урганджи. В Андижанской области Избосганская, Комсомолабадская, Пахтаабадская, Сырдарьинская области Наманганской области, Нурота, Томды, Каракольский район Ферганской области, Дангаринская, Фрунзенская, Самаркандская и Бухарская области, Чарджой братской Республики Туркменистан, Урганджи в Марийских велаятах. Если спросить правду, то в тех местах живут внуки наших старых друзей, Старых Урганчиев. Урга — название города Улан-Батора в Республике Монголия до 1924 года. Ургва — древнее название Ургенча, города, упомянутого в Авесте, священной книге огнепоклонников. Известно, что именно так описывается упомянутая в главах VIII-XII «Авесты» земля Хорезмии, богатая реками и озерами, специализирующаяся на животноводстве, садоводстве и охоте, жаркая летом и очень холодная зима.

Уникальной частью топонима Хорезма можно считать город Ургенч, одну из ранних столиц Хорезма, один из городов Вайрика. Топоним Ургенч встречается в разных источниках в древних источниках. В древнетюркских источниках он записан как «Гургандж», в арабских источниках «Джурджания». Среди нашего народа бытуют различные предположения о происхождении этого названия. Урганчтопоним означает хур – солнце, «Гяндж – сокровище», «сокровище счастья». По мнению А.Ишаева, топоним Ургенч означает «тронный дворец» [Дусимов, 1985:118-119]. Если посмотреть на него с другой точки зрения, топоним Ургенч означает также «большой замок», «большой город». Но с исторической точки зрения топоним гораздо древнее и существовал еще до прихода тюркских народов в Среднюю Азию.

По мнению греческого историка Геродота (V век до н.э.), за три тысячи лет до нашей эры высокие и смелые люди занимались рыболовством, животноводством и земледелием на пустынных просторах от восточного берега Каспийского моря до Окса.

Известно, что пастбища – жизненно важный вопрос для пастуха, а озера и реки – для рыбака. Также возможно, что такие люди, как гурконы, с восточно-южной стороны Каспия пришли в нижнюю Амударью в поисках корма и объявили себя гурконами или журами. Большинство ученых, согласны с вышеизложенными положениями.

Появление древнего Ургенча относится к последнему тысячелетию человеческой истории. Абу Райхан Беруни оставил об этом четкие сведения и написал, что после того, как город Кат, столица хорезмшахов, был смыт Джейхуном, столица была перенесена в город Гурганч.

Информация о Гурганче - Кохан Ургенч Руины древнего оборонительного сооружения с мощными крепостными стенами и квадратными башенками были обнаружены при раскопках холма Кыркмулла в северо-восточной части города Кохан Ургенч. По мнению исследователей, замок датируется 1000 годом до нашей эры. Он был построен в III-IV веках и просуществовал многие столетия [Ходжаниязов, 2007:27].

В библиотеке Санкт-Петербургского института востоковедения хранится рукопись неизвестного автора «Описание города Хорезма» содержит редкие сведения о городах Хорезме и Гурганче. По данным автора работы, накануне монгольского нападения в городе Гурганч проживало около двух миллионов горожан. Продолжаем акцентировать внимание на информации этой книги: «В городе развивалось более 60 видов ремесел и производств. В

1300 местах были бакалейщики, в 1200 местах ткачи и столько же менял и лавок, связанных с другими профессиями. Гургандж, считающийся центром мировой торговли, имеет 170 больших и малых рынков, на которых занимаются торговлей купцы из разных уголков мира. Важны также следующие сведения, приведенные в упомянутой выше рукописи: в земле Хорезма было 12 000 мечетей, более 400 000 мечетей и 4440 медресе. Только в городе Гурганче в то время было около 700 медресе, 5000 мечетей. Действуют 1000 ванн. Из вышеизложенного ясно, что в то время Хорезм был одной из самых развитых стран мира.

В 995 году Мамун ибн Мухаммад провозгласил себя хорезм-шахом, единственной столицей Хорезмского государства стал Гургандж, в 996 году в городе была основана Академия Маъмуна. Здесь работали учёные, внесшие несравненный вклад в мировую науку, такие как Абу Райхан Беруни, Ибн Сина . В этом университете работало около 40 ученых и 360 студентов. К сожалению, они были насильственно вытеснены правителем Хорасана Махмудом Газневи. По этой причине наш дед Беруни провел 30 лет своей жизни в городе Газна.

Из-за монгольского нашествия и стихийных бедствий в XIII-XIV веках гурганцы стали переселяться в регионы, куда текли их головы. В 1342 году Амир Темур приказал восстановить город с учетом его расположения на Великом шелковом пути, соединяющем Запад и Восток. К сожалению, после того, как Амударья изменила свое русло в 1572-1573 годах, она пришла в полное запустение.

Наши соотечественники, оставшись без защиты, начали двигаться по Волге на Северный Кавказ и Юг. Процесс миграции начался в 1573 году после того, как Джейхун изменил курс. Абулгази пишет: «За тридцать лет до нашего рождения Джейхун начал течь в другом направлении». Следовательно, процесс отхода жителей северного Хорезма в места, где текли их головы, происходил с последней четверти XVI века, точнее, после того, как река Амударья изменила свое русло и потекла в сторону Аральского моря [Ходжаниязов, 2007].

Со второй половины XVI века хорезмийские ханы были вынуждены переносить свою столицу то в Хиву, то в Ургенч. Хивинский хан Абулгази, увидевший такую неорганизованность, в 1646 году переселил часть населения на новые места. В 1646 году начали строить новый город Ургенч. В период правления Абулгази Бахадир-хана и его сына Ануша-хана (1643-1689) были отремонтированы каналы Шават (Шахабад) Ёрмиш и подведена вода в Гурганч. В годы системы ханов и государей шур, правившей с 1700 по 1806 год, Кохна Ургенч оставался забытым, на уровне районного центра. [Солаев, 1992].

В 1937-1970 годах главный археолог-востоковед С.П.Толстов частично раскопал руины Старого Ургенча. Холм на западно-южной стороне полуразрушенного замка в просторечии называется «Сорок мулл», на его стороне киблы стоит памятник городского кладбища «Каменный замок», он спрятал его за пазухой. К сожалению, чтобы найти его и раскрыть эту тайну, понадобится пара поколений. Фактически этот холм помог бы определить историю оазиса в 3-4 тысячелетии. Здесь сохранились руины минарета, построенного в 1011 году и обрушившегося в конце XIX века, и дома учёных (академии). Раскопки проводились с целью изучения истории замка и башен. 84,9х49 см. была найдена большая свинцовая плита, которой «праведный правитель Абул Аббас Маъмун ибн Мухаммад Хорезмшах, живущий на пути истины, приказал построить этот минарет. Король начал закладывать фундамент минарета, он взял на себя обязанность содержать его в чистоте и порядке. Строительство было завершено в 401 году (1011 г. н.э.). Написано, что Хазрат совершил этот достойный поступок, посвященный религии ислама и пути Аллаха [https://uz.m.wikipedia.org].

Сохранившиеся до сих пор в старом Ургенче великолепный дворец и мавзолей связаны с именем хорезмийского правителя Кутлуга Темура и его супруги Торабекханым.

Ученый-востоковед Б.В.Веймара пишет: «Мавзолей Торабехонима — неповторимое, уникальное произведение искусства. Это уникальное чудо по своей геометрической точности, архитектурным приемам и орнаментации». Хотя мавзолей пострадал от природного и политического кризиса, он не утратил своей славы. Его интерьер покрыт украшениями из полированного кирпича.

После провозглашения независимости соседней Республикой Туркменистан, крепости был присвоен статус города. Восстанавливаются памятники тысячелетней давности, прокладывается железная дорога, возводятся высотные здания, дворцы культуры и спорта, благоустраиваются улицы и проспекты.

Восстановлены мавзолеи великих ученых шейха Наджмуддина Кубро, Пирёра Вали, Али Султана, Хаджиба и др. В прошлом древний Ургенч, называвшийся «Каабой мудрости», теперь находится в центре внимания мирового сообщества. Его регистрация в организации ЮНЕСКО увеличила число паломников в это благословенное место. Интересно отметить, что в 1905-1907 годах в 24-комнатном здании медресе, построенном Мухаммад Рахим-ханом (Ферузом), был создан музей истории и народных ремесел. В зале музея, посвященном Академии Маъмуна, представлены редкие рукописи, предметы быта IX-XI веков, туркменские ковры, бесценные образцы оазисных ремесел.

Сейчас Старый и Новый Ургенчи продолжают тысячелетние традиции наших предков и подключаются к «Золотому кольцу» международного туризма.

Литература:

Эшов, Баходир. (2006). История древних городов Средней Азии. Ташкент, С.155.

Дусимов, З. (1985). Топонимы Хорезма. - Ташкент: Наука, С. 118-119.

Ходжаниязов, Г. (2007). Древние оборонительные сооружения Хорезма. - Т.: «УЗБЕКИСТАН». С. 27.

Солаев, Н., Нуржанов К. (1992). «Замки и города Хорезма» / Подготовили «Рислоа» к изданию.- УРГАНЧ: Фонд культуры Узбекистана, Хорезмское краеведческое общество. Областная типография имени О.Абдальва.

https://uz.m.wikipedia.org

FEN BİLİMLERİ DERSİNE YÖNELİK ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİNİN ARZU LİSTELERİ İLE BELİRLENMESİ

Sevgi ATALAY
Türkiye Millî Eğitim Bakanlığı
Fen Bilimleri Öğretmeni,
Türkiye, ARDAHAN
ssevgiaatalay@gmail.com

ÖZET

Araştırmanın amacı ortaokul öğrencilerinin Fen Bilimleri dersinin işlenişine yönelik duygu ve düşüncelerini ortaya çıkarmaktır. Araştırmaya 42 ortaokul öğrencisi katılmıştır. Araştırmaya katılan öğrenciler; ortaokul 5, 6 ve 7. sınıflarda öğrenim görmektedir ve öğrencilerin yaş aralığı 11-13 yaş şeklindedir. Bu Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanan arzu listesi kullanılmıştır. Arzu listeleri öğrencilerin açığa vuramadığı, hissettiği ve karşılanmasını istediği ihtiyaçlarını belirlemeye yönelik kullanılmaktadır. Bu araştırmayla, öğrencilerin Fen Bilimleri dersi hakkındaki düşüncelerinin açığa çıkarılması ve var olan durumun ortaya koyulması hedeflenmiştir. Arzu listesinde 3 soru sorulmuştur. Bu sorular; 'Bir Fen Bilimleri öğretmeni olsanız neler yapardınız?', 'Elinizde sınırsız malzemeler olsa hangi deneyleri yapardınız?', 'Elinizde sihirli bir kalem olsa Fen laboratuvarını nasıl güzelleştirirdiniz?' şeklindedir. Öğrencilerin sorulara verdiği cevaplar analiz edilerek tablo ve grafiklerle gösterilmiştir. 'Bir Fen Bilimleri öğretmeni olsanız neler yapardınız?' sorusuna verilen en fazla yanıt etkinliklerle dolu bir ders işleme şeklinde olmuştur. Elinizde sınırsız malzemeler olsa hangi deneyleri yapardınız?' sorusunun cevapları incelendiğinde öğrencilerin en çok yanardağ deneyini ve mikroskopta mikroskobik canlıları izlemeyi tercih ettiği görülmüştür. 'Elinizde sihirli bir kalem olsa Fen Laboratuvarını nasıl güzelleştirirdiniz?' sorusuna verilen öğrenci yanıtlarında ise laboratuvar içine değişik deney malzemeleri koyma ifadesi daha fazla belirtilmiştir. Araştırma sonucunda; öğrencilerin, Fen Bilimleri öğretmeninden derslerde çok çeşitli deneyler ve eğlenceli etkinlikler yapmasını bekledikleri görülmüştür. Öğrencilerin, dersleri Fen Laboratuvarında işlemeyi ve yanardağ deneyi gibi akılda kalıcı deneyleri daha çok yapmayı istediği belirlenmiştir. Öğrencilerin yaparken eğlendikleri etkinliklerde öğrendikleri konuların daha akılda kalıcı olduğu görülmüştür. Öğrencilerin bazılarının Robotik kodlama konusunda ilgisi olduğu ve bu ilgilerine yönelik etkinliklerin ders planına dahil edilmesini istedikleri de belirlenmiştir. Derslerin drama yöntemiyle işlenmesinin faydalı olacağı da bazı öğrenciler tarafından düşünülmektedir. Öğrenci cevapları arasında Fen Bilimleri panolarının düzenli ve etkili kullanılmasının önemi belirtilmiştir. Bulmaca ve eğitsel oyunların öğrenciler tarafından çok eğlenceli bulunduğu ve derslerde bu materyallerin kullanılmasını istedikleri saptanmıştır. Balon ve baloncuk deneylerinin öğrencilerin ilgisini çektiği görülmüştür. Ayrıca öğrencilerin Fen Laboratuvarında etkileşimli tahta görmek istedikleri belirlenmiştir. Öğrencilerin, Fen Bilimleri derslerinde etkileşimli tahtalarda eğitsel oyunlarla etkinlik yapmayı çok eğlenceli buldukları da saptanmıştır. Elde edilen sonuçlar yapılandırmacı eğitim anlayışıyla uygun çıkmıştır. Öğrenci eğitim- öğretim sürecinde aktif olduğu, eğlenirken öğrendiği ve öğrendiği bilgileri yapılandırdığı zaman derse karşı olan ilgisi daha da artmaktadır. Derse ilgi duyan öğrencilerin ise daha başarılı olacağı beklenmektedir. Arzu listelerinden elde edilen sonuçlarla birlikte öğrenci ihtiyaçlarına göre, Fen Laboratuvarları ve Fen Bilimleri dersi planları düzenlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Arzu Listesi, Fen Bilimleri, Fen Laboratuvarı

DETERMINATION OF STUDENT OPINIONS TOWARDS SCIENCE COURSE USING DESIRE LISTS

Sevgi ATALAY
Turkish Ministry of National Education
Science Teacher,
Türkiye, ARDAHAN
ssevgiaatalay@gmail.com

SUMMARY

The aim of the research is to reveal the feelings and thoughts of secondary school students regarding the teaching of the Science course. 42 secondary school students participated in the research. Students participating in the research; The secondary school is in the 5th, 6th and 7th grades and the age range of the students is 11-13 years old. In this research, the wish list prepared by the researcher was used as a data collection tool. Desire lists are used to determine the needs that students cannot reveal, that they feel and want to be met. This research aims to reveal students' thoughts about the Science course and reveal the current situation. 3 questions were asked in the wish list. These questions; 'What would you do if you were a Science teacher?', 'What experiments would you do if you had unlimited materials?', 'How would you beautify the Science laboratory if you had a magic pen?' The answers given by the students to the questions were analyzed and shown in tables and graphs. The most common answer to the question "What would you do if you were a Science teacher?" was to teach a lesson full of activities. When the answers to the question 'Which experiments would you do if you had unlimited materials?' were examined, it was seen that the students mostly preferred the volcano experiment and watching microscopic creatures under the microscope. In student responses to the question "How would you make the Science Laboratory beautiful if you had a magic pen?", the statement of putting different experimental materials in the laboratory was more frequently mentioned. As a result of the research; It has been observed that students expect the Science teacher to do a wide variety of experiments and fun activities in the lessons. It has been determined that students want to study lessons in the Science Laboratory and do more memorable experiments such as the volcano experiment. It has been observed that the subjects learned by students in activities they have fun doing are more memorable. It was also determined that some of the students were interested in robotic coding and wanted activities related to these interests to be included in the lesson plan. Some students also think that teaching lessons using the drama method would be beneficial. Among the student responses, the importance of using science boards regularly and effectively was stated. It has been determined that students find puzzles and educational games very entertaining and they want these materials to be used in lessons. It has been observed that balloon and bubble experiments attract the attention of students. It was also determined that students wanted to see an interactive board in the Science Laboratory. It has also been determined that students find it very entertaining to do activities with educational games on interactive boards in Science classes. The results obtained were compatible with the constructivist education approach. When the student is active in the education process, learns while having fun and structures the information he has learned, his interest in the course increases even more. It is expected that students who are interested in the course will be more successful. Science Laboratories and Science lesson plans can be prepared according to student needs, together with the results obtained from the wish lists.

Key Words: Desire List, Science, Science Laboratory

GİRİŞ

Fen ve Teknoloji alanındaki gelişmeler, Fen Bilimleri dersi için yeni yaklaşımların benimsenmesine yol açmıştır. Yapılandırmacı yaklaşım da bu yaklaşımlardan biridir. Fen Bilimleri dersi müfredatında, yapılandırmacı yaklaşıma göre öğrenci merkezli etkinlikler yer almaktadır. Karaaslan, Yoldaş, Beklen, Öztarhan ve Karakut (2023) ve Şeremet, Kızılay ve Öner-Armağan (2022) çalışmalarında Fen Bilimleri dersi için yapılandırmacı yaklaşımın öneminden bahsetmiştir. Yapılandırmacı yaklaşımda öğrenen aktif olmalıdır [Bağ ve Arık Karamık, 2023]. Yapılandırmacı yaklaşımda bireye nelerin öğretileceğinden çok bireyin nasıl öğreneceği önem kazanmaktadır. Öğrencilerin ihtiyaç ve istekleri eğitim ve öğretime şekil vermektedir. Öğrencilerin ihtiyaçlarına yönelik geliştirilmeyen programlar ve etkinlikler, öğrencilerin Fen Bilimleri dersine karşı tutum ve davranışlarını etkileyebilir. Bu da birtakım problemlere neden olabilir. Bu problemleri önlemek amacıyla, yapılan çalışmada öğrencilerin görüşlerine yer verilmiştir. Bu çalışmada, Fen Bilimleri dersine yönelik öğrenci görüşlerinin arzu listesi ile belirlenmesi hedeflenmiştir.

YÖNTEM

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırma verileri, araştırmacı tarafından hazırlanan arzu listesi ile toplanmıştır. Arzu listeleri; çocuk veya gencin doyurulmayan ihtiyaçlarını, umut ve beklentilerini ortaya çıkarmak için kullanılabilir [Karataş ve Yavuzer, 2015]. Bu çalışmada arzu listeleri; fen bilimleri dersine yönelik, öğrencilerin açığa vuramadığı ve ifade edemediği, duygu ve düşüncelerin belirlenmesi için kullanılmıştır. Yapılan çalışmayla; öğrencilerin, teknolojideki yeni gelişmelerden ne kadar haberdar olduklarının ve bu konudaki düşüncelerini nasıl yapılandırdıklarının ortaya koyulması beklenmektedir.

Arzu listesinde öğrencilere 3 tane soru sorulmuştur. Sorulan sorular;

- Bir Fen Bilimleri öğretmeni olsanız neler yapardınız?
- Elinizde sınırsız malzemeler olsa hangi deneyleri yapardınız?
- Elinizde sihirli bir kalem olsa Fen laboratuvarını nasıl güzelleştirirdiniz? şeklindedir.

Örneklemin özellikleri şekil-1'de gösterilmektedir.

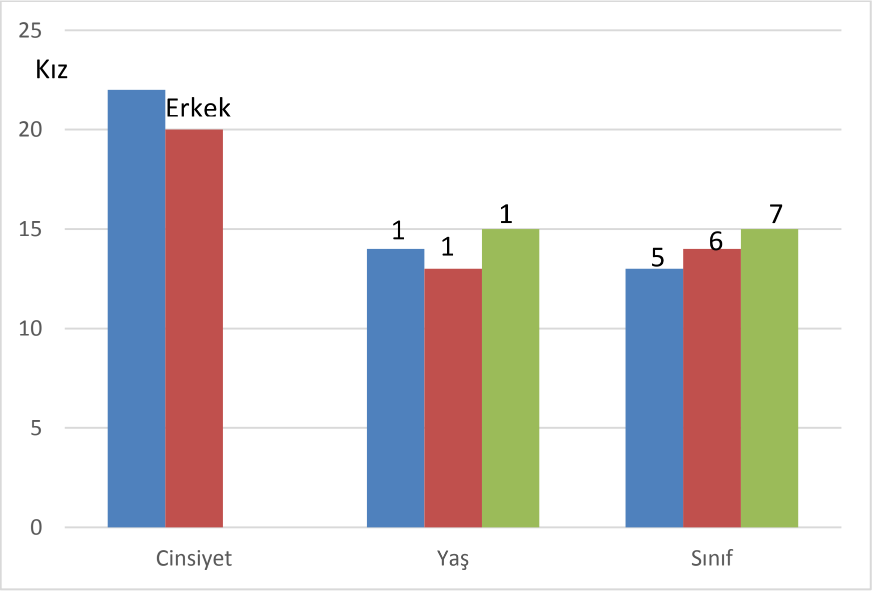

Şekil-1. *Örneklemin Özellikleri*

Çalışmaya 20 erkek, 22 kız öğrenci olmak üzere toplam 42 ortaokul öğrencisi katılmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş aralığı 11-13 yaştır. Öğrenciler, ortaokul 5, 6 ve 7. sınıf düzeyinde öğrenim görmektedir.

BULGULAR

Araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılan Arzu listesi sorularına verilen cevaplar ve analizleri bu bölümde gösterilmiştir.

- Bir Fen Bilimleri öğretmeni olsanız neler yapardınız? Sorusuna verilen cevaplar şekil-2'de gösterilmektedir.

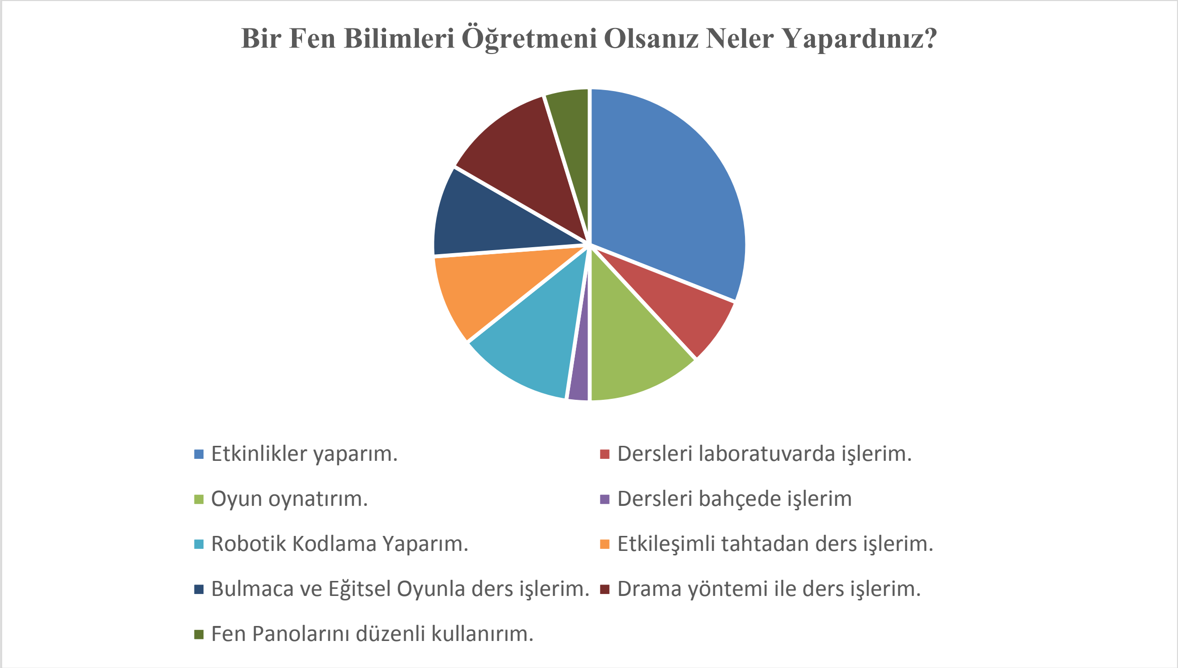

Şekil-2. *Öğrencilerin 1. Soruya Verdikleri Cevaplar*

Öğrencilerin 1. soruya verdikleri cevaplar incelendiğinde, en fazla yanıtın 'etkinlik yapma' olarak verildiği görülmektedir.

- Elinizde sınırsız malzemeler olsa hangi deneyleri yapardınız? Sorusuna verilen cevaplar şekil-3'te gösterilmektedir.

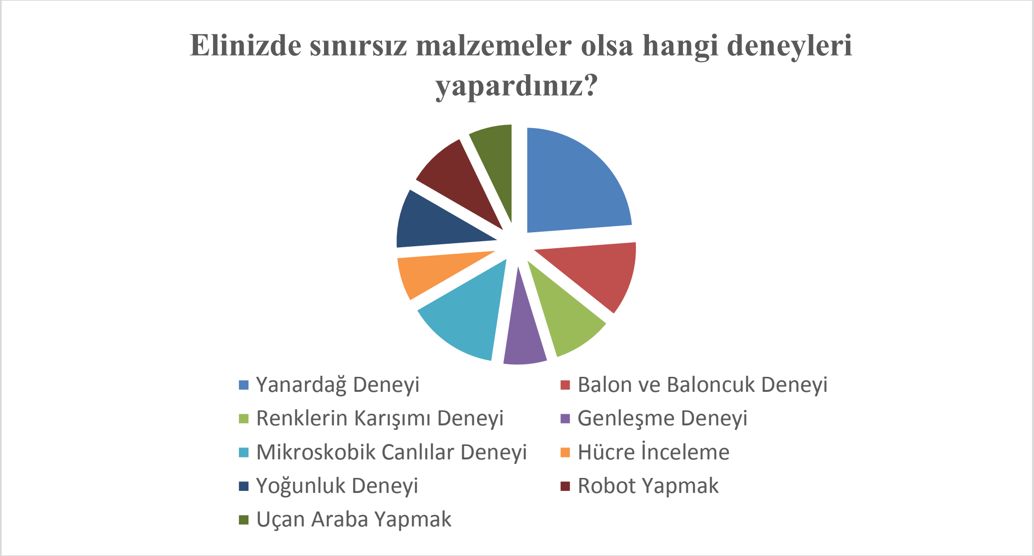

Şekil-3. *Öğrencilerin 2. Soruya Verdikleri Cevaplar*

2. Sorunun cevapları incelendiğinde öğrencilerin en çok yanardağ deneyini ve mikroskobik canlılar deneyini yapmayı istedikleri görülmektedir.

- Elinizde sihirli bir kalem olsa Fen laboratuvarını nasıl güzelleştirirdiniz? Sorusuna verilen cevaplar şekil-4'te gösterilmektedir.

Şekil-4. *Öğrencilerin 3. Soruya Verdikleri Cevaplar*

Öğrencilerin 3. soruya verdikleri cevaplarda ise laboratuvar içine değişik deney malzemeleri koyma ifadesi daha fazla belirtilmiştir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Tahiroğlu ve Çetin (2019) çalışmalarında arzu listesi etkinliğinden bahsetmiştir. Deliveli (2021) sınıf öğretmeni adaylarına arzu listesi kullanmıştır. Çalışmasında arzu listesinde 4 soru sormuş ve sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleği hakkındaki görüş ve beklentilerini belirlemiştir. Okatan ve Tagay (2021) çalışmasında, bazı okul öncesi öğretmenlerinin arzu listesini, çocuğu tanıma ve değerlendirme yöntemi olarak tercih ettiğini belirtmiştir. Örnek olarak verilen çalışmalar, arzu listesini içermesi bakımından bu çalışma ile benzerlik göstermektedir. Yapılan çalışmada, elde edilen sonuçların yapılandırmacı eğitim anlayışına uygun olduğu görülmektedir. Öğrencilerin etkinliklere aktif ve etkin bir şekilde katılıp eğlenceli etkinlikler yapmayı istedikleri belirlenmiştir. Ayrıca yanardağ deneyi ve mikroskobik canlılar deneyi gibi deneylerin daha akılda kalıcı olduğu görülmüştür. Öğrencilerin sorulara verdiği cevaplarda yer alan Robotik Kodlama ve Artırılmış Gerçeklik Gözlüğü gibi kavramlardan yola çıkarak Fen Bilimleri Günlük ve Yıllık Planları teknolojik gelişmelere göre düzenlenebilir. Öğrencilerin ihtiyaç ve isteklerine göre, arzu listesinde belirtilen şekillerde Fen Laboratuvarları tasarlanabilir.

Kaynakça:

Bağ, G. & Arık, Karamık, G. (2023). İlköğretim matematik öğretmen adaylarının yaratıcı drama ile öğrenme kuramlarını çevrimiçi deneyimlemesi. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 20(2), 603- 624. https://doi.org/10.33711/yyuefd.1177999

Deliveli, K. (2021). Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleği konusundaki görüşleri ve geleceğe yönelik beklentileri. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 51, 393- 427.doi:10.9779.pauefd.774418

Karaaslan, O., Yoldaş, Z., Beklen, C., Öztarhan, H. ve Karakut, R. (2023). Fen Ve Teknoloji Öğretmenlerinin Alternatif Ölçme Ve Değerlendirme Tekniklerini Uygulamadaki Yeterlilikleri, Uluslararası Akademik Yönetim Bilimleri Dergisi, 9 (13), 26-99.

Karataş, Z. & Yavuzer, Y. (2015). Bireyi tanımada test dışı teknikler. Ankara: Nobel Yayınları.

Okatan, Ö. & Tagay, Ö. (2021). Okul öncesi öğretmenlerinin çocuğu tanıma ve değerlendirme yöntemi olarak oyuna ilişkin görüşleri. Inonu University Journal of the Faculty of Education, 22(3), 2140-2164. DOI: 10.17679/inuefd.892681

Şeremet, Ş., Kızılay, E. & Öner-Armağan, F. (2022). Investigation of Study on the 5E Instructional Model in Science Education. SDU International Journal of Educational Studies, 9(1), 1-16. Doi: 10.33710/sduijes.977784

Tahiroğlu, M. & Çetin, T. (2019). Sosyal Bilgiler Dersinde Değerler Eğitimi ve Diğer Duyuşsal Süreçlerde Ölçme ve Değerlendirme: Sorunlar ve Çözüme Yönelik Etkinlik Örnekleri. Değerler Eğitimi Dergisi,17 (38), 295-331. DOI: 10.34234/ ded.577347

SOSYAL KAYGI YAŞAYAN ÖĞRENCİLERDE KABUL VE KARARLILIK TEMELLİ PSİKOEĞİTİMİN, YAŞANTISAL KAÇINMA ÜZERİNE ETKİSİ

Seyede Elham MOUSAVİ
Atatürk Üniversitesi,
Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü, PhD
Türkiye, ERZURUM (İran, ERDEBIL)
moosavi1647@gmail.com

ÖZET

Giriş-Amaç. Sosyal kaygı, ergenlik döneminin en yaygın rahatsızlıklarından biri olarak bilinmektedir. Çocuklar ve ergenler de bu rahatsızlık düşük akademik performansa, depresyon ve madde bağımlılığı gibi önemli psikolojik sorunlara yol açabilmektedir. Sosyal kaygısı olan ergenlerin yaşantısal kaçınmaları, onları sosyal olgunlaşmaktan uzak tutmaktadır. Bu araştırmanın amacı, sosyal kaygı yaşayan öğrencilerde yaşantısal kaçınma azaltılmasında kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitimin etkililiğini araştırmaktır.

Yöntem. Bu araştırmada kontrol gruplu öntest, sontest ve izleme yöntemi kullanılmıştır ve her grup 30 kişiden oluşmaktadır. Çalışma evreni 2020-2021 eğitim yılı güz yarıyılında İranın Ardebil ilinde öğrenim gören, 12-16 yaşında, ortaokul birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencileridir. Örnekleme için tabakalı yöntemi kullanarak 4 okul seçkisiz olarak seçilmiştir. Her okuldan 6 sınıf ve her sınıftan 25 öğrenci gönullu olarak sosyal kaygı bozukluğu envanterini doldurmuştur. Sonrakı evrede 60 kişi envanterde en yüksek puan alan öğrencilerden seçilerek, araştırmanın örneklemi olarak araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırma da veri toplama araçları olarak, kabul ve eylem ölçeği kullanılmıştır. Sosyal kaygı belirtilerine odaklanarak hazırlanan psikoeğitim programı oturumları her hafta 90 dakikalık oturum olarak, 8 haftalık bir program uygulanmışdır. Verilerin analizi için SPSS programında t-test ve kovaryans yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular. Kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitim alan deney grubundaki sosyal kaygılı öğrencilerin yaşantısal kaçınma son test puanları, ön test puanlarına göre anlamlı bir düşüş göstermektedir ($t=10.17$, $P<0.01$). Kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitim alan deney grubundaki sosyal kaygılı öğrencilerin yaşantısal kaçınma son test puanları, kontrol grubunun son test puanları ile anlamlı bir düşüş vardır ($F= 131.01$, $P<0.01$). Bu psikoeğitimin etkililiği 0,697'ye eşittir, yani yaşantısal kaçınma son test puanlarındaki farklılıkların yüzde 69,7'si psikoeğitimin etkisiyle ilgilidir ($\eta 2= 0,697$). Kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitim alan deney grubundaki sosyal kaygılı öğrencilerin yaşantısal kaçınma ön test puanları, izleme puanlarından anlamlı düzeyde düşüktür ($t= 9,93$, $P<0.01$).

Sonuçlar. Araştırma verilerinin analizinden elde edilen sonuçlara göre, kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitimin yaşantısal kaçınma iyileştirmede önemli etkisi olmuştur. Kabul ve kararlılık yönteminde bilinçli farkındalık, bilişsel ayrışma ve değerler göz önünde bulundurulduğunda, bu yaklaşımın tüm engellere karşın sosyal ortamlara girmeyi kolaylaştırdığı görülmektedir ve bu etki takip döneminde de devam etmektedir.

Kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitim programının öğrencilerin sosyal kaygıları üzerindeki etkisi göz önünde bulundurularak, bu eğitim yönteminin etkili ve kolay bir eğitim yöntemi olarak okullarda görev yapan psikolojik danışmanlara öğretilmesi ve öğrenciler için uygun ve ekonomik bir yöntem olarak okulda kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal kaygı bozukluğu, kabul ve kararlılık temelli psikoeğitim, yaşantısal kaçınma.

THE EFFECT OF ACCEPTANCE AND COMMITMENT BASED PSYCHOEDUCATION ON EXPERIENTIAL AVOIDANCE IN STUDENTS WITH SOCIAL ANXIETY

Seyede Elham MOUSAVI
Ataturk University,
Department of Psychological Counseling and Guidance, Ph.D.
Turkey, ERZURUM (Iran, ARDEBIL)
moosavi1647@gmail.com

SUMMARY

Introduction: Social anxiety is known to be one of the most common disorders during adolescence. It can lead to significant psychological problems in children and adolescents, such as low academic performance, depression, and substance abuse. Experiential avoidance in adolescents with social anxiety prevents them from maturing socially. The aim of this study is to investigate the effectiveness of acceptance and commitment-based psychoeducation in reducing experiential avoidance in students with social anxiety.

Method: In this study, a pretest-posttest control group design was used, with each group consisting of 30 individuals. The study population consisted of 12-16-year-old students in the first, second, and third grades of middle school in Ardabil, Iran, during the fall semester of the 2020-2021 academic year. A stratified sampling method was used to randomly select 4 schools. From each school, 6 classes and 25 students from each class voluntarily completed the social anxiety disorder inventory. In the next phase, 60 individuals who scored the highest on the inventory were selected as the sample for the study. The acceptance and action scale was used as the data collection tool. The psychoeducation program, which was prepared with a focus on social anxiety symptoms, was applied as a weekly 90-minute session for 8 weeks. SPSS software was used for data analysis, and t-test and covariance methods were used.

Results: The post-test scores of experiential avoidance in students with social anxiety in the experimental group, who received acceptance and commitment-based psychoeducation, showed a significant decrease compared to their pre-test scores ($t=10.17$, $P<0.01$). The post-test scores of experiential avoidance in students with social anxiety in the experimental group were significantly lower than the post-test scores of the control group ($F= 131.01$, $P<0.01$). The effectiveness of this psychoeducation was found to be 0.697, meaning that 69.7% of the differences in post-test experiential avoidance scores were due to the effect of psychoeducation ($\eta 2= 0.697$). The pre-test experiential avoidance scores of socially anxious students in the experimental group who received acceptance and commitment-based psychoeducation were significantly lower than their follow-up scores ($t= 9.93$, $P<0.01$).

Conclusion: According to the analysis of the research data, acceptance and commitment-based psychoeducation had a significant impact on improving experiential avoidance. Considering the mindfulness, cognitive defusion, and values in the acceptance and commitment approach, it was observed that this approach facilitates entry into social environments despite all obstacles, and this effect continues during the follow-up period. Based on the effect of acceptance and commitment-based psychoeducation on students' social anxieties, it is recommended that this educational method be taught to school psychological counselors as an effective and easy training method and used in schools as a suitable and economical method for students.

Key words: Social anxiety, acceptance and commitment therapy, psychoeducation.

GİRİŞ

Sosyal kaygı bozukluğu dördüncü en yaygın ruh sağlığı tanısı olarak belirlenmiştir (Kessler vd., 2005). Sosyal kaygı , sosyal duruma yönelik duyulan bir korkudur ve bu korku değerlendirme veya iletişimin olduğu durumları içerir. Yazma ve yemek yeme gibi aktiviteler de özel korkuları olabilir (Sadock & Sadock, 2007). Bu insanlar başkaları tarafından değerlendirilme konusundaki endişeleri nedeniyle, kaçınma davranışında bulunurlar [Dadsetan, 2001].

Yaşantısal kaçınma, bireyin hoş olmayan içsel deneyimleri (düşünceler, anılar, duygular, fiziksel hisler) yaşamak istememesini ve bunların biçimini veya sıklığını değiştirmeye çalışmasını içerir. Kaçınma farklı şekillerde olabilir örneğin dikkat dağıtma, bastırma veya durumlardan kaçınmayı içerebilir. Kısa vadede bu durum hoş olmayan duyguları hafifletebilir ancak zamanla olumsuz yönde pekiştirici olabilir ve gelecekte benzer durumlarla karşılaşıldığında yaşantısal kaçınma stratejilerinin kullanılma olasılığını artırabilir [Chapman vd., 2006].

Bununla birlikte, kaçınmanın, psikolojik sıkıntıya katkıda bulunabilecek bu içsel deneyimlerin sıklığını, şiddetini, belirginliğini ve erişilebilirliğini artırması bakımından paradoksal bir etkiye sahip olduğu gösterilmiştir. Ayrıca bireyin değerleriyle tutarsız davranışlara da yol açabilir. Birey hisler, duygular ve düşüncelerini aşırı negatif değerlendirir ve bunları yaşamak ve denemek için gönüllü olmaz. Kasten onları kontrol etmek veya onlardan kaçmak için çabalar göstermektedir [Kashdan vd., 2006]. Yaşantısal kaçınma, üzücü duygular ve düşünceleri azaltmak veya kontrol etmek için kullanılır [Kashdan vd., 2009]. Bireyin düşünceler duygular anılar ve bedensel belirtiler hislerden kaçmak, kaçınmak ve değiştirmek girişimidir. Yaşantısal kaçınma en kötü psikolojik süreçlerden biridir. Yaşantısal kaçınma mevcut acıyı artıran ve pozitif eylemleri azaltan bir davranıştır [Hayes & Smith, 2014].

Yaşantısal kaçınma, düşünceler, duygular, duyular ve diğer istenmeyen özel olaylarla teması ortadan kaldırma veya bunlara direnme girişimidir. İnsanlar kendilerini hoş olmayan özel deneyimlerden kurtarmaya çalıştıklarında, bu strateji genellikle başarısız olmakla kalmaz, aynı zamanda bu olumsuz olayı gerçekten artırabilir. Daha da önemlisi, insanlar klinik davranışlarla özel olaylardan kaçınmaya çalıştıklarında; Düşünce ve duygulardan kaçınmak hayatta daha büyük sorunlara yol açabilir [Bach & Moran, 2013].

Sosyal kaçınma, sosyal kaygının yaygın bir belirtisidir. Akademik ve kişisel başarı için olumsuz sonuçları olabilir. Kabul ve kararlılık yaklaşımı, öğrencilerde sosyal kaygı, kaçınma ve negatif değerlendirme korkusunu azaltmak için umut vadeden bir müdahale olarak belirlenmiştir. Kabul ve kararlılık terapisi'nin (KKT) sosyal kaygısı olan öğrencilerde sosyal kaçınmayı önleyebilmektedir. Kuramsal olarak değerlere doğru hareket etmek, kabul ve kararlılığın önemli ilkelerinden biridir. Kaçınma davranışları, kararlılık tekniklerini kullanarak sosyal katılımı artırabilir ve kaçınma davranışlarını azaltabilmektedir.

Kabul ve kararlılık psikopatoloji modelinde psikolojik katılık (psychological inflexibility) altı alt boyuttan oluşur ve boyutlar birbiriyle karşılıklı ilişki içindedirler. Psikolojik katılık, kavramsallaştırılmış benliğe bağlanma, yaşantısal kaçınma, bilişsel birleşme, an ile temasın kaybolması, değerlerden uzaklaşma, kaçınma/kaçma ve dürtüsellik boyutlarından oluşmaktadır. Kabul ve kararlılık psikopatolojisinin kavramsallaştırılması, mekanik modellerden ve geleneksel doğrusal modellerden uzaklaştı. Yani, A'yı B'ye ve B'yi C'ye tek hat olarak sıralamak kadar kolay değildir.

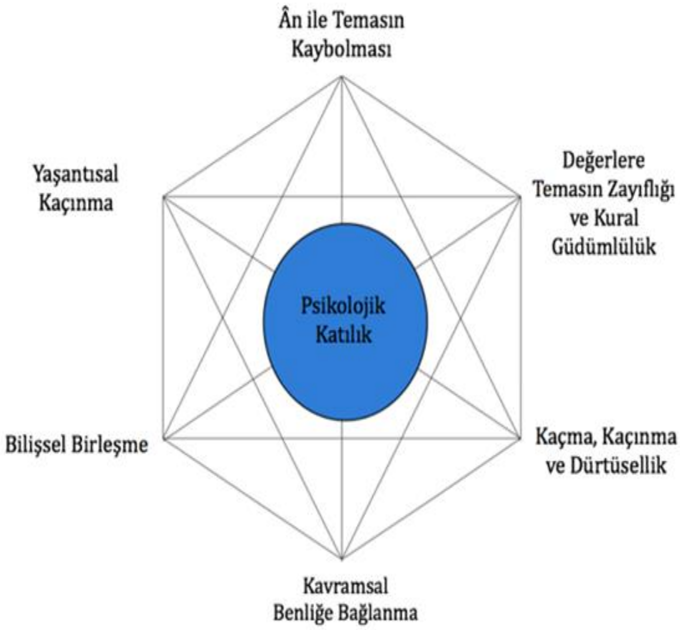

Kabul ve kararlılık modeli içinde yaşantısal kaçınma ve değerli eylemlerin eksikliği, sosyal kaygı davranış süreçlerinde görülebilir. "yaşantısal kaçınma, davranışsal zarara yol açsa bile içsel deneyimlerin (yani düşüncelerin, duyguların, hislerin, duyuların veya anıların) biçimini, sıklığını veya durumsal hassasiyetini kontrol etme veya değiştirme girişimidir." [Hayes vd., 2006]. Sosyal kaygı bozukluğunda yaşantısal kaçınma, bireyleri için hayatın her alanında bozulmaya yol açan ince ve hemen göze çarpmayan kaçınma davranışlarında (ör. İlişkiler, kariyer, sağlık, vb.) Kendini göstermektedir.

Ayrıca sosyal durumlardan kaçınmanın, kaygıyı sürdürdüğü öne sürülmüştür. Kaçınmanın kaygının sürdürülmesindeki rolü iki şekilde açıklanmıştır. Davranışsal bir bakış açısına göre davranışsal kaçınma, duruma bağlı kaygının azaltılması yoluyla olumsuz olarak pekiştirilir. Buna ek olarak, kaçınma ya da kaçma davranışı korkulan durumların ortadan kalkmasını engeller ve bireyin bu durumları başarıyla yönetmek için gerekli becerileri öğrenmesini engellemektedir (Ollendick vd., 2000). Bu araştırmanın amacı, sosyal kaygı yaşayan öğrencilerde yaşantısal kaçınma azaltılmasında kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitimin etkililiğini araştırmaktır.

Yöntem

Araştırmacı tarafından düzenlenen kabul ve kararlılık temelli psikoeğitim programının öğrencilerin sosyal kaygıları üzerindeki etkisini incelemek amacıyla eğitim bilimlerinde sıklıkla tercih edilen araştırma yöntemlerinden kontrol grubu olarak yarı deneysel ön test-son test kullanılmıştır. Araştırmanın bağımsız değişkeni kabulü ve kararlılık psikoeğitim, bağımlı değişkeni ise yaşantısal kaçınma puanlarıdır.

Genellikle, ön test-son test deneysel desenler de bir veya daha fazla deney grubu müdahaleye maruz bırakılır ve daha sonra bir veya daha fazla kontrol grubuyla kıyaslanır [Dimitrov & Rumrill, 2003]. İki gruplu ön test-son test deseni bağımsız değişken müdahalesi öncesi ve sonrasında, iki farklı zaman aralığında meydana gelen değişimlerin karşılaştırıldığı deneysel bir desendir. Deneysel tasarım, değişkenler arasındaki neden sonuç ilişkisini belirlemek için kullanılır.

Araştırma Deneysel Deseni

Gruplar	Yansızlık	Ön Test	Deneysel İşlem	Sontest	İzleme
G1	R	O1		O3	O5
G2		O2	X	O4	O6

G1: Kontrol grubu
G2: Deney grubu
R : Yansızlık
O1: Kontrol grubuna uygulanan ön test
O2: Deney grubuna uygulanan ön test
O3: Kontrol grubuna uygulanan son test
O4: Deney grubuna uygulanan son test
O5: Kontrol grubuna uygulanan izleme
O6: Deney grubuna uygulanan izleme
X: Kabul ve kararlılık temelli psikoeğitim uygulamaları

Araştırma desenine uygun olarak, psikoeğitim başlamadan 10 gün önce, deney ve kontrol gruplarına Sosyal kaygı bozukluğu envanteri ön test olarak uygulanmıştır. Ön test uyguladıktan sonra, gruplar arasında anlamlı bir fark olup olmadığı incelendikten sonra, uygulama kısmına geçilecektir. Kabul ve kararlılık terapisi yönelimli eğitim sekiz oturumdan oluşmaktadır ve deney grubuna uygulanmıştır. Kontrol grubu hiç bir işlem yapılmadan beklemeye alınmıştır. Psikoeğitim programı uygulaması bittiğinden bir hafta sonra her iki deney ve kontrol grubuna sontest olarak sosyal kaygı bozukluğu envanteri uygulanmıştır. Kabul ve kararlılık temelli psikoeğitim uzun süre de etkili olup olmadığını incelemek amacıyla sontest uygylamasından iki ay sonra izleme aşamasında tüm katılımcılara öntest ve sontest için kullandığımız veri toplama araçları kullanılmıştır.

Bu araştırmada kontrol gruplu ön test-son test izleme kullanılmıştır ve her grup 30 kişiden oluşmuştur. Çalışma evreni 2020-2021 eğitim yılı güz yarıyılında İranın Ardebil ilinde öğrenim gören, 12-16 yaşında öğrenim gören birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencileridir. Örnekleme için tabakalı yöntemi kullanarak 4 okul seçkisiz olarak seçilmiştir . Her okuldan 6 sınıf (2 birinci sınıf, 2 ikinci sınıf, 2 üçüncü sınıf) ve her sınıftan 25 öğrenci gönullu olarak sosyal kaygı bozukluğu envanterini (SPIN) doldurmuştur. Sonrakı evrede 60 kişi envanterde en yüksek puan alan öğrencilerden seçilerek, araştırmanın örneklemi olarak araştırmaya dahil olmuştur.

Seçilmiş öğrenciler seçkisiz şekilde deney grubu (30 öğrenci) ve kontrol grubuna (30 öğrenci) atanmışlardır. Kontrol gruplu öntest sontest izleme yarı deneysel desenler de katılımcıları belirlemek ve araştırmaya dahil etmek için katılımcı havuzu oluşturulmuştur. Grupları oluşturmak için ardebil il milli eğitim bakanlığına bağlı çalışmak ta olan okullardan seçilen toplam 600 öğrenci sosyal kaygı bozukluğu envanterini (SPIN) cevaplamıştır.

Araştırmanın katılımcı havuzunu uluşturmak amacıyla, uygulanmış olan sosyal kaygı bozukluğu envanteri (SPIN) puanlarını her birey için hesaplanmıştır ve katılımcılar deney ve kontrol grubunda yer almak için belirlenmiştir. Sosyal kaygı bozukluğu envanteri(SPIN) puanlarında en düşük puan 0 ve en yüksek puan ise 68 hesaplanmıştır. Programa katılan öğrencilerin puanı 30 ve üzeri olarak kabul edilmiştir.

Sosyal kaygı bozukluğu envanteri (SPIN) ve yaşantısal kaçınma ölçeği veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. Veri analiz yöntemi olarak ANCOVA ve T-test kullanılmıştır.

Kontrol ve Deney Gruplarında Ön-Test, Son-Test ve İzlemede Yaşantısal Kaçınma

Gruplar / Ölçmeler		Deney $\bar{X}$	Ss	Shapiro-Wilk Test	P	Kontrol $\bar{X}$	Ss	Shapiro-Wilk Test	P
Yaşantısal Kaçınma	Ön Test	46/10	7/54	0/948	0/147	46/63	6/47	0/986	0/955
	Son Test	33/47	5/43	0/951	0/180	45/67	5/97	0/979	0/798
	İzleme	34/53	6/70	0/962	0/347	46/03	7/10	0/967	0/468

Deney ve kontrol gruplarının ön test, son test ve izleme puanları incelendiğinde deney grubundaki katılımcıların yaşantısal kaçınma ön test ortalaması = 46.10, son test ortalaması = 33.47 olduğu ve izleme ortalama = 34.53. Buna karşılık, kontrol grubunun yaşantısal kaçınma ön test ortalaması = 46.63, son test ortalaması = 45.67 ve izleme ortalama = 46.03 olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar deney grubunda yer alan katılımcıların son test ortalamalarının ön test puan ortalamalarından düşük olduğunu göstermektedir. Ön test, son test ve izleme deney grubu ortalamaları arasındaki bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirlemek ve araştırmanın denencelerini test etmek için tek değişkenli kovaryans uygulanmış ve analiz edilmiştir.

Deney ve Kontrol Grubunda Yaşantısal Kaçınmanın Kovaryans Analizi

Değişken	Değişim Kaynağı	SS	DF	MS	F	P	Eta	OP
Sosyal kaygı	Ön Test	966/83	1	966/83	59/82	0/000	0/512	1
	Group	2117/47	1	2117/47	131/01	0/000	0/697	1
	Hata	921/31	57	16/16				

Sonuçlara göre ön test puanları ayarlandıktan sonra deney ve kontrol grupları arasında yaşantısal kaçınma açısından anlamlı bir fark gözlenmiştir (P<0.01, F=131.01). Başka bir deyişle, kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitim, öğrencilerdeyaşantısal kaçınmayı azaltmıştır. Aslında kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitim, müdahale grubundaki çalışma deneklerinde kontrol grubuna kıyasla yaşantısal kaçınma miktarını azaltmıştır. Bu müdahalenin etkililiği 0,697'dir, yani deneysel kaçınma son test puanlarındaki farklılıkların yüzde 69,7'si kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitimin etkisiyle ilgilidir.

SONUÇ

Kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitimin sosyal kaygı yaşayan öğrencilerin yaşantısal kaçınmaları üzerinde etkisi vardır. Elde edilen sonuçlar, deney grubunda yaşantısal kaçınma değiş-keninin ön-test ve son-testi arasında, ön-test ve izleme arasında ve yaşantısal kaçınma açısından deney ve kontrol grupları son test puanları arasında anlamlı bir fark olduğunu göstermiştir. Dolayısıyla kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitim, öğrencilerin yaşantısal kaçınmalarını iyileş-tirmiş, deney grubundaki deneklerde kontrol grubuna kıyasla azalmış ve kabul ve kararlılığa dayalı psikoeğitimin etkisi izleme sürecinde de gözlemlenmiştir. Bu denencenin bulguları Gholamipour vd. (2019), Gurini-Usoubini vd., (2022) Lovell vd. (2022), Zakai vd. (2021), Fayazbakhsh ve Mansouri (2019) ile tutarlıdır. Bu bulguyu açıklarken, KKT, bireylerin değerleri doğrultusunda harekete geçmeyi taahhüt ederken, zor düşünce ve duyguları kabul etmelerine yardımcı olmayı amaçlayan bir yaklaşımdır. Yaşantısal kaçınma, hoş olmayan veya başa çıkılması zor olan düşünce, duygu veya anılardan kaçınma veya bunları bastırma eğilimini ifade eden bir kavramdır. Torneke (2012), KKT'nin sosyal kaygı yaşayan bireylerde kaygı ve yaşantısal kaçınma semptomlarını

azaltmadaki etkinliği araştırılmıştır. Çalışma, KKT'nin kaygı semptomlarını ve yaşantısal kaçınmayı azaltmanın yanı sıra psikolojik esnekliği geliştirmede etkili olduğunu ortaya koymuştur.

Kaynakça:

Bach, P., & Moran, D. J. (2013). *Act in practice: Case conceptualization in acceptance and commitment therapy*. New Harbinger Publications.

Chapman, A. L., Gratz, K. L., & Brown, M. Z. (2006). Solving the puzzle of deliberate self-harm: The experiential avoidance model. *Behaviour Research and Therapy,* 44(3), 371–394. https://doi.org/10.1016/j.brat.2005.03.005

Dadsetan, P. (2001). *Developmental psychopathology from childhood to adulthood*. Samt Publications.

Fayazbakhsh, A., & Mansouri, M. (2019). The effectiveness of acceptance and commitment therapy on experiential avoidance and emotional regulation in adolescents with social anxiety disorder. *Iranian Journal of Psychiatry*, 14(3), 180-188. https://doi.org/10.18502/ijps.v14i3.1797

Gholamipour, M., Niknam, R., & Habibi, M. (2019). The effectiveness of acceptance and commitment therapy on reducing social anxiety in adolescents. *Journal of Research in Clinical Psychology*, 9(2), 22-30. https://doi.org/10.52547/jrcp.9.2.22

Gurini-Usoubini, M., Russo, L., & Lippke, S. (2022). Acceptance and commitment therapy and its effects on social anxiety: A meta-analysis. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 75, 101718. https://doi.org/10.1016/j.jbtep.2022.101718

Hayes, S. C., Luoma, J. B., Bond, F. W., Masuda, A., & Lillis, J. (2006). Acceptance and commitment therapy: Model, processes and outcomes. *Behaviour Research and Therapy*, 44(1), 1–25. https://doi.org/10.1016/j.brat.2005.06.006

Hayes, S. C., & Smith, S. (2014). *Get out of your mind and into your life: The new acceptance and commitment therapy*. New Harbinger Publications.

Kessler, R. C., Berglund, P., Demler, O., Jin, R., Merikangas, K. R., & Walters, E. E. (2005). Lifetime prevalence and age-of-onset distributions of DSM-IV disorders in the national comorbidity survey replication. *Archives of General Psychiatry*, 62(6), 593–602. https://doi.org/10.1001/archpsyc.62.6.593

Kashdan, T. B., Barrios, V., Forsyth, J. P., & Steger, M. F. (2006). Experiential avoidance as a generalized psychological vulnerability: Comparisons with coping and emotion regulation strategies. *Behaviour Research and Therapy*, 44(9), 1301-1320. https://doi.org/10.1016/j.brat.2005.10.003

Kashdan, T. B., & Rottenberg, J. (2009). Psychological flexibility as a fundamental aspect of health. *Clinical Psychology Review*, 30(7), 865-878. https://doi.org/10.1016/j.cpr.2010.03.001

Lovell, K., Moss-Morris, R., & Wetherell, M. (2022). Long-term effects of acceptance and commitment therapy on social anxiety: A randomized controlled trial. *Journal of Anxiety Disorders*, 84, 102507. https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2022.102507

Ollendick, T. H., Öst, L. G., Reuterskiöld, L., & Costa, N. (2000). Intensive one-session treatment of specific phobias in children and adolescents. *Cognitive Behaviour Therapy*, 29(3), 121-139. https://doi.org/10.1080/165060700750038142

Sadock, B. J., & Sadock, V. A. (2007). *Kaplan & Sadock's synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry* (10th ed.). Lippincott Williams & Wilkins.

Torneke, N. (2012). *Learning RFT: An introduction to relational frame theory and its clinical applications*. New Harbinger Publications.

Zakai, S., Razavi, A., & Amiri, F. (2021). Effectiveness of acceptance and commitment therapy on reducing social anxiety in university students. *Journal of Clinical Psychology*, 13(4), 40-52. https://doi.org/10.52547/jcp.13.4.40

TÜRKİYE'YE GÖÇ EDEN AHISKA TÜRKÜ ÖĞRENCİLERİN EĞİTİMDE KARŞILAŞTIKLARI DİL SORUNU

Minara ALİYEVA ÇINAR
Bursa Uludağ Üniversitesi,
Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü,
Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi, Doç.Dr.
Türkiye, BURSA
minara@uludag.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7339-0260

ÖZET

Dünyanın her yerinde, tarihin her döneminde göç hareketleri yaşanmış ve yaşanmaya devam etmektedir. İnsanlık tarihi kadar eski bir olgu olarak bilinen göç; insanların ekonomik, sosyal, siyasî veya doğal sebeplerden dolayı isteğe bağlı veya zorunlu olarak yer değiştirmesi olayıdır. Bu bağlamda göç ikiye ayrılır: isteğe bağlı göç ve zorunlu göç. Zorunlu göçler, insanların kendi istekleri dışında çeşitli güçlerin etkisiyle veya yaşanan çeşitli olaylar neticesinde yer değiştirmek zorunda kaldıkları göçlerdir. Tarihte pek çok toplum zorunlu göçe tabi tutulmuştur. Bu topluluklardan biri de Ahıska Türkleridir.

Yakın döneme kadar Ahıska Türklerinin yaşadığı göç vakaları daha çok zorunlu göç sebebiyle gerçekleşmişti. Halen on bir ülkede dağınık olarak yaşayan Ahıska Türkleri, günümüzde dahi yaşadıkları sorunlardan dolayı başka ülkelere göç etmek zorunda kalmaktadırlar. Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından çeşitli ülkelerden Türkiye'ye isteğe bağlı göçler yaşanmıştır. Fakat yakın zamanlardaki göçler daha çok zorunluluk sebebiyle gerçekleşmektedir. Son yıllarda Ukrayna'da yaşanan siyasi olaylar ve gerilimler sebebiyle o ülkede ikamet eden Ahıska Türkleri büyük sıkıntılar yaşamaktadır. Ukrayna'da 2014 yılında başlayan ve günümüzde de devam eden savaştan büyük zarar gören Ahıska Türkleri, uzun bir bekleyişin ardından Türkiye Cumhuriyeti tarafından davet edilmiş ve iskânlı göç kapsamında Türkiye'ye getirilmiştir. Türkiye'ye getirtilen Ahıskalılar, Bitlis'in Ahlat ilçesine, Erzincan'ın Üzümlü ilçesine ve Elazığ'a yerleştirilmiştir.

Son otuz yıl içerisinde Türkiye'ye göç eden Ahıska Türkleri günümüzde, Bitlis, Erzincan ve Elazığ illerinin dışında, İstanbul, Bursa, İzmir, Ankara, Antalya, Yalova, Çanakkale, Aydın, Denizli, Konya, Adana, Trabzon, Samsun, Kırıkkale, Kütahya ve Iğdır'da da ikamet etmektedirler. Yerleşimin en yoğun olan ili ise Bursa'dır.

Ahıska Türkleri, yaşadıkları zorunlu göç neticesinde göç ettikleri ülkelerde birçok sorunla karşı karşıya kalmaktadırlar. Bu ülkelerin arasında ana vatanları Türkiye dahi olsa yaşanan sorunlar genel anlamıyla paralellik göstermektedir: uyum sağlama, maddi sorunlar, eğitimde yaşanan sorunlar, dil sorunu vb. Gerek yetişkinler gerekse çocuklar için en başta aşılması gereken en önemli sorun dil sorunudur. Ahıskalılar, Anadolu ağızlarının bir parçası olan Ahıska ağzını kullanmalarına rağmen, neredeyse iki yüz yıl ana vatanlarından uzakta kalmalarından ötürü, günümüzde konuşulan ve eğitim dili olan ölçünlü Türkiye Türkçesini anlamakta zorluk çekmektedirler.

Bu bildiride, Türkiye'ye göç eden ve ilköğretim okullarında eğitim gören Ahıska Türkü öğrencilerinin eğitimlerinde dilden kaynaklanan sorunlar üzerinde durulmuştur.

Anahtar kelimeler: eğitim, göç, Ahıska, Ahıska Türkleri, eğitim sorunları.

LANGUAGE PROBLEMS FACED BY AHISKA TURKISH STUDENTS WHO MIGRATED TO TURKEY IN EDUCATION

Minara ALIYEVA CHINAR
Bursa Uludag University,
Faculty of Education, Department of Turkish and Social Sciences Education,
Lecturer, Department of Turkish Education, Assoc.Prof.Dr.
Bursa Turkey
minara@uludag.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7339-0260

SUMMARY

Migration movements have occurred and continue to occur all over the world, in every period of history. Migration, known as a phenomenon as old as human history; It is the voluntary or compulsory displacement of people due to economic, social, political or natural reasons. In this context, migration is divided into two: voluntary migration and forced migration. Forced migrations are migrations in which people are forced to change places against their will, under the influence of various forces or as a result of various events. Many societies throughout history have been subjected to forced migration. One of these communities is the Meskhetian Turks.

Until recently, the migration cases experienced by Meskhetian Turks were mostly due to forced migration. Meskhetian Turks, who still live scattered in eleven countries, are forced to migrate to other countries due to the problems they experience even today. After the collapse of the Soviet Union, there was voluntary migration from various countries to Turkey. However, recent migrations are mostly due to necessity. Due to the political events and tensions in Ukraine in recent years, Meskhetian Turks residing in that country are experiencing great difficulties. Meskhetian Turks, who suffered greatly from the war that started in Ukraine in 2014 and continues today, were invited by the Republic of Turkey after a long wait and brought to Turkey within the scope of settled migration. Meskhetian people brought to Turkey were settled in Ahlat district of Bitlis, Üzümlü district of Erzincan and Elazığ.

Meskhetian Turks who migrated to Turkey in the last thirty years are now living in Istanbul, Bursa, Izmir, Ankara, Antalya, Yalova, Çanakkale, Aydın, Denizli, Konya, Adana, Trabzon, Samsun, Kırıkkale, Kütahya, apart from Bitlis, Erzincan and Elazığ provinces. and they also reside in Iğdır. The most densely populated city is Bursa.

Meskhetian Turks face many problems in the countries they migrate to as a result of their forced migration. The problems experienced among these countries, even if their homeland is Turkey, are generally parallel to each other: adaptation, financial problems, problems in education, language problems, etc. The most important problem that must be overcome for both adults and children is the language problem. Although the Meskhetian people use the Meskhetian dialect, which is a part of the Anatolian dialect, they have difficulty understanding the standard Turkish of Turkey, which is spoken and the language of education today, because they have been away from their homeland for almost two hundred years.

In this paper, the problems arising from language in the education of Meskhetian Turk students who immigrated to Turkey and studied in primary schools were focused on.

Key words: education, migration, Ahıska, Meskhetian Turks, educational problems.

GİRİŞ

Geçmişten günümüze kadar sürekli devam eden göç; toplumun sosyal, kültürel, ekonomik, siyasi ve eğitim gibi tüm ögeleri etkileyen toplumsal bir olgu, toplum yapısını değiştiren bir nüfus hareketidir [Özer, 2004, Akt. Bahar ve Yılmaz, 2017, 305]. Bu olay, göçe maruz kalan bireylerin barınma, sağlık, eğitim, beslenme gibi alanlarındaki sorunlarla karşılaşmalarına neden olmaktadır. Özellikle de çocuk ve gençlerin eğitim alanında karşılaştıkları sorunlar, bunların arasında önemli bir yer tutmaktadır. Günümüzde bu sorunları yaşayan topluluklardan biri de Ahıska Türkleridir.

Ahıska Türklerinin hayatları hep sürgün ve göçle yoğrulmuştur. Buna rağmen Ahıska Türkeri hep mücadele etmiş, varlığını sürdürmüş, kültürel birikimini gelecek nesillere aktarmaya gayret etmiş bir topluluktur.

Yakın döneme kadar Ahıska Türklerinin yaşadıkları göç vakaları daha çok zorunlu göç sebebiyle gerçekleşmişti. Ahıska’nın 1829 yılında imzalanan Edirne Antlaşması’yla Rusya’ya bağlandıktan sonra bu bölgede yaşayan Ahıska Türkleri daima zorunlu göçe mecbur bırakılmıştır. Sovyetler Birliği döneminde 1944 tarihinde topyekûn Orta Asya steplerine sürülmüşlerdir. 1989 yılında Özbekistan’ın Fergana ilinde yaşanan olaylar neticesinde Rusya Federasyonu’nun çeşitli bölgelerine gönderilmiştir. 2014 yılında Ukrayna’da başlayan ve günümüzde de devam eden savaş dolayısıyla da Türkiye başta olmak üzere Avrupa ülkelerine transfer edilmiştir.

Ukrayna’da yaşanan savaştan etkilenen Ahıska Türkleri, uzun bir bekleyişin ardından Türkiye Cumhuriyeti tarafından iskânlı göç kapsamında Türkiye’ye getirilmiştir. Türkiye’ye getirtilen Ahıskalılar, 2014 yılında Bitlis’in Ahlat ve Erzincan’ın Üzümlü ilçesine getirilip yerleştirilmiştir. 2022 yılında yeniden alevlenen olaylar neticesinde Ahıskalılar öncelikle Edirne, Bursa ve Eskişehir gibi illere getirilerek öğrenci yurtlarında barındırılmış, daha sonra yerleştirilmek üzere Elazığ’a götürülmüştür [Aliyeva Çınar, 2022, 459-460].

Türkiye’ye gelen Ahıskalıların durumuna bakılırsa, son otuz yıl içerisinde göç eden Ahıska Türklerinin sayısı 150 bini aşmıştır. Ahıskalılar, günümüzde Bitlis, Erzincan ve Elazığ illerinin dışında, İstanbul, Bursa, İzmir, Ankara, Antalya, Yalova, Çanakkale, Aydın, Denizli, Konya, Adana, Trabzon, Samsun, Kırıkkale, Kütahya ve Iğdır’da ikamet etmektedirler. Yerleşimin en yoğun olan ili ise Bursa’dır.

Ahıska Türkleri, göç ettikleri ülkelerde birçok sorunla karşı karşıya kalmaktadırlar. Bu ülkelerin arasında ana vatanları Türkiye dahi olsa yaşanan sorunlar genel anlamıyla paralellik göstermektedir: uyum sağlama, maddi sorunlar, eğitimde yaşanan sorunlar, dil sorunu vb. Yerel dile hâkim olamamaktan kaynaklanan sorun bu sorunların başında gelmektedir. Ahıskalılar, Anadolu ağızlarının bir parçası olan Ahıska ağzını kullanmalarına rağmen, neredeyse iki yüz yıl ana vatanlarından uzakta kaldıkları için, günümüzde konuşulan ve eğitim dili olan ölçünlü Türkiye Türkçesini anlamakta zorluk çekmektedirler. Özellikle de Türkiye’de eğitimine devam edecek olan çocuk ve gençlerin eğitim-öğretim sürecinde karşılaştıkları en büyük sorun, dil sorunudur.

1. ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu çalışmanın amacı, Türkiye’ye göç etmiş Ahıska Türkü öğrencilerin eğitim sürecinde dilden kaynaklanan öğrenme güçlüklerini öğretmenlerin algısına göre ortaya koymaktır. Bu kapsamda öğretmenlere şu sorular sorulmuştur:

1. Türkiye’ye göç eden Ahıska Türklerinin dile bağlı öğrenme güçlükleri arasında Türkiye Türkçesinin yazı sisteminden kaynaklanan sorunlar var mıdır?
2. Türkiye’ye göç eden Ahıska Türklerinin dile bağlı öğrenme güçlükleri arasında Ahıska ağzının (Ahıskalıların konuşma dili) özelliklerinin sebep olduğu sorunlar yaşanıyor mu?
3. Türkiye’ye göç eden Ahıska Türklerinin dile bağlı öğrenme güçlükleri arasında iki dillilikten kaynaklanan sorunlar yaşanıyor mu?

4. Türkiye'ye göç eden Ahıska Türklerinin dile bağlı öğrenme güçlükleri arasında ailenin sosyo-ekonomik durumlarından kaynaklanan sorunlar var mıdır?

2. YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, çalışma grubu, verilerin toplanması ve verilerin analizi hakkında bilgiler yer almaktadır. Bu araştırma, nitel araştırma yöntemine göre desenlenmiştir.

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada, Bursa'da ilköğretim okullarında öğrenim gören Ahıska Türkü öğrencilerin eğitim sürecinde dilden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla nitel yaklaşım çerçevesinde desenlemiş bir durum çalışması kullanılmıştır. Durum çalışması, bilimsel sorulara cevap vermede ayırt edici yöntemlerden biri olarak bilinmektedir. Durum çalışmalarının en baştaki amacı gerçek yaşam alanında karşılaşılan ve karşılaşılabilecek sorunların, katılımcıların katılımı ile çözümlenmesidir [Büyüköztürk vd., 2008; Yıldırım ve Şimşek, 2011].

2.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın çalışma grubu, Bursa'da Gürsu ilçesinde ilköğretimin farklı kademelerinde görev yapan ve Ahıska Türkü öğrencilerin derslerine giren 10 öğretmenden oluşmaktadır. Araştırma gönüllülük esasına göre yapılmıştır. Araştırmaya katılmak isteyen öğretmenlerden veri toplanmıştır.

Katılımcı	*Cinsiyet*	*Yaş*	*Tecrübe (Yıl)*	*Branş*	*Okul Kademesi*
K-1	Kadın	37	13	Türkçe Öğretmeni	Ortaokul
K-2	Kadın	35	11	Türkçe Öğretmeni	Ortaokul
K-3	Kadın	30	6	Türkçe Öğretmeni	Ortaokul
K-4	Kadın	36	8	Sınıf Öğretmeni	İlkokul
K-5	Kadın	27	4	Sınıf Öğretmeni	İlkokul
K-6	Erkek	43	18	Türkçe Öğretmeni	Ortaokul
K-7	Erkek	40	16	Türkçe Öğretmeni	Ortaokul
K-8	Erkek	37	13	Türkçe Öğretmeni	Ortaokul
K-9	Erkek	35	10	Sınıf Öğretmeni	İlkokul
K-10	Erkek	30	6	Sınıf Öğretmeni	İlkokul

2.3. Verilerin Toplanması

Çalışma için literatür taraması yapıldıktan sonra yarı yapılandırılmış görüşme formu oluşturulmuştur. Bu form, araştırmanın geçerliğini artırmak amacıyla alanda uzman kişilere gönderilmiş ve alınan dönütler neticesinde yeniden düzenlenmiştir. Buna göre formda bazı

bölümler genişletilmiş, bazı sorular yeniden şekillendirilmiştir. Daha sonra çalışma grubunu oluşturan öğretmenlere bu sorular sorulmuştur. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar onların izni doğrultusunda ses kaydına alınmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Araştırmanın verileri nitel analiz yöntemlerinden içerik analizi kullanılarak çözümlenmiş ve yazıya geçirilmiştir. Katılımcıların sorulara verdiği yanıtlardan hareketle kod, kategori ve temalar belirlenmiştir. Çalışmada öğretmenlerin düşüncelerinin çalışmaya ne kadar yansıtılıp yansıtılmadığını teyit etmek ve çalışmayı daha geçerli ve güvenilir hale getirmek için raporlaştırma aşamasından sonra çalışma öğretmenlere sunulmuştur.

3. BULGULAR

Bursa'da Gürsu ilçesinde ilköğretim okullarında öğrenim gören Ahıska Türk öğrencilerin eğitim sürecinde yaşadıkları dilden kaynaklanan sorunlara ilişkin öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibi analiz edilmiştir.

3.1. Ahıska Türkü Öğrencilerde Yazı Sorunu

Ahıska Türkü öğrencilerin büyük bir kısmının, eğitimin Kiril alfabesiyle yapıldığı ülkelerden geldiği için Türk okullarında Latin alfabesine uyum sağlamada sorun yaşadıkları görülmüştür. İki alfabede şekilsel olarak aynı olup ancak farklı fonemleri karşılayan harfler bulunduğu için öğretmenler tarafından öğrencilerin bu harfleri karıştırdığı ve dolayısıyla hatalı yazdıkları gözlemlenmiştir. Ayrıca eğitim gördükleri ülkelerde yazıda el yazısı kullanıldığı için Latin alfabesini kullanırken de el yazısını kullanmaya gayret etmektedirler. Fakat Latin alfabesindeki bazı harflerin birleşmelerini öğrenemedikleri için yazı yazarken de zorlanmaktadırlar. Bu durum hem dikkat dağınıklığına yol açmakta hem de öğrenciler için zaman kaybına neden olmaktadır. Bundan dolayı da dersin takibini tam yapamamaktadırlar.

Alfabe değişikliğinden kaynaklanan sorunlar hakkında bazı katılımcıların açıklamaları şöyledir:

K-2: "Benim okuttuğum öğrencilerin çoğunda, özellikle de eğitimine ikinci kademede başlayanlarda alfabe sorunu hep yaşanıyor. Aslında bu çocuklar çok gayretliler. Dersi dikkatli dinliyorlar. Soru sorulduğunda da çekingen bir tavırları olsa da cevap vermeye gayret ediyorlar. Yalnız yazı yazarken bazen harfleri karıştırıyorlar. Mesela, r yerine p, p yerine n, t yerine m yazıyorlar. Bu da sanırım onların daha önce kullandıkları alfabeden kaynaklanan sorunlardır."

K-3: "Ahıskalı çocukların yazılarına bakılırsa, bizim çocuklar için bir örnek olabilirler. Bu çocuklar, hepsi olmasa da, o kadar güzel el yazısını kullanıyorlar ki bir öğretmen olarak ben bile bazen hayran kalıyorum. Yazarken sayfaları çok itinalı kullanıyorlar. Gereksiz hiçbir şey göremezsiniz kâğıtlarında. Hatta bazıları tükenmez kalem bile kullanıyor. Bu da demek oluyor ki öğrenci yazarken çok dikkatli yazıyor. Yazdığını silemeyeceğini biliyor, dolayısıyla hatasız yazmaya gayret ediyor. Bu konuda bu çocukları takdir ediyorum. Ancak yaşadıkları şöyle bir sorun da var. El yazısında harflerin bitişik yazılmasından dolayı Latin alfabesindeki bazı harflerin birleşimine alışık olmadıkları için bazen kafaları karışabiliyor. Yazılarda duraksamalar ve dolayısıyla kafa karışıklıkları da olabiliyor. Ancak bunu da bir şekilde aşıyorlar ve yazı konusunda genellikle başarılı oluyorlar."

K-9: "Ben Sınıf Öğretmeniyim. Benim sınıfımda Ahıskalı öğrenciler var. Bu öğrencilerde adaptasyon konusunda çok sıkıntıları yok. Birinci sınıftan itibaren başladıkları için dersi de iyi anlıyorlar, yazılarda da bir sıkıntı görünmüyor. Genel olarak sıkıntı yok."

K-10: "Benim sınıfımda Türkçeyi çok iyi bilmeyen Ahıskalı bir erkek öğrencim vardı. Dil sorunu yaşadığı için sınıftan kimseyle de pek konuşmazdı. Benim anlattıklarımı da tam anlayamadığından da çok başarılı değildi birinci sınıfta. Fakat ikinci sınıfa geldiğinde Türkçeyi gayet iyi kullanıyordu ve hem yazıda hem konuşmada kendini epey geliştirmişti. Mükemmel bir

öğrencim değildi tabi, ama bu kadar kısa bir süre içinde Türkçeyi anlaması, kullanması bana göre büyük bir başarıydı."

Öğretmenler, Ahıska Türkü öğrencilerin seslerin sesletiminde de sorun yaşadıklarını belirtmektedirler. Sesleri tam olarak seslendiremediklerini, bazı harflerin seslendirmelerinde zorlandıkları tespit edilmiştir. Bazı katılımcıların şöyle açıklamaları olmuştur:

K-1: "Telaffuz konusunda ben şöyle bir yorum yapabilirim. Ana dilleri Türkçe olmalarına rağmen, Türkiye Türkçesini kullanırken bazı seslerin telaffuzunda öğrencilerde bir tuhaflık hissediliyor. Mesela, ğ sesini çok baskın söylüyorlar bazıları. Bazılarında bu sorun hissedilmiyor. Ya da h sesini daha bir hırıltılı telaffuz ediyorlar. Başka seslerde de bazen farklı seslendirmeleri hissediliyor. Uzun söylenmesi gereken ünlülerin uzatmalarını yapmıyorlar. Mesela, "Hâlâ gelmedi." yerine "Hala gelmedi.", yani uzatmadan söylerler bazıları. Ya da "kâğıt" kelimesini daha kalın sıradan ve ğ baskılı olarak "kağıt" şeklinde telaffuz ediyor bazıları."

Dilbilgisel açısından da Ahıska Türkü öğrencilerde bazı sorunların yaşandığı görülmüştür. Özellikle Türkiye Türkçesinde kullanılan bazı eklerin yazımında sorunlar yaşanmaktadır. Bu konuda katılımcılardan birinin yanıtı şöyledir:

K-8: "Ahıskalı öğrenciler çok gayretlidirler. Bazen çekingen olabiliyorlar. Yazı yazarken yanlış yazıp yazmadıkları konusunda soru sormada çekingenlik yapıyorlar. Yazılarını incelediğimde bu çocuklarda dil bilgisi yönünden genel olarak belirli yanlışlıklar görülüyor. Onlar daha çok isim çekim eklerinde hata yapıyorlar. Mesela, bir belirtme durumu ekini bazen yazmıyorlar, ilgi ekini bazen yanlış kullanıyorlar. Ya da -miş'li çekimini tam kavrayamadıkları için ya yanlış kullanıyorlar ya da kullanılması gerektiğinde kullanmıyorlar."

Ahıskalı öğrencilerde anlamada da sorunların olduğu gözlemlenmiştir. Kelime dağarcığının yeterli olmayışı, kavramların ve mecazi ifadelerin bilmeyişi hem öğretmenin konu anlatımındaki algılamada hem de kendilerini ifade etmede zorluk yaşadıklarını göstermektedir.

Kelime dağarcığı ile ilgili katılımcılardan birinin verdiği açıklama şöyledir:

K-7: "Ahıska Türkü öğrencilerin aslında bir kelime dağarcığı sıkıntısı vardır. Kavramların çoğunu anlayamıyor. Deyimler kullanıldığı zaman tam kavrayamıyor. Mecazlı ifadeleri anlamakta da zorluk çekiyor. Konuşurken bazen uygun sözcük bulamıyorlar. Bir diğer sıkıntı da bilmedikleri ya da anlamadıkları kavramlarının anlamlarını sormaktan kaçınıyorlar, çekingen davranıyorlar."

Ahıskalı öğrencilerde yazım ve noktalama ile ilgili sorunların yaşandığı da görülmektedir. Özellikle eğitimine üst sınıflardan başlayan, yani eğitimine temelden başlamayan öğrencilerde buna sıklıkla rastlanmaktadır. Bu konuda da bazı katılımcıların görüşleri şöyledir:

K-6: "Bazı öğrencilerde yazım kuralları konusunda çok hata yaptıklarını görüyorum. Mesela, millet adını küçük harfle yazıyorlar, tonlu-tonsuz durumuna göre eklenen eklerde eke sabit kalıyorlar, da/de bağlacını bitişik yazıyorlar ve saire. Sanırım bu hataların bir kısmı da Rus dilinden kaynaklanan hatalardır. Öğrencilerden birine "Neden Türk kelimesini küçük yazdın?" diye sordum, "Bana Rus dili öğretmenim millet adları küçük harfle yazılır diye öğretti." dedi."

K-5: "Benim öğrencilerde imla konusunda çok hata yaptıkları söylenemez. Tabi ki öğrencinin kapasitesine bağlıdır. Zayıf öğrencilerde gelişim haliyle zayıftır, hata çoktur. Ama başarılı öğrencilerde ben çok hata yaptıklarını görmüyorum."

3.2. Ahıska Türkü Öğrencilerin Eğitimine Ahıska Ağzının Etkisi

Ahıska Türkleri Anadolu'nun bir parçasıdır. Dolayısıyla konuştukları ağız da Anadolu ağızlarından biridir. Ana vatanlarından uzak kalsalar dahi, nerede yaşarsa yaşasınlar aile içinde ana dilinde konuşmaya gayret ederler. Türkiye'ye gelenlerde konuştukları ağzın eğitimde önemli ölçüde kolaylık sağladığı da aşikârdır. Her ne kadar ilk etapta her şeyi birebir anlamasalar da genel olarak neler konuşulduğunu kavramaktadırlar.

Katılımcılara Ahıska ağzının ölçünlü Türkiye Türkçesine engel olup olmadığı sorulmuştur. Katılımcılardan alınan dönütlere göre Ahıska Türkü öğrencilerde ana dilinin eğitime bir sorun yaratmadıkları anlaşılmıştır. Aksine Ahıska ağzını bilmeleri onların Türkiye Türkçesini daha hızlı öğrenmelerine vesile olduğu ortaya çıkmıştır. Sadece Ahıska ağzında kullanılan Rusça alıntıların olması, Türkiye Türkçesinde kullanılan kelimelerle bağlantı kuramadıklarından dolayı anlama konusunda zorluk çektikleri ifade edilmiştir.

Bu konuda katılımcılardan alınan dönütler şöyledir:

K-4: Ben Ahıska ağzının bir sorun yarattığını düşünmüyorum. Benim öğrenciler genellikle Türkiye Türkçesini konuşuyor, diğer öğrencilerden de pek fark göremiyorum. Ama bazı kelimelerin anlamlarını bilmiyorlar. Belki de kendi ana dillerinde böyle kavramlar kullanılmadığı için, belki o kavramlar yerine başka dilden giren kelimeleri kullandıkları için anlamıyorlar. Yerli çocukların küçüklükten bildikleri kelimenin ne anlama geldiğini sorabiliyorlar bazen."

K-7: "Bence Ahıska ağzını bilmek onların Türkiye Türkçesini öğrenmelerinde yardımcı oluyor. Bildiğim kadarıyla da yurtdışında Ahıskalılar genellikle uydudan Türk kanalları izliyorlar. Bu yüzden de Türkiye Türkçesine hızlıca adapte oluyorlar ve konuşmalarına kendi ağızlarını katmıyorlar."

K-2: "Benim öğrencilerim genellikle Türkiye Türkçesini kullanır. Ama bazı öğrencilerde Ahıska ağzının öne geçtiğini de gördüm. Bazı öğrenciler Türkiye Türkçesinde kullanılan bazı ekleri kendi ağızlarında kullanıldığı gibi telaffuz ediyorlar. Mesela, çocuğa "Oğlum, geliyor musun?" diye sorduğumda, aldığım cevap "Geliyerim öğretmenim." oluyor. Yine de zamanla kendilerini düzeltiyorlar ve Türkiye Türkçesini akıcı kullanmaya başlıyorlar."

3.3. Ahıska Türkü Öğrencilerde İki Dillilikten Kaynaklanan Sorunlar

Ahıskalılar bulundukları coğrafyalarda genel olarak Rusça eğitim görmektedirler. Aile içinde ana dili kullanırken okulda, çevrede genel olarak Rus dilinde konuşmaktadırlar. Dolayısıyla Ahıska Türklerinin çocukları genellikle iki dillidirler.

Katılımcılardan alınan dönütlere göre Ahıska Türkü öğrencilerin iki dilli oluşları eğitimlerine pek engel teşkil etmemektedir. Aksine öğrencilerin konuları kavramada yardımcı oldukları ifade edilmiştir. Ancak bazı durumlarda yaşanan sorunların iki dillilikten kaynaklandığı tespit edilmiştir.

Katılımcılardan alınan bazı dönütler şöyledir:

K-6 "Ahıskalı öğrenciler genellikle iki dillidir. Bazen teneffüslerde kendi aralarında Rusça konuşsalar da Türkiye Türkçesini de gayet iyi kullanıyorlar. Ama yine de örnek vermek gerekirse bazı durumlarda yaşanan sorunların bu sebepten dolayı olduğunu da söyleyebilirim. Mesela, telaffuz konusunda yapılan yanlışlar bence iki dillilikten kaynaklanıyor. Konuşurken bazen yabancı kelime kullandıklarını da fark ediyorum, bu da bana göre iki dillilikten kaynaklanıyor. Mesela, "artık, çoktan" gibi kelimelerin yerine Rusçadaki "uje" kelimesini kullanırlar. Bazen dil bilgisi hataları yaptıkları da görülüyor. Bu da bana göre iki dillilikten kaynaklanan bir sorundur."

K-7: "İki dilliliğin çocuklarda hep artıları kazandırdıklarını söyleyebilirim. Bence bendeki Ahıskalı öğrenciler bu konuda şanslıdırlar. Ama olumsuz bir yanından söz etmem gerekirse Ahıskalılarda iki dilliliğin oluşu belki dışlanmaya sebep olabilir. Yani onları yabancı bir dilde konuşmaları yerli öğrencilerde "yabancı" kavramını uyandırmaktadır. Bu öğrencilerle bazen mesafeli olabilmektedirler. Ya da onlara hep gıptayla bakmaktadırlar. Yani bir bakıma dışlanmış gibi de olabiliyorlar. Ama genellikle de bu durum onlar için büyük bir sorun değildir."

3.4. Ailenin Sosyo-Ekonomik Durumundan Kaynaklanan Sorunlar

"Eğitimde ailenin önemi büyüktür. Ailenin eğitim düzeyi, çocuklarının eğitimi ve derslerine olan ilgileri/destekleri, sosyo-ekonomik düzeyleri çocuklarının eğitimlerini doğrudan etkileyen faktörlerdir" [Hamaratlı ve Aliyeva Çınar, 2021, 311]. Katılımcılara ebeveynlerin bu faktörler açısından çocuklarının eğitimlerine ne derece destek verdikleri sorulmuştur. Bu verilerde genel

olarak ekonomik düzeyi kötü olan ve uzun çalışma süresi bulunan ailelerin çocuklarının eğitimine desteğinin yetersiz olduğu, bu ailelerin aynı zamanda öğretmen ve okul idaresiyle yeterli iletişim ve işbirliği gerçekleştiremedikleri ortaya çıkmıştır. Bu tespit, Bahar ve Yılmaz'ın [2017, 313] Erzincan'ın Üzümlü ilinde eğitim gören Ahıska Türkü öğrencileri üzerine yapılan araştırmanın sonucunda elde edilen verilerle de örtüşmektedir.

Bu araştırma için görüşmenin yapıldığı katılımcılardan alınan bazı yanıtlar şöyledir:

K-8: "Ahıskalı çocukların ebeveynleriyle çok sık olmasa da görüşebiliyorum. Veli toplantılarına katılamayanlar oluyor. Gelemedikleri zaman ya telefonla ulaşıyorlar ya da işten izin alarak gelebiliyorlar. O da çok sıkıntılı oluyor onlar için. Yani işten izin almaları epey problemlidir."

K-1: "Bu çocukların aileleri geçim derdindedirler. Türkiye'de her şeye sıfırdan başlamak zorunda kaldıkları için bu aileler için çalışmak birinci sırada duruyor. Elbette ki çocukların okumasını da çok istiyorlar ama destek verme konusunda maalesef çok zaman ayıramıyorlar. Veli toplantılarına katılamayanlar da oluyor, kendileri yerine yakın birilerini gönderenler de oluyor. Bu yüzden bu çocuklar genel olarak bir şekilde kendi kabuklarında yetişiyorlar."

K-3: "Benim velilerim toplantılara katılmaya gayret ediyorlar. Katılamadıkları zaman telefonla ulaşıyorlar. Bu konuda bana göre çok bir sıkıntı yok. Asıl sıkıntı ailelerin Türkçe ve diğer dersler için çocuklarına destek verememesidir. Evde çocuklarıyla bir şeyle yapmak için zaman bulamıyorlar, bu sistemden uzak oldukları için ödevlerinde yardımcı olamıyorlar. Çocukların defterlerini kontrol edemiyorlar. Maddi sıkıntılardan dolayı çocuklarına ek bir kitap ya da bir başka eğitsel araç alamıyorlar. Bence aileden kaynaklanan en büyük sıkıntı budur."

SONUÇ

Şüphesiz ki göç, aileler için yeni bir uyum sürecini başlatan toplumsal bir olaydır. Yeni coğrafyaya taşınmak; yeni yaşam biçimine alışmak; insanına, diline, kültürüne uyum sağlamak hayli güçtür. Bir ülkeden başka bir ülkeye göç eden insanlar için ekonomik sıkıntılar bunların başında gelse de eğitim çağında olan çocuklar için en başta gelen sorun dil sorunudur.

Bu çalışma, Türkiye'ye göç eden ve Bursa'da Gürsu ilçesinde ikamet eden Ahıska Türkü öğrencilerin eğitimde karşılaştıkları sorunları ortaya çıkarmak için yürütülmüştür. Bu çalışma sonucunda çalışmaya dâhil edilen öğretmenlerden elde edilen verilere göre şu sorunların öne çıktığı görülmüştür:

1. Öğrencilerin yazma konusunda karşılaştıkları ilk sorun alfabe konusudur. Genellikle Kiril alfabesinden Latin alfabesine geçiş ile Türkiye Türkçesi kullanımında, dersi takip etmede, anlamada ve hızlı yazmada öğrencilerin zorlandığı sonucuna varılmıştır. Dil bilgisel bakımından öğrencilerin ek kullanımında, özellikle de Türkçedeki zaman ve isim çekimlerinde hata yaptıkları gözlemlenmiştir. Sesletim konusunda da Ahıska Türkü öğrencilerde ilk etapta sorunlar yaşandığı görülmüştür. Kelime dağarcığının zengin olmamasından kaynaklanan anlama güçlükleri de karşımıza çıkmaktadır.

2. Anadolu ağızlarından birini konuşan Ahıska Türkü öğrenciler için Ahıska ağzının eğitimlerine bir engel olmadığı sonucuna varılmıştır. Aksine bu durum Türkiye Türkçesi öğreniminde hız kazandırmaktadır. İlk etapta ağız özelliklerinden kaynaklanan sesletim, ek ve kelime kullanımı ile ilgili sorunlar yaşanırken zamanla hızlı bir şekilde bu eksikliklerin giderildiği sonucuna varılmıştır.

3. Ahıska Türkü öğrencilerde iki dilliliğin önemli ölçüde fayda sağladığı sonucuna varılmıştır. Mantıklı düşünme, neden-sonuç ilişkisi kurabilme, anlama becerilerinde daha başarılı oldukları görülmektedir. Ancak bazen yabancı dil bilmeleri ve o dili konuşmaları akranları tarafından "yabancı/öteki" olarak görüldüğünden bu öğrencileri yalnızlığa veya dışlanma durumuna itmektedir.

4. Ailelerin sosyo-ekonomik durumları Ahıska Türkü öğrenciler için bir başka önemli sorundur. Ailelerin geçim derdinde oldukları, çocuklarıyla fazla ilgilenmedikleri, eğitime desteğin tam anlamıyla veremedikleri, okul idaresi ve öğretmenlerle yeterli düzeyde iletişim ve işbirliği gerçekleştiremedikleri görülmüştür.

Sonuç olarak, Türkiye'ye gelen ve eğitim görmeye başlayan her bir Ahıskalı ilk etapta dil sorununu daima yaşayacaktır. Zamanla bu sorunun üstesinden gelmeye başlasalar da yerli öğrencilerden bir adım geride gelecekleri aşikârdır. Bu sorunu en aza indirmek ve Ahıska Türkü öğrencilerin Türk eğitim sistemine hızlı uyum sağlayabilmeleri için okul, aile ve devlet işbirliği yapmalı, Millî Eğitim Bakanlığı koordinasyonunda politikalar geliştirmeli, Türkiye Cumhuriyeti tarafından Ahıska Türkü ailelerine hem maddi hem de manevi destek verilmelidir.

Kaynakça:

Aliyeva Çınar, M. (2022). Sürgünden vatana dönüş serüveni: Bursa'ya yerleşen Ahıska Türkleri. *Bursa Atlası* içinde (ss. 445-462), Editör S. Kırlı ve A. Sınar Uğurlu, Türk Ocakları Derneği Bursa Şubesi Yayınları.

Bahar, H.H. & Yılmaz, O. (2017). Ahıska Türklerinin eğitim sorunlarının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi. *Uluslararası Ahıska Türkleri Sempozyumu Bildiri Kitabı 1. Cilt* içinde (ss. 305-315).

Büyüköztürk, Ş., Kılıç, Ç.E., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (2.Basım). Pegem Akademi.

Hamaratlı, E. & Aliyeva Çınar, M. (2021). Türkiye'de eğitim gören Ahıska Türkü öğrencilerin eğitimde karşılaştıkları sorunlar (Bursa örneği). *Yunus Zeyrek armağanı* içinde (ss. 300-317) Editör M. Aliyeva Çınar, Astana Yayınları.

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayınevi.

ÖNYARGI, MERHAMET VE DİNDARLIK İLİŞKİSİ

Süeda Nuriye KARACA
Pamukkale Üniversitesi
Türkiye, DENİZLİ
s.n.karaca@hotmail.com

Mehmet ÇINAR
Pamukkale Üniversitesi, Doç. Dr.
Türkiye, DENİZLİ
mcinar@pau.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın temel amacı önyargı, dindarlık ve merhamet arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeline göre tasarlanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Demografik Bilgi Anketi” ile birlikte “Önyargı Ölçeği”, “Merhamet Ölçeği” ve “Dini Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemi 130’u erkek ve 370’i kadın olmak üzere toplam 500 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmada veriler SPSS 20.00 versiyonu ile analiz edilmiştir. Verilerin analizinde, korelasyon ve regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen regresyon analizi neticesinde dindarlık ile önyargı arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki, dindarlık ile merhamet arasında da pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Ancak önyargı ile merhamet arasında istatiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir.

Anahtar Kelimeler: Din Psikolojisi, Önyargı, Merhamet, Dindarlık.

THE RELATIONSHIP OF PREJUDICE, COMPASSION AND RELIGIOUSNESS

Sueda Nuriye KARACA
Pamukkale University
Turkey, DENIZLI
s.n.karaca@hotmail.com

Mehmet CHINAR
Pamukkale University, Assoc.Prof. Dr.
Turkey, DENIZLI
mcinar@pau.edu.tr

SUMMARY

The subject of this study is to determine whether there is a relation between prejudice, compassion and religiosity. The study group of the research, which was designed according to the relational (correlational) survey model who were selected using the random sampling method, which is one of the quantitative research methods, consists of 500 people, 130 male and 370 female. In the research, "Prejudice Scale", "Compassion Scale" and "Religious Attitude Scale" were used together with the "Demographic Information Questionnaire". In the study, the data were analyzed with SPSS version 20.00. While implementation correlation and regression analysis methods were used. As a result of the regression analysis, it was determined that there was a positive and significant relation between religious attitude and prejudice and a significant positive relation between religious attitude and compassion. However, no statistically significant relation was found between prejudice and compassion.

Key words: Religion Psychology, Prejudice, Compassion, Religiosity.

GİRİŞ

Önyargı, en basit ifadeyle herhangi bir birey ya da toplum hakkında peşin hüküm içeren iyi veya kötü yargılarda bulunma olarak düşünülebilir. Literatürde ise önyargı; birey, grup ya da toplumun yeteri kadar bilgi sahibi olmadığı veya yanlış bilgi edinerek karşı tarafa takındığı olumlu ya da olumsuz tutumlar olarak tanımlanmıştır [Erdoğan-Vatandaş, 2020].

Merhamet ise kendinin ve başkalarının sıkıntılı durumlarına karşı derin bir farkındalık, aynı zamanda da sıkıntıyı giderme isteğini ve çabasını içeren temel bir yardımseverlik ve sevecenlik hali olarak tanımlanmıştır [Nas-Sak, 2020]. Ancak merhamet oldukça komplike bir duygudur. Zira içerisinde empati, acımak gibi birden fazla duyguyu barındırır. Bu nedenle merhametin çok yönlü bir doğası olduğu ifade edilebilir.

Önyargı ve din arasındaki ilişki oldukça tartışmalı bir konudur. Zira pek çok dini kurumun öğretisinin üyelerine belirli gurupların üyeleri olan insanları kabul etmemelerini teşvik ettiği gerekçesiyle, dinin sıklıkla önyargının bir nedeni olduğu iddia edilmiştir. Bu durumun aksine dinlerin de, müntesiplerine başka insanlara iyi davranmayı, komşularına, hatta düşmanlarına bile hoşgörülü olmayı teşvik ettiğini, kardeşliği, birliği ve beraberliği tavsiye ettiği bilinmektedir [Cirhinlioğlu, 2010]. Dindarlık ile önyargı arasındaki ilişkiyi ele alan ampirik araştırmalarda da farklı bulgulara ulaşıldığı görülmektedir. Yapılan araştırmalarda genel itibariyle dindarlık ile önyargı arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu tespit edilse de, bazı çalışmalarda negatif yönde bir ilişkinin ya da eğrisel bir ilişkinin tespit edildiği görülmektedir [Kayıklık-Yapıcı, 2005]. Örneğin; Cirhinlioğlu (2010) tarafından yapılan bir araştırmada iç güdümlü dini yönelim ile önyargının kuralcılık boyutu arasında anlamlı pozitif ilişki, insan doğasının zayıflığına inanç boyutu arasında ise anlamlı negatif ilişki tespit edilmiştir. Söz konusu araştırmada dış güdümlü dini yönelim ile kuralcılık ve insan doğasının zayıflığına inanç arasında ise anlamlı pozitif ilişki elde edilmiştir. İç güdümlü dini yönelimi yüksek olan bireylerin dini inançlarına sımsıkı bağlı oldukları düşünüldüğünde dinin etkisinin daha fazla hissettikleri söylenebilir. Bu bağlamda dindarlığın önyargıyla ilişkisi merhamet üzerinden de gerçekleşebilir. Zira bütün dinler, insanlara karşı, şefkati, sevgiyi ve yardım etmeyi emrederek onları fedakâr ve merhametli olmaya sevk eder [Hacıkeleşoğlu-Kartopu, 2017].

Bu araştırmanın temel amacı önyargı, merhamet ve dindarlık arasındaki ilişkileri ele almaktadır. Bu amaçla araştırmanın temel hipotezi "*Önyargı, merhamet ve dindarlık arasında anlamlı ilişkiler vardır. Buna göre önyargı ile dindarlık arasında negatif yönlü, dindarlık ile merhamet arasında pozitif yönlü ve önyargı ile merhamet arasında ise negatif yönlü anlamlı bir ilişki vardır*" şeklinde ileri sürülmüştür.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel (korelasyonel) tarama modeline göre tasarlanmıştır.

Araştırmanın Örneklemi

Tablo 1: Örneklem Grubunun Cinsiyete Göre Dağılımı

Cinsiyet	N	%
Kadın	370	74
Erkek	130	26
Toplam	500	100

Tablo 1'de görüldüğü gibi örneklem grubu toplamda 500 kişiden oluşmaktadır. Örneklemin cinsiyete göre dağılımına bakıldığında, araştırmaya katılım sağlayan 500 kişinin 370'inin kadın (%74), 130'unun ise erkek (%26) olduğu görülmektedir. Araştırmada basit tesadüfi örneklem

yöntemi ile %5 örneklem hatasında en az 384 kişiye ulaşılması gerektiği tespit edilmiştir. Hesaplamalar, Yazıcıoğlu ve Erdoğan'ın evren büyüklüğüne göre örneklem sayılarını ortaya koydukları tablo gözetilerek oluşturulmuştur [Yazıcıoğlu-Erdoğan, 2004:50].

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Önyargı Ölçeği", "Merhamet Ölçeği", ve "Dini Tutum Ölçeği" kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu

Araştırmada kullanılan kişisel bilgi formu ile katılımcıların demografik özelliklerine dair bilgiler toplanmıştır. Bu formda, katılımcıların yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim ve sosyoekonomik düzeyleri ile ilgili sorular bulunmaktadır.

Önyargı Ölçeği

Adorno ve diğerleri tarafından 1950 yılında geliştirilen önyargı ölçeğinin (California F Scale, form 40-45) orijinali, 30 madde içermektedir. Bu çalışmada ise ölçeğin ülkemizde Güvenç ve Aktaş tarafından 2006 yılında yapılan çalışmada kullanılan 22 maddelik formu kullanılmıştır [Güvenç-Aktaş, 2006]. Önyargı ölçeğinde her bir madde 5 dereceli likert tipi ölçek (5-Tamamen Katılıyorum, 4- Biraz Katılıyorum, 3- Kararsızım, 2- Pek Katılmıyorum, 1-Hiç Katılmıyorum) üzerinden değerlendirilmektedir. Orijinal ölçeğin güvenirliği .81 ile .97 arasında değişmektedir. Bu çalışmada ise 22 maddelik ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı .72 olarak bulunmuştur. Ölçekte ters madde bulunmamaktadır. 2 alt boyuttan oluşan ölçeğin *kuralcılık alt boyutunun* Cronbach Alfa iç tutarlılık kat sayısı .78 olarak, *insan doğasının zayıflığına inanç alt boyutunun* Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı ise oldukça düşük düzeyde .55 olarak ölçülmüştür. (örn. madde: "Kötü huyları ve alışkanlıkları olan birinin aklı başında insanlarla geçinmesi zordur"; "İnsan aklının hiçbir şekilde açıklayamayacağı pek çok önemli şey vardır"). Bu araştırmada ise ölçeğin genelinin Cronbach alfa iç tutarlılık kat sayısı .84 olarak bulunmuştur.

Merhamet Ölçeği

Ölçeğin orijinal versiyonu 2011 yılında Pommier tarafından geliştirilmiştir. Akdeniz ve Deniz tarafından 2016 yılında Türkçeye uyarlanmış olan ölçek 24 maddeden oluşmaktadır [Akdeniz-Deniz, 2016]. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık güvenirlik katsayısı .85 olarak bulunmuştur. *Sevecenlik, Umursamazlık, Paylaşımların Bilincinde Olma, Bağlantısızlık, Bilinçli Farkındalık* ve *İlişki Kesme* olmak üzere altı alt boyuttan oluşan ölçek, likert tipi beş uygunluk derecelendirmesine sahiptir. Alt boyutlar için iç tutarlık güvenilirlik katsayısı hesaplandığında ise sevecenlik için .73, umursamazlık için .64, paylaşımların bilincinde olma için. .66, bağlantısızlık için .67, bilinçli farkındalık için .70 ve ilişki kesme için .60 bulunmuştur. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 24, en yüksek puan ise 120'dir. Bu araştırmada ise ölçeğin genelinin cronbach alfa iç tutarlılık kat sayısı .84'dür.

Dini Tutum Ölçeği

Ölçek, Ok tarafından 2011 yılında geliştirilmiştir [Ok, 2011]. Toplamda 8 maddeden oluşan ölçek, likert tipi olmak üzere 5 seçenek (1- Tamamına Katılıyorum, 2- Çoğuna Katılıyorum, 3- Orta Düzeyde Katılıyorum, 4- Az Katılıyorum, 5- Hiç Katılmıyorum) şeklinde kurgulanmıştır. Ölçeğin iç tutarlılık (Cronbach's alfa) katsayısı .90 olarak elde edilmiştir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 8, en yüksek puan 40'tır. Ölçek, *bilişsel, davranışsal, duygusal ve Tanrı ile ilişki* olmak üzere 4 alt boyuttan oluşmaktadır. 1. ve 2. Maddeler duygu, 3 ve 4. maddeler Tanrı ile ilişki, 5 ve 6. maddeler biliş, son olarak 7 ve 8. maddeler ise davranış boyutu ile ilgilidir. 5 ve 6. maddeler tersten kodlanmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 8, en yüksek puan ise 40'tır. Bu araştırmada ise ölçeğin genelinin cronbach alfa iç tutarlılık kat sayısı 57'dir.

Verilerin Analizi

Araştırma için ilk olarak T.C. Pamukkale Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimleri Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'nun 23.09.2022 tarihli toplantısında 68282350/2022/G16 araştırma protokol numarası ile etik kurul onayı alınmıştır. Etik kurul onayı uygulamalara geçilmiştir. Uygulamalar öncesi katılımcılara araştırma hakkında genel bir bilgi verilmiş, katılımın gönüllülük esasına dayalı olduğu vurgulanmış ve onamları alınmıştır.

Araştırmada veriler SPSS 20.00 versiyonu ile analiz edilmiştir. Verilerin analizine geçmeden önce hangi analizleri kullanacağımıza karar verebilmek için normallik testi yapılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermesinden dolayı araştırmada parametrik testler kullanılmıştır. Bu bağlamda değişkenler arası ilişkileri belirleyebilmek için korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir. Bağımsız değişken ile bağımlı değişkendeki değişimi açıklamak ve bağımsız değişkenlerin, bağımlı değişkenler üzerindeki etkisini ölçmek amacıyla basit doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır.

BULGULAR

Tablo 2: Korelasyon Analizi Sonuçları

Değişken	Dindarlık	Merhamet	Önyargı
Dindarlık	1		
Merhamet	,173**	1	
Önyargı	,527**	,064	1
**p<0.01; * p<0.05			

Tablo 2 incelendiğinde önyargı ile dindarlık arasında pozitif yönlü anlamlı ve orta düzeyde bir ilişki (r=,527; p<.01) olduğu görülmektedir. Aynı şekilde dindarlık ile merhamet arasında da pozitif yönlü anlamlı ve orta düzeyde bir ilişki (r=,173; p<.01) bulunmaktadır.[182] Ancak önyargı ile merhamet arasında istatiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır (r=,064; p>.05).

Bulgulara göre araştırmanın başında öne sürülen *"Önyargı, merhamet ve dindarlık arasında anlamlı ilişkiler vardır. Buna göre önyargı ile dindarlık arasında negatif yönlü, dindarlık ile merhamet arasında pozitif yönlü ve önyargı ile merhamet arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki vardır."* şeklinde ifade edilen temel hipotezin kısmen (dindarlık ile merhamet arasında) desteklendiği görülmektedir.

Tablo 3: Dindarlığın Önyargıyı Yordama Düzeyi

Değişken	**R**	**R2**	**F**	**B**	**Standart Hata**	**β**	**t**	**p**
Constant	-	-	-	55,034	1,922	-	28,633	<.01
Önyargı	,527	,27	191,077	,803	,058	,527	13,823	<.01

Tablodaki analiz sonuçlarına göre dindarlığın önyargıyı yordadığı tespit edilmiştir. (r=0.527; R^{2}=,27; F=191,077; p<.01) Aynı zamanda regresyon analizinde dindarlığın önyargıyla pozitif yönlü, anlamlı ve orta düzeyde bir korelasyonunun olduğu saptanmıştır. (β =,527; p<.01) Buna göre dindarlık, önyargıdaki varyansın %27'sini yordamaktadır.

Dindarlık düzeyleri yüksek olan bireylerin daha önyargılı olma nedeni, belli bir gruba ait olduktan sonra kişide var olmaya başlayan tarafgirlik duygusunun yoğunlaşması şeklinde açıklanabilir. Sosyal psikolojideki önyargı tanımlarından birisi de bu görüşü destekler niteliktedir. Buna göre, bir kişiye sadece belli bir gruba aidiyet hissettiği için dış grup tarafından farklı bir tutum ve davranışta bulunulması sonucunda önyargının oluştuğu açıklanmıştır [Yapıcı, 2005:416]. Aynı

zamanda dindarlığın keyfiyeti de önyargılı olup olmama durumunu etkilemektedir. Örneğin Allport'un dindarlık sınıflandırmasına göre, içe dönük dindarların yani dini bir amaç edinenlerin, dışa dönük dindarlara kıyasla yani dini araç edinenlere kıyasla daha az önyargısız oldukları sonucuna ulaşmıştır. Pettigrew ise geleneklerle bağlantı kurarak örf ve adetlerine daha bağlı olan toplumların, önyargılı tutum ve davranışlarının, kişilik ile ilişkisinden bağımsız bir şekilde var olan sosyo-kültürel her türlü normun etkisi altında kalınmasının, akla daha makul geldiğini belirtmektedir [Pettigrew, 1958:29]. Etnosantrizmle açıklanan kavram ile ait olunan grubun üstün olduğu inancının artması üzerine de dini inancın diğer dinlere mensup olan kişilere ve gruplara karşı bir önyargının oluşması da kaçınılmazdır [Yapıcı-Zengin, 2003:69].

Psikoloji literatüründe dogmatizm alanında en çok çalışan kişilerden birisi olan Rokeach, dogmatizmin inanç ya da ideoloji olarak değil tamamen zihinsel yapılarla alakalı bir durum olduğunu belirterek, dogmatik bir zihne sahip olan kişilerin basmakalıp düşüncelerinin olduğunu, otoriteye bağlılıklarının ve itaatlerinin tek tip doğrulardan oluştuğunu ifade etmiştir. Bu tarz insanların önyargılı olma durumları, savundukları değerler ve zihinsel alt yapıları açısından oldukça yüksektir. Bu yorumlardan da dogmatik olarak tanımlanan bir dindarın, oldukça önyargılı olabileceği sonucuna ulaşılmıştır [Yapıcı, 2002:115]. İnanılan dinin ibadetlerinin yerine getirilme sıklığı da önyargı düzeyini arttıran sebepler arasında gösterilmiştir. Allport ve Ross 1967 yılında yaptıkları çalışmada kiliseye gidenler ve gitmeyenler arasında önyargı düzeyi açısından bir farklılık olduğunu tespit etmişlerdir. Buna göre kiliseye sürekli gidenlerin önyargı düzeyleri, gitmeyenlere kıyasla daha yüksek çıkmıştır [Allport-Ross, 1967:432]. Alınan eğitimin içeriği açısından da dini eğitim alanların daha önyargılı oldukları sonucuna ulaşılmıştır [Petropoulos, 1979:73].

İnsanlar yaratılış itibariyle her zaman belirsizliğe ve bilinmezliğe karşı temkinli yaklaşmışlardır. Bu bağlamda zihinlerini kısa yoldan ulaşabilecekleri ve bir düşünceye varabilecekleri şekilde programlayıp, kişiler veya toplumlar hakkında ilk yargılarını oluşturmuşlardır. Bu sebeple de dindarların, kendilerinden olmayan, fikir sahibi olmadıkları kişilere karşı önyargılı oldukları sonucuna ulaşılabilir.

Tablo 4: Dindarlığın Merhameti Yordama Düzeyi

Değişken	R	R2	F	B	Standart Hata	β	t	p
Constant	-	-	-	92,562	1,833	-	50,495	<.01
Merhamet	,173	,030	15,310	,217	,055	,173	3,913	<.01

Yukarıda yer verilen analiz sonuçlarına göre dindarlığın merhameti yordadığı tespit edilmiştir. (r=0.173; $R^{2=}$,030; F=15,310; p<.01) Regresyon analizinde dindarlığın merhamet ile olumlu yönlü, anlamlı ve düşük düzeyde bir korelasyonunun olduğu tespit edilmiştir. (β =,173; p<.01) Buna göre dindarlık merhamet varyansının %030'unu açıklamaktadır.

Dinler, insanların hayatlarını düzenlemek için belli başlı tavsiyelerde bulunur. Bütün dinlerde ortak amaç olarak yer alan bu tavsiyeler, inananları iyi olmaya teşvik eder. Kişilerin yaşamış oldukları olumsuzluklara karşı inandıkları dinin yaratıcısına yalvarmanın ve ondan merhamet istemenin psikolojik iyi oluş ve insani hisler açısından önemli yararları vardır [Hacıkeleşoğlu-Kartopu, 2017: 207]. Günahlardan tövbe edildiğinde merhamete mazhar olma inancı müminlerin ümitlerini diri tutar. Toplumsal ve bireysel ilişkilerimizde yaptığımız bir hata neticesinde veya kötü hissettiğimiz durumlarda, muhataplarımızdan merhamet görmek bize her zaman iyi hissettirir. Dindar bireylerin bu duruma daha fazla dikkat etme sebepleri, sevap cihetinden de oldukça kazançlı olduğu düşünülen inancından kaynaklanmış olabilir.

SONUÇ

Araştırmada dindarlık, önyargı ve merhamet arasındaki ilişkilere yönelik önemli bulgular elde edilmiştir. Bu bulgulara göre dindarlık ile önyargı arasında pozitif yönlü anlamlı bir korelasyonun olduğu tespit edilmiştir. Aynı şekilde dindarlık ile merhamet arasında da pozitif yönlü anlamlı bir ilişkisi tespit edilmiştir. Ancak önyargı ile merhamet arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir.

Regresyon analizi sonucunda dindarlığın önyargı ile pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişkisinin olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca dindarlığın önyargıdaki varyansın %27'sini yordadığı belirlenmiştir. Öte yandan dindarlık ile merhamet arasında da pozitif yönde ve anlamlı bir korelasyonun olduğu bulgulanmıştır. Dindarlığın merhamet varyansının %030'unu yordadığı tespit edilmiştir.

Araştırmada elde edilen sonuçlardan hareketle şu önerilerde bulunulabilir:

Dindarlık, merhamet ve önyargı arasındaki ilişkilerin özellikleri hakkında daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Bu kapsamda dindarlık, merhamet ve önyargı arasındaki ilişkilerin düzenleyici ve aracı değişkenlerle bir model çerçevesinde ele alınması önerisinde bulunulabilir. Bunun yanı sıra araştırma, kesitsel desende yürütülmüştür. Bu bağlamda dindarlık, merhamet ve önyargı arasındaki ilişkilerin boylamsal olarak da incelenmesi önerisinde bulunulabilir. Önyargının iç güdümlü ve dış güdümlü dini motivasyon açısından incelenmesi önerisinde de bulunulabilir.

Kaynakça:

Akdeniz, Seher-Deniz, Mehmet Engin. (2016). "Merhamet Ölçeği'nin Türkçeye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması". The Journal of Happiness & Well-Being 4/1. 50-61.

Allport, Gordon W. (1967). - *Ross, J. Michael.* "Personal Religious Orientation And Prejudice" Journal of Personality and Social Psychology, 5.

Cirhinlioğlu, Fatma. G. (2010)."Dini Yönelimler ve Önyargı", *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi,* 7, 1366-1384.

Erdoğan, Mehtap-Vatandaş. (2020). "Celalettin. Bireysel ve Toplumsal Dışlanma Pratiği: Önyargı ve Ayrımcılık" İnsan ve Sosyal Bilimler Dergisi (JOHASS), 3 (1), 474-485.

Güvenç, Gülden-Aktaş, Vezir. (2006). "Age, Gender, Prejudice, Interpersonal Sensitivity and Locus of Control as Predictors of Self esteem, Assertiveness and Communication Skills in Adolescence". Türk Psikoloji Dergisi 21/57, 45-64.

Hacıkeleşoğlu, Hızır-Kartopu, Saffet. (2017) "Merhamet ve Dindarlık: Üniversite Öğrencileri Üzerine Ampirik Bir Araştırma". International Journal of Social Sciences 59, 203-227.

Kayıklık, Hasan-Yapıcı, Asım. (2005). "Gençlerde Dinsel Hayatın "Öteki"ne Yönelik Tutumlara Etkisi: *Çukurova Üniversitesi Örneği", Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi (ÇÜİFD),* 5 (1), 5-25.

Nas, Eşref - Sak, Ramazan. (2020). "Merhamet ve Merhamet Odaklı Terapi: Compassion and Compassion-Focused Therapy." *Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 18/1 (Mart), 64-84. https://doi.org/10.18026/cbayarsos.525744.

Ok, Üzeyir. (2011). "Dini Tutum Ölçeği: Ölçek Geliştirme ve Geçerlik Çalışması". *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi* 8/2, 528-549.

Petropoulos, Nicholas P. (1979). "Religion and Prejudice among Greek Americans". Journal for the Scientific Study of Religion 18/1, 68-77.

Pettigrew, Thomas F. (1958). "Personality and Sociocultural Factors in Intergroup Attitudes: A Cross-National Comparison". Journal of Resolution 2/1, 29-42.

Yapıcı, Asım. (2002). "Dini Yaşayışın Farklı Görüntüleri ve Dogmatik Dindarlık". Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2/2 (Aralık), 75-117.

Yapıcı, Asım. (2005). "Dinsel Eğilimle Ön Yargı ve Hoşgörüsüzlük Arasındaki İlişkiler Üzerine Psikolojik Bir Araştırma". Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 14/1, 413-426.

Yapıcı, Asım-Zengin, Zeki Salih. (2003). "İlahiyat Fakültesi Öğrencilerinin Dinin Etkisini Hissetme Düzeyleriyle Psiko-Sosyal Uyumları Arasındaki İlişki". Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 3/2 (Aralık), 65-127.

Yazıcıoğlu, Yahşi-Erdoğan, Samiye. (2004). SPSS Uygulamalı Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Detay Yayıncılık.

KOOPERATİFÇİLİK EKONOMİ VE OKULLARDA KOOPERATİFÇİLİK EĞİTİMİ

Zuhal İNCE
Türkiye Milli Eğitim Bakanlığı /MEB/, PhD
Türkiye, ANKARA
zuhalince27@gmail.com

İlknur ALTUN ŞATIROĞLU
Hacettepe Üniversitesi, PhD
Türkiye, ANKARA
ilknuraltunsa@gmail.com

ÖZET

Eğitimi toplumun beklentilerinden bağımsız düşünmek mümkün değildir. Okul ortamları ve öğretim şekilleri değişen modern üretim yöntem ve metotlarına cevap verebilecek şekilde sürekli yenilenmek zorundadır. Eğitimin ekonomik gelişme ve kalkınma ile doğrudan veya dolaylı olarak büyük bir ilişki içinde olduğu gerçeği her araştırmada kendini doğrulamaktadır. Bir ülkenin milli gelirindeki istikrarlı artışın sağlanması için temel koşullar arasında üretim faktörlerinin artırılması gelir. Türk Milli Eğitim Sisteminin genel amaçları arasında; "bireylerin "ilgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak" ibaresi yer almaktadır. Bilimin yükselişi ve yayılması üretime yansıtıldığı zaman üretkenlik düzeyi yüksek vatandaşlar yetiştirilmesi, ülkelerin ekonomik alanda önemli değişimler yaşamasını sağlamaktadır. Öyleyse bireylere küçük yaşlardan itibaren üretim faktörlerinin tanıtımına yönelik öğrenme yaşantıları oluşturulmalıdır. Bireyler arasında ekonomik işbirliği ifade eden kooperatifçilik, Türkiye'de Atatürk döneminden beri ekonomik kalkınma için başvurulan yöntemlerden birisi olmuştur. Kanun'a göre kooperatif; "tüzel kişiler tarafından kurulan değişir ortaklı ve değişir sermayeli ortaklıklardır." Öncelikle geleneksel tarım alanında kendini hissettiren kooperatifler teknolojinin ilerlemesi ile birlikte endüstriyel tarıma geçişle birlikte değişim yaşamaya başlar. Süt ürünleri üretimi, su ürünleri yetiştiriciliği vb. alanlarda da çalışma yapmaya başlayan kooperatifler maliyeti düşürüp ürün kalitesini yükseltmeye gayret ederek ekonomiye katkı sağlamayı hedeflemektedir. Ekonomide yer edinmiş olan kooperatifçiliğin okullarımızda sosyal etkinlikler kapsamında uygulanması yönünde düzenlenmiş olan "Sınırlı Sorumlu Okul Kooperatifleri Ana Sözleşmesi" şeklinde düzenleme bulunmaktadır. İlgili sözleşme ile okul çağı öğrencilerinin, kendilerinin ve diğer ortakların eğitim, öğretim ve ekonomik gereksinimlerini karşılıklı yardım ve dayanışma ile sağlamaları hedeflenmektedir. Böylelikle öğrencilerin ortak bir amaç etrafında, bir arada çalışma, iş birliği ve iş bölümü ilkeleri ile birlikte bunların uygulanmalarını öğrenirler. Ayrıca sosyal ve ekonomik anlamda fayda sağlayıcılık bilinci oluşturularak toplumsal kalkınmada yer edinebilmenin önemini kavrayan ve toplumun ihtiyaçları doğrultusunda yetişen bireyler olmaları planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kooperatif, okul kooperatifleri, ekonomi.

COOPERATIVES, ECONOMY, AND COOPERATIVE EDUCATION IN SCHOOLS

Zuhal INCE
Turkish Ministry of National Education /MEB/, PhD
Turkey, ANKARA
zuhalince27@gmail.com

Ilknur ALTUN SHATIROGLU
Hacettepe University, PhD
Turkey, ANKARA
ilknuraltunsa@gmail.com

SUMMARY

Thinking about education independently from the expectations of society is not possible. School environments and teaching methods must constantly be renewed to respond to changing modern production methods and techniques. The fact that education is directly or indirectly related to economic development and progress is confirmed in every research. Among the fundamental conditions for achieving a stable increase in a country's national income is the increase in production factors. Among the general aims of the Turkish National Education System is the provision to "prepare individuals for life by developing their interests, abilities, and talents, and by instilling necessary knowledge, skills, behaviors, and habits of working together." When the rise and dissemination of science are reflected in production, it leads to the cultivation of citizens with high levels of productivity, thereby enabling countries to undergo significant economic transformations. Therefore, learning experiences aimed at introducing individuals to production factors should be created from an early age. Cooperativeism, which signifies economic cooperation among individuals, has been one of the methods resorted to for economic development in Turkey since the Atatürk era. According to the law, cooperatives are "joint enterprises established by legal entities with variable partnerships and variable capital." Initially prevalent in the traditional agricultural sector, cooperatives began to undergo changes with the advancement of technology and the transition to industrial agriculture. Cooperatives that started to work in areas such as dairy production, aquaculture, etc., aimed to contribute to the economy by reducing costs and striving to improve product quality. There is a regulation in place aimed at implementing cooperatives, which have established themselves in the economy, within the scope of social activities in our schools. This regulation is called the "Limited Liability School Cooperatives Articles of Association." The purpose of this relevant agreement is to enable school-age students, themselves, and other partners to meet their educational, teaching, and economic needs through mutual assistance and solidarity. Thus, students learn to work together around a common goal, applying principles of cooperation, collaboration, and division of labor. Moreover, they are intended to develop an awareness of providing social and economic benefits, understanding the importance of contributing to societal development, and becoming individuals who are raised in line with the needs of society.

Key words: Cooperative, school cooperatives, economy.

GİRİŞ

Eğitimi toplumun beklentilerinden bağımsız düşünmek mümkün değildir. Herhangi bir konuda başarı elde etmenin en etkili yolu söz konusu konuda hedeflenen eğitimin sağlanmasıdır. Okul ortamları ve öğretim şekilleri değişen modern üretim yöntem ve metotlarına cevap verebilecek şekilde sürekli yenilenmek zorundadır [Duman, 1991]. Eğitimin ekonomik gelişme ve kalkınma ile

doğrudan veya dolaylı olarak büyük bir ilişki içinde olduğu gerçeği her araştırmada kendini doğrulamaktadır. Bir ülkenin milli gelirindeki istikrarlı artışın sağlanması için temel koşullar arasında üretim faktörlerinin artırılması gelir [Hesapçıoğlu, 1984]. Türk Milli Eğitim Sisteminin genel amaçları arasında; "bireylerin "ilgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak" ibaresi yer almaktadır. Bilimin yükselişi ve yayılması üretime yansıtıldığı zaman üretkenlik düzeyi yüksek vatandaşlar yetiştirilmesi, ülkelerin ekonomik alanda önemli değişimler yaşamasını sağlamaktadır. Öyleyse bireylere küçük yaşlardan itibaren üretim faktörlerinin tanıtımına yönelik öğrenme yaşantıları oluşturulmalıdır. Bireyler arasında ekonomik işbirliği ifade eden kooperatifçilik, Türkiye'de Atatürk döneminden beri ekonomik kalkınma için başvurulan yöntemlerden birisi olmuştur. Kanun'a göre kooperatif; "tüzel kişiler tarafından kurulan değişir ortaklı ve değişir sermayeli ortaklıklardır." Öncelikle geleneksel tarım alanında kendini hissettiren kooperatifler teknolojinin ilerlemesi ile birlikte endüstriyel tarıma geçişle birlikte değişim yaşamaya başlar. Süt ürünleri üretimi, su ürünleri yetiştiriciliği vb. alanlarda da çalışma yapmaya başlayan kooperatifler maliyeti düşürüp ürün kalitesini yükseltmeye gayret ederek ekonomiye katkı sağlamayı hedeflemektedir. Ekonomide yer edinmiş olan kooperatifçiliğin okullarımızda sosyal etkinlikler kapsamında uygulanması yönünde düzenlenmiş olan "Sınırlı Sorumlu Okul Kooperatifleri Ana Sözleşmesi" şeklinde düzenleme bulunmaktadır. İlgili sözleşme ile okul çağı öğrencilerinin, kendilerinin ve diğer ortakların eğitim, öğretim ve ekonomik gereksinimlerini karşılıklı yardım ve dayanışma ile sağlamaları hedeflenmektedir. Böylelikle öğrencilerin ortak bir amaç etrafında, bir arada çalışma, iş birliği ve iş bölümü ilkeleri ile birlikte bunların uygulanmalarını öğrenirler [MEB, 1983]. Ayrıca sosyal ve ekonomik anlamda fayda sağlayıcılık bilinci oluşturularak toplumsal kalkınmada yer edinebilmenin önemini kavrayan ve toplumun ihtiyaçları doğrultusunda yetişen bireyler olmaları planlanmaktadır.

KOOPERATİFÇİLİK ve KALKINMA

Kooperatifler, ekonomik ve kültürel ihtiyaçların karşılıklı yardımlaşma, dayanışma ve kefalet yoluyla giderilmesini sağlamak ve ortaklarının çıkarlarını korumak amacıyla kurulan ticari işletmelerdir. Birlikte hareket etme, dayanışma ve sorunlara ortak çözüm bulma olarak değerlendirilebilecek kooperatifçilik tarihinin insanlık tarihi kadar eski olduğu görülmektedir. Türk toplumlarında birlikte çalışma ve ortaklaşa iş yapma şeklinde görülen dayanışma faaliyetleri ise; dönemsel olarak imece, lonca veya ahilik gibi yapılar altında yüz yıllarca başarılı şekilde uygulanmıştır. Bu noktada, Türk kültüründe bulunan yardımlaşma ve dayanışmanın, yüz elli yılı aşkın süredir etkin bir şekilde uygulanan kooperatifçilikle birçok açıdan benzeştiği söylenebilir.

Günümüzde kooperatifler, hem ortaklarına hem de hizmet verdiği topluma önemli faydalar sağlamaktadır. Kooperatifler tüm dünyada kamu ve özel sektörün yanında üçüncü sektör olarak kabul edilmekte ve özel sektörle birlikte ekonomik ve sosyal kalkınmanın lokomotifleri olarak görülmektedir. Dünya genelinde rekabet ile kamu yararı arasındaki dengenin kurulması noktasında da kooperatifler bu dengenin kalıcı olabilmesini sağlayan temel araçlardan biri olarak sayılmaktadır. Sonraki yıllarda kooperatifçilik kalkınma planı ve yıllık programlarda da yer almaya başlamış ve farklı alanlarda kurulan kooperatifler sayesinde de kooperatifçiliğin ülke refahına olan katkısı artarak devam etmiştir.

Konut, işyeri, tarım, tüketim, üretim pazarlama, turizm geliştirme, motorlu taşıma, işletme, temin ve tevzi, yayıncılık, enerji, bankacılık, sigortacılık gibi değişik türlerle ekonomik hayatın hemen her alanında kurulabilen kooperatifler vasıtasıyla kişiler tek başlarına yaptıkları tasarruflarla konut ve işyeri sahibi olabilmekte, tüketiciler düşük fiyatla ucuz ve kaliteli ürünleri satın alabilmekte, üreticiler üretimde kullanacakları araç ve gereçleri uygun fiyatla temin edebilmekte ve bu sayede ürettikleri ürünleri de uygun fiyatla satabilmektedir. Kooperatifçilik faaliyetleri üretim

sürecinde yatay birleşme sağlamaktadır. Böylelikle, kaynakların gereksiz kullanımı önlenerek verimli şekilde kullanılması sağlanmakta, mali kaynak ve pazarlama alanlarında avantaj kazanılarak rekabet gücü artmaktadır [Korkmaz, 2000].

Aracıların ortadan kaldırılması suretiyle tedarik süreci kısalmakta, üretici ve tüketici döngüsü oluşabilmekte, ihtiyaç fazlası malın ihracatı yapılabilmekte, serbest piyasa ekonomisinin oluşumu ve buna bağlı olarak pazarlarda fiyatlarda denge sağlanmasına yardımcı olunmaktadır. Kooperatiflerin topluma sağladığı ekonomik ve sosyal faydalara bakıldığında; piyasa başarısızlığını düzeltmek, küçük sınaî işletmelere, kendi özerkliklerini kaybetmeden daha büyük ve güçlü ekonomik yapıda birleşmelerini sağlamak, ürün ya da hizmet arzını koordine ederek küçük işletmelerin pazar gücünü yükseltmek, düşük sermayeli ortaklara ekonomik kararlara katılım sağlamak, kooperatif ortaklarına veya vatandaşlara toplumsal ihtiyaçları belirleme ve düzenleme fırsatı sağlamak, ortakların faydası ön planda tutulduğundan toplumsal kalkınmaya katkı sağlamak, geniş ortaklı yapılarıyla ekonomik krize karşı dayanıklılığı artırmak, nüfusun ekonomik uyumuna imkân sağlamak, bölge ve ilgili sektörde ekonomik faaliyeti canlandırmaktır [T. B. 2023:25]. Kooperatiflerden ekonomik kalkınma alanında yararlanabilmek için, bu faaliyetlerin küreselleşme ve rekabete karşı dayanma güçlerinin arttırılması gerekmektedir. Küreselleşme karşısında, önlem alamayan her firma gibi kooperatiflerin de başarısız veya ancak kendi geçimlerini sağlayabilecek düzeyde kalabilir. Bölgesel veya ulusal ekonomik kalkınma amaçlanıyorsa, kooperatif ortaklarının geçimlerini sağlayabilme dışında tasarruf yapabilmeleri, iç pazarda sahip oldukları oranın artması ve ihraçta pay sahibi olabilmeleri kaçınılmaz görünmektedir [Örki, 2016].

TÜRKİYEDE KOOPERATİFÇİLİK

Türk kooperatifçilik hareketinin, Midhat Paşa'nın kurduğu "Menâfi-i Umumiye" yani "Memleket Sandıkları" ile başlamış, Şehirköyü (Pirot) kasabasında 1863 yılı Kasım ayında kurulan "Memleket Sandıkları" Türk Kooperatifçiliğinin ilk uygulaması olarak kabul edilmiştir. Uygulamanın olumlu sonuçlar vermesinin ardından ilk kanuni düzenleme olarak 1867 yılında Memleket Sandıkları Nizamnamesi çıkarılmıştır. Devlet politikası olarak tüm ülkeye yayılan Memleket Sandıkları sonrasında tüm sermayesiyle Ziraat Bankasının kuruluşuna dâhil olmuştur. Birinci Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşının ardından halkın ekonomik olarak zayıf düştüğü bir ortamda, Atatürk tarafından Cumhuriyet ilan edilmeden önce "Kooperatif Şirketler Kanun Layihası" hazırlatılmıştır. Bu tasarı yasalaşmamıştır ancak Atatürk gerek Meclis toplantılarında gerekse yurt içi ziyaretlerinde kooperatifçiliğe vurgu yaparak halk arasında yayılması yönünde girişimlerde bulunulmuştur [T. B, 2023:19].

Kooperatifler ticari bir şirket türü olsa da faaliyetlerinden elde edilen kârın dağıtımı, kooperatif işletmenin yönetimi ve denetimi, kâr amacı dışında ortakların ihtiyaçlarını karşılaması ve menfaatine öncelik vermesi gibi durumları gereği diğer ticari işletmelerden farklılık göstermektedir. Kooperatifleri diğer ticari işletmelerden ayıran bu özellikleri kooperatifçiliğin ilkelerini oluşturmaktadır. Bu ilkeleri sıraladığımızda; gönüllü ve herkese açık ortaklık, Ortaklar tarafından gerçekleştirilen demokratik denetim, Ortakların ekonomik katılımı, Özerklik ve bağımsızlık, Eğitim, öğrenim ve bilgilendirme, Kooperatifler arasında işbirliği: Topluma karşı sorumlu olma [T.B, 2023:20-22].

EĞİTİM VE KOOPERATİFÇİLİK

Eğitim amaçlı kurulan kooperatifler bulunmaktadır. Bunlar; "özel öğretim mevzuatına uygun olarak, ortaklarının eğitim öğretim ve araştırma gereksinimlerini karşılamak üzere, özel eğitim kurumları açmak, işletmek; araştırma ve incelemelere imkân sağlamak amacıyla kurulan kooperatiflerdir" [T.B, 2023:29]. Bu amaçla eğitim kooperatifler; "okul öncesi eğitim, ilk ve ortaöğretim ve özel eğitim okulları ile uzaktan öğretim yapan kuruluşlar,…, motorlu taşıt sürücü

kursları, hizmet içi eğitim merkezleri, öğrenci etüt eğitim merkezleri, özel eğitim ve rehabilitasyon merkezleri açar, işletir, özel eğitim yasaları hükümlerine göre bu kurumları devir alır ya da devredebilir." " Ortaöğrenim veya yükseköğretim özel öğrenci yurtları ve misafirhaneleri açar, işletir, kiralar veya kiraya verebilir. Gerektiğinde konusu ile ilgili eğitim, yayın, araştırma ve benzeri faaliyetlerde bulunur. Eğitim amaçlı araç ve gereçleri imal eder, gerektiğinde satın alır, pazarlar ve satar. Kantin işletmeleri, lokal, sosyal tesis, kafeterya, otopark, spor ve gençlik merkezleri ve benzeri tesisleri inşa eder, ettirir, kiralar, kiraya verir, satın alır, satar, işlettirir ve var olanlara ortak olur. Her nevi taşıma araçlarını iktisap edebilir, gerektiğinde satabilir, kiraya verebilir, gayrimenkul ve haklar iktisap edilebilir, satın alabilir, binalar üzerinde her türlü hukuki tasarruflarda bulunabilir, ipotek verebilir, kiralama yapabilir, başkalarına ait gayrimenkul ve haklar üzerinde de Kooperatif lehine rehin, ipotek tesis ve tescil ettirebilir. Gerektiğinde sahibi olduğu ve olacağı tüm gayrimenkulleri satabilir, devir ve trampa edebilir. Sağlık, spor ve kültür eğitimi veren okulların ve araştırma hastanelerinin eğitim hizmetlerini ve eğitim programlarını destekler, hizmet mekânlarını işletir. Bilim, kültür, spor ve sanat dallarında yaz okulları ve benzeri kamplar açar, seminer, kongre, sempozyum düzenler; bunlara katılır, destek verir. İhtiyaç sahibi olduğu tespit edilen öğrencilere eğitim ve öğretim bursu verebilir. Yurt içi ve yurt dışı araştırma, geliştirme ve eğitim programlarını düzenler, katkı sağlar." [E.S.K.G.M.].

Herhangi bir konuda başarılı olmanın yolu o konuda planlanan amaçlara yönelik eğitim sağlamakla mümkündür. Amacı eğitim olan kooperatifler olmakla birlikte, eğitimin kooperatifçilik üzerine etkisi ve faaliyetlerine faydasının ne olabileceğine bakıldığında; kooperatiflerin kendilerinden beklenen fonksiyonlarını yerine getirebilmeleri için başta kendi üyeleri olmak üzere, topluma temel kooperatifçilik bilgilerinin verilmesi, milli yapıya uygun ve şuurlu değişiklik meydana getirme faaliyetidir denilebilir [Koç, 1986]. Kooperatifçilik öğretimi, işbirliğine dayalı öğretim ve ortaklaşa öğretim kavramlarıyla belirtilirken, bu kavramların hepsinin ortak noktası ortak çalışmayı vurgulamasıdır. Ortak çalışmalar, bireysel ve ortak katılımla problemi çözme becerilerinin gelişimine olumlu katkı sağlar [Karaağaçlı, 2007]. Kooperatif yönetici ve çalışanlarının genel kooperatifçilik eğitimine ek olarak meslek yüksekokulu veya fakülte düzeyinde mesleki eğitim almalarının kooperatifçiliği hedeflenen seviyeye ulaştıracağı söylenebilir [Uluocak, 2009].

Kooperatifçilik eğitiminin merkezinde toplumun, kooperatif ortaklarının, kooperatif yöneticilerinin ve çalışanlarının eğitimi vardır. Bu eğitimde başarının anahtarları; konularının iyi seçilmesi, eğitim verilecek kişilerin tanınması ve eğitim seviyesinin buna göre ayarlanması ve uygulamalı eğitim verilmesi ile süreklilikdir esastır [Özçelik, 1996]. Öncelikle geleneksel tarım üzerine yoğunlaşmış olan kooperatif faaliyetlerin teknoloji ile farklılaşan uygulamalara uyarlanması konusunda eğitimler verilmelidir. Tarım arazilerindeki bölünmeler, kıyı şeritlerinde tarım alanlarının azalması, tarım arazilerine konut ve iş yeri yapılmasının yanlışlığı gibi bilinçlendirme yapılmalıdır. Ayrıca turizm bölgelerinde satışa konu edilebilecek kuru yemiş, meyve konserveleri vb. yöresel ürünlerin üretiminin teşviki ve bu ürünlerin bölge halkının ortaklığıyla otel ve benzeri turizm kooperatiflerinin teşviki de düşünülebilir. Toplumların değişen algılarına yönelik yeni fikirlerin denenmesi, mutfak turizmi, yerel gıda üretimi gibi konularda eğitimler verilmesi yoluyla uygulamalara zenginlik ve yenilikler katılması sağlanabilir [Örki, 2016].

OKUL KOOPERATİFLERİ KURULUŞU VE ÇALIŞMA KURALLARI

İlk, orta ve yükseköğretimde kooperatifçiliğe yer verilmesi Cumhuriyet dönemi ile başlamış olup bu kurumlarda kooperatifçilik, okul kooperatifçiliği şeklinde uygulanmıştır. Okul kooperatifleri 10 Ekim 1983 tarih ve 2149 sayılı T.C. Milli Eğitim Bakanlığı Tebliğler dergisinde yayınlanan ''Sınırlı Sorumlu Okul Kooperatifleri Anasözleşmesi''ne göre kurulur.

Tıpkı gerçek kooperatifçilik gibi bir ana sözleşme yapılır. Ortaklarının eğitim, öğretim ve ekonomik ihtiyaçlarını karşılıklı yardım ve dayanışma ile karşılamak üzere değişir sermayeli, sınırlı sorumlu bir okul kooperatifi kurulur. Söz konusu ana sözleşme en az yedi yetkili kurucu tarafından imzalanıp ortaklarca, okul müdürlüğüne verilir. Okul kooperatifi; ekonomik, sosyal ve kültürel faaliyetlerde bulunmak üzere öğrenci, öğretmen, yönetici ve diğer personel tarafından kurulan ve yönetilen bir kuruluştur.

Öğrencilerin ve diğer ortakların;

a) Eğitim, öğretim ve ekonomik ihtiyaçlarını karşılıklı yardım ve dayanışma ile sağlamak,

b) Okul içi ve okullar arası kooperatifçilikle ilgili açık oturum seminer ve yarışmalar düzenlemek, yayınlar yapmak, kooperatif üretimlerinden diğer okulları yararlandırmak gibi yollarla öğrencilerin karşılıklı güven, yardım ve dayanışma duygularını güçlendirmek,

c) Öğrencilerin ortak bir amaç etrafında, bir arada çalışma, iş birliği ve iş bölümü ilkelerini ve bunların uygulanmasını öğreterek, onları toplumsal yaşantıya hazırlamak,

d) Kendilerine verilen yetkileri, ortakların yararına kullanmalarını ve böylece sorumluluk alma ve taşıma bilincini geliştirmek,

e) Öğrencilerin, derslerde kazandıkları bilgi ve becerileri, iş hayatında uygulamalarını sağlamak, kooperatifçiliğin sosyal ve ekonomik bir çalışma olduğu bilincini oluşturarak toplumsal kalkınmadaki yer ve önemini kavratmak amaçları arasındadır.

Okul kooperatiflerinin çalışma konuları ise şunlardır:

a) "Öğrencilerin ve ortakların ihtiyaç duydukları her türlü eğitim ve öğretim, araç ve gereçleriyle giyecek, yiyecek ve içeceklerini sağlama, satışa sunmak,

b) Okul özelliğine ve imkânlarına bağlı olarak arıcılık, tavukçuluk, sebzecilik ve diğer ders konuları ile ilgili deneme ve uygulama yapabilecek nitelikte girişimlerde bulunmak, bu konularda çalışan çevre kooperatifleri ile iş birliği yapmak,

c) Eğitsel kolların, spor çalışmalarının, sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi ve yoksul öğrencilere ders araç ve gereçlerinin sağlanması gibi sosyal yardım çalışmalarında bulunmaktır."

Okul kooperatifin ortak sayısı sınırsızdır ancak ilk kuruluşta sözleşme için en az yedi ortak gerekmektedir. Okulun kayıtlı öğrencileri, yöneticileri ve diğer personel kooperatife ortak olabilir ve reşit olmayan öğrencilerin velilerinden izin belgesi vermesi zorunludur. Ortakların hakları: Kooperatifin sağladığı hizmetlerden yararlanmak, yönetim ve denetleme kurulu üyeliklerine seçilmek ve seçmek genel kurulda oy kullanmak, çalışmalar hakkında görüş bildirmektir. Kooperatiflerin kuralları vardır ve amaca uygun davranılmalıdır. Kooperatif; genel kurul, yönetim kurulu ve denetleme kurulundan oluşur. Kooperatif çalışmaları derslere engel olacak şekilde planlanmaz.

Kooperatifin sermayesi değişken ve sınırsız olup ortaklarca alınan payların karşılıklarından meydana gelir. Paylar senet halindedir. Bir payın değeri tedavüldeki en küçük banknotun değerine eşittir. Genel kurul kararı ile beş ve on paylık senetler çıkarılabilir. Kooperatife ortak olabilmek için en az bir pay senedi almak gereklidir. Bir ortak en çok yirmi pay alabilir. Payların karşılığı peşin ve nakit ödenir. Pay senetleri isme yazılıdır, devredilemez.

İş Yılı bir takvim yılıdır, iş yılı sonunda kooperatif varlıkları sayılır ve envanter defterine geçirilir. Sayım sırasında mallar, alış fiyatları üzerinden değerlendirilir. Bilanço ve gelir gider çizelgesi, denetleme kurulunca incelendikten sonra yönetim kurulunca imzalanarak okul ilân tahtasına asılır. Satın alınan malların alış fiyatı üzerine, piyasa fiyatını geçmemek şartıyla, kâr konulur ve satış fiyatı bulunur. Piyasa fiyatından % 2'si düşülerek hesaplanır, maliyet fiyatına kâr konulurken, piyasa fiyatı geçilemez. Satışlar herkese açık ve peşindir, her türlü alışları ve harcamaları fatura ve belgelere dayandırılarak yapılır.

Kooperatifin gelir-gider farkı olumlu veya olumsuz olabilir. Olumlu ise öncelik geçen yılların zararları karşılanır. Olumlu gelir-gider farkının % 15'i yedek akçeye, % 25'i öğrencilerle ilgili sosyal ve kültürel hizmetler fonuna, % 15'i yönetim kurulu üyelerine, % 3'ü denetçiler kurulu üyelerine, kalan % 42'de risturn olarak, dağıtılır. Ortak olmayanların alışlarından doğan risturn miktarları, sosyal ve kültürel hizmetler fonuna aktarılır. Para kooperatif adına en yakın millî bir bankada açılacak hesaba o gün veya ertesi iş günü yatırılır.

“Sosyal ve kültürel hizmetler fonunda biriken para: Okul müdürünün ihtiyaç göstereceği eğitim araç ve gereçlerini sağlamada, eğitici kol ve sağlık hizmetlerinin giderlerini karşılamada, yoksul öğrencilere yapılacak yardımda, kültürel yarışmaların giderlerini karşılamada kullanılır.” Her ilde veya ilçede ilkokul kooperatifleri birliği kurulabilir. Okul kooperatifleri de diğer kooperatifler gibi en az yedi okul kooperatifince imzalanan sözleşme ile birlik kurabilir. Kooperatif bir eğitim ve öğretim aracı olarak kurulduğundan okulun yönetici ve öğretmenlerinden faydalanabilir. Okul müdürü gerekirse kooperatifin durumu hakkında bilgi almak tavsiyelerde bulunmak için yönetim kurulu toplantılarına katılabilir.

SONUÇ

Kooperatifçilikte vatandaşların eğitimi, ilköğretim basamağından başlanmak üzere genel kooperatifçilik bilgisi verilmesiyle mümkün olabileceği ve bunun için gerekli yasal düzenlemenin olduğu söylenebilir. Kooperatifçilik eğitiminin amacı; örgün eğitimin her kademesinde kooperatifçiliği kavratmak ve kooperatifçilik kültürünü geliştirmek ve öğrencilere yeterli mesleki bilgi vermektir. Okul kooperatiflerinde; kooperatifçiliğin şartlarının yerine getirilmesi zor bir uygulama olmakla birlikte okul çağındaki öğrencilerde toplumun yardımlaşma ve sorumluluk gibi kök değerlerini geliştirmesinde önemli bir rol oynayacaktır.

KAYNAKÇA:

Duman, T. (1991). Türkiye’de Orta Öğretime Öğretmen Yetiştirme, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları No:2322, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.

Esnaf, Sanatkârlar ve Kooperatifçilik Genel Müdürlüğü (2023). Eğitim Kooperatifi Anasözleşmesi. https://ticaret.gov.tr/data/5d41a0d313b87639ac9e013d/15-%20E%C4%9Fitim%20Kooperatifi%20%C3%96rnek%20Anas%C3%B6zle%C5%9Fmesi.pdf

Hesapçıoğlu, M. (1984). Türkiye'de İnsangücü ve Eğitim Planlaması, A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, No: 127, Ankara.

Karaağaçlı, M. (2006). Aktif Öğretimde Kooperatif Öğretime Kavramsal Bakış, KOOP-MER T.C. Gazi Üniversitesi Kooperatifçilik Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi, Sayı: 1, Ankara: Eylül- Ekim- Kasım- Aralık, s.17-18

Koç, H. (1986). Kooperatifçilik Eğitimi ve Türkiye’de Konut Meselesi, Ankara: Nobel Yayıncılık, s.2

Korkmaz, A. (2000). Kooperatif İşletmelerde Bütünleşme Hareketleri ve Stratejileri, Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi, Sayı: 43-44, 141-171

MEB (1973). Milli Eğitim Temel Kanunu. https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.1739.pdf

MEB (1983). Sınırlı Sorumlu Okul Kooperatifleri Ana Sözleşmesi. http://mevzuat.meb.gov.tr/dosyalar/255.pdf

Örki, A. (2016). Ekonomik Kalkınmada Kooperatiflerin Öneminin Örneklerle Değerlendirilmesi. Optimum Ekonomi ve Yönetim Bilimleri Dergisi, Cilt 3, Sayı 2.

Özçelik, A. (1996). Kooperatifçilikte Başarının Sırrı: Eğitim, T.K.K. Karınca Dergisi, Sayı: 715, Ankara: S.11-13.

Ticaret Bakanlığı (2023). Kooperatifçilik Eğitim Kitabı. https://esnafkoop.ticaret.gov.tr/data/640edeac13b8761b449cca71/KOOPERAT%C4%B0F%C3%87%C4%B0L%C4%B0K%20E%C4%9E%C4%B0T%C4%B0M%20K%C4%B0TABI.pdf

Uluocak, İ. (2009). Kooperatifçilik Eğitiminin Ülkemizdeki Durumu Ve Kooperatif Tarzı Yapılanmanın Özel Öğretim Kurumlarında Uygulanması, Bursa Çağdaş Eğitim Kooperatifi Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi. İstanbul.

GAGAUZ AŞK HİKÂYESİ *"AŞIK GARİP"*TE SEVGİLİ TİPİ

Liubovi ÇİMPOEŞ
Komrat Devlet Üniversitesi,
Doç.Dr.
Moldova, Gagavuz Yeri, KOMTAR
lchimpoesh@mail.ru

ÖZET

Gagauz aşk hikâyelerindeki kadın kahramanlar, belirli bir tipte, resimsel (tasvir) yöntemle, tür özgüllüğü ve sanatsal ifade gücü ile karakterize edilir. Aşk unsurlarının yardımıyla, kahramanın erdemleri vurgulanır. Bunlar, parlak bir görünüm, asalet, sevgiliye olan samimi sevgi ve sadakattir.

Türk halklarının aşk hikâyelerinde, kadın karakterlerini, artan estetik taleplere uygun olan dış görünüşleriyle büyüleyen kahramanların olağanüstü güzellikleri birleştirmektedir. Genç kızların tipi güzellik kurallara göre şekilleniyor.

Garib Kamber hikâyesinin Gagauz versiyonunda, kız şöyle tarif edilmektedir: "Böyle bir güzelliği yeryüzünde hiç kimse daha önce görmemişti. Kimisi güneşin doğuşuna benzediğini söylerken, kimisi de onun yüzünün gül gibi açtığını ve güzelliğine doyum olmadığını söylerdi. Onun güzel bakışı insanların ruhunu ısıtırmış, şarkılarını bir defa duyanın ruhu iyileşirmiş. Sesi ise bir kuş uçuşu gibi yüksek ve akarsu gibi temizmiş.

Ortaya koymaya çalıştığımız kadın kahramanların özellikleri ve aşk hikâyelerinde onların ön plana çıkmasının nedeni, kuşkusuz, sadece aşktır. Tiplerin belli bir kahramanlıkları mevcuttur, fakat eserin türüne ve ana fikrine bağlı kalarak tam olarak ortaya çıkmamaktadır.Böylece, yukarıda verdiğimiz bilgilere dayanarak, şu sonuçlara varabiliriz. Gagauz hikâyelerinde genç kız, savaşçı, cesur, yürekli, gözü pek, gururlu, onurlu, kendi değerini bilen biri olarak geçmektedir. Ancak, genç kızın temel özellikleri sadakat, sevgiliye duyulan özverili bir aşk ve ahlakî saflıktır.

Aşk hikâyelerinde de kadın kahraman tipi bir dizi ilkeye dayanarak ortaya çıkmıştır. Birincisi, kahramanlık hikâyelerinde sadece erkek tipinin değil, kadın tipinin de duygusal ve psikolojik durumlarını, yani bağlılığını sadakatini, vefasını, alçakgönüllülüğünü ve sabrını yansıtmak gerekiyordu. İkincisi, kadın kahramanların bütün eylemlerinin tek hedefi vardı, sevgiliyle buluşmak ve sevgiyi kazanmaktı. Bundan dolayı, onlar, azim, beceriklilik, kurnazlık, sevgiliye ve kendi gücüne inanma gibi özelliklere ihtiyaç duyuyorlardı.

Anahtar Kelimeler: Aşk hikâyeleri, Gagauz destanları, Aşik Garip, kadın kahramanları, kadın tipi.

GAGAUZ LOVE STORY, LOVER TYPE IN AŞIK GARIP

Liubovi CHIMPOESH
Comrat State University,
Associate Professor, PhD
Moldova, Gagauzia, KOMTAR
lchimpoesh@mail.ru

SUMMARY

Female heroes in Gagauz love stories are characterized by a certain type, pictorial (description) method, genre specificity and artistic expressiveness. With the help of love elements, the virtues of the hero are emphasized. These are a bright appearance, nobility, sincere love and loyalty to the beloved. In the love stories of the Turkish people, the extraordinary beauties of the heroes combine the female characters with their appearances that are in line with the increasing

aesthetic demands. The type of young girls is shaped according to beauty rules. In the Gagauz version of the Garib Kamber story, the girl is described as follows: "No one on earth had ever seen such a beauty before. While some said that it was like the sunrise, others said that her face bloomed like a rose and that they could not get enough of her beauty. Her beautiful look warmed people's souls and made her songs the soul of the person who hears it many times is healed, and his voice is as high as a bird's flight and as clean as a stream. The characteristics of the female heroes we are trying to reveal and the reason why they come to the fore in love stories are, undoubtedly, only love. The types have a certain heroism, but they do not fully emerge depending on the genre and main idea of the work. Thus, based on the information we have given above, we can come to the following conclusions. In Gagauz stories, the young girl is mentioned as a warrior, brave, courageous, courageous, proud, honorable, and someone who knows her own worth. However, the main characteristics of a young girl are loyalty, selfless love for her lover and moral purity. In love stories, the female hero type emerged based on a number of principles. Firstly, in heroic stories, it was necessary to reflect the emotional and psychological states of not only the male type, but also the female type, that is, their devotion, loyalty, loyalty, humility and patience. Secondly, all the actions of the heroines had one goal, to meet the beloved and win love. Therefore, they needed qualities such as perseverance, resourcefulness, cunning, belief in the beloved and in their own power.

Key words: love stories, Gagauz epics, Aşik Garip, female heroes, female type.

Gagauz aşk hikâyelerindeki kadın kahramanlar, belirli bir tipte, resimsel (tasvir) yöntemle, tür özgüllüğü ve sanatsal ifade gücü ile karakterize edilir. Aşk unsurlarının yardımıyla, kahramanın erdemleri vurgulanır. Bunlar, parlak bir görünüm, asalet, sevgiliye olan samimi sevgi ve sadakattir.

Türk halklarının aşk hikâyelerinde, kadın karakterlerini, artan estetik taleplere uygun olan dış görünüşleriyle büyüleyen kahramanların olağanüstü güzellikleri birleştirmektedir. Genç kızların tipi güzellik kurallara göre şekilleniyor. Uzun boylu, zarif, kar beyazı ciltli ve yüz hatları güzel olan kızlar [Каррыева, 1990; Мирбадалев, 1971]. Kadın kahramanın tipini yeniden yaratmak için, bilinen epik tarz (şekil) kullanılır. Genç kızın tipi, sevgilisiyle ilk karşılaşmada onu övdüğünde ortaya çıkar:

-Aazım sedef dedi,dişim inci,
Bän sevämedim böölä genci.
Öpärim-sevärim turumcuyu
-Bil, bana Güldaani delär.

Yazar tarafından *Garip Kamber* adlı aşk hikâyesinin yapılan ilk kaydı, çok özel olduğunu göstermekte ve bağımsız bir hikâyesi olduğundan dolayı da büyük ilgi görmektedir. Bu çalışmada, *Arzuylan Kamber* ve *Aşık Garip* adlı iki aşk hikâyesindeki unsurlar üzerinde duruldu. Bu eserin, anlatıcının kendisine mi ait olduğu, yoksa eski Türk destanlarının tüm önemli unsurlarının yer aldığı tamamen bağımsız bir çalışma olduğu mu, ancak detaylı inceleme sonucunda tespit edilebilecektir.

В гагаузском варианте «Гариб Камбер» мы читаем строки, описывающие девушку: «На земле такой красоты никто не видывал до этого времени.

Garib Kamber hikâyesinin Gagauz versiyonunda, kız şöyle tarif edilmektedir: "Böyle bir güzelliği yeryüzünde hiç kimse daha önce görmemişti. Kimisi güneşin doğuşuna benzediğini söylerken, kimisi de onun yüzünün gül gibi açtığını ve güzelliğine doyum olmadığını söylerdi.

Onun güzel bakışı insanların ruhunu ısıtırmış, şarkılarını bir defa duyanın ruhu iyileşirmiş. Sesi ise bir kuş uçuşu gibi yüksek ve akarsu gibi temizmiş:

«Er üzündä böölä gözellik görünmemişti bu vakıtlara kadar. Kim sä deyärmiş ki o nicä gün duuması, başkası annadarmış, ani onun üzü açér dolma içli gül gibi, doyamasın bakmaa. Göz açık bakışı insanın üreeni ateş içinä sokarmış. Kim işitmiş onun türkülerini üreenä saalık kabletmış, o sesi durukmuş hem üsekmiş, nicä çoşma sızıntısı, nica kuş uçması» (Чимпоеш, 2002:115).

Kadın resmini çizerken, hemen hemen bütün Gagauz hikâyelerinde sabit geleneksel şiirsel unsurlar, özellikle tasvir edilmiş tipler kullanılır.

-Ban baş, alınmadık kaleyim,
Çocuk başına belayim:
Elima-blezik, parmama-üzük,
Annıma-gerdan, burnuma-önfa istarim.

Genç kızın kendine özgü bir görünümü vardır (yeryüzünde de kimse böyle bir güzellik görmemişti). O, en güzel olaya, güneşin doğuşuna benzetilirdi. Resmin karakteristik özelliklerini belirtmek için, benzetme yolu kullanılır. Örneğin, kız, bir çiçeğe (yüzü gül gibi), suya (sesi akarsu gibi), bir hayvana (sesi, bir kuşun uçuşu gibi) benzetilir. Görüldüğü üzere, bütün tipler (kişiler) ve benzetmeler doğrudan çevre ile bağlantılıdır. Ancak, bununla birlikte, bireysel değerlendirme tanımları da kullanılır. Örneğin "onun şarkıları insanların ruhunu iyileştirirdi". Bu rastgele bir ifade değildir, bu ifade, muhtemelen, Gagauzlarda kadınların genel özelliklerinin ana sembolüydü. Eşi görülmemiş güzelliği değil de, daha çok kahramanın ruh güçlendirme yeteneği insanların dikkatini çekmektedir.

Garib Kamber hikâyesindeki genç kızın dış görünüşünün tasviri, günümüze kadar korunmuş Gagauz aşk hikâyelerinde neredeyse tek olduğu tesadüf değildir. Gagauz halkının tarihteki zorlu kaderi aynı zamanda kadın kahramanların ruhsal dünyalarının zenginliğini, güçlü karakterlerini, sabır ve sadakat gibi özelliklerini de belirlemiş oldu.

Karagyaur'dan kaydedilen versiyonda, Aşık Garib hikâyesindeki kadın kahraman sessiz acı çeken biri olarak karşımıza çıkar:

"Genç kız her gün (yavuklusunun) annesine gelir, kemanı eline alıp onu gözyaşlarıyla yıkar, fularının kenarıyla siler ve yerine asar. Yedi yıl geçer, ancak delikanlı hâlâ yok." Kadın kahraman, aşk onu tamamen yakaladığında, iradesini, aklını ele geçirdiğinde ve bir hastalık gibi hissedildiğinde, yoğun duydular beslemektedir.

- Gitme yarim, gitme,
Yar yolların kesilsin.
İçme elım, içme,
Türkü çalım, basılsın.
Benim yärim yer üzündä geziy,
Kaşı-kirpiy şehne Mehrem yazıy.

Duygusal-psikolojik durum, duygu ve heyecan, sevginin gücü ve zaferinin bir göstergesidir. Kahramanın bu durumu, açık bir şekilde verildiği gibi şarkı sözleriyle dolaylı olarak da verilmektedir.

Kazakistan Gagauzlarından kaydedilen versiyonda, Aşık Garib hikâyesindeki Şah Senem sessiz acı çeken biri olarak karşımıza çıkar:

"Genç kız her gün (yavuklusunun) annesine gelir, kemanı eline alıp onu gözyaşlarıyla yıkar, uzun saç örgüsüyle siler. Yedi yıl geçer, ancak delikanlı hâlâ yok."

«Bu kemençei oolumun yafklusu er gün gelirdi, göz yaşınnan yıkaardı saçınnan da silardi. Yedi yıl geçelı beeri..».

Gagauz aşk hikâyelerindeki kadın kahramanlar, sevgi (aşk) duygusunu her şeyden üstün tutarlar. Onları, ne ebeveynlerin uyarıları, ne zenginlik ve lüks hayatı vaat eden soylu damatlar ne de asırlarca süregelen prensipler engelleyemiyor. Kızların davranışları sadece bir amacın gerçekleştirilmesini hedefliyor, o da aşklarının zaferidir. Bir yandan, kadere boyun eğme, dayanıklılık, olağanüstü sabır gibi özellikler, onlara has özelliklerdir. Çünkü yedi yıl boyunca sevdikleriyle tanışmak için bir bahane aramıyorlar, Moldova'nın Etuliya köyünde kaydettiğimiz versiyonda da Arzu Kamber'i kırk yıldır beklediği dikkati çekmektedir. Öte yandan ise sürenin bitiminden sonra, genç kız sevgiliyi bulmanın bir yolunu bulur.

Bu andan itibaren geleneksel kadın kahraman tiplerinde her birinin kişiliği belirmeye başlar. Aşkı için, kızlar ilginç bir akıl ve zekâ gösterirler. Biri, pencerenin kenarında uzanarak, diğeri ise bahçede dururken sevgilisine yüzük ve şarkılı (türkü) liste şeklinde haber iletmek için fırsat bekliyor. Hikâyenin Etuliya köyünün versiyonunda, kadın kahraman birçok kez kendi karar almak zorunda kalmıştır.

Garib Kamber'in de sevgilisi aynı zamanda akıllı, becerikli ve cevval idi. Babasının onu fakir bir hizmetçiyle evlendirmeyi kabul etmeyeceğini bilerek, hileye başvurur. Sevgilisinden başka hiç kimsenin onun eşyalarına dokunamayacağını bildiğinden, altın bileziklerini çıkarıp taşın üzerine bırakır. Eve döndüğünde ise yüksek pencereden kararını şarkı ile bildirir. Mücevherlerini bulup getiren kişi ile evleneceğini söyler.

Ay duêr tunuk-tunuk,
Sular akıyor uluk-uluk.
Bän çöşmeyä vardıdım,
Elimi-üzümü uduydum.
Bleziklerimi çıkarıp,
Taş üstünä koydudum,
İşidin, aylar hem beylär,
Ne söleer Garip Kamber

Kızın evleneceği gün, kader günü gelmiştir. Sevgiliyi bekleme süresi bitmektedir. Ve o zaman, tek bir hedefe, yani karşılıklı sevgiye, ulaşmak için, ölümü kendi elinden olsa bile kararlılık, kurnazlık ve akıllılık gibi kahramanın kişiliğini yansıtan özellikler ve yetenekler ortaya çıkar. Kazak versiyonunda, düğün günü sevmediği biriyle evlenmemek için her şeyi göze alan Magul-Magre, bir elinde tıraş bıçağı, diğer elinde ise zehir hazırlamıştı. Ancak, genç kız Aşık Garib'i fark edince, kararlı bir şekilde şöyle dedi: "Beni asın, kesin beni, fakat sevdiğim geri döndü ve ben de onunla evleneceğim!"

SONUÇ olarak çalıştığımız kadın kahramanların özellikleri ve aşk hikâyelerinde onların ön plana çıkmasının nedeni, kuşkusuz, sadece aşktır. Tiplerin belli bir kahramanlıkları mevcuttur, fakat eserin türüne ve ana fikrine bağlı kalarak tam olarak ortaya çıkmamaktadır.

Böylece, yukarıda verdiğimiz bilgilere dayanarak, şu sonuçlara varabiliriz.

Gagauz hikâyelerinde genç kız, savaşçı, cesur, yürekli, gözü pek, gururlu, onurlu, kendi değerini bilen biri olarak geçmektedir. Ancak, genç kızın temel özellikleri sadakat, sevgiliye duyulan özverili bir aşk ve ahlakî saflıktır.

Aşk hikâyelerinde de kadın kahraman tipi bir dizi ilkeye dayanarak ortaya çıkmıştır. Birincisi, kahramanlık hikâyelerinde sadece erkek tipinin değil, kadın tipinin de duygusal ve psikolojik durumlarını, yani bağlılığını sadakatini, vefasını, alçakgönüllülüğünü ve sabrını yansıtmak gerekiyordu. İkincisi, kadın kahramanların bütün eylemlerinin tek hedefi vardı, sevgiliyle buluşmak

ve sevgiyi kazanmaktı. Bundan dolayı, onlar, azim, beceriklilik, kurnazlık, sevgiliye ve kendi gücüne inanma gibi özelliklere ihtiyaç duyuyorlardı.

En önemli özellik ise, etraftaki çağdaşlara ve onların aracılığıyla daha sonraki nesillere "sağlıklı kalma"ları için bu özellikleri yeniden aşılama kabiliyetinin olması ve devam etmesidir.

KAYNAKÇA:

Архив автора. (АА) 1987-2008.

Азибаева, Б.У. (1990). Казахские народные романические дастаны. Алма-Ата.

Жирмунский, В.М. (1974). Тюркский героический эпос. Л.

Каррыева, А.Б. (1990). Поэтический образ героинь туркменского романического дастана// *Известия Академии наук Туркменской ССР*, № 6. Ашхабат.

Мирбадалев, А.С. (1971). Туркменский романический эпос // Хурлукга и Хемра. Саят и *Хемра. Туркменский романический эпос*. Москва.

Чимпоеш, Л.С. (1997). Дастанный эпос гагаузов. Кишинев.

Чимпоеш, Л.С. (2000). К вопросу о гагаузском романическом дастане // Ежегодник ИМИ АН РМ. Том 1. Кишинев.

Чимпоеш, Л.С. (2002). Образ «возлюбленной» в романических дастанах гагаузов // Anuarul Institutului de Cercetări Interetnice al AŞM Vol. III. Chişinău, P. 115-118.

GEÇİCİ KORUMA KAPSAMINDAKİ SURİYELİLERİN SOSYAL HİZMET ALGISI: KİLİS ÖRNEĞİ

Rıdvan DEMİR
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi,
Doç. Dr.
Türkiye, HATAY
ridvandemir@mku.edu.tr

Mustafa ELBEYLİ
Türkiye Sağlık Bakanlığı, Sosyal Hizmet Uzmanı,
Türkiye, HATAY
mustafaelbeyli@outlook.com

ÖZET

Göç tarih boyunca canlılığını koruyan, gönüllü veya zorunlu sebeplerle insanları bir yerden başka bir yere gitmeye iten sosyal bir olgudur. Göç olgusu göç eden insanlar ile göç edilen yerdeki insanlar arasında sosyo-kültürel ve ekonomik ilişkileri değiştiren ve yeni bir ilişki ağının kurulmasını sağlayan bir süreçtir. Suriye'de 2011 yılından beri sürmekte olan iç savaş sebebiyle insanlar göç etmek zorunda kalmış ve dört milyona yakın Suriyeli Türkiye topraklarına sığınmıştır. Bu doğrultuda yoğun göç alan illerden biriside Kilis'tir. Türkiye göç eden bu insanlara güvenlik, barınma, gıda, sağlık ve eğitim gibi sosyal hizmetleri sınır bölgelerindeki kamp veya çadır kentlerde sunmuştur. Geçici koruma altına alınan Suriyeli sayısının fazlalaşması ve imkânların yeterli olmaması sebebiyle Suriyelilere şehirlere giriş izni verilmiş ve şehirlerde çeşitli sosyal hizmetler sunulmaya devam edilmiştir.

Bu çalışmanın amacı Kilis ilinde ikamet eden geçici koruma kapsamındaki Suriyelilerin sosyal hizmet konusundaki algısını ölçmek ve bu ölçüm neticesinde Suriyelilerin sosyal hizmet sağlayıcılara ve yerel halka olan bakışını incelemektir. Araştırmada hem nicel hem nitel veri analizi yöntem ve tekniklerine yer verilmiş olup karma yöntem kullanılmıştır. Sahada nicel araştırma yöntemi olan tarama modeli kullanılmış ve katılımcılara anket tekniği uygulanmıştır. Buna yönelik olarak 19 soruluk gönüllü katılımcı formu oluşturulmuş ve 150 katılımcıya ulaşılmıştır. Katılımcıların vermiş olduğu cevaplar SPSS programı aracılığıyla analiz edilmiş ve analizlerin sonuçları çalışmanın bulgular kısmında tablolar halinde sunulmuştur. Nitel veriler ise yarı yapılandırılmış görüşme formu soruları aracılığı ile görüşmeler yapılarak toplanmış ve bu kapsamda150 katılımcı arasından rastgele olarak seçilen on Suriyeli katılımcı ile derinlemesine görüşmeler yapılmıştır.

Araştırma sonucunda Suriyelilere sağlanan sosyal hizmetlerin Suriyeliler tarafından bilindiği ve kullanıldığı, sunulan sosyal hizmetlerden memnuniyet duydukları ancak Suriyeli bakış açısıyla yerel halkın Suriyelilere verilen sosyal hizmetlerden rahatsızlık duyduğu tespit edilmiştir. Suriyelilerin Türkiye'deki verilen sosyal hizmetleri yeterli bulduğu ve sosyal hizmetlerin devlet tarafından verildiğinde daha verimli ve etkili olacağını düşündüğü görülmüştür. Suriyelilerin Türkiye'de sunulan sosyal hizmetlerden hak sahibi olarak faydalanmak istedikleri ve iş bulma konusunda sağlanan sosyal hizmetleri daha verimli ve etkili gördükleri saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Suriye, Geçici Koruma, Sosyal Hizmet, Kilis.

THE SOCIAL SERVICE PERCEPTION OF SYRIAN REFUGEES UNDER TEMPORARY PROTECTION: THE CASE OF KILIS

Rıdvan DEMIR
Hatay Mustafa Kemal University,
Assoc.Prof. Dr.
Turkey, HATAY
ridvandemir@mku.edu.tr

Mustafa ELBEYLI
Turkish Ministry of Health, Social Worker,
Turkey, HATAY
mustafaelbeyli@outlook.com

SUMMARY

Migration is a social phenomenon which has survived throughout history and causing people to move from one place to another for voluntary or involuntary reasons. Migration phenomenon is a process changing economical and socio – cultural relationships between the people who migrate and people in the place of migration and creates a new network of relationships. Due to civil war that has been ongoing in Syria since 2011, people have been forced to migrate and nearly four million Syrian people have taken refuge in Turkish lands. In this regard, Kilis is one of the provinces that receives intense immigration. Turkey has provided social services such as security, sheltering, nourishment, health and education to these Syrian refugees in camps or tent cities on the borderlands. Due to the increasing number of Syrians under temporary protection and inadequate resources, they were granted permission to enter cities, and various social services have continued to be provided to them in urban areas.

The aim of this study is to measure the perception of Syrians under temporary protection residing in Kilis province about social services and to examine the Syrians' view of social service providers and the local people as a result of this measurement. In research. Both quantitative and qualitative data analysis methods and techniques were included in the research and mixed research approach was used. In the field, survey model which is a quantitative research method was used and questionnaire technique was applied to participants. For this purpose, a voluntary participant form of 19 question was created and reached 150 participants. The responses given by participants were analyzed through the SPSS programme and the results of analysis were presented in the findings section of study in tabular form. Qualitative data were collected through interviews using semi-structured interview form questions, and in this context, in-depth interviews were conducted with ten Syrian participants randomly selected among 150 participants.

The results of the research show that Syrian refugees are aware of and use the social services provided to them, and are satisfied with the services received, but from the perspective of Syrians, the local community is uncomfortable with the social services provided to Syrian refugees. It was determined that the Syrian refugees consider the social services provided by government in Türkiye to be sufficient and that they believe social services provided by government would be more efficient and effective It was also determined that Syrian refugees want to benefit from social services in Türkiye as entitled and that they consider the social services provided in finding employment to be more effective.

Key words: Migration, Syria, Temporary Protection, Social Service, Kilis.

GİRİŞ

Göç, özel bir nedenle kaynak ülkeden başka bir yere hareket etme ve yerleşme sürecini ifade eden bir kavramdır. Aynı zamanda, göç eden bireyler ile hedef ülke veya bölgedeki yerel nüfus arasındaki sosyo-kültürel ve ekonomik ilişkileri dönüştüren ve yeni bir sosyal ağın inşasına olanak tanıyan bir süreç olarak da değerlendirilebilir [Aydemir ve Şahin, 2018: 121]. Suriye iç savaşının sonucunda Türkiye'ye göç eden Suriyelilerin durumu, Türkiye için incelenmesi gereken bir olgu haline gelmiştir. 2011'den bu yana süren Suriye içindeki karışıklıklar ve bu karışıklıkların yol açtığı göç olayı, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) tarafından "yakın tarihteki en büyük göç dalgası" olarak tanımlanmaktadır [Şahin ve Elbeyli, 2022: 80].

Göç İdaresi Başkanlığı'nın 07.09.2023 tarihli istatistiklerine göre, Suriye'den Türkiye'ye geçici koruma altındaki Suriyeli sayısı 3.293.934 olarak kaydedilmiştir [Göç İdaresi Başkanlığı [GİB], 2023]. Bu, Türkiye'de büyük bir göç kitlesi ile karşılandığını göstermektedir. Sınır illeri, bu göç dalgasıyla ilk temas eden ve en fazla etkilenen iller olarak öne çıkmaktadır. Demografik yapı yanı sıra sosyo-ekonomik yapıyı da etkileyerek Suriye göçünün Türkiye için başlangıçta geçici gibi görünmesine rağmen kalıcı hale geldiği ve etkilerini özellikle sınır illerinde gösterdiği söylenebilir. Bu sınır illerinden biri de Kilis'tir [Demir, 2019:282]. Göç İdaresi Başkanlığı'nın 07.09.2023 verilerine göre, kayıtlı Suriyelilerin sayısı Kilis ilinde yaşayan toplam nüfusa oranla %33,98 olarak hesaplanmıştır (GİB, 2023). Bu oran, Kilis ilinin Suriyeli nüfusu açısından önemli bir rol üstlendiğini göstermektedir. Suriyeli nüfusun demografik yapısının yanı sıra, sosyal hizmetlere olan talep ve ihtiyacı da göz önüne alındığında, Kilis bu konuda önemli bir alan olarak karşımıza çıkmaktadır.

Suriye krizinin kısa sürecek ve Suriyelilerin ülkelerine geri döneceği beklentisiyle oluşturulan "misafir" yaklaşımı [İçduygu ve Demiryontar, 2022: 319], Türkiye'yi geçici çözümlere yönlendirmiştir. İlk aşamada sınırda kurulan kamplar, çadır kentler ve konteynırlar Suriyelilerin temel ihtiyaçlarını karşılamış, ancak göç kitlesi büyüdükçe yetersiz kalmıştır. Bu durum, sınırları aşan ve yerel halkla birlikte yaşamaya başlayan geçici koruma altındaki Suriyelileri gündeme getirmiştir [Tunca ve Karadağ, 2018: 50]. Savaştan kaçarak Türkiye'ye sığınan bu kişiler, güvenli barınma, gıda ve giyim gibi temel ihtiyaçların yanı sıra psikososyal destek ve sosyal hizmetlere büyük ihtiyaç duyan bir gruptur.

Suriyelilerin bu tür ihtiyaçlarını karşılamak ve takip etmek açısından sosyal hizmetler büyük bir öneme sahiptir. Sosyal hizmet, işlevselliğin kaybına neden olan durumları ele alırken aynı zamanda insanların iyilik haline ulaşmaları için çaba gösterir [Zastrow, 2010: 6]. Uluslararası Sosyal Hizmet Çalışanları Federasyonu'na (IFSW) göre, sosyal hizmet bir meslek olmanın ötesinde, sosyal uyumu teşvik eden ve insanları güçlendiren bir disiplindir [IFSW, 2014]. Dolayısıyla sosyal hizmet, işlevselliği artırmayı amaçlarken aynı zamanda sosyal uyumu önceler.

Suriyelilerin sosyal hizmetlere bakışı ve bunun toplumdaki görüntüsü, toplumsal huzurun tesisinde ve Suriyelilere yönelik politikaların geliştirilmesinde önem arz etmektedir. Türkiye’nin uyguladığı sosyal hizmetlerin muhatabı olan Suriyelilerin sosyal hizmetlere bakışı ve aldıkları sosyal hizmetler bağlamında sosyal hizmetleri değerlendirmeleri üzerine kurulmuş olup literatürde sıklıkla görülen [Cengiz, 2015; Çiftçi, 2018; Gök, 2019] yerel halkın Suriyelilere bakışından ve bunun sonuçlarından yola çıkan çalışmalardan farklıdır. Suriyelilerin görüşlerine yer verilmesi, göç ve sosyal hizmet alanında farklı bakış açılarının açığa çıkarılması göç ve sosyal hizmetlerle ilgili literatüre katkı sağlaması açısından önemlidir.

Bu araştırma, Türkiye'deki Suriyelilerin sosyal hizmetlere bakış açısını ve aldıkları sosyal hizmetleri değerlendirmelerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM

Araştırmamızda hem nicel hem de nitel veri analizi yöntemleri kullanılmış olup bu bağlamda karma bir araştırma yöntemi benimsenmiştir. Nicel araştırma yöntemi olarak tarama modeli sahada kullanılmış ve anket tekniği ile Suriyelilerin Türkiye'de kendilerine sağlanan sosyal hizmetlere ilişkin bakış açısı ve algısı anlaşılmaya çalışılmıştır.

Nicel yöntemle ulaşılan verilerin daha derinlemesine analizi ve anlam oluşturma sürecinin nihai analizi için nitel araştırma yöntemlerinden olan ve anketlerde de yer verilen yarı yapılandırılmış görüşme form soruları aracılığıyla derinlemesine görüşmeler yapılmıştır.

Araştırma sürecinde gönüllülük esası benimsenmiş ve her katılımcıya görüşme öncesinde istedikleri zaman çalışmadan çekilebilecekleri ve cevaplandırmayı bitirebilecekleri bilgisi verilmiştir. Araştırma 2022 yılının ilk altı ayında Kilis ili sınırları içerisinde gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın evrenini, Kilis ilinde bulunan geçici koruma kapsamında bulunan Suriyeliler oluşturmaktadır. Örneklem, Kilis ilinin Merkez ilçesinde bulunan Murtaza Caddesi yakınlarında yaşayan, Kilis Sosyal Hizmet Merkezi'ne başvuran veya ilişiği olan, Kilis Göçmen Sağlığı Merkezi'ne başvuran veya ilişiği olan 150 Suriyeli katılımcıdan oluşmaktadır. Gönüllü olarak araştırmaya dahil olan katılımcılara ‘Gönüllü Katılımcı Formu’ adında bir form uygulanmış ve nicel veriler kaydedilmiştir. Ayrıca, bu katılımcılar arasından rastgele seçilen on kişi ile derinlemesine görüşmeler gerçekleştirilmiş ve bu katılımcıları ifade etmek için (K1-K2-K3-..) kodlaması kullanılmıştır. Katılımcıların isimlerine etik kuralları ihlal edeceğinden çalışmada yer verilmemiştir. Araştırmacı tarafından hem nicel hem de nitel yönteme uygun gönüllü katılımcı formu oluşturulmuş ve Kilis ilinde uygulama yapabilmek adına gerekli izinler alınmıştır

Katılımcı Profili

Katılımcı	**K1**	**K2**	**K3**	**K4**	**K5**	**K6**	**K7**	**K8**	**K9**	**K10**
Yaş	33	45	28	43	20	30	25	45	37	31
Cinsiyet	Erkek	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek	Erkek	Kadın	Kadın	Erkek

BULGULAR VE YORUM

Katılımcılara sorulan sorulara ve yönlendirilen ifadelere aşağıda maddeler halinde yer verilmiş olup katılımcılarla gerçekleştirilen derinlemesine görüşmeler sonucunda belirlenen temalar aşağıda yer almaktadır:

Sorular ve İfadeler

1-) Sosyal Hizmetler Size Ne İfade Ediyor?
2-) Sosyal Hizmet Sağlayan Devlet Kurumları Sizce Hangileridir?
3-) Hangi Alanlarda Sosyal Hizmet Alıyorsunuz?
4-) Türkiye'deki sosyal hizmetler Suriyeliler tarafından bilinmekte ve aktif olarak kullanılmaktadır.
5-) Türkiye'de verilen sosyal hizmetler yeterlidir.
6-) Suriyelilere sağlanan sosyal hizmetler Suriyeliler tarafından memnuniyetle karşılanmaktadır.
7-) Türkiye'deki yerel halk Suriyelilere sağlanan sosyal hizmetlerden rahatsızdır
8-) Türkiye'de devletin uyguladığı sosyal hizmetler özel ve sivil toplum kuruluşlarının uyguladığı sosyal hizmetlerden daha verimli ve etkilidir.
9-) İş bulma ve iş edindirme kapsamında olan sosyal hizmetler daha verimli ve kalıcıdır.
10-) Verilen sosyal hizmetlerin sürekliliğinin belirsizliği Suriyelileri tedirgin etmektedir.
11-) Türkiye'deki yerel halk Suriyelileri misafir olarak görmektedir.

Temalar

12-) Türkiye'deki Hayat Pahalılığı
13-) Sosyal Yardımların İyi Olması
14-) Türkiye'de Türkçe Öğreniminin Zorluğu
15-) Şehir-Adres Değişiminin Zorluğu

Bulgulara Dair Bazı Tablolar

Tablo 1.
Türkiye'de verilen sosyal hizmetler yeterlidir.

	Sayı	**Yüzde**
Kesinlikle Katılıyorum	12	8,0
Katılıyorum	55	36,7
Kısmen Katılıyorum	40	26,7
Katılmıyorum	32	21,3
Kesinlikle Katılmıyorum	11	7,3
Toplam	150	100,0

Katılımcıların Türkiye'de sunulan sosyal hizmetlerin yeterliliği konusundaki görüşlerinin farklılık gösterdiğini göstermektedir. Bu farklı görüşler, sosyal hizmetlerin belirli alanlarda daha fazla iyileştirilmesi veya daha iyi tanıtılması gerektiği konusunda önemli ipuçları sunabilir.

Tablo 2.
Suriyelilere sağlanan sosyal hizmetler Suriyeliler tarafından memnuniyetle karşılanmaktadır.

	Sayı	**Yüzde**
Kesinlikle Katılıyorum	35	23,3
Katılıyorum	76	50,7
Kısmen Katılıyorum	32	21,3
Katılmıyorum	5	3,3
Kesinlikle Katılmıyorum	2	1,3
Toplam	150	100,0

Bu yanıtların toplamı göstermektedir ki, katılımcıların büyük bir çoğunluğu (%74) Türkiye'de sunulan sosyal hizmetlerden memnuniyet duyduklarını ifade etmektedir. Ayrıca, sosyal hizmetlerden memnuniyeti düşük bulan katılımcıların oranı oldukça düşüktür (%4,6).

Bu sonuçlar, geçici koruma kapsamındaki Suriyelilerin Türkiye'deki sosyal hizmetlerin farkındalığını artırmak ve bu hizmetlere daha fazla erişimlerini teşvik etmek için yapılan çabaların başarılı olduğunu göstermektedir. Geçici koruma kapsamındaki Suriyelilerin, Türkiye'de sunulan sosyal hizmetlerden memnuniyet duydukları ve bu hizmetleri olumlu bir şekilde değerlendirdikleri sonucuna ulaşmak mümkündür.

SONUÇ ve ÖNERİLER

1) Araştırmanın sonuçlarına göre, Suriyelilerin büyük bir çoğunluğu (%83,3), sunulan sosyal hizmetlerin farkında ve bu hizmetleri kullanmaktadır.

2) Suriyeli bireylerin, kendilerine sunulan sosyal hizmetlerden büyük ölçüde memnun oldukları gözlemlenmiştir (%95,3).

3) Özellikle, sağlık hizmetlerinin Suriyeli göçmenler arasında en çok tercih edilen sosyal hizmet alanı olduğu görülmüştür (%33,3). Bu bulgu, sağlık hizmetlerinin Suriyeli toplum için öncelikli bir ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

4) Türkiye'deki Suriyelilerin Türkiye'de bulundukları için mutlu ve memnun olduklarını belirten Erdoğan [2014:17], çalışmasında kamplar ve diğer hizmetlerin yanı sıra Türk halkının da bu konuda payının olduğunu ifade etmektedir. Sunulan sosyal hizmetlerden duyulan memnuniyet sonucu (%95,3), Suriyelilerin görüş ve beklentilerine yer verilen Erdoğan'ın [2014:17] çalışmasındaki yukarda belirtilen sonuçla genel anlamda örtüşmektedir.

5) Suriyelilerin çoğunluğu Türkiye'deki verilen sosyal hizmetleri yeterli görmekte olup (%71,3) sosyal hizmetlerin devlet tarafından verildiğinde daha verimli ve etkili olacağını düşünmektedir (%83,4).

6) Suriyelilerin büyük çoğunluğu (%88,4) tarafından yerel halkın Suriyelilere sunulan sosyal hizmetleri bir rahatsızlık sebebi olarak gördüğü çalışmadaki bulgular arasındadır. Ayrıca iş bulma konusunda sağlanan sosyal hizmetleri daha verimli ve etkili gördükleri (%66,7) tespit edilmiştir.

7) Suriyelilerin toplumsal yapıdan çok devlet tarafından kabul gördüğünü belirten Erdoğan [2022:94] Suriyelilerle gerçekleştirdiği yüksek lisans tez çalışmasında Suriyelilerin Türklerle birlikte yaşama deneyimlerinin iyi olduğunu ancak fazla Türk'ün bulunduğu yerlerde rahatsızlık ve memnuniyetsizliklerinin arttığını ifade etmiştir. Bu açıdan çalışmamızdaki Suriyelilerin çoğunluğunun Türkiye'deki verilen sosyal hizmetleri yeterli gördüğü (%71,3) ve bu sosyal hizmetlerin STK ve diğer özel kuruluşlardansa devlet tarafından verildiğinde daha verimli ve etkili olacağını düşünmesi (%83,4) Erdoğan'ın [2022:94] ulaştığı Suriyelilerin devlet tarafından kabul gördüğünü düşünmesi sonucuyla örtüşmektedir.

8) Suriyelilerin kendilerine yerel halkın olumsuz bakması üzerinden bir sonuca ulaşan Aktağ'ın [2020:131–132] çalışmasında bulunan Suriyelilerin yerel halkın kendilerine bakışından rahatsızlık duyduğu, bu rahatsızlığın sebebinin yerel halkın Suriyelilere karşı olan kırıcı söylem ve olumsuz algıları olduğunu belirten değerlendirmeleri mevcuttur. Bizim çalışmamızda da Suriyelilerin büyük çoğunluğu (%88,4) tarafından yerel halkın Suriyelilere sunulan sosyal hizmetleri bir rahatsızlık sebebi olarak gördüğü tespit edilmiş ve Suriyeliler yerel halkın kendilerini misafir olarak görmediğini (%54) belirtmiştir.

9) Suriye'deki savaşın sona ermesi ve Suriyelilerin kendi topraklarına dönmeleri, hem Türkiye hem de Suriye için arzu edilen bir durumdur. Bu bağlamda, savaş sona erene kadar kendine yetebilen güvenli bir bölge içerisinde Suriyelilerin gereksinim duyduğu hizmetleri sunabilecek bir yapı oluşturulması, bu yapının Türkiye tarafından uluslararası medyada tanıtılması ve diğer ülkelerin bu konuda fikir ve maddi destek sunmasının teşvik edilmesi önerilmektedir.

10) Araştırma bulgularına göre, Suriyelilerin sosyal hizmetlere erişiminde herhangi bir sorun yaşanmamakla birlikte, yerel halk ile Suriyeliler arasında hizmetler konusunda bir anlaşmazlık olduğu görülmektedir. Suriyelilerin aldıkları hizmetleri, medya dışında yapılacak akademik çalışmalar ve toplumsal bilgilendirme araçları (broşürler, afişler vb.) ile yerel halkın da anlayabileceği bir şekilde sunmak, bilgi kirliliğini azaltabilir.

Kaynakça:

Aktağ, L. (2020). *Geçici Koruma Kanunu İle Türkiye'ye Gelen Suriyelilerin Uyum Süreci ve Karşılaştıkları Problemler: Batman Örneği,* Yüksek Lisans Tezi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.

Aydemir, S. ve Şahin, M. C. (2018). Zorunlu-Kitlesel Göç Olgusuna Sosyolojik Bir Yaklaşım: Türkiye'deki Suriyeli Sığınmacılar Örneği. Dini Araştırmalar Dergisi. 21(53). 121-148.

Cengiz, Deniz (2015). Zorunlu Göçün Mekânsal Etkileri Ve Yerel Halkın Algısı Kilis Örneği. *Journal Of Turkish Studies*, 10(2), 101–122.

Çiftçi, H. (2018). Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşlarının Suriyeli Sığınmacılara Yönelik Tutum, Algı Ve Empatik Eğilimlerinin Analizi. *İnsan Ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi,* 7(3), 2232–2256. Doi: https://Doi.Org/10.15869/Itobıad.450230

Demir, R. (2019). İmam Hatip Lisesinde Öğrenim Gören Suriyeli Öğrencilerin Eğitim Sorunları: Kilis Örneği. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16 (44), 280-306.

Erdoğan, M. (2014). Türkiye'deki Suriyeliler: Toplumsal Kabul ve Uyum Araştırması. 72, Ankara: HUGO Yayınları.

Erdoğan, M. (2022). Suriyeli Sığınmacıların Bakış Açısıyla Türk Toplumunda Suriyeli Sığınmacılara Yönelik Algısal Tehditler, Yüksek Lisans Tezi, İstinye Üniversitesi, İstanbul.

Göç İdaresi Başkanlığı (2023). https://www.goc.gov.tr/gecici-koruma5638 (Erişim Tarihi:07.09.2023).

Gök, S. (2019). *Türkiye'de Yerel Halkın Suriyelilere Yönelik Bakış Açısının İncelenmesi.* Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.

IFSW- Uluslararası Sosyal Hizmet Uzmanları Federasyonu (2014). "Sosyal Hizmet Nedir?". https://www.ifsw.org/sosyal-hizmet-nedir/, (Erişim Tarihi: 15.12.2022).

İçduygu, A. ve Demiryontar, B. (2022). Türkiye'de Devlet ve Suriyeli Mülteciler: Çelişkili Politikalar ve Araçsal Rasyonellik. İ*stanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi,* Türkiye'nin Göç Siyaseti Özel Sayısı, 21(Özel Sayı), 316-334.

Şahin, K. ve Elbeyli, M. (2022). Suriyelilerin Yemek Kültürüne Kamusal Alandan Bakmak: Kilis örneği. Antropoloji Dergisi, (43), 80-88.

Tunca, H. Ö. ve Karadağ, A. (2018). Suriye'den Türkiye'ye Göç: Tehditler ve Fırsatlar. Kara Harp Okulu Bilim Dergisi, 28(2), 47-68.

Zastrow, C. (2010). Sosyal Hizmete Giriş. (Çev.: Durdu Baran Çiftçi). İstanbul: Nika Yayınları.

KARACAKURT TÜRKMEN KÖYLÜSÜNÜN SOSYAL YAŞAMINDAKİ İNSAN VE MEKÂN ALGISININ İNCELENMESİ: "ETNOGRAFİK ÇALIŞMA"

Ahmet BAHADIR
MEB/ Nevşehir İl Milli Eğitim Müdürlüğü,
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni-Yönetici
Türkiye, NEVŞEHİR
ahmetbahadir38@gmail.com

ÖZET

Bu araştırma Anadolu'yu yurt edilen onlarca Türkmen aşiretinden biri olan Karacakurt Türkmen köylüsünün yaşam biçimini ve kültürel anlayışını ortaya çıkarmak için yapılmıştır. Anadolu'nun Türkleşmesi sürecinde önemli rol alan Karacakurt Türkmen Köylülerinin geçmişten günümüze insan ve mekân algılama biçimleri ile tarihi geçmişini, günümüzle bağlantısını tespit etmek amaçlanmıştır. Karacakurt Türkmen köylerini temsilen seçilen 3(üç) köy (Hasanlar, Karaovalar ve Sadık) ile bu köylerde yaşayan dokuz kişi bu araştırmanın çalışma grubudur. Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden etnografik desen kullanılmıştır. Veri toplama araçları olarak doküman taraması, gözlem ve görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmelerden elde edilen veriler, dokümanlardan ve gözlemlerden elde edilen verilerle karşılaştırılmış, elde edilen tüm bulgu ve sonuçlar betimsel olarak analiz edilmiştir.

Araştırma sonuçlarına göre, Karacakurt Türkmen köylüsünün İslamiyet öncesi Şamanist inançları, Anadolu İslamiyet'i olarak bilinen Bektaşilik inancı ve kültürünü yaşam tarzlarına yansıttıkları söyleyebiliriz. Yine Karacakurt Türkmen köylülerinin Orta Asya'ya kadar uzanan zengin Türk coğrafyasının kültür ve inanç değerlerini Anadolu'ya taşıdıkları sonucuna varılmıştır. Bu araştırma neticesinde, Karacakurt Türkmen köyleri ve insanlarına yönelik sosyolojik, kültürel değişimlerini ele alan kapsamlı bir bilimsel araştırma yapılabilir. Resmi kurum ve kuruluşlar, uluslararası Sivil Toplum Kuruluşlarınca Nevşehir ve Kırşehir bölgesine yerleşmiş Türkmen boylarından biri olan Karacakurt Türkmenlerine tarihlerini ve kültürlerini öğretmeye yönelik destekleyici eğitim programları düzenlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Karacakurt Türkmen Köylüsü, Kültür ve İnanç, Etnografik Yöntem.

EXAMINATION OF CULTURE AND BELIEFS OF KARACAKURT TURKMEN VILLAGERS

Ahmet BAHADIR
MEB / Nevshehir Provincial Directorate of National Education,
Turkish Language and Literature Teacher - Administrator
Turkey, NEVŞEHIR
ahmetbahadir38@gmail.com

SUMMARY

This research was conducted to reveal the culture and beliefs of the Karacakurt Turkmen villagers, one of the dozens of Turkmen tribes that settled Anatolia. It is aimed to determine the cultural and belief changes of the Karacakurt Turkmen Villagers, who played an important role in the Turkification process of Anatolia, and their historical past and connection with the present. 3 (three) villages (Hasanlar, Karaovalar and Sadık) selected to represent Karacakurt Turkmen villages and nine people living in these villages are the study group of this research. In this research,

ethnographic design, one of the qualitative research methods, was used. Document scanning, observation and interview forms were used as data collection tools. The data obtained from the interviews were compared with the data obtained from documents and observations, and all findings and results were analyzed descriptively.

According to the results of the research, we can say that the Karacakurt Turkmen villagers reflected their pre-Islamic Shamanist beliefs and Bektashism belief and culture, known as Anatolian Islam, into their lifestyles. It has also been concluded that Karacakurt Turkmen villagers carried the cultural and belief values of the rich Turkish geography extending to Central Asia to Anatolia. As a result of this research, a comprehensive scientific research can be conducted on the sociological and cultural changes of Karacakurt Turkmen villages and people. Supportive training programs can be organized by official institutions and organizations and international non-governmental organizations to teach the history and culture of the Karacakurt Turkmens, one of the Turkmen tribes settled in the Nevşehir and Kırşehir regions.

Key words: Karacakurt Turkmen Villagers, Culture and Beliefs, Ethnographic Method.

GİRİŞ

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) Somut olmayan kültürel miras listesinde Anadolu ve Anadolu insanı önemli bir yer tutmaktadır. Birleşmiş Milletler (BM) "Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi" 2006 yılında TBMM tarafından onaylanarak yürürlüğe girmiştir. [UNESCO, 2022] tarihi itibariyle Türkiye'nin somut olmayan kültürel miras listesinde kayıtlı 25 unsur bulunmaktadır. Geleneksel sohbet toplantıları, Bahar Bayramı Hıdrellez, Çay Kültürü: Kimlik ve misafirperverlik, ince ekmek yapımı ve paylaşım geleneği bunlardan bazılarıdır. Yaklaşık 1000 yıl önce Anadolu'ya göç eden Türkmen aşiretlerinden biri olan Karacakurtlar'ın kendilerine has kültürel yapıları, yaşam tarzları, kimlikleri, coğrafi kavramları adlandırmaları, sözlü ve yazılı ürünlerinin de bu bağlamda değerlendirilmesi gerekir.

Karacakurt Türkmenleri, Türklerin Orta Asya coğrafyasından başlayarak binlerce yıllık derin tarihinin Anadolu'daki izlerini devam ettiren, Anadolu'nun Türkleşmesi ve Müslümanlaşması amacını sürdüren geleneğin devamı olarak ortaya çıkmış konar-göçer Türkmen köylerinin oluşturduğu Beydilli ana aşiretinin bir koludur. Aşiret üyeleri 13. yy. ortalarında yörenin Moğollar tarafından işgal edilmesi üzerine güneye gittiği, bir kısmının 15. yy.'da Dulkadirlilerle, bir kısmının da daha sonraki yüzyıllarda ata yurtlarına geri döndükleri anlaşılır. Tarihte Kırşehir Sancağı Karakurd, Cuma ve Kozancı kuyusu karyelerinde 12 hane olarak yaşadıkları anlaşılan aşiret üyesi bazı taifelerin 16. yy.' da Sivas kazası Eyub ili nahiyesi idari sahalarında bulunduğu, bazı tarifelerin Karacadağ Nahiyesi idari sahasında kurulmuş Karakutlu karyesinde yaşadıkları belirtilir (Uçakcı, 2015). Osmanlı Devleti'nin Doğu Politikası sonucunda 17. ve 18. yüzyıllarda aşiretleri iskân politikası sonucunda Orta ve Batı Anadolu'ya göç ettirilmesi neticesinde Karacakurt Türkmenleri de Anadolu Selçukluları ve Osmanlı Devleti döneminde Türkleşen Ahi Evran, Hacı Bektaş Veli, Âşık Paşa, Gülşehri gibi zirve şahsiyetlerin yaşadığı coğrafyaya yerleştirilmişlerdir. Böylelikle Orta Asya'nın bozkırından çıkan Türklük ile bu coğrafyaya ait kavramlar Anadolu topraklarında da yaşamaya başlamıştır [Günşen, 1994].

Günümüzde Kırşehir, Nevşehir illerinin kırsal kesimlerine ve Kızılırmak'ın kuzeyine yerleştirilmiş farklı kaynaklara göre yaklaşık 65-80 arasında köyden oluşan Kacakurtlar, yaşadıkları bölgede göçebe yaşam tarzından yerleşik hayata geçmeyi, kendi kültür ve inançlarını oluşturarak Anadolu Türklüğüne zenginlik katmayı başarmışlardır.

Karacakurt Türkmen köylüsünün Orta Asya'dan Anadolu coğrafyasına göç eden onlarca Türk ve Müslüman Türkmen aşiretten biri olduğu aşikârdır. Karacakurt Türkmen aşireti geldikleri ve yurt edindikleri yeni yerleşim yerlerine de eski dil ve coğrafyalarından kelimeler, yeni isimler

vererek göçebe kültürlerini yaşatmaya çalıştıklarını görmekteyiz. Böylelikle Karacakurt Türkmenlerinin geldikleri Orta Asya coğrafyasının dağlarını, tepelerini, ovalarını, derelerini, yer adlarını kısacası tüm coğrafi kavramları göç ettikleri Anadolu'da, Türk tarihi, kültürü ve inançlarını yaşattıklarını görüyoruz.

Bu araştırmada, Karacakurt Türkmen köylüsünün sosyal yaşamları ile kültür ve inançları etnografik yöntemle irdelenmeye çalışılmıştır. Böylelikle mekânsal bir kültürel farkındalık oluşturularak insan ve mekân kavramları daha detaylı olarak verilmeye çalışılmıştır. Böyle bir tarihi, mekânsal, sosyolojik ve kültürel derinliğe sahip Karacakurt Türkmen köylülerinin kültür ve inançları ile bu değerlerin değişim ve sürekliliği bu çalışmada detaylıca ele alınmıştır.

Yine bu araştırmada, Karacakurt Türkmen Köylüsünün kültürel değişimlerinin günümüz zaman diliminde ne derecede geliştiğini veya değiştiğini tespit etmek; tarihi, kültürel bağlantılarını ortaya çıkarmak; detaylı bir betimlemeyle analiz etmek, etnografik olarak derinlemesine incelemek amaçlanmıştır. Alan yazın incelendiğinde Karacakurt Türkmenlerinin yaşadıkları coğrafyaya ve tarihlerine yönelik çalışmalar ve araştırmalar mevcuttur. Ancak bu çalışmalar genelde tarihi ve halk bilimi alanında yapılmış araştırmalardır. Alan yazındaki inanç ve kültürel değişim ve gelişimi inceleyen bir bilimsel çalışmanın olmayışı bu araştırmanın yapılma sebeplerinden biridir.

Bu araştırmanın problemini *"Geçmişten günümüze somut olmayan kültürel miras bağlamında Karacakurt Türkmen köylüsünün kültürü ve inançları nasıldır? Yakın geçmiş dönemde bu kültür ve inançlar nasıl bir gelişim ve değişim göstermiştir?"* şeklinde ifade edebiliriz. Bu problemin tespitine, bulgularına ve sonuçlarına ulaşmaya yönelik görüşme yapılan kişilere "Geçmişten günümüze somut olmayan kültürel miras bağlamında Karacakurt Türkmen köylüsünün kültürü ve inançları hakkında neler söyleyebilirsiniz?" sorusu sorulmuştur.

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, çalışma sahası ve grubuna yönelik açıklamalar yapılmıştır. Ayrıca veri toplama araçları, verilerin toplanması ve analizi, araştırmanın tutarlılığı ve inandırıcılığı ile araştırmacının rolüne değinilmiştir. Bölüm sonunda ise çalışma etiğine ilişkin bilgiler yer almaktadır.

ARAŞTIRMA MODELI

Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden etnografik yaklaşım temelinde yürütülmüştür. "Ethnography" kelime olarak uluslar hakkında yazma ve kişinin bir portresi; gibi anlamlarını taşımakta ve sosyal bilimlerin araştırma yöntemidir. Etnografik yaklaşımın temelinde iki kelime yer alır. Etno, insana; grafi ise tanımlama ve tasvir etmeye karşılık gelir. İnsanların dünyasını belgelendirme anlamına gelen etnografik araştırmalar derin bir dil, kültür birikimi ve alan bilgisi ile birlikte ilgili konuda tarihsel verilerin mülakat ve gözlemlerden elde edilen verileri sentezlemesini gerektirmektedir. Bu da bize etnografik araştırmaların verilerin; gözlem, mülakat ve dokümanlardan elde ettiğini göstermektedir. Bu tip yöntemlerin asıl amacı, bir topluluğun (genelde küçük grupların) kültürünü, geleneklerini, inançlarını, davranışlarını yazılı olarak açıklaması ve tanımlamasıdır [Harris ve Johnson, 2000].

Nitel bir araştırma olan bu çalışma, büyük bir aşiret olan insan topluluğu üzerinde yapıldığından ve grubun kültürel yapısı ile davranış ve deneyimlerini ortaya çıkarmaya çalıştığından Etnografik bir desen üzerine kurgulanmıştır. Yöntemin belirlenmesinde, araştırmacının doğumundan itibaren çalışma yapılan köyler ve köylülerle bağlantısı, bilgi birikimi, sosyal yaşamlarındaki değişim, gelişim süreçleri hakkında uzun zamandır bilgi sahibi olması da bir başka etkendir. Ayrıca gözlem, görüşme ve doküman toplama, kaynaklara ulaşma süreçlerinin kolay olabileceği değerlendirildiğinden bu yöntem özellikle seçilmiştir. Tüm bu gerekçelerle çalışmada araştırmanın yapısına en uygun model olarak düşünülen etnografik desen tercih edilmiştir.

Çalışma Sahası ve Grubu

Araştırma sahası (ortamı) Kırşehir ve Nevşehir illeri sınırları içine dağılmış Karacakurt Türkmen köylerini temsilen çalışma grubu olarak seçilen 3 köy oluşturmaktadır. Kırşehir ve Nevşehir iline bağlı özellikle Hacıbektaş ve Mucur ilçeleri etrafında yoğunlaşmış Karacakurt Türkmen aşiretlerini temsil eden yaklaşık 65 civarında köyden katılımcı gözlemcinin doğup büyüdüğü Hasanlar köyü ile aynı aşirete mensup komşu-akraba Sadık ve Karaovalar köyleridir. Araştırmada çalışma grubu olarak bu köylerde doğup büyümüş, köyün ferdi ve doğal üyesi niteliğindeki 9 (dokuz) kişi seçilmiştir. Aşağıda fotoğrafları verilen köylerde çalışma grubu olarak oluşturulan ve görüşme yapılan kişilerin temel demografik özellikleri tablo 1'de verilmiştir.

Fotoğraf 1: Hasanlar Köyü Kuş Bakışı Genel Görünümü

Fotoğraf 2: Karaovalar Köyü Kuş Bakışı Genel Görünümü

Fotoğraf 3: Sadık Köyü Kuş Bakışı Genel Görünümü

Tablo 1. Çalışma Grubu (Görüşme Yapılanlar) Tablosu

Katılımcının Tanımı	*Köyü*	*Cinsiyeti*	*Yaşı*	*Mesleği*
Katılımcı 1	Hasanlar	Erkek	74	Hayvancılık
Katılımcı 2	Hasanlar	Erkek	42	Çiftçi-İşçi
Katılımcı 3	Hasanlar	Kadın	63	Ev Hanımı
Katılımcı 4	Hasanlar	Erkek	83	Em. Öğretmen
Katılımcı 5	Sadık	Erkek	77	Em. Öğretmen
Katılımcı 6	Sadık	Erkek	45	Çiftçi-Muhtar
Katılımcı 7	Sadık	Kadın	82	Ev Hanımı
Katılımcı 8	Karaovalar	Erkek	52	Memur
Katılımcı 9	Karaovalar	Kadın	48	Ev Hanımı

Veri Toplama Araçları

Nitel bir araştırma özelliği taşıyan bu çalışmada sırasıyla gözlem, bireysel görüşme, doküman tarama ve artefakt olarak tanımlanan tüm görsel, işitsel ve yazılı kaynaklar veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Ayrıca çalışma yapılan köylere ait günlük yaşama dair veriler, gözlem esnasında tutulan saha notları, köylere ait sosyal medya hesaplarından elde edilen fotoğraf ve videolar bu araştırmanın veri kaynağı olmuştur. Köylülerin yaşadıkları bölgede kültürleri, inançları yakın geçmiş zamandaki değişim ve gelişim süreçleri, köylünün mekân algısı birlikte değerlendirilerek veri toplama araçları ile elde edilmiştir. Katılımcı gözlemci sıfatındaki araştırmacı üç köyle de akrabalık ve köylülük ilişkisi içerisinde olduğu için köylülerle bağlantı kurmada ve veri toplamada bir sorun yaşamamıştır [Bahadır, 2023].

Bu araştırmada esas veri toplama aracı olarak *doküman tarama, katılımcı gözlem, yarı yapılandırılmış görüşme* kullanılmıştır. Bu veri toplama araçlarını destekleyici olarak da saha ve gözlem notlarına, fotoğraf ve videolar ile sosyal medya hesaplarından elde edilen her türlü araçtan faydalanılmıştır. Dokümanlar genellikle içerik analizine tabi tutularak incelenmiş, toplanan verilerden azami oranda faydanın sağlanması amaçlanmıştır. Veri analizini kolaylaştırıcı işaret koyma, not tutma, cep telefonun not özelliğini kullanma gibi teknolojik unsurlardan yararlanılmıştır. Çok daha fazla veriye ulaşmak için ulaşılan dokümanların (kaynakların) kaynakça kısımları incelenerek farklı ve ilgili tüm dokümanlara ulaşılmaya çalışılmıştır. Tüm bu veri kaynaklarına ek olarak insan eliyle yapılmış objeler anlamına gelen "artefakt" (artifact) dokümanları da kültürün ve yaşam tarzının incelenmesi yönünde değerlendirilmeye alınmıştır [Uştuk, 2021]. Bu veri kaynaklarına ilave olarak alan notları, video ve ses kayıtları alınmış, zaman zaman eski ve yeni fotoğraflardan da faydalanılmıştır.

Gözlemler, etnografik araştırmanın temel veri toplama araçlarındandır. Bir olay, olgu veya durum *üzerinde gözlem* yapılabildiği *gibi* yazılı tasvir ve kaynaklar, video ve fotoğraf materyalleri *üzerine* de *gözlem yapılabildiğini ifade eden görüşler vardır.* Bu nedenle bu çalışmada en az görüşmeler ve doküman taramalardan elde edilen veriler kadar yapılan gözlemler, sonrasında tutulan gözlem ve saha notları araştırmayı değerli kılmakta, inandırıcılığını artırmaktadır. Araştırmada katılımsız gözlemler, kültürel topluluğun doğal ortamında, insanlara herhangi bir müdahale olmaksızın, onların gündelik yaşamlarını araştırmacıya doğrudan izleme fırsatı sunar. Katılımcı gözlemler bilgi toplamanın en önemli yoludur. Katılımcı gözlemler esnasında araştırmacı katılımcılara özgü yerel anlamları yakalayabilmek için katılımcıların hem ne dediklerine hem ne yaptıklarına hem de bireysel katılımların oluş sırasına dikkat kesilirler. Katılımcı gözlemler esnasında etnografın kültürel üyelerin etkinliklerine katılabilmesi için kendisinin de üyelerle etkileşimlerinde kültürel yönden kabul gören davranışları sergilemesi önemlidir [Yahşi, 2016]. Gözlem sürecinde katılımlı ve katılımsız gözlemin yanında etnografik araştırma sürecinde veri toplama aşamasında mekanik gözlem olarak tabir edilen araç gereçlerden de yararlanılabilmektedir. Araştırmacı olarak bu sebeple mekanik gözlemimde cep telefonunun ses kayıt etme, fotoğraf ve video çekme özellikleri kullanılarak doğal ortama ilişkin gözlemlerim kayıt altına alınmıştır. Doğal ortamda yapılandırılmamış, katılımlı ve katılımsız gözlemlere başvurulmuş, zaman zaman gözlem notları da tutulmuştur. Son olarak gözlemler doğal çevrede, zamana yayılarak yapılmıştır.

Çalışmanın en önemli veri toplama araçlarından birisi de yüz yüze görüşmelerdir. Kartopu ve zincir örnekleme yöntemi iyi bir başlangıç noktası seçilerek, başlangıç noktasında seçilen kişilerden farklı kişilere, bu kişilerden de amaçlanan duruma ulaşılmasını sağlayan bir yöntem olarak kabul edilir. Bilgi açısından zengin olduğunu bilen insanlardan, ilgi çeken durumlara ulaşılması mümkündür [Miles ve Huberman, 1994]. Araştırma kapsamına giren kişileri tanıyan kişilerden olası durumlar hakkında bilgi edinilmesi gerekir. İstenilen sayıda örnekleme ulaşılamadığı durumlarda başvurulabilir. İlk örneklemden amaç doğrultusunda örneklemin genişletilmesi mümkündür [Glesne, 2013]. Etnografik desenin bir başka tekniği derinlemesine yapılan görüşmelerdir. Yapılan bu görüşmeler, artefakt ve gözlemlerle birlikte araştırmanın inandırıcı ve güvenirliğini artırır [Smith, 2007]. Nitel araştırmalarda yaygın olarak gözlem, görüşme, odak grup görüşmesi ve doküman inceleme yöntemleri kullanılmaktadır [Yıldırım ve Şimşek, 2008].

Araştırma sürecinde ana veri toplama araçlarım olarak katılımcı gözlem ve yarı yapılandırılmış görüşmeleri temel alınmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi, sabit soruların yanında anlık akla gelen sorular ile görüşme yapılan kişilerin gündeme getirdiği sorularla çalışmaya daha fazla zenginlik, esneklik ve özgünlük kazandırmıştır. Bu görüşme türü görüşmeciye büyük hareket ve yargı serbestliği veren, esnek, kişisel görüş ve yargıların kökenlerine inmeyi sağlayan bir görüşme şeklidir. Gözlem esnasında yarı yapılandırılmamış açık uçlu sorulara, bireysel görüşmelere yer verilmiştir. Gözlemler ve görüşmeler esnasında veya sonrasındaki saha notları, görüşme soruları

dışındaki anlık akla gelebilecek diğer sorular, gözlem notları destekleyici diğer veri toplama araçlarıdır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Görüşmeler, üç farklı Karacakurt Türkmen köyünden uzun süreden beri bu köylerde konaklamış, kartopu (zincir örneklem) yoluyla seçilen kişilerden oluşmuş veya bu köylerle ilgili genişçe bilgisi olduğu düşünülen farklı eğitim seviyesine ve yaşlara, cinsiyetlere sahip köylülerle gerçekleştirilmiştir. Yine bu görüşmeler belirli aralıklarla gözlemlerin teyit edilebilmesi amacıyla da gerçekleştirilmiştir. Görüşme soruları ve sayıları esnek, değişebilir özellikte hazırlanmış; görüşmeler esnasında ve sonrasında soru sayıları ve içeriği netleşmiştir. Katılımcı gözlemci rolündeki araştırmacı ile katılımcılar arasında yapılan görüşmeler esnasında önceden hazırlanan soruların yanında katılımcılar tarafından ilave edilen bulgular ile katılımcıların tespitlerine de görüşmelerde yer verilmiştir. Katılımcı gözlemci olan araştırmacı, bilgisi ve hafızası iyi, güvenilir olabileceği değerlendirilen bu üç köydeki katılımcılara görüşme yöntemi ile önceden hazırlanmış soruları sormuştur.

Çalışma grubu olarak belirlenen kişilerle yapılan görüşmeler ve elde edilen veriler neticesinde kartopu (zincir örnekleme) örneklem modeli ile görüşmelere sonradan bazı katılımcılar da ilave edilmiştir. Kuramsal ve kartopu örnekleme modeline göre problem cümlesinde istenilen verilere ulaşıldığında veya verilerde tekrara düşüldüğü kanaatine varıldığında görüşmeler sonlandırılmıştır. Böylelikle de net görüşmeci sayısı belirlenmiştir. Önceden hazırlanan görüşme soruları, doküman analizleri ve çeşitli artefaktlardan elde edilen veriler betimsel bir analiz yoluyla bulgularda ifade edilmiştir.

Araştırmamda veri toplama ve analiz süreci birlikte yürütülmüştür. İçerik analizinde görüşmeler, katılımlı ve katılımsız gözlem, saha notları, sosyal medya hesaplarından veya birincil kişilerden alınan fotoğraf ve videolar kullanılmıştır. Yine veri toplama aşamasında çalışma yapılan köylere ait sosyal medya hesapları (Facebook, instagram, twitter vb.) incelenmiştir. İçerik analizinde veya bulgularda kullanılabilecek olan video ve fotoğraflar bilgisayara indirilmiş, bu paylaşımlara yapılan yorumlar analizde kullanılmak üzere okunmuştur. Gerekli görüldüğünde notlar alınmış ve ekran fotoğrafı alınmıştır. Doküman taramalarından, grubun doğal üyesi olan araştırmacının geçmiş hatıralarından elde edilen veriler ile yukarıdaki cümlelerde toplanış şekli ifade edilen veriler birlikte analiz edilerek, betimlenmiştir.

Bu araştırmada inandırıcılık ve tutarlılığı sağlamak için katılımcı gözlem yöntemiyle uzun süreli etkileşim sağlanan alanlarda derinlik odaklı doğru verilere ulaşılmaya çalışılmıştır. Yani çalışma yapılan üç köyden doküman taraması, gözlem, katılımcı gözlem ve yüz yüze görüşme yöntemiyle elde edilen veriler aşiret hakkında bilgi sahibi uzmanlara sunulmuş, meslektaş incelemeleri yapılmıştır. Tüm bu bilgilerden hareketle araştırma sürecinde inandırıcılık ve tutarlılığı sağlamak için alanda ve köylülerle katılıcı gözlemci olarak yapılan planlamalar dâhilinde uzun süre zaman geçirilmiş, derinlemesine gözlemler yapılmıştır. Uzun süreli etkileşim, derinlik odaklı veri toplama, çeşitleme ve katılımcı teyidine başvurulmuştur. Gözlem ve görüşme sonucunda elde edilen veriler, alan yazın derlemeleri yöntemiyle elde edilen bulgularla teyit edilmeye çalışılmıştır. İnandırıcılık ve tutarlılığı artırmak için çalışma grubundaki kişilerin nasıl tespit edileceği yönünde köylerin ileri gelenleri ile fikir alışverişinde bulunulmuştur. Çalışma grubu seçiminde özellikle yaş, cinsiyet ve farklı köylerde yaşama gibi kriterlere dikkat edilmiştir. Katılımcı gözlemci rolündeki katılımcı araştırma süresince tüm ön yargı ve beklentilerden uzak durmaya çalışmıştır. Sonrasında "Karacakurt Türkmenleri" konusunda çalışma yapan uzman, araştırmacı, akademisyen, eğitimci gibi kişilerle uzman incelemesi gerçekleştirmek için yüz yüze veya telefon vasıtasıyla görüşmeler yapılmıştır. Son olarak araştırmanın deseni, neden bu desen kullanıldığı detaylı olarak anlatılmıştır. Veri toplama aracı ve süreci, analiz yöntem ve süreci, araştırmacının konumu ve rolü açık şekilde ifade edilmiştir.

Araştırma Etiği

Araştırmanın veri toplama sürecinde araştırmacı, görüşme yapılan köylülere araştırma konusu ve içeriği hakkında genel bilgi vermiş, önceden hazırlanmış "Bilgilendirilmiş Onam Formu" nu görüşme yapılan kişilere imzalatmıştır. Ayrıca görüşme sürecince ses ve video kaydı alınacağı, fotoğraf çekileceği konusunda görüşmeciler ve köylüler bilgilendirilmiştir.

Yapılan bu araştırmada "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler" başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir. Araştırma ve bilimsel çalışma için Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Etik Kurulu'ndan 30.11.2022 tarih ve 2022/12/360 numaralı olur ile izin alınmıştır.

BULGULAR

Doküman taramaları, özellikle [Şahin, 2006]*'in araştırmaları, çeşitli kaynaklardan alınan deyiş ve ağıtlar, katılımcı gözlem yöntemi ile yapılan görüşmelerden anlaşıldığı üzere* birçok Karacakurt Türkmen aşireti köyü de salgın hastalıklar, susuzluk, zorunlu göçler gibi felaketlerle karşılaştıklarını görüyoruz. Anayurt Orta Asya'da konar-göçer Türk toplumları beslenme ve yemek kültürlerinde sıklıkla görülen çavdar unu, çökelek, kuru soğan, sırınsı et (kurutulmuş et, tike) bu bölgeye yerleşen Karacakurt köylerinde de aynen devam etmiştir.

Araştırma yapılan köylere yönelik ortak kültürel ve dini inançları, yaşam tarzlarına yönelik bulgu ve değerlendirmeler şu şekildedir:

Türk ve İslamiyet inancının sentezlendiği Karacakurt Türkmen aşiretinin çalışma yapılan bu köylerinde genel olarak Sünni-Bektaşi Türk köylüsünün gelenek ve göreneklere tesirlerini, izlerini yoğun olarak görmekteyiz. Görüşme yapılan katılımcılardan bazıları Karacakurt köylüsünün inanç ve din anlayışının tam bir Sunni mezhepten gelmediğini Türk-İslam sentezi olan "Bektaşilik"ten de derin izler taşıdığını ifade etmişlerdir. Buna kanıt olarak da Karacakurtlarda da yer olan abdalların olmasını, "Bektaşilik"teki benzer inanç ve yaşam tarzlarını göstermiştir. *Katılımcı 8,* Orta Asya Şamanizm'den gelen kendi babasının babaannesinin bizzat uyguladığı "Karış verme" olarak bilinen bir ritüeli ve bazı İslamiyet öncesi gelenekleri şöyle anlatmıştır:

> *[Araştırmacı: Karacakurtların kültürü ve inançları nasıldır?*
> *Katılımcı 8:Eskiden zamanlar Bektaşi inancı varmış. Müslümanlardı ama Bektaşi Tarikatına bağlı olurlardı genelde. Hacıbektaş Veli Vakfına ait arazinin üstüne kurulmuşlar. Ama zamanla bu kırılmış ama halen bazı gelenekler görenekler devam ediyor. Kadın hacca gitmiş gelmiş canı yandığı zaman birine biz intizare edeceğimiz zaman karış verme derlerdi. Karış vereceği zaman başını ince bir örtüyle bağlar üzerine geniş büyük bir örtü atar onu da alevler gibi beyaz bezle sarar. Canı çok yandığı zaman bana karış verecek ya şu örtüyü sıyırır saçını ortadan ikiye ayırır canı acıyacak şekilde saçını yolar gözünün önünde öğütür. Sonra şey der Ulu Tanrım işte… şunu yapmış ona şöyle bela ver böyle bela ver karış verirmiş. Benim bildiğim su serpme de Şamanizm'den kalan bir olay.]* (Görüşme, Aralık 2022)

Bu ritüeli birçok Orta Asya Türk kavminde görmek mümkündür. Hakeza arabanın veya kişilerin arkasından su dökme, su serpme geleneğinin de Şamanizm'den gelme olduğu; "su gibi gidip gel", "su gibi berrak ol" anlamlarına geldiği söylenebilir.

Sadık, Karaovalar ve Hasanlar köylerinde bölgenin coğrafi özelliği ve toprak yapısından hareketle köy merkezlerine yapılmış camileri görmekteyiz. Önceleri bu camilerde köyün dini yönden eğitimli ve gönüllü kişilerince yapılan dini eğitimler Cumhuriyetle ve diyanet işlerinin kurulmasıyla resmi din görevlisi imamlar tarafından yürütülmüştür. Resmi din görevlisi olmadığı dönemlerde salma usulü kişilerin maddi durumlarına göre dağıtılmış; genelde buğday, un gibi değerli tarımsal ürünler dini eğitim veren köylüye yardım olarak verilmiştir. Karacakurt köylerinde en önemli dini günler dini bayramlar, ramazan ayları, Cuma günleridir. Köy erkekleri beş vakit namaz kılmasa bile cumaya giderdi. Cumaya gitmemek ayıp bir davranış olarak köy halkınca nitelendirilirdi. Ayrıca vacip olan Ramazan ve Kurban Bayramı namazlarına gitmek ise farz

niteliğinde kabul edilmiştir. Köyün tüm erkekleri bayram namazı çıkışlarında cami içinde bayramlaşırdı.

Köyün çocukları okulların kapanmasına müteakiben Kur'an öğrenmek için camiye gönderilirdi. Bu durumun dini inanç dışında bir gelenek haline dönüştüğünü görmekteyiz. Zira köyde camiye ve kuran kursuna gitmeyen çocuk ayıplanır, ailesi hor görülürdü. Karacakurt Türkmen köylüsü yıllarca din görevlisi olan imamı ve köyün öğretmenini kendi evladı olarak görmüş, köyün sosyal, dini ve kültürel tüm faaliyetlerine dâhil etmişlerdir.

Araştırma yapılan köyler ve diğer Karacakurt Türkmen köylerinde dini eğitimin ağırlıklı olarak kitabı değil de sözlü gelenek şeklinde kulaktan kulağa, nesilden nesle; yani büyükler, anne-baba ve akrabalar vasıtasıyla yapıldığını söyleyebiliriz. Böylelikle eski Türk örf, adetleri ve inançlarından gelen çok sayıda Şamanizm'e ait inanışın halen yaşadığını görmekteyiz. Örneğini üç köy içinde de nazara karşı üzerlik bitkisi toplama ve yakma, evin girişlerini hayvan kafası asma, nazar boncuğu kullanma, iğde ağacından muska yapma, teneke çalma gibi birçok batıl inancın olduğunu, halen de devam ettiğini görmekteyiz. Bu inanışların nereden geldiği sorulduğunda ise 'babam, annem, dedem, ebem, bibim, emmim yapardı' şeklinde akraba, köylü ve büyüklere dayandırıldığını görmekteyiz.

Okuma yazma bilmeyen kadın ve yaşlılar temel dini eğitimi (abdest alma, dua/sure öğrenme, namaz kılma vb.) büyüklerinden kulaktan duyma öğrenmekteydiler. Küçük çocuklara "Tekne Orucu" adı verilen yarım gün oruç tutturulurdu. Köylerde sağlık sorunu dışında oruç tutmayan ayıplanır, dışlanırdı. Tüm Müslüman Türk oymaklarında olduğu gibi Karacakurt Türkmen köylüsünde derin bir peygamber sevgisi vardır. Mümkün olduğunca Peygamber efendimize ait sünnetler gelenek ve göreneklerle birlikte sentezlenerek uygulanmaktadır. Hali vakti yerinde aileler ve büyükler ömürlerinde bir kere hacca veya umreye gitmek ister, bu amaçla para biriktirirdi. Bu anlayış yıllar boyunca günümüze dek devam etmiştir. Ayrıca diğer Türkmen aşiretlerinde olduğu gibi Karacakurt Türkmen köylüsünde de kadercilik, tevekkül inancı üst düzeydedir. Allah'ın verdiğine şükredilir. İsyankâr ve kanaatkâr olan kişiler ile çok hırslı, açgözlü, başkasının malında gözü olan kişiler ayıplanır; köyde herhangi bir saygınlığı olmaz idi.

Günümüzde böyle bir davranış pek kalmasa da eskiden Karacakurt Türkmen köylüsünde erkekler de sigara içmek bir ayrıcalık ve üstünlük göstergesidir. Kadına ayıplanan ve doğru olarak kabul edilmeyen bu davranış yıllar boyunca devam etmiş; türkü, ağıt, halk hikâyelerine ve deyişlere yansımıştır. Erkeklere sigara içmek normal kabul edilse de alkol içmek belirli günler (düğün, eğlenceler) hariç çok hoş karşılanmamış, içki içen kişiler her zaman ayıplanmış ve köylü tarafından dışlanmıştır. Karacakurt kadını ise her zaman cefakârdır. Çocukluğundan başlayarak bayram seyran demeden çalışır. Baba evinde aileye ve evine, koca evinde ise kocasına ve çocuklarına saçını süpürge eder. Tüm zorluk ve sıkıntılara rağmen Türkmen kadını bu durumdan şikâyet etmez, yaşadıklarını kader olarak görür, hayatını çocuklarına adar. Ancak bu durum ülkemizin son yıllarda yaşadığı sosyal ve kültürel anlamda değişim, teknolojik gelişimler ve eğitim seviyesinin yükselmesi ile değişiklik göstermiştir. Kadın ve erkek çalışma hayatında ve sosyal hayatta eşit hale gelmiştir.

Karacakurt Türkmen köylüsü kadınların giyim-kuşam ve günlük hayatlarına dair katılımcı 9 görüşmede şu ifadeleri kullanmıştır:

> *[Araştırmacı: Köyde günlük hayatta kadınlar nasıl giyinirlerdi?*
> *Katılımcı 9: Kadınlar kabuttan dikme ya da pazen kumaştan iç don giyerlerdi. Onun üstüne gecelik yerine fistan giyerlerdi. Alnını bağlarlardı çelgiyle. Çamaşır yıkamak zor olduğu için kolumuz kirlenmesin diye olcak takarlardı. Mes lastik giyerlerdi ayakkabı olarak yazın da naylon giyerlerdi. Dallas ayakkabısı derlerdi.]* [Görüşme, Ocak 2023].

Fotoğraf 4: 1960-1970'li Yıllarda Karacakurt Köyleri Standart Kadın Giysisi

Fotoğraf 5: 1960-1970'li Yıllarda Karacakurt Türkmen Köylerinde Köy Odalarında Sohbet Eden Erkekler ve Standart Giyimleri

Karacakurt Türkmen köylüsünün gelenek, görenek, örf, adet gibi kültürel ve sosyal yaşam tarzları genel olarak diğer Türk(men) oymakları ile benzer özellikler taşır. Bu şekilde olması da gayet doğal ve beklenir bir durumdur. Çünkü Karacakurtlar bizzat yaşadıkları tüm sosyal, kültürel yaşam tarzlarını dilleri ve gelenekleri ile birlikte yeni yaşadıkları coğrafyaya taşımışlardır. Yeni yaşam yerleri ile eski yaşam yerlerini yeni yaşam yerlerindeki mevcut iklim şartlarına da uyarlayarak birbirlerine entegre etmeyi başarmışlardır. Yani somut olarak bulunduğu coğrafyadaki ev, eşya ve yaşam tarzı içinde bulunduğu imkânlar, olanaklar oranında değişmiştir. Kıldan göçebe çadırlar, taş evler yerini kerpiçten, sazdan, kamıştan yapılmış evlerin alması bunun en somut örneğidir.

Somut olarak komşu köy ve aşiretlerden ayıran bazı örf, adetlere rastlanılsa da genel olarak tüm Türkmen aşiretlerinden geniş bir etkileşim olduğunu, birbirleri ile kız alışverişi, ticaret, düğün, ölüm vb. ziyaretler ile bu etkileşimin arttığını rahatlıkla ifade edebiliriz. Araştırma yapılan Karacakurt Türkmen köyleri olan Sadık, Karaova ve Hasanlar köylerinde bölgenin coğrafi ve fiziki yapısı gereği çok fazla taşlık, kayalık, ağaçlık yer bulunmadığı için oturulan evlerin kerpiçten yapıldığını, üzerlerinin ise "mağ" adı verilen kalın ağaçlar, mağın üzerinde ise hasır, kamış, çora ve kışın akmasın diye naylon örtü bulunurdu. Ev sahibinin varlıklı, ağa adı verilen köylerin beylerinden olması durumunda evin temelden yarısına kadar taş, sonrası kerpiç olurdu. Oda sayısı 4 veya 5'e kadar çıkabilirdi. Ayrıca köy ağalarının dışarıdan gelen misafirleri ağırlamak için kullandıkları köy odaları da bulunmaktaydı. Yüz yüze yapılan görüşmelerde özellikle köy odalarında köyün erkeklerinin toplandıklarını, burada çay içip sohbet ettiklerini, köyün veya beyin

misafirlerinin bu odada ağırlandıklarını ifade etmişlerdir. Bu kerpiç evleri birbirinden ayıran en önemli özellik ağa (bey) evlerinin kapılarının, dolaplarının, banyo yapılan hamamlıklarının, evin tavan kısımlarının el işlemeli, oymalı ahşaptan yapılmış olmasıdır. Evin ana kapısı ve dış pencereleri de zenginlik göstergesi olarak kabul ediliyordu. *Katılımcı 5 ve 6'dan* elde edilen verilere göre Sadık köyündeki köy odalarının girişlerinde geyik boyunuzu, kurt kafası asılması gibi Şamanizm'den kalma inançların devam ettiğini görmekteyiz. Yine bazı ev odalarının içinde içi doldurulmuş tilki, kurt postları duvarlara asılı olarak görüyoruz. Özellikle Karacakurt Aşiretinin beylerinin uzun yıllar yaşadığı Hasanlar köyünde Bey, ağa evlerindeki dönemin imkânlarına göre lüks yapıyı görmek mümkündür. Son yıllarda betonlaşmanın getirdiği olumsuz etkilerle kara örtü adı verilen çora örtüsünün yerini çatının aldığını, çamur sıvanın yerini beton sıvanın aldığını görsek de, Karacakurt köyleri de etkilenmiş olsa da yukarıda bahsedilen temel yapılaşmanın izlerini halen görebiliyoruz [Bahadır, 2023].

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Karacakurt Türkmen köylerinin kültürleri ve inançları açısından değerlendirildiğinde şunları söylemek mümkündür. Karacakurt insanları dini ve milli değerlerine bağlıdır. Her köyde bir cami, köylü ile yakın sosyal ilişkileri olan bir cami hocası vardır. 1950'li, 1960'lı yıllara kadar buğday, un veya salma usulü yardım toplanarak yapılan cami imamlığı son yıllarda Diyanet tarafından atanan kamu görevlisi imamlarca yapıldığını görmekteyiz. Karacakurt köylüsünün beş vakit namaz kılmasa da Cuma, bayram ve cenaze namazlarına gittiklerini, aykırı davranışın köylülerce ayıplandığını söyleyebiliriz. Dini eğitimlerin imamlar atana kadar, köyün büyüklerince (dede, büyükanne, yaşlılar, anne-baba, akrabalar vb.) çocuklara nesiller arası aktarım yoluyla verildiği ortaya önemli çıkan bilgilerdendir. Son yıllarda ise dini eğitimler camilerde imamlar tarafından verilmektedir.

Karacakurt Türkmenlerinde İslam dininde olmamasına rağmen çok sayıda Orta Asya'dan gelme Şamanizm'den kalma hurafe inançlar da vardır. Nazar boncuğu kullanma, iğdeden muska yapma, ev girişlerine ve odalarına kuru hayvan kafası veya içi boş hayvan postu asma; beddua etme, giden kişilerin ardından su dökme bu hurafelerden bazılarıdır. Caferoğlu (1946), Uçakcı (2015) Anadolu'daki Türkmen boylarının genel olarak tarihleri, inanç ve kültürlerinden bahsetmişlerdir. Günşen (2000), Altınok (2003) ve Şahin (2006) ise çalışmalarında bölge, il ve ilçelere özel bilgiler vermişlerdir. Bu alan yazın çalışmaları ile araştırma bulgularından hareketle Anadolu Selçukluları ve Osmanlı Devleti döneminde Türkleşen Anadolu'da Ahi Evran, Hacı Bektaş Veli, Âşık Paşa, Gülşehri gibi zirve şahsiyetler bu bölgede yaşadıklarını; Karacakurtların tarihine, kültürüne ve inançlarına derinden tesir ettiklerini görüyoruz.

Bu araştırmada elde edilen bulgular ve değerlendirmeler neticesinde şu önerilerde bulunulabilir:

Karacakurt Türkmen köyleri ve insanlarına yönelik sosyolojik, kültürel değişimlerini ele alan kapsamlı bir bilimsel araştırma yapılabilir.

Resmi kurum ve kuruluşlar, uluslararası Sivil Toplum Kuruluşlarınca Nevşehir ve Kırşehir bölgesine yerleşmiş Türkmen boylarından biri olan Karacakurt Türkmenlerine tarihlerini ve kültürlerini öğrenmeye yönelik destekleyici eğitim programları düzenlenebilir.

Kaynakça:

Alptürker, İ. (2013). *Nevşehir Efsaneleri Üzerine Bir Araştırma*. Nevşehir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Nevşehir.

Altınok, B. Y. (2000). *Anadolu'da Türkmenler Bir Türkmen Ozanı Âşık Hüseyin*. Ankara: Ocak Yayınları.

Altınok, B. Y. (2003). *Öyküleriyle Kırşehir Türküleri, Destanları, Ağıtları*. Ankara: Oba Kitabevi.

Arıkan, A. (2018). *Etnografin El Kitabı*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Bahadır, A. (2023). *Karacakurt Türkmen Köylüsünün Sosyal Yaşamındaki İnsan ve Mekân Algısının İncelenmesi: Etnografik Çalışma*. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Nevşehir.

Caferoğlu, A. (1946). Kırşehir Vilayetinin Bugünkü Etnik Teşekkülene Dair Notlar. *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi, 2(1-2),79-96.*

Çepni, S. (2021). *Araştırma ve Proje Çalışmalarına Giriş*. Trabzon: Celepler Matbaacılık Basım Yayım ve Dağıtım.

Durna, T. ve Durna, N. (2015). Taşranın Facebook ile İmtihanı: Bir Akdeniz Köyünde Etnografik Keşif Çalışması. *Cyprus İntarnational Universıty*, 21(83), 99-124.

Glesne, C. (2013). *Nitel Araştırmaya Giriş (Çev: A. Ersoy, P. Yalçınoğlu).* Ankara: Anı Yayıncılık.

Günşen, A. (2000). *Kırşehir ve Yöresi Ağızları*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Günşen, A. (1994). *Kırşehir ve Yöresi Ağızları (İnceleme-Metinler-Sözlük)*. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Kayseri.

Harris, M. ve Johnson, O. (2000). *Cultural Antroplogy*. Needham Heights.

Karasar, N. (2009).*Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Kılıç, M. E. (2006). *Xıı – Xıv. Yüzyıllarda Kırşehir ve Yöresinin Siyasî, Sosyal, Kültürel ve Dinî Tarihi.* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.

Köksal, M.C. (2019). *Kırşehir İli ve Yöresi Adları Üzerine Bir İnceleme*. Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kırşehir.

Kvale,S.(1994). *Interview: An introduction to qualitative research interviewing*. Sage Publiction, Inc.

Lefebvre, H. (1991). *The Production of Space*. Blackwell: Oxford & Cambridge USA.

Madison, D.S. (2020). *Critical Ethnography: Methods, Ethics, and Performance (3. Bs.)*. Los Angeles: Sage ublications.

MEB (2018). *http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/201812103847686-SOSYAL%20B%C4%B0LG%C4%B0LER%20%C3%96%C4%9ERET%C4%B0M%20PROGRAMI%20.pdf* adresinde erişilmektedir (2022, 3 Aralık).

Merriam, S.B. (2018). *Nitel Araştırma Desen ve Uygulama İçin Bir Rehber (Çev:Turan,S.)*. Ankara:Nobel Yayıncılık.

Meydan, A. (2016). *Dünden Bugüne Sebil Yörükleri*. Ankara: Pegem AkademiYayınları.

Miles, M.B. ve Huberman, A. M. (1994).*Qualitative Data Analysis: An Expended Sourcebook*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Miles, M.B. ve Huberman, A. M. (2016). *Nitel Veri Analizi*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

O'reilly, K.(2012). *Etnographic Methods*. Routledge.

Sever, R., Koçoğlu, E. vd. (2015). *Sosyal Bilgiler Eğitiminde Mekânsal Öğrenme Ortamları (R.Sever ve E. Koçoğlu Ed.)*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

Sümer, F. (1965). *Oğuzlar (Türkmenler) Tarihleri-Boy Teşkilatı-Destanları.* Ankara: Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Yayınları.

Şahin, H.(2006). *Geçmişten Bugüne Hacıbektaş ve Köyleri*. Ankara: Kalkan Matbacılık.

Tekin, F. (2009). *Nevşehir İli Yerleşim Adları Üzerine Bir Dil İncelemesi.* Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kayseri.

Uçakcı, İ. (2015). *Oğuz Boyları Aşiret, Oymak, Cemaatler-I- II-Bozoklar*. İstanbul: Bilge Oğuz Yayınları.

Unesco (2022). *https://www.unesco.org.tr/Pages/126/123/UNESCO-Somut-Olmayan-K%C3%BClt%C3%BCrel-Miras-Listeleri* adresinden erişilmiştir (2023, 16 Ocak).

Uştuk, Ö.(2021). *Bilimsel Araştırma Becerileri ve Araştırmada Güncel Desenler (A.Uzunöz* Ed.). Ankara: Pegem Akademi.

Yahşi, Z. (2016). *Eğitimde Nitel Araştırma Desenleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Yaşar, S. (2003). *Kırşehir ve Geycekli Niyazi Sapmaz*. Ankara: Kırşehir Konsepti Yayınları.

Yıldırım, A.,ve Şimşek, H. (1999). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Yumuşak, S. (2017). *Nevşehir Yöresi Yer Adları ve Bunlar Hakkındaki Anlatmalar*. Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Nevşehir.

YAYINLAR

Bahadır, A. (2022). Karacakurt (Karacayurt) Türkmen Köylüsünün Mekân Algısının İncelenmesi. *Kapadokya Coğrafya Dergisi*, 3(1), 1-11.

Bahadır, A. (2023). *Karacakurt Türkmen Köylüsünün Sosyal Yaşamındaki İnsan ve Mekân Algısının İncelenmesi: Etnografik Çalışma*. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Nevşehir.

2000'Lİ YILLARDAN SONRA TÜRKİYE'DE EĞİTİM POLİTIKALARI VE TOPLUMSAL ETKİLERİ

Emin GÖKALP
Atatürk Üniversitesi,
Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü, Öğr. Gör. Dr.
Türkiye, ERZURUM
emin.gokalp@ata.edu.tr

ÖZET

Eğitim, birey ve toplum üzerinde bir çok anlamda tesir eden ve onu etkileme gücüne sahip en önemli etkenlerden birtanesidir. Tüm bunlar bize şunu göstermektedir ki, eğitim bireye devlet tarafından sunuluyorsa o devletin ekonomik ve idolojik şartlarına göre farklılıklar göstermesi mümkündür. Eğitimin tüm vatandaşlara bir temel hak olarak sunulması o devletin sosyal devlet olması ile ilişkilidir. Eger eğitim ücretsiz olarak tüm vatandaşlar tarafından faydalanıyor ise bu da egitimi toplumsal bir kurum haline getirmesi beklenir. Bununla birlikte eğitim, kişinin toplum içerisinde nasıl davranması gerektiğini ortaya koyarak bireyin sosyalleşip toplumsallaşmasını sağlayan önemli bir süreçtir. Eğitim aslında kendi taşıdığı anlamın ötesinde devletin toplumu yönlendirmesi adına idolojik anlamlarda taşımaktadır. Bu sebeple aslında iktidar kendi idallerini bireye ve topluma aktarmak için eğitim hizmetlerinden faydalanır. Bu çalışmada geçmişten günümüze Türkiye'de eğitim sisteminin hangi aşamalardan geçerek ve ne gibi değişimlere uğradığı tarihsel bir sürec olarak ele alınacaktır. Daha sonra özelikkle bu çalışmanın temel amacı doğrultusunda Türkiye'de 2000'li yıllardan itibaren meydana gelen değişmeler, eğitim alanında yapılan faliyetler, Türk eğitim sisteminin durumu, yaşanan gelişmeler ve olumsuzluklar hakkında bilgi verilecektir. Türkiye'de eğitim politikalarının, bir devlet politikası olmaktan öte, hükümet politikası olarak belirlendiği görülmektedir. Dünyadaki gelişmeler ışığında güncellenemeyen bu politikaların, ülke ihtiyaçlarına cevap verme noktasında yetersiz kaldığı da görülmektedir. Ayrıca toplumsal olarak ülkedeki sanayileşme, hizmet, sanatsal ve kültürel bilinçlenmeninde istenilen seviyede olmadığı bu nedenle ülkedeki eğitim sorunlarının tespiti ve çözüm önerileri bu çalışmanın üzerinde duracağı temel konulardan olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye'de Eğitim, Eğitim Sistemi, Eğitim Politikaları, Toplumsal Etkileri.

EDUCATION POLICIES AND SOCIAL EFFECTS IN TURKEY AFTER THE 2000'S

Emin GOKALP
Ataturk University,
Faculty of Letters, Department of Sociology, Lecturer. See. PhD
Turkey, ERZURUM
emin.gokalp@ata.edu.tr

SUMMARY

Education is one of the most important factors that has the power to influence the individual and society in many ways. All this shows us that if education is offered to the individual by the state, it is possible for it to differ depending on the economic and ideological conditions of that state. Providing education as a fundamental right to all citizens is associated with the state being a social state. If education is available free of charge to all citizens, it is expected to make education a social institution. However, education is an important process that enables the individual to

socialize by revealing how the individual should behave in society. Education actually carries ideological meanings beyond its own meaning in order for the state to direct the society. For this reason, the government actually uses educational services to convey its own ideals to the individual and the society. In this study, the stages through which the education system in Turkey has gone through and what changes it has undergone from past to present are discussed as a historical process. Then, especially in line with the main purpose of this study, the changes that have occurred in Turkey since the 2000s, the activities carried out in the field of education, the situation of the Turkish education system, the developments and negativities experienced are discussed. As a result of the study, it is seen that education policies in Turkey are determined as government policy rather than a state policy. It has been observed that these policies, which cannot be updated in the light of developments in the world, are inadequate to meet the needs of the country. This situation shows that the Turkish education system has not reached the desired levels and is inadequate in terms of industrialization, service, artistic and cultural awareness in the country.

Key words: Education in Turkey, Education System, Education Policies, Social Impacts

GİRİŞ

Bir toplumun gelişmesi bunu devam ettirebilmesi eğitime yapılan yatırımlar ile mümkündür. Bu durum göz önüne alındığında eğitim adına yapılan tüm harcamlar gereksiz yada beyhude olmayacaktır. Günümüz dünyasının bilgi ve teknoloji dünyası olduğu göz önüne alındığında eğitime verilen önemin çok daha önemli ve gerekli olduğu bir hakikattir [Durakoğlu 2010:34]. Eğitimin belki de en öneli yölerinden birtanesi, toplumsal birliği sağlamak ve toplumsal değerlerin gelecek nesillere aktarılmasında bir aracı kurum oldugu göz önünde bulundurlmalıdır [İnal ve Kaymak, 2014:3]. Toplumların istikbalinin, günümüz neslinin aldıkları eğitim üzerinden şekillendiğini düşünürsek, eğitim ve öretime yapılan her yatırımın ve verilen her değerin aslında doğrudan geleceğe yapılan bir yatırım olduğunu söylemek doğru bir tespit olacaktır.

Bu bağlamda bir ülkenin kalkınmasında ve gelişme göstermesinde eğitimin önemi inkar edilemez bir gerçekliğe sahiptir. Eğitim toplum içerisinde birçok işlevi ve farklı yaklaşımları bulundurur. Aslında her idoloji yada devlet eğitimi kendi siyasi hedefleri doğrultusunda ele alıp uyugular. Bu düşünce ile ilişkili olarak eğitim, bireylerin toplum içerisindeki davranışlarının yönlendirilmesi ve devletin resmi siyasi düşünceleri doğrultusunda devletin varlığını ve gücünü benimseyerek ona sadık bireyler olması için birer aracı kurum rolünü üslenmektedir. Devletler, toplum içerisinde var olan düzeni geliştirmek veya değiştirmek için eğitim sistemini kullanır. Bir yandan eğitim ile toplumdaki kişilerin temel becerileri kazanması sağlanırken, bir yandan da iktidarın sahip olduğu ideolojik görüşler topluma nüfuz etmesi amaçlanır. Eğitimde olması beklenen temel hedef, bireyleri istenen doğrultuda değiştirmek ve geliştirmektir.

Toplumun şekillenmesinde, toplumun kitlesel olarak eğitilmesinde ve biliçlenip duyarlı hale gelmesinde egitimin rolü oldukça önemlidir. Eğitim sadece bireyin toplum içerisinde varlığını sürdümenin ötesinde toplum içerisinde ki davranışlarınıda şekillendirir ve onu idolojik olarakda yetiştirilmesinde etkili olur. Bu sayede birey toplum kurallarını öğrenir. Güç, otorite ve kurallar hakkında bilği sayihi olarak yetişir böylece hem kendi sınırlarını hemde toplumun sınırlarını öğrenmiş olur. Hangi davranışların uygun hangi davranışların da cezayi yaptırım gerektirdiği hakkında bilgilenir. Tüm bunların ışığında şunu söyleyebiliriz ki eğitim, ulus devletlerin hayyata kalması için gerekli unsurların en önemlilerinden birtanesidir.

Yukarda da bahsettiğimiz gibi eğitim bireye küçük yaşlardan itibaren başlayarak düzenli bir şekilde sisteme ve var olan düzene itat ederek yaşamayı ve onun bireye sundugu idolojik ve siyasi öğretileri kabul etmesi amaçlanır. Eğitim kurumunun bu işlevi Althusser'in eğitimi devletin ideolojik bir aygıt olarak görmesi görüşü ile birebir uyumludur. Bu nedenle devleti yönetenlerin en

önemli hedeflerinden birisi, idolojik hedefleri doğrultusunda bireyleri eğitim aracıyla şekillendirip yönvermektir.

Bütün bu saydıklarımız göstermektedir ki, egitim sistemi ciddi bir devlet politikası olarak hazırlanmalıdır. Hazırlanan bu programlar kararlılıkla hayata geçirilmelidir. Nitekim egitim için alınan kararların ve egitime yön verecek olan politikaların tutarlı, bilimsel, sosyolojik ve felsefi açıdan temellerinin saglam ve uzun vadede hayata gecirilebilecek politikalarla yürütülmesi gerekmektedir.

Bu amaca yönelik olarak biz bu çalışmada ilk olarak eğitimin tanımı ve önemine değindik, ardından Cumhuriyet öncesi eğitim sistemi ve politikalarını anlattık. Daha sonra ise Cumhuriyet Dönemi eğitim politikaları başlığı altında Atatürk dönemi eğitim sistemi ve politikalarından başlanarak 1990'lı yıllara kadar süren eğitim politikalarını kısaca dile getirdik. 2000'li yıllardan günümüze uzanan kısımda eğitim alanında yapılan değişiklikleri ve gelişmeleri derinlemesine inceledik. Son kısımda ise eğitim sorunları ve çözüm önerileri üzerinde durduk.

Eğitim Politikası

Eğitim politikasının temel amacı toplumun ve devletin ihtiyaç duyduğu hedefler doğrultunda belirli bir disiplin ve düzen içerisinde eğitim kurumları tarafından vatandaşların yetiştirilmesidir. Her toplum gelecekte var olmasını istediği şekilde bireyler yetiştirmeyi arzu eder. Bu hedef doğrultusunda devletler ve hükümetler kendi idallerine uygun şekillerde eğitim politikaları hazırlayıp hayata geçirir.

Eğitim politikaları hazırlanırken ulusal, yenilikçi ve toplumsal ihtiyaçları karşılayan eğilimler göz önünde bulundurularak hazırlanması beklenir. Kısaca eğitim politikasından beklenen geleceğin vatandaşlarına uygun ortamın ve eğtim hizmetlerinin hazırlanması hedeflenmektedir. Eğitim politikalarına Türkiye bağlamında baktığımız zaman görüyoruz ki her başa geçen hükümetin kendi düşüncesine göre eğitim politikaları hayata geçirmesi ülkede eğitim anlamında bir devlet politikası üretme açısından başarısız olmasına yol açmıştır. Lakin 1973 yılında yayınlanan Milli Eğitim Temel Kanunu Türkiye de yetiştirilmek istenen yurttaş profilini ortaya koyma açısından önemlidir. Bu kanunda ortaya koyulan devletin eğitimdeki ilk amacının iyi yurttaş ve başarılı vatandaş yetiştirmek olduğu dile getirilmektedir. Aslında her toplumun yukardaki bahsedilen vatandaş porofiline uygun bireyler yetiştirme hedefleri vardır. Bu hedeflerle bireyde, o toplumun anayasasında belirlenmiş olan siyasal sistemi benimseyen, sisteme bağlı ve sistemin gelişmesinde öncülük yapacak insanları yetiştirmesi amaçlanır [Kaya, 1974: 2].

İyi vatandaşlar yetiştirmek eğitimin siyasal yönünü oluşturu. Ama bu noktada önemli bir hususa dikkat edilmesi gerekir; eğitinin siyasi işlevi bulunabilir lakin eğitimin kendisi siyasllaşmamalıdır. Bir diğer nokta egitim politikaları oluşturulurken uluslararası anlaşmalar ve ülkenin temel eğitim ihtiyaçlarına dikkat edilmelidir.

Bu konuda örneğin, Türkiye Birleşmiş Milletlerin yayınlamış olduğu İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi‟ne taraf olan ülkeler arasında yer aldığı için, anayasa‟da eğitim ile ilgili kısımlarda bu beyannamenin gerektirdiği şartları yerine getirmekle mükelleftir. Ayrıca bununla birlikte eğitim politikaları hazırlnırken kültürel, toplumsal, idolojik, ekonomik yönlerde dikkate alınarak hazırlanası gerekir [Yener vd. 2007:120]. Çünkü toplumdan ve kültürel değerlerden uzak hazırlanan eğitim politikaları iyi vatandaşlar yetiştirme noktasında başarısız olması muhtemeldir. Ayrıca ülkenin ekonomik ve idolojik durumu dikkate alınmadan hazırlanan eğitim politikalarında ise çoğu zaman para ve kaynak israfına neden olmaktadır. Ayrıca ideoloji dikkate alınmaz ise bireyde oluşması beklenen siyasi ve toplumsal bilincin yetersiz kalması kaçınılmaz olaçaktır.

Toplumun gelişiminde ve kalkınmasında eğitimin kaçınılmaz bir rolü oldugu kesindir ama bir bütün olarak eğitimin tüm topluma yayılıp uygulanması içinse hem güçlü bir ekonomiye hem de donanımlı insan gücüne ihtiyaç vardır [Kaya, 1974: 59]. Tüm bunlardan da anlaşılacağı üzere

eğitim politikaları oluşturulurken ülkenin içinde bulundugu; toplumsal, kültürel, siyasi, ekonomik, ideolojik hatta tarihi ve coğrafi şartlar göz önünde bulundurularak toplumun ve devletin ihtiyaç duyduğu alanlara uygun eğitim almış bireylerin yetiştirilmesi noktasında işlevsel ve uygulanbilir eğitim politikaları oluşturulmalıdır.

Türk Eğitim Sisteminin Tarihi

Türk eğitim sistemi çok köklü bir tarihe sahiptir ama farklı dönemlerde farklı eğitim anlayışıda mevcuttur. Yakın tarihimizin önemli devletlerinden birisi olan Osmanlı Devletide kendinden önce kurulan Türk İslam devletlerinin eğitim anlayışını beniseyip küçük farklılıklarla uygulamaya geçirmiştir. Osmanlı devletinin eğitim anlayışında genel olarak dini kökenli olarak gelişmiştir. Bu durum Tanzimat Dönemeine kadar geçerliliğini korumuştur. Osmanlıda resmi eğitim kurumları medrese olarak isimlendirilmiş ve bu medereseler ilk, orta, lise, üniversite düzeyinde eğitim veren kurumlar olmuştur. Osmanlıda genel olarak medereseler vakıflar tarafından desteklenmekteydi. Medreselerde eğitim görenler genelde halk kesiminden oluşurken yüksek mevki sahipleri ve devlet adamları yetiştirmede saraya bağlı Enderun Mektebi faliyet göstermekteydi. Osmanlıda bu kurumlar ilk dönemlerde genel eğitim ihtiyaçlarını karşılarken dönemin şartlarının değişmesiyle birlikte devletin ihtiyaç duyduğu genel eğitim düzeyini karşılayamaz hale gelmişlerdir. Osmanlı devletinin gerileme dönemine girmesiyle birlikte bu okulların yetersizliği ilk olarak askeri alanda kendini göstermeye başlamıştır. Çünkü Avrupa karşısında ki savaşlarda Osmanlı Devleti büyük yenilgiler almaya başlamıştır. Bu durumun sürekli hale gelmesi ile birlikte Osmanlı devlet adamları eğitim sisteminde bazı değişikler yapma ihtiyacı hissetmişlerdir 19. Yüzyıldan itibaren mederselerin yanında batı tarzı yeni okullar açmıştır. Bunlardan bazıları: Rüştiye, İdadi ve Sultani adında orta dereceli okullarla, Tıbbiye (1827), Harbiye (1834), Mülkiye (1859) ve Darülfünun (1863) gibi yüksekokullardı. Bu durum ülkede başka bir sorunu ortaya çıkartmıştır metreseli ve mektepli olarak eğitim sisteminde ikilik meydana gelmiştir. Bunlardan ayrı olarak azınlıklar ve misyonerler tarafından kurulan okullarda eğitim ve öğretime katılmışlardır. Bu okulların eğitim programları dil, kültür, dini açıdan türk toplum yapısına uymadıkları için zamanla bir problem haline gelmiştir taki cumhuriyetin ilanından sonar ülkede eğitim biriliğini saglayana kadar devam etmiştir [Sofuoğlu, 2012:10]. Son dönem Osmanlı aydınları ülkenin gelişimi ve ilerlemesi için eğitim sisteminde yenilikler yapılması gerekli olduğunu dile getirmiş olsalarda Osmanlı devletinin içinde bulunduğu şartar ve devlet adamalarının bu konuda yeterince gayretli olmamaması günümüz manasında geçerli bir eğitim sisteminin yapılmasını engellemiştir.

Cumhuriyet Dönemi

Türkiye Cumhuriyeti devleti resmi olarak kurulmadan önce Türk halkının yaşamaış oldugu büyük savaşlar 93. Harbi, I. dünya savaşı, milli mücade türk toplumunu her anlamda zor duruma sokmuştu öyle ki bu durumdan eğitim camiyası da oldukça etkilenmişti, bir çok öğretmen ve öğrenci cepheye gitmek zorunda kalmış hata anadoludaki bir çok okul yıllarca mezun verememiş bu durum ülkede eğitim hayatını uzun süre sekteye uğratmıştı. Tüm bu zorluklara ragmen 23 Nisan 1920'de TBMM'nin açılması ile brlikte ülkede yeniden eğitim faliyetlerine hız vermek adına çalışmalar başlamıştır. Ayrıca türkiye cumhuriyetinin kurucusu ulu önder Mustafa Kemal Atatürk her fırsatta eğitime verilen önemi dile getirmiş ve eğitim için gerekli hazırlıkların başlaması için büyük çaba sarfetmiştir [Demirtaş, 2008: 156].

Osman Devleti döneminde eğitim alanında ulaşılamayan milli ve çağdaş seviye yaşanan büyük savaşlarında etkisiyle ülkede eğitimi iyice gerilemiştir. Çünkü milli gelirin büyük bir kısmı askeri harcamalara ayrılmak zorunda kalınmıştır. Lakin savaşın en şitdetli olduğu dönemlerde bile eğitime verilen önem hic bir zaman azalmamıştır. Öyleki 15 Temuz 1921 yılında dönemin Maarif Bakanı Hamdullah Suphi Bey Ankara'da 'Maarif Kongresi'ni düzenlemiştir. Hamdullah Suphi Bey,

Mustafa Kemal'e düzenleyeceği Maarif Kongresi'nden bahsederken: "Sizin katılmanızı isterdik, fakat böylesi bir durumda size ayak bağı oluruz" dediğinde Mustafa Kemal Atatürk; "Cehaleti yenmek, düşmanı yenmekten daha az önemli değildir." demiş ve toplantıya katılmıştır. Ulu önder Mustafa Kemal burada yaptığı konuşmasında: Yeni bir insan tipi yetiştirilmesi gereği üzerinde durmuş. "Bu milli bir eğitim almış, öncelikle milli varlığını koruması kendisine en temel değer olarak öğretilmiş bir insan tipidir". M.Kemal Atatürk, 15 Temmuz 1921'deki Maarif kongresinde öğretmenleri "gelecekteki kurtuluşumuzun saygıdeğer öncüleri" olarak ifade etmiştir [Akyüz, 1999: 274].

Cumhuriyetin ilanından sonraki yıllara bakıldığında ülkede ki eğitimli insan oranı oldukça düşük seviyelerdedir. Öyleki ülkede halkın sadece %10 okur yazar durumundaydı. Bu sebeple 1924 yılında eğitim kanunu hazırlanmış (Tevhid-i Tedrisat) ve eğitim alanında büyük yenilikler hayata geçirilmiştir. Bu kanunla birlikte ülkede karma eğitime geçilmiş, ilköğretimin kız ve erkek tüm öğrencilere parasız ve zorunlu tutulması kararlaştırılmış, medreseler kapatılmış ve Lozan Anlaşması ile de ülkedeki tüm yabancı okullar Maarif Vekâleti'ne bağlanarak bu sayede ülkede eğitim bir merkezde toplanmıştır [Akyüz, 1999: 283]. Yeni Türk devletinin kurulmasından sonar başa gelen hükümetler eğitim alanıda köklü yenilikler yaptığı görülmektedir. Bu yeniliklerde genel olarak türklük duygu ve milli kimlik oluşturma amaçıyla yoğun bir politika izlenmiştir [Akyüz, 1999:287]. Aslında yeni kurulan Türk devletinin ulus devlet özelliği taşıyor olması ve cumhuriyet rejimini benimsemesi ayrıca dünyadaki resmi ideolojilerin bu yönde ilerliyor olması sebebi ile milli söylemler ve cumhuriyeti öven içerikler milli eğitim politikalarına da tesir etmiş ve bu doğrultuda eğitim hizmetlerinin içeriklerin hazırlanması hedeflenmiştir.

Türkiye cumhuriyeti devletinin yeni kurulmuş bir devlet olması ve cumhuriyet rejimini benimsemesi nedeniyle eğitim alanında da eğitim sistemlerinin cumhuriyet ilkeleriye uyumlu olmasını gerekli kılmıştır. Bu doğrultuda 1921, 1923, 1924 ve 1925'te Kongre ve Bilimsel toplantılar düzenlenmiş ve eğitim programlarının Cumhuriyet'in gereklerine uygun hale gelmesi için çalışılmıştır [Güven, 2014:222]. Eğitim alanında ki en büyük değişiklik ise 1 kasım 1928 yılında çıkarılan kanunla arap alfabesinin yerine latin alfabesine geçiştir. Bu değişiklikle ülkede okur yazar oranını artırmak ve bir nevi eğitim seferberliği başlatmak istenmiştir. Ayrıca ülkede hiç okur yazar olmayan vatandaşlar için Mustafa Kemal Atatür önderliğinde Millet Mektepleri açılmıştır [Akyüz, 2012:383]. 1933'te Darülfünun-u Osmani'nin ismi İstanbul Üniversitesi olarak değiştirilmiştir.

1940'lı yıllara gelindiğinde ise kırsalda yaşayan vatandaşların okur yazarlığını artırmak ve eğitimde sürekliliği sağlamak, toplumsal bilgi ve beceriyi artırmak amacı ile Köy Enstitüleri hizmete alınmıştır [Akyüz, 2012:393]. Cumhuriyetin ilk yıllarında hazırlanan eğitim programlarında genel olarak ilköğretime ulusal bir yapı kazandırmak amacıyla okul ve yaşam arasındaki farkın ortadan kaldırılması, ders konularının çevreden alınması, kızların eğitimindeki engellerin kaldırılması, tek okul düzeninin kurulması ve üretici eğitimine ağırlık verilmesi gibi yöntemler benimsenmiştir [Sefer ve Ada, 2015:246]. Yeni kurulan cumhuriyetle birlikte kız öğrencilerin eğitim ve öğretimine özel bir önem verilmiş kızların öğrenim sürelerini erkek öğrencilerle benzer hale getirilmesi saglanmıştır. 1950'li yıllarda üklenin farklı coğrafyalarında ihtiyaç duyulan yerlere okullar açılması hedeflenmiş lakin ülkedeki ekonomik ve teknolojik yetersizliklerden dolayı istenildiği ölçüde başarılı olunamamıştır. 1960'lı yıllarda ise ülkede yasanan askeri darbenin etkisiye eğitim alanında kısıtlamalar ve aksaklıklar yaşanmıştır. Bütün olumsulukların yanında 1961 yılında yapılan anayasa değişikliği ile laik, zorunlu, parasız ilköğretim anlayışı ve öğretim hakkı da yasal bir hale getirilmiştir [Güven, 2014:255]. 1970-80'li yıllar da ülkede yaşanan siyasi istikrarsızlık sadece eğitim açısından değil toplumsal hayatın her aşamasında belirsizliğe yol açmıştır. Kısaca ülkedeki her alan bu durumdan etkilenmiştir.

1992'yılında ise Milli Eğitim Bakanlığı'nın örgüt yapısında önemli değişiklikler yapılmıştır bu değişiklige göre Milli Eğitim Bakanlığı bakanlık taşra örgütü, merkez örgütü, yurtdışı örgütü ve

bağlı kuruluşlar olmak üzere dört bölüme ayrılmıştır. Yapılan bu değişiklikle birlikte ülkedeki eğitim sistemi merkezi bir sistem halinde tek çatı altında yürütülesi hedeflenmiştir. 1997 yılına gelindiğinde ilköğretim 8 yıla çıkartılıp zorunlu hale getirilmiştir. Eğitim süresinin uzamasından dolayı ortaya çıkan mali yükü karşılamak amacıyla yeni ek vergiler yürülüge alınmıştır [Çalcalı, 2009:58]. Bu sürecin devamı amacıyla ortaöğretim 3 yıldan 4 yıla çıkartılmış ayrıca mesleki ve teknik liseleri cazip hale getirmek amacıyla pogramın devamı olan meslek yüksek okullarına sınavsız geçiş hakkı tanınmıştır.

2000'li Yıllar Ve Sonrası

2002 yılında iktidara gelen ılımlı muhafazakar Adalet ve Kalkınma Partisi ile birlikte ülkede yönetimsel, Siyasi ve ekonomik alanlarda değişimler ve dönüşümler yaşadı, Yaşanan bu kamusal ve toplumsal değişikliklerle birlikte eğitim alanında da bir değişim başladı öyle ki sınav sisteminden müfredat içeriğine, okul kıyafetlerinden eğitimin özelleştirilmesine ve dinselleştirilmesine kadar pek çok alanda ülkenin eğitim yapısında ve uygulanmasında bu değişim etkili oldu [Tunçel, 2017:33].

Bu çalışmanın ana konusu olan eğitim alanında ise Adalet ve Kalkınma Partisi'nin bu konuya ayrı bir önem verdiğini partinin hazırlamış olduğu parti programlarında görmek mümkündür. Adalet ve Kalkınma Partisi eğitimi ülkenin kalkınmasında ki en önemli unsur olduğunu belirten beyanlarda bulunmuştur. Ülkenin diğer gelişmiş ülkelerle rekabet edebilmesinin beşeri sermayeyi etkin kullanımı ile mümkün olacağını belirterek beşeri sermayenin en önemli kaynaıgını da insan olması sebebi ile eğitimli insan gücünün yetiştirilmesi bu açıdan çok önemli oldugunun altı çizmiştir. Eğitim adına yapılan tüm harcamaların gerekli ve zaruri olduğu beyan edilmiştir. Böylece eğitim alanında kalitenin yakalanması mümkün olacaktır. Eğitim alanında yapılan her yatırım ülkede nitelikli insan gücünün oluşmasına imkan sağlayacak bunu getirisi olarakta toplumun tüm alanlarında top yekün bir kalkınma mümkün olacaktır. Ülkedeki eğitim hizmetlerine bu bilinçle yaklaşan Adalet ve Kalkınma Partisi eğitim için gerekli tüm hizmetlerin sağlanması ve eksikliklerinin giderilmesi kendilerinin en önemli hedeflerinden olduğunu beyan etmiştir [İnal, 2006: 274-275].

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin 2002 Seçim Beyannamesine bakıldığında, Türkiye'nin eğitim alanında başarısız olduğu, ülkede eğitim alanında kargaşa ve kaosun hakim olduğu, eğitim kalitesinin olması gereken seviyenin çok altında olduğu, ayrıca eğitim kurumlarının siyasi birer rant aracı haline getirildiği, bu eğitim kurumlarından mezun olanların niteliksiz diplomalı işsiz haline geldiği belirtilmiş bu yüzden acılen eğitim alanında bir dizi köklü değişiklikleri ve yeniliklerin yapılmasının gerekli olduğu belirtilmiştir. Yapılacak çalışmalar şu şekilde ifade edilmiştir: Öğretmen merkezli ders öğretimi yerine öğrenci merkezli bir yapıya, eğitimde yaparak-yaşayarak öğretim ilkesinin benimsendigi, teorik bilgilerle donatılmıs bir ögrenci modeli yerine bilgilerin test edililip gerçek hayatla bağlantısının kurulduğu bir yapının oluşturulması arzu edilmiştir. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatının yeniden yapılandırılması, yerel yönetimlerin eğitimde rolünün etkin hale getirilmesi, ilköğretimde rehberlik uygulamasının hayata geçirilerek öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine göre bir üst eğitime geçmeleri ve bu konuda öğrencilerin gerekli bilgiyi edinmeleri amaçlanmıştır. Sanayi kuruluşları için gerekli ara elaman yetiştirmek amacıyla mesleki ve teknik liselerin etkinliğinin artırılması ve üniversiteye girişlerindeki öğrenciler arasındaki katsayı adaletsizliğin düzeltilmesi, eğitim kurumlarındaki müfredatların değişen şartlara göre yeniden düzenlenmesi, Türkçenin eğitim kurumlarında çok iyi öğretilmesi, özel teşebbüsün eğitimdeki payının artırılması, maddi durumu iyi olmayan öğrencilere olanaklar sağlanması, eğitimde imkân ve fırsat eşitliğinin sağlanması hedeflenmiştir [www.akparti.org.tr/parti/dosya-arsivi, 2002: Parti Programı].

Ilköğretim ve ortaöğretim ile ilğili görüşleri yukarda bahsedildiği gibi olan Adalet ve Kalkınma Partisi yüksek öğretim hakkında yeni politikalar geliştirimiştir. Üniversitedeki yaşanan sorunlardan bahsederken üniversitelerde yanlış eğitim politikalarının uygulandığı bu yüden üniversitelerin birer proplem yumağı haline geldiği belirtilmiştir. Üniversitelerde her öğretim üyesine düşen öğrenci sayısının fazla olduğu, ünüversite-sanayi arasında ki çalışmanın yeterince verimli olmadığı, üniveristelerin özğürlükçü bir yapıda olmadığı bu yüzden bilimsel gelişmelerin istenilen seviyelere gelemediği belirtilmiştir. Bu bağlamda üniveristeler içerisinde de köklü bir reform yapılması gerektiğini düşünen Adalet ve Kalkınma Partisi bu amaç doğrultusunda yapılması gerekenleri şu şekilde sıralamıştır: Yüksek Öğretim Kurumu da işlevsel bir yapıya dönüştürülmelidir. Üniversiteler daha özgür ve bilimsel faliyetlerin rahtlıkla yapılabildiği kurumlar haline getirilmelidir. Üniversitelerde ki yöneticierin seçimle belirlenip göreve gelmesinin gerektiği belirtilmiştir. Üniversite sınavlarının adaletli ve öğrenciler arasında yarışmayı teşvik eder hale gelmesinin gerektiği, açık öğretimin teşvik edilerek yayğın hale gelmesi gerektiği ifadeedilmiştir [www.akparti.org.tr/parti/dosya-arsivi, 2002: Parti Programı].

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin iktidara gelmesinden sonar, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin resmi ideolojisine göre eğitim kişinin yaşam standartarını yükseltir ve böylece ülkede refah ve rekabet etme gücü yükselecektir anlayışı. Okul öncesinden başlayarak neredeyse tüm eğitim aşamalarında yenilikler ve değişiklikler yapılmasının kapısını açmıştır. Bu dönemde yapılan değişiklikler kısaca şu şekilde özetlenebilir: Adalet ve Kalkınma Partisi ilk öretime başlama yaşının 7 olmasının geç oldugunu bu sebeple okula başama yaşı daha öne çekilmiştir. Bu doğrultuda Türkiye deki ana okullarının % 60 mışı 2003-2007 yıları arasında Adalet ve Kalkınma Partisi hükümeti döneminde inşa edilip hizmete alınmıştır. Ayrıca bir çok okulda yeni derslikler açılıp teknoloji derslikleri oluşturulmuştur. Okullara inter ağı bağlanarak teknolojinin gereği olarak bilgisayarlar dağıtılmıştır. Eğitimde kız öğrencilerin aktif olarak bulunması ve kız çocuklarının daha fazla eğitim ve öğretimden faydalanması amacıya kampanyalar düzenlenmiş (Haydi Kızlar Okul) bu sayede yaklaşık 250000 kız öğrenci eğitime kazandırılmıştır. Dar gelirli aileler için eğitimde bulunan örenci başına eğitim desteğinde bulunulmuştur. Kırsal kesimde yaşayan öğrencilerin eğitim olanaklarından daha fazla yararlanabilmesi amacıyla yeni yurtar inşa edildimiştir. Öğrencilere okulda okutaln ders kitapları üçretsiz olarak dağıtılmıştır. Ayrıca ilköğretim ve ortaöğretim müfredatlarında değişikler yapılmış ve ortaöğretime geçiş sınav sistemi değiştirilmiştir. Liselerdeki örğün eğitim süresi 3 yıldan 4 yıla çıkarılmıştır. Mesleki ve Teknik liselerden kendi alanları ile ilğili yüksek öğretim programlarına sınavsız geçiş hakkı sağlanmıştır. TÜBİTAK vasıtasıyla 5000'den fazla yüksek lisans ve doktora öğrencisine burs verilmiştir. Erasmus programı geliştirilerek öğretmen ve öğrencilere Avrupa ülkelerdeki eğitim olanaklarından yararlanma fırsatı sağlanmıştır. Yükseköğretimde burs miktarları yükseltilmiş, başvuru yapan her öğrenciye kredi imkanı sunulmuştur [www.akparti.org.tr/parti/dosya-arsivi :76-86].

2002-2007 yılları arasında Milli Eğitim Bakanlığı yapan kişilerin dönemlerinde ki faliyetlerini kısaca özetleyecek olursak: Necdet Tekin'in Milli Eğitim Bakanı olduğu zamanda liselerdeki kız öğrenciler için etek ile birlikte pantolon giyme hakkı verilmiştir. Milli Eğitim Bakanı Metin Bostancıoğlu, döneminde ise öğretmen atamalarına öncelik verilmiştir. Bununla birlikte Bostancıoğlu, döneminde yapılması planlanan projeleri devam ettirmiş ve İLSİS Projesini başlatmıştır [Cankar ve Taş, 2017: 193]. 18 Kasım 2002-14 Mart 2003 yılları arasında Milli Eğitim Bakanlığı yapan Erkan Mumcu ise kendi döneminde öğretmenlerin atamasına devam etmiş ve öğretmenlerin özlük haklarının iyileştirilmesi için çalışmalar yapmıştır. Ayrıca aynı dönemde Milli Eğitim Bakanlığı personelinin kişisel bilgilerinin bulunduğu İLSİS 2002-2003 eğitim öğretim yılında kullanılmaya başlanmıştır. 14 Mart 2003-1 Mayıs 2009 yılları arasında görev yapan Hüseyin Çelik ise döneminde eğitim ve öğretimde öğrenci merkezli ve aktif öğrenmeyi esas olan program düzenlemelerine girileceğini dile getirmiş ve bu doğrultuda 2005-2009 arasında ilköğretim

ve ortaöğretimde ki kademeleri kapsayacak şekilde 737 dersin programı yenilenmiştir [Cankar ve Taş, 2017:193-194].

Ayrıca dönemin Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik zamanında Maliye Bakanlığı ile işbirliği yapılarak yeni eğitim kurumların yapılması ve hasarlı eğitim kurumlarının yenilenmesi çalışmaları yapılmıştır. Ayrıca ülkede ki eğitim kurumlarının artırılması yönünde ki çalışmalar okul öncesi eğitimi de kapsayacak şekilde bu alanda faliyetler arttırılmıştır ve tekli eğitimden ikili eğitime geçilmiş eğitim kurumlarından daha fazla öğrencinin yararlanması hedeflenmiştir. Sosyal bilimler alanında nitelikl öğrenciler yetiştirmek amacıyla 2003-2004 yıllarında Sosyal Bilimler Liseleri kurulmuştur. Bu dönemde aynı zamanda liseler 4 yıla çıkartılmıştır. Yeni kurulan üniversitelerle birlikte ülkede üniversite sayısı 130'a çıkmıştır. İlk ve ortaöğretimde üçresiz kitap dağıtımı 2009 yılından itibaren uygulamaya geçirilmiştir. Kız çocuklarınının eğitime kazandırılması amacıyla bu alanda birçok proje başlatılmıştır. Okul aile birlikleri yine bu dönemde yasal bir statüye sahip olmuşlardır [Cankar ve Taş, 2017:196-197].

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin eğitim poğramlarında ülkede ki okul öncesi eğitim kurumumlarının okullaşma oranının %50'ye çıkarılmas hedeflenmiştir. Öyleki 2023 yılına gelindiğinde ise bu oranın %80 olması hedeflenmektedir. Yine ayrıca eğitimde rekabetçi olabilmek için yeniliklere devam edilmesi kararlaştırılmış bunun içinde eğitim kalitesinin artırılıp, yeni derslikler, alt yapı ve öğretmen gibi unsurların artırılması, milli unsurlara dayalı bir eğitim sisteminin oluşturulması, eğitim oranın ilköğretimde %100'e çıkarılması, örtaöretimde bu oranın %90'a çıkartılması hedeflenmiştir. Kırsal kesimde yaşayan gelir seviyesi düşük öğrencilere eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması amacıyla maddi yardımda bulunulması ve bu dorultuda yurtlar yapılarak öğrencilere barınma olanağının sağlanması, öğrencilerin yetenek ve bireysel farklılıklarına göre bir üst öğrenime geçerken farkı alanlara geçiş hakkının sunulması, Yabancı dil öğreniminde bu alan için gerekli olan metaryal ve poğramların geliştirilmesine devam edilmesi hedeflenmiştir. Adalet ve Kalkınma Partisi, eğitimin ülkenin kalkınması için en temel unsur olduğu düşüncesinden dolayı eğitim alanında iktidarının ilk 10 yılı içerisinde yapılan yenilikleri şu şekilde açıklamıştır: Gayri Safi Milli Hasıla içerisinde eğitime ayrılan bütçenin miktarı artırılmıştır. Ülke genelinde 162.000 yeni derslik inşa edilmiştir. İlk ve orta öğretimde öğrencilerin konaklaması amacı ile yeni yurtlar açılmıştır. Eğitim kurularında sportif faliyetleri arttırmak amacıyla spor salonlarının sayısında artış sağlanmıştır. Bilğiye ulaşımı kolaylaşmak amacıyla yeni kütüphaneler açılmıştır. İlk defa ülkede Sosyal Bilimler Liseleri açılmış. Hızlı internet sistemi ve bilgi teknolojileri alanında ilerlemeler devametmiştir. FATİH projesi ile bağlantılı olarak okullarda akıllı derslikler oluşturulmuştur. 2007'de e-okul projesiyle öğrencilerin eğitim etkinliği kayıt altına alınmıştır. Dar gelirli ailelerin çocuklarının eğitimden faydalanabilmesi amacıyla yardımlar yapılmış, eğitimde fırsat eşitliği için mücadele edilmiştir. Ayrıca anne ve kızların eğitim hayatına katılması amacıyla "Ana-Kız Okuldayız" kampanyası başlatılmış bu sayede 567 bin kadına okuma yazma öğretilmiştir. "Gönül Köprüsü" isimli proje ile Türkiye'nin değişik bölgelerinde eğitim gören öğrencilerin Türkiye'yi daha iyi tanımaları ve aralarında diyalogun geliştirilmesi amacıyla çalışmalar yapılmıştır. Öğretmen maaşlarında ve yükseköğretim kredilerinde artış yapılmıştır. Yükseköğretim kurumlarında barınma, beslenme, burs ve kredi ihtiyaçlarında pozitif manada ilerlemeler yaşanmıştır [www.akparti.org.tr/parti/dosya-arsivi :130-132].

İlk on yılın ardından Adalet ve Kalkınma Partisi eğitim alanında yaptığı yeniliklerin yeterli olmadığını çünkü hedeflerinin "Güçlü Türkiye" olduğunu dile getirmiştir. Güçlü Türkiye'ye giden yolun ise eğitimden geçtiğini beyan etmiştir. Bu hedefleri ise 2023 Türkiye'sine de gerçekleştirmeyi düşünmektedir. Bu hedefler doğrultusunda: Ülkedeki tüm eğitim kurumlarında biği teknolojisinin yaygınlaştırılp kullanılır hale gelmesini amaçlamaktadır. Ülkenin her köşesinde okul öncesi eğitimin zorunlu hale getirilmesi ve yüksek öğretim kurumlarında uzman akademisyen sayısının artılması, ülkede eğitim açısından yeterli insan kaynağının yetiştirilmesi, PISA verilerinde

Türkiyenin ilk on ülke içierisinde yer alması, eğitim kurumlarında ücretsiz olarak dağıtılan ders kitaplarının yine aynı şekilde devam ettirilmesi hedeflenmektedir. Yüksek Öğretim Kurumunun işleyişinin yeniden düzenlenmesi, özel üniversitelerin kurulmasının teşvik edilmesi, yükseköğretimde kalite adına bir üst birimin kurulması (Yükseköğretim Kalite Ajansı), Bilimsel makale yayın sayısı bakımından dünyada ilk onda olma, rehberlik hizmetlerinde okul öncesinden başlayarak tüm eğitim kurumlarında uygulanır olması, yabancı dil eğitimi konusunda dünya sıtandartlarında bir eğitimle öğrencilere yabancı dilde yazlı ve sözlü yeterlilik kazandırma hedeflenmektedir [www.akparti.org.tr/parti/dosya-arsivi :134-136].

Türkiye'de 2011 yılından sonar Milli Eğitim Bakanlığı'nın merkez teşkilatı yeniden yapılandırılmıştır. Böylece bakanlığın fiziki ve teknolojik alt yapısı yeniden yapılandırılarak daha iyi hizmet sunması sağlanır hale getirilmiştir. Daha sonraki süreçte ülkede zorunlu eğitim 12 yıla çıkartılmış ve buna uygun şekilde müfredat yenilenmiştir. Kız öğrencilerin eğitimde geçirdiği süre bu sayede artmıştır. Özgürlüklerin genişletilmesi kapsamında eğitim kurumlarında serbest kıyafet uygulaması ve başörtüsü serbestliği sağlanmış ayrıca ünüversiyete girişte uygullan adaletsilikler ortadan kaldırılmıştır. Eğitim alanında yapılan tüm bu çalışmalar sonucunda ülkede öğrenci sayısı ve okullaşma oranlarında artış olmuş, Devlet destekli burs imkânlarından yararlanacak öğrenci sayısı artmış, Eğitim kurumlarında ki artışa parallel olarak 49'u vakıf 51'i devlet olmak üzere 100 yeni üniversite açılmıştır. Yüksek öğretime devam eden öğrencilerin kredi ve burs miktarında artış yapılmıştır [www.akparti.org.tr/parti/dosya-arsivi, s.76-80]. Anaokulunda ve ilköğretimde öğrenim gören öğrencilere süt dağıtma faaliyeti gerçekleştirilmiştir [Cankar ve Taş, 2017:199-200].

Adalet ve Kalkınma Partisi hükümeti 7 Haziran 2015'den itibaren Türkiye'yi yüksek insani gelişmişlik kategorisinde olan ülkeler içerisine sokmayı hedeflediğini belirtmiştir. Bu sebeple eğitimin geleceğe yatırım olduğunu ve eğitimin insan yaşamının kalitesini arttıran bir unsur olduğunu beyan etmiştir. Bu sebeple eğitimin önemi üzerinde durulmuş ve bu alanda yapılacak çalışmalar şu şekilde açıklanmıştır: Eğitimde kalite yükseltilerek ülkenin eğitim potansiyeli ortaya çıkartılması hedeflenmiştir. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığına bağlı hizmetlerin geliştirilmesi, eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması, öğretmen yetiştiren yüksek eğitim kurumlarının mefredatının çağın ihtiyaçlarına göre yeniden hazırlanması, Kamu Personel Seçme Sınavında tüm bölümlerde alan sınavının yapılması, eğitim kurumlarında öğrenciyi hayata hazırlayan ve öğrenmeyi öğreten özgüveni yüksek bireyler yetiştirmeyi hedeflenmiştir. Okullarda yabancı dil öğreniminin daha işlevsel hale getirilmesi, ayrıca eğitim için daha donanımlı mekanların oluşturulması, mesleki eğitimde tecrübenin arttırılması, eğitim-öğretimde kaliteyi artırma ve daha iyi şartlarda eğitim olanaklarından faydalanmak amacıyla yeni dersliklerin inşa edilmesi, eğitim ve öğretim için gerekli meteryallerin çağın şartlarına uygun hale getirilmesi ve öğretimin öğrenciyi merkeze alan bir yapıya büründürülmesi, zaman ve enerji israfının önüne geçmek amacıyla her öğrenciyi yaşadığı mekana en yakın eğitim kurumuna yerleşmesi, Yüksek öğretime geçiş sınavının yeniden düzenlenmesi, Yüksek Öğretim kurumlarının belirili alanlarda uzmanlaşmasının desteklenmesi, öğrenciler bir yüksek öğretim poğramına devam ederken aynı zamanda başka bir programda da yan dal çift ana dal yapabilme fırsatının verilmesi, Milli Eğitim Bakanlığı ve TÜBİTAK'ın verdiği yükseköğretim burslarının miktarının artırılması bu hedefler içerisinde yeralmaktadır [www.akparti.org.tr/parti/dosya-arsivi :81-87].

Yukarda bahsettiğimiz eğitimdeki değişiklikler doğrultusunda Türkiye'deki eğitim sistemine baktığımızda bu dönemde milliyetçilik-muhafazakârlık temelinde ulusal güvenliği temel alan milli bir siyaset anlayışının hakim olduğunu görmekteyiz. Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarda olduğu dönem boyunca eğitimin geleceğe yatırım olduğunu düşünmüş ve insanın yaşam kalitesini yükselten bir faaliyet olarak görmüştür. Öyleki yerli ve milli siyaset anlayışı eğitimin uygulandığı alanlarda da kendini göstermiştir. Bu manada göze çarpan belkide en önemli politika eğitim alanında çalışmaların yapılacağının beyan edilmiş olmasıdır. Bununla birlikte eğitimde kalite

anlayışı ile ilgili çalışmaların merkezden başlayarak tüm ülkeyi kapsayacak bir şekilde uygulamasının hedeflenmesi önemlidir.

Yine bu dönemde eğitimde fırsat eşitliği vurgulanmaya devam edilmiştir. Ayrıca yapılan müfredat değişiklikleri ile hem çağın gereklilikleri hem de kişinin ve toplumun değişen ihtiyaçlarını kapsayacak şekilde yenilendiği belirlenmiştir. Milliyetçi-muhafazakâr temelli bir anlayışın hakim olduğu eğitim sisteminin ülkedeki toplumsal aksaklıkları ortadan kaldıracağı düşüncesi, ayrıca okul türlerinde ve bölgeler arası eğitimde oluşan başarı farklarının ortadan kaldırılarak ülke genelinde eğitimsel faliyetler için geçerli bir fırtast eşitliğinin mümkün olabileceği düşüncesi mevcuttur.

SONUÇ

Bir ülkenin gelişmesinde ve kalkınmasında eğitim çok önemli bir paya sahiptir. Bu sebepten dolayı eğitim toplumları her anlamda etkiler ve şekillendirir. Eğitim bünyesinde bir çok toplumsal işlevi ve yaklaşımı barındırı. Birey ve toplum eğitim sayesinde birçok beceri ve özel yetenekler kazanmış olur ayrıca iktidarlar eğitim sayesinde topkuma etki ve tesir etme yetisi kazanmış olur. Bu yüzden eğitim modern ulul devletler için ideolojilerinin topluma yansıtılması ve Kabul ettirilmesinde çok önemli bir işlev görür bu nedenle eğitimin ideolojik bir yönüde bulunmaktadır. Ayrıca dünyaya bakıldığında gerek gelişmekte olan gerek gelişmiş ülkeler için nitelikli insan gücü büyük önem taşımaktadır. Bu nitelikli insan gücü eğitimle geliştirilmektedir. Beşeri sermayenin niteliklerini artırırken aynı zamanda bilgi üretimi, geliştirilmesi ve bunu teknolojiye uyarlama ile üretim sürecine katkı sağlamaktadır. Eğitimin seviyesi arttıkça ülkelerin rekabet edilebilir halleri iyileşmekte, toplumda birçok alanda da iyileşmeler sağlanmaktadır.

Sonuç olarak ülkemizde uygulanan güncel eğitim sistemi, 21. yüzyıl uluslararası eğitim standartlarına ulaşma konusunda kısmi iyileştirmeler yapmakla birlikte eğitimin ezberci yöntemi esas alarak sınav ve test ağırlıklı olması, edinilen bilginin gerçek yaşamda nasıl kullanılacağının öğretilememesi nedeniyle çok yönlü ve kalıcı bilgi edinmeyi sekteye uğratmaktadır. Bu durumda eğitim sistemimizin; yaratıcı ve yenilikçi düşünme ve bunlara açık olma, eleştirel düşünebilme ve problem çözme, karar verme, yeni yol ve yöntemlerini öğrenme, öğrendiklerini gerçek yaşamda kullanabilme, bilgi okur-yazarlığı, bilgi ve iletişim teknolojileri okur-yazarlığı, iyi iletişim becerileri, Türkçeyi iyi öğrenip doğru kullanma, bir yabancı dili temel düzeyde öğrenme, takım çalışmasına yatkınlık ve en az bir sanat dalı ile ilgilenmeye olanak sağlayacak iyileştirmelere ihtiyacı vardır. Tüm bu çıkarımlar doğrultusunda ülkemizde eğitim sisteminin hükümet politikalarının ötesine geçirilerek uzun soluklu bir devlet politikası haline getirilmesi gerekmektedir.

Kaynakça:

ADA, S., Z.N. BAYSAL (2015). Dünden Bugüne Türk Eğitim Sistemi ve Yapısı, Ankara, Pegem Akademi Yayınları.

AKYÜZ, Y. (1999). Türk Eğitim Tarihi. (Başlangıçtan 1999"a) İstanbul: Alfa Yay.

AKYÜZ, Y. (2012). Türk Eğitim Tarihi M.Ö. 1000 - M.S. 2012, Ankara, Pegem Akademi Yayınları.

ÇALCALI, Ö. (2009). ‘‘Türkiye’ de 1990 Sonrası Kamu Harcamaları İçerisinde Eğitim Harcamalarının Yeri ve Önemi’’, Yüksek Lisans Tezi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi, S.B.E. Tokat.

CANKAR, B. & TAŞ, A. (2017). “Milli Eğitim Bakanlarının Eğitim Faaliyetleri:(1996-2016)”, Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 7(2),193-197.

DEMIRTAŞ, B. (2008). “Atatürk Döneminde Eğitim Alanında Yaşanan Gelişmeler”. Akademik bakış, cilt-I-, sayı 2. Ankara.

DURAKOĞLU, A. (2010). Mari Montessori’ye göre Çocuğun Doğası ve Eğitim. Yayınlanmış Doktora Tezi. Ankara: Gazi Ünv. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi ABD.

GÜVEN, İ. (2014). Türk Eğitim Tarihi, Ankara, Pegem Akademi Yayınları.

İNAL, K. ve KAYMAK, M. (2014). Toplum ve Eğitim İlişkisinin Bilimi: Eğitim Sosyolojisi. Eğitim Sosyolojisi. Ed. M.Çağatay Özdemir. Ankara: Pegem Yayınları.

İNAL, K., Neoliberal Eğitim ve Yeni İlköğretim Müfredatının Eleştirisi, http://www.praksis.org/wpcontent/uploads/2013/04/014-Inal.pdf

KAYA, Y.K. (1974). İnsan yetiştirme düzenimiz, Politika Eğitim Kalkınma, Ankara.

KAYA, Y.K. (1974). İnsan yetiştirme düzenimiz, Politika Eğitim Kalkınma, Ankara.

SOFUOĞLU, A. (2012). "Eğitim Alanındaki İnkılaplar". Hacettepe ünv. Atatürk İlke ve İnkılapları Enstitüsü. http://www.ait.hacettepe.edu.tr/egitim/ait203204/II4.pdf

TUNÇEL, Ö. (2017). "AKP Dönemi Eğitim Politikalarına İlişkin Bir Örnek: Değerler Eğitimi", Kültür ve Siyasette Feminist Yaklaşımlar, 33 s.1-26.

YENER, Ö. & GÜL, A. & GÜLAÇTI, F. (2007). Demokratik Eğitim Politikası (Eleştirel Bir Yaklaşım), Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt-Sayı: 9-2 Yıl: 2007

https://www.akparti.org.tr/parti/dosya-arsivi/ (Erişim Tarihi: 05.10.2023)

İLAHİYAT FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN PEDAGOJİK FORMASYON DERSLERİNİN UZAKTAN EĞİTİM İLE İŞLENMESİNE YÖNELİK TUTUMLARI: HATAY MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

Rıdvan DEMİR
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Doç. Dr.
Türkiye, HATAY
ridvandemir@mku.edu.tr

Sinan SCHREGLMANN
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, PhD
Türkiye, HATAY
sinansch@gmail.com

ÖZET

Son yıllarda dünya genelinde Covid-19 gibi yaşanan salgın hastalıklar veya yıkıcı etkiye sahip doğal afetler yüz yüze eğitimin sağlıklı bir şekilde yapılmasına engel olmakta ve eğitim faaliyetleri bu süreçte uzaktan eğitim vasıtasıyla sürdürülmektedir. Dünya genelindekine benzer biçimde Türkiye'deki eğitim kurumlarında da pandemi veya doğal afetler gibi durumlarda uzaktan eğitim modeli ile eğitime devam edilmektedir. Bu kapsamda ülkemizde uzaktan eğitimin imkân ve sınırlılıkları üzerine eğitim alanında yapılan çalışmaların da aynı paralelde hızla arttığı görülmektedir. Ancak din eğitimi alanında ve pedagojik formasyon dersleri özelinde bu konuyla ilgili yapılan çalışmaların azlığı dikkat çekmektedir. Bu araştırmanın temel amacı, İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitim ile işlenmesine yönelik tutumlarını tespit etmektir. Bu temel amaç doğrultusunda öğrencilerin uzaktan eğitime yönelik tutum düzeyleri incelenmiş ve farklı değişkenlere yönelik ilişkileri araştırılmıştır. Çalışma, nicel ve nitel yöntemin bir arada kullanıldığı karma desene göre desenlenmiştir. Çalışmanın nicel bölümünde veri toplama aracı olarak pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitimine yönelik tutum ölçeği kullanılmıştır. Çalışmanın nitel bölümünde ise yarı yapılandırılmış görüşme sorularından faydalanılmıştır. Çalışmanın verileri, 2021-2022 eğitim-öğretim yılı bahar dönemi başında Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde öğrenim gören 294 öğrenciden elde edilmiştir. Araştırma sonucuna göre "Ev İnternetine Sahip Olma" değişkeni hariç, diğer değişkenlerin anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı ortaya çıkmıştır. Nitel verilerin sonucuna bakıldığında öğrencilerin genel olarak uzaktan eğitimin işlenmesinde bir sıkıntı yaşamadığı fakat yaşanan en büyük problemin teknik nedenlerle olduğu ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak öğrencilerin, pedagojik formasyon dersleri özelinde uzaktan eğitimin bazı yararlarının olduğunu düşünmekle birlikte uzaktan eğitimin, yüz yüze eğitimin yerine geçemediği şeklinde bir görüşe sahip oldukları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Pedagojik Formasyon, Uzaktan Eğitim, Salgın ve Doğal Afetler, Karma Araştırma, İlahiyat Fakültesi.

ATTITUDES OF FACULTY OF THEOLOGY STUDENTS TOWARDS TEACHING PEDAGOGICAL FORMATION COURSES THROUGH DISTANCE EDUCATION: THE CASE OF HATAY MUSTAFA KEMAL UNIVERSITY

Rıdvan DEMIR
Hatay Mustafa Kemal University, Assoc. Prof. Dr.
Turkey, HATAY
ridvandemir@mku.edu.tr

Sinan SCHREGLMANN
Hatay Mustafa Kemal University, PhD
Turkey, HATAY
sinansch@gmail.com

SUMMARY

In recent years, epidemic diseases such as Covid-19 or natural disasters with devastating effects around the world have prevented face-to-face education from being carried out in a healthy way. In these cases, educational activities are carried out through distance education, that is, educational institutions in Turkey continue education with the distance education model in cases such as pandemics or natural disasters. In this context, it is seen that the studies on the possibilities and limitations of distance education in our country in the field of education have increased rapidly in the same way. However, the scarcity of studies on this subject in the field of religious education and pedagogical formation courses is remarkable. The main purpose of this research is to examine the attitudes of the students of the faculty of theology towards distance education in pedagogical formation courses. In line with this basic purpose, the attitude levels of the students towards distance education were examined and their relationships towards different variables were investigated. The study was designed according to a mixed pattern in which quantitative and qualitative methods were used together. In the quantitative part of the study, the attitude scale of pedagogical formation courses towards distance education was used as a data collection tool. In the qualitative part of the study, semi-structured interview questions were used. The interview questions were prepared by the researcher and finalized after conducting a pilot study. The data of the study were collected at the beginning of the spring semester of the 2021-2022 academic year. The collection of the study data took approximately 25 days. According to the results of the research, it was revealed that the other variables did not differ significantly except for the "Having Home Internet" variable. When the results of the qualitative data are examined, it is revealed that the students did not have any problems in the processing of distance education in general, yet the biggest problem experienced was led by technical reasons. However, it is stated that distance education can be preferred by students in compulsory cases, yet it can never replace face-to-face education.

Key words: Pedagogical Formation, Distance Education, Natural Disasters, Mixed Research, Faculty of Theology.

GİRİŞ

İletişim teknolojilerindeki hızlı gelişmeler, eğitim yapısını ve biçimini önemli ölçüde etkilemekte, eğitimcileri yeni öğretim programları ve öğrenme-öğretme modelleri oluşturmaya zorlamaktadır. Bu bağlamda, son yıllarda oldukça fazla önemi artan bir öğrenme modeli de uzaktan eğitimdir. Uzaktan eğitim, öğrencilerin ve öğretmenlerin fiziksel olarak bir araya gelmeden, iletişim

teknolojileri ve internet aracılığıyla öğrenme ve öğretme faaliyetlerini gerçekleştirdiği bir eğitim yöntemidir [Kaya, 2006]. Bu yöntem, mekânsal sınırlamalardan bağımsız olarak eğitim alma veya sunma olanağı sağlar. Uzaktan eğitim, son dönemde özellikle Covid (19) vb. salgın hastalıklar veya doğal afetler gibi durumlar nedeniyle yüz yüze eğitimin yapılamadığı zaman ve mekân kısıtlamalarını ortadan kaldıran önemli bir eğitim modeli haline gelmiştir. Türkiye'de de Covid 19 salgını ile uzun bir süre yüz yüze eğitimin mümkün olmadığı durumlarda eğitimin aksamaması adına tercih edilen bu sistem çok uzun bir zaman geçmeden, 6 Şubat 2023 tarihinde vuku bulan Kahramanmaraş merkezli depremlerin ülke genelinde afet boyutuna ulaşan etkileri nedeniyle üniversitelerin eğitime devam etmek için tercih etmek durumunda kaldığı bir yöntem olmuştur. Bu doğrultuda uzaktan eğitim ile ilgili yapılan çalışmalarda artış olduğu görülmektedir. Çalışma yapılan alanlardan birisi de din eğitimi alanıdır. Bu çalışmanın temel amacı, İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitimle işlenmesine yönelik tutum ve görüşlerinin belirlenmesidir. Zira İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerine yönelik uzaktan eğitime bakışlarını inceleyen çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu açıdan çalışmanın alana katkısı olacağı ifade edilebilir.

YÖNTEM

Bu çalışmada, İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitimle işlenmesine yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla hem nitel hem de nicel yöntemlerin bir arada kullanıldığı karma bir yöntem benimsenmiştir. Çalışmanın evreni, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde 2022 yılı güz dönemi itibarıyla uzaktan eğitime devam eden 393 öğrencidir. Bu öğrencilerin 244'ü kadın; 149'u ise erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Fakat çalışmada sadece 294 öğrenciye ulaşılabilmiştir. Bu sebeple bu çalışmanın analizler 294 öğrenci üzerinden yürütülmüştür. Çalışmada nicel veri toplama aracı olarak Ağır, Gür, Okçu (2007) ve Demir (2020) tarafından yapılan araştırmalardan yararlanılarak geliştirilen "Pedagojik Formasyon Derslerinin Uzaktan Eğitimine Yönelik Tutum Anketi" kullanılmıştır. Araştırmada nitel veri toplama aracı olarak açık uçlu sorulardan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Çalışmadan elde edilen verilerin analizinde anketten elde edilen ortalama puan esas alınmıştır. Uzaktan eğitime yönelik tutum düzeylerinin yorumlanmasında; beşli Likert tipinde hazırlanan ölçek, 1'den 5'e kadar olan değerlendirme ölçeği olduğundan beş eşit parçaya bölünerek her seçeneğe karşılık gelen puan aralığı belirlenmiştir. Buna göre; 1,00-1,79 arası "kesinlikle katılmıyorum", 1,80-2,59 arası "katılmıyorum", 2,60-3,39 arası "kısmen katılıyorum", 3,40-4,19 arası "katılıyorum" ve 4,20-5,00 arası ise "kesinlikle katılıyorum" olarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR

İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitimle işlenmesine yönelik tutum ölçeğinde en yüksek ortalamanın $\bar{X}$=3,58 ile "*Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, istenildiği kadar tekrar edebilme esnekliği sağlar*" (madde 7); en düşük ortalamanın ise $\bar{X}$= 2,79 *"Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim öğrenmenin kalıcı olmasını sağlar*" (madde 5) maddelerine ait olduğu belirlenmiştir. Buna göre;4,20'nin üzerinde ortalama puanı olan hiçbir madde olmadığından "kesinlikle katılıyorum" düzeyinde bir madde tespit edilememiştir.

Tablo 1. Pedagojik Formasyon Derslerinin Uzaktan Eğitimle İşlenmesine Yönelik Tutum Puan Ortalamasına Ait Betimsel Veriler

Soru Maddesi	*X*	*SS*
1. Pedagojik formasyon dersi için uzaktan eğitim, geleneksel eğitimden daha etkilidir.	*2,85*	*1,34*
2. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim ile öğrenme, geleneksel eğitimle öğrenmeye göre daha zevklidir.	*2,88*	*1,35*
3. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim yaygınlaştırılmalıdır.	*2,96*	*1,35*
4. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim ile zaman daha etkili kullanılır.	*3,23*	*1,33*
5. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim öğrenmenin kalıcı olmasını sağlar.	*2,79*	*1,31*
6. Pedagojik formasyon dersi için uzaktan eğitimde ölçme ve değerlendirme sonucunun hemen alınması öğrenci motivasyonu arttırır.	*3,20*	*1,23*
7. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, istenildiği kadar tekrar edebilme esnekliği sağlar.	*3,58*	*1,26*
8. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimde zaman ve mekân kısıtlaması olmaması eğitimin sürekliliğini sağlar.	*3,48*	*1,26*
9. Pedagojik formasyon derslerini uzaktan eğitimle ile öğrenmekten hoşlanırım.	*3,03*	*1,30*
10. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, geleneksel eğitim uygulamalarında ortaya çıkan birçok problemin çözümünden daha etkilidir.	*2,99*	*1,24*
11. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimle herkes kendi düzeyinde eğitim alabilir.	*3,07*	*1,21*
12. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim işitsel, görsel tasarımlar ve teknoloji yoluyla etkili öğrenmeyi sağlar.	*3,29*	*1,17*
13. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimle bireylerin başarı süreçleri daha kolay takip edilebilir	*2,98*	*1,20*
14. Pedagojik formasyon derslerinde eğitimin en iyi şekilde gerçekleşmesi için yüz yüze etkileşim gereklidir.	*3,52*	*1,19*
15. Pedagojik formasyon derslerinde geleneksel eğitim, uzaktan eğitimden daha yararlıdır.	*3,42*	*1,21*
16. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, uygulama bakımından sıkıntı oluşturur.	*3,39*	*1,17*

17. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimde, eğitim ortamının kontrolü sağlıklı bir şekilde yapılamaz.	*3,37*	*1,21*
18. Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, geleneksel eğitimin yerine geçemez.	*3,38*	*1,23*
Toplam	*3.18*	*1,25*

3,40 ile 4,19 arasında olup "**katılıyorum**" düzeyindeki maddeler; *"Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, istenildiği kadar tekrar edebilme esnekliği sağlar*" (madde 7); "*Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimde zaman ve mekân kısıtlaması olmaması eğitimin sürekliliğini sağlar*" (madde 8); *"Pedagojik formasyon derslerinde eğitimin en iyi şekilde gerçekleşmesi için yüz yüze etkileşim gereklidir" (madde 14); "Pedagojik formasyon derslerinde geleneksel eğitim, uzaktan eğitimden daha yararlıdır"* (madde 15) maddeleridir. Bu durumda öğrencilerin pedagojik formasyon derslerinde eğitimin en iyi şekilde gerçekleşmesi için yüz yüze etkileşimin gerekli ve uzaktan eğitimden daha yararlı olduğunu düşünmelerinin yanı sıra uzaktan eğitimde zaman ve mekân kısıtlamasının olmaması ve istenildiği kadar tekrar edebilme esnekliği sağlaması, uzaktan eğitimin olumlu yanları olarak görülmektedir.

2,60 ile 3,39 arasında olup "**kısmen katılıyorum**" düzeyindeki maddeler; *Pedagojik formasyon dersi için uzaktan eğitim, geleneksel eğitimden daha etkilidir* (madde 1); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim ile öğrenme, geleneksel eğitimle öğrenmeye göre daha zevklidir* (madde 2); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim yaygınlaştırılmalıdır* (madde 3); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim ile zaman daha etkili kullanılır* (madde 4); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim öğrenmenin kalıcı olmasını sağlar* (madde 5); *Pedagojik formasyon dersi için uzaktan eğitimde ölçme ve değerlendirme sonucunun hemen alınması öğrenci motivasyonu arttırır* (madde 6); *Pedagojik formasyon derslerini uzaktan eğitimle ile öğrenmekten hoşlanırım* (madde 9*); Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, geleneksel eğitim uygulamalarında ortaya çıkan birçok problemin çözümünden daha etkilidir* (madde 10); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimle herkes kendi düzeyinde eğitim alabilir* (madde 11); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim işitsel, görsel tasarımlar ve teknoloji yoluyla etkili öğrenmeyi sağlar* (madde 12); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimle bireylerin başarı süreçleri daha kolay takip edilebilir* (madde 13); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, uygulama bakımından sıkıntı oluşturur* (madde 16); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimde, eğitim ortamının kontrolü sağlıklı bir şekilde yapılamaz* (madde 17); *Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitim, geleneksel eğitimin yerine geçemez* (madde 18) maddeleridir.

2,59'un altında ortalama puanı olan hiçbir madde olmadığından "katılmıyorum" ve "kesinlikle katılmıyorum" düzeyinde hiçbir madde tespit edilememiştir. İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan öğretimine yönelik tutum puanı ortalamasının $\overline{X}$=3,18 olduğu görülmektedir. Bu puan değeri "kısmen katılıyorum" düzeyine denk gelmektedir. Buna göre öğrenciler uzaktan eğitimin bazı yararlarının olduğunu ifade etseler de uzaktan eğitimin yüz yüze eğitimin yerine geçemediği şeklindeki bir görüşe sahip olduklarını ortaya çıkarabilir.

Bu kapsamda ayrıca öğrencilerin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan öğretimine yönelik tutum puanları "Cinsiyet, Ev İnternetine Sahip Olma, Mezun Olunan Lise Türü, Sınıf, Günlük İnternet Kullanım Süresi, Uzaktan Öğretime Bağlanılan Cihaz" gibi değişkenler açısından değerlendirilmiş olup sadece ev internetine sahip olma değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunduğu (Tablo 1) diğer değişkenler açısından anlamlı bir fark bulunmadığı söylenebilir.

Tablo 2. Ev İnternetine Sahip Olma Değişkenine Göre Uzaktan Eğitime Yönelik Tutum Düzeyi Sonuçları

Değişken	**Ev İnterneti**	**N**	$\bar{x}$	**S**	**sd**	**t**	**p**
Uzaktan Öğretime	Var	200	3.24	.64	292	2.051	.041*
Yönelik Tutum	Yok	94	3.08	.65			

* p<.05

Tablo 4 incelendiğinde öğrencilerin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitimine yönelik tutum düzeylerinin ev internetine sahip olma değişkeni açısından anlamlı farklılık gösterdiği görülmektedir ($t_{(292)} = 2.051$, $p<.05$). Ortalamalar incelendiğinde ev internetine sahip olan öğrencilerin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitimle işlenmesine yönelik tutum düzeylerinin ($\bar{X}$=3.24), ev internetine sahip olmayan öğrencilerin tutum düzeylerine ($\bar{X}$=3.08) göre daha yüksek olduğu söylenebilir.

Çalışmanın nitel verilerini elde etmek için yapılan görüşmeler kapsamında şu sorular sorulmuştur. 1- “**Pedagojik formasyon derslerinde metot olarak tercih edilen uzaktan eğitimin verimli geçtiğini düşünüyor musunuz? Neden?”** sorusu sorulmuştur. Öğrencilerin yanıtları incelendiğinde genel olarak katılanlar ve katılmayanlar olduğu görülmektedir. 2- **Pedagojik formasyon dersi için uzaktan eğitim sırasında yaşadığınız sorunlar nelerdir?” sorusu sorulmuştur.** Öğrencilerin yanıtları incelendiğinde neredeyse bu soruna ilişkin tüm yanıtların teknik problemlerden kaynaklandığı ifade edilmektedir. 3-**Pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimin yaygınlaştırılması hakkındaki düşünceleriniz nelerdir**?” sorusu sorulmuştur. Öğrencilerin yanıtları incelendiğinde uzaktan eğitimin yaygınlaştırılmaması, ancak zorunlu durumlarda tercih edilmesinin gerektiğini genel olarak ifade edilmiştir. 4- **Pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitimle işlenmesinin avantajları var mıdır? Varsa nedir?”** sorusu sorulmuştur. Öğrencilerin yanıtları incelendiğinde zaman açısından tasarruf, ders kayıtlarının tekrar öğrencinin kendi hızında ilerleyerek izlemesi, verimli olduğu ve stresi azalttığına ilişkin görüşlerin ön planda olduğu anlaşılmaktadır.

SONUÇ

Bu araştırmanın temel amacı İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitim ile işlenmesine yönelik tutum ve görüşlerini tespit etmektir. Çalışma nicel ve nitel yöntemin bir arada kullanıldığı karma desene göre desenlenmiştir. Çalışmanın nicel bölümünde veri toplama aracı olarak pedagojik formasyon derslerinin uzaktan eğitime yönelik tutum ölçeği kullanılmıştır. Bu kapsamda öğrencilerin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan öğretimine yönelik tutum puanları “*Cinsiyet, Ev İnternetine Sahip Olma, Mezun Olunan Lise Türü, Sınıf, Günlük İnternet Kullanım Süresi, Uzaktan Öğretime Bağlanılan Cihaz*” gibi değişkenler açısından değerlendirilmiş olup sadece ev internetine sahip olma değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunduğu diğer değişkenler açısından anlamlı bir fark bulunmadığı söylenebilir. Sonuç olarak ev internetine sahip olan öğrencilerin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan öğretimine yönelik tutum düzeylerinin, ev internetine sahip olmayan öğrencilerin tutum düzeylerine göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan öğretimine yönelik tutum düzeylerinin belirlenmesi amacıyla “min., maks.”, ortalama puan ve standart sapma hesaplanmıştır. Uzaktan öğretimine yönelik tutum düzeylerinin yorumlanmasında; Ölçekte kullanılan beşli Likert Ölçeği, 1’den 5’e kadar olan değerlendirme ölçeği olduğundan beş eşit parçaya bölünerek her seçeneğe karşılık gelen puan aralığı belirlenmiştir. Buna göre; 4,20’nin üzerinde ortalama puanı olan hiçbir madde olmadığından “kesinlikle katılıyorum”

düzeyinde bir madde tespit edilememiştir. Ayrıca 2,59'un altında ortalama puanı olan hiçbir madde olmadığından "katılmıyorum" ve "kesinlikle katılmıyorum" düzeyinde hiçbir madde tespit edilememiştir.

İlgili verilerin istatistiksel olarak yorumlanması sonucunda özetle; öğrencilerin pedagojik formasyon derslerinde eğitimin en iyi şekilde gerçekleşmesi için yüz yüze etkileşimin gerekli ve uzaktan eğitimden daha yararlı olduğu düşüncesine katıldıkları anlaşılmaktadır. Bu verilerden hareketle öğrencilerinin, uzaktan eğitimin pandemi döneminde eğitim ihtiyaçlarını karşılayan fakat yüz yüze eğitim kadar verimli olmayan bir uygulama olduğu görüşünde oldukları sonucu ortaya çıkmaktadır. Diğer taraftan uzaktan eğitimde zaman ve mekân kısıtlamasının olmaması ve istenildiği kadar tekrar edebilme esnekliği sağlaması, uzaktan eğitimin olumlu yanları olarak görülmektedir. İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerinin uzaktan öğretimine yönelik tutum puanı ortalamasının $\overline{X}$=3,18 olduğu görülmektedir. Bu puan değeri "kısmen katılıyorum" düzeyine denk gelmektedir. Buna göre öğrenciler uzaktan eğitimin bazı yararlarının olduğunu ifade etseler de uzaktan eğitimin yüz yüze eğitimin yerine geçemediği şeklindeki bir görüşe sahip olduklarını ortaya çıkarabilir. Nitekim bu durum öğrencilerin vermiş olduğu nitel bulgular ile de örtüşmektedir.

Salgın, deprem vb. doğal afet sebebiyle zorunlu olarak tercih edilen uzaktan eğitimin olumsuz yanları da vardır. Nitekim bu çalışmada da bu tür uzaktan eğitimin olumsuz yanları ortaya çıkmıştır. Uzaktan eğitim sürecinde öğrenciler çok büyük oranda internet, bilgisayar, şebeke bağlantı sorunları, uzaktan eğitim sistemine girişte yaşanan aksaklıklar, elektrik kesintileri gibi teknik problemlerden söz etmişlerdir. Sonuç olarak öğrencilerin pedagojik formasyon derslerinde uzaktan eğitimin yaygınlaştırılması hakkındaki düşüncelerine bakıldığında genel olarak uzaktan eğitimin yaygınlaştırılmaması, ancak zorunlu durumlarda tercih edilmesinin gerektiği ön plana çıkmaktadır.

Kaynaklar:

Ağır, F., Gür, H., ve Okçu, A. (2007). Uzaktan eğitime karşı tutum ölçeği geliştirmesine yönelik geçerlik ve güvenirlik çalışması. *e-Journal of New World Sciences Academy Social Sciences*, *3*(2), 128–139.

Demir, B. (2020). Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Uzaktan Eğitim İle Yürütülen Matematik Derslerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi, *International Social Mentality and Researcher Thinkers Journal*, 6(39): 2448-2454.

Kaya, Z. (2006). *Öğretim Teknolojileri Ve Materyal Geliştirme*. Ankara: PegemA Yayıncılık.

HUZUREVİ YAŞLILARINDA YALNIZLIK; MANEVİ BAŞA ÇIKMA BAĞLAMINDA BIR ARAŞTIRMA

Abdullah DAĞCI
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi,
Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü, Dr. Öğr. Üyesi
Türkiye, KARAMANOĞLU
adagci@kmu.edu.tr; ORCİD: 0000-0003-1540-1256

ÖZET

Yalnızlık, genel olarak sosyal ilişkilerdeki yoksunluk ve yetersizlikten kaynaklanan, bireyleri pek memnun etmeyen, psikolojik bir durumdur. Yaşanılan çevreden uzaklaşma, başkaları tarafından reddedilme, topluma yabancılaşma gibi unsurlar yalnızlığa yol açar. Yalnızlığın çeşitli türleri vardır. *Yapayalnızlık* (lonesomeness) başkalarıyla beraber olmayı isterken yine de onlardan uzak olmak; *tek başınalık* (aloneness) başkalarıyla beraber olmayı istemeyerek onlardan uzak olmak; *yalnızlık* (loneliness) boşlukta hissetme ve kendini bırakmak. Yaşlılık döneminde maruz kalınan başlıca durumlardan olan yalnızlığı sağlık durumu, kendini toplumdan soyutlama, yeni şartlara uyum sağlama, terk edilme duygusu, stres gibi faktörler etkiler. Yaşlılar özellikle emekliliğe ayrıldıklarında, yalnızlık ve başkalarına bağımlı olma gibi yaşlılığa uyum sorunları yaşayabilir. Yaşlı birey utangaç ve çekingen bir kişiyse, yalnızlık yaşlılıkta ciddi bir sorun haline gelebilir. Huzurevi gibi kurumsal yapıda yaşayan, kendilerini yalnız hisseden yaşlılar, genelde dünyalarını, kendi odalarında kurup dış olaylara karşı tepkisiz bir şekilde yaşamlarını sürdürmektedir. Bunun sonucunda kendisini hayattan izole eden yaşlı, girmiş olduğu bunalımdan ve yalnızlıktan kendini alıkoyamaz. Yaşlılık döneminde yeni arkadaşlıklar edinmek zor olduğu için bu dönemde eski arkadaşlıklar sürdürülmek istenir. Bu isteğe rağmen, eski arkadaşların giderek azalması yaşlıların arkadaş ilişkilerini sınırlandırır. Yaşlı hastalarda yalnızlık hissi en sevdiği yakınından uzaklaştığı zaman ortaya çıkar. Yıllardır beraber yaşadığı, aynı kaderi, üzüntüyü, sıkıntıyı, sevinci paylaştığı eşler ayrıldığında yaşlılar yalnızlık hissini derinden hisseder.

Araştırmanın amacı huzurevi yaşlılarının yalnızlıklarını, manevi başa çıkma açısınındın araştırmaktır. Ayrıca huzurevi yaşlılarının yalnızlıklarını analiz ederek kategoriler oluşturmak ve yalnızlıkları ile başa çıkabilmelerine yönelik maneviyat ile ilişkili içerikler sunmak da araştırmanın amaçları arasındadır. Araştırma, fenomenolojik araştırma deseni kapsamında gerçekleştirilmiş ve veri toplama aşamasında kaynak tarama, gözlem ve ikili görüşme teknikleri kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu Sinop, Konya ve Kastamonu il merkezlerinde bulunan üç huzurevindeki 24 yaşlıdan oluşmaktadır. Veri toplama sürecinde öncelikle alanyazın taranarak huzurevi yaşlılarının yalnızlığına ilişkin veriler değerlendirilmiştir. Ardından Sosyal Hizmetler Bakanlığı'ndan resmi izinler ve etik kurulundan etik izin belgesi alınarak huzurevinde katılımsız ve katılımlı gözlemler yapılmıştır. Sonra ikili görüşmeler için katılımcılar belirlenmiş ve bu yaşlılar ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Bu kuruluşlarda gerçekleştirilen gözlemler ve ikili görüşmeler, yaşlılarda yalnızlık konusuyla ilişkili literatürdeki çalışmalar ve alan uzmanlarının görüşleri yardımıyla yaşlılarda yalnızlık ile ilişkili kategoriler oluşturulmuştur. İkili görüşmelerden elde edilen verilerden yola çıkarak yaşlıların yalnızlığa ilişkin ifadelerinden yakın çevrelerinden ayrılmayla ilişkili yalnızlık, aile fertlerinden ayrılmayla ilişkili yalnızlık, eşinin vefat etmesi ya da eşinden ayrılmayla ilişkili yalnızlık, emekliye ayrılmayla ilişkili olarak yalnızlık gibi sınıflandırmalar oluşturulmuştur. Sonuç olarak huzurevi yaşlılarının yalnızlık düzeylerinin oldukça fazla olduğu, yalnız hissetmelerine farklı etkenlerin neden olduğu, yalnızlık ihtiyaçlarının karşılanması için manevi açıdan içeriklerin sunulmasının bir ihtiyaç olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Geroonto-psikoloji, Huzurevi, Yaşlı, Yalnızlık, Manevi Başaçıkma.

LONELINESS IN NURSING HOME RESIDENTS: A STUDY IN THE CONTEXT OF SPIRITUAL COPING

Abdullah DAGCI
Karamanoglu Mehmetbey University,
Faculty of Literature, Department of Psychology,
Assist. Prof. Dr.
Turkey, KARAMANOGLU
adagci@kmu.edu.tr
Orcid: 0000-0003-1540-1256

SUMMARY

Loneliness is a psychological condition that generally results from deprivation and inadequacy in social relationships and does not satisfy individuals. Factors such as moving away from the environment, rejection by others, and alienation from society lead to loneliness. There are various types of loneliness. *Lonesomeness*: wanting to be with others but still being away from them; *aloneness*: being away from others by not wanting to be with them; *loneliness*, feeling empty and abandoning oneself. Loneliness, experienced in old age, is affected by factors such as health status, isolating oneself from society, adapting to new conditions, feeling of abandonment, and stress. Elderly people may experience adaptation problems such as loneliness and dependence on others, especially when they retire. If the elderly person is a shy and timid person, loneliness can become a serious problem in old age. Elderly people who reside in institutional structures such as nursing homes have generally felt lonely in their own rooms and remain unresponsive to external events. Because of those, the elderly person, isolated from life, cannot prevent himself/herself from feeling depressed and lonely. Since it is difficult to make new friends in old age, it is aimed to maintain old friendships during this period. Despite, the gradual decrease in old friends limits the friendship relations of the elderly. The loneliness feeling in elders occurs when they move away from their loved ones. When separating spouses with whom they have lived together for years and shared the same fate, sadness, distress and joy; the elders feel the feeling of loneliness deeply.

The aim of the research is to investigate the loneliness of nursing home elders in terms of spiritual coping. It is aimed to analyze the loneliness of nursing home elderly people, create categories and present content related to spirituality to help them cope with their loneliness. The research was carried out with phenomenological research design, and literature review, observation and bilateral interview techniques were used. The study group consists of 24 elders in three nursing homes in Sinop, Konya and Kastamonu. During the process, first, the literature was reviewed and data regarding the loneliness of nursing home elders were evaluated. Then, official permissions were obtained from The Ministry of Social Services and the ethical permission were obtained from ethics committee, and observations were done. Then, participants were determined for bilateral interviews and interviews were held. Categories were created through observations and bilateral interviews conducted in these organizations, studies in the literature on the loneliness of elders, and the field experts' opinions. Based on the data obtained from bilateral interviews, classifications such as loneliness associated with separation from immediate surroundings, separation from family members, the death of a spouse or separation from spouse, and with retirement were created from the statements regarding loneliness. As a result, it has been determined that the loneliness levels of nursing home elders are quite high, different factors cause them to feel lonely, and there is a need to provide spiritual content to meet their loneliness needs.

Key words: Geronto-psychology, Nursing home, Elderly, Loneliness, Spiritual copying.

GİRİŞ

İlginin kendilerine yöneltildiği ve bireylerin kendi hayatını yeniden değerlendirdiği yaşlılık dönemine hâkim olan duyguların başında yalnızlık gelir. Bazen yaşlı yalnızlık ile başarılı bir şekilde başa çıkabilirken bazen de yenilgiyi kabullenerek kalitesiz bir yaşlılık dönemi geçirir. Diğer yandan bazı yaşlılar tek başına mutlu yaşamayı becerebilirken, bazıları da kalabalık bir ortamda kendilerini yalnız hisseder [Medina, 1993:8]. Psikolojik açıdan kendisini yalnız hissetmesi, çevresine uyumda güçlük yaşaması, aile içi rol ve statüsünü kaybetmesi gibi durumlar, yaşlıyı psikolojik açıdan yıpratıcı nedenlerdendir.

Yalnızlık; genel olarak sosyal ilişkilerdeki yoksunluk ve yetersizlikten kaynaklanan, bireyleri pek memnun etmeyen, psikolojik bir durumdur. Sullivan yalnızlığı; kişilerarası yakınlık gereksiniminin yetersiz olarak karşılanması sonucu ortaya çıkan, oldukça rahatsız edici ve hoş olmayan bir deneyim olarak tanımlar. Sadler'e göre yalnızlık; birey için önemli bir kişinin kaybı sonucunda yaşanan ya da başkalarından uzaklaşma duygusunun eşlik ettiği rahatsız edici bir duygu durumudur. Rook'a göre yalnızlık; bireyin başkaları tarafından anlaşılmadığını ve reddedildiğini hissettiğinde, başkalarından uzaklaşıp yabancılaştığında ya da sosyal bütünleşme ve duygusal yakınlık sağlayan etkinliklerde uygun sosyal eşlerin bulunmayışı ile ortaya çıkan bir duygusal rahatsızlık durumudur. Sadler yalnızlığı kişilerarası, psikolojik, sosyal, kültürel ve kozmik olarak gruplandırırken Young ise uzun süreli, durumsal ve geçici olarak kategorilendirmiştir. Peplau ve Perlman'a göre yalnızlık algılamaya göre değişir, sosyal ilişkilerdeki yetersizlikten kaynaklanır ve hoş bir deneyim değildir. Peplau yalnızlık kavramını yapayalnızlık, tek başınalık ve yalnızlık olarak sınıflandırmıştır. *Yapayalnızlık* (lonesomeness) başkalarıyla beraber olmayı isterken yine de onlardan uzak olmayı; *tek başınalık* (aloneness) başkalarıyla beraber olmayı istemeyerek onlardan uzak olmayı; *yalnızlık* (loneliness) boşlukta hissetme ve kendini bırakmayı ifade eder. Tek başınalık tercih edilen bir durum iken yapayalnızlık ve yalnızlık ise maruz kalınan bir durumdur. Yalnızlığın kültürel boyutta ifade edilişinde farklılıklar vardır. Doğu toplumlarında yalnızlık daha çok terk edilmişliği ve kimsesizliği çağrıştırırken Batı toplumlarında tek başına olabilmek, bireyleşmek, ayrışmak gibi anlamlar ifade eder [Akt.: Öz, 2010].

Araştırmanın amacı huzurevi yaşlılarının tek başınalık ile ilişkili gereksinimlerinin neler olduğunu ikili görüşmeler ile araştırmak, elde edilen verileri analiz ederek tek başınalıkla ilişkili gereksinimleri kategorilendirmektir. Bu amaçla yalnızlık, huzurevi yaşlılarından elde edilen veriler üzerinden manevi başa çıkma bağlamında değerlendirilmiştir. Huzurevi yaşlıları üzerinde gerçekleştirilen bu araştırma kapsamında kullanılan '*manevi başa çıkma*' kavramı operasyonel olarak "Olumsuz yaşam olaylarının üstesinden gelme sürecinde, bireyin manevi açıdan daha güçlü hale gelmesi için maneviyat ile ilişkili argümanların kullanılması" şeklinde tanımlanmıştır.

1. Yöntem

Çalışmaya başlamak için etik kurul raporu ve resmi izinler alınmıştır. Araştırmanın evreni Sinop, Konya ve Kastamonu il merkezlerindeki üç huzurevinde kalan bütün yaşlılar; örneklemi ise bu huzurevlerinde kalan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 24 yaşlıdır. Araştırmada fenomenolojik yöntem takip edilmiş, veri toplamak amacıyla ikili görüşmeler yapılmıştır. Verileri elde ederken yarı-yapılandırılmış görüşme formundan yararlanılmıştır. Araştırmadan elde edilen verileri değerlendirmeye tabi tutmadan önce yalnızlık ile ilgili yapılmış araştırmalar taranmış ve yaşlılık dönemi yalnızlığına dair bir ön bilgi edinilmiştir. Katılımcıların yaşları 63 ile 97 arasında değişmektedir ve yaşları ortalaması 77.41'dir. Huzurevinde kalma süreleri 1 yıl ile 11 yıl arasında değişmektedir ve huzurevinde kalma yılları ortalaması 3.87'dir. Araştırmaya katılan kadın (%50; n: 12) ve erkek (%50; n: 12) oranı eşittir, katılımcıların yarısından fazlasının eşi vefat etmiştir (%58,33; n: 14) ve örneklemin çoğunluğu hayatlarının en uzun süresini il merkezinde geçirmiştir (%66,67; n: 16). Diğer yandan büyük çoğunluğunun çocukları varken (%79.17; 19)

kardeşi olanların oranı da oldukça yüksektir (%70,83; n:17). Araştırmadaki ana soruların bazıları şunlardır: *Yaşlılık sizce insan yaşamında nasıl bir dönemdir? Size göre yalnızlık ne demektir? İnsan kendisini ne zaman yalnız hisseder? Sizce yalnızlık olumlu mudur, yoksa olumsuz mudur? Huzurevinde yalnızlık çekiyor musunuz? Yalnız olmayı ister misiniz? Huzurevinde zamanınızı nasıl geçiriyorsunuz, neler yapıyorsunuz? Arkadaşlarınızla birlikteyken yalnızlık hisseder misiniz? Yakınlarınızla görüşme sıklığınız nedir?*

2. Bulgular ve Tartışma

Yaşlılık döneminde maruz kalınan başlıca durumlardan olan yalnızlığı sağlık durumu, kendini toplumdan soyutlama, yeni şartlara uyum sağlama, terk edilme duygusu, stres gibi faktörler etkiler. Katılımcılarla yapılan görüşmelerde yaşlılarda karşılaşılan ve onları en fazla etkileyen psikolojik sorunların başında yalnızlık ve çevreye uyum sorunu geldiği ortaya çıkmıştır. Huzurevi yaşlıları üzerinde yapılan bu araştırma kapsamında gerçekleştirilen ikili görüşmeler analiz edilmiş ve yalnızlıkla ilişkili ifadeler sistematik bir şekilde incelenmiştir. Buna göre huzurevi yaşlılarının yalnızlıklarını tetikleyen çok sayıda etken olduğu tespit edilmiştir. Ardından alanyazındaki tek başınalık ile ilişkili araştırmalar, yapılan gözlemler ve alan uzmanlarının yardımıyla huzurevi yaşlılarında tek başınalık konusunun on üç açıdan ele alınabileceğine karar verilmiştir.

2.1. Kimsesiz kaldığını hissetmeyle ilişkili yalnızlık

Yaşlılık döneminde manevî yıkıntılara neden olan sorunların başında yalnızlık duygusu gelir [Gorman & Sultan, 2014:370]. Bu bağlamda yaşlılıkta bir yandan sosyal temas giderek daha da azalırken diğer yandan çocukların evden ayrılması, arkadaş ve eşinin ölmesiyle birlikte yalnızlık ortaya çıkar [Kökenek, 2012]. Bu noktada kendi düşünce, duygu ve davranışlarıyla yaşamlarını özgürce yönlendiremeyen insanlar başkalarının beklentilerini karşılamaya odaklanırlar. Bu insanlar, bağımlı olmaya mahkûm olurken yalnızlık duygusunu da beraberinde yaşarlar [Öz, 2010: 93]. Bazı yaşlılar tarafından; "*Bütün çocuklarım etrafa dağıldı, evde benden başka kimse kalmayınca da buraya geldim. Çocuklarım da hiç "Neden gidiyorsun?" diye sormadılar. Evde de yalnızdım, şimdi de yalnızım.*" [B10, Erkek, 81], "*Huzurevinde iken insan her zaman birilerini yanında ister.*" [A15, Kadın, 77] gibi düşüncelerin dile getirilmesinden yola çıkarak, kimsesiz kaldığını hissetmelerinin yalnızlığa yol açan unsurlardan olduğu söylenebilir.

2.2. Huzurevi ortamına uyum sağlayamamaya bağlı yalnızlık

Yaşlılar özellikle emekliliğe ayrıldıklarında, yalnızlık ve başkalarına bağımlı olma gibi yaşlılığa uyum sorunları yaşayabilir [Kalınkara, 2011:24]. Yaşlı birey utangaç ve çekingen bir kişiyse, yalnızlık yaşlılıkta ciddi bir sorun haline gelebilir. Buna bağlı olarak çevresiyle iletişime geçmede sorunlar yaşayan yaşlıya, yalıtılmışlık duygusu hâkim olur [Hofling & Leininger, 1981:183]. Bu nedenle yaşlının kendisini yalnız hissetmesi ve çevresine uyumda güçlük yaşaması, psikolojik açıdan depresyona yöneltir [Duyan vd., 2014:321]. Bir katılımcının "*Ziyaretçilerimiz geldiğinde, onların birkaç gün kalabileceği yerler yapılsa, birlikte zaman geçirsek çok güzel olur. En azından birkaç gün kalsalar yalnız olmadığımızı anlarız. Bunun yapılması maddî yardımdan çok daha önemlidir.*" [B4, Kadın, 63] düşünceleri, yeni insanlarla iletişime geçilememesinin uyum sorununa yol açtığına ve bu durumun da yalnızlığa neden olduğuna bir örnek olabilir.

2.3. Hayattan kopma ve boşlukta olduğunu düşünmeyle ilişkili yalnızlık

Yaşlılıkla ilgili beklentiler ve kaygıların temelinde, öncelikle ekonomik beklentilerin olduğu algılansa da ayrıntılı bir incelemede yaşlılığın başlıca sorunlarının başında bağımsızlığın kaybı, işe yaramama hissi ve yalnızlık düşüncelerinin olduğu görülür [Baran vd., 2011:231]. Pozisyon ve rol değişimleriyle hayattan peyder pey kopmanın gerçekleştiği yaşlılık döneminde, çevresi tarafından bireyin 'yaşlı' olarak nitelenmesiyle sosyal yaşlanma derinden hissedilir [Baran vd., 2011:4]. Bireyselleşmenin yüksek olduğu bir yaşam biçimi olan şehir hayatı, ailevî bağların zayıflamasına ya da kopmasına yol açar [Canatan, 2008:77]. Bazı yaşlılar tarafından; "*Çalışmayı bıraktım, o zaman yaşlandığımı anladım. Çalışırken çok arkadaşım vardı, emekli olunca hepsinden uzak kaldım.*"

[A18, Erkek, 65], "*Yurtdışında kendimi yalnız hissettim ve Türkiye'ye geldim. Burada da oğlum ve gelinimle kalacaktım. Ama hem oğlum ve gelinimin hem de kardeşlerimin bana bakmayacağını anladım, bu nedenle huzurevine kaydoldum. Ailemden uzak olduğum için burada da yalnızım.*" [B11, Erkek, 76] gibi ifadelerin paylaşılması, hayattan kopmaya ve kendini boşlukta hissetmenin yalnızlığa neden olduğuna örnek teşkil edebilir.

2.4. Arkadaşsızlığın yol açtığı yalnızlık

Arkadaşlık, yaşamın ilk yıllarından itibaren olumlu benlik saygısı oluşturmada ve benlik farkındalığı geliştirmede önemli bir karşılıklı ilişki biçimidir. Her yaş döneminde arkadaşlığa yüklenen anlamlar farklı olsa da karşılıklı anlayış, hoş vakit geçirme ve ilişkiye özen gösterme genel beklentilerdir. Bu bağlamda bireyler iş hayatı gibi sürekliliği olan örüntüler içinde arkadaşlık kurar ve bu ilişkilerini daha geniş çevrede devam ettirir [Canatan, 2008:74]. Diğer yandan yakın ilişkilerde karşılıklı sevgi ve yakınlık duygusu bulunur. Benlik saygısı yüksek kişiler, olumlu ve doyumlu kişilerarası ilişkiler kurarken hem kendilerini hem de başkalarını kabul edip saygılı davranırlar [Öz, 2010: 76]. Bunun tam tersi bir durumda tutum ve davranışlara öfke hâkim olur. Bu öfkenin maskelenmesi ise iletişim engellerine yol açarken yıkıcı öfke ve kızgınlık duygusu da düşmanlığı besler. Öfkenin uygun ifade edilmemesi ise bireyin kendisine ve başkalarına zarar vermesine neden olabilir [Gorman & Sultan, 2014:74]. Katılımcılar tarafından paylaşılan; "*Burada zaman geçirecek çok arkadaş var, bu yaşa kadar gelmiş ama terbiye öğrenmemiş insanlar var. Bazen kâğıt oynadığımız arkadaşlarım var, onlar da olmasa buradaki insanlarla yaşayamam.*" [B9, Erkek, 69], "*Bir arkadaştan ne istenir ki? İki laf konuşsun, kötü söz söylemesin, dedikodu etmesin. Fakat eski arkadaşlıklar burada yok. Burada herkes farklı telden çalıyor. Yurttan sesler korosu.*" [A3, Kadın, 77] gibi ifadeler, olumsuz bir kişilik yapısının ve öfkeli tutumun arkadaşlardan uzaklaşmaya yol açtığına ve dolayısıyla yalnızlığı tetiklediğine bir işaret kabul edilebilir.

2.5. Aileden uzaklaşmanın yol açtığı yalnızlık

Yaşlılarda yalnız kalma endişesi sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Yaşlının eşinin ölmesi ise yalnızlık yaşama endişesine yol açar [Akyıldız, 1999: 53]. Diğer yandan Türkiye'deki yaşlıların çocuklarıyla aynı çevrede yaşamayı tercih etmeleri, yaşlılar ile çocukları arasındaki aile ilişkilerinin sürmesiyle bağlantılı görülmektedir [Baran vd., 2011: 25]. Bununla paralel olarak, yapılan bir araştırmada sosyal çevreleri daha dar olan ve çocukları ile daha az görüşen yaşlılarda duygusal ve sosyal yalnızlığın daha güçlü olduğu tespit edilmiştir [Akt.: Santrock, 2011:610]. Katılımcılar tarafından; "*En büyük korkum yalnız kalmaktı, korktuğum başıma geldi, eşim vefat etti. Konuşacak sohbet edecek kimse yok, kimsesizim.*" [A1, Kadın, 89], "*Yalnız yaşamayı kim ister ki? Şimdi torunlarım olsa, bana dede deseler, yanımda kalsalar ne hastalığım aklıma gelir ne de çektiğim acılar.*" [A9, Erkek, 71] gibi ifadelerin paylaşılması, yaşlıların çocuklarla yaşamayı istediği halde huzurevinde kaldıklarına, bu nedenle yalnızlık hissettiklerine örnek teşkil edebilir.

2.6. Soyutlanmışlığın neden olduğu yalnızlık

Huzurevi gibi kurumsal yapıda yaşayan, kendilerini yalnız hisseden yaşlılar, genelde dünyalarını, kendi odalarında kurup dış olaylara karşı tepkisiz bir şekilde yaşamlarını sürdürmektedir. Bunun sonucunda kendisini hayattan izole eden yaşlı, girmiş olduğu bunalımdan ve yalnızlıktan kendini alıkoyamaz [Ahad, 2012: 225]. Oysa yaşlıların kurumda yaşamayı seçmeleri önceki yaşamlarındaki alışılmışlıkların kaybına sebep olmaktadır. Diğer yandan geçmiş aile ve arkadaş ilişkilerinin kaybı yaşlıları dehşetli bir yalnızlık, izolasyon ve sosyalleşme anksiyetesine sürükleyebilmektedir [Kökenek, 2012]. Günlük yaşamını sürdürebilmek için başkalarının yardımına gereksinimi olan yaşlı bireyin bu şekilde düşünerek yalnız kalması ve çevreden soyutlanması, onun depresyon ve bunaltı yaşamasına neden olabilir [Kalınkara, 2011: 337]. Katılımcılar tarafından; "*Bu yaşa gelince ne konuşursan konuş seni dinleyen olmaz. Bir de paran yoksa adam hesabına bile almazlar. Ben de insanlardan uzak duruyorum artık, ne yapayım?*" [A6, Kadın, 81], "*Eşim ile anlaşmalı olarak beş sene önce ayrıldık. Bazen düşünüyorum da sanki yanlış yapmışız. Tartışsak da*

yine de hiç olmazsa bir hayat arkadaşı vardı, şimdi o da yok. Evlenecek yeni birilerine baktım ama bulamadım. Ben de kendimi buraya attım." [A10, Erkek, 72] ifadeleri, kendini soyutlamanın neden olduğu yalnızlığa bir örnek olabilir.

2.7. Terk edilmişlik düşüncelerinin yol açtığı yalnızlık

Çoğu zaman çaresizliği de beraberinde getiren yaşlılıkta, sosyal çevreden uzaklaşma ve çocukları tarafından terk edilme gibi durumlar yaşlıların yalnızlaşmasına yol açar. İnsanoğlu yaşlılık döneminde, yalnız kalma ve başkasına muhtaç olma ihtimaline binaen mal biriktirme derdine düşebilir. İlginin kendilerine yöneltildiği ve bireylerin kendi hayatını yeniden değerlendirdiği bu döneme güvensizlik, düzensizlik, yalnızlık, suçluluk ve dışlanmışlık duyguları hâkim olabilir. Bu durumda yaşlının dertlerini paylaşabilme, günlük aktivitelerinde yardım isteyebilme durumu sınırlı hale gelir. Özellikle sorunlara neden olan hayat olayları; hastalık, terk edilme, göç, yalnızlık ve yoksulluk karşısında Tanrı'ya güvenme ve O'na pozitif bağlılık bu negatif yaşantıların üstesinden gelmeye ve daha huzurlu bir hayat sürmeye yardımcı olur [Hayta, 2017:105]. Ölmek yaşamın kaçınılmaz bir parçasıdır. Sevdiklerinden ayrılmak, endişe verici ve dayanılmaz bir durum olduğundan, ölenlerin çoğu son dönemlerinde terk edilmekte, görmezlikten gelinmekte ve dışlanmaktadır [Şahin & Yağan, 2013:288]. Katılımcılar tarafından; "*Buradaki yaşlılar çok alıngan olur, çünkü herkes yakınlarından uzaklaştırılmış ve huzurevine terk edilmiş. Tabi haliyle insan, yakınlarına sitem eder.*" [B1, Kadın, 78], "*Huzurevine terk edildik, ziyaretçimiz de ayda yılda bir gelir.*" [A27, Erkek, 72] gibi düşüncelerin dile getirilmesinin, terk edilmişliğe bağlı yalnızlık ile ilişkili olduğu söylenebilir.

2.8. Sosyal ilişkilerin zayıf olmasının neden olduğu yalnızlık

Yaşlanma sürecinde bireylerin fiziksel ve psikolojik tehditlerin üstesinden gelecek şekilde davranmaları gibi durumlar kendi yaşlanma süreçlerinde aktif ve canlı olmaları, hayattan zevk almaları onların başarılı yaşlandıklarına işaret eder. Bir başka deyişle başarılı yaşlanma en iyi uyumu yapacak olumlu görünüşe sahip olma ve kendini anlayışla karşılama gibi ruhsal sağlıkla ilgili durumu ifade eder [Canatan, 2008:138]. Yaşlılık dönemi bir yandan öz yeterlilik sorunlarına yol açabilirken bir yandan da yakın çevresinden uzaklaşma ve sosyal çevre ile bağların zayıflamasına bağlı olarak yalnızlığa neden olabilir. Frankl, yalnızlığın temelinde sevgi yetersizliği olduğunu belirtir [Akt.: Öz, 2010:151]. Katılımcılar tarafından; "*Buradaki insanlar çok cahil, selam verirsin almazlar, teşekkür etmesini bilmezler. Bunlarla iki çift laf konuşulmaz.*" [B9, Erkek, 69] ve "*Bu yaştan sonra kimsenin tafrasını çekemem, öyle fazla arkadaşım da yok, odamda zaman geçiririm ben. Odamdan sadece yemeğe gitmek için çıkarım.*" [A10, Erkek, 72] gibi ifadelerin paylaşılması, sosyal ilişkilerde sorun yaşamalarının yalnızlığa yol açtığının bir göstergesi olabilir.

2.9. İçine kapanmaya bağlı yalnızlık

Yaşlılar psikolojik olarak yalnızlık ve çevreye uymada güçlük çekerken yaşlılıkta eskiye özlem duyma ve yeniliğe karşı isteksizlik görülür. Yaşlılığa genelde yalnızlıktan korkma duygusu hâkimdir ve yaşlılar hem toplumdaki değişimlere ayak uyduramaz hem de olaylara adapte olamazsa kendi kabuklarına çekilir [Akyıldız, 1999:8]. Diğer yandan sakinlik isteme, başkalarına yük olmaktan çekinme ve yaşlılık ile tek başına baş etme düşünceleri yaşlıları yalnızlığa iten nedenlerdendir [Baran vd., 2011:215]. Bu noktada bireyselleşmenin yüksek olduğu bir yaşam biçimi olan şehir hayatı, ailevî bağların zayıflamasına ya da kopmasına yol açar [Canatan, 2008:77]. Katılımcılar tarafından; "*İhtiyarlayınca bir eşin bir de sen kalıyorsun, birbirine iyi kenetlendin mi sorun olmaz. Yaşlanınca boşanan insanları anlayamıyorum. Benim eşimse vefat etti, yoksa onunla birlikte evimizde yaşardık. O vefat ettiğinden beri de yapayalnız kaldım.*" [A11, Erkek, 74], "*Yalnız kalmak yaşlılığın en kötü tarafı, bundan daha kötü ne olabilir. Elin tutmuyor ayağın tutmuyor, bir şey yapamıyorsun. Bunları düşündükçe çıldıracak gibi oluyorum.*" [A5, Kadın, 86] gibi düşüncelerin dile getirilmesi, yeni hayat şartlarında uyum sorunu yaşayarak içine kapandıklarının ve bu durumun yalnızlığa yol açtığının bir göstergesi olabilir.

2.10. Sağlık sorunlarına bağlı yalnızlık

Hastalığa gösterilen duygusal tepkiler bireyden bireye farklılıklar gösterir. Yaş, kişilik yapısı, duygusal durum, dinî inanç gibi faktörler hastalığa karşı tutumu etkiler. Bireysel farklılıklara göre verilen tepkiler de değişmektedir. Hastalığa gösterilen bu tepkilerden bazıları öfke, anksiyete, yalnızlık düşüncelerine kapılmaktır [Öz, 2010: 19]. Diğer yandan fiziksel güç kayıpları zamanla yaşlı bireyi umutsuzluğa iter ve ruhsal çöküntülere neden olurken işitme kayıpları yaşlılıkta yalnızlık duygusunun en birincil nedenlerindendir [Kalınkara, 2011:106]. Katılımcılar tarafından; "*Hem çocuklarım hem de gelinlerim işte çalışıyor. Benim sağlığım iyi değildi, bana bakacak kimse yoktu. Onları da fazla suçlayamam, çünkü onların da kendilerine göre nedenleri var. Ben de huzurevine geldim, onlarla olan bağım da koptu.*" [A4, Kadın, 78] ve "*Yaşlanınca insanın bir sürü hastalığı ortaya çıkar. Bu hastalıklardan şikâyet edersen çevrende kimse kalmaz, bana da öyle oldu. Çocuklarım beni kabul etmedi, sana bakamayız dediler. Beni de buraya attılar.*" [B11, Erkek, 76] gibi düşünceler dile getirilmesi, yaşanılan sağlık sorunlarına bağlı yalnızlığa bir örnek olabilir.

2.11. Eski arkadaşlarından ayrılmanın neden olduğu yalnızlık

İş yaşamının bitişi toplumsal ilişkileri ve arkadaşlık bağlarını zayıflatarak kişiyi yalnızlığa sürükleyebilir. Bununla paralel olarak yalnızlığın yaşlılığın getirdiği sorunlardan biri olduğu sık sık söylenir. Bir yandan eş, arkadaş ve yaşıtların ölmesiyle yaşam durgunlaşırken diğer yandan yaşam sevinci azalır. Öte yandan vücudun yapabileceği hareketler sınırlanır ve duyular körelir. Bu durumda yalnızlık gerçekten ciddi bir sorundur [Medina, 1993:8]. Yalnızlık hissi yaşamayan yaşlılar, sorunlarının sorumluluğunu alma ve üstesinden gelme gücünü bulabilirler. Bu noktada yalnız yaşayanlar sorunların farkında oldukları halde, onları çözmek için bir şey yapacak gücü, cesareti bulamaz. Bu nedenle yaşlılık sorunlarıyla başa çıkamama da yalnızlık kaygısına neden olur [Baran vd., 2011:216]. Katılımcılar tarafından; "*Eskiden beridir hep "yarınım ne olacak?" diye hesaplardım, sürekli çalışırdım. İş arkadaşlarımla aramı iyi tutardım. Ben yaşlandım, soru yine aynı. Fakat artık ayağa kalkacak durumum yok, arkadaşım da kalmadı. Yalnızlıktan ve can sıkıntısından patlıyorum.*" [A10, Erkek, 72], "*Onu bunu düşünürken kendimi düşünemez hale geldim. Zamanında baktım, büyüttüm. Ama sonra beni buraya attılar, kimsesiz bıraktılar. Besle kargayı oysun gözünü.*" [B5, Kadın, 68] gibi düşüncelerin dile getirilmesi, eski iş arkadaşlarından ayrılmanın neden olduğu yalnızlığın yaşlılıktaki yansımaları kabul edilebilir.

2.12. Yaradan ile olumlu bağlar kuramamaya bağlı yalnızlık

Din ile ilişkili olan maneviyatın hem ölüm kaygısı, mutsuzluk, yalnızlık gibi olumsuzluklar ile başa çıkmayı sağladığı hem de bireyleri duygusal açıdan destekleyerek ölüme yönelik olumlu düşünceler beslemeye yardımcı olduğu tespit edilmiştir [Kula, 2005; Bahçekapılı, 2016]. Yaşlılık döneminde dinî baş etme hem yalnızlık ve depresyonun üstesinden gelmede hem de Tanrı'ya yönelmede sıklıkla kullanılır [Hood, Spilka, Hunsberger & Gorsuch, 1996]. Yaşlılıktaki yalnızlık, çaresizlik, depresyon ve ölüm kaygısı gibi problemlerle baş etmede maneviyat, etkili bir şekilde kullanılmaktadır [Kılavuz & Kılavuz, 2016: 17-38]. Bu bağlamda bir yaşlının "*Çok çalıştığım için çocuklarım ile fazla ilgilenemedim, başıboş yetiştiler, soytarı oldular. İçki içen mi dersin kumar oynayan mı dersin. Şimdi bu halde olmam Allah'ın bana bir cezası.*" [A8, Erkek, 96] gibi düşünceler dile getirmesi, Yaradan'a güvenme ve sığınma yerine O'nu cezalandırıcı olarak algılamayı tercih ettiğine bir işaret kabul edilebilir.

2.13. Umutsuzluk ile ilişkili yalnızlık

Umut, bireyin doğasında bulunan en kıymetli kaynaklardan biridir ve insanlara yoksunluk, yetersizlik, sıkıntı, yalnızlık ve acı çekme gibi zor ve stresli durumlarda yardımcı olur. Sorunlara neden olan hayat olayları; hastalık, terk edilme, göç, yalnızlık ve yoksulluk karşısında Tanrı'ya güvenme ve O'na pozitif bağlılık bu negatif yaşantıların üstesinden gelmeye ve daha huzurlu bir hayat sürmeye yardımcı olur [Hayta, 2017:105]. Birçok yaşlı insan tek başına mutlu yaşarken, bazıları da kalabalık bir ortamda kendilerini yalnız hissetmektedir [Medina, 1993:8]. Katılımcılar

tarafından; "*Dertlerimi, sıkıntılarımı düşünmediğimde iyi hissediyorum ama o da az sürüyor. Bu halimi, yalnızlığımı düşündüğümde ise huzursuzluğum iyice artıyor.*" [B2, Kadın, 74], "*Kimse yalnız yaşamak istemez. Yalnız kaldığında insanın ne huzuru olur ne de morali iyi olur?*" [B3, Kadın, 79] gibi ifadelerin dile getirilmesi, umutsuzluğun yalnızlık duygularına yol açtığına örnekler olabilir.

SONUÇ

Araştırmada yaşlıların çeşitli açılardan 'yalnızlık' çektiklerine ulaşılmıştır. Katılımcıların büyük bölümü huzurevinde kendilerini çok yalnız ve çaresiz hissettiklerini dile getirmiştir. İletişim kurarken sorulan gündelik sorulara katılımcılar; "*Elden ayaktan düştüm.*", "*Burası hapishane, herkesin bir koğuşu var.*", "*O kadar besledim, büyüttüm ama şimdi evlatlarım telefonla bile aramıyor.*", "*Odamda akşam ölsem, sabaha kadar kimsenin haberi olmaz.*", "*Pazara bile kendim gidemiyorum.*" gibi ifadeler kullanmışlardır. Bunun yanında genel durumları ile ilgili açıklamalarda bulunurken; "*Eşim vefat edince yapayalnız kaldım.*", "*Yalnız kalmak yaşlılığın en kötü tarafı.*", "*Zor durumda kaldığımızda güvenebileceğimiz kimse yok.", "İnsanlardan uzak duruyorum artık.*", "*En büyük korkum yalnız kalmaktı, korktuğum başıma geldi.*" gibi düşünceler dile getirmişlerdir. Dolayısıyla yaşlıların yalnızlık ile başa çıkmayı sağlayan '*tek başınalık*' konusunda desteğe ihtiyaç duyduklarına ulaşılmıştır.

Kaynaklar:

Ahad, Y. E. (2012). Grup terapisi. [içinde] *Yaşlıya psikolojik destek kitabı*. Ed.: I. B. Kulaksızoğlu & N. Yücel, (ss. 219-228). İst.: İbb Basımevi.

Akyıldız, N. (1999). *Sağlıklı yaşlanma*. İstanbul: Yay-pa Yay.

Bahçekapılı, M. (2016). Biyopsikososyal açıdan dinin engellilik ve farklı sağlık problemleri üzerindeki etkisi. *Türkiye Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi, 1*(1), 19-44.

Baran, A. G. (2011). *Türkiye'de yaşlılık dönemine ilişkin beklentiler*. Ank.: KRY Yayıncılık.

Canatan, A. (2008). *Sosyal yönleriyle yaşlılık*. Ankara: Palme Yay.

Duyan, V., Yolcuoğlu, İ. G., & Artan, T. (2014). *Dünü bugünü yarınıyla insanı anlamak*. İstanbul: Nar Yayınevi.

Gorman, L. M., & Sultan, D. F. (2014). *Psikososyal hemşirelik*. Ankara: Akademisyen Tıp Kitabevi.

Hayta, A. (2017). *Bağlanma kuramı ve Tanrı tasavvuru ilişkisi üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Hofling, C. K. & Leininger, M. M. (1981). *Hemşirelikte ana psikiyatrik kavramlar* (Çev. Aysel Kumral). İst.: Vehbi Koç Vakfı Yay.

Hood R., Hill, P. & Spilka B. (2009). *The psychology of religion: An empirical approach*. New York: The Guilford Press.

Kalınkara, V. (2011). *Temel gerontoloji: Yaşlılık bilimi*. Ankara: Nobel Yay.

Kılavuz M. A. & Kılavuz E. (2016). Yaşlanma döneminde kayıplarla başa çıkmada manevî danışmanlık hizmetlerinin önemi. [içinde] *Manevî danışmanlık ve rehberlik – II*. Ed.: A. Ayten vd., (ss. 17-39). İst.: DEM yay.

Kökenek, Y. Y. (2012). Normal yaşlılık ve yaşlanma psikolojisi. [içinde] *Yaşlıya psikolojik destek kitabı*. Ed.: I. B. Kulaksızoğlu ve N. Yücel, (ss. 13-26). İst.: İbb Basımevi.

Kula, N. (2005). Engelli birey ve ailesinin sosyal uyumunda 'yaratılanı hoş gör yaradandan ötürü' anlayışının rolü. *Tasavvuf: İlmî ve Akademik Araştırma Dergisi, 6*(15), 153-176.

Maslow, A. (2001). *İnsan olmanın psikolojisi*. (Çev. Okhan Gündüz). İstanbul: Kuraldışı Yay.

Medina, F. et al. (1993). Yaşlılık. *Medicana genel sağlık ansiklopedisi*. Ed.: F. Medina et al. İst.: Ana Yay.

Öz, F. (2010). *Sağlık alanında temel kavramlar*. Ankara: Mattek Matbaacılık.

Santrock, J. W. (2011). *Yaşam boyu gelişim*. Ank.: Nobel Yay.

Şahin, M. F. & Yağan, M. (2013). Yaşlılarda ölüm-etik kavramları, yaşlı istismarı ve adli boyut. [içinde] *Yaşlılarda güncel sağlık sorunları ve bakımı*. Ed.: M. Altındiş, (ss. 287-294). İst.: İstanbul Tıp Kitabevi.

BİREYİN GELİŞİMİNDE EĞİTİMİN ETKİSİ

Şanay GULİYEVA KABAOGHLU
Kastamonu Üniversitesi,
Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü Rehberlik ve
Psikolojik Danişmanlik Ana Bilim Dalı, Dr. Öğr. Üyesi
Türkiye, KASTAMONU
shanayquliyeva@gmail.com

ÖZET

İnsan gelişiminde eğitim temel işlevlerinden birini taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı devlet ve kamu eğitim sisteminin yeterliliklerinin, bireyin kalıtımsal özelliklerinin, insani ve evrensel değerlerinin, sağlık ve güvenliğinin gelişimi üzerindeki etkileri gösterilmektir. Ayrıca toplumun insan sermayesinin gelişmesinde eğitimin tartışmalı ve çok yönlü etkilerini göstermekdir.

Anahtar Kelimeler: eğitim, bireysel gelişim, kişisel enerji kaynağı, kişisel eğitim, devlet/toplumsal eğitim sistemi;

THE EFFECT OF EDUCATION ON THE DEVELOPMENT OF THE INDIVIDUAL

Shanay GULIYEVA KABAOGHLU
Kastamonu University,
Faculty of Education, Department of Educational Sciences, Guidance and
Department of Psychological Counseling, Dr. Lecturer Member of
Turkey, KASTAMONU
shanayquliyeva@gmail.com

SUMMARY

Human development is one of the basic functions of education. The effects of selfstudy and state and public system of education on the development of competence, personality traits, human values and health safety are shown. The controversial and multidirectional character of education on the development of personal human resources is justified.

Key words: education, human development, personal energy resource, self education, state and public education system;

GİRİŞ

Dünyanın her yerinde, sosyal gelişimin her aşamasında, toplum eğitimle birebir bağlantılı olmuştur. Genç nesillerin eğitimi ve bilgilendirilmesi en eski faaliyetlerdendir. Bazı toplumlar eğitim faaliyetleri ve eğitim kurumları için yeterli derecede kaynak ayıramasa da, herkes eğitimin sosyal hayattaki merkezi rolünü koşulsuz kabul etmektedir. Eğitimin önemi birçok etkenle ilişkilidir. Örneğin çocukların, hayata ilk adımlarını attıkları zaman okumayı, yazmayı ve hesaplamayı bilmedikleri, yaşadıkları toplumun ahlak normları ve kültürel başarıları hakkında bilgisiz oldukları açıktır. Uzman öğretmenlerin çabaları, ailedeki eğitim, modern dönem kitle iletişim araçlarının ve internetin sağlamış olduğu imkanlar yardımıyla genç nesil sadece birkaç senede okumayı, yazmayı, hesaplamayı, kendi çevresini ve ahlakî davranış normlarını öğrenebilmektedir. Bazıları bu becerileri diğerlerine kıyasla daha kolay ediniyor ve bu şekilde eğitim sistemi aslında sosyal çeşitlilik fonksiyonunu da yerine getirerek bireylerin gelecek ekonomik kaderlerine büyük etki gösteriyor. Eğitim kavramı, pratik faaliyet için gerekli olan

bilgilerin, uygun beceri ve yetkinliklerin bir derlemesidir. UNESCO'nun belirlediği uluslararası tarifeye göre ise eğitim, bireyin yetenek ve davranışlarının geliştirilmesinin, bilişsel yetkinlik ve bireysel gelişimini sağlayan süreç ve sonucudur.

Eğitim denildiği zaman sadece formal eğitim, yani okul veya üniversite eğitiminin kastedilmediğine dikkat edelim. Eğitim, hayatın çeşitli çağrılarına hazırlık anlamında uzun dönemli ve çokyönlü öğrenme sürecidir. Diğer bir deyişle, eğitim, bireye ilettiği temel bilgi ve becerilerle bireyin kendi istek ve amaçlarını ifade etmesini ve gerçekleştirmesini kolaylaştırır, aynı zamanda da bireyin kendi toplumunun hayatında aktif rol alan bilinçli bir vatandaş olarak yetişmesini sağlar.
Bu açıdan eğitimin bireyin gelişimine gösterdiği etkilerin araştırılması, her dönem için güncel bir konu olmuştur. Bundan dolayı da belli dönemlere uygun olarak yeni eğitim yaklaşımları oluşturulmaktadır.

GELİŞİM

İnsan topluluğunda en önemli konulardan biri kişilik gelişimidir. Kişiliğin gelişiminde ve şekillenmesinde eğitimin rolü büyüktür. Toplumun gelişimi, normları, olayların gerçekleşme nedenleri, hareket ettirici mekanizma hakkında diyalektik ve metafizik gelişim kavramları mevcuttur. Doğal olarak birey/insan bir varlık halinde gelişerek şekillenir. Dünyadaki birçok bilim insanı bireyin gelişimini genetik faktörler açısıdan da incelemektedir. Gelişim doğa ve toplum olayları ile ilgilidir ve hareket, kalkınma ve varoluşla kendini gösterir. Bu, aynı zamanda çevre ve eğitim ile de şartlanır. Bireyin gelişimi dediğimiz zaman 3 önemli faktör – fizyolojik gelişim (insanın biyolojik gelişimi), psikolojik gelişim ve sosyal gelişim (vatandaş/birey olarak gelişim) dikkate alınır [Ананьев, 125[.

Burada bireyin sosyal gelişimi, onun topluma katılması, diğer insanlar ve toplum üyeleri ile ilişkisinde kendini gösterir ve bireyi çevresinde gerçekleşen olayların gözlemcisine dönüştürür. Bundan dolayı da bireyin gelişiminden bahsedilirken bireysellik kavramı öne çıkar. Bu değerler bireyi manevi ve sosyal hayatta şekillendirir ve bireysellik statüsüne yükseltir. İnsan dünyaya biyolojik varlık olarak gelir, fakat bir birey olarak kendi bireysel hayatı ve faaliyeti sürecinde uzun ve karmaşık yoldan geçerek yetişkinliğe ulaşır.

Günümüzde toplumun karşısında duran görevlerin yerine getirilmesi, yüksek derecede aktif ve hareketli şekilde gelişmiş olan bireyin biçimlendirilmesi sürecinin verimliliğine bağlıdır. Bireyin gelişimi ile ilgili olarak sadece edinilmiş tecrübenin değil, aynı zamanda pedagojik düşüncenin değerli fikirlerini de dikkate almak gerekir.

Bu açıdan eğitiminin insanın bir birey olarak şekillenmesindeki önemi her zaman vurgulanmıştır. İnsan ayrı ayrı yaş dönemlerinde fiziksel, psikolojik ve manevi açıdan çeşitli özelliklere sahip olur ve karakterinde belirli yenilikler, değişiklikler ortaya çıkar. Bundan dolayı da toplumun üyesi olan birey, hangi koşullarda ve hangi faktörlerin gelişimini etkilediğini, genetik faktörlerin, çevre ve eğitimin bu gelişimdeki rolünün ne olduğunu bilmek zorundadır.

Toplum sabit olarak olduğu yerde durmaz, her zaman gelişmeye devam eder. Onun gelişiminde eğitim lokomotif rolü oynar. Birçok ünlü düşünür, eğitimin gücü ile toplumu değiştirmenin ve geliştirmenin mümkün olduğunu söylemiştir. Bu düşünürlere göre, sadece bireyin değil, aynı zamanda devletin, toplumun ve ülkenin kaderi de genç neslin doğru yetiştirilmesinden, eğitimli olmasından etkilenir. Eğitim insan yaratamaz, ancak dünyaya gelmiş olan varlıkların iyi ya da kötü olmasını etkileyebilir ve insanın gelişimine, kişiliğin şekillenmesine, sosyal çevrenin iyileşmesine yardımcı olur.

Yapılan araştırmalar insanın bireysel gelişiminin ve kişiliğinin şekillenmesinin, sosyal yaşam koşulları, sosyal ilişkiler ağı ve üretim ilişkileri ile bağlantılı olduğunu göstermiştir [Маслоу, 2005:145].

Eğitim sayesinde çocukta yeni beceri ve nitelikler gelişir, belirli bir karakter oluşur ve şekillenir. Çocuklar eğitim aracılığıyla sosyal hayata hazırlanıp, geniş bakış açısına sahip olurlar.

Belirttiğimiz gibi, eğitim insan gelişiminin en önemli parçalarından biridir ve bu konuda 3 temel argümandan biri olarak gösterilmiştir. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde ve Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'de eğitim hakkı en önemli insan hakları arasında yer almıştır [Dewey, 2011]. Eğitim insanın bilgi, beceri ve yetenek kazanması konusunda imkanlarını genişletir, insan sermayesini şekillendirir, hayatın niteliğini değiştirir ve ekonomik kalkınmanın kaynağı rolünü oynar. Modern eğitim kurumları, toplumun kültürel mirasının nesilden nesile aktarılmasına yardımcı olur ve insanlara, ekonomik ve sosyal statülerini belirleyecek uzman bilgi ve beceriler sağlar. Aynı zamanda eğitim sürecinde çocuk ve gençlerde manevi idealler, davranış stereotipleri ve çevre hakkında fikir ve yorumlar şekillenir. Bireyin gelişimi açısından eğitim süreci, imkanları önemli ölçüde genişletir.

İnsan gelişiminin kendisi de eğitimin temel işlevlerinden biridir. Bireyin potansiyel gelişimi, kişisel özellikleri, değerleri ve sağlığının korunmasında kişisel eğitimin, devlet ve toplumsal eğitim sisteminin etkisi önemlidir.

Bireyin gelişimini, onun yaşam faaliyetini gözlemleyen çok boyutlu bir durum olarak sunmak yanlış olmayacaktır. İnsanın yaşamı boyunca birçok özellikleri değişebilir. Bununla birlikte, bu değişikliğin önemli bir kısmı, uygun özelliklerin içeriğinin yenilenememesi eğilimi ile belirlenir. O zaman bu özelliklerin nitelik bakımından değişimine odaklanmalıyız. Buradan şöyle bir sonuç çıkarılabilir; bireyin gelişimi onun özelliklerinin 'nitelik bakımından değişiklik' olgusundan oluşmaktadır. Genel olarak bu çok boyutlu bir durum olarak tanımlanır, insanın ayrı ayrı özelliklerinin değişimi ise gelişim olgusunu belirler [Волкова, 2011, 2: 29].

İnsanın kişisel enerjisinin yenilenmeme özelliğinin, onun gelişimini destekleyen değişikliklere uğradığını belirtmemiz gerekir. Bu da insanın kişisel enerji kaynağının gelişiminin, genel olarak bireyin gelişiminin önemli yönü olarak belirlenmesini onaylıyor.

Bireyin gelişimi bütünlükte onun kişisel enerji kaynağının gelişimi ile tamamlanamaz. Fakat gelişimin, bütünlükte bireyin kişisel enerji kaynağının gelişimi olmadan da mümkün olmadığını dikkate almak gerekir. Ek olarak, insanın bir bütün olarak gelişiminin temelini onun kişisel enerji kaynağının gelişimi teşkil eder. Bu yüzden de bireyin gelişimini onun kişisel enerji kaynağının gelişimi ile ilişkilendirmek önemlidir.

İnsanın kişisel enerji kaynağının gelişimi bir taraftan da onun doğuştan gelen belirli özellikleri ile ilişkilendirilir. Bu şu anlama gelir; doğuştan gelen beceriler (doğuştan gelen belirli enerji potansiyeli) insan gelişiminin esas temelidir. Bu becerilerin ortadan kaldırılması neredeyse mümkün değildir. Bunun sonucu ise hayatı aynı sosyal ortam ve çevrede geçen insanların bu ve diğer özelliklerinin değişmesindeki çeşitliliktir. İnsanın sırf doğuştan gelen becerileri onun bireysel özelliklerini belirleyerek, diğer insanlarla fenomenal benzersizliğini ortaya çıkarır.

Diğer taraftan bireyin gelişimi, şüphesiz, onun yaşam faaliyetinin sosyal şartları ile de iç içedir ve bireyin kendisine veya çevresindeki insanlarla ilişkilerini etkileyebilir. Bu da, bireyin özelliklerinin değişimine yol açar. İnsanın iletişimde bulunduğu ve özgürce veya gayri ihtiyari, bilinçli ya da tesadüf sonucunda üye olduğu sosyal topluluklar, onun gelişimini etkileyebilir.

İnsanın eğitim alması sosyal açıdan şartlandırılmış ortamda gerçekleştiği için çeşitli sosyal bilgileri her zaman kabul eder ve kısmen benimser. Bu tür bilginin benimsenilmiş kısmı insanın bilgiye dayalı enerji kaynağını artırır ve diğerleri ile ilişkilerinde kendisini ifade etmesinin temelini oluşturur. Kendisi veya çevresindeki insanlarla ilişkilerinde benimsenilmiş bilgilerin doğru kullanımı bireye, yaşamının herhangi bir yönünde başarı elde etme olanağı sağlar. Bu bilgilerin başarısız kullanımı ise, kendisi veya çevresindeki insanlarla ilişkilerinde bireyi reflekse zorlayabilir. Her iki durumda da ilişkilerde sonuç olarak, benimsenilmiş bilgileri kullanma tecrübesi edinilmiş olur.

Bununla da, bireyin kendisi veya çevresindeki insanlarla ilişkilerinin devam etmesindeki faydanın belirginliği artar. İlişkilerden faydalı şekilde yararlanmanın belirginliği kendine özgü kriz

seviyesine ulaşarak, bireyin bilgilerinin yararlılığı ve kişisel değeri hakkında fikrinin olası zorluklarının sebeplerinden birine dönüşür. Bununla birlikte edinilmiş bilgilerin kullanımı hakkında bireyin yetkisi, sadece kendisi için değil, diğer insanlar için de fayda ve değer açısından elde edilmiş tecrübelere dayalı olacaktır.

İrade dışı gerçekleşen kişisel eğitim, çevredekilerle ilişkilerin aktiflik düzeyine, aynı zamanda da icra edilen sosyal rollerin içeriğine bağlı olarak bireyin gelişimini etkilemektedir.

Sosyal rollerin icrası zamanı bilgilerin kullanımına ihtiyaç olmadığı zaman, eğitim sürecinde edinilmiş bilgiler uzaktan düzenlenir. İnsan herhangi bir bilgiyi elde ederek, bilinçli kişisel eğitimin yararı hakkında kendini şekillendirir. Bilinçli kişisel eğitimin faydası belirlendiği zaman bunun yerine getirilmesi için birey, kendi isteklerinin gerçekleştirilmesi amacıyla gelişmiş olan enerji kaynaklarını devreye sokmalıdır. Buradan da anlaşıldığı üzere bilinçli kişisel eğitim, sadece belirlenmiş amaçlara ulaşma zaruriyetini rehber edinerek insanda gelişmiş enerji kaynaklarının aktif kullanımını teşvik eder.

Bilinçli kişisel eğitimde birey, esasen, kendisi ile olan ilişkilere güvenir. Kişisel eğitimin gerçekleştirilmesi tartışmasız olarak insanın kişisel enerji kaynağının gelişimini de etkiler.

Bilinçli kişisel eğitim daima gerçekleştirilmiştir ve birey her zaman belirlediği amaçlara ulaşmaya çalışır. Bireyin kişisel eğitimi sadece bilgiye dayalı enerji kaynaklarının gelişimine değil, aynı zamanda hayati açıdan önemli psikolojik özelliklerinin gelişimine de olanak sağlar.

Kişisel eğitimde önemli olan kendini yönetme tecrübesi, bireyin sübjektif özelliklerinin gelişimine de yardımcı olur. Bu sayede bireyin bilgiye dayalı enerji kaynakları kişisel değer içeren argümanlarla zenginleşecektir. İdrak taleplerinin karşılanması, bireyin dünyaya bakış açısının genişlemesi ve derinleşmesi ile birlikte, yaşamına devamının perspektifleri hakkında kendini anlamanın de temelini oluşturacaktır.

Bilinçli kişisel eğitim gerçekleştirildiği zaman bu, insan sağlığının korunmasında da faydalı olabilir. Birey, yönetim alanında bilgileri seçip özümseyerek, bu bilgileri kendi sağlığının bütün yönlerinde zararları önlemek için kullanabilir. Bunu da unutmamak gerekir ki, insan ve toplumun sağlığının korunması hakkında sosyal bilgi çok çeşitlidir. Bundan dolayı, bilgiyi seçip özümseyerek, sağlığın korunmasında ondan son derece dikkatli bir şekilde faydalanmak gerekmektedir. Uygun bilgiden eleştiri olmadan yararlanmak, insan sağlığının bütünlükte veya ayrı ayrı alanlarının kötüleşmesi şeklinde bir tehlike ile sonuçlanabilir (psikolojik, sosyal, bedensel) [Волкова, 2011,2:33].

Böylece bireyin gelişimi şüphesiz, onun kişisel eğitimine bağlıdır. Bireyin gelişiminin kişisel eğitime bağlı olmasındaki özellik, sosyal etki aracılığıyla ifade edilmesindedir. Bir bakıma birey, ister istemez kendisi için ulaşabilir olan sosyal bilgiden bağımlıdır. Formal olarak birey, yaşamının öznesi olan bu bilgiyi dikkate almayabilir. Bu bilgi kesin olarak, insanın iç dünyasına yerleşir ve burada istemsiz olarak tespit edilebilir.

Diğer taraftan, bilinçli kişisel eğitimi, insan kendi çabalarıyla gerçekleştirebilir. Fakat bu durumda da kişisel eğitimin konusu sosyal bilgi ortamından seçilir. Her iki yönden de bireyin gelişimine olan sosyal etki, onun eğitimini gözlemleyen nesnel ortam olarak belirlenir. Kişisel eğitimin öznesi ise, doğrudan kendisidir. Bundan dolayı kişisel eğitimde bireyin gelişimi, önemli ölçüde onun kendisine bağlıdır.

Burada bireyin herhangi bir devlet ya da toplumsal eğitim sistemi kurumlarında eğitim almasından bahsetmek ayrı bir konu olacaktır. Burada eğitiminin hareket ettirici öznesi, eğitimi gerçekleştiren ilgili kurumun eğitim kadrosudur. Yönetim ve pedagoglar öğrencilerin eğitim ilişkilerini düzenlemelidir. Her bir öğrenciye yönetmelikteki maddelerin yerine getirilmesi ve aynı zamanda belirlenmiş yönetmeliğe uygun olarak, kişisel eğitimin imkanları hakkında subjektif yetkinlikler verilir. Bunu detaylandıralım.

Birincisi, eğitim alan her bir bireye, bütünlükte devlet veya toplumsal eğitim sisteminde oluşturulmuş, standartlara uygun eğitim içeriğinin benimsenilmesi sorumluluğu verilir. Bununla birlikte, eğitim konularının da aynı standartlara uygun olması gerekir. Bundan dolayı, eğitim veren her kurumun yönetimi ve eğitimcileri genel standartlara uygun olan kendi eğitim programlarını hazırlamalıdır. Eğitimin niteliğinin, eğitim kadrosunun uzmanlığı ile ilişkili olması doğaldır.

İkincisi, eğitimciler öğrencilere sundukları eğitim programlarının içeriğini seçme hakkına sahiptirler. Eğitim programlarının içeriğinin sunulma yöntemleri şüphesiz, eğitimcilerin uzmanlık derecesine bağlıdır.

Burada konu sadece onların uzmanlık yetkinlikleri değildir. Aynı zamanda buna, eğitim faaliyetinde pedagojik gözlemle belirlenen, öğrencilerin kişisel nitelikleri de dahil edilir. Çünkü, şüphesiz eğitim ilişkilerinde kendini ifade etme özellikleri, eğitimciye bağlıdır.

Eğitimci ile ilişkilerde herkes, kendi yetkinliklerinin yerine getirilmesine karşı tutumunu belirler. Eğitim programlarının içeriğinin benimsenilmesindeki başarı işte bu yetkinlikler sayesinde şekillenir.

Üçüncüsü, her bir öğrenci eğitim faaliyetinin büyük kısmını bir grupta gerçekleştirir. Gönüllü veya istemsiz şekilde bu grubun etkisi altına girer. Öğrencilerin yetkinliklerinin icrasında grubun resmi olmayan bu etkisi, önemli ölçüde kendini gösterebilir. Grubun etkisi farklı insanlarda farklı şekilde olabilir. Fakat, eğitim programlarının içeriğinin benimsenilmesinde öğrencilerin yetkinliklerinin icrasında bu etki durumu kaçınılmazdır [Ананьев, 2010:156].

Devlet veya toplumsal eğitim sisteminin düzenlenmesinde bireyin eğitiminin belirtilen özellikleri, onun gelişimine uygun koşulların etkisinin tek taraflı olmadığını kesinleştirir. Devlet ya da toplumsal eğitim sisteminin temsilcileri ile ilişki içerisinde olan bireyin gelişiminde, iki zıt eğilim göze çarpıyor. Bu eğilimleri kısa şekilde açıklamaya çalışalım.

Birincisi, bireyin ilişkileri uzman yetkili kurum çalışanlarının çabaları ile düzenlenir. Bu çalışanlar, bireyin eğitiminin yönetim faaliyeti öznesi konusunda, eğitimin düzenlenmiş olan içeriğinin her türlü araç ile benimsenilmesine imkan tanıma yetkisine sahiptir. Aynı zamanda da öğrencileri, eğitim ilişkilerinin pedagojik açıdan esaslandırılmış planının (projesinin) gerçekleştirilmesine teşvik etmekle yükümlüdürler. Bu yüzden kurum çalışanları (öncelikle eğitimciler) sistemli şekilde öğrenciler üzerine etkili olmaya çalışmalıdır. Bu, öğrenciler ile ilişkilerde belirli düşüncenin gerçekleştirilmesine (her türlü araç ile) yardım etme amaçlı yapılmalıdır.

Bu gibi eğitim ilişkilerine yönlendirilmiş öğrenciler, belirlenmiş plana uygun şekilde, eğitimde onlara verilmiş olan sosyal rolleri icra etmeyi üstlenirler. Sonuç olarak eğitim alan her bir öğrenci idarî-pedagojik etkinin nesnesine dönüşür. Buradan şöyle bir sonuç çıkarılabilir; eğitim ilişkilerinde bireyin gelişme eğilimi, pedagojik bakımdan temellendirilmiş planın, eğitim ilişkilerinde her bir öğrenciye verilmiş olan rolün icra edilmesindeki hazırlık seviyesine uygun olup olmamasına ve planın vicdanlı bir şekilde yerine getirilmesine bağlıdır.

İyimser durumda, eğitim ilişkileri şüphesiz bireyin kişisel enerji kaynağının sürekli gelişimine olanak tanıyacaktır. Bu, bireyin yetkinlik gelişiminde nitelik göstericilerinin, sosyal açıdan önemli kabul edilen değerlerin artma eğiliminin yükseldiği anlamına gelmektedir. Burada, bireyin sağlığında fiziksel ya da psikolojik negatiflikler görülmez.

Devlet ya da toplumsal eğitim sistemi ile ilişkilerde bireyin gelişiminin idealleştirilmiş bu görünümü, ilgili eğitim ilişkileri katılımcıları için yönlendirici olmalıdır.

Kötümser durumda ise, devlet ya da toplum eğitim sistemi ile öğrenciler arasındaki ilişkiler, bireyin kişisel enerji kaynağının gelişimine negatif etki eder. Öğrenciler bu tip eğitim alma ilişkilerinden nefret ederler. Bu bireyin bütünlükte eğitime negatif yaklaşım sergilemesi ile sonuçlanabilir.

Bütün bunlar, öğrenme zorunluluğuna negatif tavır, gerçek dünyanın yansıtılmasına sınırlı bakış açısı ve kendisi veya çevresindekilerle ilişkilerde alternatif bulma eğilimleri

ile sonuçlanır. Bireyin gelişiminde bu tip bir eğilim, kendisi, devlet ve toplum için tehlikeye dönüşebilir.

Devlet ya da toplumsal eğitim kurumları ile bireyin gerçek eğitim ilişkilerinde bu eğilimlerin her ikisi gözlemlenebilir. Bireyin eğitimde gelişmesi ise, onun devlet ve toplumsal eğitim sistemi ile eğitim ilişkilerinde, yukarıdaki iki eğilimden hangisinin bir diğerine göre daha baskın olmasına bağlıdır [Robert C. Heterick, 1997].

Öğrencinin kişisel enerji kaynağının sürekli gelişme eğilimi göstermesine ihtiyaç duyulduğu tartışmasız doğrudur. Böyle bir gelişime yönetimin, çalışanların (öncelikle eğitmenlerin) ve öğrencilerin birlikte çabaları sonucunda ulaşılabilir. Onların işbirliği sonucunda eğitim ilişkilerinin gerçekleştirilmesindeki yetersizlikleri azaltmak mümkündür ve bu, öğrencilerin kişisel enerji kaynaklarında negatif eğilim tehlikesinin de azalması demektir.

Diğer taraftan, eğitim ilişkilerinde öznelerin imkanlarının sınırlı olduğuna dikkat etmeliyiz. Öncelikle sosyal sınırların hepsini (hükuki, etik, normatif) dikkate almak gerekmektedir. Eğitim ilişkilerinin her bir öznesi, onun insanlar ile ilişkilerine ait talepleri rehber edinmelidir.

Eğitim ilişkilerinin özneleri, partnerlerin standartlara uygun olan maddi, teknik ve finansal durumu ile değerlendirilmelidir. Bütün bunlar, eğitimi gerçekleştiren ilgili kuruluşlarda mevcut olan öğrenci ilişki öznelerinin, karşılıklı ilişki ortamına ait edilebilir.

Eğitimin öznelerinin imkanları, enerji kaynaklarının durumuna bağlıdır. Onlara verilen yetkilerin icrası zamanı kullanabilirler. Bu kaynakları, gerçekleştirmekte yükümlü oldukları yetkileri yerine getirirken kullanabilirler. Burada söz konusu olan şey, eğitimi gerçkeleştiren ilgili kurum yönetiminin temsilcileri ve eğitimcilerin uzmanlık derecesidir.

Bu tür kurum çalışanlarının uzmanlık alanında, onların her birinin yetkinliklerine ait yeterlilik ile birlikte sağlıklı olmalarının kişisel boyutu da önemli rol oynar. Yönetim ve eğitimcilerin öğrencilerin faaliyetine olan etkisi, tamamen onların uzmanlık seviyesiyle ilişkilidir. Eğitim ilişkilerinde öğrencilerin kişisel enerji kaynakları ve ortaya çıkarılmamış potansiyelleri önemli rol oynar.

Eğitim ilişkilerinin gerçekleştirilmesi öğrencilerin kişisel enerji kaynaklarının gelişimine yönelmiştir. Eğitim kurumlarının faaliyet amaçlarından birini bu oluşturmaktadır. Aynı zamanda öğrencilere subjektif yetkilerin verilmesi ve bu yetkilerin her birinin gelişmiş kişisel enerji kaynaklarına dayanarak gerçekleştirilmesi önemlidir.

Bunu gerçekleştirmek mümkün olduğu zaman, öğrenciler onlara verilen sorumlulukların yerine getirilmesi konusunda yeterli yetkinliğe sahip olacaktır. Aksi taktirde, öğrenciler bu gibi sorumlulukları yerine getiremezler. Buradan da anlaşılacağı üzere, bu gibi eğitim ilişkilerinin hayata geçirilmesinde öğrenciler başarısız olmaktadır. Eğitimde elde edilen sonuçlar ise sadece öğrencilere değil, eğitim ilişkilerinin diğer öznelerine de bağlıdır.

Böylece, devlet ve toplumsal eğitim sisteminde bireyin gelişimi, sadece onun kendisine bağlı diyemeyiz. Bireyin kişisel enerji kaynağı, doğuştan gelen özelliklerin ve gelişmiş kişisel enerji kaynaklarının durumu ve eğitimin gerçekleştirdiği kurumda sağlanan eğitim ortamına da bağlı olarak gelişir. Kesin olarak eğitim, yönetimsel ve pedagojik, bireyin kişisel enerji kaynaklarının gelişimi ve uzmanlık imkanlarının bir bütününden oluşmaktadır.

Bu tür ortamlar bireye olan etkinin interaktifliyi ile ayrılır [Levinger, 1996:115].

Diğer bir deyişle, bu kurallar kişisel çıkarlara zıt olsa bile, bireyi bilinçli olarak eğitim ilişkilerinde partnerleriyle birlikte genel kurallara uymaya teşvik eder. Bütünlükte ise, kişisel eğitim, devlet ya da toplumsal eğitim kurumları, bireyin gelişiminin ve onun kişisel enerji kaynağının önemli faktörleridir. Kişisel eğitim bireyin genel eğitim ihtiyaçlarının sağlanmasına yardımcı olur. Eğitimi gerçekleştiren bu veya diğer kurumun temsilcileri ile bireyin eğitim ilişkileri, sosyal açıdan değerli kabul edilen kişisel eğitimi teşvik ederek, öğrencileri eğitim standartlarına uygun şekilde düzenlenen programın benimsenilmesine yönlendirmelidir. Bireyin eğitiminin her iki yönü de, planlı

şekilde onun kişisel enerji kaynağının gelişimini desteklemelidir. Bu hem kendini gerçekleştirmede, hem de sosyal rollerin icrasında oldukça faydalıdır (bkz: şekil 1).

Şekil 1.

Bireyin Eğitimi

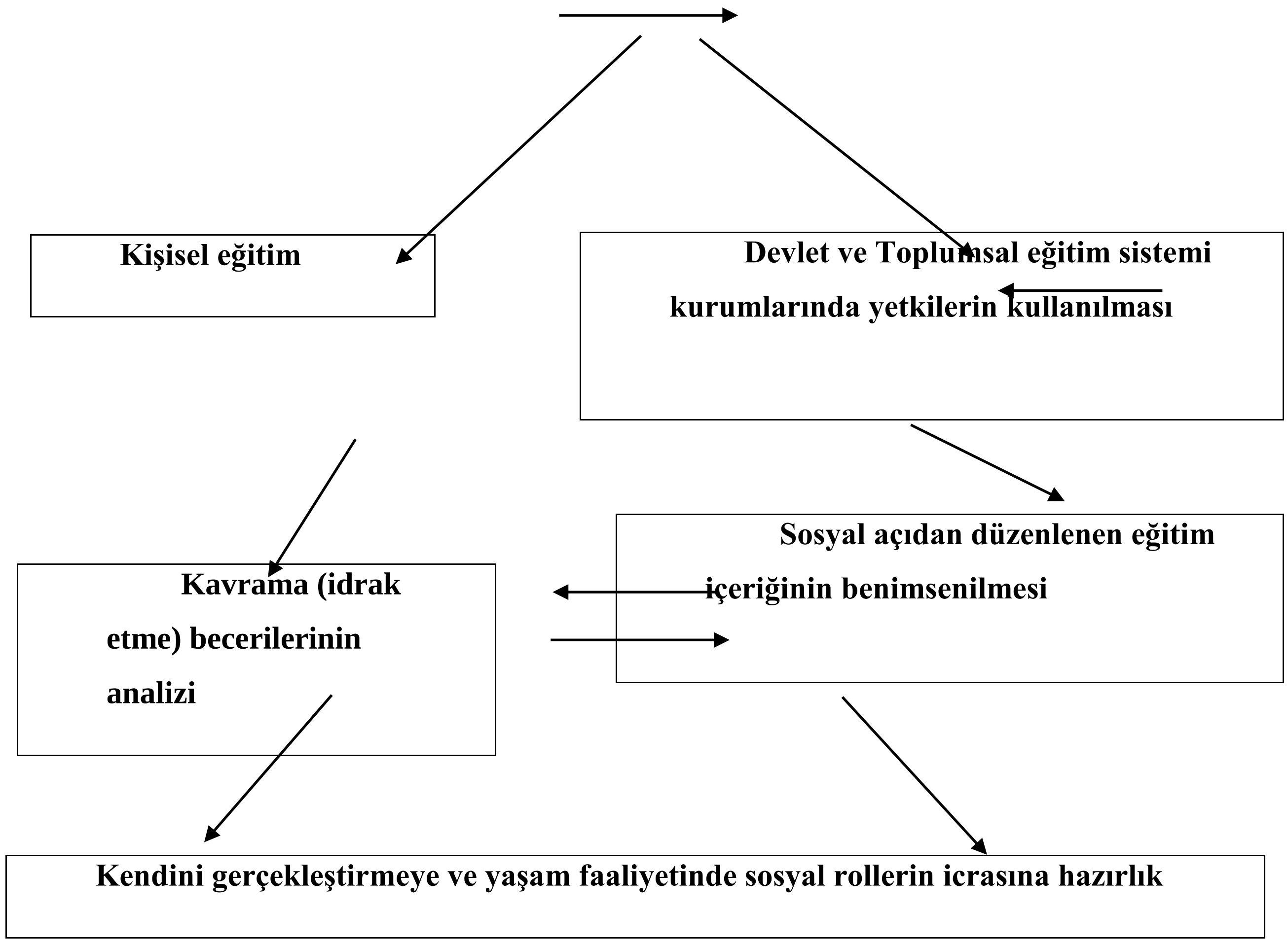

Modelde bireyin gelişiminde, devlet ve toplumsal eğitim sistemi kurumunda eğitiminin gerçekleştirilmesi ile birlikte, kişisel eğitimin de önemli olduğu yansıtılmıştır [Маслоу, 2005:136]. Buradan da görüldüğü üzere, kişisel eğitim (eğitim kurumlarında eğitimin içeriğinin kavranması ile birlikte gerçekleştirilebilen) olmadan, bireyin doğuştan gelen özelliği ile eğitimin ilişiği kesilir. Kişisel eğitim ile eğitimin sosyal açıdan düzenlenen içeriğinin kavranması, bireyin sosyal açıdan önemli değerlere ve aynı zamanda doğa ile belirlenmiş benzersizliğinin ortaya çıkmasına yardımcı olur. Böylelikle, insanın bir birey olarak şekillenmesinde ve gelişiminde eğitimin rolü inkar edilemez. Bundan dolayı, eğitimin seviyesine, niteliğine uygun olarak da toplum şekillenir.

Sivil toplumun inşası yolunu seçen her ülke, bu amaçla öncelikle eğitimin gelişimine dikkat eder. Eğitimi geliştirebilen, vatandaşlarına iyi eğitim veren devlet sivil toplum inşasında büyük yol kat etmiş olarak kabul edilir. Eğitim, insanların fikir ve düşüncelerinin, hayata bakışlarının şekillenmesinde ve değişmesinde benzersiz rol oynayarak, bütün toplumun bilincini değiştirme gücüne sahiptir.

Eğitim bir sosyal enstitü olarak, sosyal ve bilgilendirici tecrübenin sabit şeklidir. Eğitim sürecinde sosyal hayat düzenlenir, toplum ve birey, geçmiş ve gelecek arasında ilişki sağlanır. Eğitim

sistemi, belli sosyal taleplere yönelmiş birçok spesifik işlevleri yerine getirir. Bir sistem olarak eğitim, toplumda ikili fonksiyon yerine getirir. *Bir taraftan*, eğitim öğrenim sürecinde nüfusun taleplerinin karşılanmasını sağlar ve bireysel becerileri geliştirir. Bu fonksiyonun icrası zamanı doğal olarak, faaliyetin başlıca öznelerini, eğitim hizmetinin tüketicileri olan öğrenci, stajyer, dinleyici veb. oluşturur. *Diğer taraftan*, eğitim sistemi gençlerin sosyalleşmesinde, sosyal ve taktir edilen davranışların benimsenilmesinde, insanların belirli kurumsallaşmış değerler sistemini benimsemesinde ve toplumun taleplerinin karşılanması için kullanılır.

Eğitim sistemi birçok sosyalleştirici işlevi yerine getirir. Bunlar:

- Bilgilerin nesilden nesile aktarılması ve kültürün yayılması;
- Bireyin, özellikle gençlerin sosyalleşmesi ve onların topluma entegrasyonu;
- Birey statüsünün belirlenmesi veb.

Anlaşıldığı üzere, eğitim kurumu bireyin, toplum yaşamının çeşitli aşamalarına hazırlanması ve entegre olması, yaşadığı toplumun kültürüne adapte olması gibi işlevleri yerine getiren, kısacası, toplumun esas taleplerinin karşılanması ile ilgili bir kurumdur. Uzmanlara göre, eğitim aynı zamanda daha farklı işlevler de yerine getirir. Bunlar:

- Akli bilgi ve bireyin eğitimi
- Bireyin kavrama becerilerinin, düşünce tarzının gelişimi, çevre ve insan hakkında bilgilere sahip olması, dünya bakış açısının şekillenmesi;
- bireyin ahlaki eğitimi
- Manevi niteliklerin, karakteristik özelliklerin, bireysel ve sosyal davranış alışkanlıklarının şekillenmesi;
- Siyasal sosyalleşme;
- Bireyin gelişmiş siyasi bilincinin ve bir vatandaş olarak sorumlu siyasi davranışının şekillenmesi veb.

Eğitim kurumu önemli sosyal işlevleri yerine getirir. Bu açıdan eğitimin sosyal işlevini geniş ve dar anlamlarda açıklayabiliriz:

- Eğitimin toplumsal hayatın bütün yanlarına etkisi;
- Eğitimin üretim ilişkilerine, toplumun sosyal yapısına ve bireyin şekillenmesine etkisi hakkında [Ned, 2002].

Lisans eğitimi bütünlükte eğitim sisteminin bir basamağı olarak, insanın önemli sosyal özelliklerinin bilinçli olarak şekillenmesi sürecini devam ettirir. Toplumun gerçekleştirdiği bu süreç, bilimde sosyalleşme, yani bireyin topluma katılımı olarak anlaşılmaktadır. Lisans eğitiminin sosyalleştirici işlevi, insanın zorunlu sosyal birey olarak şekillenmesine yönelmiş faaliyetin, mesleki ve sosyal aşamalarına hazırlanmasını ve yönlendirilmesini dikkate alır. Lisans eğitim sistemi sonuç olarak, bireyin çokyönlü gelişimine dayanan toplumun manevi potansiyelinin şekillenmesinde önemli faktörlerinden biridir. Burada uzman bireyin gelişimi sürekli olma özelliği taşır.

SONUÇ

Eğitim bireyin gelişimi ve kendi gelişimi gibi işlevler taşır. Toplum gelişiminin modern aşamasında eğitim, toplumun ve bireyin sosyal gelişiminin ayrılmaz parçasına dönüşerek daha çok sosyal çevreye dahil olur. Bütün sosyal sistemler, lisans eğitim sisteminin imkanlarının daha çok kullanılmasında, sosyal üretimin gelişiminde aktif rol almakta ve ülkenin bilimsel ve teknik potansiyelinin güçlenmesine, zaruri sosyal birey tipinin şekillenmesine katkı sağlamaktadır. Eğitim sisteminde yapısal reformlar, onun sosyalleştirici rolünün ve ayrı ayrı sosyal, milli ve diğer grupların eğitim ihtiyaçlarının dikkate alınmasını ve güçlendirilmesi zorunluluğuna odaklanır.

Toplumun gelecekteki gelişim aşamalarında hangi değerlerin esas kabul edileceğini, hangi yeni değerlerin ortaya çıkacağını şimdiden söylemek oldukça zordur. Fakat şunu söyleyebiliriz ki, eğitim ve öğrenme isteği her zaman olmuştur ve hangi dönem olursa olsun olmaya devam edecektir.

Çünkü insan, bilgi ve tecrübenin yeni nesillere aktarılması yolu ile gelişimin yüksek zirvelerine ulaşabilir. Bu tecrübeyi yeni nesillere aktarma görevi ise eğitimin üzerine düşmektedir, eğitim değimi yerindeyse, geleceğe yol açmaktadır. Eğitim bireyi geliştirerek onun daha uyumlu bir birey olarak şekillenmesinde zemin oluşturur.

Kaynakça:

Ананьев, Б.Г. (2010).Человек как предмет познания / Б.Г. Ананьев. – СПб.: Питер, 288 с.

Волкова, М.А. (2011). *Здоровье человека как вид личного ресурса* / М.А. Волкова // Педагоическое сопровождение развития человек, Зависимость развития человека от образования Методологические основания педагогики, Вестник ЮУрГУ. Серия «Образование. Педагогические науки»ческих ресурсов: материалы Междунар.науч.'практ. конф., 26 окт. 2010 г. / под ред.И.О. Котляровой, К.С. Бурова. – Челябинск:Издат. центр ЮУрГУ, – Ч. 2. – С. 29–35.

Маслоу, А.Г. (2005). Дальние пределы чело веческой психики / А.Г. Маслоу; пер. с англ.А.М. Татлыбаевой; науч. ред., вступ. ст. Икоммент. Н.Н. Акулиной. – СПб.: Евразия, 432 с.

Dewey, John. (2011). Democracy and Education: An Introduction to the Philosophy of Education Paperback – February 16.

Levinger B. (1996). *Critical Transitions: Human Capacity Development Across*. the Lifespan. Education Development Center.

Ned Z. Lawrence. (2000). *Shift Your Paradigm: Educational Policies for Developing Countries*. OUP: New York. OECD & Statistics Canada. *Literacy in the Information Age. Final Report of the International Adult Literacy Survey*. OECD.

Robert C. & Heterick, Jr. (1997). *The Dreaded "P" Word. Educom Review*, Vol 30. UNESCO. *The Salamanca Statement and Framework for Action on* No 1, Jan'Feb 1995 of Education. Free Press: NY.

Special Needs Education. (1994). Adopted by the World Conference on Special Needs Education: Access and Kuality, Salamanca, Spain, 7'10 June.

KONFRANSDA AZƏRBAYCAN VƏ XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN ÜZ-ÜZƏ İŞTİRAK EDƏN MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/

PAPERS /ARTICLES/ OF THE PRESENTERS FROM AZERBAIJAN AND FOREIGN COUNTRIES PARTICIPATING SPEAKER IN THE CONFERENCE IN FACE-TO-FACE

INTERRELIGIOUS DIALOGUE: INTERDISCIPLINARY STUDIES ON HUMAN SEMIOSES IN ISLAMIC AND ABRAHAMIC TRADITIONS

Kazim AZIMOV
Baku State University,
Professor of the Department of Sociology, Doctor S. of Philosophy,
Azerbaijan, BAKU
azimzade07@gmail.com

Zeyneb RZAYEVA
Azerbaijan University,
Bachelor of Philosophy
Azerbaijan, BAKU
zynb.rzyeva@gmail.com

SUMMARY

The literature review showed that there is a lack of interdisciplinary research on Muslim cultural and subcultural religious semiotics that expect to fill in knowledge gaps of the field. The problem consists in a possibility to construct comprehensive understanding and interpretation of medieval Muslim cultural and religious idiosyncrasies, the functioning of the latter in human semiospheres and significans. The main goal is to stimulate a structural-semiotic frame that traces the intellectual and spiritual growth of man, interpret human ethical and aesthetical semiospheres and significans, religious and secular values in the context of Muslim cultural semiotics. The paper hypothesizes that the interface and convergence between the aesthetic signifiers and the ethical signifieds to a sort of synthetic hybrid forms and entities happen in accordance with some cultural semiotic regularities within different and the same cultures. This paper claims elements of novelty regarding the pluralist methodological approaches to Muslim cultural semiotics, classifications of the cultural semiotic texts and languages that model the existential conditions, ethical and aesthetical signs-action, signs-cognition, signs-behaviour of homo-symbolicum and homo-significans (meaning-makers) in Muslim cultural and religious semiospheres.

Key words: interdisciplinary, structural, semiotic, Muslim, culture, cultural semiotics, ethical, aesthetical, semiosphere, semiosis, Quran, metalanguage, exemplary, meaning, model, variation, text, functioning, sign, action, ontological, epistemic, pragmatics, bilingualism, multilingualism.

ORTA ƏSR MÜSƏLMAN MƏDƏNİ SEMİOTİKASININ XÜSUSİYYƏTLƏRİ ÜZRƏ FƏNLƏRARASI TƏDQİQAT

Kazım ƏZİMOV
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosiologiya kafedrası professor, fəlsəfə üzrə elmlər doktoru
Azərbaycan, BAKI
https://orcid.org/0000-0002-6861-8419
azimzade07@gmail.com

Zeynəb RZAYEVA
Azərbaycan Universiteti,
Fəlsəfə bakalavrı
Azərbaycan, BAKI
zynb.rzyeva@gmail.com

XÜLASƏ

Elmi ədəbiyyatin təhlili göstərdi ki, müsəlman mədəni və subkultural dini semiotikasi ilə bağlı sahənin bilik boşluqlarını doldurmaq üçün fənlərarası tədqiqatlara ehiyac vardır. Problem orta əsr müsəlman mədəni və dini semiotikanın xususiyyətlərinin, insan semiosferlərindəki fəaliyyətini və əhəmiyyətini hərtərəfli başa düşülməsi və şərhinin qurulmasını elmi əsaslandırmaqdan ibarətdir. Problemin interdisiplinar struktur-semiotik yanaşma əsasında öyrənilməsi təklif olunur. Bu məqalənin əsas məqsədi insanın intellektual və mənəvi yüksəlişini izləyən struktur-semiotik çərçivəni stimullaşdırmaq, insanın etik və estetik semiosferlərini və əhəmiyyətini, dini və dünyəvi dəyərlərini müsəlman mədəni semiotikası kontekstində şərh etməkdir. Məqalədə belə bir fərziyyə irəli sürülür ki, estetik və etik işarələr arasında bir növ sintetik hibrid forma və konstruksiya keçid müxtəlif və eyni mədəniyyətlər daxilində bəzi mədəni semiotik qanunauyğunluqlara uyğun olaraq baş verir. Bu məqalə müsəlman mədəni semiotikasına plüralist metodoloji yanaşmaları, ekzistensial şəraiti modelləşdirən mədəni semiotik mətnlərin və dillərin təsnifatları, etik və estetik dəyərlərin, işarələrə köklənən fəaliyyəti, idrakı, rəmz və məna-torədicilik qabiliyyətlərinə və bacarıqlarına malik insan obrazının öyrənilməsi ilə bağlı yenilik elementlərini töhvə edir.

Açar sözlər: fənlərarası, struktur, semiotik, müsəlman, mədəniyyət, mədəni, semiotika, etik, estetik, semiosfer, semioz, Quran, metadil, nümunəvi, məna, model, variasiya, mətn, fəaliyyət, işarə, hərəkət, ontoloji, epistemik, praqmatik, ikidillilik, çoxdillilik.

INTRODUCTION

Stating the problem and recent literature review. The topic of this paper concerns medieval Muslim cultural semiotics in general, focusing on analysis of its idiosyncrasies and functions in semiotic space through semiospheres and semiosis for the existence and operation of languages, signs, texts, codes and other significans (meanings-making) elements of cultural system and religious sub-system. Before doing so, I would like to mention some significant sociocultural factors that make the topic of this research relevant: a) the proliferation of multidisciplinary and transdisciplinary studies on modern, as well as traditional cultures, based on adjacent social and human sciences, mixed methods and methodologies that have been importantly growing in contemporary era of globalization and glocalization; (b) the problems of research in the fields of nature, society, and cognition are composed of increasingly complex problems. For instance, tradition and modernity relations, climate change, ozone depletion, deforestation, river, sea and ocean pollution, natural disasters, food security, ethnic wars and conflicts, famine and poverty,

family and abortion, etc., show that we really live in risky, uncertain and unpredictable societies; (c) the solution of such problems is impossible within the borders of separate disciplines: it requires the application of interdisciplinary and transdisciplinary complex approaches and methods; (d) the study of Islamic traditional and modern cultures need to modernize its research approaches and paradigms undertaken at the conjunction of integrated hard, soft sciences and the humanities; (e) the general semiotic currently has become the universal interdisciplinary and transdisciplinary methodology (ontology and epistemology) for the study of signs action and signs space in the arenas of nature, society and cognition.

Literature review. Concerning the relevance of interdisciplinary semiotic approach to the study of social science thinking in Islam, the prominent scientist and reformist of Islamic culture and history of ideas Mohammed Arkoun insists on the positive role of the semiotic approach in the renewal of the Islamic classical heritage. In his view even revelation or holy scriptures are open to the semiotic studies since "This issue occurs prior to any attempt to interpret Revelation. Holy scripture itself is communicated through natural languages used as systems of signs, and we know that each sign is a locus of convergent operations (perception, expression, interpretation, translation, communication) engaging all the relations between language and thought" [Arkoun, 2003:23].

Ian Richard Netton [Allah Transcendent, 1994] has applied the structural semiotic approach to medieval Islamic philosophy, theology and mysticism. Netton aimed at solving the co-relationship between 'Allah Transcendent' and 'Allah Immanent', the problem that lies at the core of medieval Islamic Metaphysics, Epistemology, and Semiotics, these three prototypes of the First Philosophy, which are germane to medieval Jewish, Christian and Islamic ontological and cosmological doctrines in general. Proceeding from the semiotic principle "that everything signifies", they propose that "this may ultimately be developed semiotically in four distinct directions" [Netton, 1994: 324-325]. Sounding programmatic, however, the goals of four semiotic ways or methods have not been realized within the context of the Muslim philosophies, theologies and mystical doctrines. One cannot assure what specific kind of Islamic semiotics, whether the Continental European, North Atlantic Anglo-Saxon and American models of semiotics and semiosis the author of the book had in mind. Annemarie Schimmel, built on original classical sources, modern secondary literature, also her significant personal experience, has applied an integrated phenomenological approach to Islamic sign relations, practices and beliefs. Schimmel takes into consideration, as her starting point, the simplest 'signs of God' and arrives at the analysis of the complex signs, used through religious and symbolic languages, connecting to sacred time and space, ritual actions, forms of worship, the sacred individuals, and the order of the community. She concludes with an examination of individual responses to the mystery of the Divine. She focused exceptionally on divine semioses rather than human semiospheres and signs action [Schimmel, 1994].

The distinguished scholar-Orientalist from Canada William C. Chittick, well known for his deep grounded and rich style of interpretations of symbolic languages and signs relations associated with the spiritual teachings of Rumi, has recently published two fundamental monographs that deal with systematic studies on the theosophy, theological, philosophical and spiritual paths pursued by philosopher and Sufi par excellence Ibn al-Arabi [Chittick, 2018; 2023].

Sami Al-Daghistani explores the role and meaning of social utility (maslaha) and its possible appropriation in the field of Islamic legal and economic thought. He highlights several research questions concerning how this important concept has been incorporated in legal reasoning and what kind of meaning does it convey; what type of economic and/or legal reading it presupposes; do ethics, law, and scriptural sources play equally important role as references in developing the concept in economic terms [Sami Al-Daghistani, 2016].

Emad Al Dein Hasan [2022: 1-17], adopts semiotics as a tool for modern criticism in reading and implicit analysis of the Islamic architectural texts, linking them with the fixed ideological component present in the spiritual content. The article interprets analytical and implicit reading of some Islamic architectural elements and their symbolic connotations.

A.V. Smirnov (2005) emphasizes the role of knowledge of logical-semantic grammars of cultures, which makes it possible to properly understand the contrast of the semantic fields created in them. The explication of elements of logical-semantic grammars of Arab-Muslim and Western cultures, according to the author, entails a difference in the understanding and interpretation of semiotics of fine arts in the two cultures.

I think it is pertinent to mention here the works by modern Azerbaijani scholars engaged in the study on different aspects of Muslim cultural semiotic.

Niyazi Mehdi (2016) has undertaken a semiotic analysis of aesthetic and artistic culture of Azerbaijan in the context of medieval Arab-Muslim culture, synonymization and homonymization of signs, languages and symbols of religious sects and philosophical schools.

Matanat Abdullayeva (2024), applying the method of systematic approach, studied cognitive metaphors, the language, symbols, allegories and signs of esoteric literature in the classical artistic thought of medieval Azerbaijan. She concludes that symbolic mentality and metaphoric language is an integral part of medieval Muslim culture and its hermeneutic traditions.

Setting the problem. The literature review also suggests that there is a dearth for an inter-, and transdisciplinary research on Muslim cultural and sub-cultural religious semiotics that would fill in the gaps which are partly due to the obsolete disciplinary approaches to the issue in question. The problem of this paper consists in whether there is a possibility to construct a comprehensive understanding of medieval Muslim cultural semiotics system and religious-subsystem semiotics with a focus on analyzing its idiosyncrasies and functions that manifest in different dynamic semiospheres and semiosis of philosophic, religious, aesthetic, ethical significans, i.e. in meanings-making cultural and religious space.

Main goal and objectives. The main goal is to promote a structural-semiotic frame that can trace the intellectual and spiritual growth of man, interpret his/her ethical and aesthetical semiosis and semiospheres, religious and secular values in Muslim cultural semiotics. The present paper aims at realization of the basic goal through operating the following objectives that imply to:

- illustrate semiotic-synthetic nature of Islamic ethics that manifests in a) a normative ethics as a unity or integrity of knowledge, values and procedures; b) the integrity of the specific categories of theoretical ethics.
- define ethics as a unity/integrity of theoretical and practical aspects of morality.
- show how the "natural synthetic character" of morality derives from the regulatory function of morality and is conditioned by morality itself as a form of social consciousness.
- characterize the very integrity of the human person that determines the synthetic nature of ethics, exclusively aimed at the man, by virtue of which it can be considered as an interdisciplinary/transdisciplinary ethical anthropological variable.
- exemplify the comparative patterns or paradigms of such an ethical philosophy that can be found in ancient perennial Vedic, Upanishads, Greek, Judaism, Christian, Islamic, and Chinese cultures.
- show how the further developments of philosophical cultures, based on cosmocentrism, logocentrism, anthropocentrism and rigid scientific rationalism, have gradually led to the decline of the anthropological samples of the perennial ethical philosophy of man and the metaphysics of the transcendence.

- explain why the ethical-philosophical texts are usually polyfunctional in the real life of cultures, why the same text can carry out multiple functions within the different and the same cultures.

Hypothesis and research questions. This paper hypothesizes that the interface between, and convergence of the aesthetic (signs, symbols, and metaphors) and the ethical structures (moral, ethos, virtue, right, wrong, honest) to a sort of synthetic hybrid forms and entities, happen in accordance with some cultural-semiotic regularities within different and the same cultures. I propose testing this hypothesis through tackling several important research questions: (a) what are the semiotic regularities in different cultures that provide the conditions in which ethical, philosophical, aesthetical ideas (the plane of content or the signified) are expressed through literary, artistic, and aesthetically structured texts (the plane of expression – the signifier)? (b) How is it that some thinkers in the West (for example, Augustine, Spinoza, Kant, Sartre, Husserl, and others) or in Muslim East (al-Farabi, Avicenna, Ibn Arabi, al-Qazali) to prove their philosophical and ethical doctrines, use geometric, logical, or mathematical structures (texts), and thus create the internal effects, producing a scientific treatise? (c) Why do other thinkers, who also express their ethical and philosophical ideas using the language of play, novel, fable, narrative, prose, or poetry, create "a quasi-scientific" fictions, and claim to be moral philosophers, even sages? (d) Finally, if a thinker's choice of specific genre, the ethical or aesthetical structures, is not a simple coincidence, then does that choice itself have any ethical or cultural significance?

Research methodologies and methods. The issues of this paper related to the human semiotics lie at the intersection of different disciplines like theology, philosophy, literature, history, mythology, musicology, cultural studies, linguistics, semiotic studies, ethics, aesthetics, axiology that are integrated and synthesized by a means of interdisciplinary semiotic methods, perspectives, and techniques. These approaches allow to integrate, hybridize the results of a variety of other disciplinary perspectives, theories, methods, and methodologies (i.e., mixed methods research) concerning the semiotic studies on human existence and other related issues the solution to which within the framework of one single discipline would have not been otherwise possible. To identify the relevant academic literature and sources, the methods of including/excluding, extracting the information, or collecting data, the key words selection, the conceptual, narrating and cluster analyses methods are used. Besides the general methods, we use different research methods, which resonate well with the elements of qualitative methods and strategies, i.e., the hermeneutic, constructivist, phenomenological, interpretivist special methods which are appropriated to interdisciplinary/transdisciplinary conceptual analysis of Muslim cultural semiotics. I apply interdisciplinary semiotic-structural approach to the anthropological patterns identified in Islamic theology, mysticism and philosophy, and compare them, where it is relevant, with those in the Christian or Jewish traditions. The paper explores at large traditional Islamic hermeneutic and exegetic methods for interpretation and understanding of sign activities systems, cognitive signs-symbols modeling the relationships between God, man and the world in Muslim cultural semiotics, the senses, images, symbols, forms of phenomenal meanings, metaphors, allegories by means of Islamic traditional methods, like Tafsir (statement, discovering, uncover), Tawil (explain, comment, interpret), Zahir (external) and Batin (internal meaning and sense), binary oppositions and etc. However, the collection of the source materials, specifically primary sources in Arabic, Persian and Turkic languages will be selective in terms of focusing more on the 'big' ideas rather than the efforts to cover meticulously the total chronology or the primary sources that reflect both the width and the depth of the issues under the discussion.

Discussion and analysis. I argue that semiotics regularities in different cultures provide the background in which ethical-philosophical ideas (the plane of content, the signified) are expressed through the literary and aesthetic structured texts (the plane of expression, the signifier) that

function as cultural units in different cultural semiotic spaces. For instance, we perceive the difference between Greco-Roman intellectual, civil, moral, literary culture and Abrahamic-biblical religious, moral and esthetic doctrines. Greco-Roman culture is characterized by a reflective approach to thought (the formalized logic) and the word (the formalized poetics and rhetoric, theory of language) and an exterior approach to human existence (the body as an image, posture), while such reflection on thought and word is completely alien to the Biblical traditions. For the latter it is more typical to hold to the internalized perception of the body (an internal sense of self as pain). The Greeks designated a non-Greek with the cultural characteristic "barbarian", the Jews designated a non-Jew with the religious characteristic "pagan". Islam in addition to these stereotypes added the stereotype “kafir” (unbelievers).

Such opposing phenomena as Greek culture and Abrahamic-biblical faith, centered respectively around the images of the philosopher and the prophet, were united in their protest to the sacred life in the name of the spirit transcendent to all human fundamentals: in the first case, in the name of reason, in the second case, in the name of God's will. The necessary logical limit of the positions of both the prophet and the philosopher is the pathos of martyrdom as the desired highest proof of one's truth (the death of Socrates and the Shiite Imam Husain). This is opposed to the ideal of the Egyptian or Confucian sage, who codifies and restores the givens of sacred life. Egyptian and Confucian cultures did not know tragic characters, much less the literary genre of tragedy. The orthodox Christian culture, which carried out the Hellenic-Biblical synthesis, does not leave room for tragedy as such, but retains a "removed" tragedy, alien, for example, to Islamic culture. [Averentsev, 1985:122-123].

There is the possibility of the existence of different pictures of the world within the same rationalistic paradigm. I interpret the ancient and medieval scripts of the West and the East as multi-faceted texts, which are usually polyfunctional in the real life of cultures. This means that the same text plays a multifunctional role in the real culture. The text is interpreted semiotically as a set of complex signs, symbols, rituals, rites of passage and codes. Thus, the meanings of texts are generated by an interaction and interplay of various culturally organized and ordered signs, symbols and codes that constitute the languages of a text. The chain of signs and codes are lined up around a metalanguage, for instance, of Quran, Christian Bible or Hebrew Bible or Tanakh, which produce syntagmatically and paradigmatically the cultural meanings through the combination and selection of signs, myths and symbols. Thus, there are sufficient rationales to consider the ethical-philosophical and aesthetical texts as multifunctional synthetic structures that can produce pivotal semiosis and significans. In this sense the functions and semantics of the texts (philosophical, aesthetical, belles-lettres) are defined within the cultural context and other social factors. Ethical and aesthetical texts are internally programmed. These texts can loosely become components of legal, political, religious, theological, aesthetic, literary, artistic, and other systems. From the methodological point of view, it is important to interpret the formal differences between the forms that the philosophical ideas illustrate in the real life of cultures. I distinguish oral and written, scientific-philosophical and literary-artistic structures of philosophical texts, and consequently classifies philosophic texts as:

(1) Philosophical, ethical, aesthetic, mythological, religious texts created in oral and written forms (Socrates, Spinoza; oral folklore; N. Tusi, C. Rumi, etc.);
(2) Ethical and aesthetic texts written in academic-philosophical language, in scientific genre.
(3) Philosophical texts existing in the form of literary works and belles-lettres.

From the above classification, the ethics of Socrates, Spinoza, and Tusi are good examples of the legitimate relationship of content and form. The differences between oral and written ethical teachings can also be ignored. These differences are somewhat irrelevant in terms of the closeness between written language and oral speech structure and sequence. For example, this is a

phenomenon which can be related to the structure of European languages. However, it should be borne in mind that this closeness is not the same. At different times, the criteria of closeness were different, and it was subject to changes in its quantitative and qualitative aspects.

Form and genre relations: the pragmatics of bilingualism and multilingualism in cultural semiotics. In medieval eras, Latin and Arabic languages became the languages of science, philosophy, and literature in the Middle East and Western Europe. It is true, that, those “official” languages were later challenged by proliferation of the local ethnic-national languages at places. However, when scholars, philosophers, and poets wrote in Arabic, Latin, or their mother tongues, they achieved various creative effects and successes in the sociocultural context of their time times. In addition, the reference to one or another specific language was due to pragmatic motives. The languages, signs and texts as structural units dictated their own specific semantic, syntactic and pragmatic rules. Regardless of the subjective will of the thinkers those rules had a strong impact on their creative process. Let us look at examples. B. Spinoza's “axioms and theorems”, C. Bruno's poem, N. Tusi's theory of “parallel lines”, astronomical table, Avicenna's "Laws of Medicine" and Bashar Burd's love lyrics (714-783), M. Fuzuli's poems written in Arabic should not be treated with the same criteria. What unites Avicenna, Bashar, Bruno, Spinoza and Fuzuli is that they wrote in Arabic and Latin, which were universal scientific languages in the East and the West. Now, if we compare the works of Spinoza and Jakob Böhme, Fuzuli and al-Kindi, many differences emerge. Thus, Spinoza and Fuzuli wrote their philosophical works not in their native language, but in the scientific-universal languages of their time, i.e. Latin and Arabic. Al- Kindi and Böhme wrote in their native languages (Arabic and Latin), Avicenna both in Arabic and Farsi (his native language). Based on these facts, it is possible to conclude that there is a tendency in culture that the real poetics - the artistic effect in the creative process - is obtained through the native language. For example, Jakob Böhme (1575-1624) and Bernard Mandeville (1670-1733) intended to write a theological and philosophical treatise, but *Böhme's* "*Aurora*" and Mandeville's "*The Fable of the Bees*" are artistically and aesthetically perfect and true poems, regardless of the subjective motives of both authors. On the other hand, G. Bruno, M. Shabustari and M. Fuzuli intended to write poems. Poems written in Latin by Giordano Bruno (1548-1600) ("*The innumerable, immense, and shapeless," “Monad, number, and shape," "The threefold minimum and measure,"* etc.), "Gulshani-Raz" by M. Shabustari (“Garden of Mysteries”), "Saadatname" (“On Happiness”), M. Ahvadi's "Jami-Jam" (“Jamshid's Glass”) and M. Fuzuli's “Hafte Cam”, (“Seven Glasses”) poems written in Persian are more philosophical-scientific treatises than artistic poetry.

Thus, we can show the following different types of philosophical and ethical written texts in terms of form and genre: (1) quasi-scientific text written in the native language; (2) a literary text created in the mother tongue; (3) a scientific text written in a foreign language; (4) a literary text created in a foreign language. It is clear from the examples that we are talking, at least, about the historical and cultural situation in which bilingualism is actively used. In other cases, the use of foreign languages may play a completely different role. Texts written by a thinker in different languages may be more interesting in this regard. The above classification covers "written" philosophical (moral, aesthetic, religious, mythological, scientific) texts and divides them in line with three principles: (1) the mother tongue, (2) foreign language, (3) artistry and quasi-science (the science-like). Of course, if we add to this the "oral" philosophical texts, this classification could be significantly expanded. It should be noted that the ways of expressing philosophical ideas and opinions in the context of different cultures are qualitatively different. While these differences are somewhat unnoticed in European philosophy, in Eastern philosophy, for example, the high degree of "artificiality" and "independence" of the Chinese language makes the functioning of semiotic laws objectively necessary in Chinese philosophy. Medieval Chinese thinkers admit that the spoken Chinese language is very primitive. Thus, the concepts, which the hieroglyphs so easily express,

cannot be communicated in oral speech. Therefore, the medieval Chinese preferred to express their ideas more easily in writing rather than orally. The Chinese hieroglyphic characters can express all kinds of theoretical ideas due to the formal structure of the written text. Such a symbolic meaning is unthinkable for European languages. Thus, the forms for articulating philosophical ideas, whether written or oral, are of pragmatic importance from the methodological point of view. As the socio-historical context reports, the act of fixation in writing (for example, stoning, percussion on metals, etc.) gave normative meaning to the texts formed in the context of a certain culture. A clear example of this is the heavenly books (the Bible, the Qur'an). Another example. Protestantism opposed the authority of the "holy scripture" to the authority of the "sacred tradition". In doing so, in the mind of the medieval man, the normative power of the written word took precedence over the normative power of the oral word or the unwritten word. In general, according to the Christian and Islamic worldviews, all moral precepts were forever written in the heavenly books. Perhaps, in all religions with canonical literature, moral precepts and commandments were perceived in this way. In our opinion, the essence of this phenomenon is not limited to religion: it is enough to mention the fact that the influence of the canonical norms and rules in the minds of the people was equal to the act of writing. It is plausible that such a high value of the written word was due in ancient times to the fact that the most valuable things were first recorded in writing modes. Later, this relationship changes in people's minds. Thus, the basis of writing was not values, but writing itself was the basis for values. If we consider the above-mentioned "written-oral" binary opposition, the decrees, decisions, etc. of the Christian popes and Muslim rulers (emirs) etc. can be attributed to "writing". From this point of view, a large part of the Bible and the Qur'an consists of orally created and distributed narrations and writings. However, the "sacred narratives" are grounded in the "written texts" of these sacred books.

From the above, we can conclude that such a trend was characteristic of medieval Eastern and Western philosophies and religions: here philosophical ideas were dressed in fiction and manifested in various genres of fiction - novels, poetry, stories, essays, etc. The ethicization and aestheticization of philosophical problems has been a complex process that has developed in parallel. In this procedure, ethics was sometimes equated with aesthetics, and sometimes attempts were made to distinguish between them. Medieval philosophy sought to express the ideas and intentions that could not fit into the framework of logical-discursive thinking or rationalist philosophical language. Therefore, to make the transition from the academic philosophical language to the language of arts and literature, Islam created a literary-encyclopaedic complex (Adab) as a new form for philosophy. At the heart of this complex construction was the language of poetry and prose, which in the modern era began to make serious challenges to a positivist logical philosophy. In many countries of the globe, this process has become the triumphant gospel of the novel genre in the modern, and later in the postmodern era.

Conclusion. Based on the discussion and analysis of this paper, some conclusions concerning idiosyncrasies of medieval Muslim cultural semiotics may be drawn. First, the sign leads to the knowledge of what it signifies, i.e. the meaning. Islamic semiotics answers the question of meaning in accordance with the classical theory of meaning borrowed from Plato, Aristotle, Neoplatonism, their supporters and commentators, Stoics and early medieval Christian thinkers. Aristotle defines the meaning of a word as an idea in the soul, which is the symbol of a thing or object. Second, this definition has a direct ontological correspondence to the Platonic ontology of ideas which are essentially the same thing both in thought and reality. Third, the word is regarded as a sign. Thus, according to Greek classical theory since sciences originate with Aristotle, the relation of signification arises between a word and a non-verbal entity, whether it be an idea or an existing thing (A.Smirnov).

Logics contributed to the solution of ontological and epistemological problems of scientific knowledge, the logical teachings, passed down from the Greeks, gradually began to take on a scholastic orientation in Medieval Islam and Christianity. However, the idiosyncrasy of Muslim cultural semiotics lies not just in commenting the logical and philosophical ideas of ancient Greece, particularly Plato and Aristotle, their late Hellenistic followers, but in the development of that area of logic and philosophy, which is usually called modal logic, the subject of which in the medieval era was the justification of “necessary” and “possible” worlds [Rescher, 1967].

The sense modality of logical and poetic speech was primarily explained by the very structure of the Arabic and Persian languages, later the Turkish language, those three natural languages of Muslim medieval culture, which initiated great opportunities for different interpretations and understanding of religious, philosophical and literary artistic texts.

Abu Suleiman al-Mantiqi (died after 1000), showing the superiority of Arabic over other languages, pointed to the logical nature of the syntax of the Arabic language [Grunebaum, 1981:166].

When the logical proof disagreed with the meaning of the text, then an allegorical interpretation was allowed according to the rules of the Arabic language. This approach enriched the vocabulary of the natural language, poetic speech with artistic, aesthetic, and other expressive means, like metaphors, hyperboles, metonymies, synecdoches, derived from the polysemantic natural language words.

Some singular words of the natural language, such as Being, Unity, Necessary, Possible, etc., could not be precisely defined: a rich semantic field was formed around them, the meanings of which were revealed through homonymization and synonymy, built on the principles of pointing/indicating, analogy, and comparison [Azimov, 1986:140-149].

Several objective and subjective reasons contributed to constructing the symbolic and sign thinking in Muslim cultural semiotics. The study of the latter, to a certain extent, makes it possible to clarify, on the one hand, the specificity of symbols, signs and myths, and on the other hand, the nature of symbolic thinking itself. In the first case, the types of symbols and signs in Muslim culture must be determined, in the second case, the “material” from which this type of thinking is constructed, its symbolism must be analyzed in terms of the form and the content of symbolic and sign thinking.

As for the typology of these symbols, that can be built, at least, both at the level of natural languages with complex communicative functions, and at the level of formal languages. So, we get a motley series of signs and symbols with their further division into linguistic and non-linguistic, natural and artificial, meaningful sign systems, and finally, philosophical, theological, religious, artistic, etc.

The disanthropomorphization of the Muslim monotheistic god cleared the way for the penetration of alphabetic and numerical symbolism, sensory and abstract signs into the medieval consciousness, and on this basis, like the West, the exegesis and hermeneutics were widely used in Muslim cultural semiotic space.

Particular attention should be paid to the influence of India, late Hellenistic Greeks, in particular, Pythagoreanism and the emanation theory of the Neoplatonists. The symbolism of numbers from 1 to 12 in the manner of Pythagoreanism, as well as such verbal symbols and signs, as the One and the Many, the World Mind, the World Soul, borrowed from Neoplatonism, became widespread. These foreign elements, through the efforts of the Muslim thinkers, were easily combined with monotheistic ideas about the cosmos as a beautiful and good creation of the transcendent-immanent Allah. However, they contained ideas that were dangerous for the tenets of Islam and increasingly expanded the ideological arsenal of heretical sentiments within Islam.

The development of symbols was also associated with the achievements of mathematical and geometric sciences. And here the geometric figures of the Greeks remained one of the

important components in the constructions, which largely determined the cosmological ideas in Muslim culture.

Finally, the Quran, the book of Allah, contains verses that clearly indicate allegory, metaphors, and figurative perception of the world. In connection with the latter, it should be noted that despite the distinctions between these concepts, though adjacent in contexts and semantics, allegory, metaphor, symbol cannot be opposed to each other, since they carry the meanings of symbolism. They are carefully developed apparatuses of thinking, units of language, and as such they are concepts and, in their conceptuality, they share a certain commonality of their meanings and senses. The degree of commonality of these concepts themselves indicates the presence of moments of symbolism in this commonality. Consequently, in addition to general meanings, these concepts have specific meanings, nuances of the meanings, even the meanings about meanings.

The languages of Muslim semiotic culture are classified in the following order: (a) the divine language of Quran which contains archetypes, prototype ideas, images, signs and symbols that represent ultimate realities and divine entities, as well as the everyday life worlds, both within time-space dimensions and beyond the time-space properties. It is an original, universal, metalanguage of Muslim cultural semiotics that attracts other languages to its vertical hierarchical structures made up of cultural semiotic patterns that can be imitated by other languages. It is also the constructive language of exemplar. Other languages: (b) the language of Muslim theology; (c) the philosophic language; (d) the mystical language, I refer to the contest for improvement, variation, imitation, deformation and deconstruction of the exemplar model and language. [Azimov, 1982; Azimov, 2015].

Another my finding concerns the typology of theological and philosophical texts in Muslim cultural semiotics as:

(1) Philosophical, ethical, aesthetic, mythological, religious texts created in oral and written forms (Plato, Aristotle, Socrates, Spinoza; oral folklore; N. Tusi, J. Rumi, etc.).

(2) Ethical and aesthetic texts written in academic-philosophical language, and in scientific genre.

(3) Philosophical texts existing in the form of literary works and belles-lettres.

Finaly, I conclude the pragmatics of bilingualism and multilingualism in Muslim cultural semiotics, showing the following different types of philosophical, esthetical and ethical written texts in terms of form and genre: (1) quasi-scientific text written in the native language; (2) a literary text created in the mother tongue; (3) a scientific text written in a foreign language; (4) a literary text created in a foreign language. It is clear from the examples that I intended, at least, the historical and cultural situation in which bilingualism was actively used. In other cases, the use of foreign languages may play a different role. The above classification covers "written" philosophical (moral, aesthetic, religious, mythological, scientific) texts and divides them in line with three principles: (1) the mother tongue, (2) foreign language, (3) artistry and quasi-science (the science-like texts).

References:

Azimov, Kazim. (2003). The Problem of Man in the Religious and Philosophical Doctrines of Zoroastrianism and Islam. Baku, 303 p. (in Russian)

Azimov, Kazim. (1986). Azerbaijani Thinkers about Man. Baku. 207 p. (in Russian)

Azimov, Kazim. (2015). Binary Oppositions in Islamic Thought: Semantics of Symbols in Sufism. In, Le recueil des textes de "L'Ecole internationale d'ete" consacres aux recherches interdisciplinaries. Baku-Paris: 299-318. (in English)

Azimov, Kazim. (1982). Cosmos as a Domain of Symbols in Medieval Muslim Aesthetic Culture. In, Semiotics and Problems of Communication. In, Semiotics and Problems of Communication. Pp. 25-30. (in Russian).

Abdullayeva, Matanat. (2024). Methodological foundations of text interpretation. Baku: Fuyuzat, 296 p. (in Azerbaijani language).

Arkoun, Mohammed. (2003). Rethinking Islam Today. Source: Annals of the American Academy of Political and Social Science, Vol. 588, Islam: Enduring Myths and Changing Realities (July), pp. 18-39. Stable URL: http://www.jstor.org/stable/1049852.

Arabic Medieval Culture and Literature. (1978). Moscow. (in Russian).

Averintsev, Sergey (1984). West-Eastern origins of the European tradition: some general remarks. In, The problem of man in the history of philosophy (at the Junction of West and East) // Abstracts of the report of the republican scientific conference on April 25, 1984, Vilnius. 122-123. (in Russian).

Al-Daghistani, Sami. (2016). "Semiotics of Islamic Law, Maslaha, and Islamic Economic Thought." Int J Semiot Law 29:389–404. DOI 10.1007/s11196-016-9457-x.

Chittick, William (2018). The Sufi Path of Love: The Spiritual Teachings of Rumi. Chittick, William. The Sufi Path of Love: The Spiritual Teachings of Rumi. *Chittick, William*. The Self-Disclosure of God: Principles of Ibn al-'Arabi's Cosmology. Dev Publishers & Distributors 2023.

Emad Al Dein, Hasan Al Fahmawee. (2022). "Semiotic as an Approach to the Analysis of Symbolism in Islamic Architectural Arts." Architecture and Engineering Volume7 Issue 2:1-17, Amman, Jordan.

Grunebaum, G.E. (1981). Main features of Arab-Muslim culture. Articles from different years. M., p. 166 (in Russian).

Lange, Christian. (2021). Eternal sunshine of the spotless mind: Light and luminous being in Islamic theology. In, Critical Research on Religion, Vol. 9(2) 142–156.

Niyazi Mehdi (2016). Muslim culture: aesthetics of the manifest and the philosophy of the hidden. Baku, 139p. (in Russian).

Netton, Ian Richard. (1994). Allah Transcendent. Studies in the structure and semiotics of Islamic philosophy, theology, and cosmology. Routledge.

Rescher, N. (1967). Temporal Modalities in Arabic Logic. Holland, Dordrecht.

Schimmel, Annemarie .(1994). Deciphering the Signs of God: A Phenomenological Approach to Islam. State University of New York Press.

Smirnov A.V. (2005). Logical and semantic foundations of Arab-Muslim culture: semiotics and fine arts. Moscow, IFRAN, 254 p. (in Russian).

Walbridge, John (2011). God and Logic in Islam: The Caliphate of Reason. Cambridge University Press,

DEVELOPMENT, MIGRATION AND MODERN SLAVERY

Amin Sharifi ISALOO
University Collage Cork,
Lecturer, PhD,
Ireland, CORK
amin.sharifiisaloo@ucc.ie

SUMMARY

In recent years, the war, conflicts, violence, poverty, economic crisis, climate change and natural disasters have increased displacements and migrations in many countries. The World Migration report in 2022 shows that the total estimated 281 million people are living abroad. These migratory flows, in turn, accelerated the vulnerability of migrants and forced them to the new form of slavery called ‘modern slavery’.

As the number of people in modern slavery has also risen significantly in the last decade, both modern slavery and migration, which are closely linked to the contemporary development, have appeared as simultaneous crises in our current time. According to the International Anti-Slavery Organization, the term modern slavery is used to describe conditions in which people are unable to resist and leave their current situation and it can be in the form of human trafficking, forced labour, debt bondage, forced prostitution and child labour. Considering this definition of modern slavery and its forms, this paper will employ sociological and anthropological theories and concepts such as liminality and Schismogenesis to explore modern slavery both in national and international levels and to examine the relations and interconnections between development, migration and modern slavery focusing on the patterns of exploitation and exploitative relations.

Key words: Development, Migration, Slavery, Modernity, Liminality, Exploitation.

İNKİŞAF, MİQRASİYA VƏ “MÜASİR KÖLƏLİK”

Əmin Şərifi İSALOO
Universitet Kolleci Cork,
Müəllim, fəlsəfə doktoru,
İrlandiya, KORK
amin.sharifi isaloo@ucc.ie

XÜLASƏ

Son illərdə müharibə, münaqişələr, zorakılıq, yoxsulluq, iqtisadi böhran, iqlim dəyişikliyi və təbii fəlakətlər bir çox ölkədə köçkünləri və köçləri artırıb. 2022-ci il üzrə Dünya Miqrasiya hesabatı göstərir ki, ümumilikdə təxminən 281 milyon insan xaricdə yaşayır. Miqrasiya axınları öz növbəsində miqrantların həssaslığını sürətləndirir və onları “müasir köləlik” adlanan yeni köləlik formasına məcbur edir.

Son onillikdə “müasir köləlik” halında olan insanların sayı da nəzərəçarpacaq dərəcədə artdığından, müasir inkişafla sıx bağlı olan həm “müasir köləlik”, həm də miqrasiya indiki dövrümüzdə eyni zamanda böhranlar kimi meydana çıxıb. Beynəlxalq Köləliyə Qarşı Mübarizə Təşkilatına görə, “müasir köləlik” termini insanların müqavimət göstərə bilməyəcəyi və mövcud vəziyyətini dəyişə bilmədiyi şərtləri təsvir etmək üçün istifadə olunur və bu, insan alveri, məcburi əmək, borc əsarəti, məcburi fahişəlik, uşaq əməyi və digər formalarda təzahür edilir. “Müasir köləliyin” bu tərifini və onun formalarını nəzərə alaraq, bu məqalə “müasir köləliyi” həm milli, həm də beynəlxalq səviyyədə araşdırmaq və inkişaf, miqrasiya və müasir köləlik arasındakı əlaqələri və

qarşılıqlı əlaqələri, istismar və istismar münasibətlərinin nümunələri araşdırmaq üçün limnallıq və şismogenez kimi sosioloji və antropoloji nəzəriyyə və konsepsiyalardan istifadə edilmişdir.

Açar sözlər: İnkişaf, miqrasiya, köləlik, müasirlik, liminallıq, istismar.

INTRODUCTION

The international development politics and strategies in our contemporary globalised world have led, firstly, so called developing countries to face a growing debt crisis. This means, any development funding that does flow into countries is quickly dissolved by the unforgiving acids of interest rates and debt service payments [UN press release, 2024]. Secondly, the widening gap between the developed and developing countries and the disparity between the uber-wealthy and the rest of society have become a central issue of our modern time. According to Global Multidimensional Poverty Index (2023), about 1.1 billion out of 6.1 billion people across 110 countries are suffering from poverty. The increase in extreme poverty from 2019 to 2020 is projected to be larger than any time since the World Bank started tracking poverty globally in a consistent manner. While COVID-19 is a new obstacle, conflicts, war and climate change have been increasing extreme poverty for years in parts of the world [World Bank, 2024]. The Oxfam report (2024), Inequality Inc., shows that since 2020, five billion people have become poorer, while the world's five richest men have more than doubled their fortunes at a rate of $14 million per hour. Finally, our contemporary international superpowers or necropowers, which means the power to decide who may live and who must die [Mbembe, 2003], severely influences not only the development process, particularly in the international level, but also other aspects of our life such as borders, movements and migration policies. As a result of this, people worldwide face a prolonged crisis, conflict and war which lead to mass migration. Considering these points, this paper will employ the concepts of liminality and necropolitics to discuss briefly the link between development, migration and modern slavery.

Liminality and development

In the twenty-first century, most countries remain trapped in a state of liminality, which means the stage of being in between and betwixt. It is a transition period, an inter-structural situation and process moving from one stage to another [Turner, 1967, 1982]. To prevent the emergence of a new power in Africa, Asia and Latine America, the superpowers (necropowers) isolate, sanction, create civil war and attack countries if they disagree with their designed plans and contracts at the international arena. Necropowers usually employ the media, particularly social media, to plunge the targeted states or communities or groups considered as the 'Other' and leave them in liminality. These national and international political actors (necropowers) are comparable to the figure of 'Trickster' as outlined by Radin (1956). They possess no values, moral or social, is at the mercy of their passions and appetites, yet through their actions all values come into being' [ibid: ix]. They employ all opportunities and possible 'force and trickery to obtain all he wants' [ibid: 156].

If any of underdeveloped countries try to develop its economy, politics, policies, and technology to separate from the underdevelopment stage and move to the developed stage, must enter in contract with one or more necropowers (or so-called developed countries or communities) and accept their terms and conditions. The problem is that this does not help them to move to the developed stage. The necropowers use all opportunities and tricks to leave them between the underdeveloped and developed stage and exploit their natural resources and raw materials. In other words, the underdeveloped countries find themselves trapped in a prolonged or permanent liminality which is called developing stage. Meanwhile, globalization and development are introduced as a positive change in our planet, inequalities between developed and developing

nations are fostered, which, in turn, usually leads to a rapid escalation of poverty and division or conflict between two or more states which Bateson (1936) calls schismogenesis that results from a schismogenic process. When a schismogenic process starts, suddenly the normal and peaceful relations between two or more states, bodies, parties and leaders transform into an environment full of conflict, and as a consequence a liminal phase begins [Isaloo, 2017]. In asymmetrical schismogenesis the relationship between both parties tends towards a complementary fit, such as the growing gap between rich and poor or conflicts and division between two or more individuals, parties, groups and communities (ibid) which, in turn, create mass migration and so-called migration crisis. A complementary schismogenesis 'illustrates very clearly how the megalomaniac or paranoid forces others to respond to his condition, and so is automatically pushed to more and more extreme maladjustment' [Bateson, 1936: 186].

Mauss (1966) study of both Polynesian and Melanesian archaic societies provide an alternative solution to prolonged and permanent liminality. He explores the practice of gift exchange and the reasons behind it. The constant re-encountering of the obligation to reciprocate gifts given – in either equal or greater value than that which was receive – demonstrates not only a formative and constitutive social relation, but also the universal principle of general and healthy economy. The gift relation can create a feeling that everything and everyone is important and we care about each other, our life, our nature, our planet and our world. In this way, it can not only prevent any schismogenic process in our society, but it also can help to work together on a real development which can benefit everyone.

Development and modern slavery

Mbembe's outline of necropolitics and necropowers demonstrates that he is more concerned with the inhumane treatment of the vulnerable such as the 'framework through which the state views migrants as diseased, criminal and deviating' [Schierup and Jørgensen, 2016: 953]. Round and Kuznetsova (2016) employ Mbembe's necropolitics and necropowers to analyse migrants' everyday experience and life in Moscow. Their study shows how Migrants are kept in liminality and exposed to a perpetual vulnerability, marginality, insecurity and precarity. Indeed, necropolitics is not only about killing people. It also is about leaving people in liminal time and space to experience mental health and/or to die gradually through decisions taken by the necropowers in national and international level. This is creating a non-physical border rather than a physical border discussed in previous paragraphs. For example, 'the termination of the Italian Mare Nostrum program and its replacement in early 2015 by the European Union (EU) Operation Triton with much less funding led only to an increase in the number of deaths at sea' [Schierup and Jørgensen, 2016: 953]. Another example is the EU policy to find a solution for so-called 'refugee crisis' has kept asylum seekers in liminality in Turkey. On 14 April 2022, the UK government has also announced a policy to send asylum seekers to the Republic of Rwanda. As the UK's Supreme Court declared the policy unlawful on November 15th, 2023, arguing that Rwanda is not a safe country to which asylum seekers could be sent, the UK government published a new treaty with Rwanda, which provides for additional safeguards, and introduced new legislation, which declares that Rwanda is a safe country for asylum seekers. On 25 April 2024, the UK's treaty with Rwanda was ratified and the Safety of Rwanda (Asylum and Immigration) Act 2024 became law and is now in force [Walsh, 2024]. This is an absolute necropolitic designed by a necropower. These kind of policies and decisions aim to lead asylum seekers and migrants to fall into the trap of the modern slavery. The Guardian (2013) has already reported that many Bangladeshi migrants find themselves in situations close to slavery. They cannot get legal status and often they do not have the means to go back home.

The developed countries are only interested in exploiting both underdeveloped and developing countries and trapping them in modern slavery rather than sharing something with them or caring about them. They do not want to remember or to review how their direct and indirect colonisations and their slavery plans have created poverty, distraction, mass migration, conflict and war. They are now building more and more physical and nonphysical walls and borders to enlarge distances between people and to segregate developed states from developing and underdeveloped states.

Following the end of WW2 and the subsequent breakdown of the colonial powers, the United States set out to pursue their mission under the name of 'development' [Sachs, 1991]. This mission has provided the fundamental frame of reference for that mixture of generosity followed by exploitation, oppression and sometimes bribery which has characterized the policies toward the South. For almost half a century, good neighbourliness on the planet was (to be) conceived in the light of 'development' (ibid). Mbembe's necropolitics and nercropowers theories help us to understand this and remember the history of Western imperial countries' invasions which, in turn, lead us to criticise the current development and democratic system in a capitalist society, particularly issues related to race, war, governance, modern slavery and political competition between superpowers in recent years.

Necropolitics and modernisation

The contemporary necropolitics target not only immigrants, but also indigenous people as well. The indigenous populations in different parts of the word (i.e. Canada and New Zeeland) are usually marginalised and colonised. Indeed, reinforcing marginalization and precarity for many others and the dehumanising the marginalized 'Other' confined in 'spaces of extreme precarity and vulnerability' [Mbembe, 2003]. Even in a so-called democratic society, violence is not eliminated but remains as the 'nocturnal body' of democracy (ibid). Mbembe's example of the coexistence of democracy, slavery and inequality in the US illustrates that they impact the other parts of our planet and we witness violence in the form of racism and other racist acts through the creation of cultural and societal borders and "the Other" (ibid). According to Mbembe and from the necropolitical perspective, necropowers need antagonism against enemies and colonies. They need racists because they want to sacrifice the racial minorities for the development of so called' a democratic society' and they export violence from developed countries onto the developing and underdeveloped countries which is called 'enemies of civilization' (ibid).

According to Nilsen [2016: 271] the current idea of development is a quasi-equivalent of Westernization and it as an 'idiom that converted the modernisation of the Western world into a universal model of and yardstick for social change'. The definition of modernisation is contested, but the modernisation theory support and promote capitalism. As Weber's (2001) concept of disenchantment, as a sociological term, demonstrates the development agenda of the West is justified through secularisation and rationality, a routine and system that Foucault (1975) call 'power and knowledge' which function together to create a system of control. Thus, the West's idea of development results in a complementary schismogenic process [Bateson, 1936] which is the division of North and South. The developed states, particularly the West, demonstrates in the media that their agenda is to save the global south from poverty and the aid industry assures a prosperous public image by making the world aware of the money outflows they specifically aim at developing and helping poor countries, but Hickel (2017) study illustrates that developing and underdeveloped countries send trillions of dollars to developed countries rather than the other way around. In other words, poor countries develop rich ones. This kind of Necropolitical structures and neoliberal economic policies which usually benefit a small elite in national and international level and create

inequalities that hinder overall development, increase the forced displacement of people and create immigration crisis.

Necropolitics and borders

Following the mass migration, one of the most visible results of the international necropolitics is the construction of walls, barriers and fences along the boarders which not only can control and segregate people based on perceived economic interests, but they also can ‘exercise the sovereign power over life and death’ [Mbembe, 2003].

Historically, building walls and fences has always caused harms, destruction, annihilation and damages to the environment, people, animals, economy and culture. In other words, it is completely against any kind of the development strategy and process. For example, the US Government Accountability Office or Watchdog [September, 2023] investigated that Donald Trump’s wall along the US-Mexico border hampered the migration of endangered species, eroded federal lands, disrupted water flow and “irreparably” damaged sacred tribal sites [Richards, 2023]. Another example is fences in EU. After the fall of the Berlin Wall in 1989, Europe is once again known for its border walls. This time Europe is divided not so much by ideology as by perceived fear of refugees and migrants, some of the world’s most vulnerable people. Thousands of migrants have already lost their lives while attempting to get around borders and fences: by crawling through pipes, suffocating in the back of lorries, or drowning in the Mediterranean [Edwards 2020]. A razor-wire fence placed by Hungary’s government across its border with Serbia. Migrants, particularly refugees from Afghanistan, Syria and Iraq, risked severe injury as they clambered over or wriggled under a razor-wire fence [Jamieson 2015]. African migrants regularly attempt to climb barriers and fences along the Spain and Morocco border which is one of the most visible symbols of the fortification of the EU’s borders. Spanish medical staff regularly report deep cuts from razor wire [Edwards, 2020]. ‘As an animal was killed on a fence built to keep out migrants in Slovenia, environmentalists’ fears of the impact of razor wire on wildlife led in 2016 to the removal of the coils from sections of its border with Croatia. This successful has not been motivated by legal or humanitarian concerns but by ecological ones’ (ibid). ‘The still-increasing death tolls in the Mediterranean bear witness that death is an integral component of most contemporary migration flows and migration regimes. Neither is ‘letting die’ an exception. Stories about migrants dying on their way to Greece and Italy make their way into the news every day’ [Schierup and Jørgensen, 2016: 953].

Akkerman (2019) argues that ‘there is a high symbolic value to razor wire, like fences, they allow governments to show the public, the press, their voters, and the world that they are ‘doing something’ about migration’. In reality the migration crisis is created by necropowers and is the result of necropolitics to leave migrants in liminality. Migration is a natural phenomenon. Scientists’ observations investigate that every year, millions of animals move from one part of our planet to the other part in search of food, shelter, and mating opportunities [see Bauer and Farnsworth, 2021]. Humans are the same and they have certainly been traveling and moving to different places for thousands of years. This natural phenomenon is usually regulated automatically. Humans, animals and even plants or their seeds move from one place to the other place to survive and to grow. Building borders prevent these movements and create chaos and mess in our planet which is against any kind of national and international development.

CONCLUSION

Physical and non-physical borders, walls and barriers leave migrants in liminality which can cause social isolation, fear, dependency, uncertainty, emotional disturbance and pathological mental health consequences. The current border policies violate basic human rights, freedom of movement,

and protection from persecution and inhumane treatment. The necropolitical stance on building physical and non-physical borders, walls and barriers challenges the moral responsibility of states to provide safe passage and humane treatment to those fleeing persecution, injustice, poverty and climate change. The reluctance to offer asylum or humanitarian aid reflects a broader necropolitical approach to valuing certain lives over others [Carens, 2013]. This obviously demonstrates that first, both physical and non-physical boarders are manifestations of necropolitics which are used as tools to exercise power and control over poor, vulnerable and marginalised people and nations; to enforce racial and ethnic divisions; and to approach economic goals and interests. In other words, the developed countries, particularly necropowers, are not interested in the development of the underdeveloped and developing countries, but in exploiting them.

Instead of building walls, fences, borders and barriers to reinforce the necropolitical policies and to determine whose lives are protected and whose are not, shaping global and local landscapes in profound and often deadly ways, we must built a gift relations which promote caring and sharing in our society in both national and international level. As Marcel Mauss (1966) outlined, the gift, as the foundation of civilization, and universal principle of the gift relation can be adapted to become the core integrating principle of modern society. It will help us to work towards a more just and equitable future for all people in our planet.

Bibliography:

Akkerman, M. (2019). The Business of Building Walls, https://www.tni.org/files/publication-downloads/business_of_building_walls_-_full_report.pdf

Bateson, G. (1936). *Naven: A Survey of the Problems Suggested by A Composite Picture of the Culture of a New Guinea Tribe Drawn From Three Points of View*, Cambridge: Cambridge University Press.

Bauer, S, and Farnsworth, A. (2021). Animal migrations: spectacular and spectacularly threatened, Environmental Science, *Journal of the Institution of Environmental Sciences*, 1-55, https://www.the-ies.org/sites/default/files/journals/animal-migration.pdf

Edwards, M. (2020). A bloody method of control': the struggle to take down Europe's razor wire walls, The Guardian 13 May, https://www.theguardian.com/global-development/2020/may/13/a-bloody-method-of-control-the-struggle-to-take-down-europes-razor-wire-walls, accessed 30 June 2024.

Global Multidimensional Poverty Index (2023) Unstacking global poverty:
Data for high-impact action, https://hdr.undp.org/system/files/documents/hdp-document/2023mpireporten.pdf

Hickel, J. (2017). Aid in reverse: how poor countries develop rich countries. The Guardian 14 January, https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2017/jan/14/aid-in-reverse-how-poor-countries-develop-rich-countries.

Isaloo, A. S. (2017). Power, Legitimacy and the Public Sphere: The Iranian Ta'ziyeh Theatre Ritual. London; New York: Routledge

Jamieson, A. (2015) . Hungary Border Fence Futile in Slowing Refugee Flow Across Europe, NBC News 26 August, https://www.nbcnews.com/storyline/europes-border-crisis/hungary-border-fence-futile-slowing-refugee-flow-across-europe-n416341 .

Mauss, M. (1966). *The Gift: Forms and Functions of Exchange in Archaic Societies*, Trans. I. Gunnison, London: Cohen & West Ltd

Mbembe, A. (2003). 'Necropolitics', *Public Culture*, 15 (1): 11–40

Nilsen, A.G. (2016). Power, resistance and development in the global South: notes towards a
critical research agenda. *International Journal of Politics, Culture, and Society*, 29(3): 269-287.

Oxfam (2024). INEQUALITY INC., How corporate power divides our world and the need for a new era of public action, https://webassets.oxfamamerica.org/media/documents/Inequality_Inc. Accessed 30 June 2024.

Radin, Paul (1956) The Trickster: A Study in American Indian Mythology, with a commentary by Karl Kerényi and Carl G. Jung, New York: Philosophical Library.

Richards, Z. (2023). Trump's border wall caused 'significant damage and destruction' to environmental and cultural resources, watchdog says, NBC News, 8 September, https://www.nbcnews.com/politics/immigration/trumps-border-wall-caused-significant-damage-destruction-environmental-rcna103973 .

Round, J., & Kuznetsova, I. (2016). Necropolitics and the Migrant as a Political Subject of Disgust: The Precarious Everyday of Russia's Labour Migrants, *Critical Sociology*, 42(7-8): 1017-1034

Sachs, W. (1991). *Development Dictionary, The: A Guide to Knowledge as Power*, London and New York: Zed Books Ltd.

Schierup, C. and Jørgensen, M. B. (2016). An Introduction to the Special Issue. Politics of Precarity: Migrant Conditions, Struggles and Experiences, Critical Sociology, 42(7-8) 947–958.

The Guardian (2013). Debts, dreams and middle men haunt Bangladeshi migrants jailed abroad, https://www.theguardian.com/global-development/2013/jan/07/debts-bangladeshi-migrants-jailed-abroad, accessed 30 June 2024

Turner, V. (1967). *The Forest of Symbols: Aspects of Ndembu Ritual*, New York: Cornell University Press.

Turner, V. (1982). *From Ritual to Theatre: The Human Seriousness of Play*, New York: PAJ Publications.

UN Press Release (2024), World Cannot Afford to Continue Throwing Developing Countries' Plans, Futures onto Raging Bonfire of Debt', Secretary-General Tells General Assembly Debate (15 April 2024), https://press.un.org/en/2024/sgsm22191.doc.htm, accessed 30 June 2024.

Walsh, P. W. (2024), The UK's policy to send asylum seekers to Rwanda, The Migration Observatory: University of Oxford, published 31 May 2024, https://migrationobservatory.ox.ac.uk/resources/commentaries/qa-the-uks-policy-to-send-asylum-seekers-to-rwanda/, accessed 30 June 2024

Weber, M. (2001). *The Protestant Ethic and the Spirit of Capitalism*, New York: Routledge.

World Bank (2024). Understanding Poverty, https://www.worldbank.org/en/understanding-poverty#a, accessed 30 June 2024.

TƏHSİL İNSAN KAPİTALININ FORMALAŞMASINA TƏSİR EDƏN ƏSAS AMİL KİMİ

Hörmət CAVADOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosiologiya kafedrasının dosenti, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
cavadova22@mail.ru

XÜLASƏ

Təhsil, insan kapitalının formalaşmasında əsas amil kimi mühüm rol oynayır. İnsanlar təhsil vasitəsi ilə öz bilik və bacarıqlarını inkişaf etdirir, karyera perspektivlərini artırır və bu da onlar üçün yeni imkanlar açır. Mükəmməl təhsil, əmək bazarında rəqabəti artıraraq, sosial və iqtisadi inkişafı təmin edir.

Açar sözlər: insan kapitalı, təhsil, bilik, investisiyalar, iqtisadi siyasət.

EDUCATION AS THE MAIN FACTOR IN THE HUMAN CAPITAL FORMATION

Hormat JAVADOVA
Baku State University,
Associate Professor of the Department of Sociology, PhD,
Azerbaijan, BAKU
cavadova22@mail.ru

SUMMARY

Education plays an important role as a key factor in the formation of human capital. Through education, people develop their knowledge and skills, increase their career prospects, and this opens up new opportunities for them. Excellent education ensures social and economic development by increasing competition in the labor market.

Key words: human capital, education, knowledge, investments, economic policy

GİRİŞ

Hazırda Azərbaycanda və bütün dünyada müasir modern iqtisadiyyatın ən mühüm sosial mədəni amilinə çevrilən insan kapitalının formalaşmasına və inkişafına xüsusi diqqət göstərilir. İnsan kapitalı insanın və cəmiyyətin çoxsaylı tələbatlarını ödəmək üçün istifadə olunan biliklərin, qabiliyyətlərin,vərdişlərin məcmusudur.

İnformasiya və kommunikasiya texnologiyalarının qlobal inkişafı, texnologiyanın müasirləşməsi dövründə təlim keçmiş mütəxəssislərə ehtiyac yaranır və eyni zamanda yeni biliklərin sürətlə mənimsənilməsi imkanları da artır. Təhsil insanın özünün uğuru olmaqla bərabər, həm də yaşadığı ölkənin uğuruna çevrilərək onun iqtisadi yüksəlişinə, elmi-texniki potensialının artmasına töhfə verir.

Müasir dünyada yaxşı mütəxəssisə təkcə nəzəri biliklər kifayət etmir. Sürətlə inkişaf edən elm mövcud nəzəriyyələrin köhnəlməsinə gətirib çıxarır. Əmək bazarında rəqabət qabiliyyəti, insanın fəaliyyətindən, təfəkkürünün çevikliyindən, bilik və təcrübəsini təkmilləşdirmək bacarığından asılıdır. Fərdin motivasiyası, bacarıqları,qabiliyyətləri ən mühüm resursa çevrilən insan kapitalının mühüm komponentləridir ki, bunlar da təbii və ya maddi sərvətlərdən daha qiymətlidir.

Tədqiqat mövzusunun aktuallığını şərtləndirən əsas aspekt ondan ibarətdir ki, təhsil müasir dünyada insan kapitalının əsaslarından biridir və bu halda insanın təhsil kapitalından da danışmaq olar. Qeyd edək ki, insan kapitalı nəzəriyyəsində təcəssüm olunan ideyalar dünya elmi fikrinə və onun müxtəlif sahələrinə təsir göstərmiş, elmi problemlərin tamamilə yeni müddəalar əsasında həllinə təkan vermişdir İnsan kapitalı nəzəriyyəsi dahi mütəfəkkirlərdən Platon və Aristotel tərəfindən yardılmış, sonralar A.Smit, D.Rikardo, K.Marks, T.Şults, Q.Bekker və b. inkişaf etdirilmişdir. Onların elmi tədqiqatları sayəsində insan kapitalı və onun əsas komponentlərindən biri olan təhsil cəmiyyətin əksər hissəsinin insana, onun təhsilinə, peşə hazırlığına sərmayə yatırmağa münasibətini dəyişdi ki, bu da bu fenomenə iqtisadi baxımdan baxmağa imkan verdi.

Gələcəklərini və karyera yüksəlişini düşünən insanlar özlərinə daha çox sərmayə qoymağa meyllidirlər və buna görə də daha çox gəlir əldə etmək imkanı əldə edirlər. İnsanın investisiya müddətinə sərf etdiyi vaxt əhəmiyyətli rol oynayır. Potensial insan kapitalının inkişafı üçün digər mühüm meyar fərdin yaşıdır.Erkən mərhələdə insan özünə nə qədər çox "investisiya" qoyarsa, gələcəkdə ciddi qazanc ehtimalı bir o qədər çox olar. Bazar iqtisadiyyatı şəraitində insanın fərdi qabiliyyətlərinin də olması çox vacibdir.

Tədqiqat metodları

Tədqiqat işində analiz, statistik, müqayisəli-tarixi təhlil metodlarından istifadə edilmişdir.

ƏSAS HİSSƏ

İnsan kapitalı – cəmiyyətdə özünü tam realizə etmək və cəmiyyətin imkanlarından tam istifadə etmək üçün insanın biliyinin, bacarığının, əlaqələrinin, peşəkarlığının cəmidir. Bu, intellekt, sağlamlıq, bilik, keyfiyyətli əmək və keyfiyyətli həyat şəraitidir. İnsan kapitalı – şəxsin gələcəkdə peşə fəaliyyəti zamanı gəlir gətirə biləcək istedad və qabiliyyətlərinə hazırda qoyulan sərmayədir .

Təhsil insan kapitalının inkişafında ən mühüm amillərdən biri kimi geniş şəkildə tanınır. O, insanın intellektual, sosial və emosional inkişafının əsasını təşkil edir ki, bu da öz növbəsində onun cəmiyyətə və iqtisadiyyata töhfə vermək qabiliyyətini müəyyənləşdirir. Təhsil insanların yaradıcılığını, innovasiyalarını və məhsuldarlığını üzə çıxarmaq, onlara müasir dünyada inkişaf etmək üçün lazım olan bacarıq və biliklər vermək potensialına malikdir.

Təhsil iqtisadi artımın mühüm amilidir. O, insanlara işçi qüvvəsində iştirak etmək və iqtisadiyyata töhfə vermək üçün lazım olan bacarıq və biliklərlə təmin edir. Təhsil həm də işçi qüvvəsinin məhsuldarlığını və yaradıcılığını artırır, məhsuldarlığın və rəqabət qabiliyyətinin artmasına səbəb olur. Bundan əlavə, təhsil yeni bazarlar yarada və iqtisadi artımı stimullaşdıra bilən yeni texnologiyaların inkişafına kömək edir. Məsələn, Yaponiya və Cənubi Koreya kimi ölkələr təhsilə böyük sərmayə qoymuşlar ki, bu da onların iqtisadi uğurlarına töhfə verib [https://az.strategiya.az/news.php?id=140819].

Təhsil həm də sosial mobilliyi təşviq etmək üçün güclü vasitədir. O, insanlara həyatda uğur qazanmaq və uğura aparan maneələri aradan qaldırmaq üçün lazım olan bacarıq və bilikləri verir. Təhsil insanlara yoxsulluq dövranını qırmağa və karyera yüksəlişinə nail olmağa kömək edə bilər. O, həmçinin hamı üçün bərabər imkanlar təmin etməklə sosial birliyi təşviq edir və bərabərsizlikləri azaldır. Məsələn, Finlandiya və Kanada kimi ölkələr təhsilə sərmayə qoyublar ki, bu da onların yüksək sosial hərəkətlilik göstəricilərinə töhfə vermişdir. [https://az.strategiya.az/news.php?id=140819].

Təhsil həm də, innovasiyanın ən mühüm hərəkətverici qüvvəsidir. O, insanlara yeni ideya və texnologiyaların inkişafı üçün lazım olan bacarıq və bilikləri verir. Təhsil yaradıcılığı və tənqidi düşüncəni təşviq etməklə innovasiya mədəniyyətini inkişaf etdirir. Bundan əlavə, təhsil insanları iqtisadi artıma aparan yeni ideya və texnologiyaların kommersiyalaşdırılması üçün lazım olan

bacarıqlarla təchiz edir. Məsələn, ABŞ və İsrail kimi ölkələr təhsilə yüksək sərmayə qoyublar ki, bu da onların texnologiya və innovasiya sahəsində liderliyinə töhfə verib.

Təhsilə investisiya qoyuluşu insan kapitalının inkişafı üçün çox vacibdir. Bununla belə, bütün təhsil sistemləri bərabər deyil. Ən yaxşı təhsil sistemləri insanlara həyatda uğur qazanmaq, cəmiyyətə və iqtisadiyyata töhfə vermək üçün lazım olan bacarıq və bilikləri verir. Bu məqsədə çatmaq üçün tədqiqatçılar tərəfindən aşağıdakı tövsiyələr verilmişdir:

- Erkən Uşaqlıq Təhsili: Erkən uşaqlıq təhsilinə sərmayə qoymaq həyatda uğur qazanmaq üçün lazım olan təməl bacarıqları inkişaf etdirmək üçün çox vacibdir.
- Keyfiyyətli Müəllimlər: Keyfiyyətli müəllimlərə sərmayə qoymaq insanlara həyatda uğur qazanmaq üçün lazım olan bacarıq və bilikləri təmin etmək üçün çox vacibdir. Keyfiyyətli müəllimlər həmçinin tələbələri tam potensiallarına çatmaq üçün ruhlandıra və həvəsləndirə bilər.
- Müvafiq kurikulum: Müvafiq kurrikuluma sərmayə qoymaq insanları müasir dünyada uğur qazanmaq üçün lazım olan bacarıq və biliklərlə təchiz etmək üçün çox vacibdir.
- Texnologiyalar. Texnologiyaya sərmayə qoymaq insanlara rəqəmsal əsrdə uğur qazanmaq üçün lazım olan bacarıq və bilikləri təmin etmək üçün çox vacibdir.

Təhsil insan kapitalının inkişafında ən mühüm amildir. O, insanlara həyatda uğur qazanmaq, cəmiyyətə və iqtisadiyyata töhfə vermək üçün lazım olan bacarıq və bilikləri təmin edir. Təhsilə sərmayə qoyuluşu iqtisadi artımı, sosial mobilliyi və innovasiyaları təşviq etmək üçün çox vacibdir. Ən yaxşı təhsil sistemləri insanlara müasir dünyada uğur qazanmaq və bütün potensiallarını reallaşdırmaq üçün lazım olan bacarıq və bilikləri verir.

İqtisadi artıma və inkişafa töhfə verə biləcək əsas amillərdən biri də sahibkarlığın mövcudluğu və təşviqidir. Sahibkarlıq cəmiyyətə fayda verən və sahibkarlar üçün gəlir gətirən yeni müəssisələrin yaradılması, işə salınması və idarə edilməsi prosesidir. Bununla belə, sahibkarlıq bəzi insanların doğulduğu, bəzilərinin isə olmadığı təbii və ya anadangəlmə xüsusiyyət deyil. Əksinə, bu, təhsil vasitəsilə öyrənilə, inkişaf etdirilə və təkmilləşdirilə bilən bir bacarıqdır. Təhsil fərdlərin və qrupların sahibkarlıq düşüncə tərzinin, münasibət və davranışlarının formalaşdırılmasında, innovasiya və imkanların tanınması üçün əlverişli mühitin yaradılmasında mühüm rol oynaya bilər.

Bu baxımdan idrak qabiliyyətləri və yaradıcılıq imkanları təkmilləşdirilməlidir. Təhsil tələbələrin sahibkarlıq düşüncəsi və problemlərin həlli üçün zəruri olan idrak qabiliyyətlərini və yaradıcılığını inkişaf etdirməyə kömək edə bilər. Koqnitiv qabiliyyətlər insanın yaddaş, əsaslandırma, diqqət və qərar qəbul etmə kimi məlumatları əldə etməsinə, emal etməsinə və tətbiqinə imkan verən psixi proseslərə aiddir. Yaradıcılıq yeni və faydalı ideyalar, məhsullar və s. yaratmaq bacarığıdır. Təhsil tələbələri müxtəlif və mürəkkəb biliklərə sövq etməklə, maraq və araşdırmanı təşviq etməklə, təcrübə və əks əlaqə imkanları yaratmaqla bu qabiliyyətləri və yaradıcılığı stimullaşdıra bilər. Yaradıcılığı dəstəkləyən təhsil tələbələrin ənənəvi təhsil alanlara nisbətən daha yüksək səviyyəli daxili motivasiya, orijinallıq və düşüncə və performans çevikliyi nümayiş etdirdiyini müəyyən edir.

Təhsil həmçinin uğurlu sahibkarlıq üçün lazım olan imkanların müəyyən edilməsi, risklərin qiymətləndirilməsi, resursların səfərbər edilməsi, komandanın qurulması, ünsiyyət və liderlik kimi xüsusi səriştə və bacarıqların inkişafına kömək edə bilər. Bu səriştələr və bacarıqlar müxtəlif pedaqoji metodlar, məsələn, nümunələr, simulyasiyalar, layihə əsasında öyrənmə, təcrübi öyrənmə və mentorluq vasitəsilə öyrədilə və tətbiq oluna bilər. Məsələn, Fayol və Gay (2008) tərəfindən aparılan araşdırmalar göstərdi ki, sahibkarlıq təhsili proqramında iştirak edən tələbələr, iştirak etməyənlərlə müqayisədə, öz bacarıq və davranışlarında əhəmiyyətli irəliləyişlər göstərmişlər.

Təhsil, həmçinin tələbələrin motivasiyası, inamı, dözümlülüyü və etikası kimi sahibkarlığa qarşı münasibət və dəyərlərinə təsir göstərə bilər. Bu münasibət və dəyərlər sahibkarlıq fəaliyyətlərinin və nəticələrinin ehtimalına və keyfiyyətinə təsir göstərə bilər. Təhsil müsbət rol

modelləri, ruhlandırıcı hekayələr, dəstəkləyici rəylər və etik rəhbərlər təqdim etməklə bu münasibət və dəyərləri formalaşdıra və gücləndirə bilər. Məsələn, Souitaris et al (2007) müəyyən etdi ki, sahibkarlıq kursları keçən tələbələr, almayanlara nisbətən, qəbul edilən arzuolunanlıq, məqsədəuyğunluq və hərəkətə meyl kimi sahibkarlıq münasibətlərinin daha yüksək səviyyədə olduğunu bildirdilər [https://az.strategiya.az/news.php?id=140819].

Təhsil həmçinin, tələbələr üçün bazara çıxış, maliyyə mənbələri, tərəfdaşlıqlar və mentorlar kimi sahibkarlıq imkanları və şəbəkələri yarada və asanlaşdıra bilər. Bu imkanlar və şəbəkələr istəyən və mövcud sahibkarlara dəyərli məlumat, resurslar və dəstək verə bilər. Təhsil müvafiq və yenilənmiş kurikulumlar təklif etməklə, tədbirlər və müsabiqələr təşkil etməklə, sənaye və icma maraqlı tərəfləri ilə şəbəkə qurmaqla, məzunlar və həmyaşıdlar şəbəkələri qurmaqla bu imkanları və şəbəkələri yarada və asanlaşdıra bilər.

Beləliklə, təhsil sahibkarların idrak qabiliyyətlərini və yaradıcılığını təkmilləşdirməklə, sahibkarlıq səriştələrini və bacarıqlarını inkişaf etdirməklə, onların sahibkarlıq münasibətlərini və dəyərlərini gücləndirməklə, sahibkarlıq imkanlarını və şəbəkələrini qurmaqla onları gücləndirə bilər. Bununla, təhsil fərdlərin, icmaların və ölkələrin iqtisadi inkişafına və sosial rifahına töhfə verə bilər.

İnsanların bilik, davranış, fiziki, intellektual və emosional qabiliyyətlərini, düşüncə, yenilikçilik, problem həll etmə, qərar qəbul etmə və həyata keçirmə səlahiyyətlərini yaratmaq və inkişaf etdirmək üçün aparılan bütün tədqiqatlar təhsillə bağlıdır. Bütün növ təhsil və təlimlər geniş mənada təhsilə aid olduğu halda, dar mənada təhsil yalnız məktəblərdə verilən təhsildir [Öztürk, 2005:4].

Ətraf mühitin dəyişməsinə və inkişafına uyğunlaşaraq, öyrənməyi öyrənərək öz mühitindən kənara çıxa bilən insanlar yüksək ixtisaslı insanlardır. Bu keyfiyyətlərin əldə edilməsində fərdin aldığı formal təhsil mühüm yer tutur. Təhsil müəyyən məqsədlərdən asılı olaraq müəyyən proqram və proseslərə tabe olaraq insanların davranışlarında məhdud və arzu olunan davranışların yaradılması prosesidir. Təlim müəyyən davranışları dəyişdirmək və inkişaf etdirmək üçün fəaliyyətdir. Bu dəyişiklik və inkişaf fəaliyyətləri müəyyən ümumi və xüsusi məqsədlərə, metod və üsullara və proqramlara əsaslanmalıdır. Bu baxımdan təhsil mütərəqqi və inkişaf edən sosial prosesdir [Okay, 2009:133].

Təhsilin sosial proses kimi həyata keçirilməsi bir sıra prinsiplər əsasında müəyyən şərtlərin yerinə yetirilməsi ilə mümkündür. Təcrübə yolu ilə öyrənmək də bu şərtlərdən biridir. Bundan əlavə, insan mərkəzli təhsil, konstruktivist yanaşma, layihə əsaslı öyrənmə, kooperativ öyrənmə və problemlərin həlli bu şərtlərə daxildir.

Planlaşdırma, fərdi və sosial ehtiyaclara uyğunluq və elmi olmaq təhsilin əsas prinsipləridir. Təhsil insan kapitalının inkişafında mühüm elementdir. Təhsil elmi və texnoloji innovasiyaları təkmilləşdirməklə insan kapitalının səmərəliliyini artırır. Təhsil sayəsində insanların potensial istedadları aşkarlanır və inkişaf etdirilir. Təhsil fərdə uyğunlaşma bacarıqlarını inkişaf etdirərək yeni iş imkanlarını qiymətləndirmək imkanı verir. Təhsil əldə edilmiş bilikləri nəsildən-nəslə ötürür. Nəhayət, təhsil bütöv bir cəmiyyətin bilik və bacarıqlarını təkmilləşdirməklə sürətli inkişaf imkanı təqdim edir .

Təhsil insanların bilik və bacarıqlarını təkmilləşdirən ən mühüm mənbədir. Bundan əlavə, təhsilin ixtisaslı işçilərin yetişdirilməsində mühüm rolu vardır . Müasir dövrdə istehsalın əsas girişi informasiy vasitəsilə yaranır. Ona görə də günümüzdə ixtisaslı işçilərə ehtiyac vardır. İxtisaslı işçinin açarı isə təhsildədir. Müəssisələr istehsal texnologiyalarını anlayan, tətbiq edən və yenilik edən səmərəli və effektiv işçilərə sahib olmaqla müştəri məmnuniyyəti yaradacaq dəyərlər istehsal edə bilər. Təhsilli işçilər müəssisələrin rəqabət qabiliyyətini müəyyən edə bilər. Üstəlik, informasiya cəmiyyətinin ən mühüm sərvəti savadlı insanlara malik olmaqdır [İslamoğlu & Altunışık, 2009:6-7].

Təhsil müəssisələri həm fərdlərin, həm də işçilərin bilik və bacarıqlarını təmin edərək təhsil aldıqları yerlərdir. Müəssisələrdə əsas problem ixtisaslı aralıq işçi qüvvəsinin olmamasıdır. Bu bacarığın insan kapitalı xarakteri sənaye və xidmət sektorlarında uğur və ya uğursuzluğa təsir edən mühüm amildir. Bütün dünyada olduğu kimi, Azərbaycanda da yüksək səviyyəli insan kapitalına malik orta səviyyəli işçi qüvvəsinə ehtiyac var. Bu ehtiyacı ödəyən təhsil müəssisələri – peşə litseyləri, universitetlərdir. Peşə məktəbləri və universitetlər müxtəlif iş sahələri üçün ixtisaslı işçi qüvvəsi, başqa sözlə insan kapitalı yetişdirən ali təhsil müəssisələridir .

Bu gün marketinqin diqqəti istehlakçıya yönəlib. Marketinq istehlakçının ehtiyac, istək və gözləntilərinə uyğun hərəkət edərək inkişafını davam etdirir. Bunun iş dünyasındakı əksi isə istehlakçı diqqəti kimi ifadə edilir. İstehlakçının istək və gözləntiləri hər zaman önəmli olsa da, xüsusilə bu gün daha çox əhəmiyyət kəsb edir. Həm fərdi istehlakçılar, həm də korporativ istehlakçılar bazardan öz tələb və gözləntilərinə cavab verməyi tələb edirlər. Müvafiq olaraq, istehsalçılar istehlakçının istək və gözləntilərini nəzərə almalıdırlar. Müasir marketinqin tələbi olaraq, təşkilatlar bazarın ehtiyac və tələblərini müəyyən edərək və bu ehtiyacları ödəyən və ödəyən mal və xidmətləri istehlakçıya effektiv şəkildə təklif etməklə öz məqsədlərinə çata bilərlər [İslamoğlu & Altunışık, 2009: 6-7]. Buna görə də, mal və xidmətlərə istehsalçının nöqteyi-nəzərindən deyil, istehlakçıların nöqteyi-nəzərindən baxmaq lazımdır. Bunun ən mühüm səbəbi istehlakçıların marketinq fəaliyyətlərinin mərkəz nöqtəsini təşkil etməsidir. Marketinq konsepsiya-larına da daxil olan müştəri məmnuniyyəti, təklif olunan məhsul və ya xidmətin istehlakçıya uyğunluğu və istehlakçının ehtiyac və tələblərinə cavab vermə dərəcəsi kimi ifadə edilir. İstehlakçı məmnuniyyəti istehlakçıdan istehlakçıya dəyişsə də, fərdi və ya qrup halında istehlakçıların məmnuniyyət səviyyəsinin təmin edilməsi və artırılması təşkilatların nail olmalı olduğu bir məqsəddir [Kozlu, 1999: 259].

Hazırda respublikamızın qarşısında duran strateji vəzifələrdən biri də sosial-iqtisadi həyatın modernləşdirilməsi, beynəlxalq təcrübə və elmi-texnoloji innovasiyaların uğurlu tətbiqidir. Qeyd olunan məsələlərin həlli, ilk növbədə, insan kapitalının inkişafını, insanların müasir bilik və bacarıqlara yiyələnməsini tələb edir. Bu səbəbdən son 30 ildə ölkəmizin əsas hədəfi insan kapitalının inkişaf etdirilməsidir. Çünki müasir dövrdə dövlətlərin inkişafı insan kapitalının səviyyəsi ilə müəyyən edilir. Təsadüfi deyil ki, BMT-nin «Minilliyin İnkişaf Məqsədləri» proqramında davamlı inkişafın təmin edilməsi üçün müəyyən edilmiş 17 məqsədin, 8 prioritet məqsədin əksəriyyəti insan kapitalının inkişafı ilə bağlıdır [Minilliyin İnkişaf məqsədləri hesabatı, Bakı, 2013].

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti cənab İlham Əliyev bu mövzuda qeyd edir: "…Uşaqlarımız bilikli olmalı, dünyada gedən prosesləri izləməli, yeni texnologiyaya sahib çıxmalıdırlar. …İnsan kapitalı inkişaf etmiş ölkələrin indiki durumunu müəyyən edən amildir. Həmin ölkələr təbii resurslar hesabına yox, intellektual potensiala, yeni texnologiyaların icad olmasına, tətbiqinə görə inkişaf edirlər. Biz də bu yolu seçməliyik" [https://www.anl.az/down/meqale/az_mektebi/2018/02/643531].

Təhsil üzrə milli strategiyanın perspektiv məqsədi ölkədə səriştəli təhsilverənlərə, yeni texnologiyalara əsaslanan infrastruktura malik, keyfiyyət nəticələri və əhatəliliyinə görə qabaqcıl dünya ölkələri sırasında önəmli mövqe tutan təhsil sistemini yaratmaqdır. Azərbaycanın təhsil sisteminin iqtisadi cəhətdən dayanıqlı və dünyanın aparıcı təhsil sistemlərinin standartlarına uyğun olması strategiyanın əsas hədəflərindəndir. Strategiyanın reallaşdırılması təhsilin məzmunu, kadr hazırlığı, təhsili idarəetmə sistemi və təhsil infrastrukturunun qabaqcıl beynəlxalq təcrübəyə və Azərbaycanın inkişaf konsepsiyasına uyğun yenidən qurulmasına imkan verərək, ölkədə biliklərə əsaslanan iqtisadiyyatın bərqərar olmasını, informasiya cəmiyyətinin təşəkkülünü və ölkənin davamlı inkişafını təmin edəcəkdir.

«Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası» səriştəli müəllim və təhsil menecerlərinə, qabaqcıl texnologiyalara əsaslanan infrastruktura malik təhsil sistemi yaradılması üçün 5 strateji istiqamətdə genişmiqyaslı tədbirləri nəzərdə tutur: 1. Səriştəyə əsaslanan şəxsiyyətyönlü təhsil məzmununun yaradılması. 2. Təhsilalanların fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə alan innovativ təlim metodları və texnologiyaları vasitəsilə təhsilin məzmununun səmərəli mənimsənilməsini təmin edən yüksək nüfuzlu təhsilverənin formalaşdırılması. 3. Təhsilin nəticələrə görə cavabdeh, şəffaf və səmərəli tənzimləmə mexanizmlərinə malik, dövlət-ictimai xarakterli və dövlət-biznes partnyorluğuna əsaslanan idarəetmə sisteminin formalaşdırılması. 4. Müasir tələblərə cavab verən və ömür boyu təhsili təmin edən təhsil infrastrukturunun yaradılması. Bu istiqamət təhsil müəssisələrində İKT əsaslı təlim metodologiyasına uyğun infrastrukturun yaradılması, təhsil müəssisələri şəbəkəsinin rasionallaşdırılması, distant təhsil, yaşlıların təhsili, peşə-ixtisas və təhsil məsələləri üzrə məsləhət xidmətləri göstərən regional universal mərkəzlərin, müasir təminatlı peşə-tədris mərkəzlərinin və komplekslərinin qurulması kimi tədbirləri ehtiva edir. 5. Təhsilin dayanıqlı və müxtəlif mənbələrdən istifadə olunmaqla yeni maliyyələşdirmə mexanizminin yaradılması [https://www.anl.az/down/meqale/az_mektebi/2018/02/643531].

NƏTİCƏ VƏ TÖVSİYƏLƏR

İnsan kapitalına sərmayə qoyuluşu perspektivlidir və hər il həm fərd, həm də bütün cəmiyyət üçün daha çox əhəmiyyət kəsb edir. Nəticə etibarı ilə həm fərd, həm də cəmiyyət təhsilin yüksək səviyyədə olmasında maraqlıdır – yalnız bu şərtlə ölkənin iqtisadi yüksəlişini artırmağa və təhsili gəlirli investisiya sahəsinə çevirməyə ümid etmək olar. Bu məqsədlə tədris prosesinin məzmununu dövlətin iqtisadi inkişafının perspektiv planları ilə uzlaşdırılması zəruridir. Bazarın mütəxəssislərə olan tələbatını və iş yerlərinin sayını daim izləmək lazımdır.

Ədəbiyyat:

Aslanov, E. (2006). Yeni dünya nizamı və milli inkişaf. Bakı.
Səmədzadə, Z. (2001). Dünya iqtisadiyyatı: Çin iqtisadi möcüzəsi. Bakı.
Öztürk, N. (2005).”İktisadi Kalkınmada Eğitimin Rolü”, Sosyo Ekonomi, Ocak-Haziran, 2005-1/050101

AZƏRBAYCANDA TƏHSİL İSLAHATI VƏ GƏNCLƏRİN PEŞƏ MÜQƏDDARATININ MÜƏYYƏNLƏŞDİRİLMƏSİ PROBLEMİ

Südabə HAŞIMOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosiologiya kafedrasının müəllimi, sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
sudabahashimova@bsu.edu.az;
hasimova.sudaba@bk.ru

XÜLASƏ

Məqalədə göstərilir ki, şəxsiyyətin peşə müqəddaratını müəyyənləşdirməsinə obyektiv şəkildə sosial qruplar və sosial institutlar təsir göstərirlər. Bu baxımdan təhsil institutunun, ölkəmizdə aparılan təhsil islahatlarının gənclərin peşə müqəddaratını müəyyənləşdirməsinə təsiri problemi mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Məqalədə təhsil sahəsində aparılan islahatların və təhsil islahatı proqramının əsasını təşkil edən yeni milli tədris proqramının uğurları və problemləri araşdırılır. İqtisadi inkişafı təmin etmək üçün Azərbaycanın öz insan kapitalının bilik bazasını və bacarıqlarını gucləndirməsinə ehtiyacı vardır.

Açar sözlər: şəxsiyyətin peşə müqəddaratı, təhsil institutu, təhsil islahatları, milli tədris proqramı, Boloniya prosesi, gənclərin işlə təmin olunması, əmək bazarı.

EDUCATION REFORMS AND THE YOUTH'S PROFESSIONAL IDENTITY PROBLEM IN AZERBAIJAN

Sudaba HASHIMOVA
Baku State University,
Teacher of the Department of Sociology, Doctor of Philosophy in Sociology,
Azerbaijan, BAKU
sudabahashimova@bsu.edu.az;
hasimova.sudaba@bk.ru

SUMMARY

The social groups and social institutions objectively influence to the profession identity of people. From this point of view, educational institutions and the reforms in the educationalsphere in the country perform a significant role in the youths; professional identification. The article also examines the problems of new national education program that forms basis of education reform process. Azerbaiajn needs to develop its human capital in order to ensure the economic development.

Key words: professional identity of the person, institute of education, educational reforms, national curriculum, Bologna Process, youth employment, labor market.

Şəxsiyyətin peşə müqəddaratını müəyyənləşdirməsinə obyektiv şəkildə sosial qruplar və sosial institutlar təsir göstərirlər ki, bu da iki səviyyədə – mikro və makro səviyyələrdə baş verir. Əgər ailə, həmyaşıdlar, müəyyən bir peşənin daşıyıcıları və b. peşə müqəddaratının müəyyənləşdirilməsinə mikro səviyyədə təsir göstərirlərsə, makro səviyyədə cəmiyyətin peşə strukturunu, əmək bazarı və təhsil kimi sosial institutları göstərmək olar. Bu baxımdan təhsil institutunun, daha dəqiq

desək, ölkəmizdə aparılan təhsil islahatlarının gənclərin peşə müqəddaratını müəyyənləşdirməsinə təsiri problemi mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Təhsil sahəsində aparılan islahatların başlıca məqsədi insanlara təhsil almaq inkanı yaratmaq və təhsilin keyfiyyətini artırmaqdır [İsaxanlı, 2008: 38]. Təhsilin cəmiyyətə təsiri böyükdür, mürəkkəbdir və həlledicidir. Təhsil insanı azadlığa yaxınlaşdırır, tənqidi düşüncənin formalaşmasına şərait yaradır. Təhsildə baş verən əsaslı dəyişikliklər nəinki fərdlərin inkişafında, hətta sosial-siyasi, iqtisadi-mədəni mühitin də dəyişilməsində böyük rol oynayır. Şəxs öz mənliyini, milli kimliyini dərk etməyə başlayır, bəşəri dəyərlərə daha dərindən nüfuz etmək imkanı əldə edir. Təhsil sahəsində islahatlar təhsil sistemini dəyişdirmək, təhsil müəssisələrini gücləndirmək və təhsil sahəsinə rəhbərlik edən şəxslərin bilik, təcrübə və iradəsini birləşdirmək məsələsini ortaya qoyur [İsaxanlı, 2008: 34].

Ölkəmizin zəngin neft və qaz sektorunun son onilliklər ərzində inkişafı nəticəsində əldə olunmuş əhəmiyyətli iqtisadi göstəricilər bu artımın davamlılığını təmin etmək üçün hərtərəfli islahatların keçirilməsi zərurətini gücləndirmişdir və bunların sırasına ölkənin təhsil sistemini müasirləşdirmək tələbatı da daxildir. Təbii ehtiyatlarla bağlı kəskin yüksəliş fonunda ölkənin qeyri-neft sektorunun inkişafı diversifikasiyası üçün Azərbaycan əhalisinin bilik bazasını və bacarıqlarını guclǝndirmǝyin əhəmiyyəti getdikcə artmaqdadır. Bu vəzifənin həyata keçirilməsi üçün tələb olunanlar - düzgün makro-iqtisadi idarəetmə, istehsal xərclərini azaltmağa və biznes mühitini yaxşılaşdırmağa yönələn struktur islahatlar, insan kapitalının inkişaf etdirilməsi vasitəsilə məhsuldarlığın artırılmasından ibarətdir.

Davamlı inkişafın və rəqabətliliyin təmin edilməsində təhsil sektorunun mühüm rolunu nəzərə alaraq Azərbaycan 1999-cu ildə Təhsil İslahatı Proqramını təsdiq etmişdir. Təhsil islahatı 2003-cu ildə tətbiqinə başlanılmış Azərbaycanda Yoxsulluğun Azaldılması və İqtisadi İnkişaf Dovlət Proqramında və sonra 2005-ci ilin sonlarında təsdiq edilmiş Milli Məşğulluq Strategiyasında prioritet kimi muəyyən edilmişdir. Respublikada təhsil islahatı proqramının əsasını təşkil edən yeni milli tədris proqramının icrasına başlanılmışdır. Bu proqramın icrası təhsilin keyfiyyətilə bağlı bütün istiqamət və elementlərin (məsələn, muəllim təliminə yeni yanaşma, şagirdlərin qiymətləndirilməsi qaydalarında və vasitələrində davam etməkdə olan dəyişikliklər və planlaşdırılan yeni dərsliklər, tədris ləvazimatları və s.) bir-birilə uzlaşdırılmasını tələb edir.

Tədris proqramı islahatının həyata kecirilməsi ilə bağlı aşağıdakı problemləri göstərmək olar: 1) tədris olunan fənlərin sayının azaldılması və həddən artıq yuklənmiş məzmun xususiyyətlərinin ixtisara salınması məqsədilə məzmun islahatı və həmçinin yeni fənlər və ya yeni fənn məzmunlarının yaradılması; 2) tədris proqramı hazırlığı işinin məktəbəqədər tədrisdən tutmuş umumi orta təhsilin 12-ci sinfinə qədər genişləndirilməsi məqsədilə struktur islahatları; 3) təkcə fənn bilikləri hazırlığını deyil, həm də coxşaxəli ixtisaslaşma reallığını nəzərə almaq məqsədilə məktəbdaxili qiymətləndirmə strategiyalarından istifadə edilməsini tələb edən dəyərləndirmə islahatı; 4) fənlərarası əlaqə və onların rasional üfüqi və şaquli ardıcıllığının həyata kecirilməsi; 5) şagirdlərin daha yuksək intizam və problem həlletmə qabiliyyətlərinin inkişaf etdirilməsində hərəkətverici quvvə kimi cıxış edəcək şagirdyönümlü təlim yanaşmalarının və tədris strategiyalarının, o cümlədən İKT-nin geniş tətbiqi yolu ilə metodiki islahatların aparılması.

Prezident İ.Əliyevin "Azərbaycan 2020: gələcəyə baxış" İnkişaf Konsepsiyasının hazırlanması barədə" 29 noyabr 2011-ci il tarixli Sərəncamında respublikanın gələcək inkişafının məhz innovasiyayönümlü iqtisadiyyat hesabına təmini nəzərdə tutulur. Buradan da təhsil, elm və texnologiyalar sferasında modernləşmə prosesinin genişləndirilməsi qarşıda ciddi vəzifə kimi dayanır. Azərbaycan təhsilinin inkişafı, yeniləşməsi və daha aydın oriyentirlərinin müəyyənləşməsi, onlara çatmaq istiqamətində səylərin gücləndirilməsi ümumilikdə Azərbaycanın inkişafının fundamental əsaslarını təşkil edir. Bu sənədə əsasən, 2020-ci ilədək orta məktəblərin hər bir sinfində 1

noutbukla 1 proyektorun quraşdırılması, hər məktəbliyə 1 netbuk və ya planşet verilməsi, "Elektron məktəb" layihəsində iştirak edən təhsil müəssisələrinin sayının 1000-ə çatdırılması planlaşdırılır.

Qloballaşan dünyada gənclərdən tutmuş yaşlılaradək bütün Azərbaycan əhalisinin bilik və bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi üçün təhsil sistemində təcili olaraq böyük dəyişikliklərin edilməsinə ehtiyac var. Hökumət təhsilə, xüsusilə də ali təhsilə, daha çox investisiya yatırmalı, dövlət xərclərinin prioritetlərinə yenidən baxılmalıdır. Eyni zamanda təhsildə keyfiyyətin təminatı üçün müəllimlərin əmək haqlarının yüksəldilməsi də zəruri şərtlərdən biridir. Bu istiqamətdə aparılan iş korrupsiyanın azaldılmasına yönəldilmiş tədbirlərlə əlaqələndirilməlidir. Dövlət xərclərinin təhsilə yönəldilmiş hissəsinin tədricən qeyri-neft ÜDM-nin 1,1%-dək artırılması yeni universitetlərin yaradılması və ali təhsil müəssisələrində mövcud olan yerlərin artırılmasına xidmət edə bilər. Dünya Bankının Hesabatında həmçinin Azərbaycanda təhsil sisteminə xarici universitetləri və ya treninq şirkətlərini cəlb etmək imkanlarını nəzərdən keçirmək də tövsiyyə edilir [Ölkə üzrə İqtisadi Memorandum – Yeni ipək yolu – ixrac hesabına diversifikasiya, 2009: 200].

Qloballaşan, biliyin, informasiyanın qiymətinin getdikcə artdığı dünyada təhsili elmdən, ilk növbədə onun fundamental hissəsindən ayrı təsəvvür etmək mümkün deyil: təhsil sahəsində yeni biliklər təhsilli insanın inkişafını motivləşdirən mühüm amildir. Ölkənin elmi-texniki potensialının əsas göstəricilərindən biri elmi tədqiqatlara çəkilən xərclər və ÜDM-də onun payıdır. Dünya təcrübəsinə əsasən, elmi xərclərin ÜDM-də payı 3%-dən az olmamalıdır. Azərbaycanda isə bu göstərici getdikcə azalaraq 2010-cu ildə 0,2% təşkil etmişdir. Müqayisə üçün göstərə bilərik ki, məsələn, Böyük Britaniya və Fransada bu xərclər 2 faizdən çox, ABŞ və Almaniyada isə 3 faiz təşkil edir [Эйвазов, 2012]. Bu ölkələrin təkcə dövlət büdcələrinin həcmini nəzərə alsaq, biz elmi məqsədlər üçün ayrılan böyük bir rəqəm almış olarıq. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2013-cü il 24 oktyabr tarixli nömrəli Sərəncamı ilə təsdiq edilmiş "Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası"nda ali təhsil müəssisələrinin təhsil–tədqiqat–innovasiya mərkəzlərinə çevrilməsinə dəstək verən və rəqabətqabiliyyətli mütəxəssis hazırlığını təmin edən ali təhsil standartlarının tətbiqi ilə əlaqədar aşağıdakı vəzifələr irəli sürülür:

- cəmiyyətin və iqtisadiyyatın tələbatlarına uyğun olaraq hər bir ixtisas üzrə müasir standartların hazırlanması;
- ali təhsil müəssisələrinə təhsilin məzmununun tətbiqi müstəqilliyinin verilməsi;
- ali təhsilin səviyyələri arasında əlaqələrin və varisliyin gücləndirilməsi;
- təhsilalanların fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə alan innovativ təlim metodları və texnologiyaları vasitəsilə təhsilin məzmununun səmərəli mənimsənilməsini təmin edən yüksək nüfuzlu təhsilverənin formalaşdırılması;
- təhsilverənlər üçün təhsilin bütün pillələrində təhsilalanların təfəkkürü və şəxsiyyətinin inkişafına yönəlmiş, onların fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə alan innovativ təlim metodologiyasının və müvafiq resursların hazırlanmasının təmin edilməsi və s. [Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası].

Ölkənin 2005-ci ildə Boloniya təhsil sisteminə qoşulması ali məktəblərin inkişafında önəmli addımlardan sayıla bilər. Əslində Boloniya prosesi Avropanın təhsil şəbəkəsi kimi xarakterizə edilə bilər: 1999-2005-ci illər ərzində Boloniya prosesinə qoşulan Avropa Birliyi təhsil və elm nazirləri əhalinin bütün təbəqələrinin ali təhsil almasına imkan yaratmağı öhdələrinə götürmüşlər. Bunun məntiqi davamı olan Avropa Vahid Təhsil Məkanının yaradılması bu ölkələrdəki təhsil sisteminin müxtəlifliyinin aradan qaldırılması məqsədini güdür. Boloniya prosesinin əsas öhdəlikləri sırasına - Avropanın təhsil standartlarına müvafiq olaraq, ali təhsil sahəsində təxirəsalınmaz islahatların aparılması, informasiya və təcrübə mübadiləsi, kredit sisteminin tətbiqi, diplomların tanınması, məzunlarının işlə təmin olunması daxildir. Diplomların qarşılıqlı olaraq Avropa məkanında tanınması isə məzunların işlə təminatı üçün əlavə imkanlar yaradır. Boloniya prosesinin əsaslarından biri kredit sistemi və biliyin çoxballı sistemlə qiymətləndirilməsidir. İlk dəfə olaraq

Azərbaycanda bu sistem Xəzər və Qafqaz özəl universitetləri tərəfindən həyata keçirilməyə başlamışdır. Yalnız 2006-cı ildən başlayaraq eksperimental qaydada Boloniya sistemi respublikanın 10 təhsil müəssisəsində bir sıra ixtisaslar üzrə tətbiq olunmağa başlamışdır. Boloniya sisteminə keçid ölkəmizdə 2010-cu ildə tamamlanmışdır və bu gün bütün ali məktəblər onun əsasında fəaliyyət göstərir. Boloniya prosesi təhsildə inteqrasiyanı sürətləndirməklə yanaşı ali məktəb diplomlarının Avropa məkanında tanınması və qəbul edilməsi baxımından da önəmlidir. Kredit sisteminin əsas məqsədi əslində müvəffəqiyyəti mükafatlandırmaq və qeyri-müvəffəq olma ehtimallarını minimuma endirməkdir. Respublika Təhsil Şurasının sədri Əjdər Ağayevin fikrincə, Boloniya sistemi “zəif tələbəyə də öz potensialından axıra qədər istifadə etmək üçün şərait yaradır. Tələbənin hər hansı subyektiv münasibətin, şəxsi-qərəzlik kimi amillərin qurbanı olması hallarının qarşısını alır. Hətta bir fəndən qeyri-müvəffəq qiymət almış tələbə uğurla başa vurduğu digər fənlər sayəsində kursda qalmaq, ali məktəbdən xaric olunmaq kimi sərt cəza tədbirləri ilə üzləşmir. Sadəcə o, akademik borcu olan fəndən kəsilmiş sayılır və əldə etdiyi digər nailiyyətləri öz qüvvəsində qalır” [İsazadə].

Boloniya sisteminin tətbiqi ali məktəblərə və tələbələrə universitetlərarası və ölkələrarası tələbə mübadiləsi aparmaq imkanı verir, təhsildə demokratik prinsiplərin bərqərar olmasına, fənlərin sayının, müəllim və tələbənin nəzəri dərs yükünün həcminin azaldılmasına gətirib çıxarır, diplomların tanınmasını zəruri edir.

Boloniya təhsil sisteminin ali məktəb məzunları üçün əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, bu prosesə qoşulan ölkələrin universitetləri məzunların məşğulluğuna, onların ixtisas üzrə işlə təmin olunmasına məsuliyyət daşıyır. Belə ki, ali təhsil müəssisələri məzunların iş tapa bilmələri üçün onlarla əməkdaşlıq etməli, işəgötürənlə bərabər onların işlə təminatına yardım etməli və deməli, kadr hazırlığını işəgötürən təşkilatların sifarişləri və tələbləri əsasında qurmalıdır.

Ali təhsilli gənclərin işlə təmin olunması dünyanın əksər ölkələrində mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan üçün də ali təhsilli məzunların işlə təminatı aktual məsələlərdəndir. 1992-ci ildə planlı sovet təhsil sistemindən imtina olunduqdan sonra azad təyinata üstünlük verilməsi mövcud vəziyyəti daha da kəskinləşdirmişdir. Azərbaycan reallığında işə qəbul zamanı bu gün də böyük rol oynayan tanışlıq, pula hərislik, yerlipərəstlik, nepotizm və başqa hallar məzunlara layiq olduqları işə düzəlməyə ciddi problemlər yaradır. Belə halların aradan qaldırılması üçün dövlət müxtəlif tədbirlər həyata keçirir. Ali təhsilli gənclərin işlə təmini sahəsində dövlət qulluğuna test imtahanlarının keçirilməsi, müsabiqələr yolu ilə işə götürmə üsulları və s. buna misal ola bilər. Lakin bu, heç də tam mənada çıxış yolu demək deyildir: gənclərin əksəriyyəti bir sıra səbəblər üzündən bu prosesdən ya kənarda qalır, ya da müvəffəqiyyət qazana bilmir. Həmçinin bəziləri yüksək maaş verilən yerli və xarici şirkətlərdə işləmək üçün müraciət etsələr də, onlar tərəfindən göstərilən müxtəlif bəhanələr səbəbindən işə qəbul oluna bilmirlər.

Problemlərdən biri də gənclərin işə qəbulu zamanı hazırlıq səviyyəsinin aşağı olmasını bəhanə gətirərək onların işə qəbul edilməməsidir. Bunun aradan qaldırılması üzərində iş aparılır. Məsələn, Azərbaycan Həmkarlar İttifaqları Konfederasiyasının (AHİK) sədri, millət vəkili Səttar Mehbalıyev qeyd edir ki, AHİK tərəfindən “gənclərin təhsil vaxtı aidiyyəti müəssisələrdə təcrübə qazanması təmin olunur və bu da gənclərin təhsilini başa vurduqdan sonra həmin yerlərdə işlə təminatına şərait yaradır” [Gənclərin təhsildən sonra işlə təminatında problemlər var].

Azərbaycanda əsasən ali məktəblərin kimya, neft, aviasiya, bank sahələri üzrə ixtisas verən fakültələrinin tələbələri yuxarı kurslarda maraqlı şirkətlər tərəfindən təcrübə qazanılması üçün dəvət edilir, kadr kimi hazırlanır və daha sonra işlə təmin olunurlar. Məsələn, BP şirkətinin Qafqaz Universitetindəki laboratoriyasında təcrübə keçən tələbələr praktiki biliyə yiyələnir və gələcəkdə müəyyən sahələr üzrə mütəxəssis kimi çalışırlar. Eyni zamanda sosial və humanitar sahələr üzrə təhsil alan gənclər bəzi çətinliklərlə üzləşirlər. Bu da iqtisadi proseslərlə bağlı olan bir məsələdir və onun dövlətin konseptual strateji proqramı vasitəsilə öz həllini tapa bilməsi vəziyyətdən düzgün

çıxış olardı. Bu işdə QHT-lər də müəyyən rol oynaya bilər. Məsələn, Azərbaycan Demokratik Tələbə Gənclər Təşkilatının rəhbəri Asif Əsgərlinin başçılıq etdiyi QHT bir sıra gənclər arasında mütəmadi olaraq maarifləndirmə işləri aparır, onlara karyera qurmağa, peşə seçimi etməyə, işgüzar münasibətlər yaratmağa, kollektiv ünsiyyət və sair kimi xüsusiyyətlərə yiyələnməyə kömək edir. Nəticədə hər hansı bir özəl şirkətə işləməyə gedən gənc artıq bu səbəbdən problem yaşamır. Onun fikrincə, eyni zamanda şirkətlərin özləri onlara hansı sahələr üzrə mütəxəssis lazımdırsa, bu barədə ya ali məktəblərə, ya da cavabdeh qurumlara müraciət etməkdə maraqlı olmalıdırlar. Əksinə, təhsil ocaqları da tanınmış şirkətlərlə əlaqə yaradılmasına səy göstərməlidir. Bu, həm təcrübə baxımından, həm də gələcəkdə gənclərin işlə təmin olunmasında mühüm stimula çevrilə bilər. Nəzəri biliyə yiyələnən gəncin hansısa firmada praktiki təcrübə keçməsi onun peşəkar kadr kimi yetişməsinə yardım etmiş olar [Gənclərin təhsildən sonra işlə təminatında problemlər var].

Deməli, mövcud problemin aradan qaldırılması üçün bir tərəfdən təhsil müəssisələri və şirkətlər, digər tərəfdən isə işəgötürənlər arasında qarşılıqlı əlaqələr olmalıdır.

Ali təhsil sistemini işçi qüvvəsinə tələbatın olduğu sahələrə yönəltməklə Azərbaycan həm məzunların iş perspektivlərinin genişləndirilməsinə, həm də qeyri-neft sektorunda məhsuldarlığın artırılmasına nail ola bilər. Bu, əmək bazarının mövcud və gələcək ehtiyaclarının təfərrüatlı öyrənil-məsindən sonra tədris proqramında əsaslı dəyişikliklər edilməsini zəruri edir. Azərbaycan həmçinin perspektivdə tələbələrin xarici universitetlərdə təhsili və özəl treninq şirkətlərini cəlb etmək imkanlarını nəzərdən keçirməlidir.

Azərbaycanın beynəlxalq əmək bölgüsünə inteqrasiyası, dünya ölkələri arasında əməkdaşlıq meyillərinin güclənməsi, iqtisadiyyatın dinamik inkişafı, yeni istehsal sahələrinin meydana gəlməsi əmək bazarında yüksək təhsil səviyyəsinə malik işçi qüvvəsinə olan tələbatı artırır ki, bu da öz növbəsində yüksək tələblərə cavab verən çevik təhsil siyasətinin həyata keçirilməsini zəruri edir. Azərbaycan Respublikasinin 2006-2015-ci illər üçün Məşğulluq Strategiyasında təhsil sistemi ilə məşğulluğun əlaqəli inkişafı sahəsində aşağıdakıların həyata keçirilməsi nəzərdə tutulur:

- əmək bazarında yaranmış vəziyyətin təhlili və dəqiq proqnozlaşdırma aparmaqla müxtəlif ixtisaslı kadrlara olan tələbatın müəyyənləşdirilməsi;
- əmək bazarında yüksək ixtisaslı kadrların hazırlanması məqsədilə peşə təhsili sisteminin təkmilləşdirilməsi;
- iş yerində təhsilin davam etdirilməsi, fasiləsiz peşə təhsili sisteminin daha da təkmilləşdirilməsi, mütərəqqi təhsil formalarının (məsafədən təhsil, modul tədris) tətbiqi;
- təhsil sahəsində həyata keçirilən institusional dəyişikliklərin işəgötürənlərin işçi qüvvəsinin bacarıq və vərdişlərinə olan tələbatına uyğunlaşdırılması;
- texniki peşə təhsili üçün müasir tələblərə cavab verən təhsil proqramlarının hazırlanması və ixtisas təsnifatının yeniləşdirilməsi və s. [Azərbaycan Respublikasının Məşğulluq Strategiyası, 2006-2015-ci illər].

Əmək bazarı üçün təhsil və treninqin onun ehtiyacları ilə əlaqələndirilməsi mühüm şərtdir. Eyni zamanda məşğulluq imkanlarının artırılması məzunların ixtisaslaşdırılması ilə iqtisadiyyatın strukturu arasında mövcud olan uyğunsuzluq sahəsinə müdaxilə deməkdir. Bu isə özəl sektor ilə əməkdaşlığa, əmək bazarında mövcud olan və gələcək ehtiyaclara əsasən əmək və təhsil nazirlikləri arasında əməkdaşlığın artmasına, tələbələrə karyeraya dair məsləhətlər vasitəsilə işəgötürən sahə və təklif olunan maaşlar barədə daha ətraflı məlumatın ötürülməsinə gətirib çıxarır [Ölkə üzrə İqtisadi Memorandum – Yeni ipək yolu – ixrac hesabına diversifikasiya, 2009: 201].

Beləliklə, iqtisadi inkişafı təmin etmək üçün Azərbaycanın öz insan kapitalının bilik bazasını və bacarıqlarını gucləndirməsinə ehtiyacı vardır. İnsan kapitalının inkişaf etdirilməsi yolu ilə məhsuldarlığın yüksəldilməsinə diqqətin artırılması ölkənin uzunmüddətli rəqabətlilik strategiyasının xüsusilə mühüm olan bir tərəfidir. Azərbaycan üçün əsas diqqət yetiriləsi məsələ ümumi ibtidai və orta təhsilin gücləndirilməsi məsələsi olsa da, bu kimi səylərin peşə və ali təhsil

sahələrində həyata keçiriləcək mühüm tədbirlərlə və ümumiyyətlə, ömürboyu təlim imkanları ilə tamamlanması da tələb olunur. Bütün bunlar digər məsələlərlə yanaşı yaxın gələcəkdə təlim nəticələrinin yüksəldilməsinə töhfə verəcək fəaliyyət planlarının, institusional imkanların və icra mexanizmlərinin yaradılmasına və möhkəmləndirilməsinə köməklik edəcəkdir. Bunların təshih edilmiş kurrikulum, yeni tədris üsulları və təlim vasitələri, təlimin qiymətləndirilməsi sistemi yaratmaqla, habelə idarəetmə, icra və rəhbərlik imkanlarını möhkəmləndirmək vasitəsilə həyata keçirilməsi tələb olunur.

Beləliklə, bu gün Azərbaycanda gənclərin öz peşə müqəddaratını müəyyənləşdirməsi təhsil islahatlarının müvəffəqiyyətli aparmasından və təhsil institutu ilə əmək bazarı arasında sıx və səmərəli əlaqələrin yaradılmasından birbaşa asılıdır.

Ədəbiyyat:

İsaxanlı, H. (2008). Müasir dünyada ali təhsil sistemində nələr baş verir və “2008-2012-ci illərdə Azərbaycan Respublikasının ali təhsil sistemində islahatlar üzrə Dövlət Proqramı” necə olsa yaxşıdır? Xəzər Universiteti Nəşriyyatı.

Ölkə üzrə İqtisadi Memorandum – Yeni ipək yolu – ixrac hesabına diversifikasiya. (2009). / Yoxsulluğun Azaldılması və İqtisadi İdarəetmə Bölməsi. Avropa və Mərkəzi Asiya regionu Dünya Bankının sənədi. Hesabat № 44365-AZ Azərbaycan. 23 dekabr, 2009-cu il. file:///C:/Users/USER/Desktop/Azerbaijan CEM FINAL AZE. pdf

Эйвазов, Э. (2012). Проблемы развития системы образования в Азербайджане. www.teoriapractica.ru/-3-2012/.../eyvazov.pdf

Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası. http://www.president.az/articles/9779

İsazadə, Eltac. Təhsilimizin Boloniya yolu – ARAŞDIRMA 6 il əvvəl Avropa Təhsil Sisteminə qoşulmuş Azərbaycanda hələ ki, Avropa standartları cəmi bir neçə universitetdə keçərlidir. http://news.lent.az/news/71792

Gənclərin təhsildən sonra işlə təminatında problemlər var. http://ulfet-az.com/print/reality/6261?ref=Guzels.TV

Azərbaycan Respublikasının Məşğulluq Strategiyası (2006-2015-ci illər). / Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2005-ci il 26 oktyabr tarixli 1068 nömrəli Sərəncamı ilə təsdiq edilmişdir. www.rsr.az/ huquqi_ senedler/ meshgulluq%20strategiyasi_2006-2015.doc

QLOBALLAŞAN DÜNYADA MİLLİ TƏHLÜKƏSİZLİK VƏ MİLLİ MARAQLAR PROBLEMİ

Tutu EYVAZOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosiologiya kafedrasının müəllimi,
sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
tutu.eyvazova@mail.ru

XÜLASƏ

Qloballaşma prosesində dövlət modelinin modernləşdirilməsi, onun suverenliyinə dair təkliflər, qloballaşmanı stimullaşdıran dövlət və transmilli korporasiyalar arasında rəqabətin yaranması, milli dövlətlərin formalaşması və qloballaşma şəraitinin bu dövlətlərə təsiri əsas amillərdəndir. dövlətlərin milli təhlükəsizlik siyasətində mühüm rol oynayır. Qloballaşan idarəetmə sistemlərinin yaradılmasında, transmilli təşkilatların fəaliyyətində (kapitalın cəmləşməsində), eyni zamanda, qloballaşmaya paralel baş verən regionallaşma prosesində dövlətin rolunun müəyyən edilməsi və s. əsas məsələlərdəndir. Burada sual altında qalan milli dövlətlərin siyasətidir.

Açar sözlər: qloballaşan dünya, milli təhlükəsizlik, milli maraqlar.

THE PROBLEM OF NATIONAL SECURITY AND NATIONAL INTERESTS IN THE GLOBALIZED WORLD

Tutu EYVAZOVA
Baku State University,
Lecturer at the Department of Sociology,
Doctor of Philosophy in Sociology (PhD),
Azerbaijan, BAKU
tutu.eyvazova@mail.ru

SUMMARY

Proposals regarding the modernization of the state model, threats to its sovereignty in the process of globalization, the emergence of competition between states and transnational corporations that stimulate globalization, the formation of nation states and the impact of globalization conditions on these states are the main factors that play a role in the state's national security policy. Determining the role of the state in the creation of globalized management systems, in the activities of transnational organizations (in the concentration of capital), at the same time, in the process of regionalization that occurs parallel to globalization, etc. are the main issues affecting the national policy of the state.

Key words: globalized world, national security, national interests.

GİRİŞ

Müasir şəraitdə dünya inkişafının dinamizmi, eyni zamanda gərginlikləri və qeyri-müəyyənlikləri artır, konkret cəmiyyətlərin real vəziyyətlərində ciddi dəyişikliklər baş verir. Bu, bütövlükdə dünyada, habelə ayrı-ayrı cəmiyyətlərdə təhlükəsizlik problemini, o cümlədən sosial təhlükəsizlik problemini son dərəcədə aktuallaşdırır. Çünki təhlükəsizliklə bağlı məsələlər insanların həyat fəaliyyətinin bazis və motivasiya xarakterli ən mühüm tələbatlarından biridir.

Çoxsaylı faktlar, hadisə və proseslər inandırıcı surətdə sübut edir ki, cəmiyyətin fəaliyyətinin ən müxtəlif səviyyələrində təhlükəsizlik probleminin yetərincə qiymətləndirilməməsi və ya ona qarşı olan laqeydlik nəinki çox ciddi itkilərə yol açır, həm də nəticə etibarilə labüd surətdə müvafiq səviyyələri təmsil edən subyektlərin həyat və fəaliyyət qabiliyyətinin aşağı düşməsinə, bəzən də məhvinə səbəb olur. Təhlükəsizlik ilk növbədə cəmiyyətdə sabitliyin maksimum qorunub saxlanılmasına, zəruri sosial nizamın təmin edilməsinə istiqamətlənmişdir. Bu baxımdan qeyd etməliyik ki, sosial təhlükəsizlik özündə adətən dövlətdə mövcud olan sosial sistemin müdafiəsinə və inkişafına, onun təkmilləşməsinə istiqamətlənmiş ayrı-ayrı tədbirləri və vacib olan texnologiyalar kompleksini özündə ehtiva edir.

Nəzərə almaq lazımdır ki, 20-ci əsrin sonlarına yaxın Sovetlər birliyinin süqutu ərəfəsində Azərbaycan cəmiyyəti sistemli transformasiya vəziyyətində fəaliyyət göstərməli olmuşdur. Təbii ki, belə şəraitdə təhlükəsizliyin təmin edilməsi məsələsi xüsusilə aktuallaşır və dərin elmi araşdırmalar aparılmasını zərurətə çevirir. Bir tərəfdən, öz himayədarlarının köməyi ilə Azərbaycan ərazisinin 20 faizini işğal etmiş erməni millətçilərinin fəaliyyəti nəticəsində 1 milyondan artıq azərbaycanlının qaçqın və məcburi köçkünə çevrilməsi, digər tərəfdən isə 90-cı illərdə hakimiyyət uğrunda gedən mübarizə və hakimiyyətdə olanların siyasi səriştəsizliyi və məsuliyyətsizliyi Azərbaycanın müstəqil dövlət kimi yaşamasını sual altına alırdı. 1993-cü ilin iyununda xalqın tələbi və siyasi hakimiyyətin xahişi ilə ümummilli lider H.Ə.Əliyevin hakimiyyətə qayıdışı mövcud acınacaqlı siyasi vəziyyəti əsaslı surətdə dəyişdi və Azərbaycan cəmiyyətinin ciddi islahatlar keçirməklə, ölkədə sabitliyi, təhlükəsizliyi təmin etməklə davamlı inkişaf yolu tutmasını və uğurlu nəticələr əldə etməsini şərtləndirdi. Bu inkişafın təkamül yolunu izləmək, Azərbaycan cəmiyyətinin vacib sosial təhlükəsizliyini təhlil etmək, əldə olunmuş nəticələrin bütün istiqamətlərdə təhlükəsiz fəaliyyət üçün əhəmiyyətini aşkara çıxarmaq olduqca vacibdir. Belə təhlil əslində ötən əsrdə artıq ikinci dəfə müstəqilliyini əldə edən Azərbaycanın keçdiyi təkamül yolunu sosial təhlükəsizlik baxımından dəyərləndirməyə imkan verir.

Ümummilli lider H.Ə.Əliyev öz çıxış və müraciətlərində təhlükəsizliklə bağlı qiymətli fikirlər irəli sürmüşdür [Əliyev, 2018]. Belə ki, "Müstəqilliyimiz əbədidir" kitabının II cildində təhlükəsizliyin təmini məsələsində diqqət edilməli nüansları aşağıdakı kimi vurğulayır: "1)*Azərbaycançılıq ideyasına söykənərək milli birlik və vətəndaş həmrəyliyi ilə həmahəng demokratik və dinamik məmləkət qurmaq;* 2) *ölkənin təhlükəsizliyi ilə sıx bağlı olaraq vətənə əvəzsiz xidmət etmək;* 3) *diplomatiya bacarığı, siyasi iradə, ölkənin və millətin marağı naminə kompromisə hazır olmaq bacarığı*" [Əliyev, 2018].

A.A.Rəhimov və R.M.Həsənov müəllifləri olduqları "Transformasiya prosesləri və Azərbaycanda milli təhlükəsizlik problemi" kitabında ölkəmizdə *vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması xüsusiyyətlərini* araşdırmış, *sosioloji sorğu metodlarına* ciddi diqqət yetirmişlər. Həmçinin, iqtisadi, siyasi, ekoloji təhlükəsizliyi təhlil etmiş, gənclərin, ailənin sosial təhlükəsizlik problemlərinə dair maraqlı mülahizələr irəli sürmüşlər [Рагимов & Гасанов, 2003].

A.Piriyevin "Siyasi strategiya və milli təhlükəsizlik problemi" monoqrafiyasında "*milli mənafe təhlükəsizliyi, beynəlxalq terrorizm təhlükəsizliyi, iqtisadi, mənəvi, dini, informasiya, demoqrafiq təhlükəsizlik problemi*" anlayışları milli təhlükəsizlik kontekstində tədqiq edilir [Priyev, 2002].

Təhlükəsizlik çox aspektli sosial proses olduğuna görə onun müxtəlif tərəfləri, müsbət meylləri, təzadları, aid olduğu sahələr bir çox müəlliflər tərəfindən tədqiq edilmişdir. Həmin müəllifləri araşdırmalarını şərti olaraq üç məkana – Qərb, post-sovet və Azərbaycan – bölərək onların əsərlərini səciyyələndirək.

Belə ki, bir sıra ABŞ tədqiqatçıları milli təhlükəsizlik məsələsinə diqqət yetirərək onu milli mənafeyə yaxın anlayış kimi götürür. Məsələn, amerikalı teoloq R. Nibur və tarixçi Ç. Birdə görə "*milli mənafe milli təhlükəsizliyin və dövlət siyasətinin nüvəsidir*" [Məcidbəyli, 2013:19].

C.Kennan, U.Linbon, K.Volte, E.Feriss və başqaları da "*milli mənafeyin siyasətin və milli təhlükəsizliyin*" əsasını təşkil etməsi konsepsiyasına tərəfdar çıxırlar. E. Kellner isə özünün "Millət və millətçilik" əsərində millətçiliyi etnosun siyasi birliyinin yaranmasında, milli təhlükəsizliyin təmin olunmasında başlıca amil hesab edir [Киссинджер, 1997: 22].

ABŞ prezidentinin milli təhlükəsizlik üzrə müşaviri olmuş, məşhur politoloq Z.Bjezinski milli təhlükəsizliyin əsasını "*diplomatiya və azadlıqların*" təmin olunmasında görür, çünki totalitar tipli siyasi rejim millətləri qorxu altında saxlayaraq azad fikri, pluralizmi qadağan edir [Həsənov, 2011:25]. ABŞ-in digər siyasi xadimi olmuş H.Kissincer isə milli təhlükəsizliyin əsasında *millətin həyat tələbatının* ödənilməsinin durduğunu iddia edir [Киссинджер, 1997:37-42].

Rusiyalı D.İ. Akimov milli təhlükəsizliyin əsasında sosial təhlükəsizliyin dayandığını, sosial təhlükəsizliyin isə sosial marketinq və sosial təminatla bilavasitə bağlı olduğunu vurğulayır [Акимов, 2010:291]. A.V. Makkeyev "Siyasət və təhlükəsizlik" monoqrafiyasında "*siyasət və təhlükəsizliyin genetik əlaqəyə malik olduğunu, siyasətin cəmiyyətin, eləcə də hər bir şəxsin təhlükəsizliyini təmin etdiyini qeyd edir*" [Макеев, 1998: 26]. D.M. Proektor isə "Siyasət və təhlükəsizlik" kitabında hər bir "*dövlətin strateji kursunun beynəlxalq təhlükəsizliyin yaradılmasından ibarət olması*" fikrini vurğulayır. O, "*təhlükəsizliyin siyasi strategiyanın başlıca elementi*" olduğunu bildirir, müasir dövrdə qlobal təhlükəsizliyin əsas motivinin nüvə silahlarının sınaqlarının qarşısının alınmasından ibarət olduğunu göstərir [Проектор, 1988: 94].

O.N.Bıkov "Beynəlxalq Təhlükəsizlik: keçmiş, bu gün, gələcək" adlı kitabında beynəlxalq təhlükəsizliyi vahid bir sistem kimi nəzərdən keçirir və onun mənşəyini, inkişafını və perspektivlərini təhlil edir. Onun fikrincə "*milli mənafe beynəlxalq ictimai maraqlardan üstdə dayanır, milli maraqların hüdudlarından kənarda isə beynəlxalq təhlükəsizliyin parametrləri və prioritetləri nəzərə alınır*". Müəllif "*beynəlxalq təhlükəsizliyin mövcud ziddiyyətlərin əksinə olaraq dinc gələcəyə zəmanət verdiyini*" qeyd edir [Быков, 134].

ƏSAS HİSSƏ

Dövlətin milli təhlükəsizliyi milli maraqların qorunmasından ibarətdir və təşkilatlanmış formada reallaşdırılır. Dövlətin milli maraqlarının mahiyyətini izah edərkən, nəzərə almaq lazımdır ki, bu anlayış beynəlxalq siyasətdə XVI əsrdən işlənməyə başlamış, milli dövlətlərin meydana gəlməsi ilə siyasi strateji məqsədə çevrilmişdir. İstənilən dövrdə və istənilən vəziyyətdə dövlətin milli maraqlarının qorunması məsələsi kifayət qədər aktual olur. Çünki milli maraqlar dövlətin suverenliyi, ərazi bütövlüyü, müstəqilliyi, vətəndaşların təhlükəsizliyi və s. kimi məqamlarla birbaşa bağlıdır. Hazırda milli maraqların qorunmasını tələb edən yeni-yeni sahələr meydana gəlməkdədir. Məsələn, qloballaşmanın əsas istiqamətlərindən biri kimi qəbul olunan qlobal informasıya məkanın formalaşması bu məkanda dövlətin milli maraqlarının qorunması zərurətini meydana gətirmişdir. Buradan isə belə nəticə hasil etmək olar ki, milli maraqlar və milli təhlükəsizlik problemləri bir-birini tamamlayır, birinin təmin olunması elə digərinin təmin olunması kimi qəbul olunur. Lakin milli maraqların milli təhlükəsizlikdən fərqli məqamları da kifayət qədər çoxdur. Əsas məqam milli maraqların millətin özünü dərk etməsi prosesi olmasıdır ki, onun təməlində idrak, milli təfəkkür dayanır. Qeyd edək ki, milli maraqlar "*milli idealla*" müəyyənləşir ki, bu milli ideallar da öz növbəsində cəmiyyətdəki əsas norma və dəyərləri özündə ehtiva etməlidir. Millətin, xalqın, eləcə də dövlətçiliyin ən vacib "*idealını*", ilk növbədə, özünü yaşatma, qoruma, yeniləşmə və müasirləşmə fonunda davamlı inkişaf tendensiyaları təmsil edir.

Milli maraqlar hüdudlarında milli vəzifələrin vacibliyi onun dərəcəsinə görə sıralanır. Çox vaxt rast gəldiyimiz "*həyati əhəmiyyətli maraqlar*" ifadəsi ilə əvəzlənir. Xüsusi vurğulamaq lazımdır ki, bu məfhum əsasən normativ-hüquqi sənədlərdə xüsusi çəkiyə malikdir. Məsələn, Azərbaycanın "Milli Təhlükəsizlik Konsepsiyası"nda, Gürcüstanın "Milli təhlükəsizlik haqqında Konsepsiyası"nda, Rusiyanın "Federal təhlükəsizlik haqqında" qanununda, və s. sənədlərdə "*həyati*

əhəmiyyətli maraqlar" ifadəsi işlənmişdir. Həmin sənədlərdə xalqın, millətin təhlükəsizliyi, özünü yaşatma, yeniləşdirmə kimi bir sıra məsələlər nəzərdə tutulur.

Qeyd edək ki, praqmatizm və siyasi realizm məktəbinin tanınmış lideri hesab edilən amerikalı alim Hans Morgentauya görə beynəlxalq siyasətdə hər millət öz mənafeyini qoruyur [Piriyev, 2002: 27]. Onun fikrincə ölkənin milli maraqları *əsas, keçici - aralıq, həyati, vacib və əyalət maraqlarına* bölünür. Bu təsnifatın diqqət çəkən bəzi cəhətlərini qeyd etmək olar.

Əsas milli maraqları ölkə ərazilərinin, əhalisinin və əsas dövlət təsisatlarının xarici amillərə qarşı təhlükəsizliyi, ölkədən kənarda xarici ticarət sahəsinin inkişaf etdirilməsi, investisiya qoyuluşunun həcminin artırılması, müttəfiq ölkələrlə qarşılıqlı əlaqələrin inkişaf etdirilməsi, uğurlu seçilmiş xarici siyasət kursunun inkişaf etdirilməsi və s. təşkil edir. Dövlətin öz mövcudluğunu təhlükələrdən qoruyub saxlaması onun *keçici və ya aralıq milli maraqlarını* təmin edir. Dövlətin *həyati maraqları* dedikdə, milli təhlükəsizliyə və millətin rifah halına ciddi zərər vurulmasına imkan verə biləcək halların aradan qaldırılması nəzərdə tutulur. *Vacib milli dövlət maraqları* ölkənin real potensial zərərlərdən qorunmasına xidmət edir. Dövlətin milli maraqlarının məhəlli xarakter daşıyan hissəsi *əyalət milli maraqlarına* aid edilir.

H. Morgentaunun fikrincə, "*hər bir böyük dövlətin milli maraqlarının ali meyarı regional və ya dünya hegemonluğuna nail olmaqdır*". O, milli maraqlar konsepsiyasında gücə xüsusi yer verir və bildirir ki, "*gücə arxalanmayan xarici siyasət uğur qazana bilməz*".

Milli maraqlar millətin və ya xalqın milli kimliyi ilə bilavasitə bağlı olub həmin xalqa məxsus olan dövlətin özünüqoruma mənbəyidir. Buradan isə belə nəticə çıxır ki, milli təhlükəsizlik konsepsiyası elə bilavasitə milli maraqlar konsepsiyasından yaranmışdır.Milli təhlükəsizlik konsepsiyası isə daxili və xarici təhlükələrin forması və miqyası eləcə də xarakteri aşkar olunaraq formalaşdırılır. Bu baxımdan qlobal, regional, yerli, potensial və real təhlükələrin mövcudluğu sübuta yetirilmişdir.

Dövlətin təhlükəsizliyinin qorunmasının vacibliyi qloballaşma şəraitində milli maraqların təmin olunmasında, sosial-siyasi, iqtisadi, mədəni sferaların dinamikasının dövlətçiliyin maraqlarına uyğun müstəvidə həyata keçirilməsindədir. Qloballaşma hələ də yetərincə aydın olmayan, çox vaxt supergüc dövlətlərin mənafeyinə xidmət edən müxtəlif vasitələrlə siyasi, sosial, və mədəni həyatın ölçülərini dəyişən sosial transformasiya prosesidir. Hər bir dövlətin qarşısında duran zəruri faktlar qloballaşma prosesi ilə yaranan təsirlərin, sosial-siyasi, iqtisadi-mədəni təşkilatlarda dəyişikliklərin sürətlənməsidir. Eyni zamanda qloballaşma dünyaya uğurlu inteqrasiyadır. Bu da sözügedən sahəni araşdıranlar qarşısında bir sıra suallar qoyur. Məsələn: qloballaşma şəraitində dövlətin iqtisadi prosesə müdaxiləsi və beynəlxalq iqtisadi münasibətlərin qurulması hansı səviyyədə olmalıdır? Əmək məhsuldarlığının yüksəldilməsi üçün kapital axını, iqtisadi və sosial tərəqqidə necə təmin olunmalıdır? Eyni zamanda dünya ticarət zonalarının yaradılmasında dövlətin rolu nədən ibarət olmalıdır? Cəmiyyətin ictimai fikrinin inkişafında, dövlətin siyasətinin fundamental əsasını təşkil edən qanunların işlənib hazırlanmasında, informasiya arenasında dövlətin yürütdüyü siyasət hansı səviyyədədir kimi suallar qoyur. Yeri gəlmişkən qeyd edək ki, Azərbaycan elmi ədəbiyyat toplumunda V.Ə. Qasımovun "İnformasiya təhlükəsizliyinin əsasları" [Qasımov, 2009] adlı əsəri bu sahəyə həsr olunmuş maraqlı və məntiqli mülahizələrin cəmləşdiyi mənbələrdəndir. Rus elmi ədəbiyyatlarından da F.B. Fedrovun "Dünya siyasətində informasiya təhlükəsizliyi" [Федоров, 2006] və E.A. Stepanovun "İnformasiya təhlükəsizliyi və informasiyanın müdafiəsi" [Сушко, 2012] və s. kimi əsərlərdə informasiya təhlükəsizliyinin vacibliyini qeyd edilərək, onun dünya siyasətində mühüm komponent olduğu şərh edilmişdir.

Dövlətin hakimiyyət funksiyalarına isə inhisarının itirilməsi, eləcə də qloballaşma zamanı iqtisadiyyatda subyektlər üzərində dövlətə məxsus rolun dəyişməsi qeyri-müəyyən olaraq qalır. Bu zaman milli dövlətin güclənən rəqabətdə öz mövqeyini necə saxlamağa nail olması və submilli şəraitdə problemlərin həllində dövlətin konsolidasiya mövqeyi mühümdür. Danılmaz faktlardan biri

də budur ki, qloballaşma prosesində daxili və xarici təsirlər təhsil sahəsində dövlətin siyasətinə, hakim liderin səlahiyyətinə və dövlətin müəyyən məsələlərdə qərar qəbuletmə səviyyəsinə nüfuz etməkdədir. Bu təsirlər eyni zamanda demokratik institutlardan, dövlətin bütün arenalarda həyata keçirdiyi təhlükəsizlik siyasətindən də yan keçmir.

Hesab edirik ki, əgər qlobal sosial təcridin mənfi təsirləri mövcuddursa, dövlətin cəmiyyətdə sosial müdafiə yönümlü cavab tədbirlərinin yaranmasında və inkişafında dəstəyi hiss olunmalıdır. Bu zaman cəmiyyət qloballaşma prosesində mənfəətin daha ədalətli bölüşdürülməsini təmin etmiş olur. Təcrübə göstərir ki, o dövlətlər daha dinamik inkişaf edə bilir ki, onlar inkişaf etmiş digər ölkələrin təcrübəsindən faydalanmaq qabiliyyətinə malik olurlar.

Bu gün dünyada əmək, kapital və mal mübadiləsi dövlətlərarası və milli səviyyədə həyata keçirilir ki, bunun da əsasında informasiya axınının artması durur. Getdikcə sosial müdafiənin mükəmməl dinamikasını reallaşdırmaq üçün dövlət dünyada milli çərçivədə tərəfdaşlığı öyrədən və innovasiyanı yayan sahibkarlıq strukturlarının geridə qalmamasına çalışmalıdır. Uğurlu inkişafa nail olmaqda həm də önəmli olan hökumətin fəaliyyətinin həcm və səmərəliliyidir. Bu zaman dövlət qloballaşmada mühüm rol oynaya bilir. Vacib məqamlardan biri də odur ki, cəmiyyətin qloballaşmadan tam faydalanması üçün ölkələrin öz demokratik institutlarının və dövlət idarəetməsinin gücləndirilməsi və müasirləşdirilməsi olduqca zəruridir. Ümumiyyətlə, hesab edirik ki, qloballaşmanın mənfi təsirlərindən daha çox əziyyət çəkən dövlətlər o dövlətlərdir ki, onların dünya siyasi tribunasında öz sözünü deyə bilən lideri yoxdur, həmin dövlətlərin sarsılmaz institusional bazası, təkmilləşmiş sosial siyasəti mövcud deyil. Dövlətlər qloballaşmanın mənfi təsirlərinin öhdəsindən gələ bilmək, yerli və beynəlxalq səviyyədə təzyiqlərə davam gətirmək üçün yeni standartlar qəbul etməli, siyasi, iqtisadi və sosial siyasətin həyata keçirilməsində vətəndaşının inkişafına nail olmalıdır.

Qloballaşma şəraitində istənilən dövlətin alternativlikdən istifadə imkanları artır. Milli dövlətlər sosial siyasətin həyata keçirilməsində inteqrasiya prosesinin mümkün beynəlxalq və institosional formalarından istifadə etməlidirlər. Məsələn Ş.İbadov hesab edir ki, "*Qloballaşmanın sosial xidmət və əhalinin lazımi mallarla təmin edilməsində dövlətə təsiri böyükdür. Milli iqtisadiyyatların dünya iqtisadiyyatına açılması aşağı sosial xərclərlə müşayiət olunmamalıdır*" [İbadov, 2014: 199]. Almaniya Avstriya və ya Skandinaviya ölkələri kimi açıq iqtisadiyyatlı ölkələrdə gerçəkdən də sosial xərclərə ayrılan vəsait ən yüksək səviyyədədir. Sosial müdafiənin yüksək səviyyədə təşkil olunması ölkələr üçün vacibdir ki, orada xarici təsirlər tez-tez müşahidə olunur. Burada həmçinin mürəkkəb struktur islahatları da labüddür.

Sosial dövlət qurmaq və inkişaf etdirmək hazırda tez-tez rast gəldiyimiz siyasi və sosial cəhdlərdəndir. Sosial dövlətin öhdəlikləri olduqca maraqlı məsələlərdəndir. Bu öhdəliklərin təhlilinə dair bəzi məqamlara diqqət edək. Dövlət tərəfindən həyata keçirilən sosial siyasət tədbirləri müxtəlif çətin proseslərlə müşayiət olunur. Buna baxmayaraq, nəticə etibarilə zəruri bölüşdürücü proseslərlə azad bazar iqtisadiyyatı arasında çətin əldə oluna bilən balansın tənzimlənməsi sosial dövlətin vacib funksiyası olaraq qalır. Bu da son nəticədə sosial ədalətin uğur qazanmasına xidmət edir [İbadov, 2014: 199].

Ş.İbadov cəmiyyətdə iqtisadi və sosial asılılığın mövcudluğunu da qloballaşma ilə bağlayır [İbadov, 2014: 199].

Siyasətin ölkə hüdudlarını aşaraq qloballaşması daha geniş problemlərin yaranması ilə müşayiət olunur. H.Şirəliyev hesab edir ki*, "Siyasət bəşər mədəniyyətinin mühüm tərkib hissəsidir. Onun vəzifəsi ictimai inkişafı lazımi istiqamətə yönəltməkdir"* [Şirəliyev, 2014: 63]. Qloballaşma isə dövlətin təhlükəsizlik siyasətinin mahiyyətini aşkara çıxarır. İqtisadiyyat, yoxsulluq, ekoloji problemlər və etnik konfliktlərlə bağlı olan "*yumşaq təhlükəsizlik*" probleminin çəkisi artır. "Sərt təhlükəsizlik" də isə hərbi qarşıdurmalar fonunda yüksək texnoloji məharət göstərməkdə yarışma

başlayır. Təəssüf ki, qloballaşma kompaniyası sosial təhlükəsizlik sahəsində uğur qazanmaqdan daha çox beynəlxalq siyasi gərginliyin artmasına səbəb oldu.

Son zamanlar beynəlxalq aləmdə, xüsusilə də Yaxın Şərqdə münasibətlərin tez-tez müşahidə olunan gərginləşməsi təbii ki, təəssüf doğuran hadisələrdəndir. Belə ki, bu regionda baş verən son hadisələr fonunda inkişafda olan ölkələrin bir-biri ilə silahlanma yarışının artması müşahidə olunur. Qeyd etməliyik ki, beynəlxalq əməkdaşlıq formaları müəyyən etməklə milli institutların inkişafına təhdid ola biləcək bütün neqativ halların qarşısı alına bilər. Prosesdə BMT səviyyəsində müəyyənləşməli olan milli proqramlar təsis edilməlidir. Hər bir dövlətin fərqli maraqları olsa da, qloballaşma dövründə iqtisadi təhlükəsizliyin beynəlxalq əsasını sosial təminat təşkil etməlidir. Fikrimizcə, dövlət daha açıq iqtisadiyyatlı olaraq iqtisadi artımın yüksək və sabit tempini yarada, geniş iqtisadi inteqrasiyanı təmin edə bilər. Dövlət əhalinin sosial müdafiəsini yerli-yerində təşkil edən təhsil və səhiyyə xidmətlərinə ümumi imkan yaradaraq öz vətəndaşının sosial təhlükəsizliyini qoruyan, eləcə də sosial-iqtisadi inkişaf tempinə düzgün nəzarət edən aparıcı qurum olaraq qalır. Bütövlükdə qloballaşma kimi sosial, iqtisadi, siyasi proseslərin mərkəzində dövlətin Milli Təhlükəsizlik Siyasəti dayanmalı olsa da çox vaxt bu prinsip pozulur.

NƏTİCƏ

Beləliklə, qloballaşan dünyada milli təhlükəsizlik və milli maralar problemi ilə bağlı fikirlərimizdən aşağıdakı qənaətə gəlmişik:

1. Milli inkişaf strategiyası milli təhlükəsizliyin (daxili və xarici) əsas ölçülərini və tələblərini və onunla eyni dəyərdə olan milli inkişafı əks etdirir. Qarşıya qoyulan vəzifə isə hər iki sahə üzrə ayrılıqda konsepsiya yaratmaq və həyata keçirməkdir.

2. Müasir Azərbaycanda Milli Təhlükəsizlik Siyasətinin əsasında sosial mənada səhiyyə, təhsil sosial müdafiə və s. xidmətləri, iqtisadi mənada ölkədaxili və ölkəxarici ticari əlaqələrinin düzgün qurulması və qorunması, ekoloji mənada ölkənin qlobal ekoloji layihələrə qoşulmaqla bərabər ölkənin daxilində ekoloji mühitin qorunması, siyasi mənada dünya arenasında siyasi əlaqələri ölkə müstəqilliyinə və siyasi doktrinasına xələl gətirməyəcək şəkildə yaradılması, hərbi mənada ölkənin suverenliyinin qorunması və inkişafı dayanır. "*Milli təhlükəsizlik daxili və xarici təhlükələrdən qorunmaq məqsədi ilə həm dövlət tərəfindən həyata keçirilən siyasi, iqtisadi, sosial, hüquqi tədbirlər sistem ilə, həm də çevik daxili və xarici siyasətlə bağlıdır*" [Эйвазова, 2016: 363].

3. Dövlət modelinin modernləşdirilməsi ilə bağlı təkliflər, qloballaşma prosesində onun suverenliyinə qarşı edilən təhdidlər, dövlətlər arasında rəqabətin və qloballaşmanı stimullaşdıran transmilli korporasiyaların yaranması, milli dövlətlərin formalaşması və qloballaşma şəraitinin bu dövlətlərə təsiri dövlətin milli təhlükəsizlik siyasətində rol oynayan əsas faktorlardır. Qloballaşan idarəetmə sistemlərinin yaradılmasında, transmilli təşkilatların fəaliyyətində (kapitalın təmərküzləşməsində), eyni zamanda, qloballaşma ilə paralel baş verən regionlaşma prosesində dövlətin rolunun müəyyənləşməsi və s. dövlətin milli siyasətinə təsir edən əsas məsələlərdir.

Ədəbiyyat:

Allahyarova, T.B. (2005). Qloballaşma inteqrasiya və ekoloji problemlərin yeni həlli imkanları // "Azərbaycanın ekoloji problemləri" Respublika elmi-praktiki konfransı, Bakı: ABU, s.36-40.

Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası (24 avqust 2002-ci ildə qəbul edilmiş dəyişiklik və əlavələrlə) (2002). // 12 noyabr 1995-ci il. Bakı: Qanun, 48s.

Eyvazova, T.R. (2016). Azərbaycan Respublikasında sosial sahədə dinamik şəkildə aparılan islahatlar sosial problemlərin həllinə yönəlmişdir // Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin 25 illik yubileyinə həsr olunmuş "Çağdaş dövr və sosial elmlərin aktual problemləri" mövzusunda Ümumrespublika elmi-praktik konfransın materialları, Bakı: s.441-443.

Eyvazova, T.R. (2018). Ərzaq təhlükəsizliyinin tətbiqi vacib sosial hadisə kimi // BDU Sosial elmlər və psixologiya fakültəsi təhsil və cəmiyyət "Gənc tədqiqatçıların beynəlxalq elmi-praktik konfransının materialları", Bakı: 20 aprel, s.290-292.

Eyvazova, T.R. (2015).. XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan cəmiyyətinin təkamülü təhlükəsizlik kontekstində // Bakı: Bakı Universitetinin Xəbərləri, Sosial-siyasi elmlər seriyası, №3, s.115-124.

Eyvazova, T.R. (2015). XX əsrin əvvəllərində sosial təhlükəsizlik tədbirləri // –Bakı: Sivilizasiya elmi-nəzəri jurnal, № 2, s.183-188.

Eyvazova, T.R. (2018). Azərbaycan Respublikasında sosial sığorta sisteminin təşkili // AMİU Ümummilli lider Heydər Əliyevin anadan olmasının 95-ci ildönümünə həsr edilmiş "Milli-mənəvi dəyərlər: ənənə və müasirlik" mövzusunda Beynəlxalq Elmi Konfransın Materialları, Bakı: 01 –02 may, s.174-177.

Eyvazova, T.R. (2021). Məşğulluq sosial təhlükəsizliyin mühüm amili kimi // Bakı: Geostrategiya, Beynəlxalq ictimai-siyasi, elmi-nəzəri jurnal, №01 (61). s.128-132.

Eyvazova, T.R. (2017). Sosial təhlükəsizliyin təmini prosesi cəmiyyətin rifahı naminə həyata keçirilir // BDU Sosial elmlər və psixologiya fakültəsi: 25 il (uğurlar, problemlər, perspektivlər) "Gənc Tədqiqatçıların Respublika elmi-praktik konfransının materialları", Bakı: 17 aprel. s.165-168.

Əliyev, H.Ə. (2014). Müstəqilliyimiz əbədidir: [46 cilddə] / H.Ə. Əliyev. Bakı: Azərnəşr, c. 2. 1997. 601s.
İbadov, Ş. Qloballaşma, müasir dövlət və yeni tələblər // Bakı: Tarix və onun problemləri, Nəzəri, elmi, metodik jurnal, №4, s.197-203.

Məcidbəyli, R.X. (2013). İnsan resurslarının idarə edilməsi: insan resurslarının idarə edilməsinin meydana gəlməsi, anlayışı və tarixi inkişaf prosesi / R.X. Məcidbəyli. –Bakı: Bilik.112s.

Qasımov, V.Ə. (2009). İnformasiya təhlükəsizliyinin əsasları. Dərslik / V.Ə. Qasımov. Bakı: MTN Maddi Texniki Təminat Baş İdarəsinin Nəşriyyat Poliqrafiya Mərkəzi, 340s.

Piriyev, A.M. (2002). Siyasi strategiya və milli təhlükəsizlik problemi / A.M. Piriyev. Bakı: BDU nəşriyyatı, 534s.

Şirəliyev, H.İ. (2014). Politologiya. Ali məktəblər üçün dərslik. (İkinci təkmilləşdirilmiş nəşr) / H. Şirəliyev, Ə.C. Əhmədov Bakı: Apasrof, 393s.

Акимов, Д.И. (2010). Социальная безопасность и роль социального маркетинга в ее обеспечении // Методология, теория и практика социологичного анализу сучасного суспильства: Збирник наукових праць. Харьков: ХНУ имени В. Н. Каразина. Випуск 16. 290-292 с.

Быков, В.Н. (2006). Международная безопасность: прошлое, настоящее, будущее / –В. Н. Быков, – Москва: ИМЭМО РАН. 219с.

Киссинджер, Г. (1997). Дипломатия / Г. Киссинджер, Москва: Ю-издат, 617с.

Макеев, А.В. (1998). Политика и безопасность. Монография / А.В. Макеев, Москва: Щит-М, 270с.

Проектор, Д.М. (1988). Политика и безопасность / Д.М. Проектор, Москва: Наука, 190с.

Степанов, Е.А. (2001). Информационная безопасность и защита информации / Е.А. Степанов, И. К. Корнеев, Москва: ИНФРА. 304с.

Федоров, Ф.В. (2006). Информационная безопасность в мировом политическом процессе / Ф.В. Федоров, Москва: МГИМО, 220с.

Эйвазова, Т.Р. (2016). Динамика развития социальной службы в контексте социальной безопасности населения // Самара: Азимут научных исследований: педагогика и психология ежеквартальный научный журнал, Том 5, № 3(16). с.362-364.

QRUPDAXİLİ MÜNAQİŞƏLƏR: YARANMA SƏBƏBLƏRİ VƏ HƏLLİ YOLLARI

Fatimə ƏLİZADƏ
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosiologiya kafedrasının magistrantı,
Azərbaycan, BAKI
fatimaalizade2001@gmail.com

XÜLASƏ

Qrupdaxili münaqişələr və ya ümumi məqsəd və ya mənsubiyyəti paylaşan bir qrup fərd daxilində münaqişələr müxtəlif şəraitlərdə, o cümlədən iş yerlərində, sosial qruplarda və hətta ailələrdə adi haldır. Bu münaqişələrin əsas səbəblərini başa düşmək və effektiv həll yollarını tətbiq etmək qrup birliyini qorumaq və kollektiv məqsədlərə nail olmaq üçün çox vacibdir. Bu xülasə qrupdaxili münaqişələrin əsas səbəblərini araşdırır və onları azaltmaq və həll etmək üçün praktiki həllər təklif edir. Yekun olaraq qeyd edək ki, qrupdaxili münaqişələr qrup dinamikasının təbii hissəsidir, lakin düzgün yanaşma ilə onları effektiv idarə etmək və həll etmək olar. Açıq ünsiyyət, paylaşılan dəyərlər, ədalətli resurs bölgüsü, güclü liderlik və münaqişələrin həlli bacarıqları qruplar daxilində münaqişələrin qarşısının alınması və həll edilməsində, nəticədə ahəngdar və məhsuldar mühitin təşviqində mühüm vasitələrdir.

Açar sözlər: qrupdaxili münaqişə, qrup dinamikası, konstruktiv və dekonstruktiv münaqişə.

INTRA-GROUP CONFLICTS: CAUSES AND SOLUTION

Fatima ALIZADEH
Baku State University,
Master's student of the Department of Sociology,
Azerbaijan, BAKU
fatimaalizade2001@gmail.com

SUMMARY

Intra-group conflicts, or conflicts within a group of individuals who share a common purpose or affiliation, are a common occurrence in various settings, including workplaces, social groups, and even families. Understanding the root causes of these conflicts and implementing effective solutions is crucial for maintaining group cohesion and achieving collective goals. This summary explores the key causes of intra-group conflicts and offers practical solutions to mitigate and resolve them. In conclusion, intra-group conflicts are a natural part of group dynamics, but they can be managed and resolved effectively with the right approach. Open communication, shared values, fair resource allocation, strong leadership, and conflict resolution skills are essential tools in preventing and addressing conflicts within groups, ultimately promoting a harmonious and productive environment.

Key words: intragroup conflict, group dynamics, constructive and deconstructive conflict.

GİRİŞ

Aktuallıq. Qrupdaxili münaqişə psixologiya, təşkilati davranış, idarəetmə və sosiologiya da daxil olmaqla müxtəlif sahələrdə aktual və vacib mövzu olaraq qalır. İnsan qrupları əməkdaşlıq etdikcə və birlikdə işlədikcə, fərqli fikirlər, ünsiyyət pozğunluqları və məqsəd və ya strategiyalarda toqquşma halları olur. Tədqiqat və təcrübə baxımından alimlər və ekspertlər qrupdaxili münaqişə

dinamikasını öyrənməyə davam edir, səbəblər, nəticələr və effektiv həll strategiyaları haqqında yeni anlayışlar aşkar etməyə çalışırlar. Bu davamlı tədqiqat təşkilatlara və fərdlərə münaqişələri daha effektiv idarə etməyə və komanda işini və əməkdaşlığı gücləndirmək üçün strategiyalar hazırlamağa kömək edir.

Tədqiqatın məqsədi qrupdaxili münaqişələrin yaranma səbəbləri və onların həlli yollarının sosioloji müstəvidə araşdırılmasıdır.

Metod və metodologiya: Tədqiqat zamanı sənədli mənbələrin (ədəbiyyatın) öyrənilməsi, məzmun təhlili (kontent-analiz), müqayisəli yanaşma metodlarından da istifadə edilmişdir.

ƏSAS HİSSƏ

Qrupdaxili münaqişə eyni qrupun üzvləri arasında yaranan fikir ayrılıqları, gərginlikləri və ya mübahisələri nəzərdə tutur. Müxtəlif komandalar və ya qruplar arasında baş verən qruplararası münaqişələrdən fərqli olaraq, qrupdaxili münaqişələr daxili xarakter daşıyır və ümumi məqsəd və vəzifələri paylaşan şəxslərə aiddir. Qrupdaxili münaqişə qrup üzvləri və ya onun alt qrupları arasında qrupun ümumi məqsədləri, funksiyaları və ya fəaliyyətləri ilə bağlı uyğunsuzluq və ya fikir ayrılığı ilə bağlı yaranan münaqişədir. Münaqişənin müəyyən səviyyəsi sağlam ola və yenilikçi ideyalara səbəb ola bilər, lakin həddindən artıq və ya həll olunmamış münaqişə qrupun dinamikasına və ümumi fəaliyyətinə mənfi təsir göstərə bilər.

Qrup üzvlərinin və ya onun alt qruplarının əhəmiyyətli bir hissəsi münaqişədə iştirak etmədikdə, o, qrupdaxili münaqişə kimi təsnif edilmir. Jarboe və Witteman görə, qrupdaxili münaqişə o zaman yaranır ki, qrup üzvü onunla qrup arasında baş verən şeylər arasında fərq hiss edir [Karen, 1995:256].

Konfliktin konstruktiv funksiyası onda ifadə olunur ki, o qrupun inkişafının mənbəyinə çevrilir. Yeni məqsədlərin, normaların, sərvətlərin və s. yaranması ilə nəticələnir. Əgər konflikt qrupda qarşılıqlı münasibətləri pozur, sərvət meyllərinin vəhdətini zəiflədir, qrup həmrəyliyini aşağı salırsa, bu zaman o, özünün funksiyasına görə destruktiv xarakter kəsb edir. Konstruktiv konfliktlər adətən prinsipial mübahisələr, müzakirələr, disputlar, destruktiv konfliktlər isə xırda çəkişmələr, dedi-qodular, qalmaqallar və s. formalarında təzahür edir [Bayramov, 2003:240].

Qrupdaxili konfliktlər onların idarə olunma və həll olunma üsullarından asılı olaraq qrup daxilində həm konstruktiv, həm də dekonstruktiv funksiyaları yerinə yetirə bilər. Bu funksiyalar qrupun dinamikası, məhsuldarlığı və ümumi effektivliyi üçün əhəmiyyətli təsirlərə malik ola bilər.Qrupdaxili münaqişənin konstruktiv funksiyaları:

1. Təkmilləşdirilmiş Yaradıcılıq və İnnovasiya: Konstruktiv qrupdaxili münaqişələr yaradıcı düşüncəni və innovativ problemlərin həllini stimullaşdıra bilər. Müxtəlif perspektivlərə malik qrup üzvləri konstruktiv debatlar apardıqda, onlar tez-tez yeni ideyalar və yanaşmalar yaradırlar.

2. Təkmilləşdirilmiş Qərar Qəbuletmə: Sağlam münaqişələr daha möhkəm qərar qəbul etmə proseslərinə səbəb ola bilər. Fərqli nöqteyi-nəzərlər nəzərdən keçirildikdə və müzakirə edildikdə, qrup məlumatlı və balanslaşdırılmış qərarlar qəbul etmək ehtimalı daha yüksəkdir.

3. Qrup Birliyinin artması: Münaqişələri açıq və əməkdaşlıq yolu ilə həll etmək qrup üzvləri arasında əlaqələri gücləndirə bilər. Münaqişələrin uğurla həlli etimadı və qarşılıqlı hörməti gücləndirə bilər.

4. Şəxsi İnkişaf: Şəxsiyyətdaxili konfliktlər şəxsi inkişaf və özünüdərk üçün imkanlar təmin edə bilər. Fərdlər qrup daxilində münaqişələrlə üzləşdikdə və həll etdikdə, daha yaxşı ünsiyyət və münaqişələrin həlli bacarıqlarını inkişaf etdirə bilərlər.

5. Təkmilləşdirilmiş Problem Həlli: Münaqişə qrupu problemləri tənqidi qiymətləndirməyə və çoxsaylı həll yollarını nəzərdən keçirməyə məcbur edir. Bu, qrup üzvləri problemləri müxtəlif rakurslardan təhlil etməyi öyrəndikcə daha yaxşı problem həll etmə bacarıqlarına səbəb ola bilər.

Qrupdaxili münaqişənin dekonstruktiv funksiyaları:

1. Məhsuldarlığın azalması: Həll edilməmiş və ya zəif idarə olunan münaqişələr qrup məhsuldarlığına zərər verə bilər. Onlar diqqətin yayındırılmasına, davamsızlığa və ümumi səmərəliliyin azalmasına səbəb ola bilər.

2. Zədələnmiş Münasibətlər: Uzun sürən və ya düşməncəsinə münaqişələr qrup üzvləri arasında inamı və birliyi poza bilər. Bu münaqişələr gələcək əməkdaşlığa mane olan davamlı düşmənçilik yarada bilər.

3. Stress və Narazılığın artması: Davamlı münaqişələr qrup üzvləri arasında stress və narazılığa səbəb ola bilər, onların rifahına və iş məmnunluğuna mənfi təsir göstərə bilər.

4. Qrupun mənfi normaları: Əgər münaqişələr konstruktiv şəkildə idarə olunmazsa, onlar qrup daxilində mənfi davranış üçün presedent yarada bilərlər. Üzvlər gələcəkdə qeyri-məhsuldar münaqişələrə daha çox meylli ola bilərlər.

5. Qrupun Parçalanması: Həddindən artıq hallarda, həll olunmamış münaqişələr qrupun parçalanmasına və ya dağılmasına səbəb ola bilər, çünki üzvlər davam edən mübahisələrə görə ayrılır və ya ayrılır.

Beləliklə, qrupdaxili münaqişələr həm müsbət, həm də mənfi nəticələrə səbəb ola bilər. Münaqişələr effektiv idarə olunduqda və konstruktiv şəkildə həll olunduqda, qrupun böyüməsinə, yaradıcılığına və birliyinə töhfə verə bilər. Bununla belə, məhəl qoymadıqda və ya səhv idarə edildikdə, münaqişələr məhsuldarlığın azalmasına, münasibətlərin pozulmasına və qrup əhval-ruhiyyəsinin azalmasına səbəb ola bilər. Qrupdaxili konfliktlərin konstruktiv funksiyalarından istifadə etməyin açarı açıq ünsiyyətin təşviq edilməsi, münaqişələrin həlli vasitələrinin təmin edilməsi və qrup daxilində hörmət və əməkdaşlıq mədəniyyətinin təşviq edilməsidir [Bernard & Aşimi, 2003:120].

Qrupdaxili münaqişənin müxtəlif səbəbləri mövcuddur. Bunları bir neçə qrupda birləşdirmək olar.

Perspektivlərdəki fərqlər: Qrup üzvləri öz bilik və bacarıqlarını, təcrübələrini və baxışlarını gətirirlər. Bu fərqlər ideyalarda, strategiyalarda və problemlərin həllinə yanaşmalarda toqquşmalara səbəb ola bilər.

Məqsəd və Məqsədlərdəki fərqlər: Qrup üzvlərinin fərqli məqsədləri, məqsədləri və ya gözləntiləri ola bilər ki, bu da qrupun istiqaməti və məqsədi ilə bağlı münaqişələrə səbəb ola bilər. Bu fərqlər çox vaxt müxtəlif keçmişdən, təcrübələrdən və ya şəxsi inanclardan yaranır.

Rol qeyri-müəyyənliyi: Qeyri-müəyyən rollar və məsuliyyətlər qrup üzvləri arasında çaşqınlıq və məyusluq yaradaraq, üst-üstə düşən və ya ziddiyyətli gözləntilərlə nəticələnə bilər.

Resurslar uğrunda rəqabət: Zaman, maliyyə və ya nüfuz kimi məhdud resurslar uğrunda, üzvlər bu resursların daha böyük payına sahib ola bilmək üçün mübarizə aparır. Bu münaqişələrə səbəb ola bilər.

Ünsiyyətin pozulması: Zəif ünsiyyət, mesajların yanlış təfsir edilməsi və effektiv dinləmənin olmaması anlaşılmazlıqlara və münaqişələrə səbəb ola bilər.

Şəxsiyyət Fərqləri: Fərqli şəxsiyyət tipləri həmişə problemsiz uyğunlaşa bilməz, bu da ünsiyyət üslublarında, işgüzar və şəxslərarası qarşılıqlı əlaqədə toqquşmalara səbəb olur.

Liderlik Problemləri: Münaqişələr liderlik problemlərindən yarana bilər, məsələn, səmərəsiz lider, liderlik rollarında aydınlığın olmaması və ya qrup daxilində güc mübarizəsi. Liderlik münaqişələri qrup birliyini və məhsuldarlığını poza bilər.

Mədəniyyət və Müxtəliflik Fərqləri: Müxtəlif qruplarda mədəniyyət, keçmiş, dəyərlər və normalardakı fərqlər anlaşılmazlıqlar və münaqişələr yarada bilər. Stereotiplər və qərəzlər də bu münaqişələrə kömək edə bilər.

Tanınma üçün rəqabət: Fərdlər qrup nailiyyətləri üçün tanınma, tərif və ya kredit üçün yarışa bilər. Tanınma ədalətli şəkildə bölüşdürülmədikdə, bu, münaqişələrə və narazılıqlara səbəb ola bilər.

İş yükünün balanssızlığı: İş yükünün paylanmasındakı qeyri-bərabərlik qrup daxilində gərginlik yarada bilər. Başqalarından daha çox iş gördüklərini dərk edən üzvlər özlərini haqsız yerə yüklənmiş hiss edə bilərlər.

Münaqişələrin həlli bacarıqlarının olmaması: Qrup üzvləri münaqişələri effektiv şəkildə idarə etmək və həll etmək üçün lazımi bacarıqlara malik olmaya bilər. Bu, zaman keçdikcə konfliktlərin irinləşməsinə və daha problemli olmasına səbəb ola bilər.

Stress və Xarici Təzyiq: Sıx son tarixlər, maliyyə təzyiqləri və ya xarici mühitdəki dəyişikliklər kimi xarici amillər qrup daxilində stressi artıra və münaqişələrə səbəb ola bilər [Bernard & Aşimi, 2003:126].

Qrupdaxili münaqişələr müxtəlif formalarda ola bilər və adətən münaqişənin xarakteri və ya təsirə məruz qalan qrup dinamikasının spesifik aspektləri əsasında təsnif edilir. Qrupdaxili münaqişələrin bəzi ümumi növləri bunlardır:

Tapşırıqla əlaqəli münaqişə: Bu tip münaqişə qrup üzvlərinin qrupun tapşırıqları, məqsədləri və ya layihələri ilə bağlı fərqli fikirləri, yanaşmaları və ya ideyaları olduqda yaranır. Bu, tez-tez müəyyən bir tapşırığı necə yerinə yetirmək və ya ortaq məqsədə nail olmaq barədə fikir ayrılıqlarından qaynaqlanır.

Proses Münaqişəsi: Proses münaqişələri qrupun necə fəaliyyət göstərdiyi və ya qərar qəbul etməsi ilə bağlı fikir ayrılıqları ətrafında fırlanır. Buraya qərar qəbul etmə prosedurları, ünsiyyət üsulları və ya resursların necə bölüşdürülməsi ilə bağlı mübahisələr daxil ola bilər.

Rol münaqişəsi: Rol münaqişələri qeyri-müəyyənlik olduqda yaranır.

Status münaqişəsi: Status münaqişələri qrup daxilində qəbul edilən status və ya tanınma uğrunda fikir ayrılıqları və ya rəqabəti əhatə edir. Üzvlər tanınma, təsir və ya liderlik mövqeləri uğrunda mübarizə apara bilər ki, bu da güc mübarizəsinə və münaqişələrə səbəb ola bilər.

Resurs Münaqişəsi: Resurs münaqişələri qrup üzvləri məhdud resurslar, məsələn, vaxt, büdcə, avadanlıq və ya məlumat əldə etmək üçün rəqabət apardıqda baş verir. Bu münaqişələr resurslar qeyri-bərabər paylandıqda və ya belə qəbul edildikdə yarana bilər.

Dəyər Əsaslı Münaqişə: Qrup üzvləri arasında dəyərlər, inanclar və ya etik prinsiplərdəki fərqlər dəyərə əsaslanan münaqişələrə səbəb ola bilər. Bu münaqişələr çox vaxt əxlaqi və ya etik məsələlər ətrafında cəmlənir və həlli xüsusilə çətin ola bilər.

Mədəni Münaqişə: Müxtəlif qruplarda mədəni zəmin, adət və ünsiyyət normalarında fərqliliklər səbəbindən mədəni münaqişələr yarana bilər. Bu münaqişələr anlaşılmazlıq və stereotiplərdən yarana bilər.

Emosional münaqişə: Emosional münaqişələr qrup üzvləri arasında qəzəb, məyusluq və ya inciklik kimi yüksək emosional reaksiyaları ehtiva edir. Bu duyğular müxtəlif mənbələrdən, o cümlədən keçmiş şikayətlərdən və ya şəxsi məsələlərdən qaynaqlana bilər.

Kliklər və Altqrup Münaqişəsi: Daha böyük qrup daxilində alt qruplar və ya qruplar yarandıqda, bu alt qruplar arasında münaqişələr yarana bilər və bu, ümumi qrup birliyinə və əməkdaşlığa təsir edə bilər [Francisco, Lourdes & Miguel, 2005: 229].

Qeyd etmək vacibdir ki, qrup daxilində münaqişələr mürəkkəb ola bilər və çox vaxt bir neçə növ münaqişə eyni vaxtda mövcud ola bilər. Bu münaqişələrin effektiv idarə edilməsi və həllinin açarı onların əsas səbəblərini müəyyən etmək, açıq və konstruktiv ünsiyyəti təşviq etmək və münaqişənin spesifik təbiətinə uyğun gələn müvafiq münaqişələrin həlli strategiyalarından istifadə etməkdir [Francisco, Lourdes & Miguel, 2005: 226].

Qrupdaxili konfliktlər intensivliyi, əhatə dairəsi və təsiri baxımından fərqli ola bilər ki, bu da qrup daxilində müxtəlif səviyyələrdə münaqişələrə səbəb olur. Bu səviyyələrin başa düşülməsi

fərdlərə və qruplara münaqişələri daha yaxşı qiymətləndirməyə və onlar yarandıqda həll etməyə kömək edə bilər. Qrupdaxili münaqişənin dörd ümumi səviyyəsi bunlardır [Karen, 2012: 380].

1. Aşağı səviyyəli münaqişə:

- Aşağı səviyyəli münaqişələr adətən qrup üzvləri arasında kiçik fikir ayrılıqları və ya təsadüfi gərginliklərlə xarakterizə olunur.
- Bu münaqişələr çox vaxt qrupun ümumi fəaliyyətini pozmur və hətta dərhal nəzərə çarpmaya bilər.
- Aşağı səviyyəli münaqişələr qrup dinamikasının təbii hissəsi kimi görünə bilər və bəzən müxtəlif perspektivləri təqdim etməklə müzakirələrə və qərarların qəbuluna müsbət töhfə verə bilər.

2. Orta Səviyyəli Münaqişə:

- Orta səviyyəli münaqişələr qrupun effektivliyinə və münasibətlərinə təsir edə biləcək daha əhəmiyyətli mübahisələr və fikir ayrılıqları ehtiva edir.
- Bu münaqişələr fərqli məqsədlər, ünsiyyət pozğunluqları və ya şəxsiyyət toqquşmalarından yarana bilər.
- Orta səviyyəli münaqişələr müəyyən pozulmalara səbəb ola bilsə də, adətən düzgün diqqət və münaqişənin həlli strategiyaları ilə idarə oluna bilər.

3. Yüksək Səviyyəli Münaqişə:

- Yüksək səviyyəli münaqişələr gərgin fikir ayrılıqları, güclü emosiyalar və qrup fəaliyyətinin əhəmiyyətli dərəcədə pozulması ilə xarakterizə olunur.
- Bu münaqişələr tez-tez dərhal diqqət tələb edir, çünki onlar irəliləyişə mane ola bilər, münasibətləri korlaya bilər və qrupun məqsədləri üçün mənfi nəticələrə səbəb ola bilər.
- Yüksək səviyyəli münaqişələr güc mübarizəsi, dərin şəxsiyyətlərarası gərginlik və ya dəyərlər və prinsiplərlə bağlı məsələləri əhatə edə bilər.

4. Böhran Səviyyəsi Münaqişə:

- Böhran səviyyəli münaqişələr qrup daxilində ən ağır və potensial dağıdıcı münaqişələrdir.

Bu münaqişələr qrupun sabitliyi üçün ciddi təhlükə yaradır və həll edilmədikdə qrupun parçalanmasına və ya dağılmasına səbəb ola bilər. Böhran səviyyəsindəki münaqişələr qrup üzvlərinə fiziki, emosional və ya psixoloji cəhətdən zərər verən hərəkətləri əhatə edə bilər.

Qeyd etmək vacibdir ki, münaqişələr dərhal və effektiv şəkildə həll edilmədikdə, bir səviyyədən digərinə keçə və inkişaf edə bilər. Qrupdaxili münaqişənin səviyyəsinin tanınması həlli üçün lazım olan müvafiq strategiyaların və müdaxilələrin müəyyən edilməsi üçün vacibdir. Aşağı səviyyəli münaqişələr açıq ünsiyyət və münaqişələrin həlli təlimindən faydalana bilər, yüksək səviyyəli və böhran səviyyəli münaqişələr isə vasitəçilik etmək və həll yollarını tapmaq üçün vasitəçilərin, vasitəçilərin və ya liderlərin cəlb edilməsini tələb edə bilər. Nəhayət, məqsəd münaqişələrin böhran səviyyəsinə yüksəlməsinin qarşısını almaq və qrup daxilində münaqişələrin sağlam həllini təşviq etməkdir.

Qrupdaxili konfliktlərin uzun müddət davam etməsi aşağıdakı problemlərə səbəb olur [Neta & Claus: 2004: 403].

Məhsuldarlığın azaldılması: Qrupdaxili münaqişələr məhsuldar işlərə yönəldilə bilən qiymətli vaxt və enerjini sərf edir. Komanda üzvləri qrupun məqsədlərinə nail olmaqdansa, münaqişələrin həllinə daha çox diqqət yetirir.

Mənəviyyatın azalması: Davam edən münaqişələr gərgin və mənfi atmosfer yarada bilər, komandanın əhval-ruhiyyəsini və həvəsini azalda bilər. Bu, öz növbəsində, iş məmnunluğunun azalmasına səbəb ola bilər.

Ünsiyyətin pozulması: Həll edilməmiş münaqişələr qrup üzvləri arasında açıq və dürüst ünsiyyətə, fikir və məlumat mübadiləsinə mane ola bilər.

İnnovasiyanın durğunluğu: Komanda üzvləri münaqişələrlə məşğul olduqda, onların yaradıcı düşüncə və birgə problemlərin həlli ilə məşğul olma ehtimalı az ola bilər.

NƏTİCƏ VƏ TÖVSİYƏLƏR

Qrupdaxili münaqişələrin aradan qaldırılmasında açıq ünsiyyəti təmin etmək, münaqişə vasitəçiliyindən istifadə etmək, rol və məsuliyyətləri aydınlaşdırmaq, danışıqlar və kompromis aparmaq, təlim və inkişaf həlledici rol oynayır. Açıq ünsiyyət komanda üzvləri arasında açıq və hörmətli ünsiyyəti təşviq edir. Narahatlıqların repressiya qorxusu olmadan dilə gətirilə biləcəyi mühitin yaradılması vacibdir. Müzakirələri asanlaşdırmaq və münaqişələrin həllinə kömək etmək üçün neytral üçüncü tərəfdən istifadə etmək mümkündür. Vasitəçilər ümumi əsasları müəyyən etməyə və qrupu həll yollarına yönəltməyə kömək edə bilər. Qeyri-müəyyənliyi minimuma endirmək və üst-üstə düşmənin qarşısını almaq üçün hər bir üzvün rol və məsuliyyətlərini aydın şəkildə müəyyənləşdirmək lazımdır. Bütün tərəflər üçün məqbul olan həll yollarını axtararaq, danışıqlar və kompromis yolu ilə komanda üzvləri orta yol tapmağa təşviq edilməlidir. Qrupa ümumi məqsəd və vəzifələri xatırlatmaq, onlara nail olmaq üçün birlikdə işləməyin vacibliyini vurğulamaq əhəmiyyətlidir. Komandanın konfliktləri konstruktiv şəkildə idarə etmək qabiliyyətini artırmaq üçün münaqişələrin həlli, ünsiyyət və emosional intellekt üzrə təlimlər vermək olar [Gaye & Jarrod, 2017:17].

Qrupdaxili münaqişələr effektiv idarə olunduqda və konstruktiv şəkildə həll olunduqda, həqiqətən də fərdlərə və bütövlükdə qrupa müsbət sosial-psixoloji təsir göstərə bilər. Bu müsbət təsirlərə aşağıdakılar daxil ola bilər:

1.Təkmilləşdirilmiş problemlərin həlli və qərar qəbul edilməsi: Qrupdaxili münaqişələr çox vaxt tənqidi təfəkkürə təkan verir və üzvləri müxtəlif perspektivləri və həll yollarını nəzərdən keçirməyə təşviq edir. Bu, problemlərin həlli üçün daha hərtərəfli və innovativ proseslərə səbəb ola bilər.

2.Artan Yaradıcılıq və İnnovasiya:

• Qrup daxilində fərqli baxışlar və yanaşmalar yaradıcılığı və yeniliyi inkişaf etdirə bilər. Münaqişələr üzvləri qrupdan kənarda düşünməyə və yeni ideyalar və həll yolları yaratmağa ruhlandıra bilər.

3.Təkmilləşdirilmiş Ünsiyyət Bacarıqları:

• Münaqişələrin idarə edilməsi effektiv ünsiyyət tələb edir. Fərdlər münaqişələr üzərində işlədikcə, aktiv dinləmə, empatiya və inadkarlıq da daxil olmaqla daha yaxşı ünsiyyət bacarıqlarını inkişaf etdirə bilərlər.

4.Şəxsi inkişaf və özünüdərk:

•Münaqişənin həlli ilə məşğul olmaq şəxsi inkişafa və özünüdərkin artmasına səbəb ola bilər. Şəxslər münaqişələr zamanı öz davranışları, tətikləyicilər və emosional reaksiyalar haqqında fikir əldə edə bilərlər.

5.Təkmilləşdirilmiş əməkdaşlıq:

•Münaqişələrin uğurla həlli çox vaxt qrup üzvləri arasında əməkdaşlıq və əməkdaşlıq tələb edir. Bu, şəxsiyyətlərarası münasibətləri gücləndirə və birlik hissini gücləndirə bilər.

6.Daha böyük inam və birlik:

•Münaqişələr yaxşı idarə edildikdə və konstruktiv həll edildikdə, onlar qrup üzvləri arasında etimad yarada bilərlər. Münaqişənin həlli zamanı açıq və dürüst ünsiyyət qrup daxilində əlaqələri gücləndirə bilər.

7.Münaqişələrin həlli bacarıqlarının inkişafı:

•Qrupdaxili münaqişələr fərdlərə münaqişələrin həlli bacarıqlarını inkişaf etdirmək və təkmilləşdirmək üçün imkanlar yaradır. Bu bacarıqlar təkcə qrup daxilində deyil, həyatın digər sahələrində də dəyərli ola bilər.

8.İnklüzivliyin və Müxtəlifliyin Təşviqi:

•Müxtəlif nöqteyi-nəzərdən qaynaqlanan münaqişələr bir qrupu daha əhatəli olmağa və fərqli baxış və mənşəyi qiymətləndirməyə təşviq edə bilər. Bu, daha zəngin və daha müxtəlif qrup mədəniyyətinə töhfə verə bilər.

9.Təkmilləşdirilmiş Qrup Dinamikası:

•Münaqişənin effektiv həlli daha sağlam qrup dinamikasına səbəb ola bilər. Münaqişələrin operativ şəkildə həlli onların böyüməsinin və daha dağıdıcı olmasının qarşısını ala bilər.

10.Müsbət Dəyişiklik və Uyğunlaşma:

•Bəzi hallarda münaqişələr qrup daxilində müsbət dəyişiklik və uyğunlaşma üçün katalizator rolunu oynaya bilər. Onlar qrup normaları, dəyərləri və məqsədləri haqqında müzakirələrə səbəb ola bilər ki, bu da qrupun fəaliyyətində təkmilləşdirmələrə səbəb olur.

11.Azaldılmış inciklik və uzun sürən düşmənçilik:

•Münaqişələrin həlli qrup üzvləri arasında davam edən inciklik və ya düşmənçiliyin qarşısını almağa kömək edə bilər. Problemləri açıq və konstruktiv şəkildə həll etmək sosial atmosferi ya da sosial mühiti təmizləyə və yeni başlanğıca imkan verə bilər.

12.Artan Emosional İntellekt:

•Münaqişələri idarə etmək və həll etmək çox vaxt emosional zəka tələb edir, o cümlədən öz emosiyalarını və başqalarının emosiyalarını anlamaq və idarə etmək bacarığı. Münaqişənin həlli emosional zəka bacarıqlarını artıra bilər.

Qeyd etmək vacibdir ki, bu müsbət təsirlər münaqişələr diqqətdən kənarda qalmamaq və ya dağıdıcı mübahisələrə çevrilməkdənsə, əməkdaşlıq və konstruktiv düşüncə ilə həll edildikdə daha çox baş verir. Aktiv dinləmə, kompromis və danışıqlar kimi effektiv münaqişələrin idarə edilməsi strategiyaları bu müsbət nəticələrin həyata keçirilməsində həlledici rol oynayır (4, s.25).

Qrupdaxili konflikt müxtəlif səbəblərin bir araya gəlməsinin təbii nəticəsidir. O, qrup dinamikasını pozmaq potensialına malik olsa da, effektiv idarə edildikdə, böyümə və innovasiya üçün fürsət yaradır. Səbəbləri başa düşmək, həll olunmamış münaqişənin nəticələrini tanımaq və həll strategiyalarını həyata keçirməklə qruplar əməkdaşlıq mədəniyyətini, açıq ünsiyyəti və qarşılıqlı hörməti inkişaf etdirə, nəticədə məhsuldarlığın artmasına və daha müsbət iş mühitinə gətirib çıxara bilər.

Ədəbiyyat:

Bayramov, Ə.S. (2003). Sosial psixologiya. Dərslik. Bakı: “Qapp-Poliqraf”. 356 s.

Bernard, O. & Aşimi, R. (2003). Təşkilati münaqişələr:səbəblər, təsirlər və müalicə yolları – “International Journal of Academic Research in Economics and Management Sciences”. 118-136 s.

Francisco, J., Lourdes, M. & Miguel D. (2005). Qrupdaxili konfliktin növləri və affektiv reaksiyalar.220-230s.

Gaye, G., Jarrod, H. (2017). Qrupdaxili münaqişənin təsirlərini anlamaq: Moderasiya və vasitəçilik testi. Məqalə. – “New Zealand Journal of Employment Relations”. 2017. 14-35 s.

Karen, J. (1995). Qrupdaxili Münaqişənin Faydaları və Zərərlərinin Multimetodlu Tədqiqi. “Sage Publications, Inc.” 256-282 s.

Karen, J. (2012). Qrupdaxili münaqişənin paradoksu: meta-analiz. 2012. 360-390 s.

Neta, A.M. & Claus, W. (2004). Langfred Məlumat paylaşımı və qrup müqaviləsi: məlumat paylaşmasının qrup fəaliyyətinə təsirini anlamaq üçün qərar qəbul edilməkdən kənib keçmək. 381-410 s.

DİN VƏ SOSİOLOGİYA ARASINDA ƏLAQƏNİN XARAKTERİ

Rufanə FƏTƏLİYEVA
Azərbaycan Kooperasiya Universiteti, müəllim,
Bakı Dövlət Universitetinin doktorantı,
Azərbaycan, BAKI
rufana.fatali@gmail.com

XÜLASƏ

Dinlə cəmiyyət arasındakı əlaqə, ümumiyyətlə, qarşılıqlı əlaqəyə əsaslanır. Bu münasibətləri düzgün və sağlam şəkildə başa düşmək və şərh etmək üçün bu iki sahə haqqında dərin köklü və kifayət qədər biliyə sahib olmaq lazımdır. Ümumiyyətlə, din-cəmiyyət münasibətləri ilə bağlı iki fenomendən birini vurğulayan fikirlər mövcuddur. Onlardan biri dinin ictimai quruluşun məhsulu olduğunu iddia edərkən, digəri isə sosial quruluşun müvafiq cəmiyyətin dini inanc və düşüncələrindən yarandığını iddia edir. Lakin müasir sosiologiya sosial hadisələri tək bir səbəblə əlaqələndirərək izah etməyə üstünlük vermir. Çünki belə yanaşma, hadisələri tək bir səbəblə izah etmək fikri qeyri-elmi subyektiv nəticələrə gətirib çıxarır. Din, mədəniyyətin ən aşağı pillələrindən başlayaraq ailə, tayfa, tayfa, tayfa, millət və s. O, həmişə təbii qüvvələrlə təmasda olub. Onun həm mentalitet, həm də təşkilatçılıq baxımından bu birliklərə təsir etdiyi aydındır. Digər tərəfdən, din, kənd, şəhər, rayon və s. Coğrafi məkanlara öz təsirini göstərməklə yanaşı onların yaranmasında, böyüməsində və inkişafında mühüm amildir. Şübhəsiz ki, din fərd və cəmiyyət üzərində təsirli olduğu kimi, din də cəmiyyətə təsir edir. Başqa cür iddia etmək sosioloji faktlara ziddir.

Açar sözlər: din, cəmiyyət, qarşılıqlı əlaqə, inam, sosiologiya**.**

RELATIONS BETWEEN RELIGION AND SOCIETY IN SOCIOLOGY, THE MAIN DIRECTIONS OF INTERACTION

Rufana FATALIYEVA
Azerbaijan Cooperation University, teacher,
Doctoral student of Baku State University,
Azerbaijan, BAKU
rufana.fatali@gmail.com

SUMMARY

The relationship between religion and society is generally based on mutual interaction. In order to understand and interpret these relationships in a correct and healthy way, it is necessary to have a deep and sufficient knowledge of these two areas. In the field of religion and society relations, one of two phenomena is usually found. One of them argues that religion is a product of the social structure, while the other, on the contrary, claims that the social structure emerges from the religious beliefs and thoughts of the relevant society. However, modern sociology does not prefer to explain social events by linking them to a single cause. Because such an approach, i.e. the idea of explaining events with only one cause, leads to non-scientific subjective conclusions. Starting from the lowest levels of religion, culture, family, tribe, tribe, tribe, nation, etc. has always been in relationship with natural associations. It is clear that he influenced these unions both in terms of mentality and organization. On the other hand, religion, village, city, region etc. It is an important factor in their emergence and development, as it has an effect on geographical areas. Undoubtedly, just as religion affects the individual and society, religion is affected by society in the same way. Claiming otherwise contradicts sociological facts.

Key words: religion, society, interrelationship, faith, sociology**.**

GİRİŞ

Din insanlıq tarixi qədər qədimdir. Müxtəlif zamanlarda dinə inanmayan şəxslərə rast gəlinirdi. Ancaq bir cəmiyyətin tamamilə ateist olduğu görülməmişdir. Din bu gün də yüksələn dəyər olmaqda davam edir. Din cəmiyyətin bütün sahələrində təsirli olduğu kimi, cəmiyyət də dinə hər sahədə təsir göstərir. Din sosiologiyası dinin təbiəti ilə məşğul olmur. Dinin cəmiyyətə əks olunması din sosiologiyasının əsas tədqiqat sahəsidir. Din formalaşdığı sosial-mədəni mühit nəzərə alınmadan araşdırılarsa, bir çox sosioloji faktlar müəyyən olunmaz.

Din sosiologiyasının tərifinə diqqət yetirsək, burada iki anlayış arasındakı əlaqənin vurğulandığı görünür. Bunlar din və sosiologiyadır. Sosiologiya insanın ictimai varlıq sahəsi haqqında istehsal etdiyi elmi biliklərin təzahürüdür, din isə insanın Transsendental varlıqlarla əlaqəsinin təzahürüdür. Din sosiologiyası isə din fenomeni ilə cəmiyyət arasındakı əlaqədən doğan hadisə və hadisələrin elmi dərk edilməsindən və izahından irəli gələn elmi intizamın konseptual adıdır. Tarix boyu və bütün dünyada bəzi xarizmatik liderlər həyata daha çox məna vermək və kainatı anlamaq üçün dini rəvayətlərdən, simvollardan və ənənələrdən istifadə ediblər. Din hər bir məlum mədəniyyətdə müəyyən formada mövcuddur. Adətən müəyyən bir ruhani rəhbərlik edir və ictimai şəkildə tətbiq olunur.

Din sosiologiyası dini qurumları və dini strukturları, dini mövzular və sosial quruluş arasındakı əlaqələri, dinin cəmiyyətə və cəmiyyətin dinə təsirlərini araşdıran elmi bir elmdir. Din sosioloqları dinin cəmiyyətə təsirlərini, başqa sözlə, cəmiyyətlə din arasındakı dialektik əlaqəni izah etməyə çalışırlar. Məhz bu məqamda dinin sosial tərəfi dinlə sosiologiya arasında əsas əlaqənin yaranmasına səbəb olur.

Metodologiya: Müqayisəli təhlil.

ƏSAS HİSSƏ

Dini inanclar çox şəxsi ola bilər; lakin din həm də sosial institutdur. Sosial elm adamları dinin fundamental sosial ehtiyaclara və dəyərlərə yönəlmiş mütəşəkkil və inteqrasiya olunmuş inanclar, davranışlar və normalar toplusu kimi mövcud olduğunu qəbul edirlər.

Üstəlik, din bütün sosial qruplarda rast gəlinən həm mədəni, həm də universal bir hadisədir. Məsələn, dəfn mərasimləri hər bir mədəniyyətdə müəyyən şəkildə həyata keçirilir; lakin bu ənənələr mədəniyyətlər və dini mənsubiyyətlər daxilində fərqlənir. Cəmiyyətlərin və fərdlərin dini həyat tərzlərindəki fərqliliklər və oxşarlıqlar, eləcə də din daxilindəki təcrübələr, inanclar və ayinlər sosioloji tədqiqatlar üçün zəngin materiallar verir [Barkan, & Greenwood, 2003:116-129].

Qeyd edim ki, din sosiologiyası həmişə sosiologiya ilə birlikdə istifadə olunur, biz bunu bütün araşdırmalarımızda ifadə edəcəyik. Çünki bina tikmək üçün müəyyən torpaq sahəsinə lazım olan materiallar və memar, mühəndis və podratçı tələb olunduğu kimi, din sosiologiyasının da Sosiologiyadan ayrı bir elm olması üçün öz mövzusu və metodologiyası olmalıdır. Bu vəzifə din sosioloqlarının üzərinə düşür.

Məhz bu məqamda dinin sosial tərəfi dinlə sosiologiya arasında əsas əlaqənin yaranmasına səbəb olur. Beləliklə, din kimi və bəşər tarixi qədər qədim olan qüdrətli sosial institutla öz tədqiqat sahəsini "sosial" hər şeyə həsr etmiş Sosiologiya fənni arasında əlaqə qurulur.Bu kontekstdə məqalədəki əsas problemimiz "din" və sosiologiya arasındakı əlaqədir. Beləliklə, bu məqalənin məqsədi; din və sosiologiya arasındakı əlaqənin mahiyyətini nəzərdən keçirməkdir.

Klassik sosiologiyada din

XIX əsrdə Avropada baş verən sənayeləşmə və sekulyarlaşmadan sonra üç sosial nəzəriyyəçi din və cəmiyyət arasındakı əlaqəni araşdırmağa çalışdılar: Emil Durkheim, Maks Veber və Karl Marks. Hər üçü müasir sosiologiyanın qurucu mütəfəkkirlərindəndir.

Emil Durkheim

Fransız sosioloqu Émile Durkheim (1858-1917) dini "müqəddəs hesab edilən şeylər üçün inanclar və əməllər sistemi" olaraq təyin etdi. Ona görə müqəddəs; Bu, "ilahi" anlayışı ilə əlaqəli maraqlı, sirli və qeyri-adi deməkdir. Durkheim iddia edir ki, murdar (adi həyat) ilə müqəddəslik arasında fərq olduqda, cəmiyyətdə "din yaranır". Misal üçün; bir daş parçası sırf həqiqətinə görə müqəddəs və ya murdar deyil. Amma kimsə onu məzar daşına çevirirsə və ya başqası onu abadlıq üçün istifadə edirsə, bu, başqa mənalar verməyə başlayır [Durkheim, 1995:44].

Durkheim, ümumiyyətlə, dini sosial təsiri baxımından öyrənən ilk sosioloq kimi qəbul edilir. Hər şeydən əvvəl o, dinin ictimai bir hadisə olduğuna inanırdı. Din insanları birləşdirir (ictimai birlik), davranış ardıcıllığını (sosial nəzarət) təşviq edir və həyatın reallıqları və faciələri (məna və məqsəd) zamanı güc verir.

Dürkheim təbiət elminin metodlarını öz yaradıcılığına tətbiq edərək, dinin və əxlaqın mənbəyinin cəmiyyətin kollektiv mentaliteti olduğunu; sosial nizamın ardıcıl bağlarının cəmiyyətdəki ortaq dəyərlərdən qaynaqlandığını müdafiə etdi. Durkheim üçün din "uydurma" bir şey deyil. Əksinə, din çox realdır; cəmiyyətin özünün ifadəsidir və həqiqətən də dinsiz cəmiyyət yoxdur.

Din kollektiv şüurun ifadəsidir və bu, bütün fərdi şüurların birləşməsi ilə mümkün olur. Kollektiv şüur bundan sonra öz reallığını yaradır. Kollektiv şüur nə qədər inkişaf edərsə, inanc sistemi də bir o qədər inkişaf edər. Avstraliya aborigenləri kimi daha az mürəkkəb cəmiyyətlərin daha az mürəkkəb dini sistemlərə sahib olduğu görünür.Cəmiyyətlər digər cəmiyyətlərlə təmasda olduqda, dini sistemlər daha universal olur.

Maks Veber

Dürkheim dini ictimai sabitliyin mənbəyi kimi görsə də, alman sosioloqu və siyasi iqtisadçısı Maks Veber (1864-1920) onun sosial dəyişikliklərin tətikçisi olduğuna inanırdı. Dinin iqtisadi fəaliyyətlərə təsirini araşdıran Veber iddia edir ki, protestant cəmiyyətləri – Hollandiya, İngiltərə, Şotlandiya və Almaniya – ən inkişaf etmiş kapitalist cəmiyyətləridir; başa düşdü ki, ən uğurlu iş adamları da protestantlardır. "Protestant iş etikası və kapitalizmin ruhu" (1905) kitabında o, protestant iş etikasının kapitalizmin inkişafına təsir etdiyini iddia etdi.

Veber qeyd edirdi ki, protestantlığın bəzi formaları öz dindarlarını çox işləməyə, uğur qazanmağa və qazanclarını qeyri-ciddi şeylərə sərf etməməyə sövq etməklə maddi qazanc əldə etməyə təşviq edir [Weber, 2002: 9-12].

Veber dini hərəkətləri "öz şərtləri ilə" mənalandırmanın tərəfdarıdır. Onun üçün din ən yaxşı şəkildə insanın başqa dünya qurtuluşuna ehtiyacı və teodiziyaya cavabı baxımından başa düşülür. İnsanlar, məsələn, dünyada niyə haram qazancın, pisliyin və əzabın olduğunu soruşurlar. Din insanların problemlərinə teodiya ilə cavab verir; qurtuluş imkanları təqdim edir. Mənanı əzabdan azad etməklə ona əminlik verir. Var-dövlət dalınca qaçmaq insan motivasiyasının bir hissəsinə xilas olmaq cəhdi çevrilir.

Karl Marks

Alman filosofu, jurnalisti və inqilabçı sosialisti Karl Marks (1818-1883) də dinin sosial təsirini öyrənmişdir. O hesab edirdi ki, din cəmiyyətin təbəqələşməsini əks etdirir, bərabərsizliyi qoruyur və status-kvonu əbədiləşdirir. Onun üçün din fəhlə sinfinin (proletariatın) iqtisadi iztirablarının ancaq tipik bir uzantısıdır. Onun din üçün istifadə etdiyi "tiryək" metaforası kifayət qədər məşhurdur [Marx, 1973:125].

Sonrakı təsirinə baxmayaraq, Karl Marks öz əsərini on doqquzuncu əsr kapitalizminə etik və ya ideoloji cavab kimi görmədi (sonrakı şərhçilər kimi). Marks bəşəriyyətin tərəqqisi naminə neytral sosioloji və iqtisadi nəzəriyyə qurduğuna inanırdı. Marksın anlayışına görə din, həqiqəti gizlədən və onun ardıcıllarını çaşdıran əsas maneədir. Marks sosial yadlaşmanı sosial bərabərsizliyin ürəyi kimi görürdü. Bunu təmin edən amillərdən biri də dindir. Bu yadlaşmanın əksi

azadlıqdır. Beləliklə, azadlığın yayılması həqiqəti fərdlərə təqdim etmək və onlara onu qəbul etmək və ya rədd etmək seçimi vermək deməkdir.

Oksford Universitetindən Bryan Wilson və London İqtisadiyyat Məktəbindən David Martin İngiltərədə sekulyarizm araşdırmalarına rəhbərlik ediblər. Şimali Avropada dinin institusional tənəzzülünə diqqət çəkən Wilson (1966) Xristian Kilsələrinin Amerikada öz inanc və əməllərini kommersiya mədəniyyətinin məntiqinə tabe edərək, dini məzmunu teoloji məzmunu bahasına güzəştə gedərək sağ qaldıqlarını müdafiə edirdi. O, həmçinin xristian məzhəblərinin ilhamlı dinlərinin zaman keçdikcə məzhəblərin ənənəvi dininə çevrilməsi fikrini də müzakirə edib. Bu prosesin bəlkə də ən klassik nümunəsinə Metodizm tarixində rast gəlmək olar. Con Uesli (1703-1791) öz təbliğat dairələrini inkişaf etdirdiyi və öz müstəqil kilsəsini/kilsəsini qurduğu üçün o, şəhər yoxsullarına və meyllilərə qəti şəkildə qarşı çıxan dini hərəkat yaratdı. Wesley-nin çöl təbliğatı Anqlikanizmin yığıncaq quruluşuna və yerli kahinliyin iyerarxik hakimiyyətinə qarşı bir problem idi. Eyni zamanda, Çarlz Ueslinin ilahiləri Anqlikan ayinləri əvəzinə rəsmi ibadətə məşhur alternativlər idi [Joachim Wach, 1987: 46].

Dünyəviləşmə tezisinə dinin əhəmiyyəti və ümumi skeptisizm mühüm nəzəri inkişafları da gətirdi. Dini dirçəlişin izahında dünyəviləşmə tezisinin yeganə əhəmiyyətli rəqibi dinin iqtisadi və ya bazar modelidir. Bu modelin açıq şəkildə təqdirəlayiq tərəfləri var. Əvvəla, bu, məhdudiyyətləri olan bir tezisdir və ümumi bir nəzəriyyə olmaq üçün çox açıq bir ambisiyaya malikdir. O, Çin cəmiyyətində məhdudlaşdırıcı şərtlərin aradan qaldırılması kimi bəzi hadisələri təsirli şəkildə izah edir. Bununla belə, dinə olan tələbatın zaman və məkanda sabit qaldığını təsdiqləyən çoxlu dəlillər olduğunu söyləmək çətindir. Bu səbəbdən də bir çoxları din satışı ilə qarğıdalı ləpəsi satışının eyni xüsusiyyətlərə malik olması ehtimalına etiraz edib. Bu model, əgər hər hansı etibarlılığa malikdirsə, digər "bazarlara" nisbətən əhəmiyyətli rəqabətin olduğu Amerika cəmiyyətinin kontekstinə daha uyğun görünür. Bu cəmiyyətdə, məsələn, dini turizm vasitəsilə dinin qlobal əmtəələşməsinə və bununla bağlı araşdırmalara da ciddi maraq var.

Dini tədqiq edərkən onun yaradıcısı nəzərə alınmalıdır. Çünki sosial mühit dinin banisinin təfəkkürünün formalaşmasında çox təsirlidir. Bu səbəbdən də islahatçı bu əsərlərdə mövcud ənənələrin təsirindən kənarda qala bilməz. Zərdüştilik buna ən gözəl nümunədir. Sosial mühit kimi təbii mühit də dinə çoxşaxəli təsir göstərir. Məsələn, bir çox semit dinləri ay tanrısına əhəmiyyət verirdilər. Çünki köçərilər günəşin istisindən uzaq olmaq üçün gecənin sərinliyinə üstünlük verirlər. Sosial və təbii mühitdə olduğu kimi, mədəniyyət və sivilizasiyanın tərəqqisi dində də özünü hiss etdirir. Əkinçiliklə məşğul olan cəmiyyətlərin şəhər həyatına keçidi ilə əvvəlki dini bayramlar, bayramlar öz əhəmiyyətini itirir və müxtəlif simvollarla yeni formalar almağa başlayır.

Savadlılığın artması ilə dinlərin yayılmasında da sürətlənmə müşahidə olunur. Digər tərəfdən, əvvəlki dinlərin qalıqlarına hətta universal dinlərdə də rast gəlmək olar. Bu qalıqlar zamanla ümumbəşəri dinlərin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır [Mehmet Taplamacıoğlu, 1983: 93-96]. İbtidai icmalar arasında zaman-zaman baş verən tayfa münaqişələri dinlərə də çox təsir etmişdi. Müharibələrdə üstün olan tərəf qarşı tərəfin dini birliyinə son qoydu, hətta məğlub olan tərəf də qalib tərəfin dinini qəbul etməyə məcbur oldu. Belə bir hadisədən sonra mövcud din özlüyündə dəfələrlə dəyişikliyə uğramışdır.

Cəmiyyətin dinə təsiri ilə bağlı sadə dinlərlə yüksək dinlər arasında fərq olduğunu görmək lazımdır. Materialist din sosiologiyasının ən böyük səhvi cəmiyyətin dinə təsirlərində belə bir fərq görməməsi və qəbul etməməsidir. Xalq dinlərinin çox vaxt iqtisadi və sosial amillərin təsiri altında olması faktdır. Əkinçiliklə məşğul olan tayfalarda məhsuldarlıq və məhsuldarlıq tanrılarına rast gəlindiyi halda, döyüşçü cəmiyyətlərdə müharibə və qələbə tanrıçalarına çox rast gəlinir. Həmin cəmiyyətlərin dini bayram və mərasimlərində də bu effekti görmək mümkündür. Əkinçiliklə məskunlaşan tayfalarda ayinlər və ibadətlər xüsusilə tarlalar şumlanarkən və məhsul yığılan zaman icra edilir. Digər tərəfdən heyvandarlıqla məşğul olaraq həyatlarını davam etdirən cəmiyyətlərdə

mərasimlər çox vaxt heyvanların çoxalma və qırxma dövrlərində həyata keçirilir. Dəniz cəmiyyətlərində tanrıların adları adətən dəniz motivləri ilə bağlıdır. Ana prinsipinə əsaslanan ailələrin qurduğu cəmiyyətlərdə qadın tanrılar mühüm yer tutsa da, patriarxal ailələrdə kişi tanrılara daha çox rast gəlinir [Hans Freyer, 1963: 66].

Bütün dinlər öz anlayışlarına uyğun olaraq bəzi davranış nümunələri, qayda və prinsiplər irəli sürmüşlər. Bir dini qəbul edən insan təbii olaraq həyatını hər yerdə inandığı dinin qaydalarına uyğun qurmağa başlayır. Bu prosesdə dinin verdiyi güc və motivasiya ilə bəzi ictimai davranışlar göstərir. Odur ki, dinin ictimai quruluşun təsirli aktoru kimi sosial dəyişikliklərdən asılı olmaması gözlənilə bilməz. Çünki din bir sosial institut olaraq ictimai quruluşda baş verən hər cür dəyişikliklərdən öz payını alır. Çünki sosial quruluş onu təşkil edən elementlərin bir-birinə qarşılıqlı təsir göstərdiyi bir bütöv kimi qiymətləndirilir. Buna görə də bəzi vahidlərin bu mexanizmdəki dəyişikliklərdən təsirlənmədiyini düşünmək sağlam bir anlayış deyil. Belə yanaşma sosial reallıq və reallıqlarla üst-üstə düşmür. O halda dini sahədə baş verən dəyişikliklər mövcud ictimai quruluşa təsir edir və ictimai quruluşda baş verən dəyişikliklər istər-istəməz dində müəyyən struktur dəyişikliklərinə səbəb olur.

NƏTİCƏ

Din, müqəddəs və ya mənəvi qayğılarla bağlı inancları, dəyərləri və təcrübələri təsvir edir. Bu hissə teolojidir. Bununla belə, din həm də sosial institutdur, çünki; Buraya cəmiyyətin ehtiyaclarına xidmət edən inanclar və təcrübələr daxildir.

Bu nöqtə dinlə sosiologiyanın kəsişdiyi ən mühüm yerdir. Din və sosiologiya arasındakı əlaqənin mahiyyəti bu iki şeyin kəsişməsində görünür. Dini sosioloji nöqteyi-nəzərdən nəzərdən keçirən ilk mütəfəkkir sayılan Émile Durkheim, dini “müqəddəs hesab edilən şeylər üçün inanclar və əməllər sistemi” olaraq təyin edir. Maks Veber hesab edir ki, bu, sosial dəyişiklik üçün bir qüvvə ola bilər. Karl Marks dini kapitalist cəmiyyətlərin bərabərsizliyi davam etdirmək üçün istifadə etdiyi bir alət kimi görür.Bütün bu nəzəriyyələr göstərir ki, hər bir cəmiyyətdə bu və ya digər formada rast gəlinən din universal və ən əsası sosial institutdur. Ona görə də sosioloji fikrin ən mühüm məsələlərindən biridir.

Din, mədəniyyətin ən aşağı pillələrindən başlayaraq ailə, tayfa, tayfa, tayfa, millət anlayışları kimi təbii qüvvələrlə təmasda olub. Onun həm mentalitet, həm də təşkilatçılıq baxımından bu birliklərə təsir etdiyi aydındır. Digər tərəfdən, din, kənd, şəhər, rayon və s. Coğrafi məkanlara öz təsirini göstərməklə yanaşı onların yaranmasında, böyüməsində və inkişafında mühüm amildir. Şübhəsiz ki, din fərd və cəmiyyət üzərində təsirli olduğu kimi, din də cəmiyyətə təsir edir. Başqa cür iddia etmək sosioloji faktlara ziddir. Lakin ictimai hadisələrin dinə təsirini araşdırarkən ibtidai dinlərlə ümumbəşəri dinlər arasındakı fərqə diqqət yetirmək lazımdır. Xüsusilə əmək bölgüsü və differensasiyanın kifayət qədər görülmədiyi ibtidai cəmiyyətlərdə tanrı ideyası, inanc və ibadət daha çox ictimai quruluşun təsiri altındadır.

Ədəbiyyat:

Barkan, S.E. & Greenwood, S. (2003). Religious Attendance and Subjective Well-Being among Older Americans: Evidence from the General Social Survey. Review of Religious Research 45.

Durkheim, E. (1995). The Elementary Forms of the Religious Life. (çev. Karen E. Fields). New York: The Free Press.

Marx, K. (1973). Contribution to Critique of Hegel's Philosophy of Right. Cambridge: Cambridge University Press.

Joachim Wach (1987). Entrance of religion socialogy.

Mehmet Taplamacıoğlu. (1983). Din Sosyolojisi, A.Ü.İ.F. Yayınları, Ank.

Hans Freyer. (1964). Din Sosyolojisi (Çev. T. Kalpsüz), A.Ü.İ.F. Yayınları, Ank.

Weber, M. (2002). The Protestant Ethic and the Spirit of Capitalism and Other Writings. (Peter R. Baehr & Gordon C. Wells). New York: Penguin.

HEYDƏR ƏLİYEV ŞƏXSİYYƏTİ VƏ SİYASİ LİDERLİK

Sevinc NƏSİBOVA
Balakən rayonu S.Vurğun adına Qullar
1 saylı tam orta məktəbin Coğrafiya müəllimi
Azərbaycan, BALAKƏN
sevincnesibova64@gmail.com

"Xalqın, Vətənin taleyi hər bir insanın taleyinə bağlı olmalıdır".
"Xalq dövlət üçün yox, dövlət xalq üçün olmalıdır".
Heydər Əliyev

XÜLASƏ

Hər bir dövr öz liderlərini yetişdirir. Şəxsiyyəti lider edən başlıca keyfiyyətlər ağıl, enerji, xarakter, möhkəm iradə, yüksək təşkilatçılıq qabiliyyətidir. Xalq tarixi marağının bütün mükəmməlliyi ilə liderin şəxsində təzahür edir. Milli lider xalqı birləşdirir və onun idealları uğrunda qətiyyətlə mübarizə aparır.

Türk milləti XX əsrdə dünyaya iki böyük lider bəxş edib. Atatürk və Heydər Əliyev. Biri Osmanlı imperiyasının süqutu ərəfəsində yaranan ağır vəziyyətdə, Anadolu türk varlığının işğalçı qüvvələr tərəfindən məhv edilmək istənildiyi bir məqamda milli mübarizənin ön sıralarına çıxaraq türk millətini və dövlətçiliyini xilas etmişdir. Digəri isə Sovet İmperiyasının süqutu ərəfəsində Azərbaycanın müstəqillik əldə etməsindən sonra yaranmış ağır vəziyyətdə milli mübarizənin əsl liderinə çevrilərək Qafqazda həqiqi müstəqil Azərbaycan dövlətini qurmuşdur. Dünyanın liderlik zirvəsində olanlar sırasında H.Əliyevin xüsusi yeri vardır. H. Əliyev lider kimi cəmiyyətə və dünyaya təsiri olduqca güclü idi. O öz tarixi vəzifəsini hələ ötən əsrin 60-cı illərinin sonundan başlayaraq qeyri-adi cəsarətlə həyata keçirməyə başlamışdı. Bugünkü müstəqil Azərbaycan dövlətinin əsaslarını ölkədə sənaye və istehsal sahələrinin yaradılması onun adı ilə ilə bağlıdır. Görkəmli siyasi və dövlət xadimi Heydər Əliyevin fəaliyyəti nəticəsində Azərbaycan bir dövlət kimi zamanın sərt sınaqlarından uğurla çıxa bilmiş, onun müəyyənləşdirdiyi inkişaf strategiyasına uyğun olaraq həyata keçirilən müdrik siyasi tədbirlər sayəsində bu gün Azərbaycan Respublikası dünya dövlətləri birliyində öz layiqli yerini tutmuş, mütərəqqi və beynəlxalq standartlara uyğun islahatlar nəticəsində demokratik, hüquqi və sivil bir dövlət qurulmuş, ölkəmizin iqtisadi müstəqilliyinə nail olunmaqla xalqımızın xoşbəxt gələcəyi üçün bütün təminatlar yaradılmış, qanunun aliliyinə, insan hüquq və azadlıqlarına real təminat verən vətəndaş cəmiyyəti formalaşdırılmışdır. Hakimiyyət böhranının yaşandığı və ölkədə anarxiyanın tüğyan etdiyi, ölkəmizin vətəndaş müharibəsi astanasında və dövlət müstəqilliyinin itirilməsi təhlükəsi qarşısında qaldığı bir zamanda Azərbaycanda siyasi hakimiyyətə xalqın təkidi ilə qayıdan Heydər Əliyevin müdrikliyi sayəsində müstəqilliyimizin itirilməsi təhlükəsi birdəfəlik aradan qaldırılmış, dövlətçiliyimizin mövcudluğu üçün böyük təhlükə olan dövlət çevrilişi cəhdlərinin və siyasi terror aktlarının, qeyri-konstitusion yolla hakimiyyətə gəlmək iddialarının qarşısı alınmışdır.

Açar sözlər: lider, təhsil, demokratik dövlət quruluşu, strategiya, xarici siyasət, beynəlxalq təşkilatlar.

HEYDAR ALIYEV PERSONALITY AND POLITICAL LEADERSHIP

Sevinj NASIBOVA
Slaves named after S. Vurgun, Balaken region
Geography teacher of secondary school No. 1
Azerbaijan, BALAKEN
sevincnesibova64@gmail.com

"The fate of the nation and the Motherland must depend on the fate of every person."
"The people should not be for the state, but the state should be for the people."
Heydar Aliyev

SUMMARY

Every era produces its leaders. The main qualities that make a personality a leader are intelligence, energy, character, strong will, high organizational ability. People's historical curiosity is manifested in the person of the leader with all its perfection. A national leader unites the people and fights resolutely for their ideals.

The Turkish nation gave the world two great leaders in the 20th century. Ataturk and Heydar Aliyev. One of them saved the Turkish nation and statehood by coming to the forefront of the national struggle in the difficult situation that arose on the eve of the fall of the Ottoman Empire, when the Anatolian Turkish existence was wanted to be destroyed by the invading forces. The other, on the eve of the fall of the Soviet Empire, became the real leader of the national struggle in the difficult situation after the independence of Azerbaijan, and established a truly independent state of Azerbaijan in the Caucasus. H. Aliyev has a special place among those who are at the top of the world's leadership. .H.Aliyev's influence on society and the world as a leader was very strong. He began to fulfill his historical duty with extraordinary courage starting from the end of the 60s of the last century. The foundation of today's independent state of Azerbaijan is connected with the creation of industrial and production areas in the country. As a result of the activities of the prominent politician and statesman Heydar Aliyev, Azerbaijan as a state was able to successfully overcome the harsh tests of time, thanks to the wise political measures implemented in accordance with the development strategy defined by him, today the Republic of Azerbaijan has taken its rightful place in the world community of states, progressive and reforms in accordance with international standards. As a result, a democratic, legal and civilized state was established, all guarantees for the happy future of our people were created by achieving the economic independence of our country, and a civil society was formed that provides a real guarantee of the rule of law, human rights and freedoms. Thanks to the wisdom of Heydar Aliyev, who returned to political power in Azerbaijan at the insistence of the people, at a time when there was a crisis of power and anarchy was raging in the country, our country was on the verge of a civil war and was facing the threat of losing state independence, the threat of losing our independence was once and for all eliminated, and the attempts of a coup d'état, which was a great threat to the existence of our statehood, and acts of political terrorism and claims of coming to power in an unconstitutional way have been prevented.

Key words: lider, education, democrative government establishment, strategy, foreign policy, international organization.

GİRİŞ

Biz bu gün Azərbaycan tarixində Heydər Əliyev erasını yaratmış Ulu öndər haqqında danışarkən, adətən, Onu bir Ümummilli lider kimi səciyyələndiririk. Əlbəttə, bu, mübahisəsiz olaraq belədir. Amma bu zaman bizə elə gəlir ki, Heydər Əliyevin fəaliyyətini bir qədər məhdudlaşdırmış oluruq. Onun fəaliyyətinə bir qədər sırf milli kontekstdə yanaşmış oluruq. Lakin Heydər Əliyev şəxsiyyəti və Onun fəaliyyəti təkcə Azərbaycanın etnosiyasi coğrafiyası ilə bağlı deyil və Ulu öndərin bir siyasətçi kimi fəaliyyəti də Azərbaycanın etnosiyasi coğrafiyası ilə məhdudlaşmır. O, istər Sovet xalqları müstəvisində və istərsə də Şərqi Avropadan tutmuş, hətta, Afrika ölkələrinə qədər olan xalqların tarixində rol oynamış, onların yaxından tanıdığı və onların həyatına təsir edəcək proseslərə imza atmış bir şəxsiyyətdir. Ona görə də, hesab edirik ki, bu gün Ulu öndəri hörmətlə anarkən Heydər Əliyevşünasların və Heydər Əliyev sevərlərin, tədqiqatçıların araşdırmalı olduğu elmi istiqamətlərdən biri də, məhz, bu olmalıdır.

Azərbaycan təhsilinin çiçəklənməsində və inkişafında görkəmli dövlət xadimi ümumilli lider Heydər Əliyevin müstəsna xidmətləri olmuşdur. H. Əliyev ölkənin, xalqın hərtərəfli rifahı və uğur qazanmasında təhsilin xüsusi rolunu həmişə nəzərə almış, yüksək qiymətləndirmişdir. Ulu öndər bu barədə deyirdi: “Təhsil hər bir dövlətin, ölkənin, cəmiyyətin həyatının, fəaliyyətinin mühüm bir hissəsidir. Cəmiyyət təhsilsiz inkişaf edə bilməz” **[**Heydər Əliyevin müdrik kəlamları təhsil haqqında**]**.

Ümumilli lider Heydər Əliyevin Sovet Azərbaycanına rəhbərlik etdiyi illərdə 5 yeni ali təhsil müəssisəsi açılmış, ali məktəblərdə təhsil alanların sayı 70 mindən 100 minə qədər artmışdır. Eləcə də dahi rəhbər keçmiş ittifaqın ən nüfuzlu təhsil müəssisələrində azərbaycanlıların oxumasına çalışmış və bu istiqamətdə əsaslı dönüş yaratmışdır. Məhz Heydər Əliyevin birbaşa himayəsi nəticəsində 1970-ci ildən başlayaraq hər il 800-900 nəfər gənc SSR-nin nüfuzlu təhsil müəssisələrinə ali təhsil almağa göndərilmişdir ki, bu da respublikanın milli kadr potensuialının daha da gücləndirilməsinə imkan yaratmışdır.

H.Əliyev milli müstəqillik siyasətində milli iftixar hissinə, onun gənclərdə tərbiyə edilməsinə çalışır, gənc nəslə xalqımızın milli mənəvi dəyərlərinə hörmətlə yanaşmağı, bu dəyərlərin qorunmasını, inkişafını və gələcək nəsillərə ötürülməsini aşılayırdı. “Biz öz tarixi köklərimizlə, milli-mənəvi ənənələrimizə, böyük tariximizlə fəxr edə bilərik” **[**Heydər Əliyev irsini araşdırma mərkəzi, 2011:76**]**.

Azərbaycan təhsilinin bütün pillələrində ulu öndərin rolu hər zaman ön plana çəkilmiş,təhsil sahəsində aparılan islahatlar hər zaman yenilənmiş və təhsilin beynəlxalq əlaqələri genişlənərək dünya təhsil sistemində inteqrasiyası intensivlənmişdir. Həmişə bu şüar irəli olmuşdur sağlam təhsil alan gənclik-sağlam gələcəkdir!

Heydər Əliyevin siyasəti təkcə Azərbaycanın deyil, bütün Qafqazın sülh və rifah şəraitində yaşayışına istiqamətlənmişdir. Bu mənada Rusiya Xalqlar Assambleyasının sədri, tanınmış siyasi xadim Ramazan Abdulatifovun belə bir fikrini xatırlamatmaq gərəkdir: *“H.Əliyevin Qafqaz tarixindəki rolunu əlli ildən sonra anlamaq, dərk etmək mümkün olacaq. H.Əliyev tarixi şəxsiyyət və Qafqazın fəxridir. Sovet dövründə də fəxri olmuşdur. Belə nəhəng lider təkcə Azərbaycana deyil, bütün Qafqaza və onun hüdudlarından kənarda da lazımdır”* [Hüseynova, 2008:358-359].

Heydər Əliyev erası -biz Ulu öndərin fəaliyyətinə, Azərbaycan xalqı qarşısında xidmətlərinə nəzər saldıqda görəcəyik ki, dediyimiz bu era ayrı-ayrı qatlardan və mərhələlərdən ibarətdir. Bu qatların və mərhələlərin hər biri Azərbaycan xalqının tarixində ayrıca səhifədir. Ən əsası odur ki, bu səhifələr Azərbaycan xalqının və dövlətinin inkişafını özündə ehtiva edən, onu stimullaşdıran səhifələrdir. Əlbəttə ki, Ulu öndərin hakimiyyətinin ikinci dövrü Onun SSRİ rəhbərliyinə aparılması ilə bağlıdır. Bu dövrdə də yenə Azərbaycan daima Ulu öndərin diqqətində olmaqla respublikamızın inkişafı başlıca məsələ kimi SSRİ rəhbərliyinin diqqət mərkəzində tutulurdu. Və nəhayət Ulu öndərin sonrakı mərhələdəki fəaliyyəti Onu artıq müstəqil bir dövlətin, müstəqil bir xalqın lideri

kimi səciyyələndirməyə imkan verir. Genetik olaraq, liderlik keyfiyyətlərinə və yüksək xarizmaya sahib olan Heydər Əliyev heç kəsin proqnozlaşdıra bilməyəcəyi proseslər baş verərkən, XX əsrin sonlarında bunları proqnozlaşdırmağı, həmçinin, öz yeri və mövqeyini bu proseslərin içində müəyyənləşdirməyi dəqiqliklə bacarırdı. Eyni zamanda, Onun qəbul etdiyi şəxsi qərarlar bir növ Azərbaycan xalqının siyasi qərarlarına çevrilirdi. Ən əsası isə bu qərarlar uzaqgörən və məqsədyönlü, konkret hədəfə doğru istiqamətlənmiş olduğu üçün bizim ümummilli yolumuzu işıqlandıran mayaka çevrildi.

Azərbaycan xalqının, onun tarixinin son yarıməsrlik dövrü xalqın milli mənəvi dəyərlərinin qorunması, sosial həyat tərzinin yaxşılaşdırılması, demokratik inkişafın yüksəlişinə nail olunması, təhsilin səviyyəsinin möhkəmləndirilməsi, dünya Azərbaycanlılarının monolit bir qüvvə kimi təşkilatlanması H.Əliyev strategiyasının uğurlu təzahürləri kimi qeyd olunmalıdır.

H.Əliyev siyasəti təkcə Azərbaycanın deyil, bütün Qafqazın sülh və rifahıdır.

Ötən əsrin 90-cı illərinin əvvəllərində cəmiyyət həyatının bütün sferalarını bürümüş anarxiya, siyasi xaos ölkənin dinamik inkişafını təmin etmək gücündə olan strategiyanın mövcud olmasının xəbərçisi idi. H.Əliyevin milli həmrəylik ideyası, hər bir vətəndaşın özünü dövlətinə və dövlətçiliyinə bağlı hesab etməsi, dövlətin hər bir insana, hər bir insanın isə öz dövlətçiliyinə xidmət etmə amalı 1995-ci ildə qəbul olunmuş konstitusiyada öz əksini tapmışdır [Heydər Əliyev irsini araşdırma mərkəzi, 2011:8-10].

Konstitusiyada hakimiyyətin bölünməsi prinsipinin ifadəsini tapması dövlət hakimiyyətinin həyata keçirilməsinin əsas prinsipidir. Azərbaycan Respublikasında dövlət hakimiyyəti hakimiyyətlərin bölünməsi prinsipi əsasında təşkil edilir:

- qanunvericilik hakimiyyətini Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi həyata keçirir;
- icra hakimiyyəti Azərbaycan Respublikasının prezidentinə mənsubdur;
- məhkəmə hakimiyyətini Azərbaycan Respublikasının məhkəmələri həyata keçirir **[**Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı, 2006**].**

Hakimiyyətlərin bölünməsi prinsipinin əsas mahiyyəti ondan ibarətdir ki, dövlət hakimiyyəti bir əldə, yaxud hakimiyyətin ayrı-ayrı qollarında cəmlənməməli, əksinə həmin hakimiyyət qolları arasında tarazlaşdırılmış şəkildə bölünməlidir.

Birbaşa demokratiyanın ən uğurlu modellərindən biri yerli özünüidarəetmə orqanlarıdır. Belə ki, 2 iyul 1999-cu il tarixdə "Bələdiyyələrin statusu haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanunu təsbit edilmişdir. Həmin tarixdə, eyni zamanda "Bələdiyyələrə seçkilərin qaydaları haqqında" qanun da qəbul olunmuşdur. 12 dekabr 1999-cu il tarixdə ölkədə keçirilən ilk bələdiyyə seçkilərində 22 min nəfərdən artıq bələdiyyə üzvü seçilmiş və 2667 yerli özünü idarəetmə orqanı təşkil olunmuşdur **[**Əsgərov, 2011:7**].**

Bu orqanların təkmilləşdirilməsi prosesi ölkədə hüquqi dövlət və vətəndaş quruculuğu, dövlətin və cəmiyyətin idarə olunmasının səmərəliliyinin və etibarlılığının artırılması istiqamətində atılmış ən əhəmiyyətli addımlardan biridir.

Ulu öndər elə böyük dövlət və siyasi xadimlərdən idi ki, dövlətçiliyin siyasi-ideoloji əsaslarını yaratmaqla bərabər, eyni zamanda, onun varisliliyini də təmin etdi. Hər hansı bir dövlətin var olması üçün mütləq ideoloji-siyasi varislik lazımdır. Əgər bu olmasa, dövlət bir nüfuza, liderə, bir fiziki şəxsə bağlı olduqda, o şəxsin fiziki-bioloji mövcudluğu bitdikdən sonra dövlətin də ömrü bitir. Məhz bunu bilən Ulu öndər dövlətçiliyimizin siyasi-ideoloji varisliliyini də təmin etmiş oldu.

10 oktyabr 1993-cü ildə Azərbaycan Respublikasının prezidenti, ümumilli lider Heydər Əliyev demişdir ki, dövlətimizin müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsi yolundakı əsas vəzifələrdən biri Azərbaycanın mənafeyini beynəlxalq aləmdə qorumağa imkan verən səriştəli xarici siyasətdir. Onun ən vacib amalı ölkənin müstəqilliyini və suverenliyini möhkəmləndirilmək idi, dövlətin xarici siyasətinin prioriteti Ermənistan-Azərbaycan Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin sülh yolu ilə həlli, Azərbaycanın beynəlxalq səviyyədə tanınmış sərhədləri daxilində ərazi bütövlüyünün bərpası idi.

Lakin məlumdur ki, Ermənistanın qeyri destruktiv mövqeyi İkinci Qarabağ savaşına və Heydər Əliyev strategiyasının layiqli davamçısı İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə ölkəmiz tərəfindən düşmənin darmadağın olmasına gətirib çıxardı.

H.Əliyev irsinin təhlili göstərir ki, beynəlxalq təşkilatlarla münasibətlərdə prezident Heydər Əliyevin çoxşaxəlifəaliyyətinin əsas məzmununu hər zaman Dağlıq Qarabağ probleminin beynəlxalq normalara uyğun, Azərbaycanın ərazi bütövlüyü çərçivəsində həll olunması təşkil edir. Azərbaycan Respublikası 1992-ci il martın 2-də BMT-nin üzvlüyünə qəbul olundu. 1994-cü il sentyabrın 29-da Nyu-Yorkda BMT Baş Məclisinin 49-cu sessiyasında Azərbaycan Respublikasının prezidenti Heydər Əliyev öz çıxışında Dağlıq Qarabağ problemi ilə bağlı bir çox vacib məqamlara toxundu. O öz çıxışında Ermənistanın təcavüzkar siyasəti nəticəsində Azərbaycan ərazisinin iyirmi faizdən çoxunun işğal edildiyini, 50 mindən çox Azərbaycanlının öz dədə-baba yurdundan didərgin salındığını, 20 mindən çox adamın həlak olduğunu və 100 minə yaxın adamın yaralandığını bildirmişdir.

1996-cı il 22 aprel tarixində Lüksemburqda Azərbaycan Respublikası və Avropa birliyi arasında tərəfdaşlıq və əməkdaşlıq imzalandı. Bu mərasimdə ki çıxışında H. Əliyev Azərbaycan və Avropa arasında inteqrasiya proseslərinin gələcəyinə böyük ümidlər bəslədiyiniz və ölkəmizin bərabərhüquqlu tərəfdaş kimi bu proseslərdə fəal iştirak edəcəyini bildirmişdir [Həsənov, 2005:11].

Azərbaycan Respublikasının siyasi və hərbi təhlükəsizliyini təmin etmək məqsədilə Heydər Əliyev müasir dünyada ən güclü və nüfuzlu hərbi-siyasi təşkilat olan NATO ilə əməkdaşlığa da üstünlük vermişdir. Buna görə də 1994-cü ildə may ayının 4-də NATO-nun mənzil-qərargahı olan Brüssel şəhərinə səfər edərək orada "Sülh Naminə Tərəfdaşlıq Proqramının çərçivə sənədinə imza çəkmişdir. Sənəd imzalandıqdan sonra Azərbaycan -NATO əlaqələrinin dinamik inkişafı başlandı [Dünyanı heyran qoyan insan, 2004:422].

Qeyd edim ki, Azərbaycan BMT, ATƏT, Avropa Şurası, MDB, GUAM, İKT, QİƏT, İƏT kimi beynəlxalq təşkilatların üzvüdür.

Heydər Əliyev siyasi mühitində böyümüş və bu gün onun uğurlu siyasətinin davamçısı Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyevdir. O, Ulu öndər məktəbinin məzunudur. İlham Əliyev hakimiyyətə gəldiyi ilk gündən etibarən hökuməti xalqın vicdanlı xidmətçisi kimi qiymətləndirmişdir.

Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyev 44 günlük Vətən müharibəsində ağıllı və uzaqgörən siyasəti ilə Qarabağ həsrətini uğurla başa çatdırdı. Xalqımızın ən ağrılı yeri olan Qarabağ həsrəti Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin başçılığı, Azərbaycan ordusunun mərdliyi, əzmliliyi ilə Azərbaycana qələbə gətirdi. Prezidentimiz yeni reallıqlar yaradaraq düşməni "dəmir yumruq" la əzib məhv etdi. Bütün bunlar ulu öndərimiz Heydər Əliyevin daim arzusunda olduğu və bu gün gerçəkləşən amallarıdır. Heydər Əliyevin cismən yoxluğu, ideallarından pöhrələnən uğurları özünün həyatda ikən görə bilməməsi qəlbimizi nə qədər göynətsə də, biz bu nailiyyətlərin hər birində ulu öndərin nurlu simasını görürük, onun varlığını hiss edirik. Və bu hiss, Heydər Əliyevin Azərbaycanın bugünündən şad ruhunu bütün qəlbi ilə duyan hər bir insanın daşımalı olduğu əbədi bir vəzifəni müəyyənləşdirir – Heydər Əliyev ideyalarına sadiqlik.

Heydər Əliyev üçün biz çoxlu titullar deyə bilərik. Ümummilli lider, Ulu öndər, Azərbaycan Respublikasının siyasi rəhbəri, Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin Siyasi Bürosunun üzvü, müstəqil Azərbaycan Respublikasının Prezidenti və s. Bunlar əlbəttə ki, hamısı bir titul, bir vəzifədir. Amma Heydər Əliyev şəxsiyyəti bütün bunların hamısının fövqündə duran bir nümunədir. Yəni, bu bir həqiqətdir ki, bütün bu vəzifələrdən və titullardan Heydər Əliyev Azərbaycan xalqının milli və dövlətçilik maraqlarının təmin olunması üçün istifadə etdi. O, bir millət mücahidi idi, xalq mücahidi idi, Azərbaycan xalqının böyük mücahidi idi, Azərbaycan xalqını beynəlxalq münasibətlərdə böyük arenaya çıxarmağı qarşısına məqsəd qoymuşdu. Azərbaycan həqiqətlərini dünyaya çatdırmağı qarşısına məqsəd qoymuşdu. Müstəqil Azərbaycan

dövlətinin əbədi olmasını qarşısına məqsəd qoymuş böyük bir mücahid idi. Prezidentlikdən tutmuş digər titul və vəzifələr isə Onun üçün, məhz, bu məqsədləri həyata keçirmək üçün bir mexanizm və vasitə idi. Ona görə də, Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycan xalqı tərəfindən daima hörmətlə anılacaq. Xalqımız var olduqca O, da yaşayacaqdır **[**“Xalq qəzeti”, 2011, 97:7**].**

Ümummilli liderin müəyyən etdiyi inkişaf strategiyasını son illərdə uğurla reallaşdıran Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin ölkəyə rəhbərlik fəaliyyətini diqqətlə nəzərdən keçirdikdə, onun xalqına, dövlətinə necə bağlı lider olduğu bir daha təsdiqini tapır. Dövlət başçısı zaman etibarilə qısa, mahiyyətcə böyük 5 illik dövr ərzində yeni əsrin lideri kimi sübuta yetirdi ki, xalq öz taleyini ona etibar etməkdə qətiyyən yanılmamışdır. Dövlət başçısının idarəçilik keyfiyyətlərindən ən mühümü, şübhəsiz, uzun illər boyu zərrə-zərrə formalaşaraq sabitləşmiş milli dövlətçilik ənənələrinə sadiqlikdir. Cənab İlham Əliyevin həyata keçirdiyi məqsədyönlü siyasət nəticəsində son illər əldə etdiyimiz uğurlar da elə bu amilə əsaslanır. Siyasi illüziyalardan, populizmdən uzaq olması, problemlərə rasional mövqedən və real situasiyadan yanaşması, gerçəkliyi təhrif etməməsi, praqmatizmi cənab İlham Əliyevin yetkin və peşəkar siyasətçi portretini formalaşdırır. Bütün bu keyfiyyətləri dövlət başçısının malik olduğu yüksək qətiyyət, intellekt, enerji, potensial, işgüzarlıq, novatorluq və birləşdiricilik məziyyətləri tamamlayır. Milli maraqları və mənəvi dəyərləri ümumbəşəri ideallarla ahəngdar şəkildə uzlaşdırmaq bacarığı, intellektual səviyyə, universal bilik və akademik təhsil, dəmir məntiq və möhkəm iradə – bütün bunlar cənab İlham Əliyevin yetkin siyasi obrazını şərtləndirir. Azərbaycanda ictimai-siyasi sabitliyin, vətəndaş sülhü və həmrəyliyinin qorunub saxlanılması naminə ilk gündən nümayiş etdirdiyi yüksək prinsipiallıq, qətiyyət və əzmkarlıq da dövlət başçısının istənilən ekstremal situasiyada çevik və optimal qərar qəbul edən qətiyyətli lider olduğunu göstərmişdir. 2003-cü ilin postseçki mərhələsi nihilist, radikal və ziddiyyətli siyasiləşmə ilə müşayiət olunsa da, cənab İlham Əliyev siyasi iradə göstərərək bu neqativ meyillərin qarşısını əzmkarlıqla almış, ölkənin yenidən xaos və anarxiya mühitinə yuvarlanmasına yol verməmişdir. Seçki ərəfəsində və sonra respublikada ictimai-siyasi sabitlik, dövlətçilik əleyhinə yönəlmiş xarici və daxili təzahürlərin qətiyyətlə aradan qaldırılması dövlət başçısının xalqın dəstəyinə arxalanan, dövlətçiliyin müdafiəsi üçün zəruri keyfiyyətlərə malik lider olduğunu sübuta yetirmişdir. Əsl liderlik, şübhəsiz, xalq kütlələrini milli məram və məqsədlər ətrafında birləşdirmək bacarığında ifadə olunur. Bu nöqteyi-nəzərdən Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin liderlik xüsusiyyətləri onun ideyalarının inteqrativ-birləşdirici mahiyyətindən, ilk növbədə, hər bir vətəndaşın maraqlarına hesablanmasından irəli gəlir. Dövlət başçısının milli birlik və həmrəylik konsepsiyası dərin məzmun yükü ilə cəmiyyətin mənəvi bütövlüyündə və monolitliyində aparıcı amilə çevrilməkdən savayı, həm də ona xalqı öz ətrafında birləşdirmək, milli ideallar ətrafında səfərbər etmək imkanı vermişdir. Cənab İlham Əliyev səlahiyyətlərinin icrasına başladığı ilk gündən cəmiyyətin bütün siyasi qüvvələrinin, sosial qruplarının, dinietnik konfessiyalarının birliyini təmin etmək istiqamətində ardıcıl siyasət yürüdür **[**“Azərbaycan“ qəzeti, 2009: 125:2**]**.

Heydər Əliyev üçün biz çoxlu titullar deyə bilərik. Ümummilli lider, Ulu öndər, Azərbaycan Respublikasının siyasi rəhbəri, Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin Siyasi Bürosunun üzvü, müstəqil Azərbaycan Respublikasının Prezidenti və s. Bunlar əlbəttə ki, hamısı bir titul, bir vəzifədir. Amma Heydər Əliyev şəxsiyyəti bütün bunların hamısının fövqündə duran bir nümunədir. Yəni, bu bir həqiqətdir ki, bütün bu vəzifələrdən və titullardan Heydər Əliyev Azərbaycan xalqının milli və dövlətçilik maraqlarının təmin olunması üçün istifadə etdi. O, bir millət mücahidi idi, xalq mücahidi idi, Azərbaycan xalqının böyük mücahidi idi, Azərbaycan xalqını beynəlxalq münasibətlərdə böyük arenaya çıxarmağı qarşısına məqsəd qoymuşdu. Azərbaycan həqiqətlərini dünyaya çatdırmağı qarşısına məqsəd qoymuşdu. Müstəqil Azərbaycan dövlətinin əbədi olmasını qarşısına məqsəd qoymuş böyük bir mücahid idi. Prezidentlikdən tutmuş digər titul və vəzifələr isə Onun üçün, məhz, bu məqsədləri həyata keçirmək üçün bir mexanizm və

vasitə idi. Ona görə də, Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycan xalqı tərəfindən daima hörmətlə anılacaq. Xalqımız var olduqca O, da yaşayacaqdır. [“Yeni Azərbaycan”, 2011:4].

Liderlər tarix yaradır, əsrlər keçir unudulmurlar, unudulmayacaqlar. Bizim əbədi liderimiz-Heydər Əliyev!

NƏTİCƏ

Heydər Əliyevin irsi milli quruculuq strategiyasıdır, bu irsin aktual mənası ulu öndərin praqmatik bir dövlətçi olmasıdır. Ona görə istər siyasi təbliğatda, istər tədris və təhsildə, istərsə də elmi sahədə əsas diqqət bu cəhətlərə yönəlməlidir. Bu gün respublikamızda Heydər Əliyev siyasəti davam edir. Rəhbərin siyasi varisi Prezident İlham Əliyev onun milli tərəqqi və quruculuq xəttinə sadiqdir. Ölkəmizdə misilsiz dəyişikliklər baş verir, paytaxtımız yeniləşir, arxitektura görkəmi tamam təzələnir. İnsanların rifahı, yeni iş yerlərinin açılması, iqtisadi layihələrin gerçəkləşdirilməsi ölkə rəhbərinin daim diqqət mərkəzindədir. Prezidentimiz dünya maliyyə böhranının ölkəmizə daha az ziyan vurması üçün lazımi olan bütün tədbirləri görür, sadə, sıravi vətəndaşların bu böhrandan ziyan çəkməməsi naminə hər şeyi edir. Heydər Əliyevin qırx il əvvəl Azərbaycanda hakimiyyətə gəlməsi həm də xalqın tarixində Milli Qurtuluş epoxasının başlanğıcı idi. Ulu öndərin 1993-cü ilin 15 iyunundakı qayıdışı isə xalqın həqiqi milliqurtuluşu idi. Ona görə də qədirbilən xalqımız bu günü öz sevimli bayramı kimi qeyd edir.

RESULT

Heydar Aliyev’s legacy is a national building strategy, the actual meaning of this legacy is that the great leader is a pragmatic statesman. Therefore, the main attention should be focused on these aspects, whether in political propaganda, in teaching and learning, or in the scientific field. Today, the policy of Heydar Aliyev continues in our republic. The leader’s political successor, President Ilham Aliyev, is loyal to his line of national progress and construction. Unparalleled changes are taking place in our country, our capital is modernized, the architectural appearance is completely renewed. People’s well-being, creation of new jobs, implementation of economic projects are always in the focus of the head of the country. Our President takes all necessary measures to make the world financial crisis less damaging to our country, and does everything to ensure that simple, ordinary citizens are not harmed by this crisis. Heydar Aliyev’s coming to power in Azerbaijan forty years ago was also the beginning of the era of National Liberation in the history of the nation. The return of the great leader on June 15, 1993 was the true national liberation of the people. Therefore, our appreciative people celebrate this day as their favorite holiday.

Ədəbiyyat:

“Azərbaycan” qəzeti (2009). 11 iyun.N 125. S.2
Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası (2006). Bakı.
“Xalq qəzeti” (2011). 6 may. N 97. S.7.
Dünyanı heyran qoyan insan (2004). / Buraxılışa məsul. R.Mehdiyev. Bakı, Azərnəşr.
Həsənov, Ə. Müasir beynəlxalq münasibətlər və Azərbaycanın xarici siyasəti. Dərslik. Bakı: Azərbaycan, 2005.
H*eydər Əliyev irsini araşdırma mərkəzi* (2011). Bakı-Brüssel (Azərbaycan-Avropa ittifaqı münasibətləri). Bakı: CBC Polygraphic Production, 413 s.
Əliyev, H. (1997). Müstəqilliyimiz əbədidir: çıxışlar, nitqlər, bəyanatlar, məktublar, müsahibələr. L kitab. Bakı: “Azərnəşr”. 597 s.
Hüseynova, İ. (2008). Heydər Əliyev və Qafqazda sülh prosesi. Bakı, Çaşıoğlu.
Rzayev, R. (2013). Ümumilli liderin hüquqi baxışlarının Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasında təzahürü // Respublika.10 may, N 99. S.8-10.
“Yeni Azərbaycan” (2011). 6 may. S.4.
Əsgərov, Z. (2011). H.Əliyevin xarici siyasət strategiyası və Azərbaycan milli təhlükəsizliyi // Azərbaycan, 7may, s.7.
H.Əliyevin müdrik kəlamları. Təhsil haqqında sayt. https://metro.gov.az/az/Heyd%C9%99r%20%C6%8Fliyev%20%C4%B0li/2597/cemiyyet-tehsilsiz-inkisaf-ede-bilmez

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ REGİONLARINDA TURİZMİN İNKİŞAFINA SOSİAL-MƏDƏNİ AMİLLƏRİN TƏSİRİ

Tural SALIFOV
Azərbaycan Turizm və Menecment Universiteti,
sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent əvəzi
Azərbaycan, BAKI
turalsalıfov@atmu.edu.az

XÜLASƏ

Məqalədə Azərbaycanın regionlarında turizmin inkişaf xüsusiyyətlərini və turizmin dinamik inkişafına təkan verən amillərin araşdırılmasından, beynəlxalq turizmin sosial və mədəni amillərini müqayisəli formada, həmçinin onların yerli sosial-mədəni mühitə olan təsirindən bəhs edilir.

Açar sözlər: turizm, sosial iş, region, əhali, mədəni amil.

THE INFLUENCE OF SOCIO-CULTURAL FACTORS ON THE DEVELOPMENT OF TOURISM IN THE REGIONS OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN

Tural SALIFOV
Azerbaijan Tourism and Management University,
Doctor of Philosophy in Sociology, Assis.Prof.
Azerbaijan, BAKU
turalsalıfov@atmu.edu.az

SUMMARY

The article examines the development characteristics of tourism in the regions of Azerbaijan and the factors that encourage the dynamic development of tourism, the social and cultural factors of international tourism in a comparative form, as well as their impact on the local socio-cultural environment.

Key words: tourism, social work, region, population, cultural factor.

GİRİŞ

Ölkəmizdə turizmin inkişafında sosial-mədəni aspektdə araşdırılması onu göstərmişdir ki, turizmin dinamik inkişafında sosial-mədəni amillərin kifayət qədər nəzərə alınmaması, həm turizm və region əhalisi, həm də yerli şərait üçün böyük problemlərin yaranmasına başlıca səbəbdir. Bu da öz növbəsində turizmin zəifləməsinə, sosial-mədəni və ekoloji problemlərin yaranmasına şərait yaradır. Bu baxımdan, turizmin sosial-mədəni aspektlərinin araşdırılması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Turizmin inkişafında səmərəli məqamlarla yanaşı, təhlükəli məqamlar da vardır. Bu istiqamətdə tədqiq olunan elmi tədqiqatlar müsbət mənfi tendensiyaları araşdırmaq, proqnozlaşdırmaq və tənzimləmək baxımından aktualdır. Belə ki, turizm sahəsində elmi-strateji layihələr olmadan heç bir nailiyyət əldə etmək mümkün deyildir. Turizmin müxtəlif növlərinin inkişafı bir çox elm sahələrinin, incəsənət və sənət növlərinin, iqtisadi bölmələrin aktuallaşmasına və inkişafına maddi-texniki baza yaratdığı üçün onun tədqiqi də müxtəlif sahələr arasında sinergetik əlaqələrin formalaşmasına təkan verir.

Turizmin inkişafı işsizlik probleminin həll olunmasında böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu sektorun dinamik inkişafı işsizliklə bağlı bir çox sosial problemlərin həll olunmasına şərait yaradır.

Xüsusən, ekoloji və aqroturizmin inkişaf etdirilməsi regionlarda sosial-iqtisadi problemlərin həll olunmasına imkan verir.

Turizm müxtəlif xarakterli maneələri dəf etmək iqtidarında olan böyük sosial hadisədir. Azərbaycanda turizmdən bir təbliğat vasitəsi kimi istifadə oluna bilər. Xüsusilə, mədəni turizmin inkişaf etdirilməsi ilə erməni lobbisinin və digər düşmən qüvvələrin Azərbaycan barədə yaratdıqları neqativ sindromları ortadan qaldırmaq, eyni zamanda, Azərbaycanın multikultural bir məkan kimi Beynəlxalq aləmdə imicini yüksəltmək mümkündür.

Turizmin inkişafı yerli şərait və potensiala əsaslandığı üçün Azərbaycanda turizmin tədqiqinin özünəməxsus elmi-nəzəri və metodoloji əsasları formalaşmalı və turizmin inkişafı ilə bağlı konsepsiyalar ortaya qoyulmalıdır. Yerli mütəxəssislərin bu sahədə apardıqları tədqiqatlar qarşıya qoyulan strateji hədəfə dorğu istiqamətlənən mühüm addımlardır.

Ənənəvi enerji növlərinin tükənməsi, alnernativ enerji növlərinin aktuallaşması, təhsil, turizm kimi sahələrin sosial-iqtisadi səmərəliliyinin daima artan xətt üzrə dinamik inkişaf etməsi, alternativ inkişaf modellərinin yaranmasına şərait yaradır. Xüsusilə, bütün aktual inkişaf istiqamətlərini özündə cəmləşdirən və onların inkişafına təkan verən turizmin Azərbaycanda inkişafının təmin olunması, gələcək dünya nizamında özünəməxsus yer almaq perspektivi baxımından aktualdır. Turizmin inkişaf istiqamətlərinin proqnozlaşdırılması və strateji hədəflərin müəyyənləşdirilməsi yolları, ilk növbədə turizmin sosial-mədəni araşdırılmasından keçir.

Turizmin inkişaf etdirilməsi iqtisadiyyatın müxtəlif sahələrinin formalaşmasını və inkişaf etməsini təmin edir. Xüsusilə, Azərbaycanda postneft erasının başlaması və alternativ iqtisadi inkişaf sahələrinin inkişaf etdirilməsinə ehtiyacın ortaya çıxması durumunda turizmin inkişaf etdirilməsi mühüm əhəmiyyətə malikdir.

Azərbaycanda regionların sosial-iqtisadi və sosial-mədəni problemlərinin həllində turizmin böyük əhəmiyyəti vardır. Bölgələrdə turizmlə bağlı inkişafın təmin olunması üçün turizm sahəsi ilə bir çox sosial-iqtisadi layihələrin birgə hazırlanmasını və tətbiqini təmin etmək lazımdır. Bu baxımdan, turizmin sosioloji araşdırmaları böyük əhəmiyyətə malikdir.

Hazırda Azərbaycanda ictimai həyatın bütün sahələrində köklü islahatlar aparılır, düşünülmüş və məntiqli siyasət həyata keçirilir. Turizm sənayesinin inkişafı da diqqət mərkəzində olmaqla bu istiqamətdə əsaslı və beynəlxalq standartlara cavab verən addımlar atılır.

Tədqiqat metodları: Tədqiqat işin yerinə yetirilməsində müqayisəli təhlil, deduksiya və induksiya üsullarından istifadə edilmişdir.

ƏSAS HİSSƏ

Azərbaycanda turizmin müxtəlif sahələrini, xüsusilə sosial-mədəni aspektlərini araşdırmaq üçün statistik materiallar kifayət qədər deyildir. Biz, turizmin inkişafına təsir edən sosial-mədəni amilləri müəyyənləşdirmək üçün Bakıda və Azərbaycanın müxtəlif bölgələrində yerli əhali arasında sosioloji sorğu keçirdik. Əldə etdiyimiz bilgilər bizə problemin araşdırılmasında qismən yardımçı oldu. Bu sahədə daha obyektiv nəticələr əldə etmək üçün müvafiq sahədə bir neçə və daha geniş miqyaslı sosioloji araşdırmaların aparılmasına ehtiyac vardır.

Turizmin inkişafı şübhəsiz sosial problemlərin həllində müsbət rol oynayır. Azərbaycanda turizmin inkişafı üçün münbit sosial-mədəni baza mövcuddur. Bir tərəfdən əhalinin cinsindən asılı olmayaraq savadlı olması, digər tərəfdən onun tolerant dəyərlərə sahib olması buna şərait yaradır.

İngilis dili ölkə ərazisində geniş şəkildə tətbiq olunur. Bölgələrdə şəhərə nisbətən bu sahədə geriləmə müşahidə olunur. Lakin buna baxmayaraq həm şəhərlərdə, həm də bölgələrdə yerli əhalinin turistlərlə ünsiyyətə girmək və onlarla yaxın təmasda olan bir işlə məşğul olmaq marağı böyük deyildir. Çünki *"Turistlərlə yaxın təmasda olan bir işlə məşğul olmaq istərdinizmi?"* – sualına rəyi soruşulan 103 qadın respondentdən 43 (41,7 %) nəfəri "hə", 60 (58,2 %) nəfəri "yox" cavabını vermişdir. Müvafiq suala rəyi soruşulan 159 kişi respondentdən 78 (49 %) nəfəri "hə", 81

(51 %) nəfəri "yox" demişdir. Respondentlərin əksəriyyətinin yaşı 18-35, təhsil səviyyələri orta-ali, əksərinin gəlirləri 150-400 manat arasında olan və əsasən evli, dini mərasimlərə laqeyd olan insanlardır.

Respondentlərin yarıdan çoxunun turistlərlə bağlı hər hansı bir işdə iştirak etməkdən imtina etməsinin bir neçə səbəbi vardır. Onlardan biri, əksər əhalinin bu sahədən gəlir əldə etmək barədə təsəvvürünün olmaması və real gəlir əldə etməməsi ilə bağlıdır. Turistlərin gəlişindən qadınların təqribən 10%-i, kişilərin isə 30%-dən çoxu gəlirlərinin artdığını göstərirlər. Lakin turizmin iqtisadi və ticari səmərəsini respondentlər cüzi şəkildə hiss edirlər və turizmin inkişafına səbəb olan Avropa Olimpiya Oyunları kimi beynəlxalq tədbirlərin əhəmiyyətini tam mənada dərk edə bilmirlər. Bunun səbəblərindən biri də odur ki, bölgələrdə əhali arasında müvafiq sahədə təbliğat işləri zəif aparılır. Həmçinin, dil və ya digər problemlərlə əlaqədar ünsiyyət qurmaqda çətinlik çəkən insanlar bu kimi münasibətlərdən uzaqlaşmağa çalışırlar. Lakin şəhər yerlərində vəziyyət bir qədər fərqlidir. Xüsusilə, gənclər arasında könüllülər dəstəsinə can atanların sayı çox olmuşdur. Bu sahədə universitetlərin təşkilatçılıq rolu da böyükdür.

Bu sahədə problemlərdən digəri də odur ki, əhali turizmdən gəlir etmək yolunda təcrübəyə malik deyil. Çünki turistlərin təqribən yarısı ticarət mallarının bahalılığından və onların gəlir mənbəyi kimi dəyərləndirilməsindən şikayət edirlər.
Lakin iqtisadi maraqlar bu problemlərin aradan qaldırılmasına şərait yaradır. Yəni dövlət, əhali və turizm obyektləri arasında sosial-iqtisadi əməkdaşlıq turizmin bölgədə uzunmüddətli inkişafına zəmin yaradır.

Turizmin inkişafında qadınların da rolu böyükdür. Sosioloji sorğunun genderoloji təhlili göstərir ki, qadınlar turizm sahəsindən kişilərə nisbətən təqribən 20% az gəlir götürürlər. Halbuki, onların bu sahədən gəlir əldə etmək və bu sahədə iştirak etmək marağı (41,7 %) kişilərdən (49 %) az fərqlənir. İstəklə reallıq arasında fərq, adətən bəzi ənənəvi stereotiplərlə bağlıdır. Qadınların çoxu bu stereotipləri aşa bilmirlər.

Turizmin inkişafı paralel olaraq həm yerli, həm də xarici turistlərin hesabına təmin olunur. Azərbaycanda turizmin inkişaf dinamikası normaldır. Lakin biz ölkəmizi Türkiyə, İspaniya kimi turizm ölkələriylə müqayisə etdikdə, hələ çox işlərin görülməsinin zəruri olduğunu görürük.

Turizmin inkişafı əhalinin sosial problemlərinin həllində özünəməxsus yer tutur. İqtisadi fəaliyyət növləri üzrə məşğul əhalinin turistlərin yerləşdirilməsi və ictimai iaşə sahəsində 2014-cü il göstəricilərinə görə 55,7 min nəfər çalışırdı (21,7 min muzdlu). 2005-ci il göstəricilərinə görə bu rəqəm (25,1 min) iki dəfə artmışdır. 2023-cü ildə isə bu rəqəm 86,9 min nəfər olmuşdur (**DSK.** www.stat.gov.az). Bu rəqəmlər əslində turizm sahəsində çalışan əhalinin sayının dinamik şəkildə artdığını və turizmin sosial sahədə tədricən özünəməxsus yer tutduğunu göstərir (**DSK.** www.stat.gov.az). Lakin turistlərin yerləşdirilməsi və ictimai iaşə sahəsində 2023-cü ildə iqtisadi fəaliyyət növləri üzrə muzdla işləyən kişilərin sayı 57805 (68,9 %) nəfərdirsə, qadınların sayı 6429 (31,1 %) nəfərdir (DSK. www.stat.gov.az). Qadınların turizm sahəsində fəaliyyətinin kişilərə nisbətən xeyli aşağı olması, bu sahədə də gender balansının pozulduğunu təsdiq edir.

Azərbaycanda turizmin inkişafı üçün turistlərə xidmət səviyyəsinin yüksəldilməsinə və turistlərlə yerli əhalinin sosial-iqtisadi və mədəni münasibətlərinin yüksək səviyyəyə qaldırılmasına ehtiyac vardır. Məhz, bu amil turistlərin gəlişinə təsir edən əsas amil kimi, həm də turizmdən gələn gəlirlərin artımına, iqtisadiyyatın və ticarətin inkişafına müsbət təsir göstərir. Tərəflər arasında qurulan sosial-mədəni münasibətlər hər iki tərəfin mədəni baxımdan inkişafını təmin edir.

Turizm Azərbaycan üçün yeni bir hadisədir. Bu səbəbdən onun inkişafı ilə bağlı müəyyən sosial-mədəni problemlərin ortaya çıxması labüddür. Lakin Azərbaycanı ziyarət edən turistlər daima azərbaycanlıların tolerant, qonaqpərvər və gülərüz bir xalq olduğunu xüsusi olaraq vurğulayırlar. Məhz, bu milli keyfiyyətlər ölkədə turizmin inkişafı üçün əsas şərtdir. Bizim apardığımız araşdırmalar da bunu təsdiq edir. Çünki rəyi soruşulan xarici respondentlərin əksər

hissəsi Azərbaycanda ən çox onun təbiəti və insanlarının xoşlarına gəldiyini, yerli insanların qonaqpərvərliyini, mədəniliyini və səmimiliyini xüsusi olaraq qeyd edirlər.

Turizmin inkişafının siyasi səmərəsi də böyükdür.Azərbaycan öz daxili mədəniyyətini və tarixi gerçəklərini tanıtmaqla beynəlxalq aləmdə tanınır. Azərbaycanda son on ildə yeni istehsal və xidmətlərin meydana çıxmasında, yeni iş yerlərinin açılmasında, istehlak qabiliyyətinin artmasında, turizmin elmi pedaqoji skrukturunun formalaşmasında, ümumi təhsil səviyyəsinin artmasında və digər bu kimi sosial-iqtisadi və sosial-mədəni sahələrin inkişafında turizmin özünəməxsus yeri olduğunu təqdim etdiyimiz statistik materiallar da təsdiq edir.

Azərbaycan ərazisi qədim tarix və mədəniyyətə malik olduğu üçün, əsasən neolit dövründən bu günə kimi bütün ardıcıl tarixi dövrləri əks etdirən zəngin tarixi-mədəni abidələrlə, müasir dövrdə ənənəvi mədəniyyəti yaşadan xalq sənəti növləri, milli məxbəxi ilə zəngindir. Azərbaycan xalqının həyat tərzinə çevrilən tolerantlıq və ölkə ərazisində mövcud olan multukultural mühit, əslində bu zəngin mədəniyyət tarixinin sosial-mədəni davranış normalarında inikasıdır. Çünki Azərbaycan ərazisində tarixən kök salan mədəni müxtəliflik vahid milli şüurun formalaşmasına öz təsirini göstərmişdir. Bu baxımdan, insanların dünyagörüşü, milli-mədəni şüuru mədəni turizmin inkişafında əsas rolu oynayır. Bizim yerli əhali və əcnəbi turist respondentləri arasında keçirdiyimiz sorğular da bunu təsdiq edir.

Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin ölkədə keçirdiyi bir sıra beynəlxalq konfrans və festivalların turizmin inkişaf etdirilməsi baxımından böyük əhəmiyyəti vardır. Bunlar bir tərəfdən milli-mənəvi dəyərlərin inkişaf etməsinə, digər tərəfdən də mədəni turizmin inkişafına şərait yaradır. Çünki milli-mənəvi dəyərləri, milli özünəməxsusluğu inkişaf etdirmədən hər hansı mədəni turizmdən bəhs etmək absurddur. Son illər 100-dən çox mədəniyyət sarayının, 219 muzeyin, 35 rəsm qalereyasının, 25 dövlət teatrının, 3161 kitabxana-informasiya sahəsinin maddi-texniki bazası müasir tələblər səviyyəsində bərpa olunmuş, muğam sahəsində yeni istedadlar aşkar edilmiş, xalq sənətkarlığı və mədəni irsimizin müxtəlif sahələri inkişaf etdirilmişdir.

Bakıda Ümumdünya Mədəniyyətlərarası Dialoq Forumunun keçirilməsi və ölkədə multikulturalizm siyasətinin tətbiqi Azərbaycanda turizmin inkişafı üçün münbit zəmin hazırlamışdır. Prezident İlham Əliyev demişdir: "Əsrlər boyu bütün mədəniyyətlər, dinlər və etnik qrupların nümayəndələri Azərbaycanda bir ailə kimi yaşamışlar. Bu, bizim böyük sərvətimizdir. Azərbaycan kimi ölkələrin nümunəsi yaxşı göstəricidir ki, multikulturalizm yaşayır və biz müsbət meylləri stimullaşdırmalıyıq" [http://www.fhn.gov.az/newspaper].

Turizmin inkişafında əhalinin mədəni səviyyəsi müsbət baxımdan təsir göstərdiyi kimi, turizm əhalinin mədəni səviyyəsinin yüksəlməsinə də şərait yaradır. Turizmin inkişafına mənfi təsir göstərən bu psixoloji durumun ortadan qaldırılması üçün, xüsusən bölgələrdə maarifləndirmə sahəsində əlavə işlərin görülməsinə ehtiyac vardır [tourism.edu.az/2015/images/media/pages/res].

Azərbaycana gələn turistlərin bir qismi ölkədəki mədəni müxtəlifliyi dəyərləndirir və tarixi-mədəni abidələrə maraq göstərdiyini bildirir. Eyni zamanda, azərbaycanlıların qonaqpərvər, səmimi və mədəni insanlar olduğunu qeyd edirlər (cədvəl 6). Lakin sorğulardan məlum olur ki, xarici turistlərin bir qismi Azərbaycan mədəniyyəti ilə yaxın təmas qura bilmir və ya subyektiv səbəblərdən buna cəhd göstərmir. Məhz, turizmin inkişafı hər iki tərəf arasında meydana çıxan problemlərin əksəriyyətini ortadan qaldırır və onların sosial-mədəni baxımdan tənzimlənməsinə şərait yaradır.

Mədəni turizmin inkişafı turizmin bütün növlərinin iqtisadi sabitliyinin təmin olunmasına şərait yaradır. Çünki digər turizm növlərindən fərqli olaraq mədəni turizmdə mövsümilik yoxdur. Yəni, ölkənin tarixi-mədəni abidələri ilə yaxından tanış olmaq istəyən turistlər ilin istənilən fəslində bu yerləri ziyarət edirlər. Lakin bu abidələrin beynəlxalq standartlara uyğun şəkildə təqdim olunması işinin təşkil olunmasına böyük ehtiyac vardır. Müxtəlif sahələri təmsil edən alimlərin bu işə cəlb olunması və abidələrin tarixi, təyinatı ilə bağlı məsələlərə aydınlıq gətirilməsi və onların

pasportlaşması, UNESCO-nun Maddi-Mədəni İrs siyahısına düşən abidələrimizin (İçərişəhər, Qız qalası, Şirvanşahlar sarayı, Qobustan) qorunması və yeni abidələrin bu siyahıya əlavə etdirilməsi, bu yerlərə maraqlı turist marşrutlarının təşkil olunması, bu abidələri təbliğ edən film və kliplərin çəkilməsi və digər işlər vacib məsələlərdəndir. Bu sahədə Dövlət və Turizm Agentliyi bir çox işlər görmüş və görməkdədir.

Bölgədə sosial-mədəni durumun qorunub saxlanılması və inkişafı, paralel şəkildə mədəni turizmin inkişafının təmin edilməsi ilə əlaqədar bir neçə tövsiyə irəli sürmək olar:

- Azərbaycanın qədim tarix və mədəniyyətini, azərbaycanlıların tolerant və mədəni bir xalq olduğunu dünyaya göstərmək üçün mədəni turizmin əhəmiyyəti böyükdür.
- Mədəni turizm ölkədə multikultural mühitin daha da inkişaf etməsinə və dolayısıyla Azərbaycanın digər dünya ölkələri ilə yaxın mədəni-siyasi münasibətlər qurmasına şərait yaradır.
- Mədəni turizm ölkədə müxtəlif sənət, incəsənət növlərinin inkişafına və milli mədəniyyətin zənginləşməsinə zəmin yaradır.
- Mədəni turizm ölkədə müxtəlif elm sahələrinin və təhsilin inkişafına, əcnəbi dil bilgisinin artmasına təkan verməklə sivilizasiyon tərəqqini sürətləndirir.
- Mədəni turizm ölkədə multikultural düşüncənin, tolerantlığın və ümumi mədəni səviyyənin irəliləməsinə şərait yaradır.
- Mədəni turizm ölkədə müxtəlif abidələrin, muzeylərin, infrastrukturun bərpa olunmasına və yaradılmasına şərait yaradır.
- Turizmdən gələn gəlirlərin böyük hissəsi yerli xalqın sosial-mədəni, sosial-iqtisadi problemlərinin həllinə, həmçinin yerli təbii, sosial-mədəni durumun təkmilləşməsinə yönəldilməlidir.

Azərbaycanda turizmin sosial amillərə və sosial amillərin turizmə təsirinin təhlili əsasında irəli sürülən təklif və tövsiyələr:

- Bölgədə orta və yüksək səviyyəli turizmi cəlb edən Türkiyə və az gəlirli turistləri cəlb edən Gürcüstan ilə rəqabət aparmaq üçün, təhlükəli qeyri-müəyyən durumdan çıxaraq turizm sahəsində konkret strateji tədbirlər görülməli və bölgədə bənzəri olmayan yeni ekoloji turizm növlərini inkişaf etdirməli və bu sahədə olan innovativ ideyalar həyata keçrilməli ;
- Əksər turistlərin təhlükəsizlik səbəbindən yanlız qonaq evlərində, mehmanxanalarda yerləşdiyini nəzərə alaraq, bütün gəlir qruplarına aid olan əcnəbi və yerli turistlərin tələblərinə, imkanlarına uyğun qonaq evləri, mehmanxanaların sayı artırılmalı;
- Cəmiyyətdə sosial birlik və həmrəyliyi inkişaf etdirmək məqsədilə sosial turizmin təkmilləşməsi istiqamətində müəyyən layihələr hazırlanıb həyata keçirilməli;
- Turizmdə müxtəlif dini inanc və mədəniyyət nümayəndələrinin təmsil olunduğunu nəzərə alaraq, onların identikliyinə toxunan hər hansı bir mənfi hal araşdırılıb ortadan qaldırılmalı və onların sərbəstliyi üçün multikultural, tolerant şərait yaradılmalı;
- Turizmdə gəlir baxımından ali savadlı insanların daha fəal iştirak etdiyini nəzərə alaraq, turizm xidmət sahəsinin mədəni səviyyəsinin yüksəldilməsinə və mədəni-intellektual tədbirlərin artırılmasına xüsusi diqqət yetirilməli;
- Kütləvi turizmdə gənclərin fəal təmsil olunduğunu bilərək, Azərbaycanda turizmin inkişafında 18-45 yaş həddində olan turistlərin tələb və maraqları nəzərə alınmalı, onların az və orta gəlir səviyyələrinə uyğun ektremal, əyləncəli və digər bu növ fəal turizm növlərini inkişaf etdirməli;
- Turizmin inkişafının ilk növbədə bölgələrdə aqrar sahənin, fermer təsərrüfatının inkişaf etdirdiyini və yeni iş yerlərinin açılmasını təmin etdiyini nəzərə alaraq, bölgələrdə bütün

sosial-iqtisadi inkişaf planlarının turizm ilə əlaqəli şəkildə həyata keçirilməsini təmin edən koordinasiya mərkəzləri yaradılmalı;

- Bölgələrdə ekoloji turizmi yaratmaq üçün, turizmin inkişafını yerli əhalinin iştirakı ilə təmin etməli və bu sahədə əhalinin maddi-mənəvi maraqlarına cavab verməli;
- Azərbaycanda turizmin müxtəlif sahələrinin, xüsusilə sosial-mədəni aspektlərinin sosioloji araşdırılması artırılmalıdır.

NƏTİCƏ

Azərbaycanın regionlarında turizmin inkişafı üçün turistlərə xidmət səviyyəsinin yüksəldilməsinə və turistlərə yerli əhalinin sosial-iqtisadi və mədəni münasibətlərinin yüksək səviyyəyə qaldırılmasına ehtiyac duyulur. Bu baxımından turistlərin gəlişinə təsir edən əsas amil kimi, eyni zamanda turizmdən gələn gəlirlərin artımına iqtisadiyyatın və ticarətlər şəbəkələrinin inkişafına təsir göstərəcəkdir.

Turizm, xüsusilə turizm sosiologiyası elmi baxımdan gənc sahə olduğu üçün, onun kateqorial aparatı hələ yetərincə formalaşmamışdır. Bu baxımdan, turizmin elmi anlayışları ilə bağlı elmi ictimaiyyətdə geniş diskussiyalar, mübahisələr davam etməkdədir. Lakin bu sahədə aparılan hər bir yeni elmi tədqiqat işi turizm elminin formalaşmasına və inkişafına təkan verir. Ölkəmizdə turizm sahəsində aparılan tədqiqat işləri Azərbaycanda turizmin elmi-nəzəri əsaslarının formalaşmasına və onun bazasında praktiki fəaliyyətlərə şərait yaradır.

Turizmin inkişafına təsir edən amillərin nəzəri əsaslarının tədqiqi göstərir ki, turizm hərtərəfli inkişafa əsaslanan və eyni zamanda, hərtərəfli inkişafı tənzimləyən bir sektordur. Yəni konkret bir strateji layihə olmadan və bu layihə dövlət tərəfindən hərtərəfli şəkildə dəstəklənmədən turizmin inkişafına nail olmaq mümkün deyildir. Xüsusilə, bu sahədə yerli şəraiti, insanları dərindən bilən və turizmin inkişafına təsir edən amilləri önə çıxararaq dəyərləndirməyi bacaran peşəkar turizm kadrlarına böyük ehtiyac vardır.

Azərbaycanda turizm və onun inkişafına təsir edən sosial-mədəni və digər əsas amillər ətraflı tədqiq olunur. Azərbaycanda turizmin inkişafına təsir edən sosial-mədəni amillərin tədqiqi ilə bağlı keçirilmiş sosioloji sorğu materillarının təhlilinə, eyni zamanda Dövlət Statistika Komitəsinin statistik materiallarına və yerli tədqiqatlara əsaslanır. Biz, Bakı şəhərində və Azərbaycanın müxtəlif rayonlarında xarici turistlər arasında, həmçinin Bakı şəhərində və Azərbaycanın müxtəlif rayonlarında yerli əhali arasında keçirilən sosioloji sorğunun nəticələri əsasında müəyyən qənaətlər əldə etdik. Apardığımız sosioloji sorğunun gender meyarları, demoqrafiya, sosial-iqtisadi vəziyyət, təhsil və ailə səviyyəsi baxımından təhlili və aparılan tədqiqatların sistemli analizi, Azərbaycanda turizmin inkişafına təsir edən sosial-mədəni amilləri və turizm bölgələrinin potensialını, mövcud problemlərini müəyyənləşdirməyə imkan yaratdı.

Ümumiyyətlə, hər bir ölkədə turizm sənayesinin inkişafı, həmin ölkənin iqtisadiyyatının inkişafına fayda gətirməklə yanaşı, bu ölkənin sosiomədəni səviyyəsinin yüksəlməsinə stimul verir.

Ədəbiyyat:

Azərbaycan Respublikası regionlarının sosial-iqtisadi inkişafı. Dövlət proqramı (2004-2008). (2008). ARDSK-nin materialları. Bakı, 584 s.

Azərbaycan Respublikası regionlarının sosial-iqtisadi inkişafı. Dövlət proqramı (2009-2013). (2010). Bakı, 436s.

Azərbaycan Respublikasında 2002-2005-ci illərdə turizmin inkişafına dair Dövlət proqramı. (2002). Azərbaycan Respublikası Prezidentinin fərmanı. Bakı, 27 Avqust. 2002-ci il.

Azərbaycan Respublikasının turizm haqqında qanunu. (2000). Bakı. "Qanun", Azərbaycan. Bələdçi kitabı. 256s.

Azərbaycanda turizm və onun təbliğində kitabxanaların rolu: metodik tövsiyələr.(2011). /İxtis. red. və bur. məs. K.Tahirov; tərt. ed. A.Abdullayeva; red. M. Cəfərova/. M.F.Axundov adına Azərbaycan Milli Kitabxanası, Bakı, 102 s.

Akın, A.T. (1975). Bazı yönleriyle ABD turizmi ve Cornell Universitesi otel yöneticiliği bölümü. Ankara

Avcıkurt C. (2007). Turizm Sosyolojisi: Turist-Yerel Halk Etkileşimi, Detay Yayıncılık, Ankara.

Berber, Ş. (2003). Sosyal Değişme Katalizörü Olarak Turizm ve Etkileri. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Sayı: 9, s.205-222.

Doğan, H. Z. (2004). Turizmin Sosyo-Kültürel Temelleri. Detay Yayıncılık, 2. Baskı, Ankara.

Гулиев, Н.А. Кулагина Е.В. (2003). Реклама в социально-культурном сервисе и туризме «Огис» Омск 90s.

Moore, A. (1985). Rozanzerusu is Los Angeles: An anthropological inquiry of Japanese tourists. Annals of tourism research. 12 (4). s. 619-643.

Nettekoven, L. (1979). Mechanismus of intercultural interaction. Tourism: passport to devolopment. Ed. By Kadt E. Oxford University. Press. 265-284.

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ ALİ TƏHSİL SİYASƏTİNİN PRİNSİPLƏRİ VƏ ONLARIN ALİ TƏHSİL MÜƏSSİSƏLƏRİNDƏ TƏHSİL ALAN TƏLƏBƏLƏR ÜZƏRİNDƏ GÖSTƏRDİYİ TƏSİRLƏR

Bəsdi ŞƏMİYEVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosial Elmlər və psixologiya fakültəsi, Sosiologiya kafedrasının doktorantı,
Azərbaycan, BAKI
basti.shamy@gmail.com

XÜLASƏ

Azərbaycanda təhsilə verilən dəyər hər zaman göz qabağında olmuşdur. Bunun nəticəsidir ki, təhsilin faziləsizliyinin təmin edilməsi, dünyəvi və milli dəyərlərinin qorunması, onun dünya standartlarına uyğunlaşdırılması Azərbaycan Respublikasının təhsil siyasətinin əsas mahiyyətini təşkil edir. Ölkəmizdə təhsil sahəsinə mühüm əhəmiyyətli strateji sahə kimi yanaşılması, fasiləsiz,milli təhsil konsepsiyasının həyata keçirilməsi və milli bəşəri inteqrasiyanın təhsilə tətbiq edilməsi də Azərbaycan Respublikasında təhsil siyasətinin nə dərəcədə önəmli olduğunu bir daha sübut edir. Bunlar da öz növbəsində təhsilin idarə edilməsi qarşısında hər zaman yeni tələblər yaradır. Bu yöndə təhsil siyasətində pedaqoji prosesi, hadisə və obyektlərə yönəlik rəhbərlikdə özünəməxsus qanunauyğunluqları nəzərə almaq vacibdir. Bu kimi məsələləri nəzərə alaraqdan deyə bilərik ki, təhsil sistemində idarəetmənin təmin edilməsi həmin müəssisələrdə təhsil alan tələbələrin davranışlarına da xüsusi olaraq təsir göstərir. Əks təqdirdə təlim-tərbiyə prosesinin təşkilində hər zaman ciddi nöqsanlar ortaya çıxır.

Açar sözlər: təhsil strategiyası, iqtisadi inkişafa maneə, müəllim hazırlığı, təhsil siyasəti.

THE PRINCIPLES OF THE HIGHER EDUCATION SYSTEM OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN AND THEIR EFFECTS ON STUDENTS STUDYING IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Basdi SHAMIYEVA
Baku State University,
Faculty of Social Sciences and Psychology, Doctoral student of the Department of Sociology,
Azerbaijan, BAKU
basti.shamy@gmail.com

SUMMARY

The value given to education in Azerbaijan has always been obvious. As a result of this, ensuring the quality of education, protecting secular and national values, and adapting it to world standards constitute the main essence of the education policy of the Republic of Azerbaijan. Treating education as an important strategic field in our country, implementing the concept of continuous, national education and applying national human integration to education prove once again how important education policy is in the Republic of Azerbaijan. These, in turn, always create new demands for education management. In this direction, it is important to take into account the unique regularities in the pedagogical process, event and object-oriented management in education policy. Taking into account such issues, we can say that the provision of management in the educational system has a special effect on the behavior of students studying in those institutions. Otherwise, there are always serious deficiencies in the organization of the training process.

Key words: educational strategy, an obstacle to economic development, teacher training, educational politics.

GİRİŞ

Təhsil sistemi ölkədəki bütün təhsil müəssisələrinin bütünüdür. Buraya çoxlu sayda təhsil müəssisələri daxildir: məktəbəqədər təhsil müəssisələrindən tutmuş təhsil akademiyalarına qədər. Təhsil sistemi üstqurum hadisəsidir və bəzilərinə güclü təsir göstərir. O, tarixi şəraitdən, cəmiyyətin iqtisadi əlaqələrinin xarakterindən, elmi-texniki tərəqqidən və sosial tələbatdan asılı olaraq dəyişir. Təhsil sistemi cəmiyyətin strateji məqsədi kimi mühüm rol oynayır. Ölkədə mümkün stabilliyi qurmaq və qorumaq və eləcə də, davamlı inkişafını təmin etmək məqsədilə təhsil sistemində mövcud sistem və onun uyğun formata prinsiplərə uyğun formada idarəedilməsi də mühüm önəm kəsb edir. Təhsili idarəetmənin obyektinə bütün təhsil sistemi, o cümlədən tədris, elmi-tədqiqat və məktəbdənkənar uşaq müəssisələri, təhsil şöbələri və s.daxildir [Süleymanova, 2014:45]. Prosesin özünə aydınlıq gətirsək bu təhsil prosesinin idarəolunması və düzgün istiqamətdə yönləndirilməsi üçün nəzərdə tutulan əsas amillər, strategiyalar və təşkilati quruculuğunu və təhsildə olan mövcud qanunvericilik və siyasi qaydalara riayət etməklə onun prinsiplərinin davamlılığını və tətbiqini gücləndirməkdir. Təlim, tərbiyə və təhsil prosesi dövlət tərəfindən tənzimlənən təhsil sistemi, dövlətin qeydiyyata aldığı ictimai təşkilatlar, ayrı-ayrı vəzifəli şəxslər, eləcə də ölkəmizdə fəaliyyət göstərən özəl müəssisələrdə rəhbərləri tərəfindən idarə olunur. “Təlim, tərbiyə və təhsil” prosesinin özünə xüsusi aydınlıq gətirsək və bu idarəedici faktorları ayrı ayrılıqda açıqlasaq, bu terminlər geniş bir təhsil sistemini və təhsilin bütün aspektlərini əhatə edir. Bu işin içində olan təşkilatlar, şəxslər və qurumlar bu prosesin bir hissəsini təşkil edirlər.

Təhsil sisteminin prinsiplərin bəhs etməzdən əvvəl,gəlin, təhsil sistemi nədir və mahiyyəti nədən ibarətdir kimi suallara cavab tapmağa çalışaq. Öncəliklə, təhsil sistemi ümumilikdə bir ölkədə mövcud olan və tətbiq edilən bütün təhsil məsələlərindən və qurum və müəssisələrinin cəmi olaraq nəzərdə tutulur. Bu sistemə məktəblər, universitetlər, texniki və peşə təhsili müəssisələri, eləcə də, təhsil qanunları və siyasətləri daxildir. Təhsil sistemi bu qurum və müəssisələrdə təhsil alanlara, yəni şagirdlərə və tələbələrə bilik,bacarıq və dəyərlərin ötürülməsi üçün təşkil edilmiş bir prosesdir. Və təhsil sistemi də özlüyündə bir çox komponentlərdən ibarətdir. Bunlara misal kimi biz formal təhsil, qeyri-formal təhsil, təhsil müəssisələri və qurumları, təhsilə dair qanunlar və siyasətlər, təhsil proqramarı və kurikulumları göstərə bilərik. İndi isə bu komponentləri biraz daha dərində öyrənək. Belə ki, formal təhsil dedikdə biz məktəblər, kolleclər, universitetlər kimi rəsmi qurumlar tərəfindən verilən təhsili nəzərdə tuturuq. Qetri-formal təhsil dedikdə isə biz, kitabxanalar, muzeylər və icma mərkəzləri kimi qeyri-rəsmi qurumlar tərəfində verilən təhsili nəzərdə tuturuq. Təhsil müəssisələri, bizim daha öncə də qeyd etdiyimiz kimi məktəbəqədər təhsil müəssisələri, ibtidai məktəblər, orta məktəblər, peşə təhsili müəssiləri və ali təhsil müəssilərini əhatə edir. Təhsil qanunlari və siyasətləri təhsilin necə təşkil olunacağını və idarəediləcəyini müəyyən edən qanunvericilik və siyasi sənədləri özündə əks etdirir. Təhsil proqramları və kurikulumlar isə müxtəlif fənlər üzrə tədrisin təkili üzrə proqram və tıdris texnologiyalarını əhatə edir. Qeyd edilən bütün bu komponentlər əslində qarşılıqlı olaraq fəaliyyət göstərir və birlikdə işləyərək təhsil prosesini təşkil edir və eyni zamanda cəmiyyətin bilik və mədəniyyət səviyyəsini yüksəltməyə xidmət edir.

Azərbaycan Respublikasının Təhsil Qanununa görə təhsil sisteminin başlıca vəzifələri “Dərin və hərtərəfli biliyə, bacarığa, praktik hazırlığa, yüksək mədəniyyətə, məsuliyyət hissinə, mütərəqqi dünyagörüşünə malik olan və onu daim inkişaf etdirməyə çalışan şəxsiyyət formalaşdırmaq, soykökünə,... xalqımızın milli, əxlaqi, humanist, mənəvi-mədəni dəyərlərinə dərindən yiyələnən,... biliyinə, əxlaqi-mədəni keyfiyyətlərinə, demokratikliyinə görə yüksək səviyyəli vətəndaşlar yetişdirmək,... Azərbaycanı dünyanın ən inkişaf etmiş demokratik dövlətlərindən birinə çevirməyə qadir olan insan tərbiyə etməkdir” [Azərbaycan Respublikasının Təhsil Qanunu, 1992:6].

Beləliklə ölkəmizdə qurulan və siyasəti aparılan təhsil sisteminin əsasını və ən önəmli vəzifəsini yeni Respublika quruculuğunu uğurlu bir şəkildə reallaşdıracaq insan, vətəndaş və şəxsiyyət yetişdirib, tərbiyə edib, formalaşdırmaq təşkil edir. Və bu məqalədə də biz ülvi vəzifəyə xidmət edən təhsil sisteminin təkmilləşdirilməsi problemlərini araşdıracaq və onların tətbiqində atılan yalnış addımlardan tutmuş, bu addımlara səbəb olan vəziyyətləri araşdırmağa çalışacağıq. Təhsilin idarəedilməsinin düzgün həyata keçirilməsində bizə faydalı xidmət göstərən vasitələrdən biri də təhsil proqramlarıdır.

Təhsil proqramları ölkəmizin bir çox təhsil müəssisələrində təhsil sisteminin düzgün qurulması üçün formalaşdırılır və bir təhsil müəssisəsində təhsil alarkən tələbələrə və ya təhsilalanlara verilən təlim və tədris proqramlarını ifadə edir. Bu proqramlar ümumilikdə hər bir müəssisənin təhsil məqsədləri və təhsilalanların tələbləri ilə uyğunlaşdırılır.

Təhsil proqramları, fərqli səviyyələrdə (məktəb, kollec, universitet və.s kimi) və müxtəlif sahələrdə təhsil almanı təşkil edir. Bu proqramlar təhsil müəssisəsinin missiyasına, müəyyən tələbçi qruplarına uyğunlaşdırılıraq təşkil edilir və proqramların tərkibinə müxtəlif fənnlər, laboratoriya işləri, seminarlar və digər təhsil tədbirləri daxil ola bilər. Həmçinin, təhsil proqramları öyrənilən sahənin texniki və praktiki təlimatını, tədqiqat və proyekt işini də özündə ehtiva edə bilər. Təhsil proqramları təhsilalanlarin təhsil və peşəkar inkişafını dəstəkləmək məqsədi ilə hazırlanır.

Təhsil sisteminin idarəsi ilk növbədə onun quruluşuna uyğun aparılır ölkəmizdə təhsil sisteminin quruluşuna məktəbəqədər tərbiyə, ümumtəhsil (ibtidai, əsas, orta təhsil), peşə-ixtisas təhsili (texniki peşə,orta ixtisas, ali təhsil) və diplomdan sonrakı hazırlıq təhsili: stajkeçmə, ordinatura və s., magistratura, doktorantura, məktəbdənkənar təlim və tərbiyə, sərbəst təhsil, ixtisasartırma və kadrların yenidən hazırlanması daxildir [Cahangirov, 2021:57].

Bu quruluşa uyğun olaraq idarə edilməsi üçün xüsusi qaydalar müəyyən edilir. Və təhsilin idarəolunması ilk növbədə Təhsil Qanunu,daha sonra müvafiq qanunvericilik aktları, xüsusi əsasnamələr və sonda təhsil müəssisələrinin öz daxili nizamnamələri ilə tənzimlənir.

Təhsil sisteminin idarə edilməsində başlıca subyekt kimi Azərbaycan Respublikası və onun Elm və Təhsil Nazirliyi, habelə yerli təhsil orqanları çıxış edir. İdarə olunmada əsas strategiyanı ölkə prezidentinin rəhbərliyi altında Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabineti müəyyənləşdirir və

- Təhsil Qanunu və s., bunun kimi sənədlərin icrasına nəzarət edir.
- Təşkilati struktur baxımından təhsil sisteminin idarə edilməsində aparıcı rol oynayır.
- Təhsil üzrə dövlət idarə strukturlarını yaradır və onlara rəhbərlik edir.
- Təhsil müəssisələrinin yaradılması, yenidən təşkili və ləğvi qaydalarını müəyyən edir.
- Peşə-ixtisas təhsili müəssisələrini yaradır və ləğv edir.
- Peşə-ixtisas üzrə ixtisasları müəyyən edir və sosial sifarişlərdən asılı olaraq yenidən açmaya nəzarət edir.
- Dövlət təhsil standartlarını müəyyən edir və bu təhsil sənədlərinin bu standartlara uyğun olmasına nəzarət edir və s., bunun kimi göstərilən məsələləri yerinə yetirir.

Ölkəmizdə təhsilin təşkili və idarəsindən məsul qurum, bildiyimiz kimi, Elm və Təhsil Nazirliyidir. O, ölkəmizdə təhsil sektorunda mərkəzi idarəetmə orqanı olmaqla bərabər təhsil sahəsində mövcud sistemi nizamlayır, təhsil sahəsində vahid dövlət siyasətini hazırlanmasında iştirak edir və aşağıdakı mesleleri həll edir.

- Təhsil sahəsində olan mövcud qanunvericiliyin icra olunmasına və təhsikdа dövlət standartlarının düzgün icrasına nəzarət edir.
- Təhsil sistemi üçün lazım olan informasiya sistemini təşkil edir.

- Təhsil müəssisələrinin orqanlarının normal fəaliyyətini təmin etməyə qadir olan sistem formalaşdırır.
- Mülkiyyət formasına baxmayaraq butuj təhsil müəssisələri üçün eyni tipdə olan əsasnamələrin, təhsil planının, xüsusi proqramların, ayrı-ayrı dərs vəsaitlərinin və tədris-metodiki materialların hazırlanmasını təşkil edir, və təlim-tərbiyə müəssisələrinə digər lazimi köməkliyi göstərir.
- Təhsil müəssisələrinin maliyyələşdirilməsinin normalarını müəyyən edir.
- Səlahiyyətləri çərçivəsində təhsil müəssisələrinin təşkili, yenidən təşkili və ləğvi məsələlərini həll edir.
- Təhsil müəssisələrinin açılması üçün lisenziya verir.
- Təhsil müəssisələrinin açılması və ya bağlanması üçün vəsaiət qaldırır.

Qeyd etdiyimiz məsələlər zəminində nazirlik təhsil sahəsində yarana biləcək hər bir növ problemlərin həllində fəallıq göstərir və ümumi intizama nəzarət edir. Bu da öz növbəsində idarəetmə sahəsində fəal orqanlardan biri olmağına şərait yaradan faktorlardan biridir.

Azərbaycanda təhsilə verilən dəyər hər zaman göz qabağında olmuşdur. Bunun nəticəsidir ki, təhsilin faziləsizliyinin təmin edilməsi, dünyəvi və milli dəyərlərinin qorunması, onun dünya standartlarına uyğunlaşdırılması Azərbaycan Respublikasının təhsil siyasətinin əsas mahiyyətini təşkil edir.

Ölkəmizdə təhsil sahəsinə mühüm əhəmiyyətli strateji sahə kimi yanaşılması,fasiləsiz,milli təhsil konsepsiyasının həyata keçirilməsi və milli bəşəri inteqrasiyanın təhsilə tətbiq edilməsi də Azərbaycan Respublikasında təhsil siyasətinin nə dərəcədə önəmli olduğunu bir daha sübut edir. Bunlar da öz növbəsində təhsilin idarə edilməsi qarşısında hər zaman yeni tələblər yaradır. Bu yöndə təhsil siyasətində pedaqoji prosesi, hadisə və obyektlərə yönəlik rəhbərlikdə özünəməxsus qanunauyğunluqları nəzərə almaq vacibdir.

Müasir dövrdə təhsil hər şeydən qabaq dövlətin strateji -ideoloji siyasətinə xidmət edən və bu səbəbdən dolayı prioritet sayılan bir sahədir [Həmidov, 2007:34].
Bu kimi məsələləri nəzərə alaraqdan təhsil siyasətinin əsas prinsiplərini vurğulamaq istərdim:

- təhsil dövlət və ictimai səviyyə daşıyır, belə ki, təhsilin təmin edilməsində dövlət birbaşa çıxış edir və buna tabe qurumlar da birbaşa dövlət qarşında hesabatlıdırlar. (Hümeyr Əhmədov,2010,56) Belə ki, təhsil müəssisələri, onların maddi-texniki təchizatı, təhsilin məzmunu dövlət tərəfindən tənzimlənir. Ancaq bu digər özəl qurumların fəaliyyətini heç bir halda məhdudlaşdıran bir hal almır, əksinə onların qarşılıqlı fəaliyyətinə təkan verir.

- dövlət təlim-tərbiyə müəssisələrində təhsilin dövlət hesabına təmin edilməsi və hər bir vətəndaş üçün bunun əlçatan olması. Azərbaycanda təhsil pulsuz xarakter daşıyır. Ödənişli əsaslı təhsilin xüsusiyyətləri də dövlət tərəfindən tənzimlənir.

- təhsilin humanist səciyyə daşıması və humanitarlaşdırılması. Yəni hər bir şagirdin öz daxili yaradıcılığına, qabiliyyətinə və imkanına görə təhsil almaq hüququ təmin edilir.

- təhsilin dünyəviliyi. Bu prinsip təhsilin ölkəmizdə qanunun əsasını təşkil edən Konstitusiya ilə təsbit olunmuş mahiyyəti ilə tənzimlənir və onun müasir respublika quruculuğu xəttini tamamlayır.

- təhsildə hüquq bərabərliyi. Bu təhsil sisteminin demokratikliyini təmin edir. Yəni Azərbaycan təhsili burada yaşayan hər kəsin üzünə açıqdır və hər bir vətəndaşın,o cümlədən hər iki cinsdən olanların hüquq bərabərliyi təbiidir.

- təhsildə siyasi partiyalılığın yolverilməzliyi. Ölkəmiz çoxpartiyalı, liberal və demokratik bir ölkədə olaraq hər kəsin siyasi fəaliyyət azadlığını təmin edir. Amma bu siyasi düşüncənin təhsil sahəsində rahatlıqla aşılana və ya təbliğ oluna biləcəyi mənasını vermir və təhsil sahəsində siyasi müdaxilə yolverilməzdir.

Təhsilin prinsiplərindən danışarkən təhsildə dövlət siyasətinin prinsiplərini də vurğulamaq düzgün olardı. Belə ki,

humanistlik prinsipi - dövlət siyasətinin təməl prinsiplərindən biri kimi çıxış edir ki, insani dəyərlərə üstünlük verilməsi, insanların hüquq və azadlıqlarının təminatına önəm verilməs, ətraf mühitin qorunması və ona zərərin minimuma endirilməsi, insanlara hörmət, qayğı göstərilməsi və bütün fikirlərə və düşüncələrə qarşı tolerantlıq və dözümlülüyün prioritet kimi qəbul olunması bu prinsipin əsasını təşkil edir.

Demokratiklik – təhsil müəssisələrində təhsil alan şəxslərin azad düşüncə ruhunda tərbiyə edilməsi, təhsil müəssisələrinin muxtariyyətinin mümkün dərəcədə artırılması kimi amillər burada əsas rol oynayır.

Bərabərlik – bütün ölkə vətəndaşlarının bərabər surətdə təhsil almalarının təmin edilməsi və hər kəsin təhsil hüququnun təmin edilməsidir.

Millilik və Dünyəvilik – milli və ümumbəşəri dəyərlərin qorunması əsasında onların vəhdətinin təmin edilməsi və kecmisdən bizə miras qalmış deyərlər əsasında yeniləşməsinin təmin olunması burada xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Keyfiyyətlilik – təhsilinin mövcud standartlara və cəmiyyətin, dövlətin, vətəndaşın tələb və maraqlarına uyğunluğu.

Səmərəlilik - təhsilin elmi yeniliyə və son məlumatlara əsaslanaraq inkişaf etdirilməsi.

Fasiləsizlik – təhsilin bütün pillələrinin insanın həyatı boyu ardıcıl davam etməsinin təmin edilməsi.

Liberallaşma – təhsilin fəaliyyətində ictimaiyyətə açıqlığın artırılması.

İnteqrasiya – milli təhsil sisteminin dünya təhsilinə səmərəli inteqrasiyasının təmin olunması bu prinsipin əsasını təşkil edir.

Ümumilikdə sadalanan bütün prinsiplər təhsil müəssisələrində təhsilin effektiv idarəsinin təmin edilməsinə xidmət göstərir və bu da öz növbəsində orada təhsil alan tələbələr üzərində öz təsirini büruzə verir. Bəs bu prinsip və strategiyalar təhsildə təhsilalanlara necə təsir edə bilər?

Belə ki, bu təsirlər bir çox aspektlərdən özünü göstərə bilər. İlk olaraq hər bir qayda,qanun və prinsip keyfiyyətin bir nömrəli təminatçısıdır. Effektiv bir idarəetmə təhsilin keyfiyyətini yaxşılaşdırar və tələbələrin daha yaxşı təhsil almağına, daha yüksək bilik səviyyəsinə çatmağına imkan verər. Digər bir təsir bölməsi odur ki, effektiv idarəçilik təhsildə inklüzivliyi təmin edər. Yəni təhsil müəssisələrində düzgün və uyğun şəraitin qurulması bütün tələbələrin hətta müəyyən imkanlardan məhdud tələbələrin belə uğurlu təhsilinə təminat verər. Rəqabət gücünün artırılması da effektiv idarəçilikdən qaynaqlanan bir təsirdir ki, bir ölkənin təhsil sisteminin dünya sıralamasında necə olduğunu təyin etmək üçün onun idarəçiliyinə xüsusi əhəmiyyət vermək lazımdır. Bu da tələbələri beynəlxalq və regional rəqabətdə yüksək mövqe əldə etməyə təhrik edə bilər. Ali təhsil müəssisələrində yaradılan sosial mühit amilini də nəzərdən qaçırmaq olmaz. Belə ki, tələbələrin davranış tərzləri, oyrenme xüsusiyyətləri, cəmiyyət içində özlərini apara bilmə kimi sosial davranışların təməli buradan qaynaqlanır.

Tələbələr üzərində göstərdiyi təsirlərdən bir digəri də mədəniyyətlə bağlıdır. İdarəetmə prinsipləri tələbələri mədəni, humanist və insanlığa dəyər verən bir fərd kimi yetişməyə vadar edir. Digər bir amil də tələbələrin öz hüquq və məsuliyyətlərini öyrənməyə köməklik göstərməsidir. Və son olaraq idarəçilik prinsiplərinin həyata keçirilməsi tələbələrin mənəvi inkişafını da təmin edir. Bunun sayəsində tələbələr daha geniş düşünür, problemləri həll etmək üçün daha yaradıcı yollar axtarmağa çalışırlar.

NƏTİCƏ

Bu məqalədə ali təhsil sisteminin prinsiplərinə ayrı-ayrılıqda aydınlıq gətirdik və onların tələbələr üzərindəki əhəmiyyəti və təsirlərini təhlil etdik. Müstəqil tələbələrin dəstəklənməsi, istər təhsil haqqı, istərsə də inkluziv təhsilin təmin edilməsi, sosial mühitin formalaşması və daha yaxşı bir təhsil keyfiyyəti üçün prinsiplər və qanunlar tələbələr üçün əhəmiyyətli bir rola sahibdir.

Məqalədə ortaya qoyduğumuz məlumatlar, təhsil prinsiplərinin tələbələr üzərindəki pozitiv təsirlərini aydın şəkildə göstərmişdir. İdarəetmə prinsiplərinin tətbiq edilməsi, tələbələrin öyrənmə prosesini daha effektiv və sürətli həyata keçirmələrinə yardım edir.

Ədəbiyyat, məsələnin təhlilinə dair daha ətraflı məlumatlar verir və təhsil sistemi ilə bağlı idarəetmə prinsiplərinin və qanunlarının daha da ön plana gətirilməsini və təkmilləşdirilməsini müzakirə edir.

Bu, təhsil sahəsində prinsiplərin və qanunların tələbələr üzərindəki əhəmiyyətini və onların təhsil prosesinə necə təsir etdiyini aydın şəkildə izah edən bir məqalədir. Bu məqalə, təhsilin daha effektiv və inkluziv hala gəlməsinə kömək edən prinsiplər və qanunların əhəmiyyətini özündə əks etdirir.

Ədəbiyyat:

Aydın, M. (2010). Eğitim yönetimi, 2010, Ankara, S.275
Azərbaycan Respublikasının Təhsil Qanunu. (1992). Bakı, S.6
Cahangirov A. (2021). Təhsilimiz dünəndən sabaha, Bakı, S.57
Əhmədov, H. (2010) Azərbaycan Təhsilinin inkişaf strategiyası, Bakı, S.56
Həmidov, H. & Əliyev, H. (2007). Azərbaycanda təhsil siyasəti, Bakı, S.34
Karingo, K. (2019). Educational management and school administration,New York, P.60
Okumbe, J.A. (1998). Educational management, Nairobi, P.28-29
Rüstəmov, E., Əliyeva, M. & Allahverdiyeva, M. (2014). Təhsildə psixoloji xidmətin əsasları, Bakı. S.33-34.
Süleymanova, A. (2014). Təhsilin əsaslari, Bakı, S.45.
Белова, Н. & Николаевна Э. (2023). Образовательный менеджмент, Красноярск, С.145-147.

VƏTƏNDAŞ CƏMİYYƏTİNİN FORMALAŞMASINDA ŞƏXSİN ROLU

Süleyman SÜLEYMANOV
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosiologiya kafedrasının "Sosial problemlər" ixtisası üzrə doktorantı,
Azərbaycan, BAKI
suleyman-suleymanov-1996@bk.ru

XÜLASƏ

Adekvat vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması istənilən problemin həlli yolunda əsas məsələlərdən biridir. Problemli olan cəmiyyətin daxilində yaşayan şəxslər müəyyən edə bilərlər ki, hansı sahədə çətinliklər var və bunun həlli üçün nə etmək daha yaxşı olar. İnsan tarixi boyu vətəndaş cəmiyyəti mövcud olub və sosial, iqtisadi, siyasi problemlərin həllində əsa rol oynayıb. İnsanların bir yerə toplaşıb hansısa məsələni həll etmələri təcrübəsi vətəndaş cəmiyyətinin əsas aspektlərindən biri idi.

Vətəndaş cəmiyyətinin formalaşmasında şəxsin rolu isə onunla səciyyələnir ki, individual olaraq hər kəs cəmiyyət çərçivəsində subyektiv düşüncəyə sahib lakin, həmin cəmiyyətin bir üzvü olaraq fəaliyyət göstərən varlıqdır. Belə şəxslər toplusu isə vətəndaş cəmiyyətini formalaşdırmaqla onun adekvat olmasını göstərir. Hər nəqədər fərqli baxışlara sahib olsalarda ümumi problem onları birləşməyə çağırır. Bu isə öz növbəsində təhsil, mədəniyyət və bir sıra psixo-sosial əlamətlərdən xəbər verir ki, sağlam cəmiyyət buna deyilir.

Açar sözlər: vətəndaş cəmiyyəti, şəxs, şəxsiyyət, fərd, sosail problemlər.

THE ROLE OF THE PERSON IN THE FORMATION OF CIVIL SOCIETY

Suleiman SULEYMANOV
Baku State University,
Doctoral student of the Department of Sociology,
majoring in "Social Problems",
Azerbaijan, BAKU
suleyman-suleymanov-1996@bk.ru

SUMMARY

The formation of an adequate civil society is one of the main issues in solving any problem. Individuals living within a troubled community can determine where the problems are and what can be done to address them. Throughout human history, civil society has existed and played an important role in solving social, economic, and political problems. The practice of people coming together to solve a problem was one of the main aspects of civil society.

The role of the individual in the formation of the civil society is characterized by the fact that each individual is a being who has subjective thinking within the framework of society, but acts as a member of that society. Such a group of people forms a civil society and shows its adequacy. Although they have very different views, the common problem calls them to unite. This, in turn, indicates education, culture and a number of psycho-social signs, which is called a healthy society.

Key words: Civil society, person, identity, personality, social problems

İlk başda bəzi anlayışları dəqiqləşdirmək vacibdir ki, məqalədə qeyd olunan məsələləri və məqsədləri aydın və dəqiq dərk edək.

Şəxs ağıl və düşünmək qabiliyyətinə malik olan bəşər övladıdır. Fərd müstəqil varlıqdır, özünəməxsus xüsusiyyətlərinə və keyfiyyətlərinə görə başqalarından fərqlənən unikal fərddir. Şəxsiyyət insanın fərdi xüsusiyyətlərinin, özünəməxsus xarakter xüsusiyyətlərinin, inanclarının, dəyərlərinin, davranış vərdişlərinin və s. məcmusudur. Şəxsiyyət daxili və xarici amillərin təsiri altında formalaşır və o, hər bir insanın fərdiliyini və unikallığını müəyyən edir.

Bu anlayışlar bir çox məndələrdə fərqli göstərilir lakin, ümumiləşdirərək demək olar ki, şəxs, fərd və şəxsiyyət ifadələri bir insanın inkişaf etdikcə formalaşdırdığı sosial formalardır.

Cəmiyyətin problemlərinin həlli üçün xalqın birlikdə yığışması və müəyyən məsələni müzakirəsi bir çox qədim ölkələrdə əsas sosial proses olub. Misal olaraq:

Veçe - qədim və orta əsr Rusiyasında milli məclis;

Komitiya - Qədim Romada xalq yığıncağı;

Qurultay - türk-monqol xalqları arasında milli məclis;

Məclis - müsəlmanlar arasında milli məclisdir;

“Mart Fields” - Franklarda xalq yığıncağı;

Məslixat - qazaxların milli məclisidir;

Thing (Tag) - Skandinaviya xalqlarının və qədim almanların xalq yığıncağı;

Ekklesia - Qədim Yunanıstanda məşhur bir məclisdir [Vygotsky, 2019: 3].

Müasir cəmiyyətin formalaşmasında əsas yer tutan “vətəndaş cəmiyyəti” anlayışı hər bir sosial-iqtisadi formasiyaların fundamentini təşkil edən funksional faktor olaraq çıxış etməkdədir. Vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması ümumi məqsəd və baxışlardan irəli gələrək fərdlərin bir istiqamət üzərində düşüncə tərzlərinin reallaşmasını səciyyələndirir [Leontyev, 1975: 2].

Vətəndaş cəmiyyəti azad və ədalətli cəmiyyətin yaradılmasında böyük rol oynayır. O, vətəndaş hüquq və azadlıqlarının avtoritarizm və despotizmdən qorunmasının təminatçısı kimi çıxış edir. Vətəndaş cəmiyyəti həm də siyasi qərarların qəbulunda vətəndaşların iştirakını təmin etməklə demokratiyanın güclənməsinə kömək edir. Vətəndaş cəmiyyətinin fəaliyyəti sayəsində bir çox qanunlar, islahatlar daha açıq və şəffaf olur.

Ümumiyyətlə, vətəndaş cəmiyyəti hər bir müasir dövlətin ən mühüm elementlərindən biridir. O, ölkənin idarə olunmasında vətəndaşların bilavasitə iştirakını təmin edir, siyasətin formalaşmasına mühüm təsir göstərir [Baturin, 1989: 8], vətəndaşların hüquq və azadlıqlarının qorunmasına və müdafiəsinə töhfə verir. Vətəndaş cəmiyyətinin gücləndirilməsi siyasi vəziyyətin sabitləşməsinə, hakimiyyətin şəffaflığının artırılmasına və demokratiyanın möhkəmlənməsinə aparan yoldur.

Bu tip anlayışın yaranmasında ciddi zərurət vardır. İnsanlıq inkişaf etdikcə bir çox yerdə dövlət və cəmiyyət bir-birindən uzaqlaşır, qarşıdurmada mövcud olmaqla eyni zamanda birlikdə reallaşırlar. Çox zaman cəmiyyətin tələbatları ikinci planda qalır [Rubinstein, 2017: 4].

Vətəndaş cəmiyyətinin tərifini iki şəkildə formalaşdırmaq olar:

- Bu, dövlət orqanlarının birbaşa müdaxiləsindən və özbaşına tənzimlənməsindən müvafiq qanunlarla qorunan azad vətəndaşların və könüllü şəkildə yaradılmış birlik və təşkilatların özünü ifadə etmə sahəsidir;
- Bu, qeyri-siyasi münasibətlərin məcmusudur, yəni hökumət və dövlət strukturları çərçivəsindən kənar ictimai münasibətlərdir.

Vətəndaş cəmiyyətinin təzahürlərinə nümunələr:

- Müstəqil media (mətbuat, radio yayımı, televiziya);
- Ekoloji təşkilatlar (təbiəti mühafizə cəmiyyətləri);
- İttifaqlar;
- İnsan hüquqları təşkilatları;

- İdman təşkilatları;
- Yaradıcılıq və mədəniyyət birlikləri və s.

Vətəndaş cəmiyyətinin əsas xüsusiyyətlərindən biridə cəmiyyət-dövlət arasında tarazlığı qoruyan bir struktur olaraq çıxış etməsidir:

Vətəndaş cəmiyyəti müasir cəmiyyətin nəzarət və tarazlıq sisteminin mühüm elementidir, dövlət institutlarının və biznesin fəaliyyətinə nəzarət və məhdudlaşdırmağa imkan verir, qanun pozuntularının və onların vətəndaşların şəxsi həyatına həddindən artıq müdaxiləsinin qarşısını alır [Alekseev, 2000: 7].

Vətəndaş cəmiyyəti qanunvericilik təşəbbüslərinin təşviqi də daxil olmaqla, müxtəlif sosial qrupların maraqlarını səmərəli şəkildə təşviq etməyə və onların hüquqlarını müdafiə etməyə imkan verir. Müxtəlif sosial qrupların əməkdaşlığı və qarşılıqlı kooperativ hərəkəti əsasında fəaliyyət göstərən vətəndaş cəmiyyəti institutları sosial ziddiyyətləri hamarlayır, sosial münasibətləri harmoniyalaşdırır.

Vətəndaş cəmiyyəti qeyri-dövlət tipli cəmiyyətdir. Müasir anlayışda vətəndaş cəmiyyəti insanlar arasında iqtisadi, siyasi, hüquqi və mədəni əlaqələri inkişaf etmiş, dövlətdən asılı olmayan, lakin onunla qarşılıqlı əlaqədə olan cəmiyyətdir.

Vətəndaş cəmiyyəti ictimai maraqları həyata keçirmək üçün fəaliyyət göstərən, lakin siyasi və ya kommersiya məqsədləri güdmədən fəaliyyət göstərən və maddi qazanc məqsədi güdmədən ictimai həyatda iştirak edən könüllü vətəndaşları birləşdirən qeyri-kommersiya təşkilatlarının üfüqi strukturlaşdırılmış şəbəkəsidir.

Vətəndaş cəmiyyəti dövlətdən fərqli olaraq, hakimiyyət münasibətləri və biznes əsasında qurulan, eqoist əxlaq və rəqabət münasibətləri çərçivəsində deyil, fəaliyyət göstərən sosial həmrəylik münasibətlərinə əsaslanır.

Vətəndaş cəmiyyəti dövlətlə birlikdə inkişaf etmiş hüquq münasibətləri yaradan yüksək sosial, mədəni, mənəvi və iqtisadi statusa malik insanların cəmiyyətidir.

Vətəndaş cəmiyyəti kompleks struktura malikdir, o cümlədən iqtisadi, iqtisadi, etnik, dini və hüquqi münasibətlər. Vətəndaş əlaqələri hüquqi cəhətdən bərabər tərəfdaşlar arasında rəqabət və həmrəylik münasibətləridir.

Vətəndaş cəmiyyətinin yaranmasının şərti cəmiyyətin vətəndaşları arasında xüsusi mülkiyyət əsasında iqtisadi müstəqilliyin, habelə vətəndaş azadlıqlarının yaranmasıdır. Vətəndaş cəmiyyəti sivil bazar münasibətləri cəmiyyətidir.

Vətəndaş cəmiyyətinin mühüm xarakterik xüsusiyyəti cəmiyyətin özünütəşkili və özünütənzimləməsinin yüksək səviyyəsinə nail olmasıdır.

Vətəndaş cəmiyyəti dövlət və vətəndaş arasında təsir dairələrinin bölünməsindən sonra təşkil olunur. Dövlətin ümumi səlahiyyətlərinin daraldılması müəyyən qeyri-siyasi kateqoriyalarda insan hüquqlarının ayrılmaz şəkildə tətbiqi yolu ilə həyata keçirilir. Ayrılmaz hüquqların kateqoriyaları əmək (təsərrüfat), milli mədəni dəyərlərə (mədəniyyət), dini ayinləri yerinə yetirmək hüququ, məlumat mübadiləsi azadlığı və özünü həyata keçirmək azadlığıdır. Vətəndaşlar arasında bütün mübahisəli məsələlər müstəqil məhkəmə tərəfindən həll edilir.

Vətəndaş cəmiyyəti qlobal fenomenə çevrilir. Bu isə dövlət və cəmiyyət arasında uçurumun nəqədər dərinləşdiyini göstərir.

Vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması son illər cəmiyyətin transformasiyasında əsas tendensiyadır. Bu problem onilliklər ərzində nəzərdən keçirilib və müasir dövrdə daha çox aktuallaşır. Vətəndaş cəmiyyəti strukturlarının formalaşması, bu prosesdə dövlətin və fərdin rolu, vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması prosesi ilə şəxsiyyətin əlaqəsi ilə bağlı məsələlər xüsusi maraq doğurur.

Fərd vətəndaş cəmiyyətinin əsas subyektlərindən biridir. Üstəlik, deyə bilərik ki, ayrı-ayrı fərd olmadan cəmiyyətin mövcudluğu qeyri-mümkündür, çünki o, ümumi maraqlarla birləşən fərdlərin daxil olduğu müxtəlif növ sosial qruplardan formalaşır.

Fərdin cəmiyyətdəki fəaliyyəti vətəndaş cəmiyyətinin əsaslandığı sosial kapitalın formalaşmasını müəyyən edir. Müasir tədqiqatçılar fərdin (yəni tək bir şəxsin) ictimai-siyasi fəaliyyətinin vətəndaş cəmiyyəti institutlarının formalaşması prosesində müəyyənedici amil olduğunu iddia edirlər.

Tədqiqatçıların xüsusi marağına səbəb şəxsiyyətin cəmiyyətdəki hüquqi fəaliyyətidir. Eyni zamanda, qeyd edirlər ki, bu növ fəaliyyət müasir cəmiyyətdə formalaşması üçün zəruri olan bir sıra şərtlərə malikdir:

- dövlət hakimiyyətinin xarakteri;
- ictimai həyatın müxtəlif sahələrində həyata keçirilən siyasət prosesləri;
- demokratiyanın inkişafı;
- hüquqi tərbiyə və s.

Qeyd etmək lazımdır ki, hüquq müstəvisində fəal şəxsiyyətin formalaşması prosesini nəzərdən keçirərkən tədqiqatçılar məhz şəxsiyyətin hüquqi tərbiyəyə xüsusi diqqət yetirirlər. Bundan əlavə, onların fikrincə, müasir dövlətdə şəxsi prinsipin təzahürü əsasən fərdi azadlığın hüquqi formalarından asılıdır.

Hüquqi dövlət idealında şəxsiyyət hüquq normalarının formalaşmasında fəal iştirak edir, həmçinin vətəndaş cəmiyyətinin təşkilinin lazımi səviyyədə saxlanmasına öz töhfəsini verir. Müvafiq olaraq, vətəndaş cəmiyyətinin bütün təsisatlarının inkişafı və dövlətin hüquqi anlayışın yeni səviyyəsinə keçməsi üçün fəal şəxsiyyət lazımdır.

Şəxsiyyətə vətəndaş cəmiyyətinin dəyəri də deyilir. Eyni zamanda tədqiqatçılar qeyd edirlər ki, şəxsiyyət insan inkişafının müəyyən səviyyəsi ilə səciyyələnən sırf fəlsəfi anlayışdır. Əsasən, şəxsiyyət yüksək əxlaqlı insan davranışı ilə xarakterizə olunur ki, bu da müasir cəmiyyətdə hər bir insanın fəlsəfi nöqteyi-nəzərdən tam hüquqlu şəxs kimi tanınmasının mümkün olmadığını göstərir. Fəlsəfə nöqteyi-nəzərindən sözün tam mənasında şəxsiyyət olmaq üçün konkret şəxsiyyətdə ümumi inkişafla yanaşı, yüksək mənəvi-əxlaqi keyfiyyətlər də tələb olunur.

Qanun fərdi şəxsin mənəvi inkişaf səviyyəsindən təcrid olunmuş şəkildə nəzərdən keçirir - təhsilindən və digər amillərdən asılı olmayaraq, hər bir şəxs şəxsiyyət kimi tanınır və qanunla müəyyən edilmiş hüquq və azadlıqlara malikdir.

Bu müddəaya əsaslanaraq, öz vətəndaş mövqeyini fəal şəkildə ifadə edən hər bir şəxs mənəvi cəhətdən nə qədər inkişaf etməsindən asılı olmayaraq, vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması prosesində iştirak edir.

Şəxsiyyət, eləcə də fərdlər arasında ünsiyyət vətəndaş cəmiyyətinin formalaşmasında mühüm amillər kimi tanınır. Şəxsiyyətə bu münasibət ondan irəli gəlir ki, vətəndaş cəmiyyəti vətəndaş cəmiyyətində ilk növbədə fərd kimi deyil, müəyyən təşəbbüs göstərən subyekt qismində fəaliyyət göstərən vətəndaşların fəal davranışı sayəsində yaranır, dəyişir və mövcuddur.

Müvafiq olaraq, vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması zamanı şəxsiyyətin bu prosesə təsir edən amillərdən biri deyil, vətəndaş cəmiyyəti strukturunun əsas elementi olmasını inkar etmək olmaz. Fərd, əvvəllər deyildiyi kimi, vətəndaş cəmiyyətinin əsasına çevrilir, çünki o, vətəndaş cəmiyyətinin subyektləri kimi tanınan bütün qrupların formalaşmasında onunla bərabər əsasda iştirak edir [Berdyaev, 2018: 13].

Cəmiyyətdə fəal şəxs kimi çıxış edən subyekt bir çox amillərin təsiri altında digər fərdlərlə birləşir ki, bunlardan da başlıcası maraqlar birliyidir. Müasir şəraitdə bunun əsasında formalaşan qruplar koordinasiyalı fəaliyyət göstərə, cəmiyyətdə gedən proseslərə münasibətini daha aydın reallaşdıra bilir.

Şəxsiyyətin formalaşması prosesi çoxqatlıdır və bir çox amillərin qarşılıqlı təsirini ehtiva edir ki, bunlar arasında dövlət fərdin yaşadığı, öyrəndiyi və inkişaf etdiyi mühit kimi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Dövlət vətəndaşların şəxsiyyətinin formalaşmasına, onların dəyərlərinin, inanclarının, davranış və düşüncə tərzinin müəyyən edilməsinə mühüm təsir göstərir.

Müasir cəmiyyətdə şəxsiyyətin sosiallaşması prosesində dövlət əsas rol oynayır. Hökumətin siyasəti, qanunları, təhsil sistemi, media, mədəni dəyərlər - bütün bunlar fərdin inkişafına təsir edən mühiti formalaşdırır. Məsələn, dövlətdə təhsil sistemi vətəndaşların əsas bilik, dəyər və bacarıqlarını formalaşdırır, onların peşə maraqlarını və imkanlarını müəyyən edir.

Dövlət də mədəniyyət siyasəti ilə şəxsiyyətin formalaşmasına təsir göstərir. Mədəniyyətin, incəsənətin və elmin dəstəklənməsi və inkişafı vətəndaşların təhsil üfüqlərinin genişlənməsinə, yaradıcı təfəkkürün stimullaşdırılmasına və estetik dəyərlərin inkişafına kömək edir. Bundan əlavə, dövlət vətəndaşların hüquq və azadlıqlarının müdafiəsi yolu ilə şəxsi ifadəsinə şərait yarada bilər [Losev, 2003: 12].

Lakin dövlətin şəxsiyyətin formalaşmasına təsiri həmişə aydın olmur. Bəzi siyasi rejimlər fikir və söz azadlığını məhdudlaşdıra bilər ki, bu da şəxsiyyətin azad inkişafına mane olur. Bundan əlavə, dövlətin şəxsiyyətin formalaşmasına təsirinin səmərəliliyi cəmiyyətin inkişaf səviyyəsindən, təhsilə çıxış imkanlarından, mədəni imkanlardan və digər amillərdən asılıdır.

Ümumiyyətlə, dövlətin vətəndaşların şəxsiyyətinin formalaşmasına, onların sosiallaşmasına, təhsilinə və inkişafına şərait yaradılmasına mühüm təsiri var. Dövlət siyasətinin və praktikasının fərdin çoxşaxəli inkişafına, vətəndaşların hüquq və azadlıqlarına hörmət edilməsinə, həmçinin hər bir fərdin öz potensialını və bu potensialını reallaşdıra biləcəyi harmonik cəmiyyətin formalaşmasına töhfə verməsini təmin etməyə çalışmaq vacibdir.

Vətəndaş cəmiyyətinin formalaşmasında fərdiliyin əhəmiyyətini qiymətləndirmək olmaz. İstənilən vətəndaş cəmiyyətinin əsasını güclü vətəndaşlıq borcu, empatiya hissi və sosial məsuliyyətə sadiq olan şəxslər təşkil edir. Bu şəxslər öz icmalarında və bütövlükdə cəmiyyətdə müsbət dəyişikliklərin arxasında hərəkətverici qüvvə kimi xidmət edirlər [Korzhevskaya, 1983: 6].

Şəxsi dəyərlər və inanclar vətəndaş cəmiyyəti daxilində fərdin hərəkətlərinə və qərarlarına böyük təsir göstərir. Fərdlər bərabərlik, ədalət, dürüstlük və başqalarına hörmət kimi prinsipləri dəstəklədikdə, daha əhatəli və harmonik cəmiyyətin yaradılmasına töhfə verirlər. Bu dəyərləri müdafiə etməklə, fərdlər icma daxilində müxtəlif qrupların dinc yanaşı yaşaması üçün vacib olan əməkdaşlıq, tolerantlıq və qarşılıqlı anlaşma mədəniyyətini inkişaf etdirirlər.

Bundan əlavə, fəal və məşğul olan şəxslər demokratiyanın qorunmasında və institutların məsuliyyət daşımasında mühüm rol oynayırlar. Şəxslər söz azadlığı, sərbəst toplaşmaq və ictimai həyatda iştirak hüquqlarından istifadə etməklə cəmiyyətin bütün üzvlərinin səsinin eşidilməsinə və hakimiyyətin nəzarətdə qalmasına kömək edir. Bu fəal vətəndaşlıq ictimai institutlar arasında şəffaflıq, aşkarlıq və məsuliyyətlilik mədəniyyətini inkişaf etdirir və nəticədə demokratik prosesə daha çox inam və etimada səbəb olur [Çetvernin, 2010: 9].

Vətəndaş iştirakını təşviq etməklə yanaşı, fərdilik vətəndaş cəmiyyəti daxilində innovasiya, yaradıcılıq və tərəqqinin təşviqi üçün də vacibdir. Fərdləri tənqidi düşünməyə, status-kvona meydan oxumağa və yeni ideyalar ardınca getməyə təşviq etməklə cəmiyyət problemlərin həlli üçün müxtəlif perspektivlərdən və yanaşmalardan faydalanır. Vətəndaş cəmiyyəti fərdiliyi dəyərləndirərək və qeyd etməklə, mürəkkəb sosial problemləri həll etmək və müsbət dəyişikliklərə təkan vermək üçün üzvlərinin unikal istedad və güclü tərəflərindən istifadə edə bilər [Goethe, 2015: 5].

Vətəndaş cəmiyyətinin formalaşmasında fərdiliyin əhəmiyyətini nəzərdən qaçırmaq olmaz. Cəmiyyətin fəal və etik üzvləri kimi fərdlər icmaları daha ədalətli, ədalətli və əhatəli gələcəyə doğru ruhlandırmaq, onlara rəhbərlik etmək və səfərbər etmək gücünə malikdirlər. Vətəndaş cəmiyyəti daxilində hər bir fərdin potensialını tanımaq və inkişaf etdirməklə biz hamı üçün daha canlı, möhkəm və demokratik cəmiyyət yarada bilərik.

Sosial, hüquqi və fəlsəfi baxımdan şəxs, fərd və şəxsiyyət anlayışları fərqlənir. Geniş mənada təqribi olaraq eyni məna daşımaqlarına baxmayaraq dar mənada fərqli aspektləri vardır [Polyakov,2003: 10].

Vətəndaş cəmiyyətinin formalaşmasında və möhkəmlənməsində şəxsiyyət mərkəzi rol oynayır. Vətəndaş cəmiyyəti, vətəndaşların ortaq dəyərlər və inanclar əsasında birlikdə hərəkət etmək üçün bir araya gəldiyi, hökumət və biznesdən ayrı, ictimai həyatın sahəsidir. O, cəmiyyətin özünütənzimləmə mexanizmi kimi xidmət edir, vətəndaş şüurunun inkişafına, hər bir fərdin hüquq və azadlıqlarına hörmətlə yanaşılmasına kömək edir.

Vətəndaş cəmiyyətinin əsas aspektlərindən biri də fərdlərin ictimai həyatda fəal iştirakıdır. Fərd ictimai təşkilatlarda iştirakı, ictimai tədbirlərdə fəallığı, sosial problemlərin həlli təşəbbüsü ilə vətəndaş cəmiyyətinin inkişafına töhfə verir. Beləliklə, fərd cəmiyyətdə dəyişikliklərin hərəkət-verici qüvvəsinə çevrilir, onun inkişafına və təkmilləşməsinə öz töhfəsini verir.

Vətəndaş cəmiyyətində şəxsiyyətin əhəmiyyəti həm də onun tənqidi düşünmək, sosial hadisələri təhlil etmək, fikrini ifadə etmək bacarığında özünü göstərir. Cəmiyyətdəki rolunu dərk edən insan ictimai rəyə təsir göstərə, ictimai dəyərləri və davranış normalarını formalaşdıra bilir. Beləliklə, fərd cəmiyyətə müsbət dəyişikliklər gətirməyə qadir, sosial məsuliyyət və təşəbbüs daşıyıcısına çevrilir [Solovyov, 1993: 11].

Vətəndaş cəmiyyətində şəxsiyyət həm də vətəndaş kimliyinin və həmrəyliyinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Fərd müxtəlif ictimai təşəbbüslərdə və təşkilatlarda iştirakı ilə digər vətəndaşlarla əlaqələrini gücləndirir və ümumi dəyərləri və məqsədləri olan bir cəmiyyətin formalaşmasına töhfə verir. Belə icmalar vətəndaş cəmiyyətinin inkişafına yaradıcı təsir göstərir, onun strukturunu gücləndirir, vətəndaş ruhunun güclənməsinə töhfə verir [Stolyarenko, 2014: 1].

Vurğulamaq lazımdır ki, vətəndaş cəmiyyətində şəxsiyyətin əhəmiyyəti təkcə ictimai həyatda fəal iştirak etməklə deyil, həm də qanunlara əməl etmək, digər vətəndaşların hüquq və azadlıqlarına hörmətlə yanaşılması ilə özünü göstərir. Cəmiyyətdəki rolunu dərk edən fərd əməkdaşlığa, tolerantlığa və fərqliliklərə hörmət etməyə çalışmalıdır ki, bu da bütövlükdə vətəndaş cəmiyyətinin inkişafına töhfə verir.

Ədəbiyyat:

Stolyarenko L.D. (2014). Şəxsiyyət psixologiyası. Rostov-na-Donu: Feniks. 576 s. (rus dilində)
Leontyev A.N. (1975). Fəaliyyət. Şüur. Şəxsiyyət. M.: Politizdat. 304 s. (rus dilində)
Vygotsky L.S. (2019). Düşüncə və nitq. M.: AST. 368 s. (rus dilində)
Rubinstein S.L. (2017). Varlıq və şüur. SPb.: Peiter. 288 s. (rus dilində)
Goethe I.V. (2015). Gənc Verterin əzabları. M .: ABC. 2015. 192 s. (rus dilində)
Korzhevskaya N. (1983). Sosial institut sosial fenomen kimi. (Sosioloji aspekt). 173 s. (rus dilində)
Alekseev S.S. (2000). Yeni minilliyin astanası haqqında qanun. M.: Status, 256 s. (rus dilində)
Baturin Yu. (1989). Sosialist hüquqi dövlət: ideyadan həyata keçirməyə. M.: Nauka. (rus dilində)
Çetvernin V.A. (2010). Xüsusi istedadlı tələbələr üçün ümumi hüquq nəzəriyyəsinin problemləri. M., 158 s. (rus dilində)
Polyakov A.V. (2003). Hüququn ümumi nəzəriyyəsi. Fenomenoloji-kommunikativ yanaşma. Sankt-Peterburq: Hüquqi Mərkəzi Mətbuat. 318 s. (rus dilində)
Solovyov E. Yu. İ. (1993). Kant: Əxlaq və hüququn tamamlayıcılığı. M.: Nauka, 216 s. (rus dilində)
Losev A.F. (2010). Fəlsəfə. Mifologiya. Mədəniyyət. M.: Politizdat. 525 s. (rus dilində)
Berdyaev N.A. (2018). Bərabərsizlik fəlsəfəsi. M.: İMA-Press, 394 s. (rus dilində)

SOSİAL XİDMƏT SAHƏSİNDƏ REİNTEQRASİYA PROSESİİNƏ HİPOTETİK YANAŞMA

Elizə İSMAYILOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosial iş kafedrasının baş müəllimi, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
eliza_ismayilova@yahoo.com

XÜLASƏ

Sosial iş və xidmətin obyekti insan olduğu üçün onun peşə xüsusiyyətlərindən irələ gələn fəaliyyət sahəsi insanların qarşılıqlı təsir hadisələrindən qaynaqlanan problemlərinin həllinə istiqamətlənib. Bu baxımdan Qarabağ və Şərqi Zəngəzurda tarixən yaşayan insanların öz yurd-yuvalarından, yaşadıqları evlərindən zorla çıxarılması, milyondan çox insanın maddi və mənəvi haqqları erməni-daşnakları və yaradılmış qondarma "Artsax Respublikasının" cinayətkar dəstəsi tərəfindən oğurlanmasından qaynaqlanan ictimai, mədəni, sosial-psixoloji və sosial-demoqrafik problemlərin həllində sosial xidmətin xüsusi yeri və rolu vardır. Təəssüf ki, tarixin müxtəlif dönəmlərində baş vermiş və yaxın vaxtlara qədər təkrarlanan "erməni-müsəlman və türk" davası, ötən əsrin əvvəllərindən başlayaraq imperialist dövlətlərinin məkrli məqsədlərinin həyata keçirilməsində alət kimi istifadə olunaraq ermənilərin torpaqlarımıza köçürülməsi prosesi ilə başlamışdır.

İşğaldan azad olunmuş ərazilərə Böyük Qaydış prosesinın uğurla başa çatması, orada məskunlaşan əhalinin rifahlı həyat tərzinin davamlı olaraq inkişaf etdirilməsi üçün yeni sosial xidmət modellərinin tətbiqinin olduqca əhəmiyyətli nəticələrin verəcəyinə inanıram. İşğaldan azad olunmuş ərazilərin iqtisadi və sosial inkişaf hədəflərində əhalinin davamlı və dayanıqlı məskunlaşma prosesinin təmin olunması, onun sosial rifahı, həyat keyfiyyət göstəricilərının yaxşılaşdırılması, sağlam gələcəyə hədəflənmiş cəmiyyətin formalaşdırılması məqsədi ilə ölkədə "sosial sahibkar"lığa dəstək verən və sosial məsuliyyət daşıyan müəssisələrin inkişafına dəstək vermək, onların real, işlək mexanizmini yaratmaq region üçün çox əhəmiyyətli məsələ kimi qarşımızda durur. Bölgəyə qayıtmış əhali üçün iqtisadi imkanlarla yanaşı sosial-tibbi, sosial-psixoloji və sosial-hüquqi xidmətlərin yeni modelinin tətbiqi də aktul olaraq qalır.

Açar sözlər: insan, rifah, reinteqrasiya, ləyaqətli həyat, məskunlaşma, sosial xidmət.

HYPOTHETICAL APPROACH TO REINTEGRATION PROCESS IN SOCIAL SERVICE AREA

Eliza ISMAYILOVA
Baku State University,
Senior lecturer of the Social Work department
of the faculty of Social Sciences and Psychology, PhD
Azerbaijan, BAKU
eliza_ismayilova@yahoo.com

SUMMARY

As the object of social work and social service is a person, its field of activity arising from its professional characteristics is aimed at solving problems caused by the interaction of people. From the point of view, in the solution of social, cultural, and socio-psychological problems stemming from the forced eviction of the people who historically lived in Karabakh and Eastern

Zangezur from their homes, the theft of the material and moral rights of more than a million people by the Armenian Dashnaks and the establishment of the criminal group of so-called "Artsakh Republic", social service has a special place and role in that. Unfortunately, the "Armenian-Muslim" and "Turkish" dispute, which happened in different periods of history and was repeated until recently, started with the process of settling of Armenians in our lands, which was used as a tool in the implementation of the insidious goals by the imperialist states starting from the beginning of the last century.

I believe that the implementation of new social service models for the successful completion of the process of the Great Return to the liberated territories and the continuous development of the prosperous lifestyle of the population living there will bring significant results.Establishment of the real, working mechanism is a very important issue for the region in order to support the development of enterprises that support "Social Entrepreneurship" and have social responsibility in the country to ensure the sustainable and continuous settlement process of the population aimed at the economic and social development goals of the liberated territories, to improve its social welfare and quality of life indicators, to form a society aimed at a healthy future. In addition to economic opportunities for the population who returned to the region, the introduction of a new model of socio-medical, socio-psychological and socio-legal services remains relevant.

Key words: human, welfare, reintegration, decent life, settling, social service.

GİRİŞ

Azərbaycan Respublikası müstəqilliyini bərpa etdiyi gündən bu vaxta kimi çox mürəkkəb və keşməkeşli tarixi yolu keçmişdir. Bu zaman kəsiyində həm soyqırıma məruz qalma faciələrinin ağri-acısını, həm də bu gün başımızı uca tutub, qürurla gəzdiyimiz, şanlı tariximizin zəfər, qələbə sevincini yaşamaq qisməti düşüb xalqımızın taleyinə. Ölkəmizin başçısı, Müzəffər Ordumuzun Ali Baş Komandanı cənab İlham Əliyevin rəhbərliyi altında ədalətli formada hərbi yolla azadlığına qovuşmuş torpaqlarımızda məcburi qaçqın və köçkünlər, öz yurd-yuvalarına qayıdışı prosesinə başlamışdır. "Böyük Qayıdış" proqramı çərçıvəsində Qarabağ və Şərqi Zəngəzurda əhalinin yenidən məskunlaşması, infrasturukturun yaradılması, orada yaşayacaq insanların ləyaqətli həyat şəraiti ilə təmin olunması və bütövlükdə bölgənin yüksək səviyyəli inkişaf istiqamətləri artıq müəyyənləşmişdir. Qarabağda həyta keçirilməsi nəzərdə tutulan reinteqrasiya prosesi araşdırma və təhlil tələb edən müxtəlif elm sahəsi kimi sosial iş və xidməti də öz obyektinə çevirir. Sosial iş və xidmətin obyekti insan olduğu üçün onun peşə xüsusiyyətlərindən irələ gələn fəaliyyət sahəsi, insanların qarşılıqlı təsir hadisələrindən qaynaqlanan problemlərinin həllinə istiqamətlənib. Bu baxımdan Qarabağ və Şərqi Zəngəzurda tarixən yaşayan insanların öz yurd-yuvalarından, yaşadıqları evlərindən zorla çıxarılması, milyonlarca insanların maddi və mənəvi haqqları ermənidaşnakları və yaradılmış qondarma "artsax respublikasının" cinayətkar dəstəsi tərəfindən oğurlanmasından qaynaqlanan ictimai-mədəni, sosial-psixoloji və sosial-demoqrafik problemlərin həllində sosial xidmətin xüsusi yeri və rolu vardır. Bu faciənin qurbanı olmuş hər bir fərdin, onun yaşadığı mühütin dağıdılması və məhvə məhkum olunması, insan haqları, onun yaşadığı cəmiyyətin milli-mənəvi dəyərləri, bütövlükdə isə dövlətimizə dəyən küllü miqdarda ziyanın ödənilməsi hər hansı bir hesablamalarla ifadə olunsa da, onun insanlığa vurduğu ziyan heç bir ölçüyə sığmaz və bu baxımdan mürəkkəblik səviyyəsinə görə yuxarıda qeyd olunan sosial sahələrdə problemlərin təkrarlanmaması üçün bu istiqamətlərdə sosioloji təhlil və araşdırmaların aparılmasına ehtiyac vardır.

Təəssüflə qeyd etməliyik ki, tarixin müxtəlif dönəmlərində baş vermiş və yaxın günlərdək təkrarlanan "erməni-müsəlman və türk" davası, ötən əsrin əvvəllərindən başlayaraq böyük güc dövlətlərinin məkirli məqsədlərinin həyata keçirilməsində alət kimi istifadə olunmuş ermənilərin

torpaqlarımıza köçürülməsi prosesi ilə başlamışdır. 1905-1907 il Azərbaycanın tarixi torpaqlarında Bakı, Şuşa, Zəngəzur, İravan, Tiflis, Naxçıvan, Ordubad, Eçmiədzin, Cavanşır, Qazax və s. yaşayan azərbaycanlılara qarşı törədilmiş zülm, işgəncə, ölüm və deportasiya, 1918-ci il mart soyqırımın (30 mart - 3 aprel) Şamaxı, Quba, Xaçmaz, Lənkaran, Salyan, Zəngəzur, Qarabağ, Naxçıvan, Urmiya, Zəncan, Salmas, Xoy və digər ərazilərdə yenidən təkrarlanmış, 1948-1953-cü və 1988-1992-ci illərdə yüzlərlə yaşayış məskanlarının dağıdılması, minlərlə günahsiz insanların vəhşicəsinə qətl olunması, öz tarixi yurd-yuvalarından qovulmasının tək səbəbi məlum qüvvələrin maraqları ilə üst-üstə düşən "böyük ermənistan" xülyasıyla yaşayan Daşnaksutun terror təşkilatı və "Hnçak" partiyasının yeritdikləri "Türksüz Ermənistan" məkirli niyyətlərinin başlıca süarı olub [*Nəvvab, Mir Möhsüm*, 1993]. Tarixi təfsilatlara keçmədən göründüyü kimi bu qanlı hadisələr ötən əsrin əvvələrindən başlayaraq bu günümüzə qədər davam etmiş, millətlərarası toqquşmaya, nifrət və nifaqa, qanlı zülm və işgəncəylə müşayiət olunan soyqrıma səbəb olmuşdur. Bu hadisələrin siyasi-hüquqi qiyməti Ümummilli Liderimiz Heydər Əliyev, tarixi qiymətini faktlara əsaslanan alimlərimiz və salnaməçilərimiz, ictimai-ədəbi və sosial mühitin qiymətini isə ədiblərimiz tərəfindən, sonda isə "dəmir yumruqlu" Liderimiz, Ali Baş Komandan İlham Əliyev və onun Müzəffər Ordusu ədalətli şəkildə vermişdir. Ədalətli, sulh içində bərabər hüquqlu birgə yaşayışın təminatçısı kimi ölkə Prezidenti tərəfindən ali siyasi iradəni dünya ictimaiyyətinə və Azərbaycan ərazisində yaşayan bütün ermənilərə açıq şəkildə bəyan edərək bildirdi ki, "Bunu mən demişəm və bir daha demək istəyirəm ki, Qarabağın erməni əhalisi bizim vətəndaşımızdır" [https://aztv.az/az/news/1818/prezident-ilham-eliyevin-cixisini-butun-zal-alqislayirdi]. Demək ölkə başçısı dövlətin prinspial mövqeyni ortaya qoyaraq Azərbaycanın demokratik və rifah yolu tutmuş gələcəyinə, burada yaşayan bütün xalqların, o cümlədən ermənilərin bərabər hüquqlu vətəndaşı kimi cəmiyyətə reinteqrasiya olmalarının qarantı kimi çıxış edərək onları bir daha doğru yola, aydın sabaha dəvət edir.

ƏSAS HİSSƏ

Qarabağda reinteqrasiya prosesi əsas iki istiqamətdə həyata keçirilməni zəruri edir. Belə ki, **birinci istiqamət üzrə** Qarabağda hal-hazırda yaşayan ermənilərin reinteqrasiya prosesidir ki, onların bu torpaqlarda yaşaması üçün ilkin zəruri şərt Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü və suverenliyi çərçıvəsində onun Konustusiyasına, qanunları və beynəlxalq öhdəlikləri əsasında həyata keçrilən vətəndaşlıq prinsipləri və məsuliyyətlərini daşıyan əsl vətəndaş olsun. Tarixin qanlı hadisələrinə nəzər yetirərək bu faciələrin təkrarlanmaması üçün vətəndaşlıq anlayışını dərindən dərk edib, vətəndaşı olduğu dölətə sədaqətlilik göstərib onun müəyyən olunmuş imtiyazları və hüquqlarına sahib çıxmaqla, həmin cəmiyyətə reinteqrasiya prosesinə başlamaq olar. Ölkə başçımız cənəb İlham Əliyevin "Bütün haqsızlıqlara, kriminal Ermənistan rejimi tərəfindən törədilmiş cinayətlərə baxmayaraq, biz erməni xalqını bu cinayətlərdə heç vaxt günahlandırmamışıq" cümləsi, xalqımızın ən böyük sərvətlərindən biri kimi qiymətləndirilən, ümumbəşəri dəyərlərə və tolerantlıq prinsipinə sadiqliyin göstəriçisi hesab edib, bu kəlamları məhz, ermənilərə doğru vətəndaş olmaq üçün verdilən ən böyük şans kimi dəyərləndirmək olar [https://president.az/az/articles/view/50474].

Tarix boyunca dünyanın müxtəlif cəmiyyətlərində, xüsusiylə qonşu dövlətlərin cəmiyyətləri arasında müharibələr və münaqışələr mövcud olmuşdur. Bununla yanaşı iki qonşu dövlətlərin xalqlarının nümayəndələri biri digərinin ərazisində kompakt və ya müəyyən miqdarda yaşayıblar. Bu cür yaşayış formalarından irəli gələn vətəndaşlıq anlayışı və vətəndaşlığa yanaşmalar fərqli formalarda təzahür etmişdir. Müasir dövrdə vətəndaşlıq siyasi və tarixi konteksləri özündə birləşdirən çoxölçülü reallığı əks etdirən bir anlayışdır. Ona görə də Aristotelin "yaxsı insan olmaqla, yaxşı vətəndaş olmaq həmişə eyni deyil" fikri Qarabağda yaşayan ermənilərin kriminal Ermanıstan rejminin yaratdığ xunta dövlətinin vətəndaşlığından imtina edib, Azərbaycan

Respublikasının tarixi ərazisi olan torpaqlarda yaşayanlar, onun suverliyini tanıyıb qəbul etməli və belə olduğu halda dünyadakı bir çox insanlar kimi başqa bir milli dövlətin qanuni vətəndaşlarına şamil olunan haqq və hüquqlara, eləcə də imtiyazlara sahib ola bilərlər. Bu cür vətəndaş olmaq, əlbəttə dövlətin yurisdiksiyasına uyğun olaraq onlardan gözlənilən müəyyən vəzifələrin icrasını yerinə yetirmək məsuliyyətini qoyur. Bu məsuliyyətin yerinə yetirilməsində isə münaqişələrdən daha çox əziyyət çəkən qadınlar (onlar əsgər anası, bacısı və xanımı kimi) xüsusi rola malikdirlər. Qadınlar ailədə, cəmiyyətdə aparıcı qüvvə kimi, yaşadıqları cəmiyyətin, dövlətin doğru, həqiqi vətəndaşı ola biləcək övladların yetişdirilməsində, yeni nəslin tərbiyəsində düşmənçilik toxumunun əkilməməsi, tarixdən dərs alaraq tökülən qanların, nifrət və nifaqın sona verməsində çox böyük rola sahibdilər.Bu baxımdan Qarabağda sosial işçilərin vətəndaşlığın sosial ölçüləri ilə bağlı olan istər şəxslərarası, istərsədə dövlətə sədaqətlilik və həmrəylik üzrə ölçü meyarlarına uyğun olaraq orada yaşayan erməni qadınları ilə yeni sosial xidmət yanaşmasının həya keçırılməsinə ehtiyac vardır.

Qeyd etmək lazımdır ki, hələ də bəzi siyasətçılər Azərbaycan və Ermənistan arasında sülh müqaviləsinin bağlanmamsına əsaslanaraq bu münaqışənin davamı ola biləcəyini ehtimal edirlər. [https://meduza.io/feature/2023/10/03/kak-azerbaydzhan-sobiraetsya-reintegrirovat-nagornyy-karabah-kakuyu-rol-v-regione-teper-budut-igrat-rossiya-i-turtsiya-i-chto-delat-zapadu].

Bu isə yaxın tarixin müxtəlif dövlərində dəfələrlə baş vermiş "erməni-müsəlman, türk" düşmənçiliyinin davamlı olacağını düşünən maraqlı olan tərəflərin siyası oyunlarından başqa bir sey deyildir. Məlumdur ki, azərbaycanlılarla ermənilərin on illiklərlə birgəyaşayış nümünələri vardır. Lakin, bu birgəyaşayış nümunələri böyük xarici imperiyanın maraq və nəzarəti altında olmuşdur.Məhz, bu imperiya maraqlarının qurbanı olmuş hər iki xalqın nümayəndələri müstəqil siyasət yürütməklə gələcək facilərdən qurtular və etibarlı qonşuluq şəraitində gələcəkdə normal münasibətlərin qurulmasına nail ola bilərlər. İki qonsu dövlətin suveren hüquqlarının bir-biriylə qarşılıqlı tanınması, xalqlar arasında gələcək münasibətlərin imicinin formalaşmasını müəyyən edə bilər.Bu isə sülhsevər insanların, diplomatların, ziyalıların, mədəniyyət sahəsinin və bütövlükdə xalqın istəyindən və tələbindən formalaşan bir vəziyyəti vacib edir.

Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra da region ölkələrdən fərqli olaraq ərazisində yaşayan milli azlıq və etnik qrupların özləri və mədəniyyətlərini cəmiyyətimizin tərkib hissəsi kimi qorunub saxlayıb və inkişaf etdırmişdir. Azərbaycan çoxmillətli, çoxdilli və çoxdinli milli-etnik qrupların birgəyaşar unikal bir dövlətidir. Bu ərazidə çöxsaylı azərbaycanlılarla birlikdə 30-dan çox sayda millət və etnik qruplar birgə yaşayır.Bu etnik qruplar-rus, ukrayn, tat, kürd, belorus, talış, yəhudi, alman, ləzgi, tatar, avar, gürcü, saxur, udin və s. dili, dini və sayının müxtəlifliyinə baxmayaraq onlar da Azərbaycanın bərabər hüquqlu vətəndaşlarıdır. Onlar ölkənin sosial, mədəni, ictimai və siyası həyatının bərabər hüquqlu iştirakçıları olaraq aktiv həyat tərzinə malikdirlər. Onlar öz dillərini istifadə edir, maddi-mənəvi irs nümunələrini və mədəniyyətlərini qoruyub saxlayır və inkişaf etdirirlər. Mədəni müxtəlifliyin dəstəklənməsi və qorunması Azərbaycan dövlətinin siyası kursunun tərkib hissəsidir və ölkəmizdə yaşayan hər bir etnik qrupun və azlıqların öz milli adət-ənənələrinin yaşatması və nəsildən-nəsilə ötürülməsinə dövlətimiz maraqlı tərəf kimi çıxış edir. Bunun bariz nümunəsi kimi Azərbaycanda yaşayan azsaylı etnik qrupların nümayəndələrinin iştirakı ilə 2023-cü ildə təşkil olunmuş Şuşada keçırılən Xarı Bülbül festivalını xüsusiylə qeyd etmək olar. Bütün bu qeyd olunanlar bizə onu ifadə edir ki, Qarabağda yaşayan etnik ermənilərin də ölkəmizdə yaşayan digər etnik qruplar kimi cəmiyyətimizin aktiv, həmrəy və sədaqətli nümayən-dələri olaraq sivil həyat tərzinə malik siyasi, iqtisadi, sosial və mədəni hüquqları vardır və onlar bu imkanlardan əsl vətəndaş kimi istifadə edə bilərlər.

İkinci istiqamət üzrə öz tarixi torpaqlarından zorla çıxarılaraq, maddi və mənəvi sərvətləri talan olunmuş, didərgin düşmüş məcburu qaçqın və köçkünlərin öz evlərinə (artıq ö evlərdən əsər-əlamət belə qalmamışdır) qayıtmalarını nəzərdə tutan reinteqrasiya prosesidir ki, dövlət onların

qayidişı üçün zəruri olan həyat şəraitini, infrastukturanı yaratmaqdadır. Lakin, bununla yanaşı vaxti ilə orada yaşayan insanların iqtisadi və sosial əlaqələrinin bərpası, dağılmış, məhv olmuş mənəvi dəyərlərinin bərpası və yenidən başlanılan həyat üçün vacib olan sosial-hüquqi, sosial-psixoloji, sosial-pedoqoji xidmət növləri ilə də təmin olunmaqlarına ehtiyac vardır. Belə ki, insanların üzləşdikləri çətinlik və problemlərin operativ həlli, eləcə də sözügedən şəxslərin və icmaların cəmiyyətə reinteqrasiyası işinin səmərəli təşkilinin həyata keçirilməsi üçün sosial xidmət formalarından geniş istifadə olunması, bu prosesin effektiv həll yoluna xüsusi təsirin göstəricisi kimi dəyərləndirilə bilər.

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 02 fevral 2021-ci il tarixli sərəncamı ilə təsdiq olunmuş Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlərində ölkənin sosial-iqtisadi inkişafında nəzərdə tutulan beş əsas istiqamətlərdən biri məhz *işğaldan azad olmuş ərazilərə böyük qaydış* qarşıdakı illər ərzində reallaşdırılacaq [https://e-qanun.az/framework/50014]. Bu sosial-iqtisadı inkişaf eyni zamanda Birləşmiş Millətlər Təşkilatının "Dünyamızın transformasıyası: 2030-cu ilədək dayanıqlı inkişaf sahəsində Gündəlik"dən irəli gələn öhdəliklərin tərkib hissəsi kimi qəbul edilmişdir. Bu prioritetin reallaşması üçün əsas iki istiqamət nəzərdə tutulmuşdur ki, onlardan biri *dayanıqlı məskunlamadır* ki, burada 30 ilə yaxın bir müddətdə tarixi torpaqlarından məcburi qaçqın və köçkün düşmüş vətəndaşlarımızın yurd-yuvalarına qayıdışı və onların orada əbədi yaşayışlarının təmin olunması üçün layıqli, abad, sağlam və rifahlı həyat şəraitinin qurulması təmin edilməlidir. Bunun üçün yeni yaradılmış "ağıllı kənd" və "ağıllı şəhər" layihələrində ağıllı və ahəngdar həyat tərzinin, oradakı cəmiyyətin sosial ehtiyaclarının ödənilməsi üçün sosial münasibətlərın qurulması, sosial xidmətlərin ədalətli şəkildə hamı üçün bərabər şəraitə uyğun olaraq əlçatanlığının təmin olunmasına nail olmaq lazımdır. Məhz, belə bir sosial, ictimai və mədəni mühıt içində davamlı və dayanıqlı məskunlaşmaya nail olmaq olar.

Dayanıqlı məskunlaşamanın dıgər bir əsası da orada yaşayan insanların yurd həsrəti, Vətən sevgisidir. 30 il əvvəl Qarabağ və ətraf rayonlardan öz dədə-baba torpaqlarından, isti evlərindən zorla qovulan insanlar yenidən o torpaqlara dönərkən tikib qurduqları, içərisində xatirə dolu həyət və məhəllələrindən əsər-əlamət görmədikdə, xüsusiylə nisbətən yaşlı əhali qrupları üçün istər xoş, istərsə də kədərli xatirələrinin kövrək hislərinin göz önündə yenidən canlanması baş verəcək. Necə ki, Kəlbəcərdə 1992-cı ildə Başlıbeldə ermənilər tərəfindən dinc əhaliyə qarşı amansıs, qeyri – insanı zülm artıq hamıya bəllidir. Bu dəhşətli hadisənin iştirakçısı olmuş igid oğullar Kəlbəcərə qürür hissi ilə təkrar döndüyü zaman o vaxtkı hadisələr onların yaddaşından heç vaxt silməyəcəyini deyirlər. Bu hisslərlə yanaşı onlar üçün öz yurd-yuvalarında yaşamaq, əsl həyatın oradan başlayacağı inamını yaradır [https://azertag.az/xeber/kelbecere_qayidis_arzusu-2833273]. Bu isə xalqımızın nə qədər Vətənə sevgi hissinin və öz torpağına bağlı olduğunu göstərir. Göründüyü kimi bu iki fərqli hisslərin yaşadıqları müharibənin dəhşətli ağrı-acısının unudulmamsı və öz torpaqlarında yenidən yaşayacaqları ömrü əsl həyatın başlanğıcı kimi dəyərləndirən insanlar həm də təzadlı bir ömrün daşıyıcıları olacaqdır. Böyük qayıdış və dayanıqlı məskunlaşmanın əsasında insanların öz torpaqlarında əbədi yaşamı üçün yuxarıda qeyd olunan konfortlu həyat tərzinin təmin olunması, onların maddi ehtiyaclarının tam şəkildə ödənildiyi mühütdə belə, ora qayidan əhali qruplarının mənəvi ehtiyaclarının ödənilməsi üçün yeni bir yanaşmaya, sosial xidmətə ehtiyac vardır. Bu xidmət sahələri böyük qayıdış və dayanıqlı məskunlaşmada iştirak edən yaşlı və orta nəsil əhalı kateqoriyasına şamil olunmalıdır. Xüsusiylə əsir götürülmüş şəxslərin məskunlaşma və davamlı yaşayış zamanı agrlı-acılı hadisələrin yenidən xatırlanması prosesi baş verəcəkdir. Bu isə posttravmatik sress pozuntusu hallarının yaranması ilə müşahidə olunan problemləri meydana çıxarır. Bu cür meydana gələn sosial problemlərin aradan qaldırılması isə insanların psixi sağlamlığının reablitasiyasına istiqamətlənən yeni sosial xidmət modelinin tətbiqini zəruri edir.

İşğaldan azad olunmuş ərazilərə böyük qayıdış prosesinin digər bir istiqamətini *iqtisadi fəaliyyətə reinteqrasiya* təşkil edir. Bölgədə iqtisadi fəaliyyət ölkənin digər regionları səviyyəsinə

çatdırılmasıyla yanaşı orada yaşayana əhalinin sosial və iqtisadi vəziyyətinin tam və müasir dövrün tələbləri səviyyəsində təmin etmək gücünə malik olmasıdır. Eyni zanmanda regionun dayanıqlı inkişafı burada iqtisadiyyatın ehtiyaclarını doğru resurslardan istifadə etməklə əldə etmək olar. Bu resurslar isə istər təbii bolluq, istərsə də, insan kapıtalından düzgün istifadəsi nəticəsində nail olmaq olar. Regionda məskunlaşmış əhalinin tam məşğullugunun təmin olunması üçün lazımı infrastukturanın yaradılması, təbii sərvətlərin istehsalı, sosial sahibkarlığın inkişaf etdirilməsi üçün dövlət tərəfindən müəyyən güzəştlərin olunması, bölgənin həm iqtisadi gücünü artirmiş, həm də əhalinin sosial rifahının yüksəldilməsi ilə davamlı məskunlaşmanı təmin etmiş olacaqdır. Regionun təbii iqlim şəraiti orada kənd təsərrüfatı, maldarlıq kimi aqror sahənin inkişaf etdirilməsinə geniş imkanlar yardır. Bu imkanlardan istifadə edərək bölgədə qida sənayesinin inkişaf etdirilməsi əhalinin təminatıyla yanaşı yeni iş sahələrinin yaranmsı, əhalinin məşğulluq probleminin həllinə və gəlirlərin artmasına kömək etmiş olacaqdır. Əhalinin sosial rifahının yaxşılaşdırılması, dayanıqlı iqtisadiyyatın inkişafı üçün dünyanın inkişaf etmiş ölkələrində artıq *sosial sahibkarlıq* cəmiyyətin inkişafında yeni sosial xidmət sahəsi kimi təsdiqini tapmış bir inkişaf modelidir. Müsir dünyanın sosial-iqtisadi həyatını möhkəmləndirən - *sosial sahibkalıq,* onun müxtəlif fəaliyyət modellerinin tətbiqinə başlamaq bölgədə olduqca əhəmiyyətli faydaları ilə yanaşı yeni bir sosial xidmət modeli kimi də dəyərləndirilə bilər. Nobel Sülh Mükafatı laureatı professor Məhəmməd Yunisinin təbirincə desək, " *sosial sahibkarlıq*- insanlığın ən aktual ehtiyaclarına xidmət edən yeni kapitalizm növüdür" [www.ashoka.org]. Sosial sahibkarlar sosial müəssisələrin biznes fəaliyyətini genişləndirərək yeni sosial model tətbiq etməklə yeni xidmət sahələrini inkişafına kömək edər. Bununla da sosial sahibkarlığa marağın artması, sosial-iqtisadi inkişaf, yeni sosial xidmət sahələrinin artması, yeni iş yerlərinin yaranması, eləcə də əhalinin sosial məmnunluğu artaraq cəmiyyətin rifahını yüksəldər. Butun bu deyilənləri nəzərə alaraq "sosial sahibkarlıq" və onun inkişafıyla bağlı olan bütün sahələr bu gün Qarabag və Şərqi Zəngəzuruda əhalinin dayanıqlı məskunlaşmasına geniş imkanlar yarada bilər.

NƏTİCƏ

Beləliklə, işğaldan azad olunmuş ərazilərə böyük qaydış prosesinın uğurlu başa çatması, orada məskunlaşan əhalinin rifahlı həyat tərzinin davamlı olaraq inkişaf etdirilməsi üçün yeni həyata yeni sosial xidmət modellərinın tətbiqi olduqca əhəmiyyətli nəticələrin verəcəyinə inanıram. İşğaldan azad olunmuş ərazilərin iqtisadi və sosial inkişaf hədəflərində əhalinin davamlı və dayanıqlı məskunlaşma prosesinin təmin olunması, onun sosial rifahı, həyat keyfiyyət göstəricilərinin yaxşılaşdırılması, sağlam gələcəkli cəmiyyətin formalaşdırılması məqsədi ilə, ölkədə "sosial sahibkar"lığa dəstək verən və sosial məsuliyyət daşıyan müəssisələrin inkişagına dəstək vermək, onun real, işlək mexanızmini yaratmaq region üçün çox əhəmiyyətli məsələ kimi qarşımızda durur. Eyni zamanda bölgəyə qayıtmış əhali üçün iqtisadi imkanlarla yanaşı sosial-tibbi, sosial-psixoloji və sosial-hüquqi xidmətlərin yeni modelinin tətbiqi də aktul olaraq qalmaqdadır.

Ədəbiyyat:

Nəvvab, Mir Möhsüm. (1993). "1905-1906-cı illərdə ermənimüsəlman davası". Bakı. Azərbaycan nəşr. 128 s.
https://aztv.az/az/news/1818/prezident-ilham-eliyevin-cixisini-butun-zal-alqislayirdi
https://president.az/az/articles/view/50474
https://meduza.io/feature/2023/10/03/kak-azerbaydzhan-sobiraetsya-reintegrirovat-nagornyy-karabah-kakuyu-rol-v-regione-teper-budut-igrat-rossiya-i-turtsiya-i-chto-delat-zapadu
https://e-qanun.az/framework/50014
https://azertag.az/xeber/kelbecere_qayidis_arzusu-2833273
www.ashoka.org

ИНФОРМАЦИОННАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ

Эркайым Козуевна ШАРИПОВА
Ошский государственный университет,
доктор философских наук, профессор отделения российской и
европейской интеграции ВШМОП, доктор философских наук, профессор,
Кыргызская Республика, ОШ
e.sharipova_kg@mail.ru

Нурзада Нуралиевна КАМБАРОВА
Институт философии и социально-политических исследований им. А.А.Алтмышбаева НАН КР,
соискатель отделения социальной философии, эстетики и этики,
Кыргызская Республика, ОШ
nurzada_06@mail.ru

Самара Токтогуловна КАРАБАЕВА
Институт философии и социально-политических исследований им. А.А.Алтмышбаева НАН КР,
соискатель отделения социальной философии, эстетики и этики,
Кыргызская Республика, ОШ
skarabaeva85@mail.ru

Аннотация

В данной статье информационная безопасность личности исследуется как важный фактор устойчивого социального развития и реальный исторический феномен. Особенности функционирования глобальной информационной сети, социализация и персонализация информации, социально-культурное и цивилизационное слияние в единый глобальный информационный поток порождают информационные риски для общества и личности, что выражается в отчуждении человека от социума и информационных новообразований.

Ключевые слова: безопасность, информационное общество, культура, цивилизация, глобализация, риск, угроза, отчуждение.

INFORMATION SECURITY IN GLOBALIZATION CONDITIONS

Erkayim Kozuevna SHARIPOVA
Osh State University,
Doctor of Philosophy, Professor of the Department of Russian and
European Integration VSMOP, Doctor of Philosophy, Professor,
Kyrgyz Republic, OSH
e.sharipova_kg@mail.ru

Nurzada Nuralievna KAMBAROVA
Institute of Philosophy and Socio-Political Research named after. A.A. Altmyshbaeva NAS KR,
applicant at the Department of Social Philosophy, Aesthetics and Ethics,
Kyrgyz Republic, OSH
nurzada_06@mail.ru

Samara Toktogulovna KARABAEVA
Institute of Philosophy and Socio-Political Research named after. A.A. Altmyshbaeva NAS KR,
applicant at the Department of Social Philosophy, Aesthetics and Ethics,
Kyrgyz Republic, OSH
skarabaeva85@mail.ru

SUMMARY

This article examines personal information security as an important factor in sustainable social development and a real historical phenomenon. Features of the functioning of the global information network, socialization and personalization of information, socio-cultural and civilizational merging into a single global information flow give rise to information risks for society and the individual, which is expressed in the alienation of a person from society and information new formations.

Key words: security, information society, culture, civilization, globalization, risk, threat, alienation.

ВВЕДЕНИЕ

Информационная безопасность на деле представляет собой сложный, многогранный и многоуровневый феномен. В самом общем виде безопасность можно представить как ощущение безопасности на повседневном уровне в обыденной, привычной жизни, как отсутствие какой-либо внешней опасности по отношению к кому-либо, как состояние защищенности жизненно важных интересов личности, общества, государства от внутренних и внешних угроз, либо способность предмета, явления или процесса сохраняться при разрушающих воздействиях [Безопасность, https://ru.wikipedia.org/wiki]. С правовой точки зрения она представляет собой государственную доктрину информационной безопасности, определяющую конституционные условия информационной безопасности государства. Существуют также социально-психологические аспекты информационной безопасности [Грачев, 1998].

В общем виде информационная безопасность определяется как некое состояние, а именно свобода от угроз и опасности, отсутствие страха, беспокойства и тревог, сохранность информации, предохранение от несанкционированных вторжений извне. В этом плане безопасность как понятие характеризуется и как состояние некоторой системы, и как психологическое ощущение, и как идея или концепция, и как определенные меры, направленные на достижение данного состояния [Заплатинский, 2006:98].

Методы исследования

В исследовании используется методы индукции, дедукции, сравнительный, исторический методы. Информация и информационная инфраструктура для многих развитых стран уже стали критическими компонентами, воздействие на которые способно вызвать крупномасштабные последствия, дезорганизовать государственное управление, вызвать новые конфликты. Чем выше уровни интеллектуализации и информатизации общества, тем более значимой становится его информационная безопасность, поскольку реализация интересов, целей государств и народов все больше осуществляется посредством информационных, а не вещественно-энергетических воздействий.

Цель исследования: философский анализ информационной безопасности в условиях глобализации.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Глобальная информатизация и новые информационные технологии открывают небывалые возможности во всех сферах человеческой деятельности, порождают новые проблемы, связанные с информационной безопасностью личности, общества и государства. Становится все более очевидным, что и общественный прогресс, и развитие каждого человека сопровождаются и даже в значительной степени определяются развитием их информационной сферы.

В настоящее время информация становится одним из главных рычагов в противостоянии на международной арене за новый передел мира в целях установления господства ведущих государств в глобальном информационном пространстве. В научном мире информация вполне обоснованно считается стратегическим национальным ресурсом.

Политический вес страны, ее возможности влиять на мировые события зависят не только от вещественно-силовых факторов, но во все возрастающей мере от факторов информационных (возможности эксплуатировать интеллектуальный потенциал других стран, распространять и внедрять свои духовные ценности, культуру, язык, а также тормозить духовно-культурную экспансию других народов, трансформировать и даже подрывать их духовно-нравственные устои). В соперничестве и противоборстве государств, в реализации их политических планов происходит явное смещение центра тяжести с открытых силовых методов и средств к скрытым и более «тонким» информационным методам и средствам, подаваемым как следствия процессов глобализации.

В этих условиях роль информационной безопасности все более возрастает. Информация и информационная инфраструктура для многих развитых стран уже стали критическими компонентами, воздействие на которые способно вызвать крупномасштабные последствия, дезорганизовать государственное управление, вызвать новые конфликты. Чем выше уровни интеллектуализации и информатизации общества, тем более значимой становится его информационная безопасность, поскольку реализация интересов, целей государств и народов все больше осуществляется посредством информационных, а не вещественно-энергетических воздействий.

Информация – не только мощный двигатель общественного прогресса, фактор многократного усиления совокупного потенциала государства, но и действенный инструмент манипулирования общественным сознанием. Речь идет о том, что не только сами государства, но и отдельные социально-политические силы внутри них, используя монополию на средства массовой информации, не знающие государственных границ и многих ограничений по расстоянию, способны формировать у широких масс определенные идеологические установки, оценки, настроения, ценностные ориентиры поведения.

Во многих странах для обеспечения информационной безопасности созданы специальные службы, которым выделяются значительные финансовые средства, развернута подготовка соответствующих специалистов. Достижения в области информатизации постоянно совершенствуются. Сегодня уже создано так называемое «информационное оружие», под которым понимаются устройства и средства, предназначенные для нанесения противоборствующей стороне максимального урона путем опасных информационных воздействий. Существует два типа такого оружия – информационно-техническое и информационно-психологическое. При использовании оружия первого типа (компьютерные вирусы, логические бомбы, программные закладки и т. п.) главными объектами воздействия являются информационно-технические системы (системы связи, телекоммуникационные системы, банки и т. д.). Примеров разрушения информационных ресурсов и телекоммуникаций, несанкционированного доступа к ним, попыток хищения конфиденциальной информации или ее уничтожения в хорошо защищенных компьютерах – множество. С полным основанием можно говорить, что сегодня террористы и шпионы, мафия и хакеры полностью освоились в глобальных компьютерных сетях, шантаж и угрозы информационных диверсий стали привычным делом.

При воздействии информационно-психологического оружия главными объектами являются индивидуальная психика и общественное сознание. Цель такого воздействия – подрыв духовного, морально-психологического потенциала страны-конкурента и подготовка почвы для политико-экономического проникновения.

В настоящее время информация становится одним из главных рычагов в противостоянии на международной арене за новый передел мира в целях установления господства ведущих государств в глобальном информационном пространстве. В научном мире информация вполне обоснованно считается стратегическим национальным ресурсом.

С каждым годом информация в современном мире становится всё более доступной. С одной стороны, это может быть признано неоспоримым преимуществом: государство получает доступ к новейшим зарубежным технологиям и разработкам, а организациям обеспечивается возможность получения ценных сведений о конкурентах. Но, с другой стороны, свободно циркулирующая информация может оказаться заведомо ложной или искажённой, ставящей целью ввести в заблуждение её потенциальных пользователей. Последнее ведёт к девиациям общественного сознания, попыткам манипулировать им в сомнительных интересах разнородных политических и идеологических структур.

Кроме того, доступность информации привела к появлению одной из самых значимых проблем нашей современности - информационной избыточности или перенасыщению информацией. В случае переизбытка информации пользователь может либо анализировать сведения, поступающие к нему из различных источников, либо принимать в качестве достоверной наиболее примитивную информацию, изложенную самым простым языком. В таких условиях очевидной является потребность в критической рефлексии или, как минимум, в сомнении в качестве любой получаемой информации.

Следует также признать, что наибольшую угрозу информационной безопасности государства в эпоху глобализации, представляет собой возможность осуществления нового вида катастроф, наступающих по причине сбоев или нарушений в глобальных информационно-телекоммуникационных сетях.

Как следствие, возможности новой информационно-цифровой эпохи расширяются не только у конструктивных, но и у разного рода террористических и экстремистских организаций. Последние активно используют механизмы информационного воздействия на индивидуальное, групповое и общественное сознание. В результате нарастает межнациональная и социальная напряжённость, происходит эскалация конфликтов по разным основаниям, разжигаются этническая и религиозная ненависть и вражда. Опасность информационного терроризма зачастую недооценивается, в результате чего, граждане порой и сами не осознают, что становятся его жертвами.

Информационный терроризм предполагает особое психологическое воздействие на сознание человека с помощью ресурсов информационной сети, которое направлено на внушение требуемых идей, подавляющих собственное мнение, аналитическую способность и логическое мышление индивида [Колин, 2002:113–114]. Основной целью информационных террористов является донесение заведомо ложной информации, которая впоследствии будет восприниматься потерпевшими как абсолютно достоверная. Главная опасность здесь кроется в том, что эта, как правило, негативная информация может повлечь за собой необратимые последствия, например, пошатнуть целостность государства, привести к смене правительства и пр. Особенно эффективным инструментом террористической пропаганды является обыгрывание социально-политических проблем общества с разжиганием межэтнической и национальной розни.

В настоящее время можно выделить несколько разновидностей информационного терроризма.

Информационно-психологический терроризм. Связан непосредственно с самой информацией и её распространением, т. е. основное давление здесь оказывается на психику человека. Например, для того, чтобы запустить негативный слух в СМИ или интернете,

используются методы насилия или подкупа, целью которых являются операторы, разработчики или представители телекоммуникационных систем.

Информационно-технический терроризм. Данный вид связан с нанесением ущерба непосредственно самой технике или с её помощью. Например, создание различных вирусов или помех с помощью других программ с целью разрушения систем управления или перехват управления техническими объектами.

Кибертерроризм. Направлен на выведение из строя компьютерных систем и их взлома, нападения на компьютерные сети.

Кибертеррористический акт, который проводится с помощью различных компьютерных технологий и является при этом политически мотивированным. Как правило, целью всего этого является максимальное привлечение внимания к политическим требованиям, выдвигаемым террористами.

В настоящее время именно кибертерроризм считается самым опасным и масштабным видом информационных атак, т. к. как его крайне сложно обнаружить и предотвратить. Действия, совершаемые террористом, производятся удалённо через киберпространство. Они могут исходить даже с территории другого государства, что ещё больше усложняет ситуацию с выявлением киберпреступника [Коротков, 2003: 24–35]. Таким образом, на сегодняшний день информационный терроризм становится угрозой для всего цивилизованного мира.

Ещё одним опасным последствием доступа террористических организаций к новым информационным технологиям является пропаганда экстремистской идеологии и вербовка в террористические группировки новых сторонников. В основном такими «новобранцами» становятся молодые, эмоционально нестабильные люди с подвижной психикой и неустановившейся системой ценностей. Вербовка молодёжи в экстремистские и террористические организации - одно из самых опасных последствий реализации угрозы информационной безопасности государства, поскольку, в свою очередь, создаёт угрозу всей системе национальной безопасности.

Глобализация имеет как положительное (например, увеличение доступного объёма информации о технологиях и стимулирование разработки российского программного обеспечения), так и отрицательное (например, рост киберпреступлений и зависимость от зарубежных программных продуктов) влияние на информационную безопасность. Приходится констатировать, однако, что современное глобальное информационное пространство представляет собой объект ожесточенной борьбы за информационное превосходство, политические, экономические и сырьевые преимущества, арену постоянного противоборства различных социальных структур. Причем в современных условиях наблюдается тенденция перехода от традиционных - силовых - методов борьбы государств при отстаивании своих национальных интересов к нетрадиционным, в частности информационным средствам воздействия на противника. Фактически речь идет о новом феномене глобализации - информационной войне, которая становится, по существу, новой формой противостояния государств, одним из видов «нетрадиционных» войн нового поколения. Поэтому в условиях стремительного формирования глобального информационного пространства (а также киберпространства) огромное значение в обеспечении национальной безопасности всех стран приобретает информационная безопасность.

Информационные войны являются частью нынешней информационной реальности. В век глобализации они представляют собой эффективное средство достижения превосходства в различных сферах жизни современного общества: политической, экономической, научно-технической, военной, социальной, духовной. Информационная война - это противостояние борющихся сторон, которые оказывают агрессивное воздействие на информационную

инфраструктуру друг друга с целью достижения преимущества и победы над противником. Различают информационно-техническую и информационно-психологическую войну.

Главная цель такой войны заключается в информационном воздействии, которое позволяет без традиционных военных действий добиться победы над противником. Под информационно-психологической войной понимается информационное воздействие на сознание человека. Информационно-психологическое оружие направлено на «переформатирование» сознания людей (путем внедрения чуждых ценностей, традиций и культуры), а через него – на изменение существующей социально-политической системы. Диапазон информационно-психологического оружия чрезвычайно широк – от сокрытия важной информации и ее искажения до полной дезинформации населения. Опасность нового вида оружия заключается в том, что его воздействие приводит в конечном счете к кардинальной трансформации общественного сознания, влечет за собой социальный взрыв и свержение неугодного политического лидера или режима в стране-объекте.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Информационная безопасность государства заключается в создании условий для формирования эффективной информационной среды и информационной инфраструктуры, которые согласно действующему законодательству, Конституции и сложившейся социальной практике обеспечивают реализацию конституционных прав и свобод общества, общественных организаций и граждан в сфере доступа к открытым информационным ресурсам, свободы информационного взаимодействия, получения необходимой информации и пользования ею в целях обеспечения эффективного функционирования государства, сохранения незыблемости конституционного строя, государственного устройства и территориальной целостности, государственного суверенитета, достижения социальной и политической стабильности, защиты государственных информационных интересов и потребностей, обусловленных эффективным функционированием государственных структур, ориентированным на обеспечение законности и правопорядка, мира и согласия, бесконфликтного взаимодействия с гражданским обществом, равноправного и взаимовыгодного внутригосударственного и международного сотрудничества, обеспечивающих гармоничное и динамичное развитие государства.

Одним из главных направлений деятельности по поддержанию информационной безопасности государства является прежде всего защита информации. Защита информации есть системная совокупность государственных мероприятий, ориентированных на обеспечение целостности и конфиденциальности информации и при этом гарантирующих доступность информации общественным организациям и личности. При этом защита информации представляет собой деятельность, направленную на предотвращение утраты информации, несанкционированного проникновения в информационные ресурсы и нецелевого использования информации, в том числе использования с нарушением авторских прав и прав владельцев и собственников информации.

В мероприятия по защите информации включается собственно защита информации и защита прав на пользование и владение информацией, защита от незаконного распространения информации, от разглашения коммерческой, служебной и государственной информации, защита информационных ресурсов и информационных технологий.

Кроме информации, информационных ресурсов и информационных технологий, объектом защиты являются носители информации, информационные процессы, технические средства информации, системы информационной связи, материальные ресурсы, обеспечивающие информационное взаимодействие и хранение информации, а средствами защиты являются мероприятия правового порядка (указы, акты и нормы, законы, защищающие

информацию), специальные действия и государственные акты, направленные на защиту информации, например лицензирование информации, сертификация информационных ресурсов, формулирование стандартов использования информации, а также государственная аттестация процессов информатизации в виде документов соответствия стандартам, различные государственные информационно-технические экспертизы. Итак, в условиях глобализации от надежности обеспечения информационной безопасности зависит национальная безопасность суверенных государств.

Информационная безопасность личности исследуется как важный фактор устойчивого социального развития и реальный исторический феномен. Особенности функционирования глобальной информационной сети, социализация и персонализация информации, социально-культурное и цивилизационное слияние в единый глобальный информационный поток порождают информационные риски для общества и личности, что выражается в отчуждении человека от социума и информационных новообразований.

В условиях глобализации от надежности обеспечения информационной безопасности зависит национальная безопасность суверенных государств.

Литература:

Безопасность [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://ru.wikipedia.org/wiki/

Грачев, Г.В. (1998). Информационно-психологическая безопасность личности: состояние и возможности психологической защиты [Текст] / Г.В. Грачев. – М. : Изд-во РАГС.– 125 с.

Заплатинский, М. (2006). Терминология науки о безопасности [Текст] / М. Заплатинский // Zbornik prispevkov z medzinarodnej vedeckej konferencie «Bezhecnostna veda a bezpecnostne vzdelanie». – Liptovsky Mikulas : AOS v Liptovskom Mikulasi.– С. 98–103.

Колин, К.К. (2002). Информационная цивилизация [Текст] / К.К. Колин. – М.: Ин-т проблем информатики РАН. – 112 с.

Коротков, А.В. (2003). Цифровое неравенство в процессах стратификации информационного общества [Текст] / А.В. Коротков // Информационное общество. Вып. 5. – С. 24–35.

ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЫ КАК ПРОФЕССИИ В ТАДЖИКИСТАНЕ

Дилфуза Абдусамадовна МУЛЛАБАЕВА
Таджикистанский Национальный Университет,
доцент кафедры Социальной работы Философского факультета, PhD
Таджикистан, ДУШАНБЕ
mullabaeva_dil@mail.ru

Аннотация

В статье рассматриваются условия и результаты подготовки кадров для развития социальной работы как профессии и улучшения социальной политики в Таджикистане. Для этого автором проанализированы работа кафедры социальной работы ТНУ в данном направлении, ее международное сотрудничество, достигнутые результаты в учебном процессе, издании учебных пособий, прохождении практики студентами и т.д. На основе этого автор приходит к выводу, что эффективность проводимой государством политики в сфере социальной поддержки граждан зависит квалифицированных кадров, которых необходимо подготовить на постоянной основе.

Ключевые слова: социальная работа, социальное государство, социальная функция, социальный работник, социальная политика

PROSPECTS FOR THE DEVELOPMENT OF SOCIAL WORK AS A PROFESSION IN TAJIKISTAN

Dilfuza Abdusamadovna MULLABAEVA
Tajik National University,
Associate Professor of the Department of Social Work, Faculty of Philosophy
Tajikistan, DUSHANBE
mullabaeva_dil@mail.ru

SUMMARY

In this article there are discussed the conditions and results of training for the development of social work as a profession and improvement of social policy in Tajikistan. For this purpose, the author analyzed the work of the Department of Social Work of TNU in this direction, its international cooperation, the results achieved in the educational process, the publication of textbooks, internships for students, etc. Based on this, the author comes to the conclusion that the effectiveness of the state policy in the field of social support for citizens depends on qualified personnel who need to be trained on an ongoing basis.

Key words: social work, social state, social function, social worker, social policy

Тем, кто знаком с социальной работой или непосредственно способствует подготовке специалистов в этой области, известно, что социальные работники выступают посредниками между государством и обществом. Они вносят большой вклад в поддержание социальной справедливости в обществе, надлежащем налаживании системы социальной защиты населения, защиту прав инвалидов, обеспечении доступа к различным видам социальной помощи и т.д. Социальные работники – специалисты широкого диапазона деятельности, которая направлена на нужды конкретного человека, семьи, группы людей. Такое положение

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

формирует заказ общества, который находит свое отражение в квалификационных и этических стандартах специалиста, в комплексной системе подготовки социальных работников, обеспечивающей необходимую профессиональную компетентность и развитие духовно – нравственных качеств [Зохидов, 2018: 137].

Специалисты социальной сфере в основном работают с людьми, которые находятся в сложной жизненной ситуации и не могут самостоятельно выйти из этих ситуаций. Поэтому для достижения этой цели социальные работники используют различные технологии и методы социальной работы. С другой стороны, результат работы социального работника зависит от его собственных навыков, умений и компетентности. Следует отметить, что социальная работа как наука принципиально отличается от других гуманитарных наук, поскольку и объектом, и субъектом социальной работы являются люди. Известно, что человек как высшее существо имеет особый статус в системе политических, экономических и социальных отношений. По этой причине герменевтика как метод в практике социальной работы должна широко использоваться. При этом наряду с герменевтическим методом необходимо использовать и другие методы, и подходы. Но без герменевтики, как одного из способов постижения сущности, философского осмысления социальной работы, это действие не может быть осуществлено эффективно. С другой стороны, наследие герменевтики в теории и практике социальной работы до настоящего времени не используется в полной мере. Однако анализ герменевтических традиций оказывает существенную помощь в определении масштабов и перспектив социальной работы.

На наш взгляд, герменевтический и феноменологический методы позволяют специалисту по социальной работе систематизировать теорию и практику социальной работы, уделить особое внимание сущности научных терминов и предложить вполне конкретную теорию социальной работы с соответствующим понятийным аппаратом. В то же время герменевтика позволяет оценить феномен социальной работы с разных точек зрения. В этом направлении требуется комплексный подход к фактам и событиям, учитывается постоянный поиск их наиболее языкового воплощения, расширяется герменевтический опыт за счет диалектики вопросов и ответов, происходит диалог между учеными.

Как известно, формирование теории и освоение опыта существенно и эффективно связаны друг с другом, требуются лишь определенные усилия для проведения комплексных исследований с целью, во-первых, систематизировать имеющиеся практические знания, во-вторых, обеспечить соответствующую теоретическую основу. Касаясь вопроса, необходимо отметить, что герменевтика (от греческого слова hermeneutike - искусство и умение толкования, интерпретации смысла) происходит от имени мифологически-мифического бога греков Гермеса, игравшего роль пророка и интерпретатора посланий богов к людям). Речь идет об объяснении и толковании текстов, в основном древних текстов (прежде всего, текстов священных книг), понять содержание и смыслов которых затруднено из-за отсутствия источников и полной информации о них. Еще античные философы обращали внимание на герменевтику: они занимались объяснением и толкованием мифов, философских текстов, афоризмов (советов и наставлений), символов, ироний и метафор. Например, неоплатоники интерпретировали произведения Гомера, Платона и других мыслителей.

Прежде чем продолжит анализ о роли герменевтического метода в социальной работы, мы решили написать о перспективы развития социальной работы как профессии в Таджикистане. Посредством этого выявляется сложность и многообразие социальной реальности, включающей в себя национальные традиции, язык и деятельность, общественное бытие и социальные институты.

Всем известно, что независимость, обретенная Таджикистаном, повлекла за собой глубинные социально - экономические перемены, которые отразились на благосостоянии

населения республики. В процессе преобразований и перехода к рыночной экономике, республика столкнулась с необходимостью пересмотра базовых принципов, как в сфере подготовки квалифицированных кадров, так и подготовки кадров по новым специальностям, в том числе в сфере социальной политики, а именно, в сфере социальной защиты и социальных гарантий. Это было связано с тем, что после приобретения независимости Республика Таджикистан, как и большинство других республик, принял новую Конституцию, где провозгласила Республику социальным государством, которое «создает условия, обеспечивающие достойную жизнь и свободное развитие каждого человека» [Конституция Республики Таджикистан, 2016: 44].

Известно, что практически все функции государства тесно взаимосвязаны с социальным назначением государства, в них присутствуют общесоциальные начала, поскольку главной целью всей деятельности любого государства является благополучие человека и интересы личности. «Чем больше удельный вес общесоциального в функциях государства, тем выше роль государства как инструмента преодоления противоречий» [Черкасова, 2016: 100].

Социальная функция, прежде всего, направлена на создание равных возможностей для развития каждого и обеспечение достойного уровня существования для человека. Поэтому сегодня в нашей стране проводятся реформы во всех отраслях социальной сферы и социальной защиты граждан, в трудовых отношениях, социальном страховании, занятости, пенсионном обеспечении и др. Однако вполне очевидно, что эти попытки без комплексной научно-теоретической разработки не дадут ожидаемого результата.

Наряду с этим, в последнее десятилетие в Таджикистане активно развивается новая профессия - социальная работа. Правительство и соответствующие органы всесторонне поддерживают процесс подготовки кадров. Это, общественно необходимая профессиональная область, которая существует во многих странах мира более 100 лет, призвана укреплять социальную стабильность общества, способствовать реализации современной государственной социальной политики и повышать качество и доступность социальных услуг уязвимым группам населения.

Социальная работа - особый вид деятельности, направленный на оказание помощи людям, нуждающимся в ней, и не способным самостоятельно решить свои жизненные проблемы, а во многих случаях и жить. Развитие данной сферы общества, прежде всего, определяется кадровыми ресурсами. Эффективность проводимых реформ в любом социальном обществе зависит от состояния и активности кадрового потенциала. Формирование и развитие отрасли, ее эффективность и результативность во многом зависят от обеспеченности высококвалифицированными специалистами.

Конечно, подготовка специалистов в сфере социальной работы - это очень сложный процесс, который требует глубоких знаний в области теории управления, экономики, психологии, социологии, педагогики, медицины, правоведения и т.д. Кроме того, эффективность социальной работы зависит не только от уровня подготовки социального работника, знаний, опыта, но и от уровня методического оснащения учебного процесса, создание комплексной базы для прохождения практики и стажировки.

Открытие кафедры «Социальная работа» в Таджикском национальном университет (ТНУ), являлось важным шагом развития социальной работы, как профессиональной деятельности, так и учебной дисциплины, и научного направления в республике. Здесь необходимо отметить важную роль Международных гуманитарных организаций в создание и развитие социальной работы как профессия в вузах Таджикистана. С помощью и поддержкой международной организации ЮНИСЕФ и отделения Фонда открытого общества в Таджикистане была создана учебная база для организации и проведения занятий по этой

профессии. Первоначально для проведения занятий в этих курсах была приглашена профессор университета имени Бориса Гринченко Украинской Республики Зверева Ирина Димитьриевна. Она и стояла у истоков формирования и развития социальной работы как профессии в Таджикистане. Именно в это время был разработан учебный план для подготовки социальных работников с высшим образованием.

В дальнейшем совместно с российскими и украинскими коллегами в том же году было подготовлена и издана «Энциклопедия социальных работников», ставшая первым учебником для студентов, магистров, а также для специалистов социальной работы. Благодаря, кропотливому труду преподавателей кафедры в течение не большого промежутка времени был издан ряд учебных пособий: «Введение в социальную работу», «Социальная работа с семьёй», «Руководство для социального работника», «Этический кодекс социального работника», «Социальная работа в постсоветских странах» на русском и таджикском языках.

Как справедливо отмечает Черкасова Ю.А., уровень образования влияет на качество трудовых ресурсов, и это, в свою очередь, сказывается на состоянии экономики государства. В процессе обучения происходит становления человека как личности, а его профессиональная подготовка создаёт условия для социальной мобильности [Фирсов и др. 2016: 92]. Учитывая вышесказанное, кафедра социальной работы с первых дней своей деятельности, наряду с теоретической подготовкой специалистов социальной работы, поставила целью проводить практические занятия на базе центров социального обслуживания людей с ограниченными возможностями, детей-сирот, престарелых, специализированных школ-интернатов для детей с ограниченными возможностями, кризисных центров и т.п.

Практика также показывает, что успех социальной работы находится в прямой зависимости от степени сотрудничества действующих специалистов социальных служб и вузов. Социальное партнерство является важнейшим фактором, влияющим на его качество, поскольку позволяет включить в организацию педагогического процесса главных потребителей образовательных услуг, имеющих свои интересы, свои представления о задачах и роли профессионального образования, его качестве [Ашрапова, 2018: 90].

Необходимо отметить, что студенты кафедры социальной работы ТНУ проходят производственную практику в аппаратах Министерства здравоохранения и социальной защиты, а также в Министерстве труда, миграции и занятости населения, Государственном агентстве по социальному страхованию и пенсиям, социальной защиты. Постоянными партнерами кафедры являются Кризисный центр при комитете по делам женщин и семьи при Правительстве Республики Таджикистан, Центр обучения взрослых при Министерстве труда, миграции и занятости населения РТ, государственное учреждение Национальный реабилитационный центр детей-инвалидов «Чорбог» и многие другие государственные, общественные и международные организации.

Как известно, социальные работники - специалисты широкого диапазона деятельности, которая направлена на удовлетворение нужд конкретного человека, семьи, групп людей. Такое положение формирует заказ общества, который находит свое отражение в квалификационных и этических стандартах специалиста, в комплексной системе подготовки социальных работников, обеспечивающей необходимую профессиональную компетентность и развитие духовно-нравственных качеств.

Наряду с этим, в каждом обществе социальной защите населения всегда отводится огромная роль. От состояния социальной сферы, эффективности проводимой государством политики в сфере социальной поддержки граждан зависит стабильность общества, его устойчивое развитие, а в итоге, его национальная безопасность. А для этого нужно иметь

квалифицированных кадров, которых необходимо подготовить на постоянной основе и на которых можно было бы положиться.

На основании приведенного выше анализа, в том числе анализа социальной действительности с помощью философского метода герменевтики, можно сделать вывод, что в результате этого раскрывается сложность и многообразие социальной действительности, включающей в себя национальные традиции, язык и деятельность, общественное бытие и социальные институты. Используя такие представления, социальному работнику необходимо не только обладать современными знаниями в различных областях социальных наук, но и иметь прочные навыки социальной работы. Социальный работник должен обладать способностью выслушать клиента и понять суть его проблемы, установить и поддерживать сотрудничество с клиентом до ее полного решения, вовлечь его в активные процессы социальных действий, необходимых для преодоления сложных жизненных ситуаций. Также предоставлять социальные услуги, предусмотренные государственными нормами, находить информацию, законные способы и другие меры для решения проблем вместе с клиентом. Для достижения этой цели социальному работнику весьма полезно использование герменевтических и феноменологических методов.

Литература:

Конституция Республики Таджикистан (2016). Душанбе.

Черкасова Ю.А. (2016). Практическое обучение как фактор становления профессиональной субъективной позиции будущих специалистов социальной работы. М., С.92.

Фирсов М.В., Студёнова Е.Г., Наместникова И.В. (2016). Введение в профессию «Социальная работа». М., С.90.

Ашрапова С.Т. (2018). Доклад Международной научно-практической конференции «Формирование социальной работы как профессии в Таджикистане». Душанбе.

Зохидов О.Х. (2018). Философия и методология науки. - Худжанд, (на таджикском яз.).

http://www.president.tj

http://tjk.bizdirlib.com/node/648

http://www.mehnat.tj/

UŞAQLARIN ŞƏXSİYYƏTİNİN FORMALAŞMASINDA SOSİAL BƏRABƏRSİZLİYİN VƏ ƏSAS STEYKHOLDERLƏRİN ROLU: SİSTEMLİ-MÜQAYİSƏLİ TƏHLİL

Yaqut ƏLİYEVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin
Sosiologiya kafedrasının dosenti, sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
yaqutaliyeva@bsu.edu.az ; yagut.aliyeva@gmail.com
orcid.org/0000-0003-2051-8416

XÜLASƏ

Uşaqların şəxsiyyətinin formalaşması və inkişafı prosesinin optimallaşdırılması problemi dövrümüzün fundamental, prioritet və aktual sosial problemlərindən biridir. Bu proses həm şəxsiyyət, həm də cəmiyyətin sosial səriştəsinin formalaşması üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Ümumiyyətlə, qloballaşma şəraitində uşaqların şəxsiyyətinin formalaşması və inkişafı probleminin təhlili həm nəzəri, həm də praktik baxımdan olduqca aktualdır.

Uşaqların şəxsiyyətinin formalaşmasının ən müxtəlif problemləri müntəzəm surətdə araşdırılmalı, qloballaşma dövrünün real çağırışlarına mümkün qədər doğru, obyektiv tələbatları ödəyə bilən əsaslı cavablar axtarışları intensivləşməlidir.

Açar sözlər: uşaqlar, şəxsiyyət, sosial institutlar, sosial bərabərsizlik, steykholderlər.

THE ROLE OF SOCIAL INEQUALITY AND KEY STAKEHOLDERS IN THE FORMATION OF CHILDREN'S PERSONALITY: A SYSTEMIC COMPARATIVE ANALYSIS

Yagut ALIYEVA
Baku State University,
Faculty of social sciences and psychology,
Associate Professor of Sociology Department, Doctor of Philosophy in Sociology
Azerbaijan, BAKU
yaqutaliyeva@bsu.edu.az ; yagut.aliyeva@gmail.com
orchid.org/0000-0003-2051-8416

SUMMARY

The problem of optimizing the process of children's personality formation and development is one of the fundamental, priority and urgent social problems of our time. This process is important for the formation of personality and social competence of society. In general, the analysis of the problem of the formation and development of children's personality in the conditions of globalization is very relevant from both a theoretical and a practical point of view.

The most diverse problems of children's personality formation should be regularly investigated, and the search for reasonable answers to the real challenges of the globalization era, which can meet the objective needs, should be intensified.

Key words: children, identity, social institutions, social inequality, stakeholders.

GİRİŞ

Uşaqların şəxsiyyətinin formalaşmasının ən müxtəlif problemləri müntəzəm surətdə araşdırılmalı, qloballaşma dövrünün real çağırışlarına mümkün qədər doğru, obyektiv tələbatları ödəyə bilən əsaslı cavablar axtarışları intensivləşməlidir. Maddi və mənəvi həyatda baş verən dəyişikliklər Azərbaycan cəmiyyətinin sosial dəyərlərə, ailəyə baxışlarını dəyişdirdi ki, bu da öz növbəsində uşaqların (gənc nəslin) tərbiyəsi və onların şəxsiyyətinin formalaşmasında özünü göstərir. Həyatın sosial-iqtisadi şərtlərinin transformasiyası, qloballaşma prosesinin problemləri, gəlirlərin qütbləşməsi və s. cəmiyyətin dərin bir şəkildə differesiasiyasına gətirib çıxartdı. Bir tərəfdən hələ ki, uşaqların yüksək keyfiyyətli təkraristehsalı, tərbiyəsi və inkişafı üçün kiçik bir əlverişli mühitin formalaşması, digər tərəfdən isə ümumi ziddiyyətli bir vəziyyət indiyədək nail olunanların məhv edilməsinə səbəb oldu.

Tədqiqatın başlıca məqsədi uşaqların şəxsiyyətinin formalaşmasında əsas steykholderləri sosial sistemin çox mühüm reallıqları, ciddi və əhəmiyyətli təsir gücünə malik olan amilləri kimi təhlil etmək və bu məsələni mürəkkəb, kompleks xarakterli fundamental proses kimi araşdırmaqdan ibarətdir.

Metodlar

Tədqiqatının müxtəlif mərhələlərində elmi biliklərin əsas metodlarından, o cümlədən induksiya, deduksiya, sistemli və fənlərarası analiz metodlarından, həmçinin müqayisə, analiz və sintez metodlarından istifadə edilmişdir. Bu problemin öyrənilməsində istifadə olunan sosioloji metodlar arasında ekspert sorğusu, sənədlərin elmi müşahidəsi və təhlili metodlarını qeyd etmək olar. Tədqiqatda elmi ədəbiyyatın, milli qanunvericiliyin, İnternet resurslarının və s. nəzəri təhlilindən istifadə edilmişdir.

Tədqiqatın elmi-nəzəri və praktik əhəmiyyəti

Tədqiqatın elmi-nəzəri əsaslandırılması ilə yanaşı onun praktik əhəmiyyəti də şübhəsizdir. Uşaqların həyat fəaliyyətinin həm ümumi, həm də konkret sahəsinə aid olan problemlərin real mənzərəsi göstərir ki, həm nəzəri həm də praktik aspektli tədqiqatları daha da genişləndirmək və dərinləşdirmək çox vacibdir. Əslində uşaqların şəxsiyyətinin formalaşmasının ən müxtəlif problemləri müntəzəm surətdə araşdırılmalı, qloballaşma dövrünün real çağırışlarına mümkün qədər doğru, obyektiv tələbatları ödəyə bilən əsaslı cavablar axtarışları intensivləşməlidir.

ƏSAS HİSSƏ

Tədqiqatın işlənmə dərəcəsi

Şəxsiyyətin formalaşmasına xarici və daxili, bioloji və sosial amillər təsir göstərir. Faktor (latın sözündən "factor" – "etmək", "istehsal etmək" deməkdir) hərəkətverici qüvvə, hər hansı bir prosesin, hadisənin səbəbidir (S.I.Ojeqov /*S.I.Ozhegov*). *Daxili amillərə* ziddiyyətlər, maraqlar və digər motivlərlə yaranan, özünütərbiyə, habelə fəaliyyət və ünsiyyətdə reallaşdırılan şəxsiyyətin öz fəallığı daxildir. *Xarici amillər* sırasına makro, mezo və mikro təbii və sosial mühit, geniş və dar, sosial və pedaqoji mənada tərbiyə daxildir.

Ətraf mühit və tərbiyə - *sosial amillər,* irsiyyət isə *bioloji amildir*. Uzun müddətdir ki, filosoflar, sosioloqlar, psixoloqlar və pedaqoqlar arasında bioloji və sosial amillər arasındakı əlaqə, insan şəxsiyyətinin inkişafında bu və ya digərlərin prioritet əhəmiyyəti barədə müzakirələr aparılır. Bəziləri insanın, onun şüurunun, qabiliyyətinin, maraqlarının və tələbatlarının irsiyyət tərəfindən müəyyən olunduğunu iddia edirlər (E.Torndayk, D.Dyui, A.Kobs /*E.Thorndike, D.Dewey, A.Cobs*/ və s.). Bu tendensiyanın nümayəndələri irsi amillərin (bioloji) rolunu vurğulayır və ətraf mühitin, tərbiyənin (sosial amillərin) şəxsiyyət inkişafındakı rolunu inkar edirlər. Onlar bioloji elmin nailiyyətlərini, yəni bitkilərin və heyvanların irsiyyətinə dair yanaşmalarını yanlış olaraq insanlara tamamilə eyniləşdirir. Lakin, burada söhbət fitri qabiliyyətlərin prioritetindən gedir [https://psycholog-kopylova.ru/semya/osnovnye-faktory-vliyayushhie-na-formirovanie-lichnosti-cheloveka/].

Digər elm adamlarının fikrincə inkişaf tamamilə sosial amillərin təsirindən asılıdır (C.Lokk, J.-J.Russo, K.A.Helvesiy /*J.Locke, J.-J.Rousseau, C.A.Helvetius*/ vs.). Onlar insanın genetik meylini inkar edir və uşağın doğulduğu gündən "təmiz bir lövhə və orada hər şeyi yazmaq mümkün olduğunu iddia edirlər", yəni inkişaf tərbiyədən və mühitdən asılıdır.

Bəzi elm adamları (D.Didro /*D.Diderot*/) inkişafın bioloji və sosial amillərin təsirinin bərabər birləşməsi ilə müəyyən olunduğuna inanır.

K.D.Uşinski bir insanın yalnız irsiyyətin, mühitin və tərbiyənin təsiri altında deyil, həm də şəxsi keyfiyyətlərinin formalaşmasını və təkmilləşdirilməsini təmin edən öz fəaliyyəti nəticəsində bir şəxsiyyət halına gəldiyini iddia edirdi. İnsan yalnız irsiyyətin və həyatının keçdiyi şərtlərin məhsulu deyil, həm də dəyişikliklərin, xarici amillərin yaxşılaşdırılmasının fəal iştirakçısıdır. Bunları dəyişdirərək insan özünü dəyişir [Ушинский, 1974].

Tədqiqatın metodoloji əsasını məktəb yaşlı uşaqların şəxsiyyətinin inkişafı və formalaşması problemlərinə dair fikirlər və elmi əsərlər təşkil edir (L.A.Vısotina, N.F.Geyjan, İ.P.İvanov, İ.S.Kon, L.İ.Konovalova, A.S.Makarenko, D.B.Elkonin, D.İ.Feldşteyn /*L.A.Vysotina, N.F.Geyzhan, I.P.Ivanov, I.S.Kon, L.I.Konovalova, A.S.Makarenko, D.B.Elkonin, D.I.Feldstein*/), humanist psixologiyanın əsas müddəaları (B.Q.Ananyev, L.S.Vıqotski, S.L.Rubinşteyn, A.Maslou, V.N.Myasişev, K.Rodcers, V.A.Qriqoryeva-Qolubeva, E.Erikson /*B.G.Ananiev, L.S.Vygotsky, S.L.Rubinshtein, A.Maslow, V.N.Myasishchev, K.Rogers, V.A.Grigorieva-Golubeva, E.Erickson*/), pedaqoji fəaliyyət nəzəriyyəsi üzərində işlər (V.İ.Qinetsinski, N.V.Kuzmina, V.S.Oleynikov, A.A.Rean, V.Ya.Slepov, V.İ.Halzov, Ya.Ya.Yurçenko, V.A.Yakunin /*V.I.Ginetsinsky, N.V.Kuzmina, V.A.Oleinikov, A.A.Rean, V.Ya.Slepov, V.I.Halzov, Ya.Ya.Yurchenko, V.A.Yakunin*/), hüquq psixologiyası problemləri və yeniyetmə və gənclərin qanunsuz, deviant davranışları üzərində işlər (V.P.Vasilyev, E.V.Zmanovskaya, A.E.Liçko, Yu.A.Şaranov, Y.N.Əliyeva /*V.P.Vasiliev, E.V.Zmanovskaya, A.E.Lichko, Yu.A.Sharanov, Y.N.Aliyeva*/ və b.), uşaqğın sosiallaşması prosesində uşağa pedaqoji dəstək ideyaları (T.V.Anoxina, A.V.Petrovski, Q.N.Xon /*T.V.Anokhina, A.V.Petrovski, G.N.Khon*/) [Умом и сердцем: Мысли о воспитании, 1980].

Ailə tərbiyəsinin xüsusiyyətlərini (V.A.Suxomlinski, A.İ.Zaxarov, A.S.Spivakovskaya, A.Ya.Varqa, E.Q.Eydemiller, Yu.Gippenreyter, M.Buyanov, Z.Mateyçek, Q.Xomentauskas, A.Fromm, R.Snayder, S.Əliyeva, Y.Əliyeva /V.A.Sukhomlynsky, A.I.Zaharov, A.S.Spivakov-skaya, A.Ya.Varga, E.G.Eidemiller, Y.Gippenreiter, M.Buyanov, Z.Mateichek, G.Homentauskas, A.Fromm, R.Snyder, S.Aliyeva, Ya.Aliyeva/ və başqaları araşdırmışdır. [Сухомлинский, 1969].

A.S.Makarenko (1980) ailə tərbiyəsinin ən vacib məsələlərini inkişaf etdirən ailədaxili münasibətlərin öyrənilməsinə böyük töhfə vermişdir. "Valideynlər üçün kitab", "Ağıl və ürəklə" və s. kitabarda Makarenko ailənin, uşaq daxil olmaqla hər kəsin öz funksiyaları və vəzifələri ilə tam üzv olduğu əsas kollektiv olduğunu göstərir [Умом и сердцем: Мысли о воспитании, 1980: 318-345].

A.E.Liçko /A.E.Lichko/, ailədaxili münasibətlərin problemlərini araşdıraraq ailədəki xoşagəlməz halları (həddindən artıq qoruma, baxımsızlıq, "ailədə büt" yaradan vəziyyət, ailədə "zoluşka" /ögeylik/ yaradan vəziyyət) xüsusilə ayırmışdır [https://otnoscheniya.com/otnoshenie/semejnye-otnosheniya-zashli-v-tupik-chto-delat.html].

E.B.Breeva (1999) uşaqların cəmiyyətdəki yeri və problemlərini öyrənmək üçün aşağıdakı prinsiplərə əsaslanan konsepsiyanı təklif etmişdir: 1) uşaqlar cəmiyyətin müstəqil sosial-demoqrafik qrupu kimi tədqiq etmək; 2) uşaqların vəziyyəti onların keyfiyyət xüsusiyyətlərindən asılı olmaqla qiymətləndirmək; 3) dövlətin maddi vəziyyəti və ailənin imkanları nəzərə alınmaqla uşaqların durumunun tədqiq etmək; 4) sosial psixologiyanın prinsiplərindən istifadə etməklə uşaqları öyrənmək; 5) uşaqlara dair sosial dəstək prinsipləri işlənib hazırlamaq [Бреева,1999].

Tədqiqat probleminə dair Türkiyənin bir sıra tanınmış alimləri öz töhfəsini vermişdir. Onların sırasında Mahmut Tezcan (2012), Veysel Sönmez (2014), Ayhan Aydın (2014, və b.),

M.Çağatay Özdəmir (2014), Doğan Cüceoğlu, İrfan Erdoğan (2016), İsmail Seçer, Hasan Bacanlı (2017), Hasan Yılmaz (2017), Mustafa Koç (2018), Mustafa Günay (2018), Bünyamin Çetinkaya (2020), Mehmet Engin Deniz, Ali Eryılmaz (2021), Sümeye Ulaş (2021), Süleyman Yılmaz (2021), Tuncay Ayas (2022), İnayet Aydın (2022), Mehmet Sağlam, Ejder Çelik (2023), Fatih Selim Erdamar (2023) və b. görkəmli alimlərin əsərlərini xüsusi olaraq qeyd edə bilərik.

Azərbaycanda problemin müxtəlif istiqamətləri üzrə A.Mirzəcanzadə (1990), S.Zeynalov (1993), S.Əliyeva (2017 və b.), Y.Əliyeva (2012 və b.) və b. araşdırmaları hazırkı tədqiqatın sütunu olaraq rəhbər tutulmuşdur. Həmin araşdırmalar əsasında müqayisəli təhlil və tədqiqat mövzusu üzrə apardığımız konkret sosioloji tədqiqatın nəticələri və müvafiq ümumiləşdirmələr bu məqalədə öz əksini tapmışdır. Belə əhatəli araşdırmalar sayəsində uşaqların tərbiyəsi, onların şəxsiyyətinin formalaşmasının sosial problemləri barəsində təsəvvürlər əhəmiyyətli dərəcədə konkretləşdirilərək, prosesi optimallaşdırmağın real vasitələrinə, yollarına dair axtarışlar daha rasional məzmun kəsb edir. Hazırkı araşdırma uşaqların şəxsiyyətinin formalaşmasının bir çox hallarında müxtəlif səbəblər üzündən kölgədə qalan, yetərincə işlənilməyən məsələlərin təhlil olunması üçün daha effektli stimul yaradılmasına müəyyən töhfə ola bilər.

Uşaqlar - cəmiyyətin gələcəyidir!

Bir insanın bütün əsas xüsusiyyətləri və keyfiyyətləri, həyat təcrübəsinin toplanması ilə əldə edilən və onun müəyyən bir yaşa çatdığı zamandan əvvəl görünə bilməyəcəyi xüsusiyyətlər istisna olmaqla, uşaqlıqda formalaşır. Uşaqlıqda formalaşan əsas cəhətlər: motivasiya (qarşıya qoyduğu maraqlar, hədəflər); instrumental xüsusiyyətlər (məqsədə çatmaq üçün alətlər); şəxsiyyətin sosial keyfiyyətləri (mizaç, xarakter, davranış üsulları, maneralar). Uşaqlıq yaşı, məzmun və inkişaf istiqaməti baxımından inkişaf və şəxsiyyətin formalaşmasının digər yaş mərhələləri arasında ən çətinidir.

Uşaqlıqda şəxsiyyətin inkişafı müxtəlif sosial institutların (steykholderlərin) təsiri altında baş verir: ailə, məktəb, kütləvi informasiya vasitələri (KİV) və sosial mühit. Şəxsiyyətin inkişafı prosesində bir yaşdan üç yaşadək ailə üstünlük təşkil edir. Məktəbəqədər uşaqlıq dövründə, ailəyə həmyaşıdlar, digər yetkin insanlar, mövcud olan KİV-lər ünsiyyətə əlavə olunur. Məktəbə qəbul ilə: həmyaşıdları, müəllimlər, bəzi fənlər və işlər, KİV. Yeniyetmə yaşından başlayaraq: yaşıdları, dostları ilə ünsiyyət. Bundan sonra şəxsiyyətin özünü tərbiyyə və özünü inkişaf etdirməsi mərhələsi gəlir. Bundan əlavə, müasir təhsil və tərbiyə şərtləri, ümumiyyətlə, uşaqların yaşadığı və inkişaf etdiyi sosial mühitin şərtləri, uşaqların şəxsiyyətinin formalaşmasına və onlarla əlaqəli problemlərə səbəb olan amillər üçün katalizator rolunu oynayır. Həmçinin, xüsusilə bu şərtlər arasında uşaqların idrak, psixososial inkişafınının yeni bir vəziyyətə transformasiya olunmasında informasiya və kommunikasiya texnologiyalarının inkişafını vurğulamaq lazımdır. Cəmiyyətin və ailənin problemləri ilə əlaqəli fərqli həyat standartları, qloballaşma ilə əlaqədar olaraq ölkənin daxil olduğu yeni həyat şərtləri, hamısı birlikdə götürülərək araşdırılan problemin bu qədər aktuallaşmasına səbəb oldu. Eyni zamanda, ümumiyyətlə, Azərbaycanda əhalinin müəyyən bir hissəsinin həyat səviyyəsinin aşağı düşməsinə, vərdiş edilmiş həyat tərzinin və mənəvi-dəyər yönümlərinin dəyişməsinə, ailədəki psixoloji iqlimin pisləşməsinə, tərbiyə və təhsil imkanlarının zəifləməsinə səbəb olan sosial-iqtisadi dəyişikliklər, sosial yetimliyin artmasını, uşaqlara qarşı baxımsızlığı və uşaqların şəxsiyyətinin formalaşmasına mənfi təsir göstərən digər problemləri müəyyən edən səbəblərdir.

Çox pilləli sosioloji tədqiqatımızda (1990-2001-2011-2023) belə bir sual qoyulmuşdur: "*Sizcə, aşağıdakı sosial institutlar uşağın tərbiyəsində hansı rol oynayır: ailə, media, təhsil müəssisələri, sosial mühit?"*

İlkin olaraq cavabların bölgüsü belə olmuşdur: ailə - 50%, kütləvi informasiya vasitələri /media/ - 30%, təhsil müəssisələri - 10%, sosial mühit - 10%.

2001-ci ildən başlayaraq bu rəqəmlər dəyişilmişdir. Respondentlərin böyük əksəriyyəti (90%-dən çoxu) uşaqların tərbiyəsində həlledici rolu ailə oynayır, qalan 10%-i hesab edir ki, ailə həlledici rol oynamır. İkinci yerdə sosial mühit göstərilir. Respondentlərin 66%-i hesab edir ki, uşaqların tərbiyəsinə sosial mühitin böyük təsiri var, qalan 34% isə ona ikinci dərəcəli yer verir. Üçüncü yeri təhsil müəssisələri tutur. Respondentlərin 50%-dən çoxu təhsil müəssisələrinin mühüm rol oynadığına inanır. 45%-dən çoxu təhsil müəssisələrinin rolunu orta səviyyəli kimi qiymətləndirir. Nəhayət, verilən suallara cavablarda dördüncü yerdə media göstərilir. Respondentlərin 25% onun tərbiyə prosesindəki rolunu həlledici hesab edir, qalan 75%-i isə onun tərbiyəyə təsiri olmadığını və ya əhəmiyyətsiz olduğunu düşünür.

Hesab edirik ki, verilən suala cavabların ardıcıllığı: *ailə - sosial mühit - təhsil müəssisələri – media /KİV/* real vəziyyəti adekvat əks etdirmir. Daha doğrusu, burada ailənin əhəmiyyətli roluna ənənəvi mühafizəkar münasibət müəyyən rol oynamışdır. Ona görə də onun roluna qarşı bəzi şişirdilmiş münasibət var. Ola bilsin ki, eyni amil sosial mühitin qiymətləndirilməsində də öz əksini tapıb. Azərbaycanda uşaqlara və ətraf mühitə münasibətdə bir növ "izolyasiya" var. Ailə tərbiyəsində medianın roluna respondentlərin münasibəti insanı düşündürür. Və bu başa düşüləndir. Azərbaycan mediasının böyük əksəriyyəti adekvat forma və üsullardan istifadə edərək ailə problemlərinin işıqlandırılmasına çevik yanaşmır. Əsasən, media materialları onun partiyasından və ya digər mənsubiyyətindən asılı olaraq ya əsassız təriflərə, ya da tənqidlə qarşılaşır.

Buradan belə nəticə çıxır ki, uşaq şəxsiyyətinin normal, hərtərəfli inkişafı üçün ailə həyati əhəmiyyət kəsb edir və onu başqa institutlar və ya dövlət qurumları əvəz edə bilməz, çünki uşağın formalaşmasına məhz ailədaxili mühit mühüm təsir göstərir.

Şəxsiyyətin formalaşması və tərbiyəsi prosesində, onun ideal və dünyagörüşünün formalaşmasında, müəyyən mədəni-mənəvi dəyərlərin onun tərəfindən toplanmasında ailə mühüm rol oynayır. [Безлюдный, 2011:42-46; Зейналов, 1990; Павлова, 1997:27-29].

İctimai həyatın bu sahəsində mövcud ziddiyyətlər və çətinliklər hələ də aradan qaldırılmamış olsa da, müəyyən nəzəri və praktiki nəticələr diqqəti cəlb edir. Apardığımız sosioloji tədqiqatların nəticələrindən əldə edilən məlumatlar göstərdi ki, ailə tərbiyəsinin səmərəliliyi ailənin tərkibi (tam natamam, böyük-kiçik, geniş-nüvə və s.), ailənin (cəmiyyətin) mənəvi-psixoloji iqlimi, sosial yönüm, valideynlərin şəxsi nümunəsi, onların ümumi və pedaqoji mədəniyyəti, uşaqlarla ünsiyyətin vaxtı, formaları və xarakteri kimi amillərdən asılıdır.

"Sizcə, ailə tərbiyəsinin effektivliyi daha çox hansı amillərdən asılıdır?" sualına - cavabların bölgüsü (2001-2011-ci illər) belə olub: respondentlərin əksəriyyəti (90%) tam ailəyə ən çox əhəmiyyət (birinci yer) verir. Respondentlərin 66,8%-i ikinci yerdə təsir edən ailədəki mənəvi-psixoloji iqlimi (63,2%), üçüncü yerdə uşaqlarla ünsiyyətin forması və xarakterini (43,2%) göstərir. Bu prosesdə daha sonrakı rolu valideynlərin pedaqoji mədəniyyəti (30%) və valideynlərin nüfuzu (24,6%) oynadığını göstərilir. Ailə tərbiyəsinin səmərəliliyi digər amillərdən əhəmiyyətli dərəcədə asılı deyil, məsələn - kiçik ailələr (8,2%), çoxuşaqlı ailələr, ailənin maddi vəziyyəti, yaşayış yeri və b. (6,6%) və s.

Hazırda (2023) respondentlərin əksəriyyəti (90%) ailənin mənəvi-psixoloji iqliminə ən çox əhəmiyyət (birinci yer) verir. Respondentlər ikinci yerdə (66,8%) təsir edən amil kimi uşaqlarla ünsiyyətin forması və xarakterini (63,2%), üçüncü yerdə (43,2%) tam ailəni göstərir. Bu prosesdə daha sonrakı rolu valideynlərin pedaqoji mədəniyyəti (30%) və valideynlərin nüfuzu (24,6%) oynadığını göstərilir. Ailə tərbiyəsinin səmərəliliyi digər amillərdən əhəmiyyətli dərəcədə asılı deyil, məsələn, - kiçik ailələr (4,2%), çoxuşaqlı ailələr (4,2%), ailənin maddi vəziyyəti, yaşadığı yeri və b. (6,4%).

Araşdırmanın nəticələri onu da göstərdi ki, respondentlərin təxminən 85%-i hesab edir ki, bütün dünyada olduğu kimi qloballaşma prosesi, respublikada da ailə münasibətlərinə və uşaqların tərbiyəsinə təsir edir. Belə ki, respondentlərin 1/5-i cəmiyyətdə baş verən qlobal dəyişikliklərdən

razı deyil, çünki onlar ailələrinə /ənənələrə, dəyərlərə, mentalitetə və s./ mənfi təsir göstərir. Respondentlərin ¼ (25%) bu dəyişiklikləri bəyənir, çünki onların ailəsinə müsbət təsir göstərir və respondentlərin 42%-i hələ də ailəsində bu dəyişiklikləri hiss etmir. Deməli, dünyada gedən qloballaşma və transformasiya prosesləri, onlarla bağlı yeniliklər Azərbaycan cəmiyyəti tərəfindən çox ləng və bəlkə də inamsızlıqla qəbul edilir. Bu baxımdan, respondentlərin 17%-dən çoxu hesab edir ki, müasir şəraitdə uşaqları mənəvi dəyərlərə yüksək qiymət vermək ruhunda, təxminən 22%-i dövrün tələblərinə uyğun olaraq, 60%-dən çoxu uşaq tərbiyəsində hər iki amili nəzərə almağın vacib olduğunu, 6,6%-i isə cavab verməkdə çətinlik çəkdiklərini qeyd edir.

Yuxarıda deyilənlərdən belə nəticə çıxır ki, hazırda uşaqları "məqsədəuyğunluq" prinsipindən deyil, "zərurət" prinsipindən tərbiyə etmək meyli mövcuddur. Və "zərurət"i bugünkü reallıqlar diktə edir. Nəticə etibarı ilə belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, indiki şəraitdə təhsil prosesi yol ayrıcındadır. Çünki ailə belə çətin seçim qarşısında qalmışdı: cəmiyyətin gələcəyi bir şeyi tələb edir, lakin gündəlik həyat, günün reallıqları tamamilə fərqli bir şey tələb edir və bunu şərti olaraq "tərbiyənin qayçısı" adlandırmaq olar. Ancaq bütün fəaliyyət sahələri yalnız o halda rasional və intensiv ola bilər ki, cəmiyyət sosial fəaliyyətin hərtərəfli inkişaf etmiş subyektini – *"Şəxsiyət"*i formalaşdırsın. Bu son dərəcə mühüm məsələdə məsuliyyətin böyük payı ailənin üzərinə düşür, çünki ailə "sosial vahid" kimi öz daxilində cəmiyyətin ziddiyyətlərini, toqquşmalarını və disharmoniyasını daşıyır. Bununla belə, hər zaman, dinin, Quranın və s. düzlüyə, insanlığa, ədəb-ərkana, böyüklərə hörmətə, nəzakətə çağıran tərbiyəvi əhəmiyyətini nəzərə almaq hər zamanda olduğu kimi çox vacibdir.

Beləliklə, konkret sosioloji tədqiqatımızın nəticəsi və müqayisəli-sistemli təhlil əsasında bir daha belə qənaətə gəldik ki, *ailədə* şəxsiyyətin inkişafının əsası qoyulur, uşağın (yeni nəslin) tərbiyəsi onun cəmiyyətlə, təhsil, elm, mədəniyyət və s. institutlarla birgə həyata keçirilir. Bununla belə, sosioloqların fikrincə, ailə ənənəvi olaraq uşağın (yeni nəslin) tərbiyəsində böyük rol oynayır.

Ailə uşağın mənəvi əsasının, həyat prinsiplərinin formalaşmasında əsas rol oynayır. Ailə şəxsiyyəti yaradır və ya onu məhv edir, üzvlərinin psixi sağlamlığını möhkəmləndirmək və ya sarsıtmaq ailənin hakimiyyətindədir. Ailə bəzilərinin şəxsi meyillərini təşviq edir, eyni zamanda başqalarını ruhdan salır, şəxsi ehtiyaclarını təmin edir və ya boğur. Ailə təhlükəsizlik, zövq və özünü dərk etmək üçün imkanları strukturlaşdırır. O, eyniləşdirmə sərhədlərini göstərir, şəxsiyyətdə onun "Mən"inin bir obrazının yaranmasına kömək edir. Uşaqların böyüməsi prosesi ailədə münasibətlərin necə qurulmasından, yaşlı nümayəndələri tərəfindən hansı dəyərlərin və maraqların önə sürülməsindən asılıdır. Ailənin iqlimi bütün cəmiyyətin mənəvi mühitinə və sağlamlığına təsir göstərir. Uşaq böyüklərin davranışına çox həssasdır və ailə tərbiyəsi prosesində öyrəndiyi təcrübəni tez bir zamanda mənimsəyir. Problemli ailədən olan uşağı yenidən tərbiyə etmək demək olar ki, mümkün deyil. Uşaq müəyyən qaydaları artıq öyrəndikdən sonra tərbiyədəki bu kimi boşluqları cəmiyyət ödəyəcək. Ailə uşağı həyata hazırlayır, onun ilk və ən dərin sosial ideallarının mənbəyidir, vətəndaş davranışının əsası burada qoyulur.

Bu gün cəmiyyətin qloballaşdığı bir dövrdə *ailə institutu* öz inkişafında dönüş dövrünü yaşayır. Sosial və şəxsi həyatın müəyyən təşkili forması kimi ailə nisbi sabitlik nümayiş etdirmişdir. O, cəmiyyətin həyatında xüsusi yer tutur və onun inkişafının bir növ hüceyrəsidir. *Ailə* həm də insanların bir-biri ilə daimi ünsiyyət dünyasıdır və bu müddət ərzində fərdin sosiallaşması baş verir. Bundan əlavə, ailə milli-etnik ənənələrin daşıyıcısıdır (uşaq öz ana dilini, mədəniyyətini, adət-ənənələrini öyrənir). *Ailədə* və onun vasitəsilə insanın sosial həyatda öz yerini tapmaq, onun əsl mahiyyətinə mənəvi qiymət vermək istəyi müəyyənləşir və ifadə olunur. [Конституция Азербайджанской Республики, 2003].

Tərbiyənin təşkilinin ən vacib prinsipi onun kompleksli olması və differesial yanaşmasıdır. Komplekslilik - formalaşmaqda olan şəxsiyyətə (onun maraqları, tələbatları, ağlı /zehni/ və duyğuları) mümkün qədər hərtərəfli təsir etmək zərurəti, tərbiyə prosesinin əsas istiqamətlərinin

vahidliyi - siyasi, əmək, mənəvi, etik və s. deməkdir. Tərbiyəyə təsir vasitələrinin müxtəlifliyi, tutarlılığı, məqsədəuyğunluğu və ölçüsünün maksimum dərəcədə olması zəruridir. Adaptiv-inkişafedici sosiallaşma konsepsiyası şəxsiyyətin formalaşması prosesində tərbiyənin yerini və rolunu ən dolğun və adekvat şəkildə açıqlamağa kömək edir. Bioloji, psixi və sosial səviyyələrin hər birində spesifik şərtləri və sapmaları nəzərə alaraq, o, /sosiallaşma prosesi/ özünü bütöv insan üzərindəki tərbiyə təsirlərinə yönəltməyə imkan verir. Bir insanın sosiallaşması həyatı boyu davam edir və bu, yaradıcı, mobil bir şəxsiyyətin davamlı tərbiyəsinin təşkili üçün ilkin şərtlər yaradır.

Tərbiyə prosesi uşaqlarda şəxsiyyətin formalaşmasına, bacarıq və keyfiyyətlərinin inkişafına, habelə yaşadığı cəmiyyətin dəyər və normalarının ötürülməsinə yönəlmiş sistemli və mərhələli əməkdir. Bu proses zamanı uşaq davranış bacarıqlarını öyrənir, qabiliyyətlərini inkişaf etdirir, eləcə də müstəqilliyini və dünyagörüşünü inkişaf etdirir. Tərbiyə prosesi uşağın şəxsiyyətinin formalaşmasına və gələcəyinə böyük təsir göstərir.

Tərbiyə prosesi yalnız uşağa müəyyən bilik və bacarıqların öyrədilməsini deyil, həm də müəllimin (tərbiyəçinin) və ya valideynin uşaqla münasibətini və qarşılıqlı əlaqəsini əhatə edir. Bu o deməkdir ki, tərbiyə uşağa sevgi, diqqət, hörmət və etibar üzərində əsaslanmalıdır. Hər bir uşağın unikal olduğunu nəzərə alaraq böyüklərin onlara qarşı fərdi yanaşmaları tələb olunur və bu yaddan çırarılmamaıdır.

Tərbiyə prosesi uşağın inkişafı üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu, təkcə onun şəxsiyyətinin və qabiliyyətlərinin formalaşmasına kömək etmir, həm də ona həyatda ehtiyac duyacağı zəruri bilik və bacarıqları verir. Tərbiyə prosesi uşağa müstəqil, özünə inamlı olmağı və qərar qəbul etmək bacarıqlarını öyrədir. Tərbiyə prosesi uşaqda həm də sosial və emosional bacarıqların, eləcə də yaradıcılıq fəaliyyətinin inkişafına kömək edir.

Təhsil müəssisələrini əsas götürdükdə isə qeyd etməliyik ki, tərbiyə prosesi təhsilin və şəxsiyyətin inkişafının ən vacib aspektlərindən biridir. O, şagirdlərin əxlaqi, estetik, intellektual və fiziki keyfiyyətlərinin formalaşmasına və inkişafına yönəldilmişdir.

Tərbiyə prosesi fərdin, onun dəyər yönümlərinin, bacarıq və keyfiyyətlərinin formalaşmasına və inkişafına, habelə vətəndaşlıq, dözümlülük və məsuliyyət tərbiyəsinə yönəlmiş sistemli və məqsədyönlü fəaliyyətdir.

Tərbiyə prosesinin mahiyyəti müəllim və şagird arasında biliklərin, dəyərlərin və davranış normalarının ötürülməsinə əsaslanan qarşılıqlı əlaqədən ibarətdir. Tərbiyə prosesi şəxsiyyətin formalaşmasına, onun sosiallaşmasına və cəmiyyətə uyğunlaşmasına yönəldilmişdir.

Müxtəlif yaş qruplarında tərbiyə prosesinin xüsusiyyətləri fərqlidir: məktəbəqədər yaş (3-6 yaş), kiçik məktəb yaşı (7-10 yaş), yeniyetməlik (11-14 yaş), yeniyetməlik (15-18 yaş). Hər bir yaş qrupunda tərbiyə prosesi uşaq və gənclərin fiziki, psixoloji və sosial inkişafı ilə bağlı özünəməxsus xüsusiyyətlərə malikdir. Müəllim və valideynlər bu xüsusiyyətləri nəzərə almalı və öz yanaşmalarını uşaqların xüsusi tələbat və imkanlarına uyğunlaşdırmalıdır [Бахтавер, 2010: 20-22; Логаш, 1997: 42-44; Борисенко, 2012: 34-36; Любина, 1997: 50-59].

Tərbiyə prosesinin *əsas məqsədi* şəxsiyyətin inkişafı, özünü dərk etməsi, özünü inkişaf etdirməsi və özünü reallaşdırmasıdır. Tərbiyə prosesi həm də şagirddə müstəqil düşünmə, qərar qəbul etmə, ünsiyyət və əməkdaşlıq bacarıqlarının inkişafına yönəldilmişdir fəaliyyətdir.

Təhsil və tərbiyə prosesi humanizm, demokratiya, fərdiyyətçilik və sosiallaşma prinsiplərinə əsaslanır. Bu, müəllimlə şagird arasında qarşılıqlı inam və hörmətə, eləcə də hər bir şagirdin fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə almaqla qurulmalıdır.

Tərbiyə və təlim prosesi məktəbdə və ya uşaq bağçasında bitmir. Bu proses, sinifdən kənarda da davam edir və valideynlər burada əsas rol oynayırlar. Evdə tərbiyə uşaq bağçadakı (məktəbdəki) təhsili (tərbiyəni) tamamlayır və artıq formalaşmış bacarıq və keyfiyyətləri gücləndirməyə kömək edir. Valideynlər övladının maraqlarını dəstəkləyə və inkişaf etdirə, ona yeni üfüqlər

kəşf etməyə və məqsədlərinə çatmağa kömək edə bilər. Onlar həm də uşağın cəmiyyətin müəyyən norma və dəyərlərini qəbul etməsinin əsas səbəbləridir.

Tərbiyə prosesinin subyektləri: uşaqlar, müəllimlər, valideynlər, dövlət strukturları və cəmiyyətdır. Bu subyektlər arasında qarşılıqlı əlaqə tərbiyə prosesinin əsasını təşkil edir. Hər bir subyekt uşaqların şəxsiyyətinin formalaşmasına öz töhfəsini verir və onun potensialını inkişaf etdirməyə və reallaşdırmağa kömək edir [Мирзаджанзаде, 1993; Пинт, 1971].

Bu amillər arasındakı ziddiyyət nə dərəcədə optimal, razılaşdırılmış və ardıcıl şəkildə həll olunarsa, cəmiyyətin gələcəyi bir o qədər ahəngdar və effektiv bir şəkildə qurulacaqdır.

NƏTİCƏ

Uşaq şəxsiyyətinin formalaşması və inkişafının öyrənilməsinə bir sıra elmi yanaşma mövcuddur. Bu problem insan cəmiyyəti kimi qədim tarixə malikdir. Gənc nəslin təlim və tərbiyəsi cəmiyyətin sağlam funksionallaşması üçün böyük əhəmiyyət daşıyır və buna görə də qədim zamanlardan bəri ictimaiyyətin, dövlətin və ümumiyyətlə rəhbər strukturların diqqət mərkəzində olmuşdur. Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev vurğuladığı kimi, "uşaqların təlim və tərbiyəsinin təşkili - Azərbaycanın gələcəyi ən yüksək səviyyədə, onların sağlamlığının və sosial təhlükəsizliyinin qorunması bu gün dövlətimizin həyata keçirdiyi sosial siyasətin diqqət mərkəzindədir. Heydər Əliyev Fondu da dövlətin bu istiqamətdə apardığı işlərə mühüm töhfə verir." [http://www.1news.az/].

Aydındır ki, bu problemin həllində bir çox çətinlik var, lakin bunun həlli daha dərin elmi və praktik metodlar və fəlsəfi və sosioloji təlimlərin metodologiyaları prizmasından mümkündür. Bunun üçün təhsil sistemini intensivləşdirmək, ümumbəşəri mənəvi, milli /dini/ dəyərləri reallaşdırmaq zəruridir. Və bu vacib hədəfi həyata keçirmək üçün ümumbəşəri mənəvi dəyərləri mənimsəməklə yanaşı, öz ənənələrimizə, milli mədəni dəyərlərimizə və xalqımızın tarixi keçmişinə sadiq qalmalıyıq, çünki bu dəyərlər yeni nəslin formalaşması prosesində xüsusilə mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu səbəbdən Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin çıxışlarında dəfələrlə qeyd edilən sözlərinə müraciət etmək olar: "... Bizim öz kökümüz, çox sağlam bir kökdür və bununla biz fəxr etməliyik. Həyatda uğur qazanmağın ən vacib amili kökünə sadiq qalmaqdır..." və bu da qüdrətli tərbiyə vasitəsidir. "... Azərbaycan xalqı öz tarixi köklərini, milli dəyərlərini, mənəvi dəyərlərini qorumuşdur və budan sonra da qoruyacaqdır ..." [Речь Президента Республики Гейдара Алиева на встрече с молодёжью по случаю дня молодёжи Азербайджана, 2001].

Bütün bu mürəkkəb problemlərin həlli üçün elmi əsaslandırılmış bir proqramın hazırlanmasına və həyata keçirilməsinə zərurət vardır. Fikrimizcə, proqramda ailə və ictimai həyatın iqtisadi, sosial, təhsil, mənəvi sferalarında yaranan ziddiyyətlərin aradan qaldırılmasına və ya ən azı azaldılmasına yönəlmiş tədbirlər, tövsiyələr, planlar, ölçü sistemi nəzərdə tutulmalıdır, çünki bunlar, uşaq şəxsiyyətinin formalaşması və inkişafına təsir göstərir. Müasir ictimai həyatın dəyişilməsi şəraitində, tərbiyə prosesinin xarakterinin yenidən nəzərdən keçirilməsi, fənnlərarası həlli bu günün reallıqlarına və cəmiyyətin gələcəyinə, habelə dövlətimizin milli təhlükəsizliyinə və sosial siyasətinə cavab verən müasir bir konsepsiyanın formalaşdırılmasına zərurət yaradır.

Ədəbiyyat:

https://psycholog-kopylova.ru/semya/osnovnye-faktory-vliyayushhie-na-formirovanie-lichnosti-cheloveka/

Ушинский, К.Д. (1974). Избранные педагогические сочинения. Москва.

Умом и сердцем: Мысли о воспитании. (1980). / Под ред. Н.И.Монахова, М., Изд-во «Политическая литература».

Сухомлинский, В.А. (1969). Сердце отдаю детям. Киев.

https://otnoscheniya.com/otnoshenie/semejnye-otnosheniya-zashli-v-tupik-chto-delat.html

Бреева, Е.Б. (1999) Дети в современном обществе. М., Эдиториал УРСС.

TEZCAN, Mahmut. (2012). *Çocuk Sosyolojisi*. - Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi. Ankara. - Anı Yayıncılık. – 166 s.

SÖNMEZ, Veysel. (2014). *Eğitim Felsefesi*. Ankara. 266 s.

AYDIN, Ayhan. (2014). *Hayat Neden Güzeldir*. Ankara. Peğem Akademi. - 213 s.

AYDIN, Ayhan. (2014). *Eğitim Hikayedir*. Ankara. Peğem Akademi. - 329 s.

AYDIN, Ayhan. (2015). *Eğitim Politikası*. Ankara. Peğem Akademi. - 231 s.

AYDIN, Ayhan. (2018). *Mutluluk*. Ankara. Peğem Akademi. - 214 s.

AYDIN, Ayhan. (2018). *Eğitim Sevgidir*. Ankara. Peğem Akademi. - 178 s.

AYDIN, Ayhan. (2019). *Yaşama Sanatı*. Ankara. Peğem Akademi. - 232 s.

AYDIN, Ayhan. (2022). *Umut*. Ankara. Peğem Akademi. - 229 s.

Eğitim Sosyolojisi. (2014) / Ed.: ÖZDEMİR, M.Çağatay. Ankara, Peğem Akademi. - 252 s.

CÜCEOĞLU, Doğan & ERDOĞAN, İrfan. (2016). *Öğretmen Olmak – Bir Can`a Dokunmak*. İstanbul. Final Yayıncılık. – 205 s.

SEÇER, İsmail ve BACANLI, Hasan. (2017). *Değer Bilinclendirme Yaklaşımı Konya*. Çizgi Kitabevi.-222s.

YILMAZ, Hasan. (2017). S*evgili Anne ve Babacığım, Lütfen Bu Kitabı Okur musunuz!.*. Konya. Cizgi Kitabevi yayınları. – 228 s.

KOÇ, Mustafa. (2018). *Hayatı "Evet Ama" Formülü İle Yaşamak*. Ankara, Vizetek. – 117 s.

GÜNAY, Mustafa. (2018). *Eğitim Felsefesi*. Konya. Çizgi Kitabevi. - 175 s.

ÇETİNKAYA, Bünyamin. (2020). *Çocuğun Kişilik Gelişiminde Anne Baba Rolü.* Ankara, Peğem Akademi. – 115 s.

Sosyal Beceri Egitimi. (2021) / Ed.: DENİZ, Mehmet Engin, ERYILMAZ Ali. Ankara, Peğem Akademi. 252s.

YILMAZ, Süleyman. (2021). *Şahsiyet ve Değerler Eğitimi*. Ankara, Vizetek. – 163 s

FEATHER, Jacqueline S. & RONAN, Kevin R. (2021). *Çocuklarda Travma ve İstismar İçin Bilişsel Davranışçı Terapi.* / Çeviri: SEÇER, İsmail & ULAŞ, Sümeyye. Ankara, Vizetek - 128 s.

AYAS, Tuncay. (2022). *Okullarda Zorbalığı Önlemek.* Ankara, Vizetek. - *112 s.*

Eğitim Sosyolojisi. (2023). / Ed.: SAĞLAM, Mehmet & ÇELİK, Ejder. Ankara, Vizetek. – 291.

AYDIN, İnayet. (2022). *Eğitim ve Öğretimde Etik*. Ankara, Peğem Akademi. – 288 s.

Çocukta Karakter ve Değer Eğitimi. (2023). / Ed.: ERDAMAR, Fatih Selim. Ankara, Vizetek - 174 s.

Мирзаджанзаде, А.Х. Этюды о гуманитаризации образования. Баку, 1993.

Зейналов, С.М. Актуальные проблемы воспитания и обучения. Б.: 1990.

Алиева, Я.Н. (2012). Проблемы детского воспитания в современный период // «Вестник» гуманитарного института ТГУ. Россия, Тольятти. 2012. №2(13). S.10-12.

Алиева, Я., Алиева С., Агалар, Э. (2017). Социологические, социально-психологические и правовые аспекты изучения подростковой преступности (на материалах исследования по Азербайджану). // VİRTUS» Scientific Journal. - Канада, Монреаль: CPM. Канада, Монреаль, Украина, Луганск. Центр совр. педагогики «Обучение без границ» (Канада), ЛОИППО (Украина), НОО «Соборность» Укр.и др. - S.35-45.

Алиева, Я.Н. (2012). О некоторых проблемах исследования беспризорных детей в азербайджанском обществе // «Вектор науки Тольяттинского государственного университета» Журнал научных публикаций. - Серия «Педагогика, психология». Россия, Тольятти. .№4 (11). - S.20-22.

Алиева, Я.Н. (2013). Особенности исследования беспризорных детей в современном обществе. // «Самарский научный вестник», Россия, Самара. Поволжская государственная социально-гуманитарная академия. №2(3). - S.7-9.

Aliyeva, Y & Aliyeva, S. (2013). Sahipsiz cocuklar: gerçekler ve problemler (Azerbaycan üzere araştırma belgelerine dayanarak) / *V.Uluslararası Risk Altında ve Korunması Gereken Çocuklar Sempozyumu. 1*-3 noyabr 2013. Ankara Polis Akademisi, Suç Araştırmaları Merkezi (SAMER). Türkiye, Antalya. - S.174.

Aliyeva, Y & Aliyeva, S. (2013). Sahipsiz şocuklar: Azerbaycan örneği / *"Çocuk ve Şiddet: Toplumsal Şiddetin Cenderesinde Çocuklar"* adlı V.Uluslararası Risk Altında ve Korunması Gereken Çocuklar Sempozyumu. Seçilmiş Bildireleri kitabı /. 1-3 Kasım 2013, Antalya. Polis Akademisi, Suç Araştırmaları Merkezi (SAMER). Cild 3, 2014, Türkiye, İstanbul, Bağcılar Baskısı. - S.306-313.

Aliyeva, Y & Aliyeva, S. (2013). Kürselleşme Sürecinde Moderen Azerbaycan Toplumunda Maneviyyat Sorunu: Çocuk, Aile ve Toplum İlişkisi / I.Disiplinlerarası Çocuk ve Kadın Sempozyumu. 16-18 iyun 2014. İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı. Türkiye, İstanbul. S.74.

Aliyeva, Y & Aliyeva, S. (2013). Küreselleşme Sürecinde Modern Azerbaycan Toplumunda Çocuk Terbiyesi ve Maneviyat Sorunu: sosyolojik analiz / CHILD EDUCATION AND MORALITY PROBLEMS IN AZERBAIJAN SOCIETY IN GLOBALIZATION: SOCIOLOGICAL ANALYSIS / "2.Uluslararası Felsefe, Eğitim, Sanat ve Bilim Tarihi Sempozyumu". 2.FEBSEMPOZYUM-2017. 3-6-mayıs 2017. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fak-si,

Edebiyyat Fak-si, Felsefe ve Bilim Tarihi Uygulama ve Araştırma Merkezi ve Atatürk Kültür Merkezi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi. Türkiye, Muğla. PEGEM ACADEMY. S.333

Алиева, Я., Алиева, С. (2018). Парадоксы «необходимости» и «целесообразности» в воспитании детей в условиях глобализации (на материалах исследования по Азербайджана) / 7.International Congress on Social Sciences, China to Adriatic / 7. Uluslararası Çin'den Adriyatik'e Sosyal Bilimler Kongresi. 7.ICSSCA. 11-14 oktyabr, 2018. Azerbaycan, Bakü. S.70-71.

Aliyeva, Y, Aliyeva, S., Ağalar, E, Sağıroğlu, R. (2019). Kimsesiz Çocuklar: Gerçeklikler ve Perspektifler. / International Congress of Science Culture and Education. – İNCES CONGRESS. 29 ekim-02 kasım 2019. Türkiye, Alanya. İNCES, Akdeniz Universiteti və Selcuk Universiteti. Çizgi Kitabevi, Konya. S.165.

Алиева, Я., Алиева, С. (2020). Проблема оптимизации процесса формирования личности детей / Collecion of scientifical works based on materials of the X International scientific and practical conference, November 14-15, 2020. “Labyrinths of Reality: Collection of scientifical works” / edited by M.Zhurba. Montreal: CPM «ASF», NGO “Sobornist”, Issue 5(10). S.43-45. http://conference-ukraine.com.ua/en/scientific-collection/lor/; file:///C:/Users/user/Downloads/conf54%20(4).pdf

Алиева, Я., Алиева, С. (2021). Здоровье как важный фактор и качественная характеристика в формировании личности детей (на примере Азербайджанской Республики). / IX.International Conference on Social Researches and Behavioral Sciences / IX.ULUSLARARASI SOSYAL ARAŞTIRMALAR VE DAVRANIŞ BİLİMLERİ SEMPOZYUMU / IX.SADAB. 25-27 iyun 2021. Türkiye, Antalya. Özet Bildirileri Kitabı. - S.18-19. https://sadabsempozyum.org/sadabantalya/wp-content/uploads/2021/08/SADAB-ANTALYA_2021b_Abstract-Book_01.08.2021.pdf

Алиева, Я., Алиева, С. (2021). Роль социального неравенства и основных стейкхолдеров в формировании личности детей (на примере Азербайджанской Республики) / Çocukların Kişiliğinin Oluşumunda Sosyal Eşitsizliğin ve Ana Paydaşların Rolü (Azerbaycan Cumhuriyeti örneğinde). VII. International Symposium on Educational and Social Sciences). / “Toplumsal Değişim ve İnnovasyon” adlı “7.TURKCESS Eğitim ve Sosyal Bilimler Kongress”i. 01-03 eylül, 2021. Özet Bildirileri Kitabı. KKTC, Lefke. S.256-257. https://2021.turkcess.net/wp-content/uploads/2021/09/15-09-TURKCESS-2021-OZET-KITABI.pdf

Aliyeva, Y, Aliyeva, S. (2021). Çocukların Kişiliginin Oluşumunda Önemli Bir Faktör ve Niteliksel Bir Özellik Olarak Sağlığın Etkisi (Azerbaycan Cumhuriyeti Örneğinde). / (International Congress of Science Culture and Education). 21-24 oktyabr 2021. Akdeniz Universiteti, Selcuk Universiteti və s. birge İNCES “Bilim, Kültür ve Eğitim Kongresi”. Türkiye, Alanya. Özet Bildirileri Kitabı. - S.82. https://books.incescongress.com/publication-international-congress-of-science-culture-and-education-abstracts-book-45.html

*Алиева, Я., Алиева, С. (*2021). Роль социальных институтов в формировании социально-психологических особенностей личности детей. / Соціально-психологічні проблеми трансформації сучасного суспільства: матеріали XVI Всеукраїнської науково-практичної веб-конференції (з міжнародною участю) (м. Сєвєродонецьк, 12 листопада 2021 р.) / [редкол.: Ю. О. Бохонкова (голова)]. – УКРАЇНИ, Сєвєродонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля. S.3-6. http://dspace.snu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/4418/1/conf_2021.pdf

Aliyeva, Y, Aliyeva, S. (2022). Ailenin Sosyo-psikolojik Ve Manevi Atmosferinin, Çocukların Kişilişk Oluşumunda Etkisi (Azerbaycan Cumhuriyeti Örneğinde)”. / V.International Congress of Education and Science. V.İNCES-2022 “Eğitim ve Bilim Kongresi”, 27-30 oktyabr 2022-ci il. Akdeniz Üniversitesi, Selcuk Üniversitesi, Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi v.b. Türkiye, Manavgat. Özet Bildirileri Kitabı. https://2022.incescongress.com/

Безлюдный, А.И. Родительско-детские отношения как стратегия семейного воспитания // Вектор науки ТГУ. Серия: Педагогика, психология. 2011. № 2. С. 42-46.

Павлова, Л.К. Наследие – фундамент культуры // Форум общественности «Дети, семья, общество: проблемы духовности», М., 1997, с.27-29.

Конституция Азербайджанской Республики, Баку, 2003.

Бахтавер, М.А. Семейный фактор в процессе социализации подростков // Вектор науки ТГУ. Педагогика, психология. 2010. № 2. С. 20-22.

Логаш, Л., Опаловская, Л. О новых подходах к воспитанию детей раннего возраста // Дошкольное воспитание, 1997, № 9, с.42-44.

Борисенко, Ю.В., Соловьева В.Ю. Оценка супружеских отношений родителей как фактор оценки собственных межличностных отношений в подростковом и юношеском возрасте // Вектор науки ТГУ. Серия: Педагогика, психология. 2012. № 3. С. 34-36.

Любина, Г. Как воспитать своего ребенка удачником? // Дошкольное воспитание, 1997, № 1, с.50-59.

Пинт, А.О. Это вам, родители: Раздумья педагога о воспитании школьников. М., 1971.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev Mingəçevirə səfəri çərçivəsində Heydər Əliyev Fondunun təşəbbüsü ilə inşa edilmiş uşaq bağçasının açılışında iştirak etdi // http://www.1news.az/

Речь Президента Республики Гейдара Алиева на встрече с молодёжью по случаю дня молодёжи Азербайджана…/ Газета «Бакинский рабочий», 3 февраля, 2001.

МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВАЯ КУЛЬТУРА В КОНТЕКСТЕ СОВРЕМЕННЫХ ГЛОБАЛИЗАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ

Фарах ХАЛИЛОВА
Бакинский Государственный Университет,
факультет Социальных наук и психологии, преподаватель кафедры Социологии,
доктор философии по социологии
Азербайджан, БАКУ
pionkaran@mail.ru

Аннотация

В данной статье исследуются особенности международно-правовой культуры в контексте современных глобализационных процессов. Автором статьи с позиции системного подхода и сравнительно-исторического метода был осуществлен анализ ситуации, позволивший выявить основные закономерности анализируемого явления. В статье рассматриваются вопросы влияния международно-правовой культуры на эффективность института международного права, исследуются основные характерные черты и тенденции развития международно-правовой культуры в современном мире. Необходимой составляющей должной реализации международного права в жизни социума является соответствующий уровень правовой культуры, проявляемой на международном уровне. Международно-правовая культура, будучи проявлением и следствием общей культуры социума, естественно, являет в себе определенные её черты, имея при этом свою специфику. Являясь естественным проявлением общей культуры, международно-правовая культура в современном мире отражает определенные её ценности и нормы. Для распространенной в современном мире культуры характерны такие черты как индивидуализм, повышенный акцент на материально-практической стороне жизни и др. Естественно, что в международной сфере мы также будем видеть это влияние. Современное международное право, как и международное право в ранние исторические периоды, имеет большие проблемы с реализацией на практике. Его действенность, несмотря на создание различных институтов по обеспечению эффективности международного права, остаётся весьма проблематичной. Автором статьи подчеркивается, что все истоки имеющих место быть в действительности проблем уходят корнями к сознанию, тому насколько человечество продвинулось в своём осознании действительности, «расшифровало» истинный смысл своего существования, а конкретно - к ценностям и нормам, которыми оно оперирует. Как мы уже упомянули ранее, эти ценности и нормы отражаются в правовой, в том числе международно-правовой культуре и с другой стороны влияют на то, как она реализуется в действительности. События, происходящие в современной международно-правовой действительности, отражают состояние современной международно-правовой культуры. Среди них - принятие и реализация решений, нарушающих нормы международного права, нежелание реализовать их на практике, неуважение к принимаемым решениям, проявляемое в несоблюдении принятых решений, их игнорирование. Так, четыре поправки ООН касательно урегулирования нагорно-карабахского вопроса не были соблюдены, что в итоге привело к необходимости применения силы и военному противостоянию как средству разрешения конфликта, что и было осуществлено азербайджанской стороной.

В результате анализа были выявлены основные проблемы, с которыми сталкивается современный социум в направлении правового регулирования современных международных отношений, обозначены основные направления и пути их регулирования. Здесь можно отметить такие моменты, как: формирование особого глобального мышления у людей или глобального уровня в системе мышления людей; задействование в этом направлении всех

возможных и доступных ресурсов–интеллектуальных, информационно-технологических, экономических, правовых и т.д.; должное осознание ценности и соответствующее использование религиозных ресурсов, обращение ко всему общему для всех людей нравственно-ценностному контенту всех монотеистических религий, предполагающее в том числе учёт такого фундаментального положения, как необходимость изменения «сердца» человека, каждого из нас для того, чтобы иметь в итоге соответствующий общесистемный эффект; формирование соответствующего уровня международного социального капитала и реализация его на практике; соответственно выше обозначенному формирование особой глобальной международно-правовой культуры и т.д.

Ключевые слова: международные отношения, международное право, международно-правовая культура, глобализационные процессы.

INTERNATIONAL LEGAL CULTURE IN CONTEXT MODERN GLOBALIZATION PROCESSES

Farah KHALILOVA
Baku State University,
Faculty of social sciences and psychology,
Lecturer at the Department of Sociology, Doctor of Philosophy in Sociology
Azerbaijan, BAKU
pionkaran@mail.ru

SUMMARY

The article examines the specifics of international legal culture in the context of modern globalization processes. Basing on the methods of system approach and comparative-historic analysis the author analyzed the situation and revealed the main patterns of phenomenon under consideration. The study aims to investigate the characteristic features and developmental trends of international legal culture in modern world. The article is concerned with the questions of influence of international legal culture on efficacy of international law institution. An important component of realization of international law in societal life is the relevant level of legal culture manifested on international level. International legal law being reflection and sequence of society`s general culture naturally radiates its certain features having at the same time its own specifics. Being natural manifestation of general culture international legal culture in contemporary society reflects certain values and norms of mega-societal culture. Culture spread in modern life can be characterized by such traits as individualism, emphasis on materialistic values etc. It is natural that we can also see this influence in international sphere. Contemporary international law as international law in early historical periods has big problems with realization in practice. Its efficacy despite the creation of different institutions on ensuring effectiveness of international law remains very problematic.

The author underlines the fact that all sources of problems being suffered in reality have roots in conscience, in the level of humankind`s progress in realization of reality, «deciphering» real meaning of its existence, more concretely – in values and norms it operates with. As we mentioned before these values and norms are reflected in legal culture including international legal culture and influence implementation of the latter in real life. Events that take place in contemporary international legal reality reflect the state of modern international legal culture. Among them we should mention adoption and implementation of decisions which violate norms of international law, unwillingness to realize them in practice, disregard for decisions being made, reflected in nonfulfillment and ignoring of these decisions. Thus, four resolutions of the UN

Security Council concerning regulation of Naqorno-Karabakh problem were not observed and made necessary the use of force and military confrontation as a means of conflict resolution, which was realized by Azerbaijani side.

The study revealed basic problems modern society deals with in the direction of legal regulation of contemporary international relations, defined the main ways and directions of their regulation. Points which can be underlined here are as follows: developing of specific global way of thinking; use of all possible and available resources in this direction – intellectual, information technology, economic, legal etc.; proper realization of value and relevant use of religious resources, appealing to moral-value content of all monotheistic religions common for all people, including such fundamental concept as necessity for changing human «heart» to have as a result relevant systemic effect; formation of relevant level of international social capital and its implementation in practice; according to the above mentioned developing of special global international legal culture etc.

Key words: international relations, international law, international legal culture, globalization processes.

Необходимой составляющей должной реализации международного права в жизни социума является соответствующий уровень правовой культуры, проявляемой на международном уровне. Международно-правовая культура, будучи проявлением и следствием общей культуры социума, естественно, являет в себе определенные её черты, имея при этом свою специфику. Соответственно международно-правовая культура в современном мире отражает определенные ценности и нормы имеющей распространение мега-социетальной культуры. Для распространенной в современном мире культуры характерны такие черты как индивидуализм, повышенный акцент на материально-практической стороне жизни и др. Естественно, что в международной сфере мы также будем видеть это влияние. Современное международное право, как и международное право в ранние исторические периоды, имеет большие проблемы с реализацией на практике. Его действенность, несмотря на создание различных институтов по обеспечению эффективности международного права, остаётся весьма проблематичной. Так, на проходившей недавно в Баку встрече Координационного бюро Движения неприсоединения (5 июля 2023 года) Президент Азербайджанской Республики, председатель Движения неприсоединения Ильхам Алиев заявил о том, что «в настоящее время международные организации, в частности ООН, не оправдывают ожиданий человечества. ООН неизбежно должна пройти через серьезные реформы. Совет Безопасности ООН является пережитком прошлого и не отражает нынешнюю реальность» [https://president.az/ru/articles/]. Он также отметил факт обеспокоенности Азербайджана по поводу растущей тенденции к неоколониализму в современном мире. В качестве яркого примера была озвучена мысль о практике неоколониализма, осуществляемой современной Францией, что подтверждается многочисленными фактами нарушения ею норм международного права, в том числе и в отношении Азербайджана. Президент И.Алиев в своём выступлении отметил по этому поводу следующее: «Франция, лживо позиционирующая себя защитницей прав человека и международного права, по-прежнему вмешивается во внутренние дела других стран. Недавний вывод французских войск из Мали и Буркина-Фасо ещё раз продемонстрировал, что возмутительная политика неоколониализма Франции в Африке обречена на провал. К сожалению, Франция пытается навязать ту же порочную практику в регионе Южного Кавказа, поддерживая армянский сепаратизм в Карабахском регионе Азербайджана и используя геополитическое соперничество, иностранное военное присутствие и колониальную политику ориентализма» [https://president.az/ru/articles/].

Список фактов подобного рода можно продолжить, что и было сделано в соответствующем выступлении главы Азербайджана. Неоколониальная политика Франции была подвергнута жесткой критике также участниками международной конференции "Неоколониализм: нарушение прав человека и несправедливость", организованной Бакинской инициативной группой (БИГ), проходившей 20 октября 2023 г. в Баку. Один из участников конференции Юсеф Хури, советник министра высшего образования и научных исследований Алжира, в своем выступлении отметил, что «Франция поучает всех правам человека и международному праву. Но Франция - последняя страна на нашей планете, которая вправе поучать остальных. Она не имеет права говорить о правах человека» [https://1news.az/news/].

Можно проследить основные тенденции развития международно-правовой культуры, рассматривая историю развития международного права, которое развивалось по мере осознания вызовов и угроз сложившейся социально-исторической ситуации и интенции решать возникающие проблемы при помощи создания соответствующей правовой системы и следования её ценностям и нормам. Вестфальский мирный договор, положивший начало современной системе международных отношений, показал реальность возможности продвижения в направлении создания адекватной международно-правовой системы, одной из составляющих которой является международно-правовая культура. Нельзя не замечать имеющиеся расхождения между заявляемыми ценностями и реальной действительностью, которые проявляли себя множество раз и продолжают проявлять себя, несмотря на достигнутые договоренности и подписанные соглашения. Процесс развития не обходится без противоречий, разрешая которые мы можем постепенно идти дальше в направлении обеспечения достаточно высокого уровня эффективности функционирования международно-правовой системы. Один факт формирования и последующего развития международного гуманитарного права даёт основание для оптимистического взгляда на ситуацию, если даже имеют место нередкие его нарушения. Важно учитывать также факт того, что сознание людей нуждается в определенном отрезке времени для адаптации к сложившимся условиям. Поэтому вполне уместно будет снисхождение к погрешностям, связанным с этим фактором.

В условиях современных глобализационных процессов следует ожидать появления новых противоречий и новых вызовов и параллельно этому необходимости далее развивать международно-правовую систему и, соответственно, международно-правовую культуру. С каждым этапом развития всегда появляются новые угрозы и делается определенный шаг вперед. Глобальные угрозы с необходимостью приведут к новым сдвигам, и в очередной раз встаёт дилемма - быть или не быть?

Последние две мировые войны, имевшие место в 20 веке, привели к формированию соответствующих международно-правовых структур, основные из которых – Лига Наций и ООН, подписанию соответствующих международных договоров и конвенций. Сегодняшние глобальные угрозы подводят к необходимости идти дальше – встал вопрос реформирования ООН, поиска альтернативных структур, соответствующих потребностям ситуации.

Поведение современных игроков международной арены показывает, что человечеству ещё много нужно сделать, многое изучить, через многое пройти. Множественные стандарты в действиях международных акторов ещё раз убеждают в этом. Чаще всего эта множественность, являясь проявлением некоего «расщепления» сознания игроков, своего рода серьёзной психической патологии, является следствием ложно понимаемых национальных интересов. Сегодня и речи быть не может об обеспечении национальных интересов вне глобального контекста. Мы в очередной раз убедились в этом на примере Нагорно-Карабахского вопроса и процесса, сопровождающего путь к его разрешению. Национальный интерес без заинтересованности в благополучии других обществ и государств нереален и теряет свой истинный смысл, ставя под угрозу реальность благополучия субъекта

интереса. Таким образом, естественная и основная тенденция развития международно-правовой системы и культуры – это всё большее осознание в современных условиях глобализационных процесссов неотъемлемой связи своего ego с ego других акторов.

Человечество неизбежно выходит на путь активного взаимного диалога и взаимодействия, если заинтересовано в продолжении своей истории. Это есть фундамент современной международно-правовой культуры, являющейся способом адаптации всего человечества к современным условиям жизни. Любая социальная система, пытавшаяся и пытающаяся работать только на себя, в итоге ничего не приобретает, кроме естественного фиаско. Многочисленные примеры из истории, включая примеры падения великих империй, различных имперских структур и образований, подтверждают эту мысль. Один из ярчайших примеров современности - крушение советской социалистической системы. Также следует обозначить в данном контексте тенденцию к переосмыслению фундаментальных структур человеческого общежития, выявлению их реальной эффективности для человечества. Речь здесь идет о качестве функционирования основных социальных институтов, их истинном содержании. Многочисленные исследования показывают наличие серьёзного кризиса в функционировании таких социальных институтов, как семья, государство, образование и др. Право, будучи одним из основных институтов, также испытывает на себе влияние общих тенденций, а поскольку все институты включены в единую систему, то выделять что-то из них одно, оставляя без внимания другие – неправильно, да к тому же и нецелесообразно. Право, включая одну из основных её составляющих, коей является международное право, не может рассматриваться изолированно. Будучи одной из основных компонент социальной системы, оно имеет место быть только потому, что есть социум, функционировать только потому, что это неотъемлемая его составляющая, способствующая функционированию социума в заданной системе координат, развитию его в заданном направлении и достижению им соответствующих целей. Право и социум неотделимы друг от друга.

Вся история развития института права, включая его международную составляющую, показывает наличие движения в направлении всё большего проникновения в самую суть права и происходящего и раскрытия полного и истинного содержания права. Начиная с древнейших времен, включая появление первых правовых кодексов (Кодекс Урукагины, свод законов Хаммураппи, Десять заповедей, данных Моисею, законы 12 таблиц и т.д.) по сегодняшнее время (гуманитарное право, Всеобщая декларация прав человека и т.д.) можно проследить основную линию в развитии права и, соответственно, правовой культуры, включая её международное измерение – стремление к максимально возможному (на уровне понимания и осознания) охвату – как в смысле включения максимального количества социальных систем, так и в смысле максимального учета сфер реальности, требующих правового регулирования. Да, этот процесс происходит не без противоречий, падений, кризисов, но он проявляет себя в реальности. Если взять в качестве примера одну из основных ценностей социума - саму человеческую жизнь, то, опуская многие частные детали, имеющие отношение и к конкретным ситуациям, и к обществам, и к лицам, можно отметить наличие и проявление закономерности всё большего обозначения числа ситуаций, регулируемых нормами права в направлении обеспечения возможностей жизни человека и включения большего количества социальных систем (государств) в дело реализации соответствующих правовых установлений (например, увеличение числа сторон, подписавших такой документ как Всеобщая декларация прав человека, ратифицировавших различные юридические документы, вроде Международного пакта о гражданских и политических правах, Международного пакта об экономических, социальных и культурных правах и т.д.). Современные глобализационные процессы задали новый импульс в этом направлении и следует ожидать появления новых явлений и структур в условиях

обновленного формата социального взаимодействия, включая существенные изменения в сфере международно-правовой культуры.

Итак, все истоки имеющих место быть в действительности проблем уходят корнями к сознанию, тому, насколько человечество продвинулось в своём осознании действительности, «расшифровало» истинный смысл своего существования, а конкретно - к ценностям и нормам, которыми оно оперирует. Как мы уже упомянули ранее, эти ценности и нормы отражаются и в правовой, в том числе международно-правовой культуре и в свою очередь влияют на то, как она реализуется в действительности. События, происходящие в современной международно-правовой действительности, отражают состояние современной международно-правовой культуры. Среди них - принятие и реализация решений, нарушающих нормы международного права, нежелание реализовать их на практике, неуважение к принимаемым решениям, проявляемое в несоблюдении принятых решений, их игнорирование. Так, четыре поправки ООН касательно урегулирования нагорно-карабахского вопроса не были соблюдены, что в итоге привело к необходимости применения силы и военному противостоянию как средству разрешения конфликта, что и было осуществлено азербайджанской стороной.

Современные глобализационные процессы подвели людей к ситуации, в которой созрели все условия для того чтобы, как минимум, начать понимать тот факт, что последствия необдуманных решений и шагов по их реализации могут попросту положить конец всему, привести к полному фиаско на пути развития человеческого рода как целостной системы. Сам факт формирования и, соответственно, проявления рисков и угроз налицо - это высокая вероятность ядерной катастрофы в силу наличия серьёзных международно-политических противоречий и военных конфликтов, это и ухудшающаяся экологическая ситуация по всему миру, это и пандемии и т.д. Очевидна потребность и необходимость в единении, усилении процесса солидаризации международной системы, формировании и развитии глобального формата международно-правовой культуры. Глобальная международно-правовая культура исходит из надэгоистического мышления, предполагающего выход за грани своих и «в первую очередь» своих интересов. Европейский Союз – один из примеров интеграционного проекта, реализуемого на практике, нацеленного на взаимодействие евроакторов в новом глобальном региональном формате. Маастрихтский договор, положивший начало этой структуре, подписанный 7 февраля 1992 года и вступивший в силу 1 ноября 1993 года, стал международно-правовым документом, определяющим права и обязанности участников данной структуры. Канцлер Германии Гельмут Коль, выступая на съезде Христианско-демократического союза в 1992 году заявил: «Европа для Германии имеет судьбоносное значение. У нас больше границ и соседей, потому что наша страна - в центре континента. Будущее нашей нации в большей степени, чем будущее других народов, зависит от развития Европы. Поэтому нас не может оставить равнодушными вопрос о том, какой же путь изберет Европа. Поставит ли она перед собой цель политического и экономического объединения или же вернется к соперничеству наций, как это было в прошлые времена» [https://www.dw.com/ru/]. Таким образом, он поддержал идею подписания Маастрихтского договора, как и другие лидеры европейских стран, подписавших в количестве 12 участников соответствующий договор. В дальнейшем число членов Евросоюза увеличилось и на 2023 год составляет 27 государств. Очевидные преимущества - экономические, правовые и др. - не снимают вопроса, поднимаемого евроскептиками касательно риска утраты суверенитета государств-членов. Также важно отметить факт выхода из Союза Великобритании, который окончательно оформился в 2021 году, начавшись в 2016 году, когда был проведен референдум, согласно результатам которого большинство жителей туманного Альбиона проголосовали за выход из Евросоюза. Несмотря на сей факт,

в общем, тенденция к единству сохраняется и, соответственно, развивается. Привлекает внимание наличие духовно-религиозных акцентов в символике организации. Так, например, насыщены ими строки гимна Евросоюза (это также гимн Совета Европы). В качестве примера можно привести некоторые строки из него – «Обнимитесь, миллионы! Слейтесь в радости одной! Там, над звездною страной, — Бог, в любви пресуществленный!» Ещё один отрывок – «Братья, в тесный круг сомкнитесь И над чашею с вином Слово соблюдать во всем Звездным Судией клянитесь!» [http://partita.ru/]. Несмотря на редкость использования текста (официально он снят, чтобы исключить приоритет немецкого языка) он обладает ценностно-содержательной насыщенностью и представляет идеалы организации – солидарность, мир, правопорядок. Ф.Шиллер, являющийся автором вышеупомянутого текста, в своей оде имел в виду объединение всего человечества и можно надеяться, что к этому всё и идет, несмотря на имеющиеся проблемы и противоречия. Не всё так просто, особенно касательно содержательной стороны глобального формата взаимодействия. Кто будет задавать ценностный вектор развития, каково будет ценностное содержание глобальной структуры, как оно будет определяться и другие вопросы представляют актуальность в свете разворачивающихся дискуссий и событий. С одной стороны, мы признаём необходимость формирования глобальной культуры, но с другой стороны, актуальной является проблема определения содержания этой культуры. Простое объединение на каком-то более или менее приемлемом уровне ещё не означает наличия комфортного сосуществования, что было подтверждено примером с брексит. Деятельность Евросоюза подвергается критике в самых разных её аспектах – ей ставят в упрек наличие демократического дефицита, серьезных экономических проблем, централизацию власти, погрешности, связанные с миграционной политикой и др. [https://znanierussia.ru/articles].

«Единство в многообразии» (девиз Евросоюза) как принцип объединения должен иметь твердое основание для своей актуализации в действительности. Ф.Шиллер, автор оды «К радости» ставит во главу Абсолют - Бога, «в любви пресуществленного», Звездного Судью, таким образом, делая акцент на реализации высшего божественного замысла и законов Божьих в реальной земной жизни. Представителям человечества, если отталкиваться от этой позиции, дана задача работать над этим и быть активными соучастниками этого процесса. Факт присутствия духовно-религиозных акцентов в символике Евросоюза говорит о многом. Если даже современная наука не принимает ничего, что не может быть доказано научно-эмпирическим путем, это ещё не значит, что нет истины вне её и её возможностей. Низведение человека до молекулярного уровня многое у него отняло. Перевод высших духовно – религиозных идеалов в сферу интеграционных процессов и проектов ещё раз демонстрирует нашу ограниченность и необходимость исходить в реальной практике с позиции именно этих идеалов, а не эгоистических интересов.

Итак, каковы ценности, могущие объединить человечество, продвинуть его к более высокому и качественному уровню существования и развития? Здесь можно отметить следующие ключевые моменты:

- осознание себя и других как представителей единого человеческого рода, иначе, единства человеческой природы независимо от национально-культурных, расовых и других различий, что означает осознание и в итоге реализацию «золотого правила» этики – «люби ближнего как самого себя». Данная ценность прекрасно разъяснена Иисусом Христом. В Евангелии от Луки на вопрос законника о том, кто мой ближний, Иисус Христос отвечает примером, суть которого сводится к тому, что ближний есть любой человек, независимо от его национально-культурной, религиозной принадлежности, и соответственно, других разделяющих нас факторов [Библия: с.1577-1578];

- осознание того, что никто не совершенен и, соответственно, необходимости учёта всех тех факторов, которые негативно влияют на нашу социализацию, выражаясь в различных формах и видах девиации, в том числе криминального поведения;
- осознание факта, что есть факторы, которые мешают человечеству нормально существовать и развиваться;
- осознание необходимости работы в направлении борьбы с «мусором» в нашей действительности или всего того, что разрушает человечность и тем самым наносит колоссальный ущерб человеческим взаимоотношениям, подрывая фундаментальные основы и перспективы развития межчеловеческой коммуникации;
- осознание необходимости анализа этих гандикапов, тщательного объективного исследования проблемных ситуаций и истоков их формирования;
- формирование на основе всего выше упомянутого культуры солидарности и единства;
- осознание общности судеб человечества и факта взаимозависимости всех и вся в общечеловеческой системе и т.д.;
- осознание конечности своего физического существования и нецелесообразности расхода энергии на зло;
- адекватное понимание цели жизни и, соответственно, её смысла.

Далее, среди значимых фактов действительности, могущих оказывать влияние на формирование адекватной международно-правовой культуры, можно обозначить следующие:

- осознание значимости и ценности человеческой жизни, уникальной роли каждого в построении здорового социума;
- уважительное отношение к каждому индивиду, учет его ценности;
- реализация на основе всего выше обозначенного соответствующих норм здорового поведения в социуме, подавляющее большинство из которых были уже сформулированы и озвучены представителями предыдущих поколений в различных ценностно-нормативных системах, включая откровения религиозного характера (законы Моисея, учение Иисуса Христа, откровение пророка Мухаммеда и др.);
- проекция этих учений на современные реалии - нормы «не убей», «не кради», «не прелюбодействуй», «не лжесвидетельствуй» и др. универсальны и также должны проецироваться на международно-правовую действительность и быть осознаны должным образом.

Нарушение этих заповедей и норм всегда ведёт к искажению действительности и негативным последствиям. Так, один из вариантов перевода заповеди «не сотвори себе кумира» на международный уровень может быть заключен в борьбе с ложными авторитарными идеологиями – фашизмом, коммунизмом и т.д. Заповедь «не убей» может выражаться в борьбе с попытками военного решения острых вопросов. Заповедь «не прелюбодействуй» может реализоваться в следующем подходе - не заигрывать с соседними государствами и другими международными акторами, не менять их как перчатки, быть верным договоренностям и т.д. Заповедь «не кради» может выдвигать следующее требование - отведи взоры от чужих территорий. Заповедь «не желай жены ближнего твоего, ни скота… ни всего, что есть у ближнего твоего» – не имей пожелания захватить чужие территории, ресурсы и т.д. Заповедь «не лжесвидетельствуй» - не распространяй ложь в средствах массовой информации и т.д.

Естественно, что на этом всё не заканчивается. Актуальным остается вопрос реализации принятого официально на практике, что представляет на деле весьма сложный процесс, как это можно видеть на примере многочисленных нарушений соответствующих

норм права на практике, причем ведущими игроками системы международных отношений, о чем мы говорили уже выше. Хотелось бы здесь привести отрывок из выступления представителя Советского Союза А.Я.Вышинского на заседании Комиссии ООН по правам человека в связи с принятием Всеобщей декларации прав человека: «Несмотря на некоторые свои достоинства, этот проект имеет ряд крупных недостатков, главный из которых заключается в его формально-юридическом характере и отсутствии в этом проекте каких бы то ни было мероприятий, которые были бы способны содействовать осуществлению провозглашенных в этом проекте основных свобод и прав человека… Формально-юридический характер этого проекта, о котором я сейчас сказал, выражается в абстрактном построении ряда статей, посвящённых весьма важным вопросам, связанным с правами человека. Так, статья 4 представленного на рассмотрение Генеральной Ассамблеи проекта Декларации прав человека гласит: «Каждый человек имеет право на жизнь, на свободу и на личную неприкосновенность». Отвлечённый характер этой статьи, кажется, не требует никаких комментариев. Бросается в глаза, что проект, говоря о таком исключительной важности вопросе, как право человека на жизнь, на свободу, на личную неприкосновенность, не ставит перед собой задачи указать хотя бы элементарно необходимые меры, какие должны быть приняты государством для содействия, не говорю уже для обеспечения, осуществления этих прав на деле. Вполне было поэтому естественным попытаться внести в эту статью улучшения, внести в неё такие поправки, которые устранили бы этот недостаток». О проекте Декларации прав человека [https://prorivists.org/doc_vyshinsky-udhr/] Опуская идеологические детали происходившего, в целом, можно отметить уместность выше озвученной позиции. Несмотря на то, что принятие этой декларации было большим шагом вперёд, назвать этот документ совершенным также нельзя, как и все остальные правовые документы. Всё это говорит о том, что реализация права на практике, следование правовым нормам должно упираться в личностно-социальную зрелость и компетенцию – не следует ждать совершенства от норм, гораздо важнее и целесообразнее развивать сознание людей, о чем мы говорили ранее, что и отмечено в преамбуле Всеобщей декларации прав человека: «…Генеральная Ассамблея, провозглашает настоящую Всеобщую декларацию прав человека в качестве задачи, к выполнению которой должны стремиться все народы и государства с тем, чтобы каждый человек и каждый орган общества, постоянно имея в виду настоящую Декларацию, стремились путем просвещения и образования содействовать уважению этих прав и свобод и обеспечению, путем национальных и международных прогрессивных мероприятий, всеобщего и эффективного признания и осуществления их как среди народов государств-членов Организации, так и среди народов территорий, находящихся под их юрисдикцией». [https://www.un.org/ru/documents/]

Итак, следующий важный вопрос в нашем анализе касается путей, направлений и методов распространения и реализации вышеуказанных ценностей на практике. Здесь можно отметить следующие моменты:

- формирование особого глобального мышления у людей или глобального уровня в системе мышления людей;
- задействование в этом направлении всех возможных и доступных ресурсов – интеллектуальных, информационно-технологических, экономических, правовых и т.д.;
- должное осознание ценности и соответствующее использование религиозных ресурсов, обращение ко всему общему для всех людей нравственно-ценностному контенту всех монотеистических религий, предполагающее в том числе учёт такого фундаментального положения, как необходимость изменения «сердца» человека, каждого из нас для того, чтобы иметь в итоге соответствующий общесистемный эффект;

- формирование соответствующего уровня международного социального капитала и реализация его на практике;
-соответственно выше обозначенному - формирование особой глобальной международно-правовой культуры.

Таким образом, человечеству в лице его представителей, включая основных международных акторов, следует в очередной раз серьезно задуматься о последствиях принимаемых решений и принять к сведению тот факт, что любая попытка идти против истины, в том числе и её проявлений в социальной жизни, ограничение человека его животной составляющей значительно тормозит наше движение вперед, нашу эволюцию как особого рода живых созданий, призванных к большим целям и могущих совершить серьезный качественный скачок в своем развитии и трансформации этого мира.

Литература:

Библия. Книги Священного Писания Ветхого и Нового Завета. (2013). М.: Российское Библейское Общество, В Баку прошла конференция «Неоколониализм: нарушение прав человека и несправедливость» https://1news.az/news/

Всеобщая декларация прав человека https://www.un.org/ru/documents/

Гимн Европейского Союза («Ода к радости») / Л.В.Бетховен, Ф.Шиллер, русский перевод И.Миримского http://partita.ru/

Европейский Союз https://znanierussia.ru/articles

Ильхам Алиев принял участие во встрече Координационного бюро Движения неприсоединения./ https://president.az/ru/articles/

НЕОБХОДИМОСТЬ ОПТИМИЗАЦИИ ПРОЦЕССА УПРАВЛЕНИЯ И ФИНАНСИРОВАНИЯ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ АЗЕРБАЙДЖАНА

Севиндж АЛИЕВА
Бакинский Государственный Университет,
факультет Социальных наук и психологии,
преподаватель кафедры Социологии, доктор философии по социологии
Азербайджан, БАКУ
sevinc.aliyeva.nadir@bsu.edu.az ; yagut_family@mail.ru

Аннотация

Перемены, происходящие в нашей республике, в том числе и в системе образования заставляют по-новому взглянуть на задачи социологии образования. Одной из главных задач становится разработка новой теоретической концептуальной организационно-управленческой модели. Разработка нового концептуального подхода к воспитательной и образовательной деятельности в системе образования нашей республики, - есть условие успешного управления воспитательным и образовательным процессами. Здесь особое значение имеет процесс демократизации образования.

Ключевые слова: система образования, оптимизация, управление, финансирование.

THE NEED FOR OPTIMIZATION OF THE PROCESS OF MANAGEMENT AND FINANCING OF THE EDUCATION SYSTEM IN AZERBAIJAN

Sevinj ALIYEVA
Baku State University,
Faculty of social sciences and psychology,
Lecturer at the Department of Sociology, Doctor of Philosophy in Sociology
Azerbaijan, BAKU
sevinc.aliyeva.nadir@bsu.edu.az ; yagut_family@mail.ru

SUMMARY

The changes taking place in our country, including in the education system make for a fresh look at the problem of the sociology of education. One of the main problems is the development of a new theoretical conceptual organizational and management model. Thus, this article focuses on the study of some of the current issues of the process of management and financing of the education system of Azerbaijan.

Key words: education system, optimization, management, financing.

ВВЕДЕНИЕ

Предпосылкой эффективного управления системы образования является адекватное понимание её социальной природы, функций и внутренней структуры. Недостаточность наличия в литературе общей функциональной и структурной модели образования не позволяет полностью оценить взаимосвязи с другими общественными подсистемами, определить тенденции развития института образования, цели и последствия решений в области образовательной политики. Следовательно, это ведёт к приписыванию ей несвойственных или недооценке реальных функций, недостаточному структурному развитию системы образования и т.п.

Отметим, что в Азербайджане проблема управления системой образования остаётся слабо разработанной, хотя существуют обособленные педагогические, психологические, организационно-управленческие и другие подходы в данной сфере. Изучение данной проблемы в настоящее время с социологической позиции вызывается необходимостью и актуализирует её, так как в системе образования «сконцентрирована энергия» стабилизации и развития всех сфер жизнедеятельности общества.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Образование как социальный институт и как педагогический процесс явление, по своей сути, инновационное, что актуализирует проблему данного исследования. При этом существует объективная необходимость ориентации управленческих решений в данной сфере любого уровня на проектирование и моделирование различных саморазвивающихся и самоорганизирующихся систем.

В статье 33 закона «Об образовании» Азербайджанской Республики говорится, что учебные заведения управляются в соответствии с образовательным законодательством и уставом учебных заведений. В управлении учебного заведения за основу берётся принцип «государство–общество» /«общество–государство»/. В органы самоуправления учебного заведения входят: общее собрание учебного заведения /конференция/, учёный совет, педагогический совет и т.д. Порядок избрания в органы самоуправления и их конкретные компетенции определяются уставом учебного заведения [Azərbaycan Respublikasının “Təhsil haqqında” Qanunu, 2009].

Руководство государственным учебным заведением осуществляется лицом, избранным, либо назначенным в соответствии с правилами, определяемыми соответствующими органами исполнительной власти той или иной страны. Правила управления негосударственными учебными заведениями определяются их уставом. Кроме органов непосредственного управления образованием иные организации не могут вмешиваться в вопросы, связанные с управлением учебными заведениями. Имея ввиду, что в системе образования нашей республики преобладает административно-приказной принцип управления, осуществляется работа в усилении целеустремлённого направления «государство–общественного» характера управления. Идёт процесс демонополизирования, планирования распределений функций свыше по нисходящей линии.

Социально-экономические и политические преобразования в Азербайджане за последние 30 лет потребовали корректировки и определения новых концептуальных подходов к целям, содержанию и организации образования, социообразовательным технологиям, что, в свою очередь вызывает необходимость переосмысления управленческих функций. Заметим, что подобные тенденции характерны для всех стран переживающих трансформационные процессы в обществе [Aliyeva ve Aliyeva, 2018: 390-399; Аллак, 1993: 92-98; Коробецкий, 2000: 3; Maharramov, 2006].

Процессы протекающие в сфере образования в Азербайджане определяют в своей взаимозависимости необходимость построения такой управленческой модели системы образования, которая смогла бы обеспечить её переход из режима простого «функционирования» в режим «развития», как в ряде развитых стран мира. В связи с этим, необходимо, чтобы система образования Азербайджана перешла от бюджетного финансирования к инвестированию в неё [Aliyeva ve b., 2016: 181-189].

На состояние системы образования Азербайджана в целом влияют различные факторы, характерные всему социально-экономическому положению республики. Такие явления, как снижение бюджетного финансирования и уровень материально-технического обеспечения учреждений в сфере образования, низкая заработная плата по сравнению с

другими отраслями экономики и неравные возможности детей для получения качественного образования, тенденции увеличения детских болезней и изменения в ценностных ориентациях и т.п., во многом характерны для всех регионов республики. В результате указанных выше явлений приоритет и ориентация многих учителей /педагогов/ и ученых, в первую очередь, направляется на самообеспечение /материальное обеспечение себя, своей семьи/, следовательно, воспитание и образование молодого поколения, переходит как бы на «второй план».

Учитывая реальность трансформирующихся обществ, в том числе и азербайджанского общества, необходимо, чтобы программы и проекты при существенной реформе системы образования ориентировали «педагогическое сообщество» на закрепление достигнутого качества, устойчивый рост и гармоничное развитие. Таким образом, последнее, в частности, предполагает преемственность ступеней и форм образования; создание единой информационной, научно-методической, материально-технической и кадровой базы, адекватных потребностям и поставленным задачам структур и механизмов управления образовательным процессом [Михайлова, 1999; Резолюция VIII съезда учителей, 1998; Шербакова; Azərbaycan Respublikasının Təhsil sahəsində İslahat Proqramı, 1999; Pirməmmədov və Ağamalıyev, 2004; Maharramov, 2006].

Социально-управленческие составляющие системы образования республики сталкиваются с различными объективными и субъективными трудностями. Такие явления порождаются противоречиями в самой системе образования, а также с изменениями отношений между данной сферой и обществом.

Так, например, российский ученый И.Коробецкий (2000) при исследовании данной проблемы в России выделил следующие противоречия, возникающие:

- между оправдавшими себя отечественным /советским/ образовательным опытом, традициями, стилем и методами управления и современными стихийными изменениями;
- потребностями разработки состоянием современных научно-обоснованных моделей, схем и методов управления отраслью и интересами социума, регионов, потребностями населения в образовательных услугах;
- разнонаправленностью интересов и ценностных ориентиров преподавателей, учащихся, родителей и необходимостью создания условий для развития современной социообразовательной парадигмы;
- рассогласованием повышающихся требований к координации системы образования и реальными возможностями существующих технологий управления [Коробецкий, 2000:8].

В этой связи, подчеркнём, что типичные тенденции наблюдаются с начала 90-х годов XX века по настоящее время в системе образования Азербайджана.

При разрешении этих противоречий между потребностью общества и реальным состоянием образования, нужно, чтобы система образования была встроена в систему формирующегося гражданского общества и правового государства. Между тем, для успешного осуществления развития образования необходимо разрешить, очевидное противоречие между уровнем финансирования и требованиями реформирования. Не следует забывать, что *каждый «манат», вложенный в образование при его рациональном и целевом использовании рано или поздно приносит многократную прибыль.* В то же время, для подъёма престижа науки и образования должны осуществляться кардинальные меры по устранению расхождения, а порою резкого противоречия между социально-экономическим положением индивида и уровнем его знаний и способностей, то есть обеспечить занятие им той социально-профессиональной ниши, к которой он оптимально соответствует [Алиева, 2007].

С 90-х годов XX века в системе образования Азербайджана осуществляется процесс перехода от централизованного управления к государственно-общественному регулированию. Также наблюдаются тенденции изменения в сторону демократизации и децентрализации. Основными направлениями в реформировании системы образования являются многовариантность, многоукладность, открытость к инновациям, регионализация образовательных систем и учёт национальных особенностей, разнообразие и дифференциация образования, гуманизация её содержания и др. Эти тенденции и принципы формируются в самой системе образования, функционируют в направлении изменений задач и методов обучения, с целью оптимизации и интенсификации существующей системы образования. Однако, при этом они почти не касаются организационно-экономического механизма учреждений в данной сфере.

В процессе реструктуризации системы образования, при чётком разграничении компетенций и ответственности бюджетов всех уровней управления образованием, необходимо уделять особое внимание организационно-экономическим условиям деятельности как системы образования в целом, так и образовательных учреждений, в частности. Для претворения их в жизнь необходимо расширить права, экономические возможности и самостоятельность образовательных учреждений, и соответственно, сузить права и возможности всех уровней управленческой надстройки над ними. В таких случаях возможны, а порой и неизбежны столкновения между «передовой» педагогической интеллигенцией, её союзниками в законодательной и исполнительной властях, с одной стороны, и чиновниками, не желающими уменьшить свои полномочия, с другой. При подобных условиях, организационно-экономическая сторона реформ может не только соответствовать содержательной стороне, но даже мешать полноценной реализации принципов для поднятия уровня образования страны до мировых стандартов.

Известно, что бывшее советское образование, наследницей которой является система образования Азербайджана, занимала когда-то лидирующие позиции в мире. И сегодня, как во всех развитых странах мира, так и в Азербайджане образование должно быть объявлено приоритетной сферой государственных интересов, вместе с соответствующим статусом и заработной платой её работников, что взаимозависимо и взаимообуслвлено [Концепция научной, научно-технической и инновационной политики в системе образования Российской Федерации на 2001-2005 годы, 2000; Резолюция VIII съезда учителей, 1998].

Одним из положительных факторов в реформировании системы образования Азербайджана можно отметить демократический «государственно-общественный» характер управления данной отраслью и автономность некоторых образовательных учреждений /БГУ, Аз.Гос.Мед.Ун-т, Аз.Аграр.Ун-т, Аз.Г.Нефт.и Промыш.Ун-т/. В законе «Об образовании» АР обоснована правовая база создания негосударственных учебных заведений /ст.: 16, 31, 33, 40/, установлен порядок лицензирования его учреждений [Azərbaycan Respublikasının "Təhsil haqqında" Qanunu, 2009]. В соответствии с этим, считается, что серьёзного отношения заслуживают те учебные заведения, которые имеют государственную лицензию и аккредитацию, что даёт им право на признание их аттестатов и дипломов, как внутри страны, так и за её пределами.

Однако, среди сегодняшних реформаторов есть и такие, которые не одобряют подобные изменения, считая что «излишняя самостоятельность», которую может предоставить «закон», обернётся потерей государственного влияния в них. В настоящее время очень важно, чтобы научная и педагогическая интеллигенция отстояла свои позиции, и развивала соответственно национальную идеологию образовательной реформы. В настоящее время также необходимо, чтобы закон гарантировал общедоступность и бесплатность получения всех ступеней образования. Вместе с тем, при демократическом развитии общества должно иметь место и развитие негосударственного сектора в системе образования. Так,

общенациональный лидер азербайджанского народа Гейдар Алиев, в своих выступлениях всегда уделял особое внимание развитию частного сектора как во всех сферах экономики, так и в области образования. Оптимальное развитие системы образования, в том числе и негосударственного, занимает одно из важнейших мест в государственной социальной политике и нынешнего руководства страны во главе с президентом Азербайджанской Республики Ильхамом Алиевым. Однако, учитывая экономическое положение страны, было бы рационально, если система платного образования /в высших учебных заведениях государственного сектора/ не превышала 50%, а в общеобразовательных учебных заведениях (90%) от бесплатного. Что касается дошкольных учебных заведений, то там также должна быть вариативность. К тому же необходимо, чтобы государство, имея в виду низкую материальную обеспеченность большей части населения, при проведении реформ и реализации социальной политики учитывала бы подобные нюансы и хотя бы поэтапно /в соответствии с возможностями страны/ поднимала заработную плату (пенсии) населения до такого уровня, чтобы среднеобеспеченные семьи при необходимости могли бы оплачивать образование своих детей. Здесь возможны и другие варианты оплаты образования детей. Например, долгострочные банковские кредиты с минимальными процентами, Фонды благотворительности и т.п.

Заметим, что в отличие от негосударственных вузов развитых стран мира, при оценке функционирования негосударственных вузов постсоветских государств, в том числе и Азербайджана, можно было бы разделить их на три группы. К первой группе негосударственных вузов можно отнести тех, которые имеют устойчивую связь с одним конкретным государственным университетом или институтом, были созданы на его базе и по существу выступают в качестве его филиалов, где образование даётся не хуже лучших ведущих государственных вузов. Ко второй группе вузов относятся те, которые не ориентировались на определённый государственный университет или институт, однако сумели подобрать сильный профессорско-преподавательский состав /коллектив/. Подобные высшие учебные заведения через определённое время могут достичь предыдущей группы негосударственных вузов. Третья группа вузов представляют собой по существу «коммерческие фирмы», которые, в частности, ориентированы на увеличение прибыли и доходов учредителей. В таких вузах отдача знаний играет второстепенную роль, хотя им характерна реклама и обещания.

В законе «Об образовании» Азербайджанской Республики исключены положения о праве негосударственных учебных заведений, даже прошедших государственную аккредитацию, на бюджетное финансирование [Azərbaycan Respublikasının “Təhsil haqqında” Qanunu, 2009]. При этом негосударственные учебные заведения вынуждены увеличивать плату за обучение, для обеспечения своего функционирования, что, соответственно, «снижает их привлекательность», учитывая сравнительно низкое материальное положение нынешнего азербайджанского общества.

Сокращение государственного финансирования также является одним из негативных факторов, что привело школу серьёзным проблемам. Государственная социальная политика в области реформирования системы образования вместе со всеми перечисленными проблемами, несомненно, должна затронуть и её финансирование, поскольку содержательные, структурные и функциональные изменения и материальное положение школы улучшится в том случае, когда финансирование школ будет осуществляться в полной мере и в необходимых объёмах. Следует подчеркнуть, что 20,8% бюджета страны, согласно официальной статистике, тратится на нужды сферы образования, причем 70-80% из них отводится на зарплату педагогическим работникам и стипендии студентам. 11% - распоряжается

Министерство образования страны, и лишь оставшейся частью разрешаются другие проблемы в данной сфере.

Вопросы, которые связаны с финансированием образования, в частности, высшего – продолжают вызывать споры, как в Азербайджане, так и в других развитых демократических странах. Специалисты считают, что высшее образование, несомненно приносит огромную пользу обществу /государству/. Отсюда вытекают вопросы: стоит ли по этой причине покрывать затраты на него из государственного бюджета, в особенности, в негосударственных вузах? Не должны ли вузы получать ощутимую финансовую поддержку от частного сектора или же родителей студентов и т.п. На подобные вопросы, связанные с финансированием образования специалисты и учёные разных стран отвечают по-разному. Так, например, в Японии наблюдается тенденция к тому, чтобы их семьи сами брали на себя бремя финансирования высшего образования, и это для них очень тяжело. Согласно результатам исследований, японские родители тратят треть своего заработка на обучение своих детей, которая составляет 67% доходов частных вузов, в которых учатся 85% всех японских студентов. В странах Скандинавии, Германии, Франции, наоборот, студенты либо учатся за счёт государства, либо с них взимается символическая сумма. В этих странах считается, что общество должно брать на себя оплату большей части студентов страны за образование вообще, в том числе и высшее. В иных государствах используется сочетание государственного и частного финансирования. К примеру, вузы Испании получают 80% средств от государства, остальные финансовые средства вносятся студентами. Германские университеты в 80-х годах на 70% финансировались государством, остальные 30% - поступали от коммерческих структур, промышленности, медицинских учреждений. Студенты же освобождались от оплаты за образование [Болонский процесс; Научные степени в системе образования США; Филиппов, 1996: 16; Алиева, 2007]. В других странах возможны и иные варианты.

Например, в Австралии 90% высшего образования финансируются государством, остальная часть посредством грантов, промышленных предприятий и других источников. В США же существует сложная структура финансирования вузов. Каждый, кто извлекает пользу из высшего образования, должен платить. Плата за получение образования составляет 20% доходной части публичных учебных заведений и 55% - частных. Существуют различные формы государственного финансирования – прямые гранты, гранты под учебные программы или под профориентационные контакты, которые составляют 70% доходной части публичных и 20% - частных. Таким образом, 10-25% средств предоставляет частный сектор – посредством актов дарения, грантов на конкретные проекты и посредством целевого завещания средств [Научные степени в системе образования США; Руснак; Филиппов, 1996].

Вместе с тем, развитию частных /негосударственных/ учебных заведений противостоят интересы консерваторов в области образования. Это интересы определённой части педагогических кадров, которые видят угрозу всему положению со стороны новых учебных заведений, в которых апробируются новейшие образовательные технологии и привлекаются наиболее способные преподаватели. Заметим, что наиболее способные студенты пока еще не особо стремятся в частные вузы Азербайджана, как в развитых странах. Однако, здесь следует подчекнуть некоторые негосударственные вузы, которые все же привлекают внимание студентов набравших высокие баллы при поступлении, но оплата в них слишком высокая. Это - Университет АДА, Универиситет Хазар, Университет Западный Каспий и др. Но, все же согласно мнению респондентов, в Азербайджане пока престижно получать высшее образование в государственных вузах. [Aliyeva ve b., 2017: 383-428].

Что касается негосударственного среднего и дошкольного образования, то, конечно же, очевидно, что они престижны, но в них обучаются дети из высокоматериально обеспеченных слоев населения, и образование в этих учебных заведениях, - вариативное. [Aliyeva & Aliyeva, 2016: 187-193]. Это - детские сады и школы при Университете АДА, Университете Одлар Юрду, Университете Западный Каспий и др. частные образовательные комплексы.

Следовательно, для оптимизации управления системы образования в нашей стране необходимо преодолеть финансовые, экономические, организационные и управленческие проблемы, препятствующие её развитию. К подобным проблемам можно отнести во-первых, хроническое недофинансирование сферы образования, то есть неэффективное использование бюджетных ресурсов, что, в свою очередь, затрудняет обновление основных фондов учебных заведений и в то же время обусловливает низкую заработную плату работников сферы образования, в частности, педагогических кадров. В итоге, наиболее квалифицированные специалисты уезжают за границу, уходят в частный сектор или же в иную отрасль экономики. Во-вторых, отсутствие конкретного разграничения функций, задач и полномочий различных уровней управления системы образования приводит к тому, что даже те учебные заведения, которые имеют автономию, наталкиваются на сопротивление многоуровневой управленческой надстройки. В-третьих, ослабление государственного регулирования сферы образования привело к замещению традиционно бесплатных образовательных услуг платными /коммерциализация образования/ и использование материальных и нематериальных активов государственных учебных заведений для личного обогащения определённого /узкого/ круга лиц. В-четвёртых, коммерциализация образования, в большинстве случаев вынужденная, имеет как свои плюсы, так и минусы, «делает» образование практически недоступным для лиц из семей с низкой материальной обеспеченностью. В-пятых, чувствуется нехватка книгоиздания и обеспечения учебных заведений учебными материалами /книгами, учебными пособиями и т.п./ на всех уровнях образования. Как видно, эффективности образования можно достичь определением образовательной парадигмы, целей, принципов, учебных программ, наличием лабораторного оборудования /лингафонов, компьютеров, научной библиотеки и др./, и, конечно же, квалифицированных педагогических кадров. Инновационный подход в сфере образования рационально внедрять в соответствии с происходящими изменениями в обществе. Это, в свою очередь, может быть реализовано через формирование нового социально-педагогического знания [Алиева, 2007].

Решение проблем в области образования предполагает поиск принципиально новых подходов и к управлению системой образования. Образовательная система Азербайджана по определённым параметрам отстаёт от потребностей времени, социокультурных и экономических процессов в обществе, неопределённо даёт учащимся духовные ценности, которые типичны реалиям современного мира, затрудняет социализацию, вместе с чем деформирует качество самой личности – общества, и, конечно же государства. В условиях трансформации азербайджанского общества, изменившаяся социально-экономическая ситуация требует глубоких перемен в организации и механизмах образовательной деятельности. Среди них, как считают специалисты, можно назвать следующие группы мер:

- многовариантность образования, создание и введение национальной системы образовательных стандартов и тестирования для обеспечения единства к качеству образования;

- приближение структуры предложения на рынке образовательных услуг к структуре платежеспособного спроса и другие меры, способствующие повышению качества подготовки специалистов;

- формирование регулируемого рынка образовательных услуг на основе по душевного бюджетного финансирования организаций, независимо от формы их собственности;
- устранение дискриминации школ и вузов в получении бюджетного финансирования и налогообложения;
- стимулирование меценатства;
- получение государственными школами статуса юридического лица;
- развитие практики многоучредительства и др., которые позволили бы активнее использовать дополнительные источники финансирования учебных заведений сверх скудных бюджетных средств;
- стимулирование роста платежеспособного спроса населения на образовательные услуги с помощью образовательного страхования, целевого образовательного кредита, налоговых льгот, благодаря чему удалось бы привлечь средства самих граждан для финансирования получения образования [Алиева, 2007].

Некоторые из этих позиций реализованы в нынешней системе образования Азербайджана в определённой степени, другие же вызывают «тревогу», споры и даже сопротивление.

Приоритетными же мерами по созданию системы управления качеством образования в республике могут стать такие её компоненты, как:

- создание показателей качества и эффективности образования;
- создание процедур и технологий оценки, обеспечивающих получение достоверных и сопоставимых данных;
- для эффективного управления качеством образования необходимо создание государственной системы управления качеством образования (центра), оценивающей соответствие достигаемого качества образования утверждённым требованиям и нормативным показателям, в состав которой будут входить:

1. система мониторинга качества образования, включающая разветвлённую региональную сеть;
2. «центр» качества образования, осуществляющий разработку инструментов управления качеством образования, сбор и обобщение информации о качестве от всей системы государственных аттестационных служб и системы мониторинга, подготовку ежегодного отчёта о состоянии образования в стране. При проведении реформы управления качеством образования необходимо предусмотреть разграничение полномочий аттестационных, методических, инспекторских и других служб [Резолюция VIII съезда учителей, 1998; Болонский процесс – генезис и перспективы; Филиппов, 1996; Cabbarov, 2001; Xəlilov, 1999].

И, наконец, важнейшим элементом нового организационно-экономического механизма является полная и последовательная реализация правового статуса образовательного учреждения заложенной в новом законе «Об образовании» Азербайджанской Республики [Azərbaycan Respublikasının “Təhsil haqqında” Qanunu, 2009].

Опираясь же на накопленный опыт автономии вузов, можно выбрать новую экономическую и правовую модель для образовательных учреждений, принципами которых являются, во-первых, постепенное сближение в правах государственных и негосударственных учебных заведений, имеющих государственную аккредитацию. Во-вторых, развитие оптимальных систем бухгалтерского учёта и экономического анализа деятельности учебных заведений. В-третьих, контактные формы отношений между учебными заведениями и получателями образовательных услуг, государством и частными заказчиками. В-четвёртых, государственная аккредитация и система контроля качества образования [Алиева, 2007].

А, для повышения эффективности использования материальных ресурсов, необходимо изменить порядок выделения ассигнований /финансовых средств/ учебному заведению. При этом следует обеспечить:

- исполнение государственного, в частности, финансового обязательства;
- расширение прав учебных заведений по распоряжению финансовыми средствами;
- предоставление образовательным учреждениям права самостоятельного утверждения сметы расходов и, если необходимо, её изменения;
- доступность и прозрачность для государственного контроля всей финансовой деятельности образовательного учреждения;
- создание унифицированных процедур расходования средств, основанных на конкурсном отборе поставщиков товаров, работ и услуг;
- запрет на приватизацию объектов собственности, закреплённых за государственными учебными заведениями. Порядок использования недвижимого имущества, переданного собственником учебному заведению, должен гарантировать его эффективное использование в установленных целях [Алиева, 2007].

В соответствии с вышеуказанным, можно отметить, что в нынешних условиях данные подходы могут устранить противоречия между «бюджетностью» и «хозяйственной самостоятельностью» образовательных организаций. Вместе с чем, было бы оптимально и целесообразно, если государственные инвестиции в образование выполняли следующие функции: обеспечения государственных приоритетов в развитии национального образования; стимулирование эффективного использования внебюджетных доходов учебными заведениями; служения инструментом отбора наиболее эффективных инвестиционных проектов учебных заведений. Государственные инвестиции, в силу этого, могут направляться в образование, в частности, в двух формах. Во-первых, инвестиции в формирование информационной базы учебных заведений и в обновление их учебно-научного образования. Во-вторых, бюджет развития образования предполагает конкурсный порядок отбора инвестиционных проектов учебных заведений и государственное софинансирование отобранных проектов [Шевчук]. Также необходима социальная поддержка учащимся и студентам из низкодоходных семей и увеличение заработной платы преподавателей до уровня, привлекающего в образование высококвалифицированные кадры.

Образование является частью формирования и социализации личности. Начиная с 90х гг. XX века время ведётся большая работа и по разработке концепции непрерывного образования /образования в течение всей жизни/ в условиях коренного преобразования азербайджанского общества.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Таким образом, в данных условиях возникла необходимость разработки нового концептуального подхода к образовательной деятельности в системе образования нашей республики, причем условием успешного управления образовательным процессами выступает демократизация.

Образование – часть культуры, инструмент вхождения в культуру, сердцевиной которого является культура познания и деятельности. Дошкольное и среднее образование является фундаментом для формирования всестороннего развития личности детей. Университетское образование, в свою очередь придаёт молодому человеку определённый «образ», то есть, оно даёт ему не только профессиональные знания, но и общую культуру [Aliyeva & Aliyeva, 2018: 390-399; Добрынина и др., 1995: 9-59: Михайлова, 1999; Ладыжец, 1992; Садовничий и др., 1995: 217; Кухтевич, 1989; Xəlilov, 1999]. Также не следует

пренебрегать местом среднеспециального образования в системе государственного образования, ибо оно также играет существенную роль в жизнедеятельности общества.

Итак, необходимость исследования данной проблемы для Азербайджанской Республики объясняется следующими факторами-обстоятельствами:

а) все сферы общественной жизни напрямую связаны со степенью эффективности функционирования образовательной системы, так как субъекты всех вышеуказанных сфер жизнедеятельности готовятся именно в сфере образования. Стало быть, от качества образования зависит качество готовящихся субъектов деятельности, а от качества субъектов деятельности зависит эффективность функционирования всей социальной системы;

б) как элемент социальной системы, сфера образования должна быть реформирована с учётом жесткой системы связи координации и субординации, с точным определением места и роли системы образования во всей социальной системе. Нарушение этих требований приведет к качественным и количественным диспропорциям, дисбалансам и асимметрии;

в) ввиду того, что обнаружилось резкое разграничение системы образования и реальных процессов, происходящих в жизни общества, необходим системный подход к управлению образованием, а также должны быть учтены все внешние и внутренние связи этой системы – экономические, политические, правовые, ценностно-нравственные и т.д.

Структуру социального управления системы образования можно обозначить следующей схемой:

- детальное изучение существующего положения, сбор полной и достоверной информации об этом, предварительная обработка и обобщение её с целью определения объективных тенденций и направлений реформ;
- принятие обоснованного решения, для реализации которого имеются все реальные возможности;
- определение принципов демократической системы контроля за исполнением решения;
- организация службы по сбору информации, поступающей по каналам обратной связи из управляемых учреждений и предприятий, оперативное реагирование на эту информацию выработка системы мер по корректировке управленческой деятельности;
- разработка перспективной программы приоритетов в системе образования, исходя из результатов управленческой деятельности.

Управление системой образования должно быть максимально упрощено, освобождено от всё ещё существующих бюрократических препятствий, от многочисленных «запретительных» инструкций, постановлений, положений и т.д. Всё это, во-первых, устранило бы дублирование одних и тех же функций многими структурами; во-вторых, четко обозначило бы ответственность каждого структурного подразделения и каждого ответственного работника за их деятельность [Aliyeva & Okulicz-Kozaryn, 2018:66-67].

Литература:

Azərbaycan Respublikasının “Təhsil haqqında” Qanunu. 19 iyun, (2009). http://www.edu.gov.az

Аллак, Ж. (1993). Вклад в будущее: приоритет образования / Пер. с англ. И.В. Киселева, М., Педагогика-Пресс.

Коробецкий, И.А. (2000). Управление муниципальной системой образования /социологический аспект/ Автореф. дис. …канд. социол. наук, М., 2000.

Maharramov, A.M. (2006). Education and science in a globalized world. Constanta: Ex Ponto.

Pirməmmədov İ., Ağamalıyev R. (2004). Avpopa Ali təhsil sisteminin inkişaf tendensiyaları: Boloniya prosesi və Azərbaycan konteksti. Bakı, “Çaşıoğlu” nəşr. 47 s.

Cabbarov, R.H. (2001). Təhsil müəssisələrində idarə edilməsi məsələləri. Bakı, Maarif.

Xəlilov, S.S. Təhsil sistemi: Nəzəriyyə və praktika. B., “Azərbaycan universiteti” nəşr., 1999, 172 s.

Резолюция VIII съезда учителей. – Газета «Бакинский рабочий», 03 октября 1998 года.

Шербакова Л.А. Реформа системы образования: что мы теряем? http:www.econom.nsu.ru/eco/ECOCLUB/statiy/Reform.htm

Azərbaycan Respublikası Təhsil sahəsinsə İslahat Proqramı. (1999). / Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. Bakı, "Çaşıoğlu" nəşriyyatı.

Концепция научной, научно-технической и инновационной политики в системе образования Российской Федерации на 2001-2005 годы. (2000). Москва, http://www.dvgu.ru/umu/ MO_RF/concept/ con 2_00.htm

Болонский процесс, http://www.bologna.mgimo.ru/documents.php?cat_id =19&docid

Научные степени в системе образования США. Система образования США, http://www.center-ovsita.dp/ education/acad 1.html

Руснак, Г. Болонский Процесс – генезис и перспективы, http://bologna.unesco.ru/question1.php

Шевчук Д. Реформа системы образования в России: конечная цель – свободный рынок, http://www.conf16.htmconf16.

Филиппов, В. (1996). Некоторые тенденции развития классических университетов // Высшее образование в России, М., №3, с.16.

Добрынина, В.И., Добрынин, В.В., Кухтевич, Т.Н. и др. (1995). Общество - высшая школа - молодежь, М., НИИВО. – С.9-59.

Михайлова, М.Л. (1999). Система высшего образования в Российской Федерации: проблемы реформирования. Дис. …канд. социол. наук, 22.00.04. Москва.

Ладыжец, Н.С. (1992). Университетское образование: Идеалы, цели, ценностные ориентации, Ижевск: УдГУ. 236 с.

Садовничий, В.А., Белокуров В.В. и др. (1995). Университетское образование, М., МГУ, с.217.

Кухтевич, Т.Н. (1989). Социология воспитания, М., Изд-во МГУ, 142 с.

Алиева, С.Н. (2007). Социологические основания оптимизации сисемы образования Азербайджана. / Дис. …канд. социол. наук. 22.00.01. Баку.

Aliyeva, Y., Aliyeva, S., Vatandaş, P. (2016). Azerbaycan toplumunun küreselleşme ve kalkınma sürecinde eğitim sisteminde ve yüksek öğretimde yeniden yapılma ve optimizasyon gerekliliği. / 6.ULUSLARARASI EĞİTİM YÖNETİMİ FORUMUNUN TAM METİNLER KİTABI. VI.EYFOR-2015. KKTC, Lefkoşa. 05.11.2015-7.11.2015. EYUDER, Uluslararası Kıbrıs Universitesi, EYUDER yayınları. S.181-189.

Aliyeva Y., Aliyeva S. .(2016). Küreselleşme sürecinde Azerbaycanın okul öncesi ve ortaokul eğitim sisteminin anlamlı reförmlerinin sosyoloji analizi. / 7.ULUSLARARASI EĞİTİM YÖNETİMİ FORUMUNUN BİLDİRİLER KİTABI. 03.11-05.11.2016. VII.EYFOR-2016. KKTC, Girne. EYUDER, Lefke Avropa Universiteti. Türkiyə, Ankara. EYUDER yayınları. S.187-193.

Aliyeva Y., Aliyeva S., Çilek A. (2017). Место и роль образования в развитии общества в контексте теорий социологии образования. / The place and role of education in the development of society in the context of theories of the sociology of education. / 26.Uluslararası Eğitim Bilimleri Kongresi. ICES-UEBK-2017". 20.04.-23.04.2017. Türkiyə, Antalya. ICES-UEBK, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ulusal Eğitim Dernekleri ve PEGEM ACADEMY. Tam Bildiri Kitabı. Türkiye, Ankara. PEGEM ACADEMY. S.383-428. DOI 10.14527/9786053187974.

Aliyeva Y., Aliyeva S. (2018). Функционирование системы образования Азербайджана как социального института в процессе глобализации. (The functioning of the education system of Azerbaijan as social institution in the process of globalization). "Contemporary Educational Researches Education and Human Rights". (Monography). Association /CEAD/ of Muğla University, Turkey; University in the name of Kapitan Vitold Pilecki of Polşa. Contemporary Pedagogical Researches. LAP, SIA Omni Scriptum Publishing, a member of the Bürsenverein des Deutschen Buchhandels, and also a member of German PEN Center. Germany Düsseldorf. P.390-399.

Aliyeva, Yagut & Okulicz-Kozaryn, Walery. (2018). Управление высшим образованием в Азербайджане: Какие лекции предпочитают студенты?/ SCIENCE, RESEARCH, DEVELOPMENT "ECONOMY & MANAGEMENT"#5 / MONOGRAFIA POKONFERENCYJNA. Zbiór artykułów naukowych recenzowanych. 31.05.2018. Polish, Warszawa. Sp.zo.o. «Diamond trading tour». MBA, Institute of Law, Administration and Economics of Pedagogical University of Cracow, Poland. The International Scientific Association of Economists and Jurists «Consilium», Switzerland. 2018. №5. P.66-67.

ВАЖНОСТЬ РАЗВИТИЯ КОММУНИКАТИВНЫХ НАВЫКОВ СОЦИАЛЬНЫХ РАБОТНИКОВ

Айнура РАШИДОВА
Бакинский Государственный Университет,
преподаватель кафедры Социальной работы, доктор философии по социологии
Азербайджан, БАКУ
aynur.rashidova@bk.ru

Аннотация

Умение правильно построить коммуникацию с клиентом – это залог эффективности реабилитации и выхода из трудной жизненной ситуации. Правильная коммуникация это самый важный ключевой момент в построении работы с бенефициаром. От правильного подхода зависит дальнейшее развитие событий. Актуальность выбранной темы объясняется тем, что насколько бы новые информационные технологии и искусственный интеллект внедрялись бы в нашу социальную жизнь, они никогда не заменят общения и коммуникации вживую. Очень важно эмоциональное состояние, которое испытывает клиент, и то, как социальный работник справляется с ситуацией. Эмпатия, общение, терпение и критическое мышление — наиболее важные навыки социальной работы, необходимые в этой профессии. В качестве основного метода использовался метод обзора и анализа литературы и случаев. Исследования показывают, что студенты лучше всего учатся на реальных примерах и практическом опыте, а не только на теоретических концепциях.

Ключевые слова: коммуникация с клиентом, эмпатия, общение, кейс метод, критическое мышление, навыки социальной работы.

THE IMPORTANCE OF DEVELOPING COMMUNICATION SKILLS OF SOCIAL WORKERS

Aynura RASHIDOVA
Baku State University,
Lecturer at the Department of Social Work, Doctor of Philosophy in Sociology
Azerbaijan, BAKU
aynur.rashidova@bk.ru

SUMMARY

The ability to properly build communication with a client is the key to effective rehabilitation and a way out of a difficult life situation. Correct communication is the most important key point in building work with the beneficiary. The further development of events depends on the correct approach.The relevance of the chosen topic is explained by the fact that no matter how much new information technologies and artificial intelligence are introduced into our social life, they will never replace face-to-face communication. The emotional state that the client feels and how the social worker manages the situation are very important. Empathy, communication, patience, and critical thinking are the most important social work skills needed in this profession. The method of review and analysis of literature and cases was used as the main method. Research shows that students learn best from real-life cases and hands-on experience, not just theoretical concepts.

Key words: communication with the client, empathy, case method, critical thinking, social work skills.

Успешным является общение, которое помогает лучше понимать людей, а значит, и ситуации. Это помогает социальному работнику укреплять уважение и доверие. Это значит что неэффективные коммуникации между клиентом и социальным работником не могут помочь клиенту, напротив могут ещё больше усугубить ситуацию. Выявив и устранив барьеры, социальный работник может добиться правильного общения с клиентом. Устранив барьеры прежде всего можно добиться того, что клиент начнет доверять социальному работнику. Именно от правильной постройки доверительных отношений и зависит реабилитация и восстановление клиента. Для эффективного построения беседы социальный работник работая над собой должен периодически развивать свои навыки эффективного общения.

В литературе выделяют в основном шесть различных секторов, над которыми предстоит работать социальному работнику, чтобы развить свои коммуникативные навыки. 1. Вербальное общение; 2. Невербальное общение; 3. Активное слушание; 4. Самосознание; 5. Эмпатия; 6. Саморазвитие. Как основной **метод** был применен метод обзора и анализа литературы и кейсов.

Применение и развитие эффективных коммуникативных навыков с клиентом– это очень важная и неотъемлемая часть трудоёмкой работы социальных работников. Каково же их влияние на результаты работы с клиентами?

Если рассматривать основные аспекты влияния эффективных коммуникативных навыков социальных работников на результаты их работы с клиентами можно особо отметить *построение доверительных взаимоотношений с клиентом, понимание и эмпатию, снижение уровня недопонимания в общении с клиентом, этическая практика и улучшение результатов работы с клиентом*. Итак, важно рпассмотреть каждый из вышеперечисленных компонентов в отдельности.

Если социальные работники обладают коммуникативными навыками и умеют на практике при работе с клиентом эффективно их применять, то это ведет к установлению доверия и налаживанию взаимоотношения с клиентами [Trevithick, 2000:23]. Следствием такого рода взаимопонимания является модель поведения, где клиенты чувствуют, что их слышат и понимают, они становятся более открытыми и вовлеченными в процесс помощи. Таким образом, в большинстве случаев, доверие становится основой для успешных отношений и интервенций. Доверие позволяет клиенту быть более открытым и искренним в своих взаимодействиях с социальным работником. Это ведет к тому что, если клиент чувствует, что его слушают и понимают, он с большей вероятностью будет делиться своими проблемами и потребностями, что обеспечивает более точную оценку и эффективное планирование помощи со стороны социального работника. Необходимо подчеркнуть важность баланса между активным слушанием [White Paper, 2016:5] и сбором данных, оценкой и документированием других заметок по случаю. Сбор необходимой информации для клиента важен, но не менее важно, чтобы клиент чувствовал себя услышанным и продолжал делиться информацией с социальным работником.

Соответственно, доверие клиента, влечет за собой вовлеченность в процесс работы и разрешения проблем. В итоге, приводит к более серьезному отношению к рекомендациям и следованию планам помощи, что способствует достижению положительных результатов. С другой стороны это эмоциональная поддержка, которая тоже непосредственно связана с построением доверительных отношений между социальным работником и клиентом. Это своего рода создание безопасного пространства для клиентов, где они могут выражать свои чувства и переживания, справляться со стрессом, тревогой и другими эмоциональными трудностями. Если основная цель социального работника заключается в том чтобы, сделать

процесс помощи более гладким и продуктивным, то в данном случае именно доверие помогает преодолеть барьеры и сопротивление со стороны клиента.

Соответственно, в случае если клиент доверяет социальному работнику, он с меньшей вероятностью будет сопротивляться изменениям и вмешательствам. В итоге, клиенты, которые доверяют своим социальным работникам, с большей вероятностью добиваются улучшений в своем эмоциональном и физическом состоянии, а также в социальной адаптации и качестве жизни в целом. Для успешного взаимодействия и достижения положительных результатов в работе с кейсами, с клиентом непосредственно доверие является критически важным компонентом, которая способствует более точной оценке положения и ситуации в которой оказался клиент, повышает вовлеченность клиента, обеспечивает эмоциональную поддержку, снижает сопротивление изменениям и укрепляет этическую практику. Все эти аспекты комплексно способствуют улучшению благополучия и качества жизни клиентов.

Следующим не менее важным шагом и составным компонентом является процесс вовлечения клиента в процесс помощи, где коммуникативные навыки [Summers, 2012:150] социального работника играют немаловажную роль. Здесь важным связующим элементом является сотрудничество между клиентом и социальным работником, что в свою очередь помогает достичь положительных результатов. Решающую роль в вовлечении клиента играют *активное слушание* [Summers, 2012:194] *, эмпатия, ясное выражение мыслей, уважение и гибкость со стороны социального работника.* Для того чтобы показать, как мнение и чувства клиента важны, в первую очередь социальный работник должен уметь внимательно выслушать клиента. Данный процесс называется активным слушаньем, который включает в себя невербальное общение, то есть, поддержание зрительного контакта, кивки головой, и предоставление обратной связи, что помогает клиенту чувствовать себя услышанным и понятым со стороны социального работника. Данный процесс влечет за собой полную вовлеченность и заинтересованность клиента в процессе разрешения проблем.

Связующим компонентом эффективного взаимоотношения между специалистом и бенефициаром является также проявление эмпатии, которая позволяет социальному работнику поставить себя на место клиента и понять его эмоциональное состояние. Таким образом, эмпатическое общение способствует созданию доверительной атмосферы и помогает клиентам чувствовать себя более комфортно при обсуждении проблем с которыми сталкиватся клиент. Немаловажное воздейсвие оказывает также умение со стороны социального работника ясно и четко излагать информацию, которую он намерен передать клиенту. Следовательно, важно чтобы, социальные работники обладали навыком и умением ясно и четко излагать информацию, чтобы клиенты могли легко понимать предоставленные им рекомендации и инструкции. В свою очередь, четкое общение помогает избежать недопониманий и способствует более эффективному взаимодействию между социальным работником и клиентом. Также, демонстрирование уважительного отношения и избежание осуждения со стороны социального работника способствует созданию безопасной среды и поддерживающего пространства для общения. Такого рода благоприятная атмосфера также способствует мотивированности клиента. Гибкость в общении позволяет более эффективно реагировать на потребности клиента и способствует его вовлечению и мотивации в разрешении проблем.

В итоге, эмпатия [Summers, 2012:119] как один из важных коммуникативных навыков позволяет социальному работнику понимать их и разговаривать с клиентами, а не просто говорить с ними. Тем самым устанавливается связь с клиентами и через их чувства через зрительный контакт, внимание и мимику. Социальный работник тратит дополнительное время и энергию, чтобы встать на место клиента, почувствовать и показать, что понимают

их, и то что они чувствуют. Тем самым смотря на проблему через их призму и их эмоции. Это требует немного больше времени и энергии, но приводит к гораздо более эффективному решению. Эмпатия – это способность доверять. Если клиенты доверяют социальному работнику, они будут более открытыми и искренними. По мере укрепления доверия будет происходить больше обмена информацией, чувствами и мыслями. Обмен расширяет основу, на которой социальный работник и клиент могут общаться друг с другом. Исследования ясно показывают, что эмпатия - это критический элемент для демонстрации эмоционального интеллекта, построения здоровых отношений и эффективного общения. Нашим основным инструментом демонстрации эмпатии является желание и способность задавать качественные вопросы. Активное слушание — это правильный способ слушать, когда социальный работник желает помочь клиенту внести ясность в свои мысли. Социальному работнику важно иметь способность задавать хорошие вопросы, которые побуждают клиента думать по-другому и решать ситуации для себя.

Применение эффективных навыков общения со стороны социального работника помогает социальным работникам глубже понять контекст жизни клиента, его потребности и проблемы. Что в свою очередь, необходимо для проведения точной оценки ситуации и разработки индивидуальных планов помощи. Следовательно, во избежании недопониманий и ошибок в оценке ситуации клиента социальный работник должнен обладать навыком эффективной коммуникации, задавать уточняющие вопросы и получать более детализированные ответы.

На практике, развитие коммуникативных качеств очень необходимы социальным работникам с целью разрешения конфликтов и устранения любых проблем или жалоб, которые могут возникнуть у клиентов, что помогает поддерживать позитивные рабочие отношения и предотвращает разрастание проблем. Говоря об общении между клиентом и социальным работником, нельзя упустить такой ключевой компонент, как этическую практику в социальной работе. Прозрачная и уважительная коммуникация с клиентом способствует обеспечению сохранения их достоинства и автономии. Соотвественно, соблюдение этических стандартов и кодексов, способствует улучшению результатов работы. В итоге правильная, эффективная коммуникация построенная между клиентом и социальным работником начиная с первого шага принятия и оценки клиента в большинстве случаев способствуют снижению чувства изоляции и тревоги у клиентов, приводя к улучшению результатов психического здоровья и эмоционального состояния. Ведь практика показывает, что клиенты, которые чувствуют себя понятыми и поддержанными, с большей вероятностью испытывают уменьшение симптомов депрессии и тревоги связанные со случаем в которой оказался клиент.

Процесс непрерывного обучения и образования социальных работников

Важным элементом и составным ядром профессионального развития социальных работников способствующий улучшению качества оказания помощи являются программы обучения коммуникативным навыкам. Разнообразными возможностями для развития этих навыков могут быть университетские курсы, специализированные тренинги, программы непрерывного профессионального развития, онлайн-курсы и внутриорганизационные тренинги. Курсы которые включают лекции, семинары, практические занятия и ролевые игры для отработки и развития коммуникативных навыков многие университеты и колледжи включают в свои учебные планы по развитию коммуникативных навыков для социальных работников. Специализированные тренинги и семинары, направленные на развитие коммуникативных навыков социальных работников разрабатываются и предлагаются со стороны многих профессиональных организаций и учебных центров [Reith-Hall, 2022].

Непрерывное обучение и развитие навыков на протяжении всей профессиональной карьеры социального работника предоставляется со стороны разработанных программ непрерывного профессионального развития. Такого рода программы распространены н-р в Великобритании [Fiona Morrison published in Insights, 2016].

Помимо этого, на сегодняшний день более актуальными считаются многочисленные онлайн-платформы, предлагающие курсы по развитию коммуникативных навыков для социальных работников, основным преимуществом которых является доступность и удобность. Платформы, такие как Coursera и edX, предлагают курсы различной тематики по коммуникативным навыкам, которые могут быть полезны для социальных работников.

Внутренние тренинги для сотрудников, направленные на развитие коммуникативных навыков и включающие ролевые игры, групповую работу и другие практические упражнения также организуются и проводятся со стороны различных социальных служб и организаций.

Исследования показывают, что студенты лучше всего учатся на реальных кейсах и практическом опыте, а не только на теоретических концепциях. Когда студенты знакомятся с ситуациями и сценариями из реальной жизни, они могут понимать и применять свои знания более творчески. Такой подход побуждает их мыслить нестандартно, решать проблемы и развивать навыки критического мышления. Обучаясь на реальных кейсах, студенты могут увидеть практическое применение того, что они изучают в учебном процессе.

Итак, интеграция коммуникативных навыков в учебные программы по социальной работе является ключевым аспектом подготовки будущих специалистов. Это может быть организовано и интегрировано в форме теоретических курсов и лекций, предоставляющих базовые знания о принципах и методах эффективного общения. Практические занятия и ролевые игры, помогающие применять теоретические знания на практике. С целью получения практического опыта и обратной связи от профессионалов, под руководством опытных социальных работников организация стажировок и практических занятий. Следовательно непрерывное профессиональное развитие, важность постоянного обучения, рефлексивная практика и супервизия основные компоненты в организации процесса обучения коммуникативным навыкам социальных работников.

Литература:

Trevithick , Pamela (2000). SOCIAL WORK SKILLS A PRACTICE HANDBOOK.

White Paper (2016). *3 Principles for Effective Social Work Case Management* August.

Summers, Nancy (2012). Fundamentals of Case Management Practice: Skills for the Human Services, Fifth edition.

Campbell Systematic Reviews. (2019). PROTOCOL: Communication skills training for improving the communicative abilities of student social workers: a systematic review. 15: e1038.

Reith-Hall, E. (2022). The teaching and learning of communication skills for social work students: a realist synthesis protocol. *Syst Rev* 11, 266.

Dr Morrison, Fiona (2016). Published in Insights on Social workers' communication with children and young people in practice by, 11 Nov.

GƏNCLƏRİN DEMOQRAFİK VƏ SOSİAL-İQTİSADİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

İbrahim ABDULSƏLİMLİ
ADPU-nun Şəki filialının Humanitar fənlər kafedrasının baş müəllimi,
sosiologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, ŞƏKİ
ibrahimabdulsalimli@yandex.ru

XÜLASƏ

Məqalədə gənclərin müasir dünayada tutduqları mövqe, həyat tərzi, təhsili, istəkləri, arzuları, ailədaxili davranış xüsusiyyətləri, dövlətin idarə olunmasında yaxından iştirakı, əmək bazarı ilə qarşılıqlı əlaqələri, xarici ölkələrdə yaşamaq və işləmək istəyi perspektivləri haqqında geniş söhbət açılır. İnkişaf etməkdə olan dövlətlərdə gənclərin üzləşdiyi problemlərin həlli istiqamətində dövlətin və QHT-lərin həyata keçirdiyi işlər geniş təhlil olunur, problemin həll olunması üçün optimal həll variantları təklif olunur. Gənclik təkcə gələcək deyil, həm də cəmiyyətin ümididir. Onların potensialı, enerjisi və dəyişiklik öhdəliyi dünyanı daha yaxşı və dayanıqlı bir yerə çevirə bilər. Gənclərin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərini başa düşmək onların inkişafını və cəmiyyətdə iştirakını dəstəkləmək üçün təhsil, iqtisadi və sosial proqramları daha yaxşı uyğunlaşdırmağa kömək edir. Gənclərin öz potensiallarına çata biləcəkləri, daha ədalətli və firavan dünya qurulmasına töhfə verə biləcəkləri mühitin yaradılmasına çalışmaq vacibdir.

Açar sözlər: demoqrafik problemlər, social-iqtisadi inkişaf göstəriciləri, gənclərin müasir problemləri, qloballaşma, gənclərin peşə seçimi, xaricdə təhsil, əmək bazarı və gənclik.

DEMOGRAPHIC AND SOCIO-ECONOMIC CHARACTERISTICS OF YOUTH

Ibrahim ABDULSALIMLI
Head teacher of the Department of Humanities of the Sheki branch of ASPU,
Doctor of Philosophy in Sociology,
Azerbaijan, SHAKI
ibrahimabdulsalimli@yandex.ru

SUMMARY

The article opens a wide discussion about the position of young people in the modern world, their lifestyle, education, desires, dreams, behavioral characteristics within the family, close participation in the management of the state, their interaction with the labor market, and the prospects of living and working in foreign countries. The work carried out by the state and NGOs in the direction of solving the problems faced by young people in developing countries is widely analyzed, optimal solution options for solving the problem are proposed. Youth is not only the future, but also the hope of society. Their potential, energy and commitment to change can make the world a better and more sustainable place. Understanding the demographic and socioeconomic characteristics of young people helps to better align educational, economic, and social programs to support their development and participation in society. It is important to strive to create an environment where young people can reach their potential and contribute to building a more just and prosperous world.

Key words: Demographic problems, socio-economic development indicators, modern problems of young people, globalization, young people's choice of profession, study abroad, labor market and youth.

GİRİŞ

Ölkədə uğurla həyata keçirilən iqtisadi və sosial islahatlar cəmiyyətin bütün təbəqələri kimi gənclərin də milli-mənəvi inkişafına böyük təkan verib. Uğurlu daxili siyasətin ən mühüm istiqamətlərindən biri cəmiyyətin fəal hissəsi olan gənclərin yüksək dövlət qayğısı ilə əhatə olunmasıdır. Azərbaycanda həyata keçirilən gənclər siyasəti mütərəqqi xarakter daşıyır. Bununla əlaqədar onun fəaliyyətinin canlandırılması üçün bir sıra mühüm tədbirlər həyata keçirilmişdir. Bu günə kimi gənclərlə iş sahəsində həyata keçirilən tədbirlər Azərbaycan gəncliyinin inkişafına, cəmiyyətdə özünü təsdiq etməsinə təkan verməkdə mühüm rol oynayıb. Təkzibolunmaz faktdır ki, hər bir millətin gələcəyi ölkəsində yaşayan gənclərin cəmiyyət və dövlət tərəfindən hər növ qayğı ilə əhatə olunmasından asılıdır ki, həmin gənclər xalqını dünya ölkələri arasında layiqincə təmsil edə bilsinlər. Qloballaşan dünyada demoqrafik dəyişiklər və sosial-iqtisadi mühit bu problemin lazımi səviyyədə həll olunması üçün münbit şərait yaradır. Araşdırılan tədqiqat işi məhz bu baxımdan sosiologiya elminin tədqiqat portfoliyasında öz aktuallığına görə həmişəcavandır.

Gənclər cəmiyyətdə və onun gələcəyində həlledici rol oynayırlar. Ölkələrin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi cəmiyyətin mövcud vəziyyətini və inkişaf perspektivlərini daha yaxşı anlamağa imkan verir. Bu məqalədə biz əsasən demoqrafik aspektləri və əhalinin sosial-iqtisadi vəziyyətini nəzərdən keçirəcəyik.

Gənclik təkcə gələcək deyil, həm də cəmiyyətin ümididir. Onların potensialı, enerjisi və dəyişiklik öhdəliyi dünyanı daha yaxşı və dayanıqlı bir yerə çevirə bilər. Gənclərin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərini başa düşmək onların inkişafını və cəmiyyətdə iştirakını dəstəkləmək üçün təhsil, iqtisadi və sosial proqramları daha yaxşı uyğunlaşdırmağa kömək edir. Gənclərin öz potensiallarına çata biləcəkləri, daha ədalətli və firavan dünya qurulmasına töhfə verə biləcəkləri mühitin yaradılmasına çalışmaq vacibdir. Nəticə etibarilə, gənclik cəmiyyətdə dəyişikliklərin və yeniliyin mühərrikidir. Onların ehtiyaclarını, maraqlarını və dəyərlərini başa düşmək və nəzərə almaq davamlı, ədalətli və firavan cəmiyyətin inkişafı üçün vacib şərtlərdir. Onların həvəsi, yaradıcılığı və dəyişməyə sadiqliyi gələcəyin formalaşdırılması və bu günün çağırışlarına cavab vermək üçün dəyərli resurslardır.

Gənclər həm ölkə daxilində, həm də xaricdə fəal şəkildə şəbəkələr yaradır və saxlayırlar. Bu, beynəlxalq əməkdaşlığın inkişafına və təcrübə mübadiləsinə töhfə verir. Deməli, gələcək cəmiyyətin formalaşması üçün gənclərin üzərinə böyük potensial və məsuliyyət düşür. Onların müxtəlifliyi, təşəbbüskarlığı və dəyişiklik istəyi müasir dünyanı formalaşdırır və onlara öz ideyalarını və ambisiyalarını reallaşdırmaq üçün dəstək və imkanlar təqdim etmək vacibdir. Gənclərə yönəlmiş siyasətlərin, təhsilin və icma proqramlarının inkişafı davamlı və firavan gələcəyin təmin edilməsində əsas rol oynayır.

Gənclər tez-tez aksiyalarda və etirazlarda fəal iştirak etməklə pandemiya, iqlim dəyişikliyi və sosial ədalətsizlik kimi qlobal çağırışlara cavab verirlər. Onların öhdəliyi və fəaliyyətə hazır olması dünya problemlərinin həllində əsas rol oynaya bilər.

Təhsil gənclərin və bütövlükdə cəmiyyətin gələcəyini müəyyən edən mühüm amil olaraq qalır. Müasir təhsil metodları, o cümlədən distant təhsil gənclərin ehtiyac və xüsusiyyətlərini nəzərə alır. Getdikcə daha çox gənc müxtəlif ölkələrdə oxumaq və işləmək imkanı əldə edir. Bu, mədəniyyətlərarası mübadiləni təşviq edir və daha tolerant və müxtəlif cəmiyyət yaradır. Gənclərin hüquqlarını, o cümlədən təhsil, sağlamlıq, qərarların qəbulunda iştirak və söz azadlığı hüquqlarını qorumaq vacibdir. Bu hüquqların təmin edilməsi onların ictimai həyatda iştirakını asanlaşdırır. Gənc sahibkarlar və startaplar iqtisadi inkişafda mühüm rol oynaya bilərlər. Gənc innovatorların və sahibkarların dəstəklənməsi iş yerlərinin yaradılmasına və iqtisadi artıma töhfə verir.

Gənclər bugünkü dünyanın əsas aktorudur və onların hərəkətləri və qərarları gələcəyi formalaşdıracaq. Onların ehtiyaclarını və istəklərini başa düşmək və nəzərə almaq davamlı və firavan cəmiyyət qurmaq üçün vacibdir. Gənclik təkcə indinin dəyəri deyil, həm də gələcəyə

qoyulan sərmayədir. Ona görə də onların təhsildə, iqtisadiyyatda, ictimai-siyasi həyatda iştirakını dəstəkləmək, onların inkişafı üçün şərait yaratmaq və dövrümüzün çağırışlarının həllində fəal iştiraka ruhlandırmaq vacibdir.

Gənclərin psixi sağlamlığı onların ümumi rifahının əsas aspektidir. Müasir cəmiyyətlər gənclər arasında artan stress və psixoloji problemlərlə üzləşir və bu sahədə dəstək getdikcə daha çox əhəmiyyət kəsb edir. Psixi sağlamlıq xidmətlərinə çıxışın təmin edilməsi və gənclər üçün davamlılıq proqramlarının hazırlanması çox vacibdir. Gənclər müasir texnologiyaların inkişafı və istifadəsində fəal iştirak edirlər. Bura təkcə qacetlərdən və sosial mediadan istifadə deyil, həm də texnoloji innovasiyalar, proqramların hazırlanması və proqramlaşdırmada fəal iştirak daxildir [Михеева, 2020: 38].

Gənclər insan hüquqlarının qorunmasında, ayrı-seçkilik və bərabərsizliklə mübarizədə mühüm rol oynayırlar. Onlar qadınların hüquqlarını, LGBT icmasının hüquqlarını və azlıqların hüquqlarını müdafiə edən hərəkatlarda fəal iştirak edirlər.

Gənclər ictimai rəyə və siyasi proseslərə təsir etmək qabiliyyətinə malikdirlər. Onların seçkilərdə fəal iştirakı, sosial məsələlərin müzakirəsi, kütləvi aksiyalar siyasət sənətinin məcrasını dəyişə bilər.

Gənclər çox vaxt davamlı inkişaf məsələlərinə, o cümlədən iqlim dəyişikliyi ilə mübarizə, ətraf mühitin qorunması və davamlı istehlaka xüsusi maraq göstərirlər. Onların fəallığı və ekoloji təcrübələri həyata keçirmək istəyi planetin gələcək nəsillər üçün qorunmasına töhfə verir.

Nəhayət, gənclik müasir cəmiyyətin mühərriki və dəyişikliklərin əsas hərəkətverici qüvvəsidir. Onların müxtəlifliyi, həvəsi və yenilik etmək istəyi gəncləri həyatın müxtəlif sahələrində mühüm aktyorlar edir. Davamlı və ədalətli gələcəyə nail olmaq üçün təhsil və səhiyyədən tutmuş texnologiya və siyasətə qədər gəncləri anlamaq və dəstəkləmək lazımdır. Gənclər təbii fəlakətlər, pandemiyalar və ya sosial münaqişələr olsun, böhran və fövqəladə hallarla mübarizədə çox vaxt aktivdirlər. Belə vəziyyətlərdə onların həvəsi və resursları və yardımı səfərbər etmək bacarığı vacibdir. Gənc alim və tədqiqatçılar elmi kəşf və inkişafda mühüm rol oynayırlar. Gənclər arasında elmi fəaliyyətin dəstəklənməsi innovasiyalara və cəmiyyətin inkişafına töhfə verir. Qaçqın statusu və ya miqrasiya ilə üzləşmiş gənclər tez-tez əlavə problem və çətinliklərlə üzləşirlər. Qaçqın və miqrantların dəstəklənməsi və cəmiyyətə inteqrasiyası, eləcə də təhsil və məşğulluq imkanlarının təmin edilməsi onların gələcəyində mühüm rol oynayır.

Gənclər öz icmalarının mədəni irsinin qorunub saxlanılması və müasir təfsirində iştirak edirlər. Bu, mədəni müxtəlifliyin və kimliyin qorunub saxlanmasına töhfə verir. Onların yerli icmalardan tutmuş qlobal siyasətə qədər bütün səviyyələrdə qərarların qəbul edilməsində iştirakı demokratiyanın və daha ədalətli idarəçiliyin gücləndirilməsinə töhfə verir. Gənclər çox vaxt sosial ədalət və bərabərsizlik hərəkatlarında fəaldırlar. Onların səsi və hərəkətləri sosial bərabərsizlikləri dəstəkləyən sistemlərin dəyişdirilməsinə töhfə verə bilər.

Gənclər təkcə gələcək deyil, həm də cəmiyyətin bu günün fəal və nüfuzlu aktyorudur. Onların iştirakı, təşəbbüsü və dəyişməyə sadiqliyi yaşadığımız dünyanı formalaşdırmaq üçün açardır. Ona görə də onların təhsilə çıxışı, inkişaf imkanları və ictimai həyatda iştirakının təmin edilməsi, eləcə də onların fikirlərini və ambisiyalarını dinləmək vacibdir. Gənclər dünyanı yaxşılığa doğru dəyişə bilən qüvvədir və onların dəstəyi və ilhamı davamlı və ədalətli gələcəyə nail olmaq üçün vacibdir.

Ailə dəyərləri və ailədə gənclərin rolları da inkişaf edir. Gənclər valideynlərin qayğısına qalmaqda və yeni model və dəyərlərə malik ailələrin yaradılmasında fəal iştirak edə bilərlər.

Ailə dəyərləri zamanla dəyişir və ailədə gənclərin rolları da bu prosesdə mühüm rol oynayır. Gənclər valideynlərin qayğısına qalmaqda və yeni model və dəyərlərə malik ailələrin yaradılmasında fəal iştirak edə bilərlər. Bu, onların ailə daxilində daha böyük məsuliyyət və rola malik olmalarına səbəb olur.

Gənclərin ailədəki rolları müxtəlif formalarda özünü göstərə bilər:

1. Valideynlərə qayğı: - Gənclər ailə üzvlərinə, xüsusən yaşlı valideynlərinə dəstək və qayğı göstərə bilərlər. Bu, həm fiziki, həm də emosional dəstək şəklində ola bilər.

2. Yeni dəyərlər və modellərin yaradılması: - Gənclər ailə dəyərlərini modernləşdirmək və yeni ailə modelləri yaratmaq üçün çalışa bilərlər. Bu, gender bərabərliyi, uşaqların tərbiyəsi və ailə münasibətlərinin qurulması kimi sahələrdə yeni yanaşmalar gətirə bilər.

3. İqtisadi dəstək: - Gənclər iş həyatına atılaraq ailə büdcəsinə maliyyə dəstəyi verə bilərlər. Bu, ailənin iqtisadi rifahının artmasına kömək edir.

4. Təhsil və innovasiya: - Gənclər təhsil və innovasiya sahəsində əldə etdikləri bilik və bacarıqları ailə həyatına tətbiq edə bilərlər. Bu, ailənin ümumi inkişafına və rifahına müsbət təsir göstərə bilər [Arnett, 2015].

Gənclərin ailə daxilində daha fəal olması, həm də onların öz şəxsi inkişafına və gələcək ailə həyatına müsbət təsir edir. Bu proses, ailə dəyərlərinin və rollarının zamanla inkişaf etməsinə və dəyişməsinə səbəb olur.

Gənclərin ailədəki rolunun inkişafı və əhəmiyyəti aşağıdakı sahələrdə də özünü göstərir:

* İqtisadi yardım: Gənclər, işə başlayaraq və ailənin maddi vəziyyətini yaxşılaşdıraraq, ailənin iqtisadi sabitliyinə töhfə verə bilərlər. Onların qazandıqları gəlir, ailənin gündəlik ehtiyaclarını qarşılamasında və gələcək üçün planlar qurmasında böyük rol oynayır.

* Məsuliyyət və liderlik: Gənclər, ailədə məsuliyyət və liderlik rollarını üzərinə götürərək, ailə üzvləri arasında harmoniya və koordinasiyanı təmin edə bilərlər. Bu, ailənin bütün üzvlərinin özünü daha təhlükəsiz və dəyərli hiss etməsinə səbəb olur.

* Ailə əlaqələrinin qurulması və gücləndirilməsi: Gənclər, həm ailə daxilində, həm də qohumlar və dostlarla olan əlaqələrin qurulmasında və möhkəmləndirilməsində fəal rol oynaya bilərlər. Bu, ailənin sosial şəbəkəsinin genişlənməsinə və sosial dəstəyin artmasına kömək edir.

* Psixoloji dəstək: Gənclər, ailə üzvlərinə psixoloji dəstək göstərərək, onların emosional rifahını təmin edə bilərlər. Ailədə sevgi və anlayış mühiti yaratmaq, ailə üzvlərinin bir-birinə daha bağlı və sadiq olmasına səbəb olur.

* Tərbiyə və təlim: Gənclər, gələcək nəsillərin tərbiyəsi və təlimində iştirak edərək, onlara doğru dəyərləri və davranışları öyrədə bilərlər. Bu, ailənin dəyərlərinin nəsildən-nəslə ötürülməsini təmin edir.

* Ailə siyasətinin təsis edilməsi: Gənclər, ailə siyasətinin formalaşmasında və həyata keçirilməsində fəal rol oynaya bilərlər. Bu, ailənin daha strukturlaşmış və idarə edilə bilən bir qurum olmasına kömək edir.

* Sağlamlıq və rifah: Gənclər, ailə üzvlərinin sağlamlığı və rifahı ilə maraqlanaraq, sağlam həyat tərzinin təşviqində və tibbi yardımların təmin edilməsində fəal iştirak edə bilərlər.

* Sosiallaşma və ictima məsuliyyət: Gənclərin cəmiyyətdə fəal iştirakını təmin edərək, ailə adından müxtəlif sosial və ictimai fəaliyyətlərdə iştirak edə bilərlər. Bu, ailənin nüfuzunun və təsir gücünün artmasına səbəb olur.

*Ekoloji şüurun yüksəldilməsi: Gənclər, ailə daxilində ekoloji məsuliyyətin artırılmasında mühüm rol oynaya bilərlər. Onlar, ailə üzvlərinə ətraf mühitin qorunması ilə bağlı məlumatlar verərək, ekoloji doğru həyat tərzini təşviq edə bilərlər.

*Texnologiya və innovasiya: Gənclər, texnoloji yeniliklər və innovasiyalar sahəsindəki bilikləri ilə ailələrinə dəstək ola bilərlər. Bu, ailənin gündəlik işlərinin daha effektiv şəkildə həyata keçirilməsinə və müasir dünyaya uyğunlaşmasına kömək edir.

*Ailə əyləncəsi və asudə vaxtın təşkili: Gənclər, ailə üzvləri üçün əyləncəli və maraqlı fəaliyyətlər təşkil edərək, ailə bağlarının güclənməsinə və hamının bir-birinə daha yaxın hiss etməsinə şərait yarada bilərlər.

*Mədəni fəaliyyətlərdə iştirak: Gənclər, ailələri ilə birlikdə mədəniyyət və incəsənət tədbirlərində iştirak edərək, ailə daxilində mədəniyyətin və incəsənətin inkişafına töhfə verə bilərlər.

*Fərdi inkişaf və özünü tanıma: Gənclər, öz şəxsiyyətlərini inkişaf etdirərək və özlərini daha yaxşı tanıyaraq, ailələrinə yaxından dəstək ola bilərlər. Onların özünəinamı və fərdi inkişafı, ailənin ümumi rifahına və harmoniyasına müsbət təsir göstərər.

*Ailə əsaslı təhsil: Gənclər, ailə daxilində təhsilə və öyrənməyə diqqət çəkərək, ailə üzvlərinin bilik və bacarıqlarını artırmalarına kömək edə bilərlər. Bu, ailənin ümumi təhsil səviyyəsini yüksəldir.

*Gələcək planlaşdırma: Gənclər, ailənin gələcəyi üçün uzunmüddətli planlar hazırlayaraq, ailənin məqsədlərinə çatmasına və davamlı inkişafına kömək edə bilərlər.

Gənclərin ailədəki rolları, ailənin hər bir üzvünün rifahına və xoşbəxtliyinə töhfə verməklə yanaşı, cəmiyyətin inkişafında da böyük əhəmiyyət kəsb edir. Onların dinamizmi, enerjisi və yenilikçiliyi, ailələrin və cəmiyyətlərin daha sağlam və güclü olmasına səbəb olur.

Gənclərin ailədəki rolunun davamı olaraq, aşağıdakı sahələrdə də əhəmiyyətli töhfələr verə bilərlər:

Yaradıcılıq və innovasiya, o cümlədən incəsənət, dizayn və əyləncə çox vaxt gənc istedadlardan qaynaqlanır. Onların ideyaları və layihələri mədəni mənzərəni dəyişdirə, incəsənəti və əyləncəni inkişaf etdirə bilər.

Gənclər təbii sərvətlərin idarə edilməsi və ətraf mühit məsələlərində fəal iştirak edirlər. Onların hərəkətləri təbiətin və biomüxtəlifliyin qorunmasına töhfə verə bilər.

Gənclər sosial mediada və blogosferdə aktiv istehlakçılar və məzmun yaradıcılarıdır. Onların ictimai rəyin formalaşmasına, informasiyaların yayılmasına təsiri danılmazdır. Deməli, gənclər təkcə gələcək deyil, həm də bu günün hərəkətverici qüvvəsidir. Onların ictimai həyatın müxtəlif sahələrində iştirakı və töhfələri müasir dünyanın formalaşması üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Ona görə də onların təşəbbüslərini dəstəkləmək, inkişafına şərait yaratmaq və qərarların qəbulu proseslərində iştirakını təmin etmək vacibdir. Gənclik dünyanı daha yaxşı və dayanıqlı bir yerə çevirmək üçün ümid və gücdür.Məhdud təbii ehtiyatlar və ətraf mühit problemləri ilə gənclər davamlı texnologiyaların və təcrübələrin inkişafı və tətbiqində mühüm rol oynaya bilərlər. Onların innovativ yanaşmaları ətraf mühitin qorunmasına və davamlı inkişafa töhfə verə bilər.

"Gənclər yerli və regional təşəbbüslərdə fəal iştirak etməklə öz regionlarının inkişafına təsir göstərirlər. Onların səyləri iqtisadi artıma, iş yerlərinin yaradılmasına və icmalarında daha yaxşı həyata töhfə verə bilər. Vətəndaş təhsili fəal və məsuliyyətli vətəndaşların formalaşmasında mühüm rol oynayır. Gənclər vətəndaşlıq təhsili layihələrində və vətəndaşların hüquq və vəzifələri haqqında məlumatların yayılmasında fəal iştirak edə bilərlər" [Tağıyev, 2019: 64].

Gənclər həmçinin mürəkkəb problemləri həll etmək üçün məlumatların təhlili və süni intellektin müasir metodlarından istifadə edə bilərlər. Onların verilənlərlə işləmək bacarığı yeni kəşflərə və mürəkkəb problemlərin həllinə səbəb ola bilər.

XXI əsr gənclərinin kosmosun tədqiqi və kosmik texnologiyanın inkişafında fəal iştirak edirlər. Onların tədqiqat layihələri kosmos haqqında biliklərimizi genişləndirə və bəşəriyyətə fayda verə bilər. Dediklərimiz sübutu olaraq göstərə bilərik ki, son illər postsovet məkanında yaşayan gənclərin mütləq əksəriyyəti gələcəkdə İKT və yeni süni intellekt bacarıqlarını öyrədən ixtisasların seçilməsinə daha çox üstünlük verirlər.

Metodlar

Tədqiqatın gedişində ölkəmizdə və xaricdə yaşayan gənclərin müasir inkişaf dinamikası, cəmiyyətdə tutduqları mövqe, ətrafda baş verən hadisələrə adekvat münasibətləri və proseslərin idarə olunmasında iştiraklarına dair bu günə qədər aparılan tədqiqatların nəticələri araşdırılmış, tədqiqatın geniş əhatəliliyi təmin etmək üçün müxtəlif sosioloji təhlil metodlarından istifadə edilmiş və konkret sosioloji tədqiqatlar apararaq, alınan nəticələr hərtərəfli təhlil olunmuşdur.

ƏSAS HİSSƏ

Gənclər müasir cəmiyyətin hərəkətverici qüvvəsi və bir çox çağırış və problemlərin həllində əsas aktor olmaqda davam edir. Onların müxtəlifliyi, aktivliyi və dəyişməyə sadiqliyi gəncləri hamı üçün daha yaxşı gələcək yaratmaq üçün ayrılmaz edir. Onların dəstəklənməsi və onlara sərmayə qoyulması, təhsili və ictimai həyatda iştirakı cəmiyyət və hökumətlər üçün prioritet olaraq qalır. Gənclik dünyanı yaxşılığa doğru dəyişə biləcək yeni ideyalar, innovasiyalar və həvəs mənbəyidir.

Rəqəmsallaşmanın yüksəlişi ilə gənclər kibertəhlükəsizlikdə mühüm rol oynayır. Onların təhsil proqramlarında və informasiya təhlükəsizliyi təşəbbüslərində iştirakı cəmiyyəti kibertəhlükələrdən qorumağa kömək edir.

Gənclər gender bərabərliyini fəal şəkildə dəstəkləyir və cinsə əsaslanan ayrı-seçkiliklə mübarizə aparırlar. Onların səyləri hamı üçün daha ədalətli və inklüziv cəmiyyətin qurulmasına töhfə verir.

Gənclər qaçqınlara kömək etmək, humanitar yardım missiyalarında iştirak etmək və fəlakətin bərpasına töhfə vermək də daxil olmaqla humanitar səylərdə mühüm rol oynaya bilər.

Gənclər sahibkarlıq fəaliyyətində və öz bizneslərini yaratmaqda fəal iştirak edirlər. Onların innovativ ideyaları və startapları iqtisadi artıma və iş yerlərinin yaradılmasına töhfə verə bilər.

Gənclər sağlam həyat tərzi, narkotiklərlə mübarizə və HİV/AİDS, cinsi və reproduktiv sağlamlıq haqqında suallar verməklə və verilən sualların həlli istiqamətində sağlamlıqlarını qoruyub saxlamaqda mühüm rol oynayırlar. Deməli, gənclik müasir cəmiyyətin hərəkətverici qüvvəsi və ümidi olaraq qalır. Onların iştirakı, fəallığı və dəyişməyə sadiqliyi bir çox çağırışların öhdəsindən gəlmək və daha ədalətli və davamlı dünya yaratmaq üçün açardır. Gənclərin dəstəklənməsi və onlara sərmayə qoyulması, onların təhsili və ictimai həyatda iştirakı hamı üçün daha yaxşı gələcək yaratmaq üçün prioritet olaraq qalır. Gənclər tərəqqinin mühərriki, daha ədalətli və davamlı gələcəyə ümiddir.

Gənclər mədəniyyətlər və millətlər arasında qlobal əlaqə və dialoqun gücləndirilməsində mühüm rol oynayır. Onların beynəlxalq mübadilələrdə, multikultural təşəbbüslərdə iştirakı və dünya təşkilatlarında işləməsi dünya əməkdaşlığına və sülhə töhfə verir.

Gənclər sağlam həyat tərzini, o cümlədən fiziki fəaliyyət, düzgün qidalanma və pis vərdişlərlə mübarizəni fəal şəkildə təbliğ edirlər. Onların təşəbbüsləri daha sağlam cəmiyyətə töhfə verir.Gənclər öz ölkəsində vətənpərvərlik və qürur hissi yaratmaqda mühüm rol oynaya bilərlər. Onların milli layihələrdə, mədəni təşəbbüslərdə iştirakı milli kimliyin möhkəmlənməsinə töhfə verir. Bu istiqamətdə onlarfəal şəkildə vətəndaşlıq məsuliyyətini öz üzərlərinə götürür və müxtəlif könüllü və xeyriyyə təşəbbüslərində iştirak edirlər. Onların könüllü işi cəmiyyətə xeyir verir və ehtiyacı olanlara kömək edir.

Gənclər öz həyat tərzini və istehlak standartlarını formalaşdırırlar. Onların satın alınması, resurs istifadəsi və ətraf mühit seçimləri gələcək istehlakçı davranışına və ətraf mühitə görə məsuliyyətə təsir edə bilər.

Gənclik müasir həyatın müxtəlif aspektlərində hərəkətverici qüvvə və əsas aktor olmaqda davam edir. Gənclərin fəallığı, yenilikləri və dəyişməyə sadiqliyi onları hamı üçün daha yaxşı gələcək yaratmaq üçün ayrılmaz edir. Gənclərin dəstəklənməsi və onlara sərmayə qoyulması, onların təhsili və ictimai həyatda iştirakı cəmiyyət və hökumətlər üçün prioritet olaraq qalır. Gənclər tərəqqinin mühərriki və daha ədalətli və davamlı gələcəyə ümiddir.

Gənclik və qlobal əlaqə müasir dünyada bir-biri ilə sıx bağlıdır. Qlobal əlaqə, xüsusən də internet və sosial şəbəkələr vasitəsilə gənclərin həyatında əsas rol oynayır və onların davranışının, dünyagörüşünün və həyat tərzinin müxtəlif aspektlərinə təsir göstərir. Burada nəzərə alınmalı bir neçə şey var:

1. İnformasiya əldə etmək imkanı: Gənclərin indi dünyanın hər yerindən zəngin məlumat və müxtəlif perspektivlərə çıxışı var. Bu, onların təhsilinə, özünü inkişaf etdirməsinə və dünya problemlərini dərk etməsinə kömək edə bilər.

2. Sosial əlaqələr: Sosial şəbəkələr gənclərə müxtəlif ölkələrdən olan dostları və tanışları ilə asanlıqla əlaqə yaratmağa imkan verir ki, bu da mədəni mübadilə və fikir müxtəlifliyini təşviq edir.

3. Fəaliyyət və səfərbərlik: Qlobal kommunikasiya alətləri gəncləri müxtəlif sahələrdə, o cümlədən aktivlik və sosial və ətraf mühitin dəyişməsi uğrunda mübarizədə səfərbər etmək üçün istifadə edilə bilər.

4. Təhsil: Müxtəlif ölkələrdən təhsil almaq və kurslara və materiallara çıxış imkanı gənclərə bilik və bacarıqlarını genişləndirməyə imkan verir.

5. Mədəni mübadilə: Qlobal əlaqə gənclərə digər ölkələrin mədəniyyətlərini və adət-ənənələrini öyrənməyə və anlamağa imkan verən mədəni mübadilələri təşviq edir.

Bununla belə, gənclər üçün qlobal əlaqə ilə bağlı bəzi mənfi cəhətlər var:

1. İnformasiya səs-küyü: İnformasiyanın həddən artıq yüklənməsi və qabarcıq filtri baxışların müxtəlifliyini məhdudlaşdıra və dezinformasiyanın yayılmasını təşviq edə bilər.

2. Texnologiyadan asılılıq: Gənclər qadcetlərə və sosial mediaya aludəçiliklə üzləşə bilər ki, bu da onların fiziki və psixi sağlamlığına mənfi təsir göstərə bilər.

3. Məxfilik və təhlükəsizlik: Gənclər onlayn mühitdə məxfilik və təhlükəsizlik məsələlərindən xəbərdar olmalı və özlərini potensial təhlükələrdən qoruya bilməlidirlər.

Ümumilikdə, qlobal əlaqə gənclərə unikal imkanlar təqdim edir, eyni zamanda, faydaları maksimuma çatdırmaq və riskləri minimuma endirmək üçün onlardan ağıllı və tənqidi olmağı tələb edir. Əlbəttə ki, biz əlavə aspektləri vurğulayaraq "Gənclər və qlobal əlaqələr" mövzusunun müzakirəsini davam etdirəcəyik. Yuxarıda da qeyd etdiyimiz kimi nternet və qlobal kommunikasiya texnologiyaları gənclər üçün yeni iqtisadi imkanlar yaradır. Onlar uzaqdan işləyə, öz startaplarını yarada və qlobal miqyasda məhsul və xidmətləri sata bilərlər. Gənclər xüsusi həyat tərzi yaratmaq və saxlamaq üçün qlobal əlaqədən istifadə edə bilərlər. Bu, moda meyllərini izləmək, mədəni hərəkatlarda iştirak etmək və ya hətta başqa ölkələrə köçməkdən ibarət ola bilər. Qlobal əlaqə gənclərin beynəlxalq mühitdə effektiv ünsiyyət qurmaq və işləmək üçün bir çox dilləri mənimsəmələri üçün problem yaradır. Gənclər həmçinin kiberbullinq və onlayn trolinq kimi mənfi onlayn təcrübələrlə üzləşmək riski altındadırlar ki, bu da onların psixi sağlamlığına və özünə hörmətinə mənfi təsir göstərə bilər. Qlobal əlaqə gənclərə öz maraq dairələrində öyrənməyə və inkişaf etməyə, müxtəlif ölkələrdən olan gənclərlə bilik və təcrübə mübadiləsi aparmağa imkan verir. Gənclər sosial mediadan və qlobal platformalardan öz fikirlərini ifadə etmək və mühüm sosial və siyasi məsələlərlə bağlı müzakirələrdə iştirak etmək üçün istifadə edə bilərlər ki, bu da cəmiyyətdə müsbət dəyişikliklərə səbəb ola bilər. Qlobal əlaqənin bütün bu aspektlərini nəzərə alaraq, gənclərə yeni texnologiyalardan səmərəli və təhlükəsiz şəkildə istifadə etmələrinə kömək etmək üçün onlara təhsil və bacarıqların verilməsi, eləcə də qlobal müzakirələrdə və təşəbbüslərdə tənqidi düşüncəni və fəal iştirakını təşviq etmək vacibdir. Bu, gənclərə qlobal əlaqə potensialını maksimum dərəcədə artırmağa və dünyanın inkişafına töhfə verməyə kömək edəcək. Söylədiklərimizin təsdiqinə nail olmaq üçün gəlin gənclərlə qlobal əlaqə arasındakı əlaqənin daha bir neçə vacib aspektinə baxaq:

● Müəllimlik və təhsil resursları: Qlobal bağlantı gənclərə dünya üzrə ekspertlərdən və peşəkarlardan mentorluq və təhsil resursları almaq imkanları təqdim edir. Onlayn kurslar, vebinarlar və bilik mübadiləsi platformaları getdikcə daha əlçatan olur.

● İnnovasiya və yaradıcılıq: İnternet və qlobal sosial media fikir mübadiləsini asanlaşdırır və gənclər arasında innovativ düşüncəni təşviq edir. Gənc sahibkarlar və yaradıcı şəxslər qlobal miqyasda tərəfdaşlar və auditoriyalar tapa bilərlər.

● Sosial ədalət və insan hüquqları: Gənclər sosial ədaləti təbliğ etmək, insan hüquqlarını qorumaq və ayrı-seçkiliklə mübarizə aparmaq üçün qlobal şəbəkələrdən fəal şəkildə istifadə edirlər. Onlar vacib məsələləri qaldırmaq üçün tez bir zamanda özlərini və başqalarını onlayn səfərbər edə bilərlər.

● Mədəniyyətlərarası anlaşma: Qlobal əlaqə mədəniyyətlərarası mübadilə və anlaşmanı təşviq edir. Gənclər müxtəlif mədəniyyətləri, adət-ənənələri öyrənə və anlaya bilərlər ki, bu da tolerantlığın və müxtəlifliyə hörmətin inkişafına töhfə verir.

● Ətraf mühit şüuru: Gənclər ətraf mühitin qorunması və iqlim dəyişikliyi ilə mübarizə təşəbbüslərini dəstəkləmək üçün tez-tez qlobal şəbəkələrdən istifadə edirlər. Onlar dünyanın müxtəlif yerlərində ekoloji problemlər və tədbirlər haqqında məlumat mübadiləsi apara bilərlər. Bütün bu amilləri nəzərə alaraq, qlobal əlaqə gənclərin inkişafı və onların dünyaya təsiri üçün güclü bir vasitədir. Bununla belə, hər bir texnologiyada olduğu kimi, faydalar və potensial risklər arasında balans yaratmaq, həmçinin onlayn mühitdə gəncləri tənqidi düşüncə, rəqəmsal savadlılıq və etik davranış üzrə maarifləndirmək vacibdir.

Virtual məkanda fəal fəaliyyətlə yanaşı gənclərin ictimai həyatın müxtəlif sferalarında iştirakı bir sıra problemlərin geniş təhlilini tələb edir ki, bunları aşağıdakı kimi sıralaya bilərik:

− Siyasi iştirak; Qlobal əlaqə gənclərin siyasi iştirakını təşviq edə bilər. O, siyasi debatlarda, seçkilərdə və hərəkatlarda iştirak edə, sosial mediadan öz fikirlərini ifadə etmək və tədbirlər təşkil etmək üçün istifadə edə bilər.

− Sağlamlıq və gümrahlıq dəstəyi; Gənclərə fiziki və psixi sağlamlıqlarını idarə etməyə, sağlamlıq və gümrahlıq haqqında dəstək və məlumat almağa kömək edən proqramlar və resurslar var.

− Sosial təcrid və psixi sağlamlıq; Nəzərə almaq lazımdır ki, onlayn aləmdə çox vaxt keçirmək sosial izolyasiyaya səbəb ola bilər və gənclərin psixi sağlamlığına mənfi təsir göstərə bilər. Buna görə də bu gün virtual və real dünya arasında tarazlıq yaratmaq olduqca vacibdir.

− Onlayn həyat tərzi və öz imicini formalaşdırmaq; Qlobal əlaqə gənclərdə öz ideal onlayn imiclərini yaratmaq üçün təzyiq yarada bilər ki, bu da onların həyatlarından narazılığa və başqaları ilə müqayisəyə səbəb ola bilər.

− Kibertəhlükəsizlik; Gənclər kibertəhlükəsizlik, fırıldaqçılıq və məlumatların pozulması kimi problemlərdən xəbərdar olmalı və onlayn rejimdə özlərini qoruya bilməlidirlər. Bütün bu aspektlər gənclərlə qlobal dünya arasındakı əlaqənin mürəkkəb və çoxşaxəli xarakterini nümayiş etdirir. Bu həm böyük fürsət mənbəyi, həm də qorxu və risk mənbəyi ola bilər. Buna görə də, gənclərə qlobal əlaqənin faydalarını maksimum dərəcədə artırmaq, şəxsi və icma inkişafı üçün müasir çağırışlara cavab vermək istiqamətində onlarladialoqu davam etdirmək vacibdir.

Gənclər dünyanın müxtəlif yerlərində ehtiyacı olanlara kömək etmək üçün həmçinin qlobal şəbəkələrdən istifadə edə bilərlər. Bu, xeyriyyə təşkilatları üçün vəsait toplamaq, humanitar missiyalarda iştirak etmək və sosial məsələlər haqqında məlumatlılığın yayılmasını əhatə edə bilər. Qlobal əlaqə gəncləri rəqəmsal bacarıqlar əldə etməyə təşviq edir ki, bu da onların gələcək karyeraları və əmək bazarında rəqabət qabiliyyəti üçün vacib ola bilər.

"Gənclər video, musiqi, incəsənət və ədəbiyyat da daxil olmaqla məzmun yaratmaqla öz yaradıcı şəxsiyyətlərini ifadə edə və qlobal şəkildə paylaşa bilərlər. Gənclər internetdən müxtəlif mövzularda və bilik sahələrini araşdırmaq üçün də istifadə edə bilərlər ki, bu da onların intellektual inkişafına kömək edir. Qlobal əlaqə xaricdə təhsil və işləmək imkanlarını asanlaşdıra bilər ki, bu da gənclərin üfüqlərini genişləndirə və yeni mədəni təcrübələr gətirə bilər. Onlar həmrəylik və əməkdaşlığı təşviq edən ümumi maraqlar və məqsədlər ətrafında onlayn icmalar yarada bilərlər" [Чернышева, 2021: 118]. Qlobal əlaqə distant təhsil və təhsil proqramlarında onlayn resurslardan istifadə kimi innovativ təlim metodlarını dəstəkləyə bilər. Beləliklə, gənclik və qlobal əlaqə həyatlarının müxtəlif sahələrinə təsir edən simbiotik bir əlaqə yaradır. Bu əlaqə

gənclərin şəxsi və peşəkar inkişafına təkan verə bilər, eyni zamanda kibertəhlükəsizlik, psixi sağlamlıq və sosial qarşılıqlı əlaqə məsələlərinə diqqət yetirməyi tələb edir. Gənclərin qlobal əlaqədən ən məhsuldar və təhlükəsiz şəkildə istifadə etmələri üçün şəraitin yaradılması vacibdir.

Gənclər həm də mühüm sosial problemləri həll edən sosial müəssisələr və layihələr yaratmaq və təşviq etmək üçün qlobal əlaqədən istifadə edə bilərlər, qlobal media vasitəsilə beynəlxalq dialoqlarda və diplomatik səylərdə fəal iştirak edərək münaqişələrin həllinə və qlobal əməkdaşlığın gücləndirilməsinə kömək edə bilərlər, öz ideyalarını, ehtiraslarını və istedadlarını ifadə etmək üçün internet və sosial mediadan istifadə edə bilərlər ki, bu da onların özünü həyata keçirməsinə və məmnunluğuna kömək edir. Qlobal əlaqə gənclərə vətəndaş iştirakını inkişaf etdirməyə, demokratik proseslərdə iştirak etməyə və mühüm ictimai qərarlar qəbul etməyə kömək edə bilər, onlayn layihələrdə, təşəbbüslərdə və komanda tapşırıqlarında iştirak etməklə liderlik bacarıqlarını inkişaf etdirə bilərlər, müxtəlif ölkələrin incəsənət, musiqi, kino və ədəbiyyatdan həzz ala bilərlər ki, bu da mədəni zənginləşməyə və tolerantlığa töhfə verir. Qlobal bağlantı gənclərə innovasiyaları və çətin problemləri həll etməklə dünyanın hər yerindən həmyaşıdları və tərəfdaşları ilə birgə layihələr və tədqiqatlar üzərində işləməyə imkan verir. Ümumiyyətlə gənclər və qlobal əlaqə birlikdə dünyanın gələcəyini formalaşdırır. Bu imkanları başa düşmək və istifadə etmək gənclərin təhsil almasını, dəstəklənməsini və daim dəyişən rəqəmsal mühitə uyğunlaşmağa hazır olmasını tələb edir. Yalnız bu halda gənclər öz potensiallarını tam reallaşdıra və qlobal birliyə mühüm töhfə verə bilərlər. Onlayn əlaqə gəncləri müxtəlif mədəniyyətlərdən olan gənclərlə əməkdaşlığa və fikir mübadiləsinə təşviq edir ki, bu da mədəniyyətlərarası anlaşmaya və beynəlxalq münaqişələrin həllinə kömək edir. Şübhəsiz ki, bu gün gənclərin yerləşdikləri yerdən və təhsilə çıxış səviyyəsindən asılı olmayaraq öyrənmək və inkişaf etdirmək imkanı verən onlayn təhsil resursları və kurslarına çıxışı var. Onlar həm ölkədə, həm də xaricdə işəgötürənlər, mentorlar və karyera imkanları tapmaq üçün qlobal şəbəkələrdən istifadə edə bilərlər, innovasiya və texnoloji tərəqqi təşviq edən yeni texnologiyaların, tətbiqlərin və həllərin işlənib hazırlanmasında fəal iştirak edirlər.

Gənclər iqlim dəyişikliyi, yoxsulluqla mübarizə və sülhü inkişaf etdirmək kimi qlobal problemlərin həlli üçün qüvvələri birləşdirə bilərlər. Qlobal əlaqə gənclərə inkişaf etmək, öyrənmək və qlobal cəmiyyətdə fəal iştirak etmək üçün saysız-hesabsız imkanlar təqdim edir. Bununla belə, o, məxfilik və kibertəhlükəsizlik təhdidləri, informasiya səs-küyü və texnologiyaya etibar da daxil olmaqla, öz çətinliklərini və risklərini də gətirir. Gənclərin qlobal əlaqədən ən yaxşı şəkildə istifadə etməsi üçün cəmiyyət onların təhsilini dəstəkləməli, rəqəmsal bacarıqları inkişaf etdirməli və sosial və mədəni təşəbbüslərdə iştirakını təşviq etməlidir. Yalnız bu halda gənclər öz potensiallarını reallaşdıra və hamı üçün daha yaxşı gələcək yaratmaq üçün mühüm töhfə verə bilərlər.

Gənclər heyvan hüquqları, gender bərabərliyi və sosial ədalət kimi müxtəlif sosial və siyasi mövzularda onlayn kampaniyalar və fəallıq keçirmək üçün qlobal əlaqədən istifadə edə bilərlər. Bəli, müxtəlif sosial və siyasi mövzularda onlayn kampaniyalar və fəallıq keçirmək üçün qlobal əlaqədən istifadə gənclərin sosial dəyişikliyə töhfə verməsi və mühüm məsələlərdə öz mövqeyini səsləndirməsinin ən mühüm yollarından biridir. Aşağıdakı qeyd etdiyimiz bəzi nümunələr buna sübutdur:

Gənclər sosial mediadan və onlayn platformalardan heyvan hüquqları haqqında məlumatlılığı yaymaq, heyvan sığınacaqları və təşkilatlar üçün vəsait toplamaq, heyvanlar və onların qorunması haqqında məlumatlılığı artırmaq üçün petisiya və kampaniyalar təşkil etmək üçün istifadə edə bilərlər.

Problemin əhəmiyyəti haqqında məlumat yaymaqla, gender bərabərsizliyi və ayrı-seçkiliyi problemlərini müzakirə etmək üçün tədbirlər və forumlar təşkil etməklə, mübarizə kampaniyalarını dəstəkləməklə gender bərabərliyini təşviq edə bilərlər.

"İnsan hüquqlarının pozulmasına, gəlir bərabərsizliyinə, irqi və etnik ayrı-seçkiliyə qarşı çıxış edərək, məhkəmə və polis sistemində islahatlar üçün hərəkatları dəstəkləməklə sosial ədalət uğrunda mübarizə aparmaq üçün onlayn fəallıqdan istifadə edə bilərlər [Yusifov, 2018: 40].

Ekoloji kampaniyaları dəstəkləmək, iqlim dəyişikliyi haqqında məlumatlılığı yaymaq və ekoloji maarifləndirməni təşviq etmək üçün qlobal əlaqədən istifadə edə bilərlər.

Siyasi fəallıqda, o cümlədən seçkilərdə qeydiyyatdan keçmək və səs vermək, mitinqlər və ictimai tədbirlər təşkil etmək, müəyyən siyasi namizədlər və ya partiyalar üçün təbliğat aparmaq üçün sosial mediadan istifadə etməklə fəal iştirak edə bilərlər. Onlayn fəallıq gənclər üçün sosial proseslərə təsir etmək və mühüm dəyərlər və ideyalar uğrunda kampaniya aparmaq üçün güclü vasitəyə çevrilib. Bununla belə, onlayn kampaniyalar apararkən etik davranmaq, dezinformasiyaya qarşı mübarizə aparmaq və müxtəlif tərəflərlə konstruktiv dialoq saxlamaq vacibdir. Qlobal əlaqə gənclərə mədəni zənginləşməni və müxtəlifliyi təşviq edən digər mədəniyyətlərdən olan insanlarla mədəni ideyalar, adət-ənənələr və incəsənət mübadiləsi aparmağa imkan verir, dünyanın müxtəlif yerlərindən olan gənclərə mədəni ideyalar, adət-ənənələr və incəsənət mübadiləsinə imkan verməklə mədəni zənginləşmə və müxtəlifliyin təşviqində əsas rol oynayır. Bunun baş verməsinin bir neçə yolu var:

* Musiqi və incəsənət: Gənclər müxtəlif mədəniyyətlərdən musiqi və incəsənəti dinləyə, müxtəlif üslub və janrları araşdıra, öz yaradıcılıq işlərini yarada və bütün dünyadakı tamaşaçılarla paylaşa bilərlər. Bu, mədəni mübadilə və bədii üfüqlərin genişlənməsinə kömək edir.

* Kulinariya ənənələri: Qlobal əlaqə gənclərə müxtəlif mədəniyyətlərdən yemək bişirməyi öyrənməyə, reseptlər paylaşmağa və dünya mətbəxlərinin müxtəlifliyini yaşamaq üçün kulinariya tədbirləri təşkil etməyə imkan verir.

* Dil mübadiləsi: Gənclər mədəni zənginləşməyə və mədəniyyətlərarası anlaşmanın inkişafına töhfə verən onlayn platformalar vasitəsilə xarici dilləri öyrənə və olanlarla ünsiyyət qura bilərlər.

* Festivallar və tədbirlər: Qlobal əlaqə mədəniyyət festivallarının, sərgilərin və tədbirlərin onlayn canlı yayımına imkan verir, gənclərə müxtəlif ölkələrin və regionların mədəni şənliklərində iştirak etməyə imkan verir.

* Sosial media və ünsiyyət: Gənclər sosial şəbəkələr və ani messencerlər vasitəsilə başqa mədəniyyətlərin nümayəndələri ilə ünsiyyət qura, fikir mübadiləsi apara bilər ki, bu da mədəni zənginləşməyə və baxış bucaqlarının müxtəlifliyinə töhfə verir. Məhz bu əlaqə vasitəsilə mədəni mübadilə müxtəlif mədəniyyətlərin və ənənələrin daha dərindən dərk edilməsinə və hörmət edilməsinə, ahəngdar və müxtəlif dünya cəmiyyətinin yaradılmasına töhfə verir. Qlobal əlaqə vasitəsilə mədəni mübadilə mədəniyyətlərin və ənənələrin müxtəlifliyinə daha dərin anlaşma, tolerantlıq və hörmətin inkişafı üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu xüsusda bir neçə əsas məqamı vurğulamaq vacibdir:

1.Streotipləri və qərəzləri azaldın: Gənclərin başqa mədəniyyətlər haqqında öyrənmək və onlarla qarşılıqlı əlaqədə olmaq imkanı olduqda, bu, məlumatsızlıq və ya ünsiyyət çatışmazlığından yarana biləcək stereotipləri və qərəzləri azaltmağa kömək edir.

2. Mədəniyyətlər arasında körpülərin qurulması: Qlobal əlaqə gənclərə dialoq və əməkdaşlığı təşviq edərək müxtəlif mədəniyyətlər və ölkələr arasında körpülər qurmağa imkan verir.

3. Sülhün təşviqi: Mədəni mübadilə dünya sülhünə töhfə verə bilər, çünki bu, gənclərə mədəni mənşəyindən asılı olmayaraq insanları birləşdirən ümumi cəhətləri və dəyərləri görməyə imkan verir.

4. Mədəni məlumatlılığın artırılması: Mədəni ideyaların və ənənələrin paylaşılması gənclərə öz mədəniyyətlərini və irsini daha yaxşı anlamağa, başqalarının mədəniyyətləri arasında əlaqəni görməyə kömək edir.

5. Kreativliyin və innovasiyanın inkişafı: Mədəni mübadilə gəncləri müxtəlif mədəniyyətlərin və ənənələrin elementlərini birləşdirən yeni ideyalar və layihələr yaratmağa ruhlandıra bilər. Qlobal əlaqə vasitəsilə mədəni ideya və ənənələrin mübadiləsi müxtəlifliyə hörmətin dəyər olduğu daha ahəngdar və müxtəlif dünya cəmiyyətinin yaradılmasının əsas komponentlərindən biridir.

6. Şəxsi brendlərin yaradılması və inkişafı: Gənclər moda, yaradıcı incəsənət və idman kimi müxtəlif sahələrdə şəxsi brendlərini yaratmaq və tanıtmaq üçün sosial mediadan istifadə edə bilərlər.

Bəşər tarixi və müasir dünyanın inkişaf perspektivləri onu deməyə bizə əsas verir ki, gənclik hər bir millətin, xalqın və dövlətin milli sərvətidir. Gəncliyə sərf edilən kapital hər bir dövlətin gələcəyinə etdiyi ən önəmli kapitaldır. Tarix sübut etdi ki, idarəetmə orqanlarında gəclərin daha yaxından iştirakı bu sahədə olaq neqativ halların baş verməsi riskini minimuma endirir. Son illərdə ölkəmizdə cənab Prezident İlham Əliyevin gəclərə münasibətdə yeritdiyi bu mühüm siyasət bir daha söylədiklərimizi təsdiq etdi ki, dövlət idarəçiliyinə gənc, perspektivli, çevik, sağlam, müasir dünyagörüşlü, savadlı gənclərin gətirilməsi ölkəmizin dünya dövlətləri ailəsinə daha tez inteqrasiya olunması istiqamətində vacib amillərdəndir. 44 günlük Vətən müharibəsi ilə müasir düşüncə, milli mentalitent və hərbi-vətənpərvərlik ruhunda böyüyən igid, fədakar, qorxmaz gənclərimiz sayəsində dövlətimiz öz ərazi bütövlüyünü, mili mənliyini, qürurunu və şərəfini yüz faiz bərpa etdi. Bütün dünyaya qədim, qorxmaz və sülhsevər xalq olmağımızı bir daha sübut etdi.

NƏTİCƏ

Ölkələrin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərini müzakirə etməyə davam edərək, onların üzləşdiyi bəzi aspektlərə və problemlərə daha yaxından nəzər salaraq müəyyən etdik ki, qabaqcıl ölkələrin qazandıqları nailiyyətlər heç də onların təbii ehtiyatlarının zənginliyinə görə yox, gəclərin gələcək həyatlarına edilən investisiyaların həcminin genişliyinə görədir.

Gənclərin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərinin tədqiqi bir sıra əsas tendensiyaları və xüsusiyyətləri üzə çıxarmışdır, ki, bu da müasir şəraitdə gənclər cəmiyyətin sosial-iqtisadi inkişafına mühüm təsir göstərən əhəmiyyətli demoqrafik seqmenti təmsil edirlər. Demoqrafik xüsusiyyətlər göstərir ki, gənclər qrupu yaş, cins, etnik mənsubiyyət və sosial mənsubiyyətə görə müəyyən xüsusiyyətlərə malik əhalinin əhəmiyyətli hissəsini əhatə edir. Bu gün dünyada doğuş səviyyəsi yüksək olan ölkələrdə gənclərin ümumi əhalidə xüsusi çəkisinin artması tendensiyası da müşahidə olunur. Gənclərin sosial-iqtisadi xüsusiyyətləri müxtəlif çətinliklər və imkanlardan xəbər verir. Gənclər yüksək işsizlik, iqtisadi qeyri-sabitlik, təhsil və səhiyyə xidmətlərinə çıxış kimi çətinliklərlə üzləşirlər. Eyni zamanda, gənclər innovasiya, texnologiya inkişafı və iqtisadi tərəqqi üçün əsas resurs kimi qəbul edilir.

Təhlillərə əsaslanaraq belə qənaətə gəlmək olar ki, gəncləri dəstəkləmək üçün effektiv siyasətlər onların demoqrafik və sosial-iqtisadi ehtiyaclarını nəzərə almalıdır. Təhsilin əlçatanlığının artırılması, məşğulluğun dəstəklənməsi, gənclərin karyera və şəxsi inkişafı üçün şərait yaradılması üçün tədbirlər görülməlidir. Bu yanaşma təkcə davamlı sosial-iqtisadi inkişafa deyil, həm də gələcək dayanıqlı cəmiyyətin formalaşmasına töhfə verir. Beləliklə, gənclərin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi gənclərin həyat keyfiyyətinin və gələcəyinin, ümumilikdə sosial rifahın yaxşılaşdırılmasına yönəlmiş məqsədyönlü siyasət və proqramların hazırlanmasında mühüm addımdır.

Gənclərin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərinin öyrənilməsini davam etdirərkən onların siyasi proseslərə və sosial-mədəni transformasiyalara təsirini də nəzərə almaq vacibdir. Gənclər siyasi həyatda və vətəndaş təşəbbüslərində iştirak etməklə ictimai rəyin formalaşmasında, eləcə də əsas qərarların qəbulunda fəal iştirak edirlər.

Gənclərin sosial-mədəni xüsusiyyətləri onların dəyər oriyentasiyalarını, mədəniyyət, təhsil, informasiya texnologiyaları və kommunikasiyalar sahəsində üstünlüklərini əks etdirir. Müasir dünyada gənclik mədəniyyəti moda, media və istehlak meyllərinin inkişafına əhəmiyyətli təsir göstərir.

Yuxarıdakı təhlillərə və araşdırmalara əsaslanaraq belə nəticəyə gələ bilərik ki, gənclərin dəstəklənməsi üçün kompleks yanaşma zəruridir. Bu yanaşma aşağıdakıları əhatə etməlidir:

1. İqtisadi dəstək və məşğulluq: dəyişən bazar şəraitinə uyğunlaşmaq üçün iş yerlərinin yaradılması, təlim və yenidən hazırlıq;

2. Təhsil və peşəkar inkişaf: ali təhsilə çıxış imkanlarının artırılması, peşə hazırlığının inkişaf etdirilməsi və gənclər arasında startapların və sahibkarlığın dəstəklənməsi;

3. Sosial dəstək: sosial xidmətlərə çıxış, gənclərin hüquqlarının müdafiəsi və onların ictimai həyatda iştirakının gücləndirilməsi;

4. Mədəniyyət və mediaya dəstək: mədəni və yaradıcı sənayelərin inkişafı, həmçinin gənclərin maarifləndirilməsi və məlumatlandırılmasına yönəlmiş layihələrin dəstəklənməsi.

5. Siyasətdə və vətəndaş cəmiyyətində iştirak: Gənclər siyasi proseslərdə və vətəndaş cəmiyyətində əsas rol oynayırlar. Gənclərin seçkilərdə fəal iştirakı, ictimai təşkilat və hərəkatlarda fəaliyyət göstərməsi demokratik dəyərlərin formalaşmasına, vətəndaş cəmiyyətinin güclənməsinə xidmət edər;

6. Texnoloji dəyişiklik və rəqəmsal savadlılıq: Müasir gənclər rəqəmsal texnologiyaların əsas istehlakçıları və yaradıcılarıdır. Gənclərin təkcə yüksəksürətli internetə çıxışını təmin etmək deyil, həm də rəqəmsal iqtisadiyyata uğurla uyğunlaşmaq üçün onların rəqəmsal savadını inkişaf etdirmək vacibdir;

7. Beynəlxalq əməkdaşlıq və mədəni mübadilə: Gənclər beynəlxalq əməkdaşlıq və mədəni mübadilədə mühüm rol oynayırlar. Gənclərin mübadilələri, təcrübə və təhsil proqramları beynəlxalq anlaşmanın və dinc münasibətlərin möhkəmlənməsinə kömək edər;

8. Sağlamlıq və rifah: Gənclərin sağlamlıq vəziyyəti sosial inkişafa birbaşa təsir göstərir. Psixi sağlamlıq, narkomaniya və səhiyyə xidmətlərinə çıxışın olmaması kimi problemlər onların potensialını məhdudlaşdıra və ümumi sağlamlıq xidmətinin dinamikasına təsir göstərə bilər;

9. Dayanıqlı inkişaf: Gənclər davamlı inkişafın əsas hərəkətverici qüvvəsi kimi qəbul edilir. Onların ekoloji və sosial təşəbbüslərdə iştirakı, davamlı istehlak və resursların idarə edilməsi gələcək nəsillərin təmin edilməsində mühüm rol oynayar.

10. Gender və sosiomədəni bərabərsizliklər: Gənclər həmçinin gender stereotipləri, irqi və mədəni qərəzlərlə bağlı problemlərlə üzləşirlər. Maarifləndirmənin artırılması və gənclərin bərabərsizliklərlə mübarizədə dəstəklənməsi daha ədalətli və inklüziv cəmiyyətlərə töhfə verər;

Bu aspektlərin nəzərə alınması gənclərin dəstəklənməsinə kompleks yanaşmanın zəruriliyini vurğulayır. Müasir çağırışlar gənclərin ehtiyac və imkanlarının müxtəlifliyini nəzərə alan hərtərəfli həllər tələb edir. Onların iqtisadiyyatda, təhsildə, mədəniyyətdə və siyasətdə iştirakını gücləndirməyə yönəlmiş siyasət və proqramlar davamlı və firavan cəmiyyətlərin yaradılmasına töhfə verir. Beləliklə, gələcək tədqiqatlar və siyasətin inkişafı müasir dünyada qarşılaşdıqları çağırışlara və imkanlara uğurla cavab vermək üçün gənclərin dəyişən demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərini nəzərə almalıdır. Deməli, gənclərin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi onların müasir cəmiyyətin inkişafı üçün əhəmiyyətini vurğulayır. Gənclər təkcə əhalinin əhəmiyyətli hissəsini deyil, həm də innovasiyalar, sosial dəyişikliklər və davamlı inkişaf üçün əsas resursdur. Apardığımız demoqrafik təhlillər və sosioloji tədqiqatıar nəticəsində əldə etdiyimiz məlumatlar göstərir ki, gənclər qrupunun yaş, cins, etnik mənsubiyyət və sosial mənsubiyyət baxımından özünəməxsus xüsusiyyətləri vardır ki, bu da dəstək siyasətlərinin işlənib hazırlanmasında məqsədyönlü yanaşmalar tələb edir. Təhsilə çıxış, məşğulluq, sağlamlıq və mədəni imkanlar kimi sosial-iqtisadi xüsusiyyətlər gənclərin həyat kursunun və potensialının

formalaşmasında mühüm rol oynayır. Qeyd etmək lazımdır ki, gənclər siyasi və ictimai həyatda fəal iştirak edir, demokratik proseslərə, innovasiyalara və mədəni mübadilələrə töhfə verirlər. Bununla belə, onlar həm də işsizlik, sosial bərabərsizliklər, sağlamlıq problemləri və iqlim dəyişikliyi kimi problemlərlə üzləşirlər ki, bu da onların həlli üçün hərtərəfli və əhatəli yanaşmalar tələb edir. Belə ki, cəmiyyətin davamlı inkişafını təmin etmək üçün təhsil, işə çıxış, mədəni imkanlar və onların qərarların qəbulunda iştirakını gücləndirməklə gənclərə sərmayə qoymaqda davam etmək lazımdır. Bu, təkcə gənclər üçün deyil, bütövlükdə cəmiyyət üçün davamlı, inklüziv və firavan gələcək üçün zəmin yaradacaq.

Gənclərin demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərinin təhlili onların cəmiyyətin gələcəyinin formalaşmasında əsas rolunu vurğulayır. Onlar təkcə əhalinin əhəmiyyətli bir hissəsini təmsil etmir, həm də sosial, iqtisadi və mədəni dəyişikliklər üçün hərəkətverici qüvvədir. Bu gün həyatın müxtəlif sahələrində gənclərin ehtiyaclarını anlamaq və dəstəkləmək gələcəkdə cəmiyyətin davamlı və inklüziv inkişafı üçün zəruri şərtlərdir. Buna əsaslanaraq, müasir dünyada qarşılaşdıqları çağırışlara və imkanlara səmərəli cavab vermək üçün gənclərin dəyişən demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərini gələcək tədqiqatlar və siyasətin işlənib hazırlanmasında nəzərə alınmalıdır.

TÖVSİYƏLƏR

Təbii ki, biz iqtisadiyyatın demoqrafik və sosial-iqtisadi xüsusiyyətlərini nəzərdən keçirməyə davam edəcəyik və əlavə aspektləri və tövsiyələri müzakirə edəcəyik. Gənclərin həyatında ailə münasibətləri və dürüstlük məsələlərinin daha çox önəm kəsb etməsi üçün evlilik və valideynlik də daxil olmaqla ailə fərqləri geniş təhlil olunmalıdır. Hesab edirik ki, mövzu ətrafında apardığımız geniş sosioloji təhlil və hərtərəfli araşdırmalara söykənərək aşağıdakı tövsiyyələri oxucuların nəzərinə çatdırmaq yerinə düşər.

1. Keyfiyyətli təhsilə çıxışın yaxşılaşdırılması:

- Təhsil proqramlarının genişləndirilməsi: STEM (elm, texnologiya, mühəndislik və riyaziyyat), rəqəmsal bacarıqlar və tənqidi düşüncə kimi əmək bazarında tələb olunan bacarıqların inkişafına yönəlmiş proqramların tətbiqi.
- Təqaüdlər və qrantlar: Sosial cəhətdən həssas gənclər qrupları üçün təqaüd və qrantların verilməsi yolu ilə ali təhsilin əlçatanlığının artırılması:
- Peşə Təhsili: Peşə təhsili və iş yerində təlim proqramlarına dəstək.

2. Məşğulluğa və iqtisadi müstəqilliyə dəstək:

- Gənclərin Sahibkarlığının stimullaşdırılması: Maliyyə, mentorluq və təlimə çıxış daxil olmaqla, gənc sahibkarları dəstəkləmək üçün proqramlar yaradılması.
- İş yerlərinin yaradılması: Xüsusilə işsizliyin yüksək olduğu regionlarda gənclər üçün iş yerlərinin yaradılmasını stimullaşdıran proqramların hazırlanması.
- Əmək bazarına inteqrasiya: Gənclərə ilk iş təcrübəsi qazanmağa və əmək bazarına inteqrasiya etməyə kömək edəcək təcrübə və proqramlara dəstək.

3. Sağlamlığın və rifahın təmin edilməsi:

- Səhiyyə xidmətlərinə çıxış: Mobil klinikalar və teletibb vasitəsilə psixi sağlamlıq da daxil olmaqla sağlamlıq xidmətlərinə çıxışın artırılması.
- Profilaktika proqramları: Xəstəliyin qarşısının alınması proqramlarının həyata keçirilməsi və sağlam həyat tərzinin, o cümlədən fiziki fəaliyyət və düzgün qidalanmanın təbliği.
- Psixi sağlamlıq dəstəyi: Gənclər üçün psixoloji dəstək və məsləhət xidmətlərinin inkişafı.

4. Siyasi və ictimai həyatda iştirakın təşviqi:

- Gənclər şuraları və forumları: Gənclərin yerli və milli səviyyələrdə qərarların qəbul edilməsində iştirakı üçün gənclər şuralarının və forumlarının yaradılması.
- Vətəndaş təhsili: Vətəndaşların hüquq və vəzifələri haqqında məlumatlılığın artırılmasına yönəlmiş vətəndaş təhsili proqramlarının tətbiqi.
- İctimai təşəbbüslərə dəstək: İctimai həyatın yaxşılaşdırılmasına yönəlmiş gənclərin QHT-lərinin və təşəbbüslərinin maliyyələşdirilməsi və dəstəklənməsi.

5. Mədəni müxtəlifliyin və mədəniyyətlərarası qarşılıqlı əlaqənin qorunması:
- Mədəni mübadilə proqramları: Gənclərin üfüqlərini genişləndirmək və mədəniyyətlərarası dialoqu gücləndirmək üçün mədəni mübadilə proqramlarının və beynəlxalq təcrübələrin təşkili.
- Mədəni layihələrə dəstək: İncəsənət, musiqi, teatr və digər mədəniyyət sahələrində gənclərin layihələrinin maliyyələşdirilməsi.
- Tolerantlığın və inklüzivliyin təşviqi: Tolerantlığın, mədəni və etnik fərqliliklərə hörmətin inkişafına yönəlmiş təhsil proqramlarının həyata keçirilməsi.

6. Rəqəmsal savadlılığın və innovasiyanın inkişafı:
- Rəqəmsal təhsil: Rəqəmsal savadlılıq, proqramlaşdırma və digər müasir texnologiyalar üzrə təhsil proqramlarının tətbiqi.
- İnternet və texnologiyaya giriş: Kənd və ucqar ərazilərdə genişzolaqlı internetə çıxışın, eləcə də müasir texnologiyaya əsaslanan təlim alətlərinə çıxışın təmin edilməsi.
- İnnovativ layihələrə dəstək: Gənclərin startap və innovativ layihələrinin maliyyələşdirilməsi, ideyaların həyata keçirilməsi üçün platformaların təmin edilməsi.

7. Gənclər üçün infrastrukturun inkişafı:
- Gənclər mərkəzlərinin yaradılması: Gənclərin təhsil və istirahət proqramlarında iştirak edə biləcəyi, həmçinin resurslara və məsləhətlərə çıxış əldə edə biləcəyi gənclər mərkəzlərinin açılması və dəstəklənməsi.
- İdman və mədəniyyət obyektləri: Gənclərin asudə vaxtlarını fəal keçirə və istedadlarını inkişaf etdirə biləcəkləri idman komplekslərinin, kitabxanaların, muzeylərin və mədəniyyət mərkəzlərinin tikintisi və müasirləşdirilməsi.
- Güzəştli mənzil: Gənc ailələrin və tələbələrin sərfəli mənzillə təmin olunmasına yönəlmiş proqramların hazırlanması.

8. Tədqiqat və innovasiyaların stimullaşdırılması:
- Qrantlar və müsabiqələr: Gənclərin təşəbbüsü ilə həyata keçirilən elmi tədqiqatların və innovativ layihələrin dəstəklənməsi üçün qrantların verilməsi və müsabiqələrin keçirilməsi.
- İnkubatorlar və akseleratorlar: Startapları dəstəkləmək, mentorluq, maliyyə və hüquqi yardım göstərmək üçün inkubatorların və akseleratorların yaradılması.
- Universitetlər və tədqiqat mərkəzləri ilə əməkdaşlıq: Elmi kəşfləri və innovasiyaları təşviq etmək üçün universitetlər, tədqiqat mərkəzləri və sənaye arasında əlaqələrin gücləndirilməsi.

9. Ailə və sosial dəstəyin gücləndirilməsi:
- Gənc ailələrə dəstək: Gənc ailələrə dəstək proqramlarının hazırlanması, o cümlədən maddi yardım, analıq məzuniyyəti, uşaq bağçaları və məktəblərə çıxışın təmin olunması.
- Sosial xidmətlər: Çətin həyat vəziyyətlərində məsləhət və yardım göstərə bilən sosial xidmətlərə çıxışın genişləndirilməsi.
- Müəllimlik proqramları: Daha təcrübəli böyüklərin gənclərə dəstək və bələdçilik edə biləcəyi mentorluq proqramlarını həyata keçirilməsi.

10. Ekoloji məlumatlılığın və iştirakın artırılması:

- Eko-təhsil: Gənclər arasında ekoloji şüurun və məsuliyyətin artırılmasına yönəlmiş təhsil proqramlarının tətbiqi.

- Ekoloji layihələrdə iştirak: Ağacların əkilməsi, ərazilərin təmizlənməsi, tullantıların təkrar emalı kimi ekoloji layihə və təşəbbüslərdə gənclərin iştirakının təşviq edilməsi.

- Yaşıl texnologiyalara dəstək: Yaşıl texnologiyaların və həllərin inkişafı və tətbiqinə yönəlmiş startapların və layihələrin maliyyələşdirilməsi və dəstəklənməsi.

11. Hərəkətlilik və miqrasiya üçün dəstək:

- Beynəlxalq mübadilələr: Mədəniyyətlərarası anlaşma və peşəkar bacarıqların inkişafına kömək edən tələbələr və gənc mütəxəssislər üçün beynəlxalq mübadilə proqramlarının genişləndirilməsi.

- Viza və miqrasiya prosedurlarının sadələşdirilməsi: Xaricdə təhsil almaq və ya işləmək istəyən gənclər üçün viza və miqrasiya prosedurlarının sadələşdirilməsi.

- Reinteqrasiya proqramları: Xaricdən qayıdan gənclərə yerli icmaya və əmək bazarına uğurla inteqrasiya edə bilmələri üçün dəstək proqramlarının hazırlanması.

12. Böhran vəziyyətlərində dəstək:

- Böhran əleyhinə tədbirlər: İqtisadi böhran, pandemiya və digər fövqəladə hallar şəraitində gənclərə dəstək olmaq üçün xüsusi proqramların hazırlanması.

- Psixoloji yardım: Stressli və böhranlı vəziyyətlərdə psixoloji yardım və dəstəyə çıxışın təmin edilməsi.

- Maliyyə dəstəyi: Ən çox ehtiyacı olan gənclər qrupları üçün subsidiyalar, müavinətlər və qrantlar kimi müvəqqəti maliyyə dəstəyi tədbirlərinin tətbiqi.

Yuxarıda sadladığımız tövsiyələr gənclərin inkişafı üçün daha əlverişli şəraitin yaradılmasına, onların ictimai həyatda fəal iştirakının təmin edilməsinə və bütövlükdə cəmiyyətin davamlı sosial-iqtisadi inkişafına töhfə verəcək. Onların uğurla həyata keçirilməsi hökumət, biznes, təhsil müəssisələri və ictimai təşkilatlar daxil olmaqla, bütün maraqlı tərəflərin əlaqələndirilmiş səylərini tələb edəcəkdir. Bu tövsiyələrin həyata keçirilməsi dövlət orqanları, təhsil müəssisələri, biznes və ictimai təşkilatlar arasında kompleks yanaşma və qarşılıqlı fəaliyyət tələb edəcəkdir. Bu yanaşma gənclərin hərtərəfli inkişafına şərait yaradacaq, onların cəmiyyətin sosial-iqtisadi həyatında fəal iştirakını təmin edəcəkdir.

ƏDƏBİYYAT:

Tağıyev, A.N. (2019). Azərbaycanda gənclər siyasəti: tarix və müasirlik. Bakı: Bakı Dövlət Universitetinin Nəşriyyatı.

Yusifov, R.K. (2018). Azərbaycanda gənclər və əmək miqrasiyası. Azərbaycan Demoqrafik Tədqiqatlar, 5(4), 30-43.

Чернышева, Т.Н. (2021). Молодежь и социальные неравенства: Анализ текущих тенденций. Социальная политика и социология, 14(2), 115-128.

Михеева, О.А. (2020). Профессиональное образование и рынок труда: Проблемы интеграции молодежи. Образование и наука, 22(3), 34-47.

Arnett, J.J. (2015). Emerging Adulthood: The Winding Road from the Late Teens Through the Twenties. Oxford University Press.

СМЫСЛ И ТРАНСЦЕНДЕНЦИЯ: ДУХОВНЫЕ СЛОВА ДЖАДИДОВ

Дилрабо Турсуновна АМРИДИНОВА
Ташкентский университет прикладных наук,
профессор кафедры Истории, доктор философских наук (DSc)
Узбекистан, ТАШКЕНТ
dilrabo@1971mail.ru

Аннотация

В данной статье мы погружаемся в духовную мудрость Джадидов, важных представителей движения Джадидизма, и исследуем их глубокую связь со смыслом жизни и трансценденцией. Анализируя исторические, текстовые, сравнительные и контекстуальные методы, мы рассматриваем, как Джадиды переплели смысл жизни с образованием и внутренним ростом, а трансценденцию с духовным просветлением. Мы также исследуем влияние Джадидизма на интеллектуалов и его актуальность в современном мире. В конечном итоге, мы подчеркиваем вечную значимость духовных идей Джадидов, вдохновляя на поиск смысла жизни и трансценденции через образование, моральное развитие и внутреннее преображение.

Ключевые слова: Джадидизм, духовные слова, интеллектуальная элита, современный мир.

MEANING AND TRANSCENDENCE: THE SPIRITUAL WORDS OF THE JADIDS

Dilrabo Tursunovna AMRIDINOVA
Tashkent University of Applied Sciences,
Professor of the Department of History, Doctor of Philosophy (DSc)
Uzbekistan, TASHKENT
dilrabo@1971mail.ru

SUMMARY

In this article, we delve into the spiritual wisdom of the Jadids, key figures in the Jadidism movement, exploring their profound connection to life's purpose and transcendence. Analyzing historical, textual, comparative, and contextual methods, we examine how Jadids intertwined life's meaning with education and inner growth, and transcendence with spiritual enlightenment. We also explore Jadidism's impact on intellectuals and its relevance today. Ultimately, we highlight the enduring significance of Jadids' spiritual insights, inspiring the quest for life's purpose and transcendence through education, moral development, and inner transformation.

Key words: Jadidism, spiritual words, intellectual elite, modern world.

ВВЕДЕНИЕ

Смысл жизни и стремление к трансценденции – две универсальные темы, которые всегда привлекали внимание философов, мыслителей и духовных лидеров. В истории человечества были те, чьи слова и учения оставили глубокий след в поиске ответов на эти вопросы. Один из таких ученых и мыслителей – Джадидов, чьи духовные слова имеют огромное значение не только в контексте исламской философии, но и в общем обсуждении смысла жизни и духовного прозрения.

Джадидизм, движение, которое возникло в XVIII веке среди мусульманской интеллигенции, стремилось не только обновить исламское образование, но и предоставить новую интерпретацию духовных аспектов. Джадидов, как выдающийся представитель этого движения, оставил после себя множество духовных слов и идей, которые продолжают вдохновлять искателей смысла и трансценденции на протяжении многих поколений.

В данной статье мы погрузимся в анализ духовных слов Джадидов, попытаемся разгадать их смысл в контексте их времени и обсудим, как они могут внести свой вклад в обсуждение смысла жизни и стремления к высшему. Воспользовавшись трудами исследователей, анализирующих Джадидизм, мы попытаемся раскрыть глубокий философский смысл духовных слов Джадидов и их отношение к темам смысла жизни и трансценденции.

Методы и методология

Изучение духовных слов Джадидов и их связи с понятиями смысла жизни и трансценденции требует тщательной методологии, которая поможет нам глубже понять и контекстуализировать их учения. Для достижения этой цели мы будем использовать следующие методы и подходы:

1. *Исторический анализ*: Важно понять обстоятельства, в которых возникли духовные слова Джадидов. Мы будем исследовать исторический контекст Джадидизма, его влияние на мусульманскую интеллигенцию того времени и причины, по которым эти идеи стали важными.

2. *Анализ текстов*: Для полного понимания духовных слов Джадидов мы будем анализировать их тексты. Выделяя ключевые фразы, понятия и образы, мы будем стремиться раскрыть глубинные мысли, связанные с смыслом жизни и трансценденцией.

3. *Сравнительный анализ*: Сравнение духовных слов Джадидов с другими исследованиями и текстами о смысле жизни и трансценденции позволит нам выявить сходства и различия в подходах к этим темам.

4. *Исследование исследований*: Мы будем обращаться к трудам исследователей, которые анализировали Джадидизм, чтобы понять их интерпретации духовных слов и их вклад в обсуждение смысла жизни и трансценденции.

5. *Контекстуальный анализ*: Для точного понимания духовных слов Джадидов мы будем рассматривать их в контексте их общих идей и ценностей, а также в рамках их восприятия мироздания и духовности.

6. *Социокультурный контекст*: Мы также учтем социокультурный контекст, в котором жили Джадиды, чтобы понять, как эти духовные слова отражают менталитет и ценности их времени.

Комбинирование этих методов поможет нам создать более полное и глубокое понимание духовных слов Джадидов и их отношение к смыслу жизни и трансценденции. Мы стремимся предоставить читателям всесторонний анализ и интерпретацию этих важных духовных аспектов.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Джадиды, как представители Джадидизма, стремились к обновлению национального образования и просветления. Их духовные слова свидетельствуют о глубоком понимании смысла жизни как поиска знания и духовного просвещения. Взгляды Джадидов на смысл жизни тесно связаны с образованием и развитием личности. Они учили, что осмысленная жизнь достигается через постоянное стремление к познанию, самосовершенствованию и нравственности [Абдуллин,1979].

Духовные слова джадидов пронизаны идеей о том, что смысл жизни заключается не только в удовлетворении материальных потребностей, но и в развитии духовных качеств. В

их учениях подчеркивается, что истинное удовлетворение и смысл находятся в стремлении к знанию, мудрости и духовной гармонии. Джадиды верили, что через образование и духовное просвещение человек осознает свое место во вселенной и приближается к истинному смыслу своего существования.

Джадидизм, возникший в XVIII веке, представляет собой важное движение в исламской философии и образовании. В центре его философии стоит поиск духовного совершенства и понимания смысла жизни [Алимова, 2000].

Духовные слова джадидов отражают их глубокие религиозные убеждения и стремление к трансценденции. Анализ духовных слов джадидов требует разносторонних методов исследования, включая исторический анализ, анализ текстов, сравнительный анализ и контекстуальный анализ. Эти методы помогают расшифровать глубокие смыслы и ценности, заложенные в их словах.

Джадиды утверждали, что смысл жизни тесно связан с образованием и духовным развитием. Действительно, джадиды высказывали убеждение, что смысл жизни тесно связан с образованием и духовным развитием. Их философия подчеркивала важность следующих аспектов:

1. Образование как путь к познанию: Джадиды верили, что образование позволяет людям познавать мир, расширять свои знания и понимание. Это познание, в свою очередь, помогает им лучше понимать собственное место в жизни и смысл своего существования [Амридинова, 2021].

2. Духовное развитие через образование: Они считали, что образование не должно ограничиваться накоплением фактических знаний, но также способствовать духовному развитию. Это включало в себя развитие нравственности, нравственных ценностей и внутренней мудрости.

3. Связь между смыслом и целью: Джадиды смотрели на образование как средство приближения к высшей цели человеческой жизни, которой является духовное совершенство и возвышение. Смысл жизни, по их мнению, заключается в улучшении себя и приближении к духовной гармонии [Амридинова, 2019].

4. Образование как служение обществу: Они подчеркивали важность образования как инструмента для служения обществу и содействия духовному и социальному прогрессу. Для джадидов, смысл жизни также находился в служении другим и внесении положительного вклада в общество.

Эти убеждения джадидов об отношении смысла жизни к образованию и духовному развитию оставили глубокий след в их философии и вдохновляют нас рассматривать образование как средство самопознания и духовного роста. Они видели образование как средство приближения к трансценденции. В своих словах они подчеркивали, что образование не только развивает ум, но и способствует углублению духовного понимания [Алимова & Рашидова, 1998].

Для джадидов, трансценденция была связана с духовным совершенством. Они придавали важность развитию внутренней мудрости и нравственности, ведь только через духовное совершенство можно достичь трансцендентного состояния.

Учения джадидов оставили глубокий след в интеллектуальных кругах своего времени и остаются актуальными в современном мире. Их взгляды на связь между смыслом жизни, образованием и трансценденцией продолжают вдохновлять на поиски духовного смысла и рост личности.

Духовные слова джадидов представляют собой ценное наследие, стимулирующее поиск смысла жизни и трансценденции через образование, моральное совершенство и духовное развитие [Балдауф, 2001].

Эти учения оставляют глубокий след в истории философии и образования и продолжают вдохновлять нас в современном мире – путь к преодолению материальных ограничений и приближению к высшему состоянию бытия. Джадиды учили, что трансценденция достигается не только через религиозные обряды, но и через внутренние преобразования, нравственное совершенствование и развитие духовных качеств. Их духовные слова наполняются идеей о возвышении духа и раскрытии внутреннего потенциала. Джадиды считали, что истинное осознание трансценденции происходит через гармонию между духовным и материальным миром. Они призывали к осмыслению высших ценностей, к поиску внутренней гармонии и к развитию духовных практик для достижения близости к Божественному.

Духовные слова джадидов несут с собой практический аспект – они призывают к применению учений в повседневной жизни.

Духовные слова джадидов не ограничиваются абстрактными философскими концепциями, они также пронизаны практическими аспектами. Джадиды призывали к интеграции духовности в повседневную жизнь и образование. Их слова стимулировали людей жить согласно высшим духовным ценностям [Вахидов, 1979].

Для джадидов образование было не только средством получения знаний, но и путем приближения к трансценденции. Они утверждали, что образование должно формировать духовное понимание и нравственные ценности. Практический аспект заключается в том, что образование должно вдохновлять к духовному росту и моральному совершенству [Гафаров,2013].

Джадиды разрабатывали методы практической духовной практики, которые могли быть воплощены в повседневной жизни. Джадиды разрабатывали методы практической духовной практики, которые можно было интегрировать в повседневную жизнь. Эти методы были направлены на достижение духовного развития и личной трансформации. Вот некоторые из них:

1. Молитва и духовные ритуалы: Джадиды поддерживали практику регулярной молитвы и духовных обрядов, которые направляли на внутреннее спокойствие и близость к Богу. Эти ритуалы были важной частью их повседневной духовной жизни.

2. Медитация и саморефлексия: Они поощряли практику медитации и саморефлексии, что помогало индивидуумам погружаться в свои внутренние мысли и чувства, а также понимать собственные духовные потребности и взгляды.

3. Нравственное самосовершенствование: Джадиды уделяли внимание развитию моральных ценностей в повседневной жизни. Они призывали к честности, справедливости, терпимости и состраданию в отношениях с окружающими.

4. Участие в образовательных и общественных инициативах: Джадиды активно участвовали в образовательных и общественных инициативах, способствуя распространению знаний и духовных ценностей среди населения. Их практический вклад в образование и социальную активность был значимым.

5. Соблюдение нравственных принципов в деловой и профессиональной сфере: Они придавали большое значение соблюдению нравственных норм и принципов даже в бизнесе и профессиональной деятельности, стремясь к согласованию своих духовных убеждений с повседневной практикой.

Эти практические методы духовной практики позволяли джадидам интегрировать свои духовные учения и убеждения в повседневную жизнь, способствуя духовному росту и личной трансформации как индивидуумов и общества в целом [Махмудова, 1996]. Эти методы включали молитву, медитацию, нравственное самосовершенствование и участие в образовательных процессах. Эти действия позволяли индивидуам внедрять духовные аспекты в свою жизнь.

Духовные слова джадидов включали моральные уроки, которые имели практическое применение в общественной и частной жизни. Эти уроки поднимали такие важные вопросы, как справедливость, честность, сострадание и толерантность. Практическая реализация этих принципов способствовала формированию, более духовно богатого и созидательного общества [Мирзиёев, 2021].

Сегодня практические аспекты духовных слов джадидов остаются актуальными. Их учения продолжают вдохновлять людей к более сознательной и духовной жизни. Они напоминают нам о важности интеграции духовных ценностей в повседневную практику и образование.

Практическая сторона духовных слов джадидов является ценным наследием, которое напоминает нам о неотъемлемой связи между духовностью и повседневной жизнью. Они позволяют нам видеть духовное измерение в наших действиях и вдохновляют нас к стремлению к более гармоничной и духовной сущности. Джадиды учили, что стремление к знанию, совершенствование характера и развитие духовных качеств, способствуют не только близости к Божественному, но и формированию моральной личности. Их учения предостерегали от лицемерия и подчеркивали важность честности, доброты и сострадания [Муминов,1959]. Они считали, что истинное преодоление себя и достижение трансценденции происходит через внутренние изменения, которые способствуют развитию духовного роста и внутренней гармонии. Духовные слова Джадидов открывают перед нами мудрость и глубокое понимание смысла жизни и трансценденции. Их учения о смысле жизни как поиске знания и духовного развития, а также о трансценденции как пути к внутреннему преобразованию, продолжают оставаться актуальными и вдохновляющими для тех, кто ищет ответы на вечные духовные вопросы. В духовных словах джадидов мы находим путь к глубинному пониманию смысла жизни и стремления к более высоким состояниям бытия.

Джадиды, как представители джадидизма, стремились к обновлению исламского образования и просветления [Халид, 1998].

Их духовные слова свидетельствуют о глубоком понимании смысла жизни как поиска знания и духовного просвещения. Взгляды джадидов на смысл жизни тесно связаны с образованием и развитием личности. Они учили, что осмысленная жизнь достигается через постоянное стремление к познанию, самосовершенствованию и нравственности.

Духовные слова Джадидов пронизаны идеей о том, что смысл жизни заключается не только в удовлетворении материальных потребностей, но и в развитии духовных качеств. В их учениях подчеркивается, что истинное удовлетворение и смысл находятся в стремлении к знанию, мудрости и духовной гармонии. Джадиды верили, что через образование и духовное просвещение человек осознает свое место во вселенной и приближается к истинному смыслу своего существования.

Духовные слова Джадидов также раскрывают их взгляды на трансценденцию – путь к преодолению материальных ограничений и приближению к высшему состоянию бытия. Джадиды учили, что трансценденция достигается не только через религиозные обряды, но и через внутренние преобразования, нравственное совершенствование и развитие духовных качеств.

Их духовные слова наполняются идеей о возвышении духа и раскрытии внутреннего потенциала. Джадиды считали, что истинное осознание трансценденции происходит через гармонию между духовным и материальным миром. Они призывали к осмыслению высших ценностей, к поиску внутренней гармонии и к развитию духовных практик для достижения близости к Божественному.

Духовные слова Джадидов несут с собой практический аспект – они призывают к применению учений в повседневной жизни. Джадиды учили, что стремление к знанию,

совершенствование характера и развитие духовных качеств способствуют не только близости к Божественному, но и формированию моральной личности.

Их учения предостерегали от лицемерия и подчеркивали важность честности, доброты и сострадания. Они считали, что истинное преодоление себя и достижение трансценденции происходит через внутренние изменения, которые способствуют развитию духовного роста и внутренней гармонии.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Джадидизм, как движение, обогатившее исламскую философию и духовность XVIII-XIX веков, проложил путь к пониманию смысла жизни и стремлению к трансценденции. Духовные слова Джадидов представляют собой ценное наследие, которое и по сей день оставляет глубокий отпечаток в понимании духовных аспектов жизни. В их учениях смысл жизни находится в поиске знания, духовном развитии и нравственной совершенности. Они подчеркивали, что смысл жизни раскрывается через образование, размышления и духовные практики, что помогает человеку раскрывать свой потенциал и связывать свою жизнь с глубокими духовными истинами.

Трансценденция в учениях Джадидов представляет собой путь к преодолению ограничений материального мира и приближению к духовным ценностям. Их слова напоминают, что трансценденция достигается не только через ритуалы, но и через внутреннее преобразование, эволюцию духа и стремление к близости с Божественным.

Духовные слова джадидов сохраняют свою актуальность и сегодня. В мире, где разнообразные культуры и религии сливаются в одном космополитическом обществе, учения джадидов о толерантности, образовании и духовном росте представляют собой ценный источник вдохновения. Они напоминают нам о важности поиска истинного смысла жизни, стремлении к духовной гармонии и внутреннему преобразованию.

Таким образом, духовные слова джадидов оставляют нам наследие, которое может служить источником утешения, мудрости и направления в поиске смысла жизни и духовной трансценденции. Их учения напоминают нам о бесконечном стремлении души к высшим ценностям и подлинной гармонии в мире.

Выводы и рекомендации

Анализ духовных слов Джадидов раскрывает глубокие и мудрые учения, связанные с понятиями смысла жизни и трансценденции. Их философия проливает свет на вечные вопросы о месте человека в мире и его духовном развитии. Изучение духовных аспектов Джадидизма приносит следующие выводы:

1. Смысл жизни через образование: Духовные слова Джадидов подчеркивают важность образования как ключевого аспекта поиска смысла жизни. Они учили, что образование не только расширяет горизонты, но и помогает человеку осознать свою роль в мире.

2. Трансценденция через внутреннее развитие: Джадиды призывали к внутреннему преобразованию и развитию духовных качеств. Их учения о трансценденции напоминают, что путь к высшим состояниям бытия проходит через гармонию души и духовных практик.

3. Духовное совершенствование как основа: Джадиды подчеркивали, что смысл жизни и трансценденция достигаются через нравственное совершенствование. Их учения оценивают человека не только по его интеллекту, но и по характеру и доброте.

Основанные на духовных словах Джадидов, следующие рекомендации могут оказаться полезными в нашей современной жизни:

1. *Образование как основа развития*: Следует стремиться к постоянному образованию и познанию мира. Образование не только расширяет знания, но и способствует развитию личности и духовной глубины.

2. *Самосовершенствование и этические принципы*: Духовные слова Джадидов напоминают о значимости нравственного совершенствования. Важно развивать в себе доброту, справедливость и сострадание, чтобы достичь высших духовных состояний.

3. *Внутренний рост и практики*: Применение духовных практик, таких как медитация, размышления и молитва, помогает развивать внутренний рост и трансформацию. Эти методы помогают обрести внутренний покой и гармонию.

4. *Поиск смысла в духовности*: Открытие смысла жизни возможно через глубокое понимание духовных истин. Исследование различных духовных учений может помочь находить ответы на вечные вопросы.

5. *Толерантность и взаимопоним*ание: Учения Джадидов подчеркивают важность толерантности и взаимопонимания в мире, где разные культуры и религии переплетаются. Стремление к гармонии и сотрудничеству может помочь создать более мирное общество.

В заключение, духовные слова Джадидов предлагают богатство учений и принципов, которые имеют актуальное значение для современных людей. Их философия смысла жизни и трансценденции становится источником вдохновения для поиска глубокой духовности и осознания высших ценностей.

Литература:

Абдуллин, Я.Г. (1979). Джадидизм, его социальная природа и эволюция // Из истории татарской общественной мысли.- Казань. С.91-117.

Алимова, Д.А. (2000). Джадидизм в Средней Азии. Пути обновления, реформы, борьба за независимость.- Ташкент: Узбекистон. 24 с.

Алимова, Д., Рашидова Д. (1998). Махмудходжа Бехбудий и его исторические воззрения.- Ташкент: Маънавият. 40 с.

Амридинова, Д.Т. (2021). Автореферат диссертации на соискание учёной степени (DSc) доктора философических наук. Самарканд. 67 стр.

Амридинова, Д.Т. (2019). Значение духовного наследия джадидизма в развитии отечественного образования // Зарубежная филология. - Самарканд, №3. С.19-21.

Балдауф, И. (2001). Джадидизм в Центральной Азии в плане реформизма и модернизма в мусульманском мире // Марказий Осиё XX аср бошида: ислохотлар, янгиланиш, таравдиёт ва мустакиллик учун кураш (Жадидчилик, мухториятчилик, истикдолчилик).- Т.: Маънавият. С. 44-53.

Вахидов, Х. (1979). Просветительская идеология в Туркестане.- Ташкент: Узбекистан, 156 с.

Гафаров, Н. (2000). История культурно-просветительской деятельности джадидов в Бухарском эмирате (начало XX века).- Худжанд: Государственное издательство им. Рахима Джалила, 176 с.

Гафаров, Н.У. (2013). Джадидизм в средней Азии В конце XIX - начале XX вв. Диссертация на соискание ученой степени доктора исторических наук. Душанбе. 317 с.

Махмудова, Г.Т. (1996). Джадидское движение в Туркестане и его влияние на развитие нравственно-эстетической мысли: Автореф. дисс. канд. филос. наук. Ташкент. 26 с.

Мирзиёев, Ш.М. (2021). Стратегия нового Узбекистана. – Ташкент: «Узбекистан». 464 с.

Муминов, И.М. (1957). Из истории развития общественно-философской мысли в Узбекистане в конце XIX и начале XX в. Ташкент. 214 с.

Халид, А. (1998). Политика мусульманской культурной реформы: джадидизм в Центральной Азии. – Беркли – Лос-Анджелес – Лондон: University of California Press, 336 с.

ИНТЕГРАЦИЯ ФИЛОСОФИИ И ЛИТЕРАТУРЫ

Насиба Бурановна ABDULLAYEVA
Национальный Университет Узбекистана,
доктор философских наук, доцент
Узбекистан, ТАШКЕНТ
nasiba.abdullayeva.1969@mail.ru

Аннотация

В статье анализируется взаимосвязь литературы и философии, особенности изучения мира, его различия, сущность философии и литературы. Философия и литература, бесконечность их особенностей и возможностей, в которой изображение важных моментов разделяются, интересы человеческой природы и человечества, актуальна в любое время. Философия и литература тесно связаны, и отличаются эти науки специфическим восприятием действительности, ценностным пониманием бытия, субъективным восприятием действительности, выражением авторской позиции. В работе изучены вопросы взаимо-действия и обогащения философии и литературы.

Ключевие слова: искусство, литература, философия, философия литературы, мировоззрение, художественная форма, художественное мышление.

INTEGRATION OF PHILOSOPHY AND LITERATURE

Nasiba Buranovna ABDULLAYEVA
National University of Uzbekistan,
Doctor of Philosophy Sciences, Associate Professor
Uzbekistan, TASHKENT
nasiba.abdullayeva.1969@mail.ru

SUMMARY

The article analyzes the interrelationship of literature and philosophy, the peculiarities of the study of the world, its differences, the essence of the philosophy of literature. The philosophy of literature, the infinity of its peculiarities and possibilities, in which the image of important points, in which the interests of human nature and humanity are shared, is relevant even at any time. Philosophy and literature are closely related, they differ from science in their specific perception of reality, a valuable understanding of being, a subjective perception of reality, the expression of the author's positionThe issues of the interaction and enrichment of philosophy and literature have been studied.

Key words: art, literature, philosophy, philosophy of literature, worldview, artistic form, artistic thinking.

ВВЕДЕНИЕ

Философия литературы считается одним из самых интересных и в то же время сложных вопросов философии. В философии преобладало множество теоретических подходов к изучению природы художественной литературы. Философия художественный литературы, её особенности, бесконечность возможностей в которых совпадают интересы человеческой природы и человечности актуальна в любое время. Философия и литература тесно связаны, они отличаются от науки своим специфическим восприятием реальности, ценностным пониманием бытия, субъективным восприятием реальности, выражением авторской позиции.

Философия и литература очень близки друг к другу, но не идентичны; литература, как и другие виды искусства, говорит на языке художественных образов, а философия - на языке концепций. «Философия» и «литература» не просто по-разному относятся к разным объектам и «говорят» на разных языках, они по-разному интерпретируют человека, его природу, возможности перспективы и историю.

Хотя сегодня существует ряд исследований по философии культуры, по философии искусства, философии литературы еще специально не изучалась ни философами, ни литературоведами. Таким образом, в мировой и узбекской художественной литературе есть много вопросов требующих философского изучения

Методы исследования

При изучении философии литературы использовались такие логические методы, как историзм и логика, анализ и синтез, обобщение, сравнение.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Философия и литература по-своему усваивают и отражают вселенную. Философия как мировоззрение оказала влияние на литературу, и философия также испытывает влияние художественный литературы. Философский текст основан на диалоге, в то время как диалог - это набросок устной речи, который выражает реальность как литературную, так и поэтическую. Связь между философией и исскуства не может быть реализована только через языковые формы. Часто они не могут адекватно выразить действительность, поэтому интерпретируются через такие феномены, как художественное мышление, художественная идея, художественно-философские метафоры и символы, метонимия. В частности, можно наблюдать, что расширяются маргинальные жанры (философское эссе, социальная фантастика и т.д.), в которых искусство и философия сотрудничает. Можно привести множество примеры которые философы используют литературную форму, например "Утопия" Томаса Мора, "Диалог" Платона, "Об Эмиле Жан-Жака Руссо. В произведениях, написанных некоторыми писателями, можно наблюдать подлинное единство литературы и философии, в которых суть вещей интерпретируется художественными средствами. Ведь высокая литература всегда философична, иногда она может быть глубже и ярче рационализированных форм философии, поднимать много вопросов, заострять проблему, показывать ее новые грани. Это демонстрирует интеграцию философию и литературы.

Мудрецы древней античности также отождествовали античную философию через дидактическую литературу к размышлениям о космосе, мире, человеке, счастье и справедливости, истине, добре и красоте. "Илиада" и "Одиссея" Гомера были вдохновлены философией древних греков. "От мифа до логоса", древняя философия, была представлена через дидактическую литературу и художественное творчество [Колесников, 2000: 36]. Также можно рассматривать в Священных Писаниях сочетание философии и художественной литературы. В Коране сура "Юсуф" определяется как самая красивая повествования. Философия и художественная литература неразрывно связаны с незапамятных времен, взаимодействуя друг с другом и обогащая друг друга. В истории цивилизации поэты и философы-писатели, такие как Тит Лукреций Карр, Данте, Шекспир, Сервантес, Гете, братья Шлегели, Новалис и другие романтики, заявляли в своих эстетических взглядах о "сочетании поэзии с философией".

Проблема места и роль искусства в историко-философском процессе по-разному проявлялась в экзистенциализме, который со времен романтизма сосредоточился на анализе гуманизма, философии человека, философии жизни, человеческого существования, самосознания. В целом философия Запада и Востока апеллирует к постоянным видам искусства, включая литературу. В то время как Кант положил искусство в основу уникальной си-

лы разума и уникальной модели человеческой целостности [Кант, 1969:339], взгляды Гегеля, которые "охватывают все идеи, высшим движением разума является эстетическое движение" и "философия духа - эстетическая философия" [Гегель, 1970:212] вызвал появление романтического панэстетизма - как реакция на кризис новоевропейского рационализма.

К концу 1Х - началу 20 веков философия и литература "объединилась". Мировым писателям удалось воплотить глубокие идеи, размышления и переживания в художественных образах, которые оказали огромное влияние на мировую литературу и философию. В своих работах они уделяют внимание на общих философских проблемах и раскрывают глубину человеческой природы, вечный предмет философского анализа.

Достоевский, например, интерпретировал свободу как нравственную чистоту личности, подобно Канту. В произведениях "Преступление и наказание", "Идиот" художественными средствами описывает такие важные проблемы, как тайни и загадки человеческой души, психики, религиозный и нравственный генезис жизни [Достоевский, 2018:125], Он утверждает в своих произведениях, что высший смысл жизни только в Боге, в присутствии Бога в душе, только через это можно жить правильной жизнью. В своих романах "Идиот", "Дьяволы" он продолжает исследовать человеческой души и искать в нем добро и зло. Писатель признает происхождение деструктивных начал в человеке из феномена безбожия - и что следствием этого являются убийства, саморазрушение и насилие, социальная страсть к анархии [Достоевский, 2022: 31].

Хотя в двадцатом веке литературное произведение было поглощено художественностью, оно стало опираться на философскую основу. Потому что каждый писатель дышит философской атмосферой эпохи и не может закрывать на это глаза. В этот период можно наблюдать повышенный интерес к произведениям Толстого, Достоевского, Кафки, Пруста, Джойса, Борхеса, Кортасара, Мердока, Эко, Уилсона, которые проникают в философскую суть мироздания. Появилось много переводов, но произведения этих писателей нуждаются в философском анализе, исследований по философии литературы мало. Статьи об их художественно-философском содержании, художественно-методологическом мастерстве были опубликованы литературоведами. Но герменевтические, онтологические, эпистемологические, аксиологические, моральные аспекты этих работ мало изучены.

В Узбекистане писатели и переводчики, как Хамид Гулам, Мирзакалон Исмаили, Асиль Рашидов, Аскад Мухтар, Ибрагим Гафуров переводили произведения мировых писателей-классиков. Ученые, писатели Маҳкам Махмуд, Хуршид Достмухаммад, Назар Эшонкул, написали статей о художественных и эстетических аспектах произведений этих писателей. Но их философская сущность практически не анализировалась. .Следует уделить внимание философскому анализу произведений не только зарубежной, но и нашей классической литературы, современных узбекских писателей и поэтов. Это служит обогащению как философии, так и литературы.

Литература также опосредует экзистенциальные вопросы, такие как зачем человек пришел в этот мир, в чем смысл жизни, какова цель человека, какова судьба человека, судьба человечества, наблюдая динамику духовной жизни человека через произведения искусства и делая выводы по этим вопросам для читателя это побуждает к размышлению. Известно, что социальная среда выступает в качестве объективных условий, оказывающих наиболее существенное влияние на процесс формирования личности человека. Это оказывает прямое и косвенное воздействие на сознание и деятельность индивида. С одной стороны, социальные отношения в самом обществе (макросреда) являются мощными условиями, формирующими личность. Потому что, пока человек живет в обществе, он по различным каналам усваивает принятые в нем ценности, нормы и привыкает функционировать в соответствии с ними. С

другой стороны, социальная среда влияет на ситуацию микросреду проживания человека, в семье, в сообществе, в котором он работает, в учреждениях, которые он обычно посещает.

Благодаря этому можно сделать выводы о том, что человеческая природа тоже неодинакова, но в то же время есть важные нюансы, с которыми совпадают интересы человека и человечества, насколько каждый человек зависит от социальных условий, в которых он формируется. В частности, изучение и анализ творчества и философских взглядов писателей, которые подробно описали и обрисовали в общих чертах феномены так называемого атрибута результата на языке современной психологии, служит обогащению как философии, так и философии литературы.

“Философия литературы - это область, изучающая онтологические, эпистемологические, аксиологические, моральные свойства литературного явления. Философские подходы стилистически расширяют литературную критику и интерпретацию литературы, служать с филологической точки зрения правильному определению их целей и задач. "В этом смысле литература и философия являются общим производным от истории и эволюции человечества, целостным результатом философского и художественного мышления, существование одного из которых обязательно предполагает необходимость другого, взаимосвязанных феноменальных явлений. Это свидетельствует о том, что отдельный взгляд на художественную мысль от философии, философские идеи и воззрения, отделение этих неразрывно связанных явлений друг от друга крайне ошибочно и может привести к негативным результатам" [Назаров, 2016:38].

В философии литературы вопросы многообразия внутреннего мира обычного человека и его жизни, судьбы, дисбаланса в отношениях большой вселенной и маленького человеческого существа освещаются применительно к социальной жизни. Произведения искусства показывают, что, раскрывая социальные аспекты событий и явлений, социальных взаимоотношений и бытовых конфликтов, человеческая изобретательность способна изменить жизнь своих творческих сил в позитивную сторону. Наблюдая динамику своей духовной жизни через призму человеческого экзистенциализма и предоставляя читателю самому делать выводы по этим вопросам, он побуждает его к философским наблюдениям, которые помогают читателю занять активную философскую позицию. Кроме того, общественная мораль может быть сильной только тогда, когда каждый опирается на высокие убеждения, смыслом человеческой жизни может быть самообразование, предъявление к себе высоких духовных требований и строгий контроль за их выполнением, самообразование и зрелость личности благодаря бескомпромиссному внутреннему воспитателю.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Прежде всего, философия литературы едина в мыслях и чувствах, попытки правильно найти философские проблемы в художественных текстах помогают выработать новые подходы, предложения и соображения в этой области;

Во-вторых, художественное мышление также является определенным выражением связи философии и литературы, являясь выражением в сознании социальной реальности, человеческих отношений в обществе;

В-третьих, интегральный характер философии литературы проистекает из неразрывной взаимосвязи между двумя областями так называемой литературы и философии и природы общности, основанной на том факте, что они являются общей ценностью, принадлежащей всему человечеству;

В-четвертых, философия литературы пытается выявить моменты, которые отличают философию от литературы в ее предметах (первая связана с объективными структурами, вторая - с субъективностью), методах (в первом случае рациональных; связь с воображе-

нием, вдохновением, а во втором - с бессознательностью), результатах (первая создает знание, второе – эмоциональное воздействие).

Литература:

Достоевский, Ф. (2022). *Преступление и наказания* . Издательство "Эксмо”. С. 592
Достоевский, Ф. (2018). Идиот. Издательства «Детская литература». С.920.
Гегель, Г.В.Ф. (1970). Работы разных лет: в 2-х Т. М.,. Т. 2. С. 212
Кант, И. (1969). Критика способности суждения// Соч.: В 6 Т. М., Т. 5.С. 330
Колесников, А.С. (2000). Философия и литература: современный дискурс//Серия «Мыслители», История философии, культура и мировоззрение. Выпуск 3 / К 60-летию профессора А.С. Колесникова Санкт-Петербург.Санкт-Петербургское философское общество. С.8-36
Назаров, Қ. (2016). Философия литературы. // Мировая литература. *№7-С.35-38*

КОНСТРУКТИВНЫЕ И ДЕСТРУКТИВНЫЕ АСПЕКТЫ ФЕНОМЕНА ИНТЕЛЛЕКТА

Гулноза Сабировна СУЛТАНОВА
Самаркандский государственный университет имени Шарафа Рашидова,
доктор философских наук (DSc),
профессор кафедры Философии и национальной идеи
Узбекистан, САМАРКАНД
sgulnoza33@gmail.com

Аннотация

В данной научной статье представлена аналитическая информация о проблеме интеллекта, широко распространенной в философии и психологии. Авторы исследуют новую интерпретацию интеллекта, его происхождение, генезис, а также анализируют научное и социальное значение этого понятия. Статья также рассматривает особенности интеллекта, его сущность и эволюцию. Философские учения об интеллекте играют важную роль в решении теоретических вопросов и практических задач в области гносеологии. Эти интерпретации проистекают из эвристической роли интеллекта в жизни человека и общества, а также из более глубокого изучения его природы. Статья анализирует конструктивные и деструктивные факторы, оказывающие влияние на феномен интеллекта, включая социальную среду, экологию, питание, условия и качество образования, материальное и духовное благополучие, а также роль и значение потомства. В статье представлены практические и методологические предложения и описания, направленные на укрепление интеллекта человека. Рассмотрены философские рефлексивные трактовки проблемы интеллекта, вопросы уровня интеллекта нации, а также критические взгляды на эту проблему. Статья подчеркивает рациональную сущностную природу интеллекта человека и его деятельности. Феномен интеллекта представляет собой сложную форму регуляции психической деятельности, диалектически связанную с ментальным и духовным миром человека. Рациональная деятельность человека осуществляется с помощью интеллекта.

Ключевые слова: интеллект, феномен, разум, среда, рациональность, мышление, деятельность, уровень интеллекта, способность, познание.

CONSTRUCTIVE AND DESTRUCTIVE ASPECTS OF THE PHENOMENON OF INTELLIGENCE

Gulnoza Sabirovna SULTANOVA
Samarkand State University named after Sharaf Rashidov,
Doctor of Philosophy (DSc),
Professor of the Department of Philosophy and National Idea
Uzbekistan, SAMARKAND
sgulnoza33@gmail.com

SUMMARY

This article presents analytical information about the widespread problem of intelligence in philosophy and psychology, its new interpretation, origin, genesis, and also analyzes the scientific and social significance of intelligence. The article also discusses the features of intelligence, its essence, and evolution. Philosophical teachings on intelligence serve as a methodological, conceptual basis for solving many theoretical issues and practical problems in epistemological

interpretation. Such interpretations stem from his heuristic role in the life of man and society in a deeper study of the nature of intelligence. Constructive and destructive factors affecting the phenomenon of intelligence are analyzed, in particular, the factor of the social environment, ecology, nutrition, conditions and quality of education, material and spiritual well-being, the role and importance of offspring. The article provides practical and methodological suggestions and descriptions for strengthening human intelligence. Philosophical reflexive interpretations of the problem of intelligence, questions of the level of intelligence of the nation, as well as critical views on this issue are presented. The article emphasizes the rational essential nature of human intelligence and its activities. The phenomenon of intelligence is a complex form of regulation of mental activity, dialectically related to the mental, spiritual world of a person. Rational human activity is carried out with the help of intelligence.

Key words: intelligence, phenomenon, mind, environment, rationality, thinking, activity, level of intelligence, ability, cognition.

ВВЕДЕНИЕ

Процессы глобализации, происходящие в мире, оказывают как конструктивное, так и негативное влияние на интеллект во всех сферах жизни общества, в том числе человеческой, приводя к изменению масштаба гносеологических проблем, познавательной, интеллектуальной динамики у людей. Социальные, экономические и духовные изменения конструктивного характера, которые по своей сути являются революционными, в свою очередь, усиливают творческие качества человеческого капитала. Важным когнитивным следствием этого процесса является то, что формируется IQ, соответствующий современному постнеклассическому уровню науки и техники. Человеческий интеллект становится основной движущей силой экономики и производства, а также философии, науки и современных технологий. Изменение общества ведет к трансформации интеллекта. Именно поэтому в наше время интеллект поднимается на глобальные позиции благодаря прогрессу науки.

В условиях обновляющегося Узбекистана механизмы прогрессивной цифровой экономики, создание социальных и дистанционных электронных учреждений и устройств, воспитание молодых ученых-специалистов-новаторов, создающих современные научные направления и технологии, оснащение их научными и методическими идеями, проектами и рекомендациями, отвечающими современным требованиям, приобретают важное государственное значение, поскольку «...стратегия и механизмы инновационного развития нашей страны, прежде всего, это тесно связано с тем, насколько эффективно используется интеллектуальный и научно-технический потенциал, созданный в этом государстве» [Мирзиёев, 2021: 237]. Это, в свою очередь, требует повышения интеллекта и IQ людей при проведении широкомасштабных социально-экономических реформ.

Методы и методология

В статье использованы такие методы научного познания, как историчность, логичность, аналогия, систематичность, синтез, индукция, дедукция и сравнительный анализ.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Интеллект-проявляет такие качества психики, как восприятие, восприятие, понимание, проницательность. Интеллект-это способность адаптироваться к окружающей среде, решать умственные задачи.

Из социально-философской литературы известно, что слово «интеллект» в переводе с латыни означает «разум», «мышление». Нам известно, что именно интеллект отличает

человека от других существ. Потому что другие существа воспринимают реальную реальность только через «инстинкт» с биологической точки зрения [Иванова, 2004:179].

С этой точки зрения в условиях нынешней крайне противоречивой глобализации становится важным воспитание гармоничного поколения путем повышения интеллектуального потенциала личности. Важной особенностью интеллектуальной культуры, то есть умение усваивать, совершенствовать религиозные и светские знания, приобретать инновационные знания и развивать интеллектуальную культуру молодежи, обладающую самосознанием, мышлением, профессиональными навыками и компетенциями, является глобальный уровень [Сулейманов, 2022: 690].

Интеллект (лат. intellestus – понимать, знать, интеллект) – относительно устойчивая система умственных действий, операций и способностей человека и некоторых высших животных, определяющая способ познания субъекта [Гуревич, 2007: 281]. Отсюда следует, что познавательность присуща не только человеку, но и некоторым животным, в частности, приматам. Во многих отношениях философы называют интеллект миром рационального мышления. Образы созданного человеком мира принадлежат определенному интеллекту [Шипунова, 2004: 354].

Под интеллектом некоторые исследователи понимают умственную трудовую деятельность человека на разных уровнях, либо как обоснование поведения во вселенной для рационального управления собственной деятельностью, либо как механизм управления Вселенной [Беляева, 1999: 167]. Другие источники также содержат альтернативные мнения о врожденных проявлениях интеллекта. Н.Н.Моисеев отмечает, что интеллект-это прежде всего постановка благородной цели, имеющей гуманистический характер, планирование ресурсов и построение стратегии ее достижения. Человек полностью осознает процесс развития материи посредством высокого интеллекта. При этом создание механизмов самоорганизации важно как один из наиболее эффективных путей дальнейшего развития человеческой цивилизации. Потому что изменения и разработки создают новое «пространство возможностей», которое определяет большое количество организационных форм систем и процессов, которые наблюдаются и изучаются. В частности, хаос и неопределенность по-разному отражают реальный мир в сознании людей, обеспечивая нестабильность их отношения к окружающей среде [Моисеев, 1987: 12]. Интеллект играет важную роль в правильном и рациональном протекании этого процесса.

Современное общественное развитие, взаимодействие человека и техники, соотношение научно – технического прогресса и природы острые и актуальные вопросы воспитания, человеческого общения, проблемы и т.д. Вкратце, все проблемы современной социальной практики оказываются гармонично связанными с исследованием интеллекта [Турдикулов, 2020: 804].

Интеллект-это единство ментальных и эмоциональных образов человека.

С развитием интеллекта у детей раннего возраста развиваются следующие качества:

• способность к адаптации;

• способность учиться;

• способность понимать абстракцию;

• управление реальностью, постановка целей, построение и планирование стратегий достижения целей.

Интеллектуал-представитель умственного труда, человек с высокоразвитым интеллектом и аналитическим мышлением. Конечно, это происходит через когнитивные процессы. Под знаниями мы подразумеваем все, что связано со знаниями, другими словами, весь объем информации, полученной в результате обучения или опыта [CogniFit, 2021].

Знание-компонент интеллекта, представляющий собой совокупность научных, практических данных, понятий об объективном бытии или относящихся к конкретным (научным, культурным, мифическим, нравственным, военным и др.) сферам. Следовательно, интеллект как философская категория имеет широкое содержание. Мы думаем, что во всех сферах общественного бытия интеллект проявляется в той или иной форме. Например, натуралистический интеллект, математический интеллект, логический интеллект и т. д.

Полиморфизм отдельных состояний интеллекта составляет другую группу его значений. Это проявляется в таких психических состояниях, как подозрение, депрессия, вина, радость, возбуждение, вера, уверенность, видение, желание. Подобные состояния часто проявляются в их проявлениях, которые возникают из-за неосознанных, бессознательных или физических факторов, помимо разума. Качества направленности интеллекта проявляются в его предмете, цели, содержании, средствах, формах, условиях и т.д. Интеллект всегда выражается в понимании жизни. В этом контексте необходимо различать направленность интеллекта на «ботинок» и «внешность». Интеллект может быть ориентирован как на Ботанический мир человеческой жизни, так и на его внешний мир. Когда интеллект ориентирован на ботанический мир, он фиксируется в самонаблюдении, самосознании, самоанализе, самоощущении, самооценке, самоконтроле и т. д. Во многих отношениях философы называют интеллект миром рационального мышления. Но Б.Тураев считает, что мышление – это процесс сознания для функционирования [Тураев, 2015: 329].

Конструктивные и деструктивные факторы, влияющие на интеллект человека:

1) Генетический, наследственный фактор. Переход интеллекта от матери подчеркивается учеными-биологами. Следовательно, интеллектуальным женщинам нужно дать больше возможностей.

2) Экология, природная среда, условия **-** это в философии представлено понятием географического детерминизма и доказано Абу Райханом Беруни.

*3) Отрицательно сказывается питание***,** фастфуд, хлебобулочные изделия. А у нас в основном много хлеба. В философии йоги это доказано**.**

4) Ранние браки также негативно сказываются на интеллекте. В мусульманских государствах большинство так и есть.

5) Стресс, депрессия **-** страх, беспокойство.

6) Воспитание. Грубые ошибки в воспитании детей: запугивание, наказание, пренебрежение, избиение.

7) Образовательный процесс. Невозможно дать всем одинаковое образование.

8) Социальная среда. Семья, махалля, общество, образовательные учреждения.

9) Научно-технический прогресс.

10) Виртуальный мир, социальные сети. Обострился аутизм у детей, появилось клиповое мировоззрение и то отрицательно сказалось на культуре чтения.

11) Экономическое и материальное благополучие. Там, где бедность сильна, интеллект падает.

12) Здоровый образ жизни **(**например, японский, китайский).

13) Многодетность. Мусульманские семьи многодетные**.**

14) Гигиена психического труда. Необходима реформа рабочего времени.

15) Отдых, путешествие, релаксация. Это положительно сказывается на интеллекте, важно удешевить поездки для наших граждан. Необходимо развивать внутренний и выездной туризм.

16) Психическое и физическое здоровье. Культурное обращение тела и духа**.**

17) Физическая активность, спорт, фитнес. Экспериментально доказано, что умственная активность пропорционально связана с физической активностью.

18) Мобильность. В подвижном человеке, постоянно ходящем в новые места, меняющемся человеке интеллект становится сильнее.

Деструктивные факторы и социальные пороки, снижающие интеллект нации:

* Кумовство.
* Нацизм.
* Коррупция.
• Бюрократия.
• Низкое качество образования.
• Всегда давать готовые знания.
* Обесценивание интеллектуалов.
* Недостаточная оплата интеллектуального труда.
• Неспециализированное образование.
* Религиозный фанатизм и догматизм.
* Национальный менталитет и традиции.
* Выезд интеллектуалов за границу, трудовая миграция.
* Истребление интеллигенции из-за репрессивной политики.
* Отвращение правителей от науки и просвещения в определенный исторический период.

Специалисты утверждают, что, несмотря на то, что по сути жизнь современного человека стала комфортнее, существуют угрозы его безопасности. Потому что многие конфликтные процессы, происходящие в обществе, вызваны прямым влиянием средств массовой информации, всевозможной электронной информации в сети Интернет [Белл, 2004:788].

Французский философ Жан Бодрийяр, один из крупнейших исследователей медиа-общества, утверждает, что информация, которая входит в нашу жизнь через экран телевизора, компьютера или телефона, на самом деле является потерей реального мира, который теряет свою сущность и ценность. Современные цифровые медиа-платформы превращают человека в совершенно инертного потребителя, оторванного от процессов, происходящих в обществе, и не нуждающегося в реальном общении [Бодрийяр, 1999: 560]. Именно поэтому именно интеллект дает человеку возможность правильно и эффективно использовать огромные объемы такой информации в информационном пространстве.

Выводы и рекомендации

В результате условий, присущих каждому человеку в познании вселенной, формируется некая способность. При этом под интеллектуальными способностями понимаются индивидуальные психические и физические характеристики, которые выражают способность человека к определенной деятельности и субъективные условия его способности выполнять работу. Из наших наблюдений пришли к таким соображениям. Оказывается, что познание, то есть усиление интеллектуальных способностей, также зависит от психо-ментальных и эмоциональных состояний, таких как социальная среда, мотивация, питание, образ жизни, гигиена психического труда, сильная воля, постоянная любознательность, чтение, душевное спокойствие, приподнятость.

Программа когнитивной стимуляции CogniFit была разработана нейробиологами и нейропсихологами для развития и улучшения интеллектуальных, когнитивных способностей. При этом рекомендуются познавательные и творческие, интеллектуальные упражне-

ния, тренинги и различные психологические методы. Мы ссылаемся на некоторые из них и в то же время даем рекомендации практического характера, основанные на наших собственных наблюдениях:

1) снижение уровня стресса, преодоление тревог и страхов: может способствовать улучшению нашего познания. Стресс повышает уровень гормона кортизола, что, в свою очередь, снижает эффективность передачи информации. Глядя на жизнь глазами любви, оптимистичный взгляд позволяет нам быть более творческими в решении проблем, возможно, делая наши познавательные способности более гибкими. Следовательно, когда человек чувствует себя спокойным и счастливым, у него повышаются интеллектуальные способности и познавательные способности, что также нашло свое отражение в философии йоги и исламском учении.

2) в состоянии медитации или внутреннего спокойствия мы также можем улучшить свои интеллектуальные способности. В последние годы увеличилось количество исследований, посвященных влиянию медитации на когнитивные процессы. Медитация, как мы уже говорили, требует концентрации и сознательного внимания, что в значительной степени способствует созданию новых нейронных сетей. Медитация-улучшает внимание, концентрацию, память, исполнительную функцию, скорость обработки информации и общее познание [Gard, Holzel & Lazar, 2014: 89-103]. Например, молитва и поминание являются примерами этого. Аналогичные практические результаты были достигнуты в тибетских буддийских храмах, китайских (Кунфу) школах, на занятиях йогой.

3) *правильное питание*. Диетологи и ученые-медики доказывают, что тип и качество пищи также положительно или отрицательно влияют на интеллектуальные способности. Например, алкоголь, фаст-фуд, полуфабрикаты, готовые блюда влияют на снижение интеллектуальной активности. Напротив, рыба, кофе, какао, шоколад, натуральный, мед, изюм, орехи помогают укрепить интеллектуальные способности, а также сохранить их на всю жизнь.

4) *гигиена психического труда*. Научная, психо-интеллектуальная деятельность в этом познание участие в определенных нормах и существовании норм помогло поддерживать когнитивные способности человека в гармонии. Проведение исследования зависит от состояния мозга, органа мышления, и ритмов активности. В свою очередь, уровень активности мозга определяется рядом факторов. Ведущую роль в этом играют ритмы сна и бодрствования. То есть 3/24. Для улучшения интеллектуальных способностей в сутки необходимо 8 часов работы, 8 часов сна и 8 часов отдыха. Англия перешла на 4-дневный рабочий день. В развитых странах 5-дневный рабочий день, а у нас 6-дневный, снова в воскресенье, или мероприятие, или работа. Рациональная организация труда, питания, физкультуры, здоровый сон и отдых дают мозгу, в том числе и организму, полноценные энергетические возможности, силы.

5) физическая активность и обучение. Физическая активность и обучение также улучшают познавательные способности. Например, фитнес, 45-минутная прогулка три раза в неделю может помочь улучшить память и мышление. Особенно медленная прогулка пешком, в процессе прогулки у человека появляется возможность сплотиться над проблемой. Не зря в лицее Аристотеля, прогуливаясь по саду, проводились философские дискуссии, занятия.

Анализ показывает, что для улучшения интеллектуальных способностей и глубокого мышления важны психическое и физическое здоровье, гармония психической и физической гигиены труда, социальная среда. Итак, основная причина, по которой от наших прошлых предков выросли ученые, инженеры и мыслители, заключается в том, что они уже в свое время знали такие интеллектуальные, познавательные упражнения

Практические предложения и рекомендации по повышению интеллекта:

1) ментальная арифметика и интеллектуальность на этапе дошкольного образования важно включить игры;

2) переход от предоставления готовых знаний в учебных заведениях к проблемному обучению;

3) после 5 класса необходимо определить уровень IQ и систематически переходить к специализированному обучению;

4) в процессе воспитания детям должна быть предоставлена свобода и право выбора;

5) инцест и ранний брак должны быть прекращены;

6) на всех этапах обучения следует включать науку логики и философии, которая учит творческому, логическому и критическому мышлению;

7) рациональное питание (за счет увеличения в рационе рыбной продукции) и внедрение здорового образа жизни;

8) необходимо сократить количество автомобилей и приучить людей ходить пешком, как в Китае.

Литература:

Мирзиеев, Ш.М. (2021). Новая стратегия Узбекистана. – Ташкент: “Узбекистан”, - Б.237.

Иванова, В.П. (2004). Понимание научного текста как фактор формирования интеллектуальной культуры студентов : диссертация ... кандидата психологических наук. - Бишкек, - С 179.

Сулейманов, Г. (2022). Влияние объективных и субъективных факторов на формирование интеллектуальной культуры молодежи // science and Innovation International Scientific Journal /3. – B. 690.

Гуревич, П.С. (2007). Интеллект // Гуревич П.С. Психологический словарь. М., - С. 281-283.

Шипунова, О.Д. (2004). Интеллект и субъективность: социально-философский анализ. Диссертация доктора философских наук. –Санкт-Петербург, – С. 354.

Беляева, М.И. (1999). Интелеллектуальный синтез в структуре воображения: диссертация..... кандидата философских наук. – Москва, – С.167.

Моисеев, Н.Н. (1987). Алгоритмы развития. Журнал “Экология и жизнь”. Москва (Академические чтения). С.12-14.

Турдикулов, У.А. (2020). Взаимосвязь интеллекта и творчества // Academic research in educational sciences. Scientific Journal Impact Factor (SJIF) 4. – P. 804.

CogniFit // https://www.cognifit.com. Cognition. [дата обращения: 18.07.2021.

Тураев, Б.О. (2015). Проблемы онтологии, гносеологии, логики и философии науки. Избранные работы: Том I. Издательство узмк, Б. 376.

Bell, D. (2004). Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования [Future post-industrial society. Experience of social forecasting]. Moscow, Academia Publ., 788 p.

Toffler, E. (2008). *Шок будущего (Future Shock) 1970* [Future Shock, 1970]. Moscow, *AST* Publ.,– P. 560.

Baudrillard, J. (1999). [Requiem for the Media]. In: *Поэтика и политика: Альманах Росиско.-французских. Центр социологии и философии Института социологии РАН* [Poetics and Politics: the Almanac of Russ.-Franc. Centre of Sociology and Philosophy at the Institute of Sociology]. Moscow, Institute of Experimental Sociology Publ., St. Petersburg, *Aleteĭya* Publ., 1999. -pp. 193–226.

Gard, T., Holzel, BK., Lazar, S.W. (2014). The potential effects of meditation age-related cognitive decline: a systematic review. Ann New York Academy Science // – pp. 89-103.

МЕХАНИЗМЫ ФОРМИРОВАНИЯ СИНЕРГЕТИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ (социально-философский анализ)

Махбуба Хотамбековна ЭРГАШЕВА
Самаркандский государственный университет имени Шарафа Рашидова,
доктор философских наук (DSc),
доцент профессор кафедры Философии и национальной идеи
Узбекистан, САМАРКАНД
ORCID: 0009-0008-4499-7443
maxbubaergasheva84@gmail.com

Аннотация

В статье анализируется современный образовательный процесс как синергетическая система. Образовательный процесс как синергетическая система может быть объектом исследования синергетической методологии. Для этого необходимо будет отметить образовательный процесс как систему, воплощающую в себе все синергетические принципы. На данный момент в этой статье будет рассмотрен вопрос синергетического образования и согласованности социальной инфраструктуры. Методология синергетики определяет свой объект изучения как имеющий маспецифические аспекты, такие как открытость, сложность, разнообразие, целостность, дисбаланс. Синергетическая методология обладает потенциалом показать такие аспекты образовательной системы, как открытость, сложность, дисбаланс, беспорядок, беспомощность, среди многих объектов, которые мы изучаем сегодня. Поэтому мы считаем, что важно, чтобы образовательный процесс анализировался синергетически.

Ключевые слова: синергетика, методология, образовательный процесс, современное образование, порядок, хаос, флуктуация, бифуркация, синергетическая система, корпоративность, сотрудничество, открытость, интеграция, самоорганизация.

MECHANISMS OF FORMATION OF A SYNERGETIC EDUCATION SYSTEM (Socio-philosophical analysis)

Mahbuba Khotambekovna ERGASHEVA
Samarkand State University named after Sharaf Rashidov,
Doctor of Philosophy (DSc),
Associate Professor, Department of Philosophy and National Idea
Uzbekistan, SAMARKAND
ORCID: 0009-0008-4499-7443
maxbubaergasheva84@gmail.com

SUMMARY

the article analyzes the modern educational process as a synergistic system. The educational process as a synergistic system can be the object of research of the synergistic methodology. To do this, it will be necessary to note the educational process as a system that embodies all synergistic principles. At this point, this article will cover the issue of synergistic education and the coherence of social infrastructures. The synergetics methodology defines its object of study as having specific aspects, such as openness, complexity, diversity, integrity, imbalance. Synergistic methodology has the potential to show aspects of the educational system, such as openness, complexity, imbalance, disorder, helplessness, among the many objects that we study today. Therefore, we believe that it is important that the educational process is synergistically analyzed.

Key words: synergetics, methodology, educational process, modern education, Order, Chaos, fluctuasia, bifurcation, synergetic system, cooperation, openness, integration, self-organization.

ВВЕДЕНИЕ

Глядя на развитие человечества, какая бы страна ни достигла сегодня высокого уровня экономического развития, главным фактором в этом определяется правильность реформы образования. Сегодня, ориентируясь на стратегию развития стран, добившихся лидерства в экономическом отношении среди стран мира, мы уверены, что во всех них экономика тесно связана с развитием науки и образования. То есть образование развитых стран в основном ориентировано на развитие экономики.

Экономическое развитие с развитием науки считается, что развитие науки напрямую зависит от эффективного образования и рационально предоставляемых знаний. Рациональное познание осуществляется во всех отношениях только через образовательный процесс. Внимание к образованию занимало важное место в обществе во все времена. Исторически известно, что даже вспыльчивое пренебрежение к образованию приносит уроки, вкус которых сохранится на несколько сотен лет. Стоит отметить, что развитие, прогресс, процветание, мир, умиротворение, благословения, необходимые всему человечеству для счастливой жизни, зависят от прогресса в области образования. Упадок образования - это упадок страны, общества, человечества.

В связи с этим сегодня, в то самое время, когда различные общечеловеческие проблемы угрожают национальной и международной безопасности, совершенствование и реформирование национальной системы образования, которая может стать основой для нового этапа развития, направляющего людей к добру, становятся системными исследованиями образовательных проблем на основе нелинейного подхода. важен практический аспект в формировании идеологического иммунитета. В этом смысле всестороннее углубленное изучение национальных корней духовно-нравственного воспитания, его синергетический анализ с точки зрения идеи современной и национальной образовательной системы сохраняет необходимость широкой организации исследовательской работы в этой области.

Материалы и методы

От зарубежных ученых в освещении возможностей методологии синергетики. Хакен, И.Пригожин, И.Стенгерс [Пригожин & Стенгерс, 2003: 240]. Заслуживают внимания заслуги Берталанфи. Также К.М.Мэтьюз, М.С.Уайт и Р.Г.Лонг [Мэтьюз, Уайт & Лонг, 1999: 52] о возможностях использования синергетики в области социального знания, Дж.Л.Джонсон и Б.К.Бертон [Джонсон & Бертон, 1994: 320], рекомендуя применение теории хаоса к социально-экономическим процессам. Сфера зарубежных научных исследований в области синергетики очень широка. Мы сосредоточились в основном на исследованиях, проводимых в рамках образовательной и синергетической методологии. К вопросу о синергетическом подходе к образовательному процессу в СНГ М.А.Данилов [Данилов, 2008: 149], Л.Я.Зорина [Зорина, 1980: 128], Е.Г.Пугачева [Пугачева, 1998: 41-45], В.Г.Виненко [Виненко, 1999: 73-79], В.П.Бранский [Бранский, 2000: 112-129] наблюдали в своих исследованиях. Князева и Курдюмов, размышляя о синергетическом подходе к образовательному процессу, пропагандируют необходимость синергетического анализа образовательной и воспитательной системы, дающей синергетические знания учащимся и курсанткам [Князева & Курдюмов, 2002: 414]. В.Г.Буданов предлагает эффективное использование принципов синергетической методологии в образовании и науке, с сильным акцентом на проблемы синергетического моделирования в гуманитарной сфере, его этапы и связь с практической философией

[Буданов, 2008: 230.]. Б.А.Мукушев пытается доказать, что использование синергетических методологических идей в системе образования играет важную роль в проектировании содержания науки, модернизации образования, реализации интеграционных идей, педагогическом инструменте развития личности и формирования синергетического стиля мышления [Мукушев, 2008:105-122]. Ученые и исследователя Узбекистана также занимаются научными исследованиями по теоретическим и методологическим проблемам синергетики. В частности, О.Ф.Файзуллаев, М.Н.Абдуллаева, Б.Р.Каримов, Б.О.Тураев [Тураев, 2022: 400], Н.А.Шермухаммедова, Ш.С.Кушаков, З.Р.Кадырова, Г.Г.Гаффарова, М.К.Ниязимбетов, Д.М.Бозаров [Бозаров, 2010:152], Г.С.Султанова провели эффективное исследование на эту тему. Е.О.Кувандиков [Кувандиков, 2007: 126]. Исследование, проведенное фондом "Основы и перспективы педагогической синергетики", синергетического подхода к управлению системой образования, имеет значительное научное значение. В нашей стране также было проведено несколько исследований, обобщающих образовательные и философские дисциплины. В частности, К.Дж.Туленовой по вопросам образования и инновационного мышления, Р.Дж.Ишмухамедова и М.А.Юлдашевой по совершенствованию инновационного, педагогического, философского мышления в образовании и воспитательной работе, Н.Шермухамедовой и Р.Худойберганова [Шермухамедова & Худойберганов, 2018: 260] по вопросу образовательных проблем и философского анализа образования Р.Д.Юлдашева [Юлдашев, 2020: 172] провел важные исследования, раскрывающие образовательные проблемы, роль и значение философских знаний в образовательном процессе, онтологическую и эпистемологическую сущность философии образования и формирование целостного подхода к образованию. инновационная личность в образовании.

В нашей исследовательской работе раскрывается синергетическая система образования и ее возможности в развитии образования, в образовательном процессе.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Мы считаем, что синергетическая система образования имеет первостепенное значение для повышения качества и эффективности образования, обеспечивая при этом разнообразие образовательного процесса. Глава 2 закона Республики Узбекистан "Об образовании" называется "Система образования, виды и формы", согласно статье 6 этой главы, система образования охватывает следующую часть (элемент:

"- государственные образовательные стандарты, государственные образовательные требования, учебные планы и методические рекомендации;

- образовательные организации, реализующие государственные образовательные стандарты, государственные образовательные требования и учебные программы;

- организации, которые проводят оценку качества образования;

- научно-педагогические учреждения, выполняющие исследовательскую работу, необходимую для обеспечения функционирования и развития системы образования;

- включает органы государственного управления в сфере образования, а также подчиненные им организации" [24.09.2020., 20.03.637/1313].

Образование - это непрерывный процесс. Образовательная система - это целостная сложная система, состоящая из суммы нескольких частей (элементов), взаимосвязанных и дополняющих друг друга, функция каждой части в этой системе важна для выполнения функции всей системы.

Принципы методологии синергетики играют важную роль в разработке методов понимания и развития индивидуальных способностей и творческой активности обучающегося в образовательном процессе. "Синергетическая теория, или теория самоорганизации, представляется сегодня одним из наиболее популярных и многообещающих междисцип-

линарных подходов" [Мукушев, 2008:107]. На данном этапе стоит отметить, что каждый методологический подход считается важным для своего времени и может меняться с течением времени. По мере продолжения прогресса не будет абсолютных, застойных, неизменных методологических взглядов. Улучшается и меняется с точки зрения периода.

Образовательный процесс состоит из суммы частей, которые развиваются совместно, движутся сообща и функционируют ради успеха единой системы, ради целостности. Сегодня разработка необходимых реформ для рациональной реализации функции каждой части, составляющей образовательный процесс, играет важную роль в формировании синергетической образовательной системы.

Что такое синергетическая система образования?

На наш взгляд, синергетическая образовательная система - это открытая, несбалансированная, нелинейная система, развивающаяся на основе согласованной деятельности нескольких фрагментов (частей) в образовательной системе, обладающая свойством пролиферативности•, то есть в системе возникают новые элементы, которые способны самоорганизоваться. Формирование синергетической системы образования играет важную роль в предложении нескольких решений одной проблемы в системе, указывая на возможность выбора при наличии нескольких методов и путей. Особенно сегодня, формирование синергетической системы образования, в то время, когда в нашей стране уделяется большое внимание образовательным реформам, обладает большим потенциалом для коренного изменения образовательного процесса и адаптации традиционных образовательных моделей к современным образовательным моделям создания наиболее оптимальной системы образования.

Б.А.Мукушев, размышляя на тему синергетики в системе образования, утверждает: выживание и дальнейшее развитие современного высшего и среднего образования зависит от роста профессиональной компетентности преподавателя в психолого-педагогическом и методологическом плане. С точки зрения синергетики, активным началом в педагогической системе является принцип "учитель – ученик". Иерархию педагогической системы образуют специальные подсистемы. Эти подсистемы должны характеризоваться всеми вышеперечисленными условиями - открытостью, свободным обменом информацией, диалогизмом, свободой самовыражения, способностью команды к самоконтролю и т.д. [Мукушев, 2008:111]. На наш взгляд, активным принципом в педагогической системе является принцип "учитель – ученик – среда". Этот принцип и есть "система образовательной синергетики". Среда включает в себя современную образовательную модель (сложный процесс), оснащение IT-технологиями, информационную систему и т.д. Можно вводить вопросы. Следовательно, без окружающей среды (включая информационное поле) сам учитель – ученик не может быть синергетической системой. Благодаря формированию современной среды и синергетической образовательной системы в процессе современного образования основной акцент делается на всестороннем развитии личности ученика и преподавателя в центре образования [Эргашева, 2021: 44-46].

В синергетическом образовании можно говорить о категории открытости как главном условии развития. То есть об этом говорится в том смысле, что она открыта для инноваций, реформ, новаторства.

Благодаря формированию синергетической образовательной системы в современном образовательном процессе основной акцент делается на всестороннем творческом развитии личности учащегося и ученицы, которые находятся в центре образования. Благодаря нетрадиционным методам обучения у студента формируется свободное мышление, творческие способности, умение находить свое место в коллективе, самооценка, контроль, постоянная работа над собой. Образование - это такая сложная синергетическая система, в которой

невозможно внедрить какой-либо один фиксированный метод или технологию. Причина в том, что образование - это процесс, который развивается с разным уровнем психологического принятия разными людьми, основанный на разных возрастных показателях. К этому следует подходить на каждом этапе обучения, в рамках каждой дисциплины, даже исходя из индивидуального состояния каждого учащегося, в результате чего достигается эффективность. Например, ориентируясь на китайскую систему образования, начиная со стадии дошкольного образования, для каждого педагога разрабатывается отдельная программа. Как мы знаем, личность каждого человека обладает своей собственной, отдельной, неподражаемой индивидуальной целостностью, и определенный уровень ее знания и принятия также приобретает уникальную, неповторимую сущность. Поэтому мы считаем, что эффективность образовательного процесса может быть достигнута с учетом индивидуальных качеств и особенностей каждого человека, его собственных способностей и уровней. Сегодня естественно, что созданные в Узбекистане специализированные школы, президентские школы состоят именно из небольшого количества небольших групп (12 человек), что дает возможность работать с каждым получателем образования. Такого рода реформы - всего лишь пример синергетической системы образования.

Образование, по своей сути, как динамичная система, прогрессивно развивается под влиянием множества противоположных мыслей, взглядов, идей. А.А. Пугачева отметила: "С одной стороны, образование имеет механизм преемственности, заложенный в духе многовековых традиций, с другой стороны, оно должно следовать ритму изменений, происходящих в окружающем мире. С одной стороны, существует строгая системная (детерминированная) система, а с другой стороны, предпринимается множество попыток осуществить образовательные реформы" [Пугачева, 1998: 41]. Поэтому в ходе реформ в современном образовании традиционализм также должен приниматься во внимание. Полное обновление может оказаться недостаточным. Потому что в системе образования принятие каждой поступающей инновации - это сложный процесс, который занимает определенное количество времени. Эффективный результат может быть достигнут, если современные реформы в образовании будут проводиться в гармонии с традициями. Например, в образовании в рамках конкретного учебного процесса также есть такие предметы, при объяснении которых могут работать более традиционные методы, чем нетрадиционные образовательные технологии. Особенно в теоретических науках, преподаватели лекций часто отдают предпочтение традиционализму, чтобы слушатели лекционных занятий могли получить глубокое понимание. Одной из методик, также признанных в системе образования развитых стран мира, является "Смешанное обучение" (методология "смешанного преподавания"), которая способствует гармонизации современности и традиций в образовании и его эффективности.

На наш взгляд, именно в таком порядке следует подходить к реализации сегодняшних образовательных реформ, в которых многовековой традиционализм, также бесспорно, проникает в современность с точки зрения диалектического отрицания. В этом процессе современные образовательные реформы гармонизируются с национальным образованием. При этом следует учитывать специфику образа жизни, материальный и духовный потенциал каждого народа, уровень ментальности, интеллектуальности. Результат этого сложного процесса может проявиться не сразу, а спустя годы. Именно поэтому мы можем сказать, что образование - это сложная, иерархическая, динамичная, нелинейная, несбалансированная синергетическая система.

- ✓ Формирование синергетической системы образования может проявляться в следующих ситуациях:
- ✓ Прежде всего, во взаимодействии субъектов образовательного процесса; при этом должна формироваться рациональная атмосфера сотрудничества в реальном смысле

этого слова между образовательными, воспитывающими и заинтересованными сторонами (родителями, государством и самоуправлением).

- ✓ Наблюдается взаимный обмен веществом, энергией и информацией между системой и внешней средой; при этом образовательная система, как постоянно открытая система, получает различные инновации из внешней среды и представляет идеи и теории, сформированные на основе нового подхода к внешней среде.
- ✓ Каждая часть, составляющая систему, действует сообща для обеспечения целостности системы в данный момент; то есть деятельность каждой части снизу доверху, составляющей образовательную систему, отвечает за эффективный результат всей образовательной системы.
- ✓ В системе постоянно рассматриваются различные пути развития, становится доступной возможность выбора, отбираются наиболее оптимальные варианты; при этом эффективно используются возможности дивергентного мышления.
- ✓ Когда проводятся реформы, между порядком и хаосом формируется здоровая конкурентная среда, опирающаяся на функцию фактора притяжения (перспективная образовательная система, квалифицированные преподаватели, современные конкурентоспособные образовательные учреждения), чтобы прийти к рациональному решению;
- ✓ Процесс самоорганизации проявляется в системе;
- ✓ Как сложная система, процесс образования развивается в нелинейном, хаотическом колебательном состоянии;
- ✓ Реформа, проведенная сегодня, или полученные знания станут основой для прогноза завтрашнего дня.

Нам кажется, что внедрение синергетической системы образования в образовательный процесс приводит к следующему результату и эффективности:

✓ Это приводит к формированию синергетического образа мышления у педагога и воспитательницы, то есть к нелинейному образу мышления из линейного мышления;

✓ При возникновении проблем в процессе обучения рекомендуется искать многовариантные решения;

✓ По отношению к окружающей среде, Вселенной, часы формируют новый синергетический взгляд;

✓ По отношению к каждому ученику этот момент приводит к восприятию индивида как обладателя интеллекта;

✓ Постоянно обогащая содержание образования инновациями;

✓ Осуществление любых образовательных реформ формирует естественное восприятие текущего момента;

✓ Субъектам образовательного процесса предлагается постоянно работать над собой и занимать важное место в самоорганизации;

✓ В нем разрабатываются теоретические и практические рекомендации, которые могут помочь внедрить современные образовательные технологии, методы и инновационные инструменты на основе быстрого и логически удобного подхода.

Образование - это сложная синергетическая система самоорганизации, состоящая из большого количества элементов. Она открыта и неуравновешенна. В сфере образования можно наблюдать нестабильность, и для достижения определенной стабильности проводятся реформы. Нестабильность в определенный момент в образовании формирует основу для формирования качественно нового этапа в системе. То есть нестабильное состояние в системе образования - это, на наш взгляд, не кризис образования, а начало пути от одного состояния к новому. Например, в контексте пандемии, которая поставила человечество перед

лицом новой проблемы во всем мире, было сформировано несколько платформ "онлайн-образования", в рамках которых как преподавателям, так и воспитательницам рекомендовалась другая платформа, без необходимости осваивать одну из них. Средства организации онлайн-занятий “Moddle”, “Hemis”, “Google claasroom”, «Zoom”, “Google meet” и т.д., на наш взгляд, на начальном этапе привели к определенному уровню нестабильности во всей образовательной системе. Но образовательный процесс не прекратился, а, наоборот, улучшился от таких проблем более свежим образом, на основе новых-новеньких идей.

Применение синергетических законов в образовательном процессе - естественный процесс, только по сей день этот процесс не был признан практикой синергетических законов. На сегодняшний день мы считаем, что формирование синергетической системы образования в связи с необходимостью широкого использования возможностей синергетической методологии также играет важную роль в контроле качества образовательного процесса.

Итак, как мы уже видели, важно оценивать качество образования, внедрять синергетическую систему образования для повышения эффективности образовательного процесса.

"Синергетическая система образования охватывает следующие вопросы:

- синергетическое мышление;
- синергетическое обучение;
- синергетическое понимание и объяснение;
- формирование синергетических образовательных концепций;
- формирование синергетического образа мышления;
- обучение поиску синергетического решения проблемы;
- разъяснение целей и задач синергетического образования;
- практическое использование синергетических законов образования" [Эргашева, 2022: СИ-1].

Синергетическое мышление - это предоставление свободы мысли. Синергетическое мышление означает не устанавливать ограничений на рассматриваемый объект, мыслить независимо по своему желанию и приходить к нескольким выводам. Представители научного творчества, искусства, литературы, в частности, могут добиться огромного успеха благодаря синергетическому мышлению. В проблему вводится синергетическое мышление, которое позволяет проявить воображение и свободный подход по желанию.

При синергетическом обучении изучаемый предмет или объект рассматривается с разных точек зрения, на основе различных подходов. Например, в синергетическом исследовании современной образовательной системы оно присваивается ей (образовательной системе) не только с педогогической или психологической (односторонней) точки зрения, но и с философской, исторической, политической, национальной, религиозной и т.д. рассматривается как объект (многостороннего) исследования территорий. В конце концов, каждое из этих направлений может проводить различное исследование системы образования на основе своего подхода.

Синергетическое понимание и объяснение могут быть использованы в качестве примера понимания и объяснения с помощью нетрадиционных методов в процессе обучения. Потому что интерактивные методы служат для постоянной работы над собой как преподавателя, так и воспитательницы, для быстрого прихода к определенным выводам при решении каких-либо задач, для формирования умения вносить несколько предложений по решению проблем.

"Для того чтобы успешно применять идеи синергетики в образовании, необходимо сформировать у учащихся систему знаний из теории самоорганизации, явления и понятия в

учебном материале имеют синергетический состав" [Мукушев, 2008: 117]. Также современный образовательный процесс требует формирования образовательной среды, способной привить идеи самоорганизации в этой динамично развивающейся, непроизводительной системе. Однако нельзя не признать сильного влияния образования на процесс самоорганизации. Кроме того, "идеи самоорганизации могут быть воплощены в школьных курсах естествознания и, осторожно, в гуманитарных науках, например, в интегральном курсе для старших классов. В то же время нет необходимости включать отдельные темы в теорию самоорганизации. В большинстве случаев предпочтительнее сосредоточиться на смещении внимания при объяснении вопросов программирования классической науки" [Зорина, 1996:105-109]. Однако в синергетической методологии методологические проблемы постнеклассической науки решаются эвристически.

Выводы:

Во-первых, образование - это синергетическая система. Образовательная система может быть объектом изучения синергетической методологии как открытая, несбалансированная, подверженная внутренним и внешним колебаниям, нелинейная, хаотичная, самоорганизующаяся, диссипативная система.

Во-вторых, в системе образования действуют синергетические законы (открытость, беспомощность, дисбаланс, порядок и беспорядок, самоорганизация). Тот факт, что сегодня современное образование исследуется как синергетическая система, анализируется с помощью синергетических методов, важен для решения многих проблем в образовании.

В-третьих, сегодня формирование современного образовательного процесса на основе синергетических законов является требованием времени, которое может стать основой для перехода к новому этапу в системе образования. Внедрение синергетической системы образования эффективно, поскольку предлагает несколько решений многих проблем в сфере образования.

В-четвертых, формирование синергетической системы образования служит подходу, использующему новые методы контроля качества и повышения эффективности образовательного процесса. Система синергетического образования приводит к формированию нового мировоззрения, решению логического, критического, синергетического образа мышления.

В-пятых, благодаря системе синергетического образования формируются более требовательные современные кадры, самоорганизующиеся, неустанно работающие над собой, способные дать адекватную оценку собственной работе.

Литература:

Закон Республики Узбекистан "Об образовании" (2020). (Национальная база законодательных данных. 24.09.2020.,03/20/637/1313).

Бранский, В.П. (2000). Теоретические основания социальной синергетики // Вопросы философии. № 4. – С. 112-129.

Базаров, Д.М. (2010). Парадигма синергетики. - Ташкент.: Мышление, С.152.

Виненко, В.Г. (1999). Последипломное образование педагога в свете постнеклассической науки // Педагогика. № 3. С. 73–79.

Буданов, В.Г. (2008). Методология синергетики в постнеклассической науке и в образовании. – Москва.: URSS, С.230.

Данилов, Ю.А. (2008). Синергетика – наука о самоорганизации / Прекрасный мир науки. – Москва.: Прогресс-Традиция. С.149.

Johnson, J.L., Burton B.K. (1994). Chaos and complexity theory for management: Caveat emptor // Journal of Management Inquiry. vol 37. - №1. - P.320.

Зорина, Л.Я. (1980). Дидактические основы формирования системности знаний старшеклассников. – Москва.: Педагогика. С. 128;

Зорина, Л.Я. (1996). Отражение идей самоорганизации в содержании образования // Педагогика. № 4. С.105–109.

Князева, Е. Н., Курдюмов, С. П. (2002). Основания синергетики. – Москва.: Алетея. С.414.

Кувандиков, Е.О. (2007). Основы педагогической синергетики. - Самарканд: СамДУ. С. 126.

Mathews, K.M., White, M.C., Long, R.G. (1999). Why study the complexity sciences in the social sciences // Human relations, 52 (4). https://link.springer.com/article/10.1023/A:1016957424329.

Мукушев., Б.А. (2008). Синергетика в системе образования // Образование и наука. № 3 (51). С.105-122.

Пригожин, И., Стенгерс, И. (2003). Время. Хаос. Квант. К решению парадокса времени. – Москва.: Прогресс. С. 240.

Пугачева, Е.Г. (1998). Синергетический подход к системе высшего образования // Высшее образование в России. № 2 – С.41–45.

Тураев, Б.О. и др. (2022). Синергетика 2: теория и практика. - Ташкент.: ФАНЗИЯ. С. 400.

Шермухамедова, Н.А., Худойберганов, Р. (2018). Философия образования. Ташкент.: Таки, 2018. С. 260.

Эргашева, М.Х. (2022). Образовательный прогресс: синергетический анализ. - Самарканд: Изд-во Самаркандского государственного института иностранных языков. С. 27.

Эргашева, М.Х. (2022). Современное образование как синергетическая система //ФИЛОСОФИЯ И ЖИЗНЬ МЕЖДУНАРОДНЫЙ ЖУРНАЛ. – №. SI-1.

Ergasheva, M. K. (2021). Synergistic analysis of education //Наука, образование, теория, практика: новые подходы и актуальные исследования. С. 44-46.

Юлдашев, Р.Д. (2020). Философия образования является теоретико-концептуальной основой развития образовательного процесса. - Ташкент. С. 172.

ЯЗЫК И ИГРА МЫШЛЕНИЯ КАК КОНЦЕПТУАЛЬНАЯ ОСНОВА ИННОВАЦИОННОГО МЫШЛЕНИЯ

Шоира Тошмуродовна КУБАЕВА
Самаркандский филиал Ташкентского университета информационных технологий
по имени Мухаммада аль-Хорезми,
доцент кафедры гуманитарных и социально-экономических наук
доктор философии (PhD) по философии,
Узбекистан, САМАРКАНД
shoiratoshmurodovna81@mail.ru

Аннотация

Данная статья посвящена феномену игры, который считается древнейшим феноменом деятельности культуры человеческого общества, и его конструктивным качествам, связанным с мышлением и языком. В статье подчеркивается тот факт, что игровые "действия" языка и форм мышления приводят к креативности и изобретательности, а также к возникновению инновационного мышления на основе таких качеств игры. Механизм возникновения языковой игры, которая считается лингвистическим феноменом, был философски проанализирован.

Ключевые слова: язык, мышление, инновация, игра, инновационное мышление, языковая игра, умственная деятельность, интеллектуальная игра.

LANGUAGE AND THINKING GAME AS A CONCEPTUAL BASIS OF INNOVATIVE THINKING

Shoira Toshmurodovna KUBAEVA
Samarkand branch of Tashkent University of Information Technologies
named after Muhammad al-Khwarizmi,
Associate Professor of the Department of Humanities and Socio-Economic Sciences
Doctor of Philosophy (PhD) in Philosophy,
Uzbekistan, SAMARKAND
shoiratoshmurodovna81@mail.ru

SUMMARY

This article is devoted to the phenomenon of play, which is considered the oldest phenomenon of cultural activity in human society, and its constructive qualities associated with thinking and language. The article emphasizes the fact that the game "actions" of language and forms of thinking lead to creativity and ingenuity, as well as the emergence of innovative thinking based on such qualities of the game. The mechanism of the emergence of a language game, which is considered a linguistic phenomenon, has been analyzed philosophically.

Key words: language, thinking, innovation, game, innovative thinking, language game, mental activity, intellectual game.

ВВЕДЕНИЕ

Актуальность темы: Глобальные изменения, происходящие в мире, привели к формированию игровых моделей, онтологических основ виртуального мира, которые в контексте компьютерной революции лежат в основе нетрадиционного мышления в человеческом мышлении. Ряд изменений, происходящих в современном обществе, в частности, вносят качественные изменения в феномен дорожных карт деятельности на местах, удаленного виртуального общения, деятельности "электронного правительства", новых социальных ролей (имиджмейкер, модератор). В таких условиях использование игровой рациональности как эффективного процесса мышления актуально для исследования развития человека, общества и цивилизации, некоторых ее качеств на основе концепций и принципов игровой модели и теории, из которых следует, что многофункциональная сущность игрового феномена и важность творческой продуктивности.

В мировой системе философских исследований исследование взаимосвязи игры и мышления, специальное изучение их интеллектуально-творческих аспектов имеет научно-практическое и теоретическое значение. Сочетание и игра значений в инновациях, языке и мышлении, проявляющаяся в процессе игры, их трансформация серьезно изучаются в современных социально-гуманитарных науках. Инновации, язык, игра и трансформация смыслов в мышлении, которые семантически проявляются в творческих и интеллектуальных играх, становятся предметом серьезных исследований в современной философии и социально-гуманитарных науках. Осуществление современного философско-научного исследования феномена игры на основе методологии инновационного мышления дает возможность раскрыть игровые качества инновационно-интеллектуальной деятельности.

Реализация масштабных реформ в Узбекистане требует формирования инновационного подхода и образа мышления во всех сферах. Теория игр применительно к разработке инновационных идей и подходов, которые становятся основным видом деятельности в процессе реализации подобных задач, концептуальные модели, связанные с ней, служат теоретической и методологической основой. Поэтому в философии важное теоретическое и практическое значение имеет раскрытие содержания феномена игры, игровых качеств языка и мышления, содержания их взаимной творческой связи.

Методы и методология

В статье используются такие методы научного познания, как критико-рефлексивный анализ, объективность, системный подход, абстрагирование, анализ и синтез, историчность и логичность.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

В философии и науке XXI века связь между идеей игры, сущностью и типологией игры, игрой и мышлением становится предметом серьезных онтологических, эпистемологических и конкретно-научных полевых исследований.

Игра - это проявление универсальной человеческой активности, включая существ более высокого типа. Независимо от того, каким видом деятельности занимается человек, все они могут быть привлечены к игре. Посредством игры человек осознает, усваивает себя и действительность, имитирует природные, личностные и социальные явления, играет ту или иную роль. Инновационное мышление - это также вид интеллектуальной деятельности, который может быть привлечен к игровому фронту.

Есть два аспекта, которые связывают инновационное мышление и игру друг с другом:

1. Проявление игровых процессов в инновационном мышлении, то есть возникновение специфической (где-то детерминированной, где-то хаотичной, в виде виртуальной) игры смыслово-образных игр, образов и картинок, возникающих в мышлении;

2. Создание и использование интеллектуальных игр, формирующих инновационное мышление.

Таким образом, мы видим, что концепция инновационного мышления имеет возможность обогатиться теорией игр, ее основными понятиями и идеями. В основе этой эпистемологической возможности лежит существование игры или сходной с ней черты как в процессах мышления, так и в языковой коммуникации. Язык - это средство общения людей друг с другом и непосредственное выражение мыслей. Когда люди не обмениваются идеями, они вообще не могут производить необходимые материальные блага, они не могут вместе бороться с силами природы. А обмен идеями может выйти на поверхность только с помощью языка. Язык - это форма бытия мысли, а мышление - это содержание языка. [Туленов & Гафуров, 1997:173].

Изучая лингвистические и семантические особенности языка, важнейшим проявлением западной философии является разработанная Л.Витгенштейном в середине прошлого века концепция языковой игры. Мышление, в частности, идея интеллектуально- смысловой игры, присущая инновационному мышлению, во многом основана на концепции, разработанной этим философом.

В инновационном мышлении проявление игры находит свое выражение в различных формах и моделях. Изучение связи инновационного мышления с игрой, проявления инновационного мышления в игровых технологиях, совершенствующихся в условиях современных информационных и компьютерных революций, исследование его научной, эвристической и практической эффективности является актуальным вопросом в философии и науке. Еще один аспект заключается в том, что концепция инновационного мышления сегодня является научным направлением, которое не достигло уровня усовершенствованной теории. На наш взгляд, важной перспективной стороной данного направления является изучение инновационного мышления на основе концепций теории игр и, таким образом, исследование игровых свойств креативного мышления.

В психологической основе новаторского мышления лежит произвольная ассоциация образов, значений и суждений, их семантическое влияние друг на друга, в результате чего образуются новые образы и представления в рамках правил, законов языка и мышления [Кушаков, 2016: 32]. Исходя из этой точки зрения, есть основания полагать, что в инновационном мышлении существует феномен (или состояние) интеллектуальной игры.

В результате исследований, основанных на концептуально-методологических подходах и средствах неоклассической философии, была создана концепция языковой игры. Установлено, что феномен языковой игры имеет большое значение при изучении языка, изучении нормативных правил, позволяющих осуществлять языковое общение.

Поскольку языковая игра - это, прежде всего, интерсубъективная коммуникация (межличностное общение), на первый план выходят исследования роли и значения лингвистических и образно-семантических игр, которые проявляются в сферах взаимодействия языка и мышления. Изучение этой проблемы открывает путь для исследования взаимосвязи между языковой игрой и инновационным мышлением.

Идея феномена интеллектуальной игры, в свою очередь, вытекает из рассуждений, выраженных в синтезе понятий языковой игры и игры мысли. Язык и мышление, с другой стороны, являются пространством стихии значений, семантической игрой с ними (сущности). Вообще, творчество, интеллектуальные инновации начинаются с движения смыслов, игры. “В культуре, - отмечает М.Р.Жбанков, - любая инновация изначально возникает в форме специфической игры смысла и содержания” [Жбанков, 1999:252].

Первоначальные представления о языке и игре мысли формировались в рамках неклассической парадигмы философии языка. Первоначальный краеугольный камень этой

парадигмы был заложен немецким ученым и философом Вильгельмом фон Гумбольдтом (1767-1835). Ученый заложил основы направления сравнительной лингвистики, выдвинул идею о творческой сущности языка. Гумбольд считает, что язык - это не просто продукт деятельности, но и сама деятельность, которая создает вселенную значений.

Людвиг Витгенштейн (1889-1951), крупный представитель логического позитивизма в направлении неклассической философии, был первым, кто ввел понятие "языковой игры" в науку в своей работе "Философские исследования" (опубликована в 1953 году) в 1945 году. [Витгенштейн, 1985: 45]. Согласно идее Витгенштейна, языковая игра относится к определенному правилу и соглашению общения между индивидами (придание значения словам и словарному запасу, обновление значения, обогащение и т.д.) - это лингвистический феномен, направленный на реализацию. Феномен языковой игры основан на наличии возможности добровольного использования правил употребления слов и значений (без их нарушения). Это, в свою очередь, предполагает свободное (игровое) использование языковых элементов, возникновение игры слов и плюрализма значений, в противном случае язык получил бы вид строгого лингвистического алгоритма, не обладающего игровыми качествами.

В случае строгого алгоритма в функционировании языка исчезают такие возможности, как добровольное использование языковых элементов и инструментов (например, в случае игры в слова, придания метафорического значения), плюрализм значений, свободное использование языковых правил. В этом случае, естественно, явления языковой игры не возникает.

Современные лингвисты считают, что говорящий “играет” с инструментами слова в процессе общения [Уварова, 1986] в доктрине постмодернизма идея языковой игры развивается на основе концепции “читателя текста”. Согласно этой идее, в процессе чтения три стороны (читатель текста, текст и автор) образуют единое целое, образуя бесконечное пространство языковой игры во время общения [Можейко, 1999: 870]. В этом бесконечном семантическом поле рождаются новые образы, смыслы, идеальные модели.

Учитывая взаимозависимость языка и мышления, сходство логических и грамматических структур в них, приходится признать, что в мышлении также формируются специфические семантические игры. Ведь в одной из интерпретаций, данных понятию игры, игра - это проявление физической и интеллектуальной активности, посредством которой утверждается, что человек реализует свои психические и эмоциональные качества, и является средством творческого поиска (пути, состояния). Языковые и мыслительные игры выводят интеллект за рамки функционирования в рамках одной и той же формы или таксиля, что приводит к появлению “других миров”, “возможных миров” в области лексических и семантических значений.

Наиболее важным представлением или моделью интеллектуальной игры является продуктивная игра человеческого воображения. Ярким примером интеллектуально продуктивной игры является мысленный эксперимент, используемый в научном познании. При этом исследователь, реализовав конкретную интеллектуальную игру, помещает семантическую модель, состоящую из образов, отражающих свойства и ценности изучаемого объекта, в реальные и вероятные условия в своем воображении, анализирует последствия виртуальных сил и воздействий, в результате приходит к новому технологическому, теоретическому или практический вывод. В мышлении инновация, то есть появление новшества, реализуется именно таким образом.

Игра мысли также может происходить в форме смены реальных и виртуальных образов, в частности, смыслов в них, добровольного объединения, синтеза и комбинирования смыслов. То есть изменение смысловых образов и значений на основе определенных индуктивных или дедуктивных правил, добровольная привязанность приводит к формиро-

ванию нового образа, мысли. Игра мысли, которая реализуется таким образом, составляет основу инновационного мышления.

В литературе утверждается, что существует два типа мышления, которые перемещают смысловые образы, значения, их комбинации, это конвергентный и дивергентный типы мышления [Гуревич, 2007: 385]. При конвергентном мышлении рассматривается множество различных условий и типов проблем, внезапно приходят к правильному решению, решение принимается.

Мышление, которое является основой инновационного мышления, - это дивергентное мышление. Психологи отмечают, что такое мышление обладает свойством потоотделения, при этом образы, понятия, их содержание анализируются, сравниваются в разных смысловых (идеальных, духовных) направлениях, у творца возникает параллельное мышление, методы и средства решения задач тестируются в разных вариантах, используются, в результате возникает новая или неожиданная идея, подход. Следовательно, мы также можем определить дивергентное мышление как конструктивное мышление.

При дивергентном мышлении чаще возникает состояние интеллектуальной игры, при котором конструктивное сочетание (взаимодействие) смыслов, образов и понятий, их сравнение и комбинирование осуществляется произвольным образом и, как в любой игре, реализуется на основе определенных (логических, стилистических) правил. В области подобных интеллектуальных процессов происходят специфические смысловые (духовные, виртуальные, концептуальные, метафорические и другие) игры. Следовательно, в инновационном мышлении семантические элементы находятся в игровом состоянии, в то время как процесс интеллектуальной игры протекает в соответствии с грамматическими, стилистическими и логическими правилами (нормами).

Таким образом, когда творческая интеллектуальная деятельность является составной частью сферы общественного производства или процесса, в обществе происходит непрерывный материально-технический и духовно-интеллектуальный прогресс. Например, в экономических играх, в которые играют в социальных сферах общества, деятельность осуществляется в основном в условиях конкуренции. При этом в четко определенной обстановке разыгрываются действия человека и определенная ситуация. Положительное заключение результата, в свою очередь, становится процессом, в ходе которого регулярно осуществляется производство все новых и новых видов потребляемой человеком продукции, а творческое мышление, формирующее для этого духовную почву, поднимается до уровня труда в виде специализированной интеллектуальной инновационной деятельности. Именно так формируется инновационное мышление, специализированное в области умственной деятельности.

Выводы и рекомендации

Посредством игры человек осознает, усваивает себя и действительность, имитирует природные, личностные и социальные явления, играет ту или иную роль. Независимо от того, каким видом деятельности занимается человек, все они могут быть привлечены к игре. Отношение к языку и мышлению является одним из таких аспектов. Язык и мышление взаимосвязаны друг с другом, и язык является непосредственным выражением мыслей. В этой связи между ними существующие игровые качества служат творчеству мысли, то есть ее креативности, созидательности созидательного характера. Изучая лингвистические и семантические особенности языка, важнейшим проявлением западной философии является разработанная Л.Витгенштейном в середине прошлого века концепция языковой игры. Мышление, в частности, идея интеллектуально-смысловой игры, присущая инновационному мышлению, во многом основана на концепции, разработанной этим философом.

Итак, на наш взгляд, есть два аспекта, которые связывают инновационное мышление и играют друг с другом:

1. Проявление игровых процессов в инновационном мышлении, то есть возникновение специфической (где-то детерминированной, где-то хаотичной, в виде виртуальной) игры смыслово-образных игр, образов и картинок, возникающих в мышлении;

2. Создание и использование интеллектуальных игр, формирующих инновационное мышление.

Таким образом, мы видим, что концепция инновационного мышления имеет возможность обогатиться теорией игр, ее основными понятиями и идеями. В основе этой эпистемологической возможности лежит существование игры или сходной с ней черты как в процессах мышления, так и в языковой коммуникации.

Основываясь на этих характеристиках, мы сделаем следующие выводы:

1) исходя из особенности лингвистических и образно-семантических игр, которые проявляются в сферах взаимодействия языка и мышления, можно сказать, что языковая игра - это, прежде всего, интерсубъективная коммуникация (межличностное общение;

2) язык и мышление - это пространство Стикса значений, их (внеконфессиональной) семантической игры. Творчество, созидательность, интеллектуальные инновации начинаются с движения и игры смыслов;

3) языковые и мыслительные игры выводят интеллект за рамки функционирования в рамках одной и той же формы или таксонита, в результате появляются новые возможности в области лексических и семантических значений;

4) игра мысли также может происходить в форме трансформации, добровольного объединения, синтеза и комбинирования реальных и виртуальных образов, в частности, содержащихся в них смыслов. То есть изменение смысловых образов и значений на основе определенных индуктивных или дедуктивных правил, добровольная привязанность приводит к формированию нового образа, мысли. Игра мышления, которая реализуется таким образом, составляет основу инновационного мышления.

Литература:

Витгенштейн, Л. (1985). Философские исследования // Новое в зарубежной лингвистике. Вып.XVI. М.

Гуревич, П.С. (2007). Мышление // Психологический словарь. -Москва: ОЛМА Медиа Групп. С. 385.

Мирзиеев, Ш.М. (2018). Согласие нашего народа - это высшая оценка нашей деятельности. Т.2. Ташкент.: Узбекистан. С. 88.

Можейко, М.А. (1999). Языковые игры // Новейший философский словарь. Минск. С.870.

Уварова, Н.Л. (1986). Логико-семантические типы языковой игры: Автореф. дис. канд. филол, наук .– Горький.

Туленов, Ж., Гафуров, З. (1997). Философия: Т.: Учитель. С. 173.

Кушаков, Ш.С. (2016). Креативность как характеристика семантической виртуальности // Проблемы методологии философии и естественных наук: материалы научно-теоретического семинара Аллома Омонуллы Файзуллаева. - Ташкент, “Классическое слово”. С.32.

Жбанков, М.Р. (1999). Игра // Новейший философский словарь. Минск. С. 252.

ФИЛОСОФИЯ НАУКИ И ЕЕ РАЗВИТИЕ

Махфуза Ибрагимовна КОМИЛОВА
Худжандский государственный университет
имени академика Бабаджан Гафурова,
доцент кафедры Культурологии, кандидат философских наук,
Таджикистан, ХУДЖАНД
makhfuza.komilova.80@mail.ru

Аннотация

В статье рассматривается процесс институциализации философии науки и образования как отрасли научного знания (предмет, функции, методология), ее значение на современном этапе развития человека и общества, анализируются достигнутые результаты.

Ключевые слова: философия образования, науки об образовании, возникновение и история философии образования.

PHILOSOPHY OF SCIENCE AND ITS DEVELOPMENT

Mahfuza Ibragimovna KOMILOVA
Associate Professor of the Department of Cultural Studies of the
Khujand Civil Servant University named after Academician Babajan Gafurov, PhD,
Tajikistan, KHUJAND
makhfuza.komilova.80@mail.ru

SUMMARY

The article is devoted to the process of institutionalization of educational philosophy which becomes an independent branch of scientific knowledge (with its own object, functions and methodology). The importance of the philosophy of education in the modern society is discussed, its achievements are analyzed.

Key words: philosophy of education, science of education, origin and history of educational philosophy.

Философия науки - раздел философии, изучающий структуру науки, общие закономерности ее деятельности и развития (как системы научного знания, области познавательной деятельности, социального института, основы инновационных изменений в обществе).

Наука в своем эмпирическом существовании во многих вопросах выступает как спорный объект. Эти утверждения связаны с историческим существованием науки с учетом ее современного состояния.

Одним из спорных вопросов является вопрос о логической несовместимости разных форм «науки»: 1) образовательного периода Древнего Востока; 2) древняя наука; 3) средневековая европейская наука; 4) неоевропейская классическая наука; 5) неклассическая наука; 6) постклассическая наука.

К характеристикам восточного образовательного периода относятся: прямое сочетание и подчинение практическим требованиям; применимость «научных» знаний,

природа возникновения экспериментальных знаний и их обоснование, династический и тайный характер научных сообществ.

Характеристикой существовавшей «науки» Древней Греции было: интеллектуальное (источник научного знания — мышление); логическое доказательство, независимость от практики, принятие открытой критики, демократия.

Характеристики средневековой «науки» считались теологическими. В средневековой культуре наука должна была играть роль служанки теологии и согласовывать с ней свои выводы. Научные истины («истины мудрости») имели статус познавательного подчинения религиозным истинам («истины веры»). Астрология, алхимия, религиозные интерпретации были яркими примерами средневековой «науки». Ясно, что средневековая «наука» противопоставлялась природе познания и практики древней «науки» и античной «теологии». Наконец, в эпоху европейского Возрождения и Нового времени появились социальные явления и глубина явлений, которые являются синонимами сегодняшнего понимания науки. К общим чертам «науки» можно отнести три ее аспекта: 1) наука как особый вид знания; 2) наука как особый вид деятельности; 3) наука как особый социальный институт. Эти аспекты связаны друг с другом и только в их единстве можно полно и наглядно определить реальную научную деятельность [Зыков, 1994: 22].

Аспекты существования науки:

1) Наука – это особый вид знания. Логика и методология науки рассматривали науку как особый вид знания. Главным вопросом здесь является выявление и объяснение тех признаков, которые необходимы для отличия научного знания от других результатов ненаучного познания. Оно включает ненаучные знания, в том числе конвенциональные знания, искусство, религию, некоторые разделы философии, мистический опыт, экзистенциалистские впечатления и т. д. Несмотря на усилия философов науки, вопрос определения стандарта науки до сих пор не нашел единого и общепризнанного решения. Обычно перечисляют следующие критерии научного познания: объективность, однозначность, достоверность, точность, систематичность, логическое доказательство, проверяемость, теоретическое или экспериментальное обоснование и практическое использование. Учет этих свойств должен гарантировать объективность истинности научного знания, в связи с чем «научное знание» часто называют «объективно-истинным знанием».

2) Наука как познавательная деятельность. Понятно, что наука – это познавательная и интеллектуальная деятельность. Всякая деятельность представляет собой целенаправленное и направленное действие. Структура любой деятельности состоит из трех основных элементов: цель, предмет, средства деятельности. На примере научной деятельности: цель – приобретение новых научных знаний, предмет – теоретическая и экспериментальная информация, используемая при решении научных задач, средство деятельности – метод анализа и передачи, помогающий решить существующие проблемы.

Существуют три основные модели, описывающие поток научных знаний: 1)эмпиризм; 2) теория; 3) проблематизм. Согласно эмпиризму, инициирование научного познания происходит следующим образом: регистрация экспериментальных данных по предмету научного исследования, на их основе выдвижение экспериментально-обобщенной гипотезы, выбор гипотезы [Краевский, 2009:42]. Модель научного познания, представляющая собой индуктивное суммирование опыта и выбор на основе опыта наилучшей гипотезы, в философии науки называется индуктивной.

Теоретизм противоречит установившемуся методу. Теоретизм, та же модель научного познания, считает основой научной деятельности некую общую идею (например: детерминизм, индетерминизм, изменчивость, закономерность и т. д.), возникшую в недрах научного мышления. В рамках теории научная деятельность понимается как проектирование содержа-

ния, включающее в себя какую-либо общую идею. Опыт — одно из средств специализации теоретических представлений. Одной из популярных форм теоретизма в философии науки является натурфилософия (философия природы), рассматривающая всю науку как практическую философию, экспериментальную конкретизацию философских идей. В современных условиях натурфилософия не имеет высокого статуса в философии науки, но конкурируют другие варианты теоретизирования (тематический анализ Дж. Холтона, радикальный конвенционализм П.Дюэма, А.Пуанкаре, методология научных программ И. Лакатос и др.) [Делор, 1996: 37].

Наконец, третья версия, которая сегодня более распространена и принята в философии науки для воплощения структуры научной деятельности, — это концепция проблематизма. Согласно этой модели, наука — это особый способ решения тех задач, которые являются начальным этапом экспериментальной или теоретической деятельности, интерпретируются научным языком и требуют генерации новой экспериментальной или теоретической информации.

Современная наука не ограничивается просвещением мира. Это важный аспект инновационной деятельности, способствующий созданию потребительских ценностей. Научные инновации являются неотъемлемой частью современной экономики. Наука как часть инновационной деятельности реализует такую структуру: фундаментальные исследования, прикладные исследования, полезные модели, практико-экспериментальные исследования. Современная наука с конца 19 в. (с момента создания индустриального сектора науки) прочно соединилась и укрепилась с практической деятельностью. В этот период, по сравнению с другими историческими периодами, развитие и совершенствование науки было неразрывно связано с практическими и социальными запросами общества. Реализация этих требований обеспечивается системой организации и управления наукой и специальной социальной структурой (социальным институтом).

3) Наука как социальный институт. Понятие социального института в социологии представляет собой определенную организацию общественной деятельности и общественных отношений, отражающую нормы экономической, политической, правовой, нравственной жизни общества, а также правила деятельности и поведения людей, зафиксированные в документы, содержащие социальные ценности. Процесс становления нового социального института, а также правового и организационного закрепления тех или иных социальных отношений, то есть процесс формализации социальной деятельности и отношений, называется социальной институционализацией.

Наука как социальный институт является предметом социологии науки, изучающей внутренние связи деятельности и развития науки, статус научной деятельности в структуре общественного распределения труда, ее функции в социокультурном пространстве и его отношения с другими социальными институтами.

Условиями использования науки как социального института являются: а) сообщество ученых, деятельность которых регулируется принципами научного этоса (этики); б) учреждения, которые обеспечены определенными материальными средствами и осуществляют свою деятельность в соответствии с официально-правовыми нормами. Р. Мертон, один из основоположников «институционализации» социологии XX века, показал, что научный этос представляет собой совокупность нескольких неписаных и юридически оформленных ориентиров, но признанных и реализуемых всеми членами научного сообщества, таких как: а) коллективизм; б) универсализм; в) организованный скептицизм; г) беспристрастность [Никитенко, 2010: 61].

Характер формирования науки как социального института таков, что до социальной институционализации науки исторически возникает порядок когнитивной институциона-

лизации (по отношению знаний). Обычно социальная институционализация не нуждается в когнитивном компоненте.

Процесс социальной институционализации науки происходит последовательно: от научно-профессионального подхода научного сообщества к созданию научно-исследовательских организаций, учреждений, и высших школ. В них особая группа людей (научное сообщество) осуществляет свою деятельность с целью приобретения научных знаний и их передачи по определенным правилам. Когнитивная институционализация науки как система соглашений между учеными по вопросу понимания структуры и методов научной деятельности, содержания научного мышления, этических норм науки и т.п. В отличие от социальной институционализации, когнитивная институционализация происходит в следующей последовательности: научное исследование – исследовательская программа – специальность – научная дисциплина – совокупность дисциплин.

В ходе когнитивной институционализации науки особое место занимает институционализация научных направлений и научных сообществ, который состоит из следующих процедур: 1) информирование о проблемах и коллегах, работающих над тем или иным вопросом; 2) общение, т.е. восстановление связи между учеными; 3) определение территории группы и условий, связанных с ней; 4) привлечение новых исследователей с целью расширения области исследований и обеспечения передачи опыта группы за пределы одного поколения; 5) распространение или расширение инноваций; 6) создание условий для предостережения от ненормативного поведения, выходящего за рамки правил научного этоса.

Таким образом, процесс приобретения статуса социального института науки связан не только с социальной институционализацией (созданием институтов и учреждений), но и включает в себя когнитивную институционализацию.

Историческое развитие форм институционализации научной деятельности, происходившее при взаимодействии когнитивной и социальной институционализации, можно показать следующими этапами: 1) появление отдельных ученых, занимавшихся определенной областью, как это было в случае в период существования Г.Галилея и И.Ньютона; 2)«Любительская наука», когда ученые объединялись в неформальные сообщества (вне университетских структур) на основе знакомства и психологической совместимости. Эти формы институционализации науки не зависели от государственной политики и распоряжений; 3) академическая (университетская) наука, начиная со второй половины 17 в., выступала как тип научного сообщества и не учитывала взаимную психологическую совместимость, хотя деятельность исследователей оставалась преимущественно примером деятельности отдельных личностей [Зыков, 1994: 42]. В университетах формировались научные школы, их структура еще не была формальной: ученые были объединены единым образом мышления, работали под руководством признанного ими талантливого ученого-лидера, генератора идей и активно участвовали в процессе. обучения студентов; 4) лаборатории и специальные научно-исследовательские институты, которые в середине XX века (особенно после Второй мировой войны) стали ведущей формой организации научной работы, занимались разработкой научных программ и определяли их использование главным образом государственные заказы. Эта форма институционализации науки изменила и статус научных школ: они превратились в научные коллективы, их научно-исследовательская деятельность организовывалась не изнутри коллектива, а извне; 5) крупные, технически хорошо оснащенные научные центры, производственные лаборатории, сочетающие в себе фундаментальные и практические методы исследования и в то же время объединяющие несколько научных коллективов на междисциплинарной основе. Трудно считать ученых, входящих в эти центры, полноценными, поскольку многие из них следуют разным

регламентам исследований, имеют разное отношение к той или иной теории и даже научному этосу. Для эффективного решения предложенной научной проблемы междисциплинарный коллектив разделен на проблемные группы. В эти группы входят специалисты из разных областей для решения общей задачи.

В настоящее время деятельность ученых осуществляется только в рамках науки, в статусе ее социального института (университет, научно-исследовательская лаборатория, научно-исследовательский институт, научный центр). Это, с одной стороны, ограничивает свободу исследований отдельного ученого, выполняющего конкретную задачу в рамках исследовательской программы, с другой стороны, способствует защите принципов научных исследований и квазинаучных исследований, суеверно-мистические формы ненаучных и вне научных знаний не позволяют им разрушать и развращать основы научной методологии.

Наука как социальный институт выполняет следующие функции: а) непосредственную производительную силу, обеспечивающую и стимулирующую непрерывный поток формирования и развития новых знаний, а также их техническое использование; б) осуществляет объективную оценку ценности того или иного открытия отдельных ученых или исследовательских коллективов и соответственно оценивает их; в) переносит личные достижения того или иного ученого в коллективные достижения; г) выступает централизованной общественно-научной памятью, не зависящей от времени жизни отдельных ученых и регламентирующей теоретические и технологические знания с помощью текстов (трактатов, статей, данных, учебников, словарей и т. д.); д) осуществляет передачу полученных знаний во все сферы общественной жизни; е) контролирует подготовку научных кадров в соответствии с принципами научной этики; г) выполняет познавательную функцию.

В истории науки при анализе научного знания и механизмов его развития возникли две конкурирующие точки зрения.

Кумулятивизм (от лат. cumula — рост, накопление) считает, что развитие науки происходит путем постепенного добавления к накопленным знаниям новых достижений. Такой способ понимания количественного развития знания и его изменений в то же время делает непрерывность этого процесса абсолютной, напротив, категорически отвергает существование качественных изменений, «перерывов» в развитии знаний и научных революций. Сторонники кумулятивной тенденции представляют себе развитие научных знаний как простое и постепенное увеличение количества собранных доказательств и документов, степени влияния и общего эффекта принимаемых в этом контексте законов. Кумулятивная модель развития науки основана на суммировании онтологического визуального опыта. Экспериментальный кумулятивизм направлен на развитие знаний путем увеличения и обогащения их экспериментального содержания. Согласно взглядам интеллектуального кумулятивизма, в систему существующих абстрактных принципов и теоретических выводов входят новые элементы. Метод переноса абстрактных (интеллектуальных) объектов из одной области знания в другую область знаний как особый метод развития научного знания нашел свое применение в виде кумулятивных моделей развития научного знания.

Однако, как свидетельствует история науки, развитие науки представляет собой не только совокупный процесс, но и процесс дискретный (нерегулярный, прерывистый). Эту особенность развития науки отражает антикумулятивная модель развития науки [Краевский, 2009: 77].

Одним из результатов этой модели является тезис о несравнимости теорий, согласно которому теории замещения не имеют логической связи друг с другом, и каждая из них использует разные методы и средства обоснования. История науки понимается как генофонд

идей, раскрывающий неравномерность развития идей. Выбор той или иной научной идеи зависит от социально-психологической направленности научного сообщества.

Особенно в знаменитой работе Томаса Куна «Структура научных революций» (1962 г.) большое внимание уделяется анализу социокультурных факторов развития науки. Основная идея его работ связана со сменой научных теорий, механизмом перехода от одной группы теорий к другой. Т.Кун уделяет особое внимание истории науки и справедливо отмечает, что наука не может быть понята вне ее истории. Наука, конечно, развивается по своим законам и законам познания. Но сегодняшняя наука – это коллективная и профессиональная деятельность, в которой работает человек-ученый. Поэтому существуют правила взаимодействия между учеными, а также неписаные правила между учеными и обществом. Например, кодекс научной честности учёных, считающий ненужным привлечение власти к решению научных дебатов и т.п. Научная и академическая жизнь имеет свои ценности, не чужды важным ценностям, признанным общественностью. Но ни власть, ни деньги, ни физиологические способности не могут сделать человека ученым и мыслителем.

Т.Кун выдвинул теорию «парадигмы». «Парадигма» (пример) – признание теорий, научных достижений большинством учёных, служащее моделью сообщения о проблемах и их решения для научного сообщества. Под «парадигмой» понимают также общий взгляд на проблемы науки, образ мышления определенного научного сообщества, общую систему понятий и категорий. Например, парадигма классической науки [Краевский, 2009: 62].

Термин «парадигма», используемый Т.Куном, является синонимом понятия «нормативная наука». Он описывает «нормативную науку» как карьерный период роста знаний, в течение которого ученые организуют и регулируют свои дисциплины. «Нормативная наука» представляет собой период эволюции в развитии науки и располагает совокупностью теорий, которые можно доказать фактами. Большинство учёных принимают эти теории за истину. Когда в рамках «нормативной науки» появляются необъяснимые факты и доказательства и ряд этих доказательств доказывает неустойчивость популярных теорий, тогда наступает революционный период в развитии науки. Научная революция изначально приводит к состоянию «топпарадигмальной науки», то есть к сосуществованию разных старых парадигм гипотез и теорий, по-разному трактующих научные тайны [Ильин, 2002: 12].

Если округлить до парадигматического периода характерно беспорядочное накопление фактов, затем переходом к парадигматическому этапу является систематическое и стандартизированное содержание научного опыта, теоретических исследований, ясное представление о мире, объединение теории и метода.

В результате научное сообщество выбирает наиболее подходящий вариант теорий, способный объяснить реальность или всю совокупность событий в той или иной области. Такая теория принимается как пример решения проблем определенной науки и создает новую теоретическую и методологическую парадигму. После этого начинается следующий период развития «нормативной науки». Выбор модельной теории зависит не только от ее успешности по отношению к другим теориям смысла мира, но и от культурных, экономических, политических и т. д. факторов [Лукацкий, 2004: 80].

Новая парадигма частично принимает детали старой парадигмы. Например, теория Эйнштейна не отрицает полезности и обоснованности теории Ньютона. Но новая парадигма всегда порождает иную систему миропознания, принципы, образы, другие понятия. Т. Куну удалось преодолеть некоторые недостатки позитивистских идей. В науке развитие и накопление знаний не происходит беспрерывно. Каждая парадигма создает уникальное понимание мира и не имеет особых предпочтений перед другими парадигмами [Новиков, 2005: 32].

Развитие науки лучше всего понимать, как научную эволюцию, то есть любой рост знаний следует интерпретировать в рамках парадигмы. Наука всегда является социокультурным явлением. Чтобы познать науку, необходима новая историко-эволюционная перспектива. Научная истина в некоторой степени гибка и действует в рамках парадигмы. Эти идеи повлияли на развитие философии современной науки.

Литература:

Никитенко В.Н. (2010). Образование как социально-педагогическая и междисциплинарная категория // Философия образования. № 4(33). С. 57–62.

Никитенко В. Н. (2009) Указ соч. – С. 62.

Краевский В.В. (2009). Науки об образовании и наука об образовании (методологические проблемы современной педагогики) // Вопросы философии. № 3. С. 77–82.

Новиков А.М. (2005). Развитие отечественного образования. Полемические размышления. М.: Эгвес.

Зыков М.Б. (1994). Философия образования. Реферат: В. В. Краевский. Что такое философия образования // Магистр. № 3. С. 22.

Делор Ж. (1996). Образование: сокрытое сокровище. UNESCO. С. 37.

Лукацкий М.А. (2004). Философия образования: история становления и болезни роста // Образование и общество. № 2. С. 76–80.

Ильин Г.Л. (2002). Философия образования (Идея непрерывности). – М.: Вузовская книга. С. 12.

ДУХОВНОСТЬ ГАРМОНИЧНОГО ЧЕЛОВЕКА, ЕГО ВОСТОЧНОЕ КАЧЕСТВО И ВОСПИТАНИЕ ИДЕАЛЬНОЙ ЛИЧНОСТИ: ДУХОВНОСТЬ И ПРОСВЕЩЕНИЕ

Эътиборхон МАЛЛАЕВА
Джизакский филиал Национального Университета Узбекистана
имени Мирзо Улугбека, PhD, доцент,
Узбекистан, ДЖИЗАК
mallayevaetiborxon1@gmail.com

Олимжон ОРТИКОВ
Джизакский филиал Национального Университета Узбекистана
имени Мирзо Улугбека, старший преподаватель
Узбекистан, ДЖИЗАК
o_ortiqov@jbnuu.uz

Аннотация

В этой статье представлена информация о понятии духовно гармоничного человека, его сущности, совершенном человеке и его восточных качествах, о том, что воспитание духовно гармоничного человека - это требование времени, о гармонии совершенного человеческого воспитания, духовности и просветления.

Ключевые слова: духовность, просвещение, справедливость, самопожертвование, патриотизм, мужество, зрелый человек, совершенный человек, человек-ориф, человек-идеал, человек-справедливый, человек-просветитель, человек-воля, человек-патриот, человек-верующий.

SPIRITUALITY OF A HARMONIOUS PERSON, ITS EASTERN QUALITY AND THE EDUCATION OF AN IDEAL PERSONALITY: SPIRITUALITY AND ENLIGHTENMENT

Etiborkhon MALLAYEVA
Jizzakh branch of the National University of Uzbekistan
named after Mirzo Ulugbek, PhD, associate professor,
Uzbekistan, JIZZAK
mallayevaetiborxon1@gmail.com

Olimzhon ORTIKOV
Jizzakh branch of the National University of Uzbekistan
named after Mirzo Ulugbek, senior lecturer
Uzbekistan, JIZZAK
o_ortiqov@jbnuu.uz

SUMMARY

This article presents information about the concept of a spiritually harmonious person, his essence, a perfect person and his oriental qualities, that the upbringing of a spiritually harmonious person is a requirement of the time, about the harmony of perfect human upbringing, spirituality and enlightenment.

Key words: spirituality, enlightenment, justice, self-sacrifice, patriotism, courage, mature man, perfect man, orif man, ideal man, just man, educator man, will man, patriot man, believer man.

Концепция духовно гармоничного человека - это всеобъемлющая стратегическая концепция. Духовно-гармоничный человек находится в гармонии с понятием совершенного человека. В то же время понятие духовно-гармоничного человека также ассоциируется с понятием здорового поколения. Хотя в научной литературе эти понятия используются раздельно, по сути, все они охватывают человеческую мораль и порядочность, все положительные качества, которые сформировались в них, от их отношения к людям, обществу и родине, до всех аспектов их взаимоотношений с семьей, родителями и другими.

Великое будущее создается и воспитывается только тогда, когда на духовно-компетентных людей можно положиться. Другими словами, только духовно-компетентные люди могут создать великое будущее [Каримов,1998: 299]. Поучительны следующие слова Первого Президента Республики Узбекистан Ислама Каримова по этому вопросу: "Мы должны вырастить и воспитать здоровое поколение. Под здоровым человеком мы понимаем не только физическое здоровье, но и человека, который обрел совершенство в духе восточной морали и общечеловеческих идей". Из этих слов видно, что тот, кто привил своему разуму восточные манеры и общечеловеческие идеи, считается человеком высокой духовности, то есть духовно гармоничным, совершенным. Духовное совершенство характеризуется непосредственной связью человека с его мировоззрением, верой, психикой, нормами поведения, моралью.

Целью данного исследования является анализ, сравнение и прогноз духовности гармоничного человека и его восточные качества, воспитание идеального человека: духовность и просвещение.

Независимость - это богатая и священная духовность, которую оставили нам наши предки. Для каждого из нас является важной задачей и долгом сохранить эту духовность при всей важности государства. При реализации и решении этой задачи огромное значение имеет привитие духа независимости в сознания молодежи и всего народа [Каримов, 2000: 25]. Человек, который приобрел хорошие качества, может подняться до ранга совершенного человека.

Совершенный человек - это самое совершенное, самое разумное и мудрейшее из человеческих существ. Идеальный человек - это великая порода, которая вырастает из общества человеческих существ. Люди достигают совершенства в процессе духовного и нравственного очищения. Сегодня воспитание духовно грамотного и физически здорового поколения считается для нас выполнимой задачей общенационального, общегосударственного масштаба. Последовательное и настойчивое продолжение нашей работы по достижению этой благородной цели сегодня находится в центре нашей политики. И с первых дней независимости этому вопросу уделялось серьезное и непрерывное внимание. В каждом выступлении и лекциях, статьях и трудах Первого Президента Республики Узбекистан Ислама Каримова неоднократно подчеркивалось, что высокая духовность является основой будущего. "В конце концов, мы знаем о прогрессе нашего общества не только по экономическому, социальному благополучию, но и по духовному совершенству нашего народа, демократическому и гуманитарному, мы оцениваем принципы по мере того, как они глубоко укореняются в умах людей".

Без поднятия морального духа людей трудно добиться успеха в повышении уровня жизни нашего народа и в развитии нашей страны. На первом этапе реформ цель поднятия национального морального духа была полностью реализована, и была заложена основа для задач, которые должны быть выполнены на втором этапе. Период духовного, идейного, идеологического местничества подошел к концу. Вместе с социальными явлениями начала подниматься наша национальная духовность. Действительно, только духовно свободные люди могут достичь больших успехов в любой области благодаря вдумчивому и

совершенному мышлению. Другими словами, только духовно здоровое, сильное общество может быть готово к реформам. Важность духовно-нравственных ценностей возрастает в период, когда Узбекистан насыщен рыночными отношениями, духовными - это ставит воспитание идеального поколения на повестку дня как самый насущный вопрос. В этом смысле следующие моменты в настоящий период важны как никогда: "Конечной целью нашей работы в этой области является формирование духовности веры - веры в целом, свободного гражданина воли. То есть бесценное наследие наших предков с независимым мировоззрением и воспитанием совершенного человека – гармоничной личности, которая живет, опираясь на современное мышление" [Мирзиёев, 2018: 5]. Из этого следует, что желательно без промедления и колебаний задуматься над вопросом духовно-просветитель-ского воспитания, направить его на правильный путь. Наши предки рассматривали воспитание детей как заботу о будущем нации, о счастливой жизни, о защите от порабощения, одним словом, как вопрос жизни. Благодаря этому просвещение и духовность, культура стали такой прочной оболочкой воспитания, как у меня, и выросли великие мыслители. Ни для кого не секрет, что любое государство, любая нация сильна не только своими подземными и наземными природными ресурсами, своей военной мощью и производственным потенциалом, прежде всего, своим высоким моральным духом. Эта вещь свидетельствует о повышенном внимании и требовательности к человеческой личности.

Без поднятия морального духа людей трудно добиться успеха в повышении уровня жизни нашего народа и в развитии нашей страны. На первом этапе реформ цель поднятия национального морального духа была полностью реализована, и была заложена основа для задач, которые должны быть выполнены на втором этапе. Период духовного, идейного, идеологического местничества подошел к концу. Вместе с социальными явлениями начала подниматься наша национальная духовность. Как отметил наш Первый Президент Ислам Каримов в своей работе "Узбекистан на пути углубления экономических реформ": "Возрождение духовности и культуры народа, его подлинной истории и самобытности является определяющим, если не решающим фактором, в успешном продвижении нашего общества по пути обновления и прогресс..." [Каримов, 1999].

Действительно, только духовно свободные люди могут достичь больших успехов в любой области благодаря вдумчивому и совершенному мышлению. Другими словами, только духовно здоровое, сильное общество может быть готово к реформам.

В области духовного образования допускать шпионаж крайне рискованно. Духовность - настолько деликатная, значимая область жизни общества, что ведение бизнеса с Господом в этом отношении может вызвать неожиданные различные кризисы в экономической и политической сферах. Особенно в этой области, самодостаточность и безбрачие недопустимы. Формирование новой духовности у людей, особенно у молодежи, - довольно сложный и кропотливый процесс. Для этого необходимо будет провести масштабную культурную, историческую, просветительскую, воспитательную работу. Естественно, что в поворотные периоды истории состояния духовной пустоты возникают и в жизни общества, поскольку устранение духовного кризиса, образовавшегося в условиях старого режима, формирование человека с новым мышлением - сложный, требующий определенного периода, постепенный процесс. Этот разрыв гораздо опаснее для общества, чем экономический, политический кризис. Поэтому никогда не допускается возникновение разрыва в духовной жизни общества. В случае такого разрыва наши дети будут стараться, чтобы ими руководили другие.

Важность духовно-нравственных ценностей возрастает в период, когда Узбекистан насыщен рыночными отношениями, духовными - это ставит воспитание идеального поколения на повестку дня как самый насущный вопрос. В этом смысле следующие моменты

в настоящий период важны как никогда: "Конечной целью нашей работы в этой области является формирование духовности веры - веры в целом, свободного гражданина воли. То есть бесценное наследие наших предков с независимым мировоззрением и воспитанием совершенного человека – гармоничной личности, которая живет, опираясь на современное мышление" [Каримов, 2008:62].

Из этого следует, что желательно без промедления и колебаний задуматься над вопросом духовно-просветительского воспитания, направить его на правильный путь. Поступая так, мы должны следовать подходу просветленного Абдуллы Авлани: "Дисциплина - это для нас либо вопрос жизни, либо спасения, либо разрушения, либо блаженства, либо катастрофы" [Ибрагимов и др., 1996:110].

Пять правил, которым должны следовать родители, чтобы ребенок стал совершенным человеком:

1. Никогда не кричите на своего ребенка и не бейте его. Прежде всего, страх, который возникает при этом, по мнению многих экстрасенсов, приводит к формированию жестокого отношения к миру, который окружает ребенка, к появлению воображения в том смысле, что всего можно добиться силой. Также в глазах ребенка репутация родителей полностью падает. Но также не стоит потакать капризам ребенка, потому что это станет фактором того, что он привыкнет всегда добиваться того, чего он сам хочет, именно таким методом.

2. Все матери хотят, чтобы их дети были счастливы, и балуют их. Но такое обращение родителей вряд ли окажет хорошее влияние на ребенка. Потому что закапывание ребенка игрушками и сладостями с младенчества может спровоцировать склонность к эгоизму и высокомерию в будущем, в то время как постоянный контроль лишает его самостоятельных передвижений и уверенности в себе.

3. Доверяйте ребенку! Дайте ему знать и почувствовать, что вы доверяете ребенку. Например, если вы заметите, что ваш ребенок становится воинственным, и перед тем, как он выйдет на улицу, ему каждый раз будут говорить: "Бей и ослепляй даже сегодня!", "Есть ли жалоба от нас сегодня!", и если вы будете повторять, это сформирует стереотип поведения в нем. Предположительно, вы спровоцировали его на эти ссоры без вашего ведома. В таких ситуациях лучше "держать себя спокойнее и сдержаннее". Важно, чтобы ребенок тоже поверил вам: повторите данное вами слово. Но если вы не можете отказаться от этого, то извинитесь перед своим ребенком, объяснив почему. Приложив эти усилия, вы воспитаете в ребенке честность и ответственность. Объясните, что обманывающие люди теряют доверие, что их никто не уважает.

4. Можно придумать стимулы, которые не будут обременительными для родителей, но наполнят жизнь ребенка неожиданной радостью. Со временем ребенок вдохновится творчеством своих родителей, и в вашей семье появится еще один маленький волшебник, с которым окружающие будут делиться улыбкой и хорошим настроением.

5. Не забывайте, что ребенок всегда копирует поведение своих родителей. Так что это движение в нем приводит к творчеству. Пусть он заложит основу для строительства замка своего собственного сердца, для восстановления своего прекрасного тела! И именно этим мы украшаем мир, все наше существо! [Западная философия, 2004: 147].

Наши заветные цели - и великое будущее нашей страны, и завтрашний день, наша свободная и процветающая жизнь, и то, какое место Узбекистан займет в будущем в мировом сообществе – все это зависит, прежде всего, от того, какими людьми вырастет наше новое поколение, подрастающие дети.

Наши предки рассматривали воспитание детей как заботу о будущем нации, о счастливой жизни, о защите от порабощения, одним словом, как вопрос жизни. Благодаря этому просвещение и духовность, культура стали такой прочной оболочкой воспитания, как

у меня, и выросли великие мыслители. Ни для кого не секрет, что любое государство, любая нация сильна не только своими подземными и наземными природными ресурсами, своей военной мощью и производственным потенциалом, прежде всего, своим высоким моральным духом. Эта вещь свидетельствует о повышенном внимании и требовательности к человеческой личности.

Образовательный процесс заключается во взаимной гармонии деятельности воспитателей и попечителей. Образовательный процесс осуществляется не только в рамках формирования знаний, умений и квалификаций личности, но и в рамках социальной среды, которая комплексно влияет на воспитываемого человека [Проект стратегии «Узбекистан-2030», 2023]. Роль тренеров, пропагандистов духовности в осуществлении такого процесса на требуемом уровне несравнима. Возвышение человека до ранга совершенной личности, а совершенный человек означает возвышение его духовности.

На данный момент следует сказать, что углубленное изучение теоретических и практических исследований, проводимых в данной области, их применение на практике является одной из актуальных задач сегодняшнего дня. В целях дальнейшего повышения эффективности здоровой социально-психологической среды в воспитании и взрослении молодежи в духе национальной независимости в их рабочих документах отражены задачи тренеров и пропагандистов, рекомендации, аспекты, на которые следует обращать внимание при осуществлении духовно-просветительской деятельности. Каждому тренеру, стремящемуся к совершенству, необходимо правильно организовать образовательный процесс, создать здоровую социальную среду, добросовестно выполнять ответственные задания.

Как отмечалось выше, в учении мистицизма особое внимание уделяется воспитанию совершенной личности. Мистицизм - это буквальная гуманистическая доктрина, можно сказать без преувеличения. Э.Э.Бертельс утверждал: "Без изучения литературы по мистицизму невозможно получить представление о культурной жизни средневекового мусульманского Востока. Трудно понять даже сам Восток, не будучи знакомым с этой литературой", - отдельно подчеркивает он [Бертельс, 1995: 54]. Поэтому желательно изучать идею совершенного человека в исламских учениях в гармонии с учениями мистицизма.

Литература:

Каримов, И.А. (1998). Узбекистан на пути к великому будущему. - Т., – С. 299-300.

Каримов, И.А. (1999). Будущее строят смелые люди //Газета "Народное слово", 17 февраля.

Каримов, И.А. (2000). Свободная и процветающая родина, свободная и благополучная жизнь – наша конечная цель. - Т., Узбекистан, с. 25.

Каримов, И.А. (2008). Высокая духовность - непобедимая сила. - Т., Узбекистан, , с. 62.

Мирзиеев, Ш.М. (2018). Просвещение и духовность – надежный щит, подобный метину. http://uza.uz/oz/society / просвещение и духовность – надежный щит, подобный метину, 23-04-2018.

Бертельс, Э.Э. (1995). Суфизм и суфийская литература. – М.: Наука, С. 54.

Ибрагимов, А. и др. (1996). Чувство Родины. - Т.: Узбекистан, с.110.

Западная философия. (2004). / Разработчик и ответственный редактор: Назаров К. - Т.: Восток. - С.147.

Проект стратегии «Узбекистан-2030» (2023) 31 июля.

РОЛЬ ПОНЯТИЯ ЭЛЕМЕНТАРНОСТИ И СИСТЕМНОСТИ В НАУКЕ

Фикрет ЭФЕНДИЕВ
Бакинский Государственный Университет,
профессор кафедры философии, доктор философских наук,
Азербайджан, БАКУ
fikret.m.efendiyev@mail.ru

Ислам ИСЛАМОВ
Бакинский Государственный Университет,
доцент кафедры философии, доктор философии по философии,
Азербайджан, БАКУ
mudrik100@mail.ru

Аннотация

Представления об элементарности оказывают широкое воздействие на формирование и развитие научных теорий. Они проникают в мировоззрение ученого и становятся неотъемлемой частью его миропонимания. В зависимости от тех или иных представлений об элементарности решается задача обоснования научного знания. Представления о простейших элементах в разных вариантах образуют одну из центральных тем в учениях древних о мироздании. Идея элементарности прочно ассоциировалась с понятием о вечном, неизменном и неделимом элементе, как исходном, как первоначале всего сущего. Знание основ вещей позволяет сформулировать задачу на основании математических аспектов и получить нужные выводы. Поэтому во многих теоретических системах эти выводы представляют собой результат серий элементарных фактов. В данной работе и предпринята попытка показать методологическую значимость указанных фактов в современном научным мышлении.

Ключевые слова: первоматерия, научная картина мира, атомизм, материя, теория, познание, естествознание, представление, элемент.

THE ROLE OF THE CONCEPT OF ELEMENTARY AND SYSTEMIC IN SCIENCE

Fikret EFENDIYEV
Baku State University,
Professor of the Department of Philosophy,
Doctor of Philosophy Sciences,
Azerbaijan, BAKU
fikret.m.efendiyev@mail.ru

Islam ISLAMOV
Baku State University,
Associate Professor of the Department of Philosophy, PhD,
Azerbaijan, BAKU
mudrik100@mail.ru

SUMMARY

Ideas about simplicity have a broad impact on the formation and development of scientific theories. They penetrate the scientists’ worldview and become an integral part of their worldview.

The problem of substantiating scientific knowledge can be solved depending on certain ideas about an elementary object. Ideas about the simplest elements in different versions form one of the central themes in the teaching the basics about the universe. The idea of simplicity has been firmly associated with the concept of an eternal, unchanging, and indivisible element as the origin of everything. Knowing the basics helps formulate a problem based on mathematical aspects and obtain the necessary conclusions. Therefore, in many theoretical systems, these conclusions are the result of a series of elementary facts. In this work, an attempt is made to show the methodological significance of these facts in modern science.

Key words: primary matter, scientific picture of the world, atomism, matter, theory, knowledge, natural science, representation, element.

Наука на современном этапе ее развития характеризуется целым рядом особенностей. И хотя перечень этих особенностей разные авторы формулируют по разному, тем не менее практически все, так или иначе, сходятся в том, что одной из таких особенностей, помимо прочих, является переход современного научного познания к познанию сложноорганизованных развивающихся объектов. Эта, можно сказать фундаментальная, особенность в свою очередь находит свое выражение и в том что прято называть "кризисом" концепции элементарности. Мы взяли термин кризис в кавычки потому, что речь фактически здесь идет о кризисе или крушении прежних метафизических или механистических концепций элементарности, верой и правдой служивших естествознанию по крайней мере со времен И. Ньютона. Далее, этот "кризис" имеет за собой уже более чем полувековую историю. С известной долей условности его можно отнести к началу 30-х годов нашего столетия, когда Дирак разработал релятивистскую теорию электрона и теоретически предсказал на ее основе существование "антиэлектрона" - позитрона, который вскоре и был обнаружен экспериментально Андерсоном. Вот что об этом пишет В.Гейзенберг: "одним из сенсационнейших последствий открытия Дирака (имеется ввиду теоретическое предсказание Дираком существования позитрона) явилось, таким образом, полное крушение старого понятия элементарной частицы. Элементарная частица оказалась уже не элементарной. Это фактически сложная система, точнее, сложная система многих тел, и она обнаруживает в себе все те структурные взаимосвязи, какие характерны для молекулы или любого другого объекта подобного рода" [Гейзенберг, 1987:103].

Именно поэтому, указывает В.Гейзенберг, предложенная Дираком теория электрона "изменила весь облик атомной физики [Гейзенберг, 1987:104] но это, конечно, в значительной степени уже ретроспективная оценка. В тот момент - середина 30-х годов открытие позитрона не подорвало веру в существование "настоящих", по выражению В.Гейзенберга, элементарных частиц. Процесс научного познания и осознания его результатов - это сложный диалектический процесс.

Где-то примерно в конце 40-х годов двадцатого столетия помимо уже известных протонов и нейтронов были открыты новые сильно взаимодействующие частицы π-мезоны. Затем в 50-х годах, с появлением новых мощных ускорителей, рассчитанных на получение все более и более высоких энергий, начался целый поток открытий все новых элементарных частиц - гиперонов, k-мезонов, p-мезонов, т.н."странных" частиц - короче говоря, целый "зоопарк" частиц, число которых отчетливо выражало тенденцию к неограниченному росту. Все эти сильновзаимодействующие частицы получили общее название "адроны", что означало - сильные, тяжелые, плотные. Большинство из них оказались однако высшей нестабильными быстро распадающимися в другие более стабильные адроны. Сам факт этого размножения субатомных частиц выглядел весьма загадочно с точки зрения принятых в

физике гносеологических и методологических установок. Хотя, заметим, что установки не всегда формулировались сколько-нибудь явным и отчетливым образом, смысл их так или иначе сводился к убеждению в том, что природа на фундаментальном уровне должна быть более простой, а не более сложной. Вера в некую изначальную простоту мироздания оказалась в значительном мере поколебленной. Возник вполне естественной вопрос: "Почему же тогда, мезон, протон и другие частицы называют элементарными? Ведь они устроены так сложно. Неужели в мире нет ничего более простого, действительно элементарного." и в настоящее время, как справедливо отмечает далее В.С.Барашенков, "частицы называют элементарными по традиции, но физики отдают себе отчет в том, что каждый такой "элемент" - сложная материальная системата [Барашенков, 1987: 19-20].

Однако означает ли это, что в современном научном познании понятие элементарности представляет собой некий реликт прошлого развития или даже, более того, вообще лишено смысла, подобно теплороду или флогистону физики прошлых веков?

Ответ на этот вопрос, по всей видимости, может быть только отрицательным. Можно сказать, что утратила свое значение классическая концепция элементарности, верой и правдой служившая классическому естествознанию фактически с самого момента его возникновения. Впрочем, даже и это утверждение выглядит слишком категорично. Диалектика реального научного познания сложнее: новые понятия и представления здесь возникают не на пустом месте и не за счет полного разрушения и отбрасывания как полностью ложных, старых идей и концепций. В научном познании при всей революционности тех или иных этапов его развития в полной мере реализуется принцип преемственности, соответствия его теоретических моделей, категориальных систем, различных, оправданных себя на практике методологических принципов и понятий. К их числу относится и понятие элементарности - понятие, полностью сохранившее свое фундаментальное мировоззренческое и методологическое значение и в естествознании наших дней. Другое дело, конечно, что мы сейчас воспринимаем указанное понятие как сказать, более диалектично, не абсолютизируя его в той мере, в какой это было характерно для классического естествознания прошлых веков. Разумеется, подобные заявления о диалектичности сами по себе, взятые в отрыве от реальной практики современного научного познания, в особенности физического познания, будут с неизбежностью выглядеть чисто декларативными. И одна из основных целей настоящей работы, собственно говоря, в том и состоит, чтобы показать, что и в современном научном познании, основная особенность которого, как справедливо считается, состоит в переходе к познанию сложноорганизованных систем, установка на поиск элементарных объектов мироздания никоим образом не утратила своего ведущего значения. Другое дело, что она не рассматривается более как некая единственно правильная, единственно возможная, научно оправданная, а скорее, как отражающая определенное понимание природы. На это обстоятельство, в частности, обращает внимание Н.И.Степанов, отмечающий, что методологическая установка на поиск элементарных объектов потеряла в современной науке свой абсолютный, универсальный статус. Эта установка теперь все более осознается сопряженная с определенным пониманием, видением природы, но не как нечто единственно возможное. "В работах ряда современных физиков, - пишет Н.И.Степанов, таких как Д. Бом, Дж. Чу и др., делается ... попытка реализовать противоположную антиэлементаристскую установку, согласно которой Вселенная рассматривается как некое единое и неделимое целое, в котором не существует выделенных и фундаментальных единиц. Если эта попытка удастся, то физика вступит в диалог с еще более древней традицией мышления и понимания природы" [Степанов, 1981: 68-69].

В то же время подчеркнем, что вступление физики в диалог с указанной традицией никоим образом не отменит элементаристскую установку, а лишь ограничит её

редукционисткие претензии. В свою очередь это ограничение выдвигает на первый план вопрос о критериях элементарности, их объективном содержании в конкретном научном познании на современном этапе его развития. На это обстоятельство особое внимание обращается в работах В.С.Барашенкова. Барашенков обсуждает проблему формулировки такого определения элементарности, которое снабдило бы нас эффективным критерием для однозначного выделения элементарных объектов. Детальный анализ возникающих этой связи сложных гносеологических и методологических вопросов, а также других представленных в нашей литературе на эту проблему точек зрения, приводит Барашенков к выводу о фундаментальном значении критерия дефекта масс как наиболее объективного критерия выделения уровня элементарных объектов.

Так, например, масса виртуальных частиц, образующихся при диссоциации π - мезона (нуклон и антинуклон) на порядок превышает массу самого π- мезона. Это дает основания утверждать, что π - мезон более элементарен, чем, скажем, дейтрон, дефект массы которого составляет лишь около одной тысячной от его массы. Именно поэтому мы можем считать дейтрон действительно состоящим из протона и нейтрона, поскольку его компоненты - протон и нейтрон - в составе единой физической системы, которой является дейтрон, не меняются сколько-нибудь существенным образом, в то время как указанные выше компоненты π - мезона полностью утрачивают свою самотождественность в процессе их взаимодействия, интенсивность которого и характеризуется в конечном счете дефектом массы.

Итак, критерий дефекта масс позволяет в соответствии с современным уровнем развития научного познания выделять класс элементарных частиц. Эти частицы, во-первых, нельзя рассматривать как возбужденные состояния других частиц и, во-вторых, возможные распады этих частиц происходят с дефектом масс сравнимым по величине с массами распадных частиц [Барашенков, 1992: 65-67].

Однако, критерий дефекта масс при всей его фундаментальности не дает нам полностью удовлетворительного решения проблемы элементарности. Весьма важный вопрос здесь состоит в том, как совместить понятие элементарности с понятием структурной сложности объекта. Выше было отмечено, то что в современном понимании элементарный объект вовсе не лишен какой бы то ни было структуры. В настоящее время в физике на повестке дня стоит вопрос о возможности существования еще более глубокого (или более "низкого") уровня структурной организации материи, чем уровень кварков - уровень так называемых прионов, ришонов, аплонов, более элементарных, чем кварки. А этот вопрос, в свою очередь весьма остро ставит проблему критериев элементарности. В самом деле, если мы, например, утверждаем, что вышеназванные прионы более элементарны, чем кварки, то на каком основании это делается, на основании каких конкретных критериев?

По нашему мнению одних чисто структурных критериев (в смысле "состоит из") для решения проблемы элементарности недостаточно. Это не означает, что мы считаем поиск структурных критериев не нужным. Идея структурных уровней материи, поиск, лежащих в основаниях мироздания фундаментальных составляющих материи, по-прежнему сохраняет свою эвристическую ценность. В то же время, мы полагаем, "структурное" направление поиска элементарных объектов должно органически сочетаться, осмысливаться под углом идей развития, становления, качественного изменения, процесса. На наш взгляд, именно к такому подходу к рассмотрению проблемы элементарности нас подводит весь ход развития современного научного познания, все более и более активно ассимилирующего в системе своих теоретических представлений такие идеи, как идея эволюции, самоорганизации, необратимости, нелинейности, внутренней активности, динамичности исследуемых объектов.

С точки зрения интересующего нас вопроса об элементарности в методологическом

плане важное значение приобретает информационный подход: в частности, выдвинутая И.А.Акчуриным идея об экспоненциально растущей информационной емкости элементарных объектов современно естественнонаучного познания [Акчурин, 1974: 41-53]. Эта идея, на наш взгляд, перебрасывает мост от чисто структурного подхода к проблеме элементарного к функциональному или, точнее, структурно-функциональному ее рассмотрению. Именно на этом пути открываются возможности синтеза двух взаимодополняющих друг друга подходов к выработке современного понимания элементарности, синтезирующего в себе традиционные представления об устойчивости и изменчивости вещи и процесса.

Иными словами, переход к новому, более глубокому уровню познания материи, хотя и по-прежнему связан с открытием новых элементарных объектов, но понимаемых уже не в смысле традиционных "кирпичиков" мироздания, а как взаимосвязанных процессов.

В этой связи следует подчеркнуть, что изучение каждого уровня организации материи требует своей экспериментальной техники, своих методов исследования, своих теоретических представлений, среди которых одно из основных - представление о существовании более глубокого уровня. Познанию свойственно стремление к расчленению уже известных "элементарных объектов" на более фундаментальные сущности и раскрытие характера их взаимодействия. Эту аналитическую тенденцию человеческого мышления можно назвать плодотворной если она сочетается с общей мировоззренческой установкой на синтез, на поиск единства в открываемых фундаментальными науками закономерностями. Идея единого начала несет в себе большой эвристический потенциал. Элементарность выполняет особые гносеологические функции раскрывающиеся конкретно в рамках определенной физической теории, но выражая при этом однако их общее мировоззренческое отношение к физической реальности в целом. И это обстоятельство имеет важное значение для уяснения той интегрирующей роли, которую играет принцип элементарности в научном познании.

Эта интегрирующая роль принципа элементарности в научном познании проявляется в разных, но внутренне взаимосвязанных аспектах.

Как уже отмечалось ее понятие "элементарного объекта" являясь исторически относительным понятием традиционно связано с представлением о структурных единицах материи, которые фиксируют существенные свойства изучаемому фрагменту действительности. В то же время, представления об элементарности связаны и с конкретными особенностями познавательной деятельности, которая может протекать только в рамках достаточно устойчивой и каждый раз ограниченной системы понятий - теории именно представления об элементарных объектах позволяют установить простейшую, исходную структуру связей в соответствующих теоретических системах. Однако сами эти представления не являются простейшими элементами теоретических систем. И это не только потому, что элементарные объекты в современных теоретических системах заведомо не элементарны, а имеют весьма сложное строение. Поскольку на основе представлений об элементарных объектах устанавливаются исходные связи между понятиями, то уже отсюда следует, что в самих теоретических системах элементами являются понятия. Научную теорию в таком случае можно определить как устойчивую систему. Представления об элементарном объекте входят в теорию не как нечто разложимое, а как основа, базис для синтеза понятий. Тем самым функционирующие в научном познании представления об элементарном и сложном выступают в качестве одного из важнейших методологических ориентиров в поисках фундаментальных законов природы, косвенно указывая одновременно и на относительные пределы нашего знания материальной действительности. Проблема элементарности приобретает существенно мировоззренческий и исторический характер. Ее можно отнести к категории вечных проблем в том смысле, что она неисчерпаема как по объему, так и по глубине охватываемых ею вопросов философского и специально-научного содержания. Отсюда

необходимость рассмотрения проблемы элементарности в исторической перспективе. Естественным исходным пунктом такого рассмотрения является античный атомизм.

Античная атомистика дала определенный метод естествознанию, характеризующий движение познания от изучения свойств к объяснению этих свойств на основе представления о структурах, составленных из элементарных объектов. Она вместе с тем попыталась установить и критерий элементарности - неделимость (качественно - количественная), неизменность, непревращаемость. Представление о неизменности составляющих материю сыграло решающую роль в становлении физики как науки, открывало возможность для научного объяснения природных явлений.

Вообще любая наука, любой раздел науки включает в себя некоторую группу объектов и процессов, которые в пределах данной теории являются элементарными. "Эти фундаментальные понятия и законы, - пишет А.Эйнштейн, которые дальше не могут быть сводимы, образуют неотъемлемую часть теории, которая не поддается рациональной трактовке. Важнейшая цель любой теории состоит в том, чтобы этих основных несводимых элементов было как можно меньше и чтобы они были как можно проще, однако так, чтобы это не исключало точного отображения того, что содержится в опыте [Эйнштейн, 1965:183]. В другом месте он также отмечает, что "...Высшим долгом физиков является поиск тех общих элементарных законов, из которых путем чистой дедукции можно получить картину мира" [Эйнштейн, 1965: 40].

История развития познания показывает, что всегда происходил поиск "Начал всего сущего", как основы теоретического объяснения материальных процессов, как основы для построения исходных теоретических систем. Этим целям служили "вода", Фалеса, "Воздух" Анаксимена, "апейрон" Анаксимандра, "Огонь" Гераклита, "земля" Ксенофана, "гемеомерии" Анаксагора, "атомы" Левкиппа и Демокрита, "эфир" Аристотеля, "монады" Лейбница. Элементарные объекты, интуитивно кажутся чем-то "внутренним" чем-то таким, проникнув во что можно объяснить и понять "целое" "В простой субстанции, -писал Лейбниц, - необходимо должна существовать множественность состояний и отношений, хотя частей она не имеет". На этом пути строится объяснение "целого".

Различные теоретические системы, как уже отмечалось, характеризуются своими элементарными объектами. С развитием науки происходит смена, разработка представлений о новых элементарных объектах. Как отметил Н.Ф.Овчинников, "...Новый наг в теоретическом познании структуры материи невозможен без открытия новых форм неделимости ее структурных элементов. Обнаружение делимости объектов, ранее считавшихся неделимыми, означает лишь первый, описательный шаг в познании структуры. Следующий, более глубокий шаг состоит в открытии новых форм неделимости, новых структурных элементов" [Овчинников, 1977: 21].

По выражению М.А.Маркова "поиски и, наконец, обнаружение очередного "атома", "элементарной частицы" и т.д. - это не погоня за призраками. Очередной "атом" в широком смысле слова - это реальное свидетельство об открытии качественного скачка в свойстве материи" [Марков, 1970:5]. Элементарные объекты дают возможность нам представить объекты изучения, устойчивые его стороны и являются своеобразным инструментом познания. Ограниченное число их дает возможность в процессе познания как бы "снять" в сфере знания неисчерпаемого многообразия, получить идеальную картину исследуемых сложных объектов. "...Самая глубокая проблема из всех перед лицом всего многообразия частиц- выяснить что является критерием элементарности" [Салам, 1971:5]. Если даже элементарные частицы не состоят из других более мелких, то тогда можно все-таки заключить, что в состав каждой входит какая-то "праматерия". Об этом и говорит М.А.Марков, заявляя: "Если действительно все частицы необходимы для построения образа

каждой из них, то естественно искать какой-то другой "материал", более элементарный в том смысле, что он явился бы общим для всего списка элементарных" частиц" [Марков, 1970:132].

Как видим, развитие физического знания всегда так или иначе соотносилось с принципом элементарности, ориентирующего прежде всего на поиск элементарных объектов и способов объяснения на их основе наблюдаемых явлений. Так что, если попытаться кратко суммировать сказанное, то можно с уверенностью сказать, что принцип элементарности сохранит свою эвристическую интегрирующую роль в научном познании и в обозримом будущем. Однако такого рода прогноз будет выглядеть тривиальным, почти тавтологичным заключением, если будут оставлены в стороне вопросы, касающиеся тех реальных мировоззренческих и методологических проблем, с которыми связано функционирование принципа элементарности в современном научном познании, где указанный принцип всегда выступает не сам по себе, а в единстве с другими методологическими регулятивами такими как принципы простоты, соответствия, математизации, инвариантности, наблюдаемости и т. д. Мы ограничимся только одним примером, иллюстрирующим связь элементарности и математизации в том ее виде как она трактуется в работах И.А.Акчурина. Как подчеркивает Акчурин, одним из центральных моментов построения всякой новой фундаментальной теории является выявление "...среди всего многообразия природных и искусственных (вызываемых человеком в естественнонаучном эксперименте) материальных процессов такого особенного - предельно простого и вместе с тем абсолютно универсального, которого мог бы играть роль всегда действенного правила, позволяющего совершенно однозначно и недвусмысленно соотнести некоторый элементарный материальный объект со вполне определенным элементом избранного абстрактного математического пространства" [Акчурин, 1983: 210]. Именно на базе элементарных представлений определяется выбор способа теоретического описания сложной системы и воссоздаются знания о сложных многоуровневых объектах.

Литература:

Акчурин, И.А. (1974). Единство естественнонаучного знания.- М.: Наука. С. 41-53.

Акчурин, И.А. (1983). Некоторые закономерности развития знания и проблемы его синтеза // Синтез современного научного знания - М. С. 210

Агошева, Е.Б. & Новосёлов, М.М. (2013). Интервальность в структуре научных теорий//Вопросы философии, N 4. С.44-58.

Барашенков, В.С. (1987). Кварки, протоны, Вселенная - М.: Знание, С.19-20.

Барашенков, В.С. (1992). Существуют ли границы науки. - М.: Мысль, С.65-77.

Гейзенберг, В. (1987). Шаги за горизонт. - М.: Прогресс, С.103, С.104.

Лейбниц, В.Г. (1890). Монадология. Избр.философ.соч. - М., С.340

Марков, М.А. (1970). О современной форме атомизма. // Вопросы философии, N4. С.132; N3. С.5.

Мамзин, А.С. (2013). Редукция, интеграция, эволюционизм в современной биологии // Вопросы философии, N8, С. 93-104.

Овчинников, Н.Ф. (1977). Категория структуры в науках о природе // Структура и формы материи. М., С. 21.

Салам, А. (1971). Элементарные частицы. У. Ф. Н., - Т.74. - Вып 1. - С. 160.

Степин, А.С. (2003). Саморазвивающиеся системы и постклассическая рациональность // Вопросы философии, N8. - С. 5-17.

Степанов, Н.И. (1981). О социальной обусловленности и специфики понимания в физике // Ценностные аспекты науки и проблемы экологии. М., С. 68-69.

Эйнштейн, А. (1965). О методе теоретической физики. - Собр. науч. трудов. - Т.4. - С.183; Т.4. - С.40.

Hochschild, A. & Ptashne, M. (1996). The recognition a helix of repressor and aromake homologous contract with the operator, Ce 11,44, P.925-933.

Ptasne, M., Backman, K., Humagun, V.Z., Jeffred, A., Manrer, R., Meyer, B., Saver, R.T. (2006). Autoregulation and function of a repressor in bacteriophage science, 194 - PP. 156-161.

КОМПЛЕКСНЫЙ ВЗГЛЯД НА ИССЛЕДОВАНИЕ ВОПРОСОВ ФИЛОСОФСКОЙ АНТРОПОЛОГИИ

Наргиз МЕДЖИДОВА
Бакинский Государственный Университет,
преподаватель кафедры философии, доктор философии по философии,
Азербайджан, БАКУ
nargiz516@hotmail.com
http://orcid.org/0000-0002-3404-3493

Аннотация

В статье рассматривается интегральный подход к исследованию проблем философской антропологии. Все исследования, которые касаются такой сферы как философская антропология требуют к себе целостного подхода или выражаясь современным языком интегрального подхода. Необходимость применения данного подхода вызвана теми реалиями, с которыми столкнулось человечество на современном этапе своего развития. Основным принципом интегрального подхода является его целостность, т.е. понимание человеком не только себя, но и других, человечество и природу. Существует некоторое количество школ, которые проводят интегральные исследования, но эти исследования до конца не обоснованы, в том числе и в философском познании человека. В свою очередь возникает необходимость более детального рассмотрения интегрального подхода в философском познании человека.

Ключевые слова: интегральные исследования, философская антропология, интенциональность, бихевиоризм, культура, общество.

AN INTEGRATED VIEW AT RESEARCH ISSUES PHILOSOPHICAL ANTHROPOLOGY

Nargiz MEDZHIDOVA
Baku State University,
Lecturer at the Department of Philosophy, Doctor of Philosophy in Philosophy,
Azerbaijan, BAKU
nargiz516@hotmail.com
http://orcid.org/0000-0002-3404-3493

SUMMARY

The article examines the comprehensive approach to the study of problems in philosophical anthropology. All research related to the field of philosophical anthropology requires a holistic approach, or in modern terms, a comprehensive approach. The necessity of applying this approach is driven by the realities faced by humanity at the current stage of its development. The main principle of the comprehensive approach is its wholeness, which entails the understanding of not only oneself but also others, humanity, and nature. There are several schools conducting comprehensive research, but these studies are not fully substantiated, including in the philosophical understanding of humans. Consequently, there is a need for a more detailed consideration of the comprehensive approach in the philosophical understanding of humans.

Key words: comprehensive research, philosophical anthropology, intentionality, behaviorism, culture, society.

ВВЕДЕНИЕ

В статье излагается комплексный взгляд на исследование вопросов философской антропологии. Современные реалии, перед которыми оказалось человечество, подчеркивают важность такого метода исследования. Многие школы занимаются комплексными исследованиями, однако аргументация таких исследований в философском понимании человека не всегда является окончательной. Это подчеркивает необходимость глубокого анализа комплексного подхода в философии человеческого познания.

Целью исследования является обоснование необходимости применения комплексного подхода для решения современных проблем в системе бытия человека. Исходя из цели исследования были определены следующие задачи исследования: -раскрыть суть комплексного подхода, в познании человека, проанализировать его основы; -проанализировать основные аспекты существования человека (духовный, телесный, культурный, социальный).

Одним из направлений исследований, которые затрагивают проблему будущего развития философской антропологии, является исследования посвященные методологии философской антропологии. Интегральный подход не является исключением. Следует отметить, что попытки создания интегрального подхода в исследованиях человека предпринимались многими исследователями. Этот подход применялся к той или иной сфере деятельности человека. В связи с этим стоит отметить работы основателя интегральной йоги Шри Аурбиндо, интегральный подход к проблеме сознания в работах немецкого философа Жана Гебсера, работы интегрального теоретика Майкла Зиммермана, работы венгерского философа и интегрального теоретика Эрвина Ласло. Но одной из самых состоятельных моделей интегрального подхода является модель американского философа и писателя Кена Уилбера. Он разработал теоретические и практические положения данного подхода, задачей которого становится объединение открытий, произошедших в разных областях деятельности человека, таких как философия и психология, социология и эмпирические науки, теория систем и т.д. Данный подход весьма сложен и многогранен и несмотря на пристальное внимание к нему исследователей, остается еще много вопросов, которые требуют своего разъяснения.

Методология

В статье использованы общелогические методы, а также методы научного познания.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Исследования науки связанные с проблемами познания человека все больше и больше расширяет свои горизонты. Поэтому мы подошли к такому моменту, когда возникла потребность в построении комплексной концепции, которая позволит изучать человека в его целостности.

Интегральный подход создает возможность не просто объединить все сферы знания о человеке, а создать некую общую методологию познания человека. Стремление к целостному познанию человека не ново. На протяжении длительной истории философии можно столкнуться с рядом философов, которые рассматривали познание человека именно с целостной точки зрения.

Основой такого целостного подхода всегда была триада, которая обладала системными свойствами: Я, Мы, Оно. Такую триаду можно представить как три опоры, оперившись на которые можно будет проводить дальнейшие исследования в познании тех или иных проблем человека. Я-выступает как сознание и субъективность, Мы мировоззрение и культура, Оно объективный мир, эмпирические формы, социальные системы. По сути, данную триаду мы наблюдаем в платонизме и неоплатонизме. В философии Абу Али ибн Сины эта триада представлена как разум, душа и тело. В.Франкл рассматривает трехмерную

модель человека, которая включает телесное, психодинамическое и духовное. Большой интерес вызывает исследование Т.Акиямы, который утверждает, что ядром интегральных исследований является переосмысление себя и мира, человечества и природы. А это в свою очередь раскрывает целостность, гармонизирует интеллект, эмоции и волю, доброту, истину, красоту, раскрывает внутреннюю природу человека и общества.

Анализируя каждую составляющую триады: Я, Мы и Оно, можно сказать, что каждый из нас имеет в наличии мысли, чувства, настроения, субъективность с одной стороны. С другой стороны, физические характеристики человека, его профессиональные компетенции, его поведение составляет его объективный аспект. Но человек также погружен в культурную систему, представленную системой норм и ценностей, языком и верованиями. Человек также интегрирован в социальное и профессиональное целое, где наличие семьи, определенных профессиональных функций соответствует коллективному объективному контексту человека. Таким образом, человек представлен, как духовное, телесное, социальное и культурное явление.

Духовный аспект

Любой индивидуум обладает определенным набором субъективного опыта и интенциональности, который можно определить как интенциональный сектор. В этом секторе находятся наши чувства, эмоции, которые невозможно увидеть, измерить – это нематериальные явления и процессы, которые происходят внутри человека, иногда говорят, что они происходят в душе человека.

У терминов интенция и интенциональность давняя история. Этот термин (от лат. слова – стремление) обозначает желание, задачу, нацеленность сознания, эмоций воли на какой-нибудь объект. Первично этот термин возник в трудах представителей арабского аристотелизма, а также у философов-схоластов средних веков, таких как Ф.Аквинский, Абеляр Авиценна и.т.д., в тот период этот термин применялся для обозначения устремления души к Богу, цели. Ф.Аквинский использовал этот термин как характеристику разумного образа, мысли. Этот образ находится в душе и отличается от познаваемой вещи. Интенция рассматривалась как метод для познания предмета, но не сам предмет. Интенция рассматривалась как понятие, вытекающее из работы разума. У Абеляра интенция означает намерение недоступное познанию другими людьми со стороны, и результат которого отличается от совершаемого действия. Абу Али ибн Сина провел разделение между двумя типами интенций: первые-это сами предметы, подлежащие познанию, это интеллектуальный акт, который направлен на внешний предмет. Объектами первой интенции есть реальность, которая дана разуму человека. первая интенция базируется на единичное, которое изначально сформировано умом. Вторая интенция это - логические, т.е. признаки, логические понятия, термины, которые относятся к данному предмету. Вторая интенция — это умственный самоанализ, рефлексия, предметом которой является содержание мышления.

Теория об интенции имела существенную значимость в логических и познавательных спорах представителей номинализма и реализма. У.Оккам считал, что интенция души есть универсалия, т.е. всеобщее, как итог действия познания предмета. Интенция интеллекта сравнивается с идеей, потому что отображает в разуме познанный предмет. В XX веке термин интенция заново был введен в философию немецким философом Ф.Брентано, в его теории термин интециональность означал нацеленность сознания на что-то вовне. Суть тезиса Брентано заключается в том, что ментальные события отличаются от физических событий тем фактом, что все ментальные явления проявляют интенциональность как форму направленности, свойство, которого не проявляет ни одно физическое явление [Брентано, 2000]. Какой-то определенный-реальный или воображаемый предмет. Определения интенции, а также интенциональности считаются основными в концепции Э.Гуссерля как

общие характеристики сознания. Данные определения создали основу для формировки представления о характере и направленности деятельности психики и определения понятия установки. В учении Э.Гуссерля-феноменологии, интенциональность, которая связана с чистым сознанием, является направленностью сознания на предметы [Гуссерль, 1999].

Очень часто интенцию понимают как возможное или условное содержание выражения способное сравниваться с актуальными или высказанными содержаниями. Интенция в психологии речи подразумевается, как начальный этап создания высказывания, после чего идет причина, внутреннее произнесение и осуществление. В XX веке в границах аналитической философии появляется понятие интенциональных состояний, где коммуникативная интенция сравнивается с различными интенциональными состояниями сознания, которые включают психологическое определение интенции. Дж.Серль следом за философами дополняет интенциональные состояния широким диапазоном ментальных состояний, обращающих сознание не на себя, а вовне [Серль, 1986].

В концепции речевых действий Д.Остина, а также Г.Грайса интенция как желание или намерение вводится в иллокутивную стадию речевого выражения, обозначая желание сообщающего проинформировать о чем-то, предоставить в выражении конкретное субъективное значение [Остин, 1999]. Непосредственно на этом этапе понятие коммуникативной интенции либо речевой интенции формируется как важнейший элемент, выражающий различные интенциональные состояния, как возможное содержание выражения. Выяснение роли и значимости интенции в трудах мыслителей XX века привело к появлению диаметрально противоположных концепций Д.Дэвидсона и Г.Грайса. Д.Дэвидсон высказывал мнение, что интенциональное действие это физический акт, вызванный ментальным состоянием, т.е. комплексом определенных взглядов, которые вместе становятся причиной этого действия. Это желания, социальные принципы, личные и общественные задачи и ценности, которые объясняются как позиция личности к совершению действий конкретного типа [Дэвидсон, 1993]. Иное направление показывает, что акт желания появляется между желанием и убеждением, с одной, и действием с другой стороны. Это весьма примитивное желание, вызванное инстинктами. Все это показывает, что со временем термин интенция претерпел изменения, расширив границы своего применения. Но в то же время интенциональность остается философским понятием, а интенция больше употребляется в психологии и лингвистике с целью дать описание намерению совершить то или иное действие. Очень часто его рассматривают как изначально спланированный акт.

Но нас интересует непосредственно философское применение определения интенции. Основные принципы данного подхода были, конечно же заложены Э.Гуссерлем. Особенный вклад в определение сути интенциональности привнес немецкий философ М.Шелер. Основной предпосылкой шелеровской философии-своеобразное восстановление Я человека, реабилитация Я на права целостности, уникальности, реабилитация личностной основы, которое Шелер реализует при помощи феноменологического метода. Человек способен поистине познать суть предметов и бытия, неповторимо. Отталкиваясь от свойственного любому человеку заветного центра, где сосредоточены дух и душа. В таком контексте представлена проблема интенциональности в философских работах М.Шелера.

Несмотря на то, что в истории философии большое количество работ были проведены в сфере исследования сознания человека, в том числе развитие идеи интенциональности и интенции, в течение последних трех столетий со стороны западной науки совершались упорные и основательные действия рассматривать проблематику человека с точки зрения материализма, позитивизма, бихевиоризма и в целом объективистскими внешними подходами. Такой подход стал характерной чертой западной современности, носящей название сайентизм. Он допускает, что все субъективные и интерсубъективные пространства можно

свести к поведению объективных процессов. Этот утонченный редукционизм получил очень широкое распространение. В нем разум можно свести к мозгу, уровни качеств- к уровню количества и т.д. Но только в силу того, что человек действительно обладает интенциональными, поведенческими, культурными и социальными аспектами-этот научный подход выглядит весьма обоснованным, потому что любое внутреннее явление на самом деле имеет внешний коррелят. Поэтому изначально допускается попытка упростить поиск знания, допустив только эмпирические данные.

Телесный аспект

Большинство исследователей, ученых попросту сохранили материалистическое объяснение души и сознания. В таком случае они имеют в виду, что объективная реальность-материальный или физический мир, а потому полагают, что сознание — это совокупность отражений и представлений опытного мира. При том высказывается утверждение, что мозг человека-биокомпьютер, который можно объяснить с объективно-научной точки зрения, а обрабатываемая им информация — это представления опытного мира. Материальный мозг проводит обработку данных материального мира, а субъективное сознание всего лишь эпифеномен, который порожден чередой физиологических процессов. Разум играет роль призрака в биологическом процессоре. Характерным примером такого подхода можно считать книгу Д.Деннета «Сознание объясненное» [Деннет, 1995]. Эти подходы, которые можно обозначить как натуралистические или же эмпирические демонстрируют, что физический или эмпирический мир более основателен и фундаментален, а из этого следует, что любое теоретизирование должно быть связано с эмпирическими объектами. Примером может служить классический бихевиоризм в психологии, а также когнитивный бихевиоризм т.е. когда когнитивные структуры становятся реальными, когда они проявляют себя в наблюдаемом поведении. Вообще бихевиоризм получил свое начало в философии британского эмпиризма в XVI веке. Согласно одному из представителей эмпиризма того времени Д.Локку, разум человека это табула раса, на которой опыт человека оставляет отпечаток. Таким образом поведение людей определяется давлением окружающей среды. Эта идея оказала большое влияние на развитие бихевиоризма как науки, чьи методы базируются на эмпирическом наблюдении. Основателем бихевиоризма в психологии считают Д.Уотсона. Дж.Уотсон считал, что поведение человека надо также изучать, как и объекты иных естественных наук, при помощи внешнего наблюдения и эксперимента [Уотсон, 1998]. Он считал, что психологи не должны заниматься таким феноменом как сознание, потому что оно как черный ящик, в который невозможно заглянуть, используя объективные методы. Он считал, что люди являются продуктом своего опыта и их поведением возможно управлять, с помощью управления окружающей их среды. С точки зрения бихевиористов, человек — это опыт, который он приобретает на протяжении всей своей жизни. Считается, что поведение человека формируется под влиянием социальной среды, а не в результате процессов, которые происходят внутри него.

Примером также может служить классический позитивизм в социологии, а также структурный функционализм и теория систем, где продукты культурной деятельности обладают значимостью в той степени, в какой они являются аспектами системы объективной социальной деятельности. Если обратиться к самой философии, то это британский и американский подход, основанный Дж. Локком, Д.Юмом, Б.Расселем, Л.Виттгенштеном. Л.Виттгенштейн в своей работе «Трактат» высказывает мысль о том, что целью любой подлинной философии является анализ и объяснение эмпирических картин, без них нет подлинной философии. В данном ракурсе высказанная мысль становится истиной, если она соответствует объективному факту.

Сильной стороной эмпиризма является требование обоснования подлинного знания эмпирическими данными, т.е. все подлинное знание должно основываться на опыте, на данных и фактах. Таким образом, эмпирики на передний план выдвигают особую значимость этапа постижения во всем достоверном познании. Но факты и данные не просто находятся рядом, чтобы быть воспринятыми. Т.Кун указывал, что нормальная наука развивается при помощи парадигм или образцов. Парадигма — это не теория, а практика, инъюнкция или метод, как образец для создания данных. Т.Кун утверждал, что подлинность научного познания основывается на парадигме, образце, инъюнкции, которые создают новые данные. Новые инъюнкции открывают новые данные, поэтому утверждение Т.Куна о том, что наука получает развитие путем поэтапного накопления данных, а также при помощи скачков. Итак, Куном на передний план выдвигаются особая значимость инъюнктивного этапа в поисках знания. Знания, созданные обоснованными инъюнкциями-истинное знание, потому что парадигма не изобретает, а раскрывает данные. А достоверность их проверяется опровержениями. К.Поппер высказывал мысль о важности опровержимости (фальсификации) знания, утверждал, что истинное знание, не подвергшись опровержению остается просто замаскированной догмой. Таким образом К.Поппер выдвигает на передний план необходимость этапа фальсификации в достоверном познании.

Культурный аспект

Культурологический подход изучает мир человека, с точки зрения его культурного пространства обитания, т.е. чем для него этот мир является и какой он несет смысл. В данном подходе феномен культуры рассматривается как основа для понимания и объяснения человека, его сознания и жизнедеятельности.

Таким образом утверждается отсутствие универсальных истин. Конечно же, некоторые принципы культуры структуры, а некоторые относительно и исторически обусловлены. Но множество особенностей человеческой психофизики во всех культурах проявляются одинаково. У всех людей одинаковое количество костей, внутренних органов и т.д. у всех людей их разум порождает ряд образов, понятий и правил, т.о. тело человека и его разум не смотря на различие культур имеет глубинную структуру, но поверхностное проявление ее черт действительно относительно, культурно обусловлено и носит исторический характер. Поэтому интегральный подход, признавая и уважая культурное разнообразие в поверхностном проявлении этой структуры, вместе с тем отмечает общую глубинную структуру, присущую всем людям.

Сам процесс развития человека, а также обрастание его культурой проходит в три этапа. На первом этапе человек осваивает нормы и образцы, определяет пространство жизни, проходит процесс социализации. На втором этапе человек осваивает различные способы мышления и деятельности, проектируя новые формы общественной жизни. На третьем этапе у него складывается свой образ, проживает свою личную историю, входит в культуру, осваивает ее знаки, символы, типы сознания.

Для каждого индивида существует один лишь способ как приобщиться к культуре, т.е. пройти тот путь, духовно пройденный до него человечеством. Для этого общественное должно быть распредмечено, т.е. снова раскрыть его индивидуальным сознанием.

Само появление культурологического подхода, как одного из новейших фундаментальных методов научного познания было детерминировано осознанием культуры как одного из условий формирования и духовно-практического основания общественного развития. Сущность этого метода определяется изучением объектов, процессов и явлений социального и индивидуального плана, ярко проявляется и анализируется наиболее сущностные или культурные аспекты.

Сам культурологический подход состоит из нескольких методологических приемов, которые анализируют любую сферу общественной и психической жизни человека при помощи понятий, образующих системы культуры. Культурологический подход изучает мир человека, с точки зрения его культурного пространства обитания, т.е. чем для него этот мир является и какой он несет смысл. Это анализ всего культурного характера социальной реальности, которая составляет совокупность программ культуры, обоснованные в практической деятельности.

В данном подходе феномен культуры рассматривается как основа для понимания и объяснения человека, его сознания и жизнедеятельности. Суть данного заключается в понимании иерархически расположенных аспектах сущности человека, таких как сознание, самосознание, духовность, нравственность, творчество. Также следует отметить, что в данном подходе человек рассматривается как свободная, активная индивидуальность, способная к самодетерминации в итоге общения с другими людьми, с носителями другой культуры.

Культурологический подход акцентирует внимание на то, что человек как субъект культуры способен объединить в себе как старые смыслы, а также производство новых смыслов культуры. В качестве ведущего положения культурологический метод объединяет понимание и рассмотрение культурного процесса как объекта. Эта методологическая позиция раскрывает единство ценностного, деятельностного и творческого характера культуры и рассматривает человека как главное действующее лицо.

Социальный аспект

Выше отмечалось, что культура и культурные события имеют социальные корреляты. В их число входят виды различных технологий, производительные силы, социальные институты, принятые в обществе правила и законы, геополитическое положение. Все это реальная социальная система, в которой материальные компоненты, играя важную роль, помогают определить типы культурного мировоззрения, в границах которого возникают собственные мысли человека.

Подход к изучению человека также может носить характер редукционизма. В идеях функционального соответствия вся реальность сводится к терминологии социальной системы. Представители этого подхода, используя теорию систем утверждают, что данный подход имеет нравственное превосходство над другими подходами. Однако же нравственная ценность не может быть объяснена в границах теории систем, потому что согласно с ней все вещи, процессы и явления — это равноценные нити в системе бытия и не существует метода, доказывающего правоту одной из них. Все что происходит это результат действия целой системы, а потому мы не можем оспаривать ее действия являясь одним из ее элементов.

Естественно, многие представители теории систем пытаются внедрить в свою теорию нравственные и правовые критерии, высказывая мысль о положительном влиянии того, что содействует системе. Но в любом случае возникает необходимость выхода за границы системы, чтобы объяснить ее, а это учитывая эту теорию совершить невозможно. Конечно же теория систем занимает очень важное, но весьма ограниченное положение в интегральном подходе. Она должна быть включена в более обширный контекст.

Учитывая вышеотмеченное, можно сделать методологический вывод о том, что, изучая человека с позиций системного подхода следует идти вглубь, чтобы познать почему человек как система составляет единое и целое, раскрыть его базовое системное качество, его системные основания. Стоит определить базовые методологические требования системного подхода в изучении человека. нам известно, что в какой-либо системе необходимое системобразующее основание составляют элементы. Любая целостная система функционирует в силу наличия этих элементов. Поэтому в познании любой системы, прежде

всего, требуется определение ее составляющих элементов, т.е. разделение системы на составляющие ее части. Данный процесс выполняет роль определения состава системы, раскрывает ее разнообразие. Поэтому первым методологическим требованием в изучении человека как целостной системы является ответ на вопрос о каких элементах идет речь? Элементом системы является просто элементарная ее часть. Но следует отметить, что не каждая часть системы может быть ее элементом. Элементом системы может быть та ее часть, которая имеет относительную автономность, обособленность и может выполнять определенный набор задач в отношении целого.

Выводы

Философская антропология, представляя собой концептуальное знание о человеке, владея возможностью синтеза разных научных знаний, объединяет вокруг себя различные сферы науки, занимающиеся исследованием человека и общества. В результате этого объединения происходит взаимообмен философской антропологии и частных наук, и как результат взаимообогащение теоретического и частнонаучного знания о человеке. В результате проведенного исследования была установлена необходимость применения интегрального подхода для решения современных проблем человека и общества, в частности в философской антропологии. Раскрыты и проанализированы суть и основы интегрального подхода в философской антропологии. Рассмотрены основные аспекты существования человека: духовный, телесный, культурный и социальный. Установлено, что интегральный подход может выступать как общая методология познания человека, системно объединив все сферы знания о человеке.

Литература:

Аквинский, Ф. (2004). Сочинения / сост., пер., вводная статья, комментарии А.В. Апполонова. – М.

Акияма, Т. (2016). К созданию интегральной науки: в чем смысл интеграции? Bull. Jpn. Soc. Глоб. Syst. Этика. 11, 144-148.

Брентано, Ф. (2000). О происхождении нравственного познания / пер. с нем. А.А. Анипко. – СПб.

Великие мыслители Запада / Пер. с англ. – М.: КРОН-ПРЕСС, 1999. – 656с.

Витгенштейн, Л. (2005). Избранные работы / Пер. с нем. и англ. В. Руднева. М.: Издательский дом «Территория будущего», — С. 440.

Qurbanov, F., Əlibəyova, T. (2022). Qnoseologiya və epistemologiya: müqayisəli fəlsəfi təhlil // "Metafizika" Journal, vol 5, issue 3, serial 19, pp.43-57 43 UOT: 1.101.8 KBT: 87.22 MJ № 130. *Гуссерль, Э.* (1999). Идеи к чистой феноменологии и феноменологической философии / пер. с нем. А.В. Михайлова. – М.. – Т. 1.

Деннет, Д. «Сознание объясненное» Деннет Д. С. Виды психики: на пути к пониманию сознания. [Электронный ресурс]. URL: http://filosof.historic.ru/books/item/f00/s00/z0000838/st000.shtml

Дэвидсон Д. (1993). Об идее концептуальной схемы. — Аналитическая философия. Избранные тексты. — М. - С. 144–158.

Ласло, Э. (2004). Наука и поле Акаши: интегральная теория всего; Внутренние традиции: Рочестер, штат Вирджиния, США; Американская психологическая ассоциация: Вашингтон, округ Колумбия, США.

Остин, Дж. (1999). Избранное / Дж. Остин ; пер. с англ. Л. Б. Макеевой, В. П. Руднева. М. : Идея-Пресс : Дом интеллектуальной книги. 332 с.

*Серль, Дж.*Р. (1986). Классификация иллокутивных актов / Дж. Р. Серль //Новое в зарубежной лингвистике. Вып. 17 : Теория речевых актов / отв. ред.Б. Ю. Городецкий. М.: Прогресс. - С. 170–194.

Смэтс, Дж.К. (1926). Холизм и эволюция; Макмиллан: Нью-Йорк, Нью-Йорк, США, 1926.

Уилбер, К. (2000). Теория всего: интегральное видение бизнеса, политики, науки и духовности; Шамбала: Бостон, Массачусетс, США.

Уилбер, К. (2002). Око духа: Интегральное видение для слегка свихнувшегося мира / К. Уилбер ; [пер с англ. В. Самойлова, под ред. А. Киселева]. – М. – 476 с.

Уотсон, Д. (1998). Основные направления психологии в классических трудах. Бихевиоризм. Э.Торндайк. Принципы обучения, основанные на психологии. Джон Б. Уотсон. Психология как наука о поведении. - М.: ООО "Издательство АСТ-ЛТД". - 704 с.

Эдвард, О.У. (1998). Консилиум, Единство знания; Альфред А. Кнопф: Нью-Йорк, Нью-Йорк, США.

Франкл, В. (2017). Доктор и душа: Логотерапия и экзистенциальный анализ. М.: Альпина-нон-фикшн. 338 с.

Эволюционная эпистемология и логика социальных наук: Карл Поппер и его критики. (2000). / Сост. Д.Г. Лахути, В.Н. Садовского, В.К. Финна. – М..– 464с.

Akiyama, T. (2022). Integral Studies and Integral Practices for Humanity and Nature. Philosophies. 7, 82. https://doi.org/10.3390/ philosophies7040082

Grice H. P. (1975). Logic and Conversation / H. P. Grice // Syntax and Semantics /ed. by P. Cole and J. L. Morgan. N. Y. : Academic Press. P. 41–58.

Strapasson, B. An Updated Bibliography of John B. Watson, Perspectives on Behavior Science, https://www.researchgate.net/publication/341466150 An Updated Bibliography of John B. Watson

Tortoreto, A. (2022). “Intentionality and Dualism: Does the Idea that Intentionality Is the MOM Necessarily Entail Dualism?”, Phenomenology and Mind, 22. P. 82-91.

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

TELLUROKRATİYA VƏ TALLASOKRATİYA: GEOPOLİTİK DUALİZM

Nəzakət KƏRİMOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Fəlsəfə kafedrasının baş müəllimi, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
kerimova.nezaket@gmail.com

XÜLASƏ

Geopolitikada həm tallasokratik istiqaməti ətraflı şəkildə işləyib hazırlayan, həm də "dəniz hakimiyyəti" anlayışını elmi dövriyyəyə ilk daxil edən şəxs admiral Alfred Mehen olmuşdur. Bu sahədə xüsusi xidmətinə görə Helford Makinderin də adını çəkmək yerinə düşər. H.Makinder 1904-cü ildə yazdığı «Tarixin coğrafi oxu» adlı məqaləsində geopolitik təsnifatı vermişdir. Geopolitika təliminin inkişafı tarixində Makinderin məqaləsi əsil çevriliş yaratmış, sonralar fransız Vidal de Lyablaş, alman Karl Haushoffer, rus Pyotr Savitsiki bu metodologiyadan bəhrələnmişlər. Tədricən bu ikilik – tellurokratiya (quru hakimiyyəti) və tallassokratiya (dəniz hakimiyyəti), daha dəqiq desək, sivilizasiyaların dualizmi qlobal və lokal proseslərin təhlili zamanı normativ yanaşmaya çevrilməyə başlamışdır.

Metodlar: Sistemli yanaşma metodu, tarixi ilə məntiqinin vəhdəti, müqayisəli təhlil metodu.

Açar sözlər: geopolitika, quru hakimiyyəti, dəniz hakimiyyəti, sivilizasiya.

TELLUROCRACY AND THALLASOCRACY: A GEOPOLITICAL DUALISM

Nazakat KARIMOVA
Baku State University,
Head teacher of the Department of Philosophy, Doctor of Philosophy,
Azerbaijan, BAKU
kerimova.nezaket@gmail.com

SUMMARY

Admiral Alfred Mehen was a person who developed the thalassocratic trend in geopolitics in detail, and was the first to introduce the concept of "sea power" into scientific circulation. Halford Mackinder should also be mentioned for his special services in this area. G. Mackinder gave a geopolitical classification in his 1904 article "Geographic Axis of History". Mackinder's article produced a real revolution in the history of the development of geopolitics, and later this methodology was used by the Frenchman Vidal de Liablash, the German Carl Haushofer and the Russian Peter Savitsik. Gradually, this duality — tellurocracy (land power) and thalassocracy (sea power), more precisely, the dualism of civilizations — has become a normative approach in the analysis of global and local processes.

Methods: Method of systematic approach, unity of history and logic, method of comparative analysis.

Keywords: geopolitics, land power, sea power, civilization.

P.N.Savitski və L.N.Qumilyov hesab edirdilər ki, «quru hakimiyyəti» (tellurokratiya) və «dəniz hakimiyyəti» (tallasokratiya) qarşıdurması sivilizasiyaların dualizmini ifadə edir. Quru hakimiyyəti hərbi avtoritar sivilizasiya şəklində (Qədim Sparta, Qədim Roma), ikinci isə ticarət sivilizasiyası (Qədim Afina, Qədim Karfagen) kimi meydana gəlmişdir. Geopolitikanın banilərinin,

xüsusən A.Mexen və N.Makinderin fikrincə, bu dualizm ilk vaxtlar özündə düşmənçilik toxumu daşımış, yəni əlverişli torpaqları zəbt etmək məqsədi güdmüş, iki kortəbiiliyin – yəni, maye (axıcı), bərk (daimi, qalıcı) barışmaz əksiliyinin meyvəsi olaraq yaranmışdır. Quru hakimiyyəti, yaxud tellurokratiyanın xarakterik xüsusiyyətləri bunlardır: aydın təyin edilmiş sərhədlər; əhalinin həyat fəaliyyəti üsulları ilə qəti müəyyən edilmiş məkan, onların keyfiyyət oriyentasiyalarının davamlılığı; oturaq həyat; əməyin sərf edilməsində seçimin məhdud olması; mühafizəkarlıq; sərt hüquqi və əxlaqi norma və qanunların mövcudluğu; bütün fərdlərin, insan qruplarının, nəsillərin, tayfaların, xalqların, ölkələrin, imperiyaların tabe olduğu sərt hüquqi və əxlaqi norma və qanunlar. Quru həmişə möhkəmdir, davamlıdır, bu isə əxlaqın və qanunun möhkəmliyini, ənənənin möhkəmliyini formalaşdırır. Əxlaq ictitmai şüurda möhkəm yer tutur, irsən ötürülür, etik norma və prinsiplər kodeksini formalaşdırır. Quru hakimiyyətində xalqlar, əsasən, oturaq həyat təzi keçirirlər, individualizmə nisbətən kollektivizm hisslərinə bağlılıq üstünlük təşkil edir. Kiçik və yaxud böyük qrupların idarə edilməsində başlıca prinsip iyerarxiklikdir.

Dəniz hakimiyyəti, yaxud talassokratiya, bu konsepsiyanın müəllifi A.Mexenə görə, tellurokratiyaya tamamilə əks sivilizasiya tipidir. Tallasokratiya, yaxud ticarət sivilizasiyası daha dinamikdir. Texniki yenilikləri daha tez qavrayır. Onun səciyyəvi xüsusiyyətlərinə daxildir: individualizm; asan qazanc, zəhmətsiz gəlir; sahibkarlıq, işbazlıq, fırıldaqçılıq. Mexenə görə, fərdin və ya qrupun bu və ya digər məxsusi xüsusiyyətlərini dəniz təyin edir. Daha doğrusu, dəniz ekstremal şəraitdə yaşamağı bacaran şəxsiyyət tipi tələb edir. Ona görə də tallassokratiya sivilizasiyasında yaşayan fərd asan qazanc əldə etmək və qeyri-standart qərarlar verməyə qabildir. Buna uyğun olaraq bu cür sivilizasiyanın əxlaqi və hüquqi normaları da nisbi xarakter daşıyır. Bu cür sivilizasiya tellurokratiyaya nisbətdə daha aktiv inkişaf tempinə malikdir. Dəniz hakimiyyətində əxlaqi və mədəni dəyərlər asanlıqla dəyişilir. Bu sivilizasiya tipində heç zaman dəyişikliyə uğramayan əsas qayda bu olur: irəliyə doğru getmək, yeni kəşf və ixtiralara, macəralara, asan qazanc, gəlir əldə etməyə can atmaq.

Yüzilliklər boyu kontinental sivilizasiya (quru sivilizasiyası) dəniz sivilizasiyası üzərində təzyiq göstərmişdir (Sparta və Afina, Roma və Karfagen). Lakin texnikanın get-gedə inkişafı, gəmiqayırmanın səviyyəsinin yüksəlməsi, silahların təkmilləşdirilməsi, ictimai əmək bölgüsünün dərinləşməsi, onun ardınca mal mübadiləsi və ticarət dövriyyəsinin artması dənizin mövqeyini obyektiv olaraq gücləndirmişdir. Bu isə öz növbəsində dəniz sivilizasiyasının güclənməsinə gətirib çıxarmışdır. Buradan geopolitikanın digər qanunu meydana çıxır: bəşər tarixində məkan faktorunun güclənməsi.

Bəşər tarixində məkan faktorunun güclənməsini Mexen özünün «Dəniz qüvvələrinin tarixi təsiri» əsərində xüsusi ilə vurğulayaraq ingilis xalqının digər xalqlardan daha çox dəniz əzəmətinə sahib olduğunu bildirirdi. Beləliklə, tallasokratiya böyük coğrafi kəşflər epoxası ilə birlikdə başlayır. Özünün ən nəhəng, qüdrətli zirvəsinə XX əsrin sonlarında - anqlosakson kapitalizmi və industralizminin vahid kompleks kimi formalaşdığı dövrdə çatır. XX əsrin ortalarından başlayaraq tallasokratiyanın başlıca dayağı ABŞ hesab olunur. Tellurokratiyanın SSRİ, tallassokratiyanın isə ABŞ-la eyniləşdirildiyi vaxtdan etibarən geopoitik dualizm özünün ən yüksək zirvəsinə yüksəlir [Дугин, 2000].

Tellurokratiya sivilizasiyası özünü mühafizəkar strukturu ilə təqdim edir: son dərəcə ləng inkişaf, sədaqət, düzlük, iyerarxiya, daimilik, vətənpərvərlik kimi dəyərlər burada üstünlük təşkil edir. Bu qəhrəmanlıq sivilizasiyasıdır. Geopolitik dualizmi simvolizə etmək üçün Şmidt iki Bibliya nümunəsini misal çəkir: o, quru sivilizasiyasını yerdəki bədheybət – Begemot, dəniz sivilizasiyasını Leviafan şəklində təsvir edir. O, quru və dəniz yırtıcısı arasında gedən əbədi müharibəni (Sparta ilə Afina, Roma ilə Karfagen) quru ilə dəniz arasında gedən əbədi müharibə kimi qiymətləndirir [Колосов и Мироненко, 2007].

Dəniz sivilizasiyası daha çevik, dinamik inkişafa və ticarətə daha çox meylli sivilizasiyadır. Roma ilə Karfagen arasında gedən üç pun müharibəsi bu sivilizasiyaların bir-birinə həm paradiqmal olaraq, həm də geopolitik baxımdan zidd mövqedə olmasının nəticəsi idi: Roma özünün ordusunu yaradarkən ona ciddi, sərt təlimlər keçir, onu hərbi ruhda tərbiyə edirdi. Roma həyata keçirdiyi istilaçı hücumları, müharibələri özünün şərəf və iftixarı hesab edirdi. Öz ordusu olmayan Karfagen isə muzdlu ordu saxlayırdı. Romada iyerarxiya və ənənə hökm sürürdüyü halda, Karfagendə Molox kultu, pul və qana pərəstiş («hər şey satılır, hər şey alınır» ideyasına inam) ön plana çəkilirdi. Karfagen sivilizasiyası ticarətin, incəsənətin, yeni çevik texnologiyanın, müasirliyin inkişafına son dərəcə güclü təsir göstərdi. Bu mövzu geopolitikanın atalarından hesab edilən Karl Şmidtin əsərlərində daha ətraflı təhlil edilmişdir. Yeri gəlmişkən qeyd edək ki, geopolitika terminini ilk dəfə dövlətin məkanla qarşılıqlı əlaqəsi mənasında isveçli Rudolf Çellen işlətsə də, bu anlayışı elmi dövriyyəyə Fridrix Ratsel daxil etmiş, amma onun üzərində siyasi coğrafi anlayış kimi fikri əməliyyat aparmamışdır.

Geopolitikada tallassokratik istiqaməti ilk dəfə geniş şəkildə inkişaf etdirən admiral Alfred Mehen olmuş, "dəniz hakimiyyəti" anlayışını elmi dövriyyəyə əsas anlayış kimi daxil etmişdir. Geopolitikaya ən mühüm töhfə verən şəxs Helford Makinder olmuşdur. İngilis siyasi xadimi, siyasi analitiki olan Makinder 1904-cü ildə o qədər də böyük olmayan «Tarixin coğrafi oxu» məqaləsində əsas geopolitik təsnifatı verməyə müyəssər olmuşdur. Geopolitika elminin sonrakı inkişafı tarixində Makinderin məqaləsi əsil çevriliş yaratmışdır. Sonralar fransız Vidal de Lyablaş, alman Karl Haushoffer, rus Pyotr Savitsiki bu metodologiyadan bəhrələnmişlər.

Zaman keçdikcə, sivilizasiyaların dualizmi tədricən qlobal və lokal proseslərin təhlili zamanı normativ yanaşmaya çevrilmişdir. Geopolitikaya töhfələr vermiş müəlliflər sırasında alman filosofu Karl Şmidtin xidmətlərini də qeyd etmək yerinə düşər. Özünün «Quru və dəniz» adlı klassik əsərində Makinderin dualist paradiqmasını inkişaf etdirən Karl Şmidt onu hərtərəfli fəlsəfi təhlil etmişdir. Şmidtə görə, sivilizasiyanın dəniz sivilizasiyası olması üçün bir çox dəniz koloniyalarının və inkişaf etmiş donanmaların mövcudluğu kifayət etmir, bunun üçün dünyaya dənizin gözləri ilə baxmaq lazımdır. Onun fikrincə, dəniz qurudan bir sıra parametrlərinə görə fərqlənir: birinci növbədə, daha çox özgələşmə dərəcəsinə görə fərqlənir: dənizdə olan insan onun üçün yad olan bir mühitə düşür, suda yaşayan canlıları qurudakılara nisbətən əhliləşdirmək olmur. İkincisi, dəniz özünün xüsusi mühitində uzun müddət fəaliyyət göstərə bilən, daxili rəqabətin mövcud olduğu qapalı kişi kolektivlərinin yaradılması zərurətini tələb edir. Bu mənada, dənizin klassik fiquru piratlardır. Üçüncüsü, dəniz daim dəyişkən peyzajı, axıcılığı ilə seçilir. Dördüncüsü, dəniz sivilizasiyası, bir qayda olaraq, ticari xarakter daşıyır. İlk tacirlərin soyğunçular və piratlar olması da bu amillərin məntiqi davamı sayılmalıdır.

Quru sivilizasiyası isə əksinə, mühafizəkar sistem olmaqla son dərəcə aydın iyerarxiyaya malikdir, boy atdığı ətraf mühit əsrdən əsrə dəyişməz statik peyzajı ilə seçilir. Ona görə quru sivilizasiyasında yaşayan insanların psixologiyası məkandan irəli gələrək dayanıqlı və dəyişməzdir. Quru sivilizasiyasında elmi tərəqqi son dərəcə ləng inkişaf edir, əsasən əvvəlki mədəni irs mühafizə edilərək qorunub-saxlanılır. Quru sivilizasiyası sabitlik, daimilik, ənənəvilik sivilizasiyasıdır. Dəniz sivilizasiyası isə tərəqqi, dinamik inkişaf edən, kinetik dəyişikliklər sivilizasiyasıdır.

Sosioloq Verner Zombratın yazdığı «Qəhrəmanlar və tacirlər» kitabından sitat gətirsək, deyə bilərik ki, quru sivilizasiyası qəhrəmanlar sivilizasiyasıdır (qəhrəmanlıq üslubunun əsasında fədailik, güc, qüdrət, şücaət dayanır). Amma dəniz sivilizasiyası ticarət sivilizasiyasıdır, onun da müsbət və mənfi cəhətləri vardır: öz xeyrini güdmək, yaradıcılıq, hiyləgərlik, cəldlik, texniki yeniliklərə meyllilik, rahat həyatın qayğısına qalmaq, sahibkarlıq ruhunun inkişafı, individualizm və s.

Quru və dənizsiz geopolitika yoxdur. Müasir elmi ədəbiyyatda quru və dəniz hakimiyyəti aşağıdakı adlarla ifadə olunur:

1) «Kontinental-okeanik dixotomiya»;

2) «Materiki-okeanik qütbləşmə»;
3) «Planetar dualizm»;
4) «Kontinent-okean».

Klassik qərb geopolitikasının baniləri hesab edilən Mehen, Makinder, Haushoffer, Şmidt və başqaları hesab edirdilər ki, hazırki tarixi antaqonizm zaman keçdikcə qlobal və əbədi xarakter daşıyacaq. Alman mənşəli geosiyasətçi alim Otto Maul həmyerlisi Fridrix Ratseli geopolitikanın həqiqi atasıhesab edirdi. O, bu münasibətlə yazırdı: «Ratselsiz geopolitikanın inkişafı mənasız olardı, buna görə də Çellen, yaxud kimsə başqasını bəzən bilməyərəkdən geopolitkanın atası adlandırırlar. Onun yaradıcısı Ratseldir» (Maqdd O). F.Ratsel (1844-1904) Karleryedə texniki uqiversiteti, sonra isə Heydelberq Universitetini bitirmişdir. Burada o, professor Ernst Hekkelin («ekologiya» terminini elmi dövriyyəyə daxil edən şəxs - N.Kərimova) mühazirələrini dinləmişdir. Ratselin dünyagörüşü və metodologiyası təkamül ideyası və darvinizmdən ibarət olmuşdur. Doğrudur, alman aliminin baxışlar sistemində fransız sosioloqu Oqyust Kontun da bir çox ideyalarına rast gəlinir: təkamülçülük; dövlətin və xalqın inkişafına ətraf mühitin təsiri; siyasi sistemin fəaliyyətində, etnosun və dövlətin həyatında demoqrafik və kosmik amillərin rolu və s. O.Kontun bu təsirləri Ratselin «Yer və həyat. Müqayisəli torpaqşünaslıq», «Siyasi coğrafiya» əsərlərində özünü daha aydın göstərir.

Ratsel insanların dənizə doğru ilk addımlarını bəşəriyyətin ümumdünya tarixinin başlanğıcı kimi müəyyən edirdi. Onun fikrincə, dəniz xalqları özünəməxsus, orijinal qrup təşkil edirlər: onların yayılması, evləri, fəaliyyətləri tamamilə özünəməxsusdur. Dəniz xalqarı adadan adaya, bir sahil zolağından digərinə sıçrayışla yayılmışlar. Bu cür dəniz köçəri həyatına Ratselin fikrincə, bir neçə nəsildən bir təkrarlanan əhali artıqlığı səbəb olmuşdur. Dəniz bu xalqların tarixində müəyyən rol oynamışdır. O, əminliklə bildirirdi ki, Misir və Çinin tarixində dəniz köçərilik həyatı olmamışdır. Bunun nəticəsi olaraq ziddiyyətlərin canlı mübadiləsi çatmamış və o çox tez durğunluğa gətirib çıxarmışdır. Buradan da Ratsel belə bir nəticə çıxarırdı ki, qapalı materik torpaqları mühitində yalnız yarımmədəniyyət inkişaf edir, maldar tayfalar isə mədəniyyət sərhədlərindən kənar yaşayır, ona düşmən kəsilir. Ratselə görə, əsl dünya dövlətləri o dövlətlərdir ki, onlar Roma, İspaniya, İngiltərə kimi dənizə sahibdirlər. Ratsel xalqların həyatında mühitin rolunu təhlil edərək belə bir qənaətə gəlirdi ki, isti, havanın təzyiqi və rütubəti insan bədəninə və psixikasına, iqlim insanın həyat tərzi obrazına əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir. Ratsel sivilizasiyanın inkişafı üçün dənizin böyük əhəmiyyətə malik olduğu fikrini irəli sürən ilk alimlərdən biri olmuşdur. Onun «Dəniz – xalqların qüdrət mənbəyi» adlı əsərində irəli sürdüyü ideyalar geopolitika elminin istinad etdiyi ideyalar olmuşdur. Ratselin gəldiyi mühüm qənaət bundan ibarət olmuşdur: "Hər bir güclü dövlət özünün hərbi dəniz qüvvələrini inkişaf etdirməlidir. Bunu planetar miqyasda ekspansiya tələb edir" [Давыдова и др., 2007].

Sonralar Ratselin tədqiqatları onun bir çox davamçıarı üçün əsas nəzəri baza rolunu oynamış, ilk növbədə Rudolf Çellen və Karl Haushofferin yaradıcılığına güclü təsir göstərmişdir. «Geopolitika» anlayışının banisi, Rudolf Çellen (1864-1922) milliyyətcə isveç olsa da, ruhi cəhətdən almanları sevmiş və özünü F.Ratselin tələbəsi hesab etmişdir. O, yeni elm olan geopolitikanı politologiyanın bir hissəsi kimi qiymətləndirərək ona "coğrafi orqanizm kimi məkanda təcəssüm tapmış dövlət haqqında elm" kimi tərifvermişdir. Çellenin əsas tezisi belədir: «Dövlət qapalı orqanizmdir» o, bu tezisi özünün başlıca əsəri olan «Dövlət həyat forması kimi» adlı əsərində (1916) inkişaf etdirmişdir. Xüsusilə o yazırdı ki, dövlət bəşər həyatının müxtəlif tərəflərinin süni və təsadüfi konqlemeratı kimi yaranmayıb, o, dərin tarixi inkişaf yolu keçmişdir və konkret reallıqla bağlıdır. Dövlətə özünəməxsus üzvi inkişaf, artım, böyümə xasdır. Dövlət özünü bioloji təşkil, yaxud canlı varlıq kimi göstərir, o, artım qanuna əməl edir, çünki güclü dövlətin məkan sərhədləri var, kaloniya yaratmaq, yaxud işğılçılıq yolu ilə ərazilərini genişləndirmək kimi qəti imperativə tabedir.

Çellen «Dövlət həyat forması kimi» əsərində dövlətin coğrafi əsaslarını və gücünün anatomiyasını təhlil edir. O, güman edir ki, siyasətin öz aralarında qarşılıqlı təsirdə olan beş elementini nəzərə almaq zəruridir:

1. Dövlət coğrafi məkan kimi;
2. Dövlət xalq kimi;
3. Dövlət təsərrüfat kimi;
4. Dövlət cəmiyyət kimi;
5. Dövlət idarəetmə mexanizmi kimi.

Özünün fiziki-coğrafi əlamətlərindən başqa dövlət, Çellenə görə, öz mahiyyətini dörd digər formada büruzə etdirir:1) Təsrrüfat formasında – ekopolitika; 2) Özünün milli-etnik xüsusiyyətləri ilə birlikdə xalq kimi – demopolitika; 3) Müxtəlif siniflərdən və peşələrdən ibarət sosial birlik kimi – sosiopolitika; 4) Özünün konstitutsion və inzibati strukturları ilə birlikdə dövlət idarəçiliyi formasında. Dövlətin fiziki-coğrafi xarakteristikaları ilə birlikdə Çellenə görə, bir əldə beş barmaq kimi 5 elementi birində yaradır. Bu əl sülh şəraitində işləyir, müharibədə döyüşür, vuruşur. Çellen Ratselin bioloji, yaxud üzvi mahiyyəti ideyasını davam etdirmişdir.

Helford Con Makkinder (1861-1947) geopolitiklər içərisində ən nüfuzlu şəxslərdən biri olmuşdur. İngilsi mənşəli alim Oksford Universitetində dərs demiş, Londonda İqtisadi məktəbin direktoru olmuşdur. Siyasi fəaliyyətlə məşğul olmuş, 1919-1920-ci illərdə Rusiyanın Cənubunda səfir kimi fəaliyyət göstərmişdir. O, dünya siyasi tarixi haqqında ən orijinal və inqiabi fikirlərin banisi sayılır. Onun əsas fikirlərinə 1904-cü ildə «Coğrafiya» jurnalında dərc etdirdiyi «Tarixin coğrafi oxu» məruzəsində rast gəlinir. Burada o, siyasi coğrafiya haqqında əvvəllər söylənilmiş ideyaları ümumiləşdirmiş və geopolitikanın əsas qanunlarını formulə etmişdir. Makkinderin əsas tezisi bundan ibarətdir ki, dövlət üçün ən sərfəli coğrafi şərait, vəziyyət mərkəzi yerdə olmaqdır. «Mərkəzi» anlayışı burada nisbidir. Çünki ingilis alimi planetar miqyasda mərkəzi anlayışını nəzərdə tutur. Makkinderə görə, dünyanın mərkəzində avroasiya kontinenti dayanır, sonuncunun mərkəzində «dünyanın ürəyi», yaxud «Heart Land» Avroasiyanın kontinental kütləsi, bütün dünya üzərində nəzarət etmək üçün ən əlverişli ərazi dayanır. Makkinder dünya geopolitik tarixini üç dövrə bölür:

1. Kolumbaqədərki dövr. «Dünya adası»ndan uzaqda yaşayan xalqlar (məsələn, romalılar) daim «əsas torpaqlar»ın qüvvələri tərəfindən işğalçı yürüşlərə məruz qalırdılar. Bu qüvvələr germanlar, hunlar, parfiyalılar, orta əsrlərin eykumeni - Qızıl Orda tərəfindən işğalçı hücumlara məruz qalırdılar.
2. Kolumbun yaşadığı dövr. Bu dövrdə «daxili ayparanın» nümayəndələri (sahil zonaları) məlum olmayan əraziləri işğal edirdilər. Bir qayda olaraq, onlar heç bir yerdə ciddi müqavimətə rast gəlmirdilər.
3. Kolumbdan sonrakı dövr. Artıq işğal edilməmiş ərazilər qalmamışdır. Sivilizasiyanın dinlamik nəbzi xalqarı torpaq uğrunda toqquşmalara, vətəndaş mühariblərinə məhkum edir, xalqları kainatda vətəndaş müharibələrinə ruhlandırır.

Ötüb keçmiş iki min il yenidən Mərkəzi Asiyanı önə çıxarır – o, tarixin ox sahəsinə, Heart Ləndə çevrilir. Burada hunlar, alanlar, XIII əsrdə monqollar öz təsirini qurunun Asiya və Avropa hissəsinə yayır, onlar buna mobil, hərəki qoşunlarının hesabına nail olurdular. Makkinder sonda belə bir maraqlı nəticəyə gəlir ki, məhz xarici barbarların hücumu nəticəsində Avropa öz sivilizasiyasını yaratmağa qadir oldu. Avropa və Avropa tarixi Asiya və Asiya tarixinə tabe olan, ondan asılı olan hadisədir, törəmədir. Böyük coğrafi kəşflər zamanı və ondan sonrakı dövrlərdə tarazlıq dəyişdi: tarix səhnəsinə dənizətrafı, okeanətrafı ölkələr – Portuqaliya, İspaniya, Hollandiya, Fransa, XIX əsrin sonlarında «dünya emalatxanası» adlandırılan İngiltərə çıxdı.

XX əsrin əvvəllərində yeni nəqliyyat texnologiyası, Makkinderə görə, geopolitik tarazlığı quru dövlətlərinin xeyinə dəyişdi. Dənizə çıxışı olmayan bölgələr, ölkələr və zonalar «Heart Land»ın yeni sərhədlərini müəyyən etdilər – Avropanın ortalarından Sakit Okeana qədər. O, Avropa və Asiya materikinin – «daxili aypara»nın sərhədlərindən çıxıb Heart Land Avropanın sərhədlərində olan ada və kontinentlərdən ibarət «xarici aypara» ilə məhdudlaşdı. Bunu zəruri edən səbəb o idi ki, dəniz donanması bu bölgəyə soxula bilməzdi. Dəniz qoşunlarına sahib olan ölkələrin böyük torpaq əraziləri işğal etmək cəhdləri Avroasiyada həmişə müvəffəqiyyətsizliklə sona çatmışdır (XII Karlı, Napoleon və başqaları). Makkinder Heart Land anlayışını işlətməklə bura dünya adasının sərhəddində meydana gələn ölkələri Asiya, Afrika və Avropanı daxil edir [Маккиндер, 1995].

Amerika kapitanı (admiral) Alfred Tayer Mehen (1840-1914) 1890-cı ildə işıq üzü görən ilk kitabı «Dəniz qüvvələrinin tarixə təsiri. 1660-1783-cü il» əsərindən başlayaraq bütün kitablarında («Asiya problemi və onun beynəlxalq siyasətə təsiri», «Dəniz qüvvələri və onun müharibəyə təsiri» və s.) eyni mövzuya toxunmuşdur. «Dəniz qüvvələri və onun tarixə təsiri» əsərini yazmaqla Mehen əslində, XX əsrin əvvəllərində tallassokratiya ideoloqları və siyasətçilərinin fəaliyyət proqramlarını işləyib hazırlamış oldu desək, yanılmarıq. Bu plan əsasında XX əsrin ikncі yarısında SSRİ ilə soyuq müharibədə qələbəni gerçəkləşdirdi və SSRİ-nin dağılması «dəniz qüvvələri»nin strategiyasının uğurlarını daha möhkəmlətdi.

Fransa geopolitik məktəbinin banisi Vidal de la Blaş (1845-1918) coğrafiya mütəxəssisi olmuşdur. F.Ratselin siyasi coğrafiyasından ilhamlanaraq özünün geopolitik konsepsiyasını yaratmış, lakin Alman geopolitikləri tərəfindən ciddi tənqidə məruz qalmışdır. O, 1903-cü ildə işıq üzü görən «Fransanın coğrafi xəritəsi» əsərində yazırdı: «Fransada insanla torpaq arasındakı münasibət qədimdən fasiləsiz xarakter daşımışdır. Qayalıqlar ilk vaxtlar yaşamaq və müdafiə olunmaq üçün əlverişli yer kimi insanları özünə cəlb etmişdir. Bizdə insan torpağın sadiq tələbəsidir. Torpağı öyrənmək əhalinin adət-ənənəsini, onun xarakterini və üstünlüyünü üzə çıxarmağa kömək edir» [Дугин, 2005].

Göründüyü kimi burada o, quru nəzəriyyəsinin möhkəm tərəfdarları sırasındadır. Bundan başqa onun ideyalarının böyük əksəriyyəti zəngin fransız coğrafi və tarix konsepsiyaları ənənəsindən qidalanmışdır. O, bir çox alman siyasi və coğrafi cərəyanlarını ciddi tənqid etmiş, onlardan bəzilərini yenidən işləyərək mühüm düzəlişlər etmişdir. Əgər Ratselin nəzəriyyəsinin nüvəsində məkan, dövlətin coğrafi vəziyyəti, «ərazi tətəbatı», «Məkan hissi» kateqoriyaları dayanırsa, Vidal de la Blaşda isə mərkəzdə insan dayanır. O, fransız siyasi coğrafiyasında antropoloji məktəbin banisi və alman geopolitika məktəbinə alternativ olaraq «passibilizm» məktəbinin yaradıcısıdır. Passibilizmə görə, məkan tarixi təyin etmir, tarixin gedişinə bu və ya digər həvəs oyadır.

Nikolas Spaykmen (1893-1943) holland mənşəli Amerika alimidir, beynəlxalq münasibətlər üzrə professor olmuşdur. Admiral Mehenin nəzəriyyəsinin davamçılarından biridir. Onun fikrincə, geopolitika anlayışı xarici siyasətə dair məsələlərin həlli üçün gərəkli termindir. Onun tədqiqatı sırf praqmatik xarakter kəsb etmişdir. O, dövlətin geopolitik qüdrətinin 10 meyarını müəyyən etmişdir:

1. ərazinin üst qatı;
2. sərhəddin mahiyyəti, təbiəti;
3. əhalinin sayı;
4. faydalı qazıntıların çox olması, yaxud kasadlığı;
5. iqtisadi və texniki inkişaf;
6. maliyyə imkanları, iqtisadi güc;
7. etnik bircinslilik;
8. sosial inteqrasiya səviyyəsi;
9. siyasi stabillik;
10. milli ruh.

Onun fikrincə, əgər dövlətin göstərilən geopolitik imkanlarının meyarlar üzrə məcmusu azdırsa, o zaman həmin dövlət öz müstəqilliyinin əsas hissəsini güzəştə getməli olacaq. Spaykmenin «anakonda» ideyasının məğzi bundan ibarət idi: Avroasiya, Ərəb ölkələri, Hindistan və Çinin sahil ərazilərinə güc yolu ilə nəzarət etmək. O, beynəlxalq münasibətlərdə güc tətbiq edilməsi fikrinə tərəfdar olan alimlərdən biri olmuşdur. Onun fikrincə, güc bütün siyasi nizamın zəruri tərkib hissəsi, uğurlu müharibə aparmaq qabiliyyətidir.

Karl Haushoffer (1869-1946) Münhendə professor ailəsində dünyaya gəlmişdir. Hərbçi olmaq yolunu seçmiş və 20 ildən artıq orduda qulluq etmişdir. 1908-1910-cu illərdə Yaponiya və Mancuriyada Almaniyanın hərbi ataşesi kimi çalışmışdır. 1924-cü ildən başlayaraq 20 il ərzində geopolitik jurnal nəşr etdirmiş və öz əsərərinin əksəriyyətini bu jurnalda çap etdirmişdir. Haushofferin geopolitik problemlərə həsr olunmuş 40-a yaxın kitabı nəşr edilmişdir. 1921-ci ildə coğrafiya üzrə professor elmi dərəcəsinə layiq görülmüşdür. «Kontinental blok» nəzəriyyəsinin banisir olan Haushofferin bu nəzəriyyəsi XXI əsrdə dünyanın qlobal şəkildə yenidən bölüşdürülməsi dövründə tələbat olaraq yaranmışdır. Haushoffer özündən əvvəlki müəlliflərin, xüsusən F.Ratsel, R.Çellen, A.Mehen və Makkinderin əsərlərini dərindən mənimsəmiş və planetar dualizm qanununa yaxşı bələd olmuş, dəniz qüvvələri ilə quru qüvvələri, talassokratiya ilə tellurokratiya, quru hökmranlığı ilə dəniz hökmranlığı arasındakı mübarizəni yaxşı anlamışdır. Alman alimi güman edirdi ki, Almaniyanın intibahı insanların geopolitik düşüncəni küçələrdə öyrənəcəkləri vaxt baş verəcək. O, sıravi alman sakinlərinin geopolitik tərbiyə proqramını irəli sürmüşdü. Hausoffer istəyirdi ki, insanlar bu biliklərə yiyələnməklə ətraf dünya haqqında daha çox bilik və məlumata malik olsunlar.

NƏTİCƏ

Yüzilliklər boyu kontinental sivilizasiya (quru sivilizasiyası) dəniz sivilizasiyası üzərində təzyiq göstərsə də, texnikanın və gəmiqayırmanın inkişafı, silahların təkmilləşdirilməsi, ictimai əmək bölgüsü, onun ardınca mal mübadiləsi və ticarət dəniz hakimiyyətinin mövqeyini obyektiv olaraq gücləndirmişdir. Bütün bunlar isə bəşər tarixində məkan faktorunun güclənməsi ilə nəticələnmişdir. Tallasokratiya – dəniz hakimiyyəti böyük coğrafi kəşflər epoxası ilə birlikdə başlasa da özünün qüdrətli inkişaf pilləsinə XX əsrin sonlarında - anqlosakson kapitalizmi və industralizminin vahid kompleks kimi formalaşdığı dövrdə çatmışdır. XX əsrin ortalarından başlayaraq tallasokratiyanın başlıca dayağı ABŞ hesab olunmuş və bu dövrdə geopoitik dualizm özünün ən yüksək zirvəsinə yüksəlmişdir. Belə ki, tellurokratiya timsalında keçmiş SSRİ çıxış edirdisə, tallassokratiya ABŞ-la eyniləşdirilirdi.

Ədəbiyyat:

Василенко И.А. (2006). Геополитика современного мира. М., Гардарика.
Гаджиев К. (2006). Введение в геополитику. – Москва.
Давыдова Р.И., Кочкина В.Г., Халин А.А. (2007). Основы геополитики. – Н.Н..
Дугин А.Т. (2000). Философия политики. Москва.
Дугин А. (2005). Основы геополитики. Геополитическое будущее России. – М., 2005.
Колосов В.А., Мироненко Н.С. (2007). Геополитика и политическая география. – Москва.
Маккиндер Х. (1995). Географическая ось истории // Полис, №4.

TARİXİ ŞƏXSİYYƏTİN DİALEKTİKASI

Bilal ƏLİZADƏ
Bakı Dövlət Universiteti,
Fəlsəfə kafedrasının dosenti, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
alizadebilal3@gmail.com

XÜLASƏ

Tarixi proses özünə xas, ardıcıl və obyektiv inkişaf qanunlarına uyğun olaraq cərəyan edir. Bu proses fərdlərin öz fərqli məqsəd və maraqlarını güdən hərəkətləri ilə formalaşır. Tarixi şəxsiyyətin formalaşdırdığını, şəxsiyyətin tarixi aktora çevrildiyini müəyyən etmək və bir şəxsiyyətin tarixdəki rolunu qiymətləndirmək tarix fəlsəfəsi çərçivəsində çox müzakirə olunan bir məsələdir. Müəllif məsələni tədqiq və təhlil edərkən Q.Hegel, Q.Plexanov, K.Yaspers kimi tanınmış filosofların və başqalarının əsərlərinə istinad edir. Məqalə Azərbaycanda hələ XX-ci əsrdə baş verən siyasi proseslərdə tarixi şəxsiyyətin rolu və məsuliyyəti məsələsinə geniş yer ayırır, bu məsələyə müasir baxış prizmasını təqdim edir.

Açar sözlər: tarix, şəxsiyyət, tarixi proses, tarixi istiqamət, tarixin məqsədi.

EXPLORING DIALECTIC OF HISTORICAL FIGURE

Bilal ALIZADEH
Baku State University,
Associate Professor of the Department of Philosophy, PhD,
Azerbaijan, BAKU
alizadebilal3@gmail.com

SUMMARY

Historical process unfolds in accordance with its inherent, coherent, and objective developmental laws. This process is shaped by the actions of individuals pursing their distinct goals and interests. Determining who shapes the history, who becomes a historical actor and assessing the role of an individual in the history constitute a much-debated issue within the realm of philosophy of history. While studying and analyzing the issue, the author references the works of renowned philosophers such as G.Hegel, G.Plekhanov, K.Jaspers, among others. The article delves into the issue of the role and responsibilities of a historical individual in the political developments that occurred back in 20th century in Azerbaijan, offering a contemporary perspective on this issue.

Key words: History, personality, historical process, historical direction, purpose of history.

Tarixi proses bir tərəfdən öz daxili immanent məntiqi və obyektiv inkişaf qanunları üzrə gedir, digər tərəfdən isə öz məqsəd və maraqları olan insanların (subyektlərin) fəaliyyətinin məhsuludur. Buradan aydındır ki, tarix obyektiv və subyektirin vəhdəti kimi çıxış edir, yəni insanların iradə və arzusundan asılı olmayaraq inkişaf edir, həm də bu tarix insanların öz tarixidir. Tarixin kimlər tərəfindən yaradılması və tarixin subyektləri sırasına kimlərin daxil edilməsi, tarixdə şəxsiyyətin rolu və yeri tarix fəlsəfəsində geniş müzakirə olunan problemlərdəndir. Bir çox filosoflar (N.Mixaylovski, P.Lavrov və b.) iddia edirlər ki, tarixdə böyük şəxsiyyətlər (qəhrəmanlar) həlledici rol oynayırlar. Məsələn, N.Mixaylovskiyə görə belə qəhrəmanlar kütləyə yaxşı və ya axmaq hərəkət etmək, xeyirxah və ya rəzil hərəkət etmək, ağıllı və ya mənasız hərəkət etməyin

nümunəsini göstərirlər. P.Lavrov isə açıqca bildirir ki, tarixi tənqidi düşünən şəxsiyyətlər yaradır, onlar tarixi öz istədikləri istiqamətə yönəldə bilirlər.

Görkəmli şəxsiyyətlər müəyyən şəraitin təsiri altında və özünün şəxsi keyfiyyətləri sayəsində tarix səhnəsinə çıxırlar. Onların məqsədi və rolu çox vaxt xalqa səfərbəredici təsir göstərməkdir. Belə insanlar təkcə praktiki və siyasi xadimlər deyil, həm də fikirləşməyi bacaran, təfəkkürlü insanlardır. Nəzərə almaq lazımdır ki, bu və ya digər tarixi dövrdə müəyyən görkəmli şəxsiyyətin yetişməsi də təsadüfi deyildir. Görkəmli şəxsiyyətin tarixi prosesə təsir göstərməsi iki şərtlə əlaqəlidir.

Birincisi, bu şəxsiyyətin istedadıdır. Bu şəxsiyyət öz istedadı ilə zamanın ehtiyaxlarına başqalarından daha çox yaxın olur. Bu o deməkdir ki, həmin şəxsiyyətin fəaliyyəti hadisələrin bu zəruri və qeyri-şüuri gedişini şüurlu və azad surətdə ifadə edir. Bu şərtlə əlaqədar onu da demək lazımdır ki, hər bir dövrdə cəmiyyətdə bir neçə görkəmli şəxsiyyət mövcud olur. Amma onlardan yalnız biri ön plana çıxır və başqalarını kölgədə qoyaraq görkəmli şəxsiyyətə çevrilir. İkinci şərt budur ki, mövcud ictimai quruluş, sosial qruplar və təbəqələr şəxsiyyətə öz qabiliyyətlərini reallaşmaqda manecilik törətməməlidir.

Bəşəriyyətin tarixi boyu baş vermiş sonsuz sayda hadisələr müxtəlif mənruiyyata və zəkaya malik şəxsiyyətlərin (dahi və ya küt, istedadlı və ya orta səviyyəli, iradəli və iradəsiz) rəhbərliyi altında həyata keçirilmişdir.

Tarixi prosesdə şəxsiyyətin həm güclü, həm də zərif cəhətləri çox tezliklə və aydın şəkildə üzə çıxır. Hər iki tərəf müvafiq surətdə millətin və ümumilikdə bəşəriyyətin taleyinə əhəmiyyətli təsir göstərir. Görkəmli şəxsiyyətlər öz ağlı, biliyi və təcrübəsi sayəsində hətta müəyyən qisim hadisələri və onların nəticələrini dəyişdirə bilir. Tarixi şəxsiyyətin böyüklüyü onun gördüyü işin miqyası ilə ölçülür. Onun böyüklüyü insanın anadan gəlmə təbii imkanlar, həm də onun şəxsi keyfiyyətləri və tarixi şərait ilə müəyyən olunur.

Dünya tarixini şəxsiyyətin yaratdığını iddia edən fikirlər cəmiyyətdə ideyanın hökmranlıq etdiyi haqda baxışa, yəni tarixin idealist anlaşılmasına əsaslanır. İlk nəzərdə belə görünür ki, doğurdan da görkəmli şəxsiyyətlər tarixi prosesin determinantlarıdır. Məsələn, Makedoniyalı İsgəndər, sonradan Napoleon böyük imperiyalar yaratmışlar. Lakin əgər qədim Yunanıstanda və ya Fransada müvafiq sosial-iqtisadi və siyasi şərait olmasaydı, nə onlar, nə də başqaları belə imperiyalar yarada bilməzdilər. Deyilənlər sübut edir ki, tarixə dərindən yanaşmaq burada materialist mövqeyi görmək zəruridir. Bunu məlumdur ki, K.Marks irəli sürmüşdü. Nəticədə belə bir həqiqət aşkar edildi ki, tarixi prosesi şəxsiyyətlər, qəhrəmanlar deyil, ümumilikdə geniş xalq kütlələri yaradır. Görkəmli şəxsiyyətlər həyata gəlir, yaşayır və sıradan çıxır, xalq isə tarixin başlıca subyekti kimi həmişə mövcud olaraq qalır. Qeyd olunanlar heç də tarixdə görkəmli şəxsiyyətlərin mühüm rolunu inkar etmir. Bu məqamın özünə də dəqiq yanaşmaq lazım gəlir, çünki bəzən görkəmli şəxsiyyətlər dedikdə siyasi xadimlər və dövlət başçıları başa düşülür. Düzdür, onlar öz sosial mövqeyinə görə taleyüklü qərarlar qəbul etməklə tarixi prosesə bu və ya digər dövlətin siyasətinə daha güclü təsir göstərirlər. Amma görkəmli alimləri, ədəbiyyat və incəsənət xadimlərini, habelə tanınmış idmançılar da daxil edilməlidir.

Dahi filosof G.V.Hegel göstərirdi ki, tarixi prosesin gedişində mövcud qaydalar ilə onların dəyişdirilməsinə yenicə yaranmaqda olan imkanlar arasında ziddiyyətlər yaranır. Həmin bu imkanlarda nə isə bir çox böyük ümuməhəmiyyət kəsb edən cəhət vardır, amma bu imkanlar yalnız ən yüksək qabiliyyətlərə malik olan və həmin ümumini həyata keçirməyə hazır olan şəxsiyyətlərin fəaliyyəti ilə reallaşdırıla bilər. Buradan o belə nəticə çıxarırdı: "öz məqsədlərində sözügedən bu ümumini ifadə edən insanlar sözün əsl mənasında tarixi insanlar, ümumdünya tarixi şəxsiyyətlər hesab olunur" [Гегель, 1993: 81]. Onların sırasına Hegel Y.Sezarı daxil edərək yazırdı ki, onun Romanın diktatoru olmaq niyyəti, həm Roma, həm də dünya tarixinin zəruri məqamı idi. Bu təkcə onun şəxsi nailiyyəti olmayıb, həm də öz vaxtında ifadə olunan instikt idi. Beləliklə, Hegelə görə

yalnız "öz şəxsi məqsədlərində ali (ilkin) ruhun substansional elementləri olanlar tarixdə görkəmli şəxsiyyətlərdir" [Гегель, 1993: 82]. Hegelə görə tarixi şəxsiyyətlər o insanlardır ki, böyük bəsirətlə tarixi prosesin perspektivlərini anlayırlar. Belə insanlar tarixi şəxsiyyətlərdir, onların məqsədlərində ən ümumi məzmun vardır, onlar düşünən insanlardır və vaxtında nəyin lazım olduğunu dərk edirlər, yaxın zamanlarda onlar dünyanın inkişafı üçün zəruri olanı bilmək, onu özünün məqsədi etmək və onun həyata keçməsi üçün öz enerjisini qoymaq – bu tarixi şəxsiyyətlərin işi idi. Hegelə görə görkəmli insanlar qəhrəmanlardır, çünki onlar ümumdünya tarixi əhəmiyyət kəsb edən həlledici hərəkətlər etmək üçün zəruri şərtlər yetişdiyi vaxtda meydana çıxırlar. Onlar həm də parlaq zəkaya malik olur və həmin məqamda cəmiyyətə nə lazım olduğunu anlayırlar. Onlar məhz müvafiq dövrdə sosium üçün zəruri olanı və tarixin çoxdan ehtiyac hiss etdiyini öz qarşısına məqsəd kimi qoyurlar. Belə qəhrəmanlar mövcud cəmiyyətin mahiyyətini bütün digər insanlardan yaxşı başa düşürlər. Beləliklə, Hegel göstərdi ki, gərkəmli şəxsiyyətlərin tarix səhnəsinə çıxması zəruri və labüddür, çünki köhnə və yeni arasında toplanmış ziddiyyətlərdən cəmiyyətin gələcək inkişafını qeyri-mümkün edir. Böyük şəxsiyyətlər bu ziddiyyətləri həll edir və hamını ölümdən xilas edir.

Bu məqamda Hegelin dialektik metodundan yararlanaraq qeyd etmək istəyirik ki, tarixi şəxsiyyət cəmiyyətin sonrakı inkişafını təmin etməklə yanaşı, özü də inkişaf edir. Belə tarixi şəxsiyyətlər özü-özünü inkar edərək yeni tarixi məqama yüksəlirlər. Belə tarixi şəxsiyyətlər içərisində Azərbaycanın keçmiş rəhbəri H.Ə.Əliyevin təcrübəsi xüsusi qeyd edilməlidir. Köhnə ictimai-iqtisadi sistemdən dialektik şəkildə imtina edərək yeni siyasi sistemin yaradıcısı ola bildi. Bu tarixi şəxsiyyətin dialektikası idi, inkişafı idi.

Hegel həm də göstərirdi ki, "qarşıda duran məqsəd əldə olunduqda həmin böyük şəxsiyyətlər boş buğda qabığı kimi kənara atılır. Onlar ya İsgəndər kimi vaxtsız ölür, ya da Sezar kimi öldürülür, Napoleon kimi Yelena adasına sürgün edilir" [Гегель, 1978; Гегель, 1993: 82-83].

Hegel yazırdı ki, "ümumdünya tarixi şəxsiyyətlərə bu və ya digər arzuda ifadə olunan sayıqlıq xas deyildir. Onlar çox şeyi hesaba almırdılar, tamamilə özlərini bir məqsədə həsr edirdilər. Hətta belə şəxsiyyətlərin digər böyük, müqəddəs maraqlara yüngül münasibət bəsləmələrinə də rast gəlmək olur və bu cür davranış əxlaqi cəhətdən pislənilməlidir. Belə bir böyük şəxsiyyət zərərsiz gül-çiçəyi tapdalamağa, öz yolunda çox şeyi məhv etməyə məcburdur" [Гегель, 1978; Гегель, 1993:29-30]. Hegel görkəmli şəxsiyyətlərin fəaliyyətinin psixoloji təhlilinin qəti surətdə əleyhinə çıxırdı. Onların hərəkətlərini daxili motivlərlə izah etməyin tam əleyhinə idi. O görkəmli şəxsiyyətlərin fəaliyyətini onların şəxsi insani keyfiyyətlərində görən tədqiqatçıları tənqid edirdi. Hərçənd belə baxışlar da var idi, yəni bir çoxları İsgəndərdə fatehlik ehtiraslarının olmasını əsas götürür, yaxud da Napoleonun hərəkətlərini onun ambisiyalılığı və nəyin bahasına olursa olsun hakimiyyəti ələ keçirmək cəhdi ilə əsaslandırmağa çalışırdılar. Böyük filosofun bu tənqidi tam ədalətli hesab olunmalıdır. Tarixi şəxsiyyətlərin xarakterinin rolu tarixin kritik (böhran) məqamlarında daha aydın surətdə üzə çıxır (Məsələn, müharibə dövründə olduğu kimi). Tarixçilər arasında hələ də belə mübahisə getməkdədir ki, əgər Napoleon özünü pis hiss etməyəcəydi, onda Vaterloo döyüşünün gedişi və aqibəti necə olardı (Unudurlar ki, Napoleon Rusiyadan təzəcə məğlubiyyətlə qayıtmışdı və ona qarşı bir neçə Avropa dövləti koalisiyada birləşmişdi – tarixi şərait xeyli dərəcədə Napoleonun əleyhinə idi. Hərbi, iqtisadi, siyasi cəhətdən Fransa koalisiya dövlətlərinə uduzurdu).

Hegel həm də göstərirdi ki, şəxsiyyətlər ictimai həyatın bütün sferalarında dəyişikliklər yaradır, cəmiyyətin bütün təbəqələrinin marağını ifadə edirlər. Buna görə də bəzən heç də hamı onların fəaliyyətindən razı qalmır, onların hərəkətlərini mühakimə edirlər. Hegelə görə belə mühakimələr yersizdir, çünki görkəmli şəxslərin bu qəbildən olan hərəkətləri obyektiv xarakter daşıyır, cəmiyyətin tərəqqisinə kömək edir və bunun naminə ayrı-ayrı insanların şəxsi maraqları qurban verilə bilər.

Tarixdə insanın yeri və rolunun anlaşılmasında Hegeldə ikilik aşkarlanmışdır. Bir təfdən insanın ictimai-siyasi hadisələrin sərbəst və ya məcburi iştirakçısı kimi mövcud əmək bölgüsü və

tələbatları sistemi hesabına özünün fərdi fəaliyyəti ilə sosial tama daxil olur. Digər tərəfdən fərdi fəaliyyətin əhəmiyyəti tarixi qanunauyğunluğun mexanizmi ilə təmin olunur. Tarixin traktovkasında Hegeldə determinizm tendensiyası həqiqətən vardır, dövlətin rolu isə yüksək dərəcədə şişirdilmişdir. Amma tarix səhnəsində fəal insanın rolu aradan qalxır və ya yox – bu məsələyə Hegelin münasibəti birmənalı deyildir. Digər tərəfdən qanunauyğunluq və insan fəaliyyətinin nisbəti məsələsini təhlil edərkən Hegel ilk dəfə olaraq tarixi determinizmin spesifikası məsələsini irəli sürmüşdür. Bununla əlaqədar olaraq ümumdünya tarixi şəxsiyyətlərin rolunun anlamı xüsusi maraq doğurur. Aydın olmuşdur ki, tarixdə insanların fəaliyyəti, adətən onların cəhd etdiklərinə yox, başqa nəticələrə gətirib çıxarır. Tarixi zərurət baxımından bu fəaliyyət əhəmiyyətinə görə cüzi və təsadüfidir. Amma Hegel hesab edir ki, bəzən konkret hərəkət və davranış heç də təsadüfi və az əhəmiyyətli nəzərə çarpmır. Əksinə, onlarda ən ümumilik momenti ifadə olunmasına görə çox mühüm hesab olunurlar. Belə hadisəni Hegel böyük tarixi münasibətlər kimi dəyərləndirmişdir. Onlar ehtiraslar vasitəsi ilə ifadə olunur və həyata keçirilirlər, amma ehtiraslar və xüsusi məqsədlər ilə başa çatmır. Onların xüsusiyyəti tarixi yeniləşmə ilə bağlı olmasündadır. Hegel cəmiyyətin tarixdə böhranlı dövrlərinin xüsusi mənasını qeyd etmiş və onların məzmunlu xarakteristikasını vermişdir. Burada böyük toqquşmalar meydana gəlir, söhbətin sosial böhran dövrlərindən getməsini başa düşmək çətin deyil, mövcud dəyər və normalar qüvvədən düşür, yaxın vaxtlara qədər qəti və sarsılmaz sosial qaydaların əsası ayaq altına atılır, yeni ictimai formaların yaranması köhnələr üçün dağıdıcı olur. İş ondadır ki, yeni yaranan qiymətli, ağıllı və sadəcə zəruri hesab olunur. "Tarixi hərəkət özünün məqsədini güdən adamlar tərəfindən həyata keçirilir və şəxsi məqsədlər arasında yeni ən ümumi məzmun yerləşir. Belə adamların – maraqları və fəaliyyəti inkişafın tələbatı ilə üst-üstə düşür və meydana gəlmiş tarixi imkanlar həyata keçirilir" [Гегель, 1935:141].

Hegel ümumdünya tarixi şəxsiyyətlərdən, onların rolundan bəhs edərkən şəxsi keyfiyyətlərin mütləqləşdirilməsi ənənəsindən qəti şəkildə uzaqlaşmışdır. Hər bir fərd kimi tarixi şəxsiyyət də eqoist məqsədlər güdür. Sezar özünün şərəfi və təhlükəsizliyi uğrunda mübarizə aparmışdır ki, bu da onun rəqibləri üzərində hərbi-siyasi qələbəsi hesabına təmin oluna bilərdi. Bu məqsədin həyata keçirilməsi qeyri-adi şəxsi keyfiyyətləri tələb edirdi və Sezarın böyük şəxsiyyəti onun fəaliyyət obyektinin nəticələrini yaradırdı. Tarixi şəxsiyyətlər standart fəaliyyət göstərmirlər, prosesin gedişində başqaları üçün gizli olanı sezə bilirlər. Hegelə görə insan şəxsiyyəti məxsus olduğu sosial birliyin bazası əsasında formalaşır. Hər bir insan dünyaya öz xalqının əhatəsində gəlir və onun ruhuna məxsusdur. Onların xarakterik cizgiləri tarixi zərurət baxımından təsadüfidir, onları formalaşdıran sosial mədəni mühit kontekstində isə təsadüfi deyildir.

Böyük rus mütəfəkkiri G.V.Plexanov da tarixdə şəxsiyyətlərin rolunu izah edərkən başlıca diqqəti mövcud ictimai şəraitə yönəldirdi. Onun fikrincə, "müəyyən istedada malik olan insanın böyük şəxsiyyət olması üçün iki şərt lazımdır: 1) onun istedadı həmin şəxsə zamanın ehtiyaclarını digərlərindən daha da tez başa düşməsinə imkan verməlidir; 2) mövcud ictimai quruluş həmin zamanda vacib və faydalı olanı həmin şəxs tərəfindən həyata keçirilməsinə mane olmamalıdır. Böyük şəxsiyyətləri böyük dövr (zaman) yaradır" [Плеханов, 1969:327].

Tarixdə şəxsiyyətin rolundan bəhs edən digər görkəmli alman filosofu K.Yaspers belə hesab edirdi ki, görkəmli şəxsiyyət odur ki, başqalarının azadlığı üçün özünün məsuliyyət daşıdığını hiss edir. O, göstərirdi ki, digər insanları azadlıqdan məhrum edən dövlət xadimi görkəmli şəxsiyyət hesab oluna bilməz, onun fikrincə Sezar respublikanı ləğv edib yerində diktatura bərqərar etdiyi üçün görkəmli şəxsiyyət deyildir. Bununla yanaşı K.Yaspers öz mövqeyini sonralar bir qədər yumşaldaraq yazırdı ki, "bir çox görkəmli şəxsiyyətlər başqalarının azadlığı üçün öz məsuliyyətini hiss etsə də aşağıdakı iki şərt ilə hesablaşmağa məcbur olurlar: zorakılıq və azadlıq" [Ясперс, 1996:152].

Beləliklə, görkəmli şəxsiyyətlərin yetişməsi üçün təkcə tarixi şərait kifayət deyil, şəxsin fərdi keyfiyyətləri də lazımdır. Görkəmli şəxsiyyət olmaq üçün insanın cəmiyyətdə müvafiq siyasi

və sosial mövqeyə malik olmalıdır. Şəxsiyyətin roluna cəmiyyətin sivilizasiyalılıq dərəcəsi, əhalinin siyasi mədəniyyət səviyyəsi də əhəmiyyətli dərəcədə təsir edir. Böyük şəxsiyyətlər müəyyən tarixi fazanı və epoxanı əks etdirirlər. Məsələn, Makedoniyalı İsgəndərin fəthləri, işğalları dövrün tarixi şəraitinə uyğun idi. Amma tarixin heç də bütün dövrlərində zamanın irəli sürdüyü problemləri reallaşdırmağa qabil olan şəxsiyyətlər yaranmır. Tarixi məsələlərin həll edilməsi üçün müvafiq tarixi şərait, insan potensialı, hərbi-texniki potensial və bunun üçün zəruri keyfiyyətlərə malik olan şəxsiyyət yetişməlidir. Hər şeydən əvvəl ona diqqət verməк lazımdır ki, insanlar görkəmli şəxslər kimi doğulmurlar. G.Plexanovun ədalətli olaraq yazdığı kimi görkəmli şəxslər tarixi şəraitə görə formalaşırlar. Rusiyada I Pyotr görkəmli şəxs kimi ona görə formalaşdı ki, XVIII əsrin əvvəllərində ölkədə böyük islahatlara ehtiyac var idi, sanki xalq böyük yola çıxırdı və kiminsə gəlişini gözləyirdi. Belə bir tarixi şəxsiyyət böyük Pyotr oldu. “Tarixdə şəxsiyyətin rolu təkcə tarixi şəraitdən asılı deyil, həm də cəmiyyətdə onun hansı siyasi və sosial mövqeyə malik olmasından da asılıdır” [Гобозов, 1999:146].

Beləliklə, tarixi proses insanların həyat fəaliyyətindən asılı olaraq formalaşır. Onlar çalışırlar, maddi və mənəvi dəyərlər yaradırlar. Onlar bu dəyərləri, ənənələri, adətləri, mədəni nailiyyətləri nəsildən-nəsilə ötürürlər.

Tarixi şəxsiyyətin dialektikasından bəhs edərkən qeyd etmək istəyirik ki, Azərbaycan tarixində bir neçə tarixi şəxsiyyət olmuşdur ki, onların ictimai-siyasi görüşləri zaman-zaman dəyişmiş, yenilənmiş və dialektik, yaradıcı yol keçmişlər. M.Ə.Rəsulzadə, Ş.M.Xiyabani, H.Əliyev və başqa tarixi şəxsiyyətlər belə bir dialektik siyasi inkişaf yolu keçmişlər. M.Ə.Rəsulzadə Azərbaycan siyasi tarixində sosial-demokrat kimi fəaliyyətə başlamış, sonralar onlardan siyasi baxışlarına görə uzaqlaşmış, əvvəl Azərbaycanın Rusiya Federativ dövlətində muxtariyyət statusu uğrunda mübarizə aparmış, sonralar isə Azərbaycanda müstəqil dövlət yaratmaq işinə başlamış və uğurla bu işi yerinə yetirmişdir.

Müstəqil Azərbaycan tarixində H.Ə.Əliyevin tarixi şəxsiyyət kimi xüsusi yeri vardır. H.Ə.Əliyev uzun müddət sovet dövlətinə xidmət etmiş, görkəmli siyasi xadim olmuşdur. Amma tarixi şərait dəyişdikdən sonra böyük dialektik inkişaf prosesi keçərək keçmiş siyasi fəaliyyətindən imtina edərək müstəqil Azərbaycan Respublikasının yaradılmasında əvəzsiz xidmət göstərmişdir.

Tarixi prosesin subyektlərindən bəhs edərkən xalqın tarixdə oynadığı rolu nəzərə almamaq olmaz. Tarixdə xalqın çox böyük rolu vardır. Tarixdə xalqın və tarixi şəxsiyyətin rolu məsələsinə obyektiv yanaşmaq lazımdır. Tarixdə xalqın da böyük rolu var, həm də tarixi şəxsiyyətin rolu böyükdür, bu məsələyə dialektikcəsinə yanaşmaq lazımdır. Biz burada xüsusilə qeyd etmək istəyirik ki, tarixdə şəxsiyyətin rolu uzun müddət Marksist fəlsəfəsində arxa planda qalmışdır. Tarixdə şəxsiyyətlər milyonlarla insanın taleyinə, dünya düzəninə və beynəlxalq münasibətlərə böyük təsir göstərir, əgər onlar xalqın rifahı naminə sosial tərəqqiin həyata keçməsinə, cmiyyətin humanistləşdirilməsinə çalışarlarsa, xalq onları həmişə yad edəcəkdir.

Və nəticə olaraq qeyd etmək istəyirik ki, son dövrlərdə Azərbaycanda yaşanan siyasi, iqtisadi və mənəvi hadisələr şəxsiyyətin cəmiyyətdə yerinin və rolunun çox vacib olduğu, ümummilli məsələlərdə onun öz fəaliyyətinin nəticəsinə görə məsuliyyət daşımasını dərk etməsi çox vacibdir. XX əsrin 20-30-cu illərində və 90-cı illərində Azərbaycana rəhbərlik etmiş şəxslərin çoxu öz məsuliyyətini başa düşmür və dərk etmirdi. Ona görə bu dövrlərdə xalqın başına olmazlar, olaylar qalmadı ki, baş verməsin. Buna görə xalqa rəhbərlik etmək istəyən şəxslər həm ölkə, xalq qarşısında öz məsuliyyətini başa düşməli və dərk etməlidirlər.

Ədəbiyyat:

Гегель, Г.В.Ф. (1993). Лекции об истории философии. СПб.
Гегель, Г.В.Ф. (1978). Философия истории. М., Т. - VIII.
Гобозов, И.А. (1999). Введение в философию. М.
Плеханов, Г. (1969). Вопросы о роли личности в истории. М..
Ясперс, К. (1996). Смысл и назначение истории. М.

QLOBALLAŞAN DÜNYADA KİMLİK PROBLEMİ

Məlahət MƏMMƏDOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosial elmlər və psixologiya fakültəsinin Fəlsəfə kafedrasının doktorantı
Azərbaycan, BAKI
mila-mamedova@inbox.ru
ORCİD İD: 0000-0002-6875-6483

XÜLASƏ

Qloballaşma sosial həyatın hər bir sahəsinə təsir etdiyi üçün şəxsiyyət məsələsinə ciddi təsir göstərir. Bu gün insanların şəxsiyyəti təkcə milli deyil, həm də qlobal xarakter daşıyır. Dil, adət-ənənələr, milli özünüdərk kimi şəxsiyyətin aspektləri qloballaşmanın təsiri altında dəyişikliyə məruz qalır və bu, şəxsiyyət böhranına gətirib çıxarır.

Açar sözlər: kimlik, insan, mədəniyyət, qloballaşma.

IDENTITY PROBLEM IN THE GLOBALIZED WORLD

Malahat MAMMADOVA
Baku State University,
doctoral student of the Department of Philosophy
of Faculty of Social Sciences and Psychology
Azerbaijan, BAKU
ORCID ID: 0000-0002-6875-6483
mila-mamedova@inbox.ru

SUMMARY

Globalization has a serious impact on the issue of identitiy, as it affects every area of social life. Today, people's identity is not only national, but also global. Aspects of identity such as language, traditions,national self-awerness are subject to changes under the influence of globalization,which leads to an identity crisis.

Key words: identity, human, culture, globalization.

Kimliyin mahiyyəti

Fərdlərin özünü tanımaq, bir yerə və bir qrupa aid olmaq istəyi və ehtiyacı ilə bağlı olan kimlik məsələsi qlobal dövrün mübahisəli mövzularından birinə çevrilmişdir. Fridman qeyd edir ki, kimlik dillə, uşaqlıqla, ənənələrlə birlikdə insan tərəfindən mənimsənilir, insan şüurunun ən dərin qatlarına qədər uzanır. Elmi, texnoloji, siyasi və mədəni ölçüləri ilə çoxşaxəli təsiri olan qloballaşma, bir çox məsələlərə təsir etdiyi kimi kimlik məsələsinə də təsir etməkdədir. Fərdin bir millətin mənsubu olması milli kimlik kimi qəbul olunsa da, fərdin özünü dünya vətəndaşı kimi görməsi onun qlobal kimliyini önə çıxarır. Yaşadığımız dövrdə qloballaşma həm milli, həm də qlobal kimliyə sahib olmağı zəruri etmişdir.

Qloballaşma prosesi milli dövlətlərin hegemonluğu ciddi şəkildə zəiflətmiş və kimlik, yalnız milli deyil, qlobal mahiyyət kimi də müəyyən edilməyə başlanmışdır. Həm də informasiya texnologiyalarının geniş əhatə dairəsinə malik olması kimlikləri daha axıcı formaya salmış və getdikcə yenilənməsinə səbəb olmuşdur. Müasir dövrün insanı artıq tək kimliklə deyil, bir çox

kimlik ilə müəyyən edilir. Bir neçə kimlik içərisində fərdin öz kimliyini seçməsi, formalaşdırması kimlik problemlərini daha da qabartmış olur.

Kimlik anlayışı ümumi mənada həm fərdlərin yaşadıqları mühit daxilindəki statusu, həm də sosial - mədəni keyfiyyətlərinin vəhdətindən ibarət çoxsahəli bir məzmuna malikdir. D. Kellner müasir kimliyin xüsusiyyətlərini belə xarakterizə etmişdir:

Kimliklərin sərhədləri fasiləsiz olaraq genişlənməkdə və yeni ölçülər almaqdadır.

Həyat tərzləri dəyişdikcə insanların kimliklərini seçə bilmə imkanları artır və üstünlük verdiyi dəyərlər dəyişkən xarakter alır.

Müasirləşmə də kimliyi formalaşdıran ünsürlərdəndir. İnsan bu prosesdə kimlik əldə etmək məqsədilə seçim etmək, məcburiyyətindədir.

Kimlik istənilən zaman dəyişdirilə bilən keyfiyyətdir və fərd bunun fərqindədir.

Modernlik keçmiş dəyərlərə bağlı olan kimliklərin tənəzzülünü və yeni kimlik formalarının yaranmasını ifadə edir.

Müasir dövrdə kimlik məsələsi daha çox öz mənimizi necə yaradacağımız və bunu başqalarına necə təqdim edəcəyimizlə bağlıdır [Kellner, 2001: 237].

Bəşəriyyətin inkişafının əsasında dominant olan qərbmərkəzli modeldir. Yəni cəmiyyətlərdə qərb dəyərləri, həyat fəlsəfəsi, üstünlük təşkil edir. Nəticədə, təzyiqə məruz qalan ölkələrin və xalqların böyük qismi qloballaşma prosesinin autsayderi və ya obyekti vəziyyətinə düşmüşdür. Bu isə, öz növbəsində milli-mədəni kimliyin saxlanılması problemini aktual edir.

Qloballaşma və məsəni müxtəliflik

YUNESKO-nun mədəni müxtəlifliklə bağlı ümumbəşəri deklarasiyası da qloballaşmanın dialektik xüsusiyyətlərini ifadə edir. Burada qeyd olunur ki, qloballaşma prosesi yeni informasiya və kommunikasiya texnologiyalarını stimullaşdıraraq, mədəniyyətlər və sivilizasiyalar arasında dialoq kimi çıxış etsə də, o, eyni zamanda mədəni müxtəlifliyə çağırışlar edir [Бердяев, 2000: 340-346]. Qloballaşma cəmiyyətlərin hərtərəfli inteqrasiyası sayəsində insanların bir araya gəlməsi, kommunikasiya sahəsinin genişlənməsi, şəxsiyyətin mənəvi inkişafı, insan həyatının yeni biliklərlə, təcrübələrlə texnologiyalarla ideyalarla zənginləşməsi üçün yeni imkanlar açdı. Digər tərəfdən isə destruktiv xarakterli problemlər yaratdı (mədəni xaos, min illiklərlə tarixi olan ənənələrin, dəyərlərin, inancların arxa plana atılması, böhran zeniyyətinin formalaşması) ki, bunlar da çox ciddi fəlsəfi yanaşmalar tələb edir.

Öz milli-mədəni və sivilizasion kimliyini müəyyən etməyə olan ehtiyacın artmasını Hantinqton belə təsvir etmişdir: “Müxtəlif sivilizasiyalardan olan xalqlar arasında qarışılıqlı əlaqə güclənir. Bu, sivilizasion özünüdərkin artmasına səbəb olur. Müxtəlif sivilizasiyalar arasındakı fərq aradan çıxır.” Özünün “Biz kimik?” adlı kitabında Amerikaya münasibətində qeyd edir:

“Amerikan kimliyi unikaldır. Amma Amerika özü unikal deyil, çünki burada kimlik problemi mövcuddur. Demək olar ki, insanlar burada maraqlanır, düşünür, müəyyən etməyə çalışır ki, onları birləşdirən, fərqləndirən ümumi cəhətlər nədir? Qloballaşan müasir dünyada insanlar arasındakı mühüm fərqlər artıq nə ideoloji, nə də iqtisadi-siyasi deyil, mədəni xarakterlidir. Xalqlar və millətlər “biz kimik?”, “biz nəyə aidik?” sualına cavab tapmağa çalışırlar [Bauman, 2001].

Xalqların kimliyi ilə bağlı olaraq Berdyayev yazırdı: “Rusların, fransızların, ingilislərin, almanların və bütün xalqların birliyini, qardaşlığını arzulamaq olar. Amma milli simaların, milli mənəvi dəyərlərin və mədəniyyətlərin Yer üzündən silinməsini arzulamaq olmaz [Бердяев, 2000: 340-346].

Beynəlxalq mədəni əməkdaşlıq prinsiplər haqqında bəyannamədə qeyd olunur ki, “hər bir mədəniyyət özünəməxsus dəyərlərə malikdir və onlara hörmət edib qorumaq lazımdır. “Bioloji müxtəliflik təbiət üçün nə qədər vacibdirsə, mədəni müxtəliflik də insanlıq üçün vacibdir”.

Bu gün, qloballaşma prosesi xalqların, dövlətlərin qarışılıqlı münasibətlərini, insanın bütün həyat fəaliyyəti gedişatında universallaşmasını və inteqrasiyasını qaçılmaz etmişdir. Birincisi, baş

verən proseslər vahid dünya bazarının, ümumi mədəniyyətin formalaşması, malların və pulun sərbəst hərəkəti ilə əlaqədardır. İkincisi, yeni informasiya resurslarının və texnologiyaların geniş istifadəsi ilə bağlıdır. Bununla əlaqədar olaraq, problemlərin qoyuluşu və tədqiq olunması da çətindir. Əslində qloballaşma prosesi sadəcə birləşmə kimi deyil, bəşəriyyətin müxtəlif dini, milli, sivilizasyon və. s.elementlərin universallığı çərçivəsində birləşməsi kimi çıxış edir. Başqa sözlə, qloballaşma insanın bütün fəaliyyət sferalarına inteqrasiyanı təmin edən, bir- biri ilə əlaqəli və bir-birindən asılı olan vahid dünyanın formalaşmasına istiqamətlənən, daha konkret, yeni şərtlər daxilindəki inkişafdır.

Kimliklərin transformasiyası

Mədəniyyət sahəsindəki qloballaşma, dünyada, müxtəlif xalqların dəyərlərinə, tarixinə, dilinə etinasız yanaşan ümumi bir mədəniyətin yayılmasına imkan yaradır. Eyni zamanda milli özünüdərkin formalaşması qlobal proseslərin dağıdıcı təsirinə qarşı müdafiə müxanizmi kimi çıxış edir. Bu ənənələr müsbət xarakter daşıyır və xalqların universallaşma və standartlaşma proseslərinə təbii reaksiyasıdır. Çünki milli özüüdərkin formalaşması dəyişən dünyada milli dəyərlərin rolunun güclənməsi, xalqların, eləcə də onların milli kimliyinin qorunub saxlanılması və inkişafının əsas səbəblərindəndir. Təcrübələr göstərir ki, bu məsələləri ciddiyə almamaq, sonda mənfi nəticələrə səbəb olar, hətta münaqişələrin yaranmasına gətirib çıxarar.

Qloballaşma prosesləri təkcə ölkələrin, siyasətlərinə, iqtisadiyyatlarına, mədəniyyətlərinə yeni nələrsə qatmır, həm də, ayrı-ayrı şəxsiyyətlər və ya ümumi xalq səviyyəsində kimliyə təsir göstərir. Dəyişən dünyada əsas məsələlərdən biri əsasında, kimlik böhranının dayandığı qeyri müəyyənlikdir. Onun əsas əlaməti, kollektiv və ya fərdi səviyyədə özünü göstərən kimliyin böhranı, yəni sabitliyin pozulması, “öz” haqqında fikirlərin qeyri müəyyənliyi, norma və dəyərlərin öz əhəmiyyətini itirməsidir. Bəzi tədqiqatçılar haqlı olaraq göstərir ki, cəmiyyəti birləşdirən sistemin hər hansı bir dəyərinin dağılması zamanı milli kimliyin rolu qeyri müəyyənliyə qarşı təbii reaksiya olaraq ortaya çıxır. Milli kimliyə birbaşa təsir göstərən qloballaşma prosesinin məzmununa, demokratikləşmə, informasiyalaşdırma, mədəni standartlaşdırma və dəyərlərin ümumiləşdirilməsi və. s. daxildir.

Vahid informasiya cəmiyyətində kimliklər

İnformasiyalaşma da xalqların və dövlətlərin identifikasiasına ciddi təsir göstərir. Heç kimə sirr deyil ki, qlobal şəbəkə cəmiyyəti yaradan ümümdünya informasiya məkanının formalaşması, bütün dünya insanlarına maddi və mənəvi xeyir verməklə, intellektual potensialını artırmaqla yüksək tərəqqi əldə etməyə imkan vermişdir. Bununla yanaşı, informasiya texnologiyaları heç də həmişə insana xeyir vermir. Onlar insanları idarə etmək üçün yeni-yeni imkanlar yaradırki, bu da zamanla milli kimlik üçün təhlükəyə çevrilir. İnformasiyalaşma bütün dünyada ümumi bir mədəniy-yətin yayılması üçün bir vasitə kimi də çıxış edir. İnformasiya təbliğatı sayəsində konkret mədəni standartlaşma, birləşmə baş verir. Bunun da nəticəsində bütün dünya öz mədəni unikallığını, tarixi ənənələrini itirərək qərb dəyərlərinə istiqamətlənir. Yaranmış şəraitdə bir çox az saylı xalqlar öz milli kimliyini itirə bilər. Hal-hazırda bu proses aktiv formada özünü göstərməkdədir. V.Q.Tselişevanın qeyd etdiyi kimi “indi artıq azsaylı xalqlardan olan gənc nəsil nümayəndələri praktik olaraq öz dilini, mədəniyyətini bilmir”. [Целищева, 2007: 122-127]. Digər müəllif E.A.Pain isə qeyd edir ki, qloballaşma prosesi təkcə etnik azlıqların deyil, etnik çoxluqların da millətçilik meyllərini artırır.

Təbii ki, hər bir ölkənin və xalqın qloballaşma çağırışlarına cavabı öz mədəni irsinin, “milli mentalitetinin”, “milli ruhunun” qorunub saxlanması ilə dialektik vəhdət təşkil etməlidir. Hər bir halda, ənənələr və dəyərlər şəxsiyyət, bütöv xalq üçün ontoloji məna kəsb edir, onların həyat fəlsəfəsini müəyyənləşdirir. Onlar həm də insanın özünə və başqa insanlara münasibətini müəyyən edir.

Ən müasir informasiya texnologiyalarının köməyi ilə qloballaşma, heç bir müqavimət görmədən, müxtəlif mədəniyyətlər arasınada əvvəllər keçilməz qalaya bənzəyən sədləri hal hazırda rahatlıqla keçməkdədir. Bu burulğanda yalnız dəyişən dünyaya adaptasiya oluna bilən, sivilizasiyanın yeniliklərini qəbul edən, bununla belə öz mövcudluğunu itirməyən mədəniyyətlər tab gətirə bilir.

Milli kimliyin hərtərəfli böhranı vəziyyətində hər bir dövlət təbii olaraq, bu çətinlikdən çıxmaq üçün əlindən gələni edir. Bu da var ki, bir çox hallarda öz kimliyini müdafiə etmək cəhdləri digər dövlətlərin bənzər cəhdləri ilə toqquşur, "kimlik münaqişələri" baş verir. Bu rəqabətdə heç kimə güzışt olmur. Və zəngin tarixə, mədəniyyətə, etnik, siyasi gücə malik dövlətlər bu mübarizədən qalib çıxır. Bu münasibətlərdə zəif olan dövlətlər isə milli kimliklərinin qloballaşma proseslərində sadəcə necə əriyib yox olduğunu izləməli olurlar.

Bir tərəfdən qloballaşma xalqlar və dövlətlər arasında sərhədləri görünməz edir, milli dövlət, onunla əlaqədar olan milli kimlik məsələsini sual altında qoyur. Digər tərəfdən isə eyni qloballaşma müxtəlif etnik birliklərin yaxınlaşmasını təmin edərək, insanın mədəni və milli kimliyini müəyyənləşdirmək ehtiyacı yaradır. Açıq informasiya məkanında kütləvi informasiya vasitələrinin əlçatan olması həm ayrı-ayrı fərdlərə, həm də bütün milli icmalara meydana oxuyur. Bu zaman əksər hallarda mədəni nüvəsi parçalanan, milli dövlətlər olur. Bütün dünyada, o cümlədən bir çox inkişaf etmiş Qərb ölkələrində milliyətçilik meyllərinin artması, qloballaşmanın çağırışlarına cavab sayıla bilər [Aydın, 1998:135]. Beləliklə, qloballaşma milli kimliyi parçalamağa çalışır, onu qlobal iqtisadiləşmə, demokratikləşmə, informasiyalaşdırma, mədəni standartlaşdırma və dəyərlərin universallaşması kimi qlobal proseslərdə itirməyə çalışır. Qloballaşmanın bu çağırışlarına milli kimlik, milli icmalar səviyyəsində milliyyətçiliyin yüksəlişi, həm də bu icmaların daha kiçik hissələrə parçalanması ilə cavab verir.

Tətbiq edilən metodlar

Tədqiqatda qloballaşma, onun kimliklərə təsiri, sistemli yanaşma metodundan, analiz, sintez, müqayisəli təhlil metodlarından istifadə edilməklə təsvir olunmuşdur.

Nəticə və tövsiyyələr

Bu gün baş verən proseslər fərdləri bir ölkənin deyil, vahid dünyanın vətəndaşı olmağa məcbur edir. Xüsusilə, qlobal isinmə, iqlim dəyişiklikləri və qida çatışmazlığı bütün insanlar üçün ortaq problemə çevrilmiş və nəticədə hər kəs, dünyanı "vətən" kimi qəbul etmişdir. 2020 ci ildə dünyanı bürüyən pandemiya da bunu bir daha təsdiqləmiş oldu.

Müasir dünyada kimliklərin qorunub saxlanılması olduqca vacib, həm də çətin məsələdir. Milli, dini, etnik zəmində ayrıseçkiliklərin aradan qaldırılması, kimliklərin qorunub saxlanılması bu gün, prioritet olmalıdır. Təbii ki, bu məslələr təkcə sözdə, sənəd üzərində deyil, beynəlxalq təşkilatların və əsas aktorların fəaliyyətində, həmrəyliyində öz əksini tapmalıdır.

Ədəbiyyat:

Aydın, S. (1998). Kimlik sorunu ulusalcılık Türk kimliği. Ankara. Öteki Matbaası. 135 s.

Kellner, D. (2001). Popüler Kültür ve Postmodern Kimliklerin İnşası. Doğu-Batı düşünce dergisi 15.səh 237.

Бердяев, Н.Я. (2000). Русская идея. Оснавные проблемы русской мысли XIX века и начала XX века. Москва. С.340-346.

Целищева, В.Г. (2007). Особенности этнической идентичности молодежи малочисленных народов Дальневосточного региона. Социологические исследования. №1. С122-127.

Bauman. Z. (2001). Individualized Society.Cambridge UK Malden MA: Polity Press.

https://www.cram.com/flashcards/social-10-1-chapter-1-2-review-identity-and-globalization-6305889

https://psixologiyainstitutu.az/2021/12/20/m%C9%99d%C9%99niyy%C9%99tl%C9%99rarasi-munasib%C9%99tl%C9%99r%C9%99-milli-identikliyin-t%C9%99sirinin-sosial-psixoloji-xususiyy%C9%99tl%C9%99ri/

https://www.iemed.org/publication/globalisation-and-identity-2/

https://ecpr.eu/Events/Event/SectionDetails/1048

QLOBALLAŞMA ŞƏRAİTİNDƏ FƏLSƏFƏ TƏDRİSİNİN YERİ, ROLU VƏ PROLEMLƏRİ

Əladdin MƏLİKOV
AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya İnstitutu,
fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent,
Azərbaycan, BAKI
aladdin.malikov@gmail.com;
https://orcid.org/0000-0001-5830-6764

XÜLASƏ

Fəlsəfənin təhsil və tədrisi hazırkı dünyanın təhsil problemlərindən biridir. Bunun barəsəndə dünyadakı fəlsəfə institutları geniş və ətraflı şəkildə müzakirələr aparıb və qərarlar veriblər. O qərarlardan ən başlıcası uşaqlar üçün fəlsəfi kitabların yazılması və fəlsəfi düşüncələrlə uşaqlıq və gənclik illərindən tanış etmək missiyası dururdu. Lakin təcrübə göstərdi ki, bu məsələ o qədərdə asan məsələ deyilmiş. Çünki bu sahədə yazılan bəzi əsərləri istisna etsək, yazılan kitablar nə qədər də sadələşdirilsə yenə uşaqlar və gənclərdə maraq oyatmır və aydın şəkildə mənimsənilməmişdi. Bu səbəbdən fəlsəfənin tədris və təhsilinə öncəki vəziyyətlə davam edilir.

Açar sözlər: fəlsəfə, pedaqogika, müasir elm, inkişaf, ali təhsil, təhsil, tədris.

THE PLACE OF PHILOSOPHY TEACHING IN GLOBALIZATION, ROLE AND PROBLEMS

Aladdin MALIKOV
ANAS Institute of Philosophy and Sociology,
PhD in philosophy, Associate Professor,
Azerbaijan, BAKU
aladdin.malikov@gmail.com;
https://orcid.org/0000-0001-5830-6764

SUMMARY

Education and teaching of philosophy is one of the educational problems of the current world. Due to this, philosophical institutes around the world have discussed and made decisions in a wide and detailed manner. The most important of those decisions was the mission of writing philosophical books for children and introducing them to philosophical thoughts from childhood and youth. But experience has shown that this issue is not so easy. Because if we exclude some works written in this field, no matter how simplified the written books are, they still do not arouse interest in children and young people and were not clearly mastered. For this reason, the teaching and learning of philosophy continues with the previous situation.

Key words: philosophy, pedagogy, modern science, development, higher education, education, teaching.

GİRİŞ

Bütün dünyada fəlsəfənin təhsil və tədrisinin sıxışdırılmasına bir növ siyasi rəng verilir və "düşüncənin sıxışdırılması və önünün alınması" kimi təqdim olunur. Fəlsəfə arqumentsiz inanmağı, öz inamın üçün hər bir problemə cəsarətlə sinə gərməyi, öz təfəkkürünü əsaslandırmaq üçün dayanıqlı və davamlı şəkildə təhsil almağı və bilik toplamağı, ən vacibi isə öz düşüncənə özgüvənin

olmasını aşılayır və nəticədə şəxsiyyət sahibi olmanı formalaşdırır. Qısacası, fəlsəfə azad düşüncənin məhsuludur. Dövlətlər bunun əleyhinə olmalıdırmı?! Düşünmürəm. Azərbaycanda cənab Prezident İlham Əliyev Bakı Dövlət Universitetinin yubileyindəki məruzəsində qeyd edirdi: "Onlar (Azərbaycanı istəməyənlər) gəncləri əsas hədəf seçiblər və gəncləri yoldan çıxarmaq istəyirlər, onların beyinlərini zəhərləmək istəyirlər, onları xalqa qarşı, Vətənə qarşı, ənənəvi dəyərlərə qarşı qaldırmaq istəyirlər. Alınmır və alınmayacaq. Çünki Azərbaycan gəncləri vətənpərvərdir, Vətəni sevəndirlər, Vətənə bağlıdırlar. Ancaq o niyyət var və biz bunu bilməliyik, müəllimlər də bilməlidirlər. Müəllimlər tələbələrə nəinki biliklər verməlidirlər, onları tərbiyə də etməlidirlər" [Qurbanlı, 2018]. Nəticə etibarı ilə, dövlətlər şüursuz, savadsız gənclərin formalaşmasını dəstəkləmir. Zira, məhz elə fərdlərin hansısa qüvvələrin "xammalına" dönmə ehtimalı daha çoxdur. Prezident İlham Əliyev ali təhsilin qarşısında tələb qoyur ki, "Gənclər milli ruhda, vətənpərvərlik ruhunda, ənənəvi dəyərlər əsasında tərbiyə almalıdırlar. Bax belə gənclər ölkəmizi gələcəyə inamla aparacaq. Hesab edirəm ki, bugünkü gənclərin mütləq əksəriyyəti bu meyarlara cavab verir- bilikli, savadlı, Vətənə bağlı, vətənpərvər və dünyaya açıq. Elə olmalıdır ki, Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi güclənsin" [Qurbanlı, 2018].

Doğrudur, Vətən, tədbirli, təfəkkürlü və şüurlu gəncləri ilə güclüdür. Respublikanın müstəqilliyini qoruyan idarəetmənin prioritet yolu sırf müstəqil düşüncənin formalaşdırılmasından keçir.

Ali təhsil müəssisələrinə də baxmaq lazımdır. Hər şeydən öncə tələbəyə fəlsəfənin əhəmiyyəti, düşüncənin necə gizli bir xəzinə və böyük güc olmasından təfərrüatlı şəkildə bəhz etmək və nümunələrlə izah etmək lazımdır. Sonradan gənclərin maraq dairələrini öyrənib, tədris və müzakirə üçün maraqlı mövzulara toxunmaq lazımdır. Nəhayət, fəlsəfənin əsas mövzuları keçirilməlidir. Amma bütün bunlar üçün ilk öncə proqramlar yenilənməli və günün tələblərinə uyğun olmalıdır.

Əlbəttə qeyd etmək lazımdır ki, təfəkkür və düşüncə formalaşdırmaq yalnız parta arxasında olmur. Fəlsəfəni öyrənmək fəlsəfə kursunda keçid balı alıb, qəbul olmaqla da olmur. Neçə görkəmli fikir sahibləri var ki tamamilə başqa sahənin- riyaziyyatın, fizikanın, tarixin yetirməsidir. Lakin bu da bir faktdır ki, fəlsəfə xüsusi bir elm olaraq, təhsil və tədrisin güclü şəkildə gedişindən keçir. Nəzəriyyələri öyrənmək, fəlsəfi düşüncənin formalaşması üçün zəruri xarakter daşıyır.

Metod və metodlogiya

Tədqiqatın nəzəri metodoloji əsasını sosial reallığın təhlilinə sistemli, pedaqojik və struktur-funksional yanaşma, elmi və akademik təhlilin əsas müddəaları, yerli və beynəlxalq tədris üsullarının qarşılıqlı təhlili təşkil edir. İstifadə olunan üsullar olk öncə deskreptiv və sonra nəzəri ümumiləşdirmə və konseptual yanaşma xarekteri daşıyır.

Tədqiqatın mənbə bazası

Burada fəlsəfənin və ümumiyyətlə abstrakt mövzuların təhsil və tədrisində milli və beynəlxalq pedaqoji baza və əsas beyin fırtınalarında təcrübə edilən üsul və üslubları öyrənmək və izah etməkdir.

Tədqiqatın elmi yeniliyi

Əsas istiqamət qeyd edilən və təklif edilən mövzunun aktuallığıdır. Respublikamızda fəlsəfə kifayət qədər fəlsəfi ruhlu təhsil və tədris olunub, lakin bu təhsil və tədrisin prdaqoji yönləri zaman-zaman nəzərə alınmayıb. Burada əsas olaraq milli və beynəlxalq durumu spesifik olaraq ilk öncə öyrənmək və sonra bu problemin öhdəsindən necə uğurla gəlməyi təhlil etməkdir.

Azərbaycanda fəlsəfənin tədris və təhsili

Qeyd olunanlarla yanaşı, bəzilərinin respublikada fəlsəfə yıxılmış və baltalanmış kimi düşüncələrini doğru hesab etmirəm. Lakin onu ideal vəziyyətdə olduğunu da bildirmək niyyətim yoxdur, əksinə, məqsədim onu bu hala salan, hazırda da ayağa qalxmağa mane olan səbəbləri

araşdırmaqdır. Aydındır ki, səbəb elə təhsil və tədrisin özündədir. Sanki özgələr yox məhz özümüz fəlsəfənin qəsdinə dayanmışıq.

Azərbaycan Respublikasında fəlsəfənin tədris və təhsili məsələsinə nəzər saldıqda bir sıra problemlərin olması müşahidə edilir. İlk olaraq, ali təhsil müəssisələrində fəlsəfənin saatlarının ümumilikdə azaldılıb və bir sıra hallarda da seçmə fənn kimi təqdim olunmasıdır. Lakin bəzən düşünürəm fəlsəfənin seçmə fənn kimi təqdim edilməsi niyə bu qədər narahatçılıq doğurmalıdır? Təfəkkürü bacaran tələbə zatən fəlsəfəni seçəcək, əksinə, "düşünən şəxs" anlayışından uzaq olan və fikirləşmək ona ağır gələn fərd isə fəlsəfəni yük sayaraq seçməyəcək. Başqa tərəfdən baxdıqda isə belə bir mənzərə ilə qarşılaşırıq ki, məcburi fəlsəfə fənni vətəndaşa nə verə bilər ki? Əslində, bu fikrə belə cavab tapmışam ki, insan hələ orta təhsil alarkən düşünməyi öyrənməyə başlamalıdır, çünki bu zehni fəaliyyət tələb edən bir prosesdir. Bu ilk olaraq olmalıdır ki, sonra da ali təhsil alarkən onun davamını axtarıb tapsın. Bəzən bu mövzu haqqında düşünərkən, orta məktəbin son illərində fəlsəfənin tədris edilməsinin zərurətinə varıram. Bu məsələni fəlsəfə ilə tanışlıq baxımdan da çox faydalı hesab edirəm. Təəssüf ki, bizim təhsil sistemimizdə bu problem hələ də öz həllini tapmayıb. Nəticədə fəlsəfə daha ciddi bir böhrana girməkdə davam edir. Digər bir tərəfdən, gəlib o müstəviyə çatmışıq ki, bu gün onun ümumiyyətlə, tədris və təhsil sistemindən yığışdırılması məsələsi vurğulanır. Əgər bu sadəcə söz-söhbətdən ibarət olsa belə, fəlsəfə kimi elmlərin şahı və ya anası adını almış bir sahənin "sahibsiz yetim" kimi təhsil və tədrisdən sıxışdırılması, haqqında xoşagəlməz ifadələrin işlədilməsi heç də xoş mənzərə vəd etmir. Burada əsas sual budurki, hansı amillər "elmlərin anası"nın bu günə qoyulmasına səbəb olub?

İllər öncə "Fəlsəfə və onun ictimai həyatda yeri" adlı məqalədə belə qeyd olunurdu: "Son illərdə Azərbaycan ali məktəblərinin tədris planlarında fəlsəfəyə və ictimai-siyasi fənlərə ayrılan saatların azaldılması, bu fənlərin bir çoxunun ixtisar edilməsi, orta məktəblərdə "İnsan və cəmiyyət" fənninin tədrisi üçün hələ də müəllim kadrlarının hazırlanmaması, kütləvi informasiya vasitələrində fəlsəfi fikir tariximizə və ümumiyyətlə, mənəvi təkamülə, dünyagörüşünün genişlənməsinə xidmət edən verilişlərə çox az yer ayrılması, habelə, mədəniyyətşünaslıq və maarifçilik yönlü verilişlərin azlığı, mədəni-mənəvi dəyərlərin yetərincə təbliğ olunmaması-bütün bunlar bizi narahat edir". Bu fikirdə problemin mahiyyətini üç hissəyə bölmək olar:

a) kadr hazırlığının olmaması;

b) tədris proqramında lazımi materialların diqqətdən kənar qalması;

c) fəlsəfəyə kifayət qədər təşviqatın olmaması [Axundov, 1990:16].

Həmin dövrdə "Fəlsəfə bizə lazımdırmı?" adlı məqalə "525-ci qəzet"də dərc edildi. Orada isə qeyd edilirdi: "Bu gün fəlsəfə mənim deyil, bizim deyil, çünki fəlsəfə onu yaradanın, ona sahib çıxanındır. "Fəlsəfə heç kimin deyil" fikri ilə də razılaşmaq olmaz. Çünki fəlsəfənin sükanı hələ də Qərbin əlindədir. Bəli, dünya onu anlayanındır. Fəlsəfə kimindirsə, dünya da onundur" [Mehdiyev, 2010]. Müəllif bu fikirlərlə fəlsəfənin yalnız mütəxəssislər üçün deyil, hər kəs üçün zəruri olduğunu xatırlayır və bu səhlənkarlığın sonuçunu naqis şəxsiyyət və cəmiyyət ilə nəticələnəcəyinə eyham vururdu. Fəlsəfəsi olmayan bir xalqın öz fəlsəfəsi də qələmə alınmayacaq və beləcə, o, daim Qərbin, xarici qüvvələrin kölgəsində getməli olacaq. Əlbəttə, problem burada bitmir. Fəlsəfənin sadəcə bir fənn olmayıb, sağlam düşüncəli, düzgün inanclı vətəndaş yetişdirməklə köklü cəmiyyətin formalaşmasını təmin edən qüvvə olduğu bilinməlidir.

Nə etmək lazımdır?

Bu problem həm milli həm də qlobal məsələdir. Bir çox fikir adamları bununla bağlı nəzəriyyələr irəli sürüb, öz növbəmdə məndə fikir səsləndirmişəm. Bəziləri bildirir ki, fəlsəfəni öyrətmək mümkün deyil, ona yalnız həvəs yaratmaq, maraq oyatmaq, təhrik etmək lazımdır. Mən bu fikirlə qismən razı olsamda, bu yanaşma ilə tam razı deyiləm. Təbii ki fəlsəfə həm tədris olunmalı və həm də təhsil verilməlidir. Bəli bu kifayət deyil. Bu minimumdur. Bütün bunlarla

yanaşı fəlsəfə mərkəzləri, kafedraları, institutları, şöbələri bir-biri ilə diskusiyaya girməli və müsbət mənada rəqabət aparmalıdırlar [Xəlilov, 2005]. İndi yalnız konkret təklifləri qeyd edirəm:

1. Hər şeydən əvvəl qeyd edim ki, bütün yük ancaq ali təhsil müəssisələrinin üzərinə düşməməlidir. Doğrudur orada tələbələr yetişir, Fəlsəfə İnstitutları və mərkəzlərində isə həmin tələbələri yetişdirən müəllimlər və nəzəriyyəçilər də özlərinin varlıqlarını təsdiqləməlidirlər.

2. Fəlsəfə proqramlarında mütləq milli şüur, milli düşüncə kodeksləri ağırlıq təşkil etməlidir. Antik Yunan, Orta əsrlər, İntibah dövrü, Müasir dövr və sair başlıqlar ilə fəlsəfəni öyrənən tələbə əvvəlcə özünüdərk məsələsini təkmilləşdirməli və öz kökünü dəyərləndirməyi bacarmalıdır. Nə qədər dərdli də olsa, etiraf etməliyik ki, bugünkü iqtisadi şəraitdə fənn olaraq fəlsəfənin "müştərisi" azdır, bu səbəbdən də onun "istehsalını" azaldırlar. Əlavə olaraq, nəzərə alaq ki, bizim bu bazarda əsasən "xarici mal" satılır. Həqiqi alıcı zatən gedib onu elə yerindən almaq istəyir, əldən ələ kimsəyə sərf eləmir. R.Dekartı seçən, yaxud Hind fəlsəfəsini istəyən daha dərin bilik axtarır və bizim təhsildə onu tapa bilmir. Bu, bir dərddir. Başqa bir dərd isə budur ki, həmin tələbə elə öz fəlsəfə müəlliminə, elmi rəhbərinə sual verir, daha doğrusu, irad tutur: "Azərbaycanda filosof varmı?" Əgər bu sualı verirsə, deməli, düşüncə müstəvisində həmin gənci artıq itirmişik. Ona Ş.Sührəvərdini də gətirsək, inanmaz, onu başqa millətə aid edər. Bəli, mütləq şəkildə bütün yüksək fəlsəfələri öyrənmək lazımdır. Qədimdən bu günə uzanan bütün hikmətləri mənimsəmək zəruridir. Amma öz hikmət və fəlsəfəmizin kökü üzərində. Həm gənclər öz təməlini tanımalı, qürur duymalı, inanmalı, həm də formalaşan yeni təfəkkür və şəxsiyyət sahibləri ilk növbədə öz xalqına faydalı olmalıdır. Universitet rəhbərlərinin əmrlərinə tabe olmayan, azad bir fakültə olmalıdır.

3. Dünya fəlsəfə irsi Azərbaycan dilinə tərcümə edilməlidir və bu, həvəskar şəkildə, pərakəndə halda deyil, mütəxəssislərin nəzarəti altında olmalıdır. Bura Şərq və Qərbin qovşağıdır. Həm klassik, həm də müasir müəlliflər tərcümə edilməlidir. Bununla həm Azərbaycan dili, həm də fəlsəfənin dili inkişaf edəcək, həm də tələbələr, tədqiqatçılar fəlsəfi irslə yaxından tanış olmaq imkanı qazanacaqlar. Həmçinin dissertant və doktorantların tədqiqat sahələri də genişlənəcək. Həmçinin ən ümdəsi uşaqlar üçün fəlsəfi kitabların yazılması və fəlsəfi düşüncələrlə uşaqlıq və gənclik illərindən tanış etmək missiyası durur. Əlbəttəki bu kifayətqədər çətin və mürəkkəb məsələdir [Əlfioğlu, 2003: 13].

4. Azərbaycan filosofları haqqında sənədli filmlər və ya qısa metrajlı roliklər çəkilməlidir. Bu, yalnız fəlsəfənin təbliğinə deyil, həm də maariflənməyə xidmət edəcək. Millət öz mütəfəkkirlərini tanımalı və bilməlidir ki, yalnız oxuyub çalmaqdan əlavə həm də düşünməyi bacarır. Filosoflardan bir deyirdi ki, "Universitet rəhbərlərinin əmrlərinə tabe olmayan, azad bir fakültə olmalıdır" [Məlikov, 2019: 7]. Fikrimcə bu fəlsəfəyə aid sahə olmalıdır.

5. Universitetlər, kafedralar, İnstitutlar arası fəlsəfə gecələri, saatları keçirilməli və məktəblərlə əməkdaşlıqlarını sıxlaşdırmalıdırlar. Aktual mövzular haqqında birgə fəlsəfi konfranslar, seminarlar, dəyirmi masalar keçirməlidirlər. Bütün bunlar geniş auditoriya üçün açıq olmalıdır. Bu seminarlar yalnız dəvətlilər və institutun əməkdaşları üçün yox, geniş auditoriya üçün açıq olmalı və öncədən elan edilməlidir. Düşüncələr dinlənilməli və dəyərləndirilməlidir. Mütəxəssislərə söz verilməlidir. İştirakçılar suallarını azad şəkildə verməlidirlər. Əks təqdirdə, axarı olmayan su kimi tədricən fəlsəfə bataqlığa çeviriləcək, bu isə cəmiyyətdə əks olunacaq [Soames, 2003]. Necə ki, uşaqkən şahmat oynamağı öyrənmək, onun məntiqinin, fikir ardıcıllığının inkişaf etməsinə kömək edir. Beləcə də fəlsəfi təfəkkür insanın bütün həyatına işıq saça bilər və düyünə düşmüş işlərini anlamağa kömək edər.

NƏTİCƏ

Müəyyənlik ilk öncə yaşayış sonra isə təhsil mühitindən gəlir. Xarici aləmdə baxdığımız hər şey əminliyi artırır və ya azaldır. İnsanlar reallıq mühitində asudə deyillər. Hər bir insan öz mentalitetinə görə bir şeylər yaradır və buna inanır. Buna görə də düşüncələrin təhlili və biliyə

yiyələnmə həyatın bütün dövrlərində zəruridir. Amma riyaziyyat, həndəsə və məntiq kimi güclü intellektual alətləri olmayan fəlsəfədə təhlükəli ola bilər. Fəlsəfi təfəkkürdə yeni və köhnə fəlsəfələr arasında heç bir fərq yoxdur. Hər iki fəlsəfə növü bir universal tərif altında ümumiləşdirilə bilər. Ümumi xülasədə belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, yer üzündə həyatımızın ilk dövrlərindən bəşəriyyət ya dünyanı yaradana inanırdı, ya da dünyanın hərəkətinin avtomatik və mexaniki olduğunu düşünürdü. Yunan ideyalarının eklektizmi İslam ideyaları ilə kütlələrdə intellektual və kimlik böhranına səbəb olmuş, bir dinə çevrilmişdi. Ona görə də peripatetizm, işraq və transsendental hikmət fəlsəfələrinin bir çox mövzularının mənbəyi eynidir. Təbii ki, bu mənbər də ona görə qurudur ki, bu mənbədən su qaynamır.Sədranın fəlsəfi fikirləri nəticəsiz qalır. Fəlsəfə deyil, fəlsəfi anlayış önəmlidir. Həqiqi fəlsəfə ancaq ilk öncə mətnləri dərk etməklə əldə edilə bilər. Ona görə də onun qarşısına fəlsəfi idrak qoyulmamalıdır. Birinci növ periferik, ikincisi isə periferikdir. Qeyb aləmi mütləq olduğu və varlığın ilk sahibinin icazəsi olmadan bu dünyaya girə bilməyəcəyi üçün dünya həqiqətlərini səlahiyyətli şəxslərdən öyrənmək lazımdır.

Ümumilikdə xalqların inkişaf yolu heç də həmişə düz və hamar olmur. Bu tarixin zərurəti kimi də qəbul edilə bilər. Ancaq yalnız öz düşüncəsinə əmin olan, öz varlığını dərk edərək bunu dünyaya elan edə bilən xalqlar taleyin çətin məqamlarından çıxa bilir. Məsələn, bu gün alman xalqı az qala fəlsəfənin şahı kimi tanınır. Halbuki XIX əsrdə almanlar dərin bir böhran içərisində idilər və bunu ilk növbədə onun düşüncə sahibləri görür və həll yolları axtarırdılar. Hegel dövrünün reallığının boğucu olduğunu, insanların tədricən mənən rəzilləşdiyini görüb bildirirdi ki, "alman həyatı indiki vəziyyətində qala bilməz, çünki hər şey bütün qüvvəsini, bütün ləyaqətini itirib, nə isə mənfi bir hadisəyə çevrilib" [Hacıyev, 2002:25; Bünyadzadə, 2010]. Eyni proses XX əsrin əvvəllərində Azərbaycanda da mövcud idi: aydınlar səfərbər olunaraq nəşr etdikləri jurnallar, məqalələr vasitəsilə xalqı sanki xəstəlik kimi bürümüş mövhumat və cəhalətdən xilas etməyə çağırır və çalışırdılar. Nəticədə Azərbaycanda bütün sahələrdə yüksək bir dirçəliş yaşandı.

Elmin, mənəviyyatın, mədəniyyətin, dinin- hər birinin öz missiyası var. Fəlsəfənin missiyası isə düşüncə qabiliyyətini inkişaf etdirmək, özünüdərk, özünəqayıdış və özünüifadəyə qadir insanlar yetişdirməkdir. Şəksiz bu gün Fəlsəfə katarsis yaşayır. Yalnız azərbaycanda yox, bütün dünyada bu belədir. Düşüncələr, maraqlar ələnib ələkdən keçir. Əslində, sənayeləşmə, robotlaşma və rəqəmsallaşma ilə bu gün insan özü bir özgələşmə halı yaşayır. Bu səbəbdən onun əlaqəli olduğu hər bir sahə, hər bir istiqamət böhran içindədir. Belə böhranlar tarixən çox olub. Məhz belə böhranların əsası olan insan böhranının kökünü, səbəblərini, xüsusiyyətlərini öyrənməklə onların öhdəsindən gələ biliblər. Bütün istiqamətləri böhrandan çıxartmaq və ya fürsətə çevirmək üçün məhz insanın özü, təfəkkürü böhrandan çıxmalıdır. Bu isə birbaşa fəlsəfənin missiyasıdır. Doğrudur, hikmət və hikmətə eşqi olan *FƏLSƏFƏ*, insanlığın özü kimi, həmişə, qədimdə də, indi də risk zolağında olub. Amma o, fundament və kök olduğuna görə, onu yox eləmək mümkün olmayıb, yenə də olmayacaq!

Ədəbiyyat:

Hacıyev, Z. (2002). "Fəlsəfə" (Ali məktəblər üçün dərslik). Bakı. Adiloğlu, 488 s.

Axundov, M.A. (1990). Zamanı qabaqlayanlar. Bakı. Azərbaycan dövlət Nəriyyatı. 200 s.

Xəlilov, S. (2005). Təhsil, təlim, tərbiyə. Bakı. Azərbaycan Universiteti nəşriyyatı. 650 s.

Mehdiyev, R. (2010). Fəlsəfə. Bakı. Şərq-Qərb nəşriyyatı, 360 s.

Bünyadzadə, K. (2010). İslam fəlsəfəsi: tarix və müasirlik. Bakı, Çaşıoğlu nəşriyyatı. 154 s.

Məlikov, Ə. (2019). Tərəqqi naminə elm dinə bənzədilməməlidir. Elm qəzeti, Bakı, №14 (1228), s.7.

Qurbanlı, Mübariz. (2018). Heydər Əliyev siyasəti: Tolerantlıq (çıxışlar, nitqlər, görüşlər, təbriklər). Ön söz. Buraxılışa məsul: Səyyad Salahlı, Şərq-Qərb nəşriyyatı, 504 s.

Soames, Scott. (2003). Philosophical Analysis in the Twentieth Century.

Əlfioğlu, İ. (2003). Uşaqlar üçün fəlsəfə, Qanun nəşriyyatı, 360 s.

GENETİK DETERMİNASİYA İNSAN ŞƏXSİYYƏTİNİN FƏRDİLİYİNİN ƏSASI KİMİ

İsmayıl ƏLƏKBƏROV
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosial elmlər və psixologiya fakültəsi,
Fəlsəfə kafedrasının magistrantı
Azərbaycan, BAKI
ismayil2285@gmail.com

XÜLASƏ

Şəxsiyyətin inkişafında genetik faktorların rolu mühümdür. Genlər irsiyyətin maddi daşıyıcısı hesab edilir. Genetik determinizm şəxsiyyətin formalaşmasında genlərin roluna çox böyük önəm edir. İnsanların davranışı və onun nəticəsini müəyyənləşdirən genetik faktorlardır. Müasir dövrdə aparılan tədqiqatlar içərisində insan genetikası ilə bağlı olan tədqiqatlar aparıcı yer tutur. İnsan genofondunun öyrənilməsi, həmçinin genomun yazılması və oxunması sahəsində əldə olunmuş məlumatlar bu tədqiqatlar sayəsində mümkün olmuşdur.

Açar sözlər: şəxsiyyət, irsiyyət, genlər, determinizm, davranış.

GENETIC DETERMINATION OF HUMAN PERSONALITY AS THE BASIS OF INDIVIDUALITY

Ismail ALEKBAROV
Baku State University,
Faculty of social sciences and psychology,
Graduate student of the Department of Philosophy
Azerbaijan, BAKU
ismayil2285@gmail.com

SUMMARY

The role of genetic factors in personality development is important. Genes are considered the material carriers of heredity. Genetic determinism emphasizes the role of genes in the formation of personality. Genetik factors determine human behavior and its outcome. Researches related to human genetics occupy a leading place in the research conducted in modern times. The study of the human gene pool, as well as the information obtained in the field of writing and reading the genome, became possible thanks to these studies.

Key words: personality, heredity, genes, determinism, behavior.

GİRİŞ

Mövzunun aktuallığı. Fəlsəfi biliyin mühüm sahələrindən biri fəlsəfi antropologiyadır. Fəlsəfi antropologiya insan problemini hərtərəfli və kompleks şəkildə öyrənir. Ümumiyyətlə, insan probleminin ciddi şəkildə tədqiq olunması onunla bağlıdır ki, bütün elm sahələrində antropolojiləşmə prosesi gedir. Fəlsəfədə insan probleminin öyrənilməsi hər dövrdə xüsusi aktuallıq kəsb etmişdir. Fəlsəfə tarixinə ümumi şəkildə nəzər salsaq görə bilərik ki, filosofların insan probleminə yanaşması müxtəlif olmuşdur. Fəlsəfədə insanın öyrənilməsi bu problemlərlə bağlıdır: insanın mənşəyi, insanın təbiəti, insanın mahiyyəti, insanın həyatının mənası, ölüm və ölməzlik, insanda şüuri və qeyri-şüurinin nisbəti, insan ontogenezində bioloji və sosial amillərin nisbəti.

Müasir dövrdə xüsusi aktuallıq kəsb edən problemlərdən biri məhz şəxsiyyətin inkişafında bioloji və sosialın nisbəti məsələsidir. Bu problemə yanaşma birmənalı deyildir. Hər daim olduğu kimi müasir dövrdə də bu problem mübahisəli olaraq qalır. Bu onunla bağlıdır ki, filosof və alimlər bu problemə yanaşmada iki istiqamətə ayrılırlar: panbiologizm və pansosiologizm. Birinci istiqamətin nümayəndələri bioloji və ya genetik amillərin rolunu şişirtməklə, sosial tərəfə məhəl qoymurlar. İkinci istiqamətin nümayəndələri isə qeyd edirlər ki, insanın inkişafı yalnız sosial tərəflə bağlıdır. Bu mövqelərə nəzər salmaqla görə bilirik ki, bu problem hələ tam həllini tapmamışdır.

Bizi maraqlandıran əsas problem isə müasir yanaşmalarda şəxsiyyətin inkişafında genetik amillərin nə qədər əhəmiyyətli olduğunu araşdırmaqdır. Bu araşdırma ilə sübut edə bilərik ki, şəxsiyyətin inkişafında genetik amillər mühüm əhəmiyyətə malikdir və hətta genlər insanı idarə edir. Genetik amillərin əhəmiyyətini müxtəlif nəzəriyyələr sübut edir (“İrsiyyət”, “Biogenetik”, “Freydist”, “Bioloji təkamül” və sairə). Araşdırdığımız bütün fəlsəfi-elmi nəzəriyyələr və müasir dövrdə alimlərin yanaşması bu problemin həllində mühüm idraki və metodoloji əhəmiyyət kəsb edir.

Tədqiqatın məqsədi. Bu tədqiqatın məqsədi şəxsiyyətin inkişafında genetik determinasiyanın rolunu əsaslandırmaq və bununla bağlı olaraq fəlsəfi-elmi nəzəriyyələrə, eyni zamanda müasir yanaşmalara diqqət yetirməkdir.

Metodlar. Tədqiqat zamanı sənədli mənbələrin (ədəbiyyatın) öyrənilməsi, məzmun təhlili (kontent – analiz), müqayisəli yanaşma, ümumiləşdirmə, sistemli yanaşma metodlarından da istifadə edilmişdir. Genlərə geniş məna yükləyən yanaşma kimi genetik determinizm, həyatımızın hər bir anını əhatə edir. Bu yanaşmaya görə, insan dünyaya bioloji fərd kimi gəlir və ona görə də irsiyyət qanunu ona öz təsirini göstərir. Genetik determinizmlə bağlı olan fikirləri araşdırdıqda məlum olur ki, genlər sosial mühitdən və mədəni faktorlardan daha vacibdir. Genetik determinizmin mərkəzi anlamı genlərdir. Bu yanaşmanın tərəfdarları iddia edirlər ki, genlər insanın yarandığı vaxtdan həyatı boyunca malik olduğu biliklərinin, hisslərinin və davranışlarının əsasında durur. Genetik determinizmdə ifadə olunan əsas cəhətlərdən biri odur ki, genlər insanların fiziki xüsusiyyətlərinin, sağlamlığının və xəstəliyinin əsas faktorudur. İnsanların xüsusiyyətlərini və davranışını müəyyən edən məhz genlərdir.

ƏSAS HİSSƏ

İnsan şəxsiyyəti bir çox amillərin təsiri və qarşılıqlı fəaliyyətinin nəticəsi kimi formalaşır. Bu prosesdə bioloji və ya genetik amillər özünəməxsus rol oynayır.

İnsan dünyaya bioloji fərd kimi gəlir, buna görə də ona irsiyyət qanunu ona öz təsirini göstərir. Fiziki-kimyəvi əsaslar, həmçinin fizioloji əlamətlər irsən nəsildən-nəslə keçir. İrsiyyətin maddi daşıyıcısı isə genlərdir. Genetik faktorların rolu mühümdür. Bu yanaşmadan aydın olur ki, irsiyyət şəxsiyyətin formalaşması və inkişafı üçün əsas və mühümdür. Bunlara aşağıdakılar daxildir:

- imkanlar;
- fiziki keyfiyyətlər;
- sinir sisteminin növü və spesifikliyi [Bozcuk, 2007: 123].

İnsanların gələcəyi bilmək və öyrənmək arzusu, onların genetika haqqında biliklərə marağını artırmış və bu səpkidə tədqiqatlar aparmağa sövq etmişdir. Genlərlə bağlı bütün biliklər insanın dərinliklərindəki gizli məqamların açılmasına kömək edir. Bu fikir insanların şəxsi özəlliklərinin mərkəzində genlərin durduğunu iddia edən yanaşmaların yaranmasına səbəb olmuşdur. Genlər bu anlamda bizim gündəlik həyatımızda tez-tez işlətdiyimiz sözcüyə çevrilmiş, həyatımızın bütün sahələrində, o cümlədən sağlamlıqda, texnologiyada mühüm yer tutmuşdur. Genlərlə bağlı olan determinist yanaşma insanların həyatında öz bədənlərinə fərqli baxışla baxa bilməsinə şərait yaratmışdır. Bu genetik xəstəliklərin qarşısının alınmasında böyük rol oynasa da,

eyni zamanda gen manipulyasiyası kimi həll olunması çətin olan problemlər doğurur. Genetik determinizm şəxsiyyətin inkişafında genlərin roluna həddən-ziyadə önəm verir və bu baxışa görə genlər müqəddəsdir.

Genlərə geniş məna yükləyən yanaşma kimi genetik determinizm, həyatımızın hər bir anını əhatə edir. Genetik determinizm molekulyar biologiya, gen mühəndisliyi və genetika elmləri ilə sıx bağlıdır. Genetik determinizmin teoloji, fəlsəfi və psixoloji şərhi məlumdur.

Genetik determinizmlə bağlı olan fikirləri araşdırdıqda məlum olur ki, genlər sosial mühitdən və mədəni faktorlardan daha vacibdir. Genetik determinizmin mərkəzi anlayışı genlərdir. Bu yanaşmanın tərəfdarları iddia edirlər ki, genlər insanın yarandığı vaxtdan həyatı boyunca malik olduğu biliklərinin, hisslərinin və davranışlarının əsasında durur. Genetik determinizmdə ifadə olunan əsas cəhətlərdən biri odur ki, genlər insanların fiziki xüsusiyyətlərinin, sağlamlığının və xəstəliyinin əsas faktorudur. İnsanların xüsusiyyətlərini və davranışını müəyyən edən məhz genlərdir.

Çox zaman iddia olunur ki, genetik determinizmlə bioloji determinizm eyni mənalı anlayışlardır. Amma dəqiq şəkildə baxdıqda bununla bağlı ontoloji bir fakt tapılmamışdır. Bioloji determinizmdə insanın sosial fəaliyyəti və fəallığının bioloji mexanizmlərini öyrənmək əsasdır. Genetik determinizmdə isə insanın xüsusiyyətlərinin genlər tərəfindən idarə olunması əsas götürülürdü [Temizkan, 2013: 64].

Bioloji determinizmə görə, insan hər şeydən əvvəl bioloji varlıq hesab olunur və bioloji təsnifata görə o Homo sapiens növünə daxil edilir. Bioloji növ kimi çıxış edən insan xüsusi bədən strukturuna və müəyyən anatomik-fizioloji imkanlara malikdir. Bu elə imkanlardır ki, onlar bu növün şəxsiyyətə çevrilməsində çox mühüm rol oynayır. Buna görə də deyə bilərik ki, insanın gələcəkdə şəxsiyyətə çevrilə bilməsi üçün onda anadangəlmə irsi imkanlar vardır. İnsan anadangəlmə irsi imkanlara malik olan canlı varlıq hesab olunur. Bu fikirlərdən çıxış edərək deyə bilərik ki, insan öz təbiətinə görə bioloji hesab olunduğu halda, mahiyyətinə görə sosialdır.

Bioloji proqram hər şeydən əvvəl insan orqanizminin quruluşunu, strukturunu və fizioloji funksiyalarını müəyyən edir. Qeyd edə bilərik ki, bioloji proqram insan cəmiyyətinin uzun sürən təkamülü nəticəsində formalaşmışdır. Bioloji proqramın daşıyıcısı valideynlərdən yeni nəslə ötürülən irsiyyət elementləri kimi çıxış edən, xromosomlarda yerləşən DNT – dir.

Genetik determinizmin mərkəzində iki ideya durur:

- Birincisi, insanların davranış özəlliyini və onun nəticəsini müəyyən edən, genetik faktorlar;
- İkincisi, sosial olaraq gözə görünən, insanların davranış özəlliklərində və onun nəticəsində ifadə olunan, genetik olmayan faktorlar [Bozcuk, 2007: 36].

Genetik determinizmdə “hər şey genlərdədir” inamı hakimdir. İnsanlar genlər tərəfindən yaradılmış maşın kimi təsvir olunur. Genlər insanları uzun və ya qısa boylu edir, onun gözlərinin boyasını müəyyən edir.

Genetik determinizmin nümayəndələri onu zəif, orta və güclü genetik determinasiyaya ayırırlar. Zəif genetik determinasiyada X geni bəzən Y fenotipinə yol açır. Bu ehtimal 50% - dən azdır. Orta genetik determinizmdə X geni çox vaxt Y fenotipinə yol açır. Bu ehtimal 50% - dən yüksəkdir. Güclü genetik determinizmdə isə X geni hər zaman Y fenotipinin yaranmasına səbəb olur. Bu ehtimal isə 95% - dən yüksəkdir. Davranışı müdafiə edən genetiklər güclü genetik determinizmi müdafiə edirdilər [Brown, 2023: 326] .

Son olaraq qeyd etmək lazımdır ki, “genetik determinizm” insan həyatının bütün sahələrində mühüm rol oynayır. Genetik determinizmə görə, genlər keçmişdən günümüzə qədər dəyişir. Genlər həyatımızdakı fiziki xüsusiyyətlərə və bir sıra davranışlarımıza təsir edir.

NƏTİCƏ

Şəxsiyyətin formalaşması və inkişafında genetik və sosial amillərin nisbəti məsələsi fəlsəfi bilik sistemində mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Genetik amillər şəxsiyyətin təbiətini ifadə etdiyi

halda, sosial amillər onun mahiyyətini ifadə edir. Bizi ən çox maraqlandıran bu nisbətdə genetik amillərin rolunu araşdırmaqdır. Genlərə geniş məna yükləyən yanaşma kimi genetik determinizm, həyatımızın hər bir anını əhatə edir. Genlər insanların bilik və davranışlarını müəyyən edir. Bioloji növ kimi qəbul olunan insan müəyyən anatomik-fizioloji imkanlara malik hesab olunur. Buna görə də insanın gələcəkdə şəxsiyyətə çevrilə bilməsi üçün onda anadangəlmə irsi imkanlar olur. Genetik determinizmdə "hər şey genlərdədir" inamı hakimdir. İnsanlar genlər tərəfindən yaradılmış maşın kimi təsvir olunur. Nəticədə qeyd edə bilərik ki, genetik determinizm insan həyatının bütün sahələrində mühüm rol oynayır və genlər keçmişdən günümüzə qədər dəyişir.

Tövsiyələr

Müasir dövrdə şəxsiyyətin inkişafında genetik faktorların rolu ilə bağlı çoxlu sayda araşdırmalar aparılır. Bu sahədə araşdırma aparan alimlər müxtəlif nəzəriyyələr yaradaraq öz fikirlərini əsaslandırmağa çalışırlar. Genlərin insan həyatındakı rolu üzərində aparılan araşdırmalar şəxsiyyətin inkişafında genetik faktorların rolu haqqında kifayət qədər təbii-elmi biliklər ortaya qoyur. Bu sahədə aparılan tədqiqatlar və yazılan kitablar çoxdan bəri unudulan genetika elminin yenidən dirçəlməsində səbəb oldu. Şəxsiyyətin inkişafında genetik və sosial amillərin nisbəti hər zaman xüsusi aktuallıq kəsb edən məsələ olaraq qalır. Qeyd etmək lazımdır ki, bu sahədə aparılan əvvəlki və müasir araşdırmalar, ortaya qoyulan nəzəriyyələr hələ son demək deyildir. Bu məsələ həllini tapana qədər bu sahədə olan araşdırmalar davam edəcək və yeni fikirlər ortaya qoyulacaqdır.

Ədəbiyyat:

Əliyev, Q.M. (2018). İnsan genetikası mövzularının öyrənilməsi yolları // Elmi əsərlər. Azərbaycan Respublikası Təhsil İnstitutu. C. 85, № 7. S. 120–124.

Əhmədov, İ. (2009). Genetika genlər irsi məlumat daşıyıcısıdır. Bakı, 500 s.

Bozcuk, Ali Nihat. (2007). Genetik. Palme Yayıncılık, 367 s.

Temizkan, Güler. (2013). Moleküler Genetik. Nobel Tıp Kitabevi, 370 s.

Brown, T.A. (2023). Genomes. ERC Press, 548 p.

MƏNƏVİ ÖZGƏLƏŞMƏ PROBLEMİNİN FƏLSƏFİ TƏHLİLİ

Sevinc HÜSEYNOVA
Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universiteti,
Humanitar fənlər kafedrasının müəllimi
Azərbaycan, BAKI
sevincismaylova90@gmail.com

XÜLASƏ

Müasir dünyamızda gedən gərgin proseslər bir çox qlobal problemlərin ortaya çıxmasına səbəb oldu. Bunlara ekologiya problemini, terrorizmi, nüvə müharibəsi təhlükəsini və demoqrafik böhranı aid etmək olar. Bütün bunlar həm sosial həm də dərin ekzistensial mahiyyət daşıyır. Qlobal fəlsəfi problemlərdən biri olan özgələşmə problemi müasir sosial–fəlsəfi fikrin ən aktual problemlərindən biridir.

Fikrimizcə, özgələşmə həm müəyyən tarixi şəraitdən qaynaqlanan sosial fenomen, həm də ekzistensial, antropoloji fenomen kimi qəbul edilməlidir. Oxuculara təqdim olunan bu məqalədə biz özgələşmə fenomeninin hər iki alternativini açmaqla yanaşı onları aradan qaldırmağın konkret yollarını göstərməyə çalışaraq cəmiyyətin inkişafı üçün mühüm olan mənəvi özgələşmə probleminə nəzər yetirməyə çalışmışıq.

Açar sözlər: özgələşmə, insan, müasir dünya, əxlaq, mənəviyyat.

A PHILOSOPHICAL ANALYSIS OF THE PROBLEM OF SPIRITUAL CHANGE

Sevinj HUSEYNOVA
Azerbaijan State Oil and Industry University,
Teacher of the Department of Humanities
Azerbaijan, BAKU
sevincismaylova90@gmail.com

SUMMARY

The intense processes in our modern world have led to the emergence of many global problems. These include environmental problems, terrorism, the threat of nuclear war, and the demographic crisis. All this has both a social and deep existential meaning. The problem of alienation, which is one of the global philosophical problems, is one of the most urgent problems of modern socio-philosophical thought.

In our opinion, alienation should be considered both as a social phenomenon arising from certain historical conditions and as an existential, anthropological phenomenon. In this article presented to the readers, we have tried to look at the problem of moral alienation, which is important for the development of society, by revealing both alternatives of the phenomenon of alienation and showing concrete ways to eliminate them.

Key words: alienation, human, modern world, morality, spirituality.

GİRİŞ

Mövzunun aktuallığı. Özgələşmə problemi müasir sosial–fəlsəfi fikrin ən aktual problemlərindən biridir. Ən “əbədi” fəlsəfi problemlərdən biri olan özgələşmə problemi həm qneseoloji, həm ontoloji, həm də sosial-mədəni amillərlə şərtlənir. Özgələşmə problemini həll etmədən, cəmiyyətin mədəni şəkildə qurulmasını və münaqişələrin həlli yollarını göstərmək sadəcə

mümkün deyil. Özgələşmə şəxsiyyətin formalaşmasında əsas rol oynayan insan "mən"inə, fərdin şüuruna və özünüdərkinə birmənalı şəkildə dağıdıcı təsir göstərməkdədir. Özgələşmə şəxsiyyətin formalaşmasında əsas rol oynayan insan "mən"inə, fərdin şüuruna və özünüdərkinə birmənalı şəkildə dağıdıcı təsir göstərməkdədir. Özgələşmənin təzahürünün dağıdıcı xarakterini aradan qaldırmaq kifayət qədər çətindir. İnsan daim dünyanı mənimsəməli və sosial reallıqdakı yerini təhlil etməli, onu dərk etməli, cəmiyyətin ona təklif etdiyi yeni dəyər oriyentasiyalarına tənqidi şəkildə yanaşmalıdır. Əks halda, cəmiyyət konformizm şüarı altında insanları "sosial sistemin standart mexanizminə" çevirmək təhlükəsi qarşısındadır. Özgələşmənin təzahürünün dağıdıcı xarakterini aradan qaldırmaq kifayət qədər çətindir. İnsan daim dünyanı mənimsəməli və sosial reallıqdakı yerini təhlil etməli, onu dərk etməli, cəmiyyətin ona təklif etdiyi yeni dəyər oriyentasiyalarına tənqidi şəkildə yanaşmalıdır. Əks halda, cəmiyyət konformizm şüarı altında insanları "sosial sistemin standart mexanizminə" çevirmək təhlükəsi ilə qarşı-qarşıya qoymaqdadır.

Metodlar

Mənəvi özgələşmə fenomeninin təhlili insan varlığı, insan azadlığı problemlərini, cəmiyyətin mənəvi həyatının ziddiyyətlərini daha dərindən dərk etməyə kömək etmək məqsədini daşıyır. Digər özgələşmə növlərinin strukturunda mənəvi özgələşmənin mahiyyəti və statusunun təhlili humanist gələcəyə doğru irəliləyişdə düzgün istiqamət seçməyə imkan verəcəkdir.

ƏSAS HİSSƏ

XX əsrin sonu - XXI əsrin əvvəllərində dünyada baş verən dərin dəyişikliklər həyatın bütün sahələrinə öz təsirini ğöstərmişdir. Bu gün dünyada gedən proseslər ümumbəşəri deyilən qlobal problemlərin ortaya çıxmasına səbəb oldu. Bunlara ekologiya problemini, terrorizmi, nüvə müharibəsi təhlükəsini və demoqrafik böhranı aid etmək olar. Bütün bunlar təkcə sosial deyil, həm də dərin ekzistensial problemlərdir. Aydındır ki, cəmiyyətdə baş verən problemlərin həllində fəlsəfə bilavasitə iştirak etməlidir. Məhz buna görə də qlobal fəlsəfi problemlərdən biri olan özgələşmə problemi müasir sosial–fəlsəfi fikrin ən aktual problemlərindən biridir. Özgələşmə bir proses kimi bütün insan həyatını əhatə edərək, insanın öz fəaliyyətinin məhsulları üzərində nəzarəti itirməsində, insan mahiyyəti ilə sosial münasibətlərin xarakteri arasında yaranmış ziddiyyətlərdə özünü göstərir.

Fikrimizcə, özgələşmə həm müəyyən tarixi şəraitdən qaynaqlanan sosial fenomen, həm də ekzistensial, antropoloji fenomen kimi qəbul edilməlidir. Oxuculara təqdim olunan bu məqalədə biz özgələşmə fenomeninin hər iki alternativini açmaqla yanaşı onları aradan qaldırmağın konkret yollarını göstərməyə çalışaraq cəmiyyətin inkişafı üçün mühüm olan mənəvi özgələşmə probleminə də nəzər yetirməyə çalışmışıq.

Müasir dövrün inkişaf dinamikası özü ilə yeni təfəkkür və yeni inkişaf tempi gətirdi. Elmi texniki tərəqqinin nailiyyətlərinə böyük etimadla inanan alimlər zəkanın geniş imkanlarının yaratdığı qeyri-rasionallıq və antihumanist faktlardan məyusluq hissini yaşayırlar. Hazırda elmin tərəqqisi, humanizmin təntənəsi və bəşəriyyətin yüksək dəyərlərə söykənəcəyi fikrinin özünü doğrultmadığı bir fakt olaraq qalmaqdadır. Müasir dövr özü ilə misilsiz əzablar ,mənəviyyata zidd insan davranışları, totalitar rejimlər, əxlaqsızlıq, texnoloji əsarət gətirməkdədir. İctimai şüur formalarından biri olan elm və onun əldə etdiyi nailiyyətlər sosial həyatı kökündən dəyişdirdi. Hazırda elmi biliklər bəşəriyyətin gələcək inkişafını təhlükə altına almaqdadır. Yeni dövrdən başlayaraq alimlər hesab edirdilər ki,bütün gələcək problem və məsələlər elmi prinsiplərə söykənməlidir. Cəmiyyəti elmin nöqteyi nəzərindən çıxış edərək maarifləndirmək və yüksək dəyərlərə yiyələnmək arzusu təəssüflər olsun ki, özünü doğrultmadı. Elmiləşmə ,rasionallaşma insan və cəmiyyət arasında həll olunması gərəkən fundamental problemlərin aradan qaldırılmasının gərəkdiyini vacib bilir. Müasir dövrdə texniki sivilizasiya ilə mənəvi mədəniyyət arasında, biliyin indiki səviyyəsi ilə əxlaqi şüur arasında yaranan ziddiyyət bunu deməyə əsas verir. Amma texnikanın inkişafı, maddi sərvətlərin artması hələ sosial, siyasi, iqtisadi sferada yaranan mənəvi problemlərin aradan

qaldırılması demək deyil. Texniki şüur və onun dagıdıcı fəaliyyəti özgələşmə faktınının yaranmasına, fərdin mənəvi sarsılmasına şərait yaratmaqla insan probleminin öyrənilməsi üçün geniş imkanlar yaratdı. Totalitar rejimlərin təsirinin artması və demokratik azadlıqların məhv edilməsi şəraitində müasir dövrün reallıqları bəşəriyyəti fəlsəfi refleksiyaya ehtiyacı olmayan itaətkar fərdiyyətçi istehlakçılar sürüsünə çevirdi.

Müasir dövrün bəşəriyyətə hansı töhvələri bəxş etməsi haqqında mübahisələr dayanmır. Bəziləri həmin əsri inteqrasiya etməkdə olan bəşəriyyətin yeni qlobal dövrünün başlanğıcı adlandırırlar. Digərləri qeyd edirlər ki, XX əsr yer üzündə yaşayanların hamısına misilsiz əzablar gətirdi: iki dünya müharibəsi və bir çox lokal müharibələr milyonlarla insanı məhv etdi. Bundan başqa, soyqırım və konsentrasiya düşərgələrini, atom bombalarını və s.-də qeyd etmək lazımdır. Bir sözlə, Yer kürəsinin yüzillik tarixini birmənalı qiymətləndirmək mümkün deyil. Fukonun "Sözlər və şeylər" əsərində yazdığı kimi, "Bu gün "biz ancaq itmiş adamın qoyduğu boşluğu düşünə bilərik". Levi-Stros isə əlavə etdi: "Dünyanın əvvəlində insan yox idi; onda sonunda heç ola bilməz" [Реале & Антисери, 1997:641]. Tarixi təcrübə göstərir ki, şəxsiyyətin və cəmiyyətin maraqları arasındakı ziddiyyətin yalnız maddi köklərini aradan qaldırmaqla mənəvi özgələşməni aradan qaldırmaq mümkün deyil. İqtisadi sahədə irəliləyiş heç də həmişə mənəvi yüksəlişlə yekunlaşmır. İctimai inkişafın və onun iqtisadi, sosial və mənəvi tərəflərinin inkişafının qeyri-bərabərliyi onları uyğunlaşdırmaq üçün səylər tələb edir. Mənəviyyat insanın mənəvi həyatının bütün sahələrinə nüfuz etdiyinə görə, o, insan varlığının atributudur və onun insandan tam özgələşməsi onun varlığının sonuna çatdırır. Mənəvi özgələşmənin aradan qaldırılmasının mümkünlüyünün sosial-mənəvi əsasların işlənməsi və dərk edilməsi etikanın ən çətin problemlərindən biri olan əxlaqın personifikasiyası probleminə toxunur.

XIX əsrdən başlayaraq elmi biliyin, demək olar ki, bütün sahələrində yüksək nailiyyətlər müşahidə olunmağa başladı. Kosmosu və elementar hissəcikləri, biosferi və genləri, bütövlükdə bəşəriyyəti və onun çoxsaylı mədəniyyətlərini öyrənərək, XX əsrin elmi hər yerdə bütün elmi bilikləri inqilabiləşdirmiş yeni kəşflər etdi. Onlarla yeni elmlər (kibernetika, ekologiya, gen mühəndisliyi, sinergetika və bir çox başqa elmlər) yaradılmışdır ki, onların da əhəmiyyəti hələ indi-indi açılmaqdadır. Təəssüflər olsun ki, XX əsrin elmi əsasən təbiətin və ya insan varlığının sirrləri ilə deyil, hərbi-texniki sahənin təkmilləşdirilməsi ilə ayrılmaz şəkildə bağlıdır, buna görə də bu gün təkcə bütün canlıları deyil, həm də Yer planetinin özünü məhv etmək üçün kifayət qədər silah ehtiyatı var. Silahlanma yarışı və müxtəlif növ hərbi blokların yaradılması kəskin qarşıdurmaya səbəb oldu. Dünya xeyr və şər, güclü və zəif arasında qarşıdurmaya, bölünüb ki, bu da dünyanın inkişaf konsepsiyasının məzmununu qeyri –müəyyənliyə məhkum edir.

Hazırda bəşəriyyətin özünü məhv etmək təhlükəsi ilə üzləşdiyi və mənəvi böhran içində olduğu bir vaxtda insanların şüurunda ümumbəşəri dəyərlərin prioritetliyini qoruyub saxlamaq zərurəti yaranır. Məhz bununla bağlı olaraq insan, onun dünyada tutduğu mövqe, onun təbiətə, cəmiyyətə olan münasibəti bir çox qərb fəlsəfi istiqamətlərin ideyalarının tərkib hissələrinə çevrildi. Müasir cəmiyyətin inkişafını tədqiq edən sosioloq Z.Bauman "yetkin moderniti"nin ziddiyyətlərini və qüsurlarını üzə çıxarır. O, yazır: "...modernitiyə məxsus olmaq özünü həmişə qabaqlamaq, daima transqressiya vəziyyətində olmaq, yalnız natamam layihə şəklində mövcud ola bilən fərdiliyə malik olmaq deməkdir" [Бауман, 2002:131].

Müasir dünyada qloballaşmanın transformasiyası proseslərinin inkişafı ilə həm milli mədəni kimlik problemləri, həm də əxlaqi-mənəvi dəyərlər problemi aktual xarakter daşıyır. Milli mədəniyyətlərin dəyərləri ilə sivilizasiyanın ümumbəşəri standartları arasında kəskin uygunsuzluğun yaranması insan varlığında ciddi problemlərə yol acır. Müasir qloballaşmanın genişlənmə sürətinin artması ilə əlaqədar olaraq müasir dünya mədəniyyətində adət ənənələrin və milli mədəniyyətin qorunub saxlanılması olduqca əhəmiyyətli xarakter daşıyır. *Özgələşmənin aradan qaldırılması ictimai həyatın sosial və mənəvi sferalarında baş verməli olan mürəkkəb* çoxsəviyyəli proses kimi

nəzərdən keçirilməlidir. Mənəviyyat problemi həm nəzəri, həm də praktik əhəmiyyət daşıyan problemlərdən biridir. Postindustrial cəmiyyətlər dövründə həm xarici, həm də yerli fəlsəfi fikirdə yaranan əxlaq fəlsəfəsinə, sosial və mənəvi proseslərin etik ölçüsünə maraq durmadan artmaqdadır. Bu maraq həm qlobal amillərlə, həm də mənəviyyatın böhranı və transformasiyası ilə bağlıdır. Müasir dövrdə insanların bir-birinə, cəmiyyətə, təbiətə olan münasibətini tənzimləyən imperativlər dəyişərək yeni xarakter almışdır. Sosial-iqtisadi dəyişikliklərin episentrində olan müasir cəmiyyət dərin ideoloji və əxlaq böhranı yaşayır. Radikal sosial yeniliklər, ziddiyyətli və mürəkkəb yenilənmə prosesləri, əsasən Qərb standartlarına uyğun liberallaşma və demokratikləşmə çoxsaylı mənəvi problemlərə yol acmışdır; ənənəvi mənəviyyat və əxlaqın məhvi, dəyərlərin, xüsusən də gənc nəsillərin oriyentasiyasının pozulması, nihilizmin, cinayətkarlığın, narkomaniyanın, intiharın, ailə dəyərlərinin məhv edilməsinin və s. kimi sosial mənəvi problemlərlə üzləşən bəşəriyyətin hansı şəkildə inkişaf etdiyini görməmək olmur.Əxlaqi dəyərlər getdikcə dəyişərək sivilizasiyanın gətirdiyi yeniliklərlə dəyişməyə və transformasiyaya məruz qalmaqdadır. Bizim zəmanəmizdə - deyə Yaspers yazırdı - insan qəribə məxluq çevrilmişdir.,bizim həyatımız mənasızlıqdır,insan indi öz mənliyindən uzaqlaşmışdır, o, öz-özündən özgələşmiş - özünü funksiyalara çevirmişdir. (Bu günün üzləşdiyi davamlı şəkildə artan böhran vəziyyəti insan həyatının bütün sahələrini əhatə edir .Maddi tərəfin mənəvi tərəfdən qat-qat üstün inkişaf etməsinin nəticəsində bəşəriyyətin gələcəyinə inam azalmaqdadır. Sivilizasiyanın möhtəşəmliyi və ya ecazkar yenilikləri insan oğlunu valeh deyil ,məyus etməyə başladı. Maddi ılə mənəvi arasında tarazlığın pozulmasının nəticəsi olaraq hər iki sfera arasında dialektik əlaqə itmişdir. Təbiətdən biz lütf gözləyə bilmərik, təbiətin sirlərini öyrənmək bizim əsas vəzifəmizdir" kimi şüarlar uzun müddət insanların zehninə hakim kəsilmişdir. İctimai əlaqələr inkişaf etdikcə dəyərlər sistemi ılə yanaşı mənəvi sərvətlər dağılmağa başlayır. Fərdin varlığı xüsusi mülkiyyətinin quluna çevrilir. İnsan kiçik şüur dünyasına sığınaraq texnologiyanın sərhədləri daxilində sığınacaq axtarır, İnsan cəmiyyətin standartları içərisində mahiyyətini itirmək təhlükəsi ilə qarşılaşaraq sanki ruhunu texnologiyanın səltənətində dondurulub. Haydeggerin fikrincə, bu müddəalar müasir texniki dövrdə, Qərbi Avropa insanının hakim mövqeyinin bərqərar olduğu bir vaxtda təşəkkül tapır. Haydeggerə görə, texnoloji cəmiyyət dövründə insanın fikri həmişə texnologiyanın mahiyyəti ilə məşğul olur, özü də o qədər qətiyyətlə məşğul olur ki, yalnız bunun sayəsində o, insan ola bilir [İsmayılov, 2011:214; Хайдеггер, www.heidegger.ru/documents/vopros-o_tehnike.doc].

Əxlaqi dəyərlərin itirilməsi, narkomaniyanın, mənəviyatsızlıga zidd ailə prinsiplərinin bərqərar olması, eqoist şüurun hökmranlığı, aldadıcı ictimai əyləncələr öz kəskin ifadəsi ilə günümüzan ən vacib problemini təşkil edir. Mənəvi məyusluq, inamsızlıq çağdaş dünyanın əsas simasını əks etdirir. Texnoloji tərəqqi və getdikcə mürəkkəbləşən qlobal problemlər bəşəriyyəti özünü təkmilləşdirməyə və qlobal problemlərin həll yollarını axtarmağa vadar edir. Bu gün müasir cəmiyyətdə sosial fikrin problemləri müxtəliflik təşkil edir. Lakin bütün bəşəriyyət üçün vacib, taleyüklü bir tədqiqat sahəsi var. Bu isə müasir dünyada insan cəmiyyətininin gələcək inkişafı üçün yeni, sabit və təhlükəsiz sivilizasiya tipini təmin etməyə qadir olan strategiyanın təyinatını tapmaqdır. Şəxsiyyətin mənəvi zənginləşməsi öz müqərratını təyinetmə imkanlarının genişlənməsi əsas prinsipə cevrilməlidir.

Müasir dünyanın inkişafının qanunauyğunluqlarını və tendensiyalarını onun kifayət qədər ziddiyyətli olan, sürətlə artan qloballaşma prosesindən ayrı anlamaq mümkün deyil. Beləliklə, bir tərəfdən cəmiyyət ictimai həyatın bütün sahələrində inteqrasiya prosesinin miqyası və intensivliyi baxımından misli görünməmiş yeni imkanlara malik olmağa yönəlir, digər tərəfdən isə yüksək tərəqqinin zənginliyi insan varlığını boş və məzmunsuz edir. Əminliklə deyə bilərik ki, müasir kapitalist cəmiyyəti əxlaqi dəyərləri bulandırmağa, insan varlığının maddilik içərisində yox olmağını və insanı insanlıqdan çıxarmağa meyillidir. Bu baxşmlndan, Marks mənəvi yadlaşmanın təhlili üçün əsas metodoloji konvensiyalar təklif etdi. O, xüsusi mülkiyyətin hökmranlığı altında

yadlaşmanın insan həyatının bütün sahələrində xüsusən də cəmiyyətin mənəvi həyatında nüfuz etdiyini vurğulamışdır. Məhz burada insan fərdiliyi, onun əxlaqı əmtənin prinsiplərinə tabe olur. İnsanın mənəvi varlığı mübadilə dəyərinə enir. Nəticədə insanı dəyərlər, əlaqələr deformasiyaya uğrayır. Kapitalist cəmiyyətində özgələşmənin total xarakter aldığını və faciəvi gərginliyə çatdığını qeyd edən Marks insan azadlığının yolları ilə bağlı sualları ətraflı araşdırdı. Ümumiyyətlə, qərb filosofları əmindirlər ki, əxlaqla ictimai həyat arasında yaranan uyğunsuzluq cəmiyyətdə mənəvi yadlaşma fenomeninin mövcudluğu üçün ilkin şərtlər yaradır. XXl əsrdə qloballaşma ilə əlaqədar olaraq bütün dövlətlərin dünya birgəyaşayışının mənəvi sisteminin qurulması, yeni dünya nizamının qurulması təklifləri verilir. Bəşəriyyətin əsas məqsədi uzun tarixi inkişaf yolu ərzində əxlaqi dəyərləri və ümumbəşəri normaları inkişaf etdirmək olsa da müasir dünyanın reallıqları bunun tam əksini deyir. Müasir dünyada mənəvi abı-hava intensiv şəkildə dəyişirərək fundamental problemlərin yaranmasına şərait yaratdı. Məhz buna görədə əxlaq məsələləri fəlsəfənin ən mühüm elementinə çevrilir. Əxlaq cəmiyyətdə düzgün və yanlış davranışı müəyyən edən dəyər və inanclar sistemidir. Əxlaq normaları mədəniyyətimizin və adət ənənələrimizin əsasını təşkili səviyyələrdə və müxtəlif səviyyələrdə necə davranmalı olduğumuzu müəyyən etməyə kömək edir. Bəşəriyyət XXI əsrdə heyrətamiz elmi nailiyyətlərə qədəm qoyur. Elmi duşuncə planetar hadisəyə çevrilərək bəşəriyyətin inkişaf səviyyəsinə möhtəşəm təsir göstərdi. Lakin buna baxmayaraq elm nümayəndələrinin və geniş kütlələrin təmsil etdiyi bəşəriyyət III min illiyə böyük narahatçılıqla qədəm qoyur. Artıq qeyd etdiyimiz kimi müasir insan və cəmiyyət psixoloji böhran vəziyyətindədir. Bu böhranın əsası cəmiyyətin əsrlər boyu yaratdığı və insanın kamilləşməsində mənəvi dayaq rolunu oynayan ənənəvi dəyərlərın sarsılmasıdır.

Yeni dövrdən başlayaraq elmi biliyə pərəstiş üstünlük təşkil etməyə başlayır və bununla da dəyər daşıyıcısının kriteriyası da daim dəyişməyə məruz qaldı. XlX əsrdən etibarən böyük dəyişiklərlə qarşılaşan bəşəriyyət sürətli texnoloji inkişaf dövründə texnologiyanın ən üstün səviyyəsinə yüksəlsə belə, konformizm şəraitinin yaratdığı abı-hava insana mükəmməl varlıq kimi yaşamağı öyrətməyə qadir ola bilmədi. Məlum oldu ki, bəşəriyyəti təkcə elm və texnikanın yüksəlişi nailiyyətləri deyil, insanın dünyaya düzgün və ağıllı baxış bucağı xilas edə bilər. Qətiyyətlə deməliyik ki,elm və texnologiyanın inkişafı insan amilinin rolunu dünya üçün əhəmiyyətsiz etməməlidir.Müasir dövr maddi texnologiyaların inkişafına imkan verən elmlərin inkişafı ilə deyil, insan və cəmiyyət elmlərinin inkişafı ilə yüksələ bilər. XX əsrin görkəmli mütəfəkkiri Klod Livi Şlaus yazır XlX əsr humanitar elmlər əsri olacaq, yada heç olmayacaq. Bu fikir onu təsdiqləyir ki, texnologiyanın hakim olduğu XXl əsr cəmiyyəti gələcəyin kamil insan modelini insan faktorunun ön plana çıxarırması ilə qura bilər.

NƏTİCƏ

Beləliklə, humanizm prinsiplərini gerçək həyatımıza daxil etmək ən mühüm məsələdir. Mənəviyyatın mahiyyətinin öyrənilməsi insanların mənəvi həyatının fəlsəfi və elmi-tətbiqi inkişafındakı “boşluğu” aradan qaldırmaq ehtiyacından irəli gəlir.

Mənəvi özgələşmənin aradan qaldırılması sistemində ümumbəşəri dəyərlərin yeri və rolunu üzə çıxarmaq və inkişaf etdirmək aktual məsələlərdən biridir.

Mənəvi özgələşmənin aradan qaldırılması mexanizmi yalnız zorakılığa yol verilməməsi, ictimai və şəxsi maraqların uzlaşdırılması prinsipinə əsaslanan cəmiyyətdə işləyə bilər.

Mənəvi özgələşmə təkcə iqtisadi, siyasi və hətta ümummədəni transformasiyalarla aradan qaldırıla bilməz. Hesab edirik ki , ruhun bütün sferalarında əsaslı transformasiyalar mənasını verən həqiqi mənəvi Reformasiyaya ehtiyac var. Bu baxımdan M.Veberin bir konsepsiyası nəzərdən keçirilir. Həmin konsepsiyaya görə, özgələşmənin, o cümlədən mənəvi özgələşmənin aradan qaldırılmasında uğurlar “yeni pulların” axını ilə deyil, “yeni ruh” axını ilə bağlıdır. Onun ən mühüm komponentlərinə etik maarifləndirmə və əxlaqi tərbiyə aid edilməlidir.

Ədəbiyyat:

Бауман З. (2002). Индивидуализированное общество / Пер. с англ. М., Логос, С. 131.

Реале, Д. Антисери, Д. (1997). Западная философия от истоков до наших дней. Том 4. От романтизма до наших дней. СПб.: «Петрополис», С.641.

İsmayılov, Fərman. (2011). Seçilmiş əsərləri. S.421.

Хайдеггер, М. Вопрос о технике / М. Хайдеггер. [Электронный ресурс] / Режим доступа: http // www.heidegger.ru/documents/vopros-o_tehnike.doc

ƏXLAQİ VƏ HÜQUQİ ŞÜURUN VƏHDƏTİNİN MÖHKƏMLƏNMƏSİ

Aygün MƏMMƏDOVA
Azərbaycan Memarlıq və İnşaat Universiteti,
"İctimai fənlər" kafedrasının müəllimi,
BDU-nun «Fəlsəfə» kafedrasının doktorantı
Azərbaycan, BAKI
aygun.memmedova.1976@mail.ru

XÜLASƏ

Məqalədə multikultural və tolerant Azərbaycan cəmiyyətində mənəvi-hüquqi şüurun vəhdətinin möhkəmləndirilməsi məsələsinə sosial-fəlsəfi aspektdən baxılır.

Müəllif problemi aktual materiallar üzərində təhlil edərkən ənənəvi və müasir dəyərlərin təsirini, mənəvi-hüquqi şüurun möhkəmlənməsini, ölkədə demokratiyadan asılılığını araşdırıb. Müəllif belə qənaətə gəlib ki, bəşəriyyətin bu ciddi probleminin Azərbaycanda reallaşması vətəndaşların mənəvi-hüquqi tərbiyəsində əsas amilə çevrilib.

Açar sözlər: demokratiya, alçaqların hökmranlığı, etik və hüquqi şüurun birliyi, azadlıq, əxlaqi və hüquqi tərbiyə.

STRENGTHENING THE UNITY OF ETHICAL AND LEGAL CONSCIOUSNESS

Aygun MEMMEDOVA
Azerbaijan University of Architecture and Construction,
Teacher of the Department of "Social Sciences",
doctoral student of the Department of" Philosophy" of BSU
Azerbaijan, BAKU
aygun.memmedova.1976@mail.ru

SUMMARY

The article considers the issue of strengthening the unity of moral and legal consciousness in a multicultural and tolerant Azerbaijani society from a socio-philosophical aspect.

The author explored the impact of traditional and modern values, the consolidation of moral and legal consciousness, and it`s dependence on democracy in the country while analyzing the problem on actual materials. The doctor concluded that the realization of this serious problem of humanity in Azerbaijan has become a major factor in the moral and legal education of citizens.

Key words: democracy, rule of low, unity of ethical and legal consciousness, liberty, moral and legal education.

GİRİŞ

Mövzunun aktuallığı

Cəmiyyətin yeniləşməsi şəraitində insan davranışının normativ-dəyər tənzimləyiciləri kimi əxlaq və hüququn sosial-fəlsəfi təhlili olduqca aktual problemdir. Bu onunla əlaqədardır ki, ənənəvi sivilizasiyalardan liberal sivilizasiyalara keçid dövrü oturuşmuş sivilizasiyaların yenidən nəzərdən keçirilməsini, tədqiq olunan mövzuya yeni metodoloji yanaşmalar tələb edir - əxlaq və hüququn dəyər vəhdətinin, eləcə də qanunda təcəssüm olunan əbədi mənəvi ümumbəşəri dəyərlərin - azadlıq, ədalət, bərabərlik kimi dəyərlərin sosial-fəlsəfi tədqiqinə ehtiyac var.Müasir Azərbaycan

cəmiyyətində əxlaqi və hüquqi tənzimləşmə zamanı inam və məcburietmə hüquq pozuntusuna və cinayətə qarşı mübarizədə əsas rol oynayır. Hüququn əxlaqiliyinin, yəni əxlaqi və hüquqi şüurun vəhdətinin möhkəmlənməsinin reallaşması üçün hər cür cinayətə (korrupsiya, rüşvətxorluq) qarşı amansız mübarizə aparan Azərbaycan dövləti ideoloji, mənəvi, hüquqi tərbiyəyə xüsusi diqqət yetirir. Müasir dövrdə «inam, əqidə insanların baxışlarını və davranış normalarını formalaşdıraraq onlara təsir edən əsas vasitəyə çevrilmişdir… Praktikada əqidə ... insan fəaliyyətinin sosial və iqtisadi sferalarında təzahür edir və əhalinin ideoloji, mənəvi, o cümlədən hüquqi tərbiyəsi prosesində formalaşır» [Карпец, 1985: 31].

Tədqiqatın metodologiyası

Tədqiqatın metodoloji və nəzəri əsasını ümumi fəlsəfi prinsiplər və tədqiqat metodları, sistemli, aksioloji, kompleks, struktur-funksional yanaşmalar, eləcə də təsvirlərin bir-birini tamamlayan postklassik prinsipi təşkil edir.

Qarşıya qoyulan vəzifələri həll etmək üçün klassik əxlaq və hüquq nəzəriyyələrini inkişaf etdirən filosofların əsərləri, habelə hüquq fəlsəfəsi sahəsində müasir nəzəriyyəçilərin araşdırmalarından istifadə edilmişdir. Yerli və xarici hüquqşünasların və filosofların əsərləri böyük metodoloji əhəmiyyət kəsb edirdi.

ƏSAS HİSSƏ

Mənəvi və hüquqi tərbiyənin məqsədi vətənpərvər, ədalətli, humanist, qanunpərəst, vicdanlı, fiziki və mənəvi cəhətdən sağlam, saf, tolerant Azərbaycan vətəndaşı yetişdirməkdir. Cəmiyyətimiz insanları kamillik dərəcəsinə yüksəldən ictimai həyatın bütün sahələrində əxlaqa, yüksək mənəviyyata əsaslanan qanunlarla inkişaf edir. Azərbaycanın ənənəvi milli mədəniyyətinin ayrılmaz tərkib hissəsi olan islam dini «insana əxlaqi fəzilətlər və yüksək mənəviyyat qazanmaq üçün lazım olan qayda-qanunları çox dəqiqliklə göstərir» [Musavilari, 2004: 124].

Hüququn əxlaqiliyində qanunla ictimai rəy vəhdət təşkil edir. Onun reallaşmasında dövlətin və xalqın ümumi iradəsinin birliyi əsas rol oynayır:

«Müasir dünyanın demokratik sistemlərində qanunun əsaslandığı mənbə xalq və əksəriyyətin rəyidir» [Musavilari, 2004: 124].

Dünyəvi dövlətlərdə, o cümlədən Azərbaycanda cəmiyyətdə milli-mənəvi dəyərlərə əsaslanan qanun və hüquq əsas rol oynadığı halda, islam dövlətlərində şəriət əsas tənzimləyici vasitədir. İslam qanunvericiliyin də ilahi xarakter kəsb etdiyini göstərir.

Azərbaycanda hüququn əxlaqiliyi konstitusiyada, cinayət-prosessual və müxtəlif məcəllələrdə də öz əksini tapmışdır. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasının 46-cı maddəsində göstərilir ki, «şəxsiyyətin şərəf və ləyaqəti dövlət tərəfindən qorunur. Heç bir hal şəxsiyyətin ləyaqətinin alçalmasına əsas verə bilməz» [Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası, 2005: 25]. Bu müddəa hüququn əxlaqiliyini göstərməklə, həm də insan və vətəndaş hüquqlarının qorunmasını özündə əks etdirir.

Müasir Azərbaycan cəmiyyətində hüququn əxlaqiliyinin, əxlaqi və hüquqi şüurun vəhdətinin möhkəmlənməsinin əhəmiyyəti daha da artmaqdadır. Buna görə də fəlsəfə və hüquq elmləri sahəsindəki alimlər onun tədqiqinə xüsusi diqqət verirlər: «modernləşmə modelinin, azərbaycançılıq ideologiyası və informasiya cəmiyyətinin dəyərlərinin öyrənilməsinə və yayılmasına sosial fəlsəfə, sosiologiya, eləcə də hüquq elmi cəlb edilmiş, mənəvi, vətənpərvər, estetik tərbiyə məsələlərilə məşğul olmaq üçün tətbiqi etika və estetikanın əsasları qoyulmuşdur. Bu məsələlərin həllinə hüquq elmini cəlb etməklə biz onun imkanlarını genişləndirmək fikrindəyik. Ümumiyyətlə, hüquq elminin imkanlarından ölkənin modernləşməsi, informativlik problemlərinin tədqiqi, vətəndaş və hüquqi şüurun tərbiyə olunması işində geniş istifadə edilməlidir. Bu sahədə müəyyən işlər görülməkdədir, lakin təəssüf ki, hələ də bir çox məsələlərə postsovet təfəkkürü prizmasından yanaşılır, milli şüur və əxlaq xüsusiyyətləri nəzərə alınmır» [Məmmədzadə, 2010,

http://phillav.az.org.1,p=469]. İ.Məmmədzadə haqlı olaraq sosial fəlsəfə və hüquq elmlərinin ayrı-ayrılıqda öz tədqiqat obyektlərini araşdırdıqlarını və bizi maraqlandıran problemin hüququn əxlaqiliyinin kifayət qədər tədqiq olunmadığını tənqid edir [Məmmədzadə, 2010, http://phillav.az.org.1,p=469].

Azərbaycan Respublikasına görə vətəndaş hüquqi müdafiənin obyekti mülkiyyət, əqli mülkiyyət, təhlükəsiz yaşamaq, şəxsi toxunulmazlıq hüququdur (Maddə 29-32). 2009-cu ildə iyulun 22-də əlavələr və dəyişikliklər təsdiq edilmiş Azərbaycan Respublikasının Cinayət Məcəlləsində altıncı bölmədə tibbi xarakterli məcburi tədbirlər qadağan edilir, yeddinci- on ikinci bölmələrdə sülh və insanlıq, şəxsiyyət, ictimai təhlükəsizlik, sosial qaydalar əleyhinə, dövlət hakimiyyəti əleyhinə, hərbi xidmət əleyhinə cinayətlər, iqtisadi sahədə cinayətlər öz əksini tapıb. Cinayətlər cəmiyyətə həddindən artıq ziyan vurur, anti-sosial xarakter daşıyır. Ictimai təhlükəli hadisələr dövlətin, cəmiyyətin, şəxsiyyətin hüquq mühafizə maraqlarına ağır zərbə vurur. Maddi, fiziki itkilər, hərbi cinayətlər inzibati hüquq pozuntuları cəmiyyətə ciddi ziyan vuran qeyri-əxlaqi davranışlardır.

Qeyri-əxlaqi davranışların obyekti cinayətin obyektindən çox genişdir, şəxsiyyətlərarası münasibətlər əsasən əxlaq vasitəsilə tənzim olunur. Qeyri-əxlaqi davranışlar antisosial xarakter daşıyır və sosial-psixoloji məzmun kəsb edir. Mülki hüquq pozuntuları ilə iqtisadi cinayətlər arasında fərq çoxdur. Mülki hüquq pozmalara nisbətən iqtisadi cinayətlər daha ağır nəticələr verir. Bu zaman maddi itkilər, «çirkli» pulların yuyulması, qeyri-qanuni sahibkarlıq və inhisarçılıq fəaliyyəti baş verir.

Hüququn əxlaqiliyi məsələsində şərəf və ləyaqətin şəxsi həyat hüququnun müdafiəsi əsas yer tutur. Mülki xəta və hüquq pozuntusu sırasında şəxsiyyətin ləyaqət və şərəfinin, işgüzar reputasiysı və nüfuzunun təhqir olunması və ona atılan böhtanı göstərmək olar. Azərbaycan Respublikası Cinayət Məcəlləsinin 147-ci maddəsində «böhtan, yəni yalan olduğunu bilə-bilə hər hansı şəxsin şərəf və ləyaqətini ləkələyən və ya onu nüfuzdan salan məlumatları kütləvi çıxışlarda, kütləvi nümayiş etdirilən əsərdə və ya kütləvi informasiya vasitəsində yayma» kimi səciyyələndirilir. S.Məcidli şərəf və ləyaqət kimi dəyərlər arasında hüququn əxlaqiliyinin balanslı mövqe tutmasını tövsiyə edir: «Hüquq normalarının əsas missiyası da məhz insana məxsus olan bu dəyərlər arasında elə balanslı mövqe ortaya qoymaqdır ki, bu zaman birinin öz fikrini ifadə etmə azadlığı başqasının şərəf və ləyaqət hissinə toxunmasın» [Məcidli, 2012, 456: 40]. Deməli, hüququn əxlaqiliyi məhz insan şərəf və ləyaqətinin müdafiəçisi kimi çıxış edir.

Müstəqil Azərbaycanda demokratiyanın inkişaf səviyyəsi yüksəldikcə hüquq sisteminin əxlaqiliyi də artır. Hüququn əxlaqiliyi nəzəri və praktiki əhəmiyyət kəsb edir. «Nəzərə alınmalıdır ki, liberal düşüncə tərzinə əsaslanan müasir sivill cəmiyyətlərdə insanın hüquq və azadlıqlarının müdafiə olunması və inkişaf etdirilməsi başlıca məqsəd rolunu oynayır. Bununla əlaqədar olaraq hüquqi normaların məzmununda əxlaqın yeri və rolunun açılması, onun xüsusi çəkisinin çoxalmasının azadlığın inkişafı baxımından mənalandırılmasının zəruriliy daha aydın görünür» [Allahverdiyev, 2009: 263].

Əxlaqın hüquqla qarşılıqlı əlaqədə xidməti funksiyası əxlaqın hüquqi və ümumiyyətlə, bütün ictimai quruluşun keyfiyyətini yüksəltməsi ilə ifadə olunur. Bunu ictimai asayişin tənzimlənməsində "Qanunla qadağan olunmayan hər şeyə icazə verilir" müddəasının təsirindən də görmək olar. Bu prinsipin həyata keçirilməsini tamamilə başa düşmək olmaz, o mənada ki, insan yalnız adı çəkilən prinsipi rəhbər tutmalıdır. Fərd şüurunda məsuliyyət, vicdan, şərəf, ləyaqət, vəzifə kimi insanın hüquqi şüuruna nüfuz edən, onlarla qarşılıqlı əlaqədə olan, hüquqi davranışını islah edən amillər vardır. Ölkəmizdə bazarın formalaşması şəraitində xüsusi mülkiyyətin hüquqi əsasları, müqavilə münasibətləri təkmilləşdirilir. Şəxsi maraq, sahibkarlıq təşəbbüsü, mənfəət getdikcə daha çox üstünlük qazanır.

Hər bir qanun pozuntusu əxlaqsız hərəkətdir, lakin əxlaq normalarının hər pozulması qanunsuz əməl deyil. Bəzi hallarda hüquq cəmiyyəti köhnəlmiş əxlaqi ehkamlardan təmizləməyə kömək edir.

Hüquqi normalarda əxlaqilikdən danışarkən əxlaqla adət xarakterli hüququn vəhdətini qeyd etmək olar [Крапивенский, 1998: 241]. Ölkəmizdə azərbaycançılıq və vətənçilik ideyalarının reallaşması hüququn əxlaqiliyinə – hüquqi-ideoloji və mənəvi-psixoloji amilin vəhdətinə əsaslanır. Hüququn əxlaqiliyi mənəvi-siyasi imperativ kimi təkcə milli deyil, həm də ümumbəşəri problemdir. Hüququn «Məlum olduğu kimi, hüquqi şüurun ideoloji səviyyəsi rasional-əxlaqi mahiyyət kəsb etdikdə, hüquqla əxlaq vəhdət təşkil etdikdə hüququn əxlaqiliyi insanların, bütövlükdə cəmiyyətin mənəvi-hüquqi həyatının ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilir. «….Hüquq ilə əxlaq faktiki olaraq sosial münasibətlərdə xeyirxahlığın, borcun əsas yer tutmasına çalışır» [Allahverdiyev, 2009: 265].

NƏTİCƏ və TÖVSİYƏLƏR

Beləliklə, hüququn əxlaqiliyi, əxlaqi və hüquqi şüurun vəhdətinin möhkəmlənməsi bütün bəşəriyyəti düşündürən ciddi məsələlərdən biridir. Azərbaycanda onun reallaşması vətəndaşların mənəvi, hüquqi tərbiyəsində həlledici amilə çevrilməkdədir.

Hüquq və əxlaq sıx vəhdət və qarşılıqlı təsirdədir. Hüquq normalarının köməyi ilə dövlət mütərəqqi əxlaq normalarının təsdiqinə can atır ki, bu da öz növbəsində bütün cəmiyyətin sosial dəyəri kimi qəbul edilən hüququn mənəvi nüfuzunun möhkəmlənməsinə kömək edir: Normalara əməl olunması bura daxildir. Əxlaqi-hüquqi şüurun inkişafı ilə hüquq normalarının nüfuzu artır, həm əxlaq normaları, həm də hüquq normaları təkmilləşir.

Hüquq cəmiyyətdə xeyirxahlıq və ədalət ideallarının bərqərar olmasına töhfə verməlidir.. Qanun vasitəsilə əxlaq normalarının və əxlaqi əsasların qorunması həyata keçirilir.

Hüquq normalarının səmərəliliyi, onların bir çox cəhətdən həyata keçirilməsi; əxlaqın tələblərinə necə cavab verməlri ilə müəyyən edilir. Hüquq normalarının işləməsi üçün o, ən azı əxlaq qaydalarına zidd olmamalıdır. Qanun bütövlükdə cəmiyyətin mənəvi baxışlarına uyğun olmalıdır.

Ədəbiyyat:

Allahverdiyev Q. (2009). Azadlıq (sosial-fəlsəfi təhlil). Bakı: Adiloğlu, 320 s.

Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. (2005). Bakı: Qanun, 62 s.

Məcidli S. (2012). Beynəlxalq hüquq və Azərbaycan Respublikasının media qanunvericiliyi. Bakı: Elm və həyat. 456 s.

Musavilari S.M. (2004). Islam və Qərb mədəniyyəti. Darul-bəşir, 2004, 264 s.

Карпец И.И. (1985). Уголовное право и этика. Москва: Юридическая литера- тура. 1985, 256 с.

Крапивенский С.Э. (1998). Социальная философия. М.: ВЛАДОС, 1998, 411 с.

Məmmədzadə I.R. (2010). Informasiya cəmiyyətinə aparan yol: modernləşmə və Azərbaycan elmi qarşısında duran problemlər və vəzifələr // Strateji təhlil, iyul-sentyabr, 2010, №1(1) // http: //phillav.az.org.1,p=469.

РАСШИРЕНИЕ СПОСОБНОСТИ СТУДЕНТОВ К ГИБКОМУ МЫШЛЕНИЮ ЧЕРЕЗ ИЗУЧЕНИЕ ФИЛОСОФИИ

Омар ИСМАИЛЗАДЕ
Национальная Академия Авиации Азербайджана, студент,
член Российского философского общества
Российской академии наук
Азербайджан, БАКУ
ismailzadeomar82@gmail.com
orcid:0009-0009-8252-8768

Аннотация

Студентам, начинающим свой путь в мировых знаниях, стоит задаться вопросом: почему философия так важна и как она может помочь им в достижении успеха? В этой статье мы рассматриваем, как философское мышление способствует формированию целей, почему каждый студент должен изучить ее, и предложим практические шаги для продвижения философских идей в образовательном процессе. В современном обществе, где образование играет ключевую роль в будущем граждан и развития страны, необходимо тщательно настроить, чтобы справедливая система образования могла обеспечить личностному и профессиональному росту студентов.

Ключевые слова: критическое мышление, философия, образование.

EXPANDING STUDENTS' CAPACITY FOR FLEXIBLE THINKING THROUGH THE STUDY OF PHILOSOPHY

Omar ISMAILZADEH
National Aviation Academy of Azerbaijan, student,
member of the Russian Philosophical Society
Russian Academy of Sciences
Azerbaijan, BAKU
ismailzadeomar82@gmail.com
orcid:0009-0009-8252-8768

SUMMARY

Students starting their way in world knowledge should ask the question: why is philosophy so important and how can it help them achieve success? In this article, we look at how philosophical thinking contributes to the formation of goals, why every student should study it, and propose practical steps to promote philosophical ideas in the educational process.In modern society, where education plays a key role in the future of citizens and the development of the country, it is necessary to carefully adjust so that a fair education system can ensure the personal and professional growth of students.

Key words: critical thinking, philosophy, education.

Философия – это искусство размышления, а это, ключ к гибкому мышлению и способности принимать обоснованные решения. В современном мире, где скорость изменений и сложные задачи постоянно растут, умение гибко мыслить становится активной задачей для студентов.Эффективное применение философской методологии в системе

образования является ключом к формированию нового поколения, способного создать новое и инновационное будущее для своей страны. Это средство для подготовки лидеров следующего поколения.

Изучение философии означает не просто знакомство с великими философами и их идеями, но и развитие способностей к анализу, критическому мышлению и поиску ответов на сложные вопросы. Эти навыки помогают студентам выходить за рамки стандартных шаблонов и рассматривать проблемы с разных точек зрения.

1. Критическое мышление: философия учит анализу и оценке информации с разных точек зрения. Это помогает студентам развивать способность выявлять ошибки в аргументах и логике других, а также в нормальных убеждениях [Дьюи, 1916:1].
2. Развитие аналитических навыков: изучение философии, развитие навыков разбираться в сложных текстах, предлагать ключевые идеи и анализировать их содержание.
3. Формулирование аргументов: Философия требует от студентов разработки разумных аргументов и навыков, чтобы четко и логично выражать свои идеи.
4. Разносторонний взгляд на проблемы: Философия позволяет рассматривать проблемы с разных философских и этических точек зрения, что способствует более глубокому пониманию сложных вопросов [Гадамер, 1960:2].
5. Этическое развитие: Философия обучения может помочь учащимся развить свои моральные принципы и этические знания, которые могут играть решающую роль в личной и профессиональной жизни.
6. Умение решения проблем: Философский анализ помогает разрабатывать креативные и гибкие методы решения проблем, которые полезны в различных сферах жизни [Руссо, 1762:3].

Изучение философии не только обогащает умственный опыт, но и развивает навыки, которые могут быть применены в разных областях, что делает его ценным источником для личного и профессионального роста.

Философия способствует формированию личной жизни студентов. Она размышляет над вопросами о смысле жизни, нравственности, свободе воли и других фундаментальных аспектах бытия. Это помогает студентам лучше понять себя и свои ценности [Хайдеггер, 1927:4].

Применение философского мышления в образовании

1. Включение философии в учебный план:
   - Разработайте курс философии или интегрируйте философские темы в дополнительные курсы.
   - Предложите факультету или администрации включить философию в образовательную программу [Дьюи, 1934:5].

2. Формирование дискуссионных групп:
   - Создайте дискуссионные группы, где студенты смогут обсуждать философские темы и идеи.
   - Поощряйте активное участие, обмен мнениями и аргументированные дебаты.

3. Чтение и анализ философских текстов:
   - Предложите студентам читать философские тексты, начиная с возрожденных классических работ и заканчивая современными.
   - Задайте вопросы, чтобы оценить понимание и анализ текстов.

4. Формулирование философских вопросов:
   - Побуждайте студентов формулировать философские вопросы и искать ответы на них.
   - Поддерживайте развитие функций критического мышления.

5. Проведение философских дебатов:
   - Организуйте дебаты по философским темам [Петерсон, 2018:6].
   - Поощряйте студентов аргументировать свои позиции и выслушивать точки зрения других.

6. Практика этического размышления:
   - Задавайте этические вопросы и сценарии, требующие от студентов принятия моральных решений.
   - Рассмотрите этические теории и подходы.

7. Интердисциплинарный подход:
   - Содействуйте сотрудничеству между различными дисциплинами, чтобы расширить область философского мышления.
   - Совмещайте философские концепции с другими учебными предметами.

8. Философские исследовательские проекты:
   - Поддерживать студентов в рамках честных философских исследований и проектов.
   - Поощряйте публикацию и обменивайтесь идеями.

9. Внедрение технологий:
   - Используйте онлайн-ресурсы и форумы для обсуждения философских тем и совместных работ.
   - Предоставьте доступ к цифровой библиотеке с философской литературой.

Поддержать обмен мнениями между студентами и преподавателями.

Цель – это своего рода компас, указывающий путь в жизни. Без цели человек просто плывет по течению, ничего не добиваясь. Для целей необходимо осознать собственную личность, понять, чего ты хочешь и чего ты должен добиться успеха. Это процесс, который может начаться еще на ступенях образования [Зиглар, 2019:7].

Будь то личные или профессиональные мотивы, могут стать мощной военной мотивацией. Когда человек знает, чего он хочет достичь, он обретает цель и смысл в учебе и жизни. Это может помочь студентам преодолеть трудности и сохранить упорство в достижении своих целей. Знание целей помогает студентам лучше ориентироваться в своих учебных установках. Личностный рост - это процесс, в ходе которого учащиеся развивают свои навыки, ценности, идеалы и становятся более профессиональными и ответственными гражданами [Кови, 1989:8].

Процесс определения целей включает в себя исследование своей личности, ценностей и страстей. Это позволяет студентам лучше понимать, кто они есть, и какие пути наиболее соответствуют их индивидуальным особенностям. Осознание личности помогает исключить ошибки в выборе профессии, которые могли бы привести к неудовлетворенности.

Определение цели требует разработки планов и стратегий для ее достижения. Это развивает у студентов умение планировать, сохранять приоритеты и управлять своим временем – навыки, которые будут играть важную роль в любой сфере жизни.

Целеполагание и достижение целей требуют самодисциплины и упорства. Эти качества необходимы для студентов и будут ценными во всех аспектах их будущей карьеры и жизни.

Владеть определенной целью и их осознание играют ключевую роль в образовании и развитии студентов. Помогая им определить свои цели и планы, механизмы могут обеспечить не только их личностное развитие, но и подготовить мотивы более продвинутых и последовательных выходов, что, в свою очередь, оказывает позитивное воздействие на развитие страны в целом [Кант, 1781:9].

Своеобразное направление, внести инновации и дополнить свой вклад обществом в будущее. Гибкое мышление, развитое благодаря философии, помогает им видеть свою форму не как статическую цель, а как непрерывное путешествие, в котором они могут использовать новые возможности и идеи для творческого развития [Адлер, 1940::10].

Способность гибко мыслить и строить свои жизненные и профессиональные цели, связанные с философией, помогает студентам стать специалистами в своих областях. Они учатся видеть связи между различными дисциплинами и применять философское мышление в зависимости от конкретных задач.

Философия также способствует формированию критического взгляда на общество и мировоззрение. Студенты, изучающие философские теории и размышления над ними, могут начать видеть, как их идеи могут повлиять на будущее страны и общества в целом. Они становятся активными участниками формирования будущего, стремясь к поиску решений для сложных проблем.

Когда студенты начинают рассуждать о философских понятиях, они становятся более осознанными гражданами. Они начинают задавать важные вопросы социальной справедливости, прав человека, устойчивости и других актуальных тем. Эта информированность и активное участие в дискуссиях способствуют развитию общества [Поппер, 1945:11].

Студенты, обладающие навыками философского мышления, имеют больше шансов стать специалистами в своих профессиях. Они способны анализировать сложные проблемы, находить нестандартные решения и работать над инновациями. Эти навыки ценятся среди многих профессий, от науки до бизнеса.

Наконец, студенты, изучающие философию, становятся архитекторами страны будущего. Их способность видеть проблемы с другой стороны и искать конструктивные решения может привести к позитивным изменениям в обществе. Они могут стать лидерами, способными объединять людей вокруг важных идей и целей.

Философия, помимо своей фундаментальной разработки в области критического мышления и философских концепций, также обучает студентов необходимым навыкам анализа информации и аргументации. Эти навыки играют решающую роль в современном обществе, особенно в эпоху информационного перенасыщения, когда доступ к информации легче, чем когда-либо. Вот как философия обеспечивает развитие критической оценки и анализа:

1. Аргументы анализа:	Философия учит студентов выявлять и анализировать аргументы, представленные в текстах, высказываниях или дебатах. Это позволяет определить силу и слабость аргументов и принять обоснованные решения на основе логических обоснований.

2. Развитие логического мышления:	Философские дискуссии часто требуют анализа сложных концепций и их логических последствий. Это помогает изменить способность к логическому размышлению и пониманию простых аргументов.
3. Источники оценки надежности:	Философия студентов дает грубую оценку источника информации. Они учатся различать достоверные и ненадежные источники, что особенно важно в цифровую эпоху, когда ложная информация может распространяться широко и быстро.
4. Работа с мифами и псевдонаукой:	Философия помогает развивать способность различать между традиционными идеями и мифами, ложными утверждениями или псевдонаучными теориями. Это помогает обеспечить более объективное и осознанное восприятие мира.

Эти навыки, являются частью образования и помогают студентам стать более серьезными мыслящими гражданами, способными осознанными решениями в сложном информационном мире.

Философия также поощряет диалог и обмен мнениями. Студенты, изучающие философские теории и учения, учатся выражать свои мысли и уважать точки зрения других. Это способствует созданию толерантного и разнообразного общества, где ценятся различия и диалог.

Когда студенты начинают понимать философию и ее влияние на свою жизнь, они становятся более мотивированными для обучения. Они поддерживают связь между изучаемыми предметами и философией, что делает учебу более инновационной и прогрессивной.

1. Понимание ценностей образования:	Философия помогает студентам осознать ценность образования и его роль в их мировоззрении. Они видят начало изучения различных предметов, связанных с философскими концепциями и идеями, что стимулирует интерес к учебе.
2. Интеграция знаний:	С пониманием философии студенты начинают видеть, как различные предметы и дисциплины взаимодействуют. Это позволяет им интегрировать знания и применять философский подход к анализу и решению проблем, что делает учебу более инновационной и интересной.
3. Способность к критическому мышлению:	Философия развивает способность к критическому мышлению и анализу, что может стать мощным стимулом для студентов. Они начинают видеть, как эти навыки применяются в разных аспектах их образования и повседневной жизни.

4. Моральная и этическая рефлексия:	Философия способствует моральной и этической рефлексии студентов, что может быть мотивирующим поводом для более глубокого изучения и понимания различных дисциплин. Студенты начинают видеть, как философские аспекты влияют на их личные ценности и мораль.
5. Исследовательский подход:	Философия поощряет студентов обсуждать и задавать вопросы, что делает учебу более инновационной и прогрессивной. Они могут взять на себя активную роль в своем образовании и рассмотреть темы, которые им интересны.

Таким образом, понимание философии и ее работа в жизни студентами могут стать мотивацией для более глубокого и инновационного образования, поскольку они начинают видеть ценность научных исследований и их применение в представлении жизни.

В конце концов, философия не только расширяет способность студентов к гибкому мышлению, но также формирует их как разносторонние и грамотные граждане, способные внести вклад в будущее страны и создать общество, основанное на знании, этике и диалоге. Философия – это инструмент личного и общественного развития, который способствует формированию страны будущего.

С философией студенты не только могут рассматривать свою жизнь и будущее страны, но и разрабатывать конкретные стратегические решения. Это включает в себя способность анализировать сложные ситуации, возможное предвидение результатов и разработку плана для достижения желаемых целей. Философия становится их надежным компасом в быстро меняющемся мире.

В обсуждениях философских вопросов студенты учатся выслушивать друг друга и находить общие позиции, даже если их взгляды различны. Эта возможность к диалогу и конструктивному взаимодействию не только обеспечивает гармоничные отношения в обществе, но и способствует нахождению более эффективных решений для решения таких проблем.

Исследования показывают, что студенты, изучающие философию, добиваются больших успехов в обучениях других предметов, так как их способности анализа и критического мышления распространяются на различные области знаний. Это делает их более компетентными в своих профессиональных достижениях и способствует развитию инноваций.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Изучение философии предоставляет студентам мировой инструмент для развития гибкого ума, нравственности и критического мышления. Оно позволяет им формировать свои личные цели и ценности, а также активно участвовать в общественной жизни и развитии страны. Философия - это не только наука о мышлении, но и источник вдохновения и мудрости, который создает более справедливое, толерантное и инновационное общество. Студенты, оснащенные философскими методами, могут действительно формировать будущее страны, и это делает философию важной частью современного образования.

Литература:

Адлер, Мортимер Дж. (1940). Как читать книги. Нью-Йорк.

Гадамер, Ханс-Георг. (1960). Истина и метод. Тюбинген.

Даксон, Грит. (2014). Мотивация в образовании: теория, исследования и практика. Лондон.

Джон, Коттер. (1996). Ведение изменений: Почему обычные усилия приводят к результатам. Бостон.

Доран, Джордж. Б. (1981). Смарт-цели: использование понятий, характеристика, измеримость, достижимость, релевантность и временные рамки для достижения целей. Нью-Йорк.

Дьюи, Джон. (1916). Демократия и образование. Нью-Йорк: Макмиллан.

Дьюи, Джон. (1934). Искусство как опыт. Нью-Йорк: Макмиллан.

Зиглар, Зиг. (1983). Секреты достижения целеполагания. Даллас.

Зиглар, Зиг. (2019). Цели. Как получать от жизни максимальную отдачу. Нью-Йорк.

Кант, Иммануил. (1781). Критика чистого разума. Кенигсберг.

Кови, Стивен П. (1989). 7 навыков высокоэффективных людей. Нью-Йорк.

Пауэрс, Ричард и Клейнман, Гари. (1992). Личная эффективность: Сборник статей. Чикаго.

Петерсон, Джордан Б. (2018). 12 правил жизни: Антидот против хаоса. Торонто.

Поппер, Карл. (1945). Открытое общество и его враги. Лондон.

Рассел, Бертран. (1945). История западной философии». Нью-Йорк.

Рон, Джим. (1988). Ключевые качества успешных людей». Лос-Анджелес.

Руссо, Жан-Жак. (1979). Эмиль, или О воспитании». Нью-Йорк: Классика пингвинов.

Хайдеггер, Мартин. (1927). Бытие и время». Марбург.

Шульц, Кеннет Л. и Деб, Стивен Э. (2017). Развитие профессиональных и личностных качеств студентов». Бостон.

PHILOSOPHY AND AI TECHNOLOGY: EXPLORING THE BOUNDARIES OF CONSCIOUSNESS AND ETHICS

Rufat HASANOV
Azerbaijan Labor and Social Relations Akademy,
Computer Engineer,
Azerbaijan, BAKU
baki15ruf@yahoo.com

SUMMARY

Artificial Intelligence (AI) technology has rapidly evolved in recent years, prompting profound philosophical inquiries into its nature, capabilities, and implications. This essay delves into the multifaceted relationship between philosophy and AI technology. It examines the philosophical questions AI raises about consciousness, ethics, and the role of humans in a world increasingly intertwined with intelligent machines.

Key words: philosophy, technology, consciousness, ethics.

FƏLSƏFƏ VƏ AI TEXNOLOGİYASI: ŞÜUR VƏ ETİKANIN SƏRHƏDLƏRİNİ ÖYRƏNƏRƏK

Rüfət HƏSƏNOV
Azərbaycan Əmək və Sosial Münasibətlər Akademiyası,
Kompüter mühəndisi,
Azərbaycan, BAKI
baki15ruf@yahoo.com

XÜLASƏ

Süni intellekt (AI) texnologiyası son illərdə sürətlə inkişaf edərək, onun təbiəti, imkanları və nəticələri ilə bağlı dərin fəlsəfi araşdırmalara səbəb olur. Müəllif bu məqalədə fəlsəfə və AI texnologiyası arasındakı çoxşaxəli əlaqəni və süni intellektin getdikcə daha çox ağıllı maşınlarla qarışan dünyada şüur, etika və insanların rolu ilə bağlı qaldırdığı fəlsəfi sualları araşdırır.

Açar sözlər: fəlsəfə, texnologiya, şüur, etika.

AI and the Philosophy of Mind

One of the central philosophical questions surrounding AI technology is the nature of consciousness. Can machines truly possess consciousness, or are they limited to simulating it? This question touches upon the longstanding debate between dualism and materialism in the philosophy of mind.

Dualism, as articulated by philosophers like René Descartes, posits a fundamental distinction between the mind (consciousness) and the body (physical matter). If dualism holds, it becomes challenging to argue that AI systems, which consist entirely of physical components, can ever truly possess consciousness. Materialism, on the other hand, asserts that mental states, including consciousness, are emergent properties of physical processes in the brain. From this perspective, it is conceivable that sufficiently advanced AI systems could exhibit consciousness, albeit in a fundamentally different way from humans.

Philosopher John Searle's Chinese Room thought experiment provides a pertinent counterargument to AI consciousness. He argues that while AI systems may simulate

understanding, they lack true comprehension. In his thought experiment, a person who does not understand Chinese can produce Chinese text by following a set of instructions. This, he contends, is analogous to how AI systems process information—they manipulate symbols without genuine understanding.

The debate over AI consciousness highlights the philosophical challenge of defining and recognizing consciousness in both humans and machines. It also raises profound ethical concerns regarding the treatment of AI, particularly if they exhibit signs of consciousness.

Ethical Considerations in AI

Ethical questions surrounding AI have become increasingly prominent as the technology advances. The field of AI ethics grapples with issues such as algorithmic bias, privacy, job displacement, and autonomous decision-making. These concerns intersect with philosophical inquiries about morality, responsibility, and the nature of AI personhood.

One key ethical concern is the bias present in AI algorithms. Machine learning models, when trained on biased data, can perpetuate and amplify existing societal biases. This issue aligns with philosophical discussions of justice and fairness, as it raises questions about whether AI can ever be truly impartial.

Moreover, AI has the potential to disrupt labor markets, leading to job displacement and economic inequality. This situation prompts philosophical reflections on distributive justice and the moral responsibilities of those who develop and deploy AI systems.

The concept of AI personhood introduces another layer of complexity. Should we grant certain rights and responsibilities to advanced AI systems that exhibit high-level cognition, even if they lack consciousness as we understand it? This dilemma intersects with philosophical discussions about moral agency, as it challenges our traditional notions of ethical subjecthood.

The Role of Humans in an AI World

As AI technology becomes increasingly sophisticated, it prompts us to reconsider the human role in a world where intelligent machines are ubiquitous. Philosophically, this raises questions about human identity, purpose, and the potential for symbiotic relationships between humans and AI.

Firstly, the prevalence of AI in various aspects of life forces us to reconsider what it means to be human. As AI systems take on tasks that were once exclusive to humans, such as data analysis, creative content generation, and even decision-making in medical diagnoses, the traditional boundaries of human identity are blurred. This challenges us to rethink our self-conception as unique rational beings.

Additionally, the advent of AI-driven technologies like neural interfaces and brain-computer interfaces raises questions about the potential merging of human and AI capabilities. These technologies enable direct communication between the human brain and AI systems, expanding our cognitive capacities. Philosophically, this leads to inquiries about the nature of human enhancement, the boundaries of the self, and the ethical implications of such augmentations.

Furthermore, the development of AI poses existential questions about human purpose and value in a world where intelligent machines can outperform us in numerous domains. As AI takes on tasks previously associated with human expertise, individuals may need to redefine their roles and seek meaning beyond traditional employment and productivity. This transition forces us to explore philosophical concepts of human flourishing and well-being in a changing technological landscape.

Conclusion

The relationship between philosophy and AI technology is multifaceted and continually evolving. It encompasses inquiries into the nature of consciousness, ethical considerations in AI development, and the evolving role of humans in an AI-infused world.

The debate over AI consciousness remains a central philosophical challenge, with implications for our understanding of the mind, personhood, and ethical treatment of AI entities. Ethical concerns related to AI bias, job displacement, and personhood intersect with traditional philosophical discussions about justice, responsibility, and moral agency.

Moreover, the widespread integration of AI technology prompts philosophical reflections on human identity, purpose, and the potential for symbiotic relationships with intelligent machines. As AI continues to shape our society, philosophy plays a crucial role in helping us navigate the complex moral, ethical, and existential questions it raises.

In essence, the intersection of philosophy and AI technology highlights the enduring relevance of philosophical inquiry in a rapidly changing technological landscape. It challenges us to contemplate fundamental questions about consciousness, ethics, and human existence, offering a unique opportunity to deepen our understanding of both AI and ourselves.

Methods. Scientific-theoretical generalization, abstraction, and deduction methods were used in the thesis.

How does this technology affect us?

The impact of AI technology on society is profound and multifaceted, touching nearly every aspect of our lives. Here are some of the key ways in which AI technology affects us:

1. Automation and Employment:

Job Displacement: AI and automation have the potential to disrupt various industries, leading to job displacement for certain roles that can be automated.

Job Creation: On the flip side, AI also creates new job opportunities in fields like data science, AI development, and AI ethics, among others.

Reskilling: The rise of AI necessitates ongoing education and training to remain relevant in the job market.

2. Healthcare:

Diagnostics and Treatment: AI is improving the accuracy of medical diagnoses and aiding in the development of treatment plans.

Drug Discovery: AI is accelerating drug discovery processes, potentially leading to the development of new medicines and treatments.

Remote Monitoring: AI enables remote monitoring of patients, improving healthcare access and reducing the need for in-person visits.

3. Education:

Personalized Learning: AI can tailor educational content to individual students, enhancing the learning experience.

Teacher Support: Educators can use AI tools to automate administrative tasks, allowing them to focus more on teaching.

Accessibility: AI-powered tools can provide accessibility options for students with disabilities.

4. Finance:

Algorithmic Trading: AI is used extensively in high-frequency trading, making financial markets more efficient but also more complex.

Risk Assessment: AI models are employed for risk assessment and fraud detection in the banking and insurance sectors.

Customer Service: Chatbots and virtual assistants improve customer service and streamline interactions in the financial industry.

5. Transportation:

Autonomous Vehicles: AI plays a crucial role in the development of self-driving cars, which have the potential to revolutionize transportation.

Traffic Management: AI can optimize traffic flow and reduce congestion in cities.

Logistics: AI helps optimize supply chain and logistics operations, making shipping and delivery more efficient.

6. Entertainment:

Content Recommendation: AI algorithms personalize content recommendations on streaming platforms and social media.

Content Creation: AI is used to generate music, art, and even written content.

Gaming: AI-powered opponents in video games adapt to player behavior, enhancing gameplay.

7. Privacy and Security:

Data Privacy: Concerns arise as AI systems collect and analyze vast amounts of personal data.

Cybersecurity: AI is employed in threat detection, identifying and mitigating cyberattacks in real time.

8. Ethics and Bias:

Algorithmic Bias: AI systems can inherit biases present in training data, leading to unfair outcomes.

Ethical Dilemmas: AI raises ethical questions about the use of autonomous weapons, AI in healthcare decision-making, and more.

9. Environmental Impact:

Energy Efficiency: AI can optimize energy consumption in buildings and industrial processes, reducing environmental impact.

Climate Prediction: AI models assist in climate modeling and prediction, aiding in climate change mitigation efforts.

10. Social Interaction:

- Chatbots and Virtual Assistants: AI-powered chatbots and virtual assistants are becoming increasingly integrated into our daily lives.

- Social Media: AI algorithms influence the content we see on social media platforms, potentially shaping our opinions and behavior.

It's important to note that while AI technology offers significant benefits, it also poses challenges and ethical considerations. As AI continues to advance, it is crucial for society to carefully navigate these complexities to harness the technology's positive potential while mitigating its risks. Ultimately, the impact of AI on individuals and society depends on how it is developed, regulated, and integrated into various domains of life.

Is there a bad side in any way?

Yes, there are several potential negative aspects and challenges associated with AI technology. It's important to recognize that while AI offers numerous benefits, its widespread use also raises concerns and drawbacks, including:

1. Job Displacement: Automation and AI can lead to the displacement of certain jobs, particularly those involving routine, repetitive tasks. Workers in industries such as manufacturing, retail, and customer service may face job insecurity.

2. Algorithmic Bias: AI systems can inherit biases present in the data used to train them. This can result in discriminatory or unfair outcomes, particularly in areas like hiring, lending, and criminal justice, perpetuating societal inequalities.

3. Privacy Concerns: AI's ability to collect, process, and analyze vast amounts of data raises significant privacy concerns. Personal information can be used without consent or misused for surveillance and tracking purposes.

4. Security Risks: As AI becomes more integrated into critical systems, there is an increased risk of cyberattacks and breaches. Malicious actors can exploit vulnerabilities in AI systems to cause harm or steal sensitive information.

5. Ethical Dilemmas: The use of AI in decision-making, especially in healthcare, criminal justice, and autonomous weapons, raises complex ethical questions. Determining responsibility and accountability when AI systems make critical choices is challenging.

6. Loss of Human Control: As AI systems become more autonomous, there is a risk of losing human control over decision-making processes. This can be particularly concerning in areas like autonomous vehicles and military applications.

7. Dependence and Reliability: Society's growing reliance on AI systems makes us vulnerable to disruptions caused by system failures, software bugs, or malicious attacks. Overreliance on AI can also erode critical human skills.

8. Job Quality: Even if AI doesn't completely displace jobs, it can change the nature of work, potentially leading to jobs with lower wages and less fulfilling tasks, particularly in industries that heavily rely on AI augmentation.

9. Dehumanization: In fields like customer service, the use of AI chatbots and virtual assistants can lead to reduced human interaction, potentially affecting the quality of customer relationships.

10. Inequality: Access to and benefits from AI technology may not be evenly distributed, potentially exacerbating economic and social inequalities. Those without access to AI tools and education may be left behind.

11. Misinformation and Manipulation: AI can be used to create deepfakes, automated propaganda, and misinformation campaigns that deceive and manipulate people, impacting trust in information sources.

12. Environmental Impact: The increasing computational demands of AI can have a substantial environmental footprint, contributing to energy consumption and carbon emissions if not managed efficiently.

It's important to note that these negative aspects are not inherent to AI technology itself but result from its development, deployment, and regulation. Ethical considerations, responsible AI development, and appropriate governance are essential to mitigate these challenges and ensure that AI technology benefits society as a whole without causing harm or exacerbating existing problems. Balancing the benefits and drawbacks of AI is an ongoing societal challenge that requires careful attention and ongoing dialogue.

But how can you protect yourself from it?

Protecting yourself from the potential negative consequences of AI technology involves a combination of personal actions and advocating for responsible AI development and regulation. Here are some steps you can take to protect yourself from AI-related risks:

1. Be Informed:

Stay informed about AI technology and its applications. Understanding how AI works and its potential impact is the first step in protecting yourself.

2. Protect Your Data Privacy:

Be cautious about sharing personal information online and on social media. Review and adjust your privacy settings to limit data exposure.

Use strong, unique passwords and consider using a password manager to keep your accounts secure.

Be mindful of the permissions you grant to apps and services, especially those that request access to your personal data.

3. Verify Information:

Be critical of information you encounter online, especially on social media. Fact-check news and information from multiple reliable sources before accepting it as true.

4. Educate Yourself on Algorithmic Bias:

Be aware of the potential for bias in AI systems, particularly when it comes to automated decision-making. Advocate for transparency and fairness in AI algorithms.

5. Support Ethical AI Development:

Support companies and organizations that prioritize ethical AI development and data protection.

Advocate for responsible AI regulations and policies that protect individual rights and promote fairness and accountability.

6. Use Ad-Blockers and Anti-Tracking Tools:

Install ad-blockers and anti-tracking browser extensions to limit the collection of your online behavior data by advertisers and trackers.

7. Be Cautious with Personal Assistants:

Understand the privacy implications of using virtual assistants like Siri, Alexa, or Google Assistant. Review their settings to control data sharing.

8. Keep Software Updated:

Regularly update your devices and software to ensure you have the latest security patches and improvements.

9. Advocate for Your Rights:

Participate in discussions about AI regulation and ethics. Advocate for policies that protect individual privacy, data rights, and algorithmic transparency.

10. Learn About AI Ethics:

Educate yourself about AI ethics and the ethical considerations associated with AI technology. Engage in discussions about responsible AI use.

11. Support Cybersecurity Measures:

Be cautious about clicking on suspicious links or downloading files from unknown sources to protect yourself from cyber threats.

12. Diversify Your Skills:

In the face of potential job displacement, consider acquiring new skills and staying adaptable in the job market.

13. Use AI Responsibly:

If you develop or use AI tools, do so responsibly and ethically. Consider the potential consequences of your AI applications on individuals and society.

Remember that AI technology is a tool, and its impact largely depends on how it is used and regulated. By staying informed, advocating for ethical AI development, and taking steps to protect your privacy and security, you can better navigate the evolving landscape of AI technology and its

potential risks. Additionally, supporting organizations and policies that prioritize responsible AI practices can contribute to a safer and more equitable AI-driven world.

Literature:

MIT Technology Review: https://www.technologyreview.com/

MIT Technology Review covers a wide range of technology-related topics, including AI and its societal impact.

Wired: https://www.wired.com/

Wired publishes articles on technology, science, and the future, often featuring discussions on AI and ethics.

The Verge: https://www.theverge.com/

The Verge covers the intersection of technology, science, and culture, with articles on AI developments and their implications.

Ars Technica: https://arstechnica.com/

Ars Technica provides in-depth coverage of technology news and often delves into the ethics and societal aspects of AI.

TechCrunch: https://techcrunch.com/

TechCrunch offers news and analysis of the tech industry, including AI startups and innovations.

Nature - Artificial Intelligence: https://www.nature.com/subjects/artificial-intelligence

Nature publishes research papers and articles on various scientific topics, including AI.

ScienceDaily - Artificial Intelligence News: https://www.sciencedaily.com/news/computers_math/artificial_intelligence/

ScienceDaily aggregates news and research articles related to artificial intelligence.

Stanford's AI Ethics Blog: https://aiethics.stanford.edu/

Stanford University's AI Ethics Blog explores ethical issues in AI and technology.

The IEEE Spectrum: https://spectrum.ieee.org/

IEEE Spectrum covers a broad spectrum of technology topics, including AI and its societal impact.

AI Ethics Journal: https://www.aiethicsjournal.org/

AI Ethics Journal focuses specifically on ethics in artificial intelligence and machine learning.

İNSAN HÜQUQLARI VƏ QLOBAL GERÇƏKLİK FƏLSƏFƏSİ

Rəbiyyət ASLANOVA
Bakı Dövlet Universiteti,
Fəlsəfə tarixi və mədəniyyətşünaslıq kafedrasının müdiri,
fəlsəfə elmləri doktoru, professor,
Azərbaycan, BAKI
rabiyyat.aslan@mail.ru

XÜLASƏ

Yaşadığımız XXI əsrdə dünyada insanlar, xalqlar, millətlər, dövlətlər arasında birgəyaşayış qaydalarını müəyyənləşdirmək üçün ilk növbədə baş verənlər dərk olunmalı, yaşanılan indiki məqam çətin seçimlər, gələcək isə sonsuz imkanlar məkanı kimi təsəvvür edilməlidir. Bəşəriyyətin ən böyük nailiyyətlərindən olan və müasir cəmiyyətin optimal mövcudluq forması qismində qəbul edilən insan hüquqları ideyası bu imkanların gerçəkləşməsinin təminatçısı ola bilər. "İnsan hüquqları" ilk baxışda adi şüurun təsəvvür etdiyi kimi yalnız abstrakt anlayış və konkret obyekt deyil, çoxçalarlı məzmuna malik olan tarixi təkamülü, hətta bütöv keçid mərhələlərini özündə daşıyan dinamik bir fenomendir. Tarix və zaman bu sahəyə də öz korrektivlərini edir, insan hüquqlarının yeni şəraitdə həlli vəzifəsi ortaya çıxır. Bu gün dünyada baş verən proseslər təkrarsız məzmuna və mənaya malik olduğundan problemə yeni dövrün çağırışları nöqteyi nəzərindən yanaşmaq lazımdır.

Açar sözlər: qlobal gerçəklik, insan hüquqları.

HUMAN RIGHTS AND THE PHILOSOPHY OF GLOBAL REALITY

Rabiyat ASLANOVA
Baku State University,
Head of the Department of History of Philosophy and Cultural Studies,
Doctor of Philosophy Sciences, Professor,
Azerbaijan, BAKU
rabiyyat.aslan@mail.ru

SUMMARY

In order to determine the rules of coexistence between people, peoples, nations, and states in the XXI century, we must first understand what is happening, the present moment must be imagined as a place of difficult choices, and the future as a place of endless opportunities. The idea of human rights, which is one of the greatest achievements of humanity and is accepted as the optimal form of existence of modern society, can be the guarantor of the realization of these opportunities. "Human rights" is not only an abstract concept and a concrete object, as the common mind imagines at first glance, but a dynamic phenomenon that carries a historical evolution with a multifaceted content, even entire transition stages. History and time make their corrections to this field as well, the task of solving human rights in new conditions emerges. Since the processes taking place in the world today have a unique content and meaning, it is necessary to approach the problem from the point of view of the challenges of the new era.

Key words: global reality, human rights.

GİRİŞ

Bu gün hər bir cəmiyyətin və dövlətin inkişafı demokratiya və insan hüquqlarına hörmət olmadan mümkün deyildir. Demokratiya, inkişaf, insan hüquqlarına hörmət bir-birini şərtləndirən amillərdir. İnsan hüquqları müxtəlif iqtisadi və siyasi sistemlərin, ideologiya və mədəniyyətlərin mövcud olduğu müasir dünyamızda insanları və cəmiyyətləri birləşdirən əsas meyardır. Bəşər sivilizasiyasının ən müdrik kəşflərindən sayılan insan hüquqları bu gün hamının anladığı və anlamalı olduğu əvəzsiz nailiyyətdir.

Bu bir danılmaz həqiqətdir ki, insan hüquqlarına hörmət, insan hüquqlarının qorunması müasir dünyaya qovuşmağın əsas yoludur.

Bəşəriyyətin ən böyük nailiyyəti olan insan hüquqları ideyası, qarşılıqlı münasi - bətlərin universal dəyəri kimi tarixi təcrübə və sınaqdan çıxmış, müasir cəmiyyətin optimal mövcudluq forması qismində qəbul edilmişdir. Bu gün insan hüquqları bütün fundamental hüquqların siyasi, sosial, iqtisadi, mədəni, mənəvi və s. haqların əsas göstəricisi, inkişaf səviyyəsini dəyərləndirən başlıca meyarı qismində qəbul edilir.

Bu ona görə mümkün olmuşdur ki, insan hüquqları hər bir cəmiyyətdə, eləcə də bütün dünyada birgəyaşayış münasibətlərinə, həyatımıza bir insanilik, dünyagörüşümüzə humanistlik ölçüsü gətirir. Yalnız insan hüquqlarının təmin edildiyi təqdirdə dünyanın inkişaf dinamikasının mütərəqqi, müsbət istiqamətə yön aldığı məlum olur.

ƏSAS HİSSƏ

Azərbaycanda dövlət müstəqilliyi əldə edildikdən sonra İnsan hüquqlarının təminatına yönümlü, keyfiyyətcə tamamilə yeni qanunvericilik sistemi təsbit olundu. Bütün normativ baza yeniləşdirildi, yeni hüquq institutları Konstitusiya Məhkəməsi, insan hüquqları üzrə müvəkkil - ombudsman yaradıldı, beynəlxalq hüququnun prinsiplərinin prioritetliyi nəzərə alınaraq, yeni cəmiyyətdə insan hüquqları sisteminin yeni kriterityaları müəyyənləşdirildi. Dövlət müstəqilliyinin əldə olunmasından keçən 33 il ərzində təkmilləşdirilməsi, onun beynəlxalq hüququn ümumi qəbul edilmiş prinsiplərinə uyğunlaşdırılması prosesinin həyata keçirilməsi, insan hüquqlarının konstitusion tənzimlənməsinin səmərəliliyinin artması, Azərbaycanda qanunvericilk sisteminin beynəlxalq hüquq məkanına inteqrasiya istiqamətində aparılan fəaliyyət ardıcıl olaraq davam edir və etməkdədir. Bu gün Azərbaycanda fərdi, ictimai və dövlət maraqlarının optimal balansını ən yaxın gələcəkdə də təmin edə bilən, insan hüquq və azadlıqlarının reallaşdırılmasını dövlətimizin ali məqsədi olduğunu sübut edən Milli qanunvericilik sistemi mövcuddur.

"İnsan hüquqları" ilk baxışda adi şüurun təsəvvür etdiyi kimi yalnız abstrakt anlayış və konkret obyekt deyil, çoxçaları məzmuna malik olan tarixi təkamülü, hətta bütöv keçid mərhələlərini özündə daşıyan dinamik bir fenomendir. Bunun nəzərə alınmaması nəinki müxtəlif fikir ayrılığına, həm də ən başlıcası müasir beynəlxalq hüququn əsas prinsiplərinin praktika tətbiqində ortaya çıxan ağrılı problemlərin həll edilməməsinə səbəb olur. İnsan hüquqları birdəfəlik müəyyənləşdirilmiş ehkam xarakterli deyildir. Tarix və zaman bu sahəyə də öz korrektivlərini edir, insan haqlarının yeni şəraitdə həlli vəzifəsi ortaya çıxır. Bu baxımdan yaşadığımız zaman, dünyada baş verən proseslər təkrarsız məzmun və mənaya malikdir.

Beynəlxalq hüquq məkanının, o cümlədən insan hüquqlarının qloballaşması prosesi ilə bağlı milli qanunvericilik sisteminin hiss etdiyi təsirlər, optimal model axtarışları və başlıca meyilləri diqqəti cəlb etmək istərdik.

XX əsrin sonlarında totalitarizmin süqutu ilə insan hüquqları sahəsində nəinki bütün problemlər çözüldü, əksinə mahiyyətcə daha ağır və miqyaslı olduğu təsdiq edilən yeni global problemlər dünyam təhdid etməyə başladı. Müasir dünya inkişafının başlıca meyli olan qloballaşma həm də müxtəlif səbəbli münaqişə və gərginlik ocaqlarının yaranması ilə müşayiət olundu. İnsan hüquqları sahəsində müsbət imkanlarla yanaşı çoxsaylı problemlər ortaya çıxdı. Bu gün milli

qanunvericiliyin təkmilləşdirilməsi və perspektivlərinə təsir edən başlıca meyillər, birincisi qanunvericilk sisteminin qloballaşması və universallaşması, ikincisi ona əks olan digər meylin: regionlaşma və unikal sivilizasion kontekstin daha israrla özünütəsdiq etməsi meyilləri mövcuddur.

Bu gün İnsan hüquqları kataloquna yeni-yeni prinsiplərin əlavə edilməsi, hüququ pozulan tamamilə fərqli insan qruplarının təsnifləşdirməsi, onların statusunun beynəlxalq hüquqda optimal definisiyası təxirə salınmadan həllini tələb edən məsələlərdir. Ən başlıcası beynəlxalq hüquq normaları ilə milli qanunvericilik tarixən sınanmış hüquqi prinsiplərin, bəşəri dəyər və ənənələrin ahəngdar sintezinə, kövrək balansına nail olmaqdır.

Azərbaycan dövlət insan haqlarının təminatını öz ali məqsədi kimi Konstitusiyada təsbit etmiş və beynəlxalq hüquq prinsiplərinin prioritetliyini xüsusi olaraq vurğulamışdır. Lakin ciddi təhlil edərkən milli qanunvericilik sisteminin insan hüquqlarının təminatı baxımından dünyada mütərəqqi təcrübə və örnək ola biləcək müddəaların mövcud olduğu mütəxəssislərə bəllidir. Bunun təfərrüatına varmaq imkanımız yoxdur. Buna paralel olaraq bəzi hallarda "Beynəlxalq hüququn prinsipləri" qismində hər hansı bir ölkənin insan hüquqları sisteminin etalon hesab edilməsi, onun optimal model kimi tətbiq edilməsini, beynəlxalq hüquq praktikasının birtərəfli unifikasiyasını təklif edən mövqelərin yanlış olduğunu da diqqətə çəkmək istərdik. Tarix boyu dövlətlər arasında zamanın sınağından çıxmış hüquq və birgəyaşayış normalarının, nizam qaydalarına ortaq bəhrələnməsi prosesi getmişdir. Müxtəlif ölkələr çeşidli siyasi hüquqi təcrübəyə, fərqli hüquq mədəniyyətinə malikdir. Azərbaycanda insan hüquqlarına dair bütün bəşəri, demokratik ideyalar əsas qanunda təsbit edilmişdir. Əlbəttə ki, 33 il həmin ideyaların ictimai şüura nüfuz etməsi, ənənə mədəniyyətinin hüququ mədəniyyəti ilə tamamlanması və zənginləşməsi baxımından çox qısa bir müddətdir. Qlobal hüquq məkanına inteqrasiya istiqamətində Azərbaycan inamla addımlayır. Vətəndaş cəmiyyəti, hüquqi dövlət, demokratik siyasi quruluşun bərqərar olması üçün bütün öhdəliklərə imza atılmışdır. Ölkəmiz ölüm cəzasının ləğvinə münasibətdə də dünyanın inkişaf etmiş ölkələrinə nisbətən mütərəqqi mövqedədir. Məsələn: ABŞ-ın 38 ştatının qanunvericiliyində ölüm cəzası ləğv edilmədiyindən bu ölkə uşaq hüquqlarına dair beynəlxalq Konvensiyanı hələ də imzalamamışdır. Azərbaycan dövləti insan hüquqlarının təminatı üçün davamlı, inkişafa yönümlü strateji hüquq siyasətini həyata keçirir.

İnsan hüquqlarının təkmilləşdirilməsi sahəsində milli qanunvericiliyin perspektivlərinə təsir edən digər proses: unikal sivilizasion, tarix-mədəni prinsip və faktorlara söykənən regionlaşma, hüquq plüralizminin güclənməsi meylidir. Bu baxımdan milli və beynəlxalq qanunvericilik sistemlərinin uyğunlaşdırılması prosesində ahəngdar sintez və praqmatik konsesasa nail olmaq əvəzinə ifrat standartlaşdırma, mütləq reqlamentləşdirmə kimi praktika ziddiyyətli nəticələrə gətirə bilər. Hər bir insan ilk növbədə konkret bir ölkənin vətəndaşı, sonra isə bəşər cəmiyyətinin üzvü kimi insan hüquqlarına malikdir. Beynalxalq hüquq normalarına əməl etməklə yanaşı müəyyən mədəniyyətin daşıyıcısıdır. Biz yaxşı bilirik ki, bütün xalqların siyasi hüquqi fikir tarixində insan azadlığını yüksək tutan təməl ideyalar mövcuddur. Əsas vəzifə onların ortaq təmas nöqtələrinin tapılması və işlək mexanizminə nail olunmasıdır.

Vahid hüquq məkanının formalaşması, milli və beynəlxalq qanunvericiliyin ünsiyyəti zamanı qarşıya çıxan arzu olunmaz hallar hüquqi və əxlaqi dəyərlərin sintezinə deyil, bir-birindən təcrid edilməsi hallarının qanuni tənzimləmə mexaizminin ləng formalaşdırılması ilə əlaqədardır. Bu gün dünyadakı insan haqlarının dolğun təminatını əngəlləyən qlobal demoqrafik siyasət, qlobal problem olan yoxsulluq problemi, yeni azlıqlar və s. kimi problemlər vətəndaş miqrasiya cəmiyətinin formalaşmasında ifrat qütblərdən çəkinmək kimi məsələlər məhz milli və bəşəri aspektlərin optimal kikimi modelinin, regionlaşma meylini də nəzərə alaraq formalaşmasını diktə edir.

Beynəlxalq hüquq məkanının qloballaşma və regionlaşması arasındakı disproporsiya bu sahədə mövcud beynəlxalq təşkilatlanmaya müqayisəli nəzər salınanda adi gözlə belə sezilir. Məsələn, Avropa ilə müqayisədə Asiyada indiyə qədər insan hüquqları sahəsində regional

təşkilatlanma ləng gedir. Milli və regional insan hüquqlarının təminatını koordinasiya edən təşkilat və qurumların formalaşması gecikir.

İnsan hüquqlarının ideal təminatı qeyri-mümkündür. Bu gün hətta BMT-nin insan hüquqları komissiyası da geniş tənqid obyektidirsə, bu da reallıqdır. Ən başlıca odur ki, bəşəriyyət dialoq, anlaşma və konsensusa aparan universal dəyərlər axtarışındadır və insan hüquqları bu dəyərlərin ən mühüm qatıdır. Belə ki, insan hüquqları təmin olunarsa dünyada və cəmiyyətdə sülh, ədalət, ləyaqətli həyat təmin olunur.

Bu gün Azərbaycanda vətəndaş cəmiyyətini, hüquqi dövlətin qurulması və insan hüquqlarının təminatı sahəsində çox gərəkli bir ənənənin başlanğıcı qoyulur desək, zənnimcə yanılmarıq.

"Hüquq" və "qanun" anlayışları bir-birindən ayrılmazdır. Artıq neçə illərdir ki, biz onları gündəlik tətbiq edir və lakonik məzmunu arxasında hansı dərin mənanın, bəzən də bəşər nəslinin bir çox nümayəndələrinin fədakar əməyinin da yandığının fərqinə varmırıq. Tarix boyu bir cəmiyyət digərindən burada insan hüquqlarına necə riayət edilməsi ilə fərqlənmişdir. Hətta tarixin bir mərhələsinin digərindən qanun və hüquq anlayışlarına münasibətin dəyişməsindən asılı olaraq izləmək mümkündür.

XX əsr bəşəriyyətin birgə yaşayış qanunlarının müəyyənləşdirilməsi və insan hüquqlarının bərqərar edilməsi sahəsində xüsusi önəm daşıyır. Adətən XX əsri elmdə atom, kompyuter və bombanın kəşfi əsri adlandırırlar. Əslində, öz miqyas və mənasına görə insan hüquqlarının təminatını müəyyən edən qanunların XX əsrdə intensiv qəbulu və tətbiqi bundan az əhəmiyyətli deyil və əksinə sosial mahiyyətli kəşf kimi daha böyük önəm daşıyır. Çünki, min illər boyu insanlar azadlıq arzusu ilə yaşamış, lakin bu söz saysız-hesabsız nəsillər üçün məhz əlçatmaz arzu olaraq qalmışdır.

Bu gün danılmaz bir həqiqətdir ki, insan həyatının bütün sahələrindəki qanunlar iqtisadiyyatda, siyasətdə, mədə niyyətdə və s. son məqamda bir sözdə: "insan hüquqları" sözündə konsentrasiya olunur. Azərbaycanda milli qanunvericilik sisteminin təşəkkülü və formalaşması, buradakı "milli" ifadəsinin hüquqi-konstitusion əsasa söykənməsi, yəni müstəqil dövlətin yaranması ilə mümkün ola bilmişdir.

Azərbaycanda qanunverici hakimiyyəti təmsil edən müstəqil parlamentin fəaliyyəti də insan hüquqları və azadlıqlarının təminatı baxımından çox mühüm addım olmuşdur.

Qanunvericilik yaradıcı bir prosesdir. Hazırkı dövr üçün dünyada baş verən proseslərlə əlaqədar olaraq qlobal hüquq makanına inteqrasiya, beynəlxalq hüquqi sənədlərin milli məkana implementasiyası prosesini səciyyəvi hesab etmək olar. İnsan hüquqları sahəsində beynəlxalq qanunvericiliyin tətbiqi onların mexaniki istifadəsi və transferi kimi başa düşülə bilməz. Bu elə bir yaradıcı prosesdir ki, milli dövlət onun obyekti deyil, bərabərhüquqlu subyekti olmaq statusunu həmişə özündə saxlayır. Buna görə də, konstitusiyada əksini tapmış "beynəlxalq qanunvericiliyin prioritetliyi" müddəası ümumbəşəri dəyərlər kimi tanınan prinsiplərə şamil edilir. Bu sahədə hüquqi dinamikaya nəzər salsaq BMT-nin statistik məlumatına əsasən son dövrdə insanların sosial-mədəni hüquqlarının aktuallığı ön plana keçmişdir. Şübhəsiz ki, bu da hər bir insanın konkret bir ölkənin vətəndaşı, konkret bir milli-mədəni irsin, dövlətçilik ənənələrinin daşıyıcısı olması kimi səbəblərdən irəli gəlir.

İnsan hüquqlarının təminatında "yatmış hüquq" effekti adlı bir anlayış var. Bunun səbəbi qəbul edilən qanunların mükəmməl olmaması deyil, əksinə onların həyatda, praktikada tətbiq edilməsi tətbiqi mexanizmlərini ləngidən əsas amillərdən biri kimi cəmiyyətin müxtəlif sahələrində işləyən insanların şüurundakı inersiya passivliyin olması ilə bağlıdır. Hüquq mədəniyyəti və hüquqi maarifləndirmə işinin səmərəli təşkilinə zərurətlə bağlıdır. TV-də, KİV-lərdə parlamentin fəaliyyəti işıqlandırılır, lakin bu gün "hüquq" kanalının fəaliyyətinə və cəmiyyətdə hüquq mədəniyyətini real mənzərəsinə bələd olmaq üçün sosioloji mərkəzlərə ehtiyac var. Bugünkü tədbirimizi məhz bu istiqamətdə işlərin daha da uğurlu getməsi üçlin mşəbbüs kimi də qəbul etmək olar. Dövlətimizin

qanun sahəsində göstərdiyi həssaslığı görən vətəndaşlarımız da ümumi bir məsuliyyət daşıdığına, bu məsuliyyəti bölüşdürdüyünə əmin olacaqdır.

Demokratik cəmiyyətin və hüquqi dövlət quruculuğunun atributlarından sayılan, insanların fundamental hüquq va azadlıqlarının təmin edilməsi ideyası nə bu günə, nə də dünənə məxsusdur. Lakin məhz beynəlxalq münasibətlərdə və beynəlxalq hüquq müstəvisində insan hüquqları probleminin statusu və çəkisi həmişə eyni olmamışdır. Xüsusən də XX əsrin II yarısından etibarən bu problem beynəlxalq əməkdaşlıq sistemində heç vaxt gündəmdən düşməmişdir.

Artıq BMT-nin Nizamnaməsinin preambulasında insanların əsas hüquq və azadlıqlarının təmin olunmasına inam öz əksini tapmışdır.

Bununla belə insan hüquqları anlayışının dinamik məzmununu təhlil etsək, həmin dövrdə, bir-birinə qarşı duran iki sistemin mövcud olduğu bir şəraitdə, bu sahədə beynəlxalq əməkdaşlığa ideoloji təsəvvürlər təsir və təzyiq göstərirdi. Əksər hallarda ideoloji aspekt hüquqi aspekti üstələyir, bəzən də qarşılıqlı ittiham üçün bəhanə və əsas kimi məqsədlərlə istifadə edilirdi.

Beynəlxalq münasibətlərdə totalitar rejimlərin çökməsi ilə, insan hüquqlarının təmin olunması sahəsində nəinki görünməmiş imkanlar üzə çıxdı, həm də yeni məzmunlu problem va tələblər qarşıya çıxdı. Dövlətlərarası münasibətlərin deideologizasiyası, iki sistemin qarşıdurmasına son qoyulması vəziyyəti kökündən dəyişdi. Yəni bir tərəfdən insan hüquqları sahəsində mövcud olan problemləri iki sistemin mənafeyi baxımından deyil, har bir konkret insanın vətəndaşın hüququ va azadlığ nöqteyi-nəzərindən həll etmək üçün real imkanlar yarandı.

Digər tərəfdən isə bu imkanların gerçəkləşməsi istiqamətində beynəlxalq qurumların əsaslana biləcəyi işlək fəaliyyət mexanizmi, mövcud hüquqi bazanın praktikaya tətbiqi, beynəlxalq qanun yaradıcılıq fəaliyyəti ilə müqayisədə geriləmə mövqeyində mövcud oldu.

Bu baxımdan qeyd etmək istərdim ki, insan hüquqlarının qorunması sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın təkmilləşdirilməsi yeni-yeni beynəlxalq müqavilə, təşkilat və sazişlərin yaranması meylindən daha çox, artıq mövcud olan sanballı beynəlxalq hüquqi bazanın inadla həyata keçirilməsindən, qanunlara ciddi əməl olunmasından daha çox asılı olacaqdır.

İnsan hüquqları sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın həyata keçirilməsi Azərbaycanda hüquqi dövlət quruculuğunun strateji prioriteti sayılan məsələlərdəndir və ölkəmizin beynəlxalq hüquqi məkana inteqrasiyası intensiv sürətlə davam edir.

Azərbaycan insan hüquqları və azadlıqlarını əks etdirən ən mühüm beynəlxalq konvensiya və sazişlərin əksəriyyətinə qoşulmuşdur. 30-dan çox əsas pakt və konvensiyalara imza atmışdır. İnsan hüquqları sahəsində beynəlxalq əməkdaşlıq qlobal və regional səviyyələrdə həyata keçirilir.

İnsan hüquqları sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın təkmilləşdirilməsi, onun mahiyyət və məzmunca yeniləşməsini zəruri edən səbəblərdən biri də müasir dünya inkişafının başlıca meyli sayılan qloballaşmadır.

Dünyada təhlükəsizliyə maneə olan beynəlxalq terrorizm, millətçi-separatizm kimi hadisələr ayrıca ölkələri deyil, bütün dünya birliyini hədələyir və insan hüquqlarının pozulmasının başlıca səbəblərinə çevrilmişdir. Azərbaycan antiterror koalisiyasının üzvi kimi dünyanın harasında baş verməsindən asılı olmayaraq insan hüquqlarının pozulmasını pisləyir. Qarşılıqlı anlaşma əsasında bərabərhüquqlu tərəfdaş kimi hüquq müdafiəsi sahəsində konstruktiv beynəlxalq əməkdaşlığı dəstəkləyir.

Azərbaycan dövləti insan hüquqları mövzusunun qərəzli, dar maraqlar xeyrinə istifadəsi və təbliğinin qeyri-məqbul hesab edir və belə mövqeyin perspektivi olmadığına əmindir. Bu insan hüquqları ideyasının öz mahiyyətinə ziddir.

Həmçinin beynəlxalq hüquqda "ikili standartlar" kimi bəlli olan amilin, beynəlxalq münasibətlər və beynəlxalq hüquq sisteminin nüfuzuna xələl gətirən bir cəhətdir. Bu baxımdan insan hüquqlarının təkmilləşdirilməsi sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın mövcud forma və mexanizmlərində dinamik islahatlar aparılması tərəfdarıdır. Beynəlxalq əməkdaşlıq özünün

fəaliyyətini insan hüquqlarına riayət edilməsinin universal standartlarını müəyyənləşdirmək, milli dövlətlərlə konstruktiv, qarşılıqlı əlaqələr qurmağa istiqamətləndirməlidir. Milli və beynəlxalq əməkdaşlığın iki aspektdə davam etdirilməsi:

1) insan hüquqları üzrə mövcud qurumların təcrübə və səlahiyyətini qeyd-şərtsiz qəbul edilməsi;

2) Azərbaycanın milli qanunvericiliyinin beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılmasını təmin edilməsi - beynəlxalq praktikada məqsədəuyğun hesab edilir.

Beynəlxalq əməkdaşlığın intensivliyinə və səmərəliliyinə təsir edən amillərdən biri, yeni və ən yeni qanunvericilik müddətinin və tətbiqi gedişində tələb olunan təbii zaman müddətinin mövcudluğudur. Lakin bu hüquqi inteqrastya üçün ciddi maneə ola bilməz. Azərbaycan dövlətinin imzaladığı beynəlxalq müqavilələr onun hüquq sisteminin üzvi tərkib hissəsidir. Beynəlxalq müqavilə və öhdəliklərə əməl edilməsi prioritet prinsip kimi Konstitusiyada əksini tapmışdır. Konstitusiyanin 148-ci maddəsinin 2-ci bəndinə görə beynəlxalq müqavilələr Azərbaycan qanunvericiliyinin hüquqi əsasıdır.

NƏTİCƏ

İnsan hüquqları sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın təkmilləşdirilməsi bir çox həlqələrin, beynəlxalq hüquqi aktların əsas müddəaları, beynəlxalq əməkdaşlığı təmin edən konkret qurumlar və beynəlxalq mexanizmləri əhatə edən institutsional koordinasiya təsisatının formalaşmasını zərurətə çevirmişdir. İstər tövsiyə və öhdəlik xarakterli, istərsə də məcburi riayət tələb edən beynəlxalq saziş və sənədlər həyata keçirilməklə tamamlanmalıdır. Əks təqdirdə beynəlxalq əməkdaşlığın effektivliyinə inam azala bilər. Azərbaycan insan hüquqları sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın prinsiplərinə sadiq olduğunu həmişə göstərmişdir. Həm də bu sahədə yeni hüquqi təşəbbüs və təkliflərlə nüfuzlu beynəlxalq tədbirlərdə dəfələrlə çıxış etmişdir.

Ədəbiyyat:

Əliyev, H. (2003). Azərbaycanın daha dünya birliyinə inteqrasiyası daha da sürətlənəcəkdir. // "İpək yolu, №3.
Mehdiyev, R. (2004). Azərbaycan: Qloballaşmanın tələbləri. Bakı.
Mehdiyev, R. (2003). XXI əsrdə milli dövlətçilik. – Bakı.
Xəlilov, S. (2004). Şərq və Qərb: ümumbəşəri ideala doğru. Fəlsəfi etüdlər. Bakı.
Доклад о развитии человека культурная свобода в современном моногообразном мире. (2004). М.
Удовник, С.Л. (2002). Глобализация: семиотические подходы. М., 2002.
Appadurai, A. (1998). Culture and Globalization. Global Culture: Nationalizm, Globalization and Modernity. https://books.google.az/books/about/Modernity_at_Large.html?id=n0wrngEACAAJ&redir_esc=y

BİRLİKTE YAŞAMA KÜLTÜRÜNÜN ÖNEMİ - ÖZBEKİSTAN ÖRNEĞİ

Yılmaz CANKALOĞLU
Mirzo Ulugbey adına Özbekistan Milli Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Fakültesi,
Felsefe ve Maneviyat Esasları Bölümü, Doktora Öğrencisi,
Özbekistan, TAŞKENT
yilmaz622@hotmail.com

ÖZET

Özbekistan 705-715 yıllarında Emevîlerin meşhur kumandanı Kuteybe b. Müslim tarafından fethedilmiştir. Bölgeye İslâm'ın girişinden sonra bu bereketli topraklar üzerinde birçok eğitim kurumunun temeli atılmış ve bilim dünyasına yön vermiş yüzlerce bilim ve fikir adamı bu topraklarda yetişmiştir. Bölgede kurulan medreselerde özellikle Fıkıh, Hadis, Tefsir, Tasavvuf, Arapça ve Kelam alanlarında yetişmiş ve alanlarında ekol olmuş birçok ilim adamı yetişmiştir. Birlikte yaşama kültürü bakımından çok başarılı bir ülke olan Özbekistan'da özellikle bağımsızlıktan sonra farklı etnik gruplar huzur ve güven içinde bir arada yaşamaktadırlar. Irk ve din yönünden çok renkli bir dokuya sahip olan ülkede 130'dan fazla farklı etnik grup yaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Özbekistan, Türk Kültürü, Hoşgörü, Birlikte Yaşam, İslam.

THE IMPORTANCE OF THE CULTURE OF LIVING TOGETHER – THE CASE OF UZBEKISTAN

Yılmaz CANKALOĞLU
Uzbekistan National University on behalf of Mirzo Ulugbey,
Faculty of Social Sciences,
Department of Philosophy and Spirituality Fundamentals,
PhD Student,
Uzbekistan, TASHKENT
yilmaz622@hotmail.com

SUMMARY

Uzbekistan Between 705-715, the famous commander of the Umayyads, Quteybe b. It was conquered by Muslim. After the entry of Islam into the region, the foundations of many educational institutions were laid on these fertile lands and hundreds of scientists and intellectuals who shaped the world of science were raised in these lands. Many scholars, especially those who were trained in the fields of Fiqh, Hadith, Tafsir, Sufism, Arabic and Kalam, and who became schools of thought in their fields, were educated in the madrasahs established in the region. In Uzbekistan, which is a very successful country in terms of its culture of living together, different ethnic groups live together in peace and security, especially after independence. More than 130 different ethnic groups live in the country, which has a very colorful texture in terms of race and religion.

Key words: Uzbekistan, Turkish Culture, Tolerance, Living together, Islam.

Bünyelerinde birden fazla kültürü ve etnik yapıyı barındıran medeniyetler, kendilerini oluşturan asli unsurların kültürlerini, etnik yapı ve inançlarını aynı potada birleştirmeyi hedeflerler. Esasında çok kültürlü bir yapının varlığı, bir medeniyetin varoluş doğasından kaynaklanmaktadır. Ancak bu çok kültürlülük, o medeniyeti oluşturan asli unsurların dışında kalan dil, ırk, mezhep ve etnik yapılara karşı hoşgörüyü ve onları toplumsal yapı içerisinde kabullenmeyi her zaman sağlayamayabilir.

Küreselleşme çağının, toplumsal hareketliliklere yol açan yapısı ve bunun doğurduğu sorunların çözümüne yönelik olarak genelde Maveraünnehir medeniyetinin özelde ise Özbekistan toplumunun bir model olarak incelenmesi, bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır. Makalemizde "birlikte yaşama kültürü" genel hatlarıyla ortaya konulduktan sonra çok sayıda etnik yapıyı, kültürü, mezhep ve inancı çatısı altında toplayan ve kadim bir tarihe ve birikime sahip olan Özbekistan birlikte yaşama kültürü bakımından değerlendirilecektir.

"Birlikte yaşama kültürü" "birlikte var olma" kavramından daha fazlasını ifade etmektedir. Birlikte var olma anlayışı; farklı etnik, din, kültür ve düşüncelere sahip toplumsal kesimlerin, aynı toplum içinde birbirlerinin varlığını kabullenmesini ifade eder. Birlikte yaşama kültürü ise farklılıkları kabullenmenin ötesinde onu benimsemeyi, farklı olanla toplumsal yaşam içinde barışçıl bir iş birliği halinde etkileşime girmeyi de içermektedir.

Maveraünnehir medeniyeti, tarih boyunca ortaya çıkan medeniyetler içerisinde varlığını günümüzde de sürdüren sayılı büyük medeniyetlerdendir. Medeniyetler, kültürleri de içeren daha kuşatıcı değerler toplamıdır.

Maveraünnehir medeniyetinin merkezinde yer alan Özbekistan toplumunda müslümanların dışında kalan farklı dinlere mensup kesimler dâhil olmak üzere, toplum içerisinde yaşayan tüm birey ve grupları kapsayıcı, kuşatıcı bir anlayışa sahip olması ve herkese din, akıl, mal, can ve namus emniyeti sağlamasıyla birlikte yaşama kültürünün medeniyet düzeyinde ideal bir örneğini sergilemektedir.

Maveraünnehir bölgesi ipek yolu ve Hint baharat yolunun geçiş güzergahı olması nedeniyle tarihte çok önemli bir medeniyete ev sahipliği yapmıştır. Zira, bu yollar sadece ticaret değil ilim, kültür, sanat, edebiyat, zanaat, toplumlararası ve kültürlerarası iletişim, etkileşim, tanışma ve bilişme yolları da olmuştur. Bu yollar siyasi ve sosyal münasebetlerin gelişmesine katkı sağlamıştır. Müslüman devletlerin etkili olduğu dönemlerde yolların güvenliği sağlanarak diğer toplumlarla münasebetler geliştirilmiştir. Türklerin; Çin, Hint, Sasani, Helen, Göktürk medeniyetlerini bilerek ve tanıyarak İslam'ı tercihleri, şüphesiz medeniyetin tezahürünü etkileyen hususlardandır. İpek yolu üzerinde Çinli gezginlere göre yedinci yüzyılda küçüklü büyüklü beş yüz şehir bulunmaktadır. Semerkant, Buhara, Fergana, Keş, Nesef, Cürcan, Şaş gibi kadim şehirlerin varlığı ve bölge insanının çeşitli vasıflara sahip olması medeniyetin gelişmesinde önemli etkenlerdir. Semerkant ve Buhara şehirleri dönemin en önemli medeniyet merkezleridir. Semerkant ve Buhara şehirleri tarihte; "İslam'ın kubbesi", "dünya cennetlerinin en önde geleni", "İslam dünyasının parlayan yıldızı" vb. vasıflarla anılmışlardır.

Maveraünnehir ve Horasan'da yerleşik devletlerde üç dil kullanılmıştır. Bazı İslam devletlerinde resmî dil Arapça olmuş, bunun yanında Farsça ve Türkçe de önemli ölçüde kullanılmıştır. Arap dili daha çok din ve fen bilimlerinde kullanılmış, Fars ve Türk dilleri de sosyal alanlarla edebi eserlerde kullanılmıştır. Gazneli ve Büyük Selçuklu Devletleri resmi dillerini Farsça yapmışlardır. Üç dilin kullanılması toplumsal mutabakatı ve medeniyetin tekamülünü sağlamış, manevi ve bilimsel yükselişte önemli bir yer tutmuştur. Maveraünnehir toplumunun farklı dinleri önceden tanımış olması, İslamiyet'in bilinçli bir şekilde seçilmesine ve benimsenmesine yol açmıştır. Hinduizmi, Brahmanizmi, Şamanizmi, Budizmi, Hıristiyanlığı, Yahudiliği, Maniheizmi ve Zerdüştlüğü tanıdıktan sonra İslamiyette karar kılmışlardır.

Irk ve din yönünden çok renkli bir dokuya sahip olan Özbekistan'da ülke nüfusunun %80'i Özbeklerden oluşmaktadır. Nüfusun geri kalanını ise Kazak, Tacik, Kırgız, Türkmen, Uygur, Türk, Rus, Alman ve Kore gibi farklı etnik gruplar oluşturmaktadır.

Buhara, Semerkant, Taşkent (Şâş), Nesef ve Tirmiz gibi tarihî şehirlere sahip olması sebebiyle çok değerli bir İslâm kültür mirasına ev sahipliği yapan Özbekistan, Moğol istilasına kadar ilimde, fende, kültürde ve mimaride dünyanın diğer bölgeleri ile kıyaslanamayacak düzeyde gelişmiştir. Çeşitli dönemlerde kurulan medrese, kütüphane ve rasathânelerin yanı sıra gerek dinî

ilimler gerekse fen ve tabiat bilimleri alanında yetişen âlimlerle bu topraklar dünyanın en önemli ilim merkezlerinden olmuştur.

Özbekler, sahip oldukları geniş hoşgörüyle asla inançlarında fanatizme varacak bir taassuba sahip olamamışlar, kendilerinin dışındaki düşünce ve inançları hoşgörüyle karşılayarak onlarla bir arada yaşama becerisini göstermişlerdir. Hoca Ahmet Yesevi, Bahauddin Nakşibend, İbn-i Sina, Ali Şîr Navâî ve el-Harezmî gibi Türk tarihine ve kültürüne damga vuran abidevi şahsiyetlerin ve insan hazinelerinin müsamaha ve hoşgörüye dayalı dini düşünceleri, yorumları ve anlayışları dikkatlice incelenmelidir.

Özbekler, hem kendi dinlerine hem de başka dinlere ve din mensuplarına saygı göstermişlerdir. İslam'ın temel felsefesi ve kaynakları onlara bu konuda bir hedef göstermiş, korkutma ve zorlama yerine sevdirmeyi, gönüllere girmeyi esas alarak birlikte yaşamın temellerine bağlı kalmaya gayret etmişlerdir. Ülkelerindeki farklı din mensuplarıyla uyum ve ahenk içinde yaşamışlardır. Bu uyum ve ahenk, insanların temel hak ve hukukuna saygılı olmalarıyla ve onların müsamahalı tutumlarıyla açıklanabilir. Yıllarca Rusların baskı ve tazyiklerine maruz kalmalarına rağmen özgürlüklerini ilan ettikten sonra asla intikam düşüncesine kapılmamışlar, onlara mahallelerini ve gönüllerini açmışlardır. Misafirperverlikleriyle meşhur olan Özbek halkı yurtlarında yaşayan tüm dinî ve etnik gruplara karşı eşit mesafede yer almış ve onların inanç ve yaşam özgürlüklerini anayasa ile güvence altına almışlardır.

KAYNAKÇA:

Açıkgenç, Alparslan. (2002) ."İlk Müslüman Türklerde Düşünce ve Bilim", *Türkler*, V.: 623-644.

Alyılmaz, Cengiz. (2002). "Eski Türk Şehirleri ve Semerkant". *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi,* c. 20: 308.

Aydınlı, Osman. (2001). "Fethinden Samanilerin Yıkılışına Kadar Semerkant Tarihi". Yayımlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Celal, Vahit. (2014)."Maveraünnehir'de IX-XII. Yüzyıllarda Felsefî Düşüncenin Yaygınlaşması", *International Journal of Science Culture and Sport,* (Temmuz): 800.

Coşan, Mahmud Es'ad. (1995). "Ahmed-i Yesevî". (İstanbul).

Çiftcioğlu, İsmail. (2008). "Orta Asya-Anadolu İlim ve Kültür Köprüsü (XI-XVI. Yüzyıllar)". *Bilig*, 44 (Haziran): 143-172.

Esin, Emel. (1978). *İslâmiyet'ten Önce Türk Kültür Tarihi ve İslâm'a Giriş*, İstanbul.

Gibb, Hamilton AR. (1930). *Orta Asya'da Arap Fütuhatı,* çev. M. Hakkı, İstanbul.

Hold, W. Barth. (1981). *Moğol İstilasına Kadar Türkistan*. çev. H. Dursun Yıldız, İstanbul.

İbn-i Haldun. (1991). *Mukaddime*. çev. Zakir Kadiri Ugan, İstanbul: MEB Yayınları.

İbnü'l-Esir, *el-Kâmil fi't-Tarih*. (1985). S. 3, Çev. Heyet, İstanbul.

Kahraman, Alim. (2003). "Maveraünnehir". *DİA*. c. 28.

Kavakçı, Yusuf Ziya. (1976). *XI ve XII. Asırlarda Karahanlılar Devrinde Mâvâra' al-Nahr İslâm Hukukçuları*, Ankara: Sevinç Matbaası.

Kitapçı, Zekeriya. (1995). *Orta Asya Türklüğünün Büyük İslâm Kültür ve Medeniyetindeki Yeri*, Konya: Damla Matbaası.

Kutlu, Sönmez. (2018). "İslam Medeniyetine Yön Veren Müslüman Türk Âlimleri". Orta Asya Âlimlerinin İslam Medeniyetine Katkıları.

Okur, Mehmet Akif. (2011). *Yeni Çağın Eşiğinden Avrasya'nın Kalbine Bakmak*. Ankara.

Özbayraktar, Aykut. (2014). Abbasîlerin İlk Döneminde Mâverâünnehir. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Radtke, Bernard. (2009). Maveraünnehir'de Din Alimleri ve Mutasavvıflar, Çev. Ergin Ayan Horasan, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi/The Journal of International Social Research*, Volume 2/9 (Fall): 359-373.

Sayılı, Aydın. (2002). "Orta Çağ Bilim ve Tefekküründe Türklerin Yeri", Türkler, V.: 614-622.

Şentürk, Recep. (2016). "Açık Medeniyet İstanbul Yaklaşımı". *Tohum Dergisi*, Güz, İstanbul.

Vurgun, Seda Yılmaz. (2016). "Buhara Emirliğinin İki Önemli Şehri: Buhara ve Semerkant". *Türk Tarihi Araştırmaları Dergisi / Journal of Turkish History Researches*, 1/1 (Fall): 148-151.

Wang-Zin-Shan. (1958). "Çin'de İslamiyet". *İslam Tetkikleri Enstitüsü Dergisi*, İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Yayınları, c. 2-4, Cüz. 2 (İstanbul): 163.

XX YÜZİL AZƏRBAYCAN TÜRK FİLOSOFLARI İNSAN, DÜNYA VƏ TƏKAMÜL HAQQINDA

Faiq ƏLƏKBƏRLİ
AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya İnstitutu,
aparıcı elmi işçi, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Azərbaycan, BAKI
faikalekperov@mail.ru;
http://orcid.org/0000-0002-8865-568x

XÜLASƏ

Məqalədə insan, dünya və təkamül bütünlüyündə yüksək dəyərlərə, mədəniyyətə sahib insanların və toplumların fəlsəfi-kulturoloji aspektdə necə formalaşa bilməsi tədqiq olunmuşdur. Burada göstərilir ki, ali mədəniyyətə sahib insanların cəmiyyətlərin formalaşması üçün, ilk növbədə dünya və insanın təkamül içində inkişafı vacibdir. Başqa sözlə, insan və dünya təkamüllə inkişafa doğru getməli, harmoniya gözlənilməli və sçırayışlardan mümkün olduqca yan qaçılmalıdır. Çünki insan və dünyanın təkümllə inkişafı sıçrayşa çevrilib bir-birinin əleyhinə yönəldikdə harmoniya pozulur. Eyni zamanda, məqalədə mövzu ilə bağlı Azərbaycan Türk mütəfəkkirlərindən Abbas Səhhət, Məhəmməd Hadi, Hüseyn Cavid, Abdulla Şaiq, Əhməd bəy Ağaoğlunun çox dəyərli fikirlərinə də müraciət edilmişdir. Belə ki, onların da fəlsəfi-kulturolji irsində insan, dünya, təkamül və bütün bunların yekununda ali mədəniyyətə sahib insan məsələsi dəyərləndirilmişdir.

Açar sözlər: mədəniyyət, təkamül, ədəbi-əxlaqi məsələlər, insan və mədəniyyət, insanlıq, ədalət.

XXth CENTURY AZERBAIJAN TURKISH PHILOSOPHERS HUMAN, ABOUT THE WORLD AND EVOLUTION

Faiq ALKBARLI
ANAS Institute of Philosophy and Sociology,
leading researcher, doctor of philosophy, Associate professor,
Azerbaijan, BAKU
faikalekperov@mail.ru;
http://orcid.org/0000-0002-8865-568x

SUMMARY

In the article, it was studied how people and societies with high values and culture can be formed in the philosophical and cultural aspect of human, world and evolution as a whole. It is shown here that for the formation of societies of people with high culture, first of all, the development of the world and man in evolution is important. In other words, man and the world should move towards development through evolution, harmony should be expected and deviations should be avoided as much as possible. Because when the evolutionary development of man and the world turns into a leap and goes against each other, the harmony is broken. At the same time, the valuable opinions of Azerbaijani Turkish thinkers Abbas Sahhat, Muhammad Hadi, Huseyn Javid, Abdulla Shaiq, Ahmed Bey Agaoglu were addressed in the article. Thus, in their philosophical and cultural heritage, the issue of man, world, evolution and, at the end of all this, a person with a higher culture was valued.

Key words: culture, evolution, literary and moral issues, man and culture, humanity, justice.

GİRİŞ

İnsan, ona münasibət, həyatının mənası və bütün bunların fəlsəfi anlamda mədəniyyətlə qarşılqlı əlaqəsi hər zaman mütəfəkkirləri düşündürmüşdür. Əlbəttə, mütəfəkkirlərin təbiət, kosmos və digər hadisələrə münasibəti insana münasibətdən fərqli xarakter daşımaqdadır. Çünki araşdırdığımız mövzuda insanın pzünün özünə münasibəti daynmaqdadır. O zaman belə bir sual meydana çıxır ki, insan özü özünü necə dəyərləndirə bilər və burada obyektiv olmaq mümkündürmü? Bizcə, bu mövzu olduqca həssasdır və birmənalı fikir yürütmək mümkün deyildir. Birincisi, ona görə ki, insanın özü özünü dəyərləndirməsi, həyatının mənasını müəyyənləşdirməsi və üstəlik, əxlaqi dəyərlər çərçivəsində hərəkət etməsi çox da asan bir məsələ deyildir. Əksinə, insanın özünün özünə münasibətində yetərli qədər ziddiyyətlər vardır. Bu ziddiyyətlərin qaynağı da fərqli coğrafim məkanlarda, fərqli şərtlər altında, fərqli mədəniyyətlərə sahib olmasıdır. Əslində burada son olaraq qeyd etdiyimiz fərqli mədəniyyətlər və onun keçdiyi təkamül yollarının özü də birmənalı deyildir. Yaxud da güclü mədəniyyətlərə (maddi-fiziki və mənəvi-psixoloji) sahib olan toplumların özündən qat-qat zəif olanları özünə bənzmətmələri də bir gerçəklikdir. Hətta, mədəni-əxlaqi anlamda bir qədər geridə olan toplumların özündən "güclü" toplumlar üzərində qalibiyyətdən sonra sonuncuların təsir dairələrinə düşməsinə də tarixdə dəfələrlə rast gəlinmişdir. Belə olduğu təqdirdə yüksək mədəniyyətə sahib insan və insan toplumları haqqında fikir yürüdərkən problemə hərtərəfli yanaşmaq lazımdır. Başqa sözlə, mövzunu dərindən təhlil etmədən hər hansısa hökmlər vermək doğru olmazdı.

Biz bu mövzu ilə bağlı sadəcə olaraq, bir neçə Azərbaycan Türk mütəfəkkirinin düşüncələrinə istinad etmək qərarına gəldik. Həra halda burada qoyduğumuz mövzu ilə bağlı mütəfəkkirlərimizin gəldikləri müəyyən qənaətlər var ki, onların üzərindən bu məsələyə aydınlıq gətirməyi daha məqbul saydıq. Burada dünyanın və insanın təkamül içərisində götürülməsi mühüm əhəmiyyət kəsb edir. O başqa məsələdir ki, insan özünü və dünyanı təkamül məsələsində qabaqlamaqla bəşəriyyət üçün ciddi təhlükələrə, qlobal böhranlara da səbəb olur. Ona görə də, ən doğru olanı insanın təkamül məsələsində dünyanı və özünü təhlükəyə atmamsıdır. Əslində təkamül məsələsində özünü və dünyanı sürətlə qabaqlayan (sıçrayışlara üz tutan) insanlar və xalqlar üçün mədəniyyət, əxlaqi-estetik anlayışlar əhəmiyyətini itirməyə başlayır. Artıq təkamül deyil, sıçrayışlarla dünyanı və özünü idarə etməyə çalışan bəşəriyyət üçün ali mədəniyyət mənasızlaşır. Əgər dünya sürətlə dəyişirsə, onu dəyişən insan özü də sürətlə dəyişir və bununla da dünya və insanın təkamül içində irəliləyişi harmoniyası pozulur. Çünki tərəqqi, dəyişiklik təbiətin qanunlarına antaqonizm dərəcədə zidd olmamlıdır. Bizcə, bununla vağlı Azərbaycan Türk şair-mütəfəkkiri Abbas Səhhət "Tərəqqi və təbiətin qanunu" adlı əsəri olduqca diqqətə layiqdir. O, həmin əsərində yazırdı:

Bir müəyyən qanun üzrədir həyat,
Bir doğuş, bir təkamül, bir inhitat.
Böylə qoyulmuş aləmin banisi,
Dəyişməkdir tərəqqinin əsası.
Dəyişmək olmasa tərəqqi olmaz,
Təbiətin bu qanunu pozulmaz [Səhhət, 2005: 56].

Müstəqil Ağayev hesab edir ki, "təbiət hadisələrində dəyişilmə hadisəsi baş verdiyini bildirən A.Səhhət bu dəyşilmə qanununu tərəqqi və təkamülün əsası hesab edir. Həm də belə bir müddəa irəli sürür ki, təbiətin bu qanunu əbədidir, pozulmazdır. Onun fikrincə, dünyanın əsası belə qoyulmuşdur, bu qanun əzəli bir qanundur" [Ağayev, 2010: 13]. Bizcə də, təkamül və tərəqqinin mümkünlüyündən bəhs edən Səhhət, bu qanunu sosial hadisələrin inkişafında da görmüşdür:

Dəyişməklə mümkün olur təkamül,
İnsan doğar, törər, edər tənasül
Təbiətdən gərək alınsın ibrət,

Təsəddüdlə olur bəqayi-millət [Səhhət, 2005: 56].

Hər zaman fəlsəfi-etik anlamda insanlıq vəzifəsini millət və vətən anlayışları ilə bərabət tutan, hətta ondan üstün tutanlar da tapılır. Bəs, Səhhət üçün insanlıq, yüksək dəyərlərə sahib insan nə deməkdir və o, milli-dini anlayışlardan nə ilə fərqlənir, ya da üst-üstə düşür? O, yazırdı:

Namusi-rəayani çəkən bir ümarəyə,
Əlbəttə, dilü canla itaət gərək olsun.
İnsanlara xidmət edən ərbabi-dühayə,
Təkrim edilib şəni, riayət gərək olsun.

Onlar ki, bizə rahibəri-elmü ədəbdir,
Şükraneyi-ehsanların ifa edərik biz.
İnsanlara insanlığı təlim səbəbdir,
Həqdən olara ömür təmənna edərik biz [Səhhət, 2005: 76].

Xüsusilə də, o, "Şair, şeir pərisi və şəhərli" əsərində insanlıq məsələsinin üzərində xüsusi dayanmışdır. Çünki ümmət, millət və vətən naminə çalışdığı bir zamanda bəziləri şairə qənim kəsilirdilər ki, bu da Səhhətə təsirsiz ötüşmürdü. Səhhət əvvəlcə "Şeir pərisi"nin "insanlıq" fəlsəfəsinə uyub ümmət, millət, vətən dərdindən uzaqlaşmaq istəsədə, ancaq bunu yenə də son anda bacarmır. Çünki "Şəhərli"nin dili ilə desək, ziyalı millətin, vətənin halına görəndə yanmırsa, onun dərdinə şərik olmağı özünə borc sayıb çarə tapmağa çalışmırsa, o şair, ya da ziyalı deyil [Səhhət, 2005: 93]. Səhhət belə bir qənaətə gəlirdi ki, əslində ümumi insanlıqdan danışanlar deyil də, ümmət, millət, vətən naminə, onların azadlığı naminə həqiqəti yazanlar daima incidilmiş, təqib və təzyiqlərə məruz qalmışdır [1, s.94]. Səhhət hesab edirdi ki, digər sahələrdə olduğu kimi, əxlaq məsələsində də tənəzzüldə olmağımıza əsas səbəb bir tərəfdən islam dininin artıq tələblərə cavab verə bilməməsi və ruhanilərin əlində oyuncağa çevrilməsi, digər tərəfdən Qərb xalqları tərəqqiyə üz tutduğu bir zamanda onlardan çox geri qalmağımızdır. Səhhətə görə, bununla da hazırda millətin rəisi-füqərası, yaşlı-cavanı, dindarı-dinsizi, cahili-alimi olsun demək olar ki, əsasən milli-dini dəyərələrə, o cümlədən milli əxlaqi dəyərlərə əməl etmirlər [Səhhət, 2005: 106].

Azərbaycan Türk mütəfkkirlərindən Məhəmməd Hadi isə insan, dünya və təkamül məsələsində bir qədər fərqli yol tutmuşdu. O, dünyada gedən dəyişilmələri ibtidadan aliyə doğru hesab etsə də, ancaq bu "ibtida"nın özünün nisbi olduğunu yaxşı anlamışdır. Əslində Yer kürəsi ilə bağlı "ibtida"dan "ali"yə doğru hərəkətin, dəyişilmənin özü zaman zaman fərqli olmuşdur, buradakı təkamül, ya da sıçrayış prosesləri, böyük ehtimala yalnız daxildən qaynaqlanmamış, onun "qonşular"ın da burada müəyyən rolu olmuşdur. Maraqlıdır ki, Yer kürəsindəki dəyişikliklər, xüsusidən "ibtida"dan "ali"yə doğru gedən yolda baş verənlərin təkamüldən çox, sıçrayışla izahlarında səmavi dinlər önə çıxır və Yaradan ideyası aktuallıq kəsb edir. Sıçrayış prosesində Yaradan ideyasının aktuallığı isə "qonşular"ın (Yer kürəsinin də yer aldığı Ulduzlar sistemindəki digər ulduzlar nəzərdə tutulur) da, burada "əməy"ini gündəmə gətirir. Hər halda səmavi dinlərdə də Yaradan Yer kürəsindəki bəşəriyyətə qayda-qanunlarını "Göy"dən, Kainatdan mələkləri vasitəsilə çatdırır. Bu zaman istisna etmək olmaz ki, digər "qonşu" ulduzlarda sivilizasiyalar var və "mələklər", ya da digər şüurlu varlıqlar onlardan birində, ya da bir neçəsində məskunlaşmışlar.

Ancaq Yer kürəsində gedən hadisələri, prosesləri təkamüllə izah etsək, o zaman Yaradan ideyası arxa plana keçir və burada "ibtida"idən "ali"yə yüksəlmə dövri olaraq təbiətin, cəmiyyətin öz daxili qanunauyğunluqları ilə izah olunur. Burada cismani və mənəvi nə varsa Yer kürəsinin daxili qanunauyğunluğu kimi təkamül vasitəsilə "tərəqqi"dən "tənəzzü"lə, "tənəzzül"dən "tərəqqi"yə, "ibtida"dan "ali"yə, "ali"dən "ibtida"ya doğru durmadan baş verməkdədir. Hadi yazırdı:

Dirilmək arzusilə ölür, öldükdə millətlər,
İnanmışdır buna dünyadakı əhli-həqiqətlər.

Ölənlər, öldürənlər həp bu məqsədlə mübarizdir,
Bu qanuni-təbiətdir, bütün aləmdə barizdir [Hadi, 1957:244].

Hadi digər tərəfdən də iddia edir ki, inkişaf ancaq irəliyədir, geri dönməzdir, yəni hər şey "ibtida"dan "ali"yə, sadədən mürəkkəbə doğru getməkdədir. Ancaq Yer kürəsinin "ibtida"dan "ali"yə doğru hərəkətinin özü cəmiyyətlərə görə dəyişir. Hər halda ayrı-ayrı cəmiyyətlər eyni dövrdə "ibtida"dan "ali"yə doğru getməmişdir və indi də aşağı-yuxarı getmir. Burada iki məsləni fərqləndirmək lazım gəlir. Birincisi, ümumilikdə Yer kürəsinin "ibtida"dan "ali"yə, ikincisi ayrı-ayrı cəmiyyətlərin, sivilizasiyaların "ibtida"dan "ali"yə doğru inkişafıdır. Bu heç də eyni məsələ deyildir və ola da bilməz. Hər halda Hadi özü də "ibtida"dan "ali"yə doğru hərəkəti bir tərəfdən dünyəvi olaraq, digər tərəfdən islam dini çərçivəsində izah etməyə çalışmışdır. O, bu məsələni dünyəvi şəkildə qiymətləndirməyə çalışarkən dini dünyagörüşdən, o cümlədən idealizmdən kənara çıxır, müsəlman olaraq ələ aldığı zaman isə islam fəlsəfəsi əsasında idealist mövqe tuturdu. Bu ikisinin arasında tərəddüd edən Hadi hərəkət və inkişaf konsepsiyasını əsasən Qurani-Kərim fəlsəfəsi ilə izah etməyə çalışsa da, [Məmmədova, 2003:72] bununla yanaşı qeyri-ixtiyari "dünyəvi" misallar gətirir. Bu zaman məlum olur ki, insan Adəmdən deyil heyvandan insana çevrilmiş, ancaq heç zaman "heyvani xisləti"ndən tam uzaqlaşamamış, bunun nəticəsində də insanlıq tarixi müharibələr, cinayətlər tarixidir. Çünki insan nə qədər "heyvan xisləti"ndən uzaqlaşıb saflaşmaq, mərifətləşmək istəsə də, əsasən bunlar faydasız olmuşdur.

Hadinin düşüncəsindəki insan Yaradana məxsus insan deyil, bu insan Yer kürəsinin, təbiətin məhsuludur. Deməli, şairin fəlsəfi dünyagörüşündə insana münasibətdə ikilik var; bir tərəfdə heyvandan insana çevrilən təbiətin yaratdığı insan, digər tərəfdə səmavi dinlərdə ortaya qoyulan Yaradanın yaratdığı Adəmdən törəmiş insan. Bizcə, Hadinin daha çox tənqid etdiyi Təbiətə məxsus insandır, çünki Yaradanın yaratdığı insanda o, Allahın zərrəsini görür. Ancaq maraqlıdır ki, o, bir tərəfdən insanın Allah tərəfindən yaradıldığına inanmaqla yanaşı, ancaq darvinistlərin düşüncəsindən çıxış edərək 40 milyon il bundan əvvəl təkümül yoluyla insanın balıqdan quruda yaşayan heyvana, daha sonra da heyvandan insana çevrildiyini yazırdı.

İnsan, dünya və təkamül məsələsində Azərbaycan Türk mütəfəkkiri Hüseyn Cavid belə qənaətə gəlirdi ki, yüksək dəyərələrə sahib insan, cəmiyyət arzu edənlər dini əfsanələri bir kənara qoyub bu dünyanın özündə məscidləri, kilsələri, sinaqoqları məktəblərə, kitabxanalara çevirməlidir. Onun fikrincə, yaınız mərifətli, bilikli bir cəmiyyətdə cənnəti yaratmaq; şərəf və qürurla yaşamaq mümkündür [Cavid, 2005, 1:157]. Əlbəttə, Cavidin bu dediklərində xeyli dərəcədə həqiqət olmaqla yanaşı, elmlə, biliklə yəni maariflənməklə hər şeyin öz həllini tapacağına ümid etmək də doğru deyil. Biz bunu, maariflənmiş "sovet cəmiyyəti"ndə də gördük. Deməli, əsas problemi yalnız hərf tanımaqla, ya da müxtəlif kitablardan müxtəlif biliklər almaqla həll etmək çox zordur. Bu, yəni bütün cəmiyyətin hərf tanıyıb maariflənməsi ən yaxşı halda, insanlıq yolunda gediləcək yolun başlanğıcı ola bilər. Ancaq işin çox çətin olanı insanlıq fəlsəfəsinin bütün insanlar tərəfindən qəbul edilməsidir. Yəni müharibə yox sülh olsun, şər deyil xeyir olsun, nifrət deyil sevgi olsun deməklə, insanlıq fəlsəfəsi olmur. Çünki insanlıq fəlsəfəsinin özü elə bütün bunları: sülh üçün savaşmağı, sevgi üçün nifrəti öldürməyi, xeyir üçün şəri dəf etməyi tələb edir. Bu zaman da məlum olur ki, insanlar da, cəmiyyətlər də Tanrılardan, dinlərdən, Ədalətli cəmiyyətdən, Demokratiyadan, Sosializmdən çıxış edərək bu ikili mübarizələrdə məhz özünün doğru yolda olduğunu iddia edirlər. Caviddə bu cür ziddiyyətləri göstərərək, bir çox hallarda sülh deyənlərin əslində müharibə üçün, müharibə deyənlərin isə əslində sülh üçün çalışmaları kimi qəribəlikləri ifadə etmişdir [Cavid, 2005, 1:160].

Bir sözlə, Cavidin təbrincə desək, "insan olursa insanlar" kainatda sevgi, ədalətlilik, bərabərlik hökm sürər. Bu isə heç bir zaman olmamışdır, bu gün də gerçək deyil və görünən odur ki, gələcəkdə də olmayacaq. Ən yaxşı halda ayrı-ayrı cəmiyyətlərdə bu olmuşdur, indi də bəzi cəmiyyətlərdə az-çox var, gəlcəkdə də hansısa toplumlarda olacaqdır, deyə bilərik. Ancaq yenə də

Cavid ümid edir ki, ağıl insanın rəhbəri olsa, nə zaman müharibə, nə zaman sülh etməyin yerini bilsə insanlıq qalib gələcək. Başqa sözlə, qüvvəti ağıl ilə idarə etməklə digər yalançı, zərərli ideyaları aradan qaldırmaq mümkündür. O, yazırdı:

Bən derim: "Həpsi laf, inanma saqın!
Rəhbər olsun da qüvvətin, ağlın.
Yeri gəldikdə sülh üçün çabala,
Öylə yer var ki, hərbi alqışla.
Quzu gördünmü sev, o, kin bilməz;
Canavar qarşı gəlsə parçala, əz.
Qüvvət üstündə varsa əqli-səlim,
Sana kainat olur təslim" [Cavid, 2005, 1:.161].

Cavidə görə, ağıllı insan üçün önəmli olan "yaşatmaq" ideyasıdır, "yaşatmamaq" yox. Onun fikrincə, insanın yonulmuş heyvan, meymun hesab olunmasında müəyyən həqiqət payı olsa da, ancaq bunu tam eyniləşdirmək də doğru deyil. Çünki insanın zəkası var, ancaq bu zəkanı hansı məqsədə xidmət etməsi məsələsi də istisna olunmamalıdır. Cavid yazırdı:

İnsan yonulmuş bir heyvan olsa da,
Endirilməz hiçə ondakı zəka.
O yalnız düşünməz, düşündürər də,
Kəşf edər gündə bir qaranlıq pərdə.
Hər gün beynində bir yıldırım çaqar,
Dilərsə bir anda bir cihan yıqar.
İnsan pək tuhafdır, o hər şey yapar,
Onda yaşatmaq da, yaşatmaq da var.
"Yaşatmam, yaşarım" deyən səfillər
Qan içən vəhşilər yolunu izlər [Cavid, 2005, 1:195].

Beləliklə, Cavidə görə, ağıllı insan həyat və ölümün mənasını vaxtında anlamalı, heç bir şeydə ifrata varmamalıdır. Bir sözlə, insan bilməlidir ki, bəzən yaşamaq kimi, ölmək də xoşbəxtlikdir. Sadəcə, hər bir şeydə anlam olmalıdır. Cavidə görə, insan ancaq böyük bir eşq üçün hər şeyi gözə ala bilər. Bunun üçün insan ali bir idealın daşıyıcısı olmalı, nəfsinə xor baxan qəhrəman olmalıdır [Cavid, 2005, 1:.212].

Cavid bir tərəfdən hər adətin köhnəlmiş, çürümüş hesab olunub atılmasının da, hər yeniliyə də mədəniyyət deyilib qəbul olunmasının da əleyhinədir. Bir sözlə, köhnə adətlərlə yeni adətlər məsələsində ifrata varmamaq üçün insan doğru seçim etmək iqtidarında olmalıdır. O, yazırdı:

Dəmin güləşməyə "əski adət"dedin,
Bən şaşırdım, bəlkə onu fərq etmədin.
Əski olsun, bu xoş adət ən mədəni,
Ən yaldızlı adətlərdən daha yeni..
Cahil-alim həp çarpışır, həp güləşir,
Meydanda tək qalmaq için pənəcələşir.
İnsan var ki, gülüb durukən qüvvətə,
Qarşı gəlsə məcbur olur itaətə. [Cavid, 2005, 1:220].

O, belə bir qənaətə gəlirdi ki, hər hansı təhlükələrə üstün gəlmək üçün ali dəyərlrə sahib bəşər övladı qorxusuz olmalı, mücadilə aparmalıdır. Çünki qorxu içində yaşamaq insanı da, cəmiyyəti də yavaş-yavaş öldürür [Cavid, 2005, 1:213].

Hüseyn Cavidə görə, dünyada ən yüksək dəyərələrə sahib millətlərdən biri türklər, türk xalqlarıdır. Çünki türklər müharibədə olduğu kimi, siyasətdə, elmdə və mədəniyyətdə də hiyləgərlik nədir bilməzlər. Ona görə də, hərb meydanında yenilməslər də, siyasətdə yenilmişlər. Cavid yazırdı:

Türk ordusu daim basaraq ölkələr almış,
Ən sonda siyasətdə basılmış da bunalmış.
İdraki sönük başçıların qəfləti ancaq
Etmiş, edəcək milləti həp əldə oyuncaq.
Turana qılıcdan daha kəskin ulu qüvvət,
Yalnız mədəniyyət, mədəniyyət, mədəniyyət... [Cavid, 2005, 3: 264].

Cavidin fikrincə, millətin həyatında özəlliklə, elm və mədəniyyət elə bir anlayış, ünsürdür ki, bu sahədə görülən hər iş irəliyə doğru bir addımdır. Hər kəs mədəniyyət və elmin təməlinə bir daş atmalıdır ki, gələcək nəsillər ondan qidalansın. Başqa sözlə, elm və mədəniyyətdə geridə qalmaq bir millətin gələcəyi üçün çox təhlükəlidir. Ona görə də, bir millətin savaşda məğlub olması deyil, elm və mədəniyyətdə geridə qalması fəlakətdir. Cavid Əmir Teymurun dilindən yazırdı: "Bununla bərabər yapdıqlarımız hiç bir şey deyil. Bu, yalnız mədəniyyətə doğru, bir addım, gələcək üçün bir başlanğıcdır. Bizim başladıqlarımızı gələcək nəsil ikmal etməli. Yalnız beş-on şəhər deyil, bütün məmləkət tərəqqi və gözəlliklər için birər nümunə olmalı. Əvət, biz təməl daşı atıyoruz. İştə bu təməl üzərində möhtəşəm binalar qurmaq və bu şüarı çiçəkləndirmək... ancaq yeni nəslə, ancaq sarsılmaz gəncliyə aiddir" [Cavid, 2005, 3: 265].

Azərbaycan Türk mütəfəkkiri Abdulla Şaiqin dünyagörüşündə isə ali mədəniyyətli insan üçün "hamımız bir Günəşin zərrəsiyik"dir. Əslində bütün insanların bir Günəşin zərrəsi olması İnsanlıq fəlsəfəsinin təzahürüdür. İnsanlar tək bir Günəşin zərrəsi olub, müxtəlif dillərə və dinlərə bölünüb ayrı-ayrı yerlərdə məskən salqıdlarını bilməli, bir-birləri ilə savaşmağı dayandırmalıdırlar. Şaiq yazırdı:

Hamımız bir günəşin zərrəsiyik!
Hamımız bir yuva pərvərdəsiyik!
Ayıramaz bizləri təğyiri-lisan,
Ayıramaz bizləri təbdili-məkan.
Ayıramaz bizləri İncil, Quran,
Ayıramaz bizləri sərhəddi-şəhan,
Ayıramaz bizləri ümmanü-mühit,
Ayıramaz bizləri səhratyi-bəsit,
Ayıramaz bizləri həşmətli-cibal,
Ayıramaz: şərq, cənub, qərb, şimal [Şaiq, 2005:.29].

Bizcə, Şaiq "İdeal və insanlıq" pyesində də ali mədəniyyətə sahib insan, yəni insanlıq məsələsinin mahiyyətini açmağa çalışır. Burada "İnsanlıq" üçün problem oğlu "İdeal"ın "xəstə" və ümidsiz olmasıdır. Üstəlik, "İnsanlığ"ın davamçısı olan "İdeal"ın belə bir vəziyyətdə olması üçün ana rolundakı "İnsanlıq" günahkardır[7, s.305]. Şaiqə görə mübarizənin bir tərəfində Ədalət, Səadət, Mərhəmət, Vicdan, digər tərəfində isə Şeytan, Fəlakət və Zülm durmuşdur. Şeytan üzünü "İdeal"a tutaraq deyir ki, ona hər şey: mal-dövlət, məmləkətlər, şan-şöhrət vermişdi. Ancaq bütün bunların müqabilində "İdeal" könlünü başqasına vermişdir. Zülm və Fəlakət də Şeytanın sözlərini təsdiq edirlər [Şaiq, 2005: 308]. "Bu aləmdə insan insan gəmirir. Yer, göy bütün qandır, ana, qandır, qan!" deyən, İdeal İnsanlığa sarılaraq onlardan uzaqlaşmaq istəyir. İnsanlıqda Ədalət, Səadət, Mərhəmət və Vicdandan yardım istəyir. Vicdan İdeala diqqətlə baxaraq deyir:

Dəhşətlidir bu xəstənin əhvalı,
İnsanlığın ölgün, solğun idealı!
Milyon illik tarix alnında zahir,
Gələcək də dumanlıdır kim bilir?!
Halın isə acınacaq bir haldır [Şaiq, 2005: 311].

Ədalət, Səadət, Mərhəmət və Vicdan birləşərək Şeytan, Fəlakət və Zülm üzərində qalib gəlirlər. İnsanlıq bundan sevinib İdealı bunu görməyə səsləsə də, anca İdeal onu tələsməməyə

çağırır. İdeala görə, bütün zülmün kökündən həll etməyin yeganə yolu hər bir insanın özü özünü islah etməsi, yüksək mədəniyyətə sahib olmasıdır:

Var, ana, bu dərdə yalqız dərman,
İslah etsin özünü hər bir insan.
Uymasın öz içindki iblisə,
Bir yamanlıq eyləməsin heç kəsə.
İnsanlığın mənasını öyrənsin,
Sağlam əqlə, təmiz qəlbə güvənsin.
Sarılsın bu sevimli qüvvətlərə,
Zülmətlərdən uzaqlaşsın bir kərə [Şaiq, 2005: 314].

Şaiq başqa bir əsərində də artıq insanları real həyatda mübarizəyə səsləyirdi. Başqa sözlə, xəyallar aləmindəki "həqiqət aləm"ini obyektiv aləmdə əldə etmək üçün mübarizə aparmağı məsləhət görürdü. O, yazırdı: "Zalimləri yaşadan məzlumlardır, zülmə boyun əymək, insanlığı alçaltmaqdır, zülmə qarşı zülmə ədalətdir". Eyni zamanda, o, artıq bir məsələnin həllini sabaha ümid edərək saxlamağın deyil, həmin anda və zamanın şərtlərinə uyğun həll etməyin tərəfdarı idi. O, yazırdı: "Bugünkü məsələni bu gün həll etmək lazımdır. Zaman nə doğsa, ona görə iş görməlidir" [Şaiq, 2005: 347].

Artıq bu düşüncələr onu göstərir ki, Şaiqin insanlıq fəlsəfəsində bəşəriyyətin zalımla məzluma bölünmüş hissəsi arasında mübarizə gedir və bu mübarizədə həlledici rol məzlumların özü ilə bağlıdır. Başqa sözlə, xeyrin şərə qalib gəlməsi üçün, insan özündə güc tapmalı, daxili problemlərini – içgüdülərini həll edib, daha sonra da şərə qarşı mübarizəyə başlayıb onu məğlub etməlidir.

Bizcə, Azərbaycan Türk mütəfəkkiri Əhməd bəy Ağaoğlunun "Mən kiməm?" etik-fəlsəfi əsəri insan, dünya və təkamül mövzusuna aid ən dəyərli kitablardan biridir. Həmin əsərində Ağaoğlu yazırdı ki, insanın söz aləmi ilə iş aləmi, təsəvvürdəki fəaliyyətlə həqiqi fəaliyyət arasında çox dərin fərqlər olur, onlar nəinki bir-birinə bənzəyir, hətta bir-birini inkar edirlər. Kənardan baxanlar isə belə adamları "dəyişkən", "qeyri-sabit" adlandırırlar. Halbuki burada gunahkar insan deyil, bütün bunlar onun İçilə Çölü arasındakı təzaddan irəli gəlir. Ağaoğlunun fikrincə, əslində buruda problem insanın İçi ilə bağlı deyil, çünki insanın İçi xeyirə xidmət edir. O, yazırdı: "Doğrusunu söyləmək lazım gəlsə, mənim İçim çox yaxşı təbiətli, xoş niyyətli, yaxşılıq sevən, başqaları üçün xeyir istəyən, qəhrəmanlığa aşiq, sədaqətə, doğruluğa məftun bir varlıqdır; elə buna görədir ki, mən danışıq və təsəvvür aləmində qəhrəmanlıqdan, doğruluqdan, sədaqətdən, vətəndaşlara yaxşılıq eləməkdən hərarətlə, həyəcanla söz açır, yazıram və sizi inandırram ki, bunları edərkən çox səmimiyəm [Ağaoğlu, 2007:50].

Onun fikrincə, insanın İçilə Çölü arasındakı bütün təzadların bircə qaynağı var – Eqoizm! O yazır: "Çölümün ən canlı səciyyəsi özünü istəməkdir, öz nəfsini və faydasını hər şeydən üstün tutmaqdır. Əsas bəla budur, digər təzadlar bundan doğur" [Ağaoğlu, 2007:51]. Yoxsa, insanın İçi çox yüksək, nəcib, əsil insani duyğularla doludur; insaniyyət, haqq, Vətən və vətəndaş uğrunda mal və nəfs fədakarlığı onun ən çox sevdiyi şeylərdir. Bir sözlə, insan İçində qüvvətli bir altruizm, yəni başqalarının yaxşılığı uğrunda özünü qurbanvermə eşqi vardır. Ancaq insanın İçi nə qədər altruistdirsə, Çölü də bir o qədər eqoistdir.

İnsanın İçi ilə Çölü arasındakı bu təzadları araşdıran Ağaoğluya görə, eqoizm və altruizm insanda sonradan əmələgəlmə xüsusiyyətlər deyil, bunlar bioloji, yəni lap əzəldən varlıqla bərabər doğulan amillər imiş. Hətta bu xüsusiyyətlər heyvanlarda da var. O, yazırdı: "Xülasə, canlı kainat bu iki əsas üzərində bərqərar olmuşdur. Lakin varlıqlar təkamül etdikcə altruizm xüsusiyyəti eqoizm üzərində qələbə çalır. Hətta heyvan növləri yüksəldikcə, bunun müqabilində fədakarlıq və bərabərlik kimi altruizm əlamətləri də qüvvətlənmişdir. Əksinə, altruizm xüsusiyyəti az olan heyvan növləri isə dəyişilməkdədir" [Ağaoğlu, 2007: 54].

O qeyd edir ki, bu iki amillə bağlı instinkt hərəkət edən heyvanlardan fərqli olaraq, şüurlu insanlar təcrübələrindən, müşahidələrindən nəticə çıxarmaq etibarilə özlərində altruizmi inkişaf etdirməyə çalışırlar. Ancaq bəzi millətlər, xüsusilə Qərb cəmiyyətləri altruizm instinktini inkişaf etdirdikləri halda, Şərq xalqları eqoizmə yuvarlanmışdır. Belə ki, Şərqdə bir şəxs milyonların arasında yaşadığı halda heç kəs ona diqqət yetirmir, təkbaşına buraxılır: "Xəstələri, acları, evsizləri heç kəs düşünmür, vecinə almır. Hələ yoxsul və işsiz yaşlıların qayğısına qalmaq, əlillərin fikrini çəkmək kimsənin ağlına gəlmir. Qərbdə isə belə deyil. Hər kəsin haqqında düşünülür və nəticədə unudulan bir kimsə qalmır. Qərb cəmiyyəti bütün bunları vətəndaşlarının izzəti-nəfslərini incidən və təhqir edən mərhəmət şəklində deyil, onların qarşısında bir borc və vəzifə kimi yerinə yetirir" [Ağaoğlu, 2007: 54]. Ağaoğluna görə, eqoizmlə altruizm arasındakı müvazinətin Qərbdə altruizmin, Şərqdə isə eqoizmin xeyrinə bu qədər pozulmasının səbəbləri 1) Ailə və ailədə qadının vəziyyəti; 2) Məktəb və ədəbiyyatın təsiri; 3) Çox uzun sürən anarxist istibdadın təsiri və sairdir.

NƏTİCƏ

Beləliklə, insan, dünya və təkamül məsələsində birmənalı nəticələrə gəlmək mümkün deyildir. Çünki sosial-tarixi proseslərdə bu məsələyə münasibət hər zaamn fərqli olmuşdur. Bizcə, insan və dünyanın təkamülündə harmoniyanəın gözlənilməsi mütləqdir. Yalnız bu harmoniya çərəçivəsində yüksək mədəniyyətə sahib olan insanlar və cəmiyyətlər formalaşdırmaq olar. Əgər dünya təkamül məsələsində irəli gedib sıçrayışlara üz tutursa o zaman insanlar v toplumlar təbii axarından çıxır. Eyni fikirləri insana da aid etmək olar ki, dünyanı təkamül məsələsində qabaqlamamalıdır. Ancaq son əsrlərdə biz insanın dünya ilə birlikdə təkamülünü müşhahidə etmirik. Artıq insan dünyanın təkamüllə inkişafını pozur və sıçrayışlar edir. Belə olduğu təqdirdə də, yüksək mədəniyyətə sahib insanlar və toplumlar formalaşa bilmir. Ona görə də yeganə çıxış yolu insanın dünya ilə təkamül içində olması vacibdir.

Eyni zamanda, bir çox hallarda "mədəniyyət" anlayışı altında əslində əxlaqi dəyərlərdən uzaqlaşmaq da çox təhlükəlidir. Xüsusilə də, mövcud olan milli və dini adət ənənələrin "müasir bəşəri mədəniyyət" adı altında dəyərsizləşdirilməsi doğru deyildir. Hər bir toplumun özünəməxsus dəyərləri qorunub saxlanmalı, sadəcə burada uzlaşdırma yolları tapılmalıdır.

Ədəbiyyat:

Səhhət, Abbas. (2005). Seçilmiş əsərləri. Bakı, «Lider nəşriyyatı».
Ağayev, M. (2010). Abbas Səhhət (Fəlsəfi və sosial-siyasi görüşləri). Bakı, Elm və təhsil.
Hadi, Məhəmməd. (1957). Seçilmiş əsərləri. Bakı, ADU nəşr.
Məmmədova, Afaq. (2003). XX əsr Azərbaycan romantizminin fəlsəfəsi. Bakı, "İqtisad universiteti" nəşr.
Cavid , H. Əsərləri. (2005). Beş cilddə I cild. Bakı, «Lider nəşriyyat».
Cavid, H. Əsərləri. (2005). Beş cilddə III cild. Bakı, «Lider nəşriyyat».
Şaiq, Abdulla. (2005). Seçilmiş əsərləri. Üç cilddə. II cild. Bakı, AVRASİYA PRESS.
Ağaoğlu, Əhməd. (2007). Seçilmiş əsərləri. Bakı, «Şərq-Qərb».

МНОГОКОНФЕССИОНАЛЬНЫЙ ХАРАКТЕР КУЛЬТУРЫ ТЮРКСКИХ НАРОДОВ

Гезяль ГУСЕЙНОВА
Бакинский Государственный Университет,
докторант кафедры Истории философии и культурологии,
Азербайджан, БАКУ
gozel.huseynova.1995@mail.ru

Аннотация

Тюркская культура отличается своим богатством и разнообразием, и ее изучение невозможно без учета религиозного фактора. Главной особенностью исторического развития тюркских народов является их исповедование различных религий: тенгрианства, ислама, христианства и др. Памятники материальной культуры свидетельствуют о широком распространении среди тюрков мировых религий.

Ключевые слова: религии, тюркские народы, тюркская культура.

MULTI-CONFESSIONAL CHARACTER OF THE CULTURE OF TURKIC PEOPLES

Gezal HUSEYNOVA
Baku State University,
Doctoral student of the Department of History of Philosophy and Cultural Studies,
Azerbaijan, BAKU
gozel.huseynova.1995@mail.ru

SUMMARY

The Turkic culture is distinguished by its richness and diversity, and its study is not possible without taking into account the religious factor. The main feature of the historical development of the Turkic peoples is their practice of various religions: Tengrianism, Islam, Christianity, etc. The monuments of material culture testify to the wide spread of world religions among the Turks.

Key words: religions, Turkic peoples, Turkic culture.

ВВЕДЕНИЕ

В статье рассматриваются исторические особенности процесса исповедания тюрками различных религий. До появления мировых религий древние тюрки верили в единого и вечного Бога – Тенгри. В VIII веке население Семиречья исповедовало различные религии: ислам, христианство, манихейство, буддизм. X век был важным в истории развития тюркских народов: создавались новые тюркские государства, правители которых реализовали политику исламизации тюркских племен. Большая роль в распространении ислама среди тюрков принадлежит также мусульманским проповедникам и ученым. О христианстве X-XIV веков в Центральной Азии можно получить ценные сведения из записок различных средневековых путешественников.

Методы исследования.

В статье применяются описательный, исторический методы исследования.

Цель исследования заключается в определении особенностей исторического развития тюркских народов, придерживающихся того или иного вероисповедования.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Тюркская цивилизация является одной из древних цивилизаций мира. В настоящее время понятие «цивилизация» используется во многих смыслах. Наряду со многими определениями термин характеризуется в качестве особого типа общества, возникающего на определенной ступени исторического развития. В философии принято рассматривать цивилизацию в качестве культурных достижений того или иного общества. При таком определении рассматривается взаимосвязь между цивилизацией и культурой, согласно чему под цивилизацией подразумевается социальный организм, предполагающий особый тип культуры. Тюрки внесли весомый вклад в мировую историю, сформировав неповторимый тип самобытной культуры. Характерными предметами их материальной культуры являются войлочные юрты, шерстяные ковры, каменные изваяния и т.д. Духовные же составляющие тюркской культуры отображены в памятниках древнетюркской письменности, традициях, ценностях, религиозно-мифологическом мировоззрении и т.д.

Ознакомление с религиозными обрядами и обычаями древних тюрков обеспечивает понимание их картины мира. Под религией принято подразумевать одну из форм общественного сознания – совокупность духовных представлений, основывающихся на вере в сверхъестественные силы и существа(богов и духов), являющихся предметом поклонения. [Ожегов и др., 2002: 675]. Главной особенностью исторического развития тюркских народов является исповедание ими различных религий: тенгрианство, ислам, христианство и т.д.

Первоначально древние тюрки исповедовали тенгрианство, в основу чего лег культ Неба-Тенгри. В связи с тенгрианством в тюркских языках используются два основных понятия «Тенгир дин» (в качестве религии) и «Тенгиршилик» (в качестве мировоззрения, мироотношения). Употребление термина несколько меняется в зависимости от народа: «Тенгир»(тувинцы), «Тенри» (алтайцы), «Тангри» (узбеки), «Тангара» (якуты), «Тәңір» (казахи) и т.д. [Аюпов, 2012: 18-19]. В древнетюркском словаре слово «Taŋrı» переводится как «небо», «бог», «божество», «божественный», «повелитель», «господин» [Наделяев, 1969: 544]. В научный же оборот термин «тенгрианство», автором которого был Ч.Валиханов, был введен французским историком Жан-Полем Ру. Представления о Тенгри зародились еще в V—IV тысячелетиях до н. э. Тенгрианство связывает человека с окружающим его миром и природой, требующее проявления уважения и благодарности к ней. Его характерными особенностями считаются обожествление природы, почитание духов предков, вера в кут(жизненную силу), отсутствие наличия определенных религиозных доктрин. В нем наряду с верой в Единого Бога Тенгри, сохранялась вера в силу природы и других Богов. Все божества в мире были распределены в небесной и земной зонах, а также зоне подземного мира. Все на земле подвластно богу неба Тенгри – распорядителю судьбой всех людей, обладающему свободой и справедливостью. В тюркском тенгрианстве наряду с культом высшего божества Неба-Тенгри, имелся культ Земли-Йер. Тюрки признавали их власть над собой: если Земля наделяла человека материальным обличием, то Тенгри наделяла его кутом [Безертинов, 2006: 2-27].

Для тенгрианства как мировоззрения древних тюрок характерно особое представление о душе человека, согласно чему душа человека не умирает, а продолжает свое существование в мире умерших. Тенгри, по воле которого человек появлялся на свет и умирал, посылал людям с момента рождения тын (дыхание), кут (жизненную силу) и сюр (облик), которые покидали человека во время его смерти. Смерть рассматривалась как возможность перехода в иной мир. Обряд захоронения сопровождался жертвоприношениями, сожжением умершего(в дальнейшем захоронением без сожжения) на костре и погребением пепла, строительством надмогильных сооружений и т.д. Наказание за совершение грехов наступало при жизни или в течении шестидесяти лет. Со смертью дух человека

наделялся свободой и превращался в свободное божество (унган). Умершего человека хоронили вместе с его убитой лошадью, а также с принадлежавшими ему вещами. Животные приносились в жертву не только божествам, тем самым, восстановив спокойствие, нарушенное злыми духами, но и духу умершего, придавая жертву огню и обращаясь к умершему таким образом: «Ты умер, не плачь, не ты первый: ешь мясо, пей араки, пей чай» [Безертинов, 2006: 82-97].

Для древних тюрок-тенгрианцев было характерно почитание культа предков – героев, прославившихся за подвиги во имя народа, а также создание в их честь каменных стел. На месте нахождения памятников проводились памятные жертвоприношения. Древние тюрки также почитали священных животных. Тенгри использовался тюрками в значении духа и для придачи чему-либо божественного происхождения ими употреблялось название «кок»: конь (кок ат), олень (кок болан), волк (кок бору) и т.д. Главным тотемным животным, занимающим особое место в тюркской мифологии, и предком для всех тюрков был «небесный волк», отличающийся смелостью и преданностью. Волк считался для них духом-покровителем, ниспосланным Тенгри [Безертинов, 2006: 89-92].

Тюрки обладали определенными мифологическими представлениями о сотворении мира, происхождении рода: миф о создании утками (первая утка – Тенгри, вторая утка - Эрлик хан) Неба, Земли, людей и т.д.; миф о продолжении рода мальчика из тюркского племени Ашина, которого вырастила волчица и т.д. Они считали себя сынами неба и верили в наделение Тенгри каганов (ханов) властью и мудростью, а воинов силой и бесстрашием, о чем свидетельствуют древнетюркские рунические памятники. В надписи в честь Кюльтегина, выступающей в качестве главного источника о тюркском тенгрианстве, записано следующее: «Когда было сотворено (или возникло) вверху голубое небо (и) внизу темная (или:бурая) земля, между (ними) обоими были сотворены (или: возникли) сыны человеческие (т.е. люди). Над сынами человеческими воссели мои предки Бумын-каган и Истемикаган. Сев (на царство), они поддерживали и устраивали племенной союз и установление тюркского народа»; «Небо-подобный, неборожденный («на небе» или «на небе возникший») тюркский каган, я нынче сел (на царство)»; «Небо, дарующее (ханам) государства, посадило меня самого, надо думать, каганом, чтобы не пропало имя и слава тюркского народа»; «Так как Небо даровало (им) силу, то войско моего отца-кагана было подобно волку, а враги его были подобны овцам». Иными божествами, также дарующими тюркам успех и победу в ходе сражения были женское божество Умай и божество Йер-су. В орхоно-енисейской надписи в честь Тоньюкука было обнаружено следующее: «Тенгри, (богиня) Умай, священная Йер-Су (земля-вода) – вот они, надо думать, даровали (нам) победу» [Малов, 1951: 33-68]. Божество Умай поддерживало жизненную энергию и физическую силу, олицетворяло женское начало, несущее ответственность за жизнь детей до шести лет. [Безертинов, 2006: 47-50].

Исследования многих ученых, занимающихся изучением истории тюркских народов, сводятся к тому, что представления древних тюрок о мире разделяют макрокосм на несколько миров: верхний, средний, нижний. Божеством верхнего мира является Тенгри – Небо, которое почитали еще племена хунну. Средний мир является местом нахождения божества Йер-Су, почитание которого нашло проявление в поклонении священным горам. Данный ритуал занимал особое место в религиозной жизни тюркоязычных народов Южной Сибири [Потапов, 1972: 265-266]. Хозяином нижнего – подземного мира является Эрклиг. Его имя упоминается в енисейской рунической надписи, обнаруженной вблизи Алтын-Келя и датируемой первой половиной VIII века: «Нас было четверо высокородных, Эрклиг нас разлучил, увы!» Из текста становится очевидным, что Эрклиг определял срок жизни и судьбу каждого человека. [Кляшторный, 1976: 261]. И.В.Стеблева представила древнетюрк-

скую мифологию в виде системы и разделила ее на несколько уровней, где каждое божество занимает определенное место. В этой религиозно-мифологической системе высшим божеством является Тенгри,затем следуют Умай и Йер-су,а четвертый уровень занимает культ предков [Стеблева,1972: 213-217].

О сохранении культа неба, соблюдении обряда жертвоприношения, характерных для религиозно-мифологических представлений древних тюрков, свидетельствуют китайские источники. В Вэйшу даются ценные сведения об их верованиях в период образования Первого Тюркского каганата: «Хан всегда живет у гор Дугинь. Вход в его ставку с востока, из благоговения к стране солнечного восхождения. Ежегодно он со своими вельможами приносит жертву в пещере предков; а в средней декаде пятой луны собирает прочих, и при реке приносит жертву духу неба». Согласно этой китайской летописи древние тюрки поклонялись духам, верили в волхвов [Бичурин, 1950: 230-231].

На протяжении исторического развития религиозные представления тюрков подвергались изменениям, кроме веры в Тенгри, некоторые тюркские народы и племена со временем становились приверженцами и других религий(ислам, христианство, буддизм и т.д.).

В идейных основах тенгрианства и ислама наблюдались как схожие (вера в Единого Бога), так и отличительные моменты(расхождения в ритуалах жертвоприношения животных), что оказывало особое влияние на процесс исповедания тюрками новой религии.

Решающим событием в истории исламизации тюркских народов Центральной Азии была Таласская битва, произошедшая в 751 году между китайцами(династия Тан) с одной стороны и арабами (династия Аббасидов) и тюрками-карлуками с другой, завершенная победой последних. Победа Аббасидов с карлуками заложило основу распространению мусульманской культуры в Центральной Азии и Мавераннахре [Рахманалиев, 2013:157-158].

Среди тюркских племен Семиречья, Восточного Туркестана ислам начал распространяться начиная с 900 года, в чем значительную роль сыграли мусульманские ученые. Одним из таких ученых был Абунаср Самани, которому было назначено распространить ислам среди карлуков в Кашгаре, что в свою очередь подчеркивает роль Саманидов в исламизации тюркских племен. В 942 году создается первое тюрко-мусульманское государство Караханидов, правитель которого Абд ал-Карим Сатук Бугра Хан исповедует ислам и объявляет его в качестве официальной религии,что приводит к его широкому распространению среди местного населения: в 960 году численность тюрок, принявших ислам составляла «200 тысяч шатров» [Джамоли, 2018: 95-96]. Деятельность Сатук Бугра Хана унаследовал и вставший на трон его сын - Муса Арслан-хан, награжденный в дальнейшем титулом «Шихаб ад-дауля ва захир ад-да’ва» («Свет державы и опора призыва к вере»).В годы его правления произошла массовая исламизация населения Семиречья. При Караханидах оказывалась поддержка строительству мечетей, обращение в ислам происходило за счет многих проповедников из Средней Азии и Ирана (Сайд ал-Усбаникати, Келимати) [Дашковский, 2012:42-44].

В 962 году на территории нынешнего Афганистана тюрками были заложены основы нового мусульманского государства Газневидов, правители которого способствовали исламизации населения.Султан Махмуд Газневи, в годы правления которого территория государства сильно расширилась, вел борьбу с неверующими, служил распространению ислама на завоеванных территориях и не раз был награжден за победу над еретиками Ирана священными титулами (Низам аддин-«Порядок веры», Насир ал-хакк - «Защитник истины»). [Рахманалиев, 2013: 181-188].

Начиная с X века в числе тюрок, принявших ислам, были и племена огузской ветви. Интересные сведения об отношении огузов к исламу как к новой для них религии можно получить из записок арабского путешественника X века Ибн Фадлана, посетившего по пути в Волжскую Булгарию племена тюрок и заставшего их заинтересованными в исламе и в

какой-то мере ознакомившимися с ним. Ибн Фадлану удалось близко ознакомиться с образом жизни огузов, стать свидетелем их отношения к исламу: «Один из них сказал: «Дай мне услышать чтение». Итак, ему понравился Коран, и он начал говорить переводчику: «Скажи ему: не умолкай». Однажды этот человек сказал мне языком переводчика: «Скажи этому арабу: разве господь наш могучий и великий женщина?» Я же ужаснулся этому, произнес прославление аллаху и прошение о помиловании. И вот он также произнес прославление и прошение о помиловании так же, как это сделал я» [Материалы по истории туркмен и Туркмении, 1939, 1: 159].

В 1038 году огузами-выходцами из Средней Азии, принявшими ислам, создается новое тюркское государство Сельджуков. В период их правления наряду с мечетями появляются новые исламские учебные заведения – «религиозные колледжи». Под их руководством широко функционировали медресе, а также учебные заведения «Низамийа», название которых связано с именем инициатора их строительства - сельджукского визиря Низам ульмулька [Кныш, 2015: 59]. В XI-XII веках тюрки-мусульмане будучи газиями (защитниками веры) вели борьбу против византийцев в Малой Азии. Их традицию продолжили и Османы, во время правления которых население принимало ислам [Кныш, 2015: 78-79].

В XIII веке значительной частью Евразии овладевает новое государство – Золотая Орда. Золотоордынский хан Берке-хан воспитывался в духе ислама, встречался с мусульманскими учеными, строго соблюдал предписания шариата и требовал соблюдения их остальными. Под его руководством строились мечети, проводились дискуссии по поводу вопросов шариата, велись переговоры с мусульманскими странами [Салмин, 2017: 63-64]. Успеху в массовой исламизации удалось достичь также видному золотоордынскому правителю Узбек хану, во время правления которого эта религия была признана государственной религией. Узбек хан вступив на трон начал проводить строгую политику исламизации, предпринимая соответствующие меры по уменьшению количества неверующих, вытеснению из общественной жизни тюрков-монголов буддизма, шаманизма. Четкая позиция правителя находила проявление как во внутренней, так и во внешней политике. В годы правления Узбек-хана строились мечети, медресе, мавзолеи и т.д, налаживались тесные отношения с Мамлюкским султанатом, правившим Египтом [Рахманалиев, 2013: 354-358]. Он прилагал особые усилия по массовому переходу населения в ислам. В одном из сообщений к султанату говорилось, что в государстве его (Узбека) оставалась еще шайка людей, не исповедовавших ислама, но он, воцарившись, предоставил им выбрать или вступление в мусульманскую религию, или войну. Они отказались (от принятия ислама) и вступили в бой. Он напал на них, обратил их в бегство и уничтожил их посредством избиения и пленения” [Тизенгаузен, 1884: 163].

В доисламскую эпоху на территории Центральной Азии наряду с тенгрианством, население исповедовало множество религий (христианство, манихейство, буддизм и т.д.). Согласно Аль-Бируни христиане появляются в Мерве спустя 200 лет после смерти Христа. На территории этого города функционировал христианский некрополь (III-VI века), было создано епископство, переименованное в дальнейшем в митрополию, были построены христианские сооружения(церковь Хароба Кошук, «Овальный дом»в Гяур-кале и т.д.). В городах Семиречья и Южного Казахстана христианство распространяется в VII-VIII веках. Патриарх Тимофей I, в годы правления которого усиливалась миссионерская деятельность в Средней Азии, обратил в христианство тюркского, видимо, карлукского кагана [Жукова, 1994: 10-31].

После распада Восточно-тюркского каганата на его территории уйгурами создается сильная кочевая держава. Проникновение манихейства в Уйгурский каганат произошло благодаря войне с мятежниками, с которыми вместе с уйгурами вела борьбу Китайская

династия Тан. После встречи с миссионерами-манихеями в китайском городе Лояне правитель каганата Бегю-каган (759-779) принял религию и возвысил ее до ранга государственной религии. Доминирующее положение в обществе манихейству удалось сохранить до распада каганата, после чего в Центральной Азии широкое распространение приобретает христианство и буддизм [Дашковский, 2012: 16-19]. Подтверждением этого являются записки итальянского путешественника Плано Карпини (1182-1252), согласно которому уйгуры считались христианами несторианского толка [Шастина, 1957: 39].

О пребывании христианской культуры в период средневековья на территории Казахстана, Кыргызстана свидетельствуют памятники христианства, в числе которых можно выделить как религиозные сооружения: церковь на городище Ак-бешим (VII-VIII века), церкви в Таразе и Мирке (VIII-IX века), так и христианские каменные надмогильники – кайраки с выбитами на них крестами и надписями, относящиеся к XIII-XIV векам: кладбища в районах Пишпека и Токмака, кайрак в Алмалыке и т.д. [Жукова, 1994: 84-95]. О христианах, проживающих на территории Аксу и Кочо, писал арабский путешественник X века Абу Дулаф. В XI-XII веках христианство принимают такие тюрко-монгольские племена как кераиты, найманы, онгуты, гузы и чигили [Дашковский, 2012: 34-41].

Широкое распространение буддизма среди тюрков связано с деятельностью правителей Первого Тюркского каганата: Мухан-кагана (553–572), Таспар-кагана (572–581), подтверждением чего служит Бугутская надпись,где дается информация об учреждении в каганате буддийской сангхи («учреди великую новую сангху») [Кляшторный, 1971: 131-132]. На территории Центральной Азии вследствие археологических экспедиций было обнаружено множество памятников материальной культуры, относящихся к буддизму: храм в Куве(Ферганская долина), храм в Ак-бешиме (Чуйская долина), храм городища Красная Речка, монастырь Аджинатепе в Тохаристане, рукопись в Зангтепе, датируемые VII-VIII веками и т.д. [Дашковский,2012: 9].

Среди тюрков, принявших иудаизм, были хазары, потомками которых являются караимы. Им удалось отделиться от Западного Тюркского каганата и в 650 году создать собственное государство. Первоначально хазары исповедовали язычество. На территории Хазарского каганата проживали еврейские общины, что создало условия для широкого распространения здесь иудаизма в VIII веке [Дашковский, 2012: 150].

Тюркские народы сохраняют приверженность традиционным верованиям и в настоящее время. В то время как большинство тюркских народов исповедуют ислам (турки, азербайджанцы, киргизы, казахи, узбеки), остальные являются сторонниками христианства (гагаузы, чуваши), буддизма (тувинцы), иудаизма (караимы) и т.д.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Тюркская культура отличается богатством, многообразием и ее изучение не возможно без учета религиозного фактора. Хотя традиционной религией всех тюрков было тенгрианство, в дальнейшем существенные отличия в сфере вероисповедания у них все же имеются. Многообразие в силу наличия различий в области формирования религиозных представлений не исключает факт принадлежности тюркских народов к единой этноязыковой общности. Факторы единой языковой основы, схожести традиций, обычаев, ценностей являются связывающим звеном многовекового тюркского этноса, обеспечивающего ему единство и целостность.

Литература:

Аюпов, Н. Г. (2012). (Казах.)рус.. Тенгрианство как открытое мировоззрение: Монография. — Алматы: КазНПУ имени Абая; Изд-во «КИЕ», 256 с.

Безертинов, Р.Н. (2006). Древнетюркское мировоззрение “ Тэнгрианство” Учебное пособие.- Казань: РИЦ “Школа”, 164с.

Бичурин, Н.Я. (1950). Собрание сведений о народах, обитавших в Средней Азии в древние времена / Н.Я. Бичурин. - М.; Л.: Изд-во АН СССР, Ч. 1. 381 с.

Джамоли, С.К. (2018). Особенности исламизации караханидов (IX - XI века) [Текст] / С. К. Джамоли // Известия высших учебных заведений. Северо-Кавказский регион. Общественные науки. № 1. С. 94-98.

Жукова, Л.И. (1994). Из истории древних культов Средней Азии. Христианство. Ташкент: Малое предприятие "Комрон". 120 с.

Рахманалиев, Рустам. (2013). Империя тюрков. История великой цивилизации. /Науч. ред. Н.Н. Цовма. – М.: РИПОЛ классик, 704 с.

Кляшторный С.Г. и Лившиц В.А. (1971). Согдийская надпись из Бугута. — В сб.: «Страны и народы Востока», т. X. М., стр. 121-146; с.131-132.

Кляшторный, С.Г. (1976). Стелы Золотого озера (к датировке енисейских рунических памятников) / С.Г. Кляшторный // Turcologica. К семидесятилетию академика А.Н. Кононова. - Л.: Наука, С. 258-267.

Кныш А. Д. и Маточкина А. И. (2015). Ислам: история, культура и практика. Вводный курс : учебное пособие / А. Д. Кныш, А. И. Маточкина ; С.-Петерб. гос. ун-т. – Санкт-Петербург : Президентская библиотека. 159 с.

Малов С.Е. (1951). Памятники древнетюркской письменности. Тексты и исследования. // М.-Л.: 451 с. Материалы по истории туркмен и Туркмении. Том I. VII—XV вв. Арабские и персидские источники / Под редакцией С. Л. Волина, А. А. Ромаскевича, А. Ю. Якубовского.М.; Л.,1939, Т.1, 613с.

Наделяев В.М., Насилов Д. М., Тенишев Э. Р и Щербак А. М. (1969). Древнетюркский словарь. — Ленинград: Наука, 677с.

Потапов, Л.П. (1973). Умай – божество древних тюрков в свете этнографических данных / Л.П. Потапов // Тюркологический сборник 1972. М.: Наука, 1973. - С. 265-286.

Путешествия в восточные страны Плано Карпини и Рубрука. Редакция, вступительная статья и примечания *Н.П. Шастиной*. (1957). // М.: Гос. изд-во геогр. лит-ры. 270с.

Религия в истории народов Южной Сибири и Центральной Азии: Хрестоматия. Часть II. Эпоха Средневековья. (2012). / сост. *П.К. Дашковский*. – Барнаул : Изд-во Алт. ун-та, 2012. – 307 с.с.42-44

Салмин А.К. (2017). Исламизация тюрков Поволжья // Исламоведение. Т. 8. № 4. С. 61–71, с.63-64

Стеблева, И.В. (1972). К реконструкции древнетюркской религиозно-мифологической системы / И.В. Стеблева // Тюркологический сборник - 1971. М.: Наука. С. 213- 226.

Тизенгаузен В.Г. (1884). Сборник материалов, относящихся к истории Золотой Орды. Извлечения из сочинений арабских. Т.I. СПб. — 564 с.

Ожегов, С.И. и Шведова Н.Ю. (2002). Толковый словарь русского языка. Около 80 000 слов и фразеологических выражений, 4-е издание-дополненное; Издательство: Азбуковник, Москва. 939 с.

MULTİKULTURALİZM VƏ MƏDƏNİYYƏTLƏRARASI DİALOQ

Lalə RƏHİMLİ
Azərbaycan İlahiyyat İnstitutu,
Dinin tarixi və fəlsəfəsi ixtisasının doktorantı,
Azərbaycan, BAKI
lala.rahimli@inbox.ru

XÜLASƏ

Bilindiyi kimi dinin birliyi prinsipi dialoq mədəniyyətini zəruri etmişdir.Dialoq müəyyən həqiqətə çatmaq üçün elm və bilik sahələrindən birinə aid hər hansı bir mövzunun işlənməsinin üslubi vasitəsidir. O tərəflərdən birinin sual verməsi, digərinin isə onun cavablandırması əməliyyatıdır. Bununla da qarşı tərəfin iddialarına münasibət bildirməyi zəruri edən qarşılıqlı cavab axtarışının baş verməsidir.

Müsəlmanlar dialoqdan bir neçə mühüm müstəvidə yararlanmışlar.Bu müstəvilərdən ən əhəmiyyətlisi islam maarifləndirilməsi - dəvət müstəvisidir. Dialoq islama dəvət işində rasional vasitədir. Qeyri-müsəlmanlara islam və onun etiqad prinsipləri haqqında qənaətbəxş məlumat vermək və "Dində heç bir məcburiyyət yoxdur" düsturunu tətbiq etmək baxımından dialoq zərurəti ortaya çıxmışdır.

Müasir dövrümüzdə bir çox dövlətlərin din siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri məhz tolerantlıq və multikulturalizmlə bağlıdır. Hər bir dövlətin əsas hədəflərindən biri odur ki, məxsus olduqları dinləri yerli və beynəlxalq səviyyədə təşviq və təbliğ edə bilsinlər. Dövlətlərin tolerantlıq və multikulturalizm prinsiplərinə yanaşmasını həm dini konfessiyalara, müxtəlif dinlərin nümayəndələrinə, tarixi-dini abidələrin bərpasına, həm bu istiqamətdə təşkil etdiyi beynəlxalq konfranslara münasibətdə, həm də milli qanunvericiliyin mahiyyətində açıq-aydın görmək mümkündür.

İslamın dialoqa münasibəti digər dinlərlə müqayisədə daha müsbətdir.Bu münasibət dərhal qəbuletmə, avtomatiklik və qəlizləşdirməmə kimi keyfiyyətlərdə öz əksini tapıb.Bəşəriyyətə sevgi bəsləmək, ədalət, sevgi və xeyirxahlıq əsasında insanların qarşılıqlı təmasına çalışmaq sözügedən münasibətin başlıca prinsipidir.

Açar sözlər: dinlərarası dialoq, multikulturalizm, dialoq mədəniyyəti, xarici dialoq, Vatikan bəyannaməsi.

MULTICULTURALISM AND INTERCULTURAL DIALOGUE

Lala RAHIMLI
Azerbaijan Institute of Theology,
Doctoral student of History and Philosophy of Religion,
Azərbaijan, BAKU
lala.rahimli@inbox.ru

SUMMARY

As is known, the principle of unity of religion has necessitated a culture of dialogue.Dialogue is a stylistic means of processing any topic belonging to one of the branches of Science and knowledge in order to achieve a certain truth.

Muslims have benefited from the dialogue in several important areas.The most important of these spheres is Islamic Enlightenment-the plane of invitation. One of the main goals of each state is that they can promote and promote the religions they belong to locally and internationally. Islam's attitude to dialogue is more positive compared to other religions.This attitude is reflected in such

qualities as immediate acceptance, automaticity and non-complicity. Nurturing love for humanity, striving for human interaction on the basis of justice, love and kindness is the main principle of this relationship.

Key words: interreligious dialogue, multiculturalism, culture of dialogue, foreign dialogue, Vatican declaration.

GİRİŞ

Təqdim edilmiş məqalənin əsas məqsədi Qərbin əsas mövzusuna çevrilən dini ekstremizm, islam və terror, islam və demokratiyanı araşdırıb təhlil etmək, digər tərəfdən Avropa ölkələrində müsəlman miqrantlara qarşı artan aqresiya və dünya üçün "təhlükə mənbəyi" kimi təqdim olunan müsəlman ölkələrinə yanlış münasibəti ön plana çəkmək, tolerantlıq, multukulturalizm, dinlərarası, mədəniyyətlərarası münasibəti dəyərləndirməkdir.

Bugün qlobal miqyasda islami həyat tərzi təhlükə kimi göstərilməyə çalışılır. Qərbin daxilində mühüm faktora çevrilən islamafobiya meylləri müsəlman ölkələrinə qarşı yönəlmiş bir alət rolunu oynayır. Lakin araşdırmada bu münasibətin, islamafobiya meyllərinin arxasında dini düşmənçilikdən çox siyasi səbəblər vardır.

Məqalədə dinlərarası dialoqun həm Şərq, həm də Qərb prizmasından baxılaraq nə dərəcədə önəmli faktor olduğu ortaya qoyulmuşdur.

Məqalədə dialoq mədəniyyətinin qurulması üçün təlim-tədris və tərbiyə proqramlarında zəruri dəyişikliklərin aparılmasının vacibliyindən, belə olacağı təqdirdə dialoqa, tolerantlığa, birgə-yaşayışa imkan yaranmasından, başqa din və mədəniyyətlərə hörmət bəslənilməsindən, müsəlman dünyası barədə sağlam maarifləndirmə işi aparılmasından bəhs olunub. Mədəni sahədəə dialoq mədəniyyəti və ümumiyyətlə, mədəniyyətlər haqda maarifləndirmə işinin aparılması, mədəni mübadilənin genişləndirilməsi, sivil xitab tərzinin təkmilləşdirilməsi olduqca zəruridir. Sivil xitab tərzinin təkmilləşdirilməsi mədəni plüralizmə xidmət edir, hüquq və vəzifələrini hər bir fərdə başa salır, qeyri-müsəlmanların hüquqları haqda maarifləndirmə işinin aparılmasına rəvac verir. Bu səbəbdən sivil xitabın da əhəmiyyəti xüsusilə qeyd olunmuşdur.

Sosial müstəvidə sosial münasibətlərin yaradılmasının həm müsəlmanların, həm də qeyri-müsəlmanların hüquqlarına hörmət edilməsinə gətirib çıxarmasından bəhs edilmişdir. Xüsusi məziyyətləri, identikliyi qoruyub saxlayaraq, hamının hüquqlarını nəzərə alaraq müsbət sosial açılmanın təmin edilməsinin vacibliyi vurğulanmışdır.

Dünyamızda baş verən uşaq cinayətlərindən, qadın azadlığının tanınmasından, sosial-siyasi gerilik, yersiz mübahisələr, dini ayrıseçkilik, çoxmillətlilik, tarixi təzyiqlər və istismarlardan qorunmaq üçün bir sıra dövlətlərin təşəbbüsü ilə həyata keçirilən tədbirlərdən də bəhs edilmişdir. Eyni zamanda qeyd edilməlidir ki, bu tədbirlərdə sivilizasiyalı münaqişələrin, qarşıdurmaların neqativ nəticələrinin necə aradan qaldırılması məsələsinə də toxunulmuşdur.

Metodlar

Dialoq mədəniyyətinin qurulması üçün təlim-tədris və tərbiyə proqramlarında zəruri dəyişikliklərin aparılması dialoqa, tolerantlığa, birgəyaşayışa imkan yaradacaq, başqa din və mədəniyyətlərə hörmət bəslənilməsini öyrədəcək, müsəlman dünyası barədə sağlam maarifləndirmə işi aparacaq. Mədəni sahədə dialoq mədəniyyəti və ümumiyyətlə, mədəniyyətlər haqqında maarifləndirmə işinin aparılması, mədəni mübadilənin genişləndirilməsi, sivil xitab tərzinin təkmilləşdirilməsi olduqca zəruridir.

I. Qərb-İslam dünyası münasibətlərinə tarixi baxış

Qərb ilə müsəlman Şərqi arasında münasibətlər tarixən öz ziddiyəti ilə seçilmişdir. İslam dinin yaranandan bəri onun davamçıları Qərbdə kafir olaraq qəbul edilirdi. Uzun əsrlər boyu avropalı xristianlar da müsəlman ölkələrində eyni cür qarşılanmışdır. Həm islam dünyasının intibah

dövründə, həm də Qərbin inkişafının yüksək mərhələsində işğal, zorla dini qəbul etdirmə, müstəmləkə siyasəti Qərblə müsəlman Şərqi arasında münasibətlər üçün xarakterik olmuşdur. Hər iki halda fərqli dinlərin daşıyıcıları br-biriləri üçün yad, bəzən də düşmən kimi qəbul edilmişdir.

Bununla belə, Qərblə islam dünyası münasibətlərində fərqli yanaşmaya da diqqət çəkmək istərdik. Birincisi, islam ölkələri coğrafiyasında tarixən mövcud olan xristian icmalarına tolerant münasibət olmuşdur. Bunun nəticəsidir ki, xristianlığın beşiyi olan Yaxın Şərqdə xristian icmaları indi də öz mövcudiyyətlərini saxlayırlar. Azərbaycan da daxil olmaqla digər müsəlman ölkələrində də min illərdir xristian dini daşıyıcıları yaşamaqdadırlar.

Eyni tolerant yanaşmaya Qərbdə rast gəlmirik. Məlum olduğu kimi, ərəb və türk passionarlığı dövründə Kordova Xilafəti və Osmanlı imperiyası zamanında Avropanın müəyyən hissəsi islam mədəniyyətinin əhatə dairəsinə daxil olmuşdur. VIII əsrdə Priney yarımadasına ərəblərin daxil olması ilə XV əsrədək burda islam dini hakim olmşdur.Əndəlüs torpaqlarında bra gələn müsəlmanlar, islamı sonradan qəbul edən yerli əhali və xristianlar yanaşı yaşamışdır. Lakin 1492-ci ildə sonuncu müsəlman əyaləti olan Qrenadanın süqutu ilə İspaniyada qeyri-xristianların məhvinə yönəlmiş rekonkista siyasəti Qərb sivilizasiyasının tolerant olmadığını bir daha göstərdi. 1610-cu ilədək İspaniyada müsəlmanların yaşayışına son qoyuldu. 1492-1610-cu illər arasında müsəlmanların kütləvi qırğını və mühacirəti nəticəsində İspaniyanın əhalisi üç milyon nəfərə qədər azaldı. Müsəlmanlarla bərabər yəhudilərin də İspaniyadan qovulması Qərbin tarixən digər dinlərə qarşı dözümsüzlüyünü bir daha təsdiq etdi.

İspaniyadan başqa Portuqaliya, Cənubi İtaliya,Malta da ərəb işğalı dövründə islamlaşmaya məruz qalmışdır.Müsəlmanlar bütün bu coğrafiyadan tam sıxışdırıldılar.İslamı sonradan qəbul edən əhalini inkvizisiya tonqalı aqibəti gözləyirdi, ərəblər isə ümumiyyətlə bu coğrafiyadan silindilər. Hazırda yalnız Maltada bir neçə minlik müsəlman icması qalmaqdadır. Baxmayaraq ki, XIII əsrdən islam bir din olaraq burda qadağan edilmişdir.

İndi isə müqayisə üçün Qərbin müsəlman Şərqinə doğru müdaxiləsinin pik dövrlərindən biri olan səlib yürüşləri zamanı olan münasibətlərə baxaq. Səlibçilər üçün müsəlmanlar din düşmənləri idi və müsəlmanların öldürülməsi şərəfli iş sayılırdı. Doğrudur, həmin dövrün əsas oyunçularından olan xristian tampliyerlərlə müsəlman assasinlər arasında iş birlikləri də tarixə məlumdur. Lakin bu artıq müharibə qanunları idi. Ümumilikdə isə səlib yürüşünün istirakçıları, Vatikan kilsəsi başda olmaqla onların avropadakı havadarları müsəlmanlara qarşı tam dözümsüklük nümayiş etdirirdilər.

Beləliklə, tarixi rakursdan qiymətləndirdikdə Qərbdə islam dini daşıyıcılarına qarşı tolerantlıq heç vaxt müşahidə olunmamışdır. Bu mənada indiki anlamla islamafobiya yeni bir hadisə deyil. Tarixin müxtəlif vaxtlarında Qərbin müsəlman Şərqə münasibətində özünü göstərmşdir. Lakin müasir dövrümüzdə şərait olduqca fərqlənir. Keçən əsrdə Qərb ölkələrinin ucuz işçi qüvvəsi kimi gətirdiyi müsəlman miqrantlar indi əksər ölkələrdə hadisələrə təsir göstərə biləcək qüvvəyə malikdirlər. Artıq kimlərinsə bunu istəyib-istəməməyindən asılı olmayaraq islam Qərbin daxili faktoruna çevrilib və günü-gündən də güclənməkdədir.

Demokratiya, insan haqları və azadlıqları kimi günümüzün aktual çağırışları isə Qərbin artıq bir dəfə təcrübədən çıxardığı rekonkista siyasətinə yenidən imkan vermir.Görünən odur ki, indi rekonkistanı islamafobiya əvəz edib. Avropanın bir sıra islam memarlığına qarşı qadağa, islami həyat tərzinə ikrah dolu münasibət, xüsusilə də təhqirlərlə dolu karikatura qalmaqalı, Qərb cəmiyyətində islama qarşı digər mənfi münasibət əks olunan hadisələr islamafobiya elementləridir. Lakin islam dəyərinə qarşı bu cür münasibət qlobal və universal dəyərlərin müdafiəçisi kimi çıxış etməyə iddia edən Qərb üçün heç nə yaxşı vəd etmir.

II. *Qərblə dialoqdakı axsamaların ləğvi yolları.*

Problemin mahiyyəti

Şübhə yoxdur ki, islamafobiya islamdan və müsəlmanlardan qorxma şüurunu aşılayan Qərbin siyasi oyunudur. Qərblə dialoqdakı axsamaların bir çox digər səbəbi olsa da, dialoqun

yenidən baş tutması müsəlmanlarla əlaqələri t\nzimləmək məqsədilə Qərbin təsis etdiyi nəzəriyyələrə münasibətin necəliyindən asılıdır. Qərb bu nəzəriyyələri yaradıb ki, islamdan qorxma ideyası vüsət kəsb etsin. Bunnlar – sivilizasiyaların toqquşması, islamın qərb mədəniyyəti üçün təhlükəsi və düçmən islam nəzəriyyələridir.Nəzəri müstəvidə bu üç nəzəriyyə həm bir çox müsəlman, həm də qərbli tərəfindən müzakirə edilib, tənqid atəşinə tutulub. Çünki bunlar səhv nəzəriyyələr olub mıntiqə uymur, islamın və mədəniyyətinin mahiyyəti də onlarla səsləşmir.

Bu nəzəriyyələri kağız üzərində tənqid etmək çox asandır.Ancaq onların müsəlmanlara psixoloji təsirindən, mənəvi zərərindən xilas olmaq çox çətin məsələdir. Çünki bu nəzriyyələr, ələlxüsus 11 sentyabr hadisəsindən sonra Qərbin müsəlmanlara qarşı yürütdüyü siyasi kursa çevrilib. Məqsəd aydındır; insanlarda islamdan və müsəlmanlardan qorxu hissi yaratmaq!

Gözlənilir ki, 11 sentyabr hadisələrinin nəticəsi olaraq dialoqdakı axsamaların psixoloji səbəbləri zamanla dəyişiləcəkdir. Ümid edirik ki, bu psixoloji böhranın kəskinliyi azalmağa başlayıb, hər dəfə zaman etibarı ilə bu hadisədən uzaqlaşdıqca onun təsiri də azalır. Ancaq əsas problem hələ də mövcuddur. Bu yuxarıda adı çəkilmiş üç nəzəriyyənin doğurduğu siyasi, dini və mədəni problemlərdir. Bu nəzəriyyələr hələ də yaşayır və onlar islamafobiyanın vüsətində əhəmiyyətli rola malikdirlər.Bu nəzriyyələr hamıya diktə edir ki, müsəlmanlar yadellidirlər, yad məxluqdurlar, yəhudilər və xristianlardan fərqlənirlər, özünü yeganə sayan Qərbə düşməndirlər.Bu barədə İftixar Malik yazır;

"Həm Hantinqton, həm də Fukuyama Sivilizasiyalararası toqquşma və Tarixin sonu nəzəriyyələri ilə Qərbdə təntənəli surətdə qarşılandılar.Çünki onlar Qərbə yeganə əsas (baza) kimi baxmış, qeyri-qərb cəmiyyətlərini, xüsusilə də müsəlmanları "başqalarını təmsil edənlər" kimi nəzərdən keçirmişdilər.Bu nöqteyi-nəzərə görə, müsəlmanlar nəinki xristian və yəhudi Qərbindən fərqlənirlər,həm də ona düşməndirlər.Qərb özünün üstünlüyünü qəbul etməklə bu nöqteyi-nəzəri təsdiqləmiş olur.Qərb və qeyri-qərb arasındakı əlaqə üstünlə-üstün olmayanın (fəzilətli ilə rəzilin) əlaqəsidir" [Malik, 2006:10-11].

Bu nöqteyi-nəzər fonunda İslam mədəniyyəti Qərb dəyərləri ilə rəqabət apara bilməyən, Qərb üçün böyük təhlükə yaradan mədəniyyət kimi təsvir edilir.İslamın belə mənfi formada təsviri, əslində ənənəvi şərqşünaslığın məqsədəuyğun fəaliyyətinin davamıdır.O şərqşünaslığın ki, islamı başqasının gözü ilə təsvir etmişdir.

Sözügedən nəzriyyələrin hələ də Qərbin siyasi siyasi arenalarında qüvvədə olması bir sıra mühüm məsələlərlə əlaqəlidir.Bu məsələlərdən biri Fələstin problemi və bu problemdən irəli gələn Ərəb – İsrail mübarizəsidir. Şeyx Raşid əl-Qənnuşi bu problemi islamafobiyanın əsas mənbəyi hesab edir:

"İslama və müsəlmanlara qarşı ədavətin və şübhələrin bir çox səbəbi olsa da, Fələstindəki Ərəb – İsrail mübarizəsi həmin ədavətin əsas "yanacağı" olaraq qalır.Bu ədavət isə getdikcə kəskinləşir.Çünki islamla Avropanın Fələstin uğrundakı mübarizəsi dinlərin və mədəniyyətlərin mübarizəsidir" [Rəşid əl-Qənnuşi, 2006:45].

Ərəb-İsrail probleminin həlli Qərbdə yəhudiliklə xristianlığın dini –mədəni "birliyi" nəticəsində daha da çətinləşmişdir.Belə birlik yəhudiliyə imkan vermişdir ki, xristianlıqla yanaşı, o da Qərbin mədəni irsinə ortaq olsun. Bununla da yəhudilik protestantlığın əsas "müqəddəs"bünövrəsinə çevrilmiş, sionizm layihəsinin həyata keçirilməsində xristianlığın "razılığını" almışdır; çünki yəhudilərin Fələstinə sahib olub Süleyman mədəni inşa etmələri İsa Məsihinin qayıdışı üçün zəruridir" [Raşid əl – Qənnuşi, 2006: 45-46]

Bu təmayülün yəhudi-sionist və xristian –sionist rəhbərləri islama qarşı düşməncəsinə müvqe nümayiş etdirdilər. Yevangelist-missioner amilin xristian-sionist rəhbərlərə təsiri böyük idi. Nəticədə bu liderlər İslam ölkələrinin və Qərbdəki müsəlman azlıqların əleyhinə zorakı siyasət kursunun qəbulunu özlərinin dini- əxlaqi vəzifəsi hesab etdilər [Malik, 2006:20-21].

Təbii məsələdir ki, məlum "birlik" xristian-yəhudi irsi anlayışı vasitəsi ilə müsəlmanların və islamın daha da təcridinə səbəb olmuşdur.Bu anlayış islamla Qərbin münasibətlərindəki başlıca maneənin aradan qaldırılmasına əngəl yaradır.Qənnuşiyə görə, bu maneə "sinonizm maneəsi"dir. Müəllif qeyd edir ki, sinonizm islama və qərbdəki müsəlman azlıqlara qarşı təhrikçiliyə rəvac verir [Qənnuşi, 2006:49].

İslamafobiyaya rəvac vermək məqsədilə məlum nəzəriyyələrin səbəb olduğu ikinci problem müsəlman azlıqlar və Qərbdə islamın varlığının genişlənməsi fenomeni problemidir.Bu fenomen Qərb üçün potensial təhlükə mənbəyi kimi nəzərdən keçirilir və belə bir iddia irəli sürülür ki, müsəlman azlıqlar Qərb cəmiyyətinə inteqrasiya üçün hazır deyil, bu azlıqlar öz müsəlman identikliyinə muhafizəkarcasına bağlı olduqlarından daima təcrid vəziyyətindədirlər ki, bu da onların qərb həyat tərzindən uzaqlaşmasına səbəb olur. Həmçinin, bu müsəlman azlıqların mütəmadi immiqrasiya və təbii artım sayəsində genişlənməsi Qərbə kabus kimi görünür. Genişlənmə isə öz növbəsində bir tərəfdən, demoqrafik problem yaradır, digər tərəfdən isə kəmiyyət və keyfiyyətdə nüfuzun artması ilə gələcəkdə müsəlmanların siyasi və iqtisadi vəziyyətə təsir göstərə bilmələri təhlükəsindən xəbər verir .

Sovet İttifaqının yıxılıb kommunist təhlükəsinin aradan qalxması yeni nəzəriyyənin təsis edilməsinə ehtiyac yaratdı.Bu "islam-növbəti düşmən nəzriyyəsi idi. Kommunizm təhlükəsinin can verdiyi andan islam Qərb üçün yeni təhlükə mənbəyinə çevrilmişdir.Hantinqton, Bernard Luis, Kepel "düşmən" islam ideyasını inkişaf etdirərək, onu Berlin divarının yıxılması ilə süqut edən kommunizm təhlükəsinin varisi kimi təqdim etdilər.İddia edildi ki, nəinki islam fundamentalizmi, hətta islamın özü belə, Qərb dəyərləri belə səsləşmir, onunla "toqquşur".

Problemin həlli yolları

1. İnformasiya bilik mübarizəsi

İnformasiya nöqteyi-nəzərindən islam və müsəlmanlar əleyhinə təbliöatla məşğul olan, insanlarda bu din barəsində səhv təsəvvürlər yaradan Qərb mediası ilə mübarizə informasiya sahəsində böyük zəhmət tələb edir. Tələb edir ki, islam haqqında yanlış təsəvvürlərə düzəliş verilsin, informasiya vasitələri ilə islam yenidən qərbə təqdim edilsin.Ancaq etiraf etmək lazımdır ki, bu istiqamətdə böyük boşluq vardır.Çünki hələ də müsəlmanların vahid informasiya strategiyası müəyyənləşdirilməyib, Qərbin informasiya müharibəsinə müqavimə göstərən, Qərb tamaşaçısını və dinləyicisini obyektiv məlumatla təmin edən özünəməxsus mexanizm işlənib hazırlanmayıb. Halbuki belə strategiya və mexanizm başlıca Qərb dillərində təsis edilməli, Qərb insanına islam və müsəlman cəmiyyətlər haqda məlumat verən mənbələrin tarazlığını yaratmalıdır.o Qərb insanına ki, yalnız Qərbin informasiya vasitələri ilə əhatə olunub və bu səbəbdən islam haqda səhv təsəvvürlərə malikdir.

Koqnitiv cəhətdən islam və müsəlmanlar barədə məlumatsızlıq islamafobiyanı gücləndirir. Qərblilərin böyük əksəriyyəti də islam dünyası haqqında heç nə bilmir.Məsələn, Ərəb - İngilis qarşılıqlı anlaşmasının İnkişafı Şurasının mətbuat katibinin hesabatına görə, britaniyalıların 78 %-i islam haqda heç bir məlumata sahib deyildir.

İslamafobiyanın yayılmasında bu cəhətin rolundan danışan almaniyalı şərqşünas Anna Mari Şimel yazır :

"Cahillik (məlumatsızlıq) nifrət və qəzəbə səbəb olur. Cəhalətin qoorxuya səbəb olması bir həqiqətdir . Bu qaranlığı isə aydınlatmaq lazımdır" [Şimel, 2000: 22].

İslam haqda Qərbin məlumatsızlığının baiskarı müsəlmanlar və müsəlman KİV-i və mediasıdır. Avropa dillərində müsəlman ictimaiyyəti və islam haqqında maarifləndirmə işinin aparılması olduqca zəifdir. Buna görə də, islam dünyası son illər ərzində bu axsamanı aradan qaldırmaq üçün media işini gücləndirmişdir.

2. İslam mədəniyyəti və ictimaiyyəti haqda doğru-dürüst məlumatlandırma mexanizmi

Müxtəlif Avqopa dillərində islam dini, müsəlman mədəniyyəti və ictimaiyyəti haqda yeni kitablar qələmə alınmışdır. Bu kitablarda islam və mədəniyyəti dini-kəlami qəlizliklərə yol verilməməklə elmi üslubda təqdim edilmişdir. Bu kitablar islam məzmununa xələl gətirməyəcək yığcamlıqda tərtib edilmişdir.

İslam dini, mədəniyyəti və cəmiyyəti haqda əsas mənbələr də avropa dillərinə tərcümə edilmişdir və islam dünyası haqqında qısa metrajlı filmlər hazırlanmış, Avropa və Amerikanın müxtəlif televiziya kanallarında bu filmlər nümayiş etdirilmişdir.

Avropa dövlətlərində müsəlman ölkələri səfirlikləri və mədəniyyət mərkəzlərinin fəallığı artırılmışdır.

Qərb ölkələrindəki müsəlman diasporların imkanlarının artırılması üçün lazımi dəstək göstərilmişdir.

Qərb üniversitetlərində, səfirlik və mədəniyyət mərkəzlərində qərbliləri həvəsləndirmək məqsədilə ərəb dilinin və digər müsəlman ölkələri dillərinin tədrisinə şərait yaradılmışdır.

Müsəlman və qərbli ziyalılar arasında əlaqələr yaxşılaşdırılmışdır.Qərbli mütəfəkkirlərin islam ölkələrində keçirilən konfrans və seminarlarında, kitab sərgilərində, bədii-ədəbi festivalların-da iştirakına şərait yaradılmışdır. Bununla da şərqli və qərbli ziyalılar, mütəfəkkirlər arasında əlaqələr gücləndirilmişdir.

İslam ölkələrində mədəni-tarixi turizmin inkişafına şərait yaradılmışdır.Qərbli şagirdlər və tələbələrin islam ölkələrinə səfərlərinə imkan yaradılmışdır ki, onlar tarixi və müasir islam abidələri ilə tanış olsunlar, müsəlman cəmiyyəti və mədəniyyətini yaxından tanısınlar.

İslam incəsənətini tanıtmaq üçün beynəlxalq sərgilərdə, ədəbi-bədii tədbirlərdə fəal şəkildə iştirak edilərək incəsənət nailiyyətləri əldə edilmişdir.

Beynəlxalq informasiya şəbəkələrində sağlam islam nöqteyi-nəzərini əks etdirən zəruri materiallarla əks etdirilmişdir. Bu materiallarda polemikalardan uzaqlığa, müsbət təsvirə və birbaşa informasiyaya üstünlük verilir.

3. İslamı və müsəlman mədəniyyətini təcrid fəaliyyəti ilə mübarizə

İslamı təcrid edib onu Qərb dinlərinə - xristianlıq və yəhudiliyə yad din kimi təqdim etmək əsas problemlərdəndir. Bunu aradan qaldırmaq üçün, sübut etmək lazımdır ki, islamla digər dinlər arasında yaxınlıq mövcuddur, islam monoteist dinlərdir. Həmçinin xristianlıq, yəhudilik və islam arasındakı üzvü əlaqəni müəyyənləşdirmək,islamın həmin iki dinin mövcudluğu şəraitində monoteist din kimi meydana gəlməsini əsaslandırmaq tələb olunan məsələlərindəndir.

İslamı təcrid fəaliyyətini dini-mədəni səviyyədə, ciddi və elmi şəkildə tənqid etmək, onunla mübarizə aparmaq lazımdır ki, qərb mədəniyyəti ilə müsəlman mədəniyyəti arasındakı mədəni əlaqələrin mövcudluğu təsbit edilsin.

III. Xarici dialoq

Xarici dialoq deyildikdə ümumi şəkildə həm dinlərarası, həm də məzhəblərarası dialoq nəzərdə tutulur.Əbdüssəttar əl–Heyti yazır: "Əgər dinlər və mədəniyyətlərarası dialoq bir çoxlarına görə müasir həyatın, şəraitin diktə etdirdiyi zərurətdirsə, islama görə isə bu, dini vəzifə və mükəlləfiyyətdir. Allah bu vəzifəni müsəlmanlara ona görə yükləyib ki, onlar bəşəri cinsin birliyi çərçivəsində həmrəylik və tolerantlıq dəyərlərini yaysınlar".

Uzaq Şərqdəki islam ölkələri Hindistandakı, Çin və Yaponiyadakı dinlərin mənsubları ilə, ərəb ölkələri xristian və yəhudilərlə dialoq içərisindədir.

Müsəlman coğrafiyası imkan vermişdir ki, islam bütün dinlərlə təmasda olsun. Odur ki, tələb olunan dialoq islamın bütün dünyadakı dinlərlə aparacağı dialoqdur. Bu dialoq öz növbəsində zəruri edir ki, müsəlmanlar müxtəlif din və mədəniyyətlərə dair obyektiv məlumatlara sahib olsunlar.

Bəzi məqamlarda xarici dialoqun məqsədləri daxili dialoqunkundan fərqlənir. Belə ki, daxili dialoqun qarşısına qoyduğu məqsədlər məhduddur. Burada əsas məqsəd "ÖZ"ün formalaşdırılmasıdır. Xarici dialoq isə müsəlman "Öz"lə digər "Özlər" arasında əlaqələrin müəyyənləşdirilməsi məqsədi güdür. Yəni, daxili dialoqun məqsədi bir müsəlman cəmiyyəti daxilində müxtəlif dinlərin mənsubları arasında yaxınlaşmanı təmin etməkdirsə, xarici dialoq daxili dialoqun bir sıra məqsədlərini də nəzərə almaqla dünya dinləri müstəvisində bu yaxınlaşmanı reallaşdırmaqdır.

Daxili dialoqu reallaşdırmadan, yeni "Öz"ü formalaşdırmadan xarici dialoqun baş tutması çətin məsələdir.Çünki daxili dialoq dini-mədəni identikliyin formalaşmasına xidmət edir. Belə identiklik isə xarici dialoqda dini təmsil edə, birgə dini yaşayışı reallaşdıra bilər.

Xarici dialoqun məqsədləri

1. *Digər dinlərin, mədəniyyətlərin mənsubları ilə birgə yaşamanı təmin etmək.*

Başqa dinlərin mənsubları ilə birgə yaşayışı təmin etmək xarici dialoqun qarşısında duran ən mühüm məqsədlərdəndir. Bəşəriyyətin dini gerçəkliyi göstərir ki, dünyanın bütün ölkələrində real dini ünsiyyət, inteqrsiya mövcuddur. Elə bir ölkə yoxdur ki, orada dini azlıq mövcud olmasın. Dini plüralizm dövrümüzün reallığıdır. İqtisadi amillərin doğurduğu insan axını həm Şərqdə, həm də Qərbdə dini azlıqların yaranmasına səbəb olub.Demək olar ki, dünyanın bütün ölkələrindən Qərbə insan axını orada dini azlıqların yaranması ilə müşayiət edilir. Vaxtı ilə Qərbin imperialist dövlətlərinə onların müstəmləkəçilərindən işçi axını baş vermişdir. Məsələn, Böyük Britaniyaya Hindistandan, Fransaya Şimali və Mərkəzi Afrikadan mühacir axını olmuşdur.Amerika Birləşmiş Ştatlarının əhalisi isə, demək olar ki, dünyanın bütün ölkələrindən köçən mühacirlər hesabına çoxalıb. Belə dini reallıq birgə dini yaşayışla, dini plüralizmlə barışma zərurəti yaradıb.

İslam yarandığı andan birgə yaşayış dini olmuş,dini-mədəni və etnik müxtəlifliyə dözümlü yanaşmış, insanla insan kimi davranmış, onun bütün hüquqlarının qorunmasına zəmanət vermişdir. Məhz buna görə açıq və tolerant islam cəmiyyəti formalaşmışdır.Bu cəmiyyətin müxtəlif dinə, mədəniyyət və etnik mənsubiyyətə malik fərdləri bir-birindən təcrid edilməmiş, əksinə, tam inteqrasiya əsasında birgə yaşamışlar.

2. *Başqaları ilə birgə ortaqlığın yaradılması.*

Xarici dini-mədəni dialoqun ikinci məqsədi olan bəşəri müştərəkliyin formalaşmasının aşağıdakı elementləri vardır.

Bəşəri qardaşlıq - bu prinsipə görə insanlar qardaşdırlar, kökləri də birdir. Adəm və Həvva onlarən valideynləridir. Rəng, dil, görünüş, adət-ənənə, mədəniyyət və din müxtəlifliyinə baxmayaraq, insanları bir-birinə bağlayan yaxınlıq mövcuddur. Sözügedən fərqlər isə müxtəlif mühitlərin, məkan və zamanın, iqlimin diktəsi altında meydana çıxıb.

Həmçinin insan növ etibarı ilə digər canlılardan ağlına və psixikasına görə fərqlənir, insanlar bir-birilə tanış olub ünsiyyət qurmağa meyllidirlər.

Bəşəri qonşuluq – Birgə yaşayışa aparıb çıxaran məsələrdən biri də bəşəri yanaşılıqdır.Bir fərd digər insanlardan təcrid edilmiş formada yaşaya bilməz.İnsanlar bir-birilə mənzildə, küçədə, işdə,şəhərdə yanaşı olurlar. Belə qonşuluğun ən geniş forması dövlətlərin bir-biri ilə qonşuluğudur. Qonşuluq, yanaşılıq qonşuluq hüquqlarını formalaşdırır. Burada tək müsəlmanların qonşuluğu nəzərdə tutulmur, rəngindən, dinindən, mədəniyyətindən asılı olmayaraq bütün insanların qonşuluğu nəzərdə tutulur.

İnsanoğluna ehtiram - Bəşəri müştərəklik və ona rəvac verən birgə yaşama Allahın insana ehtiramının təzahürü olmalıdır. Qurani-Kərimin əl-İsra surəsinin 70-ci ayəsində də deyilir ki: "Biz, Adəm övladını şərəfli və hörmətli elədik....".

Ümumiyyətlə, insan bu ehtirama, şərəfə şərikdir.İnsana hörmətin göstəricisidir ki, onunla yaşamağı qəbul edəsən, onunla insan kimi davranasan, hüquqlarını, həm də yaşama haqqını gözləyəsən.

Yer üzünün abadlaşdırılması üçün həqiqi varislik.

Insanların yaradılma məqsədi birdir və onlar yer üzünə varis çıxıb onun abadlaşdırılmasında şərikdirlər. Əsrlər boyu formalaşmış bəşər mədəniyyəti, əslində Yer üzünün müştərək abadlaşdırılmasının nəticəsidir.

Heç bir bəşər mədəniyyəti iddia edə bilməz ki, o, təkbaşına yer üzünü abadlaşdırıb.Yer üzünün abadlaşdırılması müştərək nailiyyətdir.Bütün mədəniyyətlər bu işdə iştirak edib. Nəticədə ümumbəşər mədəniyyəti formalaşıb.Deməli, yer üzünə varis çıxıb onu abadlaşdırmaq mədəniyyətin qurulmasının ilkin səbəbidir.

İnsanlar yer üzünə yayıldıqca müxtəlif mədəniyyətlər yaranmış, əvvəlki mədəni nailiyyətlər sonrakı mədəni uğurlara və inkişafa təkan vermişdir.

Bəşəri tanışlıq - Ortaq kökə sahib insanlar əvvəlcə bir yerdə yaşamış, sonra zaman keçdikcə müxtəlif qəbilələrə, tayfalara, xalqlara, irqlərə ayrılmışlar. Daha sonra isə bu birliklər arasında bir-birini tanımaq ehtiyacı yarandı.Bəşər tarixinin şahidi olduğu bu üç mərhələ - icmalar halında yaşamaq, ayrılmaq və tanışlıq heç də bir-birinə zidd deyildir. Quranda bu barədə deyilir: "Əgər Allah istəsəydi, sizi vahid bir ümmət edərdi" (əl-Maidə, 48)

"Göylərin və yerin yaradılışı, dillərinizin və rənglərinizin müxtəlifliyi də Onun qüdrət əlamətlərindəndir (ər-Rum, 22)

İnsanların birliyi ilə onların müxtəlifliyi arasında bəşəri müştərəklik gizlənir. Məhz bu müştərəklik insanları bir-birilə tanış olmağa , bəşəri birliyə səsləyir.

Bəşəri əməkdaşlıq – Əməkdaşlıq İslamın prinsiplərindən biri olub Quranın bir sıra ayələrində öz təsdiqini tapmışdır.Məsələn:

"Yaxşılıq etməkdə və pis əməlllərdən çəkinməkdə əlbir olun, günah iş görməkdə və düşmənçilik etməkdə bir-birinizə kömək göstərməyin" (əl-Maidə, 2)

Xeyir işlərdə əməkdaşlıq olmadan bəşəri müştərəkliyi formalaşdırmaq mümkün deyildir. Odur ki, bu əməkdaşlıqda insanların mənafeyi nəzərə alınmalı, qarşılıqlı ədavətə, kin-küdurətə yol verilməməlidir. Əməkdaşlıq islam prinsipi olub cəmiyyət daxilində müştərəkliyə, qaynayıb qarışmağa rəvac verir, cəmiyyətin ümumi mənafeyini təmin edir. Əməkdaşlıq qardaşlığa, altruizmə, sevgiyə səsləyən prinsipdir.

Bəşəri vətəndaşlıq - Vətəndaşlıq ədalət və bərabərlik əsasında eyni vətənə mənsubluqdur.Vətəndaşlığın diktəsi ilə insanlar arasında din, dil, rəng cins ayrı-seçkiliyinə yol verilmir. Ədalətə, bərabərlik və vicdan azadlığına əsaslanan bəşəri vətəndaşlığın fonunda bəşəri müştərəklik formalaşır. Bəşəri müştərəklik öz vətəndaşları arasında ayrı-seçkiliyə yol verməyən vahid vətənə mənsubluq şüurunun aşılanması ilə baş verir. Məhz bu səbəbdən qeyri-müsəlmanların islam mədəniyyəti və cəmiyyətindəki yeri yüksək və həqiqi olmuşdur. Çünki qeyri-müsəlmanlar vətəndaşlığın nə olduğunu dərindən başa düşmüşdülər.

Vatikan Bəyannaməsi: islam və müsəlmanlarla münasibətlərin yaxşılaşdırılması

Vatikan bəyannaməsi 1964-cü ildə xristianlarla müsəlmanlar arasında imzalanmış bir bəyannamədir. Bu bəyannamə müasir xristianlıq tarixində mütərəqqi addım olub islama müsbət münasibəti əks etdirirdi. Bu bəyannamə xristian vicdanını islam haqda obyektiv düşünməyə sövq etdi. Kommunizmin dünyada yayılması ilə mübarizədə islamla Vatikan eyni cəbhədən çıxış edərək həmin sistemin süqutunu tezləşdirmişdilər. Çünki hər iki dinin alimləri kommunizmi sərt şəkildə tənqid edirdilər. Bütün bunlar kommunizmin hüdudlarını azaltmış, Sovet İttifaqının süqutundan dərhal sonra kommunizm öz ideoloji-siyasi kəsərini itirmşdi. Kommunizmin iflasından sonra da bütöv ölkələrdə ənənəvi dinlər bərpa edildi, milyonlarla insan ənənəvi inanclarına qayıtdı.

Dialoqun nəticəsində islam Vatikan tərəfindən xristianlıqdan ayrı müstəqil din kimi təsdiqləndi, etiraf edildi. Vatikan bəyannaməsi nəticəsində islamın yəhudilik və xristianlıqla əlaqəsi təsdiqlənmişdir. Vatikan bu əlaqəni "İbrahim irsi" çərçivəsində nəzərdən keçirmişdi. Bununla da Vatikan yəhudilik, xristianlıq və islam arasında dini yaxınlığa eyham vurmuş, xüsusilə də tövhid,

vəhy və peyğəmbərlik, əksər peyğəmbərlərə iman, ölümdən sonra təkrar dirilmə, mükafat və cəzalandırma, cənnət və cəhənnəm kimi etiqad təlimlərində onların müştərəkliyini təsdiqləmişdir. Bu bəyannamə ilə İsa peyğəmbərin islama görə statusu - yəni onun Allah deyil, peyğəmbər olmağı Vatikan tərəfindən qəbul edilmişdi.

Xristian-müsəlman dialoqu Vatikan vasitəsi ilə baş tutmuş, sonralar isə bu dialoqun əhatə dairələri genişlənərək xristian təriqətlərini də əhatə etmişdir. Vatikan "Vatikanla dialoq" komitəsinə oxşar xristian-müsəlman komitələri təsis etmişdir.XX əsrin ikinci yarısı, xüsusilə də məlum bəyannamənin elanından sonrakı dövr xristian-müsəlman dialoqu sahəsində böyük canlanmanın şahidi olmuşdur. Bu da dünyanın bütün dinləri ilə dialoqa qapı açmışdır.

NƏTİCƏ və TÖVSİYƏLƏR

Bu izahlardan sonra bu nəticəyə gəlmək olar ki, 11 sentyabr hadisəsindən qabaq Qərblə dialoq ruhu yüksək idi. Ancaq bu hadisədən sonra bu ruhun üstündən xətt çəkildi. Qərblə İslam dünyasının dialoqunu təmin etmək üçün XX əsrin ikinci yarısındakı cəhdlər, çəkilən zəhmətlər hədər olub getdi. Nəticə etibarı ilə Qərbdə ədavət abu-havası zehinlərə hakim kəsildi, islamafobiya geniş vüsət kəsb etdi. Qərb informasiya vasitələrində islamın və müsəlmanların saxta stereotipi formalaşdırıldı. Belə ciddi siyasi oyunun nəticəsində Qərblə müsəlman dünyasının dini, mədəni münasibətlərində ətalət yarandı. Dialoq fəaliyyətinin olmamağı hər iki tərəfin əlaqələrinin hardasa bütövlükdə dondurulmasına gətirib çıxardı. Odur ki, Qərblə dialoqu əvvəlki məcrasına qaytarmaq üçün hər iki tərəfdən böyük zəhmət tələb olunur.Çünki dialoq dini-mədəni ünsiyyət vasitəsi kimi çıxış etməklə Qərblə müsəlmanların əlaqələrini mədəni təmas prizmasında əvvəlki müstəviyə qaytara bilər.

Bu məqalədə dialoqa mane problemlərin həlli ,dinlər və mədəniyyətlərarası dialoq fəaliyyətində, dialoq mədəniyyətinin inkişafında müsəlmanları pay yiyəsinə çevirmək istiqamətində bu tövsiyyələrə riayət etmək olduqca mühümdür.

İxtisaslı müsəlman dialoqçuların hazırlanması üçün müsəlman dünyasında dinlərin və mədəniyyətlərin dialoqu sahəsində elmi-tədqiqat mərkəzləri yaradıla bilər. Dinlərin tədqiqi fəaliyyətini genişləndirmək məqsədilə islam universitetlərində tədris proqramlarına yeniliklər gətirilə bilər. Müsəlman ölkələrindəki mühüm dini qurumlarda dini dialoq birliklərinin təsisi də dialoq fəaliyyətinə müsbət təsir göstərəcəkdir. Dini-mədəni dialoq problemlərinin davamlı surətdə mediada işıqlandırılması dünya mədəniyyətlərinə açılmanı təmin edəcək, din və mədəniyyətlərin mənsubları arasında tolerantlıq dəyərlərini yayacaqdır. Qərbdəki müsəlman azlıqları yaşadıqları ölkənin əhalisi ilə dini-mədəni dialoqa ruhlandırmaq lazımdır ki, müsəlmanlar və islamın saxtalaşdırılmış stereotipini düzəltsinlər.

Ədəbiyyat:

Şimel, Anna Mari. (2000). İslam bəşəriyyətin dinidir/ tərcümə edən Saleh Məhcub. İslam tədqiqatları silsiləsindən, № 60. Qahirə: İslam Məsələləri Ali Şurası, S.22.

Malik, İftikhar H. (2006). Crescent between Cross and Star: Muslims and The West after 9/11, Oxford Univ.Press, P. 10-11, P. 20-21 .

Şeyx Raşid əl-Qənnuşi. (2006). Avropada islam // "Hivar əl-Qərb" jurnalı, Beyrut, №21, S.45.

QƏDİM UYĞURLARIN YAZI MƏDƏNİYYƏTİ HAQQINDA

Zöhrə YUSİFZADƏ
Bakı Dövlət Universiteti,
Fəlsəfə tarixi və mədəniyyətşünaslıq kafedrasının doktorantı,
Azərbaycan, BAKI
zohrayusif@mail.ru

XÜLASƏ

Mənşəyi Soqd yazısına əsaslansa da, uyğurlar tərəfindən türk milli yazısı kimi tarixə düşən, erkən orta əsrlərdə türk mədəniyyətinin inkişafının, tərəqqisinin nümunəsinə çevrilən və monqollar hakimiyyəti dövründə çox geniş əhatə dairəsinə sahib olan uyğur yazısı təxminən 1000 illik bir tarixə sahibdir. İslam dininin türklər arasında yayılması nəticəsində ərəb əlifbasının yavaş-yavaş nüfuz qazanması, daha sonrakı dönəmdə isə Orta Asiyada Mancurların ağalığı uyğur yazısının istifadə dairəsini məhdudlaşdırdı.

Açar sözlər: Uyğurlar, yazı mədəniyyəti, uyğur əlifbası.

ABOUT THE WRITING CULTURE OF ANCIENT UIGURS

Zohra YUSIFZADA
Baku State University,
Doctoral student of the Department of History of Philosophy and Cultural Studies,
Azerbaijan, BAKU
zohrayusif@mail.ru

SUMMARY

Although its origin is based on the Sogdian script, the Uyghur script, which went down in history as the Turkish national script by the Uighurs, became an example of the development and progress of the Turkish culture in the early Middle Ages, and had a very wide scope during the Mongol rule, has a history of about 1000 years. As a result of the spread of Islam among the Turks, the Arabic alphabet slowly gained influence, and in the later period, the domination of the Manchus in Central Asia limited the scope of use of the Uyghur script.

Key words: Uyghurs, writing culture, Uyghur alphabet.

Bəşəriyyətin tarixi boyu dünya mədəniyyəti xəzinəsinin formalaşmasında mühüm töhfələr vermiş türk xalqları görkəmli alimlərin tədqiqatçıların diqqət mərkəzində olmuşdur. Böyük türk superetnosuna daxil olan subetnosların həyat və düşüncə tərzi, adət-ənənələri, dini inanclar sisteminin araşdırılması hələ də öz aktuallığını itirməmişdir.

Türk xalqları arasında özünəməxsus yerə sahib olan qədim uyğur türkləri haqqında yazılan əsərlərin sayının kifayət qədər olmaması, bu xalq haqqında tam dolğun təsəvvürlərin yaranmaması ilə nəticələnir. Halbuki böyük dövlətçilik ənənələrinə, dini inanclar sisteminə, qədim yazı mədəniyyətinə sahib olan bu xalqlar haqqında tədqiqatların artırılması tarixi ədalətin bərpasına kömək edir. Qədim Uyğur türklərinin tarixi e.ə IV-III əsrlərə uzanır onlar əvvəlcə Hun İmperiyası daha sonra Göytürk xaqanlığı kimi güclü türk dövlətlərinin daxilində fəaliyyət göstərmiş, Göytürk dövlətinin 744-cü ildə parçalanmasından sonra Orxon çayı sahilində öz dövlətlərininin əsasını qoymuşlar. Uyğurlar köçəri türk xalqları arasında oturaq həyata keçən ilk xalq hesab olunur. Çox geniş coğrafiyada məskunlayaşan Uyğurlar öz mədəniyyətlərinə aid çoxsaylı nümunələr yaratmışlar. Çin mənbələrində onların artıq VI əsrdə yüksək mədəniyyətə sahib olduqları haqqında məlumatlar verilir.

Dünya tarixində elmin, mədəniyyətin təməlində və inkişafında, ən vacibi isə gələcək nəsillərə ötürülməsində yazı əsas şərtlərdən biri olduğuna görə əminliklə deyə bilərik ki, türklər bu baxımdan olduqca şanslıdır. Hər bir xalqın tarixini araşdırmaq üçün ən vacib elemenetlərdən biri yazılı qaynaqlardır. Bəşəriyyətin tarixini bu günə qədər gəlib çatmış yazılı mənbələr vasitəsilə daha dəqiq öyrənirik. Çünki yazılı sənədlər bizə daha mühüm ipucları verir və qəti mühakimə yürütməyə imkan yaradır. Türklərdə istifadə olunan yazını iki kateqoriya üzrə dəyərləndirmək olar: islamdan öncə və islamdan sonrakı yazı sistemi.

Uyğur əlifbası haqqında

Yüksək yazı mədəniyyətinə sahib olan Uyğur türkləri müxtəlif zamanlarda Göytürk (Runi), Soqd, Ərəb və s. kimi əlifbalardan istifadə etmişlər. Uyğurlar ilk vaxdlarda Runi əlifbasından, daha sonra türk əlifbası ilə paralel soqd əlifbasından da istifadə etmişlər. Orta Asiyada yaşayan Soqdialılar uyğurların mədəni, ticari və siyasi həyatında dərin izlər buraxmışdır. Soqd əlifbasından istifadə edən uyğurlar daha sonra bu əlifba əsasında öz yazı sistemlərini - Uyğur əlifbasını yaratdılar. Uyğurlar soqd əlifbasını ilk dəfə Qarabalqasun abidəsində istifadə etmişdilər. Tədqiqatçılar bu əlifbanı gördükdə Uyğur əlifbası zənn etmiş daha sonra soqd əlifbası olduğu qənaətinə gəlmişlər. F.Müller və R.Gauthiot Uyğur əlifbasının Arami əsilli Soqd əlifbasının dəyişikliyə uğramış şəkli olduğunu vurğulayır. Mənbələrə əsasən Türklərin ikinci milli əlifbası olan Uyğur əlifbası əvvəlcə 3 sait və 15 samitdən ibarət olmuş, daha sonra isə 24 hərfə çatmış və sağdan sola doğru yazılan bir yazıdır. Bəzi tədqiqatçılar isə Uyğur yazısının 28 hərfdən ibarət olduğunu qeyd edir [Turan, 2006: 64]. Uyğur əlifbasının türklər tərəfindən nə vaxtdan bəri istifadə edildiyi haqqında dəqiq məlumat yoxdur. Bu yazı sistemindən V əsrdən bəri istifadə edildiyi haqqında çoxsaylı görüşlər mövcuddur. Lakin V-IX əsrlərdə, xüsusən də Göytürk xaqanlığı dövründə Uyğur əlifbası məhdud şəkildə istifadə edilmişdir daha doğrusu, istifadə dairəsi ancaq uyğurlara aid idi. Uyğur arxeoloqu Qurban Vəli Turfanda tapılan sənədlərə əsasən qeyd edir ki, uyğurlar V əsrdə Soqd yazısı əsasında formalaşan Uyğur əlifbasından istifadə etməyə başlayıblar [Yasin, 2011: 92]. Uyğur yazıları müxtəlif coğrafiyalarda əsasən kağız üzərində, həmçinin daş və qayaya, müxtəlif əşyalar üzərində yazılmışdı.

Kağız üzərində yazılmış uyğur yazıları haqqında

IX-XIII əsrlər Uyğurlar bütün sahələrdə o cümlədən elm və yazı sahəsində daha da inkişaf etdilər. Uyğurlar elmi, hüquqi, ticari, dini sahələrdə dövlətin rəsmi yazısı olan uyğur əlibasından istifadə edirdilər. Tapılan əlyazmaların böyük hissəsi həmin dövrlərə aiddir. XIX-XX əsrdə Şərqi Türküstanda araşdırma aparan S.Malov, A.Stein, A.Qrünvedel, A.V.Le Coq, P.Pelliot və s. kimi rus və avropalı tədiqatçılar Turfan və ətraf ərazilərdə türklərə aid xeyli sayda uyğur əlyazmalarını və sənədlərini aşkarlamış, öz ölkələrinə aparmışlar. Səfərlər zamanı aşkarlanan yazılı sənədlər Almaniyada və Rusiyada qədim uygur dili ilə bağlı nəşriyyat işlərinin başlanmasına şərait yaratdı. Qədim uyğur dili ilə bağlı ilk araşdırmalar F.W.K.Müllerin "Uigurica", W.Radloffun "Alltürkische Studien", A.V.Le Coqun "Türkice Manichaica aus Chotscho and Willi Bang", V.Gabain və G.Rachmatinin "Türkische Turfan-Txte" kimi əsərlər kimi nəşr olunmuşdu. Sonralar qədim uygur dili ilə bağlı araşdırmalar geniş vüsət aldı və dünyanın müxtəlif yerlərində bu haqda əsərlər nəşr oldu.

Tədqiqatçılar qeyd edir ki, Qədim Uyğur yazısıyla yazılmış əlyazmaların bir hissəsinin məzmunu iqtisadiyyat, dil, tibb, təhsil, tarix, falçılıq, ədəbiyyat və s. kimi sahələrə aid olmuş, müəyən parçalar və kitabların əksər hissəsi isə müxtəlif dinlərə (məlum olduğu kimi uyğurlar ən çox din dəyişdirən xalqlardan biridir və onların mədəniyyətinə 4 din - maniçilik, buddizm, xristian və islam təsir göstərmişdir) aid tərcümə əsərləri və hüquqi sənədlərdir. Uyğurlar istər fərqli mədəniyyətlərin təsirindən, istər çox din dəyişmələrindən, istərsə də İpək Yolunun mərkəzi

şəhərlərinə sahib olub güclü ticarətlə məşğul olmaları səbəbindən həddindən çox dilə yiyələnmişlər. Məlumatlara görə əsərlərin böyük bir hissəsi Çin, Sanskrit, Soqd, Tibet, Toxarcadan tərcümə edilmişdir. 1997-ci ildə L.Clark, 1998-ci ildə isə N.C.Samuel Lieu tərəfindən qədim uyğurca mani mətnləri üzərində çalışmalar aparılmışdı

Uyğur əlifbası ilə yazılmış abidələr arasında həcminə görə ən böyüyü buddizmə həsr edilmiş Altun Yaruk (Qızılı İşıq) Sudurudur. Əsəri Çin dilindən qədim Uyğur dilinə X əsrin birinci yarısında Beşbalık şəhərinin sakini Sınku Seli Tudun tərcümə etmişdir. Tərcüməçi əsərin məzmunu saxlayaraq formasına xeyli dəyişiklik etmiş və əsərə yaradıcı yanaşmışdır [Binark, 2002: 3]. Altun Yarukla bağlı Çində aparılan araşdırmalar A.Semet və S.C.Raschman tərəfindən həyata keçirilmişdir.

Paul Pelliot qeyd edir ki, Türklərin ən qədim və ən böyük dastanı olan Oğuz xan dastanı 1300-cü illərdə Turfanda Uyğur əlifbası ilə yazılmışdır [Pelliot, 1995:103]. Türk tarixi və mədəniyyətinin öyrənilməsi baxımından bu əsər çox qiymətlidir.

İslam dinin türklər arasında yayılması sırasında Uyğur əlifbası öz əhəmiyyətini itirməmiş, ərəb əlifbası ilə yanaşı işlənərək, digər xalqlar arasında da istifadə edilmişdir. Daha sonra Mərkəzi Asiyanın Səmərqənd, Buxara kimi İslam mədəniyyəti mərkəzlərində ərəb əlifbası istifadə edilməsilə uyğur əlifbası tarix səhnəsindən tədricən silinmişdir. Şərqi Türküstanda istifadə olunan uyğur əlifbası isə bu sırada əvvəlki əhəmiyyətini qoruyub saxlamışdı. Tarixi qeydlərə əsasən XIII əsrdə Monqollar müstəqil Uyğurları öz hakimiyyəti altına aldıqdan sonra onların yüksək səviyyəli mədəniyyətlərinin təsiri altına düşdülər və uyğur əlifbasından istifadə etdilər. Uyğur yazısı Monqol hakimiyyəti dövründə bu dövlətin rəsmi dövlət yazısına çevrildi. Sonrakı dövrlərdə Uyğur katibləri və dövlət adamları bütün dövlət idarəetməsini əllərinə aldılar. Orta Asiyanın bir çox şəhərlərindəki dəftərxanalarda uygur türkləri fəalliyyət göstərdi. W.Bartold və R.Groussetin dediyi kimi XIII əsrdə monqolların "Müəllimləri" uyğurlar olmuşdur. Monqollardan sonra Teymurilər dövründə də rəsmi sənədlərin yazılmasında uyğur əlifbasından istifadə edildiyi, katiblik işlərində uyğurların üstünlük təşkil etdiyi haqqında fikirlər mövcuddur.

Uyğurlarda mətbəə sənəti

Uyğur mədəniyyəti tarixində mətbəəçilik də olduqca əhəmiyyət daşıyır. Mətbəənin ilk olaraq Mərkəzi Asiyada tətbiq edilməsi haqqında çoxsaylı mülahizələr mövcuddur. Ancaq mətbəə sənətinin yaradıcısının çinlilər yoxsa uyğurlar olması uzun zaman müzakirə mövzusu olmuşdur. Turfan, Qaraxoca, Yarkən, Xotan kimi Uyğur şəhərlərində tapılan sənədlərə əsasən sərt ağacdan hazırlanmış qarşılıqlı hərflər Uyğurlarda mətbəə sənətinin mövcudluğunu sübut etmişdir [Binark, 2002:62]. Çinlilərdəki blok basqı ilə çoxaltmaq texnikasından fərqli olaraq sərt ağacdan tək-tək hərəkətli Uyğur hərfləriylə kitab basmağı ilk olaraq Uyğurlar həyata keçirmişlər. Turfanda Uyğur əlifbası ilə sərt ağacdan hazırlanmış yüzlərlə hərf tapılıb. Fransız tədqiqatçısı J.R.Risler Avropadan 600 il öncə türklər tərəfindən kitablar basıldığını, uyğur mətbəə texnikasınının Monqollar vasitəsilə Avropaya gəldiyini bildirir. Həmçinin uyğurların basqı üçün istifadə etdikləri kağız da çinlilərinkindən fərqli olmuşdur [Ağca, 2019: 52]. Uyğurların kağız və mətbəəni kəşf etməsi ilə başlanan cildləmə, kitab nəşrləri, çap fəaliyyətləri onların elm və təhsilə nə qədər əhəmiyyət verməsnin göstəricisidir. İslam müəllifləri uyğur türklərinin özlərinə aid yazı sistemlərinin mövcudluğunu, kitabları olduğunu və bunları uşaqlarına öyrətdiklərini yazırlar.

Daş üzərində yazılmış uyğur yazıları

Peter Zieme qeyd edir ki, kağız üzərindəki yazılardan başqa Uyğur yazısıyla daşa və qayaya yazılmış yazılar da mövcuddur. Bu günə qədər məlum olanların sayı 5-dir və bu 5 yazıdan ikisinin tarixi qeyri-müəyyən, digər üçü isə Monqollar dövrünə aid olub müvafiq olaraq 1326, 1334 və 1345-ci illəri əhatə edir [Zieme, 1982:230].

Türkoloq A.M.Şerbak müxtəlif vaxtlara və müxtəlif yerlərə aid olan Uyğur əlifbası ilə yazılmış 7 nümunə haqqında məlumat verir [Şerbak, 2014:190].

1. Qəbir daşı üzərindəki yazı (Monqolustanda Ulanqomun şimal-şərqində).
2. Gümüşü sarı qabın altında yazılmış yazı (Sibir, Yeniseyin sol sahilində, Abakan ərtafında).
3. Bir daş üzərindəki yazı (Tamerlan yazısı, şimal-şərqi Qazaxıstan).
4. Bir qayın ağacı üzərindəki yazı (Aşağı Volqanın sol sahilində).
5. Bir mağara monastrının divarındakı yazı (Zaqafqaziya).
6. və 7 isə Dunhuanqda bir mağaranın içərisində tapılan yazılardır.

Ulanqom yazılarının VIII ərsə, Abakanda tapılmış qab üzərindəki yazı daha sonrakı dövrə, Tamerlan yazılarının isə XIV əsrə aid olması ehtimalı yüksəkdir. Ulanqom yazıları ilk dəfə A.M.Şerbak tərəfindən elmi dövriyyəyə gətirilmişdir. Uyğur yazılarının oxunmasında S.G.Klaştornı və L.N.Qumilyev kimi alimlərin xüsusi rolu olmuşdur [Rəcəbli, 2010].

Hazırda Urumçi, İstanbul, Sankt-Peterburq, Kyoto, Pekin, Tokio kimi bir çox yerlərdə Uyğur mətn araşdırmaları bu gündə davam edir.

Ədəbiyyat:

Rəcəbli, Ə. (2010). Qədim türk yazısı abidələri, 4 cilddə, IV cild. Qədim uyğur yazısı abidələri, II hissə. Bakı, «Elm və təhsil», 500 s.

Binark, İ. (2002). Uyqurlarda matbaa.Yeni Türkiye III cilt, Ankara. S.40-66.

Zieme, P. (1982). Uygur yazısıyla yazılmış Uyğur yazıtlarına dair bazi düşünceler. Türk dili araştırmaları yıllığı. Cilt:30-31, S.229-247.

Turan, Osman. (2006). Türk Cihan hakimiyyeti mefkuresi tarihi. Ötüken neşriyyatı, İstanbul. 549 s.

Yasin, Y. (2011). Uygur yazısının tarihi dönemleri ve yayıldığı bölgelere bir bakış. Dil araştırmaları, №9. S.91-103.

Pelliot, P. (1995). Uyğur yazısı ile yazılmış Uyğur destanı üzerine. Ankara. 103 s. (çev.V.Köken).

Şerbak, A.M. (2014). Uygur alfabesi hakkında. (çev.Ö.Tabaklar). İlmi araştırmalar. S.189-194.

Ağca, M. (2019).Türk dil ve kültür evreninde eski uygur türklerinin yeri. Türk Ekini. S.50-54.

AZƏRBAYCANIN QARABAĞ HƏQİQƏTLƏRİ VƏ ERMƏNİ TERRORİZMİNİN AĞ BAYRAĞI

Tahir AĞAYEV
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosiologiya kafedrasının dosenti, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
t.aqaev@mail.ru

Fazil VAHİDOV
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosiologiya və Politologiya kafedrasının dosenti, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
t.agaev@mail.ru

XÜLASƏ

Məqalədə Ermənistan-Azərbaycan, Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin tarixi kökləri, Ermənistanın uzun illər ərzində Azərbaycan xalqına qarşı həyata keçirdiyi təcavüzkarlıq siyasəti, eləcə də II Qarabağ müharibəsində Azərbaycanın qələbəsini şərtləndirən amillərdən bəhs edilir. Həmçinin, uzun illər Ermənistanın terrorizm, saxtakarlıq və vandalizm yolu ilə tarixi həqiqətlərin ziddinə olaraq, ölkəmizə qarşı ərazi iddiasında olması, Rusiyanın Qafqaz siyasətini təhrif etməsi, bölgədə vəziyyəti gərginləşdirməsi məsələləri araşdırılır. Post-konflikt dövründə Azərbaycan-Ermənistan münasibətləri, bu problemə dair təklif və tövsiyələr, xarici qüvvələrin regionda maraq, məqsəd və mənafeləri də təhlil olunur. Məqalədə belə bir fikir əsaslandırılır ki, münaqişə problemini etiraf etmək və onun həllinə yardım göstərmək həm tarixi baxımından, həm də qərarlaşmış münasibətlər baxımından daha əhəmiyyətlidir.

Açar sözlər: münaqişə, terrorçuluq, post-konflikt, tarixi həqiqətlər, tarixi saxtakarlıq, ikili standartlar, dövlətlərarası münasibətlər.

AZERBAIJAN KARABAKH RULES AND ARMENIANS THE WHITE FLAG OF TERRORISM

Tahir AGHAYEV
Baku State University,
Associate Professor of the Department of Sociology, PhD
Azerbaijan, BAKU
t.agaev@mail.ru

Fazil VAHIDOV
Baku State University,
Associate Professor of the Department of Sociology and Political Science, PhD
Azerbaijan, BAKU
t.agaev@mail.ru

SUMMARY

The article discusses the historical roots of the Armenian-Azerbaijani Nagorno-Karabakh conflict, the policy of aggression carried out by Armenia against the Azerbaijani people for many years, as well as the factors that determined Azerbaijan's victory in the Second Karabakh War.

Also, the issues of Armenia's territorial claims against Azerbaijanis, Russia's distortion of the Caucasus policy, and tension in the situation in the region, contrary to historical facts, through terrorism, forgery, and vandalism, are being investigated. Azerbaijan-Armenia relations in the post-conflict period, proposals and recommendations regarding this problem, interests, goals, and benefits of foreign powers in the region are also analyzed. The article justifies such an idea that the conflict and helping to resolve it is more necessary both historically and in terms of settled relations.

Key words*:* conflict, terrorism, post-conflict, historical truths, historical fraud, double standards, interstate relations.

Hər bir xalqın tarixi çox ciddi və önəmli bir problemdir; bu tarix əsaslı elmi təhlillərə istinad etməli, faktları düzgün, obyektiv araşdırmalı, ağ ləkələrdən mümkün qədər uzaq olmalıdır. Bir şərq müdrikliyində deyilir ki, "Tarix ... gəminin arxasındakı işıqlar kimidir – ancaq iz buraxır. Tanrı mənə qüvvət versin ki, bacardığımı dəyişdirim, fədakarlıq versin ki, dəyişdirə bilmədiklərimi qəbul edim və müdriklik versin ki, birini digərindən fərqləndirə bilim [Mahmudov və b., 2005: 3]. Biz tarixin buraxdığı izi həyatın reallığı kimi hərtərəfli araşdırmaqla nəyin dəyişməli olduğunu, nəyi qəbul etməyin məqbulluğunu, bunların fərqli məqamlarını dəqiqləşdirə bilərik, keçiləcək yolu optimallaşdırmağı bacararıq. Lakin görkəmli filosof G.Hegelin qeyd etdiyi kimi, işin mahiyyəti öz məqsədi ilə yox, özünün həyata keçirilməsi ilə ehtiva olunur.

Tarixi faktların, hadisələrin necə təqdim olunması ilə tanışlıq göstərir ki, son iki əsr ərzində bu məsələ kifayət qədər aktuallaşıb. Bu baxımdan bəzi məqamları yığcam şəkildə nəzərdən keçirməyə ehtiyac vardır.

14 fevral 2012-ci ildə Rusiya Federasiyası prezidentinin 183 saylı fərmanı ilə 2012-ci il Rusiyanın tarixi ili elan edilmişdir [14 fevral 2012-ci ildə Rusiya prezidentinin 183 saylı fərmanın surəti]. Fərman istər Rusiya tarixində, istərsə də dünya tarixi prosesində Rusiyanın roluna cəmiyyətin diqqətini gücləndirməyi, bu ölkənin milli maraqlarına zərər vurmaq məqsədi ilə tarixi faktların və hadisələrin saxtalaşdırması cəhdlərinin qarşısını almağı nəzərdə tutur. Araşdırmalar göstərir ki, Rusiya kimi böyük dövlətçilik ənənələrinə malik olan ölkənin tarixində müxtəlif səbəblərlə əlaqədar müxtəlif xarakterli ağ ləkələr mövcuddur. Amma, axı onlar mövcuddur. Onları şərti olaraq üç dövrə bölmək olar.

Birinci dövrə nəzər salmaq üçün XIX əsrin sonlarına qayıdaq. Çar III Aleksandr erməni millətçiliyinə qarşı qətiyyətli ölçülər görülməsi ilə bağlı 1882-ci ildə Daxili İşlər naziri Tolstoya müvafiq göstərişlər verir. 80-ci illərin sonlarında hökumətin sərəncamı ilə, demək olar ki, bütün ermənilər yüksək dövlət vəzifələrindən kənarlaşdırılır. 1885-ci ildə 160 erməni prixod məktəbi bağlanır. 1889-cu ilin mart ayında Ermənistanın tarixi və coğrafiyasının tədrisinin orta məktəb proqramından çıxarılması haqqında fərman verilir. Bu sərt tədbirlər daşnakların Rusiyanın dövlət quruluşunun əsaslarını dağıtmağa yönələn xain niyyətlərinə adekvat cavab idi.

1902-ci ildə rus çarı II Nikolay erməni kilsəsinin mülkiyyətinin müsadirəsi və erməni məktəblərinin bağlanması haqqında fərman vermiş, erməni kilsəsinin fəaliyyətinə qadağalar qoymuş, Rus pravoslav kilsəsi erməni kilsəsini lənətləyən çağırışlar etmişdir. Faktlar göstərir ki, II Nikolay öz babası I Nikolayın siyasətinin tam əksinə olaraq, bu qədər radikal tədbirlər görməyə məcbur olması səbəbsiz deyildi.

Məsələ ondadır ki, birinci rus inqilabı ərəfəsində bütün Qafqaz üzrə bir çox erməni kilsələrində gizli silah saxlanan yerlər, döyüş sursatları, qeyri-leqal mətbəələr aşkar edilmişdir. Çar mütləqiyyəti anlamışdır ki, Qafqazdakı təbii görünən çaxnaşmalar xaricdən idarə olunur və başlıca tədbirlər erməni təşkilatları, əsasən Daşnaksutyun vasitəsilə həyata keçirilir. Erməni terrorçularının cinayətkarlığı haqqında məlumatları B.Veliçko, imperator Elmlər Akademiyasının müxbir üzvü

N.Kaptelev, kilsənin tarixi üzrə doktor A.Annunskiy, məşhur qafqazşünas İ.Kanadeyev və başqaları ürək ağrısı ilə yazmışlar. Amma bu gün həmin müəlliflərə az diqqət yetirilir. Rusiya tarixinin bu səhifələrində ağ ləkələr hələ də qalmaqdadır.

1912-ci ildə Peterburqda 150 müttəhim və 850 şahid cəlb edilməklə Daşnaksutyun partiyasının üzərində möhtəşəm məhkəmə prosesi getmişdir. Təsəvvür etmək çətin deyildir ki, XX əsrin birinci onilliyində Rusiyanın ərazisində erməni millətçilərinin qanlı terroru hansı həddə çatmışdır.

Məlum həqiqətdir ki, erməni millətçi hərəkatının əsasını terror təşkil edir. Mütəmadi olaraq dövlət məmurlarına qarşı bir sıra sui-qəsdlər təşkil edilirdi. 1903-cü ilin oktyabrında terror dalğası özünün ən yüksək pik nöqtəsinə çatdı. Erməni terroristləri Rusiyanın Qafqazdakı canişini knyaz Q.S.Qolitsını ağır yaraladılar. Başından xəncər zərbəsi almış knyaz tezliklə öldü. Araşdırmalar göstərir ki, 1897-ci ildə Q.S.Qolitsın Tiflisdə və Bakıda ermənilərin bütün hakimiyyəti ələ keçirdikləri barədə məlumatlar vermişdir. Buna görə də çar ermənilərin şəhər seçkilərində iştirakdan tamamilə kənar edilməsi haqqında fərman vermişdir. Çar məmurlarına Daşnaksutyun partiyasından erməni terrorçularının hücumu II Nikolayı Daşnaksutyunun fəaliyyətini qadağan etməyə məcbur etdi və uzun müddət ərzində partiya qanundan kənar elan edildi [https://genprosecutor.gov.az/az/page/azerbaycan/ermeni-terroru].

Rusiya milli tarixində ağ ləkələrin ikinci dövrü M.S.Qorbaçovun Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası MK-nın birinci katibi vəzifəsində fəaliyyəti ilə erməni terrorçularının Qafqazda tam şəkildə fəallaşmasına, qol-qanad açmasına kömək etdi. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev 2020-ci ilin oktyabrın 28-də Rusiyanın İnterfaks agentliyinin müxbirinə müsahibə verərkən demişdir: ”Son 200 ilin tarixini, Qafqazın tarixini izləsək, ermənilərin ucbatından neçə müharibə baş verməsini, onların başqa ölkələr üçün necə təxribat yaratmasını görərik”. [“Azərbaycan” qəzeti, 2020].

1988-ci ildə Daşnaksutyunun ofisi Afinadan Yerevana köçdü və bu hadisə sovet dövlətinin əsas televiziya proqramlarında təntənəli surətdə nümayiş etdirildi. Beləliklə, Rusiyanın dövlət quruluşuna qarşı sistematik vandalizm aktlarına görə qadağan edilmiş partiya SSRİ-nin dağılması ərəfəsində Rusiya imperiyasının yeritdiyi siyasətin ön cəbhəsinə qayıtdı. Elə bu dövrdə də, M.S.Qorbaçov Dağlıq Qarabağın Ermənistana verilməsinin mümkünlüyü barədə Daşnaksutyun partiyasının liderlərinə vədlər verdi. Daşnaksutyun Ermənistanda əsas sistem təşkil edən, şovinist bir partiya olaraq Dağlıq Qarabağ münaqişəsi ilə bağlı danışıqlarda daim barışmaz mövqelər göstərirdi. Burada ciddi izah tələb edən ağ ləkələr hələ də qalmaqdadır. Həmin ağ ləkələrin arxasında hiyləgərliyin və saxtalaşdırmanın çoxəsirlik tarixi durur. Yeni dünya nizamının formalaşdığı müasir dövrdə onların araşdırılması və aradan qaldırılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Sözügedən dövrdə SSRİ-ə rəhbərlik edən şəxslərin Dağlıq Qarabağ münaqişəsinə münasibətdə ciddi yanlışlıqlara və qanun pozuntularına yol verdikləri məlumdur. Məlumdur ki, həmin dövrdə Ermənistan SSRİ Ali Sovetinin Dağlıq Qarabağı Ermənistana birləşdirmək haqqındakı qərarı SSRİ Konstitusiyasına zidd idi və bu problem həmin anda həll oluna bilərdi. Lakin M.S.Qorbaçov nəinki ermənilərin bu qanunazidd hərəkətinin qarşısını almamış, əksinə, onların bu separatçı, işğalçı siyasətinə dəstək vermişdi. Nəticədə bu yanlışlıq, ədalətsizlik, xristian həmrəyliyi sovet dövlətinin özünün başında çatlamış SSRİ-nin süqutunu şərtləndirən mühüm səbəblərdən biri olmuşdur.

Üçüncü ağ ləkələr dövrü isə müstəqillikdən sonrakı mərhələni əhatə edir. Özünü SSRİ-nin varisi elan etmiş Rusiya dövləti, gözləntilərin əksinə olaraq, sözügedən məsələdə Sovet İttifaqının səhvlərindən yetərincə nəticə çıxarmamışdır, bu yanlış siyasəti xeyli dərəcədə davam etdirməkdədir. Bu münaqişədə Rusiya ATƏT-in Minsk qrupunun üzvü kimi öz öhdəliklərini icra etmək əvəzinə, Türkiyə Cümhuriyyətinin prezidenti Rəcəb Tayyib Ərdoğanın dediyi kimi, digər üzv dövlətlərlə birlikdə 28 ildir ki, hər vasitə ilə işğalçı Ermənistan dövlətinə köməklik göstərməkdə davam edir.

Cəzasızlıqdan, zəruri təzyiqlərin olmamasından istifadə edən Ermənistanın silahlı birləşmələri 27 sentyabrda ölkəmizin yeni ərazilərini işğal etmək məqsədi ilə bir sira istiqamətlərdən şəhər və kəndlərimizi artilleriya atəşinə tutmuşdur. Bununla da, Azərbaycan üçün vətən müharibəsi xarakteri daşıyan 2-ci Qarabağ müharibəsi başlanmışdır. Ölkəmizdə qismən səfərbərlik elan edilmiş, bir sıra şəhər və rayonlarda müharibə qaydalarına uyğun olaraq komendant saatı müəyyən edilmişdir. Əks-hücum əməliyyatına keçən rəşadətli ordumuz qısa bir müddət ərzində 5 şəhər, 3 qəsəbəni, 300–ə yaxın kəndlərimizi işğaldan azad etmişdir. 44 günlük müharibədə Azərbaycan ordusu döyüş meydanında Ermənistanı darmadağın etməklə, 30 ilə yaxın davam edən işğala son qoydu. Ermənistan ağ bayraq qaldıraraq təslim oldu.

Uğurlarımızı gözügötürməyən qüvvələr (elə ATƏT-in Minsk qrupunun üzvləri) hər vasitə ilə ölkəmizə təzyiq göstərərək müharibənin dayandırılması, atəşkəs elan edilməsinin vacibliyinə çağırışlar edirlər. Hərbi əməliyyatların getdiyi bir şəraitdə atəşkəs çağırışları ilk öncə erməni işğalçılarına qüvvələrini səfərbər etmək, yeni silahlar gətirmək istəyinə xidmət edir. Bütün bunlara baxmayaraq, ölkəmiz atəşkəsə razılıq versə də, müvafiq qaydalara əməl etsə də, erməni işğalçıları min bir dil tökərək elan olunmuş humanitar atəşkəsə əməl etməyərək müharibə zonasından xeyli uzaqda yerləşən Gəncə, Bərdə, Mingəçevir və digər şəhərlərə raket artilleriya zərbələri endirirlər. Xüsusi ilə, gecə yarısı qadağan olmuş raketlərlə Gəncədəki yaşayış məntəqələrinə endirilmis zərbələr erməni terrorunun, vəhşiliyinin, insanlığa sığmayan hərəkətlərinin yeni səhifəsidir. Bu müharibə cinayətlərinin nəticəsində yüzlərlə yaşayış evləri dağıdılmışdır. Dinc sakinlər və uşaqlar arasında çox sayda ölənlər və yaralanalar vardır.

Rusiyanın milli tarixinin müstəqillik dövründə ağ ləkələrin aradan qaldırılmasının mühüm istiqamətlərindən biri Dağlıq Qarabağ münaqişəsinə münasibətlə bağlıdır. Sirr deyil ki, Rusiya 80-ci illərin sonunda baş vermiş bir sıra hadisələrə, məsələn, (Sumqayıt, konfliktin mahiyyəti və s.) obyektiv yanaşma sərgiləməmiş, əksər hallarda erməniləri müdafiə etmişdir. Münaqişə aktiv hərbi qarşıdurmaya çevrildikdən sonra prezident V. Putin Valday diskussiya klubunda çıxış ederkən müharibənin Azərbaycan dövlətinin ərazisində getdiyi üçün Rusiyanın müdaxilə etməyəcəyini bəyan etmişdir. Qafqaz bölgəsində yaranmış geosiyasi şərait, Putinə görə, dövlətin milli maraqlarının xarici siyasətdə prioritet kimi dəyərləndirilməsini aktuallaşdırır. Beləliklə, Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin Azərbaycanın ərazi bütövlüyü çərçivəsində həll ediməsi Rusiyanın daxilində də təhdid xarakterli separatçı meyillərin aradan qaldırılmasına, suverenlik maraqlarına və sabitliyin qorunmasına tamamilə uyğundur.

Ermənistan isə keçdiyi yolu diqqətlə təhlil etməli, vandalizmdən imtina etməli, terrorçu təşkilatlarını buraxmalı, dəyişən reallıqları hərtərəfli nəzərə almalıdır. Bilməlidir ki, terrorizim siyasi cəhətdən motivləşdirilmiş qeyri-hümanist fəaliyyət olub, özündə sosial-psixoloji (qorxutma, hədələmə) və fiziki (zorakı fəaliyyət) komponentləri birləşdirir. Ən müxtəlif formalarda təzahür edir, bir sıra hallarda cinayətkarların, pisxopatların imkanlarından yararlanır. Erməni terrorizmi artıq çoxdan milli hüdudları aşıb, beynəlxalq arenada möhkəmlənmək üçün öz səylərini artırmaqla yeni-yeni fəlakətlər törədir. Terrorist qruplar müxtəlif vasitələrdən istifadə edirlər: müəyyən insan qruplarının oğurlanması, ictimai yerlərdə bomba partladılması, təyyarələrin, digər nəqliyyat vasitələrinin qaçırılmasına cəhtlər göstərilməsi, mülkiyyət, vəsait əldə etmək üçün qarışıqlıq salması, bankların talan edilməsinə, işgəncə verilməsinə cəhtlər və s. bu qəbildəndir. Belə qrupların fəaliyyəti dövlətə qarşı çevrilə bilər, sabitliyin pozulmasına xidmət edə bilər, dövlət tərəfindən təşkil olunaraq terrorizim kimi də təzahür edə bilər. Adətən terrorçu qrupların məqsəd və tələbləri çoxşaxəli olub, geniş diapazonu əhatə edir.

Azərbaycan Ermənistanın terrorizimınə, vəhşiliyinə və vandalizminə qarşı uğurla müharibə aparır. Müstəqilliyimizi möhkəmləndirmək üçün müxtəlif istiqamətli tədbirlərin reallaşdırılması nə qədər vacib olsa da, onu qoruyub saxlamaq, qüdrətli bir ölkəyə çevrilmək əsl müstəqilliyə çatmaq üçün bu hələ azdır. Ulu Öndər qeyd edirdi ki, “Gərək hər bir insan və xüsusən gənc nəsil

müstəqilliyin nə qədər müqəddəs olduğunu bütün varlığı ilə dərk etsin, onu qorumağa və möhkəmləndirmək üçün hər cür qurban verməyə hazır olsun. Bunun üçün isə o, ilk növbədə yüksək mənəviyyata malik olmalıdır. Xalqımızın milli - mənəvi dəyərləri onun şəxsiyyətinin mahiyyətini təşkil etməlidir" [Azərbaycan XXI əsrin və üçüncü minilliyin ayrıcında: Azərbycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin Yeni 2001-ci il, yeni əsr və üçüncü minillik münasibəti ilə Azərbaycan xalqına Müraciəti, 2001:119].

Yazımızı görkəmli sosioloq R. Darendorfun münaqişələrlə bağlı əsaslı bir mülahizəsi ilə bitirmək istəyirik: "Kim münaqişələrin etiraf olunması və nizamlanması yolu ilə onların öhdəsindən gələ bilirsə, o, tarixin ritmini öz nəzarətinə götürür. Kim bu imkanı əldən buraxırsa, ritmi özünə düşmən kimi qəbul edir" [Капитонов, 2006: 266].

Bəli, Azərbaycan xalqı tarixin ritmini öz nəzarətinə götürərək 10 noyabr 2020-ci ildə imzalanmış üçtərəfli bəyanatın müddəalarına zidd olaraq Azərbaycanın Qarabağ bölgəsindəki Ermənistan silahlı qüvvələrinin birləşmələrinin mövcudluğunu davam etdirməsi, regional sülh və sabitlik, həm də burda yaşayan əhali üçün ciddi təhlükə mənbəyi olması ilə barışmadı.

2023-cü ilin sentyabrın 19- da düşmənin pozuculuq fəaliyyətinə son qaymaq və Azərbaycan Respublikasının konstitusiya quruluşunun bərpa edilməsi məqsədi lə ordumuz Qarabağ bölgəsində Ermənistan silahlı qüvvələrinin qanunsuz hərbi birləşmələrinə qarşı lokal xarakterli antiterror əməliyyatı keçirdi. Bu tədbirlər çərçivəsində Azərbaycan Ordusu yüksək peşəkarlıq nümayiş etdirərək qanunsuz erməni silahlı birləşmələrinin ön xətt və dərinliklərdə olan mövqelərini, döyüş vasitələrini, hərbi obyektləri və infrastrukturunu nöqtə atışlı zərbələrlə məhv etdi. Ermənistan silahlı qüvvələrinin qanunsuz hərbi birləşmələri ağ bayraq qaldıraraq təslim oldu. Son iki yüz illik tarixdə ilk dəfə olaraq Azərbaycan müharibədən ərazi bütövlüyünü bərpa edərək çıxdı. Bu qələbə özünün əhəmiyyətinə və regionda gedən proseslərə təsir imkanlarına görə Azərbaycan dövlətinin imkanlarını nümayiş edirdi, nüfuzunu gücləndirdi. 15 oktyabr 2023-cü ildə Prezident İlham Əliyev Xankəndi şəhərində çıxış edərkən demişdir: "Bu, böyük xoşbəxtlikdir və tarixi hadisədir ... Azərbaycan xalqı elə bir qələbə qazanıb ki, həm dillər əzbəri olub, həm də əbədi bu qələbə bizimlə olacaq. Əbədi bu qələbə bizim tariximizdə olacaq. Bizdən sonra gələn nəsillər əbədi bu qələbə ilə haqlı olaraq, fəxr edəcəklər." ["Azərbaycan" qəzeti, 2023].

Ədəbiyyat:

Azərbaycan XXI əsrin və üçüncü minilliyin ayrıcında: Azərbycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin Yeni 2001-ci il, yeni əsr və üçüncü minillik münasibəti ilə Azərbaycan xalqına Müraciəti: Bakı: (2001). Bakı Unversiteti nəşriyyatı,

"Azərbaycan" qəzeti, (2020). 29 oktyabr.

"Azərbaycan" qəzeti, (2023). 16 oktyabr.

Mahmudov, Y. və Şükürov, K. (2005). Qarabağ. Real tarix, faktlar, sənədlər." Təhsil" nəşriyyatı. Bakı.

Qaraoğlu, F. (2013). Ermənistan və həqiqətlər (Rəsmi sənədlərlə) IV cild, Bakı.

14 fevral 2012-ci ildə Rusiya prezidentinin 183 saylı fərmanın surəti.

Капитонов, Э.А. (2006). Социология XX века. Ростов на Дону: Издательство «Феникс».

https://genprosecutor.gov.az/az/page/azerbaycan/ermeni-terroru

İLK AZƏRBAYCAN CÜMHURİYYƏTİNİN QADIN SİYASƏTİNİN MÜASİR DÖVRDƏ TƏCƏSSÜMÜ

Sevda SÜLEYMANOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Tarix fakültəsi, tarix elmləri doktoru, professor
Azərbaycan, BAKI
s.u.suleymanova@mail.ru

XÜLASƏ

Müasir dövrdə qadınların kişilərlə bərabər hüquqlara malik olması, təhsil alması, yüksək dövlət vəzifələrində çalışması, lider olması çox vacibdir. 19-cu əsrin sonu, 20-ci əsrin əvvəllərində Azərbaycan qadınlarının əksəriyyətinin savadsızlığı onların ictimai-siyasi hərəkatdan kənarda qalmasına səbəb olmuşdur. Avropa, rus və yerli ziyalılar, mətbuat bunun səbəbini müsəlman qadının İslam dininə görə heç bir haqqının olmamasında görürdü. Bununla belə, Cənubi Qafqazın Şeyxülislam Axundu Əbdüssəlam Axundzadə yeni nəslin tərbiyəsində ən mühüm rolun anaya aid olduğunu vurğulayıb: "Uşaqlar ananın bütün keyfiyyətlərini özlərində hopdururlar. İslam dini kişilər üçün təhsildə heç bir fərq qoymur. və qadınlar Məhəmməd peyğəmbər "elm əldə etmək bütün müsəlman kişilər və qadınlar üçün vacibdir" dedi.

Açar sözlər: Azərbaycan Cümhuriyyəti, maarifçilik, ictimai-siyasi hərəkat, qadın siyasəti, Müstəqil Azərbaycan Respublikası, Ümummilli lider

THE WOMEN'S POLICY OF THE FIRST REPUBLIC OF AZERBAIJAN INCORPORATION IN THE MODERN PERIOD

Sevda SULEYMANOVA
Baku State University,
Faculty of History, doctor of historical sciences, professor
Azerbaijan, BAKU
s.u.suleymanova@mail.ru

SUMMARY

In modern times, it is very important for women to have equal rights with men, to receive education, to work in high government positions, to be leaders. At the end of the 19th century and the beginning of the 20th century, the illiteracy of the majority of Azerbaijani women caused them to be excluded from the social and political movement. European, Russian and local intellectuals, as well as the press, saw the reason for this in the fact that a Muslim woman had no rights according to the Islamic religion. However, South Caucasus Sheikhul-Islam Akhund Abdussalam Akhundzade emphasized that the most important role in the upbringing of the new generation belongs to the mother: "Children imbibe all the qualities of the mother in themselves. Islam does not make any difference in education for men and women. Prophet Muhammad said that "acquiring science is important for all Muslim men and women."

Key words: Republic of Azerbaijan, enlightenment, socio-political movement, women's policy, Independent Republic of Azerbaijan, National leader.

GİRİŞ

Müasir dövrdə qadınların kişilərlə bərabər hüquqa malik olması, təhsil alması, yüksək dövlət vəzifələrində çalışması, lider olması çox vacibdir. XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində azərbaycanlı qadınların böyük əksəriyyətinin savadsızlığı, onların ictimai-siyasi hərəkatdan kənarda qalmalarına səbəb olmuşdu. Avropa, rus və yerli ziyalılar, eləcə də mətbuat bunun səbəbini, guya İslam dininə görə müsəlman qadının heç bir hüququnun olmamasında görürdülər. Halbuki Cənubi Qafqazın Şeyxülislamı Axund Əbdüssəlam Axundzadə yeni nəslin tərbiyəsində ən mühüm rolun anaya məxsus olduğunu vurğulayırdı: "Uşaqlar ananın bütün keyfiyyətlərini özlərində əxz etdirirlər. İslam dini kişi və qadınlara təlim-tərbiyə məsələsində heç bir fərq qoymur. Məhəmməd Peyğəmbər demişdir ki, "Elmlərə yiyələnmək bütün müsəlman kişi və qadınlar üçün vacibdir" [Kaspi,1901].

Ə.Ağayev "İran qadını" əsərində yazır ki: "Məhz islamçılıq onu … qısa bir müddət ərzində gərəkli bir varlığa, qüdrətli tərəqqi carçısına çevirdi" [Xəzər, 190: 92]. Məhəmməd Peyğəmbər qız uşağının doğulmasını ulu göylərin xüsusi xeyirxahlığı adlandırır, ananın ayaqlarının dəydiyi yeri cənnət hesab edirdi. Beləliklə, islam hüququ, Şərq qadınına daha geniş fəaliyyət meydanı verirdi. Ə.Ağaoğlu qadının zəngin mənəvi dünyası olduğunu qeyd edərək yazırdi: "O, ömür sürür, bu həyata elə-belə gəlmədiyini sübut etməyə çalışır, ailə yükünün altına zərif çiynini mətanətlə verir, evdə, çöldə-bayırda, tarlada ərinin sağ əlinə çevrilir. O, cəsarət və sədaqət rəmzidir, işə, zəhmətə nə qədər bağlıdırsa, öz ərinə, övladlarına sevgiləri daha sonsuzdur" [Xəzər, 1990: 94-95].

Azərbaycan qadını da bütün bu keyfiyyətləri özündə təcəssüm etdirməklə yanaşı, başqa müsəlman qadınları kimi işıqsız və havasız qapalı vəziyyətdə yaşayırdı. Bu isə onun savadsız və ümumi mədəni inkişafdan geri qalmasına səbəb olurdu. Azərbaycan qadınının ağır vəziyyəti ilə bağlı "Vestnik Evropı" jurnalı 1900-cü ildə yazırdı ki, Bakı küçələrində qadına rast gəlmək mümkün deyildi. Evdən çıxmaq məcburiyyətində qalanlar isə başdan ayağadək uzun örtüyə bürünərək gün işığından qorxan ürkək məxluq təəssüratı yaradırlar [Вестник Европы, 1900:295]. Azərbaycanda "qadın məsələsi"ni doğuran səbəblər də məhz onların aşağı hüquqi və sosial statusu, qadın təhsili sisteminin olmaması, ona münasibətdə ayrı-seçkilik salan qanunlar idi. Müsəlman modernizminin ardıcıllarından olan H.Şirvanski çox düzgün olaraq düşünürdü ki: "Qadının vəziyyəti ölkənin və yaxud xalqın mədəni inkişaf göstəricisidir [Ширванский, 1907].

Məhəmməd ağa Şahtaxtlı hələ 1896-cı ildə yazırdı ki: "Qadın təhsili elementar ümumtəhsil bilgiləri verəcək və islam dünyasını "köklü sosial mərəzdən" sağaldacaq", çünki "qadınların yaşadığı qapalı həyatda fiziki və zehni sağlamlıq üçün vacib olan hərəkətlərin, özünü idarə etmək və fəaliyyət azadlığının yoxluğu onları dəymə-düşər və miskin, solğun və ölgün edir. Təbii ki, ana öz qüsurlarını irsən təkcə öz qızlarına deyil, həm də oğlanlarına ötürür" [Шахтахтинский, 1989: 311]. Buna görə də Bakıda 1901-ci ildə Hacı Zeynalabdin Tağıyevin vəsaiti ilə ilk rus-müsəlman qızlar məktəbinin açılması bütün müsəlman-türk dünyasında mühüm hadisə oldu. Belə ki, Azərbaycan qadınını bu ağır vəziyyətdən yalnız məktəb-təhsil çıxara bilərdi.

XIX-XX əsrlərdə savadlı azərbaycanlı qadınların sayının günü-gündən artması onların cəmiyyətdə rolunu artırdı. Bu mənada, böyük mesenat, milli burjuaziyanın ən görkəmli nümayəndəsi H.Z.Tağıyevin 1901-ci ilin oktyabr ayında açdığı qızlar məktəbinin Azərbaycan qadınlarının ziyalı təbəqəsinin meydana gəlməsində xüsusi rolu olmuşdur. Məhz həmin məktəbin müəllimləri və məzunları azərbaycanlı qadınların sosial həyatda, xüsusilə ictimai-siyasi hərəkatda fəal iştirakına vəsilə oldular. Onlar ilk növbədə Müsəlman qadın xeyriyyə cəmiyyətləri yaradaraq onların savadlanması və cəmiyyət üçün yararlı olmaları uğrunda mübarizə aparırdılar. 1917-ci il fevral burjua inqilabından sonrakı dövrdə Azərbaycan qadınlarının siyasi aktivliyi daha da yüksəldi [Əliyeva, 2018: 152]. Aprelin 15-dən 20-ə qədər Bakıda keçirilən Qafqaz müsəlmanlarının, may ayında isə Moskvada Ümumrusiya müsəlmanlarının I qurultaylarında iştirak etməsi Azərbaycan qadınlarının ictimai-siyasi hərəkatda fəaliyyətini sübut edir.

ƏSAS HİSSƏ

1918-ci ilin 28 may günü Müsəlman Şərqində ilk Xalq Cümhuriyyətini elan etmiş Azərbaycan xalqının, o cümlədən qadınının həyatına bir günəş doğdu. Azərbaycan Cümhuriyyətinin həmin gün qəbul etdiyi ilk proqram sənədi olan "İstiqlal bəyannaməsi"nin 4-cü bəndində milli mənsubiyyətindən, dini etiqadından, sosial mənşəyindən və cinsindən asılı olmayaraq, Azərbaycanın bütün vətəndaşlarına vətəndaşlıq və siyasi hüquqlarına zəmanət verilirdi [Əhmədov, 2018:148]. Bu isə, demokratik ABŞ və Avropadan xeyli əvvəl məhz Azərbaycanda ilk dəfə qadınların kişilərlə hüquq bərabərliyinin rəsmən elan olunması demək idi. İlk mərhələdə deklarativ xarakter daşıyan bu prinsipləri həyata keçirərkən fədakar vətənpərvər Cümhuriyyət qurucuları ağır çətinliklərlə qarşılaşdılar. Milli Şuranın və Fətəli xan Xoyskinin başçılıq etdiyi müvəqqəti hökumətin demokratik dəyişikliklər etmək cəhdi, xüsusilə qadınlara kişilərlə bərabər hüquq verməsi cəmiyyətin bəzi dairələri tərəfindən onların imtiyazlarına təhlükə kimi qiymətləndirilirdi.

23 avqust 1918-ci il tarixli "Azərbaycan vətəndaşlığı haqqında" Əsasnamə və 11 avqust 1919-cu ildə Parlamentin qəbul etdiyi "Azərbaycan vətəndaşlığı haqqında" Qanunda da milli, siyasi, dini, sosial və cinsi mənsubiyyətindən asılı olmayaraq, vətəndaşların hüquq bərabərliyi təsbit olundu. Azərbaycan Cümhuriyyətinin seçki qanununa görə, ilk dəfə qadınlara seçib – seçilmək hüququ verildi. Azərbaycan qadınına hüquqlarını tanıdan Xalq Cümhuriyyəti qısa vaxtda dövlət daxilində bir çox islahatlar keçirdi. İlk növbədə qız və qadınların təhsilə cəlb edilməsi sahəsində tədbirlər görüldü. Milli hökumət qızların savadını artırmaq məqsədilə kurslar, ardınca məktəblər aşdı. Beləliklə, azad Azərbaycan qadını obrazı gerçəkləşdi. Ziyalı qadınlar dövlətin onlara verdiyi hüquqlardan istifadə edərək ölkənin ictimai-siyasi həyatında daha fəal iştirak etməyə başladılar. Baş nazir N.Yusifbəylinin həyat yoldaşı Eynülhəyat xanım ilk milli qız gimnaziyasında müəllim, Maarif nazirliyində inspektor işləmişdir. Sankt-Peterburqda təhsil almış ilk azərbaycanlı qızı Səlimə Yaqubova Bakıda I Ünas Milli Gimnaziyasının müdiri təyin edilmiş, Azərbaycanın milli dirçəlişinin fəal qadınb qurucularından biri olmuşdur. 1918-ci ildə Qazax qəzası xalq məktəblərinin inspektoru təyin olunmuş görkəmli maarif xadimi Mədinə Qiyasbəyli 1919-cu ildə Azərbaycanın ilk maarifpərvər qadınları Şəfiqə Əfəndizadə və Xədicə Ağayeva ilə birlikdə Bakıda öz mənzilində pedaqoji kurs açmışdı. Digər belə bir kursu Hüseyn Əfəndi Qayıbovun qızı Gövhər xanım da Bakıda öz mənzilində təşkil etmişdi.

1918-1920-ci illərdə Azərbaycanın tərəqqipərvər ziyalı qadınlarından Məryəm Bayraməlibəyova Lənkəranda, Gövhər Şövqiyyə Şamaxıda, Bülbül Kazımova Gədəbəydə, Firuzə Ağayeva, Yaqut Ağayeva, Fərəmuş Paşayeva Gəncədə, Səidə Şeyxzadə, Rəhilə Hacıbababəyova, Sara Vəzirobva, Hənifə Məlikova, Zərri Şahtaxtinskaya və b. Bakıda xalq maarifinin inkişafına böyük kömək göstərmişlər [Azərbaycan Respublikası 1991-2001, 2001:262].

Milli-azadlıq hərəkatının lideri M.Ə.Rəsulzadə cümhuriyyət dövründə qadınların vəziyyəti haqqında yazırdı: "Kişi və qadınlar... hər hansı imtiyazsız ölkənin idarə edilməsində və qanunvericilik orqanlarına daxil olmaq hüququna malik idilər" [Rəsulzadə, 1991:53].

1920-ci ilin aprel ayında RSFSR-in XI Qırmızı ordusunun təcavüzü nəticəsində müstəqil cümhuriyyətimiz süqut etdi. 70 illik sovet dövründə də qadınların əldə etdikləri hüquqları saxlandı. Azərbaycan qadını mürəkkəb və şərəfli inkişaf yolunu davam etdirdi. Qısa müddət ərzində qadınlar arasında savadsızlığın ləğvi, onların ən müxtəlif peşlərə yiyələnərək cəmiyyətdə kişilərlə bərabər hüquqlara malik olması, öz istedad və bacarığını gerçəkləşdirə bilməsi istiqamətində tədbirlər görüldü. Azərbaycan qadınları istədikləri təhsili alır, dövlət orqanlarında təmsil olunur və azad surətdə əmək fəaliyyəti ilə məşğul olurdular. Bununla belə, sovet dövründə milli və ənənəvi xüsusiyyətlər, sırf Azərbaycan qadınına məxsus cəhətləri bəzən nəzərə alınmır, məşğulluğun forması, qadının daxili tələbatı ilə bu əməyin uyğunluğu çox vaxt unudulurdu.

Azərbaycan qadınları 1980-ci illərin sonunda müstəqillik uğrunda başlayan ümumxalq hərəkatında və Ermənistanın respublikamızın ərazi bütövlüyünə qarşı təcavüzkar niyyətlərinə qarşı

mübarizədə də fəal iştirak etmidilər. Sovet ordusunun xalqımıza qarşı törətdiyi 1990-cı il 19-20 yanvar qanlı faciəsinin qurbanları arasında da qadınlarımız var.

1991-ci il 18 oktyabrda Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyi bərpa olunduqdan sonra dövlətin qadın siyasəti yeni inkişaf mərhələsinə qədəm qoydu. Lakin 1991-1993-cü illərdə ölkədə gedən hakimiyyət uğrunda mübarizə digər sahələrdə olduğu kimi, qadın hərəkatının da inkişafına mane oldu. Yalnız 1993-cü il iyunun 15-də görkəmli ictimai-siyasi dövlət xadimi Heydər Əliyevin Azərbaycan rəhbərliyinə qayıdışı ölkədə siyasi sabitlik yaratdı, müstəqil hüquqi, demokratik dövlət quruculuğunu genişləndirmək istiqamətində addımlar atılması üçün əlverişli şərait yaratdı, qadın hərəkatına qayğı gücləndi. Ümummilli lider Azərbaycan qadınının mərdliyini, dözümlüyünü, səmimiyyətini, sədaqətini, vəfa və ismətini ən ali dəyər kimi qiymətləndirirdi.

Müstəqil Azərbaycan Respublikasının 12 noyabr 1995-ci ildə qəbul etdiyi ilk Konstitusiyası qadınların kişilərlə bərabər hüququnu təsdiq etdi və demokratik dövlət quruculuğu prosesində onların fəal iştirakının hüquqi bazasını yaratdı. Bu hüququndan istifadə edən qadınlar qısa müddətdə 41-ə yaxın təşkilat yaratdılar: "Sevil" Qadınlar Məclisi, Neftçi Qadınlar Cəmiyyəti, Bakı Qadınlar Assosiasiyası, "Qadın və İnkişaf" Mərkəzi, D.Əliyeva adına Qadın Hüquqlarını Müdafiə Cəmiyyəti, "Əsgər anaları", Şəhid anaları cəmiyyətləri və başqaları [Azərbaycan Respublikası 1991-2001, 2001:264]. Onlar Azərbaycan qadınının vəziyyətini yaxşılaşdırmaq, sosial-iqtisadi problemlərinin həlli və digər məsələləri nizama salmaq sahəsində dövlətin fəaliyyətini gücləndirmək üçün yollar axtarırdılar. Beləliklə, qadın hərəkatı müstəqillik şəraitində öz inkişafının yeni mərhələsinə qədəm qoydu və beynəlxalq əlaqələrini genişləndirdi. Azərbaycan qadın təşkilatlarının 1995-ci ilin iyulunda Pekində keçirilən IV Ümumdünya Qadınlar Konfransında iştirakı respublikamızda qadın hərəkatının ümummilli platformasının işlənib hazırlanmasıda nühüm rol oynadı.

Ölkəmizdə dövlət qadın siyasətinin əsas prinsiplərinin müəyyən edilməsi və dövlət səviyyəsinə qaldırılması ümummilli lider Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Belə ki, məhz o, 1998-ci ildə "Azərbaycanda qadınların rolunun artırılması haqqında" fərman imzalamışdır. Azərbaycanda qadın hüquqlarının qorunması və onlara yüksək imtiyazların verilməsi bu siyasətin ayrılmaz tərkib hissəsidir. H.Əliyevin 14 yanvar 1998-ciil tarixli fərmanı ilə Qadın Problemləri üzrə Dövlət Komitəsi yaradıldı və ona böyük səlahiyyətlər verildi. Bazar iqtisadiyyatının təşəkkül tapması, ölkəmizin müxtəlif sahələrində aparılan islahatlar qadınların cəmiyyətdəki rolunu artırmağı tələb edirdi. Bu məqsədlə sentyabrın 14-15-də özlərinin ilk qurultaylarını keçirdilər. Qurultayın gedişində Azərbaycan qadınları bütün ümummilli məsələlərdə daim milli dövlətçilik mövqeyindən çıxış etdiklərini nümayiş etdirdilər. Qurultayın qərarları dövlət qadın siyasətinin həyata keçirilməsi vaxtının çatdığını göstərdi. Məhz bu qurultay Azərbaycan qadınlarının ictimai-siyasi həyatında dönüş mərhələsinin başlanğıcı oldu. 2000-ci il martın 6-da "Azərbaycan Respublikasında dövlət qadın siyasətinin həyata keçirilməsi haqqında" Azərbaycan Respublikası Prezidentinin fərmanı elan edildi. Fərmanda Azərbaycanda qadın hərəkatının bütün sahələrinə toxunulmuş, onların rəhbər vəzifələrdə kişilərlə bərabər təmsil olunmaları, iqtisadi vəziyyətinin yaxşılaşdırılması, gender siyasətinin tələblərinin rəhbər tutulması, qaçqın və məcburi köçkün qadınların məşğulluğunun təmin edilməsi, qadınların hüquqlarının müdafiəsinin gücləndirilməsi məqsədi ilə mövcud qanunvericiliyə təkliflər verilməsi və s. öz əksini tapmışdı. Fərmanın icrasını təmin etmək üçün təsdiq edilmiş Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin 2000-ci il 26 sentyabr tarixli qərarına əsasən nazirlik, komitə, şirkət və digər dövlət müəssisələrində daxili imkanlar çərçivəsində gender məsələləri üzrə məsul şəxslər təyin edildi. Elə həmin il Nazirlər Kabineti "Azərbaycan Respublikasında Qadın Məsələləri üzrə 2000-2005-ci illər üçün Milli Fəaliyyət Planı"nı qəbul etdi.

Azərbaycan qadınlarının 2003-cü ildə keçirilən II qurultayında da çıxış edən H.Əliyev zəkası və fədakarlığı ilə seçilən qadınlarımızın əsrlər boyu böyük əziyyət və zəhmət çəkməsinə baxmayaraq, bütün bunların öhdəsindən əzmlə gəldiklərini vurğulayıb.

İlham Əliyevin 2003-cü ildən Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçilməsi ilə dövlət qadın siyasəti yeni meyarlarla zənginləşdirilərək yüksək səviyyədə davam etdirilir. Prezident İ.Əliyevin sərəncamı ilə 2006-cı ildə Qadın Problemləri üzrə Dövlət Komitəsi Ailə, Qadın və Uşaq Problemləri üzrə Dövlət Komitəsi kimi yenidən formalaşdırıldı. Həmin ildə qadınlarla bağlı işlərin daha mütəşəkkil və ardıcıl şəkildə aparılması, ictimai həyatın bütün sahələrində bərabər hüquqların təmin olunması sahəsində hüquqi bazanın təkmilləşdirilməsi üçün "Gender (kişi və qadınların) bərabərliyinin təminatları haqqında" 2010-cu ildə "Məişət zorakılığının qarşısının alınması haqqında" Azərbaycan Respublikasının qanunu qəbul olundu.

NƏTİCƏ

Azərbaycan Respublikasının Birinci vitse-prezidenti, Heydər Əliyev Fondunun prezidenti, Birinci xanım Mehriban Əliyeva özünün geniş fəaliyyəti ilə Azərbaycan qadınının nüfuzunu həm ölkə daxilində, həm də beynəlxalq aləmdə yüksəldərək dünya dövlətlərinə öz timsalında dərin bilik və intellekt sahibi olan vətənpərvər ziyalı, peşəkar siyasətçi, humanist, xeyriyyəçi Azərbaycan qadını obrazını təqdim edir. Heydər Əliyev Fondu da Azərbaycanda həyata keçirilən dövlət qadın siyasətinə, gender bərabərliyinin təmin olunmasına mühüm töhfələr verir. Fondun təşkilatçılığı ilə 2008-ci ildə keçirilən "Mədəniyyətlərarası dialoqda qadınların rolunun genişləndirilməsi" mövzusunda Beynəlxalq Bakı Forumu da sivilizasiyalararası dialoqda qadınların rolunun araşdırılmasında mühüm əhəmiyyət təşkil edir.

Azərbaycan ailəsində qadının yeri və rolu xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan qadını yeni nəsil həyata gətirmək, onu tərbiyə etmək, vətənə layiq böyütmək kimi çox vacib bir vəzifəni yerinə yetirməklə yanaşı ölkənin ictimai-siyasi həyatında da fəal iştirak edir.

Ədəbiyyat:

Azərbaycan Respublikası 1991-2001. (2001). Bakı:XXI-Yeni Nəşrlər Evi, , .280 s.

Əhmədov A. (2018). Azərbaycanda qadın təhsili və maarifçiliyi sahəsində xeyriyyəçilik tarixindən (XIX ə. II yarısı, XX ə.ə.) // Cümhuriyyətə işıq saçan qadınlar. Araşdırma yazılar toplusu. "Nurlar" Nəşriyyat Poliqrafiya Mərkəzi, Bakı: 496 s.

Əliyeva L. Azərbaycan qadınları emansipasiya yollarında (1918-1920), "Ecoprint", Bakı:2018, 280 s.

Xəzər. (1990). № 2.

Каспий. (1901). 7 октября.

Rəsulzadə M.Ə. (1991). Əsrimizin Siyavuşu. Çağdaş Azərbaycan ədəbiyyatı. Çağdaş Azərbaycan tarixi. Bakı: Gənclik, 110 s.

Шахтахтинский М.А. (1989). Культурное значение мусульманской женской школы // Анто логия педагогической мысли Азербайджанской ССР. Москва: Педагогика, 592 с.

Ширванский Г. (1907). К положению мусульман // Бакинский день, 22 июля, № 36Вестник Европы, 1900, т. V, СП-б,295 с.

https://family.qov.az / *Qadin-siyaseti.*

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

КУЛЬТУРНЫЕ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ НАРОДАМИ УЗБЕКИСТАНА И АЗЕРБАЙДЖАНА: СХОДСТВО И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

Садокат Максудовна МАТКАРИМОВА
"УНИВЕРСИТЕТ-МАЪМУНА"
профессор кафедры “Истории НОУ”, DSc., доцент
Узбекистан, ХОРЕЗМ
ms.mnm.79@mail.ru

Назокат Максудовна МАТКАРИМОВА
"УНИВЕРСИТЕТ-МАЪМУНА"
доцент кафедры “Истории НОУ” PhD., доцент
Узбекистан, ХОРЕЗМ
ms.mnm.79@mail.ru

Аннотация

В данной статье представлены сведения об истории культурных связей между народами Узбекистана и Азербайджана, сходстве и гармонии представителей двух национальных искусств, фольклора, музыки, танца и эпоса, музыкальных инструментов. В частности, сообщалось, что некоторые узбекские писатели, вдохновленные произведениями великих представителей азербайджанской литературы, посвятили свои произведения своим произведениям, а азербайджанские мыслители, вдохновленные узбекской литературой, в своих произведениях ссылались на их произведения. Сходство между азербайджанской и узбекской культурами особенно очевидно в музыкальном искусстве, и мы видим, что даже музыкальные инструменты практически одинаковы. В статье также представлена информация об изучении азербайджанской литературы в Узбекистане, узбекской литературы в Азербайджане и исследованиях, проводимых в этом направлении. Также в статье вновь развивается культурное сотрудничество между двумя братскими народами, редчайшие произведения народов Узбекистана и Азербайджана переводятся на языки друг друга, пропагандируются былины и эпосы, повествующие историю народа. Налаживается активное сотрудничество между государственными библиотеками, совместное кино и театральное сотрудничество, дается информация о реализации проектов. Кроме того, в статье отмечается, что активное участие представителей обеих стран в международных статусных арт-конференциях друг друга, фестивалях искусства мугама и других мероприятиях является свидетельством прочности взаимных культурных связей.

Ключевые слова: культура, литература, искусство, музыка, музыкальные инструменты.

CULTURAL RELATIONS BETWEEN THE PEOPLES OF UZBEKISTAN AND AZERBAIJAN: SIMILARITIES AND INTERACTION

Sadokat Maksudovna MATKARIMOVA
"UNIVERSITY-MAMUNA"
Professor of the Department of "History of NOU", DSc., Associate Professor
Uzbekistan, KHOREZM
ms.mnm.79@mail.ru

Nazokat Maksudovna MATKARIMOVA
"UNIVERSITY-MAMUNA"
Associate Professor of the Department of "History of NOU" PhD., Associate Professor
Uzbekistan, KHOREZM
ms.mnm.79@mail.ru

SUMMARY

This article presents information about the history of cultural ties between the Uzbek and Azerbaijani peoples, the similarity and harmony of representatives of the two national arts, folklore, music, dance and epic, and musical instruments. In particular, it was reported that some Uzbek writers, inspired by the works of great representatives of Azerbaijani literature, dedicated their works to their works, and Azerbaijani thinkers, inspired by Uzbek literature, referred to their works in their works. The similarities between Azerbaijani and Uzbek cultures are especially obvious in the art of music, and we see that even musical instruments are almost the same. The article also provides information about the study of Azerbaijani literature in Uzbekistan, Uzbek literature in Azerbaijan and research conducted in this direction. Also, the article again develops cultural cooperation between the two fraternal peoples, the rare works of the peoples of Uzbekistan and Azerbaijan are translated into each other's languages, epics and dastans telling the history of the people are promoted. Active cooperation between state libraries, joint film and theater cooperation is being established, information is provided on the implementation of projects. In addition, the article notes that the active participation of representatives of both countries in each other's international status art conferences, mugham art festivals and other events is evidence of the strength of mutual cultural ties.

Key words: culture, literature, art, music, musical instruments.

ВВЕДЕНИЕ

История культурных связей между народами Узбекистаана и Азербайджана, язык, культура и искусство, обычаи и традиции которых близки друг другу, насчитывает много лет. Сходство и гармония представителей литературы узбекского и азербайджанского народов, представителей фольклора, представителей двух национальных искусств, народного устного творчества, музыки, танца и эпоса, музыкальных инструментов показывают, что эти два народа имеют одну и ту же душу и имеют общую историю. Тому есть несколько примеров.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Творчество одного из великих деятелей азербайджанской литературы, поэта Низами Гянджеви оказало большое влияние на узбекскую литературу. Низами Гянджеви (Низами Гянджеви - псевдоним; настоящее имя Абумухаммад Ильяс ибн Юсуф ибн Закий Муайяд, родился в 1141 году в городе Гянджа, Азербайджан, умер в 1209 году) представлял собой

сборник стихов, состоящий из 20 000 стихов. Лирические стихи поэта составлены из различных баязов и сборников. Но сохранились некоторые его фрагменты: 16 касыдов, 192 газели, 5 китъа, 68 рубаев и 17 байтов [Очилов, 2013].

Основным произведением Низами Гянджеви является «Хамса»: 1. «Махзан ул-асрар» («Сокровище тайн») помимо введения и заключения содержит 20 статей, к каждой статье прилагается по 20 рассказов. В произведении отражены важные общественно-политические и нравственно-воспитательные проблемы периода, в котором жил поэт. Позднее по результатам этого произведения было создано более 40 эпосов в персидской и турецкой литературе (в частности, «Хайрат уль-Аброр» Навои). 2. «Хусрав и Ширин» на тему любви и верности; 3. Эпос «Лейли и Меджнун» создан на основе арабских повествований; 4. Эпос «Хафт пайкар» основан на событиях, связанных с Бахромом Гёром и его именем. Произведение написано в стиле рассказа в рассказе, в них представлены идеи, связанные с воспитанием и поведением человека. В его рассказах заметно влияние народных сказок; 5. В эпосе «Искандарнома» Низами Гянджеви через образ Александра и воображаемые образы выразил свои мечты о справедливом и просвещенном царе, совершенном человеке и идеальном обществе.

Произведение Низами Гянджеви «Хамса» оказало большое влияние на развитие литературы народов Востока. Начиная с XIII века, несколько поэтов, в частности, Амир Хусрав Дехлави, Алишер Навои, Абдурахман Джами и другие, подверглись влиянию творчества Гянджеви и написали свое произведение «Хамса» [Каримов, 2010:34]. В отличие от Низами, Алишер Навои завершил «Хамсу» на туркском языке и продемонстрировал силу этого языка. Конечно, создавая эпос «Хамса», Навои чувствовал, что перед гением Низами стоит огромный вызов. Он с гордостью упоминал Низами в каждом предисловии к своим эпосам и выражал ему свое огромное уважение и преданность [Шофиев, 2017]. Это также можно узнать из этих стихов Навои:

Эмас осон бу майдон ичра турмоқ,
Низомий панжасига панжа урмоқ.

Мы не ошибемся, если скажем, что каждый азербайджанец и узбек знает эти строки наизусть.

Все узбекские поэты, начиная с Алишера Навои, считали Низами Гянджеви своим учителем. Навои упомянул его в числе шейхов в «Насаим уль-Мухаббат» [Очилов, 2013].

Поэт и переводчик Кутб Хорезми, живший в Хорезме в XIV веке, написал свой эпос «Хосрав и Ширин» по мотивам эпоса Низами Гянджеви [Каримов, 2010:34]. Кутб Хорезми поставил перед собой цель продемонстрировать богатые возможности узбекского языка при создании этого эпоса, и ему это удалось. Этот перевод был не только важным источником для изучения узбекского языка в то время, но и сыграл важную роль в развитии узбекского языка и литературы. «Хусрав и Ширин» в переводе Кутба Хорезми представляет собой редкий образец маснави в узбекской литературе после «Кутадгу билиг» и «Хибат уль-хакаик». «Хусрав и Ширин» занимает особое место в развитии узбекской эпической поэзии и развитии художественного перевода [Очилов, 2012].

В ответ на произведение Низами Гянджеви «Махзан ул-асрар» («Сокровище тайн») Хайдар Хорезми создал свой эпос «Гюльшан ул-асрар». Влияние азербайджанской литературы на узбекскую можно почувствовать и в творчестве классиков узбекской литературы, таких как Лютфи, Хорезми, Дурбек, Гадойи, Атойи, Саккоки. Поэт, историк, переводчик Мухаммад Эрниезбек угли Агахи перевел «Хафт пайкар» Низами Гянджеви, в прозе, сделав его понятным широкому кругу читателей [Жумаев, 2017].

В целом в Узбекистане отрывки из эпосов Низами Гянджеви «Семь красавиц», «Сокровище тайн», «Искандарнома» опубликованы в книгах «Гульдаста», «Избранные стихи», «Океан жемчуга», «Лайли и Меджнун», «Хусрав и Ширин» и др. Его произведения

были переведены с персидского на узбекский и опубликованы. В 1983 году Шоислам Шомухамедов опубликовал сборник стихов Низами. В нем собраны образцы од, газелей, стихов, рубаи и мудрости поэта, а также фрагменты из эпосов «Махзан уль-асрар» и «Хафт пайкар».

В связи с большим вниманием, уделяемым деятельности Низамия Гянджеви в Узбекистане, 1947 году Ташкентскому педагогическому институту было присвоено имя Низами. Также по мотивам произведений Низамия Гянджеви созданы и экспонируются фильмы, балеты, визуальные полотна.

Здесь уместно вспомнить азербайджанского поэта Мухаммада Физули. Физули считал Алишера Навои своим учителем и следовал за ним на газели. Кроме того, представители узбекской литературы также признали Физули своим учителем и отдали дань уважения его газелям (Олмос, 2017:64). В частности, примерами этого могут быть такие узбекские поэты, как Мухаммад Реза Агахи, Амир Умархан, Андалиб, Мукими, Увайси, Роким, Султан Сайид Насирхан, Табиб Хорезми, Садир Эркин. Имя Физули признано великим деятелем литературы всех тюркских народов. Эркин Вахидов, один из крупнейших представителей узбекской литературы XX века, также очень любил творчество Физули и написал посвященное ему стихотворение «У статуи Физули». Правильнее было бы сказать, что эти строки пришли в мир в результате восхищения и любви поэта:

Еллар, бир дақиқа тўхтанг эсишдан,
Сернаво булбуллар, сайраманг бир оз.
Карбало даштида яёв кезишдан
Чарчаб тин олмоқда Фузулий устоз [Шофиев, 2017].

Много связей и сходств между этими двумя народами можно наблюдать в жанре фольклора. В частности, изучение азербайджанского фольклора в Узбекистане и узбекского фольклора в Азербайджане представляет собой отдельную страницу в рамках сравнительно-типологического анализа и исследований. А.Набиев опубликовал книги «Азербайджано-узбекские фольклорные связи (на примере эпосов «Кёроглы» и «Гёроглы»)», «Типология и взаимоотношения азербайджано-узбекского фольклора» и «Народная литература Азербайджана».

Известно, что музыка, как и слова, – это загадочный мир с неограниченными возможностями. Мелодия – это средство выражения внутренних чувств человека с помощью звуков. Наши национальные музыкальные инструменты, дошедшие до нас на протяжении веков, и замечательные образцы исполняемых на них музыкальных мелодий до сих пор дарят людям радость и умиротворение своим красочным блеском и мелодичными напевами. Развитие музыкальной культуры и исполнительского искусства на земле Великого Турана восходит к глубокой древности. Великие учёные Востока Мухаммад Аль-Хоразми, Абу Наср Фараби, Ахмад аль-Фаргани, Абу Али ибн Сина, Пахлаван Махмуд, Омар Хайям, Мирза Улугбек, Захириддин Мухаммад Бабур, Абдуррахман Джами, Алишер Навои, Пахлаван Мухаммад, Наджмуддин Кавкаби, Дарвиш Али Чанги и другие предки в своих трактатах изложили ценные сведения об исполнительском искусстве, музыкальной науке и истории, строении музыкальных инструментов, методах исполнения, правилах артистизма.

В знаменитом дидактическом произведении «Кабуснома» также есть отдельная глава, посвященная правилам вежливости и артистизма. В результате исторических раскопок, проведенных в нашей стране, слова, подобные дутору, трубе, закону и флейте, выгравированные на камнях изображения музицирующих музыкантов, изображения музыкантов и хафизов в миниатюрных произведениях свидетельствуют о том, что искусство музицирования Представление развивалось в нашей стране с давних времен. Например, в Карабахском регионе Азербайджана, на склонах крепости Айритом близ Термеза, одного из древних городов Узбекистана, на музыкальных табличках, изображенных на стенах «Тупроккала»,

расположенного в Хорезмской области, изображены изображения музыкальные инструменты были найдены во время археологических раскопок, проводимых на «Хумбуз-тепе».

Сходства между азербайджанской и узбекской культурой особенно очевидны в музыкальном искусстве. Музыкальное наследие народов Востока, таких как Маком, Мугам, Дастгох, Навба, Рага, Кюи, передавалось из уст в уста из поколения в поколение. Согласно историческим источникам, мнениям мастеров-художников и научным исследованиям, в музыке народов Средней Азии, Хорасана и Азербайджана в XIII-XVII веках существовали следующие двенадцать (дувоздах) статусов. Это состоит из "Ушшака", "Наво", "Бузалика", "Роста", "Хусайни", "Хиджоза", "Рахави", "Зангулы", "Ирака", "Исфахана", "Зирофканда", "Бузурга". и др. [Маннопов, 2019:29].

У узбекского (хорезмийского) и азербайджанского народов есть схожие между собой музыкальные инструменты. По строению, способу производства звука и материалам изготовления эти музыкальные инструменты подразделяются на группы ударных, духовых и струнных смычков [Рахимов, 2022:26].

Со второй половины XIX века между Россией и народами Туркестана установились связи большого исторического и культурного значения, осуществлялась торговля. Музыкальные инструменты, такие как орган, скрипка, кларнет и фисгармония, были среди коммерческих продуктов, появившихся в тот период. Появление этих инструментов за короткий период оказало серьезное влияние на культуру узбекского народа, и они стали популярны среди народных музыкантов. К началу XX века гармошка была внедрена в традиционное музыкальное исполнительство Азербайджана, в исполнительскую практику народных музыкантов и халф Хорезма. Имена ряда мастеров, в том числе Курбана (композитора) Исмаилова в Хорезме, Сафо Муганни, Мадрахима Шерози, Джуманёза (композитора) Хаитова, Ходжи (композитора) Отаджанова, Арифа (гармониста) Тошматова в Фергане и других (с именем композитор) прославился. В Азербайджане фисгармония, среди других народных инструментов, используется в ансамблях, в частности, при исполнении национальной танцевальной музыки на фольклорных праздниках. В 50-х и 60-х годах 20 века в Узбекистане получили широкое распространение усовершенствованные виды аккордеона и баяна, которые стали известны в нашем народе как соз.

В Хорезмском ансамбле песни и танца, образованном в 1957 году под руководством Комилджона Отаниезова при Узбекской государственной филармонии, в качестве музыкальных инструментов для сопровождения песен певцов стали использоваться аккордеон и баян. В составе ансамбля Мадрахим Шерози играл на аккордеоне, Тельман Мусаев и Ильхом Аллаберганов - на баяне. Мастера, занимающиеся производством и сборкой азербайджанской фисгармонии, полностью адаптировали ее звуковую систему к звуковому диапазону азербайджанской музыки. Современная усовершенствованная гармоника принята на вооружение музыкантов как очень удобный инструмент для исполнения азербайджанской народной музыки, в том числе мугамов.

Ударные инструменты: нагара (барабан), гош нагар (двойной барабан), деф (стук). Степ – один из самых распространенных музыкальных инструментов в Хорезме. Другой вид на него называется кругом. Отличие крана от круга заключается в реализации его метода. Если в основном тэп исполняется с разделением сильных партий, то по кругу исполняются приемы, характерные для классических мелодий. Круг больше крана.

К духовым инструментам относятся зурна, тутек, балабан и другие. Стили игры на этих инструментах и стили звукоизвлечения практически одинаковы. Струнные и струнно-ударные инструменты: тар, саз, уд, танбур: к струнным ударным инструментам относятся кан, к струнным ударным инструментам относятся тян и сантур. Многие из этих инструментов в настоящее время применяются на практике. Изображение струнного инструмента

дано в брошюре «Музыкальная история Хорезма» (арабским алфавитом, староузбекским) муллы Бекджона Рахмана и Мухаммада Юсуфа Девонзоды, изданной в Москве в 1925 году. Сим тор был одним из популярных музыкальных инструментов в Хорезме XIX века. Однако в настоящее время на практике он не используется.

Струнный инструмент – один из инструментов, широко используемых у узбекского и азербайджанского народов. Тор также известен как рубоб в Хорезме. Рубаб также упоминается как кобиз, шаштар, панджтар, шудургу или тор в музыкальных трактатах и других источниках. В музыкальном трактате Дарвишали «Рубоб — голос горцев, и голос его сух (хушк). У него пять струн: четыре шелковые и одна проволочная, и звук у него короче остальных звуков. В XIX веке по инициативе Мухаммада Рахимхана Сони придворный музыкант Каландар Донмас изготовил музыкальный инструмент, похожий на азербайджанскую струну, и он стал известен в народе как рубоб. Хорезмский руба отличается от азербайджанских торов системой навески и стилем исполнения, как бы он ни был похож внешне. Тор также является очень популярным музыкальным инструментом в Азербайджане и Иране. В Азербайджане струны и голоса не сопровождают друг друга при исполнении песни, аккомпанируя певцу, играет музыкант (стрингер). Торчи и певец выступают по очереди, и представление становится массовым. В узбекском пении струны и голоса исполняются параллельно, выступая опорой (тростью) для голоса Хафиза. В начале прошлого века известные артисты Хорезма Ширози и Бола Бахши стали использовать струнный инструмент при исполнении народных песен и былин, а педагог Хафиз Гаджихан Болтаев стал использовать струнный инструмент при исполнении макама. (вместо танбура).

В 1940-1950-е годы большой вклад в популяризацию звучания узкого инструмента внес Комильжон Отаниезов. Помимо создания новых исполнительских стилей в струнном исполнении, мастер умело играл на этом инструменте на уровне требований большой сцены, а также явился причиной его росписи в Узбекистане, Туркменистане и Таджикистане. Тор является не только инструментом при исполнении песен, но и широко используется среди музыкантов при исполнении инструментальных партий народных напевов и статусов. Азербайджанский композитор Узеир Гаджибеков использовал струнный инструмент в качестве ведущего инструмента в оркестре в своей опере «Лейли и Меджнун» (написана в 1908 году), а узбекский композитор Абдушариф Отажонов в музыкальной драме «Ашик Гариб ва Шахсанам» (написана в 1957 году).

В Азербайджанском культурном центре Гейдара Алиева в нашей столице состоялась церемония открытия Музея узбекско-азербайджанской дружбы. Особое значение имеет тот факт, что это мероприятие было организовано накануне практического визита нашего Президента Шавката Мирзиёева в Азербайджанскую Республику. В нем приняли участие Министерство культуры и туризма, Комитет по международным связям и дружбе с зарубежными странами, представители музеев, историки, поэты и писатели, ректоры вузов, студенты и широкая общественность. Как отметили выступавшие на церемонии, взаимоотношения между узбекским и азарским народами имеют глубокие исторические корни. Язык, обычаи и традиции двух братских стран схожи. Такие дружеские связи вышли на новый уровень усилиями Президента Республики Узбекистан Шавката Мирзиёева и Президента Азербайджанской Республики Ильхома Алиева.

В Азербайджане с большим интересом и уважением относятся к Алишеру Навои – классику узбекской литературы, поэту, мыслителю и государственному деятелю. В Баку установлен памятник великому узбекскому мыслителю. С другой стороны, в Узбекистане немало поклонников произведений Низами Гянджеви, Мухаммада Физули и других классиков азарской литературы.

Участие представителей Азербайджана на международной конференции искусства мугама и других мероприятиях, проводимых в Узбекистане, а также участие узбекских художников в фестивале искусства мугама и других конференциях, организуемых в этой стране, свидетельствует о силе взаимных культурных связей. В туристическом направлении взаимные визиты приобретают регулярность.

В Музее узбекско-азербайджанской дружбы собраны картины, символы государств, модели древних и современных зданий, образцы культурного наследия, костюмы и музыкальные инструменты, отражающие исторические связи между двумя странами [Халқ сўзи, 2023:1].

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Дружественные отношения между узбекским и азербайджанским народами имеют глубокие исторические корни и основаны на многовековых культурных и духовных ценностях, традициях и взаимной гармонии истории. Сегодня эти давние и тесные связи являются прочной основой для развития взаимовыгодного и эффективного сотрудничества между двумя странами, основанного на прочном доверии и высоком уважении. В частности, для представителей Азербайджана стало традицией участие в международной конференции статусного искусства и других мероприятиях, проводимых в Узбекистане, а также участие узбекских художников в фестивале искусства мугама и других конференциях, организуемых в этой стране. что свидетельствует о силе взаимных культурных связей.

Следует отметить, что в настоящее время в Узбекистане эффективно действует Азербайджанский культурный центр имени Гейдара Алиева. Узбекистан и Азербайджан будут укреплять сотрудничество в переводе и представлении на язык друг друга редчайших произведений, написанных на родном языке обоих народов. Между двумя родственными государственными библиотеками налажено активное сотрудничество. Издательские и переводческие проекты уже начали приносить плоды. В частности, в рамках Дней культуры Узбекистана в Баку прошла презентация книги основоположника узбекского романа Абдуллы Кадыри "Прошлые дни", переизданной на азербайджанском языке. Кроме того, в рамках Тюрксой ученые и лингвисты, проводящие исследования по развитию турецкого языка, объединились для подготовки совершенного словаря, пропаганды эпосов и эпосов из истории обоих народов, а также совместных проектов в этой области. кино и театра.

Следует отметить, что в последние годы взаимные визиты набирают регулярность и в туристическом направлении. В частности, в феврале этого года 8 исторических городов Узбекистана и Азербайджана (Хива и Шуша, Самарканд и Гянджа, Бухара и Ленкарон, Кокан и Шеки) установили взаимное братство.

Литература:

Чангий, Дарвеш Али. Рисолаи мусиқий. Ўзбекистон Фанлар академиясининг Шарқшунослик институти. Қўзлёзма, инв. № 468.

Кароматов, Ф.М. (1972). Узбекская инструментальная музыка. Ташкент.

Маннопов, С. (2019). Шарқ маданияти ривожида ўзбек халқ мусиқа меросининг тутган ўрни. “Oriental Art and Culture” Sientific-Methodical Journal – (1) IV. – С. 29-36.

Матяқубов, О. (2004). Мақомот – Тошкент.

Раҳмон ўғли, Мулла Бекжон & Девонзода, Муҳаммад Юсуф. (1998). Хоразм мусиқий тарихчаси – Т.

Каримов, Наим & Шайхзода, Мақсуд. (2010). Маънавий-биографик роман. Т.: Шарқ. – С. 34.

Жумаев, Нусрат (17.12.2017), https://ziyouz.uz/ozbek-sheriyati/ozbek-mumtoz-sheriyati/ogahiy/

Шофиев, Обид (27.08.2017). https://ziyouz.uz/ilm-va-fan/adabiyot/olti-asrlik-mustahkam-rishta/

Шофиев, Обид. Озарбайжон-ўзбек адабий алоқалари: даврлар, сиймолар ва ўрганилиши. http://uchildiz.uz/

Олмос, Улвий. (2017). Мустақиллик йилларида озарбайжон-ўзбек адабий алоқалари (О.Шофиев таржимаси) // Тамаддун нури,. № 1 – С. 64.

Рахимов, *Б*. Ўзбек ва Озарбайжон чолғу созларининг муштараклиги. – С.25-30. https://cyberleninka.ru/article/n/zbek-va-ozarbayzhon-chol-u-sozlarining-mushtarakligi

Халқ сўзи. (01.03.2023) https://xs.uz/uzkr/post/ozbekiston-ozarbajzhon-dostlik-muzeji-ochildi

Очилов, *Эргаш*. (23.10.2012) https://ziyouz.uz/ozbek-sheriyati/ozbek-mumtoz-sheriyati/qutb-xorazmiy/

Очилов, Эргаш. (31.12.2013) https://ziyouz.uz/jahon-sheriyati/ozarbayjon-sheriyati/nizomiy-ganjaviy/

ИСТОРИЯ И ТРАНСФОРМАЦИЯ ХОРАЗМСКОГО ТАНЦА

Садокат Максудовна МАТКАРИМОВА
"УНИВЕРСИТЕТ-МАЪМУНА"
доцент кафедры "История НОУ", DSc,
Узбекистан, ХОРЕЗМ
ms.mnm.79@mail.ru

Назокат Максудовна МАТКАРИМОВА
"УНИВЕРСИТЕТ-МАМУНА"
Доцент кафедры "История НОУ", PhD
Узбекистан, ХОРЕЗМ
ms.mnm.79@mail.ru

Аннотация

В данной статье рассказывается об истории, развитии и современном состоянии танцевального искусства Хорезма. Большинство религиозных обрядов, совершавшихся в древнейших первобытных религиях, особенно в тотемизме, анимизме и фетишизме, выражалось посредством различных танцевальных элементов, а божественные силы в природе прославлялись бессловесными танцевальными движениями. Позднее эти движения привели к появлению первых танцев. Многие элементы первых танцев, первоначально возникших как часть первобытных религий, можно встретить и в современном танцевальном искусстве Хорезма. В результате археологических раскопок в Хорезме стало известно, что стены многих дворцов и замков украшены изображениями музыкальных инструментов.

Изображение танцоров и танцовщиц, танцующих по кругу, играющих в масках животных, изображение играющих людей с кругом в руках, посвященное какому-то обряду, свидетельствует о том, что искусство танца возникло в Хорезме еще в древности. Искусство танца играло чрезвычайно важную роль в общественной жизни хорезмийцев, особенно на свадьбах и торжествах. Статья посвящена танцу «Лазги», который является уникальным шедевром хорезмского танца. В результате проведенных исследований выявлено 9 различных видов лазги, будут описаны их различия и способы исполнения. Также было отмечено, что танец «Лазги» включён в представительский список ЮНЕСКО, сохранение, дальнейшее развитие, внедрение и популяризация уникальных образцов национального танцевального искусства является одной из важнейших задач.

Ключевые слова: Танцевальное искусство, танцевальные школы, «Лазги», репрезентативный список ЮНЕСКО, Авеста, зороастризм, первобытные религии.

HISTORY AND TRANSFORMATION OF KHORAZM DANCE

Sadokat Maksudovna MATKARIMOVA
"UNIVERSITY-MAMUNA"
Professor of the Department of "History of NOU", DSc., Associate Professor
Uzbekistan, KHOREZM
ms.mnm.79@mail.ru

Nazokat Maksudovna MATKARIMOVA
"UNIVERSITY-MAMUNA"
Associate Professor of the Department of "History of NOU" PhD., Associate Professor
Uzbekistan, KHOREZM
ms.mnm.79@mail.ru

SUMMARY

This article talks about the history, development and current state of the dance art of Khorezm. Most of the religious rites performed in the most ancient primitive religions, especially in totemism, animism and fetishism, were expressed through various dance elements, and the divine forces in nature were glorified by wordless dance movements. Later these movements led to the appearance of the first dances. Many elements of the first dances, which originally arose as part of primitive religions, can be found in the modern dance art of Khorezm. As a result of archaeological excavations in Khorezm, it became known that the walls of many palaces and castles are decorated with images of musical instruments.

The image of dancers dancing in a circle, playing in animal masks, the image of people playing with a circle in their hands, dedicated to some ritual, indicates that the art of dance arose in Khorezm in ancient times. The art of dance played an extremely important role in the social life of the Khorezmians, especially at weddings and celebrations. The article is devoted to the “Lazgi” dance, which is a unique masterpiece of Khorezm dance. As a result of the research, 9 different types of lasga were identified, their differences and methods of execution will be described. It was also noted that the “Lazgi” dance is included in the UNESCO representative list; preservation, further development, introduction and popularization of unique examples of national dance art is one of the most important tasks.

Key words: Dance art, dance schools, “Lazgi”, UNESCO representative list, Avesta, Zoroastrianism, primitive religions.

ВВЕДЕНИЕ

Искусство танца – это не только талант и большое мастерство, но и умение передавать мысли и чувства, которые поражают зрителя движением и придают особое впечатление неизведанному миру жизненных траекторий. Танец является одной из древнейших форм народного творчества и возник как выражение сильных эмоций. Мы можем видеть и чувствовать музыку через движение. Как говорил легендарный танцовщик и хореограф Жак д'Амбуаз, покоривший Эверест балета: «Танец — это биение вашего сердца, ваше дыхание. Это ритм вашей жизни. Это выражение во времени и действии, в счастье, радости, печали и зависти».

Узбекский народ обладает не только материальным, но и богатым нематериальным культурным наследием. Это нематериальное наследие передается нашими предками из поколения в поколение. Танец, входящий в нематериальное наследие Узбекистана, является одним из древнейших и уникальных видов искусства, и место хорезмийских танцев в нем бесподобно.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Хорезмские эпосы, песни и танцы отличаются своей древностью и своеобразием. Большинство религиозных обрядов, совершавшихся в древнейших первобытных религиях, особенно в тотемизме, анимизме и фетишизме, выражалось посредством различных танцевальных элементов, а божественные силы в природе прославлялись бессловесными танцевальными движениями. Позднее эти движения привели к появлению первых танцев.

В результате исследований Хорезмской экспедиции под руководством С.П.Толстова было установлено, что такие религиозные танцы, как «Медвежья игра», «Гигантская игра», «Обезьянья игра», «Конная игра» исполнялись клоунами, причем эти игры часто играли в масках. «Игра в кота», «Игра в Чорлок», «Игра в Юмронкозиг», «Игра в козла», «Физическая игра», которые проводятся и сегодня, являются играми, принадлежащими к очень древним религиозным верованиям, в которых клоуны демонстрируют характеристики животных, которым они подражают. А музыки и пения умеют это умело описать [Жабборов, 2003:273].

Абу Райхан Беруни в своей книге «Мемориалы древних народов» пишет, что существовал древний праздник «Агам» Ид и его основным содержанием было очищение и почитание огня. В нем борьба бога зла Ахримана с богом добра Ахурамаздой выражалась посредством танца и составляла его основное содержание. Игра заканчивается победой добра над злом.

Существуют мнения, что слова «Джакку», «Ова, хэй, ова», «Киштака-киштак», «Ой, охай, охэй», используемые сегодня в хорезмском искусстве, употребляются в смысле религиозного призыва, используемого в огнепоклонстве. танец. Много информации о древних играх Хорезма дано в книге «Авеста». В частности, большое значение в изучении происхождения хорезмийских огнепоклонных танцев имеет его раздел «Ясна».

В результате археологических раскопок, проведенных в Хорезме, стало известно, что стены многих дворцов и замков украшены изображениями музыкальных инструментов. Изображение танцоров и танцовщиц, танцующих по кругу, играющих в масках животных, изображение играющих людей с кругом в руках, посвященное какому-то обряду, свидетельствует о том, что искусство танца возникло в Хорезме еще в древности.

В 60-х годах VIII века войска Хорезма, объединившись с Хазарией, вторглись на Кавказ. Благодаря этому впоследствии традиции народов сольются друг с другом. С этим историческим процессом связано то, что испанцы также играют на хорезмийском кайраке, наличие трубы у европеоидов, появление лезгинского напева у горских народов. В Средней Азии, вообще на Востоке, танцы «кайрак», «буломон» и «лазги» характерны только для Хорезма.

Существует также неразрывная связь между хорезмской музыкой и индийской музыкой. Между знаменитым танцевальным напевом Хорезма «Норим-Норим» и древним танцевальным напевом Индии «Батмисон» существует гармония. И хорезмийские танцы, и индийские танцы исполняются с колокольчиками. В одном месте у индусов есть танец, исполняемый только движениями, – «Бахорати натьям». Мы знаем, что в Хорезме есть такая игра. Также выявлено 12 хорезмийских танцевальных движений, тесно связанных с движениями индийского танцевального стиля.

Искусство танца в Хорезмском оазисе сформировалось с древнейших времен и развивалось на протяжении веков. В частности, мальчики-танцоры и клоуны проявили себя в дошедших до нас спектаклях игр «Шагаллак», «Норим-норим», «Аликамбар», «Оразибон», «Мори», «Хоббимбой», «Ширинноввот», «Ашшадароз». В танцах типа «офори» доминировали танцоры «макома».

В древние времена почти все правители уделяли большое внимание поддержанию боевого духа армии, моральной подготовке ее к бою, празднованию ее после победы. В результате войны появились музыкальные инструменты, пригодные для военной работы, и специальные танцы. «Звук труб» — танец, рожденный этой потребностью. Для поднятия духа

воинов, идущих в бой, на трубах и танцорах играли различные боевые мелодии.

В Хорезме «Сурнай лазгиси» считалась особенно радостной мелодией. Уже во времена Хорезмшахской империи Труба стала официальной мелодией, которую исполняли перед битвой и после победы. С течением времени «Труба лазгиси» исполнялась не только в военных церемониях, но и в других случаях, связанных с бытовой жизнью.

Существует 5 различных школ узбекского национального танцевального искусства. Это Ферганско-Ташкентская, Хорезмская, Бухаро-Самаркандская, Каракалпакская, Кашкадарьинско - Сурхандарьинская танцевальные школы. Эти школы отличаются друг от друга своей уникальностью, привлекательностью, стихией, локальным колоритом своих движений.

Искусство танца играло чрезвычайно важную роль в общественной жизни хорезмийцев, особенно на свадьбах и торжествах. В Хорезме артистов, обслуживающих женские вечеринки, называют «халфа», артистов, обслуживающих мужей, называют «переводчиками», «интересными танцорами». Халфачилик как привлекательное и стильное женское искусство широко распространен в Хорезмском оазисе и в наши дни [Муродова, 2008:77]. Халфы пели и танцевали под звуки лапара и яллы не на музыкальных инструментах, а под ритмы чаш, перстней, тарелок, кайрята и наручных колокольчиков.

Халфа обязан был владеть тремя видами искусств, то есть быть музыкантами, певцами и танцорами. В конце XVIII - начале XIX веков фисгармония получила широкое распространение среди музыкальных инструментов Хорезма. С этого периода халфы стали танцевать под музыку гармошки. Исполнение мелодии «Лазги» на фисгармонии сделало ее более привлекательной, и таким образом «Гармон лазги» стала любимым танцем молодых и старых.

Лазги, как и все виды танца, имеет свою историю. Эта история прошла в гармонии с судьбами нашего родного народа, веками жившего на этой славной земле. Некоторые события в истории лазги специалисты связывают с творением человека. Немаловажную роль в становлении этого танца сыграла и древняя «Авеста», один из шедевров народного гения нашего народа.

Геродот, один из основоположников науки всемирной истории, рассказывает в своем труде, что 2500 лет назад древние хорезмийцы разжигали костер на берегу реки Окс (Амударья), посыпали пламя ароматными цветами, веселились, танцевали странным образом вокруг костра, пока они не утомились, и не встретили рассвет.

Суровая зима Хорезма также оказала влияние на формирование лазги. В частности, Абу Райхан Беруни в своем труде «Асор уль-Бакия» отмечает, что в Хорезме жарко только 40 дней, а остальные месяцы сравнительно прохладные и холодные, тогда как зарубежные историки Ибн Фадлан и Абу Мансур ас-Салиби, которые посетили Хорезм, также изложили в своих произведениях (например, «Идилильное путешествие на (Волгу)», Йатимат ад-дар фи махосин ахл ал-аср (типа «Шедевр века о добродетелях людей века») сообщил о холодном климате этой страны. Поэтому некоторые специалисты утверждают, что название этого танца определяется вибрациями в танце – корнем персидского слова «ларзидан». На древнем санскрите отмечается, что «ласья» означает «танец», «ласака» означает «танцор».

При этом одним из самых популярных танцев, исполняемых в Хорезмском оазисе, является танец «лазги», в который входят «Олов», «Дутор», «Хайрок», «Гармон», «Труба», «Клоун», "Мальчик", есть типажи типа "сто один". Эти «лазги» появлялись в различных условиях и на протяжении веков дошли до нашего времени. В частности, «Клоун лазгиси» — тотемизм, «Хайрок лазгиси» — анемизм, «Огненные лазгиси» — зороастризм, «Дутор» и «Трамп» лазги берут свое начало из легенд. Танцовщицы «Хива лазгиси» должны были носить на голове тахью (хорезмийскую шапку) с дымчатым, блестящим, выплывающим орнаментом, а на груди висеть шавкала (украшения). Вывешивание на головной убор перьев различных птиц – наследие тотемистических представлений, возникших на ранних этапах развития человеческого общества. Шавкала, украшенная драгоценностями тахья, пар, дудор, попук, листья –

отличительные особенности женского костюма Хорезма. В наши дни они являются украшением танцоров, особенно исполнителей танца «Лазги».

«Хивинские (Минор) Лазги» — самые сложные из всех «Лазги». Он, должно быть, очень талантлив, чтобы танцевать. Этот танец исполняется босиком в чаше. Еще одна игра, в которую любят играть и смотреть хорезмийцы, — «Кайрак лазгиси». Цвет, использованный в макаме и уфорисе, также придавал «Лазги» особое очарование, обогащал ее и придавал живость.

«Гармон лазги» отличается от иранского лазга Хорезма, возникшего в результате смешения народов. Их стиль исполнения разный. Исполнитель, играющий «Клоун-лазги», может быть не в состоянии сыграть «Хива лазги» или «Дутор лазги», «Гармон лазги». Поэтому стиль исполнителей лазги разный, один не похож на другово. Эти стили очень сложны в освоении. У «Лазги» есть свой исполнитель. Они думают, что Лазги может сыграть любой танцор или артист. Это неверно. Чтобы играть «Лазги» на высоком уровне, нужно иметь талант, данный Богом». Учителя прошлого считали эту мелодию божественной и не осмеливались облечь ее в слова. Мелодии, исполняемые на трубе, буломоне, кошнае, губной гармошке, дойре, кайраке, они сопровождали словами и звуками, родственными хорезмийскому диалекту: «киштака-киштак», «джаку-эй-джаку», «пока-пок», «ола киштак, ротолло» [Маткаримова, 2022:90]. Знаменитый педагог Комилжон Отаниезов первым исполнил радифильскую газель Камиля Хорезми «Созла манго эй санам кимни севар йорисан» на лазгинскую мелодию, и эта лазги очень популярна и сегодня. После этого знаменитый хафиз черпал вдохновение и создавал различные очаровательные песни [Маткаримова & Маткаримова, 2019: 231].

Восемь объектов нематериального культурного наследия Республики Узбекистан включены в Репрезентативный список ЮНЕСКО. Среди них важным событием стало включение «Хорезмский танец – Лазги» в 12 декабря 2019 года в этот список, частично связанный с нашей темой [ЮНЕСКО, 2019].

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Роль и значение национального танцевального искусства узбеков несравненны в воспитании в сознании молодого поколения чувства добра и утонченности, эстетического и духовного совершенства. В национальных танцах выражаются самые просвещенные ценности, человеческие качества и национальные традиции нашего народа. Определение места национального танцевального искусства в нашей культурной жизни, восстановление его исчезающих видов и сохранение, дальнейшее развитие, внедрение и пропаганда его уникальных образцов – одна из важнейших задач.

Литература:

Жобборов, Исо. (2003). Юксак маданият ва ноёб маънавият маскани. – Т.: O’zbekiston.

Муродова, М. (2008). Фольклор ва этнография. – Т.: Алоқачи. Ўзбекистон Республикасидан саккизта номоддий маданий мерос объектлари

ЮНЕСКО Репрезентатив рўйхатига киритилди. (2019). (Examination of nominations for inscription in 2019 on the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity (item 10.b on the agenda) // Decision of the Intergovernmental Committee: 14.COM 10.B.41 // Uzbekistan has nominated Khorazm dance, Lazgi (No. 01364) for inscription on the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity // https: // ich.unesco.org / en/decisions/14.COM/10.B.41 // Fourteenth session. Bogotá, Republic of Colombia. 9 to 14 December 2019.)

Матяқубова Г. Лазги сеҳри. – Т.

Маткаримова, Н.М. (2022). Хоразм ўзбекларининг никоҳ тўйи маросимлари (XX аср ва мустақиллик даври), монография.– Тошкент: “Fan ziyosi”.

Маткаримова, Садоқат & Маткаримова, Назокат. (2019). Хоразм воҳаси ҳалфачилик, бахшичилик ва рақс санъати тарихидан. “Бойсун-Баҳори” очиқ фольклор фестивалини “Жаҳон цивилизациясида ойсуннинг моддий ва маънавий маданияти” мавзусидаги халқаро илмий-амалий конференцияси илмий мақолалар тўплами. – Т.: YANGI NASHR.

ЭТНОГРАФИЯ АЗЕРБАЙДЖАНЦЕВ УЗБЕКИСТАНА

Саодат Тиловбердиевна ДАВЛАТОВА
Руководитель центра Комитета по межнациональным отношениям
и дружественным связям с зарубежными странами
при Министерстве Культуры Республики Узбекистан,
доктор исторических наук
Узбекистан, ТАШКЕНТ
saodatdavlatova70@gmail.com

Аннотация

В статье представлены этнографические сведения об азербайджанской диаспоре, проживающей в Узбекистане. Также освещены исторические данные о численности представителей азербайджанской нации, их въезде в Узбекистан, языке, религии, материальной и духовной культуры, вопросах национального самопознания.

Ключевые слова: Узбекистан, Азербайджан, нация, диаспора, культура, турецкий язык, национальный культурный центр.

ETHNOGRAPHY OF AZERBAIJANI PEOPLE OF UZBEKISTAN

Saodat Tilovberdievna DAVLATOVA
Head of the Center of the Committee on Interethnic Relations
and Friendly Relations with Foreign Countries
under the Ministry of Culture of the Republic of Uzbekistan,
Doctor of Historical Sciences
Uzbekistan, TASHKENT
saodatdavlatova70@gmail.com

SUMMARY

The article presents ethnographic information about the Azerbaijani diaspora living in Uzbekistan. Also covered are historical data on the number of representatives of the Azerbaijani nation, their entry into Uzbekistan, language, religion, material and spiritual culture, issues of national self-knowledge.

Key words: Uzbekistan, Azerbaijan, nation, diaspora, culture, Turkish language, national cultural center.

По своему этническому происхождению азербайджанцы относятся к южной расе большой европеоидной расы, а их этногенез связан с жителями древних государств Манна (*первая половина I тыс. до н.э.*), Кавказская Албания (*V век до н.э. - X век н.э.*), Мидия и Атропотена (*IV век до н. э. – VII век до н.э.*). [Этнический атлас Узбекистана, 2002:15].

Иранские и тюркоязычные племена (*скифы, гунны, булгары, биджанаки и др.*), проникшие на территорию Азербайджана, смешались с местным населением. После арабского завоевания в VII веке регион получил название Азербайджан (*или Адербейгон - в переводе с тюркского языка означает город огня*). В период правления арабов на кавказском регионе распространилась исламская религия и арабская письменность. Несмотря на первоначальные сопротивления, религия ислам прочно укоренилась на этих землях. Формирование этнического единства Азербайджана завершилось главным образом с приходом в страну новых тюркских (*огузских*) племен в XI-XIII-ых веках.

В настоящее время численность азербайджанцев в Узбекистане составляет 41 тысяч человек, большинство из которых проживает в Навоийской, Самаркандской, Ташкентской областях и городе Ташкенте [Этнический атлас Узбекистана, 2002:16]. Из них более 10 тысяч находятся в Ташкенте.

Основная часть верующих принадлежит к шиитской ветви ислама. Формирование азербайджанской общины и утверждение тюркского языка также завершилось к XIII-му веку. Новая волна миграции тюркоязычных народов и их оседлость привели к распространению среди азербайджанского народа таких субэтнических групп, как *афшары, карапапахи и шахсевены* [Мустафаев, 1991: 97-103].

Среди народов и племен, проживающих на территориях современного Узбекистана и Азербайджана издавна имели особые связи. *К примеру*, можно отметить то, что два каменных амулета в форме змеи, найденные в селе Сох, принадлежащие ферганским мастерам, очень похожи на каменный предмет, найденный в регионах Азербайджана (II-е тысячелетие до н.э.).

В XI-XIII-ых веках города Азербайджана вели торгово-экономические связи со среднеазиатским регионом через караванные и водные пути. Торговцы, ремесленники, ученые и люди искусства путешествовали по Бухаре, Самарканду, Шошу (*нынешний Ташкент*). Позже, согласно письменным источникам времен Амира Темура, многие ремесленники из Азербайджана были привезены в крупные города Мавераннахра.

Также отметим, что хотя турки-сельджуки, установившие свою власть на Кавказе в XI-ом веке, были изгнаны в XII веке с совместными усилиями народов этого региона, но тюркский язык глубоко проникает в повседневную жизнь местного населения. В частности, Мухаммад Юсуф Тебризи – один из высококлассных каменщиков и специалистов по архитектурному декору, работавший на строительстве и отделке мечети Бибиханим в Самарканде и Аксарой в Шахрисабзе (его имя можно увидеть написанным на украшение памятника), принадлежал к азербайджанской национальности. В этот период торговые отношения между Моваруннахром и городами Азербайджана достигают своего апогея в конце средневековья. До сих пор в старом квартале Баку сохранился один из многочисленных караван-сараев, предназначенных для бухарских купцов. До недавнего времени декоративные камины «Бухара» использовались при отделке жилых домов в Азербайджане (*их происхождение связано со знаменитыми декоративными пространствами в интерьере узбекских жилищ*).

Кроме того, одним из основных товаров, экспортируемых из Азербайджана в Центральную Азию, была нефть. Однако в 20-е годы XVIII-го века по каким-то причинам имеются исторические сведения о резком снижении её экспорта.

Новый этап отношений между народами двух регионов относится ко второй половине XIX века. С этого периода стал востребован опыт азербайджанцев в освоении недр и строительстве железных дорог в Туркестане. Это особенно заметно при разработке первой фонтанирующей нефти в Чимьяне в 1904 году. Начиная с этого времени квалифицированные азербайджанские рабочие стали участвовать в промышленной добыче нефти в Ферганской долине и других нефтяных месторождениях Туркестана.

В начале XX-го века Туркестано-азербайджанские отношения продолжали развиваться в культурной сфере. Например, Азербайджанский театр дважды успешно гастролировал в Ташкенте (*в 1911-ом и 1916-ом годах*). В его труппе работали известные актеры С.Рухулла и Ю.Нариманов. Также на территории Узбекистана в сфере культуры, издательского дела, журналистики и других сферах работали несколько руководителей азербайджанской национальности. В частности, журналист, писатель и переводчик Саид Реза Ализаде в 1906 году открыл в Самарканде школу нового метода и подготовил учебники и перевел их на

узбекский язык. Вместе с ним педагог Мирза Мухаммад Охунзода также открыл школу в Самарканде.

В 1912-ом году Мирза Джалал-Юсифзода стал первым редактором и издателем бухарских газет «Бухарои Шариф» и «Турон». В 1923-1925-ых годах Али Исмаилзаде был редактором газеты «Зарафшон» [Текущие архивы Комитета по Международным отношениям, 2022].

Азербайджанская диаспора в Узбекистане начала значительно расти после событий 1917 года (*Октябрьского переворота*). Исторические данные показывают, что для развития нефтяной промышленности из Баку было привлечено множество инженеров и техников.

В 20-е и 30-е годы XX-го века при Центральном бюро Азербайджана, работавшем совместно с представителями иранской нации при Национальном совете меньшинств Узбекистана было 4 школы, 2 дошкольных учреждения, 3 рабочих дома, клубы и библиотеки.

В результате Второй мировой войны в 1944-ом году граждане Азербайджана были депортированы из Грузии в Узбекистан.

В октябре 1957-го года были сняты все ограничения на передвижение азербайджанцев и восстановлено право на возвращение на свою этническую родину. Но благоприятные климатические условия Узбекистана, сходство языка и образа жизни двух народов стали причиной того, чтобы большая часть азербайджанцев остались здесь [Этнический атлас Узбекистана, 2002:17].

Во второй половине XX-го века большинство азербайджанцев работало в колхозах и совхозах Ташкентской и Сырдарьинской областей, в городе Газли Бухарской области, принимало активное участие в развитии экономики региона [Муаапаров, 1965: 79-81]. Число азербайджанцев будет продолжать расти, поскольку газовый сектор быстро развивается вместе с нефтяной промышленностью. Кроме того, ташкентское землетрясение 1966-го года заставило многих азербайджанцев приехать на стройки города, а позже часть из них осталась жить в Узбекистане. Также многие молодые люди из Азербайджана постоянно приезжали в высшие учебные заведения Узбекистана для получения образования [Этнический атлас Узбекистана, 2002:17].

Азербайджанский язык относится к юго-западной (*огузской*) группе тюркских языков, в словарном запасе устоялось большое количество иранских и арабских слов.

В течение XX-го века азербайджанская письменность менялась четыре раза. В настоящее время азербайджанцы используют три разные письменности – арабскую в Иране, латиницу в Азербайджане и кириллицу в Дагестане (Россия). Раньше азербайджанский язык был известен под разными лингвистическими названиями до 1939-го года турецкий язык назывался тюркским языком Азербайджана. Современный азербайджанский литературный язык развит на основе бакинского и шемахинского диалектов. Помимо Азербайджанской Республики, азербайджанский язык также является одним из государственных языков Дагестана. Общее количество носителей этого языка составляет более 30 миллионов человек [Балаев, 2012: 21].

В Узбекистане традиции азербайджанского народа охватывают все стороны жизни народа. Несмотря на то, что некоторые ритуалы со временем утеряны, а некоторые исполняются только на крупных мероприятиях, азербайджанцам важно сохранить традиции и передать их следующему поколению [Полевые записи. Беседа активистами Азербайджанский культурный центр. Узбекистан, Ташкент, 2022].

Основой традиций Азербайджана являются религиозные течения, сменявшие друг друга на протяжении веков. Определенное влияние на жизнь местного населения оказали зороастризм, христианство, иудаизм, суннитское и шиитское течения ислама. Кроме того, в

результате прохождения через страну караванов Великого Шелкового пути и частых визитов многих соседних купцов и путешественников традиции Азербайджана вобрали в себя многие черты великой торговли между Востоком и Западом.

Первый азербайджанский культурный центр «Гардашлыг» был создан в 1989-ом году в Ташкенте. Затем были созданы в Самарканде и Бухаре. В 2003-ом году Ассоциация азербайджанских культурных центров была зарегистрирована Министерством юстиции Республики Узбекистан в целях развития межэтнического согласия, солидарности, дружбы и толерантности в нашей стране, сохранения и развития уникального духовного наследия, культуры, традиции, обычаи, язык и история азербайджанского народа.

Сегодня центр осуществляет свою деятельность в шести областях страны-Бухарской, Навоийской, Самаркандской, Сырдарьинской, Ташкентской областях и города Ташкент и направляют её на реализацию общей цели - построение государства с великим будущим.

Нет такого мероприятия на котором не участвовал бы РАзНКЦ, не зависимо от того какой это праздник или просто конференция. Традиционного проводятся выставки прикладного искусства, национальной кухни, праздники азербайджанской песни и танца. Знаменитые артисты и талантливые исполнители из Ташкента и других городов Узбекистана.

Развивая и укрепляя межнациональные связи, центр вносит свой вклад в процесс взаимообогащения и взаимовлияния культур, укрепления дружбы и сотрудничества между народами Узбекистана и Азербайджана.

В прошедшем году мы проделали много работ и так же планируем больше работ и мероприятий в будущем.

В 2023-ом году наш центр отметил свой двадцатитилетний юбилей. Был организован праздничный концерт с участием узбекских и азербайджанских народных артистов, приглашённых из Азербайджана. Таких как День Независимости, Навруз и других. Более спорным вопросом в самооценке азербайджанцев сегодня является их религия.

Центр установил отношения сотрудничества с Азербайджанской Республикой и способствует развитию социальных, экономических и инвестиционно-гуманитарных связей между двумя братскими народами и государствами.

По данным 2010-го года, 85% населения Азербайджана принадлежит к шиитскому направлению. Несмотря на это, азербайджанцы всегда пытались видеть себя рядом с тюркским миром, интегрироваться с тюрками.

В годы независимости процесс реализации национальной идентичности азербайджанцев Узбекистана усилился. В Узбекистане они чаще встречаются среди местного населения, которого называют персианином или персом.

Очень много азербайджанцев традиционно заняты торговлей, работают в сфере обслуживания. Есть летчики, инженерно-технические работники, учителя, врачи и др. Славятся реставраторы-каменщики азербайджанской национальности, проживающие в Хорезме [Мамедова и Мустафаев, 1990: 103].

Первым азербайджанским членом-корреспондентом Академии наук Узбекистана и депутатом Верховного Совета республики был профессор-офтальмолог Кафар Абдуллаев. Известным в Узбекистане хирургом был Садык Алиевич Масудов. Главным дирижером оперного театра в Самарканде, а затем театра оперетты в Ташкенте много лет трудился Гари Киримов, а режиссером Большого академического театра оперы и балета им. Навои – народный артист Азербайджана и Узбекистана, лауреат Госпремии им. Хамзы Фируддин Сафаров. Членом Союза писателей Узбекистана является автор многих художественных произведений Ихтиар Ризо. В Узбекистане хорошо знают творчество азербайджанского поэта, ученого и педагога Максуда Шейх-заде. Поэт родился в Баку, но творил и ушел из жизни в Ташкенте. На доме, где он жил, установлена мемориальная плита. В Самарканде

жил известный историк профессор Ю.Алескеров. Выходцами из азербайджанской диаспоры Узбекистана являются скульптор Э.Алиев, художник театра и кино Ф.Ахадов.

Около 50 азербайджанцев удостоены государственных наград за вклад в развитие культурной, образовательной, экономической, социальной и других сфер Узбекистана.

В Узбекистане не мало знаменитых азербайджанцев, которые внесли свой вклад в историю, культуру и развитие страны.

Литература:

Азербайджанцы в Узбекистане. https://ru.wikipedia.org/wiki

Этнический атлас Узбекистана. (2002). Институт "Открытое Общество" — Фонд содействия — Узбекистан, 452 страницы с иллюстрациями. Совместное издание «ИООФС -Узбекистан» и ЛИА <Р.Элинина>.

Муртазаева, Р.Х. (2017). Узбекистан – уникальный край межнационального согласия и толерантности // Узбекистан – страна мира и согласия: Сб. материалов конференции. Ташкент: Узбекистан. С. 343.

Толерантность - основа демократии в Республике Узбекистан. Режим доступа: http://ovnews.com/2017/07/23/толерантность-основа-демократии-в/ (дата обращения: 25.09.2018).

Известные Азербайджанцы Узбекистана [Электронный ресурс]. https://azculture.uz/ru/izvesazeri.php?link=izvesnie-azerbaycanchi

Гинзбург, А. И. (1995). Узбекистан. Этнополитическая панорама: Очерки. Документы. Материалы. М.: ИЭА РАН. С. 48-50.

Депортированные в Казахстан народы: время и судьбы. (1998). Алматы.

Мамедова, Г.И., Мустафаев, Г.Г. (1990). О торговых связях азербайджанских и среднеазиатских городов в XVIII в. // Позднефеодальный город Средней Азии. Ташкент. - С. 103.

Муаапаров, Ш. (1965). К вопросу о росте квалификации национальных рабочих и инженерно-технических кадров в нефтяной промышленности Узбекистан // Из истории культуры народов Узбекистана. – Ташкент. – С. 79-81.

Мустафаев, Х. (1991). Азербайджанцы // Под открытым небом. – Фрунзе. – С. 97-103.

Пугаченкова, Г.А., Ремпель, Л.И. (1965). История искусств Узбекистана. М., – С. 24, 43.

Чабров, Н.Г. (1945). Декоративные ниши в интерьере узбекских жилищ // Тезисы докладов научной сессии, посвященной 25-летию Среднеазиатского государственного университета. Ташкент. – С. 54.

Текущие архивы Комитета по Международным отношениям. (2022).

Балаев, А.Г. (2012). Азербайджанская нация: основные этапы становления на рубеже XIX-XX вв. – М.: ООО «ТиРу». – 403 с. – С. 21.

Полевые записи. Беседа активистами Азербайджанского культурного центра. Узбекистан, Ташкент. (2022).

ПОЛИТИКА УЗБЕКИСТАНА ПО РАЗВИТИЮ МЕЖДУНАРОДНОГО ТОРГОВО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА

Марина Петровна ЦОЙ
Национальный Университет Узбекистана имени Мирзо Улугбека,
PhD, доцент
Узбекистан, ТАШКЕНТ
mtsoy_58@mail.ru

Аннотация

Статья раскрывает вопросы международных экономических отношений Республики Узбекистан, политику Узбекистана по развитию международного торгово-экономического сотрудничества, а также, экономические отношения Узбекистана и стран СНГ, в частности, экономические отношения с Азербайджаном. Рассматриваются перспективы развития в долгосрочном периоде.

Ключевые слова: конкуренция, среда, международные экономические отношения, экономические реформы, структура, торгово-экономического сотрудничества.

POLITICS OF UZBEKISTAN ON DEVELOPMENT OF INTERNATIONAL TRADE-ECONOMIC COOPERATION

Marina Petrovna TSOY
National University of Uzbekistan named after Mirzo Ulugbek,
PhD, Associate Professor
Uzbekistan, TASHKENT
mtsoy_58@mail.ru

SUMMARY

The article reveals the question of international economic relations of the Republic of Uzbekistan. The policy of Uzbekistan on the development of international trade and economic cooperation. And also, the economic relations between Uzbekistan and the CIS countries, in particular with the Azerbaijan. Long-term development prospects are considered.

Key words: competition, environment, international economic relations, economic reforms, structure, trade and economic cooperation.

ВВЕДЕНИЕ

С обретением независимости Узбекистан получил возможность самостоятельно проводить свою внешнюю политику. В ее основу изначально были заложены такие принципы, как приоритет национально-государственных интересов страны, норм международного права, невмешательство во внутренние дела других государств, решение всех спорных вопросов мирным путем; всемерный учет взаимных интересов при верховенстве своих национально-государственных интересов, не входить в сферу влияния какой-либо великой державы; установление и развитие как двусторонних, так и многосторонних внешних связей на основе полного доверия, углубления сотрудничества в рамках международных экономических и финансовых организаций.

31 августа 1991 года - день официального провозглашения независимости Республики Узбекистан, который стал точкой отсчета для полномасштабной интеграции Узбекистана в мировое сообщество.

Республика Узбекистан является членом свыше 100 международных организаций. Среди них такие авторитетные структуры как ООН, ШОС, СНГ, ОДКБ, СТГ и др. Развивается тесное сотрудничество с Европейским Союзом и НАТО. Установление всесторонних связей с различными странами на принципах равноправного партнерства и взаимного уважения позволяет Узбекистану успешно интегрироваться в систему мирохозяйственных связей, осуществлять активное международное политическое, экономическое, научно-техническое и культурное сотрудничество [Каримов, 1992:12].

Методология исследования

Для наглядности отображения состояния и динамики изменения международного торгово-экономического сотрудничества, использовано сопоставление данных, методы системного анализа, прогноза, научной абстракции.

Целью данной статьи является анализ, сравнение и прогноз внешнеэкономической деятельности Узбекистана с другими странами, в частности с Азербайджаном. Важнейшим приоритетом внешней политики Узбекистана является развитие и укрепление связей и всестороннего сотрудничества с соседними, прежде всего по региону, государствами. Дальнейшее углубление региональной кооперации - важнейшее условие мира, политической и экономической стабильности и процветания в Центральной Азии.

Динамично и последовательно развивая отношения с государствами Запада, Азиатско-тихоокеанского региона, Юго-Восточной и Южной Азии, Узбекистан стремится наполнить их качественно новым содержанием. На основе подписанного в 1996 году Соглашения о партнерстве и сотрудничестве между Узбекистаном и Европейским Союзом развивается и укрепляется не только политический диалог, но и торгово-экономические связи с ЕС.

Расширяется сотрудничество между Узбекистаном и странами Северной и Южной Америки, в частности с США. С утверждением независимости Узбекистан получил возможность установления прямых контактов с близкими по духу, вероисповеданию, обычаям и традициям странами мусульманской цивилизации в Азии, на Ближнем и Среднем Востоке. Развитие экономических отношений Узбекистана с этими странами так же имеет позитивную динамику.

Другим важным направлением является сотрудничество со странами СНГ, в рамках которого государства-участники могут согласовывать свои позиции для реализации как общих, так и собственных национальных интересов на многосторонней и двусторонней основах.

Для Узбекистана вхождение в мировой рынок происходит на фоне реформирования и обновления всей политической, экономической и социальной жизни. Республика вступила на путь рыночной трансформации, не имея готовой модели социально-экономических преобразований. Необходимо было не только модернизировать экономику государства, но и создать принципиально новые методы и механизмы его включения во внешнеэкономическую деятельность с учетом специфических особенностей страны.

Политика Узбекистана по развитию международного торгово-экономического сотрудничества Узбекистан проводит большую работу по формированию открытой рыночной экономики, основой которой является широкое участие страны в мирохозяйственных связях и международном разделении труда.

Узбекистан активно включился в многостороннее международное экономическое сотрудничество. В настоящее время наиболее динамично отношения республики развивают-

ся с такими ведущими странами мира, как ФРГ, США, Великобритания, Япония, Франция, Италия, Республика Корея, Турция, Китай [Экономика Центральной Азии: новый взгляд, 2022].

Одной из основ внешнеторговой политики республики является разработка и реализация целостной программы, направленной на повышение конкурентоспособности национальной экономики развитие и расширение экспортного потенциала страны. Цель программы - обеспечение условий для устойчивого роста объемов экспорта и совершенствование его структуры на основе максимального использования и развития имеющегося ресурсного и производственного потенциала [Стратегия «Узбекистан-2030].

Экспортные поставки осуществляются в 78 стран мира. Произошли существенные изменения в структуре экспорта, в частности, уменьшилась доля экспорта сырьевых ресурсов, и одновременно увеличились объемы экспорта готовой продукции, в том числе с глубокой степенью переработки.

За счет освоения собственного производства сократился импорт по многим видам изделий и продукции, в том числе топлива, обуви, алкогольных и безалкогольных напитков. Вдвое сократился импорт продовольственных товаров и товаров народного потребления.

Около 74% общего объема импорта приходится на импорт оборудования и товары производственно-технического назначения, что соответствует стратегическим целям развития экономики республики.

Узбекистан проводит планомерную политику по либерализации своего внешнеторгового режима и его адаптации к требованиям ВТО.

Рост ВВП в Узбекистане остался на высоком уровне с середины 2000-х годов. Это связано прежде всего с благоприятными условиями торговли экспортными товарами страны (медь, золото, природный газ и хлопок), макроэкономическим управлением правительства и ограниченным доступом к международным финансовым рынкам. В 2014 году экономика выросла на 8,1%. Этот сильный рост несколько снизился в 2015 году (8%) и 2016 (7,8%). Объем валового внутреннего продукта (ВВП) в 2023 году прогнозируется на уровне 1068 трлн сумов (1,068 квадриллиона), что выше первоначального целевого ориентира (972,7 трлн сумов). По прогнозам темпы роста ВВП составят 5,3% (против целевого ориентира 6,2%).

Таблица 1

ОСНОВНЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ ЭКОНОМИКИ УЗБЕКИСТАНА

Показатель	Значение	Период
Объем ВВП	80.39 USD млрд.	2022
Годовой темп роста ВВП	5.6 %	2 кв./23
ВВП на душу населения	3473 USD	2022
Уровень инфляции за год	8.94 %	2023
Процентная ставка	14 %	авг. 2023
Уровень безработицы	6.9 %	2018
Заработная плата	3882 UZS тыс/месяц | 331.522 USD/мес	2022
Торговый баланс	-95.8 USD млн. | -0.096 млрд. USD	2 кв./23
Текущий баланс	-1274 USD млн. | -1.274 млрд. USD	2023

Источник: *Данные Минмакроэкономстата Республики Узбекистан.*

Такие уровни роста делают Узбекистан одной из наиболее динамичных экономик СНГ.

После обретения независимости власти Узбекистана выбрали стратегию постепенной реформы и замещения импорта, направленную, в частности, на достижение энергетической самодостаточности. Предпринимательская политика правительства по диверсификации экономики, развитию экспорта и инвестициям, по-видимому, приносит результаты. Эта политика включает «Программу локализации производства готовой продукции», поощрение

производства товаров народного потребления, помощь экспортерам, поддержку МСП и программу развития сектора услуг.

Товарооборот Узбекистана в 2022 году вырос на 18,6% - до 50,01 млрд долларов. Торговый дефицит достиг рекордных 11,39 млрд долларов. Экспортировались в основном текстиль, золото, газ, овощи и фрукты, импортировались зерновая продукция, сахарное сырьё, нефтепродукты, медикаменты и другое [Итоги 2022 года].

Внешнеторговый товарооборот Узбекистана в 2022 году достиг **50,01 млрд долларов США**, увеличившись по сравнению с предыдущим годом на 7,84 млрд долларов, или на 18,6%. Это следует из данных Агентства статистики при президенте.

За последние годы в республике изменилась структура экспорта и наблюдается увеличение почти по всем группам товаров и услуг.

Экспорт за год вырос на 15,9% - до 19,31 млрд, **импорт** – до 30,67 млрд (+20,4%). **Дефицит** внешней торговли превысил 11,39 млрд, что на 28,7% больше показателя 2021 года (-8,85 млрд долларов). Он был бы ещё больше, если бы не экспорт золота и положительный баланс по услугам.

Из Узбекистана продолжился экспорт **золота,** в декабре он составил 582,7 млн долларов. Золото занимает второе место (21,3%, или 4,11 млрд долларов) в структуре экспорта после промышленных товаров (23%, 4,44 млрд), услуги (20,5%, 3,96 млрд) опустились на третью позицию.

Экспорт без учёта золота в стоимостном выражении вырос на 21,1% - до 15,2 млрд долларов. Этого достигнуто в основном за счёт роста продаж **текстильной продукции** на 8,6% - до 3,18 млрд долларов, **овощей и фруктов** - 1,15 млрд долларов (+19,7%), **газа** - 910,9 млн долларов (+25,4%), **нефти и нефтепродуктов** - 168,1 млн долларов (в 2,1 раза) **удобрений** - 409,9 млн долларов (+18,3%), **зерновых** - 357,7 млн долларов (+19,7%) и других позиций.

Стоит отдельно отметить рост экспорта **энергогенераторных машин и оборудования** в 5,1 раза (172,9 млн долларов) и неспециальных машин и оборудования для промышленности, **деталей машин** – в 2,8 раза (81,6 млн долларов), а также табака и табачных изделий - 3,7 раза (66,7 млн долларов) и напитков – в 2,4 раза (44,4 млн долларов).

Экспорт **текстиля** составил 16,5% в структуре общего экспорта. Большая часть продукции - по-прежнему пряжа (44,4%), однако её доля снизилась в пользу готовых трикотажных и швейных изделий (29,2%). География поставок расширилась с 65 до 73 стран.

Для узбекского текстиля главным остаётся **российский рынок,** куда отправлено продукции на 1,26 млрд долларов (+38,9%). Поставки в Турцию выросли на 12,6% - до 519,1 млн долларов, в Кыргызстан – до 513,4 млн долларов (+28%), при этом в Китай они упали более чем в 2 раза с 636,3 млн до 274 млн долларов.

Объём экспорта плодоовощной продукции за 2022 год составил 1,74 млн тонн и достиг 1,15 млрд долларов (+18,5%).

В январе-декабре доля плодоовощной продукции в общем объёме экспорта составила 5,9%. Основные рынки экспорта - Россия (486,7 млн долларов), Казахстан (216 млн), КНР (104,6 млн) и Пакистан (101,2 млн).

Что касается **импорта**, то на высоком уровне остаются поставки продовольствия: **зерновых и продуктов** из них - 1,07 млрд долларов (+28,9%), различных **пищевых продуктов и препаратов** - 477,8 млн долларов (+67,6%), **сахара, изделий из сахара и мёда** - 558,9 млн долларов (+52,9%), **мяса и мясопродуктов -** 318,3 млн долларов (+69,8%). Вырос также импорт **нефти и нефтепродуктов** - 1,27 млрд долларов (+9,8%), **угля, кокса и брикета** - 121,8 млн долларов, **газа -** 281,9 млн долларов (+82,5%), при этом поставки **электричества** упали до 121,9 млн долларов (-20,2%).

Медицинской и фармацевтической продукции импортировано на 1,6 млрд долларов (+0,1%), **пластмассы** - 836,6 млн долларов (+35,4%), **чугуна и стали** - 2,51 млрд долларов (+20,2%), **машин** - 2,13 млрд долларов (+13,9%), эфирных масел, резиноидов и парфюмерных веществ, туалетных препаратов, полирующих и моющих средств - 363,5 млн долларов (19%), изделий из металла - 730,8 млн долларов (+26,5%), **текстильной пряжи, ткани и готовых изделий** - 730,8 млн долларов (26,5%), **бумаги**, картона и изделий из бумаги - 466,1 (+26,1%).

Среди стран СНГ основными внешнеторговыми партнерами являются Россия, Казахстан, Украина, Кыргызстан и Таджикистан, на долю которых приходится 28,7% внешнеторгового оборота, среди других стран - Китай, Турция, Республика Корея, Германия, Афганистан, Бразилия, Индия, Иран, Латвия, Литва, Франция, США, Италия, на долю которых приходится почти половина всего внешнеторгового оборота.

Объем экспорта плодоовощной продукции и продуктов ее переработки составил $708,8 млн., или увеличился по сравнению с аналогичным периодом прошлого года на 15,6%.

Основными внешнеторговыми партнерами являются Казахстан (из общего объема 46,7%), Россия (18,0%), Афганистан (6,6%), Китай (5,7%), Турция (4,5%), Кыргызстан (4,3%) и Ирак (1,7%).

По сравнению с 2020-2021 годами, основными нашими партнерами по экспорту товаров и услуг во внешнеторговом обороте в январе-декабре 2022 года явились такие страны, как Российская Федерация, КНР, Турция, Казахстан, Кыргызстан, Афганистан и Таджикистан. Их доля в общем объеме экспорта достигла 55,5%.

Объем экспорта текстильной продукции составил $1,13 млрд или увеличился по сравнению с аналогичным периодом прошлого года на 22,8%.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В последнее расширяются внешние связи по многим направлениям деятельности с Азербайджаном. Президент Узбекистана 22–23 августа сего года посетил Азербайджан с государственным визитом по приглашению президента этой страны Ильхама Алиева.

Программой пребывания предусматривается проведение переговоров на высшем уровне и других мероприятий с участием лидеров двух стран. В повестку дня были включены вопросы дальнейшего углубления узбекско-азербайджанских отношений стратегического партнёрства и расширения практического сотрудничества по приоритетным направления.

В ходе встреч на высшем уровне были определены ключевые направления развития многопланового партнерства.

Важное значение главы государств придали наращиванию торговли, развитию промышленной кооперации и логистической инфраструктуры. Это в том числе крупные проекты в автомобилестроении, металлургии, энергетике, сельском хозяйстве, электротехнике, текстильной промышленности, туризме и многих других отраслях.

Также достигнута договоренность о реализации проектов развития новых логистических цепочек и строительства инфраструктуры, увеличении объемов грузоперевозок.

В качестве еще одного драйвера торгово-экономического сотрудничества будут максимально задействованы возможности регионов двух стран. Хокимы и главы администраций будут регулярно встречаться на местах для продвижения новых проектов кооперации и гуманитарного обмена.

Особое внимание в ходе переговоров было уделено культурным связям.

Выводы и рекомендации

Узбекистан имеет крупную текстильную промышленность и занимает шестое место в мире по производству хлопка. Страна также производит шелк и шерсть и пытается диверсифицировать свое сельское хозяйство в сторону фруктов и овощей. Несмотря на то, что в период советской власти производство традиционных ремесел, таких как шелковое умирание и ковровое ткачество, отрасль процветала с тех пор, как страна обрела независимость.

На сегодняшний день Республика Узбекистан осуществляет торговые отношения со 160-ю странами мира. Наибольший объем внешнеторгового оборота зафиксирован с КНР (16,6 %), Российской Федерацией (14,2 %), Казахстаном (7,5 %), Турцией (5,9 %), Республикой Корея (4,8 %), Германией (2,9 %) и Кыргызстаном (1,7 %).

Усилия президента Республики Узбекистан Ш.М. Мирзиёева по реформированию экономики поддерживаются международными финансовыми институтами и помогут привлечь в страну большие инвестиции, технологии и создать новые рабочие места. В условиях продолжающейся глобальной нестабильности, не нарушая интеграции Республики Узбекистан в мирохозяйственные связи в сфере внешнеэкономической и внешнеторговой деятельности Республики Узбекистан следует решить следующие задачи:

1) активизировать инвестиционные процессы, направленные на укрепление экономики страны, формирование её инновационной структуры и выход на мировой рынок;

2) содействовать целевому использованию средств внешнего финансирования с приоритетом на решение текущих социально-экономических проблем, модернизацию предприятий в ключевых отраслях экономики, обеспечивающих наращивание ее валового внутреннего продукта;

3) обеспечивать тесное взаимодействие национальных рынков капитала с международными финансовыми рынками;

4) повышать общий уровень социально-экономического развития областей Республики, снижение их социально-экономической дифференциации;

5) свести к минимуму риск возникновения любых конфликтов, устранять причины и факторы, их порождающие, обеспечивать стабилизацию политической, социально-экономической, экологической обстановки в стране и её регионах.

Это приведет к расширению международных торгово-экономических связей Республики Узбекистан, развитию её взаимодействия и сотрудничества с мировыми и региональными державами.

Литература:

Указ Президента Республики Узбекистан от 07.02.2017 № УП-4947 «О Стратегии действий по дальнейшему развитию Республики Узбекистан».

Выступление Президента Республики Узбекистана Ш. Мирзиёева в проекте «Пояса и пути». Газета "Gazeta.uz" 15 мая 2022. https://www.gazeta.uz/ru/2022/12/20/address/

Винокуров, Е. (руководитель авторского коллектива), Ахунбаев, А., Бердигулова, А., Забоев, А., Кузнецов, А., Малахов, А., Перебоев, В., Усманов, Н., Федоров, К., Харитончик, А. (2022). Экономика Центральной Азии: новый взгляд. Доклады и рабочие документы 22/3. Алматы, Бишкек, Москва: Евразийский банк развития

Каримов, И. А. «Узбекистан - свой путь обновления и прогресса», издательство Узбекистан. 1992.

Внешнеторговый оборот Республики Узбекистан /Управление статистики внешнеэкономической деятельности и торговли: https://stat.uz/images/uploads/reliz2021/tashqi-savdo-mart_20_04_22_ru.pdf

Итоги социально-экономического развития Узбекистана в 2022 году. Газета «Янги Узбекистон» от 23 января 2023.

Проект стратегии «Узбекистан-2030» / 31 июля 2023

Развитие экономики Узбекистана в 2022 году https://www.gazeta.uz/ru/2023/08/21/visit/

MİLİ MƏNƏVİ DƏYƏRLƏRİMİZİN YENİ NƏSİLLƏRƏ ÖTÜRÜLMƏSİ

Saidə İSMAYILZADƏ
Gəncə Dövlət Universiteti,
tarix üzrə fəlsəfə doktoru,dosent
Azərbaycan, GƏNCƏ
saida.ismailzade@mail.ru

XÜLASƏ

Media dəstəyi və qiymətləndirmə prizmasında milli mənəvi dəyərlər bir insanı cəmiyyətdə formalaşdıran və inkişafına töhfə verən davranış qaydalarıdır. Bu Qaydalar dünya sivilizasiyasının əsasını təşkil edir. Dünyada dəyərlərin formalaşması prosesi nəticəsində hər bir insanın hüquqlarını tam təsdiqləyən ənənə və prinsiplər sistemi yaradılır. Müasir tariximizdə ümummilli lider Heydər Əliyevin şəxsiyyəti öz xalqının milli-mənəvi dəyərlərinə sadiqliyinin bariz nümunəsidir. 14 iyul 1969-cu ildə Azərbaycanda hakimiyyətə gələn ümummilli lider Heydər Əliyev bütün ideoloji və siyasi maneələri dəf edərək Azərbaycan xalqının milli dirçəlişi və milli-mənəvi dəyərlərinin qorunması üçün bütün lazımi tədbirləri görməyə başladı.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, milli mənəvi dəyərlər, gənc nəsil, din, dil, mədəniyyət, adət-ənənə, mətbuat

THE TRANSFER OF OUR NATIONAL VALUES TO NEW GENERATIONS

Saida ISMAILZADEH
Ganja State University,
Doctor of philosophy in history, Associate Professor,
Azerbaijan, GANJA
saida.ismailzade@mail.ru

SUMMARY

In the prism of media support and evaluation National spiritual values are the rules of behavior forming the human in the society and assisting to the development. These rules are based on the foundation of world civilization. As a result of the process of creating values in the world, a system of traditions and principles is being created that fully confirm the rights of each person. In our recent history, the identity of the national leader Heydar Aliyev is a vivid example of adherence to the national-spiritual values of his people. Coming to power in Azerbaijan on July 14, 1969, the National leader Heydar Aliyev, having overcome all ideological and political barriers, began to take all necessary measures for the national revival and protection of the national spiritual values of the Azerbaijani people.

Key words: Heydar Aliyev, national spiritual values, the younger generation, religion, language, civilization, customs, media.

Biz öz milli dəyərlərimizlə fəxr etməliyik. Bizim milli dəyərlərimiz əsrlər boyu xalqımızın həyatında, yaşayışında formalaşıbdır. Milli dəyərləri olmayan millət həqiqi millət, həqiqi xalq ola bilməz... Biz heç vaxt öz milli dəyərlərimizi unutmamalıyıq. Onu yaşatmaq, ondan bəhrələnmək, ruhlanmaq həyatımızın əsas istiqaməti, gələcək işlərimizin zəmanətidir.

Heydər Əliyev

Qədim dövlətçilik tarixinə malik olan Azərbaycan xalqı hər zaman milli dəyərlərinə sadiq qalaraq bu dəyərləri əsrlərlə yaşatmış və inkişaf etdirmişdir. Milli dəyərlərimizin qorunması və gələcək nəsillərə çatdırılması bu gün də öz aktuallığını qoruyub saxlayır. Çünki milli dəyərlərimizin Azərbaycan xalqının formalaşmasına təsiri böyük olduğu kimi, milli dövlətçiliyimizin möhkəmləndirilməsində də xüsusi rolu vardır. Milli dəyərlərimizə, adət-ənənələrimizə biganə münasibət gələcəyimiz üçün yaxşı heç nə vəd etmir.

Bu gün milli dəyərlərimiz, bütün xalq tərəfindən, dövlətin öz himayəsi altında qorunur və daha da inkişaf etdirilir. İnsanların mənəviyyatı, əxlaqi normaları və baxışları ilə bağlı olan milli mənəvi dəyərlərin yaradıcısı xalqdır. Xalqın mövcudluğunun əsas göstəricisi olan milli mənəvi dəyərlər onun ən qiymətli sərvətidir [Əl-Fəlah, 2007].

Hər bir xalq milli mənəvi dəyərlər sisteminə malikdir. Bu milli mənəvi dəyərlər bizim tariximiz, dilimiz, dinimiz, adət-ənənələrimiz, mentalitetimiz, mədəniyyətimiz, ədəbiyyat və incəsənətimizdir. Mənəvi dəyərlər insanı cəmiyyətdə formalaşdıran, inkişafa kömək edən davranış qaydalarıdır. Bu qaydalar dünya sivilizasiyasının təməli qoyulandan yaranmağa başlamışdır. Dəyərlərin formalaşması prosesi nəticəsində dünyada hər bir fərdin haqlarını daha dolğun təsdiq edən xüsusiyyətlər yaranır.

1. Milli mənəvi dəyərlər milli ruhun, milli şüurun simvolu kimi Dünya xalqları arasında milli mənəvi dəyərləri ilə tanınan Azərbaycan xalqı yaşatdığı və təbliğ etdiyi bəşəri ideyaları, adət-ənənələri, milli xüsusiyyətləri ilə özünəməxsus yer tutur. Uzun illər aparılan tədqiqatlar zamanı aydın olmuşdur ki, qədim köklərə malik Azərbaycan əsrlər boyu maddi və mənəvi xəzinəsini qoruyub saxlaya bilmişdir. Xalqın toy-büsat mərasimi, bayram adət-ənənələri, Novruz mərasimləri, yas mərasimləri, islam dininin təmizlik, düzlük, insanlıq kimi bəşəri, ali hissləri tərbiyə edən dəyərləri onun milli mənəvi dəyərlərini özündə yaşadır [Əl-Fəlah, 2007].

Bütün bunların kontekstində Azərbaycan vətəndaşının varlığı göstərilir. Uzun illərin yolu və əsrlərin, qərinələrin sorağı bizi bu ənənələrə bağlamış, dövrümüzə körpü salmışdır. Müasir insanın formalaşması və özünütəsdiqi məhz milli mənəvi dəyərlərin aşılanması prosesi ilə bağlıdır. Azərbaycanın qədim, rəngarəng mənəvi dəyərləri, mədəni irsi hazırda xalqın fəxr mənbəyi və dünya mədəniyyətinə töhfəsi qismində çıxış edir. Bu sahəyə dövlət qayğısının gündən-günə artırılması və beynəlxalq təcrübənin tətbiqi stiqamətində görülən işlər qeyri-maddi mədəni irsin gələcəyinə nikbin baxmağa ümidləri artırır. Milli mənəvi dəyərlər hər bir Azərbaycan vətəndaşı üçün doğma, əziz və müqəddəsdir. Bu həm də milli ruhun, milli şüurun simvolu olaraq tarixi yaddaşın fundamental prinsiplər əsasında formalaşması deməkdir. Xalqımız, millətimiz keçmişin bütün buxovlarından azad olduqdan sonra əlindən zorla alınmış milli mənəvi dəyərlərinin, milli özünüdərkin formalaşmasına yeni zəmin yarandı [Axundova, 2000].

Milli dəyərlərimizin qorunması və inkişafı ulu öndərimiz Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Milli dəyərlərimizə, soykökümüzə qayıdışın, milli hisslərimizin oyanışının xalqımız üçün gərəkliliyini nəzərə alan, hər zaman bu sahəni diqqət mərkəzində saxlayan ümummilli liderimiz Heydər Əliyevin 1969-cu il iyulun 14-də Azərbaycanda siyasi hakimiyyətə gələn ilk gündən hər cür ideoloji-siyasi baryerlərə sinə gərərək Azərbaycan xalqının milli özünüdərki üçün bütün zəruri tədbirləri həyata keçirməyə başlamış, ictimai şüurdakı qorxunu, ehtiyatlılığı aradan qaldırmağı, cəmiyyəti bütün sahələr üzrə gələcək mənəvi yüksəlişlərə ruhlandırmağı bacarmışdır. Ulu öndər Heydər Əliyev xalqda milli heysiyyəti gücləndirmək, onu öz şanlı keçmişinə, soykökünə qaytarmaq, habelə zəngin bədii irsini, mədəniyyətini, incəsənətini, adət-ənənələrini yaşatmaq, ana dilini inkişaf etdirmək üçün bir sıra tədbirlər həyata keçirmişdir. Ulu öndər Heydər Əliyevin 1993-cü ildə xalqın təkidli tələbi ilə yenidən hakimiyyətə gəlməsi gənc müstəqil dövlətimizin siyasi və iqtisadi əsaslarını yaratmaqla yanaşı, Azərbaycan xalqının milli mənəvi irsini ehtiva edən ideyanın – Azərbaycançılığın təşəkkülü və inkişafına mühüm təsir göstərmişdir [Nəbiyev, 2009].

Ulu öndər Heydər Əliyev milli mənəvi dəyərlərimizin hamisidir Ümummilli lider Heydər Əliyevin böyüklüyü rəhbər vəzifəyə gəldiyi gündən bu dəyərləri düzgün qiymətləndirməsində, daim diqqət mərkəzində saxlamasında idi. Ümummilli liderin milli ideologiyanın ən mühüm istiqamətlərindən və komponentlərindən biri kimi qiymətləndirdiyi milli mənəvi dəyərlər özü də mürəkkəb daxili struktura malikdir. Burada Heydər Əliyev milli mənəvi dəyərlərin üç tərkib hissəsini xüsusi qeyd edirdi: dil, din, adət-ənənə. Heydər Əliyev milli mənəvi dəyərlərimizin öyrənilməsini, qorunub-saxlanılmasını və inkişaf etdirilməsini əsas vəzifələrdən biri kimi irəli sürürdü. Bildirirdi ki, bunlarsız millət yoxdur. Bunları qoruyub-saxlamış xalq isə daim müstəqillik yolu ilə getmək, müstəqilliyini qorumaq əzmindədir. "...Hər bir azərbaycanlı öz milli mənsubiyyətinə görə qürur hissi keçirməlidir və biz Azərbaycançılığı - Azərbaycan dilini, mədəniyyətini, milli mənəvi dəyərlərini, adət-ənənələrini yaşatmalıyıq" - deyən Heydər Əliyev Azərbaycançılığı milli bir ideologiya kimi irəli sürür, mədəniyyətimizi, mənəvi dəyərləri təkcə milli varlığımızın yox, həm də siyasi varlığımızın - dövlət quruculuğu prosesinin mühüm atributu kimi dəyərləndirirdi [Əl-Fəlah, 2007].

Ulu öndər Heydər Əliyev bütün həyatı boyu mənəvi-əxlaqi və dini dəyərlərimizin, adət-ənənələrimizin keşiyində durmuş və onun gənc nəsillərə çatdırılmasına çalışmışdır. Tariximizin qədimliyi və zənginliyinin mühüm göstəricisi olan tarixi abidə və eksponatların qorunub-saxlanılması və gələcək nəsillərə ötürülməsi məqsədilə Azərbaycanın bütün bölgələrində tarix-diyarşünaslıq muzeylərinin yaradılması haqqında Sərəncam imzaladı. Azərbaycan folklorunun daha dərindən araşdırılması, aşıq sənətinin inkişafı, milli mərasimlərimizin təbliği istiqamətində ciddi tədbirlər həyata keçirildi [İsmayılov, 2003]. Heydər Əliyev dövlət quruculuğu prosesi ilə paralel surətdə mədəni mənəvi quruculuq və milli-tarixi yaddaşın bərpası işlərini də həyata keçirirdi. Vaxtilə qadağalara məruz qalan, milli və dini bayramlar, adət və mərasimlər xalqa qaytarıldı. Heydər Əliyev hər il qədim milli bayramımız olan Novruzda əhali ilə bayramlaşmağa çıxır, azad və müstəqil xalqımızın Novruz sevinclərindən xüsusi zövq alırdı. Heydər Əliyev bu tədbirləri təkcə Azərbaycan yox, bütün türk dünyası miqyasında həyata keçirirdi. Ortaq türk mədəniyyəti və mənəviyyatının öyrənilib təbliğ edilməsi, keçmişdən gələcəyə ötürülməsi yönündə müstəsna xidmətlər göstərirdi. Qırğızların "Manas" eposunun 1000 illik yubileyində iştirak və çıxış edən Ulu öndər Heydər Əliyev bütün türk dünyası üçün əvəzedilməz müdrik bir şəxsiyyət olduğunu bir daha sübut etdi.

Ümummilli lider Heydər Əliyev milli dəyərlərimizi təkcə milli varlığımızın yox, həm də siyasi varlığımızın – dövlət quruculuğu prosesinin mühüm atributu kimi dəyərləndirirdi. Mənsub olduğu xalqın tarixi keçmişinə, mədəni irsinə və milli dəyərlər sisteminə sönməz məhəbbət duyğularıyla yanaşan ulu öndər deyirdi: "Bizim hamımızı birləşdirən, həmrəy edən Azərbaycançılıq ideyasıdır.

Heydər Əliyev İslamı bizim milli-mənəvi kimliyimizin ayrılmaz bir hissəsi kimi qəbul edirdi. "Dinimiz xalqımızın milli-mənəvi sərvətidir" sözləri onun dinə baxışını çox gözəl bir şəkildə ifadə edir. Ulu Öndər dinimizin ilahi əxlaqi dəyərlər sistemi olaraq mənimsənilməsinin xüsusilə gənclərin formalaşmasında müsbət bir funksiya icra edəcəyini düşünürdü.Adət-ənənənin milli dəyər kimi yaşamasi ailədən başlayır və cəmiyyət tərəfindən qəbul edilir, millətin, dövlətin atributinə çevrilərək gələcək nəsillərə ötürülür ["Azərbaycan" qəzeti, 14 avqust 2001].

Müasir dünyada uşaqların və gənclərin düzgün tərbiyəsi və milli dəyərləri mənisəməsi olduqca vacibdir. İslam insanları əxlaqi dəyərlərə və düzgün həyat tərzinə yönəldən hərtərəfli bir sistemdir. Dini dəyərlərinə sadiq yeni nəslin yetişdirilməsi həm fərdlərin, həm də cəmiyyətin sağlamlığı və sabitliyi üçün vacibdir. Qloballaşma və texnoloji tərəqqinin divarları və sərhədləri məhv etdiyi bir dünyada milli və dini dəyərlərin ötürülməsi daha aktual bir məsələyə çevrilir. Milli dəyərlərimiz bizə şəxsiyyət, unikallıq və tariximizlə əlaqə verən həyatda bizim üçün bələdçi rolunu oynayan və vacib qərarlar qəbul etməyimizə istiqamətləndirir. Milli dəyərlərin yeni nəslə

ötürülməsi öz mədəniyyətlərini və tarixlərini anlamağa və hörmət etməyə imkan verir. Keçmişlə gələcək arasında əlaqə yaradır, mədəni irsi zənginləşdirir və milli kimliyi gücləndirir. İslam dəyərləri ədalətə, xeyriyyəçiliyə və əxlaq normalarına riayət etməyə çağırır.

Dəyərlərinə hörmət edən insanlar dürüstlüyə və məsuliyyətə daha çox meyllidirlər. Karyera və şəxsi inkişafdakı müvəffəqiyyətin çox vaxt insanın gəncliyində qazandığı əxlaqi və etik prinsiplərdən əsaslanır. Dini və milli dəyərlər üzrə təhsil Gənclərin həyatında doğru qərarlar qəbul etmələrinə və cəmiyyətə müsbət töhfələr vermələrinə kömək edəcək mədəni və mənəvi bir təməl yarada bilər. Dini və milli dəyərlərə riayət etmək ictimai həyatda iştirak edəcək və ölkələrinin inkişafına töhfə verəcək daha məsuliyyətli və sosial şüurlu vətəndaşların formalaşmasına kömək edə bilər. Müvəffəqiyyətin yalnız dəyərlərdən deyil, gənclərə verilən təhsildən, imkanlardan və dəstəkdən də asılı olduğunu nəzərə çatdırmaq vacibdir. Bu faydalara nail olmaq üçün təhsilə, mədəni proqramlara və dini təlimə yatırım etməliyik. Dəyərləri daha təsirli şəkildə çatdırmaq üçün nəsillər arasında dialoq və qarşılıqlı anlaşmanı təşviq etməliyik. Milli, mənəvi və dini dəyərləri yeni nəslə səmərəli şəkildə çatdırmaq üçün nəzərə almalı olduğumuz bir neçə əsas cəhət var.

Birincisi, seçim azadlığına və şəxsi inanclara hörmətə əsaslanmalıdır. Gənclərə mill dəyərlərini diktə etmək əvəzinə araşdırmaq, öyrənmək və anlamaq imkanı verməliyik.

İkincisi, müasir dünya həqiqətən sürətli və dərin dəyişikliklərlə xarakterizə olunur və dəyərlərimiz hərəkətsiz qalmamalıdır. Ənənələrimizi və dini təlimlərimizi İslam qaydalarından istifadə edərək müasir cəmiyyət üçün aktual və tələb olunan şəkildə uyğunlaşdırmağa çalışmalıyıq.İslam, müasir çağırışlar kontekstində şərh edilə bilən əsas prinsiplərə malikdir. Bu prinsiplərə ədalət, mərhəmət və insana hörmət etmək daxildir. Bunlar dəyərlərimizi müasir şəraitə uyğunlaşdırmaq üçün əsas ola bilər. Dəyərlərimizi uyğunlaşdırmaq onlardan imtina etmək demək deyil, əksinə dəyişən dünyada aktuallığını və təsirini qorumağa imkan verir. Həm də fərqli mədəniyyətlər və dinlər arasında qarşılıqlı anlaşma və əməkdaşlığı təşviq edir [İsmayılov, 2003].

Üçüncüsü, dəyərlər haqqında açıq və dürüst bir dialoq aparmaq vacibdir. Bu o deməkdir ki, mürəkkəb və mübahisəli məsələləri müzakirə etməyə hazır olmalıyıq və yalnız bir perspektiv tətbiq etməməliyik. Bu cür dialoq gənclərə tənqidi düşüncəni inkişaf etdirməyə və öz inanclarını formalaşdırmağa kömək edir. Dəyərlər haqqında açıq dialoq dünya anlayışımızı zənginləşdirməyə və daha tolerant və ədalətli bir cəmiyyət yaratmağa kömək edir. Bu, gənc nəslin mürəkkəb əxlaqi və etik məsələlərdə daha yaxşı hərəkət edə biləcəyi və daha yaxşı qərarlar verə biləcəyi, gələcəyinə bir sərmayədir. Gəlin gənclərə geniş bilik və açıq müzakirə əsasında öz inanclarını formalaşdırmağa imkan verən belə bir dialoqu dəstəkləyək və asanlaşdıraq. Yalnız bu şəkildə dəyərlərimizi layiq olduqları müdriklik və dərinliklə yeni nəslə ötürə bilərik. Dəyərlərin ötürülməsini dəstəkləmək üçün, dini təhsil sahəsində gənclər üçün əlçatan və maraqlı olacaq təhsil proqramları da yaratmalıyıq. Biz gənclərə nail olmaq və onları milli dəyərlərin müzakirəsinə cəlb etmək üçün müasir texnologiyalardan və sosial mediadan istifadə etməliyik. Virtual platformalar fikir və təcrübə mübadiləsi üçün güclü bir vasitə ola bilər.

Ulu öndər Heydər Əliyev islam dini ilə bağlı olan mərasim və adətlərin də layiqincə keçirilməsi üçün hər cür şərait yaratmışdı.1994-cü ildə Səudiyyə Ərəbistanına rəsmi səfəri çərçivəsində müqəddəs Kəbəni ziyarət etməsi, Mirmövsüm Ağa ziyarətgahında din xadimləri və möminlərlə görüşməsi, Bibiheybət məscid-kompleksinin yenidən qurulmasına xeyir-dua verməsi Ulu öndər Heydər Əliyevin dini-əxlaqi dəyərlərə sadiqliyinin real təsdiqi idi. Qloballaşan dünyada mənəvi dəyərlərin böyük təhlükələrlə üzləşdiyi məqamlarda Heydər Əliyev qətiyyətli bir lider kimi mövqeyini ortaya qoyurdu. Ulu öndərin milli mənəvi dəyərlərin qorunması ilə bağlı 2001-ci il avqustun 13-də verdiyi “Milli mənəvi dəyərlərin pozulması xalqımıza qarşı bağışlanmaz xəyanətdir” bəyanatı problemə təkcə dövlət rəhbərinin yox, həm də müdrik bir el ağsaqqalının münasibəti idi. “Biz öz milli mənəvi dəyərlərimizlə, adət-ənənələrimizlə fəxr edirik” deyən Ümummilli Liderin işıqlı ideyaları bu gün də yaşayır və həyata keçirilir ["Azərbaycan" qəzeti, 14

avqust 2001]. Prezident İlham Əliyevin milli mənəvi dəyərlərin qorunması və inkişafı konsepsiyası Ulu öndər Heydər Əliyevin zəngin dövlətçilik ənənələrinin layiqli davamçısı olduğunu əməli fəaliyyəti ilə sübuta yetirən Prezident İlham Əliyev regionda cərəyan edən proseslərin istiqamətini müəyyənləşdirən, ona təsir göstərən ciddi fenomenə çevrilmişdir. Bu gün Prezident İlham Əliyevi eyni zamanda Azərbaycanın milli mənəvi dəyərlərinin ən qüdrətli mühafizəçisi kimi görürük. Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə ölkəmizdə aparılan və milli mənəvi dəyərlərə dayanan islahatların başlıca məqsədi müasir dünya çağırışlarına cavab verən güclü, rəqabətə davamlı və vətəndaşın daha yaxşı yaşadığı dövlətin qurulmasıdır. Bu vəzifələri yerinə yetirmək üçün xalqımızın özünün milli mənəvi dəyərlərinə, tarixinə sahib çıxması vacibdir. Prezident İlham Əliyevin konsepsiyasına görə, milli ruhu qorumağın, inkişaf etdirməyin və yeni nəsillərə çatdırmağın ən mühüm şərti məhz milli dövlətçilikdir. Milli dövlət ancaq ərazinin, maddi sərvətlərin deyil, həm də milli mənəvi dəyərlərin qorunmasına xidmət edir. Dövlətçilik hisslərinə malik olmadan xalq milli dövlətini inkişaf etdirə bilməz. Bu gün Ulu öndərin ali ideyalarının gerçəkləşməsində Prezident İlham Əliyevlə birgə Azərbaycan Respublikasının Birinci vitse-prezidenti, Heydər Əliyev Fondunun prezidenti, YUNESKOnun və İSESKO-nun xoşməramlı səfiri Mehriban xanım Əliyeva da yaxından iştirak edir [https://azertag.az/xeber/Menevi_Deyerlerin_Tebligi_Fondunun_yaradilmasi_haqqinda_Azerbaycan_Respublikasi_Prezidentinin_Fermani-1101382]. *Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin həmişə xüsusi olaraq vurğulayırdı. Bizim üstünlüyümüz ondan ibarətdir ki, gənc və güclü dövlətimiz möhkəm təməl üzərində qurulub. Çoxəsirlik tarix, mədəniyyət üzərində qurulub. Milli-mənəvi dəyərlər bizim üçün ən vacib məsələdir. Biz təbii ki, ümumbəşəri dəyərləri bölüşürük. Ancaq bizim üçün başlıca dəyərlər öz milli Azərbaycan dəyərlərimizdir*. Azərbaycanda sosial və mənəvi sahələrin inkişafına əvəzsiz töhfə verəcək Fond yaradıldı. Müasir dünyada demokratik dəyərlərdən biri kimi qəbul edilən etnik-dini tolerantlıq Azərbaycan cəmiyyətinin birgəyaşayış normasına çevrilib. Hazırda Azərbaycan nəinki Cənubi Qafqazda, bütün Yaxın və Orta Şərqdə İslam mədəniyyətinin, tolerant mühitin formalaşdığı, radikal baxışlara ictimai qınağın və dövlət nəzarətinin effektiv vəhdətinin mövcud olduğu nümunəvi ölkələrdən biridir. Azərbaycanda həyata keçirilən din siyasəti demokratik dövlət quruculuğu kursuna, eləcə də dövlət-din münasibətlərinin mənəvi və hüquqi müstəvidə tənzimlənməsi prinsipinə əsaslanır. Mövcud ictimai-siyasi sabitlik, vətəndaş həmrəyliyi və etnik-dini dözümlülük mühiti mütərəqqi tarixi ənənələrdən bəhrələnən dövlət siyasətinin məntiqi nəticəsidir. Azərbaycan cəmiyyətində bərqərar olmuş yüksək tolerantlıq mühitinin gücləndirilməsi müstəqil dövlətçiliyin inkişafı baxımından xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Məhz ölkədə mövcud dini konfessiyaların dəstəklənməsini, mənəvi dəyərlərin qorunmasını və inkişafını, habelə bu sahəyə dövlət dəstəyinin gücləndirilməsini təmin etmək məqsədi ilə Prezident İlham Əliyevin Fərmanı ilə Azərbaycan Respublikasının Dini Qurumlarla İş üzrə Dövlət Komitəsinin tabeliyində Mənəvi Dəyərlərin Təbliği Fondu yaradılıb [https://azertag.az/xeber/Menevi_Deyerlerin_Tebligi_Fondunun_yaradilmasi_haqqinda_Azerbaycan_Respublikasi_Prezidentinin_Fermani-1101382]. Fondun fəaliyyətinin məqsədi Azərbaycan Respublikasında dini etiqad sahəsində maarifləndirmə işinin aparılmasına, mənəvi dəyərlərin qorunmasına və inkişafına, dövlət-din münasibətləri sahəsində məqsədli proqramların hazırlanmasına və həyata keçirilməsinə, dini qurumların vətəndaşların dini etiqad azadlığının təmin olunması sahəsində fəaliyyətinə, habelə bu sahədə sosial layihələrin reallaşdırılmasına dövlət dəstəyini təmin etməkdir. Fond eyni zamanda müəyyən edilmiş məqsədlərə nail olmaq üçün bir sıra vəzifələri də yerinə yetirəcəkdir. Belə ki, mənəvi dəyərlərin qorunması, mənəvi, dini dəyərlərin araşdırılması, dini radikalizmdən, alkoqolizmdən, narkomaniyadan əziyyət çəkən şəxslərin cəmiyyətə yenidən inteqrasiyası, məscidlərin və digər dini abidələrin tikintisinə və bərpasına, dini qurumların vətəndaşların dini etiqad azadlığının təmin olunması sahəsində fəaliyyətinin həyata keçirilməsinə dəstək verir, dini təhsil müəssisələrinin maddi-texniki bazasının yaxşılaşdırılmasına,

təhsil alanların sosial müdafiəsinin gücləndirilməsinə, istedadlı şəxslərin təhsilini davam etdirməsinə, sosial müdafiəyə ehtiyacı olanların təhsil almasına, Qarabağ müharibəsi və 20 Yanvar şəhidlərinin ailələrinə, habelə müharibə əlillərinə maddi yardım göstərir. Fond bununla yanaşı "Dini etiqad azadlığı haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanununa uyğun olaraq, dini təyinatlı ədəbiyyat, audio və videomateriallar, mal və məmulatlar və dini məzmunlu başqa məlumat materiallarının hazırlanmasına dəstək verir, valideynlərini itirməsinə və ya valideyn himayəsindən məhrum olmasına görə sosial xidmət müəssisələrində yaşamış şəxslərin həmin müəssisələri tərk etdikdən sonra yaşayış xərclərinin ödənilməsi ilə bağlı tədbirlər görür, onlara maddi yardım göstərir [https://azertag.az/xeber/Menevi_Deyerlerin_Tebligi_FondununNIZAMNAMASI-1101389]. Bir sözlə, yaradılan bu Fond Azərbaycanda sosial və mənəvi sahələrin inkişafına əvəzsiz töhfə verəcək. Bu bir daha Prezident İlham Əliyevin vətəndaşlara, milli-mənəvi dəyərlər sahəsinə göstərdiyi diqqət və qayğını sübut edir. Bütün bunların fonunda, heç şübhəsiz, ölkəmizdə milli mənəvi dəyərlərin qorunması və geniş təbliğ edilməsində mətbuatın da xüsusi rolu vardır. Azərbaycan xalqının milli mənlik şüurunun oyanışında, zəngin tariximədəni irs, adət-ənənələr üzərində yeni tipli mədəniyyətin yaradılmasında, türklük düşüncəsi, islam dəyərləri, müasir demokratik prinsiplər əsasında Azərbaycançılıq məfkurəsinin yaradılmasında ana dilli jurnalistikamız ilk günlərdən həm təşkilati, həm təbliğati, həm də təşviqati işin mərkəzində olmuşdur. İllər keçdikcə KİV milli mənəvi dəyərləri yeniləşdirib zənginləşdirməkdən əlavə, həm də onu yad təsirlərdən qoruyan ideyamənəvi sipər rolunu oynamışdır. Bu gün mətbuatda və sosial mediada milli adət-ənənələrimizi, milli ideologiyamızı, tariximizi, ana dilimizi, ölkəmizdə mövcud olan ənənəvi dinimizi qorumağın, o cümlədən sosial şəbəkələr vasitəsilə gənc nəslə təbliğ etməyin yolları müzakirə edilir, milli adət-ənənələrimizlə mədəni inkişafımızın vəhdəti araşdırılır və geniş ictimaiyyətə çatdırılır. Mətbuatda aparılan işlərin əsas hədəfi isə gənc nəslin milli mənəvi dəyərlərə sahib çıxmasını, onu qorumasını və vətənpərvərlik hisslərini gücləndirməsini təmin etməkdir.

Nəticə olaraq, milli, mənəvi və dini dəyərlərin yeni nəslə ötürülməsi bizim ümumi məsuliyyətimizdir. Bu, mədəni irsin möhkəmlənməsinə, sabit və mənəvi cəmiyyətin yaradılmasına və dəyərlərə əsaslanan gələcək liderliyin formalaşmasına kömək edir.

Ədəbiyyat:

Axundova, N. (2000). Adət və ənənələr mənəvi-əxlaqi dəyərlər kimi. Bakı.

Əl-Fəlah, Adil Abdulla. (2007). Heydər Əliyev və milli mənəvi dəyərlər / Elmi red. və ön sözün müəl. A.Paşazadə. Bakı: Qismət.

Azərbaycan etnoqrafiyası. (2007). / Üç clddə. Bakı: Şərq-Qərb, 568 s.

Heydər Əliyev və Azərbaycan ədəbiyyatı (2009). / Elmi red. B.Ə.Nəbiyev; AMEA Nizami Gəncəvi adına Ədəbiyyat İnstitutu. - Bakı: Şərq-Qərb, 248 s.

İsmayılov, N. (2003). Heydər Əliyev və milli mənəvi dəyərlərimiz. Bakı: Səda.

Milli mənəvi dəyərlərin pozulması xalqımıza qarşı bağışlanmaz xəyanətdir: Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin bəyanatı, 13 avqust 2001-ci il // *"Azərbaycan" qəzeti*, 14 avqust 2001-ci il, s.1.

Mənəvi Dəyərlərin Təbliği Fondunun yaradılması haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı. / Bakı şəhəri, 10 oktyabr 2017-ci il/ - https://azertag.az/xeber/Menevi_Deyerlerin_Tebligi_Fondunun_yaradilmasi_haqqinda_Azerbaycan_Respublikasi_Prezidentinin_Fermani-1101382

Mənəvi Dəyərlərin Təbliği Fondunun Nizamnaməsi. /Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2017-ci il 10 oktyabr tarixli Fərmanı ilə təsdiq edilmişdir/ - https://azertag.az/xeber/ Menevi_Deyerlerin_Tebligi_FondununNIZAMNAMASI-1101389

LOBBYING AND PUBLIC ADMINISTRATION: NAVIGATING THE COMPLEX COMMUNICATION OF INFLUENCE, GOVERNANCE AND ACCOUNTABILITY

Hamida SAMADOVA
Academy of Public Administration under the President of the Republic of Azerbaijan,
Department of Public Administration, doctoral student,
Azerbaijan, BAKU
hemide.samedova63@gmail.com

SUMMARY

This abstract delves into the multifaceted relationship between lobbying and public administration, analyzing the impact of lobbying activities on the functioning of governmental institutions and the formulation of public policies. Lobbying, as a fundamental aspect of democratic governance, enables interest groups and individuals to advocate for their specific causes, thus contributing to a more inclusive and participatory decision-making process. However, concerns about the potential influence of powerful lobbying entities on public officials and the policy outcomes have spurred debates over transparency, accountability, and the integrity of public administration.

This study examines the historical evolution of lobbying and its integration into contemporary public administration systems, highlighting the legal and ethical frameworks that govern lobbying practices in various jurisdictions. The effectiveness of lobbying strategies and techniques are also explored, shedding light on their implications for policy design and implementation. Moreover, the research investigates the role of public administrators in managing the interactions between lobbyists and governmental institutions, seeking to strike a delicate balance between accommodating diverse voices and safeguarding the public interest.

Furthermore, this abstract explores case studies and empirical research on the impact of lobbying on public administration, assessing the correlation between lobbying expenditure and policy outcomes. The analysis encompasses diverse sectors, including healthcare, environmental protection, and economic regulation, to discern patterns and trends in lobbying influence. Additionally, the study investigates the role of lobbying in shaping the bureaucracy, examining potential distortions in resource allocation, public service delivery, and bureaucratic responsiveness.

The abstract concludes with a reflection on potential policy recommendations and institutional reforms aimed at enhancing the transparency and accountability of lobbying practices while preserving the fundamental right to petition the government. Emphasizing the significance of informed and engaged citizenry, the study advocates for striking an equilibrium between promoting participatory governance and safeguarding the integrity of public administration. Overall, this abstract provides a comprehensive exploration of the intricate dynamics between lobbying and public administration, offering valuable insights for policymakers, scholars, and citizens invested in the continuous improvement of democratic systems.

Key words: Lobbying, Public Administration, Influence, Accountability, Interest Representation, Democratic Governance, Policy-making, Transparency.

LOBBİÇİLİK VƏ DÖVLƏT İDARƏÇİLİYİ: TƏSİR, İDARƏETMƏ VƏ MƏSULİYYƏTİN KOMPLEKS KOMMUNİKASİYASINDA NAVİQASIYA

Həmidə SƏMƏDOVA
Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Dövlət İdarəçilik Akademiyası,
Dövlət idarəçiliyi kafedrası, doktorant,
Azərbaycan, BAKI
hemide.samedova63@gmail.com

XÜLASƏ

Bu xulasə lobbiçilik və dövlət idarəçiliyi arasında çoxşaxəli əlaqəni araşdırır, lobbiçilik fəaliyyətinin hökumət institutlarının fəaliyyətinə və dövlət siyasətinin formalaşdırılmasına təsirini təhlil edir. Lobbiçilik, demokratik idarəetmənin əsas aspekti kimi, maraq qruplarına və fərdlərə öz spesifik səbəblərini müdafiə etməyə imkan verir və beləliklə, daha əhatəli və iştirakçı qərarların qəbulu prosesinə töhfə verir. Bununla belə, güclü lobbiçilik subyektlərinin dövlət məmurlarına potensial təsiri və siyasətin nəticələri ilə bağlı narahatlıqlar şəffaflıq, hesabatlılıq və dövlət idarəçiliyinin dürüstlüyü ilə bağlı müzakirələrə təkan verib.

Bu tədqiqat lobbiçiliyin tarixi təkamülünü və onun müasir dövlət idarəetmə sistemlərinə inteqrasiyasını araşdırır, müxtəlif yurisdiksiyalarda lobbiçilik təcrübələrini tənzimləyən hüquqi və etik çərçivələri işıqlandırır. Lobbiçilik strategiyaları və üsullarının effektivliyi də araşdırılır və onların siyasətin hazırlanması və həyata keçirilməsi üçün təsirlərinə işıq salır. Bundan əlavə, tədqiqat lobbiçilər və hökumət institutları arasında qarşılıqlı əlaqənin idarə edilməsində, müxtəlif səslərin yerləşdirilməsi və ictimai maraqların qorunması arasında zərif tarazlıq yaratmağa çalışan dövlət idarəçilərinin rolunu araşdırır.

Bundan əlavə, bu mücərrəd lobbiçiliyin dövlət idarəçiliyinə təsiri ilə bağlı nümunə araşdırmaları və empirik tədqiqatları tədqiq edir, lobbiçilik xərcləri ilə siyasət nəticələri arasında korrelyasiyanı qiymətləndirir. Təhlil lobbiçilik təsirindəki nümunələri və meylləri müəyyən etmək üçün səhiyyə, ətraf mühitin mühafizəsi və iqtisadi tənzimləmə daxil olmaqla müxtəlif sektorları əhatə edir. Bundan əlavə, tədqiqat bürokratiyanın formalaşmasında lobbiçiliyin rolunu araşdırır, resursların bölüşdürülməsində, dövlət xidmətlərinin göstərilməsində və bürokratik cavabdehlikdə potensial təhrifləri araşdırır.

Xülasə hökumətə müraciət etmək üçün fundamental hüququnu qoruyarkən lobbiçilik təcrübələrinin şəffaflığını və hesabatlılığını artırmaq məqsədi daşıyan potensial siyasət tövsiyələri və institusional islahatların əks olunması ilə yekunlaşır. Məlumatlı və məşğul vətəndaşların əhəmiyyətini vurğulayaraq, tədqiqat iştirakçı idarəçiliyin təşviqi ilə dövlət idarəçiliyinin bütövlüyünün qorunması arasında tarazlığın yaradılmasını müdafiə edir. Ümumilikdə, xülasə lobbiçilik və dövlət idarəçiliyi arasındakı mürəkkəb dinamikanın hərtərəfli tədqiqini təmin edir, siyasətçilər, alimlər və demokratik sistemlərin davamlı təkmilləşdirilməsinə sərmayə qoyan vətəndaşlar üçün dəyərli fikirlər təklif edir.

Açar sözlər: Lobbiçilik, Dövlət İdarəçiliyi, Təsir, Hesabatlılıq, Maraqların təmsil olunması, Demokratik İdarəetmə, Siyasətlərin qurulması, Şəffaflıq.

In the complex interplay of democracy and governance, lobbying emerges as a pivotal but often misunderstood mechanism. By influencing legislative bodies and engaging in various political activities, lobbyists aim to shape public policy in favor of their clients or causes. The lobbying definition extends beyond simple advocacy, involving intricate strategies to navigate the socio-

political landscape effectively. Understanding lobbying meaning and its role within public administration is critical for grasping how policy decisions are made and how they impact society at large. This exploration is not just about decoding what does lobbying mean; it's about comprehending its significance in the democratic process. The subsequent sections of this article will delve into the nuances of lobbying within public administration, covering topics such as governance and accountability in lobbying activities, the impact of lobbying on policy and society, and the challenges and future trends that lobbyists face. By providing a roadmap for understanding these aspects, the article aims to shed light on how lobbying functions within the context of legislative bodies and political activities. This overview will offer readers insight into the strategic world of lobbying, highlighting its importance as a tool for advocacy and influence in a democratic society. Understanding Lobbying in Public Administration Definition and Scope Lobbying, defined as any attempt to influence government decisions, encompasses various activities from direct communication with policymakers to organizing grassroots campaigns [https://about.bgov.com/brief/lobbying-and-public-affairs/]. These activities are conducted by lobbyists who represent diverse groups, aiming to sway legislative or regulatory outcomes in their favor. The scope of lobbying extends beyond mere advocacy, involving strategic interactions with government officials and the public to shape policy and public perception.

The history of lobbying in the United States reflects its evolution from discreet practices within state legislatures during the 19th century to a prominent component of federal government interactions today [https://publicpolicy.pepperdine.edu/blog/posts/exploring-lobbying-ethics-principles-and-guidelines.htm]. Initially, lobbying activities were less frequent at the federal level due to limited economic and legislative involvement. However, the role of lobbyists expanded dramatically, particularly from the Progressive Era through the late 20th century, as lobbying became intertwined with campaign financing and political action committees [https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_lobbying_in_the_United_States]. This period also saw significant increases in lobbying expenditures, rising from tens of millions to billions annually by the early 21st century [https://www.oecd.org/gov/ethics/lobbyists-governments-trust-vol-3-highlights.pdf].

Key stakeholders in lobbying include lobbyists, professional advocacy groups, grassroots movements, and legislative bodies [https://canpweb.org/canp/assets/File/2014%20 Conference%20Presentations/Lobbying%20at%20Every%20Level.pdf]. Lobbyists may work independently or as part of larger firms, often forming political action committees to influence elections and policy decisions [https://about.bgov.com/brief/lobbying-and-public-affairs/]. Stakeholders also encompass various groups and individuals affected by or capable of influencing organizational actions, ranging from primary stakeholders directly impacted by policies to secondary and key stakeholders who, while not directly affected, play crucial roles in the lobbying process. These stakeholders engage in lobbying to advance specific interests, which can range from economic concerns to social change initiatives [https://canpweb.org/canp/assets/File/2014%20 Conference%20Presentations/Lobbying%20at%20Every%20Level.pdf].

The legal foundation of lobbying is crucial in maintaining the integrity of the decision-making process. Legislation like the Lobbying Disclosure Act mandates registration and compliance for lobbyists, ensuring transparency and legality in their activities. This act delineates who qualifies as a lobbyist and outlines necessary actions to avoid penalties, thereby reinforcing the lawful nature of lobbying within the framework of participatory democracy [https://www.ncsl.org/ethics/how-states-define-lobbying-and-lobbyist].

Transparency and ethics are the cornerstones of effective lobbying. Laws and regulations require lobbyists to register and regularly report their activities, making the lobbying process visible and understandable to the public. Ethical lobbying involves presenting unbiased information and

managing conflicts of interest to prioritize public welfare over private gains. This approach fosters trust and credibility, ensuring that lobbying contributes positively to policy outcomes.

Lobbying can significantly shape policy and legislative outcomes, often leading to what is known as policy capture. This occurs when the interests of specific groups or industries dominate the policymaking process, resulting in regulations that prioritize these interests over public welfare [https://www.oecd-ilibrary.org/sites/8b6ec100en/index.html?itemId=/content/component/8b6ec100-en]. Such dynamics can lead to policies that favor short-term profits at the expense of long-term societal benefits, such as environmental sustainability or public health. Effects on Governance The influence of well-funded lobbying groups can also lead to an erosion of trust in governmental decision-making. When the public perceives that decisions are more heavily influenced by powerful interest groups rather than the broader public interest, the legitimacy of democratic institutions may be undermined. This erosion of trust can have profound implications, potentially jeopardizing the stability and functionality of democratic governance [https://info.legistorm.com/blog/how-does-lobbying-affect-the-government].

Public Perception and Influence Excessive lobbying by powerful entities can marginalize the voices of less well-funded groups, such as grassroots movements or smaller organizations. This dynamic can hinder the democratic principle of equitable representation, where all societal interests should have a voice in public decision-making. Moreover, the perception that decisions are unduly influenced by a few can lead to public disillusionment with political processes, further affecting civic engagement and trust in elected officials.

The landscape of lobbying faces evolving challenges, including the shifting demographics of legislators and the increasing polarization at both state and federal levels. Newly elected officials bring diverse perspectives that necessitate refined strategies for building relationships, crucial for effective lobbying. Moreover, the stark partisan divides complicate consensus-building, with lobbyists needing to appeal across a broad political spectrum [https://fiscalnote.com/blog/lobbying-challenges-opportunities-2023].

Technological innovations are significantly reshaping lobbying practices. The integration of artificial intelligence and blockchain technology promises enhanced predictive analyses and increased transparency but also introduces complexities in policy influence and regulatory compliance. Organizations must navigate these advancements carefully, balancing innovation with ethical considerations and public trust.

Lobbying and public administration intersect at a critical juncture where policy-making, governance, and accountability converge. Lobbying, the act of influencing decisions made by officials in the government, plays a significant role in shaping public policy and administrative actions. Public administration, on the other hand, is the implementation of government policy and an academic discipline that studies this implementation and prepares civil servants for working in the public service. The relationship between these two domains is complex, characterized by intricate communications, diverse stakeholders, and significant implications for governance and accountability [Baumgartner, and others, 2009].

Lobbying is a critical component of democratic governance, providing a channel through which various stakeholders, including businesses, non-profits, and citizen groups, can influence public policy. Lobbyists act as intermediaries between the public and policymakers, providing information, expertise, and advocacy to promote specific interests [Salamon, 2002].

Lobbyists provide valuable information to public officials, helping them make informed decisions. This exchange is essential, as policymakers often lack the detailed knowledge required to understand the implications of complex issues. Lobbyists represent the interests of their clients, advocating for policies that align with their goals [Godwin, and others, 2013]. This representation ensures that diverse viewpoints are considered in the policy-making process. Through lobbying,

stakeholders can contribute to the formulation of policies that are more comprehensive and reflective of societal needs. This involvement can lead to more effective and equitable public policies.

Successful lobbying relies on building and maintaining relationships with key decision-makers. This requires ongoing communication, trust-building, and mutual respect. Transparent communication is essential for maintaining accountability in lobbying. Disclosing lobbying activities and expenditures helps build public trust and ensures that lobbying efforts are conducted ethically.

Governance refers to the processes and structures through which decisions are made and implemented. The interaction between lobbying and governance is multifaceted, impacting the effectiveness and legitimacy of public administration. Lobbying can significantly influence the decision-making process in public administration. While this influence can lead to positive outcomes by incorporating diverse perspectives, it can also raise concerns about undue influence and favoritism. Effective governance requires robust regulatory frameworks to manage lobbying activities [McGrath, 2005]. These frameworks ensure that lobbying is conducted transparently and ethically, preventing conflicts of interest and corruption. Lobbying can enhance public participation in governance by enabling stakeholders to engage with policymakers. This engagement can lead to more democratic and inclusive decision-making processes.

Lobbyists must adhere to legal and ethical standards that govern their conduct. These standards include transparency in reporting lobbying activities, avoiding conflicts of interest, and maintaining integrity in interactions with public officials. Effective oversight mechanisms are essential for ensuring accountability in lobbying. Regulatory agencies, ethics commissions, and transparency initiatives play a crucial role in monitoring lobbying activities and enforcing compliance. Public scrutiny and media oversight are powerful tools for promoting accountability in lobbying. By highlighting lobbying activities and their impacts, the public and media can hold lobbyists and policymakers accountable for their actions.

Through the exploration of lobbying's multifaceted role within public administration, it becomes evident that lobbying shapes the policies and democratic processes in profound ways. By delving into the history, strategies, and implications of lobbying, this article has emphasized its importance as a tool for advocacy and the influence it wields in shaping public policy. The discussion of the mechanisms of governance and accountability, alongside the challenges and emerging trends, underscores the evolving nature of lobbying in response to technological advancements and changing political landscapes. Thus, our understanding of lobbying is not static but continues to grow as we witness its impact on policy and governance in real-time. As we move forward, it's crucial to recognize the implications of lobbying on democratic institutions and the public trust. The balance between influence and integrity within lobbying practices remains a central challenge, necessitating ongoing scrutiny and adaptation of regulatory frameworks to ensure transparency and ethical conduct. The call to embrace emerging technologies responsibly and to foster bipartisan collaboration points towards a future wherein lobbying can serve the public interest more fully. Engaging with this complex landscape requires a continuous commitment to ethical standards and a willingness to adapt to the changing dynamics of power and influence in democratic governance.

Lobbying and public administration are intricately linked, with significant implications for governance and accountability. Effective communication, robust regulatory frameworks, and vigilant oversight are essential for ensuring that lobbying contributes positively to public policy and administration. By navigating the complexities of influence, governance, and accountability, stakeholders can work towards a more transparent, inclusive, and effective system of public administration.

References:

Baumgartner, F. R., Berry, J. M., Hojnacki, M., Leech, B. L., & Kimball, D. C. (2009). "Lobbying and Policy Change: Who Wins, Who Loses, and Why". University of Chicago Press.

Drutman, L. (2015). "The Business of America is Lobbying: How Corporations Became Politicized and Politics Became More Corporate". Oxford University Press.

Godwin, R.K., Ainsworth, S.H., & Godwin, E.K. (2013). "Lobbying and Policymaking: The Public Pursuit of Private Interests". CQ Press.

McGrath, C. (2005). "Lobbying in Washington, London, and Brussels: The Persuasive Communication of Political Issues". Edwin Mellen Press.

Nownes, A.J. (2006). "Total Lobbying: What Lobbyists Want (and How They Try to Get It)". Cambridge University Press.

Salamon, L.M. (Ed.). (2002). "The Tools of Government: A Guide to the New Governance". Oxford University Press.

https://about.bgov.com/brief/lobbying-and-public-affairs/

https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_lobbying_in_the_United_States

https://publicpolicy.pepperdine.edu/blog/posts/exploring-lobbying-ethics-principles-and-guidelines.htm

https://www.oecd-ilibrary.org/sites/8b6ec100en/index.html?itemId=/content/component/8b6ec100-en

https://www.oecd.org/gov/ethics/lobbyists-governments-trust-vol-3-highlights.pdf

https://canpweb.org/canp/assets/File/2014%20Conference%20Presentations/Lobbying%20at%20Every%20Level.pdf

https://www.ncsl.org/ethics/how-states-define-lobbying-and-lobbyist

https://www.investopedia.com/articles/investing/043015/why-lobbying-legal-and-important-us.asp

https://info.legistorm.com/blog/how-does-lobbying-affect-the-government

https://fiscalnote.com/blog/lobbying-challenges-opportunities-2023

ФОРМИРОВАНИЕ КУЛЬТУРЫ НАВЫКОВ МЕЖНАЦИОНАЛЬНОГО ОБЩЕНИЯ СТУДЕНТОВ В ЭПОХУ ГЛОБАЛИЗАЦИИ

Гульзамира Джураевна БАУБЕКОВА
Университет Туран-Астана,
кафедра «Социально-гуманитарных наук и языковых дисцциплин»,
доктор педагогических.наук, профессор,
Казахстан, АСТАНА
zamira_baubekova@mail.ru

Мирзатилла Абдуллаевич АБДУРАХМАНОВ
Международный университет «Esil University»,
кафедра «Учета и аудита»,
кандидат экономических наук, профессор
Казахстан, АСТАНА
mirzatilla@mail.ru

Аннотация

Укрепление культурного разнообразия общества потребовало пересмотра глобальных общечеловеческих ценностей, необходимости разработки эффективных способов обучения и воспитательной работы подрастающего поколения, включая межкультурные отношения.

В статье представлены условия, формы и механизмы формирования межкультурной коммуникации студентов. Установлено, что межкультурная коммуникация как сложный многомерный феномен межличностного взаимодействия представителей разных лингвокультур включает ценностно-ориентированный, культурно-коммуникативный, личностный компоненты и предполагает межкультурную компетентность, ориентацию на взаимодействие и толерантность партнеров.

Ключевые слова: межэтническая коммуникация, этнокультурное образовательное пространство, глобализация, культурные и ценностные изменения.

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

FORMATION OF A CULTURE OF INTERETHNIC COMMUNICATION SKILLS OF STUDENTS IN THE ERA OF GLOBALIZATION

Gulzamira Dzhuraevna BAUBEKOVA
Turan-Astana University
Department of "Social and Humanities and Language Disciplines",
Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Kazakhstan, ASTANA
zamira_baubekova@mail.ru

Mirzatilla Abdullaevich ABDURAKHMANOV
International University "Esil University",
Department of "Accounting and Auditing",
Candidate of Economic Sciences, Professor
Kazakhstan, ASTANA
mirzatilla@mail.ru

SUMMARY

Strengthening the cultural diversity of society required a revision of global human values, the need to develop effective ways of teaching and educating the younger generation, including intercultural relations. The article presents the conditions, forms and mechanisms of the formation of intercultural communication of students. It is established that intercultural communication as a complex multidimensional phenomenon of interpersonal interaction of representatives of different linguistic cultures includes value-oriented, cultural-communicative, personal components and assumes intercultural competence, orientation to interaction and tolerance of partners.

Key words: interethnic communication, ethno-cultural educational space, globalization, cultural and value alterations.

ВВЕДЕНИЕ

Актуальность исследования

Актуальность исследуемой проблемы обусловлена процессами глобализации и информатизации, увеличением миграционных потоков, расширением международных контактов с носителями различных культур на разных уровнях, формированием единого мирового экономического, информационного, культурного, образовательного пространства. Усиление культурного многообразия общества потребовало пересмотра глобальных человеческих ценностей, необходимости разработки продуктивных способов обучения и воспитания молодого поколения, в том числе межкультурным отношениям.

Например, государства центрально-азиатского региона и Азербайджан находятся на стратегически выгодном и известном с незапамятных времен «Шелковом пути». Общая судьба, объединяющая народы Центральной Азии и Азербайджана, не ограничивается только их тюркской принадлежностью. Она определяется также тем, что на различных поворотах истории эти регионы нередко находились в составе одного и того же государства. Вначале в составе империи Ахеменидов, потом - империи Александра Македонского, Халифата, государств Сельджукидов, Тимуридов. Позднее они оказались под властью имперской и, наконец, в составе Советской России.

По древности своей государственности и по глубине своих культурных корней народы Центральной Азии и Азербайджана не уступали, а зачастую были значительно древнее тех государств, под гнетом которых они находились.

Казахстан и Азербайджан имеют общность генетических корней, традиций, языка и религии. Эти составляющие являются основой отношений двух братских стран. Между азербайджанским и казахским народами на протяжении тысячелетий, никогда не было конфликтов, что является довольно редким случаем в мировой практике. На разных этапах истории можно выделить немало значимых событий, которые способствовали еще большему укреплению отношений между Азербайджаном и Казахстаном. Важно, что эти отношения не ограничивались лишь уровнем взаимодействия официальных лиц, но находили широкий отклик в сердцах простого народа. Необходимо показывать, воспитывать, внедрять в сознание молодежи значимость глубоких духовных связей между нашими народами.

Цель исследования

Цель данной статьи – исследование особенностей привития навыков культуры межнационального общения студентам и развития поликультурного воспитания для реализации новой парадигмы образования.

Процесс глобализации, происходящий в современном мире, способствует расширению культурных границ, влияет на интенсивность межкультурного общения. Расширение межкультурных связей неизбежно приводит к возникновению все новых социальных, политических, конфессиональных, экономических, образовательных проблем.

Благодаря своему географическому положению, находясь на стыке Европы и Азии, Казахстан является многонациональным и полилингвистическим государством.

Казахстан уникален и силен своей многонациональностью. На его земле сформировалось уникальное поликультурное пространство, в котором ведущими являются два потока. Один отражает возрождение казахской культуры и ее составных элементов, языка. Другой поток русскоязычная культура, основой которой являются исконные традиции русского народа и все то, что они впитали в ходе многовекового развития. Признание самостоятельно существующих культурных потоков не отрицает их взаимодополняемости и взаимообогащаемости, что не означает ассимиляции. Поликультурность Казахстана это прогрессивный фактор развития общества. Евразийские корни народов Казахстана позволяют соединить восточные, азиатские, западные, европейские потоки и создать уникальный казахстанский вариант развития поликультурности.

На сегодняшний день поликультурность и полилингвистическое образование в стране обусловливается государственной национально-языковой образовательной политикой. Ее принципы отражены в Конституции Республики Казахстан, Законах «О языках в Республике Казахстан» и «Об образовании».

Проблемы воспитания поликультурной личности в процессе освоения национальной культуры, межнационального взаимодействия нашли отражение в работах таких ученых, как Г.Н.Волков, Я.И.Ханбиков, В.Ф.Афанасьев, А.Э.Измайлов, Ф.Г.Вагапова, М.З.Закиев, К.Б.Жарикбаев, С.Калиев, Ж.Ж.Наурызбай и др. В своих исследованиях они отмечают тот факт, что система воспитания и обучения современного человека будет полноценной в том случае, если она включает в себя изучение родного языка, национальной культуры и народных традиций. Новые реалии современного общества отразились в концепциях воспитания, основанных на принципах гуманистической направленности, культуросообразности и природосообразности, учете национально-региональных особенностей социокультурной адаптации детей и подростков (Е.В. Бондаревская, В.Г. Бочарова, И.А Зимняя, Б.Т. Лихачев, А.В. Мудрик, Л.И. Новикова, Н.Е. Щуркова и др.).

Источником поликультурного аспекта в содержании образования Казахстана является духовное наследие казахских просветителей. Так, историческая заслуга первого казахского

ученого просветителя Чокана Валиханова заключается прежде всего в том, что он дал правильную оценку роли других народов в деле расширения культурного горизонта казахов, увидел сквозь все социальные противоречия и трудности общественной жизни того времени прогрессивные начала и тенденции, которые рождались и постепенно укреплялись вместе с экономическим и культурным сближением соседних народов. Чокан Валиханов любил свой народ любовью разумной, действенной, он жаждал видеть его свободным, вносящим весомый вклад в развитие мировой цивилизации и культуры. История, философия, филология, этнография, география, востоковедение, экономика, гидрография и топография – таков диапазон его научных интересов. Научный поиск Чокана Валиханова заставлял вести его колоссальную работу – делать выписки из архивных документов, из переводов восточных писателей, из трудов европейских ориенталистов, географов, историков, не говоря уже о глубоком изучении общественных теорий и международных отношений.

Истоки гуманизма мы находим в трудах Абая, подчеркивавшего, что основная цель воспитания – очеловечивание человека. Абай, черпая знание через народную мудрость, взял лучшее из многовековой культуры казахского народа. Его творчество носит просветительский характер: педагогические воззрения приобретают художественные формы. Красной нитью через все творчество поэта идет мысль об обучении и воспитании молодежи. Он пишет о необходимости обучения детей на родном языке, а позже и на других языках. Абай, как гуманист пропагандировал дружбу с другими народами. Идеи Абая Кунанбаева по праву можно считать источником формирования этнического образования казахского народа на основе общечеловеческих ценностей, а также предпосылкой осознания важности формирования этнокультурных интересов обучаемых.

МАТЕРИАЛЫ И МЕТОДЫ

В процессе проведения исследования были использованы следующие методы: теоретические (анализ; синтез; конкретизация; обобщение; метод аналогий; проектирование, моделирование); диагностические (анкетирование; интервьюирование; тестирование; метод задач и заданий); эмпирические (изучение опыта работы образовательных организаций, нормативной и учебно-методической документации; педагогическое наблюдение); методы математической статистики и социометрический метод.

РЕЗУЛЬТАТЫ ИССЛЕДОВАНИЯ

В настоящее время на молодежь всех этнических групп оказывает сильное влияние этнический парадокс современности. Он связан с тем, что быстро развиваются средства массовой информации, усиливаются контакты между различными народами, происходит ломка национальных и государственных перегородок и т.д. В то же время усиление интеграционных процессов еще более глубоко показывает межэтнические различия. Более того, унификация этнических процессов приводит к естественному желанию людей сохранять самобытность своего этноса, что является основой как для внутриэтнической консолидации, так и для межэтнической дифференциации. В данной ситуации под общением следует понимать совокупность всех конкретных отношений: экономических, политических, национальных, морально-этических, культурных, художественных, религиозных.

Общение – это межличностное взаимодействие людей, членов общества, представителей отдельных социальных групп, осуществляемое на основе отражения социальной действительности, формирующее у людей историческую память, обогащающее их социальными ценностями, созданными человечеством, включающее граждан общества в совместную деятельность во имя созидания и согласия.

Совместная жизнедеятельность вынуждает людей разных национальностей к общению, поэтому оно обязательно осуществляется независимо от того позитивно, нейтрально или негативно одни человек относится к другому. И с этой точки зрения проблема культуры межнационального общения молодежи как никогда актуальна. Речь идет о ее связи с общим уровнем духовно – нравственного воспитания молодежи. Уходит в прошлое то время, когда престиж и слава выражались в силе оружия или же в экономическом могуществе. Сейчас на первый план все больше выходят образование, духовно-нравственное совершенство и культура. Появилась историческая необходимость в формировании дружбы, братства, взаимной поддержки и взаимовыручки у каждого человека, какой бы политической, социальной, духовной и нравственной ориентации он ни придерживался.

Духовная жизнь каждой нации является уникальным, сложным и многообразным явлением. Национальные особенности культуры, традиций, обычаев, норм поведения и общения, психологии, этикета составляют основное содержание этого феномена. Когда же мы говорим о культуре межнационального общения, то тем самым из сферы духовной жизни общества выделяем, прежде всего, специфические способы, содержание активности людей, определяемые ценностями и формами референтной для человека группы, проявляющиеся в сферах общения с себе подобными, в характере межсубъективного общения.

Ценностное сознание человека формируется и корректируется в деятельности и на протяжении всей его жизни, обеспечивая реализацию четырех аспектов: преобразование реальности, ее познание, ценностное осмысление и общение.

Культурная почва, поле для развития этнических культур, материальные условия развития национально-культурных общностей – это и есть этнокультурное пространство.

Этнокультурное пространство есть, с одной стороны, необходимое условие для этнокультурного образования, с другой - отдельные его элементы воспроизводят этнокультурное образование.

Для того, чтобы обеспечить условия для выработки подобных качеств при усвоении материала, учителя Казахстана практикуют принципы педагогики сотрудничества: работа в парах и группах обучает конструктивному диалогу, развивает умение слушать и слышать другого. Совместная работа на уроке воспитывает у обучающихся чувство сплоченности, вырабатывает умение выслушивать различные мнения и принимать общее решение.

Казахский язык является носителем культуры, традиций казахского народа и целесообразно преподавать его как феномен культуры. Однако этнотолерантность подразумевает диалог культур. Уважение к живущим рядом, понимание их жизни и быта - надежный путь к национальному согласию. Поэтому на уроках казахского языка практикуется изучение культурного наследия посредством фольклорных и литературных источников, к примеру, пословиц, поговорок, сказок разных народов. Такой подход способствует приобщению учащихся к мировой культуре. В пословицах зафиксирован народный опыт, а он, как и классическая литература разных народов, учит терпимости и лояльности. Нравственный кодекс человека должен быть одинаковым, так все люди в мире проповедуют одинаковые ценности. Все народы мира одинаково относятся и прославляют лучшие качества человека, призывают к миру, дружбе, осуждают зло в человеке, в обществе.

При формировании культуры межнационального общения молодежи, необходимо учитывать следующие принципиально важные моменты:

- конкретно-исторический уровень развития нации и национальных отношений; - богатство и многообразие проявления культурной самобытности и традиций общения;

- исторически установившиеся традиции и опыт взаимоотношений между нациями и народностями (соседними и дальними);

- особенности духовного облика, культуры, психологии, нравственных качеств индивида, вступающих в межнациональное общение.

Народы Центральной Азии (казахи, азербайджанцы, ингуши, киргизы, узбеки, таджики, туркмены) на протяжении многовековой истории своего развития создали уникальную систему воспитания молодежи. Эта система традиций и обычаев, которая веками служила верным ориентиром поддержания гармонии их взаимоотношений со средой обитания, регулирования системы взаимоотношения людей в общественной и семейной жизни, цивилизованных связей с другими народами. Традицией гостеприимства этих народов всегда восхищались иностранные путешественники и ученые. Многие ее элементы восприняты почти всеми народами, которые соприкасались и жили по соседству с ними.

С целью формирования культуры межнационального общения в воспитании молодежи необходимо формировать у них:

– уважение к другим народам и культурам, готовность к деловому сотрудничеству и взаимодействию, совместному решению общечеловеческих проблем;

– нужно научить уважать любого человека, представителя иной социокультурной группы;

– стимулировать желание познавать разные культуры;

– формировать толерантность к этническим культурам, учить предотвращать или творчески преодолевать конфликты.

Воспитательная работа по формированию данных качеств должна проходить в системе.

Воспитанию толерантности может способствовать внедрение в образование элементов поликультурности. Главным в решении этой проблемы можно считать, прежде всего:

1) всестороннее овладение учащимися культурой своего собственного народа, как непременное условие интеграции в иные культуры;

2) обучение студентов правам человека и миролюбию;

3) формирование представлений о многообразии культур в Казахстане и мире;

4) воспитание положительного отношения к культурным различиям, способствующим прогрессу человечества;

5) создание условий для интеграции студентов в культуры других народов;

6) формирование умений и навыков эффективного взаимодействия с представителями различных культур;

7) воспитание в духе мира, терпимости, гуманного межнационального общения.

В современном обществе происходит смена ценностных ориентаций. Процессы глобализации в современном Казахстане еще резче усугубили изменения традиционной семьи, обесценивание патриархальных семейных ценностей и смещение ценностных приоритетов. Интеграция в мировое сообщество происходит в контексте калькирования западного образа жизни и распространения ценностей индивидуализма.

В условиях социальных трансформаций разрушается предписанный традиционной культурой набор фамильных стереотипов поведения. Тем не менее, семья в Казахстане и сегодня является одним из наиболее значимых элементов культуры и несет в себе ценности, обусловленные спецификой национальной культуры. В контексте современной социокультурной ситуации, отличающейся мировоззренческой противоречивостью, трансформация семейных ценностей является составляющей трансформации общенациональных ценностей.

Характер такого сложного социального явления, как семья, определяется не только внутрисемейными отношениями, но и общественно-экономическими, историческими, национальными и другими условиями. Семья развивается и изменяется вместе с социумом,

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

оставаясь наиболее устойчивым и консервативным его элементом. Являясь уникальным биосоциальным образованием, она принципиально отличается от других социальных субъектов своей ролью в становлении культуры и ее сохранении, поскольку только в семье эксплицируется культурный смысл витальных ценностей и персонифицируется их интеграция в мир артефактов.

В процессе изучения *культурно-ценностной трансформации современной казахстанской семьи* выявляется неоднозначная трактовка ее проблем: одни авторы утверждают, что институт семьи обнаруживает явные симптомы упадка, дезинтеграции и скоро перестанет существовать, т.к. потерял свое значение, другие, наоборот, считают, что никакого кризиса семьи нет, что ей ничто не угрожает, и она будет существовать вечно. Между этими крайними точками зрения существует много других мнений. Возможно потому, что семья является достаточно сложным объектом изучения, поскольку, прочно вписанная в практику повседневности, предстает неким «универсальным фактом», о котором, по словам Франсуа Эритьера, все знают или полагают, что знают. Объективно это должно повышать роль семьи как транслятора культурных ценностей, поскольку именно здесь осуществляется процесс интериоризации ценностного инварианта формирующейся личности. Однако в реальности эта роль семьи снижается, поскольку она вытесняется другими компонентами социализации. Тем не менее, только семья способна передать формирующейся личности уникальное единство духовных и витальных ценностей, культуры общества и культуры конкретной социальной группы, поскольку только она является субъектом-носителем этого единства.

Культура межнационального общения – это сложное явление, которое включает следующие структурные компоненты:

1) когнитивный – знание и понимание норм, принципов и требований общей гуманистической этики (долг, ответственность, честь, добро, справедливость, совесть и др.), проблем теории и практики межнациональных отношений;

2) мотивационный – желание освоить историю и культуру своей нации, а также других народов; интерес к общению с другими людьми, представителями других национальностей;

3) эмоционально-коммуникативный – способность к идентификации, эмпатии, рефлексии, сопереживанию, соучастию, адекватной самооценке;

самокритичность, толерантность;

4) поведенческо-деятельностный – владение своими эмоциями, умение объективно оценивать ситуацию, непримиримость к нарушению прав человека любой национальности и вероисповедания.

В соответствии с этим процесс воспитания культуры межнационального общения включает:

• ознакомление молодежи с системой научных знаний о правах и свободах человека и народов, о нациях и их отношениях, о расах и религиозных конфессиях;

• формирование гражданских и общечеловеческих чувств и сознания;

• развитие позитивного опыта культуры общения с людьми разных наций, рас и религиозных конфессий;

• обеспечение высоконравственной мотивации поступков и поведения учащейся молодежи в процессе межличностного общения.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Технология формирования культуры межнационального общения молодежи, представленная в данной статье, может быть применена для повышения качества профессиональ-

ной подготовки специалистов высшего и среднего образования, взаимодействия с представителями различных этнических групп для студентов и школьников.

Осуществление межкультурной коммуникации предполагает готовность человека не только принимать представителя иной культуры со всеми его национальными и ментальными особенностями, но и способность меняться самому. Изучая иностранный язык во всем его многообразии, выезжая на учебу в зарубежные страны, студенты сталкиваются с языковыми и культурными явлениями и сопоставляют их с родным языком. Например, изучение иноязычной культуры приводит студента к необходимости обратиться к культурно–историческим фактам своей страны. Таким образом, изучая иностранный язык и участвуя в межкультурной коммуникации, студент глубже постигает свой родной язык и родную культуру.

Формирование межкультурной компетенции помогает увидеть в представителе иной культуры не только то, что нас отличает, но и то, что объединяет; отказываться от стереотипов; использовать знания о другой культуре для более глубокого познания своей.

Представленные в статье условия, формы и механизмы формирования межкультурной коммуникации студентов могут быть использованы при проектировании и организации образовательного процесса в вузах; в системе повышения квалификации педагогических работников.

Формируя этнокультурные интересы студентов, прививая студентам мысль о том, что каждый из них представляет собой ценность для нашего многонационального государства, формируя личность, способную уважать ценности другой культуры, мы воспитываем поликультурную личность.

Литература:

Государственная программа развития образования РК на 2011-2020 годы /Указ Президента Республики Казахстан №1118, (2010). Астана, Акорда, 7 декабря 2010 года. – Астана. – 52 с.

Абдуллина, О.А. (1998). Мониторинг качества профессиональной подготовки. Высшее образование в России. *3*, 40-46.

Шермухамедов, С.Ш. (2010). К вопросу о культуре межнационального общения. Философия науки. Ташкент, С. 35.

Султанбаева, К.И. (1995). Воспитание культуры межнационального общения подростков в условиях сельской многонациональной школы Хакасии. –Москва, с.27-29.

Коновалова, Н.А. (2011). Пути оптимизации межнационального взаимодействия в современной студенческой среде. Нижегородское образование, 4, 69-76.

ОБРАЗОВАТЕЛЬНАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ЖЕНЩИН-ПРОСВЕТИТЕЛЬНИЦ ЦЕНТРАЛЬНОЙ АЗИИ И АЗЕРБАЙДЖАНА КОНЦА XIX – НАЧАЛА XX ВЕКОВ

Гульзамира Джураевна БАУБЕКОВА
Университет Туран-Астана,
кафедра «Социально-гуманитарных наук и языковых дисцциплин»,
доктор педагогических.наук, профессор,
Казахстан, АСТАНА
zamira_baubekova@mail.ru

Аннотация

В формате статьи актуализируется мысль о том, что в образовательном наследии просветительниц-учительниц тюркского мира превалируют конкретные дидактические пути по формированию мышления, нравственности, высокой духовности молодежи. Аксиологический подход в современных условиях становится актуальной основой для развития не только содержания, но и всей образовательной системы, выполняя функцию интегратора в решении этих проблем. Женское просвещение (педагогическая деятельность учительниц в том числе) за годы своего существования накопило богатый опыт воспитания подрастающего поколения. Учительницы способствовали распространению грамотности, повышению культурного уровня населения данного региона. Исследование этой важнейшей страницы истории образования в Центральной Азии является актуальной задачей современности, аксиологическим ресурсом образования в современных условиях трасформации духовных ценностей. Анализ жизни и педагогической деятельности женщин обозначенного периода позволяет вернуться к истокам процесса вхождения женщины в социум. Тюркский социум, менталитет диктовали свои каноны и принципы. Исследование элементов дидактики в педагогической деятельности женщин-просветительниц Центральной Азии и Азербайджана (тюркских стран) конца XIX начала XX веков актуально в связи с малоизученностью и отсутствием исследований по данной тематике.

В статье подчеркивается мысль о том, что в организации воспитания следует учитывать смыслы, ценности и механизмы воспитания, присущие каждой стране и соотносимые с особенностями развития ее независимости. Фокус такого воспитания направлен на развитие сопричастности к истории и культуре родины, его культурно-географическому поясу святынь. Такое воспитание способствует становлению мировоззренческой позиции студента, на основе которой формируется его жизненное самосознание и, как следствие, гражданская идентичность на всех этапах образования.

Ключевые слова: история образования, дидактика, трансформация ценностей, женщины-просветительницы, этнопедагогика тюркского народа.

EDUCATIONAL ACTIVITIES OF WOMEN EDUCATORS OF CENTRAL ASIA AND AZERBAIJAN OF THE LATE XIX – EARLY XX CENTURIES

Gulzamira Dzhuraevna BAUBEKOVA
Turan-Astana University,
Department of "Social and Humanities and Language Disciplines",
doctor of Pedagogical Sciences, professor,
Kazakhstan, ASTANA
zamira_baubekova@mail.ru

SUMMARY

In the format of the article, the idea is actualized that in the educational heritage of the enlightenment teachers of the Turkic world, specific didactic ways for the formation of thinking, morality, and high spirituality of youth prevail. Women's education (including the pedagogical activity of teachers) over the years of its existence has accumulated a wealth of experience in educating the younger generation. The study of this most important page in the history of education in Central Asia is an urgent task of our time, an axiological resource of education in modern conditions of the transformation of spiritual values. The Turkic society and mentality dictated their canons and principles. The study of the elements of didactics in the pedagogical activity of women educators of Central Asia and Azerbaijan (Turkic countries) of the late XIX-early XX centuries is relevant due to the little-studied and lack of research on this topic.

The article emphasizes the idea that the organization of education should take into account the meanings, values and mechanisms of education inherent in each country and correlated with the peculiarities of the development of its independence. The focus of such education is aimed at developing involvement in the history and culture of the motherland, its cultural and geographical belt of shrines. Such education contributes to the formation of the student's ideological position, on the basis of which his life self-consciousness and, as a result, civic identity are formed at all stages of education.

Key words: history of education, didactics, transformation of values, women educators, ethnopedagogy of the Turkic people.

ВВЕДЕНИЕ

Актуальность исследования. В современных условиях аксиологический подход становится актуальной основой для развития не только содержания, но и всей образовательной системы, выполняя функцию интегратора в решении этих проблем. При этом образованность на основе аксиологического подхода сегодня становится актуальной задачей, в контексте которой могут достигаться не только традиционные цели, но и цели в области интериоризации ценностей в общественное сознание и сохранение национальной системы ценностей, а не ее трансформация по примеру Европы или Запада. Одним из эффективных путей трансляции духовных ценностей и факторов дальнейшего развития культуры является образование. Особый интерес исследователей привлекает период истории Центральной Азии второй половины XIX — начала XX вв., характеризующийся яркими событиями и глубокими переменами в формировании ее культуры и образования. Женское просвещение (просветительская деятельность учительниц в том числе) за годы своего существования накопило богатый опыт воспитания подрастающего поколения. Учительницы способствовали распространению грамотности, повышению культурного уровня населения

исследуемого региона. Тюркский социум, менталитет диктовали свои каноны и принципы. Исследование элементов дидактики в педагогической деятельности женщин-просветительниц Центральной Азии и Азербайджана конца XIX начала XX веков актуально в связи с малоизученностью и отсутствием исследований по данной тематике.

Цель исследования: изучить и выявить элементы дидактики в педагогической деятельности женщин-просветительниц Центральной Азии конца и Азербайджана в конце XIX - начала XX веков, раскрыть методы и средства реализации образования в мактабах и медресе для девочек.

Методы исследования: историко-ретроспективный, сравнительно-сопоставительный методы, а также научная интерпретация и синтез конкретных исторических фактов.

В историографии исследуемой темы можно выделить три периода: дореволюционный, советский и современный. Исследования, вышедшие в дореволюционный, или доктябрьский период составляют важную группу, т.к. их особенностью было то, что многие авторы являлись участниками описываемых событий (воспоминания своих близких). Это повышало их ценность, но и сказывалось на степени объективности. Данная особенность дореволюционной историографии создает трудность разделения работ на историографические труды и исторические источники. Например, в исследованиях И.Муминова, Т.Таджибаева, А.И.Сембаева, Г.А.Фальборка, В.И.Чарнолусского, С.И.Миропольского придавалось большое значение роли общества в развитии образования. В других исследованиях акцент делается на особой роли государственной власти, религии в развитии образования. Отдельное место в историографии занимают работы советского периода. Исторические исследования данного периода объединяла нацеленность на выполнение политического и идеологического заказа власти. По мнению некоторых современных исследователей (А.Н.Позднякова, Т.А.Шилиной), общей чертой советской историографии было «противопоставление советской системы образования и дореволюционной школы». Другой чертой советской историографии было принижение образовательной роли учебных заведений в доктябрьский период, особенно в регионах. Во второй половине XIX в. освещение женской темы прочно вошло в тюркскую художественную литературу. Иракский поэт Джамиля Сидки аз-Захави считал необходимым осуществление мер по просвещению женщин и повышению их общественной роли. В начале XX века о роли женщин отмечено в публичных документах революционно-демократических и социалистических движений, а также декларациях правительств на Востоке.

Следует отметить исследования академиков Г.Н.Волкова, Я.И.Ханбикова, Э.Д.Днепрова, М.Г.Ярошевского, Т.Д.Марцинковской посвящённых использованию педагогического наследия народов Российской Федерации. Истории психолого-педагогических мыслей казахского народа посвящены исследования К.Б.Жарыкбаева, К.Кунантаевой, К.Ж.Кожахметовой и т.д. Разработка методов и форм обучения и воспитания в свете психолого-педагогической мысли Востока стали объектом исследований А.Зуннунова, М.Ачилова, И.Х.Хусанхужаева, Х.Тллашева, О.М.Мусурмановой, Г.Д.Баубековой и других ученых. Заслуживают внимания труды С.С.Мамедова, в которых на основе богатого архивного и фактического материалов на большом историческом отрезке времени освещается состояние женского образования во второй половине XIX – начале XX веков, создание женских учебных заведений для девочек – мусульманок, в том числе русско-мусульманской женской школы. В работах Г.З.Тагиева, прослеживается просветительская и благотворительная деятельность прогрессивных женщин Азербайджана, указаны имеющиеся в этой области недостатки и пути их решения. В монографии С.Ю.Сулеймановой рассматривается процесс зарождения и развития общественно-политического движения в Азербайджане в конце XIX – начале XX вв. Наряду с этим автор касается также деятельности просветительских

учреждений, благотворительных и женских организаций в Азербайджане в указанный период. Книга Гассиева И.К. посвящена проблеме решения женского вопроса в республиках советского Востока в 20-30-е годы XX в. Автор освещает процесс эмансипации женщин Азербайджана, Средней Азии и Казахстана, меры партийных и советских органов в решении данной проблемы, роль женских клубов в вовлечении женщин в общественно-политическую и хозяйственно-культурную жизнь республики, недостатки в решении данной проблемы и пути их устранения. Несмотря на определенное количество работ, в которых уделяется внимание историческим аспектам проблемы, в них отсутствуют целенаправленные обстоятельные исследования педагогического содержания. Вместе с тем, дефицит исследований, где систематизируются ценные знания по истории вопроса, рассматриваются особенности и характер развития определенных ключевых идей по данной проблеме, негативно сказывается на решении многих актуальных современных педагогических проблем. Анализ источниковедческой литературы в рамках исследуемой проблемы позволил сделать вывод о том, что в творческом наследии педагогической деятельности женщин-просветительниц Центральной Азии и Азербайджана конца XIX начала XX веков не только превалируют конкретные дидактические пути по формированию нравственного облика молодежи, но и разработаны методы обучения (дидактики) в образовании девушек.

Методология

Методологической основой исследования явились:

- принципы историзма, системности; научной объективности и определения исторической истины; положения о всеобщей связи, взаимообусловленности и целостности явлений;

- концепция человеческого развития; теоретические положения по формированию нравственно-духовного облика молодежи.

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

На основе анализа документальных источников вявлены обобщенные характеристики и тенденции образовательной деятельности женщин-просветителей исследуемого региона:

1) высокое социальное положение женщины (с сакрализацией ее статуса) в культуре Центральной Азии и Азербайджана;

2) творчество женщины и мужчины в мусульманской культуре как раздельный процесс с обособлением и общественной изолированностью женского мира – вплоть до первой трети XX века (дореволюционный, досоветский период);

3) в советский период - утверждение революционными методами высокого социального статуса (общественного признания) женщины и ее участия в создании культурных ценностей наравне с мужчинами;

4) в рамках исследования выявлена тесная взаимосвязь формировании женского образования в Центральной Азии и Азербайджане.

Становление проблемы женского просветительства в культурной истории тюркского мира не было гармоничным и бесконфликтным. Оно прошло длительный и сложный путь утверждения своей самостоятельности и относительной независимости. Образная интерпретация выражается так - вместе с колыбельной песней матери, имеющейся у каждого народа, женщина изначально причастна к воспитанию ребенка, формированию его культуры, нравственности, духовности.

Государства Центрально-азиатского региона и Азербайджан находятся на известном и стратегически выгодном Шелковом пути. Общая судьба, объединяющая народы Центральной Азии и Азербайджана, не ограничивается только их тюркской принадлежностью. Она определяется также тем, что на различных поворотах истории эти регионы нередко

находились в составе одного и того же государства. Вначале в составе империи Ахеменидов, потом - империи Александра Македонского, Халифата, государств Сельджукидов, Тимуридов. Позднее они оказались под властью имперской и, наконец, в составе Советской России. В Казахстане, Азербайджане, Таджикистане, Туркмении, Узбекистане и других государствах тюркского мира, несмотря на проведенную в XX веке значительную секуляризацию общества и синтез различных культурных традиций, наблюдается возвратное движение к старым исламским ценностям. Возрастающая взаимосвязь и взаимовлияние культур в современном мире диктует исследователям необходимость сочетания критического взгляда на имеющиеся теории и подходы с анализом всего спектра существующих традиций.

Следует особо отметить один немаловажный факт: и по древности своей государственности, и по глубине своих культурных корней народы Центральной Азии и Азербайджана не уступали, а зачастую были значительно древнее тех государств, под гнетом которых они находились.

Между культурой древности, раннего и зрелого средневековья нет прямой преемственности в традиции женского просветительства. Разрыв, образованный в результате насильственного утверждения в Средней Азии (прежде всего – в ее городской культуре) монотеистической религии ислама, привел к гендерному дисбалансу в культуре.

Ключевое значение в культурной истории ислама имеет хорошо известный хадис:

«Получение знаний – обязанность каждого мусульманина и мусульманки». Это изречение пророка Мухаммада украшало в виде надписи медресе Улугбека в Бухаре.

Джадиды, ратуя за реформирование ислама, также опирались на традиционные легитимные источники. Однако они толковали их, - и в данном случае упомянутый хадис, - более широко, в рамках программы своих новометодных школ, сочетавших религиозные и светские дисциплины. Они считали, что данный хадис провозглашает равноправие женщины и мужчины в овладении не только религиозными, но и различными иными знаниями и культурными богатствами. Так, один из самых ярких просветителей-джадидов той эпохи бухарский литератор, поэт и ученый Абдурауф Фитрат (1886-1938) в своем сочинении «Муназара» (Стамбул, 1911; в русском переводе «Спор бухарского мударриса с европейцем из Индии о новометодных школах») приводит этот хадис в качестве аргумента в защиту обучения женщин).

Отдельное направление в персоязычной и тюркоязычной поэзии Средней Азии составляет творчество женщин, насчитывающее десятки блестящих имен поэтесс (в особенности, в XVIII-начале XX в.): Зебуннисо, Увайси, Нодира, Махзуна, Муаззамхон и другие. Среди них выделяется своей социально-философской направленностью поэзия Анбар-атын, осмыслившей непростую судьбу женщин Туркестана.

В городской культуре Средней Азии поэзия, наряду с музыкой, оставалась одним из немногих видов творчества, где существовало своеобразное гендерное творческое взаимодействие, соревнование, которое можно назвать «опосредованным гендерным диалогом». Женщины- поэтессы создавали стихи-отклики и подражания (так называемые «назира») на сочинения своих предшественников и современников, среди которых были и мужчины. Образцом прямого гендерного взаимодействия может служить поэтическое состязание между придворным поэтом Фазли и дочерью кокандского ученого- Махзуной (XIX в.).

На каждом этапе развития общества мы встречаемся с именами поэтесс-просветительниц: Рабия - (X в), Мехри- (XV в.), Зебуниса (XVII в.), Надира, Увайси, Махзуна, Дильшод- (XIX в.), Анбар-атын - (XIX- начало XX в.) и многие другие.

Поэтессы – учительницы не только охотно читали стихи на разных языках, но и сами творили их на нескольких языках. Затейливые по форме стихи насыщались разноязычной

лексикой. Но как учительницы, они вели занятия в своих школы на материнском языке детей. Ученицы изучали хафтияк и чохор-китаб, читали и учили наизусть произведения А.Навои, М.Физули, Хафиза, Мирзы Бедиля. Талантливая поэтесса Дильшод развивала у девочек вкус к поэзии, к языку, учила их красиво говорить. По воспоминаниям современников, она соединяла в себе особую мягкость и задушевность в общении с ученицами.

Поэтессы-учительницы проводили занятия с детьми на родном, материнском языке. А при обучении арабскому языку учительницы применяли прибаутки, помогающие запоминать очертания и звучание букв. В этом плане тюркский язык всех прибауток простой и доступный. Обращение в прибаутках и загадках к окружающему реальному миру применялось в школах редко и являлось коротким отступлением от зазубривания детьми непонятных слов и фраз. Известно, что Увайси, Дильшод, Самар-бону как учительницы были достаточно образованы, увлечены своим делом и вносили существенное улучшение в процесс обучения. Так, Увайси в своей школе в обучении девочек успешно использовала мухаммасы.

При изучении малышами арабского алфавита учительницы применяли прибаутки, помогавшие запомнить очертания и звучание букв. Все прибаутки, например, на узбекском языке, простые и доступные. В таких прибаутках, арабская буква "нун" сравнивалась с птичьим гнездом (открытый кверху полукруг с точкой внизу), "вов" – с собачьим лаем (полугласный между "в" и "у") и т.п. Одновременно учительница привлекала внимание ребёнка к окружающей природе. Часто задавались детям вопросы, касающиеся нравственного воспитания: если собаки залаят, кто испугается больше; если ребенок обманет, кто расстроится сильнее и т.д.

В середине-второй половине XIX веке на территории Российской империи, в Поволжье (Казань, Уфа) и Крыму зарождается тенденция обновления (модернизации) ислама. В мусульманском обществе ощущается потребность в выработке нового отношения к вопросу об обучении и образовании для женщины-мусульманки. Одним из первых к этой проблеме обратился татарский ученый и просветитель Шигабуддин Марджани, считавший необходимым развивать обучение женщин.

Создание системы образования для женщин-мусульманок на основе передовых европейских и русских достижений, их равноправия в этом вопросе с мужчинами отстаивал в своих сочинениях и общественной деятельности выдающийся крымско-татарский просветитель, организатор и лидер обновленческого движения в среде мусульман России Исмаил Гаспринский (1851-1914). Будучи сторонником раскрепощения мусульманской женщины, защиты ее культурных прав, он вел большую просветительскую работу и пропагандировал эти идеи в своей известной газете «Терджиман» («Переводчик»), в специальном журнале «Женский мир», в книге «Женщины» (Бахчисарай, 1903) и в других своих сочинениях. Идеи И.Гаспринского были хорошо известны в Средней Азии, они оказали большое влияние на формирование культурной программы туркестанских джадидов-просветителей в отношении женщины.

В конце XIX-начале XX в. татарское интеллигентское общество демонстрирует высокий уровень женской общественной и творческой активности, различные формы гендерного диалога. Из этой среды выдвинется немало женщин, устремившихся в города Центральной Азии, и оказавших там впоследствии заметное воздействие на гендерные отношения и культурную ситуацию в целом. В первой половине XX века особую роль в этом сыграли и смешанные браки представителей местной элиты (руководителей разного ранга, творческой интеллигенции) с татарскими женщинами.

В истории образования Казахстана одной из известных женщин была Бопай ханым. В период правления сына Бопай Ханым имела титул Хан-ана (мать-хана) и соответствовала

этому званию. Разные источники свидетельствуют о незаурядном интеллекте, особой привлекательности этой женщины с волевым характером, независимостью в своих суждениях и поступках. Бопай Ханым была не только супругой Абулхаиру, но и советником в общественных делах. Вместе с Абулхаир ханом Батима Бопай помогала в управлении страной, принимала участие в проблемах, влияющих на внешнюю и внутреннюю политику страны.

Одной из первых казахских учительниц считается Хуснижамал Нуралыханова. Дочь старшего сына Жангир-хана Зулкарнайя Хуснижамал получила свое первоначальное обучение от своих старших братьев. Потом она училась самостоятельно, обращаясь к помощи учителей Ордынской школы. Примечательно то, что в конце девятнадцатого века Хуснижамал удалось открыть первую школу для казахских девочек. Учебные пособия и другие необходимые для занятий предметы были получены из России.

В 1888 была открыта первая женская школа по программе одноклассного сельского училища с интернатом на 20 казахских и русских девочек. С 1883 по 1895 гг. в Астраханском крае было открыто 9 казахских школ, число учащихся в них за эти годы выросло со 160 до 307. Из этого числа только 20 девочек-казашек получили элементарное начальное образование.

Благодаря особым усилиям Ибрая Алтынсарина в 1887 году было открыто женское училище в Иргизе. В 1890—1896 гг. открылись русско-казахские женские училища в Тургае, Кустанае, поселке Карабутак, в Актюбинске. К 1898 году в них обучались 211 девушек, в том числе 70 казашек.

Одной из первых просветительниц Азербайджана является Гамида Джаваншир Мамедгулузаде, которая родилась в 1873 году в городе Шуша в семье историка Ахмед бека Джаваншира. Будучи одной из основателей и самых активных членов Кавказского благотворительного общества женщин-мусульманок, Гамида Джаваншир принимала активное участие в общественной и просветительской деятельности государства, всегда уделяла внимание получению образования населением, особенно девочками.

В 1912 году Гамида Джаваншир на собственные средства открыла школу в Кехризли и начала преподавать в этой школе. Всю свою жизнь посвятила просвещению азербайджанского народа и Ханифа Асланбековна Абаева (1853-1929), балкарка по национальности. Она и Фуза Шакманова стали одними из первых горянок на Северном Кавказе, получивших светское образование в учебном заведении св. Нины в Тифлисе в 1862-1872 гг. Ханифа Абаева родилась в высокогорном балкарском ауле Шканты — старинном родовом поместье Абаевых. Первую школу она открыла в Баку в своем доме, а в 1873 г. ее посещало уже 12 девочек. Первые ученицы Ханифы Абаевой сами стали педагогами: если в самом начале педагогической деятельности у нее было 12 учениц, то в 1914 г. Ханифа и ее бывшие ученицы обучали более 2000 девочек Азербайджана. В 1909 г. при содействии Гаджи Зейналабдина Тагиева была учреждена русско-мусульманская школа, на деятельность которой бакинская интеллигенция возлагала большие надежды. И Ханифа Абаева начала обустраивать новое учебное заведение, в котором проработала до 1927 года.

Таким образом, развитие женского образования становится прогрессивным явлением в развитии просвещения в Центральной Азии конца Х1Х начала ХХ века.

Педагогические принципы, ориентиры, наставления и советы, требования и рекомендации женщин-просветительниц в настоящее время актуальны и востребованны. Мы считаем, что за основу подготовки педагогических кадров в системе высшей педагогической школы принимаются следующие педагогические воззрения великих учительниц Центральной Азии:

Учительница-просветительница	Страна	Основные дидактические идеи просветительниц Центральной Азии конца Х1Х начала ХХ веков.
Бопай ханым	Казахстан	Теория прирожденных, естественных прав человека: на жизнь, свободу и собственность. Самостоятельность и творческая активность.
Хуснижамал Нуралыханова	Казахстан	Самостоятельность и творческая активность обучаемых; наблюдение фактов и явлений, их описание и последовательное объяснение. Требования к учителю: феноменальная память, логика, острая наблюдательность любовь к познанию, блестящая речь, справедливость и добродетельность. Педагогические методы: убеждение, доказательство, дискуссия, наглядность и др.
Курманжан Датка	Кыргызстан	Свобода есть право делать то, что разрешено законом. Развила идею о справедливости властей. Доброта и нравственность - врожденные качества. Принципы: активное участие личности в формировании знаний; учет природных задатков как предпосылок развития способностей.
Махларайим-Надира	Узбекистан	Всестороннее развитие и совершенствование личности; воспитание нравственных норм поведения девушек, положительных и благородных свойств и качеств; формирование духовных потребностей, системность и последовательность в обучении и воспитании; осознанность учебных действий; анализ, синтез, обобщение; самостоятельное рассуждение; самообразование.
Увайси, Дильшод, Самар-бону	Узбекистан	Об учителе: глубокое усвоение знаний, их самостоятельное приобретение; самоформирование (положительных качеств); дисциплина и сила воли; достижение поставленной цели; в воспитании главное - осмысление, мышление, привычки, использование разнообразных методов: опыт и наблюдение, повторение и сообщение; сравнение, игра, юмор, соревнование и т.д.гуманистическое обучение; научность, систематичность и последовательность, доступность, связь с практикой.

Айша-ханум Уразаева (казашка)	Узбекистан	Требования к учителю: уважение к человеку - самому высокому и ценному дару природы (человеколюбие); любовь к детям, совершенное знание своего дела, умение применять свои знания; внимание к нравственному и трудовому воспитанию; воспитание у учащихся положительных качеств; просветительство.
Чиллабиби Хакимова, Оламби Гадоева, Сайрамби Абдуллоева	Таджикистан	В системе формирования и развития личности важными условиями являются: образованность и гармоничное развитие, особенно нравственное воспитание, культура поведения и общения; в процессе обучения - умственное развитие. В воспитании положительных черт личности главное - справедливость, скромность, терпимость, тактичность, щедрость.
Гамида Джаваншир Мамедгулузаде, Ханифа Асланбековна Абаева, Фуза Шакманова	Азербайджан	Развивали идею о доброте и нравственности, прививали активное участие личности в формировании знаний; учет природных задатков как предпосылок развития способностей.

Основные дидактические идеи просветительниц Центральной Азии и Азербайджана конца Х1Х начала XX веков в подготовке будущих учительниц можно представить в следующей таблице (схеме): (а) ориентир на философско-педагогическую концепцию мыслителей Востока о всестороннем гармоничном развитии личности, ее совершенствовании до уровня полноценной в личностном, профессиональном и социально-потребностном плане; (6) курс на гуманизацию в целевой, содержательной и процессуальной направленности учебновоспитательного процесса; (в) творческий подход к педагогической деятельности; (г) формирование у будущих учителей этической культуры (педагогической этики), нравственных и духовных интересов; (д) активное приобретение знаний, прежде всего профессиональных, интеллектуальное развитие (особенно педагогического мышления); (е) индивидуальный подход к развитию личности будущего учителя; (ж) поиск новых методов, приемов, способов и средств целостного развития личности будущего учителя.

Методы воспитания, которые использовали в своей педагогической деятельности женщины- просветительницы изучаемого периода можно представить в таблице №2:

Изучая педагогические воззрения женщин-просветительниц Центральной Азии в период конца XIX - начала XX веков, мы пришли к выводу, что великие женщины-педагоги, философствуя о человеке, личности, воспитании и обучении подрастающего поколения, большое значение придавали труду, знаниям, уму, искусству слова, высоким нравственным качествам. Они хотели видеть человека всесторонне развитым, умелым, образованным.

Анализ состояния применения исторического материала показало, что, несмотря на большую образовательную, развивающую и воспитательную значимость этих материалов в обучении, решению этой проблемы еще не уделяется должного внимания в практике работы вузов. Многие преподаватели не обеспечены достаточным материалом и затрудняются применять теоретические знания на практике, не могут связывать изученный материал с жизнью, бытом, что проявляется и в их педагогической практике.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Результаты исследования проблемы образовательной деятельности женщин-просветительниц Центральной Азии и Азербайджана в период конца XIX - начала XX веков еще раз доказывают, что их просветительская деятельность является аксиологическим ресурсом образования в трасформации духовных ценностей. Доработанные и обогащенные научной мыслью последующих поколений, идеи женщин- просветительниц Центральной Азии конца XIX - начала XX вв. могут находить свое отражение в современных педагогических концепциях, формируя основу развития методов, направлений и принципов воспитания и образования современной личности.

Есть отдельные яркие личности женщин-просветительниц ЦА конца XIX - начала XX вв., их оригинальные методы преподавания, дидактические находки и позитивные результаты, которые заслуживают изучения. Например, жизнь и просветительская деятельность Хуснижамал Зулкарнайкызы Нуралыхановой, которая большую часть своей сознательной жизни посвятила обучению казахских девочек, пытаясь научить их грамоте, правилам нравственного поведения в обществе.

Сейчас можно найти неизученные материалы по этой теме и у нас в республике, и в странах зарубежья – Иране, Турции, России, Узбекистане. Огромное количество непереработанных данных ждут своего исследователя для дальнейшего изучения и изложения с современной точки зрения, соответствующих реалиям нашего времени.

Результаты исследования могут быть использованы при разработке учебных планов, в вузовских курсах истории педагогики, в ходе совершенствования учебно-воспитательного процесса в школе, способствовать творческому использованию педагогического наследия женщин-просветительниц ЦА конца XIX - начала XX вв. в воспитании гармоничной личности.

Литература:

Антология педагогической мысли Казахстана. (1995). / Сост. К.Б.Жарикбаев, С.К.Калиев. Алматы: Рауан. 512 с.

Алтынсарин, И. (1984). Собрание сочинений в 3 т. Алма-Ата: Наука.

Ахмедов Г.Н., Исаев И.Н. История педагогики Азербайджана. Учебное пособие. Баку, 1991. - 95 с.

Баубекова, Г.Д. (2021). Психолого-педагогическое наследие просветителей Центральной Азии конца X1X- начала XX веков. Астана. 180 с.

Баубекова, Г.Д. (2012). Этнопедагогический диалог культур народов Азии и Востока // Сб. материалов Международной научно-практической конференции «Образование в современном мире». Пекин, Китай, 27-29 марта. С. 140-143.

Мамедов, С.С. (1996). Женское образование в Азербайджане и просветительская деятельность прогрессивных женщин Азербайджана – (вторая половина XIX в. по 1920 г.). Автореф. док. дисс. Баку.

Султанова, А. (1966). Из истории женского движения в Азербайджане (1920-1941 гг.). Автореф. канд. дисс. Баку.

РЕЧЬ ДИСПЕТЧЕРА-ИНСТРУКТОРА УВД В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ СТАЖЁРА В ПРИЗМЕ НОВЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ

Сабина ЭСТРОВА
Бакинский Государственный Университет,
диссертант кафедры Социальной и педагогической психологии
Азербайджан, БАКУ
sabinaestrova@mail.ru

Аннотация

Обучение специальности диспетчера УВД (Управления Воздушным Движением) – сложный и длительный процесс, центральным элементом которого является инструктор. Поправка к руководящему документу ICAO 9868 выводит понятие компетенций инструкторов на новый уровень. В своём исследовании мы проанализировали наличие у инструкторов новых требуемых компетенций, выражающихся в речи и их поведении со стажёрами.

Ключевые слова: обучение; тренажер, УВД, компетенции инструктора.

SPEECH OF THE DISPATCHER-INSTRUCTOR OF THE ATC DEPARTMENT IN THE PROCESS OF TRAINING IN THE PRISM OF NEW COMPETENCES

Sabina ESTROVA
Baku State University,
Doctoral student of the Department of Social and Educational Psychology
Azerbaijan, BAKU
sabinaestrova@mail.ru

SUMMARY

Training in the specialty of an air traffic controller (ATC) is a complex and lengthy process, the central element of which is the instructor. The amendment to ICAO Doc. 9868 guidance document takes the concept of instructor competencies to a new level. In our study, we analyzed the presence of new required competencies in instructors, expressed in speech and their behavior with trainees.

Key words: training; simulator, ATC, instructor competencies.

Обучение специальности диспетчера УВД (Управления Воздушным Движением) занимает длительное время, включает в себя несколько этапов и множество комплексных задач. Многие специалисты отмечают важность влияния этого процесса на дальнейшую работу диспетчера [Lyu and others, 2019]. Низкий уровень обучения, недоработки и пробелы в нём впоследствии сказываются на увеличения числа ошибок персонала, приводящих к неблагополучным и даже катастрофическим последствиям. В последние годы усиливается тенденция использования большого числа компьютеризированных комплексов, расширяющих возможности симуляции воздушного движения в условиях отсутствия рисков для реальных воздушных судов. Здесь известны исследования Liang, M., Evans, N.; Wu, X.; Борисова В.Е, Борсоева В.А., Бондаренко А.А. и др. [Liang and Evans, 2021; Wu, 2020;

Борисова и другие, 2020]. Большее совершенство компьютерных систем по сравнению с человеком в этих вопросах очевидны. Однако, исключить человеческий элемент в процессе обучения такой сложной деятельности не представляется возможным, поскольку она содержит не только решение технических задач безопасного, эффективного и более оптимального распределения движения.

Деятельность диспетчера УВД предполагает владение широким спектром знаний в области УВД и авиации в целом, включающих такие направления, как знания в области навигации, лётно-технических характеристик воздушных судов, стандартных процедур, руководящих документов, авиационных законодательств, технологии работы в обычных, нештатных и аварийных ситуациях, и многое другое. Она также предусматривает координированную согласованную работу со множеством служб как в зоне своего аэропорта, города, страны, так и других государств, умение в своей работе учитывать и работу коллег, передавать воздушные суда другим секторам так, чтобы было удобно и пилотам, и диспетчерам, минимизировать риски их сближений. Эта работа также отличается многовариативностью решений диспетчера в каждый конкретный момент, и учётом приоритета тех или иных факторов, условий и требований. Эффективное, качественное обучение, доведение множества нюансов своей профессии возможно только посредством работы грамотного инструктора. Самым же важным и непредсказуемым элементом этой сложной системы является человек, его психика, его физическое и психологическое состояние, меняющееся множество раз за время рабочей смены. Документ Международной организации гражданской авиации ICAO Doc. 9683-AN/950 описывает влияние на работоспособность и надёжность диспетчера таких факторов, как стресс, состояние здоровья, усталость, монотонность, волнение, напряжение, многозадачность и многих других (Human Factors Training Manual. Doc. 9683-AN/950, 1998). Следует также упомянуть исследования, определяющие ошибки координации и коммуникации, как наиболее распространённый фактор при авиационных инцидентах [Isaac & Ruitenberg, 2017].

С учётом этого аспекта, диспетчер-инструктор ведёт важнейшую педагогическую и психологическую работу с каждым своим стажёром, находя индивидуальный подход, необходимые методы, подсказки и инструкции, слова поддержки, конструктивной критики, определённые типы вопросов и формулировки качественной обратной связи к разным типам обучаемых.

Важность наличия соответствующих навыков межличностного общения, признанные актуальными для OJT (тренинга на рабочем месте) в УВД рассматривалась в работе Jean-Francois Lepage [Lepage, 2017]. Характеризуя профессионализм инструктора, автор выделяет девять таких навыков: *быть образцом для подражания, иметь адекватный внешний вид и привычки, принятие стажёра, осторожность, грамотная речь, терпение, толерантность, креативность, гибкость, искренность*. Автор также подчёркивает большое значение в процессе обучения *умения мотивировать стажёра, иметь последовательность в словах и действиях, быть образцом для подражания, умение создать подходящую среду обучения, способность определить, когда информации уже достаточно на сегодня, и способность использовать разные методы в обучении, критичность (конструктивность, конкретность и приемлемость критики*). Значимость обладания особыми инструкторскими навыками подтверждается и авиационными документами. В 2020 году вышла поправка к руководящему документу ICAO 9868, выводящая понятие компетенций инструкторов на новый уровень. По сравнению с предыдущей версией 2016 года, сюда вошли новые компетенции: *наставничество; обучение, инструктаж и коучинг; сотрудничество; этика и честность* (Procedures for Air Navigation Services Training. Doc. 9868, 2020, IV-3-App 2-1).

В рамках решения проблем, связанных с влиянием человеческого фактора на безопасность работы авиационно-транспортной системы, вопросы профессиональных компетенций персонала, в особенности, инструкторов, выходят на передние позиции в авиации. С учётом надёжности современной техники, самым непрогнозируемым и гибким элементом является человек. Его эффективность, надёжность и обученность является факторами, от которых зависит благополучная работа всей системы. Таким образом, необходимо тщательно изучать все условия, влияющие на качество его работы, и обеспечить их выполнение, тем самым, снижая угрозы и риски. В рамках нашего исследования мы определяем компетентность инструктора одним из этих условий. Учитывая всё вышеизложенное, необходимо досконально изучить наличие требуемых руководящими документами компетенций у действующих диспетчеров-инструкторов УВД.

Целью нашего исследования было проанализировать речь инструктора УВД в ситуациях обучения и определить, проявляются ли в его взаимодействии со стажёром требуемые инструкторские компетенции *наставничество; обучение, инструктаж и коучинг; сотрудничество; этика и честность,* рекомендуемые поправкой 2020 года (Procedures for Air Navigation Services Training. Doc. 9868, 2020, IV-3-App 2-1).

Методы исследования. Исследование проводилось на базе предприятия «Азераэронавигация» города Баку в рамках изучения психолого-педагогических аспектов языка диспетчеров-инструкторов УВД в процессе обучения. Данные были собраны в период двух разных этапов процесса обучения УВД: 1) во время обучения на тренажере (симуляторе) в ходе производственной практики; 2) в процессе обучения на рабочем месте (OJT - On-the-job training). Данные включали дебрифинг на обоих этапах. Дебрифинг – это «метод, при котором инструктор побуждает стажёров оценивать свои собственные действия на сессиях симулятора» [Pruchnicki & Woods, 2018:1].

Первый этап сбора данных включал запись 10 сеансов (учебных сессий) на тренажере, в которых принимали участие пять стажеров и три инструктора (четыре стажёра – в рамках производственной практики, и один в процессе восстановления действующего свидетельства диспетчера УВД (Undersupervision – Revalidate ATCO license)). Эти сеансы с разрешения участников были записаны с помощью диктофона, а также письменных заметок наблюдателя в ходе включённого наблюдения. Сбор данных второго этапа включал 2 сеанса на командно-диспетчерском пункте «Tower» («Вышка») на рабочем месте (без отрыва от производства) общей длительностью 5 часов. В последнем принимали участие один стажёр и один инструктор. После окончания сессий аудиозаписи были переведены в стенограммы и проанализированы. Надлежит отметить, что в рамках исследования был получен обширный материал, связанный с компетенциями диспетчера-инструктора УВД, что привело к необходимости более тщательного его изучения и развёрнутого изложения в отдельной статье.

Анализ речи диспетчера инструктора УВД в призме компетенций *наставничество; обучение, инструктаж и коучинг; сотрудничество; этика и честность.*

Компетенции диспетчера-инструктора УВД определяются документом ICAO 9868 в следующих формулировках:

1) *Наставничество.*

Осуществляя эту компетенцию, инструктор обеспечивает вхождение стажёра в профессиональную среду посредством наставничества, советов и создания позитивного опыта обучения. Выражается в словах и действиях, направленных на развитие взаимопонимания со стажёром, оказание ему поддержки и одобрения в ситуациях обучения,

создании позитивного подхода к обучению, позитивных рабочих отношениях. Демонстрирует сочувствие и понимание. Создаёт условия, подводящие стажёра к самоанализу, определения своих сильных и слабых сторон и областей для улучшения. Поощряет стажера искать положительный опыт обучения на каждом учебном занятии, даже на тех, которые не увенчались успехом (Procedures for Air Navigation Services Training. Doc. 9868, 2020, IV-3-App 2-2).

2) *Обучение, инструктаж и коучинг.*

Инструктор обеспечивает обучение и содействует обучению в оперативной среде. Сюда входит перечень действий: подготовка к индивидуальному обучению для каждого учебного занятия, инструктаж перед занятием и разъяснение (обеспечение понимания) стажеру того, что от него/нее требуется. Чёткая установка целей, стандартов производительности. Прежде чем принять на себя управление, инструктор объясняет стажёру оперативную ситуацию. Инструктор располагается физически близко к обучаемому. Использует целевые методы обучения - например, методы решения проблем вслух, демонстрацию, немедленную коррекцию вредных привычек, вовлечение стажера, методы опроса и т.д. Инструктор адаптирует методы и стиль обучения в зависимости от потребностей обучаемого, обеспечивает адекватное время для обучения, согласно возможностям стажёра. Обладает способностью распознавать и соответствующе реагировать на поведение обучаемого (например, стресс, неуверенность в себе, самоуверенность). Позволяет стажеру принимать решения, исходя из его уровня компетентности и опыта. Обсуждает и подтверждает предполагаемые действия, планы стажёра (например, используя техники вопросов) и, при необходимости, доверяет стажеру попробовать свои собственные планы. В случаях, когда необходимо взять на себя управление траффиком от обучаемого, остаётся спокойным. Своевременно предоставляет конструктивную и сбалансированную обратную связь. После тренировочной сессии анализирует работу вместе со стажёром, подчёркивая положительные действия, области, над которыми нужно поработать, и стратегии улучшения. Также помогает стажёру разработать меры для преодоления любых пробелов в компетенциях (Procedures for Air Navigation Services Training. Doc. 9868, 2020, IV-3-App 2-3).

3) *Сотрудничество.*

Инструктор сотрудничает с соответствующими сторонами, чтобы обеспечить надежный опыт обучения для стажера. Заранее собирает соответствующую информацию о стажёре, его навыках и способностях, пробелах, проблемах в предыдущем опыте обучения с целью адаптации своего подхода к обучению и максимизации продуктивности учебного занятия (например, от обучающей организации, отдела кадров, отчетов предыдущих инструкторов об обучении) (Procedures for Air Navigation Services Training. Doc. 9868, 2020, IV-3-App 2-4).

4) Этика и честность.

Рекомендуемое документом ICAO 9868 поведение включает демонстрацию инструктором открытости, уважения и справедливости по отношению к обучаемому, учёт последствий при принятии решения или совершении действия. Инструктор относится к стажеру уважительно, справедливо и объективно, независимо от различий. Честно отвечает на вопросы, не приукрашивая и не пытаясь скрыть нехватку знаний. Поддерживает приватность и конфиденциальность, когда это уместно. Управляет профессиональными отношениями с соответствующими ролевыми границами, сохраняя оптимальную дистанцию, благоприятно способствующую обучению. Действует добросовестно. Остается объективным и начинает каждую сессию без предубеждений или предвзятости.

Arminen, I., Koskela, I., Palukka, H. в своей работе, во время обучения диспетчеров УВД, выделяют «минимум четыре вида интерактивной конфигурации: 1) Стажер – инструктор 2) Стажер – воздушные и транспортные средства 3) Стажер – система УВД 4) Стажер – другие подразделения УВД» (Arminen, Koskela, Palukka, 2014, 10). В своём исследовании мы рассматривали только речевые акты, при взаимодействии инструктора и стажёра, хотя коммуникация с различными элементами системы у стажёра и инструктора происходит зачастую одновременно, либо элементы тесно взаимосвязаны и влияют друг на друга. В нашем исследовании при анализе стенограмм учитывались только диалоги инструктора (ИН) и стажёра (СТ), поскольку их взаимодействие с пилотами и другим персоналом авиационно-транспортной системы уже относится непосредственно к области УВД и не представляет интереса для нас в рамках этого исследования. Необходимо также отметить, что важность нераспространения подобной внутренней рабочей информации (данных позывных воздушных судов, контрольных точек пути и др.) было обязательным условием нашего исследования, со стороны предприятия. Подобные меры вызваны обеспечением безопасности системы УВД.

Ниже будут приводиться примеры из стенограмм. Для удобства, реплики инструктора обозначены, как «ИН», стажёра – как «СТ», аэродромной службы - как «АС», пилота – как «П». Символом «К!» обозначаются запросы авиационных служб, а также команды диспетчера при радиообмене с пилотами. Символом «NNN» данные радиообмена и информации, которые мы опускаем из соображения безопасности авиационно-транспортной системы.

Исследование стенограмм процессов обучения стажёров на симуляторе (тренажёре), а также на рабочем месте выявило использование в речи различных оборотов, фраз, напрямую не связанных с управлением воздушным движением. В речи инструкторов часто встречались фразы и речевые обороты, создающие более благоприятную рабочую атмосферу, оказывающие помощь в стрессовых ситуациях. Инструкторы ободряли и поддерживали стажёров. Это соответствует требованиям авиационных документов к компетентности *наставничество*. Примеры, данные ниже, демонстрируют проявление этой компетенции:

1)

СТ: - А то быстро, не знаешь, что делать…Так, тут, тут не знаешь, когда передавать

ИН: - Сейчас, главное, время передавать (смеётся). Как говорится, на ошибка учатся. Через минут 10. Просто старайся своё внимание разделять, и это делать, и это – одновременно делать. Говорить, например. Пока ты им говоришь, разрешаешь занятие полосы, и здесь закрывать, и там закрывать.

2)

СТ: — Вот, сейчас они его…, я думала, сейчас они его спрямляют. Этот, если я его сейчас запущу, это будет ждать, потом этот придёт. Потом смотрю, нет, нормально

ИН: – Ты можешь… Когда он тебе сказал «на 16», ты можешь у него спросить, кто первый, кто второй, очередность можешь спросить.

3)

СТ: — Вот, я сейчас понимаю, кто когда. Понимаю, что это такое.

ИН: (смеётся).

СТ: - Ну уже лучше я?

ИН: - Конечно!

СТ: - А я думала, улучшений нет.

ИН: - Ты сама это чувствуешь?

СТ: - Сейчас я уже чувствую, что я быстрее немного стала.

4)
СТ: – Я сейчас старалась всё одновременно сделать, и ему ответить, и здесь, и там, и тут, мне надо так учиться, чтобы, когда поток был,
ИН: – Со временем к этому привыкаешь, уже адаптируешься.
СТ: – Когда я допуск получу, в смену выйду, вдруг меня посадят в поток. А руководитель полётов может куда-то отойти, чтобы в этот момент, я как бы должна…
ИН: – В любом случае, когда получишь допуск, ты не жди, чтобы тебя контролировали. Чисто психологически, ты ждешь, что, даже если я сделаю ошибку, что-то неправильно сделаю, там меня контролируют и исправят меня. Ты этого не жди.
СТ: – Не, не, дело не в этом. Я просто могу… У нас в смене так было, несколько лет работают, и спрашивают, выпустить, не выпустить борт?
ИН: – Бывает, да!
СТ: – Если я сомневаюсь…
ИН: (разъясняет рабочую ситуацию). Со временем, если ты уверена, когда эта уверенность уже появляется, тогда это делаешь.

5)
ИН: – А 360 нельзя было?
СТ: – 360? 360? (раздумывает). С «NNN» был. Я не померил, но…
ИН: – Ну, ничего. Снизил – правильно и сделал!

6)
ИН: - Ну, всё равно, хорошо, увидел ты вовремя. Главное – вовремя увидеть. Нормально, ничего такого нет, всё хорошо.

7)
ИН: - Внизу записать не забудь. Ay, sağ ol! (переходит на азерб. – «Вот, спасибо!»).

8)
ИН: - Правильно, этому добавь скорость, а этому убавь. Хочешь, поменяй ему эшелон. 380 дай.

9)
ИН: - Ты его правильно на «П» спрямил. Ты тем самым увеличил... У него интервал не с нарушением был. Если бы ещё скорость чуть-чуть разницу уменьшить - было бы идеально. Ну, в любом случае, ты это сделал. Как говорится, конфликт увидел. Решил так это сделать. Согласен. Даже, то, что ты говоришь, отвернул его, это не нужно было. Просто скорость чуть-чуть убавить надо было. 76 дал бы – вообще идеально было.

10)
(Обучение на симуляторе)
ИН: - Вы стёрли самолёт, кажется.
СТ: - Аааа (в испуге).
ИН: - Такое бывает. Тогда, если есть другое воздушное судно, быстро его отправьте (повторяет всю инструкцию с начала).

Следует отметить применение юмористических фраз, шуток и ООО, как метод снятия напряжения у стажёра и создания более позитивной атмосферы.

11)
ИН: - 15 миль, как доктор прописал.

12)
ИН: - Отдавай! Не задерживай у себя! Ты их, как сборная по футболу - мяч попал тебе, надо быстро избавиться от него.

13)
(В момент обучения, когда сложным движением воздушных судов управляет инструктор, демонстрируя свой метод работы в подобных ситуациях)
СТ: – Я тоже так хочу поработать
ИН: – Поработай!
СТ: – Ещё успею!
ИН: – Конечно! (смеётся).

Реализация компетенции *обучение, инструктаж и коучинг* диспетчера-инструктора осуществляется посредством инструктажа перед учебной сессией и разъяснением (обеспечение понимания) стажеру того, что от него/нее требуется. В стенограммах процесса обучения мы можем наблюдать множество примеров:

1)
ИН: - Когда говоришь… Ты, наверное, знаешь… от того объекта… нажимаешь, когда… когда говоришь, если зелёная горит, то твой голос идёт.
СТ: - Да – да! А до этого не шло?
ИН: - Нет, не шло, поэтому я у тебя спросила.
СТ: - Всё я сделала?
ИН: - Нет, в 16 он 34-й не получил. Какой-то сбой. Смотри, и там даёт, и там даёт.
СТ: - Да, сейчас

2)
ИН: - Сегодня-завтра сделаем так, а дальше уже до следующего цикла.

3)
СТ: - Не надо будет передавать вниз?
ИН: - Передай, на всякий случай. Сейчас звони сразу.
СТ: – NNN?
ИН: – Да!
СТ: - Ещё я хотела…электрикам.
ИН: - А где они у тебя ждут?
СТ: - Они у меня на «А» ждали.
ИН: - Если за бортом, ты можешь запускать…
СТ: – Сейчас, кажется, они здесь стоят. Посмотри, здесь вот кто-то стоит.
ИН: - Это постоянно горит
СТ: - Тогда, пускай освободит, я запущу.

4)
ИН: – Как на «G» ты уже привыкла, знаешь многие ситуации. Предугадать невозможно. Ты планируешь одно, а фактически, получается другое.
СТ: – Я просто хотела выпустить его.
ИН: – Пусть как на А выйдет, пусть отдаст тебе, и всё.
…
ИН: – Когда вот такие вот случаи бывают, видишь, ты говоришь, а он не понимает информацию, скажи, пусть отдаст тебе.

5)
СТ: - Дать «Approved»? (термин из проф. радиообмена, одобряющий запрос пилота).
ИН: - Нет, там его нет, там он по прямой. Там, где-то 80% будет. Автомат сейчас сам выберет путь. Смотрите. Наблюдайте. Увидели? Сейчас снова переходим на самолёт, идущий на посадку. Все операции нужно выполнять быстро. Конечно, для Вас это пока впервые.

СТ: - На 11 снизилось.
ИН: - На 11? Тогда с двумя разрешим, 1 – на взлёт, один – на посадку, потом увеличим количество самолётов. «Clear to land». Нужно понаблюдать. Сколько там?
СТ: - 900
ИН: - Ещё раз «Clear to land» правой кнопкой, переходим. Идёмте, посмотрим, как приземлится. Включим огни. Увидели? Интересно, правда?

К этой же компетенции относятся такое поведение инструктора, как немедленная коррекция вредных привычек, вовлечение стажера, методы опроса и т.д. Это можно было наблюдать в данных примерах:

«Не забудь просто. Ты курсы не отмечаешь, в привычку войдёт»,

«Просто не забывай отдавать. Просто бывают случаи, что забываешь».

«А как расположена глиссада?»

«Какие особенности у нашей полосы?»

«Смотри, когда у тебя борт выходит на прямую, у тебя расчёт времени немного неправильный. Берёшь это – и отмечаешь (показывает). Видишь, у него сейчас только через две минуты только будет. Он вот здесь вот был, а ты ему сказала: «У Вас три минуты всего лишь есть»».

«Вот, смотри – «N»! Он до отметки не доходит. Вот, смотри. Он курсом 252 идёт. Тот же самый маршрут, «N», уже курс 260. Ты понял смысл? Я почему тебе говорю, надо дождаться, чтобы он пролетел. Или же ты его спрями, если они у тебя пересекаются. И тогда уже у тебя более точно будет картина видна. Вот ты так считаешь, ты по прямой считаешь, но, на самом деле, он же вот так у тебя летит».

В стенограммах также наблюдалось множество примеров, когда инструкторы обсуждали со стажёрами план действий, давали подтверждение этому плану, доверяли действовать самостоятельно, давали адекватную обратную связь, а также помогали восполнить пробелы в знаниях и навыках.

Компетенцию «сотрудничество» было сложно проследить в диалогах инструкторов с обучаемыми, поскольку её применение касается взаимодействия инструкторов с другими участниками процесса обучения – инструкторами, обучающими организациями и т.д. Из бесед, проведённых отдельно с инструкторами, стало известно, что такая работа производится ими постоянно в рамках процесса обучения, и обмен опытом и информацией о стажёрах, обсуждение трудностей инструкторами между собой является обычной частью процесса обучения.

Компетенцию *«этика и честность»*, согласно документу 9868 ICAO, можно пронаблюдать в примерах поведения открытости, уважения и справедливости инструктора по отношению к стажёру:

1) СТ: «С «NN.» я так сделал».

ИН: «Во-во, *правильно, с ним ты правильно так сделал. Но с «L.» ты так не делал. Поэтому я тебе говорю, что надо было поставить*. А так, *ты правильно, знал*, что ты сейчас его снизишь».

2) ИН: «Если 737 Боинг - они делают по-своему. Тут по типу тоже надо смотреть. *Ничего так, нормально. Конфликт видел, никаких таких… Разрешил, как мог. Решил так.* Просто, он летит на 320. Ты на его запрос - «Negative 300». Ты на его запрос можешь предложить альтернативу. Speed increase. Альтернатива ему уже будет. У нас столько случаев было. Ему говоришь, тут пересекающийся. Он – «я лучше скорость добавлю», а другому – «Я лучше снижусь. Или ты мне эшелон поменяй». От компании зависит».

3) ИН: «Ты там посчитай. Перед носом у тебя этот «N». Тут за 50 минут ты конфликт разрешаешь. Здесь за 12-13 минут решаешь отворачивать. *Учитывая твою методику, надо быстрее. Раньше надо думать.* То же самое, «Е». Ты ему 81 мах дал. Правильно? Не забывай, это важно. Иногда бывает, смежнику, сидящему рядом, забываешь, на подход отдаешь. Ты его скоростью регулируй. Ты его прибирал, а он даёт другую. *Перед пилотом немного не то*. Чтобы тот хотя бы видел. *Так нормально*».

Приведённые выше примеры речи инструктора демонстрируют наличие этих компетенций и проявление их в поведении. Единственным недостатком, на который нам сложно повлиять, остаётся наличие небольшого среза данных, объясняемое малым количеством инструкторов, задействованных в обучении, на период нашего исследования и за несколько месяцев до его начала. Тем не менее, полученные результаты также могут быть полезными для анализа.

Выводы и рекомендации. Анализ стенограмм тренировочных сессий стажёров и инструкторов показал наличие инструкторских компетенций *наставничество; обучение, инструктаж и коучинг; этика и честность*, выражающихся в поведении и речи инструкторов, взаимодействующих со стажёрами в процессе обучения.

Значимость обладания этими компетенциями диспетчерами-инструкторами УВД не подлежит сомнению, поскольку вопросы зависимости ошибочных действий и негативных последствий для авиационно-транспортной системы от качества обучения и компетентности осуществляющих его специалистов имеют большую актуальность в современный период развития авиации. Следует принимать этот фактор во внимание, делая отбор специалистов на должность диспетчера-инструктора УВД, а также на курсах повышения квалификации.

Литература:

Arminen, I., Koskela, I., Palukka, H. (2014). Multimodal Production of Second Pair Parts in Air Traffic Control Training// *Journal of Pragmatics* 65, p. 46—62. doi:10.1016/J.PRAGMA.2014.01.004

Human Factors Training Manual. Doc. 9683-AN/950 (1998). First edition. International Civil Aviation Organization (ICAO), Montreal, p. 302

Isaac, A.R.; Ruitenberg, B. (2017). Air traffic control: human performance factors. Abingdon-on-Thames: Routledge

Lepage, J. (2017). Relationship Between the ATC Trainee and the Instructor. 56TH ANNUAL CONFERENCE, Toronto, Canada, 15-19 May 2017. https://ifatca.wiki/kb/wp-2017-155/

Liang, M. & Evans, N. (2021). Remote air traffic control (ATC) tutoring assistant tool // Conference: 15th annual International Technology, Education and Development Conference, UniSA STEM, University of South Australia (AUSTRALIA)

Lyu, T., Song, W., Du, K. (2019). Human Factors Analysis of Air Traffic Safety Based on HFACS-BN Model, *Applied Sciences* 9 (23), doi:10.3390/app9235049

Procedures for Air Navigation Services Training. Doc. 9868. (2020). Third Edition. International civil aviation organization. Montréal, p. 218

Pruchnicki, S.& Woods, D. (2018). Inadequate Post Simulation Debriefings in Air Traffic Control and Pilot Training. https://ICRAT_2018_paper_107.pdf - Google Диск

Wu, X. (2020). Application of rule-based expert system in ATC simulator evaluation system. In Proceedings - 2020 International Conference on Virtual Reality and Intelligent Systems, ICVRIS 2020 (pp. 226–229). Institute of Electrical and Electronics Engineers Inc. https://doi.org/10.1109/ICVRIS51417.2020.00059

Борисов, В.Е, Борсоев, В.А., Бондаренко, А.А. (2020). Разработка перспективных тренажеров, имеющих голосовую поддержку, с функцией автоматизации оценки навыков диспетчеров по управлению воздушным движением// - Москва: Научный Вестник МГТУ ГА, - Том 23, № 06, - с. 8-19

AUTİZM SİNDROMU DAŞIYAN UŞAĞIN AİLƏ KEYFİYYƏTİ

Günay BİNNƏTOVA
Bakı Dövlət Universiteti Qazax filialı,
İctimai və təbiət fənləri kafedrası,
Azərbaycan, QAZAX
gunay.binnatova@gmail.com

XÜLASƏ

Məqalədə autizm spektrinin pozulması haqqında geniş məlumat verilir. Autizmli uşağın qayğı və inkişafında əsas rolu onun valideynləri oynayır. Beləliklə, bu sindromla ömür boyu mübarizə aparılmalı və ailə tərəfindən dəstəklənməlidir. Ona görə də valideynlərin bu sindroma münasibəti, onun qiymətləndirilməsinin səviyyəsi, qəbul edilən çətinliklərin öhdəsindən gəlmək bacarığı mühüm məsələlərdir. Araşdırmanın əsas məqsədi autizmli uşaqları olan ailələrin psixoloji vəziyyətini, uşaqlarına necə dəstək ola biləcəyini və hansı dəstəyə ehtiyacı olduğunu araşdırmaqdır. Ailənin uşaqlara verdiyi ilk dəstək bu sindromun vaxtında diaqnozunu asanlaşdırmaqdır. Ailə uşaqda olan fərqləri vaxtında anlamalı və vaxtında müalicəyə başlamalıdır.

Açar sözlər: autizm, autizmli uşaq, autizmli uşaqların valideynləri, ailə möhkəmliyi, qəbul edilən stress

FAMILY QUALITY OF CHILD WITH AUTISM SYNDROME

Gunay BINNATOVA
Baku State University Kazakh Branch,
Department of social and natural sciences,
Azerbaijan, KAZAKH
gunay.binnatova@gmail.com

SUMMARY

The article provides extensive information on autism spectrum disorder. The main role in the care and development of a child with autism is played by his parents. Thus, this syndrome must be fought for a lifetime and supported by the family. Therefore, the attitude of parents to this syndrome, the level of its assessment, and the ability to cope with the difficulties of acceptance are important issues. The main purpose of the study is to investigate the psychological condition of families with children with autism, how they can support their children and what kind of support they need. The first support given to children by the family is to facilitate the timely diagnosis of this syndrome. The family should understand the differences in the child in time and start treatment in time.

Key words: autism, child with autism, parents of children with autism, family resilience, perceived stress

Cəmiyyətdəki ən kiçik sistem ailə sistemi hesab edilir. Ailə bir uşağın böyüməsi, inkişafı, həyatı düzgün dərk etməsi, təhsilli olması üçün ən önəmli faktor sayılır. Uşaq ailə hesabına bir çox bacarıqları, vərdişləri, düzgün münasibətlərin hansı formada qurulmalı olduğunu öyrənir. Bu səbəblərdən ailə, cəmiyyət içərisində bir müəssisə, qurum önəmini daşımaqdadır. Ailəyə yeni fərdin qatılması onun funksiyalarını artırır. Bu funksiya ailəyə qatılan uşağın qüsurlu olduğu təqdirdə daha çox artır. Ailəyə qatılan qüsurlu uşaq həm ailə daxili münasibətlərə təsir edir, həm də ailənin

funksiyalarında problemlər ortaya çıxarır. Uşaqda olan problemin ilk öyrənildiyi an ailə üçün ən çətin anlardan biri hesab edilir. Uşağın probleminin autizm sindromu olduğunu öyrənən valideynlər bununla başa çıxma cəhdlərini də özlərində tapmağa çalışırlar. Uşağın autizm sindromuna sahib olduğunu oyrənən ailə bir çox sualla qarşılaşır. Ailə uşağına necə və hansı formada yardım edə biləcəyini, müalicə üçün hansı metodların tətbiq edilməli olduğunu, uşaqla necə davranmalı olduğunu anlamağa və öyrənməyə çalışır. Ailənin əsas narahatçılığı uşağın gələcək həyatı ilə bağlı olur. Uşağı gələcəkdə nələrin gözləyəcəyini, onun necə inkişaf edəcəyini və inkişafına doğru olan mərhələləri ailənin ən çox düşündükləri mövzulardır. Bu düşüncələr ən çox uşağın körpə olduğu zamanlarda yaşanır. Uşaqların gələcəkdə danışıb danışmayacaqları, düzgün təhsilə və işə sahib olub olmayacaqları, olarlarsa nə kimi çətinliklərlə üzləşəcəkləri ailəni düşündürən əsas məsələlərdəndir. Uşaqda olan problemin zamanında fərqinə varılması və diaqnozunun qoyulması önəmlidir. Diaqnoz qoyulana qədər əsas vəzifə valideynin üzərinə düşür. Uşağın düzgün gözlənməsi və onun xəstəliyinin fərqinə varılması vacib mərhələdir. Diaqnoz qoyulduqdan sonra tətbiq edilən müalicə müddətində ailə uşağı yaxından gözləmləməli, onda olan öncəki və sonrakı dəyişiklikləri ayırd edə bilməli, uşağın gündəlik fəaliyyətlərini qeyd etməlidir [Забозлаева, 2016: 40-48].

Bugün, ailə cəmiyyətin əsas hissəsini təşkil edən qurumdur. Ailənin tərkibinə uşağın qatılması ailədəki münasibətlərin dəyişməyinə səbəb olur. Bu dəyişikliklər ən çox da autizmli uşağın ailəyə qatılması ilə başlayır. Ailə uşağın bu problemi ilə qarşılaşdığı andan etibarən bir çox məqsəd və planını, etmək istədiklərini təxirə salmalı olur. Ailəyə sağlam uşağın qatılması ailədəki vəziyyətin dəyişməyinə səbəb olursa, autizmli uşağın gəlişi bu dəyişikliyi daha çox artırır. Doğulan uşağın inkişafında problemin görülməsi ailədə, evlilikdə münasibətlərin pozulmasına zəmin yarada bilər.

Bütün çətinliklərlərin öhdəsindən analar atalardan daha çox gəlir. Bu müsahibələr və araşdırmalar əsasında bəlli olmuşdur. Gündəlik işlərin görülməsi də autizmli uşaq üçün çətin görünə bilər. Buna görə də ailə həm öyrətmək, həm də onun əvəzindən yerinə yetirməli olur. Autizm sindromunun ailəyə göstərdiyi əsas təsirlər:

- Alış-veriş üçün vaxt və maddi vəziyyətin uyğunsuzluğu;
- Yuxusuz qalmaq;
- Vaxtı vaxtında qidalana bilməmək;
- Tətil planlarının alınmaması;
- Sosiallaşmaqdan uzaqlaşmaq;
- Özünə zaman ayırmada zəiflik;
- Dost və yaxın insanlarla görüşlərin azalması;
- Təklik və təcrid hissi.

Autizm sindromlu uşağın ən rahat olduğu yer evi olmalıdır və bu şərait ona ailə tərəfindən verilməlidir. Çünki uşaq həm də təhsilini, özünü inkişafı ailədə artırır. Evdə olacaqlar, evdəki planlar uşağın istəyi və ehtiyacları nəzərə alınaraq həyata keçirilməlidir. Ailə uşağın özünü inkişaf etdirməsinə daim dəstək göstərməlidir. Bu dəstək zamanı ailə səbr, diqqət, anlayış göstərməlidir. Qüsurlu olan uşağın gündəlik yaşamını təmin etməyə çalışarkən ən böyük yük ananın üzərinə düşür. Əgər autizmli uşaqda zehni problem olarsa bu valideynin üstünə daha böyük məsuliyyət qoyur. Araşdırmalar göstərir ki, bu cür uşaqların valideynləri bir müddət sonra sağlamlıq problemləri ilə üzləşirlər. Uşağın inkişaf mərhələsində yaşanan gecikmələr, uşaqdakı sağlamlıq problemləri, valideynlərdən yüksək dərəcədə asılılıq uşaqda stress yaradan əsas səbəblər sırasında daxildir. Bunun üçün ailə və uşağa dəstək proqramları tətbiq edilməlidir. Dəstək proqramları vasitəsilə ailəyə bu cür problemlərlə başa çıxma cəhdləri öyrədilir. Eyni zamanda ailədəki kədər hissini azaltmaq, uşağın inkişafına yönələn müalicədə olan və olacaq çətinliklərə qarşı ailəni

hazırlamaq dəstək proqramlarına daxildir. Ailədə yaşanan problemli hadisələr ailənin uşağına baxımındakı vəziyyəti dəyişdirə bilər. Belə ki, hər hansı yaxının vəfatı, ailədə boşanma, yaralanma hadisələri uşağa olan baxıma, qayğıya mənfi təsir göstərə bilər. İnkişaf problemli uşağa dair qərarların verilməsi, böyük məsuliyyət daşımaq ailənin yardıma ehtiyac duymasına səbəb olur. Ailənin böyük ümidlər bəsləyərək doğulmasını gözlədiyi uşağın qüsurlu olması ailəyə dərindən təsir edir. Bu vəziyyəti qəbul etmək, anlamaq, çətinliklərin öhdəsindən gəlmək üçün olara böyük vaxt lazım olur. Buna görə də, ailələrin bir birinə dəyər verərək qurulmaları önəmlidir. Ailəyə qüsurlu uşağın gəlişi ailədəki münasibətləri sarsıtmamalıdır. Autizm diaqnozunun qoyulmasına qədər ailənin keçdiyi bir neçə mərhələ var:

- Mərhələ modeli: Autizm sindromunun öyrənildiyi, qəbul etməyə çalışıldığı, vəziyyətə uyğunlaşılmalı olduğu modeli nəzərdə tutur. Mərhələ modelində bir sıra reaksiyalar verilə bilər. Bu reaksiyalara şoka düşmək, rədd etmək, üzülmək, dərin depressiya keçirmək, özünü günahlandırmaq, nə edəcəyinə qərar verə bilməmək, utanmaq, çəkinmək, ən sonda isə vəziyyəti qəbul edib uyğunlaşmaq daxildir.
- Davamlı kədər modeli: Ailə üzləşdiyi vəziyyətin təsirilə daim kədərli olur. Bu kədərin səbəblərinə ailədaxili münasibətlər, ailə, qohumlar, ətraf tərəfindən təzyiqlərə məruz qalmaq, uşağın gələcəyinə dair narahatlıq daxildir. Uşağın inkişafındakı uğurlar, irəliləyişlər ailənin kədərini azaltmağa yardımçı ola bilir. Eyni zamanda uşaqdakı dəyişikliklərlə kədər eyni anda yaşana bilər.
- Şəxsi quraşdırma modeli: Bu model ailə fərdlərinin öz düşüncələrini necə formalaşdırdıqlarına dair olan modeldir. Ailə fərdi uşağın gələcək inkişafına inanaraq özündə müsbət fikirlər quraşdıra bilər və ya tam əksi olaraq, uşağın problemlərində düzəliş olmayacağına özünü inandıraraq mənfi təsirlərə sahib ola bilər. Bu düşüncələrin quraşdırılmasına ətraf təsirlərin də çox böyük təsiri var. Müsbət və ya mənfi düşüncələrin formalaşmasında uşaqların müalicə mərhələsində göstərdiyi göstəricilər də yükdək təsir edir.
- Çarəsizlik modeli: Bu model ətraf mühitin söylədiyi fikirlər əsasında ailənin özündə yaratdığı hisslər çarəsizliyi nəzərdə tutur. Ətraf mühitdən gələn fikirlərə qarşılıq ailənin heç bir müsbət fikir söyləyə bilməməsi ailəni sarsıdır və gücsüzlük yaradır. Mənfi fikirlər təkcə ailəyə deyil, uşağa qarşı da yönələ bilər.

Ailənin növbəti çətinliyi uşağın müalicə olunmalı olduğu zamanda ola bilər. Yaxşı mütəxəssisin olmaması, bu barədə məlumatın azlığı, maddi vəziyyətin çətinliyi və müalicəyə imkan verməməsi ailədə çarəsizlik hissini artırır. Çarəsizlik özünü göstərilən münasibətdə, söylənilən fikirlərdə, reaksiyalarda, davranışlarda göstərə bilər. Ailənin növbəti çətinliyi uşağın təhsil aldığı zamanlarda yaranır. Bu cür uşaqların almalı olduğu özəl təhsil, düzgün müəllim seçimi ailənin düşündüyü və özlərinə çətinlik yaratdığı problemlər sırasına daxildir. Elə problemlər var ki, onlar sırf autizm sindromlu uşaqların ailələri üçün səciyyəvidir. Autizm sindromuna sahiblik doğumdan öncə və ya doğum zamanı özünü bəlli etmir. Uşağın göstərdiyi simptomlara əsasən öncə valideyn tərəfindən izlənilir, daha sonra isə diaqnoz qoyulur. Ailə fərdlərinin bu dönəmdə keçirdiyi hisslər fərqli şəkildə ola bilər. Onlar bir tərəfdən hər şeyin yaxşı getdiyinə, uşaqda həyəcana səbəb verən ciddi narahatlığın olmamasına inanır, digər tərəfdən isə uşaqda olan fərqliliklər onları qorxudur. Diaqnoz qoyulana qədər valideynlər özlərini qəribə uşağa sahib kimi hiss edib çox narahat olmurlar. Diaqnoz qoyulduqdan sonra isə ailədə təşviş vəziyyət yaranır. Bu təşvişin əsas səbəbi autizm sindromunun nə olduğu barədə valideynin məlumatsızlığıdır. Ailə üzvləri arasında soyuq münasibətin olması bu təşvişi daha da artıra bilir. Valideyn özünə də vaxt ayırmağı unutmamalıdır. Zamanla stressdən uzaqlaşmaq valideynlərdə olan kədər və çarəsizlik hissinin azalmasına, uşaqlarına baxmaq və müalicə zamanı dəstəyin düzgün verilmək üçün müsbət nəticə verə bilir.

Autizm sindromu ailə tərəfindən düzgün anlandıqdan sonra ailə üzvləri tərəfindən sindrom barədə müxtəlif suallara verilən cavablara düzgün, dəqiq, səbrli cavab verilməlidir. Bəzi valideynlər uşaqlarının yaşadığı problemə görə utanc hissi keçirir və autizm sindromlu uşaqla heç bir yerə

getmək istəməzlər, getməkdən çəkinərlər. Uşağın göstərdiyi fərqli davranışlar, göstərdiyi fərqli reaksiyalar bəzi valideynlər üçün utanc hissi yaradır. Valideynin gələcək üçün qorxuları ailəsinə, uşaqlara güclü təsir etməsi ilə nəticələnir. Gələcəyi düşünmə qorxusu valideyni tədbirlər görməyə vadar edə bilər. Bu tədbirlərə uşağın sosial xidmət mərkəzlərindən dəstək alınması, mülki hüquqi tədbirlərlə maraqlanması, bu sahələrdə tədbirlərin görülməsi daxildir.

Autizm sindromlu uşaqların bu problemə necə yaxalanmaları barədə tam dəqiq səbəbin bilinməməsi ailənin düşünməsinə səbəb olur. Sindromun yaranmasında əsas səbəblər sırasına daxil olan genetika faktoru ailəni psixoloji cəhətdən sarsıdan əsas məsələdir. Autizmin səbəblərinin araşdırılması zamanı ailənin də araşdırılması bu faktorun üzərində cəmləşən səbəbdir. Azərbaycanda autizmin səbəblərinin araşdırılmasına dair geniş tədqiqatlara rastlanmasa da, Türkiyə araşdırılmasında bu səbəbin təhlilləri aparılmışdır. Türkiyədə araşdırma üçün 20 autizmli və 20 normal uşağa sahib olan ailə üzvü seçilmiş və təhlil edilmişdir. Araşdırmanın nəticəsinə görə, autizmli uşağa sahib ailənin keçirdiyi depressiya səviyyəsi normal uşağın valideyninin keçirdiyi depressiya hissindən qat qat artıqdır. Aparılan ikinci araşdırma üç ailə arasında aparılmışdır. Ailənin biri autizmli, biri xroniki xəstəliyi olan, digəri isə normal uşaq valideynləri olmuşdur. Tədqiqatın nəticələrində aşkarlanmışdır ki, xroniki xəstəliyi olan uşağın valideynlərindəki narahatlıq hissi autizmli uşağı olan valideynlərin keçirdiyi narahat hissindən daha yüksək səviyyədədir. Bu araşdırmalardan gəlinən nəticəyə görə, autizmli uşağa sahib olmaq ailəyə daha çox narahatlıq və depressiya kimi hisslər verir. Növbəti araşdırma Balton, Pickles, Murphy, Rutter tərəfindən aparılmışdır. Araşdırmanın məqsədi autizm və daun sindromlu uşaqların valideynlərini müqayisə etmək olmuşdur. Autizm uşaqlarının 99, daun sindromlu uşaqların isə 36 qohumu aparılan 35 araşdırmada iştirak etmişlər. Çıxarılan nəticəyə görə depressiya, stress, duyğu pozuntuları autizmli uşağa sahib valideynlərdə daha yüksəkdir. Shahrokh Amiri və yoldaşlarının 2016-cı ildə İran və Təbriz şəhərlərində apardığı araşdırma diqqət çəkmişdir. Araşdırmada autizmli və normal uşaqların valideynlərində görülən kliniki şəxsiyyət pozuntuları müqayisə edilmişdir. Tədqiqatda 130 autizmli uşaq valideyni və 154 sağlam uşaq valideyni iştirak etmişdir. Tədqiqatın nəticələrinə görə, autizmli uşağa sahib olan valideynlərdə kliniki şəxsiyyət pozuntuları digər valideynlərə nisbətən daha yüksək görülmüşdür. Tədqiqatda iştirak edən autizmli uşaqların valideynləri Təbrizdəki Autizm Cəmiyyətinin Reabilitasiya Mərkəzindən seçilmişlər [Воронкова, 2012: 1-17].

Autizmli uşaqların valideynlərində tədirginlik uşaqlara qoyulan autizm diaqnozundan sonra başlanılır. Belə ki, valideynlər bu vəziyyətdə necə davranacaqları və nə etməli olduqları, uşaqlarla necə vaxt keçirməli, onlara nəyi öyrətməli olduqlarını bilmirlər. Buna görə də, valideynlər üçün nəzərdə tutulan əsas davranışlar bunlardır [Чуприков, 2017: 80-88].

- Diaqnoz qoyulduqdan sonra ilk öncə valideynlərə sakit, səbrli olmaları tövsiyyə edilir.
- Uşaqların müsbətə doğru inkişafı yolunda tək bir yol yoxdur. Ona görə də, valideynlər uşaqların davranışlarını, hisslərini nəzərə alaraq davranmalıdırlar.
- Uşaq mümkün olduğu qədər təcrid edilməməyə, sosial əlaqələr ortamında olmalıdır.
- Uşaq üçün valideynlərin və yaxın qohumların birgə çalışması önəmlidir. Bütün məsuliyyəti tək valideyn fərdi öhdəsinə götürməməlidir.
- Valideynlər özlərini təcrid etməməli, hər kəsdən uzaqlaşmamalı, əksinə daha sosial olmalıdırlar. Bu onlara daha çox güc verəcəkdir
- Autizm sindromu ilə bağlı olan işlərə qatılmalı, daim yeni arayışlar və məlumatlar öyrənmə aşamasında olunmalıdır.
- Valideynlər uşaqda olan problemlərin düzgün müalicə metodları ilə zəifləyə, onun normal inkişaf edə biləcəyinə inanmalıdırlar.

- Uşaqlar valideynlər tərəfindən daim izlənməli, hansı davranışlar, hərəkətlər göstərdiklərini nəzarətdə saxlamalı, uşağın rutin, gündəlik vərdişlərin nələrdən ibarət olduğunu, nələri sevib sevmədiklərini izləməlidirlər.
- Uşağın həssas olduğu davranışlara, yaratdığı düzənə diqqət edilməli, yaratdığı düzənin pozulmamasına çalışılmalıdır.
- Uşağın edə bilmədiklərinə deyil, nələri edə bildiklərinə diqqət edilməlidir. Uşağın doğru olmayan davranışlarının tənqidinə deyil, doğru davranışların uşağa öyrədilməsinə, göstərilməsinə çalışılmalıdır.
- Autizmli uşaqlarla digər uşaqlar arasında ayrıseçkiliyə valideynlər tərəfindən yol verilməməlidir. Ailədə digər uşaq varsa, onu da diqqətdən kənar qoymamalı və autizmli uşaqla arasındakı münasibətlərin qurulmasına yön vermək lazımdır.
- Uşağın təhsil aldığı zamanda daha səbrli və diqqətli olmaq lazımdır.

Keçirilən sinir krizləri anında valideynlər tərəfindən hansı davranışlar göstərilməlidir. Bu krizlər ən çox uşaq yaşda olan autizmli uşaqlarda görülür. Uşağın istədiyi hər hansı bir şey edilmədikdə, gündəlik rutin fəaliyyətinə qarışıldıqda və ya dəyişdirilməyə çalışıldıqda, uşağın istəmədiyi bir hadisə anidən baş verdikdə bu krizlər yaşanır. Bu zaman valideyn tərəfindən diqqətə alınmalı və həyata keçirilməli olan davranışlara daxildir:

- Valideynlər uşaqda yaranan sinir krizlərinin hansı hadisələr zamanı və nələrdən yarandığını özləri üçün qeyd etməlidirlər. Beləliklə bu cür halların baş verəcəyi təqdirdə önünə keçilməsi mümkündür.
- Bu cür krizlərin baş verməsi zamanı valideyn tərəfindən hər hansı hərəkətlərə qadağa qoyulmasına çalışılmamalı, bunun əvəzinə diqqətini başqa yerə yönəltməyi bacarılmalıdır.
- Uşaqda sinir krizi başladığı zaman onun yanından uzaqlaşmaq onu sakitləşdirə bilər. Əsəbi olduğu zaman onun yanında dayanılması bu əsəbi daha çox artıracaqdır.
- Evdəki şərait mümkün qədər sadələşdirilməlidir. Belə ki, uşağın özünə zərər verə biləcəyi bütün əşyalar kənarlaşdırılmalıdır.
- Əgər bu əsəb krizləri dayanmazsa, qarşısı alına bilməyəcək hala gələrsə, ozaman bir psixoloqdan, həkimdən yardım istənilə bilər.

Autizmli uşaqların valideynləri ilə müsahibələr aparılmış və sual cavab şəklində aparılan müsahibələr zamanı onların nə hiss etdiyi, necə davrandıqları təhlili edilmişdir. Bu müsahibə gedişatı aşağıdakı şəkildə aparılmışdır [Симашкова, 2016: 288].

1. Valideynlərə ilk olaraq uşağına autizm sindromu diaqnozu qoyularkən, nə hiss etdiyi soruşulmuşdur. Müsahibə zamanı alınan nəticələrin çoxluğunda bəlli olmuşdur ki, valideynlər bu sindromun diaqnozunun qoyulmasından sonra ilk olaraq sindrom haqqında məlumatlarının olmadığını və məlumatlı olmaq istədiklərini qeyd ediblər. İlk öncə özlərini çox üzgün hiss etsələr də, daha sonra bu vəziyyəti qəbul edib öyrəşməyə başlayıblar
2. Valideynlərə verilən ikinci sualda bu sindromun digər ailə üzvlərtərəfindən necə qəbul edildiyi olmuşdur. Valideynlərin bir qisminin dediyinə görə, bu vəziyyət ailənin üzvləri tərəfindən normal qarşılanmışdır. Onlar ailə üzvlərinin bu vəziyyəti normal qarşıladıqlarından və dəstək olduqlarından bəhs ediblər. Valideynlərin bir qismi isə ailə üzvləri tərəfindən bu vəziyyətin qəbul edilmədiyini, yalnız buraxıldıqlarını və vəziyyətlə tək başına mübarizə aparmalı olduqlarını qeyd ediblər.
3. Üçüncü sual qəbul edilən vəziyyətin çətinliklərinə ilk baxışdan ibarət olub. Valideynlərin əksəriyyəti bu vəziyyətin qəbul edilməsinin onlar üçün çətinliyini vurğulayıb və qəbul etdikdən sonra yaşanan üzüntü, stress və depressiyadan bəhs edib. Bəzi ailələr isə qəbul etmə prossesində rahat olduqlarını, heç bir stresslə qarşılaşmadıqlarını, normal qəbul etdiklərini bölüşüblər.

4. Valideynlərə ünvanlanan digər sual bu vəziyyətin onların ailələrinə və həyatlarına necə təsir etdiyi ilə bağlı olub. Sualın cavabında bir çox valideyn artıq özünə məxsus həyatın qalmadığını, bütün həyatını uşağa sərf etdiyini qeyd edib. Özlərini ətraf mühitdən təcrid edərək sadəcə uşaqlarına diqqət ayırdıqlarını vurğulayıblar. Vaxtının çoxunu gəzməyə, sosial əlaqələr qurmağa sərf edən ailə artıq bu kimi sosial fəaliyyətləri dayandırmış, bütün vaxtını uşağına sərf etməyə başlamışdır. Bəzi valideynlər isə təcrid edildiklərindən bəhs ediblər. Uşaqlarının vəziyyətləri barədə çox danışılması, bu vəziyyətlə bağlı mənfi rəylərin bildirilməsi onların zamanla qonşulardan, ətrafdan uzaqlaşmasına gətirib çıxarmışdır. Bəzi valideynləri isə ailə həyatlarında heç bir dəyişiklik görülməmişdir.

5. Uşaqlar böyüdükcə, valideynlərin qayğılarının dəyişməsi ilə bağlı valideynlərə növbəti sual ünvanlanmışdır. Valideynlərin bir qismi uşaqların böyüdükcə özünə baxımlarının çətinliyini vurğulayıblar. Əsasən də tualet tədrisinin uşaq tərəfindən zəif öyrənilməsi valideynin vəziyyətini, ona baxa bilməsini çətinləşdirir. Valideynlərin çoxu uşaqlarının böyüdükcə baxımlarının da ağırlaşdığını bildiriblər. Böyüsələr də bəzi sözləri hələ də anlamamaq, keçirilən tədrisə baxmayaraq əsas özünə baxım bacarıqlarını inkişaf etdirməmək valideynin əziyyətini artırır, uşağına qulluğu çətinləşdirir. Bəzi valideynlər isə bunun əksini vurğulayıb. Uşaqların böyüdükçə çox şey öyrəndiyini və öyrəndiklərini tədbiq etməklə, valideyndən asılılığını azaltmaları valideynlərin getdikcə rahatlanmalarına səbəb olmuşdur.

6. Uşaqların qazandıqları hansı uğurlar valideynləri xoşbəxt etmişdir. Valideynlərin çoxu tərəfindən qeyd edilmişdir ki, uşaqların özünə qulluq bacarıqları, ünsiyyət qurmalarında inkişaf, sosial əlaqələrə qatılmaq onların ən çox xöşbəxt olduqları bacarıqlardır. Bir sıra valideynlərə görə, uşaqların ana, ata müraciəti, digərlərinə görə isə motor bacarıqlarının inkişafı ən xoş olan bacarıqlardandır.

7. Valideynlərin girdikləri mühitdə autizmli uşaqlarının qüsurlu davranışlarının qarşılığında hansı reaksiyaları göstərmələri bu vəziyyətdə həddən artıq əsəbləşdiklərini, uşaqlarına hirsləndiklərini və olduqları yerdən uzaqlaşdıqlarını bildiriblər. Bu səbəblərdən çox vaxt evdə qalmağı seçdiklərini qeyd ediblər.

8. Başqalarının valideynlərə və uşaqlara qarşı necə olmalarını gözləmək ailələrin hamsı başqaları tərəfindən sadəcə anlayış gözlədiklərini qeyd ediblər. Bu anlayış həm özlərinə, həm də uşaqlarına qarşı olmalı olduğunu vurğuluyublar. Ailələri ən çox üzən hadisə başqalarının uşaqlarına fərqli gözlə baxmaları, fərqli yanaşmaları və qəbul etmək istəməmələridir.

9. Övladlarının gələcəklərilə bağlı hansı qorxularının, narahatlıqlarının olması ilə bağlı valideynlərinin fikirlər, valideyn istisna olaraq, qalanlarının əsas qorxusu uşaqların öz qulluq bacarıqlarında olan problemlərin bir ömür davam etməsidir. Bir ömür baxıma ehtiyacları olduqları təqdirdə onlara kimin baxacağının sual altında olması valideyni narahat edən əsas məsələdir.

10. Uşaqları ilə bu cür dərindən maraqlanmaq valideynlərdə hansı hisslərin yaratdığına dair fikirlər valideynlərin hamsı uşaqları ilə bu cür dərindən maraqlanmağın çətin olduğunu amma eyni zamanda gözəl duyğu olduğunu qeyd ediblər. Uşaqların qüsurlu olmalarına baxmayaraq, onları valideyn etdiklərinə görə övladlarına minnətdardırlar. Buna görə də övladlarını çox sevdiklərini qeyd ediblər. Uşaqlarının fiziki qüsurlu olmaması onları rahatlayan səbəblərdəndir.

11. Son sual valideynlərin həyata baxışı ilə əlaqədar olmuşdur. Valideynlərin əksəriyyəti uşağın autizm sindromunun üzə çıxdıqdan sonra dünyaya baxışlarının dəyişdiyini söyləyiblər. Valideynlərin çoxu kədərli, üzüntülü, bədbin olduğunu, həyata baxışlarının mənfi yöndə olduğunu deyiblər. Yaşadıqları çətinliklər, depressiya onlardakı kədərin artması üçün səbəb yaratmışdır. Digər qrup valideynlərə görə isə ilk zamanlarda kədərin, ümidsizliyin çox olmasına baxmayaraq, zamanla bu kədər qəbul etmək hissi ilə əvəzlənir.

Araşdırmaların nəticələrinə görə, autizmli uşağa sahib ailələrin çox maddi cəhətdən aşağı səviyyəli ailələrdir. Maddi vəziyyəti aşağı olan ailə uşağının müalicəsinə pul yatıra bilmədiyi üçün

düzgün müalicə ala bilməyən uşaq inkişaf mərhələsində yüksək nəticələr göstərə bilmir və bu vəziyyət ailənin vəziyyətini çətinləşdirir. Autizmli uşağa sahib ailələr uşaqları üçün hansı davranışların daha doğru olacağını düşünüb qərar verməkdə çətinlik çəkirlər. Qüsurlu uşağın ailəyə, ailədəki münasibətlərə necə təsir edəcəyini bilmədikləri üçün bunun narahatlığını keçirirlər. Bu narahatlıqların kökündə qorxu hissi durur. Ailə uşağa olan münasibətlərin ona mənfi təsirindən qorxur. Autizm problemi bilindikdən sonra uşaq üçün mərhələli şəkildə müalicə yollarının tətbiqi başlayır. Uşağın həm özündə, həm də təhsilində uğurlu inkişafın yaranması və davam etməsi üçün müalicəyə ailə də daxil edilir. Belə ki, ailədə gündəlik fəaliyyətlərin tətbiqi, uşağa öyrədilməsi ailə tərəfindən gerçəkləşdirilir. Uşaq üçün müalicə metodları tətbiq edilərkən ailənin iştirakı və fikirlərinin müalicə metodlarına daxili mütləqdir. Çünki hər ailənin uşağından gözləntiləri fərqlidir. Dr. Çetin Özbeyin fikrincə pedaqoq tərəfindən həyata keçirilən təlimlər evdə ailə tərəfindən davam etdirilməli, vərdiş halına çevrilməlidir. Pedaqoq tərəfindən autizmli uşağın bütün həyatını əhatə edən təlimlər keçirilir və bu təlimlər ailə tərəfindən davam etdirilir. Pedaqoq tərəfindən uşağa öyrədilənlər uşağın özü tərəfindən həyata keçirilməlidir. Çox vaxt evdə ana tərəfindən uşağın etməli olduqları fəaliyyətlər edilir. Bu davranış ananın uşağına qıymayıb özü tərəfindən edilərək uşağa yaxşılıq kimi nəzərdə tutulsa da, əslində elə deyil. Çünki bu cür davam etdikdə uşaqda irəliləyiş baş vermir. Ona görə də uşağa tapşırılan, verilən tapşırıqlar onun özü tərəfindən həyata keçirilməli, vərdiş halına gətirilməlidir. Bunun sayəsində uşaq müəyyən bir vaxt keçdikdən sonra özü sərbəst bu öyrədilən fəaliyyətləri həyata keçirə bilir. Tədris zamanı valideynlər uşağın yanında və ya gözləmə otağında gözləyə bilərlər. Lakin autizmli uşaqlarda diqqət dağılması yüksək olduğu üçün ana şox vaxt gözləmə otağında gözləməli olur. Gözləmə otaqlarında quraşdırılmış kameralar vasitəsi ilə valideynlər rahatlıqla həkimlə uşaq arasındakı tədrisi izləyə bilərlər. Xarici ölkələrdə olan bir çox mərkəzdə kameralarla çəkilən tədris dərsin sonunda valideynə video disk şəklində təqdim edilir. Valideyn bu yolla həm tədrisi daha rahat işləyə bilir, həm də uşağın davranışlarını, fərqlilikləri daha rahat şəkildə üzə çıxarda bilir. Bu cür tədrislər masa arxasında oturmaqla verilmir. Daha çox praktiki, təbii şəkildə verilir.

Tədris zamanı mütəxəssis tərəfindən planlaşdırılmış, uşağa uyğun dildən istifadə olunur. Uşaq üçün keçirilən xüsusi tədris 21 qaydadan ibarətdir. Tədris evdə davam etdirilməli və evin bir otağı uşağın tədrisi üçün ayrılmalıdır. Ayrılmış otaqda valideynlər və digər ailə üzvləri tərəfindən uşağa müalicə qaydaları tətbiq edilməyə çalışılır. Ailənin müalicə tətbiqində iştirakı mütləqdir. Ailə tərəfindən göstərilən fəaliyyətlər dəstək çalışmalar hesab edilir. Lakin ailə dəstək çalışmaları öz başına aparılmamalı, həkim tərəfindən verilən çalışmalar əsasında həyata keçirilməlidir. Bunun üçün ailəyə "Ailə Tədris Proqramı" tətbiq edilir, öyrədilir. Bu proqram ailəyə Seminar şəklində tətbiq edilə bilər. Ailəyə öncə uşağın indiki və gələcək inkişafı haqqında ətraflı məlumatlar verilməlidir. Ailəyə uşağın olduğu kimi qəbul edilməsinin vacibliyi vurğulanır və bunun üçün lazımi dəstək verilməlidir. Uşağın yaşadığı ev onun problemləri, ehtiyacları nəzərə alınaraq hazırlanmalıdır. Uşağa qadağaların, cəzaların tətbiq edilməməli olduğu, valideynlərə isə həddən artıq qoruyucu olmamalı olduğu izah edilir. Uşaqda olan davranış problemlərinin öhdəsindən gəlmək üçün necə davranılmalı olduğu, problemlərin yarandığı əsnasında hansı tədbirlərin görülməli olduğu izahlı şəkildə anladılır.

Ədəbiyyat:

Воронкова, К.В. (2012). Эпилепсия и аутизм // Аутизм и нарушения развития. № 2. – С.1-17.

Забозлаева, И.В. (2016). Нейробиологические маркеры аутистических расстройств // Вестник союза молодых ученых и специалистов Челябинской области. Т.1, № 2. – С.40-48.

Симашкова, Н.В. (2016). Клинико-биологические аспекты расстройств аутистического спектра // М.: ГэотарМедиа. 288с.

Чуприков, А.П. (2017). Можно ли предотвратить рождение ребенка с аутизмом? / А.П. Чуприков // Аутизм и нарушения развития. № 2 (55). – С. 80- 88.

MƏKTƏBƏQƏDƏR TƏHSİLDƏ İKT-nın TƏTBİQİ

Səbinə RƏHİMOVA
“Cahan” körpələr evi və uşaq bağçası,
metodist
Azərbaycan, BAKI
sabinarahimova74@gmail.com

XÜLASƏ

Təhsil fəaliyyəti prosesində informasiya və kompüter texnologiyalarından kifayət qədər fəal istifadə olunur. Kompüter texnologiyalarından istifadə təhsil prosesini cəlbedici edir, təhsil məlumatlarının təqdim edilməsi imkanlarını genişləndirir və uşağın motivasiyasını artırır. Məktəbəqədər təhsildə İKT-nin tətbiqinə şərait yaradılması, kadrların təkmilləşdirilməsi vacibdir. Müasir standartlara cavab verən təlim prosesi müasir nəslin marağını düzgün istiqamətləndirməlidir.

Açar sözlər: informasiya kommunikasiya texnologiyaları, məktəbəqədər təhsil, ilk addım, rəqəmsal dünyaya hazırlıq, sevərək öyrənmə, maraqları istiqamətləndirmək.

APPLICATION OF ICT IN PRE-SCHOOL EDUCATION

Sabina RAHIMOVA
"Jahan" nursery and kindergarten,
Methodist
Azerbaijan, BAKU
sabinarahimova74@gmail.com

SUMMARY

In the process of educational activity, information and computer technologies are used quite actively. The use of computer technologies makes the educational process attractive, expands the possibilities of presenting educational information and increases the child's motivation. It is important to create conditions for the application of ICT in preschool education, and to improve personnel. The training process that meets modern standards should properly guide the interest of the modern generation.

Key words: information and communication technologies, preschool education, first step, preparation for the digital world, loving learning, directing interests.

Kəşflərlə dolu bu dünyanın müəllimi olmaq çox məsuliyyətlidir. Hər gün uşaqları təəcübləndirəcək yeniliklər axtarışındayıq. Sevərək öyrənmənin yollarını araşdırırıq. Onların marağına, potensial imkanlarına, intellektinə uyğun öyrənmə prosesini qurmalıyıq, yaratmalıyıq. Bəli yaradırıq. Uşaqyönümlülüyü, inteqrativliyi, şəxsiyyətyönümlülüyü, dünyaviliyi, inkişafyönümlüyü, nəticəyönümlüyü və s. didaktik prinsiplərə əsaslanaraq şəxsiyyətin formalaşmasında təməl qoyuruq. Dayanıqlı inkişafın qurucularına və ya keşikçilərinə çevrilirik. Dayanıqlı inkişaf nədir?

Dayanıqlı inkişaf — hazırkı zamanın tələblərini ödəyən, lakin gələcək nəsillərin öz şəxsi tələbatlarını ödəməyi təhlükə altına qoymayan və bu zaman digər ölkələrin milli suverenliyinə təhlükə yaratmayan inkişafdır. Ona iki əsas anlayış daxildir:

- tələbatlar anlayışı, xüsusi olaraq birinci dərəcəli prioritetlərin predmeti olmalı olan kasıb əhali təbəqəsinin mövcudluğu üçün lazım olan tələbatlar;

- məhdudiyyətlər anlayışı, ətraf mühitin indiki və gələcək tələbatları ödəmək bacarığına qoyulan, cəmiyyətin təşkili və texnologiyaların vəziyyəti ilə şərtlənən.

Elə isə biz təhsil işçilərinin öhdəsinə nə düşür?
Ətrafda çoxlu sayda cəlbedici fəaliyyətlər varkən, biz necə edək ki, uşaq düzgün istiqamətlənsin. Ona ömür boyu gərəkli olan təməli bilik, bacarıq və vərdişlərə yiyələnsin. Öyrənməyə, araşdırmaya həvəsli olsun.

- Uşaqların maraq və tələbatlarına uyğun öyrənmə prosesi.
- Uşaqları cəlb edən fəaliyyətləri düzgün dəyərləndirmələri üçün dünyagörüşlərini zənginləşdirmək.
- Maraq və meyllərini istiqamətləndirmək.

Biz bilirik ki, cəmiyyətin inkişafında təhsilin rolu əvəzedilməzdir. Təhsilin ilk pilləsi olaraq məktəbəqədər təhsil demək olar ki, təməl xarakter daşıyır. Bunun üçün özümüz də daim inkişafda olmalıyıq. Ömürboyu təhsil…. Tərbiyəçi-müəllimlərin daim inkişafının təmin olunmasının vacibliyi təhsilverənlərin hüquq və vəzifələrində, təhsilverənlərin bacarıqlarına dair tələblərdə də öz əksini tapmışdır.

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 24 oktyabr 2013-cü il tarixli Sərəncamı ilə təsdiq edilmiş “Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası” dayanıqlı inkişafa hədəflənmişdir. Qarşıya qoyulmuş bu mühüm vəzifədən irəli gələrək “Strategiya”da beş strateji istiqamət nəzərdə tutulur ki, onlardan ikinci istiqamətdə bir sıra amillərlə yanaşı, “innovativ təlim metodlarını tətbiq edən, təhsilin məzmununun səmərəli mənimsənilməsini təmin edən səriştəli təhsilverənlərin peşəkarlığının yüksəldilməsi” də diqqət mərkəzində dayanır [“Azərbaycan” qəzeti, 25 oktyabr 2013 –cü il].

Təhsil fəaliyyəti prosesində informasiya və kompüter texnologiyalarından kifayət qədər fəal istifadə olunur. Kompüter texnologiyalarından istifadə təhsil prosesini cəlbedici edir, təhsil məlumatlarının təqdim edilməsi imkanlarını genişləndirir və uşağın motivasiyasını artırmağa imkan verir. Məktəbəqədər təhsil müəssisələrində İKT-dən istifadə:

1. İKT uşaqların idrak fəaliyyətini stimullaşdırmağa və yeni biliklərin inkişafında iştirak etməyə imkan verən interaktiv təlim vasitəsidir. Söhbət müəllimlər tərəfindən proqram tələblərinə cavab verən oyunlardan gedir. Bu oyunlar uşaqlarla qrupda və ya möhkəmləndirmə məqsədi ilə evdə istifadə üçün nəzərdə tutulur. İnteraktiv oyun alətləri müxtəlifdir və imkanları genişdir.
2. İnteqrativ fəaliyyət üçün səmərəlidir. Bütün inkişaf sahələrini əhatə edə bilir.
3. İKT vasitəsi ilə idarəetmə sisteminin avtomatlaşdırılması da zaman itkisinin qarşısını alır. Bu texnologiya müəssisədə şəbəkənin idarə edilməsi, pedaqoji prosesin təşkili və digər işlərin həyata keçirilməsini asanlaşdırır, keyfiyyətini artırır. Müəllimlərin, mütəxəssislərin, həkimlərin işinin planlaşdırılmasını, nəzarətini, monitorinqini, əlaqələndirilməsini təmin edir.
4. Müəllimlərin elektron təhsil resurslarından istifadəsi uşaqyönümlülüyün, inteqrativliyin, əyaniliyin, dünyaviliyin və s. didaktik prinsiplərin tələblərini həyata keçirməyə daha rahat və müasir imkanlar yaradır.Uşaqlarla öyrənmədə elektron təhsil resurslarından istifadə, onların idrak motivasiyasının artırılmasına xidmət edir, müvafiq olaraq onların nailiyyətlərində, əsas səriştələrində inkişaf müşahidə olunur.

Uşaq bağçalarında tədris üçün kompüter texnologiyaları tətbiq edilərkən iqtisadi çətinliklər də yaranır: binaların texniki təchizatı, müəssisə daxilində lokal şəbəkənin yaradılması, lazımi texniki dəstəyin təmin edilməsi, lisenziyalı proqram təminatının əldə edilməsi və tətbiqi proqram təminatı.· Tərbiyəçi-müəllimlərin İKT bacarıqları problemi aktual olaraq qalır: təkcə müasir texnologiyalardan istifadə etməyi deyil, həm də öz təhsil resurslarını yaratmağı, səriştəli internet istifadəçisi olmağı bacarmaq lazımdır.

Məktəbəqədər yaşlı uşaqların idrak qabiliyyətlərinin inkişafında informasiya texnologiyalarından istifadənin məqsədəuyğunluğu xarici tədqiqatçıların (S.Papert, B.Hanter, E.N.İvanova, N.P.Çudova və s.) işi ilə təsdiqlənir. Riyazi inkişaf məqsədi ilə kompüter mühitindən istifadəni öyrənən müəllimlər (G.A.Repina, L.A.Paramonova) məktəbəqədər təhsil müəssisəsində kompüter mühitindən istifadənin uşaqların psixi sağlamlığının qorunması amili olduğu fikrini bildirirlər. Araşdırmalara görə düzgün seçilmiş vasitələrlə, resurslarla uşağın öyrənməyə hazırlığını təmin edən psixofizioloji funksiyaların inkişafı (incə motor bacarıqları, optik-məkan oriyentasiyası, əl-göz koordinasiyası); dünyagörüşünün zənginləşdirilməsi; sosial rolun mənimsənilməsində yardım; təhsil motivasiyasının formalaşması, idrak fəaliyyətinin şəxsi komponentlərinin inkişafı (idrak fəaliyyəti, müstəqillik, özgüvən); yaşa uyğun ümumi intellektual bacarıqların formalaşdırılması; inkişaf üçün əlverişli mühitin təşkili üçün effektivdir. Belə ki, texniki vasitələrdən düzgün istifadə etməklə, tədris prosesinin düzgün təşkili ilə məktəbəqədər yaşlı uşaqlar üçün kompüter proqramlarından uşaqların sağlamlığına təhlükə yaratmadan praktikada geniş istifadə oluna bilər. Bununla yanaşı, İKT-ni "oyuncaq" kimi təqdim edərkən aşağıdakı suallar ortaya çıxır: uşağın kompüterdə nə qədər vaxt keçirməsi, oyunun psixi və fiziki sağlamlığına təsiri, süni "autizasiya" və kommunikativ münasibətlərin rədd edilməsi, erkən kompüterin yaranması, asılılıq... Lakin hər şeyi düzgün tənzimləyəndə faydası mükəmməldir.

Müasir dövrdə təlim nəticələrinə nail olmaq üçün bir çox vasitələr, alətlər var ki, onların köməyi ilə biz təlim prosesini maraqlı, əlçatan edə bilirik. Öyrənmə prosesini stressiz, dəstəkləyici mühitdə və uşaqlar üçün istədiyi zaman əlçatan olmasını təmin edir. Web 2 alətləri vasitəsilə müxtəlif oyunlar yaradaraq mövzuların daha rahat mənimsənilməsini təşkil edə bilirik. Onlayn siniflər yaradaraq bu oyun tipli tapşırıqları istədiyi zaman oynayaraq işləməsi uşaqların və valideynlərin xoşuna gəlir. Proses isə uşaqların tətbiq edərək, təkrarlayaraq, yaradaraq öyrənməsi ilə nəticələnir. Bu o demək deyil ki, uşaqlar bütün günü kompüter, telefon, planşetdən asılı qalır. Öyrənmə prosesi açıq havada, qrupda müxtəlif vəsaitlərlə, təbiət materialları ilə də təşkil olunur. Hər bir şey tənzimlənməli olduğu kimi, bu da tənzimlənməlidir. Uşaqların inkişafı, şəxsiyyət kimi formalaşması naminə maraqlarından səmərəli istifadə edib, onları düzgün istiqamətləndirməyi bacarmalıyıq.

Təlim prosesinin təşkili üçün hazırladığımız vəsaitlər, resurslar İKT bacarıqları tələb edir. Bəli bunun üçün bacarıqdan əlavə şərait, avadanlıq təminatı da olmalıdır. Qrup otağında kompüterin, rəngli printerin, elektron lövhənin olması tərbiyəçi-müəllimin və eyni zamanda uşağın inkişafının təminatıdır. Yaradıcı yanaşmanın təminatıdır.

Məşğələlərin maraqlı təşkili üçün istifadə etdiyim proqramlardan ən səmərəliləri mimio, activlnspire, mc. Office proqramlarıdır. İstifadə etdiyim Web 2 alətlərindən learningapps.com, wordwall.net, jigsaw puzzle, thinglink.com, ourboox.com, liveworksheets.com və s. gözəl nəticələr verir. Web 2 alətləri ilə uşaqlara müqayisə, əlaqələndirmə, uyğunlaşdırma, yaratma və s bacarıqları inkişaf etdirə bilirik. Öyrədici oyunları uşaqlarla birlikdə də yaradırıq.

Məktəbəqədər təhsildə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarından istifadə, müəllimə öyrənilən materialın daha dərin və şüurlu mənimsənilməsinə kömək edən müxtəlif vasitələri peşəkarcasına istifadə etməsinə imkan verir. Məsələn mən kodlaşma metodikasını araşdırıb tətbiq etdikdə uşaqların bu fəaliyyətlə bir çox bacarıqlar əldə edə biləcəkləri faktı ilə üzləşdim. Yəni mən idrakın inkişaf üçün fəaliyyətlər planlaşdıranda, mövzuların uşaqlar tərəfindən daha rahat mənimsənilməsi üçün müxtəlif vəsaitlər araşdırıram və tərtib edirəm. İKT bacarıqlarımı təkmilləşdirərərk buna daha rahat nail oluram. Öz ideyalaraımı fəaliyyətə çevirə bilirəm. Kodlaşma fəaliyyəti üçün vəsaitlər tərtib etdikdə xalqımızın məşhurlarını, təbiəti və s mövzulara toxunaraq ümumilikdə dünyagörüşünün zənginləşməsinə istiqamətləndim. Mc.office ppt proqramında və canva web 2 alətindən istifadə etdim. Fəaliyyətin təlim nəticəsi inteqrativ idi. Burada uşaqların sadə

riyazi və məntiqi təfəkkürü, dünyagörüşünün genişlənməsi və estetik inkişafında qənaətbəxş nəticələrimiz oldu.

Təsviri fəaliyyətin rəsm məşğələsində rəssamlar və onların əsərləri ilə tanışlıq istiqamətində təşkil etdiyimiz fəaliyyətdə google.com brayzerində axtarış edərək məlumatları bir təqdimata toplayıb uşaqlara təqdim etdim. Rəssamların əsərlərinin saytlardan yüklədiyim rəngləmələrindən və multimediyadan istifadə etməyim uşaqların qavrama prosesini asanlaşdırdı. Onlayn rəngləmə oyunları ilə mövzumuzun möhkəmləndirilməsini evdə təşkil edə bildim. Tərs sinif modelinin təlim prosesinin tamlığına faydası danılmazdır. Bu modeldə valideynlərlə maarifləndirmə işi çox əmək tələb etsə də, gözəl nəticələr əldə olunur. Birgəfəaliyyət, ünsiyyət bacarıqları, kiçik və hissi motorika və s. istiqamətlərdə uşaq əylənərək inkişaf edir. Multimedia proqramlarına daxil olan oyun komponentləri məktəbəqədər uşaqların idrak fəaliyyətini aktivləşdirir və materialın mənimsənilməsini artırır. Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində kompüterdən istifadə mümkündür və zəruridir. Bu, öyrənməyə marağın artmasına, onun effektivliyinə kömək edir və uşağı hərtərəfli inkişaf etdirir.

Kodlama fəaliyyəti üçün hazırladığım iş vərəqləri:

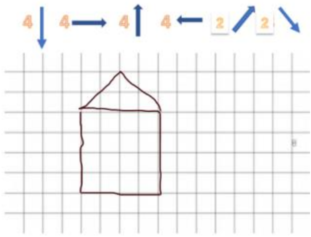

İnformasiya və kommunikasiya texnologiyalarının təhsildə tətbiqi qaçılmazdır.

İnformasiya əsrimizdə tədris prosesinin informasiyalaşdırılmasının aktuallığı, əhəmiyyəti və yeniliyi müəllimdən tədris prosesində yeni texnologiyalardan istifadə etməyi tələb edir.

Məktəbəqədər təhsildə informasiya-kommunikasiya texnologiyaları təhsil prosesinin informasiyalaşdırılmasının perspektivli sahələrindən biridir. Onun perspektivi proqram-metodiki təminatın, maddi-texniki bazanın təkmilləşdirilməsində, o cümlədən müəllimlərin məcburi ixtisasının artırılmasındadır.

Müasir dövrün inkişaf dinamikası tələb edir ki, dövlət layihələri ilə paralel olaraq, biz müəllimlər də öz təhsil müəssisələrimizdə bu istiqamətdə tətbiqi işləri başladaq, inkişafdan geri qalmayaq.

Təhsil fəaliyyəti prosesində informasiya və kompüter texnologiyalarından kifayət qədər fəal istifadə olunur. Kompüter texnologiyalarından istifadə təhsil prosesini cəlbedici edir, təhsil məlumatlarının təqdim edilməsi imkanlarını genişləndirir və uşağın motivasiyasını artırmağa imkan

verir. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (rəng, qrafika, səs, müasir video avadanlıq) istifadəsi müxtəlif vəziyyətləri simulyasiya etməyə imkan verir. Multimedia proqramlarına daxil olan oyun komponentləri məktəbəqədər uşaqların idrak fəaliyyətini aktivləşdirir və materialın mənimsənilməsini artırır. Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində kompüterdən istifadə mümkündür və zəruridir, bu, öyrənməyə marağın artmasına, onun effektivliyinə kömək edir və uşağı hərtərəfli inkişaf etdirir.

Təlim prosesinin təşkilində vizual diapazon, obyektlərin təsnifatı, ümumiləşdirmə, istisnalar əsasında səs təhlili və sintezini inkişaf etdirmək üçün multimedia, kompüter təqdimatları, loqopedik oyunlar istifadə olunur.

Məktəbəqədər təhsil müəssisələrinin pedaqoji və inzibati heyyətinin İKT bacarıqlarını təkmilləşdirmək, məktəbəədər yaşlı uşqların təlim prosesinin müasir standartlara uyğun təşkil etmək vacib məsələlərdəndir.

Bu istiqamətdə informasiya və kompüter texnologiyalarından istifadənin nəticələri:

1. Uşaqların onlar üçün çətin olan fəaliyyətlərə həvəsinin artırılması.

2. Nitq istehsalının təkmilləşdirilməsi.

3. Məktəbəqədər uşaqların dünyagörüşlərinin genişləndirilməsi, onların idrak proseslərinin inkişafı üçün uyğun şəraitin yaradılması.

4. Materialın uşaqlar tərəfindən mənimsənilməsinin səmərəliliyinin artırılması (materialın görünməsi və əlçatanlığı prinsipini həyata keçirir).

5. Yadda saxlama sürətinin artırılması (uşaqların yaddaşının üç növü daxildir: vizual, eşitmə, motor).

6. Məktəbəqədər təhsil işçilərinin müasir tələblərə uyğun inkişafa, özünü təkmilləşdirməyə istiqamətləndirmək.

9. Gündəlik həyatda görünməyən real obyektləri, hadisələri nümayiş etdirməyə imkan verən çəkilmiş şəkillərdən, videolardan istifadə etməklə elmilik prinsipinin həyata keçirilməsinin tamamilə yeni səviyyəsi.

10. Uşaqları rəqəmsal dünyaya hazırlamaq.

Ədəbiyyat:

Məktəbəqədər təhsil kurikulumu. (2022). Bakı.

M/NDSTORMS Children, Computers, and Powerful Ideas Seymour Papert https://www.semanticscholar.org/paper/Mindstorms%3A-Children%2C-Computers%2C-and-Powerful-Ideas-Papert/fa772fd0049de6d3643f71c5ed784f48bb7fc0b4

ETİK MÜNASİBƏTLƏRDƏ ÜNSİYYƏTİN TƏZAHÜR XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Aynurə ƏHMƏDOVA
Bakı Slavyan Universiteti,
Azərbaycan tarixi və ictimai elmlər kafedrasının müəllimi,
Bakı Dövlət Universitetinin doktarantı
Azərbaycan, BAKI
a_akhmedova@mail.ru

XÜLASƏ

Məqalə fəlsəfə tarixində etik baxışlara həsr edilmişdir. Etika və ünsiyyətin qarşılıqlı əlaqəsi də müəyyən edilmiş, etikanın ünsiyyətə təsiri öyrənilmişdir. Ünsiyyətin mənəvi tərəflərini qiymətləndirmək üçün dəyərlər problemi araşdırılmış və onun insan həyatındakı rolu qiymətləndirilmişdir. Məqalədə göstərilir ki, ünsiyyət universal dəyər hesab edilə bilər. Ünsiyyət insan həyatının mənəvi tərəfidir. Qloballaşan dünyada kommunikasiyanın rolu və ona təsir edən amillərdən bəhs edilir. Həmçinin müasir Azərbaycan cəmiyyətində multikultural dəyərlər kontekstində kommunikasiyanın mövcudluğuna diqqət yetirilib.

Açar sözlər: etika, ünsiyyət, əxlaq, insanlararası münasibətlər, mədəniyyət, dəyər

CHARACTERISTICS OF COMMUNICATION IN ETHICAL RELATIONS

Aynura AHMADOVA
Baku Slavic University,
Teacher of the Department of History and Social Sciences of Azerbaijan,
Doctoral student of Baku State University
Azerbaijan, BAKU
a_akhmedova@mail.ru

SUMMARY

The article is devoted to ethical views in the history of philosophy. The interaction of ethics and communication was also determined, the influence of ethics on communication was studied. To assess the moral aspects of communication, the problem of values was investigated and its role in human life was assessed. The article shows that communication can be considered as a universal value. Communication is a spiritual aspect of human life. The role of communication in the globalized world and the factors influencing it are discussed. Also, attention was paid to the existence of communication in the context of multicultural values in modern Azerbaijani society.

Key words: ethics, communication, morality, interpersonal relations, culture, value.

Etika fəlsəfənin mühüm tərkib hissəsidir. Burada insanların bir-birilərinə, ictimai hadisələrə münasibətlərinin meyarı, qiyməti təzahür edir. Qiymətləndirmə artıq formalaşmış xüsusi meyarlar əsasında həyata keçirilir. Bu meyarlar sosial normalarla bağlı olub, hər bir insanın və ya onun üzv olduğu sosial qrupun fəaliyyəti ilə bağlıdır. Ümumi şəkildə ideal meyar xeyir və şərdir. Bununla yanaşı, insanın həyat mövqeyinin qiymətləndirilməsi üçün yaxşılıq, pislik ifadələrindən də istifadə olunur.

Etik dəyərlər insan nəsli icma halında, ibtidai cəmiyyətdə yaşadığı andan meydana gəlmişdir. Çünki birgəyaşayış qaydaları olmadan cəmiyyət fəaliyyət göstərib inkişaf edə bilməzdi. Hər bir kəsin hansı dərəcədə müəyyən əxlaqi keyfiyyətlərə malik olub-olmamasını təyin etmək

üçün onun əməlləri, praktik fəaliyyəti qiymətləndirilirdi. Bunu isə yalnız ünsiyyət vasitəsilə həyata keçirmək mümkün olurdu.

Hər bir etika nəzəriyyəsinin əsasında insanın gerçəkliyə münasibəti dayanır. Həyata, gerçəkliyə münasibət barədə əsrlərlə davam edən fikir ayrılığı bu problemin daim aktual qalmasına, axtarışların davam etdirilməsinə səbəb olur.

“Klassik dövrün fəlsəfi-etik təlimləri maraqlı, həm də müasir dövr baxımından bir qədər qəribədir: burada borc hissini bilik məsələsi ilə məhdudlaşdırırdılar. Belə yanaşma qədim mütəfəkkirlərə xas olan sadəlövh optimizmdən irəli gəlirdi. Hadisələrin xarakteri və gedişatı yalnız dəyişməz və zəruri deyil, eyni zamanda məziyyətli, insanların isə bütün meylləri təbiət qanunlarına ahəngdar, uyğun olaraq görünürdü. Müəyyən hallarda mübahisə olarsa, bunun səbəbi insan cahilliyi, ətraf hadisələrin və onlara qarşı münasibətin kifayət qədər dərk edilməməsi kimi müəyyən olunurdu. Yaxşılığa doğru yeganə yol bilikdir, bütün əxlaq – hikmətdir. Həqiqi və bilik sahibi olan şəxs pis ola bilməz” [Коркунов, 1915: 3].

Deməli, burada təbiətlə ünsiyyət onun sirlərini üzə çıxarılması yolu ilə aparılır, nəticədə isə insanın özü də ucalır və inkişaf edir. Dövrdən dövrə insanlar yüksək qiymətləndirilir.

Etik mənada ünsiyyət insanın ona qarşı qoyulan əxlaqi meyarlara cavab verməsidir. Bu da onun davranışında, hər hansı həyati hadisəyə münasibətində özünü ifadə edir. Hörmət, ehtiram, sevgi, onların antipodlarını bildirən və bir çox digər keyfiyyətlər insan davranışını idarə edərək, fərdlərin, sosial qrupların qarşılıqlı münasibətlərini təyin edir. Burada ünsiyyət insanların bir-birinə olan münasibətidir. Bu münasibət sözlə, jestlə, hərəkət və ya əməllə ifadə oluna bilər.

Dövrdən dövrə insan fəaliyyətində mənəvi tərəf barədə təsəvvürlər dəyişilir. Artıq orta əsrlərdə antik düşüncələrin intellektuallığı volyuntarizm ilə əvəz edildi. Ağıl yox, iradə ön plana çıxarılır və əxlaqın və hüququn təməli kimi qəbul olunur. Bilik və fəzilət artıq eyniləşdirilmir, əksinə, bir-birinə qarşı qoyulur. Etik normalar təbiət qanunlarından kəskin şəkildə fərqləndirilir. Əvvəllər əxlaq təlimləri insanın təbiətin obyektiv qanunlarına tabe olması, yaxşılığa gətirib çıxarması üçün əsas idi. Orta əsr doktrinası, əksinə, insanın təbiətə qarşı olmasından irəli gəlir; onun idealı təbiətə ahəngdar olan həyat deyil, günahlardan azad olmaqdır.

Etika mənəviyyat sahəsi ilə əlaqəli olduğu üçün burada ünsiyyət psixoloji amil kimi də nəzərə alınmalıdır. İnsanın iradi-emosional sahəsi mənəvi cəhətdən qiymətləndirilmiş və sosial normaya çevrilmişdir. Burada xeyir-şər baxımından münasibətlər formalaşaraq insan davranışının bir çox tərəflərini təyin edir.

Doğru olaraq qeyd edilir ki, “ünsiyyət strukturun proses ilə, sabitliyin fəaliyyətlə əlaqəsini gerçəkləşdirərək, ictimai münasibətləri “gerçək münasibətlər”ə çevirərək, istənilən insan fəaliyyətinə xidmət edir. Hər hansı bir fəaliyyət obyektiv zəruri qarşılıqlı təsiri nəzərdə tutur. Məhz buna görə bütün fəaliyyət növləri burada yaranan münasibətləri təkrar istehsal etməyə qadirdir və ünsiyyət insan fəaliyyətinin vacib bir hissəsinə çevrilmişdir” [Резаев, 1993: 12].

Ünsiyyətin mənəvi tərəfini qiymətləndirmək üçün dəyərlər probleminə və insan həyatında onların roluna müraciət edək.

Sosial əlaqələr sistemində insanların məqsədyönlü fəaliyyəti həyatın mənası ilə bağlı prioritet mücərrəd fikirlərə əsaslanır. Bu fikirlər sosial fikir tarixində, aksiologiya çərçivəsində araşdırılır. Bunlar dəyərlərdir, yəni, “reallığın müəyyən hadisələrinin insani, sosial və mədəni əhəmiyyətinin” vurğulanmasıdır. Bu hadisələr "yaxşı və pis, həqiqət və ya yalan, gözəllik və ya eybəcərlik, icazə verilən və ya qadağan olunan, ədalətli və ya ədalətsiz və s. ilə əlaqəlidir. Burada qiymətləndirmə metodları və meyarları (meyllər və qiymətvermələr, imperativlər və qadağalar, məqsədlər və normativlər) fərdin dəyərləri ilə əlaqələndirilir; ümumiyyətlə, “müxtəlif sosial qrupların və fərdlərin bilik, maraq və üstünlüklərinin istiqamətlənmə həddini” dəyər kateqoriyalarında ifadə edir [Сумерки богов, 1990: 496].

Bu gün dəyərlər problemləri ictimai və humanitar elmlərdə geniş işlənir. Çünki insan davranışının, onun fərdi xüsusiyyətlərinin və mövcud dövrün məzmunu ictimai münasibətləri arasında əlaqələndirici bir vasitədir. Mədəniyyət tam şəkildə özündə həmin tarixi dövrün mövcud dəyərlərini əks etdirir

Fərd tərəfindən dəyərlərin qavranılması mürəkkəb prosesdir və onun bütün şüurlu həyatı davam edir; burada körtəbiilik və şüurluluq iki amil olaraq müxtəlif dərəcədə insana təsir edir və onu idarə edir. Mədəniyyətin formalaşması mövcud insan kapitalı, yəni insan tərəfindən dəyərlərin qəbul edilməsinə və ehtiyac olduğu halda onların dəyişilməsinə hazır olması ilə bağlıdır.

Freyd hesab edirdi ki, mənəviyyata və sosiallaşmaya "fövqəl Mən"-in gücləndirilməsi vasitəsilə qoşulmaq olar. Bu isə mədəniyyətin ən yüksək dərəcədə qiymətləndirilə biləcək dəyərli psixoloji qazancıdır. Mədəniyyəti qiymətləndirərkən yalnız "mədəniyyət tələblərinin qavranılma" ölçülərini, yəni yalnız onun iştirakçılarının mənəvi səviyyəsini deyil, həm də sənətin idealları və yaradıcılığını, yəni, hər ikisi tərəfindən verilmiş məmnuniyyətin, həzzin növlərini nəzərə almalıyıq [Суханов, 1976: 118] Freyd davam edərək göstərir ki, "biz, bu və ya digər mədəniyyətin idealı hesab edilən ali və ən prestijli nailiyyətlərin qiymətləndirilməsini onun psixoloji sərvətinə aid edirik. İlk baxışda belə təəssürat oyanır ki, mədəniyyətin uğurları bu ideallarla müəyyənləşdirilir, real asılılı**q** isə başqa cür də ola bilər: ideallar daxili istəklər və xarici şəraitin qarşılıqlı təsirinin nəticəsində əldə olunan ilk **uğur**lardan sonra formalaşır və bu ilk uğurlar onları yenidən təkrar etməyə çağıran ideallarda qeydə alınır. İdeal, mədəniyyət istirakçılarına bağışladığı təminat, narsis təbiətinə malikdir. O, artıq əldə olunmuş uğurları qürurunda özünə yer tapır. Tamamlanmaq üçün o, digər nailiyyətlər və idealları əldə etmiş digər mədəniyyətlərlə müqayisəni tələb edir. Bu cür fərqlər isə bir mədəniyyətin digərinə nifrətini əmələ gətirən başlıca səbəbdir. Bu yolla mədəni ideallar müxtəlif mədəni regionlar arasında parçalanmaya və düşmənçiliyə gətirib çıxarır: bunu daha aydın şəkildə millətlər arasında müşahidə etmək olar [Суханов, 1976: 103].

İdeallar burada dəyərlər mənasında istifadə olunur. Təsadüfi deyil ki, burada ideallarin formalaşmasına imkan yaradan müvəffəqiyyətlərin təkrarına ehtiyacın mövcudluğu vurğulanır. İdeallara və ya dəyərlərə sadiq olmaq mədəniyyətin əhəmiyyətli keyfiyyətidir. Freyd dini təsəvvürləri də həmçinin mədəni normaların və qadağaların formalaşmasının zəruri ilkin şərtlərinə aid edirdi. Bütövlükdə dəyərlər strukturu kifayət qədər sahələrə ayrılmışdır. Normalarla birlikdə o istənilən mədəniyyətin məzmununu təşkil edir.

Normalar və dəyərlər, müxtəlif işarələr mənalarında real ifadəyə malik olaraq, mədəniyyətdə konkret elm sahələri tərəfindən öyrənilir (etnoqrafiya, tarix, antropologiya, psixologiya, sosiologiya və s.). Beləliklə, normaların və dəyərlərin təzahür formalarından biri adət və ənənədir. Bunlar, ictimai rəyin gücü ilə dəstəklənərək böyük sabitlik əldə edir, bir növ keçmişin nailiyyətlərinin qoruyucusu olurlar. Amma bu qorunma prosesi cürbəcür olur. Çünki "adət həmişə konkret vəziyyətdə hərəkətin ətraflı təlimatını verir və eyni zamanda insanın mənəvi keyfiyyətlərinə tələblər vermir", amma ənənədə "iddia edilən hərəkətlərin və bu mənəvi keyfiyyətlərlə formalaşdırılan hərəkətlərin arasında səbəb-nəticə əlaqəsi təsbit edilir. Yəni normalar, hərçənd həmişə ənənələr, adətlər [Суханов, 1976: 25] əsasında işləyir.

Ənənəvi adlandırılan cəmiyyətlər tam olaraq adət və ənənələrin sabit bir sisteminə və bunlara əsaslanan normalara malik olanlardır. Bu normalar müəyyən bir gücə, möhkəmliyə malikdir: liberal sistem, bazar iqtisadiyyatı və demokratik idarəetmə prinsipləri olan ölkələr bunlardan məhrumdur. Hər halda, mədəniyyət fəlsəfi fikirlərlə əlaqəli ən ümumi mənəvi əsaslara malikdir.

Fəlsəfə, elm, din, sənət və təhsil kimi ictimai təsisatların inkişafına əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərmiş bir mənəvi fenomen olaraq, mədəniyyətdə, ilk növbədə aksiologiya kimi, təmsil olunur. Aksioloji problemlərin elmi təhlili sayəsində (əsasən Kant və Hegeldən başlayaraq) bu sahə yeni insan keyfiyyətlərini daha yaxşı planlaşdırmaq və proqnozlaşdırmaq üçün cəmiyyətdə

araşdırma obyekti oldu. Beləliklə, F. Hegel, insan keyfiyyətləri ilə əlaqəli kateqoriyalara nəzər saldıqda burada refleksiv (nəzəri) tərəfi və ictimai praktikanı vurğulayırdı: məsələn, onun fikrincə, əxlaq, subyektiv iradə olaraq, həmçinin hüquq ideyası, yalnız abstrakt anlardır və bu anlar özləri tərəfindən bir fikrin tam həyata keçirilməsini ifadə etmirlər. Onların varlığı vəhdət və həqiqət kimi təqdim olunan bir sahədə, yəni əxlaq sahəsində "ifadə olunur". Özü də üç mərhələdən ibarətdir: ailə, vətəndaş cəmiyyəti və nəhayət, dövlət". Hegelə görə, mənəviyyat xeyir haqqında bir düşüncədir.

Beləliklə, elmin fəlsəfəsi ilə sərhədin son nailiyyətlərinə əsaslanan dəyərlərin fəlsəfi təhlili, xüsusilə də siyasət, təhsil və incəsənət sahələrində, sosial idarəetmədə öz bəhrəsini verə bilər. Bu cür işlərin aparılması üçün bizim, dəyərlərin hər hansı bir kateqoriyasını formalaşdırmaq, onların formalaşması və assimilyasiyasının sosial-psixoloji mexanizmlərini öyrənmək üçün tarixi şərtlərin təhlilinə əsaslanan metodikaya ehtiyacımız var. Bu cür tədqiqatlar sayəsində müasir cəmiyyət ictimai şüura təsir göstərmək, onunla manipulyasiya etmək, hakimiyyət elitasının lehinə dəyərlərə münasibətin dəyişdirilməsi və s. üçün güclü bir aparata malikdir. Bu mənada fəlsəfənin də qarşısında bu cür hərəkətlərin nəticələrini göstərmək və qiymətləndirmək vəzifəsi durur.

XX əsrin fəlsəfəsində ünsiyyət və ya kommunikasiya məsələləri ön plana çəkilir. Belə ki, J. Habermasın irəli sürdüyü kommunikasiya qabiliyyəti ideyası olduqca maraqlıdır. Burada ictimai həyatın ideal bir formasını əks etdirən ünsiyyət normaları araşdırılır. Asimmetrik ictimai əlaqələr şifahi ünsiyyət formalarını təhrif edir [Буева, 1978: 136-137].

Ünsiyyətin xarakteristikasının verilməsi üçün müxtəlif ünsiyyət sahələrinin mövcud olduğunu xatırlamaq lazımdır. Onlar insan fəaliyyəti ilə, insanlar arasında əlaqələrin təbiəti və ünsiyyətin irəli sürdüyü şərtləri ilə əlaqəlidir. Beləliklə, ünsiyyətin aksioloji aspekti çox vacibdir. Bu, dəyər yönümlü fəaliyyətlə, yəni insanlar arasındakı əlaqələrdə inkişaf edən dəyər əlaqələri sistemi ilə əlaqələndirilir. Aksiyoloji səviyyədə ünsiyyət yalnız insan fəaliyyətinin bu dəyərliliyini özündə əks etdirir.

Ünsiyyət anlayışı olduqca zəngin bir məzmuna malikdir. Bu, çoxölçülü, çox dəyişkən prosesdir və insan fəaliyyətini, onun şüurunu, dünyəvi baxışlarını, həyata münasibətini əhatə edir. Ünsiyyətə ehtiyac insanın baza tələblərini təşkil edir. Bu, bir növ şüurda varlığın inikası, xarici mühitə reaksiya verməkdir və insana faydalı anlar vermək deməkdir. Bu, yeni bilik, bacarıq və dəyər mənalarını əldə etmək, şəxsi inkişafın müəyyən üstünlüklərini əldə etmək, özünü təsdiqləməyə nail olmaq və s. bildirir.

Ünsiyyətə həmişə ehtiyac var. Dünyaya yeni gəlmiş uşağın da belə ehtiyacı var. Ac uşağı qidalandıran anaya olan xüsusi bağlılığını fizioloji bir şəfqət kimi qiymətləndirmək olmaz. Ünsiyyətə ehtiyac insan həyatının bir çox sahələrində ortaya çıxır. İnsan həyatının hər bir mərhələsində ünsiyyətə ehtiyac yaranır və hər bir mərhələdə daha çox və ya az ifadə olunsa da, o həmişə mövcuddur. Ahıl yaşda ünsiyyətə daha böyük ehtiyac var ki, bu da təsadüfi deyil. Çünki yaşlı insanlar çox vaxt özlərini tənha hiss edir və ünsiyyət onlar üçün ən böyük dəyərdir.

İctimai elmlərin digər sahələri kimi fəlsəfə də insan həyatında və cəmiyyətdə verdiyi bütün dəyişikliklərə həssas olmalı, özündə bütün müxtəlifliyi, ictimai həyatın inkişafını, insan şüurunda meydana gələn bütün dəyişiklikləri əks etdirməlidir. Xüsusilə əhəmiyyətli olan problemlər sırasında ünsiyyət də var.

Ünsiyyət problemi üzrə ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, bu kateqoriyanın problemləri olduqca genişdir. Bura insan həyatının inkişafının estetik, mənəvi- əxlaqi, sosial-psixoloji aspektləri ilə bağlı suallar daxildir.

Ünsiyyət fəlsəfəsi məsələsinin fəlsəfə elminin ayrılmaz hissəsi olan etika baxımından təhlili də kifayət qədər aktualdır. Ünsiyyət probleminə etik yanaşma ünsiyyət konsepsiyasının dəyərliliyi baxımından, yəni dəyər komponentinin nəzərdən keçirilməsini nəzərdə tutur.

Məlumdur ki, insan ən müxtəlif formalarda ünsiyyətin qurulmasına ehtiyac duyur. Bunlar duyğuların bildirdiklərinə, şüurun koqnitiv tərəfinə, müəyyən qaydalara və idarəetmə qanunlarına əsaslanan və s. ünsiyyət növləridir.

Yalnız dəyərli tərəfi vurğulayarkən və ya təhlil edərkən, ünsiyyət və ya ünsiyyətin mənəvi tərəfi haqqında danışmaq olar. Ünsiyyət dəyərlərini dəyər kimi müəyyən etmək üçün ilk növbədə ünsiyyətin funksiyaları və məqsədləri üzərində dayanmaq lazımdır. Məhz ünsiyyətin funksiyaları və məqsədləri insan üçün onun dəyərini müəyyən edir.

Ünsiyyətin funksiyası hər şeydən əvvəl praktiki xarakter daşıyır. O, birbaşa insanın müxtəlif ehtiyacları ilə bağlıdır. Bunlar maddi, mənəvi, sosial ehtiyaclardır və onların təmin olunması hər bir insanın ünsiyyətə girməsinə və müxtəlif vasitələrlə və üsullarla həyata keçirilməsinə köməklik edir. Məsələn, əgər kimsə musiqi sevirsə, musiqini dinləməyə başlayır, musiqili tamaşalara və konsertlərə gedir, musiqi sevərlər ilə ünsiyyət qurur və s. Ünsiyyət vasitəsilə o, estetik zövqə olan ehtiyacını təmin edir. Eynilə, insan həyatının mənəvi-əxlaqi təcrübəsi, həyatın digər formaları və sahələri ilə bağlı ehtiyacları xarakterizə edə bilərik.

Xüsusilə, bir insanın həyatında təkrarlanan həyati fəaliyyətin hadisələri, forma və metodları ilə əlaqəli ünsiyyətə ehtiyac var ki, bu da xüsusi ünsiyyət qaydalarının formalaşmasına səbəb olmuşdur. Xüsusi olaraq bu, ənənələr, adətlər, mərasimlərdir. Onlar yalnız ünsiyyət qaydalarına riayət etməyi məqsəd qoyurlar. Bu qaydalar ünsiyyət tələblərinə cavab verir və istənilən nəticəyə nail olmaq imkanı verir. Hər bir millət və ya etnik qrup mütləq təqlid edilməli olan öz ritual qaydalarına malikdir.

Müasir elmdə əsas ünsiyyət növlərini aşağıdakı kimi qruplaşdırmaq olar:

Vasitələrinə görə - verbal və qeyri-verbal ünsiyyət;

Məqsədlərinə görə - bioloji və sosial;

Məzmuna görə - koqnitiv, maddi, şərti, motivasiya, fəaliyyətlə bağlı olan;

Vasitəli olub-olmamasına görə - birbaşa əlaqəli, dolayı, vasitəli, birbaşa;

Fəaliyyətin mənəvi aspektini nəzərdən keçirmək üçün hər bir ünsiyyət növü nəzərdən keçirilməlidir, çünki hər biri qiymətləndirici tərəfə malikdir. Müəyyən bir ünsiyyət növünün etik tərəfini təhlil etməzdən əvvəl problemin fəlsəfi yanaşmasının ümumi konsepsiyasını nəzərdən keçirmək lazımdır.

Hesab olunur ki, "XX əsrin sonunda ünsiyyət probleminin fəlsəfə dilinə keçməsi müşahidə olunur. Funksional-rol, sosial-etik, mədəni-tarixi aspektləri ilə yanaşı ünsiyyətin fəlsəfi təhlilinə yeni, birbaşa epistemoloji, ontoloji, metafizika fəlsəfi sahələri də əlavə olunur" [Буева, 1976: 34]. Göründüyü kimi, müəllif ünsiyyət probleminin varlığın mövcudluğu və dərk edilməsi baxımından qiymətləndirilməsini nəzərə almışdır. Ümumiyyətlə, metafizik tərəf həm gnoseoloji, həm də ontoloji aspektləri olan fəlsəfi tərəfdir.

Bir insanın fəaliyyətinin təsir etmək üçün hər hansı bir fürsəti ünsiyyət kimi qəbul edilə bilər. Lakin, insan öz nəslinin təkrarsız bir nümayəndəsi olduğundan, ünsiyyət növləri və ya ona təsir etmək imkanları da olduqca müxtəlifdir, ünsiyyət özü də ünsiyyətə olan ehtiyacına təsir edir. Məhz bu ehtiyac ünsiyyətin dəyərində əks olunur. Yəni, ehtiyacımız varsa, ünsiyyəti dəyər kimi qəbul edirik.

Bu baxımdan, hansı ünsiyyət növündən istifadə edildiyi vacibdir. Məlumdur ki, müxtəlif ünsiyyət vasitələri var. Onlar şifahi və ya qeyri-şifahi ola bilərlər, yəni sözlə əlaqəli və əlaqəsi olmayan ola bilərlər. Aydındır ki, kompleks və inkişaf etmiş ünsiyyət sistemlərindən biri kimi dil olduqca mürəkkəb bir fenomen olaraq, düzgün ünsiyyət qurma qabiliyyətinə malikdir. Deyə bilərik ki, bu hər bir şəxs üçün danışdığı dildən asılı olmayaraq universal ünsiyyət vasitəsidir. Sözün bu və ya digər hərəkətə təsiri çox böyükdür.

Bununla belə, qeyri-şifahi ünsiyyət vasitələri də var. İnsan universal bir varlıqdır. Jestlər və üz ifadələrini, duruşu, gedişi, digər qeyri-şifahi ünsiyyət vasitələrini istifadə edə bilir. Bu,

intonasiya, səs ucalığı, yüksəkliyi, danışma sürəti və s. ola bilər. Bütün bunlar ünsiyyətin səmərəliyini müəyyənləşdirir.

İnsanlar birgə yaşadıqları dövründə çox sayda fərqli ünsiyyət vasitələrinə sahib olduğundan, ünsiyyətin dəyərliliyi baxımından onun seçim imkanı meydana gəlir. Bu ünsiyyətin dəyərli tərəfidir və onun mənəvi tərəfi ilə bağlıdır. Söhbət bu və ya bir başqa ünsiyyət vasitəsi, yəni sözlə və sözsüz olan vasitələrdən gedir. Bütün bunlar ünsiyyətin səmərəliyinə təsir edir.

Əsrlər boyu birgə fəaliyyət şəraitində insanlar müəyyən bir hərəkətin, hadisənin, əlaqənin faydalarını və ya zərərlərini başa düşmək üçün bir sıra mənəvi qiymətləndirmələri formalaşdırmışlar. Bu, yaxşı və ya pis anlayışlarla əlaqəli idi. Bu mənada xarici və daxili ünsiyyət amillərindən danışa bilərik.

Ünsiyyət üçün xarici amillər arasında yaşayış şəraiti, hər hansı bir insanın yaşadığı tarixi dövr, müəyyən bir sosial vəziyyət və ya sosial inkişaf kimi şərtlər daxildir. Bunlara etnik mənsubiyyət, sivilizasiya mərhələsi, mədəni komponent, mənəvi birlik, dinləmə bacarıqlarının inkişafı və s. daxildir. Ünsiyyət bacarıqlarının inkişafı bir şəxsin onun yerləşdiyi bütün mühitlə formalaşması ilə bağlıdır. Burada irsi amil də müəyyən dərəcədə vacibdir.

İnsan davranışı mənəvi tərəfə də bağlıdır. Buna təhsil və tərbiyə təsir göstərir. Bundan əlavə, hər hansı bir insana məxsus olduğu sosial təbəqəni, onun yaşadığı yerini, yaşadığı tarixi dövrünü nəzərə almaq vacibdir. Bütün bunlar ünsiyyətin qiymətləndirilməsinin təbiətində əks olunur və bu ünsiyyətin əhəmiyyətini təşkil edir. İnsanın başqalarının dediklərini dinləməyə qadir olmaq bacarığı onun təhsil və tərbiyə səviyyəsini, ünsiyyətə hazır olmaq dərəcəsini göstərir. Bu da onun həyatının mənəvi tərəfini təşkil edir.

Hal-hazırda bir çox ünsiyyət qaydaları var. Bunlar ünsiyyətin mənəvi tərəfi ilə əlaqələndirilir. Bundan əlavə, bu qaydalar insanın statusu, yaşı, cinsi, ictimai vəziyyəti, ona qarşı digər insanların münasibəti, onun tərbiyəsi, yaşadığı ailə ilə müəyyən edilir. Bütün bunlar ünsiyyət tərzinə təsir göstərir. Bu çox vacibdir. Hər bir cəmiyyət elə bir ünsiyyət quruluşunu təşkil edir ki, bu da insanların münasibətlərində qabarıq şəklində əks olunur.

Birlik, bərabərlik, həmrəylik fərqli sosial qruplarda insanların formalaşdırdığı xüsusiyyətlərdir. Burada əlaqənin mənəvi qiymətləndirilməsi müəyyən sosial və ya etnik qrupların əlaqəsi baxımından düzgün aparıldığını göstərir. Ancaq biz onu da bilirik ki, cəmiyyətdə vətəndaş sülhü həmişə mövcud deyildir. Sosial qruplar, müxtəlif təbəqələr, müxtəlif idarəetmə strukturları arasında ziddiyyətlər mövcuddur və bütün bunların mənəvi əsasları var. Hobbs deyib ki, siyasət əxlaqla bir araya sığmır. Ağılın tələblərinə uyğun olaraq, insanlar bir-birinin özbaşınalıqlarını məhdudlaşdırmaq və bir növ davamlı sülhü təmin edə biləcək tək bir iradəni qəbul etməlidirlər. Hobbs bu iradənin daşıyıcını dövlət olduğunu bəyan edir. Beləliklə, Hobbsa görə sosial orqanizmin əsasında sosial atomizm nəzəriyyəsinin və insanın qəddar iradəsinin əxlaqi-etik fikri durur [Гобс, 2021: 231].

Burada suallar hümanizm, vicdan və ya vətəndaş cəmiyyət ilə bağlı qaydalarla həll edilmir. Burada əsas rol oynayan müəyyən ictimai qrupların maraqlarıdır. Yəni, müəyyən bir rəhbər təbəqənin xeyrinə siyasət adından əxlaqsız hərəkətlər etmək mümkündür.

Ünsiyyət üslubları əsasən cəmiyyətin inkişaf səviyyəsi və onun tarixi mövcudluq dövrü ilə müəyyən edilir. Bu gün qloballaşma kontekstində informasiya və kommunikasiya texnologiyalarının sürətlə inkişafı və tətbiqi zamanı ünsiyyətin müxtəlifliyi hər kəsin şəxsi keyfiyyətlərini tam şəkildə inkişaf etdirməyə və cəmiyyətin fəal üzvü kimi formalaşmağa imkan verir. Düşüncə tərzi ünsiyyət üslubunu müəyyənləşdirir. Müxtəlif icmalarda ünsiyyətin təbiəti, mövzular, hətta ünsiyyət dili fərqli olaraq. Həm də cəmiyyətdəki müxtəlif sosial qruplarında da ünsiyyət tərzləri fərqlənir. Bu baxımdan filosoflar, psixoloqlar və elmi ictimaiyyətin digər nümayəndələri üçün araşdırma meydanı olduqca genişdir.

Qeyd etmək lazımdır ki, ünsiyyət tərzi fərdin xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirir. Ünsiyyətin səmərəliliyinə, cəmiyyətin mənəvi tələblərinə uyğunluğuna təsir edən insan keyfiyyətləridir.

Psixoloqlar ünsiyyətin öyrənilməsinin səmərəliliyinə təsir edə biləcək fərdin psixoloji xarakterinin xüsusiyyətlərini dərindən öyrənmişlər. Bu ekstravertlik, introvertlik, empatiya, bu bir sıra digər xarakter xüsusiyyətləri, məsələn, zabitəlilik, münaqişəyə meyillik, təcavüzkarlıq, dözümlülük, utancaqlıq, sərtlik, rigidlik və mobillik.

Təsadüfi deyildir ki, qrupda, iş qrupunda, ailədə əlaqələrin qurulması işi üçün bir çox idarəçilik üsulları inkişaf etdirilir. Bu istiqamətdə görülən işlərə sahib olan psixoloqlardır. Onların xidmətidir ki, kollektivdə mənəvi əlaqələrin xarakterinə təsir edən müəyyən psixoloji keyfiyyətlərin üstünlükləri və mənfi cəhətləri ortaya qoyulub.

Məsələn, Azərbaycanda tolerantlıq konsepsiyası dövlət siyasəti səviyyəsinə qaldırılmışdır. Məlumdur ki, dində tolerantlıq, etnik qruplar arasındakı münasibətlər, hər bir etnik qrupun mədəniyyət statusuna hörmət – bunların hamısı multikulturalizm siyasəti səviyyəsinə ucaldılmışdır.

Multikulturalizm çərçivəsində mədəni və milli dəyərlərin qorunmasının əsas istiqamətləri Azərbaycan cəmiyyətinin hər bir nümayəndəsinin ümumi humanist keyfiyyətlərinin formalaşdırılması təşkil edir.

Bir-biri ilə ünsiyyət quran insanların əxlaqi keyfiyyətlərinin öyrənilməsinin əhəmiyyəti həm sosial inkişafın obyektiv şərtləri, həm də müəyyən bir şəxsin şəxsi keyfiyyətlərinə, xüsusiyyətlərinə görə müəyyən edilir.

Bu gün qloballaşma kontekstində informasiya və kommunikasiya texnologiyalarının sürətlə inkişafı və tətbiqi zamanı ünsiyyətin müxtəlifliyi hər kəsin şəxsi keyfiyyətlərini tam şəkildə inkişaf etdirməyə və cəmiyyətin fəal üzvü kimi formalaşmağa imkan verir. Düşüncə tərzi ünsiyyət üslubunu müəyyənləşdirir. Müxtəlif icmalarda ünsiyyətin təbiəti, mövzular, hətta ünsiyyət dili fərqli olaraq. Həm də cəmiyyətdəki müxtəlif sosial qruplarında da ünsiyyət tərzləri fərqlənir. Bu baxımdan filosoflar, psixoloqlar və elmi ictimaiyyətin digər nümayəndələri üçün araşdırma meydanı olduqca genişdir.

Qeyd etmək lazımdır ki, ünsiyyət tərzi fərdin xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirir. O, ünsiyyətin səmərəliliyinə, cəmiyyətin mənəvi tələblərinə uyğunluğuna təsir edən insani keyfiyyətdir. Bir-biri ilə ünsiyyət quran insanların əxlaqi keyfiyyətlərinin öyrənilməsinin əhəmiyyəti həm sosial inkişafın obyektiv şərtləri, həm də müəyyən bir şəxsin şəxsi keyfiyyətlərinə, xüsusiyyətlərinə görə müəyyən edilir.

Müasir insanın dünyagörüşünün ən mühüm hissəsi ondan ibarətdir ki, müasir cəmiyyət inkişaf edən qarşılıqlı asılılıq və qarşılıqlı təsir istiqamətində inkişaf edir. Bütöv bir insan cəmiyyəti meydana gəlir. Əxlaqi imperativlərin yalnız bir istiqamətdə yaranması mümkündür – elmi dünyagörüş, hümanizm, qarşılıqlı hörmət və tolerantlıq ilə əlaqəli yeni insan keyfiyyətlərinə əsaslanan ölkələr və xalqlar arasındakı münasibətlər. Məhz bu istiqamətdə gənc nəslin yetişdirilməsi və tərbiyəsi, şəxsiyyətin sosiallaşması, cəmiyyət üçün hazırlanan hər bir mütəxəssisin peşəkar mənəvi keyfiyyətlərinin formalaşması prosesləri gedir.

Aydındır ki, gənc nəslin formalaşması qarşılıqlı hörmət və qarşılıqlı dəstəyin universal prinsiplərinə əsaslanır. Bu halda xahiş, məsləhət, inandırma, təriflәmə, dəstək, təsəlli kimi müsbət mənəvi keyfiyyətlərə əsaslanan təhsilin imkanlarından istifadə etmək mümkündür. İctimaiyyət tərəfindən mənəvi cəhətdən təsdiqlənən ünsiyyət tərəfdaşlarına məhz bu cür təsir etmək mümkün olur [Cəfərov və İmaməliyev, 2012: 7].

Məlum olduğu kimi, sosial fəlsəfənin nəzəri problemləri arasında ən əhəmiyyətli şəxsiyyətin formalaşması problemidir. Hər bir insanın fərd, insan və vətəndaş olaraq cəmiyyətdə özünü realizə etmək imkan verən zəruri tərbiyə və keyfiyyətləri ala bilməsi üçün onunla ünsiyyət quramaq lazımdır. Bu vaxt isə özündə tərəfdaşlara təsir göstərmə formalarını tətbiq etməyə imkan verəcək mənəvi keyfiyyətləri formalaşdırmaq lazımdır. Bu formalar kifayət qədərdir. Bununla belə inandırma formalarla yanaşı imperativ metodlarla əlaqəli təsir üsulları da var. Bu əmr, tələb,

qadağan, məcburiyyət, təhdiddir. Bundan əlavə, özünü tərifləmə, tənqid, söz-söhbət və dedi-qodulardan istifadə etmək və s. kimi keyfiyyətlər var.

Hər hansı ünsiyyət formasını tətbiq etmək imkanları olduqca genişdir. Onlar insan keyfiyyətləri, insan təbiətinə münasibətlərin müsbət və mənfi yolları ilə əlaqəlidirlər. Əlbəttə ki, intizam tənbehi ilə, zorakılıqla birləşən və əlaqəli olan bütün ünsiyyət üsulları həmişə təsirli olmur. Buna baxmayaraq, ünsiyyətin əxlaqi təməlləri çərçivəsində onlar nəzərə alınmalıdır. Bütün bunlar şəxsiyyətin formalaşmasında, ləyaqət, qürur, özünü qoruya bilmək və hətta mətanət göstərmək və s. kimi keyfiyyətlərin əmələ gəlməsində əks olunur.

Məlumdur ki, totalitar və avtoritar rejimi olan cəmiyyətlərdə ünsiyyət vasitəsi ilə insan şüuruna mənfi təsir imkanları birbaşa bu şüurun manipulyasiyası və eyni zamanda güc göstərmək üçün, həm də qarşı tərəfin zəifliyi və çarəsizliyini axtarmaq üçün istifadə olunur.

Qarşı tərəfin ya da əlaqələndirici tərəflərdən hər biri əldə edilə biləcəyini manipulyasiya yolu ilə, yalan, yaltaqlıq, məddahlıq və ya aldadıcılığı istifadə edəcəkdir. Yalan, aldatma, və ya, əksinə, zəiflik, çarəsizliyin nümayişi – bütün bunlar bir şəxsin əxlaq xüsusiyyətləridir. Bütün bunlar ictimaiyyətin fikirlərini, bir şəxsin davranışını manipulyasiya etmək üçün istifadə edilə bilər. Xüsusilə ayrı-ayrı şəxslər insanı manipulyasiya etməyə və bu fürsətdən istifadə etməyə qadirdirlər.

Sosial fəlsəfənin inkişafında mühüm bir istiqamət fərdi amillərin öyrənilməsidir. İnsan davranışının və cəmiyyətin inkişafının səmərəliliyi böyük dərəcədə cəmiyyəti, insanları idarə edənlərlə əlaqəlidir. Bu halda şəxsiyyət amilinin əxlaqi təməlləri olduqca vacibdir. Bu, əlaqənin, ünsiyyətin səmərəliliyi ilə bağlıdır. Ünsiyyətin səmərəliliyi baxımından şəxsiyyətin, onun imkanlarının öyrənilməsi çox vacibdir. Ünsiyyət mədəniyyəti kimi anlayış da var.

İdarəetmə sistemində qarşılıqlı münasibətlər mədəniyyətinə dair bir çox araşdırmalar var. Xüsusilə korporativ mədəniyyətin inkişaf istiqamətləri və təşkilatın ideologiyası açıqlanıb öyrənilməkdədir. Bu, müəyyən prinsiplərə və ideyalara əsaslanan münasibətlərin formalaşma imkanları ilə bağlıdır [Məmmədov, 2013, 453].

Kommunikativ mədəniyyət çərçivəsində informasiya mənbəyinin etibarlılığı, bu məlumatı qəbul edən şəxsin sosial rifahı, fərd və peşəkar işçi kimi xüsusiyyətləri çox vacibdir. Bundan əlavə, psixoloji xüsusiyyətlər kompleksi var ki, bunlar təlqin prosesinə, negativizmin və ya, əksinə, etibarlılığın formalaşmasına, eləcə də informasiya mənbəyinə güvənməməyə səbəb olur.

Bütün bunlar çox vacibdir. Təsadüfi deyil ki, kollektivdə mənəvi-psixoloji iqlim illər ərzində formalaşır və əsasən kollektiv üzvlərinin insani keyfiyyətləri ilə bağlıdır. Xüsusilə, burada işləyən kişi və qadınların sayı, onların yaşı, fəaliyyət xarakteri, peşəkar məsuliyyət səviyyəsi və insan faktoru kimi digər elementlər nisbətində də açıqdır.

Məlumdur ki, sosial qruplardakı insanların əxlaqi keyfiyyətləri də onların emosional vəziyyəti ilə bağlıdır. Bəzən bir şəxsin davranışının əxlaqi məzmununu onun xüsusi emosional vəziyyətindən ayırmaq çox çətindir. Hər bir insanın zəngin emosional xüsusiyyətlərinə sahib olduğu məlumdur. Ünsiyyət qurarkən, həmişə müəyyən emosional keyfiyyətlər ifadə olunur. İnsanlar müəyyən bir emosional vəziyyətdədilər və bu, onların xarakter və temperamentindən çətin fərqləndirilir. Bu, həm də etnik identiklik, sosial mənşə, yaşayış yeri, fəaliyyətin xarakteri, yaş, qrup üzvlüyü və bir çox başqa amillərlə əlaqələndirilir.

Bunlar, məsələn, əyləncə, qarışıqlıq, qorxu, məyusluq, qəzəb, kədər, dərd, qəm, qorxu və s.-dir. Əlbəttə ki, insanın emosional vəziyyəti və əxlaqi keyfiyyətləri arasında birbaşa əlaqə yoxdur. Bununla belə, hər birimizin davranışı həyatın mənəvi cəhətlərini və emosional-iradi tərəflərini birləşdirir. Bunlar bir-birinə qarşılıqlı şəkildə bağlıdır [Ağayeva, 2007: 87].

Ünsiyyətin yaş xüsusiyyətlərini nəzərə almaq vacibdir. Əxlaq və əxlaqsızlıq anlayışı bir hərəkətin, sözün, formanın, ünsiyyət xarakterinin dərhal meydana gəlməməsi. Bu baxımdan fərqli inkişaf dövründə ünsiyyət xüsusiyyətlərini bilmək çox vacibdir. Məsələn, psixoloqlar bu dövrləri gənc uşaqların yaşına, məktəbəqədər uşaqlar arasında əlaqə qurmağa, daha sonra kiçik məktəblilərə,

daha sonra isə cavanlıq dövrünə, yeniyetmələrə və s. əlaqə qurur. Yaşlılıq dövründə ünsiyyət xüsusiyyətləri var.

Əsrlər boyu inkişaf etdirilən ünsiyyətin mənəvi cəhəti həm də əsaslı şəkildə müxtəlif yaş həddində olan insanlar üçün mənəvi xarakterin prinsiplərini və tələblərini özündə əks etdirir. Yəni şəxsiyyətin kommunikativ xüsusiyyətlərinin yaş göstəricilərini və bununla yanaşı, bu şəxsin mənəvi inkişafının yetkinliyini nəzərə almaq lazımdır.

Ədəbiyyat:

Ağayeva, K. (2007). Etika və gender: sosial-əxlaqi davranışın təhlili. Bakı, "Sabah", s.196

Azərbaycanın ictimai həyatında gənclərin rolu. (2012). / *A.M.Cəfərovun, E.B.İmaməliyevin* redaktəsilə. Bakı, s.100.

Alışova, N. (2011). Milli-mənəvi dəyərlərin təbliğində kitabxanaların rolu. Bakı, s.85.

Məmmədov, F.T. (2013). İdarəetmə mədəniyyəti. Xarici ölkələrin təcrübəsi. Bakı, "Apastrof", s.672.

Буева, Л.П. (1978). Человек, деятелность, общение. Москва, с. 216.

Резаев, А.В. (1993). Общение как обьект философский рефлексии. Афтореф. Санкт-Петербург, с.45.

Коркунов, Н.М. (1915). История философии права. Санк-Петербург, с.431.

Сумерки богов. (1990). Москва, Политиздат, с.398.

Суханов, И.В. (1976). Обычаи, традиции и преемственность поколений. Москва, с.216.

Гоббс, Т. (2001). Философские основания учения о гражданине. Москва, Харвест, с.304.

İNKLÜZİV TƏHSİLDƏ TEXNOLOGİYA VƏ YAXŞI DİZAYN

Cəbrayıl ŞİRƏLİYEV
İmişli rayonu Xoşçobanlı kənd İ.Əhmədov adına tam
orta məktəbinin riyaziyyat müəllimi, əməkdar müəllim,
Azərbaycan, İMİŞLİ
cotuziki@mail.ru

XÜLASƏ

İnklüziv təhsil forması özündə təhsilə, təlim prosesində iştiraka, akademik və sosial nailiyyətə əngəl olan maneələrin müəyyən edilməsi və aradan qaldırılmasını ehtiva edir. Bu prosesdə həmçinin, bütün şagird və tələbələrin texniki avadanlıqlardan istifadəsinə də ehtiyac duyulur. Universal Təlim Dizaynına istinadən, qeyd edə bilərik ki, bütün uşaqların texnoloji avadanlıqlarla təmin edilməsi, onların bu avadanlıqlardan istifadəsinə kömək etmək lazımdır. Belə ki, bu öyrənmə dizaynının əsas tövsiyələrində də hər kəs üçün əlçatan resurs sahələrinin təklif edilməsi, rəqəmsal resurs və materialların inteqrasiyası barədə bildirilir. Universal Təlim Dizaynının məqsədi bütün uşaqlar üçün öyrənmənin əlçatan, eləcə də təlimdə uşaqların bacarıqlı, təhlükəsiz və uğurlu olmasını təmin etmək, təlim mühiti yaratmaq və dayanıqlığını saxlamaqdır.

Açar sözlər: inklüziv təhsil, texnologiya, dizayn.

TECHNOLOGY AND GOOD DESIGN IN INCLUSIVE EDUCATION

Jabrayil SHIRELIYEV
Khoshchobanli village, Imishli district named after I.Ahmadov
secondary school mathematics teacher, honored teacher,
Azerbaijan, IMISHLI
cotuziki@mail.ru

SUMMARY

The form of inclusive education includes identification and removal of barriers to education, participation in the learning process, and academic and social achievement. In this process, it is also necessary for all students to use technical equipment. With reference to Universal Instructional Design, we can note that all children should be provided with technological equipment and help them to use this equipment. Thus, the key recommendations of this learning design also include offering accessible resource areas for everyone and integrating digital resources and materials. The goal of Universal Instructional Design is to create and sustain a learning environment that is accessible to all children, as well as to ensure that children are competent, safe and successful in their learning.

Key words: inclusive education, technology, design.

Texnologiyaların təhsil prosesinin bütün mərhələlərinə inteqrasiyası, təhsilin inkişafında əhəmiyyətli rol oynayır. Təhsil müəssisələri dövlət tərəfindən kompüter və zəruri rəqəmsal avadanlıqlarla təmin edilir.

Məlum olduğu kimi, İKT avadanlıqları inklüziv təhsil alan şagird və tələbələrin də tədris prosesində istifadə edilir. Hamıya məlumdur ki, Xüsusi qayğıya ehtiyacı olan uşaqların daha keyfiyyətli təhsilə yiyələnməsi, onların cəmiyyətə daha tez uyğunlaşmasında texnologiyaların rolu çox mühümdür.

Psixoloqun fikrincə, inklüziv təhsil alan şagird və tələbələrin texniki avadanlıqlarla davranış qaydalarının tənzimlənməsi müəllim-valideyn əməkdaşlığı sayəsində ola bilər: "İKT mütəxəssisi M.P.Radaboughun da qeyd etdiyi kimi, əksər insanlar üçün texnologiya hər şeyi asanlaşdırır. Lakin əlilliyi olan insanlar üçün texnologiya hər şeyi mümkün edir. İnklüziv təhsil alan şagirdlərdə İKT avadanlıqlardan istifadə yardımçı texnologiyaların vasitəsilə olur. Təbii ki, bu prosesdə əməkdaşlıq çərçivəsində müəllimlərin rolu böyükdür. Belə ki, BMT-nin "Əlilliyi olan şəxslərin hüquqları haqqında" Konvensiyasında da inklüzivliyin tam şəkildə təmin olunması hədəfinə uyğun olaraq, akademik və sosial inkişafa maksimum şərait yaradan mühitlərdə fərdi ehtiyaclara uyğunlaşdırılmış dəstək tədbirlərini təmin etmək barədə qeyd olunub. Yəni, müəllimlər uşaqların fərdi ehtiyaclarını nəzərə alaraq, onlara, həmçinin, İKT avadanlıqları ilə işləməyi də öyrətməlidir. Hər şeydən əvvəl isə, sinifdə uşaqlara sağlam psixoloji mühit yaratmaq lazımdır. Yardımçı texnologiyalardan istifadə zamanı müəllimlər uşaqların əllillik dərəcəsinə uyğun olaraq onlarla birlikdə İKT avadanlıqları ilə çalışa bilər. Misal olaraq, görmə əlilliyi olan uşaqlar ilk olaraq, ekranı paylaşmaq tətbiqetməsi olan "ağıllı" lövhə kimi ağ interaktiv lövhədən istifadə etməlidir. Beləliklə lövhədə yazılanları oxuya bilmələri üçün görmə əlilliyi olan uşaqlar kompüter və ya tabletdən istifadə edə bilərlər. Yaxud müəyyən məsafədən daha yaxşı görə bilmələri üçün uşaqlara binokl, monokl və ya böyüdücü cihazlardan istifadə etməyə icazə və şərait yaradılmalıdır. Həmçinin, kompüterin ekranındakıları şifahi olaraq təsvir edən proqram tətbiqetməsindən istifadə etməklə, zamanla uşaqlarda İKT avadanlıqları ilə işləmək bacarıqlarını formalaşdıra bilərlər. Fiziki əlilliyi olan uşaqların kompüterdən istifadəsinə yardımçı olması üçün isə müəllimlər hazırlanmış alternativ giriş cihazları sensor ekranlar, dəyişdirilmiş klaviatura, əyləncəli idarəedici çubuqlar, və s. yazmaqda çətinliyi olan uşaqlar üçün isə kompüter, yardımçı proqram təminatı, qeydə alan cihazlar təmin etməlidir. Unutmaq olmaz ki, bütün uşaqlar ümumi, hər uşaq isə xüsusidir".

Texnologiyanın uşaqlara mənfi və müsbət təsirləini qeyd etməmək mümkünsüzdür: "Digərləri kimi eyni əsasda dərsə yanaşmalarını təmin etmək məqsədilə əlilliyi olan bəzi uşaqlar üçün yardımçı texnologiya vasitəsilə xüsusi dəstəyin olması tələb olunur. Yardımçı texnologiya əlilliyi olan uşaqlara sinifdə daha yaxşı təlim almasına kömək etmək üçün düşünülüb. Yardımçı texnologiya təhsildə əlilliyi olan uşaqların təlim prosesində optimal iştirakına əngəl olan maeələrin aradan qaldırılmasına kömək edir. Uşaqların müvafiq texnologiya ilə təmin edilməsi onların kommunikasiya bacarıqlarına, baxışları, eşitməsi, təhsildə iştirakı və həmçinin, dərsə yanaşmasına kütləvi təsir edə bilər. Bundan əlavə, inklüziv siniflərdə şagirdlər arasında əməkdaşlığın mədəniyyətinin formalaşmasına da şərait yaradıla bilər. Başlanğıcda texnoloji avadanlıqlarla çalışmaq uşaqlara çətin gəlsə də müəyyən zaman çərçivəsində müəllim-şagird və valideyn əməkdaşlığı ilə bu problemi həll etmək mümkündür".

Yazımın bu yerində sizləri inklüziv təhsil üçün gərək olan texnoloji resursla tanış etmək istəyirəm.

Kroki na guki (Belarus dilindən "səsə doğru addımlar") adlı gözdən əlillər üçün səsli naviqasiya sisteminin Belarus layihəsidir. Kiçik səs mayakları sosial əhəmiyyətli şəhər obyektlərində, yəni mağazalarda, apteklərdə, banklarda, poçt şöbələrində və sairdə quraşdırılır və korların kosmosda daha yaxşı naviqasiyasına kömək edən ümumi geolokasiya sistemi təşkil edir. Bundan əlavə, hər bir mayakın yanında sistem insana ətrafdakı vəziyyət barədə məlumat verir - bordür və ya məhəccər var, qapı hansı istiqamətdə açılır və pilləkənlər neçə pilləli olacaq.

Anladığınız kimi, "Kroki on the gook" təkcə gözdən əlillər üçün deyil, həm də sadə insanlar, xüsusən də pensiyaçılar üçün faydalıdır.

Ağıllı qələm - 2000-ci illərin əvvəllərində meydana çıxdı və "koordinat qələmi" adını daşıyır. Quraşdırılmış çip qələmin hərəkətlərini xüsusi planşetdə izləyir, bütün lazımi koordinatları yadda saxlayır və tələb əsasında yazılan hər şeyi mətnə çevirə bilir. Belə qələmlər rəssamlar üçün stilusları və rəqəmsal planşetləri əvəz etmək üçün nəzərdə tutulub.

Alexa - səsli axtarışı təmin edən inklüziv cihazdlr. İnklüziv təhsildə, görmə məhdudiyyətli təhsilalanlar üçün bu cihaz çox vacibdir.

Burada sual yaranır ki, bəs insan danışa bilmirsə? Tərtibatçılar bunu amili nəzərə alaraq, əmrlərin əl ilə yazılması funksiyasını əlavə ediblər. Bəs yaza bilmirsə? Amazon düymələri olan intuitiv proqram yaratdı. İndi onlar müxtəlif nitq pozğunluğu olan insanların ifadələrini tanımaq üçün ayrıca Voiceitt startapını işə salıblar.

Susam Telefonu-İsrail ixtirası olan bu gihaz, toxunmadan, ancaq baş hərəkətləri ilə idarə oluna bilən telefondur. O, bir dəfə jest tanıma texnologiyasını tətbiq etmək üçün iflic olmuş elektrik mühəndisinin ona müraciət etdiyi oyun tərtibatçısı tərəfindən yaradılmışdır. O dövrdə PlayStation Move və Xbox Kinect sistemləri populyarlıq qazanırdı, ona görə də onlardan yalnız cəmiyyətin xeyrinə istifadə etmək qalırdı.

Zamanla Sesame Phone texnologiyası Android üçün Open Sesame proqramı kimi bütün smartfonlarda peyda oldu. Bu, toxunmağa müraciət etmədən, uyğun əməliyyat sistemi olan istənilən cihazdan istifadə etməyə imkan verir.

İnklüziv təhsil üçün texnologiya mühüm olduğu qədər, inkülziv mühitin – yəni universal dzaynın da olması ilk şərtlərdən biridir. İnklüziv dzayn dedikdə nələri nəzərdə tuturam ?

Məsələn, dövlət məktəbində ideal inklüziv mühiti təsəvvür edək:

- Sinifdən kənar - işarələr - əlçatan mühit və mümkün maneələr haqqında məlumat işarələri;
- Sürüşməyən örtüklər;
- Avtomatik qapılar;
- Səs naviqasiyası - Crooks on gooks kimi;
- Brayl şrifti - mümkün olan hər yerdə;
- Kömək düymələri;
- Panduslar;
- Sinifdə - Xüsusi mebel - masa əlavələri, ortopedik stullar, əlil arabası üçün oturacaqlar və s. interaktiv lövhə;
- Kompüter kompleksləri - gözdən əlillər üçün (Brayl əlifbası, ekran böyüdücü və böyüdülmüş şriftlərlə) və ya eşitmə qabiliyyəti zəif olanlar üçün (birbaşa eşitmə cihazına ötürülən müəllimin səsi ilə).
- Xüsusi klaviaturalar;
- İstirahət otaqları - onlara sensor otaqlar da deyilir. Orada uşaqlar psixoloji fonu bərpa edə, stresdən azad edə bilərlər.

NƏTİCƏ

İnklüziv dizayn terminini ortaya qoyan Ronald Mays son çıxışlarının birində maneəsiz mühiti inklüziv dizaynla qarışdırmamağa çağırıb. O bildirib ki, əlillər üçün müxtəlif cihazların xüsusi yaradılması yaxşı işdir ki, xüsusi şirkətlər görməlidir. Və sözün həqiqi mənasında hər kəs inklüziv dizayn haqqında düşünməlidir.

İnklüziv təhsil forması özündə təhsilə, təlim prosesində iştiraka, akademik və sosial nailiyyətə əngəl olan maneələrin müəyyən edilməsi və aradan qaldırılmasını ehtiva edir. Bu prosesdə həmçinin, bütün şagird və tələbələrin texniki avadanlıqlardan istifadəsinə də ehtiyac duyulur. Universal Təlim Dizaynına istinadən, qeyd edə bilərik ki, bütün uşaqların texnoloji avadanlıqlarla təmin edilməsi, onların bu avadanlıqlardan istifadəsinə kömək etmək lazımdır. Belə ki, bu öyrənmə dizaynının əsas tövsiyələrində də hər kəs üçün əlçatan resurs sahələrinin təklif edilməsi, rəqəmsal resurs və materialların inteqrasiyası barədə bildirilir. Universal Təlim Dizaynının məqsədi bütün uşaqlar üçün öyrənmənin əlçatan, eləcə də təlimdə uşaqların bacarıqlı, təhlükəsiz və uğurlu olmasını təmin etmək, təlim mühiti yaratmaq və dayanıqlığını saxlamaqdır.

ƏMƏKDAŞLIQ ŞAGİRDLƏRİN ƏQLİ VƏ SOSİAL İNKİŞAF AMİLİ KİMİ

Hikmət ƏLİZADƏ
Bakı Dövlət Universiteti,
Pedaqogika kafedrasının professoru, pedaqogika üzrə elmlər doktoru,
Azərbaycan, BAKI
hikmet56@gmail.com

XÜLASƏ

Masir təlim konsepsiyaları müstəvisində əməkdaşlıq şagirdlərin əqli və sosial inkişafının hərəkətverici qüvvəsidər. Sinif məkanında əməkdaşlığı formalaşması müəllim şagird münasibətləri çərçivəsində həyata keçir. Bu münasibətlərin formalaşmasına müxtəlif amillər təsir edir. Məqalədə valideynin pedaqoji savadı, demoqrafik proseslər, həmyaşıd uşaqlar qrupunu müəllim-şagird əməkdaşlığına təsir edən amil kimi dəyərləndirilir.

Açar sözlər: müəllim-şagird əməkdaşlığı, müəllim-valideyn əməkdaşlığı, demoqrafik proseslər, ailə münaqişələri, sosial inkişaf şəraiti, valideynin pedaqoji savadı.

COOPERATION AS A FACTOR OF INTELLECTUAL AND SOCIAL DEVELOPMENT OF STUDENTS

Hikmat ALI-ZADA
Baku State University,
Professor of the Department of Pedagogy,
Doctor of Sciences in Pedagogy,
Azerbaijan, BAKU
hikmet56@gmail.com

SUMMARY

Cooperation at the level of Masir learning concepts is the driving force of students' intellectual and social development. The formation of cooperation in the classroom is carried out within the framework of teacher-student relations. Various factors affect the formation of these relations. In the article, the parent's pedagogical literacy, demographic processes, peer group of children are evaluated as factors affecting teacher-student cooperation.

Key words: teacher-pupil cooperation, teacher-parent cooperation, demographic processes, family conflicts, conditions of social development, parent's pedagogical literacy.

GİRİŞ

Sovetlər dönəmində insan münasibətləri cəmiyyətdə hökm sürən avtoritar münasibətlər çərçivəsində inkişaf edirdi. Müasir dövrdə cəmiyyət həyatına demokratiklik və humanizm prinsiplərinin daxil olması bu münasibətlərində keyfiyyət dəyişikliklərinin yaranmasına təkan verdi.

Cəmiyyət həyatında hökm sürən münasibətlər sistemi gözəgörünməz tellərlə məktəb həyatına daxil olur. Bu öz əksini pedaqoji ünsiyyət prosesində əks etdirir. Pedaqoji ünsiyyətdə müəllimlərlə şagirdlər müəyyən rol normaları ilə bir-birinə bağlıdırlar. Avtoritar rejimdə rol normaları təlim prosesində müəllimin subyekt, şagirdin isə obyekt kimi fəaliyyət göstərməsini şərtləndirirdi. Təhsil sahəsində demokratiklik və humanizm prinsiplərinin bərqərar olması ilə həm müəllim, həm də şagird təlim prosesinin subyekti kimi qiymətləndirildi. “Subyekt-subyekt”

münasibətlərində “subyekt-obyekt” münasibətlərindən fərqli olaraq pedaqoji prosesdə əməkdaşlıq prinsipini aktuallaşdırdı.

Metod və metodologiya

Tədqiqatda müşahidə, müsahibə, anket sorğusu, təhlil, tərkib, məktəb sənədlərinin və şagirdlərin demoqrafik bioqrafiyasının öyrənilməsi, metodlarından istifadə olunmuşdur. Tədqiqatın aparılmasında məqsəd sinif məkanında həyata keçirilən əməkdaşlığın şagirdin əqli və sosial inkişafında rolunu öyrənmək və ona təsir edən amilləri aydınlaşdırmaqdan ibarətdir.

ƏSAS HİSSƏ

Müasir təlim konsepsiyaları kontekstində əməkdaşlıq interaktiv təlimin də əsas prinsiplərindən birinə çevrilmişdir [Veysova, 2007: 10]. Bu o deməkdir ki, sinif şəraitində şagirdlərin əqli və sosial inkişafı, ilk növbədə, müəllim-şagird əməkdaşlığı müstəvisində inkişaf edir. Yeni təlim konsepsiyaları müstəvisində əməkdaşlıq məktəb həyatında şagirdin əqli və sosial inkişafının əsas hərəkətverici qüvvəsinə çevrilib. İnteraktiv təlim metodlarının tətbiqi müəllim-şagird əməkdaşlığını yeni mərhələyə qalxmasına imkan verir. Lakin interaktiv təlim yalnız müəllim-şagird əməkdaşlığı əsasında deyil, həmçinin şagirdlərarası əməkdaşlıq çərçivəsində reallaşır. Müzakirə, qrupla işi, rollu oyunlar, layihələr və bu kimi interaktiv təlim metodları öz pedaqoji effektlərini şagirdlərarası əməkdaşlıq müstəvisində göstərə bilir.

Şagirdlərarası əməkdaşlıq müəllim-şagird əməkdaşlığı müstəvisində yaranır. Başqa sözlə desək, müəllimin pedaqoji ustalığı şagirdlərarası əməkdaşlığın formalaşmasında mühüm rol oynayır. Əməkdaşlığın yaradılması nəticəsində təlim prosesində şagirdlərin fəallığı artır, sinif məkanında yaradıcı mühüt yaranır, şagirdlər yeni ideyalar irəli sürərək inkişaf edirlər. Bu prosesdə onlarda eyni zamanda şəxsiyyət keyfiyyətləri formalaşmağa başlayır. Dərs şagirdin sosiallaşma amilinə çevrilir. Belə ki, şagirdlərin bir-biri ilə ünsiyyəti prosesində fikir mübadiləsinin, qarşılıqlı hörmət və ehtiramın artması sinif məkanında yeni sosial inkişaf mühiti yaradır.

Lakin pedaqoji təcrübədə müəllim-şagird münasibətləri heç də həmişə pozitiv məzmun daşımır. Hətta bu münasibətlərdə münaqişələrin də olmasına təsadüf edilir. Bu amil təbii ki, təlim prosesini əməkdaşlıq müstəvisində təşkil etməyə mane olur. Müəllim-şagird münasibətlərinin necə xarakter daşıması öz əksini onlar arasında hökm sürən emosional vəziyyət müstəvisində əks etdirir. B.V.Boqoslovskaya müəllimlərin şagirdlərlə münasibətlərinin üç emosional vəziyyəti ayırd etmişdir. Müəllimin şagirdə emosional vəziyyəti onun tədqiqatında belə təsnif edilmişdi: açıq (gizli) pozitiv, neytral, açıq (gizli) neqativ **[**Богословская, 1973: 152].

Burada qeyd olunan ikinci və daha çox üçüncü emosional vəziyyət müəllim şagird münasibətlərinin müsbət aurada formalaşmasına öz mənfi təsirini göstərir. Məktəblərdə apardığımız tədqiqatlar da B.V.Boqoslovskayanın tədqiqatının nəticələrini təsdiq edir. Şagirdlərlə həyata keçirilən anket sualları vasitəsi ilə biz onların müəllimlərə münasibətlərinin xarakterini öyrənməyə çalışdıq. Məlum oldu ki, bütün siniflərdə şagird müəllim münasibətində mənfi çalarlar vardır. Sinifdən asılı olaraq, müəllimlərdən narazı olan şagirdlər sayı müxtəlif olmuşdur. Əlbəttə şagirdlər narazılıqlarını müxtəlif səbəblərlə izah edirdilər. Münasibətlərdə narazılıqların olması təbiidir, lakin alimlər bu narazılıqların aradan qaldırılması və ya heç olmamasını müəllimin fəaliyyəti ilə əlaqələndirirlər. K.S.Xanovanın qeyd etdiyi kimi, müəllimin yaratdığı müsbət emosional mühit psixoloji qorxu və maneələri aradan qaldıraraq, şagirdin təşəbbüskar olmasına” [Ханова, 2002: 98] təkan verə bilir. Pedaqoqların və psixoloqların hamısının fikirləri bu məsələdə bir mənalıdır. Lakin bu onların nəzəri yanaşmasıdır. Nəzəri fikirlər isə heç də həmişə öz praktik təcəssümünü tapmır və fakt faktlığında qalır, bütün siniflərdə müəllimdən narazı olan şagirdlər var. Görəsən bunun səbəbi nədir? Bu məsələni izah edək.

Şagirdin əqli və sosial inkişafı təkcə məktəbdə həyata keçmir, onun məktəbdən kənar fəaliyyəti də bu istiqamətdə mühüm rol oynayır. Burada, ilk öncə, uşaqların formalaşmasının əsas tərbiyə institutlardan biri olan ailəni qeyd etmək lazımdır. Uşaqların ailədə formalaşması orada

yaradılan sosial inkişaf şəraiti ilə bağlıdır [Nuriyeva, 2017: 184]. Tədqiqatlar göstərir ki, ailədə heç də həmişə şagirdin əqli və sosial inkişafı üçün məqsədəuyğun mühit olmur. Məktəb ilə ailənin sosial inkişaf şəraiti bir-birinə uyğun olmayanda şagirdin əqli və sosial inkişafında ləngimələrin baş verməsi bu gün artıq pedaqoji aksioma kimi dəyərləndirilir. Ailədə sosial inkişaf şəraitinin olması isə, ilk növbədə, valideynlərin pedaqoji savadından asılıdır. Məsələyə bu konteksdən yanaşanda məktəbin ailə ilə əlaqə saxlaması və valideynlərin pedaqoji savadını artırması zəruri amilə çevrilir. Dialoji mədəniyyətin hökm sürdüyü müasir dövrdə valideynlərin pedaqoji savadının artırılması müəllimlərin onlarla əməkdaşlığını aktuallaşdırır. Bu istiqamətdə məktəbin özünəməxsus təcrübəsi vardır. Düzdür, heç də bütün hallarda məktəb bu imkanları lazımi səviyyədə reallaşdıra bilmir. Amma sevindirici haldır ki, qabaqcıl müəllimlər bu məsələdə İKT-nin imkanlarından yararlanaraq yeni təcrübədən uğurla istifadə edirlər. Artıq belə əlaqə növü öz arealını kifayət qədər genişləndirmişdir.

Aparılan tədqiqatların nəticələri göstərir ki, ailədə sosial inkişaf şəraitinin aşağı olmasının səbəblərindən biri də ailədə baş verən demoqrafik proseslərdir. Öyrənilmişdir ki, demoqrafik proseslərin neqativ təsiri özünü təkcə şagirdlərin akademik göstəricilərində deyil, həm də sosial inkişafında göstərir [Əlizadə, 1993: 230]. Belə ki, boşanma, ölüm, işsizlik, miqrasiya və s. bu kimi demoqrafik proseslərin neqativ təsiri nəticəsində ailədaxili münasibətlər sistemində özünəməxsus gərginliklər formalaşır. Bu gərginliklər ailənin sabit həyat tərzinə nüfuz edərək, onu öz "relsindən" çıxara bilir. Valideynlərin pedaqoji savadı yüksək olduqda onlar uşaqları ailədaxili münasibətlərdə yaranan gərginliklərdən kənar tutmağın yollarını bu və ya digər dərəcədə tapa bilirlər. Lakin apardığımız tədqiqatlar göstərir ki, demoqrafik proseslərin neqativ təsiri şəraitində hətta pedaqoji savadı yüksək olan valideynlər belə neqativ təsirləri aradan qaldırmaqda çətinlik çəkirlər. Bunun səbəblərində biri uşaqların dərsdən sonra evdə nəzarətsiz qalmasıdır. Valideyn nəzarətindən kənar qalan şagirdlər ev tapşırıqlarını yerinə yetirmirlər və s. Bu onun təlimdə geridə qalmasını şərtləndirən amilə çevrilir.

Təlimdə geridə qalan şagirdlər həmişə olub. Müəllimlər müxtəlif yollarla geriliyi aradan qaldırmağa cəhd ediblər. Pedaqoji ədəbiyyatda təlimdə geridə qalmanın iki qrup səbəbləri ayırd edilir. Birinci qrup səbəblər şagirdin zehni fəaliyyətinin xüsusiyyətləri, ikinci qrup səbəblər isə şagirdin həm məktəbdə, həm də ailədə mövcud olan sosial inkişaf şəraiti ilə [Дубровиной, 2004: 592; Менчинская,1971:272; Əlizadə, 1993:230] bağlıdır. İkinci səbəblər ierarxiyasında demoqrafik amillərin təsirinin nəticəsi xüsusi olaraq vurğulanır. Boşanma, ölüm, miqrasiya və s. demoqrafik proseslərin neqativ təsiri nəticəsində geridə qalma hadisəsinə tez-tez rast gəlinir. Bu demoqrafik proseslərin təsiri nəticəsində əksər hallarda uşaq üzərində valideyn nəzarətsizliyi artmasının nəticəsidir. Bu şagirdlərin zehni fəaliyyətlərin xüsusiyyətinə görə deyil, sosial inkişaf şəraitinin aşağı səviyyədə olmasının nəticəsində təlimdə geridə qalan şagirdə çevriliblər.

Görəsən şagirdlərin təlim fəaliyyətinin neqativ xarakter daşımasını demoqrafik proseslərin təsiri kimi dəyərləndirmək olar? Bu sual çərçivəsində biz ailədə baş verən demoqrafik proseslərlə şagirdlərin təlim nəticələrini arasında əlaqənin olmasını araşdırdıq. Bu zaman müxtəlif demoqrafik xarakteristikalar əsasında (məsələn, nuklear ailə ilə natamam ailədən olan uşaqların və s.) şagirdlərin təlim fəaliyyəti arasında korrelyativ əlaqənin olub-olmadığını tədqiq etdik. Məlum oldu ki, müxtəlif demoqrafik xarakteristikaya malik olan şagirdlər arasında həm yüksək, həm orta, həm də aşağı səviyyəyə malik olan şagirdlər vardır. Düzdür, tədqiqatımızda məsələn, nuklear ailədə şagirdlərin təlim nəticələri natamam ailədən olan şagirdlərlə müqayisədə daha yüksək idi və əksinə, aşağı səviyyəyə daxil olan şagirdlər arasında natamam ailədən olan şagirdlər üstünlük təşkil edirdi. Lakin onların hər ikisində aşağı səviyyəyə malik olan şagirdlərin olması səbəbin təkcə demoqrafik proseslər olmadığını göstərir. Burada hər bir halda valideynin pedaqoji savadı yenidən diqqəti özünə cəlb edir. Buna görədə biz demoqrafik amillərin neqativ təsiri və valideynlərin pedaqoji savadı ilə şagirdlərin təlim nəticələri arasında əlaqənin olub olmadığını müəyyən etmək üçün əldə

etdiyimiz məlumatları deyilən parametrlər arasında müqayisə etdik. Daha dəqiq ifadə etsək, müxtəlif pedaqoji savada (yüksək, orta, aşağı olmaqla) malik olan valideynləri eyni demoqrafik xarakteristika əsasında müqayisə etdik. Məsələn, natamam və nuklear ailədə valideynin pedaqoji savadı əsasında şagirdlərin təlim nəticələri arasında korrelyativ əlaqənin olub olmadığını müəyyən etdik. Məlum oldu ki, yenə bütün hallarda şagirdlər müxtəlif təlim nəticələrinə malikdirlər. Məsələn, natamam ailədə pedaqoji savadın həm yüksək, həm orta, həm də aşağı səviyyələrinə malik olan şagirdlər həm yüksək, həm orta, həm də aşağı təlim nəticələri göstərmişlər. Burada yenə fərq ondan ibarət olmuşdur ki, pedaqoji savadı yüksək olan valideynlərin övladları pedaqoji savadı aşağı olan valideynlərin övladları ilə müqayisədə daha yüksək nəticələrə malik olmuşlar.

Əldə etdiyimiz məlumatları daha dərindən təhlil edəndə yeni bir amilin də olduğu üzə çıxdı. Belə ki, valideyn nəzarətsizliyinin çoxaldığı şəraitdə şagirdin əqli və sosial inkişafında həmyaşıd uşaqların rolu artır. Pedaqoji, psixoloji və sosioloji ədəbiyyatda həmyaşıd uşaqlar şəxsiyyətin sosiallaşması amillərindən biri kimi dəyərləndirilir. Bu birmənalı qəbul edilən məsələlərdən biridir. Amma həmyaşıd uşaqlar qrupunun keyfiyyət baxımından təhlil edəndə müxtəlif məqamlara təsadüf etmək olur.

Şagirdlər sinif şəraitində həmyaşıd uşaqların arasında fəaliyyət göstərirlər. Bu məkanda onları təlim maraqları birləşdirir. Onlar müəllimin rəhbərliyi ilə yeni bilik və bacarıqlar əldə edirlər. Müəllim onlar arşında əməkdaşlığı təşkil edəndə, şagirdlər həm məktəbdə, həm də məktəbdənkənar vaxtlarda bir-birləri ilə öyrəndikləri məsələ ilə bağlı fikir mübadiləsi aparırlar. Şagirdlərarası fikir mübadiləsi dialoq və müzakirə müstəvisində baş verir. Onlar özləri də heç bilmədən bu zaman bir-birlərinə "əqli hücum" edir, yeni ideyalar irəli sürür, eyni ideya əsasında qruplaşa bilir, ideyalarını sübut etmək üçün arqumentlər axtarıb tapır və s. Fikir mübadiləsini xarici görünüşü baxımından şagirdlərin ancaq əqli inkişafı kimi dəyərləndirmək olar. Lakin unutmayaq ki, bu prosesdə onların şəxsiyyət keyfiyyətləri (özünüifadə etmək, özünüidarə etmək, özünütəsdiq etmək, özünüreallaş-dırmaq və s.) də formalaşır. Başqa sözlə desək, şagirdlərin fəaliyyəti əməkdaşlığa əsaslananda və bu onların həm də həmyaşıdlar qrupunun fəaliyyətinə çevriləndə (şagirdlərin əksəriyyəti bir-birinə yaxın olduğu üçün onlar məktəbdən sonra bir yerdə ünsiyyətə girmək imkanına malik olurlar) onlarda həm əqli, həm də sosial inkişaf baxımından böyük dəyişikliklər baş verir.

Lakin apardığımız tədqiqat çərçivəsində biz belə bir faktı da aşkarladıq ki, demoqrafik proseslərin neqativ təsirini altında şagirdlər bəzi hallarda məktəbə emosional vəziyyətdə gələ bilirlər. Bu halət onların həm müəllim, həm də şagirdlərlə münasibətində münaqişələrin formalaşmasına səbəb olur. Belə faktlar kütləvi olmasa da, mövcuddur. Təbii ki, belə hallarda müəllimin pedaqoji ustalığı yaranmaqda olan problemi həll etməyə qadirdir. Amma müəllim şagird üçün taleyüklü olan bu mələsəyə biganə yanaşanda (belə hallarda onun şagird yoldaşları da onu başa düşməkdə çətinlik çəkir və onunla münaqişəyə daxil olurlar) şagird sinif kollektivindən əvvəl mənəvi cəhətdən, daha sonra fiziki cəhətdən uzaqlaşmağa başlayır. Adətən məktəbdə və ailə şəraitində özünə yer tapmayan uşaqlar özlərini təsdiq etmək üçün müxtəlif qruplarda birləşirlər. Bu qruplar da həmyaşıd uşaqlar qrupudur. Bu qrupların fəaliyyətində bir çox hallarda anti-sosial hərəkətlər üstünlük təşkil edir. Onlar təlim maraqlarından uzaq olur, məktəbə gedəndə yaxşı oxuyan şagirdlərə "lağ" edir, onları öz tərəflərinə çəkməyə cəhd edir (iradə keyfiyyətləri zəif olan şagirdlər belə təsir dairəsinə düşə bilirlər) və beləliklə sinfin nizamını poza bilirlər.

Həmyaşıd uşaqların ünsiyyəti vacibdir. Amma bu qruplar yaşlıların nəzarəti ilə faydalı işlərlə məşğul olduqda onların sosiallaşması məqsədəuyğun məzmun daşıyır. Amma nəzarətdən kənar olduqda isə neqativ davranışların sayı çoxalır. Heç bir müəllim öz şagirdinin, heç bir valideyn övladının inkişafının səhv istiqamət almasını istəməz. Amma bir halda valideynin pedaqoji savadı, digər halda müəllimin biganəı münasibəti, üçüncü halda demoqrafik amillərin neqativ təsiri şəraitində şagirdin həm əqli, həm də sosial inkişafına təsir edə bilir. Bu sinifdə əməkdaşlığın həyata keçirilməsinə neqativ təsir göstərir.

NƏTİCƏ

Apardığımız tədqiqatlar göstərir ki, məktəbdə müəllim şagirdlərarası əməkdaşlığı səmərəli təşkil etdikdə, ailə və həyət qruplarının neqativ təsirini aradan qaldırmaq imkanı genişlənir. Şagirdlər nəinki məktəbdə, həm də dərsdən sonra bir yerdə fəaliyyət göstərirlər. Bu fəaliyyətdə onların həm əqli, həm də sosial inkişafları üçün yeni üfiqlər açılır. İnteraktiv dərslərin şagirdlərarası əməkdaşlıq üzərində qurulması bu istiqamətdə mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Əməkdaşlıq şagirdlərin əqli və sosial inkişafını təmin edən amil kimi üzə çıxır. Bu istiqamətdə məktəbdə şagirdlərarası əməkdaşlığın öz arealını genişləndirilməsi günün aktual pedaqoji probleminə çevrilir. Şagirdlərin əməkdaşlıq keyfiyyətləri inkişaf etdicə, dərsdən sonra onların ünsiyyəti idrakı əhəmiyyət daşımağa başlayır. Bu şagirdlərin həm əqli, həm də sosial inkişaf imkanlarını genişləndirir.

Ədəbiyyat:

Veysova, Z.A. (2007). Fəal/interaktiv təlim. Bakı: UNİSEF, s.156.

Богословская, Б.В. (1973). Отношение как проблема психологии восприятие М.: Педагогический Институт им. Герцена, с.152.

Ханова, К.С. (2002). Формирование взаимоотношений учителя и подростков в современных социокультурных условия//дис... канд. пед. наук. Волгоград, с.204.

Nuriyeva, R.M. (2017). Ailədə uşağın sosial inkişaf şəraiti və valideynlərlə pedaqoji işin xüsusiyyətləri. Bakı, Bakı Universiteti, s.184.

Əlizadə, H.Ə. (1993). Tərbiyənin demoqrafik problemləri. Bakı, Maarif, s.230.

Практическая психология образования. (2004). - Под ред. *И.В. Дубровиной,* - 4-ое изд. Перераб. и доп. – СП(б), с.592.

Психологические проблемы неуспеваемости школьников. (1971). - Под. ред. *Менчинская, Н.А.* М.: Педагогика, с.272.

SEMİNAR MƏŞĞƏLƏLƏRİNİN TƏŞKİLİ MÜASİR TƏLİM KONSEPSİYALARI KONTEKSTİNDƏ

Rəhimə MAHMUDOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Pedaqogika kafedrasının dosenti, pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
rahimamahmudova@bsu.edu.az

XÜLASƏ

Müasir dövrdə ali məktəblərdə seminar məşğələlərinin qarşısına yeni vəzifələr qoyulur. Bu vəzifələr tələbələrdə yaradıcılıq keyfiyyətinin formalaşmasına istiqamətlənib. Pedaqoji təcrübədə seminar məşğələlərinin müxtəlif tipləri mövcuddur. Hər bir seminar məşğələsinin tipinə uyğun vəzifələrin əvvəlcədən müəyyən edilməsini dərsin keyfiyyətinin artmasına xidmət edir. Problemi bu müstəvidə araşdıran müəllif interaktiv təlim metodlarının tətbiq edilməsi və məşğələnin yaradıcı tapşırıqlar üzərində qurulmasını tələbələrdə yaradıcılıq keyfiyyətlərinin formalaşdırılması və inkişaf etdirilməsi yolu kimi dəyərləndirir.

Açar sözlər: seminar məşğələsi, tələbə müstəqil fəaliyyəti, məqsəd, vəzifə, interaktiv təlim metodları, yaradıcı tapşırıqlar.

ORGANIZATION OF SEMINAR CLASSES IN THE CONTEXT OF MODERN TRAINING CONCEPTS

Rahima MAHMUDOVA
Baku State University,
Associate Professor of the Department of Pedagogy,
Doctor of Philosophy in Pedagogy,
Azerbaijan, BAKU
rahimamahmudova@bsu.edu.az

SUMMARY

In modern times, seminar classes in higher schools are faced with new tasks. These tasks are aimed at the formation of creative quality in students. There are different types of seminar exercises in pedagogical practice. Pre-determining the tasks according to the type of each seminar exercise serves to increase the quality of the lesson. Examining the problem at this level, the author evaluates the application of interactive learning methods and building the lesson on creative tasks as a way of forming and developing the creative quality of students.

Key words: seminar exercise, student independent activity, goal, task, interactive learning methods, creative tasks.

GİRİŞ

Seminar məşğələləri ali məktəbdə təlimin əsas təşkili formalarından biri olub, latınca "seminarium" sözündən götürülmüşdür. Qədim Yunan və Roma məktəblərində dərslər disput üzərində qurulurdu. Şagirdlərin bütün mülahizələri müəllimin izahı ilə bitirdi. Müəllim-şagird münasibətlərinin belə təşkili məşğələnin adının seminar qoyulmasına gətirib çıxarmışdır.

XX əsrin ortalarına qədər seminar məşğələlərinin vəzifələri mühazirədə verilən biliklərin necə mənimsənildiyinin müəyyən edilməsi və onun tətbiqi yollarının ıöyrədilməsi kimi

dəyərləndirilmişdi. Zaman kontekstində təhsilin fəlsəfəsinə baxış bucağının dəyişməsi, yaddaş paradiqmasının təfəkkür paradiqması ilə əvəz olunması seminar məşğələsinin vəzifələrinin yeni məzmun kəsb etməsinə səbəb olmuşdur. Bu istiqamətdə seminar məşğələlərinin yeni vəzifələrə uyğun təşkil edilməsi yollarının araşdırılması aktual pedaqoji problemlərdən birinə çevrilmişdir

Metod və metodologiya

Tədqiqatda müşahidə, müsahibə**,** nəzəri və praktik məlumatların təhlili, tərkib, qabaqcıl təcrübənin öyrənilməsi, pedaqoji konsilium metodlarından istifadə olunmuşdu. Tədqiqatın əsas məqsədi ali məktəblərdə seminar məşğələlərinin keçirilmə təcrübəsini öyrənmək, onların müasir təhsil konsepsiyaları müstəvisində dəyərləndirmək, dövrün tələbləri çərçivəsində seminar məşğələlərinin qarşısına qoyulan vəzifələri müəyyən etmək, seminar məşğələlərinin yeni modellərini hazırlamaqdan ibarət idi.

ƏSAS HİSSƏ

Müasir təhsil konsepsiyalarının təhsil qarşısına yeni məqsədlər qoyması seminar məşğələlərinin vəzifələrinin yeni məzmunda araşdırılmasını aktuallaşdırmışdı. Yeni yanaşmalar çərçivəsində seminar məşğələlərində yaradıcı təfəkkürün formalaşması və inkişafı prioritet istiqamətə çevrilib. Seminar məşğələlərini bu müstəvidə dəyərləndirən M.İsmixanov və R.Bəxtiyarova onun vəzifələrini aşağıdakı kimi açıqlayırlar:

a) mühazirədə keçirilən nəzəri biliklərin öyrənilməsini və konkretləşməsini təmin etmək;

b) nəzəriyyə və təcrübəni əlaqələndirmək, bacarıq və vərdişlər formalaşdırmaq;

c) tələbələri təlim-idrak və elmi tədqiqat fəaliyyətinə cəlb etmək;

ç) elmi təhlil, müzakirə və mübahisə mədəniyyəti, öz fikirlərini ifadə etmək və əsaslandırmaq, başqalarını dinləmək, tənqid etmək bacarığını tərbiyə etmək;

d) təlim materialının mənimsənilməsinə nəzarət etmək” [İsmixanov və Bəxtiyarova, 2014:130).

Müəlliflər bu vəzifələrin seminar məşğələlərində həyata keçirilməsini yaradıcı təfəkkürün tələbələrdə yaradıcılıq keyfiyyətlərinin formalaşması və inkişafı baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb etdiyini vurğulayırlar. Onlar bu zaman interaktiv təlim metodlarının tətbiqi vasitəsi ilə tələbələrin tədqiqat fəaliyyətinə cəlb edilməsinə üstünlük verirlər.

F.Rüstəmov və T.Dadaşova “tələbələri nəzəri biliklərin tətbiqi ilə bağlı bacarıq və vərdişlərlə silahlandırmağı” [Rüstəmov və Dadaşova, 2007: 234] seminar məşğələlərinin əsas vəzifəsi hesab edirlər. Müəlliflər tələbə müstəqil fəaliyyətinə önəmli yer verərək seminar məşğələlərində “yaradıcı təfəkkürü və idrak motivlərini inkişaf etdirmək; professional bilikləri tədris prosesində tətbiq etmək; müvafiq elmin anlayış-terminologiya sistemini mənimsəmək; anlayışlardan, təriflərdən, formullardan, qaydalardan istifadə bacarığı aşılamaq; intellektual problem və məsələləri qoymaq və həll etmək bacarığı formalaşdırmaq; öz mülahizələrini, baxışlarını, mövqelərini, yanaşma tərzlərini əsaslandırmaq bacarığı inkişaf etdirmək; biliklərin təkrarı və möhkəmləndirilməsini təmin etmək; nəzəri biliklərin dərinləşdirilməsi, genişləndirilməsi, konkretləşdirilməsi və sistemləşdirilməsini təmin etmək; müstəqil işləmək bacarıq və vərdişləri formalaşdırmaq; nəzarət və korreksiya; pedaqoji kommunikasiyanı reallaşdırmaq” kimi alt vəzifələri irəli sürmüşlər. Onlar seminar məşğələsinin vəzifələrini bütünlüklə müasir təlim konsepsiyalarına uyğunlaşdırmağa nail olmuşlar.

A.M.Matyuşkinin tədqiqatları da bu istiqamətdə maraq kəsb edir. O “tələbənin nəzəri biliklərini öyrəndiyi sahənin xüsusiyyətlərinə uyğun tətbiq etmək bacarıq və vərdişlərinə yiyələnməsini” fikri müstəvisində seminar məşğələlərinin aşağıdakı vəzifələrini ayırd edirlər: yaradıcı peşə təfəkkürünü inkişaf etdirmək; idrakı motivasiya yaratmaq; bilikləri tədris prosesində peşəkar tətbiq etmək; müvafiq elmin dilini mənimsəmək; anlayışlardan, təriflərdən, formullardan istifadə vərdişləri aşılamaq; intellektual problem və məsələləri, təkzib etmək, öz noqteyi-nəzərini

müdafiə etmək bacarığı və vərdişlərinə yiyələnmək; Bunlarla yanaşı o biliklərin möhkəmləndirilməsi və təkrarını, nəzarəti və pedaqoji ünsüyyəti də bu vəzifələr sırasına daxil edir [Матюшкин, 1972: 208].

Seminar məşğələlərinin qarşısına qoyulan yeni vəzifələri təhlil edəndə onların beş istiqamətdə mühüm əhəmiyyət kəsb etdiyi aydın olur:

I - Tələbələrdə yaradıcı müstəqil fəaliyyət üçün stimul formalaşdırmaq;

II - Tələbələrdə müstəqil işləmək üçün zəruri bacarıq və vərdişlər aşılanmaq;

III - Nəzəri bilikləri dərinləşdirilmək, konkretləşdirilmək, sistemləşdirilmək və möhkəmləndirmək;

IV - Pedaqoji kommunikasiyanı reallaşdırmaq;

V - Tələbə müstəqil fəaliyyətinə nəzarət və onun korreksiya etmək.

Vəzifələrin seminar məşğələlərində səmərəli yerinə yetirilməsi onun tiplərinin düzgün müəyyən edilməsində asılıdır. Pedaqoji ədəbiyyatda seminar məşğələlərinin aşağıdakı tipləri ayıtrd edilir: Seminar sorğu, seminar-diskussiya (disput), referativ seminarlar, problematik seminarlar, seminar-işgüzar oyunlar, seminar dəyirmi massa, seminar yoxlama işi, seminar müsahibə, seminar oxu, seminar-şifahi məruzə, seminar nəzəri konfrans, seminar tədqiqat, seminar sərgi, axtarıcı seminarlar, icmal seminarlar, fərdi işlə seminar, qrupla işlə seminar (təlimdə «beyin həmləsi»), evristik seminar, seminar dəyirmi massa, nəzarət-ümumiləşdirici seminarlar və s. [Белых, 2018: 248: Пономарев, 2020:204; Качуровский, 2015:150].

Seminar məşğələsinin hər bir tipi konkret vəzifənin icrasına yönəlir. Lakin toplanmış təcrübə göstərir ki, seminar məşğələsinin təşkilində onun bir-neçə tipindən istifadə edilməsi pedaqoji cəhətdən daha səmərəli nəticələrin əldə olunmasına yol açır. Bu o deməkdir ki, hər bir seminar məşğələsinin qarşısına istifadə olacaq tiplərdən asılı olaraq bir neçə vəzifə qoyulur. Qarşıya qoyulmuş vəzifələrinin yerinə yetirilməsini konkretləşdirmək, hansı vəzifənin nə vaxt yerinə yetirilməsini müəyyən etmək üçün seminar məşğələlərinin mərhələlərinin müəyyən edilməsi zəruridir. Qabaqcıl müəllimlərin təcrübəsinə istinad edərək, seminar məşğələlərinin nümunəvi mərhələlərini aşağıdakı kimi müəyyənləşdirmək olar (bu mərhələlər hər bir müəllimin dərsində fərqli ola bilər).

I mərhələ: Məsələnin qoyuluşu. Bu mərhələdə müəllim tələbələrdə motivasiya yaradır, məşğələnin mövzusu, keçirilmə texnologiyası haqqında məlumat verir, tələbələrin vəzifələrini izah edir.

II mərhələ: Tələbələrin fəaliyyətini təşkili və ona nəzarət. Müəllim qarşıya qoyulmuş vəzifəyə uyğun olaraq, bu mərhələdə hər bir tələbələrə müxtəlif tapşırıqlar (bu tapşırıqlar müxtəlif ola bilər) verir. Bu zaman tələbələrin müstəqil təlim fəaliyyətnə istiqamətlənməsi prioritet olur. Tələbələr fərdi və qrup formasında tapşırığı icra edə bilər.

III mərhələ: Müəllimin tələbə ilə əməkdaşlığı. Müəllim tələbələrlə dialoqa girir, mübahisə edir, tələbə qarşısında problem yaradır, problemin həlli yolunda ona kömək edir, yol göstərir, tələbə yaradıcılığını üzə çıxarmaq üçün ona tapşırıqlar verir, tapşırığın icrasını yoxlayır, düzəliş edir, səhvləri göstərir, yeni tapşırıq verir, fərdi işlə kollektiv işi uzlaşdırır, müəllim–tələbə və tələbələr arası münasibətləri tənzimləyir və s.

IV mərhələ: Seminar məşğələsinin yekunu: Bu mərhələdə müəllim tələbələrin fəaliyyətini qiymətləndirir və növbəti seminar üçün nəzərdə tutulan mövzunu tələbələrə təqdim edir.

Ali məktəbdə tələbələrə bilik və bacarıqlar qrup formasında, kollektivdaxili münasibətlər müstəvisində verilir. Bu o deməkdir ki, əgər tələbələr arası münasibətlər lazımi səviyyədə olmadıqda, təhsilin səviyyəsi aşağı düşür. Müzakirə, dialoq, rollu oyunlar və s. metodların tətbiqi zamanı tələbələr bir-birlərinin fikirlərinə münasibət bildirdikdə münaqişə yarana bilir. Belə olduqda təbii ki, seminar məşğələsinin qarşısına qoyulan vəzifələrin yerinə yetirilməsi haqqında sohbət belə gedə bilməz.

Tələbələrdə idrak fallığının artması müxtəlif seminar tiplərinin tətbiqi zamanı aktual olmalıdır. Bunu həyata keçirmək üçün müxtəlif yollar axtarıb tapmaq lazımdır. Qabaqcıl müəllimlərin təcrübəsi göstərir ki, seminar məşğələlərində tələbələrə həm peşə, həm də idraki əhəmiyyət kəsb edən tapşırıqların verilməsi məqsədəuyğundur. Bu zaman tələbə problemi həll etməkdə daha maraqlı olur, öz gələcək fəaliyyəti üçün yeni məsələləri maraqla öyrənməyə başlayır. Tələbələrin bu fəaliyyətini informasiya kommunikasıya texnologiyaları vasitəsi ilə həyata keçirildikdə məqsədəuyğun xarakter daşıyır. Problemlərin müzakirəsi zamanı fəal təlim metodlarından, məsələn, debatdan, işgüzar və didaktik oyunlardan, əqli hücumdan (intellektual məşqlərdən) və s. istifadə etməklə tələbənin idrakı fəallığının artması üçün daha yaxşı şəraiti yaratmaq mümkündür.

Müəllim hər bir məşğələdə müxtəlif texnologiyalardan istifadə etməsi də məqsədəuyğun səmərə verir. Məsələn, müəllim məşğələni daha maraqlı qurmaq üçün 10-15 dəqiqədə əqli hücumdan istifadə edirsə, sonrakı 10-15 dəqiqəni meydana çıxan problemin müzakirəsinə, digər 10-15 dəqiqəni tələbə referat və məruzəsinin dinlənilib, müzakirə edilməsinə, rollu oyunun keçirilməsinə, digər 5-10 dəqiqəni mövzunun üumiləşdirilməsinə və bununla əlaqədar tələbələrin fikirlərini ifadə etmələrinə və s. sərf etmək mümkündür.

Seminar məşğələlərində müəllimlər bəzən ya yazılı, ya da şifahi formadan istifadəyə üstünlük verirlər. Belə yanaşma fikrimizcə, birtərəfli inkişafa gətirib çıxarır. Seminar məşğələlərində həm yazılı, həm də şifahi formalı tapşırıqların verilməsini daha səmərəlidir. Bu onların həm yazılı, həm də şifahi nitqinin inkişafına təkan verir.

Deyilən fikirləri, müəllimlik ixtisasında Pedaqogika fənni üzrə seminar məşğələlərinin təşkili əsasında izah edək. Bu məşğələlərdə fənnin xüsusiyyətindən çıxış edərək əsas və köməkçi təlim metodlarını müəyyən etmək lazımdır. Pedaqogika fənninin tədrisində əqli hücum metodunun tətbiqi daha böyük əhəmiyyət kəsb edir. Əqli hücum tələbələri fəal və məhsuldar işə istiqamətləndirir. Xüsusilə cüt-cüt və qruplarla iş prosesində tələbələrin əqli-idraki fəaliyyətinin müstəqillik və yaradıcılıq, çeviklik və fəallıq xassələri inkişaf edir. Əqli hücum məşğələsinin başlanğıcında 5-10 dəqiqə müddətində maraq və təəccüb yaratmaq, diqqəti cəlb etmək, tələbə qruplarını formalaşdırmaq, tələbənin müstəqil mövqe bildirməyə hazır olması üçün tətbiq olunur. Belə başlanan seminarda dərketmə prosesi və müstəqillik səviyyəsi məşğələdən məşğələyə yüksəlir.

Əqli hücumun universal mahiyyət daşıyan funksiyası konkret fənnə, mövzuya aid olmadan, ümumiyyətlə, təlim prosesi üçün optimal şərait yaratmağa xidmət edir. Ona görə də burada psixoloji ünsiyyət səviyyəsi yüksəlir, intellektin inkişafı üçün şərait yaranır, tələbələrdə özünə inam, müvəffəqiyyətə nail olma, stressin aradan qaldırılması hissi formalaşır. Əqli hücumun ikinci funksiyası özünü konkret fənlər üzrə müəyyən mövzuların öyrənilməsini tətbiq etdikdə göstərir. Bu, mövzu öyrənilərkən motivasiyanın yüksəldilməsinə, problem situasiyaların yaranmasına xidmət edir. Bunun üçün məşğələ zamanı tələbənin özünü müşahidə təcrübəsindən, rollu oyunlardan, problemli axtarışlardan və s. (köməkçi metodlar) istifadə olunur. Seminarda tələbələrin müstəqil fikir yürütmə imkanlarını artırır.

Beləliklə məşğələnin gedişini izah edək: Müəllim pedaqogikanın elmi tədqiqat metodlarının tədrisi zamanı tələbələrə müraciət edərək, əvvəlcə hansı tədqiqat metodlarını tanıdıqlarını, onların mahiyyətinin nədən ibarət olduğunu və nə üçün tətbiq edildiyini dialoq vasitəsi ilə tələbələrdən soruşur.

Tələbələrin cavablarından bəlli olur ki, pedaqogikanın tədqiqat metodları çoxdur. Onlardan müşahidə, müsahibə, anket sorğusu, şagirdin yaradıcı fəaliyyətinin öyrənilməsi, məktəb sənədlərinin öyrənilməsi, pedaqoji eksperiment və s. adları qeyd olunur. Bu dərsin birinci, giriş hissəsi idi. Bundan sonra müəllim tələbələrdən ibarət üç qrup yaradır və hər bir qrupa aşağıdakı müstəqil tapşırığı verir.

Birinci qrupun tapşırığı: Fərz edək ki, şagirdin maraq dairəsini müəyyənləşdirmək istəyirik. Bunun üçün biz ona hansı sualları verə bilərik. Həmin sualları müəyyənləşdirin.

İkinci qrupun tapşırığı: Fərz edək ki, Siz hansısa məktəbdə sinif rəhbəri işləyirsiniz. Sinfin liderini müəyyən etmək istəyirsiniz. Hansı metoddan necə istifadə edərdiniz.

Üçüncü qrupun tapşırığı: Fərz edək ki, Siz dərs dediyiniz sinifdə şagirdlərin təlimə münasibətini öyrənmək istəyirsiniz. Bunun üçün anket sorğusundan istifadə etmək lazımdır. Şagirdlərin təlimə münasibətini öyrənmək ücün anket sualları hazırlayın.

Tələbələr qrup formasında tapşırığı yerinə yetirirlər. Bu zaman tapşırığın əməkdaşlıq cərcivəsində həyata kecirilməsinə diqqət yetirilməlidir. Tələbələr verilən vaxt cərcivəsində tapşırığı icra edib bitirdikdən sonra, hər qrupun bir lideri yerinə yetirilmiş işi təqdim edir. Bu zaman tələbənin təqdimatı müzakirəyə cıxarılır. Bütün tələbələr təqdimatın müsbət və catışmayan cəhətlərini söyləyirlər. Sonda müəllim öz onların fikirlərini ümumiləşdirir və qeyd edir ki, hər bir pedaqoji problemi öyrənmək ücün müxtəlif metodlardan istifadə edilir. Bir necə variantda misallar göstərir və qeyd edir ki, həmin metodların məcmusu metodika adlanır və növbəti dərs üçün belə tapşırıq verir. Fərz edək ki, Siz hər hansı bir şagirdin təlimə münasibətini öyrənmək istəyirsiniz. Bunun ücün müxtəlif metodlardan ibarət metodika hazırlamaq tələb olunur. Tapşırığı dörd nəfər bir yerdə icra edə bilər. Qrupların müəyyən edilməsi könüllülük prinsipinə əsaslanır. Əgər mənə sualı olan varsa, müraciət edə bilər.

Tələbələrə tapşırığın belə formada verilməsi onların müstəqillik və yaradıcılıq keyfiyyət-lərinin formalaşmasına kömək etməklə bərabər, onlarda əməkdaşlığa, yoldaşköməyinə ehtiyacın yaranmasına səbəb olur ki, bu da müzakirə və debatlar üćün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Təbii ki, belə tapşırıqların müvəffəqiyyəti müəllimin tələbələrə verəcəyi məsləhətlərdən asılıdır. Amma, hec də bütün tələbələr qısa müddət ərzində bu tapşırıqları lazımi səviyyədə yerinə yetirə bilmirlər. Müəllim növbəti dərsdə tapşırığı daha yaxşı həyata kecirən qrupun təqdimatını təşkil edir, digər tələbələri hazırlanmış metodika ilə tanış edir, tələbələrlə birlikdə onun müsbət və mənfi tərəflərini araşdırır. Nəticədə hər bir tələbə metodika hazırlamaq texnologiyası ilə tanış olur. Müəllim tapşırığı lazımi səviyyədə yerinə yetirə bilməyən tələbələrə bu tapşırığı təlimin fərdi iş formasında yenidən verə bilər. Eksperimentin gedişində tələbələrə ikinci dəfə təlimin fərdi iş formasında bu tapşırığın verilməsi zamanı, onlar daha yüksək müvəffəqiyyət əldə edirlər.

Pedaqogika fənni daha cox praktik elm olduğu üćün nəzəri biliklərin praktikaya tətbiqi yollarının öyrədilməsi tələbələr tərəfindən daha dərindən mənimsənilməsinə şərait yaradırdı. Bu baxımdan tələbələrə verilən aşağıdakı tapşırıq daha böyük müvəffəqiyyət əldə etdi. Fərz edək ki, Siz məktəbdə müəllimsiniz və ədəbiyyat (kimya, fizika, tarix və s.) fənnini tədris edirsiniz. İstədiyiniz bir mövzunu seçin. Həmin mövzunu necə tədris edərdiniz? Bunun üçün təqdimat hazırlayın. Auditoriyada rollu oyun oynayacağıq və Sizə dərs demək üçün şərait yaradılacaq. Tələbələr məktəb şagirdi rolunu ifa edəcəklər. Siz onlara seçdiyiniz mövzunu tədris edəcəksiniz. Onlara sual, tapşırıq verə bilərsiniz, onlarla müzakirə təşkil edə bilərsiniz və s. Bu tapşırıq tələbələr arasında daha böyük uğur əldə edir. Düzdür, əvvəlcə hec də bütün tələbələr müəllim və şagird rolunu lazımi səviyyədə icra edə bilmirdilər. Amma bir-iki dərsdən sonra hamı buna alışdı. Bu tapşırıq rəngarəngliyi ilə xüsusi fərqləndi. Biz tələbələrli əvvəl ənənəvi, sonra fəal, daha sonra isə interaktiv dərsin təşkilinə istiqamətləndiririk. Calışırıq ki, həm ənənəvi, həm fəal, həm interaktiv dərs üćün zəruri texnologiyalar tələbələrin özləri tərəfindən kəşf edilsin. Bunun üćün onların qarşısında hər dəfə problem siruasiya yaradılır. Tələbələr problem situasiyalarda düzgün qərar qəbul edə bilirdilər. Bunun əsas səbəbi, tələbəni təqdim etdiyi hər bir dərsin sonunda həmin dərsin müzakirə edilməsi idi. Müzakirə zamanı aşağıdakı məsələlər diqqət mərkəzində olurdu. Məsələn, Bu günkü dərsdə: - təlimin hansı prinsiplərini rəhbər tutmuşdunuz?, təlimin hansı metodlarından istifadə etdiniz?, Daha hansı metoddan istifadə etmək olardı? və s.

Tərbiyə nəzəriyyəsi ilə bağlı tələbələrə aşağıdakı yaradıcı suallar verildi:

1.Tərbiyəvi iş planına hansı tədbirləri daxil edərdiniz?

2.Poeziya gecəsini necə təşkil etmək olar?

3. Sinifdə hansı idman yarışlarını təşkil etmək olar?
4.Şagirdlərin idraki maraqlarını fəallaşdırmaq üçün intellektual oyunları necə təşkil etmək olar?
5.Natamam ailəyə malik olan valideynlə fərdi söhbəti necə etmək daha faydalı olar?
6.Coxuşaqlı ana ilə hansı pedaqoji işləri görmək lazımdır?
7.Teatr tamaşasına baxışı necə təşkil etmək olar ki, onların maraqları inkişaf etsin?
8.Hansı kitabların müzakirəsini kecirmək istərdiniz? Niyə?

Tərbiyə nəzəriyyəsi yaradıcı tapşırıqlar baxımından kifayət qədər geniş imkanlara malikdir. Lakin bir məsələyə diqqət yetirmək istərdik. Bütün yaradıcı tapşırıqların icrası informasiya kommunikasiya texnologiyalarından istifadə edildikdə daha məzmunlu xarakter daşıyır.

NƏTİCƏ

Seminar məşğələləri müasir təlim konsepsiyaları müstəvisində yeni məzmun kəsb edir. Artıq seminar məşğələləri yalnız mühazirədə keçirilən nəzəri tapşırıqların öyrənilməsinə deyil, tələbələrin biliyi tətbiq etmək bacarıqları aşılamaq üzərində qurulmasını tələb edir. Seminar məşğələlərinə belə yanaşma dərs zamanı interaktiv təlim metodlarının köməyi ilə qarşıya qoyulan vəzifələrinin həyata keçirilməsini aktuallaşdırır. Seminar məşğələlərinin tiplərini onun qarşısına qoyulan vəzifələrlə düzgün uyğunlaşdıranda uğurlu nəticələr əldə etmək imkanları çoxalır. Seminar məşğələlərində tələbələrə yaradıcı tapşırıqlar verildikdə daha yüksək nəticələr əldə edilir. Yaradıcı tapşırıqlar hər bir fənnin xüsusiyyətinə uyğun olmalıdır.

Ədəbiyyat:

İsmixanov, M., Bəxtiyarova, R. (2014). Ali məktəb pedaqogikası. – Bakı, s. 240

Rüstəmov, F.A., Dadaşova, T.Y. (2007). Ali məktəb pedaqogikası. Magistratura pilləsi üçün dərslik. Bakı, «Nurlan», s. 568.

Матюшкин, А.М. (1972). Проблемные ситуации в мышлении и обучении. - М.: «Педагогика», с. 208

Белых, А.С. (2018). Педагогика высшей школы: учебное пособие. – Луганск: Изд-во ЛНУ им. В. Даля, с.248.

Пономарев, Р.Е. (2020). Педагогика высшей школы, учебное пособие, Москва МАКС Пресс, с.204.

Качуровский, В.И. (2015). Педагогика высшей школы. Перм. гос. исслед. ун-т., Пермь, с. 150.

DISTANCE LEARNING AND INFORMATICS IN EDUCATION

Bekzod Bakhodirovich OCHİLOV
University of Information technologies and management,
Head of Digital technologies department
Uzbekistan, KARSHİ
6099060@mail.ru

SUMMARY

The relevance of this thesis is due to the need to solve problems of improving the quality of distance learning, which is determined by the need to recognize the actions of students in the process completing a training course. In this regard, the improvement of distance learning is possible through the introduction of a new tool that provides a solution problems of assessing the behavior of students in the process of passing control activities based on the analysis of the student's actions in the study theoretical material. Such a tool can be analytical system of expert assessment of student behavior in passing a course of distance learning, on the basis of which a decision will be made on the acceptance of the course studied by the student. Distance learning based on Internet technologies is considered progressive form of vocational education aimed at personal requirements of trainees and their qualifications, and also gives the likelihood trainees to constantly improve their own professional level with taking into account personal requirements. In the process of studying higher educational institution in online mode, without outside help, masters training materials, being tested. Distance learning is an opportunity to study individually, regardless of place and time, using case studies, TV and network technologies. Doctor of Economic Sciences, Professor Orlova E.R. in a scientific article [Babich, 2011: 9] highlights the problems inherent in the current state of distance technologies (DT) in education: the introduction of DT in education; diesel fuel quality and subsidies; notifying students about the availability of distance learning courses; lack of training systems for the use of information technology. Bitchenko A.N. and Myasnikov S.A. in a scientific article [Balashova, 2011: 95] give the following advantages of distance learning: the opportunity to get an education for people who live far from the nearest educational institution; a large selection of educational institutions; accelerated education, in connection with which there is a saving of money and time; individual curriculum for each student; independent choice of the sequence of studying subjects; the knowledge assessment system does not depend on teachers; access to educational materials in electronic form. Also, the author [Bitchenko, 2008: 12-13] divides distance learning into the following generations: traditional form of education; availability of the Internet in educational institutions, as well as the possibility of distance learning; development of electronic, mobile and ubiquitous learning technologies. The author claims:: it is impossible to distance yourself from distance learning [Burnyashov, 2013: 11]. Further development in the modern world is not feasible without the use of distance learning methods, despite any pressure. Education in remote regions is currently in high demand. Means of organizing distance learning Zhdanova E.M. and Zhdanov E.P. in a scientific article [Gorfinkel, 2012:83-84] gave examples of learning management systems, and also listed the main functionality of e-learning tools. Examples of Learning Management Systems (LMS) (Freeware: ATutor, Claroline, Dokeos, LAMS, Moodle, OLAT, OpenACS, Sakai, ECOLE. Examples of commercial platforms: eLearning Server, Learn eXact, WebTutor, Prometheus, Associate Professor, RedClass and etc.). The main functionality of e-learning tools: the presence of a platform for hosting e-learning, which gives the student a more effective study of the material, and the teacher - the ability to control the passage of training programs and reporting; registration of users and control of access to system content; introduction of new components of the educational process; providing users with general courses and reporting.

Key words: distance learning, moodle, informatics, IT, education, 3D system.

ДИСТАНЦИОННОЕ ОБУЧЕНИЕ И ИНФОРМАТИКА В ОБРАЗОВАНИИ

Бекзод Баходирович ОЧИЛОВ
Университет информационных технологий и управления,
заведующий кафедрой Цифровых технологий
Узбекистан, КАРШИ
6099060@mail.ru

Аннотация

Актуальность данной исследовательской работы обусловлена необходимостью решения задач повышения качества дистанционного обучения, что определяется необходимостью распознавания действий обучающихся в процессе прохождения учебного курса. В этой связи совершенствование дистанционного обучения возможно за счет внедрения нового инструмента, обеспечивающего решение задач оценки поведения обучающихся в процессе прохождения контрольных мероприятий на основе анализа действий обучающегося при изучении теоретического материала. Таким инструментом может стать аналитическая система экспертной оценки поведения обучающегося при прохождении курса дистанционного обучения, на основании которой будет приниматься решение о зачислении обучающегося на изученный курс. Дистанционное обучение на основе интернет-технологий считается прогрессивной формой профессионального образования, направленной на личные требования обучающихся и их квалификацию, а также дает возможность обучающимся постоянно повышать собственный профессиональный уровень с учетом личных требований. В процессе обучения высшее учебное заведение в режиме онлайн, без посторонней помощи, осваивает учебные материалы, проходит тестирование. Дистанционное обучение - это возможность обучаться индивидуально, независимо от места и времени, с использованием кейсов, телевидения и сетевых технологий. Доктор экономических наук, профессор Е.Р.Орлова в научной статье [Babich, 2011: 9] выделяет проблемы, присущие современному состоянию дистанционных технологий (ДТ) в образовании: внедрение ДТ в образование; оповещение студентов о наличии курсов дистанционного обучения; отсутствие систем обучения использованию информационных технологий. Битченко А.Н. и Мясников С.А. в научной статье [Balashova, 2011: 95] приводят следующие преимущества дистанционного обучения: возможность получения образования людьми, проживающими далеко от ближайшего учебного заведения; большой выбор учебных заведений; ускоренное обучение, в связи с чем происходит экономия средств и времени; индивидуальный учебный план для каждого студента; самостоятельный выбор последовательности изучения предметов; система оценки знаний не зависит от преподавателей; доступ к учебным материалам в электронном виде. Также автор [Bitchenko, 2008: 12-13] делит дистанционное обучение на следующие поколения: традиционная форма обучения; наличие Интернета в образовательных учреждениях, а также возможность дистанционного обучения; развитие электронных, мобильных и повсеместных технологий обучения. Автор утверждает, что от дистанционного обучения невозможно отстраниться [Burnyashov, 2013: 11]. Дальнейшее развитие в современном мире невозможно без использования методов дистанционного обучения, несмотря ни на какое давление. Образование в отдаленных регионах в настоящее время пользуется большим спросом. Средства организации дистанционного обучения Жданова Е.М. и Жданов Е.П. в научной статье [Gorfinkel, 2012:83-84] привели примеры систем управления обучением, а также перечислили основные функциональные возможности средств электронного обучения. Примеры систем управления обучением (LMS) (Freeware: ATutor, Claroline, Dokeos, LAMS, Moodle, OLAT, OpenACS, Sakai, ECOLE. Примеры коммерческих платформ: eLearning

Server, Learn eXact, WebTutor, Prometheus, Associate Professor, RedClass и др.). Основной функционал средств электронного обучения: наличие платформы для размещения электронного обучения, что дает студенту более эффективное изучение материала, а преподавателю - возможность контроля прохождения учебных программ и составления отчетности; регистрация пользователей и контроль доступа к контенту системы; внедрение новых компонентов образовательного процесса; предоставление пользователям общих курсов и составление отчетности.

Ключевые слова: дистанционное обучение, moodle, информатика, IT, образование, 3D-система.

INTRODUCTION

The most popular learning environment among freely distributed learning management systems is Moodle, which is designed for distance learning. The popularity of this environment is due to the fact that work experience is widely discussed by users on the Internet. Among commercial information systems, the HyperMethod company with its eLearning Server software product has a great experience in implementation and use in higher education institutions. A priority for higher education institutions is free software that allows you to organize the learning process remotely. One such solution is the modular object-oriented dynamic learning environment MOODLE. The software allows the teacher to create training courses, lectures, tests, practical and lecture materials, etc. for the successful organization of interaction between the teacher and his students [Gotskaya, 2012: 992].

Gotskaya I.B. defined the distance learning system Moodle: it is a distance learning environment with which you can create distance courses. The system is a non-commercial product with a non-closed code, thanks to which it can be customized for any company, which is different from well-known commercial systems. The author also cited the advantages of this tool: it is possible to sharpen the system for the company's own needs, implement other modules, etc.; an active form of organization of training, knowledge sharing; the presence of your e-mail the possibility of exchanging files; choice of grading system; data on the work of students; availability of system components for users with disabilities. Muromtsev D.I. defines the ECOLE distance learning tool: it is an e-learning system in which the functionality is implemented based on the experience of using semantic technologies and ontologies. In this system, there are 13 opportunities for taking courses, studying subjects with the help of literature, lectures, and you can also test your knowledge thanks to a large number of tests and a variety of practical work. The use of a statistical module allows all user actions to be recorded in an ontology, due to which it is possible to analyze data using all relationships between objects. [Muromtsev, 2015: 129-130]. The impossibility of analyzing the student's behavior when studying educational materials and solving problems when learning online does not give a clear assessment of the student's actions. That is, there is no guarantee that he solved problems and answered test questions personally, which is a big drawback in distance learning. A.A.Savchenko in the scientific article "Features of Teaching Financial Mathematics in Distance Learning" called for the conditions for monitoring course participants via the Internet [Gromasheva, 2015: 95-96]. In order to improve the quality of higher education, teachers must be convinced not only that students have completed the training course, but also that they have completed it independently and in good faith. G.V.Mikhaleva in the scientific article "Features of distance learning in the education system" in 2014 emphasized that the teacher must be confident that the system is used by the student who claims to acquire knowledge and a document on the completion of the educational program [Gukhman, 2012: 40]. Any attempts at deception must be stopped before a student is graded by a teacher. To do this, along with the response data,

there must be an expert assessment of the automated information-analytical system, which will analyze the student's behavior based on various comparative criteria, and display the teacher's assessment in the form of graphic and textual data. This will make it possible to eradicate the unscrupulous attitude of students to learning, as well as to obtain information about the duration of the study of educational material, the duration of passing tests and other control measures, which, in turn, will allow the most objective assessment of the real level of student knowledge, and their compliance with the results of the tests passed. Thus, the data obtained would make it possible to judge the conscientiousness of students, the objectivity and relevance of their knowledge. To date, the means of organizing distance learning do not allow to analyze the student's actions, it is impossible to determine how he solved the test, how fully he read the lecture, etc.

1. *Availability.* By studying remotely, you can gain knowledge from anywhere in the world. You can master new material at home or while traveling, in a cafe or in the country - wherever there is an Internet.

2. *Flexibility.* In the process of distance learning, the student masters most of the material on his own. And he is free to choose the time for classes himself. It can be easily adjusted to fit almost any work schedule. In addition, you do not waste time on the road.

3. *Your pace of mastering the material*. For distance learners, there is no need to worry about falling behind their classmates. You can always watch video lectures, re-read correspondence with teachers, or, on the contrary, skip topics that are already known.

4. *Save money and time*. An important advantage of distance learning is its relatively low cost. As a rule, distance education costs less than full-time education.

5. *Availability of educational materials.* Distance learners are not familiar with such a problem as the lack of textbooks. Access to all necessary literature is provided to the student on the website of the university or educational materials are provided by mail.

6. *No subjective assessments*. Student responses to exams, midterms, and control tests are not affected by student performance in other subjects, social status, or other factors.

7. *Specific knowledge*. Distance learning gives a person a specific set of knowledge and skills. You get exactly what you pay for - and no "water".

8. *Mobility.* Communication with teachers is carried out in different ways: both online and offline. Consulting with a teacher via e-mail is sometimes more effective and faster than scheduling a face-to-face meeting during full-time or distance learning.

9. *Mass character*. The required amount of information can simultaneously receive a different number of listeners. The system allows you to cover multiple audiences.

RESEARCH METHODOLOGY

The distance form of education is unique in that the student and the teacher choose the time of the course and other conditions on their own, at any convenient time. In modern domestic literature, much attention is paid to the psychology of the personality of students. In particular, the work of Uddin A. considers a comparative analysis of the personal and motivational characteristics of full-time and distance learning students, and also provides an experimental study. When comparing groups of daytime and distance learning, the study showed that the students of the second group had a significantly higher level of self-control than the first group of students. Distance learning students believe that all the important moments in their lives were manageable and that they can take responsibility for their actions in life. The author claims that many problems of modern education can be solved with the help of a promising direction - distance learning. Today, the main task of scientists is the introduction of distance technologies in higher educational institutions, based on the pedagogical and psychological features of system development. However, there is a lack of research aimed at determining the impact of distance technologies on student

development. In the dissertation work Balashova Yu.V. developed an integrated approach to the study of the intellectual and personal characteristics of full-time and distance learning students. The author also revealed the features of the rate of mastering the knowledge of students in the distance form of education. After the research, the author draws the following conclusions:

1. The intellectual indicators of students who study remotely are higher than those of full-time students.

2. If we divide groups of students according to academic performance, as well as into groups of full-time and distance learning, then people with full-time education have a shorter time for differentiating objects.

3. The level of anxiety among students of full-time and distance education is average, with the difference that people of full-time education tend to be low, and those of distance students tend to be high.

4. Indicators in the structure of intelligence are more fragmented among students studying in a distance form than among students who study full-time. The authors rely on the influence of personal qualitative characteristics of students on their actions, since each student has individual behavioral factors. In the works of such scientists as A.V.Babich, V.B.Gukhman and others describe the methods of information processing, as well as its output to the user in a convenient form. The types of information, their advantages and disadvantages in its assimilation are considered. At present, scientists and psychologists have reached a sufficiently deep study of distance learning, they can argue that the distance form of education has its own characteristics, both advantages and disadvantages, unlike other forms of education, and has the right to exist. Methods for evaluating student behavior in distance learning The essential understanding of personality recognition technology is disclosed in the works of V.S. Nikonov, A.N. Savinova, K. Ershakov and a number of other authors. So, in the work of A.N. Savinov presents methods and algorithms for recognition of keyboard handwriting, that recognition of keyboard handwriting occurs according to a free control text, and also outlines the author's point of view on personality recognition using password, attribute and biometric systems. The author has developed an analytical model of keyboard handwriting, which allows comparing two patterns of keystroke handwriting, and also developed an algorithm for obtaining a key system operator's keystroke pattern, which differs from the existing ones in that when recognizing keystroke handwriting, the key holding time and character input time are analyzed. K.Ershakov in his work proposes a method of personal identification using 3D modeling and face recognition, as well as other biometric parameters. The author proposes the following principle of highlight structuring. It is necessary to analyze the curvature that has occurred with the light grid projected onto the wall, then it will be possible to calculate the geometry of the face. The author also talks about the most important drawback of the 3D personality recognition system.

A normal photograph cannot be used for recognition by a 3D system. It is necessary to create a combined system into which two-dimensional and three-dimensional personality recognition algorithms will be integrated. In the scientific article V.S.Nikonov presents an approach to personal computer user recognition based on its modeling, which most fully reflects the user's behavior at a personal computer. The author says that when building a model, it is necessary to determine the necessary identification parameters. There are other submodels in the student model, on the basis of which the user is identified: keyboard handwriting; methods of working with the mouse and keyboard; user's network activity; unique parameters: ID (identifier), password, etc. The main way to represent the collected data will be the so-called identification vector - a vector in multidimensional space that identifies the user with respect to the selected submodel. For each submodel, the format of the vectors can be different. However, the authors do not reveal the topic deeply enough, because. do not consider more detailed information on the identified user, which

does not allow to judge the objectivity and relevance of students' knowledge. At present, a number of well-known authors talk about the psychology of student behavior during learning, but so far no one has connected the behavioral characteristics of a distance learning student with the distance learning information system. It has not been determined what impact the information system has on the student during distance learning. Conclusion on the first chapter In the first chapter, on the basis of the analyzed works on the topic of the dissertation, methods and forms of organization of distance learning were formulated, means of organizing distance learning were given. The psychology of student behavior in distance learning was studied, and methods for assessing student behavior during learning were also given.

Globalization processes, characteristic of the current level of development of higher education throughout the world, have a significant impact on all its components, including changes in the main categories of the educational process. The cornerstone concepts in the system of higher education are "education" and "training". It is these two systemic concepts that determine all other elements, such as the forms and methods of teaching, learning technologies, subjects of educational activity, learning outcomes, the quality of education, and much more. The need to analyze the changes in these concepts is objectively confirmed by the fact that at present, both in legal documents and in the scientific literature, there is no single interpretation of the essence of these concepts in relation to the educational process in the globalizing Uzbek higher education. At the same time, in the literature there is a close relationship between the concepts of "education" and "training", which allows the dissertation student to conclude that this problem is important and at the same time complex, even at the level of delimitation of these concepts. The term "education" was introduced by the founder of the theory of learning Johann Heinrich Pestalozzi in 1780. According to this theory, the source of national disasters is the lack of education, and the most important means of education and development of a person is labor, which develops not only physical strength, but also the mind, and also forms morality [Ershakov, 2014: 79].

In the same sense, the term "education" is interpreted by the domestic researcher N.I. Novikov. In his opinion, the goal of education is to form an active virtuous person who directs his activities to benefit the Fatherland and his fellow citizens. N.I. Novikov, noting the need for a broad and versatile education, believes that the path to higher human morality lies through overcoming ignorance and a full-fledged education [Novikov and others, 2007: 417]. Until the period of the 50s of the XX century, "education" in Soviet pedagogy was considered as a set of knowledge, skills and abilities necessary for practical activities, and in the 60s already as a process and result of this activity. A similar meaningful interpretation of this concept was adopted by the XX General Conference of UNESCO in 1978, where it is written that “education is the process and result of improving the abilities and behavior of the individual, in which it reaches maturity and individual growth”. The Great Soviet Encyclopedia interprets education as “the process and result of the assimilation of systematized knowledge, skills and abilities” [Ilyin, 2011:102]. Thus, to date, among the scientific, pedagogical and legislative community, the formulation of the concept of "education" has been established, which includes two of its aspects, according to which education is a process and a result of learning. Fokin believes that "education is a system of training, socialization and development aimed at mastering by the individual the system of elements of the objective experience of mankind, necessary for the successful implementation of his activities in the chosen sphere of social practice and recognized by society as a certain level of development of the individual". At the same time, he understands socialization as a qualitative and quantitative change in the system of values, socially significant beliefs and attitudes, value orientations, ideals, moral qualities of a person necessary to achieve success in a particular society (society). The above definitions allow the dissertator to note that the concept of “education” includes many interconnected and interacting components that form a system.

It is the systemic understanding of education, in the opinion of the author of the dissertation, that makes it possible to form a holistic view of it as a sociocultural phenomenon, and to show its significant role for modern society in the current globalization trends. The content characteristics of the concept of "education" sociologists, as a rule, include, firstly, a social institution, which is a system that includes a set of statuses, norms, values, social organizations (i.e. schools, institutes, academies, 44 universities) responsible for the transfer of accumulated human experience to new generations; secondly, a purposeful process of training and education in the interests of the state, society and the individual; thirdly, education as an element of spiritual production, which is the main factor in the movement and distribution of knowledge. The analysis of the concept of "education" will be incomplete without considering the concept of "training", which, according to V.I.Vdovyuk, is "a purposeful pedagogical process of organizing and stimulating the active educational and cognitive activity of students to master scientific and applied knowledge, skills and abilities, develop thinking, creativity, personal qualities necessary for the implementation of professional activities" [Klochko, 2014: 54-65]. At the same time, N.A.Davydov interprets learning as “a purposeful process of managing the active educational and cognitive activity of students in mastering professional knowledge, skills, developing creative abilities, shaping the worldview and personal qualities necessary for students to independently master the profession” [Davydov, 1997:18]. A slightly different definition of the concept of "training" is given by A.A.Zolotarev, considering it through the prism of the pedagogical system: "learning is a process of interrelated activities of the teacher and students, occurring within the framework of the pedagogical system" [Zolotarev, 1994: 53]. L.G. Semushina, M.G. Gargunov, Yu.G. Fokin consider learning as “a two-way process in which the student and the teacher interact and during which education, upbringing and development of a person are systematically and purposefully carried out” [Fokin and others, 2000: 17]. Thus, the use of distance learning in higher school is characterized by a different level of use of electronic educational systems in the process of interaction between teachers and students. If the percentage of delivery of educational material through computer network the Internet is equal to zero, then, according to D.Taylor, you can talk about the application of traditional educational models, therefore, distance learning does not apply in this case. The amount of delivery of educational material in the range from 1% to 29% indicates the support of the educational process with the help of the network Internet. In the case of delivery from 30% to 79% of the training material through educational electronic environment is the so-called mixed (hybrid learning) that combines the benefits of face-to-face learning and distance educational technologies. Significant amount delivered material online (from 80% and above) indicates a fully distance learning process in which meetings teacher and student in real life are very rare, and all communications take place on the Internet [Lunyashin, 2014: 8].

CONCLUSION

As part of this research, the greatest interest presents a consideration of a fully distance learning model (the maximum percentage of delivery of educational material through the network Internet) based on the electronic educational environment. In this aspect it is worth note that the basic advantage of this model is the possibility comply with the two main principles of distance learning (training anytime, anywhere). This is achieved by creating more complex electronic educational environment based on the Internet, leading to a high level of automation of management and educational processes, but in turn increases the cost of implementation of this system in a traditional university. Another disadvantage models of distance education—lack of personal contact between teacher and student can be partially compensated using modern means (video conferencing, IP telephony programs, etc.). At present, most of the universities that actively apply distance learning technologies, use computer educational model based on Internet

technologies due to its objective benefits that have been described. Implementation of this educational model distance higher education involves the use specialized computer learning environments, with a characteristic them by the interaction between students and teachers, student and other students, as well as between students and teaching material, submitted electronically. Different universities in different ways implement these mechanisms of interaction, depending on their own vision of an optimal system of distance education. To analyze existing electronic educational environments, formulates the basic principles of their work, which are grouped into six groups: metaprinciples of functioning, technical principles functioning, substantive principles of functioning, principles of preliminary training of human resources, principles verification and evaluation of the work of human and technical resources, principles of interaction and feedback.

References:

Babich, A. V. (2011). Effective information processing. mind mapping for students and professionals: textbook / A. V. Babich. – M.: Internet Univ. inform. technologies : BINOM. Knowledge Lab, - 223 p.

Balashova, Yu. V. (2011). Cognitive and personal characteristics full-time and distance learning students: dissertation ... Ph.D. Psychological Sciences: 19.00.01 / Yulia Vladimirovna Balashova; [Place protection: Mosk. state humanitarian. un-t im. M.A. Sholokhov].- Moscow, - 180 p.

Bitchenko, A.N. (2008). Distance learning. Definition, advantages, implementation problems [Text] / A.N.Bitchenko, Myasnikov, S.A. // Problems of engineering and pedagogical education = Problems of engineering and pedagogical education: a collection of sciences. eg: view. 1 time per quarter / Ukr. ing.-ped. academy. - View. since April 2001. - X .: UIPA,- VIP. 20. - S.94-100.

Burnyashov, B.A. (2013). Information technologies in management. Cloud Computing [Electronic resource]: textbook / B. A. Burnyashov. - Saratov: Higher education, - 87 p.

Gorfinkel V. Ya. (2012). Communications and corporate governance [Electronic resource]: textbook. allowance / V. Ya. Gorfinkel, V. S. Toroptsov, V. A. Shvandar. - Moscow: UNITI-DANA, - 128 p.

Gotskaya, I. B. (2012). Analytical note “Choice of a system distance learning” / Gotskaya I. B., Zhuchkov V. M., Korablev A. V.// RGPU them. A.I. Herzen.

Muromtsev, D.I. (2015). Automation of student knowledge assessment in the system e-learning ECOLE // Software Products and Systems. №3 (111).

Gromasheva, O.S. (2015). Expert system for assessing students' knowledge of discipline "Real time systems" / O.S. Gromasheva, I.A. Shcherbinina // Open education. - No. 6. - P.36-42.

Gukhman, V.B. (2012). Applied philosophy of information [Text]: monograph / V. B. Gukhman; Ministry of Education and Science of the Russian Federation, Tver State. technical university - Tver: Tver state. technical university, - 191 p. : ill., tab.; 21 cm

Ershakov, K. (2014). Advanced recognition technologies. Development of 3D identification and face scanning [Text] / Konstantin Ershakov // Systems security. - No. 1 (115). — S. 84-87.

Novikov A.M. & Novikov D.A. (2007). Methodology. – M.: SINTEG, – 668 p.

Ilyin, E.P. (2014). Psychology of individual differences / E.P. Ilyin. — St. Petersburg: Peter, - 701 p.: ill. - (Series "Masters of Psychology").

Klochko I. A. (2014). Information technologies in professional activities [Electronic resource]: textbook. allowance / I. A. Klochko. - Saratov: University education, - 236 p. - (Higher education).

Davydov, N.A. (1997). Pedagogy - M .: IEP, - 134 p.

Zolotarev, A.A. (1994). Theory and Methods of Intensive Learning Systems. T.1-4. M.: MGTU GA, – 210p.

Fokin, Yu.G. (2000). Psychodidactics of Higher School: Psychological and Didactic Foundations of Teaching. - M .: Publishing house of MSTU im. N.E. Bauman,- 424 p.

Lunyashin, I.V. (2014). Research and development of organization methods conducting information processes of distance learning: abstract dis. ... candidate of technical sciences: 05.13.17 / Lunyashin Ilya Viktorovich; [Place of protection: Mosk. tech. University of Communications and Informatics]. - Moscow, - C. 22.

REPRESENTATION OF REALIAS IN COMPARATIVE LINGUISTICS IN AZERBAIJANI AND UZBEK LANGUAGES

Umida Ural kizi MAKHMUDOVA
Karshi State University,
Department of English language and literature Faculty of English philology,
Assoc.Prof. Dr.
Uzbekistan, KARSHI
umidamahmudova1010@gmail.com

SUMMARY

This article discusses the principle of selecting similar language realias in the Azerbaijani and Uzbek languages. The dictionary of similar realias of the language of Azerbaijan and Uzbek is considered. An overview of the realias in each language is given. In comparative linguistics and cultures around the world, it is clear that there are compatible and incompatible elements. Language, which is a component of cultures, generally refers to incompatible elements. The more specific the compared languages are, the less cultural connections they have in their history, the more they have almost no points of contact, the more they differ in terms of a common element. Incongruent elements include, first of all, objects that are not defined by an equivalent vocabulary and connotations that are specific to words in one language and that are absent or different from words in another language. But there are words that have the same usage in different languages. The term "reality" refers only to the names of objects of material culture, historical facts, state institutions, names of national and folklore heroes, mythological creatures, etc., characteristic of certain nations and peoples. When comparing languages, the words denoting these events are among non-equivalent words. The concept of non-equivalent is understood as words that serve to express concepts that do not exist in another culture and, as a rule, cannot be translated by one word into another language, and have no equivalent outside the language to which they belong. Translators, as a rule, have to resort to long descriptions or suggest their own neologisms. Non-equivalent vocabulary is relatively easy to identify when comparing languages, because it most clearly shows the specificity of the division of reality in a given language and the specificity of its culture. If the non-equivalent dictionary includes not only the signs of reality in linguistics and the translation of everyday life, but also the names of the features of the state-political system, various spheres of national production and cultural life, then the number and volume of realities in each vernacular language is very large [Брагина, 1981:15]. On the other hand, reality can have a common usage in different countries and societies. The main method of translation is the direct translation of the emotional and expressive elements of the advertising text into a foreign language. In order to achieve equivalence in the translation of advertising text, the translation of symbols should be familiar or acceptable to the representatives of the culture being transmitted, and the translation content should use symbols familiar to the representatives of that culture. Such a translation becomes even more difficult if non-equivalent words are encountered during the translation process (for example, colloquial phrases, dialect words, etc.). In such cases descriptive translation is necessary. Its main task is to introduce the advertising text from the original language into the cultural environment of the translated language. It should be noted that transcription and transliteration play an important role in the translation of non-equivalent words in the advertising text. In the researches of foreign scientists, the realities were called by such terms as non-equivalent lexicon, exotic lexicon, foreign word from a foreign language, barbarism, localism, ethnocultural lexicon, lacuna, Allenism.

Key words: realia,comparative linguistics, culture.

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

РЕПРЕЗЕНТАЦИЯ РЕАЛИЙ В СОПОСТАВИТЕЛЬНОМ ЛИНГВИСТИЧЕСТВЕ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОМ И УЗБЕКСКОМ ЯЗЫКАХ

Умида Урал кызы МАХМУДОВА
Каршинский государственный университет,
факультет Английской филологии, кафедра Английского языка и литературы,
PhD, доцент
Узбекистан, КАРШИ
umidamahmudova1010@gmail.com

Аннотация

В данной статье рассматривается принцип выделения схожих языковых реалий в азербайджанском и узбекском языках. Рассмотрен словарь подобных реалий азербайджанского и узбекского языков. Дан обзор реалий на каждом языке. В сравнительной лингвистике и культурах всего мира очевидно, что существуют совместимые и несовместимые элементы. Язык, являющийся составной частью культур, обычно относится к несовместимым элементам. Чем конкретнее сравниваемые языки, тем меньше они имеют культурных связей в своей истории, и почти нет точек соприкосновения, тем больше они различаются по общему элементу. К инконгруэнтным элементам относятся, прежде всего, объекты, не определяемые эквивалентной лексикой и коннотациями, специфичными для слов одного языка и отсутствующими или отличающимися от слов другого языка. Но есть слова, которые имеют одинаковое значение в разных языках. Под термином «действительность» подразумеваются лишь названия объектов материальной культуры, исторических фактов, государственных учреждений, имена национальных и фольклорных героев, мифологических существ и т.д., характерные для определенных наций и народов. При сравнении языков слова, обозначающие эти события, относятся к числу безэквивалентных слов. Под понятием безэквивалентности понимаются слова, служащие для выражения понятий, которые не существуют в другой культуре и, как правило, не могут быть переведены одним словом на другой язык и не имеют эквивалента вне языка, к которому они принадлежат. Переводчикам, как правило, приходится прибегать к длинным описаниям или предлагать собственные неологизмы. Безэквивалентную лексику относительно легко выявить при сравнении языков, поскольку она наиболее ярко показывает специфику разделения действительности в данном языке и специфику его культуры. Если в безэквивалентный словарь входят не только признаки действительности в языкознании и переводе повседневного быта, но и наименования особенностей государственно-политического строя, различных сфер национального производства и культурной жизни, то количество и объем реалий в каждом разговорном языке очень велико [Брагина, 1981: 15]. С другой стороны, реальность может иметь общее использование в разных странах и обществах. Основным методом перевода является непосредственный перевод эмоционально-экспрессивных элементов рекламного текста на иностранный язык. Для достижения эквивалентности при переводе рекламного текста перевод символов должен быть знаком или приемлем для представителей транслируемой культуры, а в содержании перевода должны использоваться символы, знакомые представителям этой культуры. Такой перевод становится еще более сложным, если в процессе перевода встречаются безэквивалентные слова (например, разговорные словосочетания, диалектные слова и т. д.). В таких случаях необходим описательный перевод. Его основная задача – внедрить рекламный текст с языка оригинала в культурную среду языка перевода. Следует отметить, что транскрипция и транслитерация играют важную роль при переводе безэквивалентных слов в рекламном тексте. В исследованиях зарубежных ученых реалии обоз-

начались такими терминами, как безэквивалентная лексика, экзотическая лексика, иноязычное слово из иностранного языка, варварство, местничество, этнокультурная лексика, лакуна, алленизм.

Ключевые слова: реалии, сравнительное языкознание, культура.

INTRODUCTION

People's way of life, worldview, values, specific features in naming things and objects differ from each other. Such peculiarities arise from each nation's history, national values, traditions, and beliefs. As a result, there are words that express different concepts that belong only to a certain people, and such concepts become foreign to other peoples. In linguistics and translation studies, it was accepted to call them "realias" or "specific words". The word "Realis" is actually derived from the Latin word "Realia", which originally meant physical, real qualities, and later became a noun, and was interpreted as a term representing a national specific word. At present, realia is used as a synonym for such concepts as non-equivalent lexicon, exotic lexicon, foreign word, barbarism, localism, ethnophragism, lacuna. The amount of cultural knowledge a translator is required to master is increasing. Among the cultural knowledge that must be mastered, we specify the following:

- dates, hours, weight, measurement and currency units, addresses that differ according to different countries;
- the meaning of colors, geometric and architectural forms, symbols, which sometimes conflict from one country to another;
- cultural stereotypes, famous personalities, religious beliefs, national spirit and traditions of the society where the advertising text is being translated.

All of these mentioned cultural elements can serve as a crucial resource not only in understanding the advertising message well, but also in making it successful in the target market. S.Vlakhov and S.Florins dwells extensively and in detail on untranslatable specific words, i.e. realias, and classifies them into four groups, namely:

1. subject distribution;
2. local distribution;
3. temporary distribution;
4. translational distribution.

The group separated by subject distribution is further divided into small groups: 1.Geographic realities, 2.Ethnographic realities, 3.Socio-political realities. Against geographical realities, such as Tashkent Bukhara, ethnographic realities include national dishes, for example, soup, somsa, halim, sumalak, norin, patir, holva, national costumes include buranji, chachvan, mahsi, zebi gardon, turban, bekasam, kalish, hat, and belt. , ton, currency values soum, dollar, euro, cent, dinar, rupee, afghani, ruble, tenge, measurement values inch, fud, celsius, arshin, household appliances blanket, quilt, sozana, table, supra, tandir, national folklore askiya, lapar, chiston, kishuvu, national dances, tanovor, Andijan polka, mustahzad, political realities, governor, lord, parliament, deputy, types of transport, Damas, Nexia, Ford, Toyota and labor names are included. This cultural knowledge plays an important role for the translator and helps to localize the translation of advertising text.

It is necessary to localize the text, image and movement.

The lexical meaning of the word, independent and combined meanings, meaning in the text, synonyms, the problem of word selection related to the use of national words, international words, antonyms, semiotic sign, image, graphic sign, cultural stereotype is one of the most complex tasks

in the field of advertising translation studies. For this reason, every element should not be overlooked in the translation.

RESEARCH METHODOLOGY

It is necessary to determine whether the meaning of the message can be replaced by an appropriate equivalent of a specific element of the culture, which involves the use of a certain reaction by the receiver, or whether this sign can be transferred to the culture of translation only by verbal means. From a semiotic perspective, the connotative and denotative meanings of signs must be recreated in the target culture so that the receivers' relationship to the translation culture is the same as the receivers' relationship to the original culture. The channels of communication are also important, whether written or spoken. known as "realia" in linguistics and translation theory. "Realia belongs to a certain nation are synonymous words and phrases that express the names of objects, concepts and events in this language. They are geographical, ethnographic, literary, material and spiritual life of the people, as well as cultural, social and historical represents life. They represent concepts specific to certain semantic groups: Food: Hot Dog, Hamburger, Kimchi, Pizza, Spaghetti, Muesli, Marshmallow, Champagne, Sausage, Bistro Dresses: kimono, sari, Shelter and buildings: dacha, bungalow, yurt, albergo, outdoor, market Road transport: highway, caravan, rickshaw Realia tourism terminology system is constant in the process of cultural development due to the languages of different peoples is expanding steadily. The most objective approach to aspects of language culture taken as a source from the above methods "gloss", that is, a technique of visual expression. This is because the functional to a certain term finding an alternative requires a lot of work and sometimes ends with a completely unsatisfactory result. Neither transliteration nor transcription can always be used. There are also cases where some terms in the system of foreign terms are not translated at all. This known as "zero translation". Because a certain term is absolutely specific to the culture of the language lie, or is an expression of a concept that does not need to be applied. For example, all types of tourism names are often mentioned in various publications and shows, such as sex tourism, pick up point in everyday life there is no need to translate the words. Although their content is understandable, Uzbekistan tourism there is no need to enter the terminology into the system. As a result, they will not be translated for an indefinite period of time. Neutralization in the translation of tourist terms, as well as in the translation of other texts is used. The reason for such a linguistic phenomenon lies in some aspects of translation possibilities limited, it may be impossible to find the exact meaning of the word. For example, in English lexemes traveler, tourist, excursionist, tourist are translated as tourist (or excursionist, tourist). The existence of three different paradigms is traditionally noted in linguistics are: comparative-historical linguistics, structural linguistics, anthropocentric linguistics. One of these paradigms is anthropocentric linguistics the interests, mentality, inner world, worldview of the language owners interprets in harmony with One of the anthropocentric directions is linguoculturology. Language has communicative, emotional-expressive, accumulative functions does. The accumulative function of language is cultural relations, national it is also manifested through the property of reflecting values. Language and the field of interaction between cultures - One of the main concepts of linguistic and cultural studies is reality. Realia translation studies, comparative linguistics, cultural studies, cross-linguistic and cross-cultural differences in ethnolinguistic research plays an important role in learning. The level of reality cultural relations serves to illuminate, reflects the concepts of the people's lifestyle makes The realities are in the later stages of the development of human society formed concepts, differences between cultures arise corresponds to the coming periods. Realia from other related concepts the main distinguishing feature is their object-object meaning is that it happened. The original meaning of reality is unique to cultures are concepts about things that reflect their signs. "Reality" The etymology of the word is equivalent to the Latin concept of "material". Realities can be evaluated as signs of material culture. In linguistics and translation studies, the

word expressing objects and expressions are considered as realities in a broad sense. From the views on the analysis of the artistic text in the preparation of the article, translation from the directions of research about the texts, descriptive, comparative analysis methods, component analysis methods were used. Description of realities Realities according to their characteristics and functions is close to terms and common nouns. Researchers of cultural units according to his opinion, the border between terms and realities is very conditional and very is variable. But it is correct to evaluate them as the same concepts it's not. The terms and realities differ as follows:

The term Realia is found in scientific literature. In fiction and public observed in the media. It has national coloring no, neutral expression is preferred national, local and historical color serves for expression. Terms are one or another concept artificially to name Greek and Latin morphemes is selected based on Realities exist in natural language will be, by the people is created. Terms are things as the name of these subjects-things spreads along with Certain recognition as the wealth of the nation will be done. Reality is a certain nation closely related to culture connected, in this vernacular general consumption and did not exist in other nations are the names of things. Terms are translatable units with alternatives is considered. The term barbarism is expressed differently in the literature. According to A.A.Reformatsky, barbarisms serve to express unfamiliar realities and customs are borrowed words. At the same time, barbarisms are breaking or partially changing the structure of the language as words borrowed from other languages used as a result understood. But the reality is that barbarism is only in exceptional cases possible Also, barbarisms are from dictionaries as opposed to realities can get Realia and exoticism. According to S.Vlakhova and S.Florin, the term exoticism is reality lexical units that are closest to the term and can compete with them is considered. According to the dictionary of linguistic terms, exoticisms are rare from learned and unfamiliar languages (to the Indo-European language family non-belonging) are appropriated words and word combinations, which are local used to create color. But for some reason the term exoticism is often replaced by barbarism is used. Barbarisms are not included in dictionaries. But exosystems are specific is included in the vocabulary of the language. Realities are like exosystems although it is not included in dictionaries, it is actively used in the language. The concept of "exoticism" is also used in Russian language literature The concept of "realities" cannot be regarded as a synonym. By is correct thought This aspect is also known from the semantics of this word. Because The word "exotic" has its own meaning, i.e. "from another country", "foreign" is used in the meanings, and in the figurative sense, ―strange‖, ―wild‖, ―antique‖ is understood in the same sense. From this point of view, the realities - they differ from exosystems. Realia and localism. As for the term ―localism‖, the ―household word‖ that is close to it, are ― ethnographisms‖. Because these terms are very close to each other. The same At the moment, localists are stylistically very close to realia. - Localisms are such words and word combinations that they clearly show in the literature are limited to a certain area that cannot be". In our opinion, localisms are semantically very close to reality have affinities. Because this concept of ― locality‖ and them the objects that represent it also apply to realities. But we use realities as a broader concept. Realia is a lacuna neologism Some researchers use the term "lacuna" in the tradition of a people and in relation to situations that exist in one culture and are not observed in another they use In other words, being in the same language as a lacuna, it refers to situations that have no equivalent in another. Another category and specialists, lexicographical neologisms as concepts of reality they interpret while standing. Reality and connotation. Connotations are additional emotionally expressive meanings of words and phrases, their semantic and stylistic differences will be available. Realias are also understood in this sense they express the connotative meanings of things.

The place of realias in the lexicon without alternatives. According to S. Vlakhov, the non-alternative lexicon is quite comprehensive in terms of its content. An alternative lexicon such a concept that its alternatives do not exist in translated languages. Alternative vocabulary is used in a

broader sense than the concept of reality. More more concretely, reality is included in the lexicon without alternatives. There is no alternative

Realias, actually may not be a linguistic phenomenon. But without an alternative, the lexicon is by its name

- lexicon, that is, it is necessarily related to language. The question of alternative lexis

The comparison of the two languages, which are not the same, stands out. At the moment, that's it is also necessary to know that the lexicon that is without alternatives in a pair of languages is in other languages it may not be without alternatives when comparing in pairs. So, every language it is important to compare it with another language will be important. This is where the irreplaceability can be seen thrown away. This aspect, in turn, is reflected in these interlanguage dictionaries in different ways will be delivered. Reality and term. At first glance, the reality is very close to the terms. The terms are clear the defined specific subject represents the occurrence of the event in one sense. Terms do not have synonyms. They often came from a foreign language are words or phrases. They are historically limited. But many of these aspects also apply to reality. But the realities they are not lexically limited. There are a number of lexical items that to say that they belong to both realities and terms at the same time possible Some linguists even use the term "realia" in their research. who also uses the concept. But these two concepts should not be confused with each other.

If these societies have historical and cultural similarities, then it can be assumed that in these societies there are realities that are used in the same way in both countries or societies [Голандам, 2011:7]. The Uzbek and Azerbaijani nations have many common historical, geographical, as well as cultural and religious features. These common features unite Uzbeks and Azerbaijan in many ways. Many words of reality are understood in the same way in both countries. Many examples can be given from literature, people's life, music to reality. Holidays and warm, essentially religious in nature, from which it is possible to point to Eid al-Adha and similar religious ceremonies. The history of Azerbaijan and Uzbeks goes back to very ancient times. In everyday life, in the lifestyle of Azerbaijanis and Uzbeks, as well as in its history, many traditions and rituals related to the ideology of different periods have been expressed. One of the interesting folk traditions of both countries is the Navruz holiday (in translation - "new day") - a holiday of spring, joy, pleasure, renewal of nature. Many traditions and customs are associated with the Nowruz holiday, which are understood as the reality of Nowruz. You can use the "Dictionary of the Azerbaijani and Uzbek languages" for a more detailed review and acquaintance with the similarities between the Azerbaijani and Uzbek languages. In the dictionary articles, you can find a number of similar facts of the Azerbaijani and Uzbek languages, as well as words, phrases, expressions containing well-known names, objects, events, traditions, events, persons, literary works. Employees of the Nizomiy Institute of Linguistics of the Azerbaijan National Academy of Sciences and the Academy of Sciences of Uzbekistan, scientists of both countries took an active part in the implementation of this project. The dictionary includes a total of more than 23 thousand words and phrases, transcriptions used in both languages. Samir Abbasov, director of the Heydar Aliyev Azerbaijan Cultural Center in Uzbekistan, the head of the project, wrote a foreword to the dictionary. Like the Azerbaijani language, the Uzbek language belongs to the Oghuz and Qarluq language group of Turkic languages. The main goal of publishing a common dictionary is to create a kind of bridge between these languages. "Azerbaijan-Uzbek and Uzbek-Azerbaijani dictionary" makes an important contribution to the development of cultural, scientific and literary relations between the two brotherly nations [Маслов, 1987].

Realias, cultural background knowledge and similar words cannot be understood without linguistic and cultural knowledge of Azerbaijani and Uzbek languages and their culture. The importance and importance of such words is confirmed by the language itself: they can form

phraseological units, metaphors and similes; access to proverbs and sayings; explained by naming new objects and events. For Azerbaijanis and Uzbeks, such words and expressions can serve as signs or symbols of important events and events of history and culture. Let's take Navruz holiday as an example. Azerbaijanis and Uzbeks usually celebrate several days before the Navruz holiday, as if preparing for big holidays to mark the end of the Old and New Year. One of the stages of preparation for the holiday is "chershenbe" day. It is the last Tuesday of the last week of the year. Bonfires will be lit tonight. Saying the words, "All my troubles are for you, and all your joys are for me," everyone should jump over the burning fire, big and small. (Literally: "My yellowness to you, my crimson to me"). The holiday itself - Navruz is approaching. Everyone, from young to old, prepares for it very carefully. As a general rule, everyone should have new clothes. Uzbeks also wear new clothes on the eve of Navruz, and cook sumalak, one of the national dishes. All relatives and loved ones are greeted one by one with the New Year Navruz. Since ancient times, Navruz did not work for six days, even farmers did not work in the fields. They were dedicated only to meetings and entertainment, and in the Uzbek nation, almost at this time, the state declares a 5-day holiday for all state organizations. Everyone should leave the house or the city or the outskirts of the village and spend the whole day in the bosom of nature and thereby free himself from difficulties.

Spring holiday - Navruz holiday is the national, important and most beautiful holiday of the two countries. These types of dictionaries can be widely used in the process of mastering language culture and reality. If we compare the tasks of teaching a foreign language and the culture of this language, we can see that they are closely related to each other. The methodological meaning of this unit is that the functions of a foreign language cannot be mastered separately from the functions of culture and vice versa. The use of this type of linguo-cultural vocabulary leads to the successful acquisition of language realities. By mastering the vocabulary, students can also get acquainted with the linguistic and linguistic aspects of language reality, because words reflect not only the relevant concepts, but also some aspects of people's real life through the concepts they define. So, one of the ways to master reality is to create linguistic and cultural dictionaries. On the other hand, dictionaries are the element that can convey the cultural flavor of the Azerbaijani and Uzbek languages. A comprehensive list of cultural, linguistic and regional information is what dictionaries should provide. Such an approach guides the acquisition and translation of language realities and enables the assimilation of foreign language culture. In turn, it helps the translator to carry out the process of translation from one language to another in the most effective way [Черемисина,1983:113].

CONCLUSION

The object of comparative linguistics and regional studies is, first of all, the denotative and connotative facts of national culture expressed through common nouns and onomastic vocabulary. Denotative realities most clearly show the national identity of cultures. They can be considered elementary units of comparative linguistics and regional studies, and non-equivalent vocabulary work should be presented at all levels of education. A serious challenge in comparative linguistics and regional studies is the choice of words with a national-cultural meaning. The most common words that are objectively synonymous can have additional meanings due to national and cultural factors. They are related to traditions, folklore, other cultural traditions of the people - the mother tongue. It is these additional semantic nuances, which are the result of the national "worldview" or the cultural and historical development of the people - that are of interest to native language linguistics and regional studies. After all, the object of comparison, as we see, is the entire culture of the language being studied, as opposed to the culture of the native language. It seems that the task of comparative linguistics and regional studies becomes easier when the national identity of the addressee is known. At the same time, many unsolved problems immediately appear: there is no description of cultures that meet the needs of linguistics and regional studies, the basic knowledge

of the carriers of the compared cultures is not defined and described, comparative linguistics still does not meet the requirements. comparative linguistics and regional studies, language units are the carriers of regional information, and with rare exceptions, the general range of comparable languages is not distinguished, there is an urgent need for linguistic-cultural dictionaries of a particularly comparative nature. Since comparative linguistics and regional studies are based on the comparison of linguistic units and first of all comparative semasiology, its development requires a large-scale field of research, first of all, contrastive semasiology.

References / Литература:

Брагина А.А. (1981). Лексика языка и культура страны в лингвостра-новедческом аспекте [Текст] / А. А. Брагина. - М.: Русск. Джаз.

Черемисина, Т.И. (1983). Функциональный аспект неассимилированных заимствований в современном английском языке // Сборник научных трудов . - Москва.

Голандам, А.К. (2011). Культурно-историческое сходство языковых реалий Азербайджана и Ирана - Lingua mobilis №7 (33).

Федоров, А.В. (1968). Основы общей теории в переводе. - Москва, 1968.

Холманова З., Саидахмедова О., Нуруллаева О. (2018). Лингвистическая культура изучение понятий. - Ташкент.

Маслов Ю.С. (1987). Введение в зазыкознание. - Москва.

Ожегов С.И., Шведова Н.Ю. (1999). Толковый словарь русского языка. – Москва.

Розенталь Д.Э., Теленкова М.А. (1985). Словарь-словарь лингвистические термины: пособие для учителя. - Москва.

Соболев, Л.Н. (1952). Пособие по переводу с русского языка на французский. - Москва.

Томахин, Г. Д. Реалии - американизмы (пособие по страневедению): учеб. пособие для ин-тов и фак. иностр. джаз [Текст] / Г. Д. Томахин. - М.: Высш. шк., 1988.

Томахин, Г. Д. Фоновые знания как основной предмет лингвострановедения [Текст] / Г. Д. Томахин. - М. : В. джаз в шк., 1980.

Томахин, Г.Д. (1988). Теория перевода. - Москва.

Веревагин Э.М. (1980). Лингвострановедческая теория слова [Текст] / Е. М. Веревагин, В. Г. Костомаров. - М.: Русск. Джаз.

Узбекская советская энциклопедия. (1978). - Ташкент.

https://uza.uz/uz/posts/yangi-lu-at-nashrdan-chi-di-15-08-2019

References:

Bragina, A. A. (1981). Leksika jazyka i kul'tura strany v lingvostra- novedcheskom aspekte [Tekst] / A. A. Bragina. – M. : Rus. jaz.

Cheremisina, T.I. (1983). Funktsionalnyy aspect neassimilirovannyx zaimstvovany. - Moscow.

Golandam, A. K. (2011). Cultural and historical similarities of the language realities of Azerbaijan and Iran - Lingua mobilis № 7 (33).

Fedorov, A.V. (1968). Osnovy obshchey theory in perevoda. - Moscow, 1968.

Kholmanova, Z., Saidakhmedova, O., Nurullayeva, O. (2018). Linguistic culture study of concepts. - Tashkent.

Maslov, Yu.S. (1987). Vvedenie v zazykoznanie. - Moscow.

Ojegov, S.I., Shvedova N.Yu. (1999). Tolkovyy slovar russkogo zyzyka. – Moscow.

Rosenthal, D.E., Telenkova M.A. (1985). Dictionary-dictionary linguistic terminov: posobie dlya uchitelya. - Moscow.

Sobolev, L.N. (1952). Posobie po perevodu s Russian language and French. - Moscow.

Tomahin, G. D. Realii – amerikanizmy (posobie po stranovedeniju) : ucheb. posobie dlja in-tov i fak. inostr. jaz. [Tekst] / G. D. Tomahin. – M. : Vyssh. shk., 1988.

Tomahin, G. D. Fonovye znanija kak osnovnoj predmet lingvostranovedenija [Tekst] / G. D. Tomahin. – M. : In. jaz. v shk., 1980.

Tomakhin, G.D. (1988). Theory perevoda. - Moscow.

Verewagin, E.M. (1980). Lingvostranovedcheskaja teorija slova [Tekst] / E. M. Verewagin, V. G. Kostomarov. – M. : Rus. jaz.

Uzbek Soviet Encyclopedia. (1978). - Tashkent.

https://uza.uz/uz/posts/yangi-lu-at-nashrdan-chi-di-15-08-2019

THE PROBLEM OF TRAINING FOREIGN TEACHERS

Muxabbat Ikramovna TURSUNOVA
Tashkent State Pedagogical University,
basic doctoral student of the 2nd year
Uzbekistan, TASHKENT
aziza160701@gmail.com

SUMMARY

This article discusses the challenges in training foreign language teachers and proposes solutions to enhance their preparation. It addresses issues of language proficiency, pedagogical training, technology integration, diverse learner needs, and ongoing professional development to ensure educators are well-equipped for effective language instruction.

Key words: language proficiency, pedagogical training, technology integration, cultural competency, professional development.

ПРОБЛЕМА ПОДГОТОВКИ УЧИТЕЛЕЙ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ

Мухабат Икрамовна ТУРСУНОВА
Ташкентский государственный педагогический университет,
докторант 2-го курса,
Узбекистан, ТАШКЕНТ
aziza160701@gmail.com

Аннотация

В данной статье рассматриваются проблемы подготовки учителей иностранных языков и предлагаются решения по повышению их подготовки. Также рассматриваются вопросы владения языком, педагогической подготовки, интеграции технологий, разнообразных потребностей учащихся и постоянного профессионального развития, чтобы гарантировать то, что преподаватели хорошо подготовлены для эффективного обучения языку.

Ключевые слова: владение языком, педагогическая подготовка, интеграция технологий, культурная компетентность, профессиональное развитие.

INTRODUCTION

In an era marked by increasing globalization, cultural exchange, and interconnectedness, the demand for proficient foreign language teachers has grown exponentially. These educators play a pivotal role in bridging linguistic and cultural gaps, fostering effective communication, and promoting understanding among individuals from diverse backgrounds [Freeman, 2015]. However, the effective training of foreign language teachers has become a pressing concern, as institutions and programs grapple with a range of complex challenges.

This article delves into the multifaceted problem of training foreign language teachers and offers insights into the underlying issues that hinder their preparation [Lightbown & Spada, 2013). It explores the crucial aspects of language proficiency, pedagogical training, technological integration, diverse learner needs, and ongoing professional development, all of which contribute to the comprehensive preparation of language educators.

As we navigate the complexities of language education in a rapidly changing world, it is imperative that we address these challenges head-on and seek viable solutions to ensure that our foreign language teachers are not only proficient but also well-equipped to inspire and educate the linguists of tomorrow [Shulman, 1987]. In doing so, we pave the way for enhanced cross-cultural understanding and effective global communication.

Methods and methodology

Qualitative interviews and surveys: Conducting interviews with foreign teachers and students will help identify their needs, concerns and expectations regarding the integration of science and philosophy. Qualitative research will also deepen the understanding of cultural and pedagogical aspects.

Empirical research: Conducting empirical research, such as classroom observations , student surveys, and analysis of teaching materials, can provide concrete data on how the integration of science and philosophy affects the learning process and the success of international teachers.

Focus Groups and Discussions: Organizing focus groups with international teachers and students can promote an open exchange of opinions and ideas about the application of the integration of sciences and philosophy in educational practice.

The choice of methods depends on the objectives and the specific situation of the study. Combining different methods can provide a more complete and deeper understanding of the problem and ways to solve it.

Main Part

Insufficient Language Proficiency:

A fundamental challenge in training foreign language teachers is the often inadequate language proficiency of prospective educators. The main body of the article can delve deeper into the fundamental challenge of training foreign language teachers, which is the insufficient language proficiency of many prospective educators. Here's an elaboration of this challenge:

1. Language Proficiency as a Cornerstone:

- Proficiency in the target language is undeniably a cornerstone of effective foreign language teaching. Educators need to have a deep and nuanced understanding of the language they are teaching to impart language skills, cultural knowledge, and communicative competence to their students.

2. Varied Language Proficiency Levels:

- One of the major challenges faced in teacher training programs is the significant variation in language proficiency levels among prospective teachers. Some individuals may have native-level fluency, while others may struggle with fluency or have only a basic command of the language.

3. Impact on Teaching Quality:

- The proficiency level of foreign language teachers directly impacts the quality of instruction. Educators with limited language proficiency may struggle to convey complex language concepts, engage students in meaningful conversations, or provide authentic cultural insights.

4. Challenges in Communicative Language Teaching (CLT):

- Communicative Language Teaching (CLT), a widely accepted approach to language education, emphasizes interactive and communicative activities. Teachers with inadequate language proficiency may find it challenging to implement CLT effectively.

5. Bridging the Gap:

- Teacher training programs must address the gap in language proficiency. This can be achieved through intensive language courses, immersion experiences, and ongoing language development opportunities for prospective educators.

6. Role of Philosophy and Science in Addressing Proficiency Gap:

- Merging science and philosophy in education, as discussed in the abstract, can offer valuable insights into how to address the language proficiency challenge. Multidisciplinary approaches can help develop effective language teaching methodologies.

7. Dialogues and Project-Based Learning:

- Dialogues and project-based learning approaches can be used to improve language proficiency while fostering critical thinking. These methods engage educators in active language

use and application.

8. Importance of Philosophical Seminars:

- Philosophical seminars, discussed in the abstract, can serve as platforms for educators to engage in deep linguistic and pedagogical discussions, promoting language proficiency and reflective teaching practices.

9. Preparing Graduates for Modern Challenges:

- In the context of language proficiency, preparing graduates for modern challenges includes equipping them with the linguistic skills necessary to navigate diverse linguistic and cultural landscapes in today's globalized world.

10. The Role of Continuous Professional Development:

- Beyond initial teacher training, continuous professional development should be emphasized to ensure that foreign language teachers are continually improving their language proficiency throughout their careers.

11. Bridging Theory and Practice:

- The merger of science and philosophy in education can also help bridge the gap between language theory and classroom practice, enabling teachers to apply their language proficiency effectively in real teaching situations.

In conclusion, the inadequate language proficiency of prospective foreign language teachers poses a significant challenge in teacher training programs. Addressing this challenge requires a multidisciplinary approach that incorporates language development, critical thinking, and pedagogical strategies. It is essential to equip educators with the linguistic skills and knowledge necessary to excel in their roles and prepare students for the demands of the modern world. Effective language instruction requires not only fluency but also a deep understanding of the cultural nuances that shape language use. To address this issue, teacher training programs must prioritize language competency as a foundational skill [Burns & Richards, 2009]. Immersive experiences, extended study abroad programs, and language proficiency assessments can help ensure that future teachers are not only proficient speakers but also culturally aware, enabling them to provide authentic language learning experiences for their students.

Emphasizing strategies for differentiation and cultural sensitivity in teacher training programs is crucial for preparing educators to effectively meet the diverse needs of students in today's classrooms. Here's a discussion of why these aspects are essential:

1. Differentiation:

a. Individualized Learning: Every student is unique, with their own strengths, challenges, and learning styles. Effective differentiation strategies empower teachers to tailor their instruction to meet the individual needs of each student.

b. Addressing Learning Variances: Some students may require additional support to grasp certain concepts, while others may benefit from more advanced material. Differentiation helps teachers address these variances in their classrooms.

c. Maximizing Learning Outcomes: When teachers differentiate their instruction, they create an inclusive learning environment where all students have the opportunity to excel. This can lead to improved academic outcomes and greater engagement.

d. Promoting Inclusivity: Differentiation is not limited to academic abilities; it also includes addressing diverse needs related to language proficiency, special education, and socio-emotional development. Inclusive classrooms benefit from strategies that cater to these diverse needs.

2. Cultural Sensitivity:

a. Diverse Student Populations: Today's classrooms are increasingly diverse in terms of cultural backgrounds, languages, and traditions. Teachers must be culturally sensitive to create inclusive and respectful learning environments.

b. Promoting Equity: Cultural sensitivity helps to ensure that all students, regardless of their cultural background, feel valued and included in the classroom. It promotes educational equity, where every student has equal opportunities to learn and succeed.

c. Effective Communication: Understanding and respecting cultural differences is essential for effective communication between teachers, students, and families. It minimizes misunderstandings and conflicts.

d. Global Citizenship: Fostering cultural sensitivity in students helps prepare them to be global citizens who can navigate and collaborate in an increasingly interconnected world.

3. Strategies for Teacher Training Programs:

a. Cultural Competency Training: Teacher training programs should include modules on cultural competency, helping future educators develop an understanding of diverse cultures and traditions.

b. Inclusive Pedagogical Techniques: Teachers should be trained in inclusive pedagogical techniques that take into account students' diverse learning styles, abilities, and cultural backgrounds.

c. Practical Application: Teacher candidates should have opportunities to apply differentiation and cultural sensitivity strategies in real classroom settings during their training, receiving feedback and guidance.

d. Professional Development: Continuous professional development should be encouraged to keep educators updated on the latest research and strategies in differentiation and cultural sensitivity.

In summary, teacher training programs that emphasize strategies for differentiation and cultural sensitivity are better equipped to prepare educators for the complex and diverse classrooms of today. These strategies contribute to more inclusive, equitable, and effective teaching practices, ultimately benefiting all students and fostering a sense of belonging in the learning environment.

Pedagogical Training Gaps.

Language proficiency alone is insufficient to make an effective language teacher. Equipping educators with pedagogical knowledge and teaching methodologies is equally critical. Some teacher preparation programs fall short in providing comprehensive pedagogical training, leaving educators ill-prepared to engage students effectively [Nunan, 1991]. To bridge this gap, institutions must integrate pedagogical training into their curricula, allowing future language teachers to acquire the necessary skills in instructional design, assessment, and classroom management. Practical classroom experiences and mentorship opportunities can further enhance their teaching skills.

Pedagogical training gaps refer to areas of deficiency or shortcomings in the training and preparation of educators, particularly in the field of teaching and pedagogy. These gaps can hinder teachers' effectiveness in the classroom and impact student learning outcomes. Here are some common pedagogical training gaps and their implications:

1. Lack of Pedagogical Knowledge:

- Implication: Teachers may struggle to apply effective teaching methods and instructional strategies, which can lead to decreased student engagement and learning.

2. Limited Classroom Management Skills:

- Implication: Inadequate classroom management can result in disruptions, decreased learning time, and an unfavorable classroom environment that hinders student learning.

3. Insufficient Assessment and Feedback Expertise:

- Implication: Teachers may struggle to assess student progress accurately and provide timely and constructive feedback, hindering students' ability to improve their performance.

4. Inadequate Special Education Training:

- Implication: Teachers may struggle to support students with diverse learning needs, potentially leading to exclusion or unmet educational requirements for these students.

5. Limited Technology Integration Skills:

- Implication: Teachers may miss opportunities to enhance their teaching through technology, which can engage students and prepare them for a tech-driven world.

6. Cultural Competency Gaps:

- Implication: Teachers may not be equipped to understand and respect the cultural backgrounds and experiences of diverse students, potentially leading to cultural insensitivity or misunderstandings.

7. Lack of Professional Development Opportunities:

- Implication: Without ongoing training and development, teachers may struggle to stay current with best practices, new teaching methods, and evolving educational trends.

8. Inadequate Preparation for Special Education:

- Implication: Teachers may not have the skills and knowledge needed to effectively support students with disabilities or learning differences, which can result in unequal educational opportunities.

9. Inadequate Training in Inclusive Education:

- Implication: Teachers may not be prepared to create inclusive classrooms that accommodate the diverse needs of all students, potentially excluding some learners from the educational process.

10. Limited Training in Student Engagement Strategies:

- Implication: Teachers may not have a diverse toolkit of strategies to engage students, potentially resulting in disinterest and reduced motivation for learning.

Addressing these pedagogical training gaps is essential for improving the quality of education and enhancing student outcomes. Teacher education programs, professional development initiatives, and ongoing support and mentorship can help bridge these gaps, ensuring that educators are well-prepared to meet the diverse needs of students and create effective learning environments.

In the digital age, technology offers vast opportunities to enhance language instruction. However, the integration of technology into language teacher training remains a challenge for many programs [Larsen-Freeman & Anderson, 2013]. need to be proficient in using educational technology, online resources, and language learning platforms to create dynamic and engaging lessons. Institutions should prioritize the incorporation of technology into their curricula, ensuring that educators are not only comfortable with technology but also capable of leveraging its full potential for language teaching.

Diverse Learner Needs.

Today's classrooms are increasingly diverse, with students from various linguistic and cultural backgrounds. Foreign language teachers must be prepared to address the unique needs of these diverse learners, including those with varying levels of prior language exposure and proficiency. Teacher training programs should emphasize strategies for differentiation and cultural sensitivity [In'nami & Koizumi, 2012]. Providing educators with tools to adapt their teaching methods to the diverse backgrounds of their students can significantly enhance the effectiveness of language instruction.

Ongoing Professional Development.

Language education is a dynamic field that continuously evolves, driven by research, pedagogical innovations, and changing societal needs. Unfortunately, many foreign language teachers lack access to ongoing professional development opportunities [Richards, & Rodgers, 2001]. To address this issue, institutions and education authorities must invest in programs that offer continuous training and support to language educators. These opportunities should include

workshops, conferences, online courses, and collaboration with peers to ensure that teachers stay current and engaged in their practice [Johnson, 2009].

Recommendations

Teacher training institutions should prioritize language proficiency by offering immersive language experiences, extended study abroad opportunities, and regular language assessments for aspiring language teachers. This will ensure that educators possess the linguistic and cultural competence needed to provide authentic language instruction.

Teacher preparation programs must integrate comprehensive pedagogical training into their curricula. This includes instruction on teaching methodologies, assessment techniques, classroom management, and strategies for adapting instruction to diverse learner needs.

Institutions should incorporate the effective use of technology into language teacher training programs. This entails training future educators in the use of digital tools, online resources, and language learning platforms to create engaging and effective language lessons.

Recognizing the diversity of classrooms, teacher training programs should provide cultural competency training to help educators understand and cater to the unique needs of students from different backgrounds.

Education authorities and institutions should invest in ongoing professional development opportunities for language teachers. This includes workshops, conferences, online courses, and collaborative networks to keep educators up-to-date with the latest pedagogical innovations and research.

CONCLUSION

The training of foreign language teachers is a complex and vital endeavor, crucial in shaping the linguistic and cultural competencies of future generations. Despite the challenges faced, addressing issues related to language proficiency, pedagogical training, technology integration, diversity, and ongoing professional development is essential.

By implementing the recommended strategies, institutions and programs can better prepare language educators to meet the demands of a rapidly changing world. Ultimately, this leads to more proficient and culturally sensitive language teachers who can inspire students, promote cross-cultural understanding, and facilitate effective global communication. In doing so, we contribute to a brighter, more interconnected future, where language education plays a pivotal role in fostering unity and global cooperation.

Reference:

Johnson, K. E. (2009). Second Language Teacher Education: A Sociocultural Perspective. Routledge.

Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge University Press.

In'nami, Y., & Koizumi, R. (2012). The effects of study abroad on the L2 self-concept: A longitudinal case study. System, 40(2), 214-227.

Larsen-Freeman, D., & Anderson, M. (2013). Techniques and Principles in Language Teaching. Oxford University Press.

Nunan, D. (1991). Language Teaching Methodology: A Textbook for Teachers. Prentice Hall.

Burns, A., & Richards, J. C. (2009). The Cambridge Guide to Pedagogy and Practice in Second Language Teaching. Cambridge University Press.

Shulman, L. S. (1987). Knowledge and teaching: Foundations of the new reform. Harvard Educational Review, 57(1), 1-22.

Lightbown, P. M., & Spada, N. (2013). How Languages are Learned. Oxford University Press.

Freeman, D. (2015). EFL Teacher Education in Chile: Current Profiles and Future Directions. Language Teaching Research, 19(2), 237-253.

THE POWER OF PROFESSIONAL CREATIVE COMPETENCE: NURTURING FUTURE FOREIGN LANGUAGE TEACHERS

Iroda Baxodirovna UTAEVA
Tashkent State Pedagogical University,
PhD, first-year DSc student at
Uzbekistan, TASHKENT
utaevairoda1988@gmail.com

SUMMARY

This article underscores the pivotal role of professional creative competence in shaping future foreign language teachers. It explores how nurturing creative skills equips educators to adapt effectively, engage diverse learners, and inspire a lifelong passion for language acquisition.

Key words: professional creative competence, foreign language teachers, language education, teacher preparation, creative pedagogy.

СИЛА ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ТВОРЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ: ПОДГОТОВКА БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ИНОСТРАННОГО ЯЗЫКА

Ирода Баходировна УТАЕВА
Ташкентский государственный педагогический университет,
PhD, студент 1-го курса DSc
Узбекистан, ТАШКЕНТ
utaevairoda1988@gmail.com

Аннотация

В данной статье подчеркивается важнейшая роль профессиональной творческой компетентности в формировании будущих учителей иностранного языка. В нем исследуется то, как развитие творческих навыков помогает преподавателям эффективно адаптироваться, вовлекать в учебу разных учащихся и вдохновлять на всю жизнь страсть к изучению языка.

Ключевые слова: профессиональная творческая компетентность, преподаватели иностранного языка, языковое образование, подготовка учителей, творческая педагогика.

INTRODUCTION

The topic "Professional Creative Competence of Future Foreign Language Teachers" addresses a critical aspect of modern education, particularly in the context of foreign language instruction. The evolving global landscape and the importance of effective language education have given rise to the need for foreign language teachers with a strong foundation in professional creative competence. In an ever-evolving global landscape, the role of foreign language teachers has transcended the boundaries of traditional language instruction. As societies increasingly interconnected, the ability to communicate across languages has become a vital skill [Asher & James, 1969:3-17]. However, the task of preparing students for effective cross-cultural communication demands more than conventional teaching methods. It necessitates the cultivation of professional creative competence among future foreign language educators [Billows, 1961].

Methods and Methodology

In the scope of the study titled "Professional Creative Competence of Future Foreign Language Teachers," diverse methods were employed to uncover the essence and significance of this competence in modern education.

Literature Analysis: Extensive analysis of scholarly publications, research studies, and expert opinions in the field of education and language preparation helped to identify the key aspects of professional creative competence in foreign language instructors.

Empirical Research: Conducting surveys and interviews with educators and students, as well as analyzing teaching practices and methodologies, enabled an assessment of how professional creative competence influences teaching effectiveness and the perception of the learning process [Dacanay, 1963].

Comparative Analysis: Comparing the teaching methods employed by creative instructors with traditional approaches highlighted the advantages and potential of innovative techniques.

Main part

In an increasingly interconnected world, the ability to communicate in multiple languages is essential. As societies become more diverse and communication barriers break down, foreign language teachers play a pivotal role in fostering effective cross-cultural interactions [Jakobovits & Leon,1970]. The professional creative competence of these educators goes beyond traditional teaching methods, encompassing innovative approaches, adaptability, and the capacity to engage learners in meaningful ways.

Professional creative competence involves the ability of future foreign language teachers to integrate creativity into their teaching methodologies. Professional creative competence in the context of foreign language teaching refers to the capacity of future language educators to incorporate creative approaches and strategies into their teaching methodologies. This competence is vital for fostering effective language learning and enhancing the overall educational experience for students. Here is some information elaborating on this concept:

Understanding Professional Creative Competence:

1. Creativity in Language Teaching: Professional creative competence emphasizes the importance of creativity in the language learning process. It involves the ability of language teachers to go beyond traditional methods and incorporate innovative techniques, materials, and activities into their teaching.

2. Enhancing Engagement: Creative language teaching methods can significantly enhance student engagement and motivation. By introducing novel and imaginative elements into the classroom, teachers can make language learning more enjoyable and meaningful for their students.

3. Adaptability: Language teachers with professional creative competence are adept at adapting their teaching methods to the unique needs and learning styles of their students. They can modify and tailor their lessons to cater to diverse groups of learners.

4. Encouraging Critical Thinking: Creative language teaching encourages critical thinking and problem-solving skills. Teachers who possess this competence create opportunities for students to think creatively in the target language, fostering not only language proficiency but also cognitive development.

5. Cultural Sensitivity: Professional creative competence also entails an understanding of cultural sensitivity. Language educators should be able to incorporate cultural elements into their lessons in a way that promotes cultural awareness and respect.

Components of Professional Creative Competence:

1. Curriculum Development: Language teachers with professional creative competence can design innovative and engaging curricula that incorporate a variety of creative activities, such as drama, storytelling, and multimedia projects.

2. Resource Utilization: They are skilled at identifying and utilizing a wide range of resources, including technology, authentic materials, and real-life scenarios, to make language learning more dynamic and relevant.

3. Assessment Strategies: Creative language teachers develop creative assessment methods that accurately measure students' language proficiency while also assessing their creative expression and problem-solving abilities.

4. Professional Development: Continuous professional development is essential to enhance and refine creative competence. Teachers should stay updated on the latest trends and best practices in language teaching and creative education.

Benefits of Professional Creative Competence:

1. Improved Learning Outcomes: Students are more likely to achieve higher language proficiency levels and develop a deeper understanding of the language and culture when taught by educators with professional creative competence.

2. Enhanced Student Engagement: Creative teaching methods capture students' interest and encourage active participation in the learning process, leading to a more enjoyable and effective learning experience.

3. Preparation for the Modern World: In a rapidly changing global landscape, language learners benefit from exposure to creative approaches that prepare them for real-world communication and problem-solving.

4. Cultural Awareness: Creativity in language teaching promotes cultural sensitivity and intercultural competence, helping students navigate diverse cultural contexts.

In conclusion, professional creative competence is a valuable skill set for future foreign language teachers. It empowers educators to create dynamic, engaging, and effective language learning experiences that prepare students for success in a multilingual and multicultural world. It entails designing engaging and interactive lessons that not only transmit language skills but also ignite a passion for language learning [Think,1962]. This competence goes beyond textbook learning, encouraging teachers to employ innovative tools, technology, and interactive activities that cater to diverse learning styles and student interests.

The contemporary world demands foreign language teachers who possess not only a profound understanding of linguistic intricacies but also the ability to harness their creative potential. Professional creative competence is the cornerstone of innovative teaching approaches that go beyond rote learning and textbook memorization. It is the skill that transforms language classrooms into dynamic learning environments, where students are engaged, motivated, and inspired.

Professional creative competence extends beyond conventional teaching methods. Indeed, professional creative competence goes beyond conventional teaching methods and encompasses a broader set of skills and attributes that enable educators to excel in various ways. Here are some key points to emphasize this aspect:

1. Innovation: Professional creative competence encourages educators to innovate and experiment with teaching methods. It involves the ability to think outside the box and develop novel approaches to instruction that challenge traditional norms.

2. Adaptability: Creative competence enables teachers to adapt to changing educational landscapes and student needs. This adaptability allows them to tailor their teaching strategies to suit diverse learners and evolving educational environments.

3. Problem-Solving: Creative educators are skilled problem solvers. They can identify challenges in the learning process and find innovative solutions to address them. This problem-solving mindset extends to both pedagogical and logistical issues.

4. Interdisciplinary Thinking: Professional creative competence often involves interdisciplinary thinking. Educators may draw inspiration from various fields and integrate concepts and methodologies from different disciplines into their teaching.

5. Technology Integration: In today's digital age, creative competence includes the effective integration of technology into the teaching and learning process. Educators should be proficient in using educational technology to enhance instruction and engage students.

6. Student-Centered Learning: Creative educators prioritize student-centered learning, focusing on the individual needs and interests of students. They create opportunities for students to take ownership of their learning and pursue their passions.

7. Critical Thinking: Creative competence fosters critical thinking skills in both educators and students. Teachers encourage students to question, analyze, and evaluate information critically, fostering a deeper understanding of subject matter.

8. Collaboration: Creative educators often collaborate with colleagues, experts, and community resources to enrich the learning experience. They recognize the value of teamwork and networking to enhance their teaching.

9. Assessment Innovation: Beyond traditional assessments, creative educators develop alternative assessment methods that measure not only knowledge retention but also problem-solving abilities, creativity, and practical skills.

10. Lifelong Learning: Professional creative competence involves a commitment to lifelong learning. Creative educators continuously seek opportunities for professional development, staying updated on the latest trends and educational research.

11. Cultural Competence: In a diverse world, creative competence includes cultural sensitivity and competence. Educators should be able to create inclusive and culturally responsive learning environments.

12. Global Perspective: Creative competence may extend to a global perspective, preparing students to thrive in a globally interconnected world. This includes promoting global awareness and fostering international collaboration.

In summary, professional creative competence is a multifaceted skill set that encompasses a wide range of attributes and abilities beyond conventional teaching methods. It equips educators with the tools to adapt, innovate, and excel in diverse educational settings while empowering students to become critical thinkers and lifelong learners. It involves the ability to adapt to evolving student needs and apply innovative methodologies, maintaining student interest and motivation [Torrance & Paul,1970].

Contemporary methodologies such as gamification, project-based learning, and multimedia tools enable the creation of interactive and captivating lessons. Professionally creative educators skillfully integrate these methods into the learning process, enriching foreign language education with context and practical skills.

The concept of professional creative competence for future foreign language teachers is multifaceted and pivotal in shaping modern education. This section delves into the essence and significance of this competence, shedding light on its multifunctional role in fostering effective language instruction and cultivating a dynamic learning environment.

At the core of professional creative competence lies a holistic approach to teaching. Future foreign language teachers with this competence not only impart linguistic knowledge but also facilitate an immersive learning experience. They possess the ability to design interactive lessons that transcend conventional methods, fostering a deeper engagement with the language and its cultural context.

Professional creative competence empowers educators to adapt their teaching methodologies to evolving educational landscapes. In an era marked by technological advancements and diverse

learner profiles, teachers need to embrace innovation [Torrance & Paul,1962]. Creative competence enables instructors to tailor their methods to meet the needs of individual students, utilizing a range of approaches such as gamification, experiential learning, and real-world applications.

Beyond imparting language skills, professional creative competence nurtures a love for lifelong learning. Creative teachers instill curiosity and a hunger for knowledge in their students. By fostering an environment where experimentation and exploration are encouraged, educators imbue learners with the desire to continually expand their language proficiency and cultural understanding. Professional creative competence involves inspiring critical thinking and problem-solving skills. Language learning is not merely about memorizing vocabulary; it's about developing the ability to communicate effectively in diverse contexts. Creative educators design tasks and projects that challenge students to think critically, analyze linguistic nuances, and apply their knowledge in practical scenarios [Wingler and others, 1969]. Language is deeply entwined with culture, and professional creative competence recognizes this symbiotic relationship. Educators with this competence bridge language instruction with cultural insights, enabling students to not only speak the language but also understand its cultural connotations. Such an approach fosters a deeper appreciation for language as a means of cultural exchange.

Modern education intersects with technology, and professional creative competence equips teachers to harness its potential. Creative educators integrate digital tools, multimedia resources, and online platforms to create engaging and interactive lessons. By doing so, they cater to the digital-savvy generation, making language learning an exciting and relevant experience.

Effective communication goes beyond vocabulary and grammar; it involves nuances, gestures, and cultural context. Effective communication transcends the mere use of vocabulary and grammar rules. It encompasses a rich tapestry of elements that include nuances, gestures, and an understanding of cultural context. These components play a vital role in conveying messages accurately and fostering meaningful connections in various interpersonal and intercultural communication contexts. Here's an elaboration on this concept:

1. Nuances in Language:

- Effective communication involves an awareness of language nuances, such as tone, intonation, and emphasis. These subtle variations can completely alter the meaning of a sentence.

- Understanding the connotations and implications of words and phrases is crucial. Some words may have different emotional or cultural associations.

2. Nonverbal Communication:

- Nonverbal communication includes body language, facial expressions, and gestures. These nonverbal cues often convey more information than words alone.

- Being attuned to nonverbal signals helps individuals gauge emotions, intentions, and reactions accurately during a conversation.

3. Cultural Context:

- Culture profoundly influences communication norms and expectations. What is considered polite or appropriate can vary widely from one culture to another.

- Cultural context includes knowledge of customs, taboos, etiquette, and social hierarchies. Misunderstandings can arise if one is unaware of these cultural nuances.

4. Active Listening:

- Effective communication is a two-way process. Active listening, where one not only hears but also comprehends and responds thoughtfully, is a crucial component.

- This involves asking clarifying questions, paraphrasing, and providing feedback to ensure that the intended message has been understood.

5. Empathy:

- Empathy plays a pivotal role in effective communication. It involves understanding and sharing the emotions and perspectives of others.
- When individuals approach conversations with empathy, they are better equipped to connect on a deeper level and resolve conflicts.

6. Adaptability:
- Effective communicators adapt their communication style to suit the needs of the audience. They recognize that different situations and individuals may require varying approaches.
- Flexibility in communication ensures that messages are received and understood more effectively.

7. Clear Expression:
- Clarity in expression is essential. Effective communicators strive to convey their ideas concisely and logically, avoiding ambiguity and vagueness.
- They use appropriate examples, analogies, and metaphors to enhance understanding when necessary.

8. Cross-Cultural Communication:
- In our increasingly globalized world, cross-cultural communication skills are indispensable. Individuals need to navigate cultural differences gracefully and respectfully.
- Cross-cultural training and sensitivity help individuals interact with people from diverse backgrounds.

9. Conflict Resolution:
- Effective communication is a key component of conflict resolution. It involves the ability to express concerns, listen to others, and find mutually acceptable solutions.
- Communication skills can de-escalate tensions and promote collaboration in conflict situations.

In summary, effective communication is a multifaceted skill that encompasses language proficiency, nonverbal cues, cultural understanding, empathy, and adaptability. By recognizing and honing these elements, individuals can communicate more successfully, build stronger relationships, and navigate the complexities of diverse communication contexts. Professional creative competence addresses this holistic approach to communication. Educators facilitate language learning as a vehicle for effective cross-cultural interactions, preparing students for real-world language use.

In essence, professional creative competence transforms foreign language instruction from a mere academic pursuit to an immersive journey that encompasses culture, innovation, critical thinking, and effective communication. The following section will explore practical implications and strategies for fostering and harnessing this competence in future foreign language educators.

Implications and Recommendations

Educational institutions and teacher training programs play a pivotal role in fostering professional creative competence among future foreign language educators. Innovative Workshops: Incorporate workshops that expose prospective teachers to innovative teaching methods, inspiring them to think outside the box and experiment with fresh approaches.

Tailored Teaching Materials: Encourage educators to create their own teaching materials, aligned with diverse learning styles and cultural contexts. This approach personalizes the learning experience and resonates with students.

Cultivating a Culture of Experimentation: Create an environment that encourages teachers to experiment with creative teaching strategies without the fear of failure. This culture of innovation empowers educators to refine their techniques continuously.

Interdisciplinary Collaboration: Facilitate collaborations among language educators and experts from diverse fields. This cross-disciplinary approach infuses new perspectives, enriching language instruction with fresh ideas.

CONCLUSION

In a world characterized by rapid globalization and constant innovation, the role of future foreign language teachers has evolved beyond traditional norms. The concept of professional creative competence emerges as a beacon guiding educators towards effective and impactful language instruction. This conclusion encapsulates the key takeaways and emphasizes the transformative potential of this competence in shaping the future of foreign language education.

Professional creative competence stands as a cornerstone in empowering educators to transcend the boundaries of conventional teaching. By equipping teachers with the ability to design innovative, culturally sensitive, and technologically integrated lessons, education takes on a dynamic nature that resonates with the ever-evolving needs of students.

The ripple effects of professional creative competence extend beyond the classroom. By cultivating a passion for continuous learning, educators with this competence inspire their students to embark on a lifelong journey of language exploration and cultural understanding. This, in turn, nurtures well-rounded individuals prepared to thrive in a globalized world.

Foreign language education, driven by professional creative competence, bridges the gap between linguistic proficiency and effective cross-cultural communication. By instilling critical thinking, cultural sensitivity, and the use of technology, educators lay the foundation for students to confidently engage in diverse cultural contexts, be it in academic, professional, or personal settings. Professional creative competence enriches language learning by infusing it with cultural insights and nuances. Educators become cultural ambassadors, guiding students through the linguistic intricacies that define a society. In doing so, language learning becomes an immersive experience that transcends words and delves into the heart of a culture.

The journey towards nurturing professional creative competence among future foreign language teachers is ongoing. Educational institutions, teacher training programs, and educators themselves must collaborate to create an environment that encourages experimentation, innovation, and professional growth. By embracing this journey, we pave the way for a generation of educators who will redefine the landscape of language education.

In conclusion, professional creative competence heralds a new era of foreign language education—a dynamic, innovative, and culturally rich approach that prepares students for the complexities of a globalized world. As the educational realm continues to evolve, this competence remains a guiding light, inspiring educators to weave creativity, culture, and effective communication into the fabric of language learning.

References:

Asher, James J., "The Total Physical Response Approach to Second Language Learning," The Modern Lan- guage Journal, Vol. 53, No. 1, January 1969, pp. 3-17.

Billows, F. L. (1961). The Techniques of Language Teaching (London: Longmans, Green and Co.).

Dacanay, Fe R. (1963). Techniques and Procedures in Second Language Teaching (Quezon City, Philippines: Phoe-nix Publishing House).

Jakobovits, Leon A. (1970). Foreign Language Learning: A Psy- cholinguistic Analysis of the Issues (Rowley, Mass.: Newbury House, Publishers).

Think, A. (1962). Special Issue: Man's Creative Mind. Vol. 28, No. 10 (November-December).

Torrance, E. Paul. (1970). Encouraging Creativity in the Class- room (Dubuque, Iowa: Wm. C. Brown Co.).

Torrance, E. Paul. (1962). Guiding Creative Talent (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall Inc.).

Wingler, H., Birkmaier, E. and Anderson, K. (1969). Deutsch unserer Zeit: Instructor's Handbook (New York: Holt, Rinehart and Winston).

AZƏRBAYCAN DİLİ VƏ ƏDƏBİYYAT FƏNLƏRİNİN TƏDRİSİNDƏ FƏNLƏRARASI VƏ FƏNDAXİLİ İNTEQRASİYANIN REALLAŞDIRILMASI

Azadə QULİYEVA
Qarabağ Regional Təhsil İdarəsi,
33 saylı Ağdam tam orta məktəb, müəllim,
Azərbaycan, BAKI
azade.quliyeva.1961@mail.ru
ORCİD İD:0000-0003-3430-7636

XÜLASƏ
Müasir dərslərdə interaktiv təlim metodlarının tətbiqi, 21-ci əsr bacarıqlarının öyrənilməsi şagird şəxsiyyətinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bu baxımdan hər bir fənnin tədrisində fəndaxili və fənlərarası inteqrasiyaya geniş yer verilməsi mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Müxtəlif təlim üsullarının tətbiqi sayəsində tədrisin səmərəliliyi artır, şagirdyönümlülük, şəxsiyyətyönüm-lülük, nəticəyönümlülük, pedaqoji prosesin tamlığı təmin olunur. Azərbaycan dili və ədəbiyyat fənlərinin tədrisi zamanı bir-birilə və digər fənlərlə inteqrasiyanın aparılması tədrisin səmərəliliyini, effektivliyini, keyfiyyətini artırır.
Açar sözlər: Azərbaycan dili, ədəbiyyat, inteqrasiya, tədris, interaktiv

IMPLEMENTATION OF INTER-DISCIPLINARY AND INTRA-DISCIPLINARY INTEGRATION IN THE TEACHING OF AZERBAIJAN LANGUAGE AND LITERATURE SUBJECTS

Azada GULIYEVA
Karabakh Regional Education Department, Azerbaijan,
Secondary School No. 33 of Aghdam, Teacher
Azerbaijan, BAKU
azade.quliyeva.1961@mail.ru
ORCİD İD:0000-0003-3430-7636

SUMMARY
Application of interactive learning methods in modern classes, learning of 21st century skills play an important role in the formation of the student's personality. From this point of view, it is important to give ample space to intra-subject and interdisciplinary integration in the teaching of each subject. Thanks to the application of various training methods, the efficiency of teaching increases, student-oriented, personality-oriented, result-oriented, and the completeness of the pedagogical process is ensured. During the teaching of Azerbaijani language and literature subjects, integration with each other and other subjects increases the efficiency, effectiveness, and quality of teaching.
Key words: Azerbaijani language, literature, integration, teaching, interactive

Hər bir fənnin tədrisi zamanı həmin fənnə uyğun təlim məqsədləri, təlim nəticələri nəzərə alınmaqla yanaşı müxtəlif amillər də diqqətə alınmalıdır. Pedaqoji prosesin düzgün qurulması 21-ci əsr öyrənmə dizaynının tələblərinə uyğunlaşma, sosial bacarıqların inkişafı və təkmilləşdirilməsi, pilləli öyrənmədə səviyyələrarası keçidin asanlaşması kimi mühüm məsələlərin reallaşmasını təmin edir. İstər dərs prosesində, istər müxtəlif layihələrin icrasında məzmunun mənimsənilməsi və

qarşıya qoyulan məqsədlərə nail olmaq üçün müxtəlif metodların, müxtəlif təlim üsullarının seçilməsi zamanı şagirdlərin yaş və bilik xüsusiyyətlərindən başqa, onların maraq dünyası və bacarıq səviyyəsinə uyğunluq nəzərə alınmalıdır.

Fəndaxili və fənlərarası inteqrasiyanın yerində və effektiv istifadə olunması təhsilalanların öyrənmə tələblərini ödəmək üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu zaman müəllimin peşəkarlıq xüsusiyyətləri xüsusilə mühüm rol oynayır. Müasir təhsilin tələblərinə uyğun olaraq pedaqoji proses zamanı müəllim əlaqələndirici, istiqamətverici, məsləhətçi, şagird isə tədqiqatçı, təcrübəçi, yaradıcı rolunda çıxış edir. Tədris prosesi şagirdlərin faktoloji biliklərə yiyələnməsinə deyil, onların təfəkkürünün inkişafına yönəlməlidir. Bu hərtərəfli, çoxcəhətli inkişafı təmin etmək üçün interaktivlik və inteqrativlik təmin olunmalıdır. Fənlərarası inteqrasiya şagird təfəkkürünün formalaşması, onlarda təhsilə marağın artması və tədrisin keyfiyyətinin yüksəldilməsi baxımından olduqca əhəmiyyətlidir.

Pedaqoji fəaliyyətdə təlim prosesinə hərtərəfli yanaşma müasir tələblərə uyğun dərs qurmaq, digər fənlərə inteqrasiya etmək istəyən müəllimə çoxlu imkanlar yaradır. Fənnin tədrisində müvəffəqiyyət əldə etmək üçün müəllimin inteqrativ təlim bacarığına sahib olmağı vacibdir. Müasir pedaqoji prinsiplərin gözlənilməsi öyrənmə prosesinin 21-ci əsr öyrənmə dizaynına uyğunluğunu təmin edir.

Dərslərin müasir təhsilin tələblərinə uyğun keçilməsi 21-ci əsr öyrənmə dizaynının komponentləri olan biliyin əldə olunması, əməkdaşlıq, bacarıqlı ünsiyyət, özünütənzimləmə və özünüqiymətləndirmə, İKT bacarığı, real dünya problemlərinin həlli və yenilik kimi elementlərin ümumi prinsiplərinin praktikada tətbiqini tələb edir. 21-ci əsr öyrənmə dizaynının tələblərinə uyğun olan, interaktivliyin, inteqrativliyin reallaşması ilə, mövzulararası, fənlərarası əlaqələri yaratmaqla həyata keçirilən tədris şagirdlərdə müxtəlif bacarıqların inkişafını təmin edir, onların təfəkkürünü daha da dərinləşdirir. Bununla da, gələcək həyatında onlara lazım olan tənqidi düşüncə, bacarıqlı ünsiyyət, problemlərin yaradıcı həlli, əməkdaşlıq kimi vacib bacarıqlar formalaşmış olur.

İstər ana dilinin, istərsə də bütün dillərin tədrisində bədii ədəbiyyat mənbə, istinad kimi əhəmiyyətlidir. Buna görə də, dil və ədəbiyyat fənlərinin tədrisində qarşılıqlı inteqrasiya sıx şəkildə uğurla aparıla bilər. Müxtəlif mövzularda dil qaydalarının tədrisi və tətbiqi zamanı bədii nümunələrdən misallar gətirilməsi bilik və bacarıqların möhkəmləndirilməsini təmin edir. Dil qaydalarının hər birinin xüsusiyyətlərinə uyğun bədii ədəbiyyatdan müxtəlif parçalar, bədii nümunələr seçilə bilər. Bundan başqa, dil və ədəbiyyat dərslərinin doğru və mükəmməl şəkildə tədrisi şagirdlərdə natiqlik bacarığının inkişafını təmin edir, eləcə də onlarda humanizm, vətənpərvərlik və digər ümumbəşəri hislər formalaşdırır. Nəzm və nəsr nümunələri şagirdlər üçün həm dil və nitq-ünsiyyət bacarıqlarının, həm də sosial bacarıqların inkişafına, mükəmməl düşüncəyə malik şəxsiyyətin formalaşmasına müsbət təsir edir.

Fənlərarası inteqrasiyanın aparılması zamanı təhsil imkanlarının nəhayətsizliyi şagird təfəkkürünün zənginləşməsi ilə yanaşı, şagirdlərdə özünə inam hissinin, motivasiyanın artmasına səbəb olur, onların digər fənlərə də marağını artırır.

Ana dili və dəbiyyat dərslərinin tədrisində qarşılıqlı əlaqənin, inteqrasiyanın həyata keçirilməsi həqiqi biliklərin öyrənilməsi baxımdan olduqca mühümdür. Belə ki, dil dərslərində qrammatik qaydaların mənimsənilməsində uyğun ədəbi nümunələrə istinad əhəmiyyətlidir. Ədəbi nümunələrin ifadəli və düzgün oxusu, doğru tələffüz edilməsi vurğunun doğru müəyyən edilməsinə, orfoqrafik və orfoepik qaydaların əyani olaraq anlaşılmasına səbəb olur. Bədii nümunələrdə tanış olmayan sözlərin mənasını bilmək üçün izahlı lüğətlərdən istifadə çox əhəmiyyətlidir. Bu fəaliyyət şagirdlərin söz ehtiyatının artmasına səbəb olur.

Ədəbi nümunələrin aid olduğu müxtəlif dövrlərin dil xüsusiyyətlərini əks etdirməsi dil tarixini öyrənməyi, dilin lüğət fonduna bələd olmağı təmin edir. Müasir ədəbi dilin formalaşmasına qədər dilin inkişafında meydana çıxan dəyişikliklərlə yanaşı, dilin özünəməxsusluğunu saxlayan

prinsiplər diqqəti çəkir. Bu baxımdan dilin tarixi inkişaf yolu ədəbiyyatda da öz əksini tapmışdır. Keçmişdə xalqın danışıq dili ilə müasir ədəbi dilin fərqini araşdırmaq dilin dəyişməyən ümumi prinsiplərini öyrənməyə də imkan verir. Klassik nümunələrdə anadilli sözlərdə iltisaqilik prinsipinin gözlənilməsinə diqqəti yönəltmək dil tarixini, dilin ümumi prinsiplərini öyrənmək baxımından əhəmiyyətlidir.

Alınma sözlərdən bəhs edərkən onların hər hansı tarixi hadisə və inkişaf səbəbindən dilə daxil olmasını müşahidə etmək olar. Dilin lüğət fonduna zaman-zaman ictimai-tarixi hadisələr zəminində çoxsaylı sözlərin daxil olması müasir dilin formalaşmasına təsir edir. Müxtəlif dövrlərə aid bədii mətnlərin tədqiqi şagirdlərdə dilin formalaşması haqqında aydın təsəvvür yaradır.

Ədəbiyyatda bədii təsvir və ifadə vasitələrinin, Azərbaycan dilində üslubiyyat bölməsinin tədrisi zamanı əldə olunan biliklər bu fənlərin ayrı-ayrılıqda hər ikisi üçün istinad rolunu oynayır. Şeirlərdə bədii gücü artırmaq məqsədilə istifadə olunan bədii ifadələr şagirdlərdə estetik zövq formalaşdırır. Bu ifadələr ədəbi dil normalarının pozulması ilə müşayiət olunsa da, şeirdə ahəngdarlıq yaradaraq bədii tələblərin gözlənilməsini təmin edir. Bu nümunələrdən istifadə etdikdə Azərbaycan dili və ədəbiyyat fənləri arasında inteqrasiya reallaşmış olur.

Fonetika bölməsini tədris edərkən dodaqdəyməz, dildönməz, təcnis kimi şeir nümunələrinə müraciət etmək, oynaq ifadəli şeirlərdən misallar gətirmək, alliterasiya, assonas nümunələrindən istifadə etmək şagirdlərdə ədəbi əsərlərə maraq oyadır, həm ədəbiyyatın, həm də dil qaydalarını dərindən öyrənilməsinə kömək edir.

Dil qaydalarının mənimsənilməsi üçün istifadə olunan nümunələrin birgə müzakirəsi və təhlili zamanı qarşılıqlı əlaqə təhsilalanların ünsiyyət bacarığını, özlərini ifadə etmə qabiliyyətini inkişaf etdirir. Qrammatik qaydaların möhkəmləndirilməsi və tətbiqi ədəbi normaların gözlənilməsi, tələffüzün düzgünlüyü, cümlə quruculuğu və s. vacib məqamlara diqqətin artırılmasını təmin edir. Müzakirələr şagirdlərin müstəqil düşünmə, təhliletmə bacarıqlarını inkişaf etdirir və onlarda özlərini ifadə etməklə mükəmməl nitq və özünə inam hissinin yaranmasına səbəb olur.

Ədəbiyyat fənninin mükəmməl şəkildə tədrisi təhsilalanlarda ümumi dil bacarığını, şüurlu nitqi inkişaf etdirir, onların dil haqqında biliklərini sistemləşdirir. Bədii mətnlərdən bəhrələnərək şagirdlərin müxtəlif həcmli mətnlər yazması və onu təqdim etməsi şagirdlər üçün də maraqlı olur. Şagirdlərin belə yaradıcı fəaliyyətə cəlb edilməsi onların motivasiyasını artırır, onları öyrənməyə həvəsləndirir, ədəbi dil normalarının, qrammatik qaydaların mənimsənilməsinə dəstək rolunu oynayır.

Bədii nümunələrin öyrənilməsi zamanı yaradıcı tətbiqetmə kimi şagirdlər tərəfindən müstəqil ədəbi nümunələrin yaradılması həm ədəbiyyat fənninin təlim nəticələrinin reallaşmasını təmin edir, həm də şagirdlərdə yaradıcılıq bacarığı formalaşdırır. Bundan başqa, əsərlərin sonluğunun şagirdlər tərəfindən yenidən yazılması dil qaydarının tətbiqi baxımından əhəmiyyətli olub, dilin qrammatik qaydaları ilə bağlı yüksək bilik tələb edir. Belə ki, şagirdlərin ədəbi səriştələrini nümayiş etdirmələri üçün dil bacarığı, ədəbi dil normalarını bilməyi vacibdir. Şagirdlərin bədii əsərlərə fərqli nöqteyi-nəzərdən yanaşması və ya onlar tərəfindən eyni mövzuda fərqli janrda bədii nümunənin yazılması həm şagirdlərin yazı bacarıqlarını, həm də mühakimə qabiliyyətlərini formalaşdırır. Dərslərdə belə yaradıcı fəaliyyətlərin həyata keçirilməsi şagirdlərin özünü yazıçı, şair kimi sınamasına səbəb olur, belə yaradıcı mühit gələcək yazarların yetişməsinə təkan verir.

Dərs zamanı rollu oyunlardan, dialoqlardan istifadə həm Azərbaycan dili, həm də ədəbiyyat fənninin tələbləri ilə səsləşir. Belə üsullar didaktik əhəmiyyət daşımaqla bərabər, şagirdlərin dərsə marağını artırır və onlarda ünsiyyət bacarığı formalaşdırır.

Pedaqoji prosesdə təlim məqsədlərinə və nəticərərinə nail olmaq üçün seçilən üsullar, tətbiq olunan metodlar öyrənməni asanlaşdırmağa, səmərililiyi artırmağa yönəlmişdir. İnformasiya texnologiyalarının fənlərin tədrisində tətbiqi qavramanı asanlaşdırır, öyrənmə prosesində effektivliyi artırır. Texnoloji amillərin pedaqoji prosesə daxil edilməsi təhsilalanların öyrənmə dinamikasına

müsbət təsir edir, interaktivliyi təmin edir. Bu xüsusiyyətlər 21-ci əsr öyrənmə dizaynının şərtlərinə cavab verən təhsilin tələblərinin ödənilməsinə səbəb olur. Təhsildə, o cümlədən dil və ədəbiyyatın tədrisində müasir texnologiyalara inteqrasiya tədrisin müasirlik, funksionallıq və innovativlik kimi xüsusiyyətlərinə müsbət təsir göstərir. Yeni texnologiyalardan istifadə şagirdlərin maraq dairəsinin genişlənməsinə, onların texnoloji bacarıqlarının vərdişə çevrilməsinə imkan yaradır.

Texnologiyalara inteqrasiyanın ən effektiv yolu tədris prosesində, layihələrdə veb alətlərin istifadə edilməsidir. Hər bir fənnə və keçilən mövzuya uyğun olaraq müxtəlif veb 2.0, veb 3.0 alətlərə müraciət oluna bilər. Bu interaktiv alətlərin istifadəsi bir çox cəhətdən əlverişlidir. Belə ki, bu vasitələr qısa zamanda daha çox fəaliyyətin reallaşdırılmasını təmin etməklə, vaxtın səmərəli istifadə olunmasını şərtləndirir. Bundan başqa, bu alətlər eyni zamanda bütün şagirdlərin birgə çalışmasını təmin edərək onların əməkdaşlıq bacarığını inkişaf etdirir, effektiv öyrənməyə zəmin yaradır. Veb 2.0, veb 3.0 alətlərin istifadəsi təhsildə zaman, məkan amillərindən asılılığı aradan qaldırır. Təhsildə virtual alətlərdən istifadə edilməsi əlçatanlığı təmin edir, bütün maneələrin dəf edilməsi üçün əhəmiyyət daşıyır. Müəllim interaktiv alətlərdən istifadə edərkən prosesdə zaman bölgüsünü səmərəli şəkildə planlaşdırmalıdır. Virtual alətlərin xüsusi imkanlarından səmərəli istifadə öyrənməni asanlaşdırır, şagirdlərin motivasiyanı artırır.

Dərs zamanı reallaşdırılan fəaliyyətlər, motivasiya, tədqiqatın aparılması, informasiya mübadiləsi, informasiya müzakirəsi, nəticələr və ümumiləşdirmə, yaradıcı tətbiqetmə, qiymətləndirmə və refleksiya üçün vasitə rolunu oynaya bilən müxtəlif interaktiv alətlər fəal tətbiq oluna bilər.

Müxtəlif təlim üsullarına uyğun fərqli alətlər mövcuddur. İnteraktiv alətlərdən istifadə həm kollektiv, həm qruplarla, həm də müstəqil öyrənmə bacarığını inkişaf etdirir. Seçilən iş formasından asılı olmayaraq bütün alətlər şagirdlərin müstəqil düşünmə bacarığını inkişaf etdirir.

Veb alətlərin hər birinin rəngarəng xüsusiyyətləri, müxtəlif funksiyaları fərqli yanaşmaları özündə əks edir. Bu cür müxtəlif funksiyaların hər biri fərqli fənlərə inteqrasiyanı təmin edir. Bookcreator, Storybird, Storybook, Flipgrid, Quizizz, Mentimeter, Padlet, Learning Apps, Answergarden, Canva və s. veb 2.0 alətlərin hər biri fərqli vizual komponentləri özündə əks etdirməklə eyni zamanda bir çox fənnə inteqrasiyanı təmin edə bilir.

Veb alətlərdən həm motivasiyada, refleksiyada, qiymətləndirmədə istifadə oluna bilər. Şagirdlərin birlikdə son məhsulun hazırlanmasında iştirakı onların yaradıcı təfəkkürünün formalaşmasına imkan verir, onların ünsiyyət bacarığını formalaşdırır. Bu vasitə ilə onlar yoldaşlarını, həm də özlərini qiymətləndirə bilmələri ilə şəffaflığı təmin edirlər.

Müasir dünyada gedən hərtərəfli inkişaf təhsil sistemində də təkmilləşmə, yenilik axtarışını tələb edir. Bunun üçün tədris planının və tədris metodikasının da mükəmməlləşməsinə ehtiyac duyulur. Dərs prosesində inteqrasiyanın reallaşdırılması qazanılan biliklərin davamlılığını təmin edir.

Dərsliklərdə müxtəlif fənlərlə əlaqəli məsələlərə toxunulması inteqrasiya imkanlarını artırır. Azərbaycan dili dərsliklərində verilən müxtəlif elmi mətnlər şagirdlərin dünyagörüşünün artmasına müsbət təsir edir. Bu mətnlər üzərində işləyərkən aid olduğu elmə inteqrasiya etmək öyrənmənin effektivliyini artırır.

Azərbaycan dili dərslərində terminlərdən bəhs edərkən bu terminlərin aid olduğu fənlərə, müxtəlif sahələrə inteqrasiya aparıla bilər. Klassik ədəbi nümunələrdə müxtəlif riyazi elementlərdən, həndəsi fiqurlardan sıx bəhs olunur. Bu zaman adı çəkilən terminlər içərisində həm arxaik leksikaya uyğun olan, həm müasir terminologiya ilə səsləşən sözlərə rast gəlinir. Azərbaycan dilindən sayların növləri, müəyyən miqdar sayları, kəsr bildirən saylar, o cümlədən sıra sayları haqqında öyrənərkən şagirdlərin riyazi biliklərini yada salmaq olar.

Fonetika bəhsini öyrənərkən şagirdlər danışıq səslərinin yaranmasında iştirak edən bədən üzvləri və tənəffüs sisteminə daxil olan orqanlar haqqında bilikləri əlaqəndirməklə biologiya fənninə inteqrasiyanı təmin etmiş olurlar.

İstər Azərbaycan dili dərsliklərində yer verilən mətnlərdə adı çəkilən coğrafi məkanlar, istər ədəbiyyat dərsliklərində yer alan bədii nümunələrdə, istərsə də sinifdən xaric oxu materiallarında hadisələrin baş verdiyi yerlər şagirdlərin coğrafi bilikləri analiz etməyinə səbəb olur. Ədəbi nümunələrdə hadisələrin müəyyən bir yerdə baş verməsi ilə əlaqədar olaraq, həmin ərazinin coğrafi xüsusiyyətləri öz izini göstərir. Şagirdlərin əsərdə, mətndə bəhs olunan yer haqqında əlavə məlumat araşdırmağı, faktlar toplamağı onların coğrafi biliklərini və bu fənnə marağını artırır. Həmçinin coğrafiya və ədəbiyyatın qarşılıqlı təsirini görən şagirdin təfəkkürü daha da zənginləşir. Vətənin gözəlliyini vəsf edən şairlər öz şeirlərilə coğrafi ərazini tanıdır. Səyyahların yazdığı səyahətnamələr həm coğrafiya, həm də ədəbiyyat üçün mühüm qaynaqlardır. Şagirdlərin bu mətnlərə müraciət etməsi zamanı inteqrasiya həyata keçirilir.

Azərbaycan dili fənninin tədrisi zamanı müxtəlif bölmələri, qrammatik qaydaları tədris edərkən coğrafiya fənninə inteqrasıya aparıla bilər. Məsələn, isim bəhsinə aid olan bir çox qrammatik qaydaların tədrisinə nəzər salaq. Düzəltmə isimlərin yaranmasını öyrənərkən ölkə, yer bildirən isimlər düzəldən -stan şəkilçisi ilə yaranan Dağ-ıstan, Özbək-istan, Türkmən-istan, Monqol-ustan, Gürcü-stan, və s. sözlər; insan anlayışı bildirən isimlər düzəldən -lı şəkilçisi ilə yaranan pakistanlı, hindistanlı, amerikalı və s. sözlər; daha çox yer bildirən isimlər düzəldən -lıq şəkilçisi ilə yaranan düzənlik, dağlıq və s. sözlər, mürəkkəb isimlərin yaranmasını öyrənərkən Qarabağ, Ağdam, Ağdaş, Maralgöl, Çənlibel və s. sözlər, mürəkkəb adların yazılışını öyrənərkən Xəzər dənizi, Qara dəniz, Şah dağı, Nil çayı və s. sözlər coğrafiya və ana dili arasında əlaqəyə bir nümunədir.

Dil ailələrini öyrənərkən türk dillərinin yayıldığı geniş coğrafi ərazini təsəvvür etmək üçün coğrafi xəritədən istifadə etmək inteqrasiya yaratmaqla yanaşı əyaniliyi təmin edir.

Azərbaycan dili dərsliklərində coğrafi biliklərə aid olan çoxsaylı mətnlər var. Bu mətnlər şagirdlərin elmi dünyagörüşünün genişlənməsinə səbəb olur. Ədəbi mətnlərdə verilən coğrafi təsvirlər bədii gücü artırır, nəcib hislər formalaşdırır. Ən əhəmiyyətlisi bu təsvirlərdə istifadə olunan bədii təsvir və ifadə vasitələri nəzəri bilikləri möhkəmləndirmək üçün əhəmiyyətlidir. Mətnlərdə istifadə olunan coğrafi toponimlərin araşdırılması şagirdlərin dünyagörüşünün artmasına və dünyəvi biliklər qazanmasına səbəb olur. Qədim dövrlərdə yazılmış əsərlərdə adı çəkilən bəzi toponimlər indiki ərazilərin keçmiş adını bildirir. Uzun illər əvvəl yazılmış bədii nümunələrdə bəhs olunan yer adlarının hazırda aid olduğu ölkələr dövlətlərin sərhədlərinin dəyişməsi ilə əlaqədar keçmişlə bu gün arasında körpü yaradır.

“Göygöl” şeirinin tədrisi zamanı bu gölün yaranmasına səbəb olan coğrafi hadisə haqqında məlumatlardan istifadə etmək həm coğrafiya, həm tarix kimi fənlərlə inteqrasiyanın həyata keçirilməsinə xidmət edir. Bundan başqa, əsərlərdə təsvir olunan xəyali yerlər əsərin təsir gücünü artırır, şagirdlərin reallıqla xəyali təsvir arasındakı fərqi anlamasına kömək edir.

Coğrafi məkanlarla bağlı əfsanələrin də tədrisi zamanı ədəbiyyatla coğrafiya arasında inteqrasiya yaradıla bilər. Eynilə coğrafiya fənninin tədrisi zamanı coğrafi adlarla bağlı yazılan ədəbi nümunələrə, mövzu ilə bağlı əfsanə və rəvayətlərə müraciət olunması ədəbiyyat fənninə inteqrasiyanı təmin etmiş olar.

Azərbaycan dili fənninin tədrisində tarixizmlərin və arxaizmlərin öyrədilməsi zamanı tarix fənninə inteqrasiya həyata keçirilir. Ədəbiyyat fənninin bu baxımdan imkanları daha böyükdür.

Ədəbiyyat və tarix fənni daim bir-birilə əlaqəli inkişaf etmişdir. Pedaqoji prosesdə bu əlaqəni həyata keçirməklə, müxtəlif dövrlərdə yaranan şifahi və yazılı ədəbi nümunələri tədqiq etməklə millətin əsrlər boyu keçdiyi tarixi dövrü araşdırmaq mümkündür. Bu şagirdlərdə araşdırma, tədqiqat, təhlil bacarığını inkişaf etdirir. Şagirdlər mətnləri oxuyarkan buradakı faktların bədii və ya

həqiqi fakt olduğunu araşdırmaqla həyati bacarıqlar əldə etmiş olurlar. Bu onlarda məntiqi və tənqidi təfəkkürün inkişafına səbəb olur.

Tarix fənni böyük tarixi hadisələri, keçmişdə baş verən təbii fəlakətləri, siyasi çəkişmələri, müharibələri, qədim mədəniyyətləri, tarixi şəxsiyyətləri və s. özündə əks edir. Ədəbiyyat isə bu hadisələrin fonunda yaranan ədəbi nümunələri əks etdirir. Tarix ədəbiyyatın inkişafını, zənginliyini təmin edir. Ədəbiyyat tarixi hadisələri dərk etmək baxımından həmin dövrün xronoloji mahiyyətini həyati gerçəklərlə ifadə etdiyinə görə əhəmiyyətlidir. Ədəbiyyat fənninin tədrisi zamanı ədəbi əsərin aid olduğu dövrün tarixi reallığına aid məsələlərdən misallar gətirmək əsərin mahiyyətini, mövzunun məna və ideyasını daha yaxşı dərk etməyə imkan verir. Bu cür tarixi istinadlar şagirdin hərtərəfli bilik qazanmasına, bədii təfəkkürlə yanaşı dünyəvi biliklərinin təkmilləşməsinə səbəb olur.

Ədəbiyyat fənninin mahiyyəti təkcə faktoloji bilik əldə etmək deyil, ümumbəşəri hislər, ülvi duyğular formalaşdırmaqdır. Ədəbiyyat tarixi reallıqları təxəyyüllə birləşdirərək bədii boyalarla oxucuya təqdim edir. Dastanları, tarixi romanları, əfsanə və rəvayətləri öyrənərkən şagirdlər həqiqi bilikləri təhlil etməklə ədəbi əsərdəki real və bədii sərhədləri müəyyənləşdirir, əlaqələndirir.

Tədris zamanı şagirdlərin marağını dərsə cəlb etmək üçün motivasiya vasitəsi kimi musiqi nümunələrinə, film fraqmentlərinə müraciət oluna bilər. Hər hansı bir mövzu ilə əlaqədar olan musiqi nümunəsinin şagirdlərin özü tərəfindən səsləndirilməsi onların istedadlarının üzə çıxmasına və inkişafına səbəb olur. Klassik ədəbiyyat nümunələrini tədris edərkən burada adları çəkilən qədim musiqi alətləri haqqında əlavə məlumatları tədqiq etmək musiqi fənninə inteqrasiyanı təmin etməklə yanaşı, şagirdlərin musiqi tarixini öyrənməsinə imkan verir. Hər hansı yazarın həyat və yaradıcılığından bəhs edərkən şairlərin öz səsləri yazılmış audio lentlərin dinlənməsi, sənədli filmlərdən fraqmentlərin izlənməsi böyük məna kəsb edir.

Dərslikdə olan bir rəsmin, yaxud şagirdin öz çəkdiyi rəsmin əsasında hekayənin yazılması, eləcə də hər hansı mətnin mövzusuna uyğun rəsm çəkilməsi şagirdlərin istedadını üzə çıxarır.

Mövzu ilə bağlı dərs zamanı, ev tapşırığını yerinə yetirərkən, eləcə də layihələrin icrasında maketlərin, fiqurların hazırlanması, tikmələr və s. əl işləri texnologiya fənninə inteqrasiyanı təmin edir.

Azərbaycan dilli dərsliklərində milli bayramlara aid olan mətnlər və bədii əsərlərdə xalqın adət-ənənələrini əks etdirən sujetlər şagirdlərdə milli-mənəvi dəyərlərə hörmət və sevgi hissi aşılayır. Məsələn, Novruz bayramı haqqında mətnlərin tədrisi zamanı xalqın milli adət-ənənələrinə geniş yer verilir. Şagirdlərin onların həyatında mühüm yer tutan bayram və çərşənbə adətlərini müzakirə etməsi onlarda həyati bacarıqlar, humanist hislər, milli dəyərlərə sevgi formalaşdırır. Mövzu ilə bağlı onların ailə üzvlərindən məlumat toplaması onlarda araşdırma və müsahibə bacarığı yaradır. Şagirdlərin bununla bağlı internetdə araşdırmalar aparması isə onlarda media savadlılığını formalaşdırır.

Bütün fənlərin tədrisində olduğu kimi, Azərbaycan dili və ədəbiyyat fənninin tədrisində fəndaxili və fənlərarası inteqrasiyanın aparılması şagirdlərin təfəkkürünün inkişafına, onların lazımi bacarıqlara yiyələnməsinə, hərtərəfli bacarığa malik şagird şəxsiyyətinin formalaşmasına kömək edir.

Ədəbiyyat:

Ümumi təhsil pilləsinin dövlət standartı və proqramları (kurikulumları). (2010). //Kurikulum. № 3.

Ümumtəhsil məktəblərinin V-XI sinifləri üçün fənn kurikulumları.

Ümumi təhsilin fənn standartları (I-XI siniflər). (2012). Bakı, “Mütərcim”, 402 s.

Azərbaycan Respublikasının ümumi təhsil sistemində qiymətləndirmə konsepsiyası. (2009)/ // “Kurikulum” jurnalı, Bakı, №2.

MƏKTƏBƏQƏDƏR UŞAQLARA İNGİLİS DİLİNİ ÖYRƏTMƏK ÜSULLARI

Günay SÜLEYMANOVA
Bakı Slavyan Universiteti,
İngilis Filologiyası kafedrasını müəllim,
Azərbaycan, BAKI
gunayenglish@gmail.com

XÜLASƏ

İngilis dilini bilmək şəxsiyyətin formalaşmasına və daim dəyişən multikultural mühitdə sosial şəraitə uyğunlaşmasına kömək edir. Dil ən vacib ünsiyyət vasitəsidir. İngilis dilini öyrənməyin əsas dəyəri uşaqların şəxsiyyətlərarası və mədəniyyətlərarası ünsiyyəti həyata keçirməyə hazır olmasına töhfə verən kommunikativ səriştənin formalaşmasıdır.

Məktəbəqədər yaş xarici dil öyrənmək üçün ən əlverişli dövr hesab olunur. Uşaqları öyrətməyin kommunikativ üsulu bu yaşda aparıcı olaraq qalır; həmsöhbətlə ünsiyyət qurur, səsə, mətnə və təsvirə maraq oyadır, cavab verməyə həvəsləndirir.

Açar sözlər: məktəbəqədər, oyun, təlim, üsul.

METHODS OF TEACHING ENGLISH TO PRESCHOOL CHILDREN

Gunay SULEYMANOVA
Baku Slavic University,
Teacher of the Department of English Philology,
Azərbaijan, BAKU
gunayenglish@gmail.com

SUMMARY

Knowing the English language helps to form a personality and adapt to social conditions in a constantly changing multicultural environment. Language is by far the most important means of communication. The main value of learning English is the formation of communicative competence, contributing to the readiness of children to carry out interpersonal and intercultural communication.

Preschool age is considered the most favorable period for learning a foreign language. The communicative method of teaching children remains the leading one at this age; interacts with the interlocutor, arouses interest in sound, text and images, encourages to answer.

Key words: preschool, game, training, method.

XXI-ci əsrin cahili o kəslər olmayacaq ki, onlar oxuma-yazma bilmirlər, o kəslər olacaq ki, onlar öyrənə bilmir, yenilənə bilmirlər.
Alvin Toffler

GİRİŞ

Psixoloqlar və pedaqoqlar məktəbəqədər yaşın xarici dilin ilkin mənimsənilməsi üçün ən yaxşı dövr olduğunu deyirlər. Məhz bu yaşda uşaqlarda təbii maraq, səslərin qavranılmasına həssaslıq, təqlid və təqlidə meyl, dil materialının tez və asan mənimsənilməsi xarakterikdir. Xarici dil öyrənmək uşağın təfəkkürünü, yaddaşını, diqqətini, təxəyyülünü inkişaf etdirir, ümumi nitq

inkişafını yaxşılaşdırır. Xarici dillə tanış olan uşaq ətrafındakı dünya haqqında bilikləri genişləndirir, digər insanlarla ünsiyyət təcrübəsi qazanır – onun sosiallaşması prosesi baş verir.

Son illərdə daha geniş vüsət alan, əlçatan və rəngarəngləşən məktəbəqədər yaşlı uşaqların xarici dilin öyrənilməsi ümumi təhsil sistemində xüsusi əhəmiyyət kəsb etmişdir. Ümumilikdə, məktəbəqədər təhsil siteminin yenidən qurulması ilə əlaqədar belə təhsilin təşkili üçün qanunvericilik bazası əhəmiyyətli dərəcədə dəyişmişdir. Dünyada toplanmış təcürbəni nəzərə alaraq ikidillilik probleminə yeni tərzdə yanaşmaq imkanı yarandı.

Cəmiyyətdə formalaşmış ehtiyaclar təhsilin məqsəd və vəzifələrinin müxtəlif normativ sənədlərdə öz əksini tapır, burada hədəf dildə uşaqlarda ünsiyyət bacarıqlarının inkişafı prioritet kimi önə çəkilir.

Xarici dilin erkən öyrənilməsi təhsildə prioritet sahələrdən biridir. Bir çox metodistlər və təcrübəçi müəllimlər belə qənaətə gəlirlər ki, xarici dilin tədrisinə ən əlverişli hesab olunan məktəbəqədər dövrdən başlamaq daha məqsədəuyğundur. Bir çox valideynlərinin uşaqları xarici dil öyrənmələrinə mümkün qədər tez başlamaq cəhdləri, bir çox hallarda dil biliklərinin öz səviyyəsindən narazı olması ilə izah olunur. Uzun illər öyrənilən dildə ünsiyyət qura bilməmək də qismən öyrənməyə gec başlaması ilə əlaqələndirilir. Buna görə də, uşaqlarını məktəbəqədər yaşda xarici dil öyrənməyə göndərən böyüklər, uşaqlarının həqiqətən bu dildə ünsiyyət qura bilməsini gözləyirlər. Bununla belə, təcrübə göstərir ki, uşaq bağçasında bir neçə il təhsil aldıqdan sonra uşaqlar hələ də ünsiyyət prosesində dildən istifadə etməkdə əhəmiyyətli çətinliklər yaşayırlar və çox vaxt bu vəzifənin öhdəsindən gəlmirlər. Buna görə də tədqiqat işinin aktuallığı ikinci dildə ünsiyyətin inkişafı metodologiyasının yaş və sosial-mədəni adekvatlıq və fəaliyyət istiqaməti keyfiyyətlərinə cavab verən psixoloji əsasların yaradılmasından ibarətdir.

Məktəbəqədər yaşlı uşaqlara ingilis dilini öyrənməyin, ən effektiv nəticə əldə etməyin xüsusiyyətlərini öyrətməyə əsaslandırılır. Məktəbəqədər təhsil proqramı ikinci dilə yiyələnməkdə məktəbəqədər yaşın üstünlüyündən bəhs edir. Xarici dilin erkən öyrənilməsi məktəbəqədər uşağın şəxsiyyətinin inkişafına müsbət təsir göstərir, həmçinin uşaqlarda xarici dilə maraq aşılamaq məqsədi daşıyır.

Belə bir tədqiqatın aktuallığı məktəbəqədər uşaqlarda kommunikativ şəraiti nəzərə alınmaqla başqa dildə ünsiyyət qurmaq və nitq davranışlarını qurmaq bacarığının inkişafının vacibliyi ilə müəyyən edilir.

Tədqiqat işi prosesində aşağıdakı metodlardan istifadə edilmişdir: elmi ədəbiyyatın təhlili, ümumiləşdirilməsi və təsviri, müqayisə, təsnifat və modelləşdirmə. Məqalədə, ilk növbədə, nəzəri təhlil metodundan istifadə etməklə proqramda, təlim vəsaitlərində, pedaqoji ədəbiyyatda problemin qoyuluşu təhlil edilmişdir.

ƏSAS HİSSƏ

Xarici ölkələrlə birbaşa əlaqələrimizin yaranması nəticəsində həmin ölkələrin təhsil sistemləri ilə daha yaxından tanış olaraq qabaqcıl iş təcrübələrindən faydalanaraq tədris prosesində tətbiq etmək imkanı əldə etmişik. əcnəbi təcrübə ilə daha yaxından tanış olmağımız onu da göstərir ki, xarici dillərin öyrənilməsində kommunikativ üsula daha çox diqqət yetirilməsi lazımi faktorlardandır. Yəni mərkəzləşmə həm müəllimin, həm də dil öyrənənin üzərinə yüklənməməli, bərabər şəkildə paylanmalıdır. Bu məqsədlə fəal təlim metodlarından geniş istifadə edilməsi məqsədə uyğundur.

Təhsil prosesinin ən vacib qaydası erkən ingilis dilinin öyrədilməsi dilin özünə maraqdır, ünsiyyət bacarıqlarının inkişafıdır, həmçinin uşağa özünü ifadə etməkdə köməklik etməkdir.

Bu yaş mərhələsində baş verən öyrənmə təkcə verilən materialın miqdarına əsaslanmır, həmçinin uşaqların materialın mənimsənilməsinin keyfiyyətinə, gələcəkdə uşaqlara yeni linqvistik vahidləri tez mənimsəməyə imkan verməyə və onları öz nitq bacarıqlarına daxil etməyə kömək edir.

Erkən öyrənmə üçün tətbiq olunan bir çox fəaliyyət formaları var.

Onlardan bir neçəsini nəzərdən keçirək:

1) "Gündəlik fəaliyyətlər"

Ən çox istifadə edilən təcrübə formalarından biri hər gün dərslərin keçirilməsidir. Bu dərs növü xarici dilləri mükəmməl öyrənilməsində ixtisaslaşdırılmış uşaq bağçalarında, eləcə də valideynlər tərəfindən müstəqil olaraq istifadə olunur.

Bu məşğələnin xüsusiyyətləri aşağıdakılardır:

- dərslər 15-25 dəqiqə davam edir;
- öyrənilən dildəki nitq ana dili ilə əvəzedici kimi istifadə olunur, tez-tez uşağın hərəkətlə əlaqəli hər hansı bir hərəkəti yerinə yetirməsini təmin etmək üçün istifadə olunur.

2) "Həftədə iki dəfə dərslər"

Uşaqların ingilis dilinin erkən öyrənilməsi prosesində repetitorların istifadə etdiyi ən məqbul dərslərdir.

Bu siniflərin xüsusiyyətləri bunlardır:

- dərslər 25-45 dəqiqə davam edir;
- öyrənilən dil üzərində aktiv oyunlar, habelə dərsin mövzusu ilə bağlı rəsm çəkmək və ya sənətkarlıq etmək üçün nəzərdə tutulmuşdur;
- daha çox uğurlu təhsil prosesinə töhfə verən aktiv fəaliyyət dəyişikliyinə səbəb olan dərslərdə video fraqmentlərdən də istifadə edilməsi.

3) "Əlavə dərslər"

Təlimin bu forması öyrənilən mövzuya dair material verilməsi və ya yeni mövzuya giriş edilməsi üçün idealdır. Bu təlim forması həftədə iki dəfə formatında keçirilən dərslər arasında əlavə vaxt üçün uyğundur

Bu məşğələlərin xüsusiyyətləri:

- evdə, dərsdən kənarda həyata keçirilir;
- müəllimin iştirakı olmadan baş verə bilər;
- 15 dəqiqədən çox olmayan və uyğun gələn yaxşı seçilmiş video materiallara (nağıllar, cizgi filmləri) əsaslanır.
- tələbələrin dil səviyyəsi və onların yaşları nəzərə alınmaqla həm dərsin mövzusuna, həm də mövcud mövzuya uyğunlaşdırılır.

4) "Xarici dildə bayramlar"

Artıq müəyyən dil bazası olan uşaqlar üçün nəzərdə tutulmuşdur, bayram uşaqların iştirakı ilə keçirilir (eskiz, tamaşa, şeirlər, mahnılar, rəqslər).

Bu təlim formasının xüsusiyyətləri:

- tədbirin ssenarisi, həmçinin valideynlərin tamaşada iştirakı;
- eyni anda bir neçə uşağın iştirakı və ya passiv iştirakçı;
- bayram ssenarisində uşaqların dil bacarıqları və yaşları nəzərə alınmalıdır.

5) "Açıq hava fəaliyyəti"

Bu dərslərin xüsusiyyətləri:

- dərslər açıq havada keçirilir;
- dərslərin vaxtı məhdud deyil;
- müəllim rəhbəri ilə dərslərin mövzusu və konkret ssenarisi olmalıdır.

Amma nəzərə alsaq ki, bütün uşaqlar eyni şəkildə inkişaf etmir və bəziləri nitqdə axsamalar aşkar edilir, və ana dili və ingilis dillərini qarışdırmamaq üçün nitq qüsuru olan uşaqlara xarici dilləri öyrətməyi tövsiyə etməyən psixoloqların və nitq terapevtlərinin rəyini qeyd etmək vacibdir [Утехина, 2015: 76-79].

Rus pedaqoqları Qalskova və Şibkoya görə fəal təlim metodları effektiv istifadə edildikdə üç vəzifəni həll etməyə imkan verir. Birincisi, müəllim bununla uşaqları öyrənmə fəaliyyətlərinə həvəsləndirə bilər, təlim prosesinə tabe edər, həm dili yeni başlayanlar, həm də uzun müddət öyrənənlər üçün materialı yadda saxlamaq asanlaşar [Гальскова, 2007; Шибко, 2015].

Fəal təlim metodları məktəbəqədər uşaqların sərbəst düşüncəsinin inkişaf etməsinə, öyrənmə prosesini oyuna çevirmək və nitqin inkişafı üçün zəruri şərait yaratmağa kömək edir. Fəal təlim metodları məktəbəqədər yaşlı uşaqların bilik, bacarıq və vərdişlərinin formalaşdırmağa imkan verir, uşaqları oyuna cəlb etməklə onlarda fəal təlim və idrak fəaliyyəti uşaqların şəxsi biliyinə ötürürlür.

İngilis dili dərslərində müəllim məktəbəqədər yaşlı uşaqlarla aşağıdakı aktiv üsullardan istifadə edə bilər:

1. “Fəal Dinləmə”

Fəal dinləmə üsulu psixologiya sahəsində həmsöhbətin vəziyyətini daha yaxşı başa düşmək üçün istifadə olunur. Bu üsul ən çox valideynlər və uşaqlar arasında, eləcə də xidmət və biznes sahələrində istifadə olunur. Bu üsul müəllimə elə mühit yaratmağa imkan verir ki, təlim prosesində uşaqlar obyekt kimi deyil, subyekt kimi dərs ərzində fəal iştirak etsinlər. Uşaqların yaşını və inkişaf səviyyəsini nəzərə alaraq, müəllim yalnız tənqidi düşünən şəxsiyyətin yaranmasının ilk addımlarını atır. Fəal dinləmə metodikasına əsasən, müəllimin nitqini dinləməklə, ingilis dilində qısa metrajlı cizgi filmləri izləməklə, eləcə də şəkil, əşya və s. ilə bağlı tağşırıqları yerinə yetirməklə məktəbəqədər yaşlı uşaqlar özləri üçün tamamilə yeni bir dil öyrənə bilirlər.

Fəal dinləmə metodu psixologiya səhəsində daha çox tətbiq olunur, lakin uşaqların psixi-fizioloji xüsusiyyətlərini, düşüncə səviyyəsini, aparıcı nitq fəaliyyətini nəzərə alaraq, bu metodun məktəbəqədər yaşlı uşaqlara tətbiq edilməsi məqsədəuyğundur:

a) “**Draw on the spot**” – bu üsul ingilis dilində “1-dən 10-a qədər saymaq”, “İstiqamətlər (sağ, sol, yuxarı, aşağı)” mövzusunu işləməyə kömək edir. Əsasən, 3,5 – 5 yaşlı uşaqlar üçün ingilis dilində sayları, istiqamətləri öyrətmək üçün nəzərdə tutulur. Həmçinin müəllim 5-8 hərəkətdən çox olmayan sadə rəsm hazırlamalıdır. Uşaqlara birdən ona qədər rəqəmlər oxunur və onlar da müəllimdən sonra təkrar edərək rəsmi rəngləyirlər.

b) “**Find a picture**” üsulu ingilis dilinin erkən öyrənilməsi prosesində istənilən mövzunun öyrənilməsi üçün əla mərhələdir. Bu texnikanın bir xüsusiyyəti odur ki, müəyyən səs və şifahi uyğunluq əsasında şəkillərin düzgün təqdim edilməsidir. Uşaqlara mövzu ilə bağlı videoya baxıldıqdan sonra şəkillər təklif olunur, uşaqlar müəllimin dediyi sözə görə şəkili düzgün göstərməlidir. Bu üsul yeni mövzunun öyrənilməsinin ilkin mərhələsində uşaqların nə dərəcədə sözlərin düzgün anlamasına kömək edir.

c) **“Paint it right”** – bu üsul “rənglər”, “geyim”, “bədən üzvləri”, “heyvanlar” və s. mövzuları üzrə artıq keçirilmiş materialın möhkəmlənməsinə xidmət edir. Bu texnikanın xüsusiyyəti ondadır ki, müəllim və məktəbəqədər yaşlı uşaqların birlikdə verilən rəsmləri rəngləməsidir. Müəllim bədənin (paltarın, heyvanın və s.) bir hissəsini adlandırır və rənglənməsi lazım olan rəngi deyir. Bu üsul artıq öyrənilmiş mövzuları və ümumiyyətlə dili öyrənməyə davam etmək üçün əhəmiyyətli dərəcədə uşaqlarda motivasiya yaradır. Bu üsul həmçinin məktəbəqədər yaşlı uşaqların biliklərə yiyələnməsini yoxlamaqda müəllimə kömək edir.

2. "Oyun".

Oyunların uşaqların fəallığı şəraitində canlı, maraqlı keçməsi üçün onların həyat təsəvvürləri ilə zənginləçdirilməsi vacidir. Ona görə də yaşlıların oyuna rəhbərlik etməsinə nail olmaq lazımdır. Bu, uşaqların müstəqilliyi və yardıcılıq fəallığının artmasını, emosionallığını təmin edir. Oyunların ən geniş yayılmış növləri hərəkətli, yaradıcı və didaktik oyunlardır. Kiçik qrupda bu oyunların yeri və uşaqların lüğətinin zənginləşdirilməsi baxımından əhəmiyyəti nəzərdən keçirək.

Hərəkətli oyunlar bütün uşaqların ən sevimli oyunlarıdır. Bu, ilk növbədə uşaq orqanizminin ehtiyacından irəli gəlir. Hərəkətli oyunların uşaqların fiziki inkişafı ilə bağlı olmasına baxmayaraq belə oyunlar uşaqların inkişafının bütün sahələrinə, o cümlədən lüğət ehtiyatının zənginləşməsinə güclü təsir göstərir. Oyunları müşayiət edən söz və ifadələr, mahnılar uşaqların nitqinə daxil olur, lüğətin sürətlə zənginləşməsini təmin edir.

Yaradıcı oyunlarda uşaqlarda yamsılamaının güclü olması müstəqilliyə aparır. Yaradıcı oyunlar süjetli-rollu olmaqla özfəaliyyət xarakteri daşıyır. Uşaq özünün həyat hadisələrinə, insanlara, canlılara marağını süjetli-rollu oyunda göstərir.

Didaktik oyunlar təlim məqsədi daşıyır. Oyunun bu növü uşaqların ətraf aləm haqqında biliklərinin inkişafına və biliklərin əldə edilməsi üzrə vərdişlərinə yiyələnmələrinə xidmət edən əlverişli təlim formasıdır.

Oyunla bağlı hər bir sistemdə təhsil vəzifələri ön plana çəkilmişdir. Oyun imkan daxilində uşaqların nitqinin inkişafına, onlara saymağın öyrədilməsinə yönəldilir. Ona görə də oyunun məzmunu, formaları, metodları kiçik qrupda təhsil xarakterli məşğələlərin məzmunu, formaları və metodlarına uyğun gəlir.

Sonrakı yarım fəsildə bu oyunlarla əlaqədar nitq inkişafı üzrə işin təşkili yolları üzərində dayanacağıq. Aşağıda verilmiş fəal metod kimi bəzi oyunların təsnifatını nəzərdən keçirək:

a) **"What is missing?"** oyunu. Bəzi hallarda kiçik yaşlı uşaqlar üçün yeni sözləri əzbərləmək çətin və ən əsası həvəssiz olur. Bu prosesi maraqlı oyuna çevirmək üçün bir üsul vardır. Bu oyun hər yaşda olan məktəbəqədər uşaqlar üçün uyğundur və öyrənilən mövzunun möhkəmlənməsinə hədəflənir. Bu oyunun əsas məqamı ondan ibarətdir ki, müəllim şəkilləri və ya əşyaları uşaqların qarşısına qoyur və onlardan soruşur: *"Close your eyes!"* Bundan sonra oyuncağı gizlədir və uşaqlardan gözlərini açmasını söyləyir: *"Open your eyes!"* Uşaq nəyin əskik olduğunu görür və *"What is missing?"* sualına cavab verir, - *a dog*. Oyunun didaktik vəzifəsi uşağın itmiş oyuncağı ingilis dilində deməsidir. Oyun həmçinin yaddaş, görmə və eşitmə qabiliyyətini inkişaf etdirir.

b) **"Odd one out"** / "Nə fərqlidir?" oyunu. Bu oyun yuxarıdakı oyuna çox bənzəyir, lakin uşaqlar artıq bir neçə mövzuda kifayət qədər söz əldə etdiklərinə görə lüğəti təkrarlamaq üçün uyğundur. Bir mövzuya uyğun şəkilləri olan kartları bir sıraya düzülür. Məsələn, "*Farm Animals*" mövzusudur və ardıcıl olaraq bu heyvanların şəkilləri qoyulur: at (horse), donuz (pig), toyuq (hen), qoyun (sheep), qaz (goose) və dovşan (rabbit). Sonra uşaqlar gözlərini yumurlar və müəllim adları çəkilən şəkillərin yanına fərqli bir əşya, məsələn bir alma (apple) şəkli əlavə edir. Uşaqlar hansı kartın artıq fərqli olduğunu başa düşməli və bu sözü ingilis dilində söyləməlidirlər. Eyni zamanda vizual yaddaş, həm də abstrakt-məntiqi təfəkkür yaxşı inkişaf edir. Bundan əlavə, eyni anda iki və ya üç kart əlavə etməklə tapşırığı çətinləşdirə bilərik, onlardan biri ümumi mövzuya uyğun olacaq, digərləri isə yox.

c) **"Theatre"** oyunu 2,5 yaş və daha yuxarı uşaqlar üçün nəzərdə tutulub və uşaqların yaradıcı potensialının inkişafına, öyrənilən lüğətin möhkəmlənməsinə töhfə verir. Bu oyunun məqsədi uşaqlara arasında müsbət münasibətlərin qurulması, natiqliyin inkişaf etdirilməsidir. Oyunun vəzifəsi oyun fəaliyyətlərini formalaşdırmaq, hekayəni inkişaf etdirmək, rolları təyin etmək, planlaşdırmaq, atributları seçmək, oyun yerini təchiz etmək, uşaqlarda mədəniyyəti tərbiyə etməkdir. Bu oyunun mahiyyəti ondan ibarətdir ki, səhnədəki

uşaqlar bir və bir neçə mövzuda öyrəndikləri hər şeyi nümayiş etdirirlər. Bütün mini dialoqlar yalnız ingilis dilində qurulur. Müəllim qabaqcadan hər uşağa kim olduğunu, nə etdiyini başa salır, onunla birlikdə replikaları öyrədir. Səhnəcik əvəlcədən yazılmış ssenariyə və ya video-mahnıya əsasən həyata keçirilir. Bütün uşaqlara nəyi, nə vaxt və necə etməli olduqları aydın olur. Bununla belə, bunu nəzərə almaq lazımdır ki, uşaqlar sadəcə sətirləri söyləməməlidir, nə etdiklərini başa düşməlidirlər.

d) **"Who are you?"** oyunu hər yaşda olan uşaqlar üçün uyğundur, artıq öyrənilmiş materialın möhkəmlənməsi və inkişafına, eləcə də uşaqlarda məntiqi təfəkkürü və müqayisə etmək bacarığını formalaşdırmağa xidmət edir. Oyunçular bir peşəni təxmin edirlər. Fasilitator hər bir oyunçuya bir top atır və soruşur: *"Are you a cook?"* Oyunçu bu peşəni təxmin edirsə, cavab verir: *"Yes"*, yoxsa *"No"*.

Məktəbəqədər uşaqlar üçün xarici dilin erkən öyrənilməsi uşağın ümumi zehni inkişafı, nitq mədəniyyətinin inkişafına müsbət təsir göstərir, ümumi dünyagörüşünü genişləndirir. Uşaq bağçasında xarici dilə yiyələnmə prosesi kommunikativ xarakter daşıyır. Məktəbəqədər uşaqlar dialoq və monoloqlarda ibtidai kommunikativ bilik və bacarıqlara yiyələnirlər.

Uşaqlara ingilis dilini öyrətməyin erkən mərhələsində müəllimin əsas vəzifələrindən biri bu fənni həyəcanlı və maraqlı etməkdir. Məktəbəqədər yaşda uşaqlar çox emosional və hərəkətlidirlər, onların diqqəti qeyri-iradi və qeyri-sabitliklə xarakterizə olunur. Bu yaşda olan uşaqların öyrədilməsi prosesində onların psixoloji xüsusiyyətlərini nəzərə almaq vacibdir. Xarici dil öyrənməyə başlayanda uşaq kifayət qədər inkişaf etməlidir, bu yaş məktəbəqədər uşağın yaşı ilə deyil, onun əqli və fiziki fərqli xüsusiyyətləri ilə müəyyən edilir. Dil öyrənməyə başlamaq üçün əlverişli dövr 6-7 yaşdır. Bu yaş, uşaqların dil hadisələrinə ən həssas olduğu və böyük miqdarda məlumatı şüursuz şəkildə mənimsədiyi ən həssas yaş hesab olunur. Bununla belə, 5-7 yaşlı uşaqda xarici dil öyrənməyə başlamaq üçün nə maraq oyatmaq olar? Bu sualın cavabı çoxdan tapılıb. Bu yaşda uşağı yalnız oyun və oyun hərəkətləri maraqlandıra bilər, çünki oyun yuxarıda da qeyd etdiyimiz kimi, məktəbəqədər uşaqların aparıcı fəaliyyətidir.

Uşağın həyatında oyunun əhəmiyyəti 1961-ci ildə yaradılan Uşaq Oyun Hüquqlarının Müdafiəsi üzrə Beynəlxalq Assosiasiya dünya ictimaiyyəti tərəfindən yüksək qiymətləndirilmişdir. 1977-ci ildə assosiasiya Bəyannamə dərc etdi. Burada bəyan edilir ki, uşaq gələcəyin təməlidir, oyun isə bu təməlin tərkib hissəsidir:

- əsas qidalanma, sağlamlıq, təhlükəsizlik ehtiyacları kimi oyun və təhsil uşağın potensialını inkişaf etdirmək üçün həyati əhəmiyyət kəsb edir;
- oyun düşüncəni və fəaliyyəti birləşdirən ünsiyyət və özünüifadə vasitəsidir;
- oyun uşaqlarda məmnunluq və uğur hissi aşılayır;
- oyun instinktiv, ixtiyari və kortəbii olur;
- oyun uşaqların fiziki, intellektual, emosional və sosial inkişafına kömək edir;
- oyun sadəcə əyləncə deyil, yaşamağı öyrənmə üsuludur [Тарасюк, 1999: 13].

Didaktik oyun, uşağın eyni vaxtda oynadığı və yeni bir şey öyrəndiyi bir təhsil fəaliyyəti növüdür. Didaktik oyun pedaqoji praktikada və nəzəriyyədə bilikləri genişləndirmək, dərinləşdirmək və möhkəmləndirmək üçün istifadə olunan əsas metodlardan biridir. Belə oyunları təşkil edib keçirərkən uşaqlarda intellektual, əxlaqi-iradi və emosional inkişafın birləşməsi baş verir. Oyun prosesi kurrikulumun müəyyən bir mövzusu ilə əlaqəli olan didaktik tapşırığın həllinə tabedir. Bu, oyun planının həyata keçirilməsi üçün lazım olanı təmin edir.

Didaktik oyunlar uşaqların idrak fəaliyyətinin tərbiyəvi məzmunu, oyun hərəkətləri və qaydaları, uşaqların təşkili və münasibətləri, müəllimin rolu ilə fərqlənir. Xarici dil öyrədərkən

uşaqlar əlavə çətinliklə üzləşirlər: motivasiyanın və idrak fəaliyyətinin azalması, ana dilində nitq fəaliyyəti bacarıqlarının mənimsənilməsinin çətinliyi ilə əlaqələndirilə bilər.

Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində ingilis dili müəllimi üçün ilkin mərhələdə xarici dil tədrisini bacarıqla qurmaq vacib hesab olunur. Məktəbəqədər yaş dövrünün xarakterik xüsusiyyətləri uşağın xarici dili müvəffəqiyyətlə mənimsəməsinə faydalı təsir göstərir. Məktəbəqədər uşaqlar xarici dil materialını tez yadda saxlamaq qabiliyyətinə malikdirlər. Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində xarici dil dərsində uşaqlar oyun fəaliyyəti ilə zaman keçdikcə, xarici dil mühitinə cəlb olunurlar. Məktəbəqədər uşaqların təlim-tərbiyə prosesinin təşkilində əsas məsələ oyun texnikası və metodlarından istifadə hesab olunur [Бим, 1977: 133].

Oyun texnikası və metodları çox yönlülüyü ilə xarakterizə olunur: onlar öyrənmənin müxtəlif mərhələlərində istifadə oluna bilər, müxtəlif məqsəd və vəzifələrə uyğunlaşdırıla bilər. Oyun uşağın inkişafı prosesində bir çox funksiyaları yerinə yetirir, öyrənmə prosesini asanlaşdırır, materialı mənimsəməyə kömək edə bilər, lazımi səlahiyyətləri inkişaf etdirir.

Oyun vasitəsilə müəllim məktəbəqədər uşaqlarda bacarıq və qabiliyyətlərini formalaşdırır. Buna görə də, uşağın əsas fəaliyyətini təmsil edən oyun, xarici dil ünsiyyətinin nisbi təbiəti ilə əlaqəli çətinliklərin əksəriyyətini dəf etməyə və xarici dilin şəxsiyyətin inkişafına müsbət təsirini artırmağa imkan verir. Çoxlu oyun situasiyaları, mifik süjetlər sinifdə əyləncə, yaradıcılıq, əlverişli emosional ab-hava yaradır.

İngilis dilinin bilik səviyyəsinin müəyyənləşdirilməsi aşağıdakı meyarlar əsasında aparılmışdır: fonemik şüur; leksik materiala yiyələnmək; danışıq dilini dinləmək və başa düşmək bacarığı (dinləmə).

Böyük məktəbəqədər yaşlı uşaqlar arasında ingilis dilinin bilik səviyyəsinin artırılmasına yönəlmiş aşağıda verilmiş didaktik oyunların planı:

Oyunun adı **“Who is in your family?”** (“Ailənizdə kim var?”)

Məqsəd: ‘Ailə’ mövzusunda lüğətin möhkəmləndirilməsi. Müəllim ailədən bir nəfəri göstərir və “*Who is in your family?”* sualını verir, uşaqlar onları ingiliscə çağırır, məsələn, “*mother, father, sister, brother, grandmother, grandfather*”.

“Execute the commands” (Əmrləri yerinə yetir)

Məqsəd: “Hərəkət” mövzusunda lüğəti birləşdirmək. Uşaqlar bir-bir çıxır və sözlər olmadan, yalnız jestlərlə vasitəsilə bir növ hərəkət göstərirlər, qalan iştirakçılar isə bunun nə olduğunu təxmin edir və ingiliscə adlandırırlar, məsələn: *run, jump, swim, fly.*

“Grocery store” (Ərzaq mağazası)

Məqsəd: tərəvəz və meyvələrin adlarını öyrənmək. Müəllim stolun üzərinə oyuncaq meyvə və tərəvəzləri düzür. Uşaqlar növbə ilə gəlir, istədikləri əşyanı götürür və adını ingiliscə tələffüz edirlər.

“Guess the fruit” (Meyvəni tap)

Məqsəd: “Tərəvəz və meyvələr” mövzusunda lüğətin təkrarı. Müəllim stolun üzərinə tərəvəz və meyvələri qoyur. Sonra bir uşaqdan ona bir şey verməsini xahiş edir və deyir: “*Give me, please, a pear.”* Uşaq meyvənin adını özünə düzgün tərcümə edib müəllimə verməlidir. Əgər müəllimi düzgün başa düşdüsə, o zaman müəllimin yerini tutur və eyni konstruksiyanı yalnız başqa bir əşyanın adı ilə tələffüz edir.

“I love cooking” (Mən yemək bişirməyi sevirəm)

Məqsəd: “*bread, poridge, soup, salad”* sözlərini yadda saxlamaq. Müəllim uşaqlara boşqab və ya tava şəklində kiçik qablar paylayır. Kağızın və ya kartın kəsilmiş hissələri qabların içərisinə düzülür. Uşaqlar bu hissələri bir bütöv şəkildə toplayır və üzərində göstərilənləri adlandırırlar.

“Find the right picture” (Doğru şəkli tapın)

Məqsəd: "Bitki aləmi" mövzusunda lüğəti möhkəmləndirmək. Müəllim müxtəlif bitkilərin (çiçək, ağac, ot) şəkillərini göstərir. Uşaqlar müəllimi diqqətlə dinləyir və ingilis dilində sualı anlamağa çalışırlar: *What is this?* (bu nədir?) - və cavab verirlər, məsələn: *It's a flower/ a tree* və s.

Didaktik oyunlar təlim məqsədi daşıyır. Oyunun bu növü uşaqların ətraf aləm haqqında biliklərinin inkişafına və biliklərin əldə edilməsi üzrə vərdişlərinə yiyələnmələrinə xidmət edən ən əlverişli təlim formasıdır. Didaktik oyunlar prosesində uşaqlar əşyanın forması, böyüklüyü, rəngi, hansı materialdan hazırlanması, nəyə lazım olması haqqında biliklər əldə edirlər.

Didaktik oyunların bir sıra müsbət cəhətləri vardır: oyun fəaliyyətinin gedişində şagirdlərin fəallığı və səmərəliliyi yüksəlir, linqvistik bacarıqlar və intellektual qabiliyyətlər formalaşır [Вронская, 2001: 201].

Didaktik oyunlar obyektlərin fərdi keyfiyyətlərinin qavranılmasının formalaşmasına və dəqiqləşdirilməsinə, müşahidənin formalaşmasına, ümumiləşdirmələrin inkişafına və intellektual fəaliyyətin digər aspektlərinə kömək edir. Məktəbəqədər yaşlı uşaqların təhsil və tərbiyəsində didaktik oyunlar xüsusilə zəruridir. Oyunlar sayəsində, hətta, ən nizamsız uşaqları belə diqqət və marağı cəmləmək mümkündür. Əvvəlcə onları yalnız oyun hərəkətləri, sonra isə bu və ya digər oyunun öyrətdikləri cəlb edir. Zaman keçdikcə uşaqların özündə təlimin mövzusuna maraq oyanır. Beləliklə, didaktik oyun məqsədyönlü yaradıcılıq fəaliyyətidir ki, bu zaman şagirdlər ətrafdakı reallıq hadisələrini daha hərtərəfli və rəngarəng öyrənirlər və dünyanı dərk edirlər.

Xarici dil öyrənmək sosial bir hadisə kimi qəbul edilir, burada müəllim və uşaqlar bir-biri sosial münasibətlərə girirlər və təlim prosesi bütün olanların qarşılıqlı əlaqəsidir. Oyun uşaqların bir-biri ilə əlaqə qurmaq istəyini inkişaf etdirir. Xüsusilə də rol oyunlarında hər bir kəs bir rol alır və nitq üsniyyətində fəal tərəfdaş olmalıdır.

Oyunlar zamanı azyaşlı uşaqlar ünsiyətə, söhbətə başlamaq, nitqi saxlamaq və ya kəsmək, doğru zamanda həmsöhbətinin fikri ilə razılaşmaq və ya onu təkzib etmək, həmsöhbəti məqsəd-yönlü şəkildə dinləmək, aydınlaşdırıcı suallar vermək və s. kimi bacarıqları artıq mənimsəmiş olurlar. Rol oyunlarında demək olar ki, bütün vaxt nitq təcrübəsinə həsr olunur, eyni zamanda nəinki danışan, hətta bacardıqca dinləyən də aktiv olur, çünki tərəfdaşın iradlarını başa düşməli və yadda saxlamalıdırlar, vəziyyətə necə uyğun gəldiyini müəyyən etmək üçün onu vəziyyətlə əlaqələndirməyə, ünsiyyət tapşırığını və replikaya düzgün cavab verməyə həsr olunur.

Oyunlar kiçik yaşlı uşaqlarda koqnitiv maraqların formalaşmasına müsbət təsir göstərir, şüurlu inkişafa qatqı təmin edir, xarici dildə müstəqillik, təşəbbüs kimi keyfiyyətlərin inkişafına töhfə verir.

Uşaqlar həvəslə, fəal işləyir, bir-birinə kömək edir, yoldaşlarını diqqətlə dinləyir, müəllim isə ancaq təlim fəaliyyətini idarə edir.

Rol oyunları üçün əsas tələblər aşağıdakılardır:

- Oyun öyrənmə, səbəb motivasiyasını stimullaşdırmalıdır, şagirdin və ya uşağın tapşırığı yaxşı yerinə yetirmək marağı və istəyi nəzərə alınmalıdır.
- Rol oyunu məzmun, eləcə də forma baxımından yaxşı hazırlanmalıdır, aydın şəkildə təşkil edilməlidir.
- Rol oyunu bütün qrup tərəfindən qəbul edilməlidir.
- Bu, şübhəsiz ki, dostluq yaradıcılıq şəraitində keçirilir, uşaqlarda məmnunluq hissi oyadır. Uşaq özünü rol oyununda nə qədər sərbəst hiss edirsə, ünsiyyətdə daha fəal olacaq. Zamanla o, özündə inam hissi yaranacaq ki, o, müxtəlif rollar oyana bilər.
- Oyun elə təşkil olunur ki, uşaqlar bacara bilsinlər, maksimum səviyyədə fəal nitq ünsiyyətində işlənmiş dil materialından istifadə etsinlər.
- Müəllimin uşaqlarla sıx əlaqə qurmaq bacarığı böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Rol oyunlarına aşağıdakıları nümunə göstərə bilərik:

Rol oyunu **"In the shop"** ("Mağazada")

Uşaqlar satıcı və alıcı roluna bölünür. Satıcı məhsulları hazırlayır və alıcılarla görüşür.

- *What would you like?*
- *I'd like…..*
- *Here you are.*
- *Thank you.*
- *My pleasure.*

Rol oyunları uşağın təxəyyülünün və peşəyə marağının inkişafına kömək edir.

Yuxarıdakıları ümumiləşdirərək qeyd etmək lazımdır ki, məktəbəqədər yaşlı uşaqların həyatında oyun əhəmiyyətli dərəcədə yer tutur.

"Rain" ("Yağış") oyunu

Oyunun məqsədi: [r], [w], diftonq [eı] səslərinin tələffüzünü məşq etmək; müxtəlif əmrləri yerinə yetirmək bacarığı. Bir neçə uşaq (4-5) başlarına yağış damcılarını təsvir edən karton başlıqlar taxırlar. Digərləri isə yağışı qovmağa başlayırlar:

Rain, rain go away!
Boys and girsl want to play.

Məktəbəqədər uşaqların tədrisində oyundan istifadə edilməsinin zəruriliyi haqqında bəyanat artıq pedaqoji və psixoloji ədəbiyyatda ümumi bir yerə çatmışdır. Təhsildə oyundan istifadə edilməsi yalnız xüsusi didaktik vəzifəni və oyunun istifadə məqsədini aydın başa düşmək deyil, həm də onun uşaqlar üşün necə cəlbedici olacağını, nəyin bu qədər "oynaq" olacağını yaxşı başa düşmək lazımdır. Oyun fəaliyyəti axtarmaq, tapmaq, gizlənmək, tapmaca, həmcinin süjet və rolların təsviri şəklində ibarət ola bilər. Əgər "oyun" adlandırdığımız bu proses oyun fəaliyyətindən və vəzifəsindən məhrumdursa, uşağın fəaliyyəti öyrənmə səmərəliliyi xeyli aşağı olur.

Bununla belə, xarici dili öyrətmək üçün müxtəlif tədris vəsaitlərində təklif olunan bütün oyunlar sözün tam mənasında oyun deyil. Məsələn, uşaqlardan növbə ilə obyektlərin təsvirləri olan kartları götürmələrini və onların üzərində çəkilənləri ingilis dilində danışmalarını xahiş etsəniz bu, artıq oyun deyil, tapşırıqdır (drill).

Çox vaxt xarici dilin erkən öyrənilməsinə dair ədəbiyyatlarda müəyyən oyunların hansı yaşda daha uyğun olduğu müzakirə olunmur, sadəcə olaraq dərslərin "oynaq şəkildə" aparılmasından bəhs edilir, konkret oyunlar verilir.

Uşaqlarda oyun fəaliyyəti öz-özünə yaranmır. Uşağın əvvəlcə böyüklərlə, sonra isə həmyaşıdları ilə ünsiyyəti prosesində tədricən inkişaf edir.

Barmaq hərəkətləri uşağa yaxşı danışmağı öyrənməyə kömək edir. Üç-dörd yaşında olsa belə, hər dərsdə onları yerinə yetirmək faydalıdır. Bu yaşda öz ana dilində barmaq oyunları uşaq üçün o qədər də maraqlı deyil. Kiçik uşaqlarla oyunlarda həm hərəkətlər, həm də mətnlər çox sadədir, onların qafiyəli olması lazım deyil: hətta fərdi sözləri təsvir edə bilərsiniz (zıplayan top – "b –b-b –ball", yellənən zəng "bell – bel-l-l" və s.).

Uşaqda müstəqil oyunun inkişafında ilk nailiyyətlərdən biri onun əvəzedici əşyalardan (at yerinə çubuq) istifadə etməyi öyrənməsidir. Təxminən bir yaş yarımda başlayır, lakin hələ 3-4 yaşında xəyali obyektlərlə məşğul olmaq özlüyündə həyəcanverici bir oyundur.

Belə bir imitasiya oyunu tədricən rol oyununa çevrilir. Xarici dildə ilk rollar – ayının ("a bear") necə getdiyi, dovşanın ("a hare") necə tullandığı, itin ("a dog") necə qaçdığı, qurbağanın ("a frog") necə tullandığını göstərə bilərik. Sadə qaydaları olan oyunlar, xüsusilə hərəkətli oyunlar əsasən 4-5 yaşlı uşaqlar üçün əladır. Aşağıda verilmiş belə hərəkətli oyunlardan birinə nəzər salaq:

"Cat and Mouse" oyununun sadə qaydası belədir: 'pişik' və 'siçan' rollarını oynamaq istəyən uşaqlar arasından seçilir. Müəllim oyuna bu cür başlaya bilər: *Evdə "Mice" – siçanlar peyda oldu. Bizə tez bir zamanda pişik lazımdır. İngilis dilində pişik – "a cat" adlanır.* Müəllim uşaqları seçir. Qalan uşaqlar bir dairədə durur və əllərini tuturlar, siçan üçün pişikdən gizlənəcəyi ev təşkil edirlər. Pişik siçanın arxasınca qaçır və onu tutmağa çalışır.

Uşaqlar (Children):
Little Mouse, little Mouse,
Run, run to your house!
One, two, three, four,
Don't forget to shut the door!

Bundan əlavə oyunun əvvəlində pişik və siçan arasında belə maraqlı dialoqdan da istifadə edə bilərik:

Pişik (Cat):
Little Mouse, little Mouse,
Where is your house?
Siçan (Mouse):
Little Cat, little Cat,
I have no flat.
I am a poor Mouse,
I have no house.

Pişik (Cat):

Little Mouse, little Mouse,
Come to my house!
Siçan (Mouse):
Little Cat, little Cat,
I cannot do that.
You want to eat me.

NƏTİCƏ

Tədqiqat zamanı əldə edilən nəticələrə əsasən, aşağıdakı nəticələr əldə edilmişdir:

İngilis dilini bilmək daim dəyişən multikultural mühitdə şəxsiyyətin formalaşmasına, sosial şəraitə uyğunlaşmasına kömək edir. Dil onsuz ən vacib ünsiyyət vasitəsidir. İngilis dilini öyrənməyin əsas dəyəri kommunikativ səriştənin formalaşması, uşaqların şəxsiyyətlərarası və mədəniyyətlərarası əlaqəni həyata keçirməyə hazırlığına töhfə verməsidir.

Xarici dilə yiyələnmək üçün ən əlverişli dövr məktəbəqədər yaş hesab edilir. Uşaqları öyrətməyin kommunikativ metodu bu yaşlarda aparıcı olaraq qalır; həmsöhbətlə qarşılıqlı əlaqə, səslənmə, mətn və şəkillərə maraq oyadır, cavab verməyə təşviq edir.

Bu işin məqsədinin formalaşmasında məktəbəqədər yaşlı uşaqlarda xarici dil öyrənmək bacarığı, xarici dil öyrənərkən dərslərdə oyun üsulları müstəsna rol oynayır. Bu məqsədə nail olmaq üçün məktəbəqədər uşaqların xarici dilin öyrənilməsində oyunun nəzəri əhəmiyyəti öyrənilib və təhlil edilib. Metodik ədəbiyyatın təhlili prosesində də ətraflı məlumat verilmişdir.

Kommunikativ bacarıqlarının inkişafı və dil əsaslarının formalaşması vasitəsilə xarici dilin öyrənilməsinin erkən mərhələsində sinifdə oyun və oyun texnikalarından fəal istifadə edilir.

Rabitəli nitqin inkişaf etdirilməsi üzrə işdə çalışmaların növünün və xarakterini müəyyənləşdirərkən mterial seçilərkən böyük qrup uşaqlarının yaş xüsusiyyətlərini nəzərə almaq son dərəcə vacibdir.

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES / *IISCSS 2023 - BAKU*
05-06 October 2023, Baku, AZERBAİJAN
PROCEEDİNG BOOK-2024, ISBN: 978-9952-39-217-3

Öyrənmənin aşağıdakı formaları var: passiv, aktiv və interaktiv. Məktəbəqədər uşaqlarla işləmək üçün sonuncu ən məqbuldur. Məkətəbəqədər yaşlı uşağa xarici dilin interaktiv üsulla öyrədilməsi ondan oynaq şəkildə istifadə edtməyin ən təsirli yoludur.

Oyun uşaq və müəllimin bərabər hüquqlu qarşılıqlı əlaqəsinə, xəyali situasiyalarda müxtəlif rolları sınamağa yönəldilmişdir. Bu yanaşma həm leksik, həm qrammatik, həm də kommunikativ mənimsəmək üçün əlverişlidir. Beləliklə, belə bir nəticəyə gələ bilərik ki, oyun məktəbəqədər yaşlı uşaqların materialı öyrənmələrini tez və dərin başa düşməyə yönəlmiş bir fəaliyyət növüdür. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, uşağın oyuna müsbət motivasiya və marağı olmalıdır.

Ədəbiyyat:

Azərbaycan Respublikasının ümumi təhsilin Konsepsiyası (Milli Kurikulumu) // Kurikulum. (2008). Bakı, № 3.

Azərbaycan Respublikasında məktəbəqədər təhsilin yeniləşdirilməsi Proqramı (2007-2010-cu illər) Bakı ş., 12 aprel 2007-ci il. Azərbaycan müəllimi qəzeti, 13 aprel 2007-ci il.

Azərbaycan Respublikasında Məktəbəqədər Təhsil Proqrami (Kurikulumu) (3-6 yaş). (2015). Bakı: Təhsil Problemləri İnstitutunun Təhsil Texnologiyaları Mərkəzinin nəşriyyatı, 96 s.

İnnovativ dərs modelləri. Müəllimlər üçün metodik vəsait. (2002). Bakı, Açıq Cəmiyyət İnstitutu – Yardım Fondu.

Kurikulum islahatı: tədqiqatlat, nəticələr. (2011). Bakı, TPİ.

"Məktəbəqədər təhsilin dövlət standartı və proqramı". 16 iyul 2010-cu il. http://www.edu.gov.az

Məktəbəqədər təhsil Proqramı (Kurikulum). (2022). Bakı.

Təhsil haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu. 5 sentyabr 2009-cu il.

Abbasova , S. H. (2005). İngilis dili fənninin tədrisi metodikasında yeni, müasir təlim metodları. Metodik vəsait, Bakı.

Əhmədov, A., Abbasov, Ə. (2011). Məktəbəqədər təhsilin konseptual problemləri. // Kurikulum, № 2, s.8-15.

Hacıyeva, Ə.H. (2003). Məktəbəqədər yaşlı uşaqlar üçün İngilis dili (İngilis dili müəllimləri üçün dərs vəsaiti), Bakı, 166 s.

Hacıyeva, Ə.H. (1990). Bağçada İngilis dili (məktəbəqədər yaşlı uşaqlarla məşğul olan müəllimlər üçün vəsait), Bakı.

Агеева, И.Д. (2001). «Английский язык для детей. / Сборник занимательных заданий». – М., Союз.

***Бим, И. Л.* (1977).** Методика обучения иностранным языкам как наука и проблемы школьного учебника / И. Л. Бим. – Москва: Русский язык, 288 с.

***Вронская, И.В.* (2001).** «Английский язык в детском саду: для воспитателей детского сада и родителей» - СПб.: 318-333с.

Выготский, Л. С. (2005). Психология развития человека / Л. С. Выготский. - Москва: Смысл, Эксмо, 1136 с.

***Гальскова, Н.Д.* (2007).** Теория обучения иностранным языкам: лингводидактика и методика: учебное пособие по специальности «Теория и методика преподавания иностранных языков и культур» / Н.И. Гез. – М.: Академия, 336 с.

Куликова, Ирина. (1996). Мы учим английский, М., Росмен.

***Тарасюк, Н.А.* (1999).** Иностранный для дошкольников. Уроки общения (на примере английского языка). М.: 5-25 с.

***Утехина , А.Н.* (2015).** Иностранный язык в дошкольном возрасте. Теория и практика. М.: Litres, 184 с.

***Шибко Н.Л.* (2015).** Общие вопросы методики преподавания русского языка как иностранного. – СПб.: Златоуст, – 336 с.

Jeremy, Harmer. (2001). The practice of English language Teaching, Third Edition Completely Revised and Updated.

Negnevickaya, H. (1987). Foreign language for little children: past, present and future//foreign languages at school. - № 6. – P. 20-26.

Ŝebedina V.V. (1997). Teaching children English speaking lessons in the kindergarten // Foreign languages at school –№ 2. – Pp. 55-58.

ELMİ-PUBLİSİSTİK MƏTNLƏRİN TƏRCÜMƏ PRİNSİPLƏRİ

Samirə HACIYEVA
Bakı Slavyan Universiteti,
baş müəllim
Azərbaycan, BAKI
samire_65@mail.ru

XÜLASƏ

Məqalədə elmi-publisistik üslub və bu üslubda tez-tez işlənən sözlərin tərcümədə çətinlik yaratdığı araşdırılır. Müəllif bu spesifikliyi öyrənərək, tədqiqata əsasən, onların, o cümlədən neologizmlərin, terminlərin, qarşılıqlı sözlərin tərcümə prinsiplərindən istifadə edərək, tras-kağız, transkripsiya, transliterasiya vasitəsilə necə tərcümə olunacağını göstərir.

Açar sözlər: tərcümə, üslub, izləmə kağızı, neologizm, metafora.

PRINCIPLES OF TRANSLATION OF SCIENTIFIC PUBLICISTIC TEXTS

Samira HACHIYEVA
Baku Slavic University,
head teacher
Azerbaijan, BAKU
samire_65@mail.ru

SUMMARY

The subject of the scientific article deals with the specific features of scientific-publisistic style and their principles of translation. With the development and progress of innovations a lot of neologizms, termins, borrowings etc. enter the language. At the same time that kind of words makes difficulties in translation.

The author comes to the conclusion that scientific and publisistic words taking a great place in the dictionary and their translations by calque, translation and transliteration, through-translation takes a special attention.

Key words: translation, style, calque, neologizms, metaphora.

Tərcümə sənəti mədəniyyətlərin, dillərin tərəqqisində, zənginləşməsində mühüm amillərdən biridir. Bu gün tərcümə ölkələri, xalqları, cəmiyyətləri, onların iqtisadi, mədəni, sosial həyatlarını bir-birinə yaxınlaşdırır, ünsiyyət vasitəsi funksiyasını daşıyır. Dünyada hər bir elm sahəsində ciddi araşdırmalar, tədqiqatlar aparılır, əldə edilən nəaliyyətlər ölkələr və dövlətlər arasında əlaqələrin, müxtəlif dillərdə danışan xalqlar və ölkələr arasında münasibətlərin genişlənməsinə və inkşafına təkan verir. Tərcümə fəaliyyətinə tələbat artır və aktuallaşır. “Tərcümə” fəaliyyəti sənəti nəzəri və praktik cəhətdən araşdırılır və tədqiq edilir. Elmi-publisistik mətnlərin tərcüməsi müasir həyatın əksər sahələrini əhatə etdiyi üçün çox böyük əhəmiyyət kəsb edir. Hər bir dildə elmi-publisistik mətnlər qəzet və jurnallarda yazılmış mətnlər, elmi, ictimai, siyasi xəbər mətnlərini, oçerkləri, müxtəlif növ məqalələri, eləcə də televiziyada, radioda istifadə edilən materialları (siyasi, iqtisadi, mədəni və s.) əhatə edir. Tərcümə fəaliyyəti dillərin qarşılıqlı öyrənilməsinə, onların müqaisə edilməsinə, fərqli və ya oxşar cəhətlərin, elementlərin aydınlaşdırılmasına şərait yaradır. Azərbaycan və rus dilləri ayrı-ayrı dil ailələrinə aid olsalar da onlar arasında müəyyən ekvivalentlik, müvafiq fikir və mülahizələri müşahidə etmək mümkündür. Hər iki dildə mövcud

olan atalar sözləri, məsəllər, idiomlar və frazeoloji birləşmələr araşdırıldıqda hər iki dil daşıyıcılarının oxşar fikir, mülahizə və təxəyyülə malik olduğunu müşahidə edə bilərik. Azərbaycan və rus dilləri, fonetik, leksik, qrammatik, sintaktik istiqamətlərdə tədqiq olunur, onlar arasında oxşar və fərqli cəhətlər araşdırılır. Azərbaycan və rus dillərinin müxtəlif istiqamətlərdə araşdırılması elmi-publisistik mətnlərin tərcüməsi ilə əlaqədar olan problemlərin həll edilməsində mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Elmi-publisistik mətnlərin düzgün, təhrif edilmədən, adekvat tərcümə edilməsi, müasir informasiya bolluğu dövründə çox aktual və vacibdir. Tədqiqat işimizdə elmi-publisistik üslub mətnlər, bu üslubda istifadə edilən dil vahidləri, onların tərcümə metodları, prinsipləri və s. haqqında ətraflı məlumat, təhlil və izahlar əks olunmuşdur.

İntibah dövründə elm adamları elmi məqalələrində emosional, bədii elementlərdən azad olan elmi təsvirin yığcamlığını və dəqiqliyini olduğu kimi ifadə etməyə çalışırdılar. Elmi publisistik əsərlərin spesifikası o qədər üslubi, leksik, qrammatik cəhətdən mürəkkəbdir ki, onların lüğət tərkibini dəqiqliklə işləmək lazımdır. Belə ki, elmi üslubun ədəbi dilin normalarına uyğunluğu, standart söz və söz birləşmələri kimi işlənənən terminlərin, simvolların, formulların qrafikası və s. mətnin ümumi məzmununa uyğun qoyulan tələblərlə ayaqlaşmalıdır. Elmi publisistik əsərlərdə tipik metod olaraq mətnin həcmi, informasiya məzmunu və leksik-semantik tərkibi böyük əhəmiyyət kəsb edir. Elmi publisistik məqalələrin əksəriyyətində alınma sözlərin tətbiqini görmək olar. Bu xüsusiyyətlər əsasən iqtisadi, tibbi, elmi-kütəvi mətnlərə aiddir ki, bunların bəzisi azərbaycan dilinə rus dili vasitəsi ilə, digərləri isə ingilis, fransız dilləri vasitəsi ilə daxil olur. Məsələn, kompüter, brifinq, marketing, tenoter, cluder, qlobalizm, paralelizm, kondinsioner, laptop və s. Belə terminlərin böyük hissəsi isə innovasiyalar texnologiyalarına aiddir. Bu sözlər ekvivalentsiz, yəni hədəf dildə semantik-leksik cəhətdən qarşılığı olmayan sözlərdir. Cəmiyyətin inkişafının müxtəlif mərhələləri də dildə müəyyən temantik qrupların fəallığı ilə müşahidə olunur.Məsələn, elektron hesablama maşınlarının gündəmə çıxması ilə əlaqədar "kompüter", "mikser", "kondisoner" sözləridə peyda oldu. Belə sözlərin tərcüməsinə gəldikdə, dövrümüz innovasiya texnologiyaları ilə sıx bağlı olduğundan tərcüməsi də çətinlik yaradır. Belə ki, “kompüter” azərbaycan və ingilis dilərində eyni anlayışı, əsasən mürəkkəb hesablamaları aparmaq üçün istifadə üdilən elektron qurğunu ifadə edir. Əvvəllər bu anlayış “elektron hesablama maşını [EHM]” terminindən istifadə edilirdi. Bir müddət hər iki termin sinonim kimi çıxış etmiş, son dövrlərdə "komputer"kimi işlənir. Məsələn: "Kompüterdə işlərkən mətn redaktəsi zamanı bir çox səhvlər, nöqsanlar kursor ilə tənzimlənir və düzəlişlər kompüterin yaddaşında saxlanılır". Rus dilinə tərcümə edərkən bəzi məqamlara nəzər salsaq, aydın olur ki, alınma sözlərlə daha diqqəli olmaq yetər. "Во время работой с компьютером, при редактировании текста некоторые ошибки урегулируется курсором и они сохраняются в памяти компьютера." və ya: "Kursorla dəyişiklikləri, düzəlişləri yerinə yetirərkən alınan nəticə ümumi halda displeyin (əksetdirmə) ekranına yazılacaq." Mətnin rusca tərcüməsi: “Выполняя коррекции, изменение с курсором полученный результат будет указан на дисплее экрана.” Göründüyü kimi, "kompüter", "kursor", "displey" sözləri başqa dillərdən (ingilis) alındığından rus və azərbaycan dillərində tərcüməsi yoxdur, onları sadəcə hərfi tərcümə, transkripsiya üsulu ilə tərcümə etsək uyğun olar. Bu cür terminlər, o cümlədən, 80-ci illərdə dilimizə keçən bu sözlər Azərbaycanda 1993-cü ildə çapdan çıxmış, informatika lüğətində də "kompüter" sözü olaraq qeyd olunur. Дисплей - displey əks etdirmə deməkdir, lakin burada hərfi tərcümə üsulu ilə verilmiş, yanında izahatını da vermək olar ki, tam aydın olsun. Ümumiyyətlə, tərcümə nəzəriyyəsi tarixinə nəzər salsaq XX əsrin II yarısı publisistik üslubda yazılan mətnlərin, xüsusilə də elmi-texniki və iqtisadi tərcümənin böyük əhəmiyyət kəsb etdiyinin şahidi oluruq. Terminaloji sözlərin tərcüməsindən bəhs edərkən prof. Q.H.Bayramovun "Tərcümə Sənəti" kitabında bir sıra məsələlərə aydınlıq gətirildiyinin şahidi oluruq. "Terminlərin tərcüməsində iki meyl var; dildə müvafiq termini yaratmaq və ya termini olduğu kimi saxlamaq, məsələn, kompüter (bilgisayar, elektron hesablama maşını) çıxandan sonra

biz onun adını eyniylə saxladıq, türklər isə bilgisayar kimi bu termini dünyaya təqdim etdi. Neologizmlərlə dilimizə gələn terminləri tərcümə edərkən isə məna aydınlaşdırılmalı, əks təqdirdə anlaşılmazlıq yarana bilər" [Bayramov, 2008: 65]. Elm inkişaf etdikcə elmi-publisistik üslub da öz yerini tapdı. Məlumdur ki, hər sahənin öz terminologiyası var. Elm sahələri aşağıdaki kimi təsnif edilir:

- Humanitar;
- Təbiət;
- Texniki.

Elmi-publisistik əsərlərin, xüsusi ilə də məqalələrin əsasında elmi izahlar, qoyulan problemin təbiət və insan, cəmiyyət ilə əlaqədar, məqamların həlli yolları, dəlil və sübutlarla açıqlanır. Bu elə edilir ki, oxucunun qoyulan problemə marağı itməsin. Elmi-publisistik əsəri, məqaləni tərcümə edən mütərcim də burada istifadə olunan, söz ehtiyatını araşdırmalı, faktları düzgün ifadə etmək üçün mövzuya dair düzgün seçilmiş terminlərdən və onların analoqlarından, ekvivalentlərindən düzgün istifadə etməlidir. Beləliklə, funksional üslubun növlərindən olan elmi - publisistik üslub və bu üslubda yazılan mətnlər özünə məxsus dərəcədə elmi fikirləri ifadə edən, elmi problemləri qabardan, onun həlli yollarını göstərən leksik - semantik xüsusiyyətləri fərqlənən mətnlərdir [Федоров, 1983: 26].

Məlumdur ki, mətnlər funksiyalarına, üslublara görə müxtəlif növlərə bölünür və hər bir müəllifin də özünə məxsus üslubi, fərdi cəhətləri var. Üslub tərcümə üçün vacib amillərdən biridir. Bunun A.Taytler, T.Savoriden tutmuş tədqiqatçılara qədər hamı vurğulayır ki, "Təcümə orjinalı olduğu kimi əks etdirməlidir" [Панфилов, 1989: 54].

Tərcümə özü yaradıcı prosesdir. Bəzən elmi üslubda yazılan məqalə təsvir edici funksiya daşıyır. Məsələn: Глицерин – это органическое соединение трёхатомный спирт алимфатичес-кого рода сиропообразная бесцветная жидкость, которую получт омылением жиров или синтетическим способом. Глицерин применяется в производстве взрывчатых веществ и синтетических смол. Очень часто в составе многих косметических средств можно встретить такой компонент как глицерин. Да и в приготовление домашней косметики, особенно, что касается кремов для лица, глицерин играет далеко не последнюю роль. Глицерин является трёхатомным спиртом, который представляет собой не имеющий запаха, прозрачную и бес-цветную жидкость и используется в косметологии в качестве хорошего увлажнителя кожи.

Mətndə kimyəvi maddələrin adı çəkilir, qliserinin kimyəvi mahiyyəti və faydasından bəhs edilir, onların tətbiq dairəsi, xüsusilə də onun kosmetika ilə sıx əlaqəsi xüsusi vurğulanır. Mətnin Azərbaycan dilində tərcüməsinə nəzər salaq: Qliserin üç atomlu spirt və alimfatik növdən olan üzvi birləşmə olub, piylərin sabunlaşması və ya sintetik yolla əldə edilən rəngsiz mayedir. Qliserin sənaye istehsalında geniş istehsal olunur. Qliserindən kosmetik məhlulların tərkibi komponent kimi işlənməsinə tez-tez rast gəlmək olar. Xüsusilə də, üz kremlərinin hazırlanmasında qliserindən geniş istifadə olunur. Qliserin spirt tərkibli olsa da heç bir iyə malik deyil. Şəffaf və rəngsiz olan bu maddənin kosmetologiyada yaxşı nəmləndirici olduğu da məlumdur. Nümunədən göründüyü kimi, "qliserin" kimyəvi maddə olaraq olduğu kimi, yəni transkripsiya üsulu ilə tərcümədə əks olunmuşdur. Bundan başqa "спирт", трехатомный", "алимфатический" sözləri də kimyəvi prosesə, kontekstə aid olub transkripsiya və transliterasiya ilə tərcümə olunur. Elmi-publisistik mətnlər göründüyü kimi mahiyyət cə məzmunca bir - birindən fərqlənir. Deyilənıərdən belə bir fikir, nəticə əldə etmək olar ki, mətnə tərcümədən əvvəl diqqətlə oxunub, təhlil edilməıidir. Məxəz dııdəki mətndə leksik - semantik, qrammatik, üslubi xüsusiyyət aydınlaşdırılır və tərcümə metodları, transliterasiya qaydalarına əməl edilməli və terminlər, elmi sözlərin, fikirıərin, proseslərin hədəf dildə adekvat formada tərcümə mətnini yaratmaqdır. Tərcümə mətni orjinal mətnə tərcüməyə nail olmaq olar. Publisistik janrda yazılan məqalələrdə, qəzet mətnlərində, televiziya, radio reportajlarında və s. tərcümə zamanı başqa dillərdən alınma sözlər, elmi terminologiya,

arxaizimlər, neologizimlər müəyyən çətinliklər yaradır. Məlumdur ki, bu cür alınma sözlər əsasən 2 yerə bölünür:

1. İctimai-leksik vahidlər;
2. İqtisadi, elmi leksika.

Elmi-publisistik üslubda yazılan mətnlər elmi bilik və nəzəriyyələrə əsaslanan, müəyyən elm sahəsini əhatə edən konsepsiyalara və ya başqa bir mövzuya toxunan yazılı ixtisaslaşmış dildir. Elmi-publisistik mətnlərin əsas söz ehtiyyatını terminlər təşkil edir ki, onlar da üslubi cəhətdən aydınlıq, informasiyada obyektivlik və s. məsələlərlə sıx bağlıdır. Bu nöqteyi-nəzərdən elmi-publisistik üslubda yazılan mətnlər həm leksik söz potensialı, həm də leksik-semantik quruluşuna, üslubuna görə tərcümə edilərkən çətinlik yaradır. Elmi mətnlərdəki terminlərin əksəriyyəti alınma və neologizimlərdən ibarət olduğundan elmi-kütləvi mətnlərin tərcüməsində bəzi məqamları əsas götürdükdə adekvatlaşaraq öz yerini tuta bilər. Məsələn neologizimlərin tərcüməsində tərcüməçi bəzi problemlərlə üzləşir. Bu sözlərə yeni yaranmış terminlər, alınma sözlər, köhnə və məcazi mənada dilə daxil olan sözlər aiddir. Mənası anlaşılmaz olduğundan qəribə səs tərkibinə, səslənməyə malik olan bu sözlər yeni yaranmış törəmə, ixtisarlar, xüsusi isim, şəxs adlarından meydana gəlmiş sözlərdir və onlar məcazi mənada işlənir. Son illərdə, yəni 80-ci illərdən elektron hesablama maşınlarının, internet provayderləri, kursor, fidinq və s. kimi sözlərin tərcüməsinin transkirpsiya, transliterasiya, kalka ilə edilməsi təsadüfi deyildir. Bu tipli sözlər ekvivalentsiz leksika adlanır ki, onların başqa dillərdə dəqiq qarşılığı yoxdur. Məsələm, Azərbaycan dilində bir mətnə nəzər salaq: İnternetdən istifadə haqları növbəti dəfə azaldılmalıdır. Ölkəmizdə internet tariflərinin aşağı dinamikası slaydlarla nümayiş etdirilmişdir. Qeyd edək ki, nəticədə internet xidmətləri bazarında fəaliyyət göstərən digər provayderlərin də öz növbəsində xidmətlərin maya dəyərinin aşağı düşməsini nəzərə alaraq, mövcud tariflərinin endiriləcəyi gözlənilir.

Müasir mətbuatda KİV-də qapalı olmayan mövzular həddindən artıq çoxdur. Bunlara siyasət, iqtisadiyyat, sosial həyat, tibb, idman, elmi-kütləvi materiallarla, faktorlarla bağlı mövzular aid edilə bilər. Onların hər biri özlərinəməxsus leksik fonda 42 malikdirlər ki, publisistik mətn çərçivəsində jurnalist onları konkret bir lügət sırasına düzür. Söz ehtiyyatının zənginliyi və rəngarəngliyi publisistik üslubun lüğət fondunu maksimal dərəcədə böyüdür. Elmi-publisistik məqalələrdə, elmi tədqiqat işlərində, tədqiqat proseslərini təsvir edən terminlər, alınma yolu ilə dilə daxil olan neologizmlər, konseptuallığı artırır [Babayeva, 2014: 63].

Mətnin rus dilində tərcüməsinə baxaq:” Тарифы на интернет следует понизить на следующий раз. Динамика понижения тарифа на интернет в нашей стране было показано на слайдах. Следует отметить, что в результате этого ожидается снижения тарифов других провайдеров работающие на рынке интернет-услуг. Они снизят свои действующие тарифы с учётом низкой стоимости за свои услуги” [www.xalqqazeti.com].

Bu hissədə kompüter texnologiyasına aid slayd, kompüter, provayder, internet sözlərinin yəni neologizimlərin tərcüməsi transkripsiya üsulu ilə verilmişdir. Bu sözlər həmçinin alınma sözlər olduğundan onların rus və azərbaycan dillərində əvəzedicisi yoxdur, odur ki, bu terminlər tərcümədə olduğu kimi saxlanılır. Bu cür terminlərin qarşılığı rus və Azərbaycan dillərində olmadığından onları transkripsiya ilə verib, yanında izahını vermək də olar, yəni hədəf dildə onların mənası verilə bilər. Digər bir nümunəyə baxaq: Azərbaycanda nanotexnologiyanın inkişaf perspektivləri Keçid iqtisadiyyatı ölkələrində mərkəzləşdirilmiş planlı, iqtisadiyyatdan azad bazar iqtisadiyyatına transformasiya prosesində tarixdə analoqu yoxdur və qloballaşma dövrünə təsadüf etdiyi üçün olduqca mürəkkəbdir. Kompüter çipləri informasiyanın saxlanılması, ötürülməsi kimi işləri yerinə yetirə bilən, prinsip etibarı ilə yeni elektron qanunauyğunlardır [www.wikipedia.org].

Mətnin rus dilində tərcüməsi: “Перспективы развития нанотехнологии в Азербайджане. В странах с переходной экономикой не существует аналога процесса перехода от плановой экономики к экономике свободного рынка. Это очень сложно, потому что совпадает с точкой

глобализации, компьютерные чипы в принципе были сложными устройствами, которые могли выполнять такие задачи, как хранение и передача информации". Bu hissədə mövzu nanotexnologiyaların ölkəmizdə tətbiqindən bəhs edir. Başlıqdan göründüyü kimi, proses yenilikləri əhatə edir və leksik quruluşuna nəzər salsaq mətndə bir çox neologizm-terminlərin işləndiyinin şahidi olarıq. Məsələn:

- Nanotexnologiya-нанотехнология
- Qloballaşma – глобализация Beləliklə, terminlərin, neologizimlərin tərcüməsində iki istiqamət əsas götürülür: dildə müvafiq termin yaratmaq ve yaxud da termini olduğu kimi transkripsiya üsulu ilə və ya kalka ilə tərcümə edərək saxlamaq [Bayramov, 2014: 52].

Bu terminlər fonetik assimilasiyaya uğradığından (bu da tərcümə edilən dilin səs tərkibindən asılıdıd) bəzi sait və samitlər dəyişikliyə məruz qalsa da sözə baxan kimi tanımaq olur. Məlumdur ki, orijinal və tərcümə mətnlərinin müqayisəli şəkildə təhlili və tədqiqi (üslubu, semantik, qrammatik cəhətdən) mütərcimi məzmun və formaya yönəldir. N.V.Kommisarov bu barədə yazmışdır: "Mətnin məzmunu onun kommunikativ tərəfindən necə şərh edilməsi, yəni dil və koqnitiv biliyə eləcə də kommunikasiya aktının şərtinə əsasən həmin mətnlə kommunikantın əlaqələndirildiyi informasiya ilə müəyyən olunur" [Novruzov və b., 2016: 89].

Buradan aydın olur ki, 2 mətni məxəz və hədəf dillərdəki mətnləri heç cür tam eyniləşdirmək olmaz. Yalnız informativ komplekslərin müxtəlif hissələrinin ümumiliyi səbəbindən orijinal mətnin ekvivalent tərcüməsi mümkündür. Beləliklə, tərcüməçi əsası A.F.Tytler, sonralar F.Nida, Th. Savory tərəfindən qoyulan tərcümə prinsiplərinə əməl etməli, onları nəzərə almalıdır. Tərcümə prinsipləri ilk dəfə A.F.Tytler tərəfindən özünün "An Essay on the principles of Translation" kitabında yazmışdır:

a) Tərcümə məxəz mətndəki ideyaları tam şəkildə əks etdirməlidir.

b) Tərcümənin üslubu və ifadə tərzi məxəz mətndəki ilə eyni olmalıdır.

c) Tərcümə orijinal əsər kimi oxunaqlı olmalıdır [Tytler, 1971: 14].

Beləliklə, elmi-texniki mətnlərin tərcüməsindən danışarkən elmi məlumatı digər dilə ötürərkən hərfi tərcümə bəzən yanlışlıqla nəticələnir ki, bu da faktların, elmi dəlillərin təhrifinə gətirib çıxara bilər. Yadda saxlamaq lazımdır ki, adekvat tərcüməyə nail olmaq istəyən mütərcimin qarşısında iki əsas məsələ durur:

1) Mətnlərdə ifadə olunmuş elmi məlumatı maksimal dərəcədə dəqiq ötürmək;

2) Orijinalların funksional üslubi xüsusiyyətlərini qoruyub saxlamaq [Novruzov, 2016: 13].

Bu parametrlərə ciddi əməl olunmasa, dilin bütün normaları (fonetik, leksik, qrammatik, morfoloji, sözdüzəltmə, frazeologiya və s) dəqiq nəzərə alınmasa, adekvat tərcümədən söhbət belə gedə bilməz. Beləliklə, hətta funksional-üslubi xüsusiyyətləri orijinalda aydın əks olunmuş məlumatı TD vasitələrinin köməyi ilə ötürərkən, tərcüməçi maksimal dəqiqlik tələb edən elmi-texniki, elmi-publisistik mətnlərin mətnlərin tərcüməsində orjinalın üsluni dəqiqliyini də saxlamağa çalışmalıdır. Adətən tərcümə zamanı cümlədəki sözlərin bir neçəsinin hədəf dildə ekvivalentini tapmaq mümkün olur. Cümlənin digər hissəsini söz birləşməsi səviyyəsində tərcümə etmək olur. Söz səviyyəsində tərcümə çox istifadə edilsə də, onun da bəzən imkanlarının məhdud olduğunu görə bilərik. Adətən məlumat xarakterli mətnlərdə tərcümə vahidi olan sözlərin ekvivalentini tapmaq mümkün olur. Mətnlərin başlıqlarından bəzi sözlər atılsa da kontekstdən onları ayırd etmək mümkün olur. R.M.Novruzov "Bədii tərcümənin nəzəriyyəsi və təcrübəsi" kitabında müəllif elmikütləvi mətnlərin, elmi-publisistik məqalələrin tərcüməsinə dair belə bir fikir irəli sürür: "Elmi-kütləvi, publisistik və danışıq üslubuna aid olan mətnləri tərcümə etdikdə tərcüməçinin təkcə nəyi deyil, həm də necə tərcümə etməklə bağlı sualları cavablandırmaq lazımdır. İD-ə mətn nə qədər mürəkkəb emosional dəyərləndirmə vasitələri zəngin olsa, onun xüsusiyyətlərinin qorunub saxla-nılması və TD vasitələrinin köməyi ilə adekvat şəkildə ifadə edilməsi bir o qədər də çətin olur. Beləliklə, tərcümə edilən orijinal ilə bir çox səviyyədə üst-üstə düşərsə tərcüməni adekvat hesab

etmək olar. Adekvat tərcümə əsərin, məqalənin tam eyni tərcüməsi deməkdir" [Novruzov, 2016:13].

Elmi-publisistik mətnlərdə çox vaxt elə sözlərə rast gəlinir ki, onlara hədəf dildə ekvivalent tapa bilmirik. Bu cür sözlər ekvivalentsiz leksika adlanır ki, bunlar müxtəlif alınma yolla dilə daxil olmuş terminləri, neologizmləri, xüsusi adları, realiləri, coğrafi adları və s. ifadə edir. Bu sözlərin ümumişlək olması, tez-tez dərsliklərdə olması onlar haqda kifayət qədər məlumat verir. Lakin, bəzilərini istər fiziki, kimyəvi elemetlər və ya elmi proseslərin əsas yükünü daşıyan terminlər, neologizmlər olsun onların yanında izahatı verilməlidir. Bu qrupda olan sözlər əsasən transkripsiya, transliterasiya və kalka üsulu ilə tərcümə olunur. Transkripsiya məxəz mətndəki sözün səslənməsini hədəf dildə təmin etməkdir. Bu cür sözlər xüsusi adlar və coğrafi adlara əsasən şamil edilir. Transliterasiya isə sözün imlasını olduğu kimi hədəf mətində verilməsidir. Məsələn:

▪ Winnipeg-Vinipeq
▪ Trafalgar-Trafalqar

Kalka ilə tərcümə üsulu da kifayət qədər tərcümə zamanı tətbiq edilir. Kalka üzünü köçürmək, təqlid etmək mənasında daha çox işlənir [Bayramov, 2008: 54-55]. Bu metoddan istifadə etməklə məxəz dildəki leksik vahidin oxşarı hədəf dildə yaradılır. Məsələn, Houses of Commons-Ümumilər palatası və s. transkripsiya, transliterasiya, kalka üsullarının heç biri məxəz dildəki söz vahidinin mənasını açmır. Anlaşılmazlıq olmasın deyə ehtiyac olduqda bu sözlərin mənasını tam aşıq şəkildə hədəf dilə vermək lazımdır.

Elmi-publisistik əsərləri tərcümə edərkən aşağıdakı nəticələrə gəldik.

➢ Tərcümə edilən mətn bütün səviyyələrdə (söz, cümlə, mətn) orjinalı əks etdirməlidir.

➢ Elmi-publisistik əsərlərin, mətnlərin üslubu olduğu kimi saxlanılma şərtilə tərcümə olunmalıdır. Elmi məqalələrdəki elmi faktların, hadisələrin dəqiqliyi, yığcamlığı və informativliyi orijinala uyğun tərcümə olunmalıdır.

➢ Elmi-publisistik məqalədə, mətndə elmi üslub, janr olduğu kimi məxəz mətndə də öz əksini adekvat olaraq ifadə etməlidir.

➢ Elmi məqalədə tərcümə zamanı təhlillər, elmi faktların araşdırılması o qədər məharətlə aparılmalıdır ki, mütərcim onları- yəni elmi faktorları, dəyərləri, təsvir olunan prosesi tərcümə mətninə adekvat olaraq tətbiq edə bilsin.

➢ Elmi mətnlərdə, məqalələrdə üzləşdiyimiz çətinliklərdən biri də ekvivalentsiz vahidlərin (terminlər, neologizmlər, arxaizmlər və s. mahiyyətinin aydınlaşdırılması, leksik-semantik qrammatik cəhətdən təhlili elə dəqiqliklə və operativ aparılmalıdır ki, qeyri-dəqiqlik yaranmasın. Tərcümədə yanlış istiqamət və ya təhlil mənanın təhrif olunmasına aparıb çıxarar ki, bu da keyfiyyətsiz tərcümə deməkdir.

➢ Ekvivalentsiz leksik vahidlərin, məsələn terminlərin, neologizmlərin hədəf dildə qarşılığı olmadığından onların yanında sadəcə izahat verilməlidir ki, sözün mahiyyəti, mənası dəqiqləşsin. Çünki, transkripsiy transliterasiya və kalka tərcümə üsulları bəzən sözün, terminin mənasını tam aça bilmir.

➢ Tərcümənin dəqiq, səlis və təbii alınması üçün ekvivalent, analoq, antonim, kalka, təsviri kimi müxtəlif növ tərcümə növlərindən istifadə etmək lazımdır.

➢ Tərcümə zamanı lüğətlərin düzgün istifadəsi olduqca vacibdir. Tərcümə zamanı orijinal fikrin təhrif olunmaması üçün hədəf dildəki sözlər seçilməlidirlər.

➢ Yüksək keyfiyyətli tərcümə prosesini həyata keçirmək üçün, tərcümə normasının olması vacibdir. Elm adamlarının irəli sürdüyü fikirlərə əsasən bu normalar adətən 3 hissəyə bölünür: məsuliyyət norması, ünsiyyət norması və mətn ilə orijinal arasındakı əlaqə norması. Yuxarıda qeyd etdiklərmiz mütərcimə hədəf dilə maksimal dərəcədə yaxın tərcümə imkanı yaradır. Əlbəttə ki,

tərcümənin hədəf dildə düzgün verilməsi müəyyən səriştə, bacarıq və bilik tələb edir. Bu zaman təcrübə amili önə keçir və tərcümə zamanı böyük rol oynayır.

Ədəbiyyat:

Abişova, S. (2020). Tərcümədə üslub problemi. Bakı, Mütərcim, 231 s.

Babayeva, N.A. (2014). Azərbaycan mətbuatında publisistik üslublar və metaforlar // Filologiya məsələləri. N6, Bakı.

Bayramov, Q.H**.** (2008). Tərcümə sənəti. Bakı, Mütərcim, 251 s.

Novruzov, R.M., Abdullayeva, Ü.S., Nağıyeva, N.A., Aşurbəyli, E.A. (2016). Bədii tərcümənin xüsusiyyətləri. Bakı, Mütərcim, 155 s.

Novruzov R.M. (2010). Tərcümə nəzəriyyəsi. Bakı, Mütərcim, 2010, 183 s.

Tytler A.F. **(1971).** An Essay on the principles of Translation. London.

Панфилов А.К. (1989). Сборник упражнений по стилистике русского языка. Москва, 253с.

Федоров А.В. (1983). Основы общей теории перевода. Москва, Высшая Школа, 308с.

www.xalqqazeti.com

www.wikipedia.org

ƏDƏBİYYATDA PSİXOLOGİZM - İNSAN VƏ CƏMİYYƏT PROBLEMİ

Tamam İSMAYILOVA
Bakı Dövlət Universiteti, doktarant
Qərbi Kaspi Universiteti, müəllim
Azərbaycan, BAKI
tomaismailova@gmail.com

XÜLASƏ

Psixologizm insan duyğularının alt qatında yaranan və ən əsas insan həyatını idarə edən bir istiqamətdir. Dünya müxtəlif hadisələrin ocağıdır. Bu hadisələri yaradan və ya onun qurbanı olan insan mühitin içində ya məhv olur ya da gerçəkliklərin daxilində ucalmağa başlayır. Azadlığı buxovlanan insan cəmiyyətlə mübarizəsini davam etdirir. Cəmiyyət zaman daxilində insanın psixoloji durumunu əla alsada bəzən bu mümükünsüz olur. Dünya ədəbiyyatı antik döbrdən bu günə kimi insan və cəmiyyət münasibətlərini öyrənməyə çalışmışdır. Müharibələrin yaratdığı fəsadlar insan psixikasının dərinliklərində təzahür etməklə cəmiyyət və insan münasibətlərinin gercəkliklərini meydana qoyur.

Açar sözıər: ədəbiyyatda psixologizm, insan, cəmiyyət.

PSYCHOLOGISM IN LITERATURE - HUMAN AND SOCIETY PROBLEM

Tamam ISMAYILOVA
Baku State University, doctoral student
Western Caspian University, teacher
Azerbaijan, BAKU
tomaismailova@gmail.com

SUMMARY

Psychologism is a direction that originates in the substratum of human emotions and controls the most basic human life.The world is a hotbed of various events. The person who creates these phenomena or is a victim of it either perishes in the environment or begins to rise within the realities. A person whose freedom is shackled continues his struggle with society. Even if the society improves the psychological condition of a person over time, sometimes this is impossible. World literature has tried to study human and social relations from ancient times to the present day. The consequences of wars manifest in the depths of the human psyche, creating the realities of society and human relations.

Key words: psychologism, human, society in literature.

GİRİŞ

Mövzunun aktuallığı məqalənin adından göründüyü kimi insan və cəmiyyət problemi kimi zəruridir. İnsan cəmiyyəti yeni və düzgün müstəviyə qoymaq istəyərkən bu mübarizə yolunda mənəvi dünyası sanki öz məngərəsindən çıxır. Sonucda insan cəmiyyətlə üz-üzə qalıb əsl həqiqəti tanımış olur.

Metodlar

Ədəbiyyatda psixologizmin yaradıcılıq metodu kimi təzahürlərinin əksəriyyəti "ruhun güzgüsüdür" formuluna uyğun gəlir. Psixologizm reallığın özüdür. Yazıçı fərdin daxili subyektiv həyatını insan dünyasının reallıqlarının ən mühümünü dəqiq metod kimi işləyir. Ona görə də "şüur axını"nı canlandırmağı bacaran sənətkar, yazıçı psixoloqa çevrilir.

ƏSAS HİSSƏ

Ədəbiyyatda psixologizmin yaradıcılıq metodu kimi təzahürlərinin əksəriyyəti "ruhun güzgüsüdür" formuluna uyğun gəlir. Psixologizm reallığın özüdür. Yazıçı fərdin daxili subyektiv həyatını insan dünyasının reallıqlarının ən mühümünü dəqiq metod kimi işləyir. Ona görə də "şüur axını"nı canlandırmağı bacaran sənətkar, yazıçı psixoloqa çevrilir. Ədəbiyyatda psixologizm daxili təsvirdir. Müxtəlif bədii vasitələrdən istifadə edərək qəhrəmanın dünyasını əks etdirir. Psixologiya kifayət qədər tamamlanmış hisslərin, düşüncələrin, təcrübələrin ətraflı və dərin təsviri olaraq xüsusi bədii vasitədir. Psixologiyanın digər mühüm texnikası bədii təfərrüatdır- xarici detallar (portret, mənzərə, əşyalar dünyası) və daxili detallar yəni ruhi sarsıntılardan istifadə edilmişdir. Məsələn, portretin təfərrüatları-"solğun üzü", "peşimanlıq ifadəsi", "qürur dolu baxışlar"mimika və jestlər, hiss həyacanı ifadə edən səslər və s. obrazın psixoloji vəziyyətini daha uyğun oxucuya çatdırır. Dünya elminə psixologiya Z.Freyd tərəfindən tanınsada, ədəbiyyatda psixologizm anlayışı XIX əsrdən mövcuddur. İstər rus istər Avropa yazıçıları bu mövzunu ətraflı şəkildə əsərlərində canlandırmışdılar. Məsələn, rus yazıçılarından L.N.Tolstoy, M.F.Dostoyevski, A.P.Çexov, İ.S.Turgenevin və.s adını əminliklə çəkmək olar. Qərb ədəbiyyatında Flober, Mopassan, V.Vulf, F.Kafka, A.Kamyu, J.P.Sart, M.Prust, F.Moriak və.b.adlarını çəkmək olar. Rus ədəbiyyatında XIX əsrin ikinci yarısında L.N.Tolstoy və M.F.Dostoyevki demək olar ki, yaradıcılıqlarında psixologizm mövzusunu ətraflı və dolğun əks etdirməyi bacarmışdılar. Sadəcə L.N.Tolstoyun əsərlərində psixologizm anlayışı daha işıqlı və aydın ən əsası isə insan psixologiyasının üst qatında olan ruhi sarsıntılara çox üstünlük verilmişdir. Dostoyevski yaradıcılığında isə əksinə daha alt qatlarda, hətta şüur altına sızan hadisə və hisslər daha çox canlandırılmışdır. İnsan bu əsərləri oxuduqda sanki gizlində qalan, elə gizlincədə səssiz şəkildə bağıran insanı görür. İnsan, dünya, cəmiyyət əlaqələrinin görünməz tərəfləri məhz bu yazıçıların yaradıcılıq xəttində geniş müstəvidə işıqlandırılır. Əsərlərdə müharibənin qanlı,amansız tərəfləri bəşəriyyətdə insanlığı məhv edən münasibət kimi dəyərləndirilir. İnsan və cəmiyyət qarşı-qarşıya gələrkən varlıq güclü bir maşına çevrilib amansız oyunlarını qurur. Beləliklə, cəmiyyətdə iki tərəf meydana gəlir güclü və gücsüz insan. İnsan psixologiyası insan fəlakətinə dözə bilməyib mənəvi və ya fiziki cəhətdən məhv olur.

Qərb ədəbiyyatının məşhur qadın yazıçısı olan Vircinya Vulfun əsərləri də bu sıradandır. Ədəbiyyatda Vulf oxunması öz üzərində intellektual səyə çevrilən çətin bir müəllif kimi təsvir edilir. Ədəbiyyatşünaslar zarafatla deyirlər ki, onu sevmək, qiymətləndirmək oxumaqdan daha asandır. Vircinya Vulf klassik və modernist ingilis ədəbiyyatının ilk nümayəndələrindən biridir. Onun adı Prust və Coysla bərabər çəkilir. Modernistlər hesab edirdilər ki, insanın həqiqi vəziyyəti intellektdən kənardadır və insan şüuru davamlı axın, hərəkət, fırtınalı çaydır. Onun yaradıcılığında zaman mövzusu əsas mövzulardan biridir. Beləki, Vircinya Vulfun konteksində bu mövzu aktualdır. Modernizm nəzəriyyəçisi və "psixoloji məktəb"in lideri Vircinya Vulf ədəbiyyatın yeni təbiətini təyin etmək üçün "modernizm" anlayışından yaeadıcılığında istifadə etmişdir. Bununla belə qeyd etmək lazımdır ki, V.Vulf müasir romanın mənşəyində dayanmasına, yeni sənət nəzəriyyəçisi, cəsarətli eksperimentator və orijinal novator olmasına baxmayaraq, onun yaradıcılığı müəyyən bir romanın çərçivəsinə sığmır. V.Vulf yaradıcılığı ənənəvi olaraq üç dövrə bölünür. Birinci dövrə (1922-ci ilə qədər) "Dəniz kənarında" (1975), "Gecə və gündüz" (1919) ilk romanları, "Bazar ertəsi və ya çərşənbə axşamı" (1921) toplusuna daxil edilmiş hekayələr, "Yaqub otağı" romanı (1922-ci ilə qədər) daxildir. 1922). İkinci dövrdə Vulf özünün ən yaxşı və ən məşhur romanları olan Missis Dallovey (1925) və To the Lighthouse (1927) romanlarını yazır. Yaradıcılığın üçüncü dövrü (1928-1941) "Orlando" (1928), "Dalğalar" (1931), "İllər" (1937), "Hərəkətlər arasında" (1941) romanları, "Flaş" hekayəsini (1933) əhatə edir, məşhur sənətşünas və yazıçının dostu Rocer Frayın tərcümeyi-halı.

Vulfun bədii metodunun unikallığı innovativ üsullardan istifadə edilməsində və mövcud olanların təkmilləşdirilməsindədir. Bunlara daxildir: oxucunu qəhrəmanın keçmişinə, onun xarakte-

rinin formalaşmasının mənşəyinə aparan “yaddaş tunelləri” texnikası ilə birləşən, anlayış anları ilə kəsilən dolayı daxili monoloq texnikası; "yaddaşın kənarı" texnikası, bir maqnit kimi şüurda "ilişib qalan" düşüncənin qəhrəmanın diqqətini daim cəlb etdiyini göstərir; və assosiativ yaddaşın işini nümayiş etdirən sərbəst birləşmə prinsipi. “O, psixoloji nəsrin xüsusiyyətlərini nəzəri və praktiki cəhətdən əsaslandıraraq özünün fəlsəfi düşüncələrini oxucuya ustalıqla çatdırır. Sonda Vulf təkcə ingilis ədəbiyyatında gedən prosesləri deyil, bütövlüklə Avropa və dünya ədəbiyyatında gedən prosesləri.yazıcıların yaradıcılıq meyllərini tədqiq edən məktəb yaratmış olur ” [Zakir, 2015: 28].

Romantiklərin fikrincə sənətin əsas vəzifəsi: hadisələrin xarici tərəfinin reproduksiyasına tabe rolunu təyin edərək, mənəvi məzmunu ifadə etməkdən ibarətdir. Ədəbiyyat həm də ədəbi obrazların mənbəyinə çevrilən, həm də söz sənətini vizual texnika ilə zənginləşdirən, ədəbi obrazın strukturunda vizual təsvirlərin əhəmiyyətini artıran rəssamlığın da təsiri altına düşür. Ümumiyyətlə Vircinya Vulf əsərlərində psixologizm gizli yolla oxucuya çatdırılır. Obrazların davranışları onların səsində,mimikasında, jestlərində aşkar olunur. Təbii hal olaraq butun bu gizlin psixologizmi oxucuya hiss etdirmək yazıçının istedadının üzərinə düşür. Vircinya Vulf isə bunu çox məharətlə bacarmışdır. İnsan sanki onun əsərlərini oxuduğu zaman öz xırda və ya kənarda qalan hadisələri görür və onun əhəmiyyətini hiss edə bilir.

Psixoloqizm bədii nəsrin ümumi xüsusiyyətidir, çünki insan, onun taleyi, cəmiyyətdəki rolu lap əvvəldən ədəbiyyat sənətkarlarının diqqət mərkəzində olmuşdur. Bədii ədəbiyyatın “insanşünaslıq” kimi rolu sosial-psixoloji romanın yaranması ilə, “ruhun sərgüzəştləri” süjet sərgüzəştlərini əvəz etdikdə, ədəbi xarakter povestin bir növ özəyi kimi mürəkkəbləşdiyi zaman ön plana çıxdı.

XVIII əsrin ingilisdilli ədəbiyyatda Smollett, Qoldsmitin əsərlərində dəqiq sosial şərh və psixoloji orijinallıq Riçardson və Lorens Sternin əsərlərində isə kifayət qədər dərin psixoloji nüans alır.

İnsan təsvirində XVIII əsrdə formalaşan ənənələr psixoloq yazıçıları tərəfindən davam etdirilmişdir ki, onların arasında Dikkens və Tekerey də xüsusi qeyd olunmalıdır. İnsan davranışının sosial fonu onlar tərəfindən daha dərindən öyrənilmiş və təhlil edilmişdir. İnsan düşüncələri və hissləri psixoloq yazıçılarının əsərlərində daha mükəmməl və etibarlı əksini tapır. Lakin XIX əsrin birinci yarısı ədəbiyyatında insan xarakterinin dəyişkən olması hələ tam göstərilməmişdi. Hekayənin və ya romanın əvvəlində hərtərəfli psixoloji təsviri alan personaj sonradan özünü orijinal portretə uyğun aparır. İndi insan şəxsiyyəti daxili ziddiyyətlərin, motivlərin mübarizəsinin təcəssümü kimi görünür.

Qeyd etmək lazımdır ki, ingilis milli ənənəsi həmişə digər milli ədəbiyyatların təsirini fəal və səmərəli şəkildə mənimsəmişdir. Eləcədə XIX və XX əsrlərin qovşağında rus klassikləri haqqında bunu demək olar. Rus ədəbiyyatının dünyaya təsiri faydalı oldu. Turgenev, Tolstoy, Dostoyevski ingilis oxucularını və yazıçılarını özlərinin yaradıcılıqlarında olan səmimiliyi, həqiqəti və insanın daxili dünyasını əks etdirmə bacarıqları ilə heyran qoydu.

Böyük ölçüdə rus ədəbiyyatının təsiri altında ingilis realist nəsrində insan xarakteri daha dialektik və çoxqatlı olmuşdur: insan davranışının, düşüncə tərzinin və hisslərinin sosial fonu ilə yanaşı, ingilis yazıçıları indi ən geniş formada göstərməyə çalışırlar. İngilis dilində yazan modernistlər arasında ən istedadlı yazıçılardan biri də C.Coys idi. Anglo-irland yazıçısının istedadının orijinallığı hər kəsə məlum idi. C.Coysun yaradıcılıq irsini ölkəmizdə və xaricdə araşdıran bir sıra tədqiqatçılar onun ilk növbədə ingilisdilli ədəbiyyatla bağlılığını qeyd edirlər. Şübhəsiz ki, onun yaradıcılığında digər milli ədəbiyyatın, xüsusilə fransız və rus nəsrinin, Skandinaviya və Alman dramaturgiyasının da təsiri olmuşdur. Coys onu maraqlandıran, öz yaradıcılıq axtarışları dairəsinin bir hissəsi olan hər şeyi yaradıcılıqla yenidən düşündü və mənimsədi.

Fəlsəfi ümumiləşdirmələrə, insan həyatının mənasını dərk etməyə meyilli yazıçı C.Coysun əsərlərində ədəbi təsirlərin əlamətləri ilə yanaşı, ayrı-ayrı fəlsəfi anlayış və nəzəriyyələrin təsirinin izlərinə də rast gəlmək olar.

İnsan psixologiyasının mahiyyətini dərk edən Coys yaradıcılığının ən qat hissəsinə çatdı, sonra isə bu "alt" qatın insan davranışının motivasiyasındakı rolunu mütləqləşdirdi və genişləndirdi. Nəticədə Coysun qəhrəmanı simasız bir kuklaya, öz instinktlərinin və alçaq ehtiraslarının qurbanına çevrildi. Belə bir insan öz fərdiliyini itirir, o, çoxölçülü və incə psixoloji təhlildə xarakteri tamailə çılpaq şəkildə görülür. Təsadüfi deyil ki, yazıçının ədəbi xarakteri get-gedə öz psixoloji dərinliyini itirərək ikiölçülü olur, insan hisslərinin bütün qammasına görə, insan ruhunun bütün çoxqatlı təbiəti ağıl və şəhvət arasında ziddiyyətə düşür. Umumiyyətlə, "Coysun qəhrəmanları üçün zaman yoxdur,daha doğrusu daim eyni bir zaman,eyni bir gün davam edir. Coys sübut edir ki, həyatda təzə heç nə baş vermir,ən böyük dəyişikliklər belə yenə əvvəlki həyat tərzinin təkrarıdır" [Əlisa, 2011: 7].

Rus ədəbiyyatında psixologizm haqqında söz açarkən mövzu dairəsini geniş formada əhatə etməliyik. Beləki, rus ədəbiyyatında XIX əsr dünya böhranı ilə əlaqədar olaraq sosial mənzərə insan şüurunun alt qatlarından xəbər verir. Yazıçılar bu mühiti qələmləri vasitəsi ilə dünyaya və gələcək nəsilə çatdırırdılar. Müharibələr, saysız hesabsız qırğınlar insan şüuruna təsirsiz keçmədi. İnsanın daxilində olan inam sönməyə başladı. Qorxu, basqı, təziq artmağa başlayarkən insan azadlığı azalmağa başladı. Azadlığı çərcivəyə salınan insan öz aliliyi haqqında şübhə düşüncələrinə qərq oldu. İnsan hissləri ilə tək qaldı. Bu zaman psixikasında baş verən gərginlik onu təlatümə salmağa başladı. Tək insan cəmiyyət qarşısında fiziki gücsüz olduğu qədər mənəvi gücü onun kamil varlıq olduğunu sübut etdiridi. İnsan sanki səhrada tək-tənha qalıb səssiz formada hayqıran insana çevrildi. Və beləliklə insan psixikası zamanla alt qatlara enərək əsl həqiqətin müəyyən hissəsini duymağa nail oldu. Rus mütəfəkkirləri bu zaman gedişində öz sözünü deməyi bacardı. M.F.Dostoyevski, Lev Tolstoy, A.P.Çexov və başqalarını psixoloq yazıçılar adlandırmaq olar. Straxov yazırdı:" Dostoyevski bütün diqqəti insan xarakterinə və onların həyata baxışına, hisslərinə, düşüncələrinə yönəltmişdir" [Касаткина, 1996: 6].

Dostoyevskiy insan təbiətini ustalıqla açmağı bacarmışdır. O, dəqiq və dərin izahlarla obrazını təhlil edirdi. Bu izahları o, bədii ədəbiyyatda realist yazıçı olmaqla yanaşı bir filosof kimi qələmi ilə ən dərin incəlikləri rəssam kimi cizirdi.Yazıçı üçün insan ən dərin əbədi hisslər məcmüəsidir. İnsan hisslərə məxsusdur. İlahinin verdiyi təbiət hələ tam açılmamış aləmdır. Yazıçı əsərlərində obrazların dialoqu vasitəsi ilə bu müzakirələri canlandırmışdır. "Karamazov qardaşları" əsərində fəlsəfi və psixoloji dialoqlar buna sübutdur. Allah-insan, insan-cəmiyyət münasibətlərinin mühakimələri psixologizm əhatəsində canlandırılmışdır. Dostoyevski sanki əsərdə insanların şüuraltına sızan fikirləri oxumuş, insanın müharibələr dövründə sarsılan inamı eləcədə insan və cəmiyyət qarşılaşmasında əzilən ruhun dirçəlməsinin yollarını əsl psixoloq kimi canlandırmışdır. "Dostoyevski kapitalizm dövrü insanın ən qətiyyətli,ən ardıcıl və ən amansız nəğməkarıdır. Onun yaradıcılığı matəm marşı deyildir,bizim müasir dünyamızın odlu nəfəsinin yaratmış olduğu beşik nəğməsidir" [Baxtin, 2005: 47].

İstər rus istər Avropa ədəbiyyatının mütəfəkkirləri insan və cəmiyyət münasibətlərində dövrün aktual problemlərinin mühüm təsirini əsərlərində göstərmişdirlər. Dünya ədəbiyyatında dövrlərin sxematik zaman çərçivəsində baş verən qlobal hadisələri bəşəriyyətin ali varlığı olan insan psixikasına təsirsiz ötüşməmişdir. Yazıçılar dünya bəşəri problemlərini və insanın cəmiyyətlə münasibətlərini böyük müstəvidə göstərmişdirlər. Təbii ki, bu yazıçılar mənəvi dəyərlərə qiymət verərkən insan ruhunun dərinliklərində baş verən hissləri əsl psixoloq kimi canlandırmışdırlar.

NƏTİCƏ və TÖVSİYƏLƏR

Beləliklə, psixologizm psixi hərəkətləri dəqiq və canlı təsvir etməyə imkan verən xüsusi texnika, formadır. Psixologiyanın özünəməxsus daxili quruluşu var, yəni təsvir üsul və üsullarından ibarətdir ki, bunlardan ən çox yayılmışı daxili monoloq və psixoloji rəvayətidir. Umumiyyətlə, yazıçı və oxucu arasında görünməz əlaqə psixologizm mövzusunu qələmə alan yazıçılar tərəfindən xüsusi texnika ilə canlandırılmışdır. Ədəbiyyatda psixologizm mövzusu qədim dövrdən bu günə kimi aktual olaraq qalır. Bu mövzu çərçivəsində qədim dövr ədəbiyyatlarına, eləcədə müasir ədəbiyyatımızın tövhələrinə müraciət etmək tövsiyə olunur.

Ədəbiyyat:

Zakir, Abbas. (2015). Müasir bədii nəsr. / "Ədəbiyyat qəzeti". 7 mart, 2015. S.28.

Əlisa, N. (2011). Ön söz // Ceyms Coys, Dublinlər, Bakı, Qanun nəşriyyatı, 312 s. (s.5-10).

Касаткина, Т.А. (1996). Характерология Достоевского, Типология эмоционально–ценностных ориентаций. Москва. – Наследие. - 336 с.

Baxtin, M. (2005). Dostoyevsi poetikasının problemləri. Bakı. - Bakı Slavyan Universiteti, "Kitab aləmi"nəşriyyat-poliqrafiya mərkəzi. - 384 s.

ÖYRƏNMƏ MÜHİTİNDƏ ŞAGİRDLƏRİN MOTİVASİYASI YANAŞMALARI: TARİXİ TƏHLİL

Məlahət NURİYEVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Gender və tətbiqi psixologiya kafedrasının müəllimi,
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru
Azərbaycan, BAKI
malahat.nuriyeva@bsu.edu.az

XÜLASƏ

Öyrənmə prosesində şagirdlərin, tələbələrin motivasiyası, onların daha effektiv nəticələr əldə etməsi daima təhsil prosesində aktual məqamlardan biri olmuşdur. Müxtəlif nəzəriyyələr, yanaşmalar problemi fərqli aspektlərdən təhlil etmişdir. Lakin nəticə olaraq hər bir yanaşma tərəfdarları prosesin daha məhsuldar olması, öyrənən və öyrədənlərin müsbət qarşılıqlı münasibətlərinin formalaşmasını qarşıya məqsəd qoymuşlar.

Tarixən şagirdlərin, tələbələrin öyrənməsi təhsil psixologiyasının diqqət mərkəzində olmuşdur. Yalnız 1970-ci illərdən bəri təhsil psixologiyası daxilində motivasiya tədqiqatları cəlbedici bir şəkildə ortaya çıxdı [Ford, 1992; Weiner, 1990]. Son üç onillikdə motivasiya tədqiqatının böyük artımını nəzərə alaraq, təəccüblüdür ki, siniflərdə öyrənmə və motivasiya öyrənilməsi təhsil psixologiyasında nisbətən yeni bir cəhd olaraq qalır.

Bu məqalədə problemin tarixi aspektdən təhlili aparılmış, bir sıra nəzəriyyə və yanaşmalar müqayisəli şəkildə öyrənilmişdir.

Açar sözlər: təlim prosesində motivasiya, şagird şəxsiyyəti, öyrənən və öyrədən, müəllim və şagird münasibətləri.

APPROACHES TO STUDENT MOTIVATION IN THE LEARNING ENVIRONMENT: A HISTORICAL ANALYSIS

Malahat NURIYEVA
Baku State University,
Teacher of the Department of Gender and Applied Psychology,
PhD in psychology
Azerbaijan, BAKU
malahat.nuriyeva@bsu.edu.az

SUMMARY

The motivation of pupils and students in the learning process, their achievement of more effective results has always been one of the relevant points in the educational process. Various theories and approaches have analyzed the problem from different aspects. However, as a result, the supporters of each approach set the goal of making the process more productive and forming positive mutual relations between learners and teachers.

Historically, students' learning has been the focus of educational psychology. Only since the 1970s has motivation research emerged in a compelling way within educational psychology (Ford, 1992; Weiner, 1990). Given the tremendous growth in motivation research over the past three decades, it is surprising that the study of learning and motivation in classrooms remains a relatively new endeavor in educational psychology.

In this article, the problem was analyzed from the historical aspect, a number of theories and approaches were studied in a comparative manner.

Key words: motivation in the learning process, student personality, learner and teacher, teacher and student relationships.

Məqalədə öyrənənlərə diqqət yetirən perspektivlərdən və kontekstdə fərd üzərində fokuslanan perspektivlərdən sinif otaqları ilə bağlı araşdırmalardakı inkişaflar təhlil edilmişdir. Şəxsin davranışlarına və düşüncələrinə daha çox diqqət yetirilən yanaşmalardan biri – behaviorist nəzə tərəfdarlarıdır.

*Biheviorist*lər fərdlərin düşüncə və motivlərə malik olduğunu qəbul etsələr də, gücləndirmə yolu ilə güclənən bütün insan davranışlarının səbəbi kimi ətraf mühitə baxırlar. Stipek [1996] qeyd etdiyi kimi, gücləndirmə nəzəriyyəsi motivasiya tədqiqatları ilə əlaqəli ən ümumi davranışçı perspektivdir və 1960-cı illərin əvvəllərinə qədər ədəbiyyatda üstünlük təşkil etmişdir. Bu nəzəriyyəyə görə, gücləndirmə davranışın qurulması və saxlanması üçün əsas mexanizmdir və cəza onu söndürmək üçün əsas mexanizmdir [Brophy, 2004]. Buna görə də, davranışçı nöqteyi-nəzərdən davranışdakı artım və ya azalma öyrənməni təmsil edir və eyni zamanda motivasiyanı təmsil edir, çünki fərdlərin mükafat tarixlərini bilmək onların hərəkətlərini anlamağa kömək edir [Mook, 1987].

Behovirsmin uğurunun mərkəzi və onun davamlı töhfələrindən biri nəzarət edilən təcrübə və obyektiv müşahidə tələb edən öyrənmənin "elmi" tədqiqinə diqqət yetirməkdir. Davranışçı tədqiqatçılar fizika elmlərinin elmi metodundan istifadə edərək davranış kontingentlərini izah etməyə çalışırlar. Motivasiyanı müşahidə etmək üçün bir çox tədqiqat dizaynı və metodları bu mexaniki çərçivələrdən istifadə etməyə davam edir (məsələn, xüsusi təhsil ədəbiyyatında funksional qiymətləndirmə və müsbət davranış dəstəyi tədqiqatlarına və ya ümumi təhsil siniflərində tapşırıq üçün vaxt ölçülərinə baxın). Təhsil psixologiyasında Weiner [1990: 617] iddia edirdi ki, bu metod-lar "bu qeyri-müəyyən sahə üçün hörmət qazanmaq üçün istifadə olunan bir strategiyanı" təmsil edir. Bununla belə, motivasiya tədqiqatçılarının əksəriyyəti insanın öyrənilməsi və motivasiyasının öyrənilməsinə sırf davranışçı yanaşmaları qeyri-qənaətbəxş hesab edir və öz tədqiqatlarında, xüsusən nailiyyət vəziyyətlərində insan davranışının koqnitiv vasitəçilərini vurğulayır [Stipek, 1996]. Həmçinin, biz xüsusilə sinif otaqlarında insan öyrənməsi və motivasiyasına nəzarət edilən tədqiqatların aparılmasının çətinliyini və məqsədyönlü davranışı tam izah etmək üçün onların qeyri-adekvatlığını qəbul edirik [Mook, 1987]. Bununla belə, "obyektiv" və kəmiyyətlə ölçülə bilən metodlar və "şərhedici" keyfiyyət metodologiyaları arasındakı gərginlik olduğu kimi qalır.

Motivasiya tədqiqatında daxili motivasiya mükafat qazanmaq, cəzadan yayınmaq və ya bioloji çatışmazlığı aradan qaldırmaqla yanaşı fərdləri cəlb edən daha cəlbedici "başqa bir şey" kimi ortaya çıxdı [Sansone & Harackiewicz, 2000]. Bununla belə, xarici motivasiya müasir motivasiya nəzəriyyələrində mühüm olaraq qalır [Ryan & Deci, 2000; Sansone & Harackiewicz, 2000], çünki o, insan təcrübəsində, xüsusən də siniflərdə geniş yayılmışdır (məsələn, rəqabətli qiymətləndirmə sistemləri, mükafatlar və möhkəmləndirmə cədvəlləri hələ də geniş şəkildə istifadə olunur.) və sinif otaqlarının hər hansı tədqiqi onun rolunu müəyyən edə və izah edə bilən konseptual çərçivə, metodlar və təhlilləri əhatə etməlidir.

Koqnitiv yanaşmalar. Koqnitiv psixologiya fərdin qavrayışlarında və məlumatların işlənməsində yerləşdiyi kimi başladı, çünki davranışçılıq mühitin davranışlara necə təsir etdiyinə əsaslanır. Davranışçılığa qarşı olaraq, koqnitiv psixoloqlar insan şüurunun elmi şəkildə öyrənilə biləcəyini müdafiə edirlər [Anderson, 1990] və hərəkət kurslarına səbəb olan seçimləri nəzərə almaq və nəticələri gözləmək kimi rasional prosesləri vurğulayırlar [Anderson, 1990; Mook, 1987]. Fərd istəklər, gözləntilər və düşüncələr kimi daxili hadisələr vasitəsilə təcrübələrə vasitəçilik edir [Mook, 1987]. Motivasiya tədqiqatında idrak baxışları fərdlərin inancları, ehtiyacları və məqsədləri əsasında qəbul etdikləri qərarların öyrənilməsinə daxil edilmişdir.

Motivasiyanın koqnitiv modelləri gücləndirmə konsepsiyasını əhatə edir, lakin onun təsirlərini öyrənənlərin idrakları vasitəsilə vasitəçilik edən kimi təsvir edir [Brophy, 2004; Stipek, 1996], davranış nəticəsini deyil, necə olduğunu vurğulayır [Mook, 1987]. İdrak baxımından, şagirdlərin gücləndirici tərəfindən motivasiya olunma dərəcəsi onların keçmişdə oxşar şəkildə gücləndirilib-görülməməsindən daha çox gücləndirmə gözləntilərindən asılıdır. Həmçinin, koqnitiv nöqteyi-nəzərdən davranışın motivasiyasında əsas amil öyrənənlərin gücləndiriciyə nə dərəcədə dəyər verməsidir. Beləliklə, motivasiyanın koqnitiv nəzəriyyələri, fərdlərin təbii olaraq intellektual və digər potensialları inkişaf etdirməyə və öz nailiyyətləri ilə fəxr etməyə həvəsli olduqlarını fərz edərək, xarici mükafatlardan daha çox daxili motivasiya mənbələrinə (məsələn, maraq, artan bilik və bacarıq) üstünlük verir. Bundan əlavə, insanların onlar üçün maraq və ya məna kəsb edən fəaliyyətlərlə məşğul olduqları zaman daha çox daxili motivasiyaya sahib olmaları gözlənilir. Bir çox motivasiya nəzəriyyələri idrak nəzəriyyəsindən yaranıb və ya ondan təsirlənib (məsələn, atribusiya nəzəriyyəsi, gözlənti-dəyər nəzəriyyələri, öz müqəddəratını təyinetmə nəzəriyyəsi). Bu fərdi nəzəriyyələr bu cildin başqa yerlərində ətraflı təsvir edilmişdir; lakin, biz gözlənti-dəyər nəzəriyyələrini və məqsədyönlülük nəzəriyyələrini vurğulayırıq, çünki onlar siniflərdə nailiyyət motivasiyası ilə bağlı ən böyük tədqiqatlar toplusunu yaratmışlar [Eccles və digərləri; Pintrich və Schunk, 2002]. Maraqlıdır ki, motivasiyanın daha yeni idrak nəzəriyyələri köhnə davranışçı perspektivlə eyni davamlı şəkildə sinif praktikasına daxil olmamışdır.

Gözləmə-dəyər nəzəriyyələri 1950-60-cı illərdə Atkinson və McClelland arasında əməkdaşlıq nəticəsində Murrayın nailiyyət ehtiyacı konsepsiyasından istifadə edərək inkişaf etmişdir [Pintrich & Schunk, 2002]. Ümumiyyətlə, onlar motivasiyanı fərdlərin müəyyən bir vəziyyətdə bir nəticənin ola biləcəyinə dair gözləntiləri və bu nəticəni nə dərəcədə qiymətləndirdikləri ilə izah edirlər. İllər ərzində çoxlu empirik dəstək toplayan nəzəriyyəyə görə, tələbələr uğursuzluq deyil, uğur gözlənildiyi zaman tapşırıq və fəaliyyətlərlə məşğul olmaq üçün daha çox motivasiya olur və fəaliyyətlər orta dərəcədə çətinlik yaratdıqda uğurlu nəticələri dəyərləndirirlər. Həmçinin, müvəffəqiyyətə yönəlmiş tələbələr, uğursuzluqdan qorxan tələbələrə nisbətən müvəffəqiyyətin əsaslı şəkildə gözlənilə biləcəyi, lakin əmin olmayan çətin tapşırıqları yerinə yetirməyə cəhd etmək ehtimalı daha yüksəkdir. Öyrənmə və motivasiya ilə bağlı idrak baxışlarından yaranan gözlənti-dəyər nəzəriyyələri illər ərzində fərdlərin gözləntiləri və dəyərləri ilə əlaqəli sosial və kontekstual amilləri birləşdirmək üçün genişlənmişdir.

Eynilə, motivasiya ilə bağlı koqnitiv perspektivlər məqsədyönlülük nəzəriyyələrində aydın görünür, çünki bu konstruksiyalar tələbələrin akademik tapşırıqlar və sinif şəraitində öyrənmə və performansını öyrənmək istəyən inkişaf, motivasiya və təhsil psixoloqları tərəfindən hazırlanmışdır [Pintrich & Schunk, 2002]. Məqsəd oriyentasiyası tələbələrin nailiyyətlərlə əlaqəli davranışlarda iştirak etmək üçün verdiyi səbəblərə aiddir. Məsələn, məharət məqsədi yönümlü və ya tapşırıq fokuslu tələbələr, nailiyyət davranışlarının səbəbləri kimi dərin anlayış və şəxsi tərəqqi arzusunu təsvir edirlər. Məqsəd nəzəriyyələrinə görə, yaxşı qiymətlər almaq və sinifdə birinci yerdə olmaq bu tələbələr üçün əsas narahatlıq deyil, çünki onlar performans məqsədləri və ya qabiliyyət fokuslu tələbələr üçündir. Məqsəd yönümlülük nəzəriyyələrini dəstəkləyən çoxlu tədqiqat sübutları var; tələbələrin şəxsi məqsəd yönümləri bir sıra mühüm nailiyyətlərlə bağlı nəticələrlə bağlıdır [Anderman, Patrick, Hruda və Linnenbrink, 2003]. Bu nəzəriyyələrin bir gücü ondan ibarətdir ki, onlar tapşırıqlar, müəllim söhbəti və qiymətləndirmə təcrübələri kimi sinif amillərinin (məsələn, sinif məqsədi strukturları) tələbələrin şəxsi məqsəd yönümləri ilə necə əlaqəli olduğuna diqqət yetirmək üçün təkamül etmişlər; "Məqsəd nəzəriyyələrinin mərkəzi prinsipi ondan ibarətdir ki, tələbələrin şəxsi məqsədləri mənimsəməsinə ən azı qismən sinifdə və daha geniş məktəb mühitində mövcud olan və təşviq edilən məqsəd strukturları təsir edir" [Anderman və digərləri, 2003: 244]. Bu şəkildə, gözlənti-dəyər nəzəriyyələri kimi hədəf yönümlülük nəzəriyyələri öyrənmə və motivasiya ilə bağlı həm idrak, həm də sosial idrak perspektivlərini əks etdirir.

Fərdi fərqlərə diqqət yetirmək motivasiyanı öyrənmək üçün istifadə olunan metodlara təsir etdi [Anderson, 1990; Weiner, 1990]. Öz-özünə hesabat sorğuları fərdlərin motivasiya ilə bağlı qavrayışlarını başa düşmək üçün əsas tədqiqat vasitəsi oldu və bu gün də sinif motivasiyası tədqiqatlarında üstünlük təşkil edir. Tələbələrin faktiki olaraq öyrənmə fəaliyyəti ilə məşğul olduğu tədqiqatlar nadir olub və adətən tələbələri "tədqiqat tapşırıqları" üzərində işləyən eksperimentlərə cəlb edir – çox vaxt xüsusi olaraq tədqiqat məqsədləri üçün nəzərdə tutulmuş məktəbə bənzər tapşırıqların qısa versiyaları [Corno & Mandinach, 2004: 302]. Bu tapşırıqlardan əvvəl, bəzən bu tapşırıqları yerinə yetirərkən və yerinə yetirdikdən sonra tələbələr sorğulara cavab verir, onların effektivliyini, atributlarını, məqsədlərini və ya digər idraklarını göstərir. Müstəqil dəyişənlər (məsələn, tələbələrin öz siniflərində öyrənmə imkanları haqqında təsəvvürləri və inancları) asılı dəyişənlərlə (məsələn, əzmkarlıq, strategiyadan istifadə və nailiyyət ölçüləri) arasında korrelyasiya tələbələrin öyrənmə motivasiyasını təhlil etmək üçün dominant üsul olmaqda davam edir. Bununla belə, zaman keçdikcə tədqiqatçılar tələbələrin təbii kontekstlərdə necə düşünəcəkləri və davranacaqları barədə nəticə çıxarmaq üçün bu süni vəziyyətlərin məhdudiyyətlərini dərk etdilər [Corno & Mandinach, 2004]. Tədqiqatçılar həmçinin müsbət cavab qərəzliyi və tələbələrin düşündükləri ilə əslində etdikləri arasında zəif kalibrləmə daxil olmaqla etibarlılıq üçün təhdidlərə qarşı öz hesabat tədbirlərinin həssaslığını tanıyırlar. Bu cür etibarlılıq problemləri tələbələrdən bir sıra fəaliyyətlər və ya şəraitlər üzrə fikir və hərəkətləri ümumiləşdirmələri istənildikdə və tədqiqat iştirakçıları kiçik uşaqlar olduqda xüsusilə problemlidir [Turner, 1995].

Son zamanlar tədqiqatçılara fərdi fərqlər üçün kontekst təmin etmək üçün artan tələbat var ki, bu da tədqiqat nəticələri ilə sinif təcrübəsi arasında əlaqəni artırmağa kömək edə bilər. Eccles və Wigfield [2002] yekunlaşdırdıqları kimi, inanclara, dəyərlərə və məqsədlərə müstəsna diqqət "affektiv və digər proseslər hesabına motivasiyada rasional, idraki prosesləri həddindən artıq vurğulaya bilər" [Eccles & Wigfield, 2002: 127]. Onlar iddia edirdilər ki, motivasiya nəzəriyyələri kontekstlə inteqrasiya etməlidir, çünki "şagirdlərin yaşadıqları kontekstləri dərk etmədən onların motivasiyasını başa düşmək çətin və ya qeyri-mümkündür" [Eccles & Wigfield, 2002: 128]. Buna görə də, motivasiya tədqiqatçıları fərdlərin motivasiya edilmiş davranışlarının tədqiqinə sosial və kontekstual konstruksiyalar daxil etməyə başlamışlar və həqiqi öyrənmə kontekstlərində (məsələn, sinif otaqlarında) motivasiya tədqiqatlarını tərtib etmək və şərh etmək üçün öyrənmə ilə bağlı sosial perspektivlərə müraciət edirlər.

Behaviorist və koqnitiv paradiqmalar siniflərdə motivasiyanın öyrənilməsinə nə kömək etdi? Bu perspektivlər, dolayısı ilə və açıq şəkildə, təhsil psixoloqlarının fərdlər və onların iştirak etdikləri kontekstlər arasındakı münasibətləri araşdırma və izah etmə yollarında əks olunur; hər iki paradiqma dekontekstsiz üsullarla fərdlərə diqqət yetirir və obyektiv, kəmiyyətlə ölçülə bilən metodların və təhlillərin istifadəsini vurğulayır. Beləliklə, hər iki paradiqma öz əsas fərziyyələrini dəstəkləmək və ya kontekstlər və fərdi fərqlər arasında əlaqələri birləşdirmək üçün kiçik sinif tədqiqatları toplamışdır. Bununla belə, fərdin davranışına və düşüncələrinə diqqət yetirməyin onların kollektiv tarixi əhəmiyyəti daha inteqrasiya olunmuş öyrənmə və motivasiya nəzəriyyələri, fərdlərin düşüncə və hərəkətlərini sosial/tədris parametrləri ilə ifadə etməyə çalışan nəzəriyyələr üçün zəmin yaradır. Ümumilikdə, motivasiyanın "metanəzəri" modelləri (davranışçılıq, idrak) və ətraf mühitdə insanı araşdıran interaktiv kontekstual modellərə qədər inkişaf etmişdir [Pintrich & Schunk, 2002].

Öyrənmədə şəxsiyyət problemi

Sosial Koqnitiv Yanaşmalar. Sosial idrak nəzəriyyələri öyrənmə və motivasiya üzrə sosial perspektivlərin təvazökar tətbiqləri kimi xarakterizə edilmişdir, çünki onlar fərdlərə diqqət yetirməyə davam edir və ilk növbədə idrak konstruksiyaları ilə maraqlanırlar [Hickey, 2003; Hickey & Granade, 2004]. Bununla belə, bu nəzəriyyələrin fərqləndirici xüsusiyyəti, öyrənmənin fərdlərin idrak və davranışları və ətraf mühitin xüsusiyyətləri arasında qarşılıqlı əlaqəni ehtiva etməsidir

[Bandura, 1986; Schunk, 2004]. Sosial koqnitiv nəzəriyyələri müdafiə edən tədqiqatçılar insanların başqaları ilə qarşılıqlı əlaqədə olması və müşahidəsi nəticəsində bilik və təcrübəyə necə təsir etdiyinə diqqət yetirirlər [Pintrich & Schunk, 2002]. Əksəriyyət Banduranın [1986] fərziyyəsini qəbul etdi ki, fərdlərin düşüncələri və hərəkətləri və ətraf mühit arasında qarşılıqlı əlaqə qarşılıqlıdır. Bu amillər arasında təsir istiqaməti həmişə eyni olmur və faktorlar ümumi modeldə eyni əhəmiyyətə malikdir, baxmayaraq ki, müəyyən hadisə və ya tədqiqat proqramında bir və ya iki amil üstünlük təşkil edə bilər [Linnenbrink & Pintrich, 2003]. Bununla belə, koqnitiv nəzəriyyəçilər kimi, bu tədqiqatçılar da sorğunun öz hesabatlarından (yəni, kontekstdə hərəkət edən və reaksiya verən insanlardan daha çox kontekstlər haqqında insanların qavrayışları) böyük ölçüdə məlumat alırlar.

Sosial idrak nəzəriyyələri təqlid nəzəriyyələri və sosial öyrənmə nəzəriyyələrində tarixi köklərə malikdir [Rotter, 1954; Pintrich & Schunk, 2002]. Bununla belə, sosial idrak nəzəriyyələri şəxsi, davranış və ətraf mühit amilləri arasında qarşılıqlı əlaqəni vurğulamaqla və öyrənməni performansdan və aktiv öyrənmə ilə əvəzedici öyrənmədən fərqləndirməklə sosial öyrənmə nəzəriyyələrini genişləndirir. İnsanlar bir hərəkəti öyrəndikləri anda yerinə yetirməyə bilərlər və öyrənmə çox vaxt etməklə baş versə də, insanlar başqalarının (modellərin) bir hərəkəti yerinə yetirməsini müşahidə edərək öyrənə bilərlər. Nəhayət, sosial idrak nəzəriyyələri öz-özünə effektivlik və özünütənzimləmə konstruksiyalarını daxil etməklə sosial öyrənmə nəzəriyyələrini əhəmiyyətli dərəcədə genişləndirir [Pintrich & Schunk, 2002].

Həmçinin alimlər müəyyən tapşırıq və ya vəziyyətin məqsədlərinə xas olan özünü effektivliyi daha ümumi rifah və qabiliyyət hisslərini əks etdirən özünə hörmət və mənlik konsepsiyası kimi daha qlobal konstruksiyalardan fərqləndirirlər [Linnenbrink & Pintrich, 2003].

Motivasiyanın sosial idrak nəzəriyyələri fərdlərin gözləntiləri və dəyərlərinə aid konstruksiyaları özündə birləşdirir, lakin tələbələrin vəzifələr və nəticələrlə bağlı mənsubiyyəti, ehtimal olunan nəticələr və dəyərlər haqqında mühakimə yürütmək üçün şəxsi və sosial münasibətləri necə uzlaşdırdıqlarını vurğulamaqla orijinal koqnitiv çərçivəni genişləndirir [Perry & Winne, 2004; Wigfield & Eccles, 2002]. Wigfield və Eccles modelində uşaqların müəyyən bir tapşırığı nə qədər yaxşı yerinə yetirəcəklərinə dair inancları, səriştəlilik inancları adlanır, oxşar tapşırıqlarla bağlı əvvəlki təcrübələrdən irəli gəlir və təhsil sahəsindən (məsələn, riyaziyyat, oxu, idman) və fərqli ola bilər. tapşırıq mühiti tələbələrin öz səriştələri və ya başqalarına münasibətdə səriştələri hissini ortaya qoyur. Onların araşdırmaları ardıcıl olaraq göstərir ki, tələbələrin səriştəlilik inancları və gələcək gözləntiləri güclü proqnozlaşdırıcılardır. İngilis dili və riyaziyyat kimi sahələr üzrə qiymətlər, hətta əvvəlki qiymətlər kimi qabiliyyət ölçülərindən daha güclüdür. Bununla belə, tələbələrin tapşırıqların və mövzuların (onların dəyərləri və cəmiyyətin dəyərləri) əhəmiyyəti və faydası ilə bağlı maraqları və inancları onların bu sahələrdə təhsillərini davam etdirib-etdirməmələri üçün ən yaxşı göstəricidir.

Bundan əlavə, Wigfield və Eccles [2002] müəyyən etmişlər ki, şagirdlərin səriştəlilik inancları və tapşırıqla bağlı dəyərlər daha çox fərqlənir və ümumiyyətlə, məktəbdə irəlilədikcə azalır. Wigfield və Eccles bu azalma üçün kontekstlə əlaqəli iki izahat təklif edir. Birincisi, uşaqlar siniflər üzrə irəlilədikcə, onlar qiymətləndirici rəyləri emal etməkdə və sinif tapşırıqlarına yanaşmalarını müvafiq qaydada tənzimləməkdə mahir olurlar. Həmçinin, onlar seçilmiş həmyaşıdları ilə sosial müqayisələr aparmaqda və bu müqayisələrdən məlumat almaqda daha bacarıqlı olurlar.

Ədəbiyyat:

Ames, C. (1992). Classrooms: Goals, goal structures, and student motivation. *Journal of Educational Psychology, 84*, 261-271.

Anderman, L.H , Patrick, H., Hruda, L.Z., & Linnenbrink, E.A. (2002). Observing classroom goal structures to clarify and expand goal theory. In C. Midgley (Ed.*), Goals, goal structures, and patterns of adaptive learning* (pp.243-278). New Jersey: Lawrence Erlbaum.

Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Baumrind, D. (1991). Effective parenting during the early adolescent transition. In P. A. Cowan & M. Hetherington (Eds.), *Family transitions* (pp. 111–164). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Blumenfeld, P. (1992a). Classroom learning and motivation: Clarifying and expanding goal theory. Journal of Educational Psychology, 84, 272-281.

Blumenfeld, P. C, Soloway, E., Marx, R. W., Krajcik, J. S., Guzdial, M., & Palincsar, A. (1991). Motivating project-based learning: Sustaining the doing, supporting the learning. *Educational Psychologist, 26*, 369-398.

Brophy, J. (2004). Motivating students to learn (2nd ed.). Mahwah, NJ: Erlbaum.

Brown, A. L., & Campione, J. C. (1994). Guided discovery in a community of learners. In K. McGilly (Ed.), *Classroom lessons: Integrating cognitive theory with classroom practice* (pp. 229-270). Cambridge, MA: MIT Press.

Corno, L., & Mandinach, E. B. (1983). The role of cognitive engagement in classroom learning and motivation. *Educational Psychologist*, *18*, 88-108.

Corno, L., & Mandinach, E. B. (2004). What we have learned about student engagement in the past twenty years. In In D. M McInerney & S. Van Etten (Eds.), *Big theories revisited* (pp. 299-328). Greenwich, CT: Information Age Publishing.

Davis, H. A. (2003). Conceptualizing the role and influence of student-teacher relationships on children’s social and cognitive development. Educational Psychologist, 38, 207-234.

Glassman, M., & Wang, Y. (2004). On the interconnected nature of interpreting Vygotsky: Rejoinder to Gredler and Shields does no one read Vygotsky's words. *Educational Researcher, 33*, 19-22.

Guthrie, J. T., Barbosa, P., Preencevich, K. C., Taboada, A., Davis, M. H., Scafiddi, N. T., & Tonks, S. (2004). Increasing reading comprehension and engagement through concept-oriented reading instruction. Journal of Educational Psychology, 96, 403-423.

Hadwin, A. F., & Winne, P. H. (2001). CoNoteS2: A software tool for promoting self-regulation. *Educational Research and Evaluation, 7(2-3)*, 313-334.

Hickey, D. T. (2003). Engaged participation versus marginal nonparticipation: A stridently sociocultural approach to achievement motivation. *Elementary School Journal*, *103*, 401-429.

Linnenbrink, E. A. & Pintrich, P. R. (2003). The role of self-efficacy beliefs in student engagement and learning in the classroom. *Reading and Writing Quarterly*, *19*, 119-137.

DİNİ İDENTİKLİK CƏMİYYƏTİN SOSİAL PSİXOLOJİ İMUNİTET SİSTEMİ KİMİ

Ceyhun ƏLİYEV
Azərbaycan Dillər Universiteti,
Psixologiya kafedrasının dosenti, psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
ceyhunaliyev@mail.ru

XÜLASƏ

Əgər biz, multikultural cəmiyyəti bir bina kimi təsəvvür etsək, insanlar bu binanın divar daşları, dini identiklik isə bu daşları bir-birinə bağlayan sement sayıla bilər. Divarın möhkəmliyi ora hörüləcək daşları bir-birinə bağlayan sementin möhkəmliyindən asılı olduğu kimi xalqın da birliyi və mütəşəkkilliyi onları birləşdirən ortaq dəyərlərin olmasından asılıdır. Sement işlədilmədən daşlardan hörülən divarın dağılması asanlıqla mümkün olduğu kimi identikliyi zəif olan xalqın da eyni vəziyyətə düşmək ehtimalı çox böyükdür. Deməк ki, müxtəlif etnik mənsubiyyəti olan insanları xalq kimi formalaşdırmağın və bir dövlət içərisində tutmağın sosial-psixoloji mexanizmlərindən biri onlarda identikliyin formalaşdırılmasıdır. Bu məsələdə ən ideal sosial-psixoloji mexanizm dini identikliyin gücləndirilməsidir.

Açar sözlər: dini identiklik, sosial immunitet, aidlik tələbatı, sosial məsuliyyət.

RELIGIOUS IDENTITY SOCIAL PSYCHOLOGY OF SOCIETY LIKE THE IMMUNE SYSTEM

Jeyhun ALIYEV
Azerbaijan University of Languages,
Associate Professor of the Department of Psychology, Doctor of Philosophy in Psychology,
Azerbaijan, BAKU
jeyhunaliyev@mail.ru

SUMMARY

If we imagine a multicultural society as a building, people can be considered as the building blocks, and religious identity is the cement that binds these stones together. Just as the strength of the wall depends on the strength of the cement that binds the stones that will be built into it, the unity and organization of the people depends on the presence of common values that unite them. Just as a wall made of stones without cement can easily fall apart, it is very likely that a people with a weak identity will fall into the same situation. It means that one of the socio-psychological mechanisms of forming people of different ethnicities as a nation and keeping them within a state is the formation of their identity. The most ideal socio-psychological mechanism in this matter is the strengthening of religious identity.

Key words: religious identity, social immunity, needs of belongings, social responsibility.

Multikultural ölkədə dini identikliyin, toplayıcı və birləşdirici gücü milli identiklə müqayisədə daha güclüdür. Çünki, dini identiklik milli mənsubiyyətə fokuslanmır, fərqliliklərə əhəmiyyət vermir. Dini identiklik, dövlətin və xalqın birliyinin qorunması yolunda sosial immunitet funksiyasını oynamaqla yanaşı həm də onun sosial orqanizm kimi sağlam və güclü şəkildə inkişafını təmin edən sosial-psixoloji mexanizmdir. Cəmiyyət üzvləri arasında olan emosional əlaqə

və ictimai həmrəylik cəmiyyətin güc qaynağıdır. Qrup üzvləri arasında olan emosional əlaqələr sayəsində məqsədə çatmaq daha asandır. Cəmiyyət müxtəlif sosial qruplardan təşkil olunduğu üçün onlar arasında identikliyin formalaşdırılması, sosializasiya institutları tərəfindən həyata keçirilməli olan sosial-psixoloji və ideoloji işlərin başında gəlir. Fərqli sosial qruplarda təmsil olunan insanları bir araya gətirməyin ən önəmli vasitəsi fərdlər arasındakı emosional əlaqələrin yaradılmasıdır. İnsan cəmiyyətinin bel sütunu, böyük ölçüdə qrup üzvləri arasında formalaşan identiklik hissi əsasında yaranır. İdentiklik insanın sosial mühitdə sosiallaşması və özünüdərketməsi eləcə də həytda məna axtarışı ilə bağlı meydana çıxan sosial-mənəvi tələbatdır. Şəxsiyyətin identiklik tələbatı ilə bağlı humanistik psixologiyanın banilərindən A.Maslou yazır: İdentiklik axtarışı – bu ümumi planda insanın formalaşması, onun olmaq istədiyi kimi olmasıdır [Маслоу, 2005:153]. İdentikliyin cəmiyyətin həyatında oynadığı sosial-psixoloji rol haqqında Z.Freyd yazır: Cəmiyyət üzvləri arasında olan emosional əlaqə və ictimai həmrəylik cəmiyyətin güc qaynağdır. Cəmiyyət üzvləri arasında olan emosional əlaqələr sayəsində gücə, təzyiqə qarşı zəfər qazanması gerçəkdir. Bir cəmiyyət üçün identik şəxslərdən təşkil oldunduğu dövr müddətində problem yoxdur deməkdir [Freud & Einştain, 2000: 31]. Cəmiyyətin bir araya gəlməsində fərdlər arasındakı emosional əlaqələrin əhəmiyyətini qeyd edən Z.Freyd identikliyi insanlar arasında emosional bağları yaşada biləcək qüvvə hesab etmiş və insan cəmiyyətinin bel sütununun böyük ölçüdə identiklik hissi əsasında yarandığı qənaətində olmuşdur [Freud & Einştain, 2000: 41]. Bizə görə cəmiyyətdə dini və milli identiklik tam olaraq insan orqanizmini özündə saxlyan və onun normal fəaliyyətini təmin edən sklet sisteminə bənzəyir. İdentiklik, o cümlədən dini identiklik qrup daxilində sosial məsuliyyət düşüncəsi və hissinin inkişaf etdirir. Qrup üzvlərində identiklik hissinin güclənməsi ilə fərdlərin fikir, düşüncə, hiss və davranışında şəxsi və sosial məsuliyyət hissi və davranışı da mütənasib şəkildə inkişaf edir. Dini idnetiklik qrupa sülh, ədalət, bağışlanma, fədakarlıq, comərdlik kini psixososial zənginlik gətirir.

İnsanı düşündürən və daima axtarışa sövq edən suallardan biri yaşadığı həyatın mənası və həyatda məna anlayışlarını cavablandırması ilə bağlıdır. Bu sual teoloji olduğu qədər həm də psixolojidir. Psixologiya tarixində həyatın mənası ilə bağlı tədqiqat Viktor Franklın adı ilə bağlıdır. İkinci dünya müharibəsində faşist hərbi düşərgəsindən sağ çıxan Frankl öz qeydlərində göstərmişdir ki, əsirlikdə olduğu zaman onun sağ qalmasını təmin edən əsas qüvvə, onu yaşadan güc həyatının məna və məqsədinin olması olmuşdur [Hart, 2022: 129].

Həyatda məna nə deməkdir? sualını Kinq, Heintzelman və Vard belə cavablandırmışlar: həyatda məna, şəxsin öz həyatında mənalı, layiqli məqsədlərin rəhbər tutulması və idarə edilməsi, eləcə də dünyada əhəmiyyət kəsb etmə dərəcəsidir [Hart, 2022: 129]. Onlar həyatın mənasının üç komponentdən təşkil olduğunu göstərmişlər: **koqnitiv, emosional və davranış komponenti.** Hesab edirik ki, həyatı mənalı edən ən güclü komponentlərdən biri şəxsin dini identikliyinə bağlıdır. Apardığımız sorğular və keçirdiyimiz söhbətlər göstərir ki, dini identiklik səviyyəsi ilə həyatın mənalı olması arasında müsbət korelyasiya var. Belə ki, dini idnetiklik səviyyəsinin güclənməsi ilə gəncin həyatını mənalandıra bilməsi də artır. Əksinə, dini identiklik səviyyəsi çox zəif olan gənclər arasında həyatda məna axtarışı yaxud da həyatın mənasızılığı ilə bağlı problemlər daha çox özünü biruzə verir. Bu qrupa daxil olan gənclərdə həyatın mənasızlığı onların keçirdiyi hiss, davranış və fikirlərdə özünü biruzə verir. Insanların öz həyatlarını mənalandıra bilmələri onların yaşdan, təcrübəsindən asılı olaraq dəyişə bilir. Bəzi hallarda mənalandırma tələbatı yaşadığımız gərginliklər, keçirdiyimiz böhranlar səbəbilə meydana çıxır. Yəni, üzləşdiyimiz çətinliklər, uğursuzluqlar, bədbəxtliklər bir dönüş nöqtəsi rolunu oynamaqla həyatımızı mənalandıra bilməyimizə kömək edir. Kanadalı psixoloq Paul Vonq qeyd edir ki, bu həyata bir dəfə gəldiyimizdən ondan maksimum şəkildə yararlanmaq istəyimiz təbiidir. Ən böyük qorxu ölüm deyil, ən böyük qorxu ölüm vaxtı gələndə, əslində heç yaşamadığımızı anlamaqdır. Bu səbəbdən biz ölümdən qorxduğumuz qədər mənasız həyatdan da qorxuruq [Hart, 2022: 201]. Məhz dini identiklik insanları ölüm qədər qorxulu

olan mənasız həyat yaşamaq qorxusundan xilas edəcəyinə ümid etdiyi üçün onlar ən azından ilahi əmrə təslim olaraq müəyyən rituallara əməl etməklə məna boşluğunu dolduracaqlarına inanır və ümid edirlər. İnsanların həyatda qarşılaşdıqları çətinliklər onlarda psixoloji gərginliklərin yaranmasına yol açır. Müşahidələr və apardığımız sorğular göstərir ki, gənclər arasında dini identikliyə aparan ən əsas tələbat məhz yaşadıqları həyatın mənasız olması ilə bağlı gəldikləri qənaətdə olmalrıdır. Belə ki, üzləşdikləıri çətinlik və onu həll edə bilməmələri səbəbindən keçirdikləri gərginlik onlara həyatlarında nəyinsə düz getmədiyi mesajını verir. Bu mesaj gəncin refleksiya etməsinə səbəb olur. Refleksiya hissi gənclərdə həyatını mənalandıra bilmədiyi üçün məna böhranı yaradır. Belə olduqda gənc inrtospeksiya yolu ilə özünütəhlilə baş vurur. P.Vonqun da qeyd etdiyi kimi belə anlarda fərdin məna axtarışına çıxması üçün refleksiya, özünütanıma və özünüqiymətləndirmə kimi koqnitiv bacarığa sahib olması mütləqdir. İntrospeksiya yolu ilə özünü yuxarıda qeyd olunan koqnitiv bacarıqlar üzərindən təhlil edən gənc məna axtarışına çıxdıqda dini identiklik onun üçün ən rahat və sərfəli sığınacaq olur. Çünki, burada sadəcə olaraq təslim olmaq bəs edir. Həyatımıza mən qatan və onu mənalı yaşamağımıza kömək məna mənbələrindən (müvəffəqiyyət, münasibət, intimlik,dürüstük, fədakarlıq və s.) biri kimi Vonq Paulun dini qeyd etməsi fikri ilə razıyıq. Dərin məna, adətən, daha yüksək məqsədə bağlılıqdan qaynaqlanan, beləliklə həyatda məna özünüaktuallaşdırma və öz hüdudlarını aşma ilə əlaqəlidir. Maslou (1987) həyatda mənanı özünüaktuallaşdırmaya, təkan verən ehtiyac kimi qiymətləndirirdi. V.Frankl (1963) qeyd edirdi ki, həyatda həqiqi məna yalnız o zaman aşkarlana bilər ki, insanlar özlərindən daha böyük şeylərə töhfə vermiş olsunlar. Fərdin məna axtarışı tələbatı əsasında yaranan dini identiklik fərdin sosial və psixoloji sağlamlığını qoruyur. Dini identiklik şəxsiyyətin inkişafı nəticəsində baş verən sosial-psixoloji prosesdir. Şəxsiyyətin inkişafı "fərdin sosiallaşması" proses kimi müəyyən ailə, yaxın çevrənin, ölkənin, regionun sosial-siyasi, iqtisadi şəraitdə aid olduğu xalqın milli və dini inancı, etno-mədəni dəyərləri, adət və ənənələrinin təsiri ilə şərtlənən sosial şəraitdə baş verir. Bu şəxsiyyətin inkişafının makroşəraitidir [Психология человека от рождения до смерти, 2010: 256]. L.S.Vıqotskiy qeyd edir ki, həyat yolunun hər bir mərhələsində müəyyən sosial inkişaf şəraiti yaranır və insanda onu əhatə edən sosial gerçəkliyə özünəməxsus münasibət yaranır. L.S.Vıqotskiyə görə sosial inkişaf şəraiti bütövlükdə və tam olaraq elə bir yol, forma müəyyən edir ki, fərd o yol və formaya uyğun olaraq şəxsiyyətəməxsus yeni keyfiyyətlər mənimsəyir. Fərd həmin yeni keyfiyyətləri, inkişafın əsas mənbəyi olan sosial gerçəklikdən mənimsəyir və bu zaman sosial olan keyfiyyətlər artıq individual olur. Bu baxımdan yeniyetmələr və gənclər üçün sosial çevrədə dini identiklik nümunələri varsa onda sosial dini identiklik interiorizasiya yolu şəxsiyyətdaxili dini identikliyə çevrilir. Yox əgər sosial çevrədə dini identikliyi əks etdirən sosial mühit yoxdursa onda dini identiklik koqnitiv səviyyədə olsa da emosional səviyyəyə keçmir. Yəni, fərdin davranış və rəftarında dini identiklik özünü göstərmir. Deməli, dini identiklik əvvəlcə sosial – insanlar arasında yəni interpsixi, sonra isə psixoloji – şəxsiyyətin daxilində yəni intrapsixi kateqoriya kimi meydana çıxır. Yeniyetmə və gəncin sosial varlıq kimi qrup həyatına daxil olması üç mərhələdən keçməklə baş tutur: qrupda mövcud olan normalara, qarşılıqlı təsir formalarına, fəaliyyətə adaptasiya olması; individuallaşması "fərdin tələbatlarının maksimal səviyyədə personallaşdırmasının" ödənilməsi və şəxsiyyətin daxil olduğu qrupa inteqrasiyası. Şəxsiyyətin adaptasiyası, individuallaşması və inteqrasiyası (A.V.Petrovskiyə görə) qrupla qarşılıqlı təsiri, onun sosiallaşması və şəxsi inkişaf mexanizmi qarşılıqlı təsir prosesində meydana çıxan ziddiyyətlərin həlli ilə mümkün olur. Şəxsiyyətin inkişafı onda özünüdərkin formalaşması, "Mən" obrazının (Mən-konsepsiyası, Mən-sistemi) tələbat və motivləşmə sahəsinin, münasibətlər sisteminin istiqaməti, şəxsi refleksiyasının inkişafı, özünüqiymətləndirmə mexanizminin dəyişilməsinə uyğun gəlir. Əxlaq, çoxatributlu anlayış kmi ailə, peşə, sosial və şəxsi əxlaqın inteqrativ bilrliyidir. Əxlaq, şəxsiyyəti formalaşdıran hər dörd atributun sinergi effektidir, birgə təsir effektidir. Dini identiklik insanlarda daha çox sosial əxlaqı inkişaf etdirir və onun inkişafı cəmiyyətdə sosial harmoniyanı, qrupdakı birliyi və

mütəşəkilliyi gücləndirir. Qrupda, insanlarda dini identikliyin zəiflədilməsi nəticəsində bölüşərək, paylaşaraq sevinən insanlar, qazandıqlarını heç kiminlə bölüşmədən yalnız özü və ailəsinə sərf etməkdən zövq alaraq özünü xoşbəxt hiss edən müasir insan tipi ilə əvəz olunmağa başladı. Dini identikliyin interaktiv təsiri altında insanlar arasında olan sosial və psixoloji məsafənin azalması ilə insanlar bir-birinə daha həssas münasibət bəsləməklə diqqətə, qayğıya, sevgiyə, hörmətə və s. sosial tələbatlarının ödənilməsinə kömək edirlər. Əhalinin xalq halına gəlməsi və formalaşması eləcə də onlar arasında birliyin güclənməsi insanlar arasındakı güclü bağların olması ilə gerçəkləşir. Əhalini xalq kimi yaşaması onun ortaq mədəni dəyərlərə sahib olması ilə mümkün olur. Məsələyə bu aspektdən yanaşdıqda dini identiklik qrup daxilində güclü sosial-psixoloji bağların yaranmasında və möhkəmləndirilməsində mühüm rol oynayır. Məsələyə dünyada gedən qloballaşma prosesi müstəvisindən baxdıqda xalqın mənəvi-psixoloji dəyərlərinin qorunması yolunda dini identiklik sosial-psixoloji immunitet kimi qrupdakı sosial bağları gücləndirir. Müasirlik adı altında individuallaşmaq önə çəkildiyi üçün qrup kimliyinə zərər dəyir. Qrup kimliyinin zərər görməsi fərdlərin yaşama səbəbləri və məqsədlərinin ortadan qalxmasına yol açır. Qrupa aid olmaq insanın həyatına məna qatır. Fərdiləşmə insanı qrupa aidlik hissinə zərər verir, onun qrupla əlaqəsini zəiflədir, identikliyini aradan qaldırır. İnsan bioloji olduğu qədər həm də sosial varlıq olduğu üçün psixi və psixoloji cəhətdən sağlam olduğu halda yalnız yaşayaraq xoşbəxt ola bilmir. A.Maslou tələbatlar nəzəriyyəsində insanın təməl tələbatları sırasında aidlik tələbatını qeyd etmişdir. İnsan özündə mütləq olaraq bir qrupa, yerə aid olmaq tələbatı hiss edir. İnsan özünü bir qrupa aid hiss etməzsə onun bacarıq və qabiliyyəti inkişaf edə bilməz.

N.Tusi, yazır: İnsanlar bir-birinə, birinin bitkinlik və kamilliyi öz növündən olan başqalarının bitkinlik və kamilliyinə, bir-birinin zəruriköməyinə möhtac olduqlarından, izah edildiyi kimi, heç kəs təklikdə bir kamala çata bilməz. Beləliklə, bir-birinə kömək edən bütün insanları vahid bir bədən timsalında birləşdirən bir quruluşun yaranması zəruriyyəti meydana çıxar. İnsan öz təbiəti etibarilə inkişafa meyl edən bir varlıq kimi yaradıldığından təbiətən belə birləşməyə möhtacdır. Birləşməyə olan şövq “məhəbbət” adlanır [Tusi, 2005: 193]. Qrup həyatı qarşılıqlı münasibətlərdə tolerantlığı, səbirli olmağı və uyğun şəkildə davranmağı zəruri edir. Fərdiləşmənin, narsizmin, eqoizmin təti kləndiyi dövrdə insanlarda individuallaşma istəyinin irəli çıxması onun başqaları ilə münasibətdə səbirsiz və sərt münasibət bəsləməsilə nəticələnir. İdentiklik isə əksinə tolerantlığı, qarşı tərəfi səbrlə dinləməyi və yeri gəldikdə onun da xəta etmə haqqını qəbul edir. İnsan sosial varlıq kimi qrup içində yaşadığı üçün yiyələnməli olduğu sosial – psixoloji xüsusiyyətlərdən biri davranış və rəftarına, hiss və düşüncəsinə görə məsuliyyət daşımasıdır. Bu mənada sosial məsuliyyət qrup daxilində şəxsiyyətlərarası əlaqələrin güclənməsini və qrup birliyini təmin edir. Sosial məsuliyyətin sərhədləri insanın inancına və dini identikliyinə bağlıdır. Fərdin ailədə, küçədə, iş yerində və digər ictimai yerlərdə necə davranacağı sosial normalara əsasən olur. Dini identiklik, insanın davranış, hiss və düşüncələrinin onun aid olduğu dinin tələb və gözləntilərinə uyğunluğudur. Belə bir tələb və gözləntilərə uyğun davranış sosial öyrənmə və sosial məsuliyyətlə mümkün olur. Dini identilk insanın qrup daxilində şəxsiyyətlərarası münasibətdə sosial məsuliyyət hissini inkişaf etdirdiyi üçün o, “istədiyimi edə bilərəm” düşüncəsindən uzaq olub çevrəsini nəzərə alaraq hərəkət etməyi seçir. İnsan yazılı qaydalara qanuna əsasən əməl edir. Amma, dini identiklikliyin olduğu şəxsdə qrup həyatı üçün zəruri olan sosial məsuliyyət və cavabdehlik fərdin daxili intizamı anlamına gələn vicdanına əsasən əməl edir. Beləliklə, dini identiklik sosial və mənəvi əsaslı tələbat kimi fərdlərin qrup daxilində bir-birinə inam, güvən və etibarını gücləndirməklə, sosial kreditini artırmaqla funksionallığına kömək edir. Dini identikliyə bu aspektdən yanaşdıqda o multikultural mühitdə insanların sosial birliyini və ittifaqını möhkəmləndirməklə onlarda sosial immuniteti gücləndirir. Davranış inkişafı nəzəriyyələri ehtimal edir ki, davranış öyrənilə, unudula (yadırğamaq) və bir sıra proseslər (assosasiyalı öyrənmə, operant şərtləndirmə, modelləşdirmə, özünüdərk, tənqidi düşüncə) vasitəsilə yenidən öyrənilə bilər. Davranışın

transnəzəri əsaslı inkişafı modeli şəxsin dəyişikliyə hazırlığına və ya motivasiyasına fokuslanır. Bu modeldə ehtimal olunur ki, davranış dəyişikliyi ardıcıl addımllar sayəsində baş verən prosesdir. Davranış dəyişikliyinə xidmət edən addımlara – ilkin müzakirə, müzakirə, qərar, hazırlıq, təsir və xidmət daxildir. Müzakirədən əvvəlki mərhələdə insanlar onların davranış, düşüncə və hisslərində problemin olduğunu bilmirlər. Belə olduqda onların dəyişilməyə heç bir tələbatı və motivasiyası olmur. Problemdən xəbərdar olduqda, onu başa düşüb dərk etdikdən sonra şəxs dəyişikliyə qarşı ikili hisslə qarşılaşır. Biliyi, məlumatı davranışa çevirmək dini identikliyin vacib aspektidir. Gənc dini identikliyini və dini dəyərlərini mənalı davranışa çevirməyincə onun dini identikliyin koqnitiv aspektini sadəcə olaraq bilməsi çox azdır. Gəncin dini identikliyə koqnitiv səviyyədə yiyələnməsi onun davranış səviyyəsində də identik qaydada davranacağını təmin etmir. Bu baxımdan gənclərdə dini idnetikliyə olan münasibət sosial çevrədə dini identikliyə olan münasibətlə düz mütənasibdir. Cəmiyyətdə fikir müxtəlifliyinə tolerant münasibətin formalaşdırılması, din və vicdan azadlığına sözdə deyil, əməldə hörmət edilməsi dini identikliyin formalaşdırılmasında əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir.

İdentiklik, o cümlədən dini identiklik toplum həyatında birlikdə yaşamaq üçün zəruri olan prososial davranışları tətikləyir. Prososiallıq sayəsində insan fiziki və sosial həyatda asanlıqla yaşaya, işləyə və ömrünü acı çəkmədən sağlam şəkildə davam etdirməyə müvəffəq olur. İdentiklik xüsusilə, dini və milli identik istər kiçik, istərsə də böyük qrup daxilində sosial birliyi və mütəşəkilliyi təmin edir.

İnsan bioloji, psixoloji, həm də sosial varlıq kimi dizayn edilmiş varlıqdır və onun həyatı başqaları ilə sıx əlaqələr qurmaqdan keçir. Bu baxımdan sosial-psixoloji xüsusiyyət olan idnetiklik bioloji mənada da sıx sosial əlaqələr qurmaqla həyatını sürdürən fərdlərin sosial və psixoloji birliyə olan tələbatını asanlıqla ödəyə bilir. Tarixin səhnəsində bu gün də yaşayan xalqların ən böyük üstünlüyü onlar arasında identikliyin yüksək olması və bunun nəticəsində sosial birliyin nüvəsində dayanan prososial xüsusiyyətlərin dominantlıq təşkil etməsidir. Sosial həyatda ən yaxşı qaydada identikləşə bilənlər daha yaxşı sosial əlaqələr, iş birliyi qura bilir, Vətənini, torpağını daha yaxşı qoruya və müdafiə edə bilir. Dövlətin və xalqın, eləcə də bəşəriyyətin rifahı naminə eləcə də xalqın və millətin tarix səhnəsində qalmasını təmin edə bilmək üçün əhali arasında prososiallığı və identikliyi gücləndirməklə nail olmaq olar. Beləliklə, əsrlər boyu seçim mexanizmini şəkilləndirən sistem, sosial varlıq olan xalqların, dövlətlərin həyatda qalması identikləşərək prososial xüsusiyyətlərə sahib olmaqla mümkün olmuşdur.

İdentiklik sosial-psixoloji proses kimi mənəvi–psixoloji inkişafa bağlıdır. Məsələyə bu aspektdən yanaşdıqda onu qeyd edə bilərik ki, bəzi hallarda daxili inkişaf (mənəvi-psixoloji) olmadığı halda maddi bolluq və çoxluq identikliyin zəifləməsinə səbəb olur. Bunun nəticəsində fərd və qruplarda prososiallıq azalmağa başlayır, hedonizm və ayrımçılıq güclənir. Lakin, şəxsiyyətdaxili inkişafın müşayəti ilə gedən maddi bolluq prososiallığı gücləndirərək identikliyə təkan verir. İnsan həyatı doğuşdan vəfat edənə qədər qrupla şərtləndiyi üçün yaşa uyğun olaraq keçdiyimiz hər bir sosializasiya mərhələsindəki ünsiyyət və fəaliyyətimiz prososial olmağımızı, identiklıəşməyimizi sosial davranış forması kimi zəruri edir. Hüquq sistemimiz, qanunlarımız, mənsub oldğumuz din, birgəyaşayış normaları, adət və ənənlər sosial sistemimizin və birlikdə yaşamağımızın zəruri şərti kimi identikliyi və prososiallığı şərt olaraq diqqətə çatdırır. Qrup üzvlərinin dini identikliyi qrup üzvləri arasında sosial əlaqələri gücləndirməklə sosial təcridolunmanı, seperatizmi, diskriminasiyanı, qərəzli münasibət və davranışı zəiflədərək tam əksinə "biz" hissini gücləndirir, tolerantlığı isə inkişaf etdirir. Dini identiklik - qrup daxilində mütəşəkillik, birlik hissinin gücləndirdiyi kimi teoloji mənada metafizik aspektdən də qrupun güclənməsinə təsir göstərir. İki əsrdən çox müddət ərzində islam və imanın şərtlərinə uyğun yaşamağı gerilik, Avropa və rus mədəniyyətinə uyğun fikir, hiss və davranışa sahib olmağı isə müasirlik kimi təqdim və təbliğ olunması nəticə etibarı ilə gənclərimizi dini identiklikdən uzaqlaşmasına öz təsirini kifayət qədər göstərə bilmişdir. Müasir

dövrdə də hələ islam və imanın şərt və tələblərinə uyğun yaşamaq hələ də "qara cammat" məşğuliyyəti kimi təqdim edildiyi və qavranıldığı üçün gənclər arasında dini identiklik zəif şəkildə özünü biruzə verir. Demək ki, müasirlik, mədəni olmaq və mədəniyyət anlayışlarını avropasentrik yanaşmadan azad edib onları irfanla yükləməsək xalqımızı o cümlədən gənclərimizi mənəvi-psixoloji eləcə də teoloji mənada metafizik baxımdan gücləndirməyi təmin edən dini identikliklə qüvvətləndirə bilməyəcəyik. Əhali arasında o cümlədən gənclər arasında dini identikliyi formalaşdırmaığn ən əsas və sadə yolu mədəniyyətlə irfanı vəhdət halına gətirə bilməkdən keçir. Fikrimizcə dini identiklik sosial immunitet mexanizmi kimi cəmiyyətdə aşağıdakı funksiyaları yerinə yetirir: müdafiəedici, adaptasiyaedici, tənzimedici və inteqrativ [Жалуев, 2013]. Sosial struktur və funksiyaların birliyinə və onların yerinə yetirilməsinə cavabdehlik işi cəmiyyətin immun sistemini təşkil edir. Beləliklə, dini identiklik əsasında yaranan sosial immunitet, cəmiyyətin daxili birlik və harmoniyasını dağıdan xarici mühitin neqativ təsirlərindən qoruyur. Başqa sözlə desək dini identiklik əsaslı sosial immunitet özünün funksional təbiətinə görə cəmiyyətin təhlükəsiz şəkildə mövcudluğu və inkişafını təmin edir. Sosial immunitet ilk növbədə cəmiyyətin, qrupun xarici amillərlə əlaqəli sosial risk və təhdidlərə qarşı mübarizə aparmaq qabiliyyətidir. Sosial immunitet, sosial mexanizm elementi kimi cəmiyyəti qarşılaşa biləcəyi risk və təhdidlərdən qoruyur eləcə də qrup üzvlərinin daxili mühitə uyğunlaşmasını təmin edir. Sosial immunitet özünün qoruyucu və inkişafetdirici funksiyalarını cəmiyyətin strukturuna və ideoloji əsasına uyğun yerinə yetirir. Məsələn, Sovet hökuməti ölkənin sosial immunitetini özü ilə başqa ölkələr arasında "dəmir pərdə" çəkməklə qoruyurdu. Dövlət müsəqilliyi əldə etdikdən sonra milli və dini identikliyin inkişaf etdirilməsi və gücləndirilməsi cəmiyyətin sosial immunitetini təmin edən sosial-psixoloji mexanizmdir. Onu da qeyd edək ki, dini identikliyin güclənməsinə mane olan məsələlərdən biri şəxsiyyətlərarası münasibətdə yaxud da qarşılıqlı qiymətləndirmə və sosial persepsiyada dini identikliyin mərkəzi yox periferik keyfiyyət kimi qavranılmasıdır. Dini identikliyin periferik deyil mərkəzi keyfiyyət kimi qiymətləndirilməsi sosial mühitdə həmin keyfiyyətə olan tələbatdan asılıdır. Beləliklə, gənclər arasında dini identikliyi gücləndirməyin bir yolu dini identikliyin şəxsiyyətlərarası qiymətləndirmədə mərkəzi keyfiyyət kimi qəbul edilməsinə nail olmaqdan keçir.

Ədəbiyyat:

Freud, Sigmund & Einştain. Albert . (2000). Niçin Savaş? Türkiye, Alter Yayıncılık.
Маслоу, А. (2005). Мотивация и личность. СПб.: Евразия. - 478 с.
Tarhan, Nevzat. (2019). Değerler Psixolojisi ve İnsan. Türkiye, Timaş yayınlar. 255 s.
Hart, Rona. (2022). Pozitiv psixologiya. Bakı.Teas Press nəşriyyatı. - 271 s.
Майерс, Д. (2007). Социальная психология. - СПб: Изд. «Питер». -749 с.
Кадырова, Р.Г. (2007). Национальная идентичность азербайджанских детей и подростков. Баку, «Кавказ». - 247 с.
Психология человека от рождения до смерти. (2010). / Под, ред. А.А. Реана. СПб.: ПРАЙМ-ЕВРОЗНАК. 651 с.
Bayramov, Ə.S, Əlizadə, Ə.Ə. (2003). Sosial psixologiya, Bakı,"Qapp -Ploiqraf' 2003. 356 s.
Tusi, Xacə Nəsrəddin. (2005). Əxlaqi-Nasiri. Bakı, "Lider nəşriyyatı", 280 s.
Kalınm, İbrahimm. (2013). Akıl ve Erdem. Türkiye, Kürü Yayınları, 2013. - 416 s.
Жалуев, З.А. (2013). Социальный иммунитет как предмет социологического исследования: концептуализация понятия. https://cyberleninka.ru/article/n/sotsialnyy-immunitet-kak-predmet-sotsiologicheskogo-issledovaniya-kontseptualizatsiya-ponyatiya

SOSİAL QABİLİYYƏTLƏRİN İNKİŞAFI UŞAQLARIN BAĞÇAYA ADAPTASİYASININ YOLU KİMİ

Səbinə Hikmət qızı ƏLİZADƏ
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti,
Ümumi psixologiya kafedrasının baş müəllimi,
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru
Azərbaycan, BAKI
sabina.az@gmail.com

XÜLASƏ

Sosial intellektin inkişafı dövrümüzün aktual sosial-psixoloji problemlərindən birinə çevrilmişdir. Sosial intellektin formalaşmasının əsası ailədə qoyulur. İnsanın sosial intellekti həyatının sonrakı mərhələlərində - uşaq bağçasında, məktəbdə və s.-də inkişaf edir. Sosial intellektin inkişafının əsas şərtlərindən biri də insanın həyatının hər mərhələsində uğur qazanmasıdır. İnsanın həyatının hər mərhələsində uğur qazanması onun sosial bacarıqlarından asılıdır.

Sosial bacarıqlar insanın həyatının bir mərhələsindən digərinə keçdikcə daha qabarıq görünür. Yeni mərhələdə uğur qazanmaq üçün sosial bacarıqlar qənaətbəxşdirsə, insan bu mühitə uyğunlaşa bilər, əks halda yeni mühitə uyğunlaşma qabiliyyəti məhduddur. Deadaptasiya yeni mühitdə insanın sosial intellektinin inkişafına mənfi təsir göstərir. Bu, xüsusilə uşaqlar bağçaya gedəndə doğrudur. Məqalədə uşağın bağçaya uyğunlaşa bilməməsinin səbəbləri və onu bağça həyatına hazırlamaq yolları sosial-psixoloji baxımdan təhlil edilir.

Açar sözlər: sosial intellekt, sosial qabiliyyətlər, adaptasiya, ailə, uşaq bağçası.

DEVELOPMENT OF SOCIAL SKILLS IN CHILDREN TO KINDERGARTEN AS A WAY OF ADAPTATION

Sabina Hikmet ALIZADEH
Azerbaijan State Pedagogical University,
Head teacher of the department of general psychology,
PhD in psychology
Azerbaijan, BAKU
sabina.az@gmail.com

SUMMARY

The development of social intelligence has become one of the pressing socio-psychological problems of our time. The basis for the formation of social intelligence is laid in the family. A person’s social intelligence develops at later stages of his life - in kindergarten, school, etc. One of the main conditions for the development of social intelligence is a person’s success at every stage of life. A person's success at every stage of his life depends on his social skills.

Social skills become more prominent as one moves from one stage of a person's life to another. To succeed in a new stage, a person can adapt to this environment if social skills are satisfactory, otherwise the ability to adapt to the new environment is limited. Deadaptation negatively affects the development of a person’s social intelligence in a new environment. This is especially true when children go to kindergarten. The article analyzes from a socio-psychological point of view the reasons for a child’s inability to adapt to kindergarten and the ways of preparing him for kindergarten life.

Key words: social intelligence, social skills, adaptation, family, kindergarten.

GİRİŞ

Həyatda uğur qazanmasında inşanın sosial intellekti mühüm rol oynayır. Sosial intellekt insan həyatının müxtəlif dövrlərində mərhələli şəkildə inkişaf edir. Onun əsası isə hələ məktəbəqədər yaş dövründə ailədaxili münasibətlər müstəvisində sosial bacarıqların formalaşması ilə qoyulur. Sosial intellektin inkişaf etdirilməsinin növbəti mərhələsi uşaq bağçasıdır. Burada uşaqların sosial bacarıqlarinın inkişafı üçün daha məqsədəuyğun sosial mühit mövcuddur. Lakin məlum olduğu kimi, ailə mühiti ilə bağça mühiti arasında köklü fərqlər vardır. Ailədə sosial bacarıqları zəif inkişaf etmiş uşaqlar bu baryerini dəf edə bilmədiyi üçün bağça mühitinə adaptasiya olmaqda çətinlik çəkirlər. Nəticədə bağça mühiti onların sosial inkişafında məqsədəuyğun rol oynaya bilmir. Bu istiqamətdə uşağın bağça mühitinə adaptasiyasının yaxşılaşdırılması yollarının araşdırılması aktual psixoloji problemlərdən birinə çevrilir.

Ədəbiyyatın icmalı

Sosial intellektinin zəif inkişafı uşağın bağça mühitinə adaptasiyasında çətinlik yaradan əsas səbəblərindən biri kimi dəyərləndirilir. “Sosial intellekt” anlayışı psixologiyada ilk dəfə 1920-ci ildə E.Torndayk tərəfindən irəli sürülmüşdür. Sonrakı illərdə H.Ayzenk [Айзенк, 1995: 111-131], H.Qardner [Гарднер, 2007], C.Gilford [Гилфорд, 1965], Q.Ollport [Allport, 1961], R.Sternberq [Стернберг, 2002], D.Qoulman [Гоулман, 2021] və s. apardıqları tədqiqatlar nəticəsində sosial intellekt psixoloji problem kimi aktuallaşmışdır. S.S.Belova [Белова, 2004], E.V.Belyayeva [Беляева, 2005], D.V.Uşakov [Ушаков, 2019] kimi tədqiqatçılar da sosial intellektin insanın həyatının bütün sahələrində təzahür edən xüsusiyyət olması fikrini irəli sürmüşlər. Aparılan tədqiqatlardan məlum olur ki, fərdin başqaları ilə birlikdə və ya başqalarına münasibətdə etdiyi hərəkətlər zaman öz fəaliyyətini daha səmərəli, hamını qane edəcək tərzdə tənzimləməsi, peşə fəaliyyətində uğur qazanması və s. onun sosial intellektinin əsas göstəricisi kimi çıxış edir. Bunu sosial intellekt ilə insanın düşdüyü mühitə adaptasiyası arasında qarşılıqlı əlaqənin olduğu ilə əlaqələndirirlər.

Adaptasiya sosial psixologiyanın tədqiqat predmetlərindən biridir. Problem müxtəlif alimlər tərəfindən tədqiq edilmişdir. İ.A.Miloslavova [Милославова, 1973:111-120], T.Şibutani [Шибутани, 1998: 537], L.İ.Mardaxayev [Мардахаев, 2006:269], F.B.Berezin [Березин, 1988: 272] və başqalarının apardıqları tədqiqatlarda adaptasiya anlayışı müxtəlif formada izah edilsə də, məzmunu baxımından insanın yeni mühitə daxil olması və onun şərtlərinə uyğunlaşması prosesi kimi dəyərləndirilir. Məlum olur ki, insanın düşdüyü mühitə adaptasiya ola bilməməsi onun inkişaf imkanlarını məhdudlaşdırır, bəzən isə hətta travma ala bilməsi ilə nəticələnir. Bu məktəbəqədər yaş dövründə, xüsusən uşağın bağça, bağçaya getmədiyi hallarda isə hətta məktəb həyatına başlarkən özünü daha qabarıq şəkildə göstərir. Bunun əsas səbəbi uşağın yeni mühitə (bağça və ya məktəbə) ilk dəfə düşməsi və bu istiqamətdə onu ilk təcrübəsi olması ilə bağlıdır. Təsadüfi deyil ki, Ş.A.Amonaşvili [Амонашвили, 2022:176], Q.F.Kumarina [Кумарина, 2013], A.V.Mudrik [Мудрик, 2011: 624], N.D.Vatulina [Ватулина, 1983: 80] və b. öz araşdırmalarında uşaqların bağçaya adaptasiyasının optimallaşdırılması üçün onların bağçaya hazırlığının həyata keçirilməsini zəruri sayırlar.

Tədqiqatın əsas fərziyyəsi

Uşaqlarda sosial intellekt zəif inkişaf etdikdə onların bağçaya adaptasiyasında çətinliklər yaranır. Məsələnin belə qoyuluşu sosial intellektin inkişafını zəruri edir. Lakin, hazırda ölkəmizdə tək uşaqlı ailələrin sayı getdikcə artır. Ailədə uşağın sayının azalması onun ünsiyyət imkanlarını zəiflədir. Bundan əlavə, hazırda media vasitələrinin çoxalması insanlararası əyani ünsiyyətin zəifləməsini, onlayn ünsiyyətin çoxalmasını şərtləndirmişdir. Müasir dövrümüzdə yaşadığımız hər iki hal sosial intellektin inkişafına mənfi təsir göstərir. Belə uşaqların psixoloji zədə almaması üçün onlar bağça həyatına (təkcə bağça həyatına deyil, həyatının hər bir növbəti mərhələlərinə - məktəbə, ali məktəbə, ailə həyatına və s.) hazırlanmalıdırlar. Orta və ali məktəbdə təhsilalanların, ailə həyatında gənclərin uğursuzluqlarının səbəblərindən birini onların yeni mühitə adaptasiya ola bilməməsində axtarmaq məqsədəuyğun olardı. Adaptasiya resursları ilk təcrübə kimi

bağça həyatından başlayır. Sosial intellektin inkişaf imkanları ailə ilə müqayisədə uşaq bağçasında daha çoxdur. Uşaq bağça həyatına hazırlanarsa, onun bu mühitə adaptasiyası asan olar.

Metodologiya

Tədqiqat prosesində müşahidə, müsahibə, anket sorğusu, təhlil, eks-post fakto və b. metodlardan istifadə edilmişdi. Məqsədimiz məktəbəqədər yaş dövründə ailədə uşaqlarda sosial bacarıqlarin formalaşması yollarını araşdırmaq, mövcud nöqsanların aradan qaldırılması və uşaqların bağçaya adaptasiyasının yollarını müəyyən etmək olmuşdur. Bu konteksdə, tədqiqatın metodologiyasını sosial intellekt, sosial adaptasiya haqqında nəzəriyyə, konsepsiya və yanaşmalar təşkil edir.

Müzakirə

Uşağın bağça həyatına uğurla daxil ola bilməsi üçün onun sosial qabiliyyətləri mühüm əhəmiyyət kəsb edir. O ilk dəfə bağça həyatına qədəm qoyanda adət etmədiyi, ailə mühitindən köklü surətdə fərqlənən yeni mühitə daxil olur. Bu mühitdə heç vaxt ünsiyyətdə olmadığı uşaqlarla münasibətlər sisteminə daxil olmaq zərurəti yaranır. Bağçaya gedənə qədər uşaq bacısı,qardaşı və ya qohum ailələrdən olan uşaqlarla ünsiyyətə daxil olur. Bu zaman uşaq ən yaxşı halda bir və ya iki uşaqla ünsiyyətə daxil olur, onlarla bir yerdə oynayır (bəzən hətta belə hallarda da bir çox uşaqlar ünsiyyətə daxil olub, bir yerdə oynamaqda çətinlik çəkirlər. Uşaqların oyun prosesində bir-biri ilə dalaşması bunun göstəricisidir.). Ailə çərçivəsində uşaq üçün ünsiyyət subyektlərinin sayı adətən iki-üç nəfər olduğu halda, bağçada onların sayı on nəfər və daha çox olur. Ailə mühitində uşaqların fəaliyyətini onların hər bir şıltaqlığına dözən valideyn tənzimləyir. Bağça mühitində isə uşağın tanımadığı tərbiyəçi-müəllim onların fəaliyyətini təşkil edir. Beləliklə, yeni mühitdə o birdən birə həm yeni tərbiyəçi, həm də yeni uşaqlarla ünsiyyətə daxil olmalı olur. Etiraf etmək lazımdır ki, 3 yaşlı uşaq üçün bu o qədər də asan proses deyil. Bu zaman uşağın bağça həyatına uğurla daxil olub-olmaması onun bu mühitə adaptasiya olma bacarığından və ya sosial bacarıqlarin inkişaf səviyyəsindən asılı vəziyyətə düşür.

Uşaqların bir qisminin bağçaya həvəslə getdiyini, bir qisminin isə getmək istəmədiyini gündəlik həyatımızda adi müşahidə nəticəsində görə bilərik. Bağçaya getmək istəməyən uşaqlar bağçada müxtəlif davranış nümunələri ilə fərqlənirlər. Onların bəzisi "ağlayır, isterika içərisində evə getmək istədiyini bildirir", bəzisi "sakit şəkildə bir ğüncə qısılaraq, əzab çəkə-çəkə evə gedəcəyi anı gözləyir" və s. Bu davranış nümunələri onun yeni mühitə adaptasiya ola bilməməsinin göstəricisidir. Bunun səbəblərini aydınlaşdırmaq üçün adaptasiya anlayışının mahiyyətin açıqlamaq zəriridir.

Adaptasiya anlayışı müxtəlif psixoloji yanaşmalarda da fərqli konteksdə izah edilir. Bihevioristlər təbirincə, sosial adaptasiya sosial mühitdə (mədəniyyətdə) fiziki, sosial - iqtisadi və ya qrup davranışında baş verən dəyişikliklərdi [https://science-education.ru/ru/article/view?id=12090]. Psixoanalitiklər sosial adaptasiya anlayışının mahiyyətini prizmanın başqa bucağından yanaşaraq izah edirlər. Məsələn, Alman psixoanalitiki Q.Qartman bu anlayışı münaqişəli situasiyalarla bağlı olan proses kimi dəyərləndirir [Hartmann, 1958: 121].

Psixologiya lüğətində adaptasiya anlayışı "psixoloji xüsusiyyətlərin (məsələn, emosional əhval-ruhiyyə, vəziyyət və s.), eləcə də insanın davranışının sosial şəraitə, zamanın müəyyən bir anında düşdüyü sosial vəziyyətə uyğunlaşdırılması" [Немов, 2007:13] kimi izah olunur. Bu izahda adaptasiya insanın psixoloji xüsusiyyətlərdən asılı olaraq, davranışının sosial vəziyyətə uyğunlaşdırılması kimi dəyərləndirilir. İ.A.Miloslavova problemə "insanın əsas funksiyalarını yerinə yetirməsi və mürəkkəb yaradıcılıq problemlərini həll etmə şərti kimi" [Милославова, 1973: 111-120] açıqlayır. Müəllif insanın mövcud situasiya görə zəruri olan funksiyaları yerinə yetirməsini üçün insanın yaradıcılıq imkanlarını önəmli hesab edir. T.Şibutani isə "ətraf mühitin aktiv inkişafına, onun dəyişməsinə və uğurlu fəaliyyət üçün lazımi şəraitin yaradılmasına əsaslanan reaksiyalarının məcmusu" [Шибутани, 1998: 537] kimi dəyərləndirir. Bu izahda adaptasiya üçün həm yaradılan lazımi şərait, həm də insan reaksiyalarının məcmusu əsas götürülür. Qeyd olunan müəlliflərin izahında adaptasiya probleminin müxtəlif tərəfləri öz əksini tapır. Bu izahların fonunda

L.İ.Mardaxayevin təqdimatı daha dolğun görünür. Onun fikrincə, "adaptasiya insanın sosial mühitin şərtlərinə (həyat mühitində) aktiv uyğunlaşmasıdır ki, bunun sayəsində özünüidarəetmənin və cəmiyyət tərəfindən qəbul edilmiş məqsədlərin, dəyərlərin, norma və davranış üslublarının təbii mənimsənilməsi üçün ən əlverişli şərait yaranır [Мардахаев, 2006: 81]. Müəllif izahında adaptasiyanın məzmununa həm sosial mühitin şərtlərinə uyğunlaşmanı, həm də onun nəticəsi kimi qəbul edilmiş davranış üslublarının mənimsənilməsi üçün əlverişli şəraitin yaranmasını daxil edir. Bu izah bizim noqteyi nəzərimizə uyğundur.

Son tədqiqatlarda problemin məzmun quruluşunun daha dərin qatları açıqlanır. "Adaptasiya sosial mühitə uyğunlaşmaq üçün sosial, sosial-psixoloji, mənəvi-psixoloji, iqtisadi və demoqrafik münasibətlərin dəyişməsi prosesi" kimi izah edilir. F.B.Berezinin fikrincə, insan cəmiyyəti adaptiv xüsusiyyətlə bərabər özünə adaptasiya etdirən sistemə malikdir. İnsan təbiətində yenidən qurulma, bərpa olunma və yenidən tərbiyə kimi mühüm keyfiyyətlər vardır. Bu səpgidə fikirlərini davam etdirərək, o qeyd edir ki, adaptasiya "fərdlə ətraf mühit arasında optimal uyğunluğun qurulması prosesidir" [Березин, 1988:5].

Müxtəlif müəlliflərin adaptasiya anlayışına yanaşmasında fərqlər olsa da, məzmunu baxımından bu izahlar üç məsələni özündə ehtiva edir.

1.İnsanın yeni mühitə daxil olması;

2.Onun şərtlərinə uyğunlaşması;

3.Davranış üslublarının təbii mənimsənilməsi.

İzahların mahiyyətinə dərindən vardıqda məlum olur ki, adaptasiya passiv proses deyil. Məsələni bu konteksdən dəyərləndirəndə onun nəticələri diqqəti cəlb edir. Bu nəticələr ya pozitiv (orqanizm və psixikanın uğurlu vəhdəti), ya da neqativ (stress) məzmuna malik olur. Pozitiv olduqda davranış üslublarının təbii mənimsənilməsi, başqa sözlə desək, sosial intellektin inkişafı üçün müsbət mühit yaranır, neqativ olduqda isə əksinə, insanın sosial inkişaf imkanları məhdudlaşır.

Beləliklə, adaptasiyanı uşağın şəxsi və psixi keyfiyyətlərindən asılı olaraq fərdi reaksiyasını özündə ehtiva edən yeni şəraitə uyğunlaşması kimi dəyərləndirə bilərik. Başqa sözlə desək, adaptasiya yeni sosial münasibətlərə daxil olarkən qrupun digər üzvləri ilə əlaqələrin formalaşmasını özündə ehtiva edir. Bu zaman onun ətraf aləmi necə dərk etməsindən, hansı davranış mədəniyyətinə malik olmasından, qarşılaşdığı insanlara antipatiya və simpatiyasının yaranmasından asılı olaraq adaptasiya baş verir. Adaptasiya həm bioloji, həm də sosial konteksdə reallaşır. Sosial adaptasiya bioloji adaptasiya ilə müqayisədə həm daha mürəkkəb xarakter daşıyır, həm də daha ağır psixoloji fəsadlara malik ola bilir. İnsanın yeni mühitə sosial adaptasiya ola bilməməsi qrupda təcrid edilmiş uşaqların yaranması timsalında özünü daha aydın əks etdirir.

Sosial adaptasiya kiçik yaşlarında daha mühüm əhəmiyyət kəsb edir. İlk addımlarda yeni mühitə adaptasiya olmaq, həm də adaptasiya təcrübəsi əldə etmək deməkdir ki, gələcəkdə daxil olacağı yeni mühitlərdə bu təcrübə ona kömək reaksiyalarına çevrilə bilir, adaptasiya ola bilməmək isə onun gələcəkdə düşəcəyi yeni mühitlərdə daha böyük çətinliklərlə üz-üzə gələcəyinə təminat verir.

Hər bir uşağın fərdi-psixoloji keyfiyyətləri mövcuddur. Bəzi uşaqlar düşdüyü mühitə tez, bəziləri gec adaptasiya olunurlar. Gec adaptasiya olunan uşağın valideyni onun yeni mühitə məcburi yolla daxil olmasına "nail ola bilirlər". Bu zaman uşaq həmin mühitdə elə bir çətin vəziyyətə düşə bilir ki, bunun fəsadlarını sonrakı vaxtlarda öz gücü ilə aradan qaldıra bilmir, onlarda özünəqapanma müşahidə olunur. Əlbəttə bütün uşaqlarda sosial cəhətdən adaptasiya ola bilməmək eyni səviyyədə olmur. Yeni sosial şəraitə adaptasiya müxtəlif dərəcələrdə (yüngül -7-10 gün müddətinə, orta 20-40 gün ərzində, ağır – 2-6 ay müddətində, çox ağır – 6 aydan çox) baş verir. Bu uşaqların sosial intellektinin inkişaf səviyyəsindən asılıdır. Sosial intellektin inkişaf səviyyəsində müxtəliflik müxtəlif tədqiqatçılar tərəfindən fərqli qiymətləndirilir. H.Ayzenkin qənaətinə görə, fərdi fərqlər əsasən intellektin quruluşundakı fərqlərlə (o həm də bir çox digər

parametrləri ayırd edir) müəyyən edilir. R.Sternberq də bu fikirlə razılaşaraq, sosial intellektin sosial uyğunlaşma üçün İQ-dən istifadə edildiyini bildirir. R.Sternberqin əsərlərində intellektə sosial baxımdan faydalı uyğunlaşmanın təzahürü kimi baxılır [Стернберг, 2021:113].

Q.Ollport sosial intellektin quruluşunu "attidyüd" anlayışına əsasən izah edir. Sosial intellekti bu anlayış əsasında açıqlayarkən onun bir çox funksiyalara malik olduğu məlum olur. Onlardan ən əsası kimi aşağıdakıları ayırd edir: - şüurun və əsəb sisteminin xüsusi vəziyyətinin ifadə edilməsi; reaksiyaya hazırlığının müəyyən edilməsi; keçmiş təcrübə əsasında formalaşması; davranışa istiqamətləndirici və dinamik təsir göstəməsi. Göründüyü kimi, Ollport attityüddün keçmiş təcrübədən asılılığını və onun davranışda istiqamətverici rolunu aydınlaşdırır. Attityüd özünün mürəkkəb quruluşuna görə bir çox funksiyaları yerinə yetirir. Həmin funksiyalar üç-komponentli quruluşa görə ayırd edilir [Allport, 2013; Нарциссова, 2010: 344].

Koqnitiv komponent – sosial yönəliş obyektinin dərk edilməsi.

Davranış komponenti – obyektin münasibətinə uyğun davranış.

Affektiv komponent – obyektin emosional qiymətləndirilməsi, simpatiya, yaxud antipatiya hissinin təzahuru.

Uşağın bağça həyatına daxil olmasını Q.Ollportun təqdim etdiyi quruluşa əsasən təhlil edəndə, onun adaptasiya olmasının iki mühitin qovşağında aşağıdakı ziddiyyətlər fonunda baş verdiyi aydın olur:

1.Uşaq bağçaya gedərkən yeni uşaqlarla münasibətlər sisteminə daxil olur. Müasir dövrdə ailələrdə uşaqların sayının azalması, valideynlərin hər ikisinin işləməsi, onlayn ünsiyyət formasının aktuallaşması insanlarda ünsiyyət təlabatının ödənməməsi ilə bahəm, həm də sosial bacarıqların inkişafının zəifləməsinə səbəb olur. Bu amilə diqqət yetirməyən ailələrdə böyüyən uşaqda ünsiyyət qurmaq bacarıqlarının inkişaf etməməsi uşağın bağçaya gedərkən digər uşaqlarla ünsiyyətə daxil olmasını çətinləşdirir. Belə hallarda uşağın sosial bacarıqları ilə bağçada mövcud olan münasibətlər sistemini dərk etmə imkanları arasında ziddiyyət yaranır.

2. Bağçaya gedərkən uşağın ev şəraitində adət etdiyi gün rejimi dəyişir. Məlum olduğu kimi, evdə uşaq tam sərbəst olur, istədiyi vaxt oynayır, yemək yeyir, televizora baxır, telefonda müxtəlif onlayn oyunlar oynayır, hətta şıltaqlıq edir və s. Bağçada isə müxtəlif məşğələlər həyata keçirilir və həmin məşğələlərdə hamı bir nəfər kimi iştirak etməlidir. Evdəki mühitlə bağça mühiti arasında mövcud olan fərqləri uşağın necə qavraması, mövcud situasiyada tələb olunan davranış modellinin uşaq tərəfindən necə dərk edilməsi ilə real situasiyada tələb olunan zərurət arasında ziddiyyət adaptasiyaya mane olan amillərdən birinə çevrilir.

3.Bağça müəlliminin münasibəti, uşaqlara yanaşma metodikası evdə valideynin uşaqla ünsiyyət tərzindən köklü surətdə fərqlənir. Valideyn-uşaq münasibətləri doğmalıq hissi üzərində köklənir, bu ünsiyyətdə uşağın inkişafı haqqında düşüncələr güzəran səviyyəsi əsasında müəyyən olunur. Bağçada da doğmalıq hissi önəmli olur, lakin bağça müəllimi uşağın inkişafını elmi – pedaqoji tədqiqatların nəticələri əsasında təşkil edir. Məsələn, evdə uşağın qarşısına heç bir tələb qoyulmadığı halda, bağçada onun fəaliyyəti artan tələblər əsasında qurulur. Bu zaman müəllimi necə qavraması, ona necə münasibət bəsləməsi ilə tələb olunan münasibət arasında ziddiyyət həll edilmədikdə adaptasiya məsələsində çətinliklər yaranır.

4.Uşaq bağçaya gələnə qədər evdə bacı-qardaşı və qohum uşaqlarla ünsiyyətə daxil olur. Bu prosesdə valideynlərin səyi nəticəsində uşaqlarda bir-birlərinə simpatiya hissi formalaşır. Bağçaya gələrkən uşaq digər uşaqları ailəsində gördüyü uşaqlar kimi dəyərləndirir. Amma ünsiyyət prosesində uşağın bağça uşaqları ilə ünsiyyəti zamanı o ailədəki uşaqlarla ünsiyyət zamanı adət etmədiyi sosial normalarla rastlaşır. Bu onda bağçada rastlaşdığı uşaqlara antipatiyanın yaranmasını şərtləndirir. Beləliklə, bağça uşaqları ilə ailədəki uşaqların ona münasibəti arasında yaranan ziddiyyət onun fəaliyyətinin səmərəsini aşağı salır.

Bu istiqamətdə bağçaya yeni gələn uşaqların sosial adaptasiya olması üçün iki istiqamətdə işin görülməsi tələb olunur.

1. Bağçaya yeni gələn uşağın yeni mühitə adaptasiya olması üçün tərbiyəçi xüsusi səy göstərməlidir. Qrupa gələn təzə uşaqların həmişə diqqət və qayğıya ehtiyacı olur. Bir çox tədqiqatçılar [Гоулман, 2021; Белова, 2004] bunu əsas götürərək tərbiyəçinin uşağa fərdi yanaşmasını zəruri sayırlar. Fərdi yanaşma kontekstində bağçaya yeni gələn uşağa diqqət və qayğı onların yeni mühitə adaptasiyasını asanlaşdırır.

2. Uşağın bağçaya adaptasiyasının alternativ yolu kimi, bir çox tədqiqatçılar [Амонашвили, 2022; Кумарина, 2013; Мудрик, 2011; Ватулина, 1983] uşaqın bağçaya adaptasiyası üçün onun yeni mühitə hazırlanmasını məqsədəuyğun hesab edirlər. Uşağın yeni sosial mühitə hazırlanması sosial adaptasiyanı asanlaşdıra bilən amillərdən biridir.

Tədqiqatın keçirilməsi

Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, stressi minimuma endirmək və adaptasiya mərhələsini daha rahat həyata keçirmək üçün uşağı bağça həyatına hazırlamaq, onda düşəcəyi yeni mühit haqqında ətraflı təsəvvür formalaşdırmaq zəruridir. Uşağın bağça həyatına hazırlanması valideyndən övladını tanımağı, onun şəxsi keyfiyyətlərindən və maraqlarından xəbərdar olmağı tələb edir. Övladının psixoloji keyfiyyətlərini bilmək bağçaya hazırlıq mərhələsində uşaqla işləmə strategiyasının müəyyən edilməsi baxımından mühümdür. Valideynlərin övladını bağçaya necə hazırladıqlarını müəyyən etmək üçün biz uşaq bağçasında anket sorğusu keçirdik. Məqsədimiz valideynlərin uşağı bağça həyatına hazırlama səviyyələrini müəyyən etmək idi.

"Uşağı bağçaya gətirmək üçün onunla müəyyən hazırlıq işləri həyata keçirmişiniz?" sualına sorğuda iştirak edən 48 valideynin 20 nəfəri müsbət, 28 nəfəri isə mənfi cavab verdi. Mənfi cavab verən valideynlərin bir qismi müsahibə zamanı "bağça məgər məktəb və ya universitetdir ki, onları hazırlayaq?" kimi fikirlər söylədilər. Bu onu göstərir ki, valideynlər bu barədə məlumatsızdırlar.

"Uşağın psixoloji keyfiyyətləri haqqında nə bilirsiniz?" sualına isə 39 nəfər valideyn pərakəndə və ümumiləşdirilmiş ("ağıllıdır", "sözə baxandır", "nadincdir" və s.) cavablar verdilər. Yalnız 9 valideyn uşağının psixoloji keyfiyyətləri barədə nisbətən ətraflı məlumat verdilər.

"Uşağınız bağçaya həvəslə gəlir?" sualına isə valideynlərin 30 nəfəri müsbət, 18 nəfəri isə mənfi cavab verdilər. Bu üç suala aldığımız cavablar bir-biri ilə ziddiyyət təşkil edirdi. Cəmi 29 valideynin uşağını bağçaya hazırlamasına, 9 nəfərin isə övladının psixoloji keyfiyyətləri haqqında məlumatlı olması ilə bərabər yalnız 18 uşağın bağçaya həvəslə gəlməməsi o qədər də məntiqli görünmür. Buna görə əldə etdiyimiz məlumatları dəqiqləşdirmək üçün nəticələri bağça müəllimi ilə təhlil etdik. Təhlillər nəticəsində daha iki uşağın bağçaya həvəssiz gəldiyi məlum oldu. Dəqiqləşdirmədən sonra, əldə etdiyimiz məlumatlar əsasında uşaqları iki qrupa ayırdıq: - "bağçaya yaxşı adaptasiya olunmuş" və "adaptasiyada çətinlik çəkənlər".

Birinci qrupa daxil olan 30 uşaqdan yalnız 20-nin bağçaya hazırlanmasına baxmayaraq, digər 10 uşağın bağçaya adaptasiya olma, ikinci qrupa daxil olan 18 uşağın isə bağçaya adaptasiya ola bilməməsinin səbəblərini aydınlaşdırmaq qərarına gəldik. Biz bu səbəbləri ailədə uşaqların sayı və ailədə ünsiyyət təlabatının ödənməsi ilə əlaqədar olduğunu düşünürdük. Buna görə də, ailədə uşaqların sayına görə hər iki qrupa daxil olan uşaqların təsnifatını hazırladıq. Məlum oldu ki, birinci qrupa daxil olan 30 uşaqdan 17-si bir uşaqlı, 12-si iki uşaqlı, yalnız biri üç uşaqlı ailədəndir. İkinci qrupa daxil olan 18 uşaqdan 11-i bir uşaqlı, 7-si iki uşaqlı ailədəndir. Bu məlumatlar arasında köklü fərqlərin olmadığına əsasən biz uşaqların ailənin birinci, yoxsa ikinci uşağı olması faktını yoxlamaq qərarına gəldik. Bu məlumatların müəyyən edilməsində məqsəd evin ikinci uşağı üçün sosial mühitin daha əlverişli və onun sosial bacarıqlarin inkişafı üçün daha böyük imkanın olması ilə bağlı müddəanı yoxlamaq idi. Lakin bu məlumatlar da hər hansı bir qərarın qəbul edilməsi üçün əsas olmadı Belə ki, birinci qrupa daxil olan iki uşaqlı ailədən olan 12 uşaqdan 7-si evin birinci uşağı, 5-

i ikinci uşağı idi. İkinci qrupda isə bu göstəricilər belə oldu: - 11 uşaqdan 6-sı evin birinsi, 5-i ikinci uşağı idi. Məlumatlardan göründüyü kimi hər iki qrupda nəticələr bir-birinə çox yaxın idi.

Belə olduğu halda biz valideynlərlə müsahibə yolu ilə eks-post fakto metodunun tələblərinə uyğun olaraq, uşağın ailədə böyümə şəraitini müəyyən etmək, ailədaxili münasibətlərin və valideynlərin peşə-təhsil səviyyəsini öyrənmək qərarına gəldik. Bu mərhələdə müəyyən çətinliklərlə üzləşdik. Çətinlik valideynlərin vaxt imkanları ilə bağlı idi.

Onlarla apardığımız söhbətlərin nəticəsində məlum oldu ki, birinci qrupa daxil olan uşaqların (30 nəfər) 24-ü tam ailədən, 6 nəfər isə natamam ailədən, ikinci qrupa daxil olan uşaqların (18 nəfər) 11-i tam ailədən, 7 nəfəri isə natamam ailədəndir. İlk baxışdan bu məlumatlar da hər hansı bir qərar qəbul etmək imkanı vermir, lakin bu faktlar arasında maraqlı bir məqam məlum oldu. Birinci qrupa daxil olan uşaqların hamısı anası ilə birlikdə baba və nənəsi ilə (onlardan 4-ü baba və nənəsi, ikisi isə yalnız nənəsi) ilə birlikdə, ikinci qrupa daxil olan uşaqların isə hamısı yalnız anası ilə yaşayırdı. Bu fakt özü-özlüyündə bizim tədqiqat üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Bununla yanaşı, sorğular nəticəsində məlum oldu ki, birinci qrupa daxil olan uşaqların valideynlərinin təhsil səviyyəsi daha yüksəkdir. Bu qrupa daxil olan uşaqların valideynlərindən yalnız səkkiz nəfər orta ixtisas təhsilinə, digər valideynlərin hamısı ali təhsilə malik olmuşlar. İkinci qrupa daxil olan uşaqların valideynlərindən isə yalnız dörd nəfər ali təhsilə, dörd nəfər orta ixtisas təhsilinə, digər valideynlər isə yalnız orta təhsil almışdılar. Təhsilə müvafiq olaraq, onların peşə fəaliyyətində də mühüm fərqlər olmuşdur. Birinci qrupa daxil olan uşaqların valideynləri arasında müəllim, həkim, mühəndis, hüquqşünas, iqtisadçı və bu kimi vəzifələrdə işləyənlər prioritet idi. Yalnız dörd nəfər aşağı statuslu vəzifədə işləyirdisə, ikici qrupa daxil olan uşaqların valideynləri arasında aşağı statuslu peşələrdə (sürücü, makler, satıcı, kassir və s.) çalışanlar üstünlük təşkil edirdilər.

Valideynlərin peşə-təhsil səviyyəsi ailədaxili münasibətlərin formalamasında mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Təsadüfi deyil ki, analara verilən "yoldaşınızın ailəyə münasibəti Sizi qane edir?" sualına birinci qrupa daxil olan uşaqların 24 valideyndən 21-i nəfəri tam razıyam, 3 nəfəri qismən razıyam cavabı vermişdisə, ikinci qrupa daxil olan uşaqların 11 valideyndən 2 nəfər tam, 3 nəfər qismən, 6 nəfər isə tamamilə razı olmadığını bildirmişdi. Natamam ailəyə malik olan birinci qrupa daxil olan 6 valideyndən 5-i atanın uşaqla maraqlandığını, onunla görüşdüyünü, onu gəzməyə apardığını və s. bildirsə də, ikinci qrupa daxil olan 7 valideyndən yalnız biri atanın fəaliyyətini müsbət qiymətləndirmiş, digər 6 nəfər atanın uşaqla maraqlanmadığını, onlarla əlaqə saxlamadığını və s. bildirmişdir.

NƏTİCƏ

Uşağın bağçaya adaptasiyası mürəkkəb və ziddiyyətli prosesdir. Təcrübə göstərir ki, bütün uşaqlar birmənalı olaraq bağçaya adaptasiya ola bilmirlər. Bağçaya adaptasiya ola bilməmək, onların inkişafına mənfi təsir göstərir. Bu təsir bir sıra hallarda daha ağır fəsadlara – uşağın psixoloji travma almasına səbəb olur.

Uşağın bağçaya adaptasiya ola bilməməsinin əsas səbəbi onun bağça həyatına hazır olmamasıdır. Alimlər uşağın bağçaya hazırlığının müxtəlif psixoloji-pedaqoji yollarını tədqiq etmişlər. Təbii ki, həmin yollardan istifadə edilməsi uşağın bağçaya adaptasiyasını yaxşılaşdırır. Lakin bu yollar da bütün hallarda uğurlu nəticənin əldə edilməsinə imkan vermir.

Valideynlərlə keçirdiyimiz sorğularda əldə etdiyimiz məlumatların təhlili onu göstərir ki, uşağın bağça həyatına hazırlığında ailədə hökm sürən psixoloji-mədəni mühit mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Hansı ailədə ailədaxili münasibətlər düzgün tənzimlənirsə, orada uşağın yeni mühitə adaptasiyası üçün psixoloji immuniteti daha çox olur. Onlar yeni mühitə qədəm qoyanda valideynlərin sözlərinə etibar edir, özünəinamı çox olur, ətraf aləmdə baş verən hadisələri düzgün qavrayır və ona adekvat davranış modelləri seçə bilirlər. Bu ailədə yaranmış mühitdə onların inkişafı üçün

müsbət psixoloji-mədəni şəraitinin yaranmasının nəticəsidir. Düzgün qurulmuş münasibətlər sistemində uşaq-valideyn münasibətləri elə səviyyədə inkişaf edir ki, valideynin pedaqoji təsirləri öz bəhrəsini verir, uşaq onun dediklərini qəbul edir. Apardığımız tədqiqatın nəticəsi göstərir ki, ailədaxili münasibətlərin düzgün təşkili uşağı bağçaya hazırlığının səmərəsini artırıb-azalda bilir. Başqa sözlə desək, ailədaxili münasibətlər sistemi uşaqların bağçaya hazırlanmasına təsirsiz ötüşmür.

Ailədə münasibətlər düzgün qurulmadıqda uşaqda valideynə qarşı inam hissi aşağı olur, onda insan münasibətlərinin modelləri haqqında səhv təsəvvürlər yaranır, digər insanlarla ünsiyyətdə qorxu hissi formalaşır. Bunun nəticəsi olaraq, uşaq ətraf aləmə qorxu hissi ilə yanaşır. Uşağın psixofizioloji inkişafına zərbə ilk növbədə ailədaxili münasibətlərin düzgün qurulmaması nəticəsində vurulur.

Tədqiqatımızın nəticələri göstərir ki, uşağın bağça həyatına hazırlığı ailədaxili münasibətlər sisteminin səviyyəsindən asılı olaraq, bir halda pozitiv, digər halda isə neqativ xarakter daşıyır.

Ədəbiyyat:

Айзенк, Г.Ю. (1995). Интеллект: Новый взгляд // Вопросы психологии. с. 111-131.

Гарднер, Г. (2007). Структура разума: теория множественного интеллекта. Пер. с. Анг. -М.: - изд. И.Д.Виляме, – 512 с.

Гилфорд, Дж. (1965). Структурная модель интеллекта. - Психология мышления. / Дж. Гилфорд. - 456 с.

Allport, G.W. (1961). Pattern and growth in personality. NY. Holt, Rinehart and Winston //American Journal of Applied Psychology, 2013, Vol. 1 No. 1, c.7-13.

Стернберг, Р. (2002). Практический интеллект/ Р.Стернберг. СПб.: - Питер, - 272 с.

Гоулман, Д. (2021). Социальный интеллект. Новая наука о человеческих отношениях. / пер. из анг.Н.Аллунан, А.Анваер. Издательство АСТ, - 516 с.

Белова, С.С. (2004). Социальный интеллект: сравнительный анализ методик измерения // Социальный интеллект: Теория, измерение, исследования / Под ред. Д. В. Люсина, Д. В. Ушакова. - М.: Институт психологии РАН. С.109-119.

Беляева, Е.В. (2005). Социальный интеллект и психологические качества личности руководителя: // автореф. дисс… канд. психол. Наук. - Самара: - 28 с.

Ушаков, Д.В. (2019). Социальный интеллект как вид интеллекта // Социальный интеллект: Теория, измерение, исследования / Под ред. Д. В. Люсина, Д. В. Ушакова. - М.: Институт психологии РАН. - с. 11-29.

Милославова И.А. (1973). Адаптация как социально-психологическое явление // Социальная психология и философия / Под ред. Б.Ф. Парыгина. Л. - Вып.2. С. 111-120.

Шибутани Т. (1998). Социальная психология / Пер. с англ. В.Б. Ольшанского. Ростов н/Д. с. 537.

Мардахаев Л.В. (2006). Социальная педагогика. М., Гардарики. - с. 269.

Березин Ф.Б. (1988). Психическая и психофизиологическая адаптация человека. Л., с. 272.

Амонашвили Ш.А. (2022). Как любить детей (опыт самоанализа). Издательство «Амрита». - С. 176.

Кумарина Г.Ф. (2013). Профилактика школьной дезадаптации: социально-педагогический подход // Социальная педагогика. - № 5.

Мудрик, А В. (2011). Социализация человека / А. В. Мудрик. – М. - С. 624.

Ватулина Н.Д. (1983). Ребенок поступает в детский сад. Москва, Просвещение. - С. 80.
https://science-education.ru/ru/article/view?id=12090

Hartmann, H. (1958). Ego psychology and the Problem of adaptation. NY. - 121 p.

Немов Р.С. (2007). Психологический словарь / Р.С. Немов. М. : Гуманитар. изд. центр ВЛАДОС, 560 с.

Нарциссова С.Ю. (2010). Когнитивная модел и когнитивная стратегия // Наука и современность. Психологические науки. - С. 395-397.

ÜNİVERSİTELERDE ÖĞRENİM GÖRÜLEN PUAN TÜRÜNE GÖRE ÖĞRENCİLERİN SOSYAL MEDYA BAĞIMLILIK DÜZEYLERİ

Cengiz ŞAHİN
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi,
Psikoloji Bölümü, Prof. Dr.
Türkiye, ANKARA
cengiz.sahin@hbv.edu.tr

Aydan MALİKOVA
Bakü Devlet Üniversitesi,
Psikoloji Bölümü, Uzm. Klinik Psikolog
Azerbaycan, BAKU
aydanmalikova1997@gmail.com

ÖZET

Sosyal medya, 20. yüzyılın sonuna doğru internetin ortaya çıkması ve web 2.0 teknolojisinin gelişmesiyle birlikte her yaş grubundaki insanların çeşitli nedenlerle sıklıkla kullandığı web tabanlı teknoloji platformlarıdır. Sosyal medyanın amacı dışında aşırı kullanımı bireyin hayatında olumsuz etkilere neden olmakta ve bağımlılık başta olmak üzere çeşitli problemleri beraberinde getirmektedir. Sosyal medya bağımlılığı, kişisel, sosyal, ailevi, eğitimsel, mesleki ve diğer yaşamsal alanlarda dikkat çekici bazı bozulmalara yol açabilmektedir. Bağımlılık durumunda kaygı, huzursuzluk, yoksunluk, kontrol kaybı gibi duygular yaşanmakta, fiziksel sorunlar oluşmaktadır.

Buradan hareketle bu çalışmanın amacı, Azerbaycan'da farklı üniversitelerde öğrenim gören öğrencilerin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesidir. Bu içerikte bir araştırmanın Azerbaycan'da yeni yapılıyor olması önemli görülmektedir.

Araştırma, tarama modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu Bakü Devlet Üniversitesi, Azerbaycan Teknik Üniversitesi ve Azerbaycan Tıp Üniversitesinden toplam 328 öğrenciden oluşmuştur. Öğrencilerin 155'i (%47,3) kadın ve 173'ü (%52.7) erkek, yaş ortalaması 18-21 yaşa aralığındadır. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" ve Malikova (2023) tarafından Azerbaycan Türkçesine uyarlanan "Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği" ile toplanmıştır. Araştırmada kullanılan ölçme araçlarından elde edilen verilerin normal dağılım gösterdiği belirlendikten sonra analizler ikili değişkenlerde t testi, 3 ve daha fazla değişkenlerde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Araştırmada, kız öğrencilerin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin erkelere oranla anlamlı düzeyde yüksek olduğu, öğrencilerin yaşı ilerledikçe sosyal medya bağımlılık düzeylerinin azaldığı, öğrenim gördükleri puan türüne göre ise sayısal öğrencilerin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin sözel ve eşit ağırlık puan türüne göre düşük olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, öğrencilerin sosyal medya bağımlılığının orta düzeyde olduğu, cinsiyet, yaş ve öğrenim görülen puan türüne göre farklılıklar gösterdiği belirlenmiştir. Buna göre öğrencilere bağımlılık ile ilgili farkındalık eğitimleri verilmesi, ebeveynlere bilgilendirici eğitimlerin sunulması ve sosyal medya okur yazarlığı eğitimlerinin verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya bağımlılığı, Azerbaycan, üniversite öğrencisi, puan türü

SOCIAL MEDIA ADDICTION LEVELS OF STUDENTS ACCORDING TO THE TYPE OF SCORE STUDYING IN UNIVERSITIES

Cengiz SHAHIN
Ankara Hacı Bayram Veli University,
Psychology Department, Prof. Dr.
Turkey, ANKARA
cengiz.sahin@hbv.edu.tr

Aydan MALIKOVA
Baku State University,
Psychology Department, Expert Clinical Psychologist
Azerbaijan, BAKU
aydanmalikova1997@gmail.com

SUMMARY

Social media is a web-based technology platform frequently used by individuals of all age groups for various reasons, emerging towards the end of the 20th century with the advent of the internet and the development of web 2.0 technology. The excessive use of social media, apart from its intended purpose, leads to negative effects in an individual’s life, causing various problems, including addiction. Social media addiction can result in noticeable disturbances in personal, social, familial, educational, professional, and other vital areas of life. Anxiety, restlessness, deprivation, loss of control, and physical problems may occur during addiction.

Against this background, the aim of this study is to examine the levels of social media addiction among students studying in different universities in Azerbaijan based on various variables. The fact that this research is newly conducted in Azerbaijan is deemed important in this context. The research was conducted in a survey model, and the study group consisted of a total of 328 students from Baku State University, Azerbaijan Technical University, and Azerbaijan Medical University. Of the students, 155 (47.3%) were female, and 173 (52.7%) were male, with an age range of 18-21 years. The data for the study were collected using the “Personal Information Form” developed by the researchers and the “Social Media Addiction Scale” adapted to Azerbaijani Turkish by Malikova (2023). After determining that the data obtained from the measurement tools used in the research showed a normal distribution, t-test was used for binary variables, and one-way analysis of variance (ANOVA) was used for three or more variables.

The research found that the level of social media addiction among female students was significantly higher than that of males, and as students’ age increased, their levels of social media addiction decreased. Moreover, it was observed that the levels of social media addiction among numerical students were lower compared to those of verbal and equal-weighted students.

In conclusion, it was determined that students’ social media addiction is at a moderate level and varies according to gender, age, and the type of examination score received. Therefore, it is recommended to provide awareness education to students regarding addiction, offer informative training to parents, and provide social media literacy training.

Key words: Social media addiction, Azerbaijan, university student, examination score type

GİRİŞ

İnsanların çevrimiçi dünyada var olma istekleri ve çabaları sosyal, duygusal sorunları da beraberinde getirerek sosyal medya bağımlılığını günümüzün hastalığı olarak tanımlamamıza neden olmaktadır.

Bağımlılık, bireyin bir madde ya da davranış üzerinde hakimiyetini kaybetmesi [Ögel, 2018], günlük ihtiyaçlarını yapamayacak duruma gelmesi [Düvenci, 2012], güçlü arzu duyması [Shaffer, Hall ve Bilt, 2000], zamanının ve enerjisinin büyük bölümünü bağımlı olduğu nesneye harcaması [Kodaman ve Dinç, 2016], bağımlı olunan davranış veya maddenin olmaması durumunda ise kaygı [Young, 2004], huzursuzluk, yoksunluk [Şahin, 2020], kontrol kaybı [Shaffer, Hall ve Bilt, 2000] gibi duyguların yaşanması bağımlılık olarak tanımlanmaktadır.

Bağımlılık terimi madde bağımlılığı (uyuşturucu, tütün, alkol gibi) ve davranışsal bağımlılık (kumar, alışveriş, seks, oyun gibi) olarak iki başlıkta değerlendirilmektedir. Teknolojinin gelişimi ile internetin aşırı, denetimsiz kullanımı internetle ilişkili davranışsal bağımlılıkları da beraberinde getirmiştir [Şahin ve Günüç, 2020].

Teknolojik bağımlılıklar [Kuss ve Griffiths, 2011] başlığı altında değerlendirilen internet bağımlılığını tanımlamak gerekirse, artan internet kullanımı, engellenemeyen çevrimiçi olma isteği, internette geçirilen sürenin farkına varılmaması, çevrimiçi olunamadığı zaman saldırgan, öfkeli olma, sosyal çevre, iş yaşamı ve aile bireyleri ile ilişkilerinde sorunların yaşandığı bir durumdur [Alyanak, 2016]. İnternet bağımlılığının 1) siber cinsel, 2) siber ilişki, 3) oyun/bilgisayar, 4) aşırı bilgi yüklenmesi ve 5) sosyal medya bağımlılığı olmak üzere beş türü tanımlanmıştır [Saliceti, 2015; Hoeg, 2019].

Sosyal medya kullanımının iletişim, bilgi ve yapılan araştırmalara erişim sağlama, çeşitli sosyal farkındalık projeleri oluşturma, pazarlama gibi birçok olumlu yönleri mevcuttur [Akram ve Kumar, 2017; Dalamba, 2022].

Ancak sosyal medyanın amacı dışında aşırı ve uzun süre kullanımı ise, kişinin iş, sosyal, aile hayatında olumsuz etkilere neden olmaktadır [Griffiths vd., 2016; Şahin ve Yağcı, 2017].

Sosyal medyanın aşırı ve uzun süre kullanımı bağımlılığa neden olabilmektedir [Şahin ve Yağcı, 2017]. Sosyal medya bağımlılığı, sosyal medya uygulamaları ile fazla ilgili olmak, kontrol edilemeyen girme davranışı ve günlük hayat akışını bozacak kadar çaba sarfetmek ve zaman harcamak olarak tanımlanan davranışsal bir bağımlılık olarak tanımlanmaktadır [Amerikan Çevrimiçi Bağımlılık Merkezi, 2019].

Sosyal medya bağımlılığının belirtileri [Şahin, 2020]:

1. *Zihnin etkinlikle ile meşgul olması:* Bireyin önceki etkinliği hakkında düşünmesi ya da bir sonraki etkinliği beklemesi.
2. *Yoksunluk:* Etkinlikte bulunmadığı zaman genellikle sinirlilik, kaygı, titreme ve üzüntü gibi yoksunluk belirtilerinin oluşması.
3. *Tolerans:* Bireyin başlangıçta daha az sürede yaşadığı ruh haline ya da hazza erişebilmesi için etkinlik yaparak geçirdiği zamanı arttırması gerekmesi.
4. *Kontrol kaybı:* Etkinlik yapmayı kontrol etmedeki başarısız girişimler.
5. *İlgi kaybı:* Bir etkinlik sonucu olarak önceki hobi ve eğlencelere ilgi kaybının olması.
6. *Zaman:* Psikolojik problemleri ve zararlarını bilmesine rağmen aşırı derecede etkinlik yapmaya devam etme.
7. *Çatışma:* Etkinlik yapma konusunda aile üyelerine, arkadaşlarına, çevresine ya da terapistlere yalan söyleme, kişilerarası çatışmalar, içsel çatışma.
8. *Duygudurum değişikliği:* Olumsuz bir ruh halinden kurtulmak ya da rahatlatmak için etkinlik yapma.
9. *Başarısızlık:* Etkinlik dolayısı ile önemli bir ilişkiyi ya da işi kaybetme veya akademik başarısızlık.

10. *Tekrarlanabilme:* Belli bir etkinliğin daha önceki örüntüleriyle tekrar oluşması eğilimidir ve yıllar süren kaçınma ya da kontrolden sonra tekrar bağımlılığın en uç düzeyine dönülmesidir

Yapılan çalışmalarda sosyal medya uygulamalarını daha çok kullananların üniversite öğrencileri olduğu belirtilmiştir [Oberlo, 2022; We are social, 2023]. Literatür incelendiğinde ise dünyada ve Türkiye'de üniversite öğrencilerinin yaşı, cinsiyeti, gelir düzeyi, öğrenim gördüğü alan ile sosyal medya bağımlılığı arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmaların olduğu görülmektedir [Blackwell vd., 2017; Teyfur, vd, 2017; Andreassen vd., 2017; İnce ve Koçak, 2017; Şeker, 2018; Ilğaz, 2018; Duygun, 2018; Pilar vd., 2019; Baş ve Diktaş, 2020; Çakır, 2021; Atlı vd., 2021; Karaytu, 2023]. Yapılan incelemelerde Azerbaycan alanyazında ise sosyal medya bağımlılığını inceleyen çalışmalara rastlanmamıştır.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle bu çalışmanın konusu Azerbaycan'daki üniversitelerde öğrenim görülen puan türüne göre öğrencilerin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi olarak belirlenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Çalışmanın genel amacı, Azerbaycan'da farklı üniversitelerde öğrenim gören öğrencilerin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesidir. Bu genel amaç çerçevesinde aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

Araştırmanın Alt Problemleri

1. Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyleri öğrencinin cinsiyetine göre anlamlı bir şekilde farklılık göstermekte midir?
2. Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyleri öğrencinin yaşına göre anlamlı bir şekilde farklılık göstermekte midir?
3. Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyleri öğrencinin öğrenim gördüğü puan türüne göre anlamlı bir şekilde farklılık göstermekte midir?

Araştırmanın Önemi

Bu araştırmayla Azerbaycan'da öğrenim gören üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık ölçeğinden aldıkları puanlar cinsiyet, yaş, öğrenim görülen puan türüne göre incelenmektedir. Yapılan bu çalışma sosyal medya bağımlılığı konusunda Azerbaycan alanyazınında farkındalığı artırağı ve farklı örneklemler ile yapılacak olan çalışmalara öncülük edeceği düşünülmektedir.

Sayıltılar

Üniversite öğrencilerinin ölçeklere doğru cevap verdikleri varsayılmıştır.

Sınırlılıklar

Çalışmadaki katılımcılar Azerbaycan'da öğrenim gören 18-21 yaş arasında olan üniversite öğrencileri ile sınırlandırılmıştır.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden genel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, geçmişte ya da günümüzdeki bir durumu var olduğu şekliyle betimleyen, öğrenmenin gerçekleşmesi ve bireyde istenen davranışların gelişmesi için uygulanan süreçlerin tümüdür. Genel tarama modelinde, çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak için evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup örnek ya da örneklem üzerinde tarama yapılmaktadır [Karasar, 2023].

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Azerbaycan Bakü'de bulunan üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Çalışma grubu için uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Uygun örnekleme

çalışmaya hız katan ve katılımcının istekliliğinin ve uygunluğunun dikkate alındığı bir yöntemdir [Creswell, 2017].

Çalışma grubunu oluşturan katılımcıların demokrafik özellikleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. *Katılımcıların Demografik Özellikleri*

Değişkenler	Grup	Frekans	Yüzde
Cinsiyet	Kadın	155	47.3
	Erkek	173	52.7
Yaş	18	135	41.2
	19	59	18.0
	20	66	20.1
	21	68	20.7
Öğrenim Görülen Üniversite	Bakü Devlet Üniversitesi	178	54.3
	Azerbaycan Teknik Üniversitesi	48	14.6
	Azerbaycan Tıp Üniversitesi	102	31.1
Öğrenim Görülen Alan	Sayısal	125	38.1
	Sözel	91	27.7
	Eşit Ağırlık	112	34.1

Tablo 1'de görüldüğü gibi öğrencilerin 178'i (%54.3) Bakü Devlet Üniversitesi'nde, 48'i (%14.6) Azerbaycan Teknik Üniversitesi'nde ve 102'si (%31.1) Azerbaycan Tıp Üniversitesi'nde öğrenim görmektedir. Katılımcıların 155`i (%47,3) kadın ve 173`ü (%52.7) erkek, yaş aralığı 18 ile 21 olan, %125 (38.1) sayısal, 91 (%27.7) sözel ve 112 (%34.1) eşit ağırlık olmak üzere toplam 328 üniversite öğrencisinden oluşmuştur.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" ve Malikova (2023) tarafından Azerbaycan Türkçesine uyarlanan "Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği" kullanılarak "Google Form" ile toplanmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Kişisel Bilgi Formu öğrencilerin cinsiyeti, yaşı, öğrenim görülen puan türü ve öğrenim görülen üniversite sorularından oluşmaktadır.

Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği: Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyini belirlemek amacıyla, 2018 yılında Şahin tarafından geliştirilen ve 2023 yılında Malikova tarafından Azerbaycan Türkçesine çevrilerek uyarlanan "Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği" kullanılmıştır.

Ölçek orijinalinde olduğu gibi beşli likert tip olup 29 maddeden ve 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Sanal tolerans (1-5. maddeler), sanal iletişim (6-14. Maddeler), sanal problem (15-23. maddeler) ve sanal bilgilenme (24-29. maddeler) alt boyutlarında yer almaktadır. Ölçekteki tüm maddeler olumludur. Yapılan analizler sonucunda, ölçeğin geneli için Cronbach Alfa katsayısı .89 olarak belirlenmiştir. Ölçeğin alt faktörlerinin iç tutarlılık katsayıları ise, sanal tolerans .73, sanal iletişim .78, sanal problem .79 ve sanal bilgilenme .65 olarak hesaplanmıştır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan ise 29 en yüksek puan ise 145'tir. Puanın yüksek olması öğrencinin "sosyal medya bağımlısı" olarak algılandığı biçiminde değerlendirilmektedir.

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen veriler SPSS (Versiyon 23.0) kullanılarak analiz edilmiştir. Öncelikle ölçme araçlarından elde edilen verilerin normal dağılım gösterip göstermediğine

bakılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterdiği belirlendikten sonra analizler ikili değişkenlerde t testi, 3 ve daha fazla değişkenlerde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Yapılan analizlerde anlamlılık düzeyi .05 olarak alınmıştır.

Bulgular

Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyleri cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılık göstermekte midir?" alt problemine ilişkin veriler bağımsız gruplar t testi ile analiz edilmiş ve tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. *Sosyal Medya Bağımlılık Puan Ortalamalarının Cinsiyete Göre Bağımsız Gruplar t Testi Sonuçları*

Bağımlı Değişken	Grup	N	X	SS	T	SD	p
SMBÖ	Kadın	155	7975	17.89	2.12	326	.034
	Erkek	173	75.65	16.95			

Tablo 2 incelendiğinde, kadın öğrencilerin sosyal medya bağımlılığı ölçek puan düzeylerinin (*X*=79.75, *SS*=17.89) erkek öğrencilerden (*X*=75.65, *SS*=16.95) daha yüksek olduğu görülmektedir. Ortalamalar arasındaki bu farkın anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan analiz sonucuna göre, ($t_{(326)=}$2.12 p<.05) üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin cinsiyete göre farklılık gösterdiği bulunmuştur.

Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyleri yaş değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılık göstermekte midir?" alt problemine ilişkin veriler tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yöntemi ile incelenmiş ve yapılan analizler Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3. *Öğrencilerin Yaşları ile Sosyal Medya Bağımlılık Puanlarına İlişkin Analiz Sonuçları*

Bağımlı Değişken	Yaş	N	X	SS
SMBÖ	18	135	80.82	17.27
	19	59	77.64	19.55
	20	66	74.83	16.72
	21	68	73.79	15.87

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	SD	Kareler Ortalaması	F	P	Scheffe
Gruplar arası	2891.89	3	963.96	3.21	.023	18-21 yaş
Gruplar içi	97201.54	324	300.01			
Toplam	100093.43	327				

Tablo 3 incelendiğinde, katılımcıların yaşlarına göre sosyal medya bağımlılık puanlarının 18 yaş (*X*=80.82, *SS*=17.27), 19 yaş (*X*=77.64, *SS*=19.55), 20 yaş (*X*=74.83, *SS*=16.72), 21 yaş (*X*=73.79, *SS*=15.87) birbirinden farklı olduğu gözlenmektedir. Gruplar arasında olan bu farkın

anlamlı düzeyde olup olmadığını belirlemek için uygulanan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yapılmıştır. Analiz sonucuna göre, öğrencilerin yaşlarına ile sosyal medya bağımlılık puanları arasında ($F_{(3,327)}$=3.21, p=.023) istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmiştir (p<.05). Yaş değişkenine göre gözlenen bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için Scheffe çoklu karşılaştırma yöntemi kullanılmıştır. Yapılan test sonucuna göre 18 yaş ile 21 yaş grubu arasında farkın olduğu görülmüştür (p<.05). Diğer gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (p>.05).

Araştırmanın "Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyleri öğrenim görülen puan türüne göre anlamlı bir şekilde farklılık göstermekte midir?" alt problemine ilişkin veriler tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yöntemi ile incelenmiş ve yapılan analizler Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. *Öğrencilerin Öğrenim Görülen Puan Türüne ile Sosyal Medya Bağımlılık Puanlarına İlişkin Analiz Sonuçları*

Bağımlı Değişken	Alan	N	X	SS
SMBÖ	Sayısal	125	73.74	16.87
	Sözel	91	78.46	17.36
	Eşit Ağırlık	112	81.17	17.58

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	SD	Kareler Ortalaması	F	P	Scheffe
Gruplar arası	3368.10	2	1684.05	5.66	.004	Sayısal-eşit ağırlık
Gruplar içi	96725.33	325	297.62			
Toplam	100093.44	327				

Tablo 4 incelendiğinde, üniversite öğrencilerinin öğrenim gördüğü puan türüne göre sosyal medya bağımlılık puan düzeyleri, sayısal (X=73.74, SS=16.87), sözel (X=78.46, SS=17.36), eşit ağırlık (X=81.17, SS=17.58) arasında farklılıkların olduğu görülmektedir. Gruplar arasındaki bu farkın anlamlı düzeyde olup olmadığını belirlemek için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yapılmıştır. Analiz sonucuna göre, öğrencilerin öğrenim gördüğü puan türüne göre sosyal medya bağımlılık puanlarında ($F_{(2,327)}$=5.66, p=.004) istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmiştir (p<.01). Katılımcıların öğrenim gördüğü puan türü değişkenine göre hangi gruplar arasında fark olduğu ise Scheffe çoklu karşılaştırma yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Yapılan Analiz sonucuna göre farkın sayısal puan ile eşit ağırlık arasında olduğu görülmüştür (p<.01). Diğer gruplar arasında ise farklar anlamlı düzeyde bulunmamıştır (p>.01).

Tartışma

Yapılan bu çalışmada 155'i kadın 173'ü erkek olmak üzere toplam 328 üniversite öğrencisi araştırmaya katılım sağlamıştır. Araştırmada kadınların sosyal medya bağımlılık puanlarının erkeklerden yüksek olduğu, cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı bulunmuştur. Literatür incelendiğinde bu araştırmayı destekleyen [Teyfur vd., 2017; Pilar vd., 2019; Çakır, 2021; Jeurissen, 2021] ve desteklemeyen [Morahan-Martin ve Schumacher, 2000; Balta ve Horzum, 2008; Özdemir, 2019] çalışmaların olduğu görülmektedir. Çalışmalarda farklı sonuçların elde edilmesi kültürel farklılıklardan, toplumsal cinsiyet normlarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmada yaşları 18, 19, 20, 21 olmak üzere dört grupta incelenen öğrencilerin sosyal medya bağımlılığı puan ortalamalarının 18 ile 21 yaş arasında anlamlı bir şekilde farklılaştığı ve 18 yaş grubunun daha yüksek sosyal medya bağımlılığı puanına sahip olduğu görülmüştür. Literatür incelendiğinde çalışmayı destekleyen ve [Andreassen vd., 2017; Şeker, 2018] ve desteklemeyen [Karaçor, 2018; Kahraman, 2021; Düzgün, 2022] sonuçların olduğu görülmektedir.

Öğrencilerin öğrenim gördüğü puan türü sayısal, sözel ve eşit ağırlık olarak üç grupta incelenmiştir. Çalışma sonucuna göre, katılımcıların sosyal medya bağımlılık puan ortalamaları sayısal alan ile eşit ağırlık arasında anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır ve eşit ağırlık puan türüne sahip olan öğrencilerin sosyal medya bağımlılık puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Literatür incelemesi yapıldığında yapılan çalışmalarda [Tutgun Ünal, 2019; Kocaay, Tuğtağ Demir ve Küçük Biçer, 2022] farklı sonuçlar olduğu görülmektedir. Eşit ağırlık puan türüne sahip öğrencilerin sosyal becerilerinin daha gelişmiş olduğu, sayısal puan türüne sahip öğrencilerin ise içe dönük özelliklere sahip olduklarından, sosyal medya uygulamalarını daha az kullanma eğiliminde olduğu düşünülmektedir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Sonuç

Çalışmaya katılan öğrencilerin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı ve kadın öğrencilerin sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin erkek öğrencilerden daha yüksek olduğu görülmektedir. Katılımcıların sosyal medya bağımlılık düzeyleri yaş değişkenine göre 18 yaş ile 21 yaş arasında anlamlı bir şekilde farklılaştığı ve 18 yaşındaki katılımcıların sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin 21 yaşındaki katılımcılardan daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyleri öğrencilerin öğrenim gördüğü puan türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık sayısal puan ile eşit ağırlık arasında olduğu gözlenmiştir. Diğer gruplar arasında anlamlı anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Öneriler

Çalışmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeyleri araştırmada olmayan değişkenler açısından incelenebilir. Sosyal medya bağımlılık puanları yüksek olan öğrencilere medya okuryazarlığı eğitimleri sunulabilir. Öğrencilerin üniversitelerde öğrenim gördüğü puan türüne göre sosyal medya kullanım motivasyonu ile ilgili anket ve görüşmeler yapılarak ileride yapılacak çalışmalar için veriler elde edilebilir.

Kaynakça:

Alyanak, P. (2016). İnternet bağımlılığı, Klinik Tıp Pediatri Dergisi, *8*(5), 20-24.

Andreassen, C. S., Pallesen, S., ve Griffiths, M. D. (2017). The relationship between addictive use of social media, narcissism, and self-esteem: Findings from a large national survey. *Addictive Behaviors*, 64, 287–293.

Atlı, F., Buğa, A., Mammadli, T. ve Yıldırım Atlı, A. (2021). Türkiye'de üniversite öğrenimi gören öğrencilerin öz-anlayışları ile sosyal medya bağımlılıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Academia Eğitim Araştırmaları Dergisi*, *6*(1), 59-77.

Balta, Ö. Ç., Horzum, M. B. (2008). Web tabanlı öğretim ortamındaki öğrencilerin internet bağımlılığını etkileyen faktörler. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 41(1), 187-205.

Baş, K., ve Diktaş, A. (2020). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının sosyal medya bağımlılığı. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 21*(1), 193–207. https://doi.org/10.17679/inuefd. 563544

Blackwell, D., Leaman, C., Tramposch, R., Osborne, C. ve Liss, M. (2017). Extraversion, neuroticism, attachment style and fear of missing out as predictors of social media use and addiction. *Personality and Individual Differences* 116, 69-72. https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.04.039

Çakır, D. (2021). *Instagram kullanıcısı üniversite öğrencilerinde sosyal medya bağımlılığının depresyon ile ilişkisi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Okan Üniversitesi

Çakır, E. (2020). *Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılığıyla yetersizlik duygusu arasındaki ilişki* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ondokuz Mayıs Üniversitesi.

Duygun, A. (2018). Sosyal medya bağımlılığının tüketici satın alma karar sürecine etkisi. *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi, 6*(2), 1351-1375. https://doi.org/10.19145/e-gifder.442855

Düvenci, A. (2012). Ağ neslinin internet kullanimi üzerindeki sosyal medya etkisinin sosyal sapma yaklaşimi ile incelenmesi. Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Griffiths, M. D, Kuss, D. J, Billieux J. ve Pontes, H.M. (2016). The evolution of internet addiction: A global perspective. *Addictive Behaviors, 53,* 193-195. https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2015.11.001

Hoeg, N. (2019). What Is An Internet Addiction? Erişim tarihi 9 Mayıs 2023. https://www.addictioncenter.com/drugs/internet-addiction/

https://doi:10.1016/j.addbeh.2016.03.006 10.1016/j.addbeh.2016.03.006

Ilğaz, M. (2018). Sosyal medya bağımlılığı: lise ve üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma. *Turkish Journal Of Marketing, 3*(3), 238–257.

İnce, M. ve Koçak, M. C. (2017). Üniversite öğrencilerinin sosyal medya kullanım alışkanlıkları: necmettin erbakan üniversitesi örneği. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, *7*(2), 736-749.

Jeurissen, R. M.(2021). *Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Sosyal Medya Bağımlılığının Psikopatoloji Ve Yaşam Doyumu İle İlişkisi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ondokuz Mayıs Üniversitesi.

Kahraman, N. (2021). *Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılığının beğenilme arzusu ile ilişkisinin incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Gelişim Üniversitesi.

Karaçor, F. (2018). *Üniversite öğrencilerinde internet ve sosyal medya bağımlılığı ile depresyon düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Üsküdar Üniversitesi.

Karasar, N. (2023). *Bilimsel Araştırma Yöntemi Kavramlar İlkeler Teknikler*. Nobel.

Karaytu, E. (2023). *Tıp fakültesi öğrencilerinde sosyal medya bağımlılığı, kişilik özellikleri ve beden imajı arasındaki ilişkinin incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi.

Kocaay F., Tuğtağ Demir B. ve Küçük Biçer B. (2022). Üniversite öğrencilerinde internet, sosyal medya ve oyun bağımlılığının değerlendirilmesi. *Sağlık Bilimlerinde Değer.* 12(3), 520-528.

Kodaman, U. ve Dinç, M.(2016). Teknolojiye Bağımlı Yaşama. Kültür Sanat Basımevi.

Kuss, D. J. ve Griffiths, M. D. (2011). Online Social Networking and Addiction . A Review of Psychological Literature. *İnternational Journal of Environmental Research And Public Health 8*(9), 3528–3552. https://doi/10.3390/ijerph8093528

Malikova, A, (2023). *Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeğinin Azerbaycan Türkçesine Uyarlanması ve Psikolojik Belirtiler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi.

Morahan-Martın, J., Schumacher, P. (2000). ―İncidence and correlates of pathological ınternet use among college students, *Computers in Human Behavior*, *16*(1),13-29.

Oberlo. (2022). What Age Group Uses Social Media the Most. Oberlo. https://www.oberlo.com/statistics/what-age-group-uses-social-media-the-most

Ögel, K. (2018). Madde kullanımı ve bağımlılığın nedenleri. http://www.ogelk.net/Dosyadepo/ etyoloji.pdf

Özdemir, Z. (2019). *Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Medya Bağımlılığı. Beykoz Akademi Dergisi*, *7*(2). 91-105. https://doi.org/10.14514/byk.m.26515393.2019.7

Pilar, A. M., Manuel, R. R., Alberto-Jesus, P. M., del Pilar, M. J. M., Claudia, P., Dolores, R. M. M., ve Manuel, V. A. (2019). Gender differences in the addiction to social networks in the Southern Spanish university students. *Telematics and Informatics*, 46, 101304 https://doi.org/10.1016/j.tele.2019.101304

Pilar, A. M., Manuel, R. R., Alberto-Jesus, P. M., del Pilar, M. J. M., Claudia, P., Dolores, R. M. M., ve Manuel, V. A. (2019). Gender differences in the addiction to social networks in the Southern Spanish university students. *Telematics and Informatics*, 46, 101304 https://doi.org/10.1016/j.tele.2019.101304

Saliceti, F. (2015). İnternet addiction disorder (IAD). İn Procedia: *Socıal & Behavioral Sciences,* 191, 1372-1376 https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.04.292

Shaffer, H. J., Hall, M. N., and Bilt, J. V., 2000, "Computer addiction: A critical consideration" *American Journal of Orthopsychiatry, 70*(2), ss.162.

Şahin, C. ve Yağcı, M. (2017). Sosyal medya bağımlılığı ölçeği-yetişkin formu: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *18*(1), 523-538.

Şahin, C. (2018). Social Media Addiction Scale - Student Form: The Reliability and Validity Study. *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology, 17* (1), 169-182.

Şahin, C. (2020). Davranışsal bağımlılığa ve teknoloji bağımlılığına genel bir bakış. İçinde Cengiz, Ş. ve Günüç, S (Ed.), *Teknoloji Bağımlılıkları* (s. 1-21). Nobel.

Şahin, C. ve Yağcı, M. (2017). Sosyal medya bağımlılığı ölçeği-yetişkin formu: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *18*(1), 523-538

Şeker, T. V. (2018). *Sosyal medya bağımlılığı ile depresyon ve anksiyete arasındaki ilişki* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Beykent Üniversitesi.

Teyfur, M., Akpunar, B., Safalı, S. ve Ercengiz, M. (2017). Eğitim fakültesi öğrencilerin akademik erteleme davranışlari ile sosyal medya bağımlılığı arasındaki ilişkinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish.* 12(33), 625–640.

Teyfur, M., Akpunar, B., Safalı, S. ve Ercengiz, M. (2017). Eğitim fakültesi öğrencilerin akademik erteleme davranışlari ile sosyal medya bağımlılığı arasındaki ilişkinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish.* 12(33), 625–640.

Tutgun-ünal, A. (2019). İletişim fakültesi öğrencilerinin sosyal medya bağımlılığının incelenmesi: üsküdar üniversitesi örneği. *Kastamonu İletişim Araştırmaları Dergisi*, (2), 49-80.

We Are Social (2023). Global Dijital Raporu. https://wearesocial.com/uk/blog/2023/01/the-changing-world-of-digital-in-2023/

Young, K.S. (2004) Internet Addiction: A New Clinical Phenomenon and Its Consequences. American Behavioral Scientist, 48, 402-415. http://dx.doi.org/10.1177/0002764204270278

SOSİAL DÖVLƏTİN AZƏRBAYCAN MODELİ

Elşən SADIQOV
Bakı Dövlət Universiteti,
Psixologiya kafedrasının müəllimi,
Azərbaycan, BAKI
elshan.sadiqov.es1966@gmail.com

XÜLASƏ

Şəxsiyyət, cəmiyyət və dövlətin qarşılıqlı əlaqələrinin əsasında münasibətlər balansında tarazlığın təmin edilməsi dayanır. Məhz bu baxımdan şəxsiyyət, cəmiyyət və dövlətlə bağlı məsələlərin öyrənilməsi indiki dövrdə xüsusi aktuallıq qazanan məsələlədəndir. Araşdırmalarda sosial dovlət modelinin əsas xüsusiyyətləri, müasir modelləri dəyərləndirilmişdir. Tədqiqatlar zamanı sosial dövlətin Azərbaycan modeli ilə əlaqədar fikirlər irəli sürülmüşdür.

Açar sözlər: model**,** sosial dövlət, liberal, korporativ, sosial demokrat, rifaah cəmiyyəti.

AZERBAIJAN MODEL OF SOCIAL STATE

Elshan SADIGOV
Baku State University,
Teacher of the Department of Psychology,
Azerbaijan, BAKU
elshan.sadigov.es1966@gmail.com

SUMMARY

The basis of the mutual relations of the personality, society and the state is the provision of equilibrium in the balance of relations. It is from this point of view that the study of issues related to personality, society and the state is one of the issues that are gaining special relevance in the present era. In the studies, the main features of the social state model and modern models were evaluated. During the research, ideas were put forward about the Azerbaijani model of the social state.

Key words: model, welfare state, liberal, corporate, social democratic, welfare society

GİRİŞ

Mövzunu aktuallığı

Üçüncü min illiyin mühüm reallıqları tələb edir ki, şəxsiyyət, cəmiyyət və dövlət münasibətləri ciddi nəzərdən keçirilərək təhlillər aparılsın. Belə bir zəmində qeyd etmək lazımdır ki, şəxsiyyət, cəmiyyət və dövlət daima dəyişən və inkişaf edən sosial orqanizmlər kimi də təqdim edilə bilər. Müafiq olaraq nəzərə almaq lazımdır ki, sözügedən bu sosial orqanizmlərin xarakteri və qarşılıqlı əlaqəsi daimə dəyişilməyə məruz qalmaqdadır. Şəxsiyyət, cəmiyyət və dövlətin qarşılıqlı əlqələrinin əsasında münasibətlər balansında tarazlığın təmin edilməsi dayanır. Göründüyü kimi, şəxsiyyət, cəmiyyət və dövlətlə bağlı məsələlərin öyrənilməsi indiki dövrdə xüsusi aktuallıq qazanması heç də təsadüfi deyildir.

Metodlar

Tədqiqatlar ümumi elmi və speifik üsullar əsasında aparlmışdır. *Ümumi elmi üsullar* qismində müqayisəli təhlil, tarixi, analiz və sintez, sistemli ynaşma, induksiya və deduksiya üsullarını göstərmək olar. *Xüsusi üsullar qismində* müşahidə, sosial eksperiment,xüsusiyətlərin ümumiləşdirilməsi üsulları göstərilə bilər.

Tədqqatın məqsədi sosial dövlətin əsas xüsusiyyətləri, məzmun və mahiyyəti ilə əlaqədar nəzəri təhlillərin aparılması, Azərbaycan Respublikasında təşəkkül tapmış müasir sosial dövlətin əsas xüsusiyyətlərinin nəzərdən keçirilməsidir.

ƏSAS HİSSƏ

Yaşadığımız cəmiyyətin tarixində elə mərhələlər olmuşdur ki, şəxsiyyət, cəmiyyət və dövlətin qarşılıqlı əlaqələri məsələlərinə bir o qədər diqqət yetirilməmişdir. Cəmiyyət və dövlətin qrşılıqlı əlaqələri ancaq bazis və üstqrumun qarşılıqlı əlaqəsi kontekstində nəzərdən keçirilirdi. Adətən dövlət və cəmiyyətin qarşılıqlı əlaqəsi xüsusi tədqiqat mövzusu kimi araşdırılmırdı. Belə hesab eddilirdi ki, dövlət və cəmiyyət məzmun və mahiyyət etibarı ilə eyni funksiyaları yerinə yetirirlər. Lakin insan cəmiyyətitnin tarixi dövlətin tarixindən daha erkən dövrlərə təsadüf edir. Odur ki, cəmiyyət və dövlət anlayışları yaxın məzmunlu anlayış olsalar da, bir–birindən fərqli anlayışlar kimi tədqim edilməlidir. Daha bir məsələyə xüsusi olaraq diqqət yetirmək lazımdır ki, dövlət cəmiyyətin siyasi nüvəsinin (özəyinin) əsasını təşkil edir [Дроздова, 2023:9]. Göründüyü kimi, qeyd ediməsində xüsusi yarar vardır ki, hər bir dövlətin əsas funksiyalarından biri əhalinin sosial müdafiəsini təşkil etmək, maddi nemətlərin ədalətli bölgüsünü təmin etmək, daxili siyasətin sosial yönümlülüyünü ön planda saxlamaq, vətəndaşların sosial rifah halını daim yaxşılaşdırmaq-dan ibarətdir. Yəni burada söhbət sosial dövlət modelindən gedir. Deyilənlərə əlavə edilməsi yerinə düşərdi ki, elmi ədəbiyyatlarda müasir dövr post-neokapitalizm dövrü kimi də xarakterizə olunur. Bu dövrün başlıca xüsusiyyətləri kimi insanların həyat keyfiyyətinin yüksəldilməsi, sosial ədalətin təmin edilməsi, sosial əməkdaşlığın və insanların qarşılıqlı sosial məsuliyyətinin möhkəmlən-dirilməsi, sosial qeyri-bərabərliyin aradan qaldırılması, insanın bütün hüquq və azadlıqlarının təmin edilməsi və ona layiqli həyat şəraitinin yaradılması diqqəti cəlb edir. Bu xüsusiyyətlər sosial dövlətin əsas xüsusiyyətləri kimi qeyd olunmalıdır. Eyni zamanda sosial dövlət növbəti “ideal idarəçilik” modeli kimi qəbul edilir. Sosial dövlətin üstün tərəflərindən biri onun dövlət – cəmiyyət – vətəndaş münasibətlərində qarşılıqlı fəaliyyətə və dəstəyə əsaslanan dövlət quruluşu olması ilə bağlıdır [Məmmədova, 2017:21]. Daha sonra sosial dövlət konsepsiyalarını bir qədər ətraflı nəzərdən keçirək.

İlk sosial dövlət konsepsiyları XIX əsr Alman alimləri Lorens fon Şteyn,Y.Offner, F.Nauman, A.Vaqnerin əsərlərində təşəkkül tapmışdır. Lakin sosial dövlət ideyaları praktiki olaraq siyasətdə öz tətbiqni alman filosofu, tarixçisi, iqtisadçısı Lorens fon Şteynin əsərlərində daha çox özünü büruzə vermişdir [Кочеткова, 2008: 69].

Ümumiyyətlə, sosial dövlət anlayışı ilk dəfə 1850-ci ildə alman alimi Lorens fon Şteyn tərəfindən işlədilmişdir. Lorens hesab eirdi ki, sosial dövlət bütün siniflərə, eləcə də hər bir vətəndaşa bərabər hüquq və imkanlar yaradan dövlətdir. Bu ideya digər alman alimi H.Heller tərəfindən inkişaf etdirilmişdir. H.Heller "Sosial - hüquqi dövlət" anlayışını siyasi arenaya daxil etmişdir. Göründüyü kimi, hüquqi təminatlar və tənzimləmə olmadan sosial rifah dövləti yaratmaq mümkün deyildir. Sosial dövlətin əsas əlamətləri aşağıdakılardır:

- Sosial sahədə mükəmməl qanunvericiliyin olması;
- Dövlət tərəfindən müxtəlif sosial yönümlü proqramların hazırlanması və həyata keçirilməsi;
- Vətəndaş cəmiyyətinin qurulması;
- Dövlətin vətəndaşlar qarşısında sosial məsuliyyəti;
- Dövlət tərəfindən hər bir vətəndaşın sosial müdafiəsinin təmin olunması və layiqli həyat şəraitinin yaradılması;
- Layiqli sosial, iqtisadi, mədəni həyat təminatları əldə etmək üçün hər kəsə bərabər imkanlar yaradılması;
- Ölkənin iqtisadi inkişafının yüksək səviyyədə olması [Quliyev, 2014].

Müasir dövrddə sosial dövlətin bir neçə modelini xüsusi olaraq fərqləndirirlər. Bunlar aşağıdakılardır:

- liberal model;
- konservativ model;
- korporativ model;
- sosial-demokrat modeli.

Liberal modeldə, dövlət əhalinin minimal gəlirinin saxlanmasını, həmçinin pensiya və tibbi xiddmətin yüksək səviyyədə saxlanılmasını, əhalinin təhsil və mənzil-kommunal təminatının saxlanmasını təmin edir. Liberal model ABŞ, Avstraliya, Kanada da təşəkkül tapmışdır.

Sosial dövlətin **konservativ moelində** iqtisadiyyatın və sosial sferanın tədricən tələbatlar səviyyəsinə, cəmiyyətin bütün üzvlərinin əksəriyyətinin maraqları səviyyəsinə yüksəldilməsi nəzərdə tutulur. Sosial dövlətin sözügedən modelində dövlət tərəfindən göstərilən sosial xidmətlərə praqmatik yanaşma diqqəti cəlb edir. Dövlətin başlıca vəzifəsi cəmiyyətin bütün üzvləri üçün eyni başlanğıc şəraitin yaradılmasıdır. Belə bir modeli sosial dövlətin kontinental modeli kimi də dəyərləndirmək olar və əsasən XIX əsrdə qərbi Avropa ölkəlrində bərqərar olmuşdu.

Korporativ modeldə sosial vəzifələrin əksəriyyəti özəl sektorun üzərinə düşür. Belə bir model Avstriya, Belçika, Almaniya, Niderland, İtaliya, Fransa da təşəkkül tapmışdır.

Sosial dövlətin **sosial demokrat modelində** dövlət bütün vətəndaşların maddi və mənəvi tələbatlarını təmin etmək üçün bərabər imkanlar yaradır. Sözügedən model Danimarka, Norveç, İsveçdə təşəkkül tapmışdır.

Müasir dövrdə Azərbaycan Republikasında təşəkkül tpmış sosial dövlət modeli xüsusi model kimi dəyərləndirilə bilər. Həmin model tipində sosial demokrat modeli ilə liberal modelin elementləri diqqəti cəlb edir.

Qeyd etmək lazımdır ki, müstəqil Azərbaycanın dövlət quruculuğu yolunda əsas strateji hədəflərdən biri sosial dövlət quruculuğunun gerçəkləşdirilməsi olmuşdur. Bu səbəbdən də müasir Azərbaycan Respublikasının ən yeni tarixi sosial dövlət qurmaq istiqamətində müəyyənləşdirilmişdir. Azərbaycanda formalaşan sosial dövlət modeli özündə milli ənənələri ehtiva edir, həmçinin müasir inkişaf meyillərini nəzərə alır və əsas ideyası Azərbaycançılıqdır. Azərbaycan dövlətçilik tarixinin ən yeni dövrünün yaradıcısı olan Heydər Əliyev də çıxışlarında qeyd edirdi ki, "Müstəqil Azərbaycan dövlətinin əsas ideyası Azərbaycançılıqdır" [Məmmədova 2017: 21].

Azərbaycan dövlətinin əsas məqsədlərindən biri sosial dövlət olması barədə 1995-ci ildə qəbul edilən Konstitusiyasında, Konstitusiyaya 2002-ci ildə edilən əlavə və dəyişikliklərdə sosial rifah dövlətinin qurulması ilə bağlı müddəlar öz əksini tapmışdır. Ulu öndər Heydər Əliyev yeni cəmiyyət modelini formalaşdırarkən, sosial ədalət prinsipinə mühüm yer verirdi. Ümummilli liderin fikirlərində sosial ədalət təkcə insanların təminat sistemi ilə bağlı olmayıb "daha geniş əhatə dairəsini əhatə edirdi. Bu baxımdan müasir Azərbaycan Respublikasında təşəkkül tapmış sosial dövlətin əsas funksiyaları aşağıdakılar göstərilə bilər:

- Dövlət sosial müdafiəyə ehtiyacı olan şəxslərin (əlillər, qocalar, işsizlər və s.) qayğısını öz üzərinə götürmüşdür;
- Əməyin mühafizəsini və insanların sağlamlığını təmin edilməsinin təşkil edilir;
- Ailəyə, ana və uşaqlara dəstək verilir;
- Gəlirlərin yenidən bölüşdürülməsi yolu ilə sosial qeyri-bərabərliyi yumşaldılmasına xüsusi diqqət yetiilir;
- Xeyriyyəçilik fəaliyyəti üçün geniş imkanlar yaradılır;
- Dövlət tətəəfindən təhsil və mədəniyyət proqramlarına maliyyə yardımı göstərilir;
- İşsizliklə mübarizə daima dövlət orqanlarının gündəmində olan məsələlərdəndir.

Göründüyü kimi, Azərbaycanda bütün sahələrdə olduğu kimi, sosial sferada da ümummilli lider Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlməsindən sonra köklü dəyişikliklər baş vermişdir. Keçid dövrünün neqativ təsirlərindən əhalinin, xüsusi ilə də az təminatlı əhalinin sosial müdafiəsinin yaxşılaşdırılması məqsədilə ulu öndər Heydər Əliyev 1994-cü ilin 15 iyun tarixində "Əhalinin

sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi və iqtisadiyyatın maliyyə vəziyyətinin sabitləşdirilməsi tədbirləri haqqında" Fərman, Fərmandan irəli gələn vəzifələrin daha səmərəli yerinə yetirilməsi üçün "Əhalinin sosial müdafiəsi sahəsində əlavə tədbirlər haqqında" sənəd imzalamışdır. Daha sonra qeyd etmək lazımdır ki, 1995-ci ildə ümummilli liderin birbaşa müəllifliyi ilə hazırlanmış Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası qəbul edildi. Qəbul edilmiş yeni Konsstitusiyanın 16-cı maddəsində Azərbaycan dövlətinin xalqın və hər bir vətəndaşın rifahının yüksəldilməsinin, onun sosial müdafiəsinin və layiqli həyat səviyyəsinin qayğısına qalması xüsusi olaraq təsbit olunmuşdur.

Qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaaycan Republikasında sosial dövlət modelinin ikişaf etdirilməsi və təkmilləşdidirlməsi istiamətində ciddi işlər görülmüşdür.

İlham Əliyevin tapşırıq və sərəncamları Azərbaycanın inkişaf yolunda dayanmadan, sürətlə irəliləməsinə; vətəndaşın sosial yükünün azalmasına, xalqın rahat, firəvan həyata qovuşmasına xidmət edir. Deyilənləri ölkədə yoxsulluq səviyyəsini minmum səviyyəyə (5-6%) endirilməsi, nominal əmək haqqları və pensiyaların yüksəldilməsi, əhaliyə göstərilən təhsil, tibbi və digər sosial xidmətlərin səviyyəsinin yüksəldilməsi, əhalinin mənzil təminatının yaxşılaşdırılması və s. sübut edir. Müasir ədəbiyyatlarda İlham Əliyevin sosial islahatlarının dördüncü mərhələsi kimi dəyərlənirilir. Bu mərhələ sosial dövlət prinsiplərinin tam bərqərar olması ilə diqqəti cəlb edir [https://azerbaijan-news.az/az/posts/detail/ilham-eliyevin-sosial-islahatlarinin-iv-merhelesi-1673902637].

Daha sonra deyilən fikri faktlar nəzərdən keçirilərkən bir daha müşahidə etmək olar. Cənab ilham Əliyevin Azərbaycan Republikasının Prezidenti kimi hakimiyyətinin ilk illərində, yəni beş il ərzində (2003-2008-ci illər) ölkədə vəd olunan 600 min iş yeri əvəzində 900 min yeni iş yeri açıldı ki, bunun da 700 mini daimi iş yerləri idi. Əhalinin məşğulluğunun təminatı sonrakı illərdə də dövlət başçısının diqqəti mərkəzibdə oldu və bu illər ərzində ölkədə 1 milyon 800 mini daimi olmaqla 2 milyon yeni iş yeri açıldı. İşsizlik on dəfə aşağı düşdü. Heç də təsadüfi deyildir ki, ölkəmiz işsizlik göstəricisinə görə dünyada ən öndə gedən ölkələrdən biridir. 2003-cü ildən bu günə qədər ölkədə minimum əmək haqqı 10 dəfədən çox artmış, 2019-cu ildən isə minimum əmək haqqı 250 manat olmaqla yaşayış minimumunu (190 manat) 31.5% üstələmişdir [https://az.trend.az/azerbaijan/politics/3354619.html].

Sosial sferanın bütün sahələrində xalqın rifahının yaxşılaşdırılmsı istiqamətində tədbirlər kompleksi reallaşdırıldı. Bütün bunlar müstəqil Azərbaycan dövləini sosialyönümlü siyasət yürüdən, sosial dövlət kimi xarakterizə etməyə imkan verir. İdeoloji əsasları Azərbaycançılıq ideyalarına əsaslanan mövcud sosial dövlət modelini sosial dövlətin Azərbaycan modeli kimi xarakterizə etməyə imkan yaradır.

Tədqiqatı nəticəsi

Müasir dövrdə Azərbaycan Republikasında təşəkkül tapmış sosial dövlət modeli xüsusi model kimi dəyərləndirilə bilər. Həmin model tipində sosial demokrat modeli ilə liberal modelin elementləri diqqəti cəlb edir. Tədqiqatın nəticələri sosial dövlət ilə əlaqədar nəzəri-praktiki əhəmiyyət kəsb edən elmi müddəaları müaviq tədris kurslarının təşkili zamanı istifdə edilə bilər.

Ədəbiyyat:

Quliyev, M. (2014). Azərbaycan sosial dövlət modeli //http://anl.az/down/meqale/ses/2014/aprel/364113.htm

Məmmədova, S. (2017). Azərbaycanda sosial dövlətin formalaşmasının nəzəri-ideodoloji əsasları, Dövlət və Din - № 06 (53) Noyabr - Dekabr, s.21 (21-29).

Дроздова, А.М. (2023). Некоторые аспекты соотношения общества и государства на современном этапе // Юридический вестник Чешского государственного университета. №2. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/nekotorye-aspekty-sootnosheniya-obschestva-i-gosudarstva-na-sovremennom-etape .

Кочеткова, Л.Н. (2008). Теория социального государства Лоренса фон Штейна // Филофофия и общество. №3, с.69-78. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/teoriya-sotsialnogo-gosudarstva-lorentsa-fon-shteyna

https://azerbaijan-news.az/az/posts/detail/ilham-eliyevin-sosial-islahatlarinin-iv-merhelesi-1673902637

https://az.trend.az/azerbaijan/politics/3354619.html

STUDENTS TOTHE WORLD OF PROFESSIONAL VALUES AND THE ROLE OF SOCIAL INTELLIGENCE IN THE FULLNESS

Umida Aliboevna BUTAYEVA
Uzbekistan-Finland Pedagogical Institute,
Doctor of Philosophy in Psychology,
Associate Professor of Psychology Department,
Uzbekistan, SAMARKAND
botayeva83@mail.ru

SUMMARY

The person driving force for the progress of the maturation of the values and directions sosial intelligence as a determinant of subjective and objective scientific and practical researches and study the spectrum of an actual profession. The main essence will help the person to observe the directions of the structure values. Because the individual values, social relations, social requirements, lifestyle, around-connection to the universe, a personal position, the purpose of life, material and spiritual needs, business outlook and fulfilled in life reflects in the components of social intelligence.

Key words: person, student, youth movement, occupation, intelligence, sosial intelect, target values, professional formation.

СТУДЕНТЫ В МИРЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ ЦЕННОСТЕЙ И РОЛЬ СОЦИАЛЬНОГО ИНТЕЛЛЕКТА

Умида Алибоевна БУТАЕВА
Узбекистано-Финский педагогический институт,
Доктор философии по психологии,
Доцент кафедры психологии,
Узбекистан, САМАРКАНД
botayeva83@mail.ru

Аннотация

Личность - движущая сила для прогресса, созревания ценностей и направлений социального интеллекта как детерминанты субъективных и объективных научных и практических исследований и изучения спектра актуальной профессии. Основная сущность социального интеллекта - помогать человеку наблюдать за направлениям структуры ценностей, так как индивидуальные ценности, социальные отношения, социальные потребности, образ жизни, связь со вселенной, личная позиция, цель жизни, материальные и духовные потребности, деловые перспективы и их реализация в жизнь отражаются в компонентах социального интеллекта.

Ключевые слова: личность, студент, молодежное движение, профессия, интеллект, социальный интеллект, ценностные установки, профессиональное становление.

Relevance of the topic

In the case that the object contains a number of human subjects of research, compact, sosiobiologik aspects in a holistic way and to learn from it worthwhile to imagine sosial. The world of education today kompetentsiyaviy approach on the basis of the fullness of the person and provide

them to the sphere of professional activity in topical issues of the development of social intelligence research by creating a healthy environment as one of the priorities being.

Education of individuals in different age periods, take the master of professional work in different periods of development with the level of intelligence sosial there is no contradiction among the determinant of the following:

• increase the level of his intellectual activity of the person and the fullness sosial;

• the structure of the phenomenon of man's intellectual activity appeared sosial and his appointing of psychological barriers result in complex matters;

• the formation and maturation of new types of personality in the modern life of the individual've sosial be a manifestation of intellectual activity and the lack of scientific approach based on the study of psychological development;

• for the early detection of the intellectual activity of the person sosial kontsepsiya the necessity to develop its theoretical and methodological basis of the set, the person the high level of psychological support in the development of experimental creation of the program;

• sosial tipologiya of his intellectual activity of the person, taking into account the psychological and pedagogical support of age and sex of the development of scientific and methodical to the practice of the lack of support.

Method and methodology

Our students sosial values intelligence and rely on their professional and personal factors determines the formation of their position and their vital role in the research of psychological features to clarify the goal we have set.

As it is known, the values of the person occupies one of leading places in the psychological structure of the individual. For this reason the professional activity of students of the professional features of the individual values for appropriate and professional maturity arises from the need to determine the location. This position identities as students find account the orientation of specialist to determine what values should be found. To do this, "Values in the direction of" questionnaires were learned by students. The methods of the theory of this technique is that the person committed on M.Rokichning critique and Russian scientists on values I will.G.You organizes thoughts.

Dj.Gilford and m.Sallivenning “the diagnosis of social intelligence” methods to use led. This test not only the general level of development of social intelligence, as well as the people of the hulk-yield the results you see beforehand; the ratio of the reflected express verbal and noverbal coming; shaxslararo and executive abilities to learn complex situation in an analysis of mutual ta'sirlashuv infringement is intended.

Conclusions and recommendations

1.The obtained data of students, future specialists of social intelligence on the type of occupations suggest that the development of active components sosial.

2.Certain relationships among students research conducted with values on the results of targeted vositali if there are values, they can supplement each other.

3.Students in the professional values of their social intelligence with a positive connection has. Talaba of professional development for which the area of interest to a clear expression as they should would be. Their indicators drastic in the sense that the targetli values with social intelligence between high - level bog'lanish and the relationship of the place takedid. Statistical indicators while students of social intelligence, personal values with the combination of thisshgan situations expressing gave. However some importance possess indicators that there arethem of students, professionals as the formation for professional interaction likely a full justify can't.

4.The sad side is in demand asit was many years ago with the values of social intelletlbee taking a more negative relationship between the level of reliability in the condition at birth and able to korrelyativ koeffisienti represents.

5. Nevertheless, the survey results obtained on your career prospects of students and our professional viewthis intelligence sosial thoughts I with valuesin between settings I have found its confirmation in korrelyativ koeffisienti. They have high values of the material of interest “in the higher prestige” (r= 0,308, P<0,01), “to work on their own” (r= 0,139, P<0.05 up to), “Mental content” (r= 0,486, P<0,01), with positive directions of the relationship korrelyativ form. However, this relevant it is noteworthy that at the level of statistics is insignificant. The purpose of the person with the idea was put between perform much only variations are observed. Exactly what today's students of the day in terms of the problem likely in the profession of Dj.Kelli tied to the three phases of effective activity of the person tied with the idea of konstruktlari psychologist can be explained. Manners suitable to the direction of the man himself chooses. Actions in this direction three phases, that is, to get a reference point, to choose from and is executed. These students have experienced three stages of professional formation and development, but from the stage of the line, which is at the level of their action is not required. This improvement of social intelligence that should be eo'rsatadi.

6.The results of the survey shows, the form of its professional ijtimoiylashuv extend criteria in the process, we self, social relationships, and life satisfaction from work is represented in social intelligence, the determinant ofI's compatibility varies depending on the degree of external factors.

The person the fullness of professional improvement of social relations, and quality of life strategy is an important factor of the features.

7. The success of the educational activities of the research and professional values and social intelligence that means one of the determining factors of professional self will allow you to determine. His professional students in high maturation indicators, early this professionalzini himself, to realize high neck indicator of business educationfor students xarakterliki is present.

Literature:

Avlaev, O. U. & Mamatkulova, Z. G. (2019). The interpersonal relationship of the dynamic components of social intelligence of students. Science and education today, (12 (47)).

Avlaev, O., Butaeva, U. (2021). Determinant of personal Psychological development. Scientific-methodical journal of public education. № 6 pages 87-92.

Butaeva, U., Avlaev, O., Abdumannotova ,N. (2020). Psychological maturity of scientific and practical studies of the students./ Journal of critical reviews. Is jc. 2020; 7 (12): 3063-3070 provinces: 10.31838 / jc is.07.12.463

Burkhanov, A., Avlaev, O., Abdujalilov, In Sh. (2021). As a criterion for determining personal Responsibility / maturity / E3S Web of conferences 2021.

Русалов, В. М. Зрелость психологическая: единая или множественная характеристика? / В.М. Русалов // Психологический журнал.. – 2006. – № 5. – S. 83-97.

MƏDƏNİ İDENTİKLİK PROBLEMİNİN TƏDQİQİ MƏSƏLƏLƏRİNƏ DAİR

Rəna QƏDİROVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Psixologiya kafedrasının professoru,
psixologiya üzrə elmlər doktoru,
Azərbaycan, BAKI
rena_kadirova@yahoo.com

Təranə BABAYEVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Psixologiya kafedrasının dosenti,
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
tt_babayeva@mail.ru

Aida MİRZƏYEVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Psixologiya kafedrasının baş müəllimi,
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
aidakazimqizi@rambler.ru

XÜLASƏ

Müasir dövrdə müxtəlif elm sahələinin tədqiq etdiyi mövzulardan birini identiklik problemi təşkil edir. Son dörlərdə qloballaşma ilə əlaqədar olaraq şəxsi və sosial identikliklə bərabər mədəni və multikultural identikliyin tədqiqi xüsusi aktuallıq kəsb edir. Mədəni identiklik kommunukativ seçim əsasında formalaşır və xalqın mədəniyyətlə eyniliyini müəyyən edir.

Açar sözlər: identiklik, mədəni identiklik, multikultural identiklik, mədəniyyətlərarası kommunikasiya.

ON THE RESEARCH ISSUES OF THE PROBLEM OF CULTURAL IDENTITY

Rana KADIROVA
Baku State University,
Professor of the Department of Psychology, Doctor of Sciences in Psychology,
Azerbaijan, BAKU
rena_kadirova@yahoo.com

Tarana BABAYEVA
Baku State University,
Associate Professor of the Department of Psychology, Doctor of Philosophy in Psychology,
Azerbaijan, BAKU
tt_babayeva@mail.ru

Aida MIRZAYEVA
Baku State University,
Head teacher of the Department of Psychology, Doctor of Philosophy in Psychology,
Azerbaijan, BAKU
aidakazimgizi@rambler.ru

SUMMARY

The problem of identity has been in the focus of the attention of researchers in various scientific fields for more than a decade. However, in recent years, in the context of globalization, cultural and multicultural identity has become an increasingly popular area of study, along with personal and social identity.

Cultural identity is a flexible concept that includes related identities, is defined by communicative choice, and determines the sense of identity with the culture of the people.

Key words: identity, cultural identity, multicultural identity, intercultural communication.

Müasir dövrdə müxtəlif elm sahələrinin tədqiq etdiyi mövzulardan birini identiklik problemi təşkil edir. Heç şübhəsiz, qlobalaşma ilə bağlı baş verən proseslər cəmiyyətdə bir sıra qaçılmaz və qarşısıalınmaz dəyişikliklərin yaranmasına gətirib çıxara bilir, belə ki, müasir dövrdə mədəniyyətlərarası qarşılıqlı təsirin artması, kommunikasiyanın genişlənməsi diqqət yetirilməsi, araşdırılması vacib olan bir sıra problemlərə yol aça bilir. Dəyərlərin universalizasiyası, cəmiyyətdə şəxsi identikliyin itirilmə təhlükəsi də belə problemlərdəndir. Bu baxımdan qeyd edilən problemlərə, xüsusən də identiklik probleminə diqqətin artırılması heç də təsadüfi xarakter daşımır. Son dörlərdə qloballaşma ilə əlaqədar olaraq şəxsi və sosial identikliklə bərabər mədəni və multikultural identikliyin tədqiqi də xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Mədəni identiklik problemi bir çox elm sahələrinin tədqiqat mövzusunu təşkil edir, filosoflar, sosioloqlar, politololar, psixoloqlar tərəfindən araşdırılır, bu da təsadüfi xarakter daşımır və tədqiqat obyektinin mürəkkəbliyi və onu müxtəlif aspektlərdən nəzərdən keçirmənin vacibliyini tələb etməsi ilə əlaqədardır.

İlk öncə mədəni identikliyin roluna dair müxtəlif yanaşmaların mövcud olması diqqəti cəlb edir. Elmi ədəbiyyatda mədəni identikliyin tədqiqinə dair vahid yanaşmanın mövcud olmaması artıq qeyd edildiyi kimi onun mürəkkəbliyi ilə əlaqədardır. Qeyd etmək olar ki, bəzi tədqiqatçılar mədəni identikliyi şəxsi identikliyin əsas elementi hesab ediblər (İ.Kon), digər tədqiqatçılar onu sosial identikliyin aspektlərindən biri kimi nəzərdən keçiriblər. Ümumilikdə problemin tədqiqinə dair mövcud konsepsiyalar üç əsas yanaşma tərzi ilə seçilir: bəşəri, şəxsi və sosioloji.

Birinci yanaşma sivilizasiyanı mədəni identikliyin sosiomədəni tarixi subyekti kimi nəzədən keçirir. Bu yanaşmalada toplumun mədəni əlamətlərinin müəyyənləşdirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Şəxsi yanaşma mədəni identikliyin təşəkkülünü fərdi mədəni identifikasiyanın nəticəsi kimi nəzərdən keçir. Bu yanaşmada konkret şəxsiyyətin mədəni norma və davranış nümunələrini mənimsəməsi prosesi, obyektiv ictimai şüur formalarına münasibəti tədqiq edilir.

Sosioloji yanaşmada ideoloji proseslərlə şərtlənən şəxsi və qrup identikliyi arasındakı qarşılıqlı münasibətlərə diqqət yetirilir. Bu yanaşmalarda şəxsi və kollektiv identikliyin qarşılıqlı münasibətləri tədqiq edilir, ictimaiyyət və dövlətin şəxsiyyətə təsirinin effektivliyi müəyyən edilir, həmçinin şəxsiyyətin bu təsirə reaksiyası təhlil edilir. Qeyd edilən yanaşmalar problemə yanaşmalarındakı fərqliliyi ilə seçilsələr də bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqəlidir və onları birləşdirən əsas cəhət ondan ibarətdir ki, bütün yanaşmalarda mədəni identiklik insanın özünü konkret mədəniyyət nümunələri ilə eyniləşdirməsi yolu ilə müəyyən bir mədəniyyətə mənsubiyyətini dərk edilməsi kimi qəbul edilir.

Psixologiyada identiklik anlayışının tədqiqi E.Eriksonun adı ilə bağlıdır. Erikson identiklik anlayışını "Subyektiv və tamlıq, bütövlük hissi" kimi təqdim edir [Эриксон, 1996:28]. Hər dəfə "Mən kiməm?», "Mən niyə mövcudam?" suallarına cavab axtaranda insan identikliyə müraciət edir. Psixoloqun fikrincə inkişaf prosesində identiklik bır sıra böhran dövrlərindən keçir və hər bir dövrdə yeni məzmun kəsb edir. Bu proses yalnız digər insanlarla qarşılıqlı əlaqə və ünsiyyət zəminində mümkün olur. Ətraf aləm, cəmiyyət, mühit şəxsiyyətin öz identikliyini anlamağına kömək edən vasitə kimi çıxış edir. E Erikson yazır – "identiklik "qələbə" nəticəsində "əldə etdikləri" deyil, ad-sanı, nüfuzu deyil, statik və dəyişməz deyildir" [Эриксон, 1996:33]. İdentiklik insanın "indiki anda həm onu əhatə edənləri əks etirməsi və müşahidə"si prosesində formalaşır. Bu zaman insan özünü başqasının nöqteyi-nəzərindən qiymətləndirir, "başqa insanların onun haqqında nə düşünmələrini, həmçinin onlarla, onun üçün əhəmiyyətli olan insanlarla müqayisədə özünün özünü necə qavramasını qiymətləndirir" [Эриксон, 1996:32]. Mədəni identklik insanın məruz qaldığı müxtəlif mədəni təsirlər nəticəsində, mədəniyyətlə qarşılıqlı təsir prosesində formalaşır. Əgər mədəni təsir heç bir ziddiyyətlə üzləşmirsə bu zaman onu əhatə edən mədəniyyətlə şəxsiyyətin tam identifikasiyası baş verir. Bir sözlə, identiklik başqa insanlarla birlik və həmrəylik nəticəsində yaranır və insana öz həyatını qaydaya salması, nizamlaması üçün vacibdir. Qloballaşma dövründə məhz identiklik şəxsiyyətin milli, sosiomədəni və fərdi komponentlərinin sabitliyini təmin edir. İnsanda özü haqqında sabit təsəvvürlərin formalaşması bir tərəfdən cəmiyyətin üzvü kimi, digər tərəfdən xalqının mədəniyyəti ilə eynilik hissi ona qlobal dünyanın çoxmillətli sahəsində yerini müəyyənləşdirməsinə imkan verir.

Mədəni identikliklik tədqiqatçıların elmi maraqlarından və mədəni identikliyin mahiyyəti haqqında əsas baxışlarından asılı olaraq müxtəlif aspektlərdən şərh olunur. Mədəniyyətlərarası kommunikasiya sahəsinə istiqamətlənmiş alimlərin fikricə mədəni identiklik termini şəxsi identiklik, milli, irqi, etnik mənsubiyyət, regional identiklik, etnolinqvistik identiklıiyi özünə daxil edən çevik bir konstrukt qismində çıxış edir. Mədəni identiklik mahiyyət etibarilə çoxşaxəli olub kommunikativ seçim, davranış və razılaşmalar, xüsusən də mədəniyyətlərarası qarşılıqlı təsir çərçivəsində formalaşır.

Qruplararası və mədəniyyətlərarası ünsiyyət sahəsindəki tədqiqatçılarının mədəni identiklik, onun formalaşmasına dair elmi yanaşmalarını təhlil edən Şin və Cekson (2003) belə bir nəticəyə gəlirlər ki, mədəni identikliyin təşəkkülü prosesində etnik və etnolinqvistik identiklik aparıcı rola malikdir. Digər tədqiqatçılar mədəniyyətlərarası kommunikasiya sahəsindəki tədqiqatlarda irqi identikliyin əhəmiyyətini vurğulayırlar [Moon & Holling, 2015; Nakayama & Martin, 1999]. Yanaşmalarında fərqin olmasına baxmayaraq mədəni identiklik həm fərdi, həm də sosial identiklik kimi başa düşülür.

Eyni zamanda mədəni identiklik müxtəlif tarixi dövrlərdə də fərqli aspektlərdən izah edilib. Müasir dövrdə mədəni identiklik probleminin tədqiqində mədəniyyətlərarası kommunikasiya sahəsinə daha çox diqqət yetirilir [Kim, 2007]. Amerikalı alim Kim mədəni identikliyə dair müxtəlif konsepsiyaları təlil edərək öz yanaşmasında mədəni identikliyi üç anlamda təqdim edir. Birincisi, mədəni identiklik həm fərdi, sosial kateqoriya, həm də kommunikativ təcrübə sistemidir. İkincisi, mədəni identiklik həm fərdi seçimin, həm də qrupa mənsub olmanın nəticəsidir. Üçüncüsü, mədəni identiklik adaptiv, inkişaf edən, daimi qarşılıqlı təsirin məhsuludur [Kim, 2007].

Beləliklə, psixologiyada mədəni identiklik dedikdə insanın şüurlu surətdə müvafiq mədəni normaları, davranış nümunələrini, dəyərləri və dili qəbul etməsi, özünü konkret cəmiyyətin mədəniyyət nümunələri ilə eyniləşdirərək dərk etməsi başa düşülür. Hər bir insan kiçik yaşlardan başlayaraq öz xalqının milli-mənəvi dəyərlərini, davranış nümunələrini, mədəni adət-ənənələrini mənmsəyərək şəxsiyyət kimi inkişaf edir. Beləliklə, mədəniyyət insanın psixi həyatına nüfuz edərək bütünlüklə onun davranışını, həyata baxışını, həyat tərzini, bir sözlə, şəxsiyyətin psixi simasını müəyyən edir. Bu baxımdan hər bir insanın nəinki öz xalqının milli-mənəvi dəyərlərini, mədəniyyət nümunələrini mənimsəməsi, davranışını bunlara uyğun olaraq tənzimləməsi, eyni zamanda özünü öz mədəniyyət nümunələri ilə eyniləşdirməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Belə ki, məhz mədəni identiklik insanın bir şəxsiyyət kimi özünü təyininin, təsdiqinin və tamlığının milli, sosiomədəni, fərdi komponentlərin sabitliyini müəyyən edir. İnsanda həm cəmiyyətin bir üzvü kimi özü haqqında sabit təsəvvürlərin formalaşması, digər tərəfdən xalqın mədəniyyətilə eyniliyi hissi ona çox millətli qlobal dünyada öz yeri və rolunu müəyyənləşdirməsinə imkan verir.

Qloballaşmanın mədəni identikliyə təsiri nəticəsində yaranan multikulturtal identiklik isə müasir dövrdə fərdə öz mədəniyyətindən kənara çıxmağa, özünü "dünyanın insanı" olduğunu, yeni mədəni mühitdə yad olmadığını hiss etməsinə imkan verir.

Multikulturalizm insanın iki və daha çox mədəniyyəti mənimsəməsi zamanı qazandığı qarşılıqlı təsir təcrübəsi kimi müəyyən edilə bilər. Bu zaman multikulturalizm anlayışının mürək-kəb və ən vacib komponentlərindən biri olan multikultural identiklik insanın iki və daha çox mədə-niyyətlə tanışlığı, onu öyənməsi deyil, başqa mədəniyyətlərlə tanış olan insanın bu mədəniyyətə bağlılığı və loyallığı zamanı özünü biruzə verir. Multikultural identiklik milli-mənəvi dəyərlərini, mədəniyyət nümunələrini mənimsəyib, qoruyub, gənc nəslə ötürməyə çalışan yaşlı nəsildən fərqli olaraq formalaşmaqda olan gənc nəslə daha çox xarakterikdir. Araşdırmalar nətcəsində məlum olmuşdur ki, multikultural identikliklіyə malik olan insanlar yeni şəraitə daha asan daxil olur, adaptasiya olunurlar, yaradıcılığa açıq olurlar, başqa sözlə, yenilik və inkişaf üçün vacib olan imkanlara malikdirlər.

Amma qeyd edildiyi kimi insanların əksəriyyətində, xüsusən də yaşlı nəslin nümayən-dələrində öz mədəniyyətini, öz mədəni adət-ənənələrini, dəyərlərini qoruyub saxlamaq cəhdi daha çox üstünlük təşkil edir. Bu isə mədəniyyət nümunələrinin, milli-mənəvi dəyərərinin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından xüsusilə əhəmiyyətlidir. Zənnimizcə, öz mədəni adət və ənənələrini, milli-mənəvi dəyərlərni qoruyub saxlamaq, eyni zamanda fərqli mədəniyyətə mənsub olan xalqlara hörmətlə yanaşmaq, tolerantlıq müasir dövrdə mədəni identikliyin əsasını təşkil etməlidir. Mədəni identiklik insanlar arasında ayrı-seçkilik deyil, birləşdirici mexanizm olmalıdır.

Литература:

Егоршина, Н.В. (2002). Нарративный дискурс: Семиологический и лингвокультурологический аспекты интерпретации: дис. д-ра филол. наук. Тверь, 307 с.

Сыров, В.Н. (1999). Нарративное производство и современное социальное познание // В.Н. Сыров Социальное знание в поисках идентичности. Фундаментальные стратегии социогуманитарного знания в контексте развития современной науки и философии. - Томск: Водолей, С.20-26.

Эриксон, Э. (1996). Идентичность: юность и кризис. Изд. Прогресс, 344с. (с.28).

Angela-Minh, Tu D. & Nguyen, Verónica Benet-Martínez. (2010). Multicultural Identity: What It Is and Why It Matters. Article. July.

Kim, Y.Y. (2007). Ideology, Identity, and Intercultural Communication: An Analysis of Differing Academic Conceptions of Cultural Identity. Journal of Intercultural Communication Research, 36(3), P.237–253.

Minakova, L.Yu. & Gural, S.K. (2015). The Situational Context Effect in Non-Language-Majoring, EFL Students' Meaning Comprehension // Procedia – Social and Behavioral Sciences. Vol.200. P.62–68.

Moon, D.G., & Holling, M.A. (2015). A Politic of Disruption: Race(ing) Intercultural Communication. Journal of International and Intercultural. 8(1), P.1–6. Identity. (2007). Journal of Intercultural Communication Research, 36(3), P.237–253.

STRESS VƏ POSTTRAVMATİK STRESS POZUNTUSUNUN ƏSAS ƏLAMƏTLƏRİ

Büşra ÖZTÜRK
Bakı Dövlət Universiteti,
Psixologiya kafedrasının magistrantı
Azərbaycan, BAKI (Türkiyə)
busra190535@gmail.com

XÜLASƏ

Stress həyatımızın bir çox sahəsində qarşılaşa biləcəyimiz və hər insana fərqli təsir edən bir vəziyyətdir. Stress hər insanda təsir etdiyi müddət və şiddətdən asılı olaraq dəyişə bilər. Stressin müsbət ve mənfi tərəfləri vardır. Bu cür müsbət və mənfi olması onun müddətindən və bizə nə dərəcədə təsir etməsindən asılıdır. Stressə nəzarət etməyi öyrənmək, onunla bir yerdə gələn mənfi amillər və xəstəliklerin öhdəsindən gəlməyə kömək edir. Yəni, posttravmatik stress pozuntusu təbii fəlakətlər, sel, yanğın, zəlzələ və ya yol qəzaları, şiddət, fiziki və cinsi təcavüz kimi hadisələr nəticəsində birdən-birə yaxud insanların qorxu, narahatlıq, ümidsizlik, hiss etdiyi vəziyyətlərdə yarana bilər. Pis hadisənin travmatik təsir göstərməsi üçün hadisə gözlənilmədən baş verməlidir. Posttravmatik stress pozuntusunun simptomları şəxslərdə məruz qalma müddətindən asılı olaraq fərqlənə bilər. Bəzi insanlarda stress pozuntusu hadisədən qısa müddət sonra inkişaf edərkən, bəzilərində uzun müddət sonra baş verə biler və əlamətləri bəzən travma sonrası qısa müddət ərzində aradan qalxsa da, bəzən uzun illər davam edə bilər. Bu insanların travmaya necə reaksiya verməsi və travmanın mürəkkəb nəticələri ilə bağlıdır.

Açar sözlər: travma, narahatlıq, stress, simptom, xəstəlik.

MAIN SYMPTOMS OF STRESS AND POST-TRAUMATIC STRESS DISORDER

Bushra OZTURK
Baku State University,
Graduate student of the Department of Psychology
Azerbaijan, BAKU (Turkey)
busra190535@gmail.com

SUMMARY

Stress is a condition that we can face in many areas of our lives and affects each person differently. Stress can vary from person to person depending on the duration and severity of its effects. stress has positive and negative aspects. Whether it is positive or negative depends on its duration and how much it affects us. Learning how to control stress helps to overcome the negative factors and diseases that come with stress. In other words, post-traumatic stress disorder can arise suddenly as a result of events such as natural disasters, floods, fires, earthquakes or traffic accidents, violence, physical and sexual aggression, or in situations where people feel fear, anxiety, despair. For a bad event to have a traumatic effect, the event must occur unexpectedly. Symptoms of post-traumatic stress disorder can vary among individuals depending on the duration of exposure. While some people develop stress disorder shortly after the event, others can develop it long after, and the symptoms sometimes go away shortly after the trauma, but sometimes they can last for many years. It is about how people react to trauma and the complex consequences of trauma.

Key words : trauma, anxiety, stress, symptom, illness.

Hazırki dövrdə bir çox insanlar stress yaşayır və stress yaşadıqlarının fərqində olmur. Hər kəs müxtəlif növ stress yaşayır və onların stresə dözümlülük səviyyələri fərqlidir. Fiziki və sosial mühitdə uyğun olmayan şərtlər üzündən bir insanın fiziki və psixoloji hüdudlarını aşaraq sərf etdiyi səyə "stress" deyilir. İnsan streslə qarşılaşdıqda, özünü təkmilləşdirmək və inkişaf etdirmək üçün stresdən bir tətik kimi istifadə edə bilər. Belə bir vəziyyətdə stressin müsbət təsirlərini müşahidə etmək olar. Məsələn, stress idarə olunmayanda bizim üçün böyük problem olsa da, idarə olunduğunda motivasiya mənbəyimiz və ən böyük silahımız ola bilər. Stressin bizim üçün faydalı olmasını istəyiriksə, stresə nəzarət etməyi öyrənməliyik. Stress bizi yox, biz stressi idarə etməliyik. Son zamanlar aparılan tədqiqatlar nəticəsində stresslə bağlı yeni bir anlayış olan müsbət stress həyatımıza daxil olmuşdur.

Müəyyən bir həddi aşmayan, yəni qısa müddət ərzində və az intensivliklə yaşanan müsbət stress həyatımızda dağıdıcı təsirdən çox problemlərin öhdəsindən gəlməyə kömək edən bir qüvvə kimi ortaya çıxır. Stress zamanı bədənimiz tərəfindən ifraz olunan hormonlar əslində bir çox funksiyalarımızı gücləndirən, koqnitiv və fiziki performansımızı artıran xüsusiyyətlərə malikdir. Məsələn, stress zamanı ifraz olunan adrenalin enerjimizi artırır və hərəkət etməyimizi təmin edir. Yeni, stress zamanı beynimizdə yaşanan dəyişikliklər bizə diqqətimizi daha yaxşı toplama və yaddaşımızı gücləndirmə imkanı verir. Buna əlavə olaraq həmin vəziyyət düşüncə və təhlil gücümüzü artırır. Bu faydalı təsirlərin meydana çıxması üçün stress ancaq qısa müddət və aşağı intensivlik kimi xüsusiyyətlərə malik olmalıdır. Stressli olduğumuz zaman təsirli olan bu hormonlar uzun müddətli və tez-tez təkrar olduqda hər zaman qaçdığımız mənfi stressə çevrilir və bizə negativ təsir edir. Bu, bizi motivasiya etməkdənsə, məhsuldarlığımızı azaldır [https://uzman.az/blog-psixoloq/93-posttravmatik-stress-pozuntusu-nedir.html].

Psixoloq Selye [1976] stressin 3 dövrlü bir proses olduğu fikrini irəli sürmüşdür. Bu dövrü həyəcan reaksiyası olaraq adlandırır. Stressli stimul və ya mühit davam edərsə, belə halda ikinci dövr baş verir və bu mərhələ müqavimət dövrü adlanır. Üçüncü mərhələ olan tükənmə dövründə insan artıq stressin təzyiqinə dözə bilmir və müqavimətini itirir. İlk həyəcan dövründən bəzi simptomlar qayıdır və xəstəliklər ortaya çıxmağa başlayır [Türkiye kampüsleri yayınları Psikolojinin temelleri: 188]. Travma yaşandığı vaxt və ya dərhal sonra intensiv reaksiyaların meydana gəlməsi mümkün ola bilər. Travma yaşayan şəxsdə simptomların hamısı olmaya bilər, amma hətta bir neçəsinin olması belə travmanın mövcudluğuna kifayət edir. Travma dörd-səkkiz həftə ərzində keçir gedir. Lakin simptomlar dayanmadan davam edərsə, travma sonrası stress pozuntusu yaranır. Ancaq bəzi hallarda reaksiyalarda gecikmə ola bilər, yəni simptomlar bir müddət sonra ortaya çıxır. Ən az altı ay və ya daha çox müddətdən sonra xroniki posttravmatik pozuntusudandan danışmaq olar.

Posttravmatik stress pozuntusundada, stress kimi bir çox simptom və xəstəliklərin yaranmasına səbəb olur.

İnsan stressli bir hadisə ilə qarşılaşdıqda, sinir sistemində pis hadisəyə qarşı müqavimət reaksiyası baş verir. Ürək tez-tez döyünür, qan təzyiqi artır və əzələlər büzülür, gücü və reaksiya sürətini artırır. Təhlükə aradan qalxan kimi sinir sistemi bədəni sakitləşdirməyə başlayır, tez-tez döyünən ürək və artan qan təzyiqini aşağı salır bədən normal vəziyyətinə qayıdır. Posttravmatik stress pozuntusu, ümumiyyətlə insanın çox stresli olduğu hallarda baş verir. Təhlükə keçəndən sonra belə, sinir sisteminiz "ilişib qalır" və insan normal tarazlıq vəziyyətinə qayıda bilmir, hadisənin yaşandığı vaxtda qalır. Posttravmatik stress pozuntusu yaşayan şəxsin sağalması sinir sistemindən asılıdır. Sinir sistemi insanın stress halından çıxmasına kömək etməkdən ibarətdir ki, insan daha tez müddət ərzində tarazlıq vəziyyətinə qayıda bilsin. Yetkin əhalinin təxminən üç faizi posttravmatik stress pozuntusundan əziyyət çəkir. Təcavüzə məruz qalan hər iki qadından birində travma sonrası stress pozuntusunun inkişaf etdiyi görünür. Müşahidələr nəticəsində təxminən yüz nəfərdən ikisinin posttravmatik stress pozuntusundan əziyyət çəkdiyi aşkar olunmuşdur.

Posttravmatik stress pozuntusu birdən-birə baş verən və insanlara qorxu hissi verir, eyni zamanda narahat və çarəsiz hiss etdirən psixi pozuntudur. Bu tərifə görə, misal olaraq, yaşlı qohumun xəstəlik nəticəsində illər sonra vəfat etməsinin psixoloji sarsıntıya səbəb olma ehtimalı az olduğu halda, qohumunun gözlənilmədən - məsələn, zəlzələ vaxtı itirilməsi daha çox şəxsdə travmatik təsir yaranmasına səbəb olur.

Bu psixoloji pozuntunun ortaya çıxma səbəblərinə; təbii fəlakətlər, sel, yanğın, zəlzələ və ya yol qəzaları, şiddət, fiziki və cinsi təcavüz kimi hadisələri daxil etmək olar. Posttravmatik stress pozuntusu üçün ən çox istifadə edilən müalicə üsullarına psixoterapiyanı və dərman müalicəsini daxil etmək olar. Tədqiqatlar göstərir ki, antidepresantların travma sonrası stress pozuntularına təsiri psixoterapiyanın təsirindən daha azdır. Psixoterapiya və dərman mualicəsi birləşməsinin tək psixoterapiyadan daha yaxşı nəticə verdiyinə dair heç bir elmi sübut yoxdur. Lakin birlikdə istifadə etmək psixiatr tərəfindən daha çox tövsiyə olunur. Aparılan tədqiqatlar nəticəsində sınaqlarda bəzi qan təzyiqi dərmanlarının müharibə veteranlarının kabuslarını və posttravmatik stress pozuntusunun ümumi simptomlarını azaltdığı müəyyən edilmişdir.

Əgər, posttravmatik stress pozuntusundan şübhələnirsinizsə diaqnoz qoymaq üçün ilk növbədə psixoterapevtə müraciət edilməsi vacibdir. Xəstə ilə psixoterapevt arasında keçən məxfi müzakirə nəticəsində xəstəliyin dərəcəsi aydınlaşdırılır. Psixoterapevt ilkin anamnez toplayır və xəstədə mövcud olan simptomları qeyd edir. Bəzən standartlaşdırılmış sorğulardan da istifadə olunur.

Travma sonrası stress pozuntusu ilkin olaraq Birinci və İkinci Dünya Müharibəsi zamanı "mərmi şoku" kimi təsvir edilmişdir. İkinci Dünya Müharibəsindən sonra "döyüş yorğunluğu" kimi çoxlu adlardan istifadə edilmişdir. Birinci Dünya Müharibəsindən sonra məlum olan bu xəstəlik, xüsusilə Vyetnamdan qayıdan Amerika əsgərlərində görülən travmatik stress əlamətlərinin ətraflı şəkildə araşdırılması eyni zamanda bir çox kitab və filmlərə mövzu olması səbəbilə bütün dünyada daha çox tanınmağa başlamışdır.

İlk olaraq veteranlarda rast gəlinmiş olsa da travma sonrası stress pozuntusu yalnız döyüş veteranlarına şamil edilmir. Travma sonrası stress pozuntusunu ancaq bir millət, etnik və ya mədəniyyət qrupuna aid etmək olmaz. TSSP hər yaşda və hər kəsdə baş verə bilər [Özgen ve Aydın, 1999: 35]. Travma sonrası stress pozuntusu hər il ABŞ-da yetkin şəxslərin 3,5 faizinə təsir edir. Təxminən 11 nəfərdən ən azı birinə həyatı boyu bu diaqnoz qoyulacaq. Travma sonrası stress pozuntusu kişilərə görə qadınlarda daha çox rast gəlinir. Qadınlar bu xəstəliyə kişilərə nisbətən iki dəfə daha çox tutulurlar.

İnsanlar çox vaxt özlərini qorxu, çarəsizlik və ümidsizlik kimi emosional vəziyyətlərdə hiss edə bilər, lakin onların belə hiss etmələri həmişə travmatik təsir ilə əsaslanmır. Pis hadisənin travmatik təsir göstərməsi üçün hadisə gözlənilmədən baş verməlidir. Bu cür travmanın nəticəsində stress pozuntusu yarana bilər. Posttravmatik stress pozuntusunun əlamətləri hər insanda eyni olmur. Bu pozuntunun aşkar edildiyi şəxslərdə simptomlar fərqli ola bilər. Fərqli olmanın səbəblərindən biri fərdi xüsusiyyətlərə əsaslanaraq şəxsdən asılı olmasıdır. Bəzi insanlarda stress pozuntusu hadisədən qısa müddət sonra inkişaf edərkən, bəzilərində uzun müddət sonra baş verə bilər, yəni eyni səbəbdən asılı olaraq da stress əlamətləri bəzən travma sonrası qısa müddət ərzində aradan qalxsa da, uzun illər davam etmə etimalı da vardır. Bəzən simptomlar qəfildən yaranır. Görüntü, şəkil, səs, bəzi sözlər və ya ətir, qoxu kimi travmatik hadisəni xatırladan bir şey posttravmatik stress pozuntusunun yaranmasına səbəb olur. Bu vəziyyət, insanların travmaya necə reaksiya verməsi və travmanın mürəkkəb nəticələri ilə bağlıdır.

Posttravmatik stress pozuntusunun psixi simptomlarına aşağıdakıları aid etmək olar:

- şəxsin özü və ya yaxınlarının təhlükəsizliyi üçün narahat olması;
- tez qorxma və qəzəb;
- narahatçılıq və ümumi depressiya vəziyyəti;

- təfəkkür və qavrayış problemləri;
- özünü təcrid etmə;
- gələcəyə ümidin olmaması;
- yorğunluq hissi;
- günahkarlıq hissi;
- unutqanlıq və yaddaş problemləri;
- diqqəti bir işə cəmləyə bilməmək;
- dəhşətli yuxular və ya kabuslar görmək;
- davamlı olaraq hadisənin baş verdiyi anı düşünmə;
- yuxu problemləri.

Posttravmatik stress pozuntusunun fiziki simptomlarına isə aşağıdakıları aid etmək olar:
- fəaliyyətin azalması;
- yorğunluq;
- yemək yemə pozuntuları, misal olaraq iştahın artması və ya azalması;
- sosial mühit və ailədən uzaqlaşmaq;
- ünsiyyətdə çətinliklər;
- yaşanan travmatik hadisə haqqında daim danışmaq istəyi;
- tez-tez mübahisələrə girmək;
- qəzəbi idarə edə bilməmək səbəbindən zorakılığa meyl;
- ağlamaq istəyi;
- alkoqol, siqaret, kimi pis vərdişlərin artması;
- özünə zərər verə biləcək vəziyyətlərə düşməkdən qorxmamaq halı;
- travmatik hadisəni xatırladan insanlardan və yerlərdən qaçma;
- iş-məktəb müvəffəqiyyətinin azalması;
- ürək döyüntüsü, titrəmə və nəfəs almaqda çətinlik kimi əlamətlər müşahidə olunur [Məmmədov, və b., 2013: 12].

Bu simptomlar eyni zamanda əksər insanlarda travmadan sonrakı günlərdə izlənilir və adətən bir neçə həftə ərzində öz-özünə keçir, lakin bəzi insanlarda aylar və hətta illərlə davam edə bilər. Əgər simptomlar uzun müddət davam edərsə bu insanda postravmatik stress pozuntusuna rast gəlmək olar. Müşahidələr nəticəsində yaşı 80-dən yuxarı olan İkinci Dünya Müharibəsi veteranları arasında hələ də bu xəstəliyin davam etdiyi aşkar edilmişdir.

Posttravmatik stress pozuntusu yaşayan şəxsdə özünün, əşyaların, hadisələrin real olmadığını hiss etmə, yəni derealizasiya və ya özünüzün özünüz olmadığını hiss etmə (depersonallaşma) halı müşahidə olunur. Bununla yanaşı şəxsdə zamanın qavranılmasında dəyişikliklər baş vərir. Bu narahatlıqdan əziyyət çəkən şəxs özünü duyğusuz kimi hiss edə bilər. Sadaladığımız bu simptomlara dissosiasiya deyilir.

Travma sonrası stress pozuntusu ən çox yetkin, subay şəxslərdə və boşanmış iqtisadi cəhətdən zəif ya da təcrid olunmuş insanlarda rast gəlinir [Özgen ve Aydın, 1999: 34]. Lakin posttrbavmatik stress pozuntusu həmişə yetkin şəxslərdə olmur. Uşaqlarda və yeniyetmələrdə posttravmatik stress pozuntusu yarana bilər. Bu narahatlığın simptomları uşaqlarda, xüsusən də çox balaca uşaqlarda böyüklərdəkindən fərqlənir. Misal olaraq qeyd edə bilərik ki, bu uşaqlar valideyndən ayrılmaqdan çox qorxur, əldə edilmiş bacarıqlarını itirir (məsələn, ayaqyolu vərdişi), yuxu pozuntuları yaranır, qorxulu röyalar görür və travma ilə əlaqəli aspektlərin təkrarlandığı oyunlara rast gəlmək mümkündür. Eyni zamanda bu uşaqlarda travma ilə əlaqəsi olmayan fobiyalar yarana bilər. Bu travmaları oyun, hekayə və ya rəsm vasitəsilə aşkar etmək olar. Uşaqlarda çox vaxt

səbəbi olmayan ağrılara rast gəlinir və bu uşaqlarda aqressivlik müşahidə olunur. Keçirilən travmanın şəxsə nə dərəcədə təsir etdiyi travmanın şiddətindən və mühitin şəraitindən asılı olaraq dəyişir.

Eyni travmatik hadisəni yaşayan fərdlər arasında travma sonrası stress pozuntusu hamıda yaranmaya bilər. Travma sonrası stress pozuntusunun baş verməsi üçün pis hadisəni yaşayan şəxsə hadisənin xüsusi və emosional təsiri olmalıdır. Pozuntunun yaranmasına səbəb olan müxtəlif amillər vardır: psixoloji, etnik-mədəni, bioloji, ailə və sosial. Bəzən simptomlar kəskin stress pozuntusunun davamını ifadə edir və zədədən altı ay sonra ayrı-ayrılıqda baş verə bilər. Bəzi hallarda isə fərdi simptomların yaranması gecikir. Belə halda travmatik hadisədən bir neçə ay, hətta il sonra belə əlamətləri hiss olunmur. Kəskin stress pozuntusu travma sonrası stress pozuntusu kimi travmatik bir hadisəyə reaksiya olaraq baş verir və əlamətləri oxşardır. Lakin əlamətlər travmatik hadisədən üç gün sonra və ya bir ay ərzində izlənilir. Kəskin stress pozuntusu olan şəxslər travmanı tez-tez yaşaya bilər, geriyə dönüşlər (flashback) və ya kabuslar görə bilər və bunun nəticəsində də yuxu pozuntusu müşahidə olunur. Bu əlamətlər ilə bağlı gündəlik həyatlarında daima problemlər yaranır. Kəskin stress pozuntusu olan insanların böyük hissəsi travma sonrası stress pozuntusu keçirir. Kəskin stress pozuntusu zorakılığa məruz qalan insanların 19-50%-də diaqnoz olaraq qoyulur. Psixoterapiya, simptomları nəzarət etməyə kömək edir və onların ağırlaşmasının qarşısını alır. Psixoterapiyadan istifadə edildikdə travma sonrası stress pozuntusunun aradan qaldırılma yolları tapılır. Buna əlavə olaraq dərmanlarda SSRİ antidepresanları simptomları aradan qaldırmağa kömək edə bilər.

Xroniki TSSP xəstələrində depressiya, narkotik vasitələrdən asılılıq və digər narahatlıq pozuntularına tez-tez rast gəlinir. Narahatlığa əlavə olaraq, xəstələr pis hadisə zamanı özlərini günahlandırırlar. Çox vaxt bunu yaxın adamlar ölərkən özlərinin sağ qalmaları nəticəsində fikirləşir və hər hansı birini yaşanan pis hadisəyə məsul olaraq görür. Onların düşündüklərinə görə yaxın adamın ölüm səbəbi kimi özlərini günahlandıran hadisə baş verəndə hər hansı bir hərəkəti etmədikləri, yaxud kifayət qədər etmədiklərini fikirləşib peşmançılıq hissi keçirirlər.

Travma yaşayan hər şəxsdə travma sonrası stress pozuntusu inkişaf etməz və bu səbəblə də travma sonrası stress pozuntusu inkişaf etmiş hər şəxs də psxiatrik müalicə tələb etməyə bilər. Cinayətə məruz qalmış dörd qadından biri, zorakılığa məruz qalmış hər iki qadından biri travma sonrası stress pozuntusundan əziyyət çəkir. TSSP-nin kimdə inkişaf edəcəyini proqnozlaşdırmaq mümkün deyil. Travma sonrası stress pozuntusu, travmadan əziyyət çəkən şəxsə və onların ətrafındaki yaxın adamlara böyük narahatlıq yaradan, lakin müalicəsi mümkün olan bir xəstəlikdir.

Travma bir çox insana təsir edir. Travma yaşayan şəxsdə:

1. yaşadığı hadisənin psixi pozuntu olduğunu bilməməsi öz bacarıqlarının zəifliyi və nöqsanları ilə əlaqələndirməsi;
2. problemlərin asan müalicəsi olması barədə məlumatının olmaması;
3. necə müalicə imkanından istifadə edəcəyini bilməməsi;
4. narahatlıq keçirən şəxsin maddi vəziyyətinin əlverişsiz olması;
5. travmaları haqqında danışmaqdan utanması ilə bağlı olaraq müalicəsini axtarmaması.

Bəzi insanlarda TSSP əlamətləri bir müddət sonra azalır və yox olur. Travmanın, bəzi hallarda həddən artıq narahatçılıq yarada biləcəyini bilmək lazımdır. TSSP insana pis təsir etsə də, müalicəsi mümkündür. İnsan nə qədər tez müalicə alarsa, sağalma etimalı bir o qədər tez və daha da effektiv olar.

Koqnitiv davranış terapiyasından xüsusi olaraq travma sonrası stress pozuntusunun müalicəsi zamanı istifadə olunur. Koqnitiv davranış terapiyası travma nəticəsində yaranan neqativ emosiyaları, məsələn, utanc ve günahkarlıq kimi inancların dəyişməsinə yönəlir. psixoterapevtlər bu kimi pis hisslər və hadisələrlə üzləşmə zamanı xəstələrinə kömək edir və istqamət verirlər.

Uzunmüddətli ekspozisiya müalicəsi travma nəticəsində insanda yaranmış olan qorxu və sıxıntı ilə üzləşməyi və onların bu qorxularına nəzarət etməyini və eyni zamanda öhdəsindən gəlməyi onlara öyrətmə məqsədini güdür.

İdarə olunan şəraitdə travmanın təkrarlanaraq, xəstənin tədricən məruz qalması ilə bağlı müalicə aparılır. Əvvəllər liftdə qalmış bir insanda yaranan klostrofobiyanın müalicəsi üçün əvvəlcə psixoterapevtin nəzarəti altında şəxsi addım-addım liftə ötürərək, onu qorxusu ilə kifayət qədər üzləşdirərək, baş vermiş travmanın öhdəsindən gəlmə məqsədini qüdməyi misal olaraq göstərə bilərik.

Travmaya yönəlmiş koqnitiv-davranış terapiyası travmaya həssas müdaxilələrlə uşaq və yeniyetmələr üçün sübuta əsaslanan müalicə modelidir.

Posttravmatik stress pozuntusunun müalicəsində istifadə edilən təsir edici psixoterapiya yanaşmasından biri də EMDR və yaxud göz hərəkətinin desensitizasiyasıdır. EMDR ekspozisiya terapiyasını bir sıra göz hərəkətləri vasitasilə birləşdirir bu birləşdirmə nəticəsində posttravmatik stress pozuntusundan əziyyət çəkən şəxs travmatik xatirələri beynində "emal" etməyi və onda yaranan mənfi reaksiyanın dəyişməsini öyrənir.

TSSP üçün göz hərəkətinin desensitizasiyası və yenidən işlənməsi təxminən üç ay müddətində aparılan travmaya yönəlmiş psixoterapiyadır. Bu terapiya növünün məqsədi travmaya fərqli bir şəkildə yaşanmasına kömək etməkdir.

İlkin anamnez alındıqdan və müalicə planı tərtib edildikdən sonra, psixoterapevt xəstəyə travmatik xatirələrlə bağlı suallarla istiqamət verir. Bu terapiya növü sürətli göz hərəkətləri, səslər və ya toxunma stimullarından istifadə nəticəsilə beynin adaptiv məlumat emalını sürətləndirməyə yarayır. Psixoterapevt burda fərdin stresli vəziyyət halının öhdəsindən gəlmə və stressi idarə etmə bacarıqlarını inkişaf etdirmə məqsədini güdür. Bütün bu yanaşmalar travmatik hadisə yarandıqdan sonra fərdin baş verən daimi qorxusunu idarə etməsinə kömək edə bilər. Fərdi terapiya və qrup terapiyası travmanın aradan qaldırılmasına kömək edir. Qrup terapiyası oxşar hadisələrdən əziyyət çəkən insanların başqaları ilə əlaqə qurma vasitasilə təcrübə və narahatlıqları bir birlərinə ötürməsidir.

Təkrarlanan seanslar nəticəsində xatirələr daha az mənfi şəkildə yaşanır və dəyişməyə meylli olur. Travma sonrası stress pozuntusunun uzun müddət müalicə olunmaması, bəzi fiziki pozuntulara gətirib çıxara bilər. Məsələn, bu pozuntulara infeksiyalar, ürək problemləri, mədə-bağırsaq ağrıları və immun sistemi xəstəliklərini aid etmək olar [Berger, & Reiter, 2015]. Bəzi insanlarda, posttravmatik stress pozuntusu digər psixi pozuntulara gətirib çıxarır. Posttravmatik stress pozuntusu nəticəsində ən çox rastlanan xəstəlik depressiyadır. Depressiyadan başqa, müxtəlif narahatçılıq, həddindən artıq spirt və ya narkotik maddə istifadəsi də baş verə bilər [https://uzman.az/blog-psixoloq/93-posttravmatik-stress-pozuntusu-nedir.html]. Əvvəllər psixi xəstəlikdən əziyyət çəkən insanlarda travmadan sonra bu xəstəliklərin təkrarlanma riski daha yüksəkdir. Əgər insanda posttravmatik stress pozuntusundan başqa ikinci bir ruhi xəstəlik varsa, insanın yaşadığı sıxıntı və əmək qabiliyyəti azalacaq, şəxsin mualicəsi daha çox və uzun müddət tələb edəcəkdir. Keçmişdə başqa psixoloji travmadan əziyyət çəkən şəxslər və yaxınlarında psixi xəstəliyi olan insanların posttravmatik stress pozuntusuna tutulma etimalı, yaxınlarında psixi xəstəliyi olmayan şəxslərə nisbətən daha yüksəkdir. Travma yaşayan şəxslərdən çoxu, hadisə baş verməmiş kimi davranıb unutmağa çalışır. Lakin bu şəxslərdə xəstəliyin sağalması gecikir, hadisə olmamış kimi davranan şəxslərə nisbətən problemləri üçün kömək istəyən, problemini başqaları ilə bölüşən və haqqını axtaran şəxslərin daha tez sağaldığı aşkar olunmuşdur. Bir insanın əldə edə biləcəyi sosial dəstək də travmadan sonra sağalmağa müsbət təsir göstərir. Sosial dəstək azdırsa, travmadan əziyyət çəkən insanda depressiya əlamətlərinə daha çox rast gelinir. Tədqiqatlar göstərdi ki, travmadan sonrakı ilk günlərdə hadisəni yaşayan insanların əksəriyyəti psixoloji olaraq təsirlənir, qorxur və kabuslar görür, lakin bu əlamətlərin çoxu insan üçün günlər və ya həftələr sonra

yox olur. Belə təsiri olmuş hər 5-6 insandan biri üçün simptomların yaxşılaşması daha uzun müddət tələb edir, bu simptomlar bəzən illərlə davam edə bilər. Travma sonrası stress pozuntusu olan insanlar çox vaxt təşviş pozuntusu və ya depressiya yaşayırlar. Posttravmatik stress pozuntusunun müalicəsində dərmanlar və psixoterapiya kimi müxtəlif üsullarından istifadə etmək olar. Travma sonrası stress pozuntusunun müalicəsini nəzərdən keçirərkən ən vacib məsələ odur ki, iki nəfər heç vaxt eyni təcrübəyə malik deyil və hamıya uyğun olan bir müalicə üsulu yoxdur. Müalicə üsulları fərqli və fərdiləşdirilmiş formada olur.

Posttravmatik stress pozuntusunun müalicəsi üçün istifadə edilən dərman növləri dedikdə seçici serotonin geri alma inhibitorları (SSRİ) antidepresanlar kimi tanınan dərmanlar qrupuna aiddir. Onlar depressiv pozuntu, təşviş pozuntuları və travma sonrası stress pozuntusu kimi narahatlıqların müalicəsi vaxtı istifadə edilən dərmanlardır.

SSRİ'lar sinir hüceyrələri vasıtasilə beyindəki siqnalları ötürür. Bu dərmanlar xəbərçi kimi və ya serotonin səviyyəsini artırmaqla işləyir. SSRİ'lar xoşbəxtlik, yaxşı əhval-ruhiyyə və sülh hisslərini inkişaf etdirir, yaxşılaşdırdığı və sabitləşdirdiyi üçün "yaxşı hiss etdirən" nerotransmitter olaraq adlanır.

Posttravmatik stress pozuntusunu müalicə etmək üçün istifadə olunan SSRİ-lərə aşağıdakılar daxildir:

1. Zoloft (sertralin)
2. Paxil (paroksetin)
3. Prozak (fluoksetin)

Müalicə vaxtı istifadə edilən SSRİ-lərin mümkün ola biləcək yan təsirləri:

1. narahatlıq;
2. yuxusuzluq;
3. ürəkbulanma;
4. ishal;
5. cinsi disfunksiya.

Narahatçılıq əleyhinə dərmanlar:

Əgər təşviş gündəlik həyatdakı fəaliyyətlərdə iştiraka mane olarsa, posttravmatik stress pozuuntusu yaşayan yetkin insanların müalicəsi üçün bu dərman növündən istifadə etmək olar. Misal olaraq, narahatlıq işə və ya məktəbə getməyə manə törədəcək qədər pis vəziyyət halına gələrsə, bu dərmanlar əziyyət çəkən şəxslər üçün faydalı ola bilər.

Posttravmatik stress pozuntusunun müalicəsində istifadə olunan narahatçılıq əleyhinə dərmanlara aşağıdakılar daxildir:

1. Xanax (alprazolam)
2. Klonopin (klonazepam)
3. Valium (diazepam)
4. Ativan (lorazepam)

Bu dərmanların mümkün ola biləcək yan təsirləri:

1. Tükənmişlik
2. Başgicəllənmə
3. Bulanıq Görmə
4. Yaddaş itkisi
5. Bulanık Şüur

Alfa-1 blokerləri travma sonrası stress pozuntusu və kabusları azaltmağa kömək edir. Daha yaxşı, daha dərin yuxu əldə etmək üçün Alfa-1 blokerləri beyindəki alfa-1 reseptorlarını bloklayır. Alfa-1 blokerləri ümumiyyətlə travma sonrası stress pozuntusu kabuslarından əziyyət çəkən insanlara təyin edilir.

Populyar Alfa-1 blokerlərinə aşağıdakılar daxildir:

1. Prazosin
2. Doksazosin

Alpha-1 blokerlərinin mümkün ola biləcək yan təsirləri:

1. Yorğunluq hissi
2. Baş ağrısı
3. Nəfəs darlığı
4. Əllərin, ayaqların, topuqların, aşağı ayaqların şişməsi
5. Anormal Görmə
6. Əzələ ağrısı və ya zəiflik
7. Burun axması

Əhval stabilizatorları:

Posttravmatik stress pozuntularından əziyyət çəkən və antidepresanlara cavab verməyən böyüklərə əhval stabilizatorları təyin oluna bilər. Xəstədə təşviş, qəzəb və ya əsəbilik mövcud olduqda istifadə olunur. Əhval stabilizatorları, emosiyaları tənzimləyən beyin kimyəvi maddələrini balanslaşdırır.

Aşağıdakılar əhval stabilizatorlara daxildir:

1. Opamax (Topiramat)
2. Lamiktal (Lamotrijin)

Posttravmatik stress pozuntusunun müalicəsində istifadə olunan əhval stabilizatorlarının mümkün ola biləcək yan təsirləri:

1. Baş ağrısı
2. Yuxusuzluq
3. Dəri qaşınması
4. Yorğunluq
5. Başgicəllənmə
6. Uyuşma [https://www.psikologofisi.com/blog/travma-sonrasi-stres-bozuklugu-ilaclari].

Ədəbiyyat:

Məmmədov, C., Salayev, R., Manuçehri-Lalei, A., Zamanlı, O., Novruzova, L.. Orucova. L. (2013). Azərbaycan Respublikası Səhiyyə Nazirliyi. Posttravmatik stress pozuntusunun diaqnostika və müalicəsi üzrə klinik protocol. Bakı, 44 s.

Özgen, Fuat ve Aydın, Hamdullah. (1999). Travma Sonrası Stres Bozukluğu. Klinik psikiyatri. S.34-41.

John, W., Barnhill, MD. (2020). New York-Presbyterian Hospital Посттравматическое стрессовое расстройство (ПТСР) . Апр.

Smith, M.A., Robinson, Lawrence and Segal, Jeanne. Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD),(p.5,6) https://www.helpguide.org/mental-health/ptsd-trauma/coping-with-emotional-and-psychological-trauma

Türkiye kampüsleri yayınları Psikolojinin temelleri. - St.Clements University publication. Yayın no . 177 (s.188)

*Berger, Ernst & Reiter, Bettina. (*2015). (Psychiatrie, Psychotherapie), Elisabeth Tschachler (Journalistin), Posttraumatische Belastungsstörung (PTBS), 02.12.2015.

https://psikiyatri.org.tr/halka-yonelik/28/travma-sonrasi-stres-bozuklugu

https://www.psikologofisi.com/blog/travma-sonrasi-stres-bozuklugu-ilaclari

https://www.psychiatry.org/patients-families/ptsd/what-is-ptsd

https://www.uplifers.com/iyi-stres-nedir-stresin-destekleyici-oldugu-anlari-kesfedin/

https://uzman.az/blog-psixoloq/93-posttravmatik-stress-pozuntusu-nedir.html

MOBBİNQ ANLAYIŞI VƏ ONUN XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Seray YILMAZ
Bakı Dövlət Universiteti,
Psixologiya kafedrası,
"Klinik psixologiya" ixtisası üzrə magistrant,
Azərbaycan, BAKI (Türkiyə)
sserayy18@hotmail.com

XÜLASƏ

Məqalədə mobbinq mövzusu ilə bağlı müxtəlif məlumatlar verilir. Mobbinq anlayışının tərifi, yaranma tarixi, yaranma səbəbləri, mobbinq prosesi, elementləri, dünyada yayılması, bu prosesdə iştirak edən aktorlar, mobbinqin tərəfləri, aktorların və iştirakçıların məqsədləri, mobbinqin mərhələləri, ən çox yayılmış mobbinq davranışları kimi mövzular qeyd olunur.

Açar sözlər: mobbinq, psixoloji zorakılıq, təcavüz, mücərrəd zorakılıq.

THE CONCEPT OF MOBBING AND ITS FEATURES

Seray YILMAZ
Baku State University,
Department of Psychology majoring in "Clinical Psychology",
Graduate student,
Azerbaijan, BAKU (Turkey)
sserayy18@hotmail.com

SUMMARY

The article provides various information on the subject of mobbing. Topics such as the definition of the concept of mobbing, the history of its creation, the reasons for its creation, the process of mobbing, its elements, its distribution in the world, the actors involved in this process, the sides of mobbing, the goals of the actors and participants, the stages of mobbing, and the most common mobbing behaviors are mentioned.

Key words: mobbinq, psychological harassment, aggression, abstract violence.

"Mobbinq"sözü; latınca "mobile vulgus"dan gəlir. İngiliscə "mob" hücum etmək, narahat etmək mənasınadadır. "Mobbinq" termin olaraq Azərbaycan dilində psixoloji terror, şiddət və ya zorakılıq olaraq tərcümə edilir.

Mobbinq, bir və ya bir neçə şəxsin digər insan üzərində tətbiq etdikləri düşməncə, əxlaqa və etikaya uyğun olmayan vasitələrlə həyata keçirdiyi psixoloji terrordur. Yəni iş yerindəki, digər ictimai birliklərdəki emosional istismardır. Psixoloji şiddət, təkləmə, alçatmaq, narahat etmək, iş motivasiyasını, özünə inamı qırmaq və kefini pozmaqdır. Xüsusilə, iyerarxik qruplarda gücü əlində tutan insanın, ya da qrupun psixoloji yollarla uzunmüddətli və sistemli hökmranlıq etməsidir [Erdoğan, 2009: 318].

Bu anlayış ilk dəfə 1960-cı illərdə etioloq Konrad Lorenz tərəfindən heyvanların hərəkətlərini öyrənərkən bəzi heyvanların hərəkətlərini təsvir etmək üçün işlədilmişdir. Lorenz böyük bir heyvanın təhdidinə qarşı, kiçik heyvan qruplarının göstərdiyi reaksiyaya "mobbinq" anlayışı ilə izahat etmişdir. Mobbinq anlayışı bunlara əlavə olaraq əvvəllər, uşaqların bir-birlərinə qarşı olan zorakılıq münasibətlərinin təsvirində işlədilmiş bir anlayışdır. Uşaqların məktəblərdə

davranışlarını müşahidə eden İsveçli həkim Peter Paul Heineman tərəfindən də 1972-ci ildə “bir qrup uşağın tək bir uşağa qarşı hərəkətlərini izah etmək üçün yenə bu termindən istifadə edilmişdir. 1950-1960-cı illərdə iş yerlərində aparılan tədqiqatlara görə mobbinqin yalnız uşaqlar arasında olmadığı müəyyən edilmişdir. Heinz Leyman tərəfindən iş şəraitində mobbinqin "həssas təcavüz" olduğu fikri 1980-ci illərin əvvəlində irəli sürülmüşdür. Heinz Leyman mobbinqi əhatə edən davranışlar, onların xüsusiyyətləri, yaranma forması, ən çox hansı şəxslərin zərər çəkməsi, bunun nəticəsində yaranan vəziyyətlər və s. kimi məsələlərə diqqət yetirib [Öztürk ve b., 2015: 28].

Mobbinq anlayışı haqqda bir çox alim fərqli fikirlər irəli sürmüşdür. Davenport, Şvarts (Schwartz) ve Elliot, mobbinqi bir və ya bir neçə insanın digər şəxsə qarşı istifadə etdiyi qeyri-etik üsullar olaraq bildirmişdirlər. Dr. Leymanın fikrincə mobbinq emosional cinayətdir. Ona görə, bir və ya bir neçə insanın törətdiyi psixoloji terrordur ve fərdlərin başqa bir şəxsə qarşı düşmənçilik və qeyri-etik üsullardan sistematik şəkildə istifadə etməsidir.

Ümumiyyətlə, “mobbinq” xüsusilə iyerarxik quruluşlu qruplarda və nəzarətin zəif olduğu təşkilatlarda, iqtidarda olan şəxs və ya qrup tərəfindən psixoloji vasitələrdən istifadə etməklə, başqalarına qarşı uzunmüddətli, sistematik təzyiq göstərmək, emosional hücum və aşınma kimi müəyyən edilir. Bu, bir insanı yalandan ittiham etməklə, qeybət yolu ilə onun nüfuzuna xələl gətirməklə, onu alçaltmaqla, birbaşa və ya dolayı zorakılıq tətbiq etməklə işini tərk etməyə məcbur etmək üçün qərəzli cəhdlər kimi müəyyən edilir.

Mobbinq qarşıda duran şəxsin yaş, irq, cinsi ayrıseçkilik kimi amilləri nəzərə almadan, onu alçaltmaq, təcrid etmək, narahat etmək yoluna istiqamətlənən təcavüzkar bir prosesdir.

Mobbinqi müəyyən edərkən, onu oxşar hadisələrdən ayırmaq üçün aşağıdakı elementlərin mövcudluğuna diqqət yetirmək lazımdır:

- mobbinq iş yerində baş verməlidir;
- sistemli şəkildə həyata keçirilməlidir;
- davamlı və tez-tez təkrarlanmalıdır;
- bunu qəsdən etmək lazımdır;
- mobbinq insanları kenarlaşdırmağa, təcrid və işdən uzaqlaşdırmağa yönəldilməlidir;
- mobbinq, qurbanın şəxsiyyətinə, peşə fəaliyyətinə və ya sağlamlığına ziyan vurma məqsədi güdür;
- insana qarşı mənfi münasibət və davranışlar gizli və ya açıq ola bilər [Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürlüğü, İşyerlerinde Psikolojik Taciz (Mobbing), Bilgilendirme Rehberi, 2013: 10-13; Yılmaz ve Kaymaz, 2014: 73-84].

Mobbinq bəzi amillər əsasında yaranır. Məsələn, bunlara təcavüzkarın psixoloji quruluşu, qurbanın psixoloji quruluşu, iş muhiti, sosial və cəmiyyət dəyərləri və mühakimələr və s. aid etmək olar.

Təşkilatlarda mobbinqin bir çox səbəbi vardır. Mobbinqdən əvvəl şəxsiyyətlərarası hər hansı mübahisələr yaranır. Sonra güclü olan şəxs, başqasını hədəf alaraq psixoloji şiddətə başlayır. Bu zorakılığa məruz qalan insan, yaşadığı zorakılığdan özünü müdafiə etmək üçün müqavimət göstərdiyi halda, qəzəbli, təcavüzkar hərəkətə keçir və hücüma başlayır, onu narahat edən hədəfi dayandırmaq, kənarlaşdırmaq, onu peşman etmək, öz eqosunu təmin etmək, onu getməyə məcbur edib, iş yerini tərk etməyini, mümkünsə işdən çıxmağını reallaşdırmaq məqsədini güdür. Mobbinqlə bağlı araşdırmalar göstərir ki, mobbinqə səbəb olan amillər dörd əsas qrupdan ibarətdir [Leymann, 1990: 119-126; Leymann, 1996: 165-184; Leymann ve Gustafsson, 1996: 251-275].

Mobbinqin səbəbləri aşağıdakılardır:

- təcavüzkardan asılı olan səbəblər;
- təcavüzə məruz qalan insanlardan yaranan səbəblər;
- təşkilati səbəblər;
- sosial və mədəni səbəblər.

1. *Təcavüzkardan asılı olan səbəblər:*

Qısqanclıq, pis şəxsiyyət, irqçilik, əyalətçilik, stereotipləşmə (premühakimə), məcbur etməyə meyl, başqa bir işçini təchiz etmək, başqasının vasitəsilə öz pis vərdişlərini mühakimə etmək, psixoloji problemlər, qisas hissi, sonradan korlanmış münasibətlər və s.

2. *Təcavüzə məruz qalan insanlardan yaranan səbəblər:*

Mobbinqi tətbiq edən insanlar eqoist, rəqabətçi və qısqanc, rəqabətə davamlı xarakterlərə malik olmadığı halda, onların hədəflərindəki insanlar, yəni qurbanları, yüksək inkişaf etmiş intellektə malik insanlardır. Qurbanların xüsusiyyəti, - yeni ideyalar yarada bilən, fərqli dünyagörüşlü, təhsilli insanlardır. Onların əksəriyyəti layiqli görünüşə, intellektual qabiliyyətə, emosional zəkaya ve yüksək inkişaf etmiş intellektə malik insanlardır [Cobanoglu, 2005].

3. *Təşkilati səbəblər:*

Zəif idarəetmə, yüksək stresli iş rejimi və iş yeri mühiti, işdə və iş həyatında monotonluq, mükəmməlsizlik, iş yerində qeyri-etik təcrübələr və ədalətsizliklər, iş yerlərində ləyaqətə əhəmiyyət verilməyən təşkilat strukturu, qohumbazlıq, ayrı seçkilik, siyasət, məyusluqlar və işdən narazılıq, təşkilat mədəniyyəti və təşkilati iqlim, qeyri-adekvat ünsiyyət, zəif rəhbərlik strukturu, rəqabətli iş şəraiti, və s. kimi amillər iş yerində psixoloji təzyiqə (mobbinqə) yol açan təşkilati səbəblərdir.

4. *Sosial və mədəni səbəblər:*

Müşahidələrə görə sosial zorakılığa: təhsilin olmaması və sosial həyat kimi iqtisadi amillər səbəb olur. Aşağı səviyyəli yaşayış mühiti, pis vərdişlər, cinayət faizlərinin yüksəlməsi və fərdlərin həyatdan gözləntilərini qarşılaya bilməməsi mobbiqə səbəb olur. İş yerində psixoloji təzyiqin əsasını təşkil edən bəzi sosial amillər, normalar və dəyərlər də böyük əhəmiyyət kəsb edir. Güclülərin zəifləri məhvetmə ideyasını bunlara misal göstərmək olar. Fərdlərə öz imkanlarından artıq iş vermək, ortaq həssaslıq sahələri və birgə iş və əməkdaşlıq mədəniyyətinə uygun gəlməyən iş muhiti, yeniliklərə məhəl qoymamaq kimi vəziyyətləri bunlara aid etmek olar. Bütün bunlara əlavə olaraq zamanla artan qloballaşma cəmiyyətdə bərabərsizliyi, yoxsulluğu və təcrid olma problemlərini artırır. Nəticədə, bu vəziyyət iş mühitində özünü göstərir və psixoloji təzyiqə məruz qalma riskini artırır [Kirel, 2008].

Mobbinqlə məşğul olan şəxslər muxtəlif şəxsiyyət strukturlarına malik ola bilər. Bunlara: paranoid, narsist, sadist, obsesif və antisosial növü aid etmək olar [https://www.doktortakvimi.com/blog/mobbing-nedenleri].

Paranoid pozuntusu olan mobbinq edən insanlar, başqalarının daim onlara qarşı sui-qəsd qurduğunu və onlara zərər verməyə çalışdıqlarını düşünür və bu mümkün “sui-qəsd nəzəriyyələr”i ilə mübarizə aparmaq üçün qarşı tərəfə qarşı davamlı “sui-qəsd”lər hazırlayırlar.

Narsissizm “özünü sevmək” deməkdir. Bu tip zehniyyətə malik insanlar etnik, dini və şəxsi sahələrdə daha üstün olduqlarına inanırlar. Narsistik fərdlər qeyri-məhdud uğur, sərvət və güc əldə etməyə həvəslidirlər. Onlar özlərinə hədsiz inam hissini qorumaq üçün daim təqdir olunmaq və heyran olunmaq istəyirlər. Bu insanlar daim narazıdırlar.

Sadist ruhlu insanlar mobbinq etdikləri zaman, qurbanlarına verdikləri hər cür əzabdan həzz alırlar. Sadist ruhlu insanlar zorakılıq, yaralar, ağrılar və s. kimi mövzularla maraqlanırlar. Mobbinq qurbanının çökməsi və ağlaması ona həzz verə bilər. Hətta son dərəcə sadist tiplərdə bundan cinsi həzz ala bilirlər. Mobbinq edənlər ümumiyyətlə sadist xarakter quruluşuna malik şəxslərdir. Təcavüzləri açıq və ya gizli ola bilər, iş həyatında insanları gözlətmək, əsassız görüşləri uzatmaq kimi davranışlar göstərə bilər.

Obsesif şəxsiyyət pozuntusu işin əsas məqsədini unudacaq qədər mükəmməl, həddindən artıq təşkilatlanmış və nəzarət edən insanlarda özünü göstərir. Şişirdilmiş nizam-intizam, işi ən yaxşı şəkildə yerinə yetirdiyini düşündükləri üçün başqalarına inamsızlıq, xəsislik kimi şəxsiyyət xüsusiyyətləri obsesif pozuntusu olan insanlarda görülə bilər.

Antisosial şəxsiyyət pozuntusu olan şəxs ictimai qaydalara əməl etməyən, birlikdə yaşamaq

anlayışı olmayan, dünyanı öz anlayışı ilə görən, həyasız və yorulmaz rəftar nümayiş etdirən insanlardır. Bu insanlar heç vaxt səhvlərindən dərs almırlar. Onların şəxsi həyatları hamar deyil. Ümumi götürdükdə, onlar alkoqol, siqaret və narkotiki sevirlər. İstədiklərini əldə etmək üçün heç bir qaydaya əməl etmirlər. Qaydalara riayət etmək onlar üçün axmaqlıqdır. Hücum edən şəxs başqalarının üstünlüyünü özünə təhlükə olaraq görür. Onlar təhdid altında özünü mərkəzləşdirirlər.

Mobbinq prosesində iştirak edən tərəfləri 3 qrupa bölmək olar [http://www.turkhukuksitesi.com/makale_1293.htm; Tınaz, 2006: 21]. Bunlar aşağıdakılardır:

1. *Mobbinq qurbanları*: Mobbinqə məruz qalan tərəf "mobbinq qurbanı" olaraq adlanır.

2. *Mobbinqi tətbiq edənlər*: İş yerlərində psixoloji təzyiqi tətbiq edən şəxs üçün "mobbinq tətbiq edicisi", “təcavüzkar”, “şiddət göstərən” kimi ifadələrlə göstərilir.

3. *Mobbinqi izləyənlər*: Mobbinq prosesəsinə birbaşa müdaxilə etməyən, lakin hər hansı bir şəkildə bu prosesi qəbul edən və əks etdirən şexslərə "izləyici”lər, “şahid”lər deyilir. Onlar iş mühitindəki mobbinq faktından xəbərdar olduqları andan etibarən “izləyici” sayılırlar.

Mobbinqi izləyənlər nümayiş etdirdikləri rəftar və davranışlara görə üç qrupda təsnif edilmişdir. Bunlardan birincisi “mobbinqə qarşı duran” izləyənlərdir. İş yerindəki bu gərgin atmosferi sevməyən izləyənlər “qurban”ın yanında dayanaraq mobbinqin qarşısını almaq üçün qurbana kömək edirlər.

İkinci qrup - “mobbinq tərəfdaşları”dır. Bu insanlar cinayətkarın təşəbbüsü ilə mobbinqdə iştirak edirlər. Onlar cinayəti törədən şəxsə mobbinq prosesində dəstək verərək onunla əməkdaşlıq edirlər. Bu səbəbdən onlar “dolayı mobbinq adamları" olaraq da adlanır. Bu qrupdakı insanlar mobbinqi törədənlə eynidirlər. Çünki onlar tecavüzkar ilə eyni məqsədi güdür ve arxasınca gedərək mobbinqə kömək edirlər. Bir müddət sonra onlar, mobbinqi izləyən mövqeyindən, mobbinqi törədən mövqeyinə keçirlər.

Sonuncu qrup isə “mobbinqə biganə qalanlar”dır. Bu cür mobbinq izləyiciləri, mobbinq prosesi ve cinayətkarın hərəkətləri barədə susur, etinasızlıq edir və bunun nəticədə mobbinqin davam etməsinə şərait yaranır. Bu tip insanlar ümumiyyətlə mobbinq prosesində önə çıxmaq istəmir və qruplaşmalardan uzaq durmağa çalışır, davam edən mobbinqin qarşısını almağa, yaxud bu prosesi dayandırmağa heç bir cəhd göstərmirlər. Onlar problemi həll etmək iqtidarındadırlar, lakin bununla bağlı heç bir tədbir görmürlər. Belə halda, bu kimi insanlar mobbinq törədənlərlə eyni statusda qiymətləndirilir.

Məsələn, əgər işəgötürən öz işçilərindən biri tərəfindən, digər işçiyə qarşı mobbinq tətbiq olduğunu bilirsə, vəziyyətdən xəbərdardırsa, lakin bu prosesə mane olmur və heç bir tədbir görmürsə, bu halda işəgötürən əvvəlcə izləyən mövqeyində olsa belə, hazırda dolayı mobbinq törədən adama çevrilir və cinayəti törədən şəxslə eyni statusda hesab edilir.

İzləyənin vəziyyətə münasibəti çox önəmlidir. Çünki bu vəziyyətə qarşı çıxmaqla, o bu prosesi, dayandıra bilər və ya əksinə mobbinqin şiddətini də artıra bilər. Eynilə, mobbinqi izləyən böyük hüquqi əhəmiyyət kəsb edir. Birbaşa tərəf olmadıqlarından məhkəmə mərhələsindəki hərəkətləri və ifadələri, zərərçəkmişin vəziyyətinin sübutu baxımından böyük əhəmiyyətə malikdir.

Heinz Leyman tərəfindən verilən təsnifatda psixoloji zorakılıq, davranışın və qurbanın xarakterindən asılı olaraq davranış təsirlərinə görə beş əsas qrupa bölünür. Bunlar aşağıdakılardır:

a) Qurbanın qrupda özünü göstərməsinə və digər qrup üzvləri ilə ünsiyyət qurmasına mane olan davranışlar.

Bu qrupa aid olan davranış nümunələri: Qurbanın sözünü kəsmək, onun işini tənqid etmək, uğurlu ola biləcək işlərə mane olmaq, şəxsi həyatını tənqid etmək, qarşısında ucadan danlamaq, hərəkətlərini təqlid etmək, jest və mimikalar vasitəsi ilə ünsiyyətdən imtina etmək.

b) İşçinin sosial münasibətləri ilə bağlı davranışları.

Bu qrupa aid olan davranış nümunələri: Digər işçilərin yaxud qrup üzvlərinin qurban ilə ünsiyyət qurmasına mane olmaq, sanki işçi orada yoxmuş kimi davranmaq.

c) Qurbanın xarakteri və şəxsiyyəti ilə bağlı davranışlar.

Bu qrupa aid olan davranış nümunələri: Qurbanın arxasınca dedi-qodu etmək, qrup halında onu incitmək, onu ruhi xəstə kimi göstərmək, üstünə getmək, jestlər və səs tonu ilə onu aşağılamaq, ələ salmaq və onun qərarlarını şübhə altına almaq daxildir.

d) Həyat keyfiyyəti və peşə mövqeyinə yönləndirilmiş davranışlar.

Bu qrupa aid olan davranış nümunələri: İşçinin ixtisasına və xüsusiyyətlərinə uyğun gəlməyən yersiz, xırda, məqsədsiz, özünə inamına mənfi təsir göstərən, alçaldıcı vəzifələr vermək.

e) Fiziki davranışlar.

Bu qrupa aid olan davranış nümunələri: Fiziki zorakılıq üçün ofis avadanlıqlarını qurbana atmaq (qələm və s.) və cinsi təcavüz kimi davranışları bura aid etmək olar.

Mobbinq növlərini üç fərqli şəkildə təsnif edə bilərik [https://acikerisim.tbmm.gov.tr/xmlui/handle/11543/2292]. Bunlar aşağıdakılardır:

1. Yuxarıdan aşağıya doğru olan mobbinq: Daha yüksək vəzifələrdəkilərin tabeliyində olan şəxslərə qarşı psixoloji təqib hallarıdır. Vəzifəli şəxslər sahib olduqları təşkilati güc vasitəsi ilə işçilərinə qarşı təzyiq göstərərək, tabeliyində olanları əzməklə, onları təşkilatdan kənarlaşdırmaq məqsədini güdürlər.

Məsələn, bir vəzifəli şəxsə tabe olan işçinin ondan daha müvəffəqiyyətli olması, yaxud daha gənc, uğurlu işçiyə qarşı, siyasi və mənəvi fikir ayrılıqları və s. bu növ mobbinqin yaranma səbəblərinə aid etmək olar. Üst səviyyədəki icraçı şəxs, özünü daha güclü göstərməklə korporativ şəxsiyyətinin arxasında gizlənərək işçilərini sarsıtmağa çalışır.

Mobbinqin tətbiq edilən bu növündə idarəedici, işə götürən, işə götürənin nümayəndəsi və s. güclərini işdəki iyerarxiyadan alırlar. Təəssüf ki, rəhbərlik idarəetmə, təlimat vermək kimi səlahiyyətləri mənfi yöndə istifadə edirlər.

2. Üfuqi psixoloji təcavüz: İş yerində psixoloji təcavüz eyni səviyyədə və ya eyni iyerarxik qrupda olanların bir-birlərinə qarşı tətbiq etdikləri davranışların hamısını təşkil edir. Mobbinqin bu növünün təsiri nəticəsində bərabər şərtlər altında çalışan işçilərin öz aralarındaki paxıllığı çoxalır, eyni vəzifədəki işçilərin maraqlarının toqquşması, şəxsi narazılıqları, eyni mövqedə olanlar arasındakı rəqabətlər və rəhbərə edilən şikayətlər artır.

3. Aşağıdan yuxarıya doğru olan mobbinq: İşçinin menecerə qarşı olan psixoloji təzyiqi və zorakılığın tətbiqidir. Bu nadir hallarda yaranan bir vəziyyətdir. Məsələn, işçilər meneceri qəbul edə bilmir, işçinin köhnə idarəçiyə qarşı olan sədaqət və ya yeni idarəçiyə qarşı olan paxıllıq kimi hisslər keçirdiyi vəziyyətlərdə yarana bilər. Yəni, tabeçilikdə olan işçilərin rəhbərlərinə qarşı fərdi ya da qrup şəklində hərəkət edərək, tətbiq etdikləri psixoloji təzyiq və zorakılıq davranışları özündə mobbinq təşkil edir.

Burada psixoloji təzyiqin yaranması üçün birdən çox işçinin birgə hərəkət etməsi lazımdır. Beləliklə, aşağı səviyyəli bir neçə işçi mobbinq fəaliyyətini yaratmaq üçün rəhbərlik əleyhinə güc balansını dəyişdirərək birgə hərəkət edirlər. Rəhbərlərin səlahiyyətləri işçilər tərəfindən müzakirə edildiyi hallarda meydana çıxır. Ümumiyyətlə, işdə işçilər qrup halında mobbinqi tətbiq edirlər. Psixoloji təsir göstərənlər idarəçilərini rəhbərlik qarşısında alçaltmağa meyilli olurlar.

Araşdırmalara görə, mobbinq sadəcə bir hadisə deyil, tədricən, ardıcıl, addım-addım baş verən və dəyişkən bir proses olduğu müəyyən olmunmuşdur. Təcavüzün ilkin mərhələlərində mobbinqi müəyyən etmək asan deyildir; çünki təcavüzkar qurbana qarşı adətən dolayı və ağıllı hərəkət edir. Davranışlarını təşkilatın arxasına və statusunun altında gizlədir. Daha sonra birbaşa aqressiv hərəkətlər meydana çıxmağa başlayır [Çobanoğlu, 2014: 75-76].

Qurban açıq şəkildə kənarlaşdırılır və təcrid olunur, ictimaiyyət qarşısında alçaldılır. Nəticədə bütün fiziki və psixoloji zorakılıq vasitələrindən istifadə olunur. Mobbinq prosesində qurbana ən çox təsir edən mobbinqin tezliyi, təkrarlanan olması və məruz qalma müddətidir. Psixoloji zorakılığın şiddəti və müddəti artdıqca təsiri də artır.

Leymann mobbinqi beş mərhələdən ibarət bir proses olaraq tesnif etmişdir. Bu mərhələlər aşağıdakılardır:

1. *Münaqişə və mübahisə*:

Təşkilat daxilində münaqişə, mobbinqə tekan verici, tətikləyici ünsürü təşkil edir. Bu mərhələdə qurbanın hələ də fiziki və ya psixoloji heç bir narahatlıq hiss etməməsi mümkündür.

2. *Aqressiv davranışlar*:

Bu mərhələdə psixoloji hücumlar başlayır. Qurban, qrupda tək qalır və "günah keçisi"nə çevrilir.

3. *Rəhbərliyin iştirakı*:

Rəhbərliyin mobbinqdə iştirak etdiyi prosesdir və qurbana qarşı mövqe tutur. Qurban indi mütəşəkkil və institusional qüvvə ilə üz-üzədir.

4. *Çətin və ruhi xəstə kimi stiqma*:

Qurbanda psixoloji və fiziki pozuntularının başladığı mərhələdir. Təşkilat tərəfindən, paranoid, ruhi xəstə ve çətin insan kimi damğalanmış qurban ona qarşı haqqsızlıq edildiyi və pis reftara məruz qaldığı kimi mənfi hisslərlə güclənir.

5. *İşdən çıxarılma*:

Bu mərhələdə qurbanın iş yerindəki mövqeyi idarəçi tərəfindən dəfələrlə dəyişdirilir. Nəticədə qurban istefa verir və ya erkən təqaüdə çıxmağını tələb edir [https://acikerisim.tbmm.gov.tr/xmlui/handle/11543/2292].

Təşkilatlarda bəzi çox yayılmış mobbinq davranışları mövcuddur [https://mobbing.org.tr/mobbing-nedir-unsurlari-nelerdir/]. Onları aşağıdakı kimi sadalamaq olar:

• görülən işlər daim tənqid olunur;
• insana məhəl qoyulmur və ona qarşı sanki o yoxmuş kimi rəftar edilir;
• məruz qalan şəxslərin dini və siyasi baxışları ələ salınır;
• məruz qalan şəxs haqqında əsassız şayiələr yayılır;
• məruz qalan şəxslərin hərəkətlərini təqlid edərək onları gülünc vəziyyətə salmağa və alçaltmağa çalışırlar;
• cinsi təlqinlər və ya şifahi cinsi təqiblər edilir;
• verilən iş geri əlindən alınır, insanın özünə inamı sarsılır;
• reputasiya və karyerasına xələl gətirmək üçün bacarığından kənar iş verilir;
• psixoloji və fiziki cəhətdən ağır iş təyin edilir;
• qəddar davranış nümayiş edilir;
• digər şəxs tərəfindən lazımsız suallarla narahat edilir;
• hər hansı bir mövzu barədə səhv olsa belə, özünün doğru bildiyi mövqe israr edilir;
• inamsızlıq səbəbindən işçilərə səlahiyyət verilmir;
• tənqid və alçaldmaqla, hədələyici münasibət göstərilir;
• bilə-bilə pis niyyətli və şəxsiyyəti alçaldıcı davranışlar sərgilənir.

Ümumiyyətlə mobbinqin qurbana təsiri mənfidir və şəxsin fərdi xüsusiyyətlərindən asılı olaraq dəyişə bilər. Psixoloji təzyiq qurban üçün fiziki və zehni narahatlığa, sosial və iqtisadi problemlərə səbəb olur. Diqqət, konsentrasiya problemi, sosial təcrid və adaptasiya problemləri, gərginlik, əsəb, hirs, inciklik, yüksək təzyiq, davamlı yuxu problemi, narahatlıq, ümidsizlik, mədə-bağırsaq problemləri, həddindən artıq kilo almaq və ya itirmək, alkoqol və ya dərman asılılığı, müalicə xərcləri, işdən uzaqlaşmaq, tez-tez gecikmək, tez-tez istifadə olunan xəstəliklə əlaqəli icazələri, ağır depressiya və digər ciddi xəstəliklər, müxtəlif psixosomatik xəstəliklər, qəzalar, intihar cəhdləri, çarəsizlik hissi kimi halları mobbinqin təsiri ilə yaranan vəziyyətlərə aid etmek olar [Leymann ve Gustafsson, 1996: 251-275].

Bir işçinin rəhbər və ya iş yoldaşları tərəfindən təcrid olunması, məqsədli şəkildə müəssisədən getməsinə hazırlıq görülməsi, izolyasiya olunması onu çıxılmaz vəziyyətdə qoyur. Bir

neçə Avropa ölkəsində artıq həmkarlar ittifaqı və sosial qurumlar işçinin mobbinqə uğradığı barədə şikayətləri qəbul edir, araşdırır və sübut olunarsa, həmin insana qarşı mobbinq tətbiq edən rəhbər və ya fərd cəzalandırılır.

Bu sahədəki məhdud məlumatlar göstərmişdir ki, "mobbinq" həm ABŞ-da, həm də Avropada qeyri-adi bir vəziyyət deyildir. BƏT (Beynəlxalq Əmək Təşkilatı) "İşdə zorakılıq" adlı hesabatında zorakılıq və mobbinqi müəyyən edir və buraya mobbinqin ən çox yayıldığı ölkələr üçün tövsiyələr daxil edilmişdir.

Bildirilir ki, ABŞ-da təxminən hər 6 işçidən 1-i iş yerində mobbinq qurbanı olur və bu rəqəm 11% təşkil edir. ABŞ-da dövlət işçilərini əhatə edən araşdırmada qadın işçilərin 42%-nin və kişi işçilərin 15%-nin son iki ildə iş yerində emosional təzyiq və zorakılığa məruz qaldığı, İsveçdə isə intiharların 15%-nin "mobbinq" səbəbindən baş verdiyi bildirilir.

"Mobbinq"ə bəzi peşə qruplarında daha çox rast gəlinir. Tayvanda səhiyyə işçiləri arasında aparılan bir araşdırmada, "mobbinq"in yayılmasının son bir ildə 50,9% olduğu və şifahi və fiziki şiddətdən daha yüksək nisbətdə görüldüyü qeyd edilmişdir. Bosniyada tibb işçiləri arasında aparılan bir araşdırmada, insanların 76%-nin "mobbinq" davranışına məruz qaldığı, 26%-nin isə davamlı və təkrarlayıcı olduğu bildirilmişdir. Bu vəziyyətin psixi pozuntularının inkişafı ilə əlaqəli olduğu da qeyd edilirmişdir. Eləcə də Türkiyədə tibb bacıları arasında aparılan araşdırmada son bir ildə "mobbinq" davranışına məruz qalma nisbətinin 86,5% olduğu bildirilmişdir. Fransa mobbinqin ən çox rast gəlindiyi ölkələrdən biridir və kişilər arasında 11,2%, qadınlar arasında isə 8,9% nisbətindədir. Almaniya mobbinq fenomeninə qarşı ən ciddi sanksiyaların tətbiq olunduğu ölkələrdən biridir. Mobbinq qurbanları erkən təqaüd tələb edə bilər və ölkədə mobbinq qurbanlarının kömək və dəstək axtara biləcəyi mərkəzlər mövcuddur. Almaniyada əmək qabiliyyətli əhalinin 2,7%-nin mobbinqə məruz qaldığı məlumdur. İsveçrədə isə mobbinq səbəbilə aşkar olunan intihar nisbəti 10% olaraq təyin olunur [https://dergipark.org.tr/tr/pub/denetisim/issue/22467/240296; https://psikiyatri.org.tr/halka-yonelik/15/yildirma-mobbing].

Ədəbiyyat:

Altuntaş, C. (2010). Mobbing Kavrami Ve Örnekleri Üzerine Uygulamali Bir Çalişma. Yaşar Üniversitesi E-Dergisi , 5 (18) , 2995-3015 . Retrieved from https://dergipark.org.tr/tr/pub/jyasar/issue/19130/203001

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürlüğü,İşyerlerinde Psikolojik Taciz (Mobbing), Bilgilendirme Rehberi, Ankara, Mayıs 2013, s.10-13.

Cobanoglu, S. (2005). Mobbing: Attack in the workplace and Emotional Control Methods. İstanbul: Timaş Publications.

Çobanoğlu, Şaban. (2014). Mobbing Nedir, İş Hayatını Nasıl Etkiler, (Erişim tarihi:10 Şubat). s.75-76.

Erdoğan, Gülnur. (2009). Mobbing İş Yerinde Psikolojik Taciz, TBB Dergisi, Sayı:83, s.318.

Kayhan, N. (2018). Üniversitelerde Mobbing İle Mücadele Ve Kurumsallaşma Sorunlari. Ombudsman Akademik , (8) , 39-58 . DOI: 10.32002/ombudsmanakademik.443442, s.42

Kirel, C. (2008). Psychological Harassment (Mobbing)in Organizations and Management. Eskişehir: Anadolu University Publications.

Leymann, H. (1990). Mobbing and Psychological Terror at Workplaces. Violence and Victims, 5 (2), 119-126

Leymann, H. (1996). The Content and Development of Mobbing at Work. European Journal of Work and Organizational Psychology, 5 (2), 165-184.

Leymann, H. ve Gustafsson, A. (1996). Mobbing at Work and the Development of Post-Traumatic Stress Disorders. European Journal of Work and Organizational Psychology, 5 (2), 251-275.

Öztürk, Hilal, Dereli, Eke Elif, İpek, Nazenin, Müdüroğlu, Ay (2015). Nişantaşı Üniversitesi MYO, İstanbul-Türkiye Sağlık Akademisyenleri Dergisi, 2015; 2(1):27-33 ISSN: 2146-8389 27 Derleme / Review Mobbing (psikolojik yıldırma), örgüt üzerindeki etkileri ve çözüm önerileri Mobbing, effects on organizations and solutions.

Tınaz, Pınar. (2006). İşyerinde Psikolojik Taciz (Mobbing),Beta Yayınları, İstanbul, s.21.

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Psikolojik Taciz (Mobbing) İle Mücadelede İşletme Rehberi, 5 Mart (2012),Yayın No: 321, s.7.

Yılmaz, H. ve Kaymaz, A. (2014). Kurumsal Bir Risk Unsuru: Mobbing (İş Yerinde Psikolojik Taciz). Denetişim, (14), 73-81.

https://dergipark.org.tr/tr/pub/denetisim/issue/22467/240296 Retrieved from. Yöntemleri, (2005). 1. Baskı, Timaş Yayınları, İstanbul, s.21,22,45.
http://www.turkhukuksitesi.com/makale_1293.htm
https://acikerisim.tbmm.gov.tr/xmlui/handle/11543/2292
https://mobbing.org.tr/mobbing-nedir-unsurlari-nelerdir/
https://psikiyatri.org.tr/halka-yonelik/15/yildirma-mobbing
https://www.doktortakvimi.com/blog/mobbing-nedenleri

DİQQƏT ƏSKİKLİYİ VƏ HİPERAKTİVLİK POZUNTUSUNUN SƏBƏBLƏRİ HAQQINDA

Kəmalə AĞAYEVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Psixologiya kafedrasının doktorantı,
Azərbaycan, BAKI
kaghayevawall@gmail.com; kamala.aghayeva.sardar@bsu.edu.az
https://orcid.org/0009-0002-6018-1264

XÜLASƏ

Diqqət əskikliyi və hiperaktivlik pozuntusunun əsas səbəbləri çoxşaxəlidir və hələ də tam başa düşülmür. Genetik faktorlar əhəmiyyətli rol oynasa da, onlar təkbaşına təsir göstərmir. Prenatal və erkən uşaqlıq dövründəki ətraf mühit faktorları genetik meyllərlə qarşılıqlı təsirdə olaraq DƏHP riskini artırır. Bu faktorların birgə necə qarşılıqlı təsir etdiyini və pozuntunun yaranmasında rolu olan spesifik genetik və ətraf mühit mexanizmlərini müəyyən etmək üçün daha çox tədqiqatlara ehtiyac var. Bu bilik nəticədə diqqət əskikliyi və hiperaktivlik pozuntusunun qarşısının alınması və müalicə üsullarını təkmilləşdirməyə kömək edəcəkdir.

Açar sözlər: diqqət əskikliyi, impulsivlik, hiperaktivlik, genetik faktorlar, risk faktorları.

ATTENTION DEFICIT AND HYPERACTIVITY DISORDER ABOUT THE CAUSES

Kamala AGHAYEVA-WALL
Baku State University,
PhD student of Department of Psychology,
Azerbaijan, BAKU
kaghayevawall@gmail.com
kaghayevawall@gmail.com; kamala.aghayeva.sardar@bsu.edu.az
https://orcid.org/0009-0002-6018-1264

SUMMARY

The underlying causes of DƏHP are multifaceted and remain only partially understood. While genetic factors play a significant role, they do not act in isolation. Environmental factors, both prenatal and early childhood, interact with genetic predispositions to increase the risk of DƏHP. Ongoing research is needed to clarify how these factors work together and to identify specific genetic and environmental mechanisms involved in the disorder's development. This knowledge will ultimately help improve both prevention and treatment strategies for DƏHP.

Key words: attention deficit, impulsivity, hyperactivity, genetic factors, risk factors.

GİRİŞ

Diqqət əskikliyi və hiperaktivlik pozuntusu (DƏHP) uşaqlığın neyroinkişaf pozuntusudur. Son dövrlərdə bu diaqnozun daha çox qoyulması ilə diqqəti cəlb edir. Epidemioloji məlumatlar göstərir ki, dünya üzrə uşaqlar arasında diqqət əskikliyi və hiperaktivlik pozuntusunun yayılma tezliyi 5%-dən 10%-ə qədərdir [Polanczyk and others, 2014]. DƏHP-in yaranma səbəbləri haqda davamlı araşdırmalar aparılır. Bir çox faktorlar nəzərdən keçirilsə də, hələ də pozuntunun dəqiq səbəbləri barədə tam razılıq əldə edilməyib. Genetik faktorlar DƏHP yaranmasında əhəmiyyətli rol

oynayır və genetik təsirlər pozuntunun təxminən 70%-80%-ini izah edir [Faraone and others, 2019]. Əkizlər, övladlığa verilmiş uşaqlarla onların bioloji ailələri üzərində aparılan tədqiqatlar genetik faktorların rolunu daha da təsdiq edir. DƏHP riski bioloji valideynlər və onların övladları arasında daha yüksəkdir, bu da irsi meylliliyi göstərir. Əkizlər üzərində aparılan tədqiqatlar da göstərir ki, monozigot əkizlərin birində DƏHP varsa, digər əkizdə də DƏHP olma ehtimalı dizigot əkizlərdən daha yüksəkdir. Bu güclü genetik komponentə baxmayaraq, DƏHP-in inkişafında iştirak edən konkret genlər hələ tam olaraq müəyyən edilməyib və pozuntu poligenik hesab olunur. Pozuntunun tək bir gen tərəfindən idarə edilmədiyi, əksinə, bir neçə genetik variasiyanın qarşılıqlı təsir göstərərək fərdin həssaslığını artırdığı düşünülür. Genetika şübhəsiz ki, əsas rol oynasa da, təkbaşına fəaliyyət göstərmir. Ətraf mühit risk faktorları da DƏHP-in inkişafında mühüm rol oynayır, xüsusən də genetik meyllərlə qarşılıqlı əlaqədə olduqda. Müxtəlif prenatal və perinatal faktorlar pozuntunun yaranmasına töhfə verə bilən potensial səbəblər kimi müəyyən edilib. DƏHP yaranmasının səbəblərinin bilinməsi həm profilaktik tədbirlərin hazırlanması, həm də düzgün və vaxtında müdaxilə üsullarının seçilməsi baxımından əhəmiyyətlidir.

Diqqət əksikliyi və hiperaktivlik pozuntusunun etiologiyası mürəkkəbdir və tam olaraq başa düşülməmişdir. DƏHP iki əsas simptom qrupunu əhatə edən müxtəlif simptomlarla xarakterizə olunur: diqqətsizlik və hiperaktivlik-impulsivlik. Uşaqda bu qruplara aid olan müxtəlif əlamətlər ola bilər və bunlar müxtəlif kombinasiyalarda təzahür edə bilər ki, bu da xəstəliyin heterogenliyini daha da vurğulayır. Hətta bəzi tədqiqatçılar belə hesab edir ki, DƏHP bir pozuntu deyil, ona spektr kimi də baxmaq olar [Tripp & Wickens, 2009]. Genetik faktorların DƏHP-in inkişafında əsas rol oynadığı geniş şəkildə qəbul olunur [Chen and others, 2017: 231-239; Chen and others, 2008].

Ailələr üzərində aparılan tədqiqatlar davamlı olaraq göstərir ki, hər hansı ailə üzvündə DƏHP olan uşaqlar bu pozuntuya malik olmayan ailələrlə müqayisədə iki-səkkiz dəfə daha yüksək risk altındadırlar. Övladlığa götürülmüş uşaqlar və onların ailələri üzərində aparılmış tədqiqatlar da göstərir ki, uşağın yaşadığı ailə ilə müqayisədə bioloji valideynlərlə övladlığa verilmiş uşaqlar arasında DƏHP riski daha çoxdur. Bu da irsi meyilliyi göstərir. DƏHP-in inkişafında iştirak edən spesifik genlər hələ də geniş şəkildə müəyyən edilməmişdir. Cari tədqiqatlar DƏHP-in poligen pozuntu olduğunu göstərir, yəni onun inkişafına çox güman ki, bir neçə gen təsir edir və bu, tək bir genetik mutasiyadan qaynaqlanmır. Bu poligenik təbiət xəstəliyin dəqiq genetik səbəblərini müəyyən etmə səylərini daha da çətinləşdirir, çünki bir neçə genetik variasiya mürəkkəb yollarla qarşılıqlı təsir göstərərək DƏHP yaranmasına həssaslığı artıra bilər. Bəzi tədqiqatlar göstərir ki, bu genetik faktorlar əsas neyrobioloji proseslərə, o cümlədən dopamin tənzimlənməsinə, impulsivliyə nəzarətə və icraedici funksiyalara təsir edə bilər ki, bunlar da DƏHP simptomları ilə sıx əlaqəlidir. Lakin dəqiq genləri və onların fəaliyyət mexanizmlərini müəyyən etmək hələ də araşdırılır. Genetik meyillikdən əlavə, ətraf mühit və prenatal risk faktorları, xüsusən də genetik həssaslığa malik olan fərdlərdə, DƏHP-in inkişafına əhəmiyyətli dərəcədə təsir edir. Məsələn, hamiləlik zamanı və ya erkən uşaqlıqda qurğuşun kimi ətraf mühit toksinlərinə məruz qalmaq DƏHP riskini artırmaqla əlaqələndirilir. Eyni şəkildə, hamiləlik dövründə ananın spirt istehlakı, siqaret çəkməsi və zəif qidalanma kimi davranışlar da uşaqlarda DƏHP inkişafı ehtimalının daha yüksək olması ilə əlaqələndirilir. Vaxtından əvvəl doğuş və aşağı doğum çəkisi də DƏHP risk faktorları kimi qəbul edilir, çünki bu şərtlər çox vaxt DƏHP-nin inkişaf riskini artıra bilən neyroinkişaf pozuntuları ilə əlaqələndirilir. Hamiləlik dövründə ətraf mühit toksinlərinə, məsələn, qurğuşuna məruz qalmaq, beynin inkişafına mənfi təsir göstərərək DƏHP ehtimalını artırır. Hamiləlik dövründə ananın zərərli vərdişləri, o cümlədən siqaret çəkmək və spirt qəbul etmək də övladlarda DƏHP riskinin artması ilə əlaqələndirilir. Bu maddələr döldə sinir sisteminin inkişafına müdaxilə edə bilər və uzunmüddətli idrak və davranış problemlərinə səbəb ola bilər. Vaxtından əvvəl doğuş, aşağı çəki ilə doğulma və doğuş zamanı ananın yaşının çox aşağı olamsı da DƏHP riskinin artması ilə əlaqələndirilmiş digər faktorlardır. Bundan əlavə, doğuşdan sonrakı dövrdə beyinə travma, xüsusən erkən uşaqlıqda,

DƏHP riskini artıran bir amil ola bilər. Travmatik beyin zədələri beynin diqqəti tənzimləmə və impuls nəzarəti qabiliyyətinə təsir göstərə bilər və beləliklə, DƏHP riskini artırır. Bu prenatal və postnatal faktorların təsiri birlikdə, xüsusən də genetik həssaslıqlarla birləşəndə, DƏHP riski əhəmiyyətli dərəcədə artır. DƏHP olan uşaqların beyni ilə normal uşaqların beyinlərini müqayisə etdikdə bəzi fərqlər görünür, məsələn, beynin bəzi hissələri onlarda daha kiçik, digər hissələri daha böyük olur. Lakin bu fərqlərin nə qədər əhəmiyyətli olduğu haqda dəqiq fikirlər yoxdur. Neyrotransmitterlərin rolu. Beynimiz sanki telefon şəbəkəsi kimidir. Fərq ondadır ki, telefon şəbəkəsində əlaqələr elektrik əlaqələridir, elektrik fiziki əlaqə vasitəsilə keçir. Beyində isə əlaqələr kimyəvi əlaqələrdir. Bir sinir hüceyrəsi müəyyən bir kimyəvi maddəni kiçik miqdarda buraxır, ikinci sinir hüceyrəsi bu kimyəvi maddəni qəbul edir və sanki "alışır". Bu kimyəvi maddələr neyrotransmitterlər adlanır. Hər hansı bir transmitter kifayət qədər olmasa, onda ikinci hüceyrəyə məlumat getməyəcək. Bu zaman sinir hüceyrələri pozulmamış olsa da, əlaqələr qırılır. Beynin müxtəlif hissələrində müxtəlif neyrotransmitterlər vardır. Həmin neyrotransmitterin miqdarı kifayət qədər olmasa, beynin həmin hissəsinin funksiyası normal olmayacaq. Bəzi tədqiqatşılar ehtimal edirlər ki, DƏHP olan uşaqlarda bəzi neyrotransmitterlər çatışmır. Normal beyin doğuş vaxtı tam yetkin deyil. Anadan olanda beyində neyronların sayı böyük adamdakı kimi olsa da, get-gedə neyron əlaqələrinin sayı artır və elə sürətlə artır ki, bir müddətdən sonra bu əlaqələrin sayı həddən artıq olur. Beyin lazımsız neyron əlaqələrinin sayını azaltmalıdır və yeniyetməlik və iyirmi yaşlarında beyində əsasən o neyron əlaqələri olur ki, indiyə qədər yaşadığı mühitdə normal funksiya göstərməsinə faydalı olsun. Bu yaş dövrlərində insanın davranışı elə bu dəyişikliklərə uyğundur. 4 yaşlı uşağın diqqəti məhduddur, 10 yaşına kimi yaxşılaşır, 20 yaşında isə artıq böyüklərə uyğun konsentrasiyaya malik olur və beyin artıq demək olar formalaşmış olur. Bütün digər mürəkkəb funksiyalar eyni yolla inkişaf edir. DƏHP olan uşaq isə öz yaşından üç-dörd il kiçik uşaq kimi davranır. Onun beyni daha az yetkin uşaq beyninə bənzəyir. Bir çox tədqiqatlar göstərmişdir ki, DƏHP olan uşaqlarda diqqət və sair kimi funksiyalar üçün beyin hüceyrələri arasında olan əlaqələr anormaldır, yaxud tam inkişaf etməyib. Bu cür anormallıq çox erkən vaxtlardan, hətta ehtimal olunur ki, doğuşdan bəri mövcud olur və inkişaf prosesinin nəticəsi hesab etmək olar.

Tədqiqatlar həmçinin valideynlərin psixi pozğunluqları ilə onların övladlarında DƏHP inkişafı arasındakı əlaqəni araşdırmışdır. Joelsson və başqalarının apardığı tədqiqat valideynlərin psixi vəziyyəti ilə onların uşaqlarında DƏHP riskinin artması arasında əlaqə olduğunu göstərən güclü sübutlar təqdim etdi [Joelsson and others, 2017]. Bu əlaqənin arxasında duran mexanizmlər mürəkkəb və çoxşaxəlidir. Genetik meyilliklər şübhəsiz ki, əsas rol oynayır, çünki psixi pozuntular genetik həssaslıq səbəbindən ailə üzvlərində daha çox rast gəlinir. Lakin ətraf mühit faktorları da bu əlaqəyə təsir edir. Məsələn, hamiləlik dövründə ananın keçirdiyi stres, psixi pozuntular nəticəsində daha da güclü ola bilər, bu da döldə beyinin inkişafına mənfi təsir göstərə bilər. Hamiləlik zamanı psixotrop dərmanlardan istifadə, bəzən zəruri olsa da, potensial risk faktoru kimi qəbul edilir, lakin sübutlar hələ də qənaətbəxş deyil. Bundan əlavə, psixi pozuntularla tez-tez əlaqəli olan riskli davranışlar, məsələn, maddə istifadəsi və ya zəif prenatal qulluq, DƏHP ehtimalını daha da artıra bilər. Hamiləlik və ya doğuş zamanı yaranan fəsadlar, o cümlədən vaxtından əvvəl doğuş və ya aşağı doğum çəkisi, valideynlərin psixi pozuntuları ilə onların övladlarındakı DƏHP arasındakı əlaqəni gücləndirə bilər. Doğuşdan sonrakı dövrdə ətraf mühitdəki stres yaradan faktorlar, məsələn, psixi xəstəliyi olan valideynlə bir evdə böyümək, mövcud genetik həssaslıqları daha da gücləndirərək DƏHP-in inkişafına kömək edə bilər. Həm anada, həm də atada rast gəlinən psixi pozğunluqların uşaqda DƏHP riskinin artması ilə əlaqəli olduğu müxtəlif tədqiqatlarla müəyyən edilmişdir. Bununla yanaşı, anada olan psixi xəstəliklərin, xüsusən də depressiya, şəxsiyyət pozğunluqları və maddə asılılığı kimi müxtəlif problemlərin uşaqda DƏHP-in inkişafı ilə daha güclü əlaqəsi olduğu müşahidə edilmişdir. Bu problemlərin anada nə vaxt başlaması uşaqda DƏHP riskinə o qədər də təsir etmir. Valideynlərin psixi pozğunluqları təsir göstərmə yolları mürəkkəb və

qarşılıqlı əlaqəlidir. Bu yollar çox güman ki, genetik, prenatal və postnatal təsirlərin birləşməsindən ibarətdir. Psixi xəstəliklərlə yanaşı, anada olan bir sıra digər xronik xəstəliklər də uşaqlarda DƏHP riskini artıra bilər. Şəkərli diabet (1-ci tip), hipotireoz, revmatoid artrit və astma kimi xəstəliklər DƏHP riskini artıran əsas xəstəliklər kimi müəyyən edilmişdir. Bu xəstəliklərin DƏHP ilə əlaqəli olmasının dəqiq mexanizmləri hələ də tam başa düşülməsə də, həm genetik meyllər, həm də ətraf mühit amillərinin əhəmiyyətli rol oynadığı ehtimal edilir. Birinci tip şəkərli diabeti olan valideynlərdən doğulan uşaqlarda DƏHP olma riski daha yüksəkdir [Instanes and others, 2017: 452–459; Ji and others, 2018: 770–774]. DƏHP üçün ən çox öyrənilən prenatal risk faktorlarından biri hamiləlik dövründə ananın siqaret çəkməsidir. Bir neçə tədqiqatın hərtərəfli meta-analizi göstərir ki, ananın siqaret çəkməsi və övladlarında DƏHP riskinin artması arasında güclü əlaqə var. Hətta ailənin psixi sağlamlıq tarixi və sosial-iqtisadi vəziyyət kimi amillərə nəzarət edildikdən sonra belə ananın siqaret çəkməsinin uşaqda DƏHP riskini artırdığını göstərən tədqiqatlar var. Analar hamiləlik zamanı siqareti erkən dayandırsalar belə, prenatal tütünə məruz qalmanın qalıq təsirləri uşağın DƏHP inkişafına təsir göstərə bilər. Hamiləliyin erkən mərhələlərində tütünə məruz qalmaq, xüsusilə sinir sisteminin inkişafı üçün kritik dövrlərdə beyin inkişafını pozaraq, gələcəkdə DƏHP riskini artıra bilər. Bunun əksinə olaraq, atanın siqaret çəkməsi və ikinci dərəcəli tütün tüstüsünə məruz qalmanın DƏHP riskini artırdığı göstərilmir [Dong and others, 2018: 63–70; Kim and others, 2020:55–70]. Lakin bəzi tədqiqatçılar ananın siqaret çəkməsi ilə DƏHP arasındakı güclü əlaqə olması fikrini sual altına alırlar. Onlar digər tədqiqatlarda bu əlaqənin şişirtmiş ola biləcəyini iddia edirlər və qeyd edirlər ki, bu əlaqə birbaşa səbəb olmaqdan çox, ölçülməmiş ailə faktorları ilə, məsələn, genetik meyllər və ya ailələrə ümumi olan ətraf mühit təsirləri ilə izah oluna bilər. Araşdırmalar, vaxtından əvvəl doğuş, xüsusən də həddindən artıq erkən doğuş halları ilə DƏHP riski arasında əhəmiyyətli bir əlaqə olduğunu göstərir. Bu nəticələr, erkən müdaxilələrin uşaqlarda gələcəkdə DƏHP simptomlarının inkişafının qarşısını almağa və ya azaltmağa kömək edə biləcəyini vurğulayaraq, vaxtından əvvəl doğulan körpələr üçün xüsusi qayğı və monitorinqin vacibliyini önə çıxarır. Qeyd olunur ki, hər keçən hamiləlik həftəsinin azalmasının DƏHP riskini daha da artırır. Bu da ana bətnində hər həftənin sinir sisteminin inkişafında nə qədər kritik əhəmiyyət kəsb etdiyini göstərir. Tədqiqatlar həmçinin uşağın anadan olarkən çəkisinin çox aşağı olmasının da DƏHP risk faktoru olduğunu göstərir. Uzunmüddətli tədqiqatlar, vaxtından əvvəl doğulma və DƏHP arasındakı əlaqəni daha da genişləndirərək, əlavə ana faktorlarını müəyyən etmişdir ki, bunlar da DƏHP riskini artırır [Franz and others, 2018]. Xüsusilə, hamiləlik dövründə anada yüksək bədən kütləsi indeksi (BKİ) və ana diabeti kimi xəstəliklərin də DƏHP riskinin artmasında əhəmiyyətli rol oynadığı müəyyən edilmişdir. Bu nəticələr, vaxtından əvvəl doğulmuş uşaqlarda DƏHP riskinin çoxşaxəli xarakterini vurğulayır. Vaxtından əvvəl doğuşla yanaşı, prenatal dövrdə ətraf mühit çirkləndiricilərinə məruz qalma, xüsusən də sosial-iqtisadi çətinliklərlə birlikdə, uşaqlarda DƏHP simptomları riskini əhəmiyyətli dərəcədə artırdığı sübut edilmişdir. Bu, DƏHP və digər neyroinkişaf pozuntularının qarşısının alınması üçün həm ətraf mühit, həm də sosial-iqtisadi faktorları nəzərə alan ictimai səhiyyə müdaxilələrinin vacibliyini vurğulayır. Həddən artıq şəkər qəbulu, televiziya, kompüterdən, telefondan həddən artıq istifadə, səhv tərbiyə, uğursuz ailədə böyümə və sair kimi səbəblər də göstərilir. Lakin bu səbəblərin nə dərəcədə rol oynadığı tədqiqatlarda sübut olunmamışdır (səbəb olduğu, yaxud olmadığı). Uşaqların hansı mühitdə böyüməsi, gördüyü tərbiyə DƏHP-nin əlamətlərini artıra, yaxud azalda bilər, lakin özlüyündə DƏHP yarada bilməz.

DƏHP haqqında araşdırmalarda vacib məqam onun müxtəlif şəkildə təzahür etməsidir. Eyni risk faktorlarına məruz qalan bütün uşaqlarda DƏHP yaranmır və əksinə, heç bir aşkar risk faktoru olmayan bəzi uşaqlarda bu pozuntu özünü göstərə bilər. Bu vəziyyət DƏHP-in mürəkkəb etiologiyaya malik olduğunu göstərir və həm genetik meyllər, həm də ətraf mühit təsirləri burada əsas rol oynayır. DƏHP-in inkişafına tək bir amil deyil, genetik və ətraf mühit faktorlarının qarşılıqlı təsiri mərkəzi rol oynayır. Genetik meyllər uşağın müəyyən ətraf mühit stress faktorlarına qarşı

həssaslığını artıra bilər və bu, DƏHP inkişaf riskini yüksəldir. Məsələn, DƏHP-ə genetik meylliliyi olan uşaq prenatal toksinlərə, erkən uşaqlıq travmasına və ya valideynlərin psixopatologiyasına daha həssas ola bilər ki, bu da DƏHP riskini artırır. Genetik və ətraf mühit faktorlarının qarşılıqlı təsirini araşdırmaq zəruridir, çünki bu, uşaqlarda DƏHP-ə fərqli həssaslığın açarını təşkil edir. Bu mürəkkəb qarşılıqlı əlaqələri müəyyən etmək, həm genetik, həm də ətraf mühit risk faktorlarını daha təsirli şəkildə hədəf alan erkən müdaxilə strategiyalarının inkişafına kömək edəcəkdir. DƏHP-in yayılmasının azaldılmasına yönəlmiş ictimai səhiyyə strategiyaları, prenatal dövrdə qayğını yaxşılaşdırmaq, ətraf mühit çirkləndiricilərinə məruz qalmanı azaltmaq və sosial-iqtisadi fərqlilikləri aradan qaldırmağa fokuslanmalıdır. Bu inteqrativ yanaşma yalnız risk altında olan uşaqlarda DƏHP-in başlanmasının qarşısını almaqla kifayətlənməyəcək, həm də artıq diaqnoz qoyulmuş uşaqlar üçün uzunmüddətli nəticələri yaxşılaşdıracaqdır.

NƏTİCƏ

DƏHP həm genetik, həm də ətraf mühit mənşəli çoxfaktorlu bir pozuntudur. Genetik faktorlar DƏHP-ə həssaslığın artmasında mühüm rol oynasa da, ətraf mühit təsirləri də onun inkişafına töhfə verir, xüsusilə də genetik meyllərlə qarşılıqlı əlaqədə olduqda. DƏHP-in etiologiyası ilə bağlı anlayışımız əhəmiyyətli dərəcədə inkişaf etsə də, genetik və ətraf mühit faktorlarının bu pozuntunun inkişafına necə birgə təsir göstərdiyini araşdırmaq üçün daha çox tədqiqatlara ehtiyac var. Bu bilik nəticədə DƏHP olan şəxslərin həyatları boyunca diaqnostika, müalicə və qarşısının alınmasına daha fərdiləşdirilmiş yanaşmaların inkişafını təmin edəcəkdir.

Ədəbiyyat:

Polanczyk GV, Willcutt EG, Salum GA, Kieling C, Rohde LA. (2014). ADHD prevalence estimates across three decades: an updated systematic review and meta-regression analysis. Int J Epidemiol. Apr; 43(2): 434-42. DOI: 10.1093/ije/dyt261. Epub 2014 Jan 24. PMID: 24464188; PMCID: PMC4817588.

Faraone SV, Larsson H. (2019). Genetics of attention deficit hyperactivity disorder. Mol Psychiatry. Apr; 24(4): Pp.562-575.

Tripp G, Wickens JR. (2009). Neurobiology of ADHD. Neuropharmacology. Dec; 57(7-8): 579-89. DOI: 10.1016/j.neuropharm.2009.07.026. Epub 2009 Jul 21. PMID: 19627998.

Chen, Q; Brikell, I; Lichtenstein, P et al. (2017). Familial aggregation of attention-deficit/hyperactivity disorder. J Child Psychol Psychiatry; 58, pp. 231-239.

Chen W, Zhou K, Sham P, Franke B, Kuntsi J, Campbell D, et al. (2008). DSM-IV combined type ADHD shows familial association with sibling trait scores: a sampling strategy for QTL linkage. Am J Med Genet B Neuropsychiatr Genet. 147B: 1450–60.

Joelsson, P., Chudal, R., Uotila, J., Suominen, A., Sucksdorff, D., Gyllenberg, D., & Sourander, A. (2017). Parental psychopathology and offspring attention-deficit/hyperactivity disorder in a nationwide sample. Journal of Psychiatric Research, 94, 124-130. https://doi.org/10.1016/j.jpsychires.2017.07.011

Instanes, J.T., Halmøy, A., Engeland, A., Haavik, J., Furu, K., and Klungsøyr, K. (2017). Attentiondeficit/hyperactivity disorder in offspring of mothers with inflammatory and immune system diseases. Biol. Psychiatry 81, pp. 452–459.

Ji, J., Chen, T., Sundquist, J., and Sundquist, K. (2018). Type 1 Diabetes in Parents and Risk of Attention Deficit/Hyperactivity Disorder in Offspring: A Population-Based Study in Sweden. Diabetes Care 41, 770–774. doi: 10.2337/dc17-0592

Dong, T., Hu, W., Zhou, X., Lin, H., Lan, L., Hang, B., et al. (2018). Prenatal exposure to maternal smoking during pregnancy and attention-deficit/hyperactivity disorder in offspring: A meta-analysis. Reproduct. Toxicol. 76, 63–70.

Kim JH, Kim JY, Lee J, Jeong GH, Lee E, Lee S, et al. (2020). Environmental risk factors, protective factors, and peripheral biomarkers for ADHD: an umbrella review. The Lancet Psychiatry. 7(11): 955–70.

Franz, A. P., Bolat, G. U., Bolat, H., Matijasevich, A., Santos, I. S., Silveira, R. C., et al. (2018). AttentionDeficit/Hyperactivity Disorder and Very Preterm/Very Low Birth Weight: A Meta-analysis. Pediatrics 141:e20171645. doi: 10.1542/peds.2017-1645

НАРУШЕНИЯ МЕЖЛИЧНОСТНЫХ ОТНОШЕНИЙ И ЭМОЦИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ ДЕТЕЙ-СИРОТ

Гюльнара РИЗАЕВА
Азербайджанский Университет Языков,
старший преподаватель кафедры психологии,
Азербайджан, БАКУ
grizayeva01@gmail.com

Аннотация

Экстремальные события, травмирующие ситуации, которые происходят в жизни детей-сирот или детей, лишенных родительской опеки, могут привести к серьезным последствиям и оказать негативное влияние на жизнь ребенка. Людям, которые окружают ребенка, в условиях, когда он лишен эмоционально близких отношений с членами семьи, необходимо быть очень осторожными с такими детьми.

Ключевые слова: дети-сироты, травма, депривация.

INTERPERSONAL RELATIONSHIP DISORDERS AND EMOTIONAL DEVELOPMENT OF ORPHANS

Gulnara RIZAEVA
Azerbaijan University of Languages,
Senior Lecturer, Department of Psychology,
Azerbaijan, BAKU
grizayeva01@gmail.com

SUMMARY

Extreme events, traumatic situations that occur in the lives of orphans or children deprived of parental care can lead to serious consequences and have a negative impact on the child’s life. People who surround a child, in conditions where he is deprived of emotionally close relationships with family members, must be very careful with such children.

Key words: orphans, trauma, deprivation.

ВВЕДЕНИЕ

На всю последующую жизнь человека огромное влияние имеет период детства, о чем свидетельствуют многочисленные исследования в области психологии и психиатрии. Те условия, в которых растет ребенок, получая при этом психологические травмы в детском возрасте, различные условия воспитания влияют на воспитание ребенка. Безусловно, особую категорию составляют дети, которые воспитываются в специализированных учреждениях, без попечения родителей, потерявшие одного из родителей. Особенностью, указанной группы является то, что при воспитании эти дети лишены возможности близкого отношения со значимыми взрослыми, что приводит к их раннему депривационному опыту.

С учетом вышесказанного является анализ и обобщение уже имеющихся данных по вопросам влияния и последствия детского депривационного опыта, оценивание и распространение этих аномалий на психосоциальную адаптацию, а также на определенное формирование нарушений личности и поведения.

Дети, которые в один миг превращаются в детей-сирот, являются особенными детьми. Особенность эта заключается в том, что люди, которые окружают их, сразу в их понимании превращаются на две категории. Это счастливые и несчастные. Толкование этих слов в их

понимании является очень простым. Те дети, у которых есть оба родителя, являются счастливыми, дети, у которых отсутствует один из родителей, являются несчастными. Вся сложность ситуации и работы с этими детьми заключается в сложности и трудности этого стереотипа. Дети сироты – это дети, которые пережили в младенческом или в подростковом возрасте разлуку, трату, боль и переживания, - это тяжелые дети. Травма у таких детей сидит настолько глубоко, что даже повзрослев, это чувство обиды и тревоги не отпускает их. Такие дети наполнены травматическими переживаниями [Абабков, 1999: 4].

ОСНОВНАЯ ЧАСТЬ

Этот негативный опыт приводит к психологическим и психотравмирующим последствиям. Соответственно, без их изучения, нельзя говорить о том, что путем каких-то мероприятий можно разрешить проблему.

Насколько показывают исследования в области социальной и клинической психологии, психиатрии, социологии, такие дети особенно нуждаются во внимании. Это связано с тем, что депривация будучи универсальным травматическим состоянием является характеристикой этих детей. Нужно отметить, что именно с депривацией можно связать психотравмирующее состояние таких детей [Абабков, 2013:1]. Несомненно, это связано с фактом дефицита эмоциональных отношений с самыми близкими людьми. У таких детей происходит отсутствие чувства самоконтроля, что повышает риск развития антисоциальных тенденций, которые приводят к нарушению становления личности [Божович, 1999: 4].

Степень исследованности проблемы

Нужно отметить, что есть очень много психологических работ, связанных с изучением психологического нарушения, которые связаны с семейной депривацией у подростков. Вопросы, связанные с влиянием депривации поднимали многие психиатры Г.Е.Сухарева (1965), А.Е.Личко (1983), Й.Лангмейер, З.Матейчек (1984), М.А. Буянов (1988), В.В.Ковалев (1995), Эйдемиллер Э.Г. (2001), И.О.Калачева (2003; 2006), Н.В.Вострокнутов (2003; 2008), В.А.Гурьева (1996, 2001).

Во всех психологических источниках подчеркивается важность материнского воспитания в первые три года жизни ребенка. В это время устанавливается эмоциональная взаимосвязь между ребенком и матерью. Отсутствие этого может привести к депривации с тяжелыми психологическими и психотравмирующими последствиями.

Актуальность работы заключается в том, что роль психотравматизации в условиях отсутствия одного родителя или тяжелой психологической ситуации в семье остается одной из актуальных тем современности. Это очень хорошо исследовано начиная с работ, посвященных детской депривации у Р.Шпиц (1951) и Дж.Боулби (1951) /R.Shpitz (1951) and J.Bowlby (1951)/.

Даже с учетом того, что термин депривация часто используется в психологической литературе, единства в этом вопросе нет.

В зарубежной литературе термин «депривация «трактуется как потеря чего-либо или недостаточность удовлетворения какой-либо потребности. Потеря здесь имеется в виду не физическая, а именно психологическая [Боулби, 2003: 3].

У.Й.Лангмейера и З.Матейчека (1984) определение депривации дается следующим образом: “Психическая депривация является психическим состоянием, возникшим в результате таких жизненных ситуаций, где субъекту не предоставляется возможности для удовлетворения некоторых его основных (жизненных) психических потребностей в достаточной мере и в течение достаточно длительного времени”. Здесь авторы выделяют 4 вида депривации: стимульную (сенсорную), депривацию значений (когнитивную, информационную), эмоциональную, социальную. Нужно отметить, что современная психология выделяет и

другие виды депривации. Такие как: образовательную, экономическую, этическую [Кулясова, 2014:7].

С точки зрения Дж.Боулби /J.Bowlby/ (1982) у детей, которым не хватает эмоциональной теплоты и привязанности, которые были лишены этого чувства, могут быть различные психические нарушения. В зависимости от категории депривации, это состояние может иметь тяжелое или быть непоправимым. Также, он отмечает и о скрытых формах депривации. Источником ее могут быть разные места, где ребенок находится. Это может быть семья, школа, различные социальные группы [Боулби, 2003: 3].

Практическое значение

Данная статья имеет практическое значение, так как может быть полезна для родителей и учителей в работе с такими детьми для раннего выявления депривации.

Здесь можно говорить о том, что матери этих детей не смогли справиться со своими обязанностями, обеспечивать комфортное развитие своих детей. Иными словами, можно сказать, что у детей-сирот не было гармоничного развития, где бы они, не опасаясь за свое существование, росли и познавали бы мир.

Матери этих детей-сирот сократили или лишили полностью удовлетворения основных психологических или физиологических потребностей своего чада.

В науке психологическое или физиологическое лишение называется депривацией. Обладая депривированным состоянием, личность в будущем будет тревожным, с чувством страха, в нем будет неудовлетворенность и собой, и окружением. У таких личностей часто наблюдается депрессия.

Существует материнская депривация, при котором можно говорить о синдроме патологии детских и личностных психических развитий, когда это объясняется отделением младенца от матери. Это может привести к различным серьезным патологическим факторам, связанных с личностными расстройствами. При полном присутствии материнской депривации это может привести к неправильному формированию личности ребенка, его отрицательному психическому и умственному развитию. Очень часто полная материнская депривация является причиной психических расстройств.Это можно назвать специфическим «синдромом сиротства».

К сожалению, дети-сироты, оказываясь в детских специализированных учреждениях, не могут устанавливать правильные и нужные межличностные отношения с теми, кто их окружает. Люди, находясь рядом, не могут формировать у них позитивное отношение к миру. По какой же все же причине происходит такая тенденция? Это, в первую очередь связано с тем, что в таких учреждениях существует сменяемость работающего персонала и детей. Это приводит к чувству нестабильности, изменчивости, незащищенности и как итог может тормозить психическое развитие детей-сирот. Известный английский психоаналитик Джон Боулби, который является основателем теории привязанности отметил, что у таких детей-сирот отсутствует близкие эмоциональные чувства со своим окружением, они не умеют налаживать и поддерживать долгие отношения с людьми, окружающими их. Как не обидно, он называл таких детей, детьми, лишенными любви, и считал, что они не способны любить и жалеть. Связывал он это, с отсутствием матери в раннем возрасте. Также он отмечал, что эти симптомы наблюдаются у детей, которые в какое-то определенное время жили с матерью, но потом, в силу тех или иных обстоятельств были лишены участия в их жизни.

Практически этих же взглядов придерживается другой психоаналитик Дональд Винникотт. Он утверждает тот факт, что дети, лишенные хорошего окружения или не имеющие его никогда, не могут иметь эмоционального развития и привязанности. Они как бы, подавляют в себе чувство любви и у них ко всему появляется ненависть.

Это, безусловно, самое трагичное и несправедливое по отношению к этим детям - отсутствие материнской любви. Установление эмоционального взаимоотношения и связи происходит между ребенком и матерью в первые недели и месяцы жизни младенца. Это служит не только основой взаимоотношения между матерью и ребенком, но и его взаимоотношения с окружающими людьми и отношением к самому себе в продолжении всей жизни.

Если учитывать и тот факт, что эти дети - сироты, в основном находятся в государственных учреждениях закрытого типа, то можно говорить о том, что все перечисленные факторы еще больше усугубляются. Безусловно, в последнее время в стране открыты негосударственные учреждения. Это социальные дома, по типу семей, где ребенок может максимально чувствовать себя как дома. Но эмоциональную привязанность к матери, эти дома не заменят. Обычно в государственные детские учреждения дети попадают из дома малютки, где они воспитываются до трех лет, иногда до четырех лет. У таких детей уже при поступлении в эти учреждения чувства тревожности высокие. Они, как правило, не умеют общаться, строить диалоги. Для них характерно пассивное присутствие во всем.

Дети, которые воспитываются в условиях закрытого типа, у них отсутствует продуктивное общение. Он строит свои отношения с близким окружением поверхностно, нервозно. С одной стороны он хочет привлечь к себе внимание, а с другой стороны отторгает это внимание, если оно направлено на него, ведет себя отчужденно. Казалось бы, он нуждается в любви и в заботе, но не умеет вести себя так, или строить общение таким образом, чтоб с ним дружили и любили его. Ребенок оказывается в замкнутом круге.

Чувства отчужденности, эмоциональной отдаленности, неумение строить чувственное общение - это, перечень тех отклонений, которые есть в развитии детей-сирот. У детей, живущих в детских домах, ярко выраженный эмоциональный дефицит. Когда кто-то приходит в детский дом, то все дети очень легко устанавливают с ними связь. Встречают любого человека, как родного. Смотрят на него, как потенциального родителя. При этом, они предпочитают не общение, а физическое прикосновение. То есть ласку, подержание их за руку, объятия, сидение на коленьях.

Позднее могут возникнуть и деловые отношения со взрослыми. При этом эти отношения также специфичны. Они предпочитают больше наблюдать за взрослыми, а потом выполнять их распоряжения.

У детей этой категории не возникает особого желания что-то делать наедине со взрослыми. Для них это, - как темный лес. То есть изначально такой практики взаимодействия со взрослыми не было. Поэтому этим детям очень сложно чувствовать себя полноценными участниками игр, деятельности. Эти отношения могут внезапно вызвать чувства отчужденности, безразличности. Это есть защитная реакция на испуг, неуверенность, которая хорошо маскируется. Обычно им очень трудно проявлять себя в общении. Ему никто не говорил и не показывал, какое должно быть или может быть культурное, эмоциональное общение. Эмоции являются неотъемлемой частью в общении детей дошкольного возраста. В нем ребенок находит себя и утверждается как личность. Он учится быть нужным, любимым и незаменимым. Эти чувства важны для ребенка. Исходя из этого, можно сделать вывод о том, что в детских учреждениях у ребенка происходит нарушение психического развития, которое меняет развитие его эмоциональной сферы.

Часто у таких детей быстро меняется настроение, происходит однообразность и стереотипность эмоционального проявления. Они неадекватно реагируют на замечания и похвалу; очень импульсивны, взрывные.

Все это объясняется тем, что первые годы жизни у них не было опыта общения с матерью. Безусловно, те или иные перечисленные проблемы есть и у тех детей, которые воспитываются в семье, дома. Но все, вышеперечисленные аспекты, имеют место быть у детей,

воспитывающихся в учреждениях закрытого типа. Они не просто лишены родительской ласки, внимания, заботы. Они лишены эмоциональности, чувственности, общения, проявления характера, установлении своих правил развития. Эти дети, проходят тяжелый жизненный путь становления личности. Всегда ли достигают результата эти дети? Безусловно, нет! Поэтому во взрослой жизни, с учетом даже тех факторов, когда выходцы детских домов, достигают больших высот в карьере, при одном упоминании о матери, у них появляются слезы, недосказанность и обида. Обиды, связанны с тяжелыми эмоциональными потерями, через которые прошли эти дети. Комплексы, которые сопровождают этих детей по жизни, не покидают их никогда. Это те чувства, которые не дают им чувствовать себя людьми, заслуживающими уважения и любви. Очень часто они не верят в тех людей, которые могут реально полюбить их и считать их близкими. Все эти эмоции связанны с тем, что у них не было опыта общения с матерью. Они не знают каково это быть любимым и особенным. Человек устроен таким образом, что он дарит те чувства, которые получает сам. Не получая любви, невозможно делиться им и быть открытым к общению с миром, который окружает нас общении.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Таким образом, экстремальные события, травматические ситуации, которые происходят в жизни детей-сирот или детей, лишенных родительского попечения, могут привести к тяжелым последствиям, иметь негативное последствие для жизни ребенка. Люди, которые окружают ребенка, в условиях, если он лишен эмоционально близких отношений с родными людьми, должны быть очень внимательны с такими детьми. Поэтому, задача всех педагогов, работающих с такими детьми, заключается в том, чтобы быть максимально внимательными к этим детям. Эта категория детей может быть представлена также не из закрытого учреждения. Дети-сироты, которые потеряли матерей, могут приходить в детские сады и школы также из семей, которые взяли опекунство над этими детьми. Часто бывает так, что отец сам воспитывает своих детей, без участия мамы. Эти же проблемы могут возникнуть при взаимодействии с такими детьми. Задача всех взрослых заключается в том, что независимо к какой категории относятся дети-сироты, к ним отношения должны быть добродушны. В работе с такими детьми педагоги должны проявлять заботу, внимание и терпение. Лишь в этом случае, мы можем говорить о частичном удовлетворении их потребностей в эмоциональном.

Литература:

Абабков, В А. (2013). Систематическое исследование семейного стресса и копинга. №2. С.4.

Абабков, В.А. (2004). Защитные психологические механизмы и копинг :анализ взаимоотношений. Актуальные проблемы клинической психологии и психофизиологии. Санкт–Петербург., С.14.

Боулби, Дж. (2003). Привязанность. Пер.с англ. Яз. Общ.ред. Г. В. Бурменская. М., С.480.

Божович , Л. И. (1999). Проблемы формирования личности. Избранные психологические труды .3 е изд. Под ред. Д. И. Фельдштейна. М., С.349.

Гурьева, В.А. (1996). Психогенные расстройства у детей и подростков. М., С. 208.

Запорожец, А.В., Неверович, Л. З. (2007). Развитие социальных эмоций у детей дошкольного возраста. М., С.84.

Кулясова, Ю.А. (2014). Особенности воспитания в неблагополучных семьях. № 2.

Лебедева, Л.Д. (2001). Педагогические основы арт-терапии в образовании. М., С. 318.

Лебединский, О.В. (1998). Эмоциональное нарушение и их коррекция. М., С. 156.

Ослон, В. и Холмогорова, А. (2003). Жизнеустройство детей сирот: профессиональная замещающая семья. М., С.368.

Овчарова, Р.В. (2006). Родительство как психологический феномен. М., С.496.

Хорни, К. (1996). Новые пути в психоанализе (пер с анг. А. Боковикова). М., С.239.

Фрейд, З. (2002). Влечения и неврозы. М., С.32.

Эриксон, Э.Г. (2000). Детство и общество. СПб. Речь. С.416.

İNKLÜZİV SİNİFLƏRDƏ TƏLİM PROSESİNDƏ OYUNLARIN İSTİFADƏSİNİN ŞAGİRDLƏRİN PSİXO-SOSİAL DURUMUNA TƏSİRİ

Anar XƏLƏFOV
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti,
doktorant,
Azərbaycan, BAKI
anar.khlalafov@gmail.com
https://orcid.org/0000-0001-9856-0556

XÜLASƏ

Məqalə inklüziv siniflərdə təlim prosesində oyunların şagirdlərin psixo-sosial durumuna təsirini araşdırır. Azərbaycan Respublikasında 2020-ci ildən etibarən sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların inklüziv təhsilə cəlb olunması hüquqi əsaslarla tanınmışdır. Ancaq bu məktəblərdə ənənəvi təhsil metodikasının istifadəsi inklüziv siniflərin effektivliyini məhdudlaşdırır. Beynəlxalq elmi ədəbiyyatda oyunların təlimin diferensiallaşdırılması və şagirdyönümlü təlim kimi strategiyalarda səmərəli olduğu vurğulanır. Məqalədə oyunların inklüziv siniflərdə təlimin keyfiyyətinə təsirinin araşdırılması üçün Bakı şəhərində fəaliyyət göstərən məktəblərdə tədqiqat aparılmışdır. Oyunların şagirdlərin emosional və sosial inklüziyası, akademik uğurları kimi psixo-sosial faktorlar üzərindəki təsiri "İnklüziyanın dərk edilməsinə dair sorğu anketi" ilə ölçülmüşdür. Nəticələr göstərir ki, oyunların istifadəsi təlimin keyfiyyətini yüksəltməyə və şagirdlərin təlimə daha fəal qoşulmasına müsbət təsir göstərir.

Açar sözlər: inklüziv sinif, təlim prosesi, oyunlar, şagird, psixo-sosial durum.

THE USE OF GAMES IN THE EDUCATIONAL PROCESS IN INCLUSIVE CLASSES EFFECT ON PSYCHO-SOCIAL STATUS OF STUDENTS

Anar KHALAFOV
Azerbaijan State Pedagogical University,
doctoral student,
Azerbaijan, BAKU
anar.khlalafov@gmail.com
https://orcid.org/0000-0001-9856-0556

SUMMARY

The article investigates the impact of games on the psychosocial well-being of students in inclusive classrooms. Since 2020, children with disabilities in Azerbaijan have been legally entitled to inclusive education. However, traditional teaching methods are still used, limiting the effectiveness of inclusive classrooms. International literature highlights the effectiveness of games in strategies such as differentiated instruction and student-centered learning. A study was conducted in schools in Baku to examine the impact of games on the quality of education in inclusive classrooms. The "Perception of Inclusion Questionnaire" was used to assess the effects of games on students' emotional and social inclusion and academic success. The results indicate that using games enhances the quality of education and encourages more active student participation in the learning process.

Key words: inclusive class, educational process, games, student, psycho-social condition.

GİRİŞ

2020-ci ildən etibarən Azərbaycan Respublikasının təhsil qanunvericiliyində sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların inklüziv təhsilə cəlb olunması hüququ tanınmışdır. Bakı şəhərində və bölgələrdə hər il inklüziv siniflər təşkil olunur onlarla sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar tipik inkişaf edən şagirdləri ilə birgə təhsilə cəlb olunurlar. Ölkəmizdə inklüziv təhsilin inkişafı üçün qanunvericilik səviyyəsində əsaslı dəyişiklər aparılmasına baxmayaraq sinifdə ənənəvi (seqreqativ) təhsil metodikası istifadə olunmaqdadır. Nəticə etibarı ilə inklüziv siniflərdə sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar iştirak etsə də bir çox halda onlar bu məktəblərdə ayrılmış köməkçi otaqda xüsusi təhsil üzrə mütəxəssislə fərdi iş vasitəsi ilə bilik və bacarıqları öyrənirlər. Ümumi təhsil müəssisələrində inklüziv təhsili dəstəkləyən metodikanın və inklüziv mədəniyyətin tətbiqinin dəstəklənməsi üçün Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin 11 fevral 2023-cü il tarixli 43 nömrəli Qərarı ilə təsdiq edilmiş "İnklüziv təhsilin təşkili Qaydası"nın 3.5-ci bəndinə əsasən sağlamlıq imkanları məhdud uşağın təlim vaxtının minimum 50 faizinin inklüziv sinfində keçirməsi tələb olaraq müəyyənləşmişdir. Bu səbəbdən hazırda ölkəmizdə müəllim hazırlığı sahəsində fəaliyyət göstərən qurumların üzərinə düşən öhdəlik sinifdə inklüzivliyi dəstəkləyən pedaqoji metodların tədqiq edilməsi və müəllimlərə öyrədilməsidir.

Beynəlxalq elmi ədəbiyyatda inklüziv siniflərdə şagirdlərin təliminin birgə təşkil olunması üçün müxtəlif pedaqoji metodlardan və strategiyalardan istifadə olunur. İnklüziv sinifdə şagirdin öz inkişaf potensialını reallaşdırması üçün təlimdə iki əsas şərtin təmin olunması tələb olunur 1-hər bir şagirdin təlimdə fəal iştirakının təmin olunması 2-təlimin şagirdlərin ehtiyaclarına uyğunlaşdırılmasıdır.

İnklüziv siniflərdə şagirdlərin öz inkişaf potensiallarını reallaşdırmaları üçün müxtəlif pedaqoji metodlar və strategiyaların sinifdə tətbiq olunması beynəlxalq elmi ədəbiyyatda tövsiyə olunur. Onlardan ən çox elmi ədəbiyyatda vurğulanan təlimin sinifdaxili diferensiallaşdırılması, təlimdə universal dizayn, fərdi tədris planını tətbiqi, şagirdyönümlü təlim, kooperativ təlim, həmyaşıd təlimi, oyun əsaslı təlim.

Təlim prosesində oyunlardan istifadə təlimin diferensiallaşdırılması, şagirdyönümlü təlim, kooperativ təlim və həmyaşıd təlimi kimi inklüziv sinifdə istifadəsi səmərəli olduğu təsdiq edilmiş pedaqoji metodların həyata keçirilməsi üçün təlim fəaliyyəti növüdür.

İnklüziv sinifdə oyunların tətbiq olunmasının təlimin keyfiyyətinə müsbət təsiri barədə bir çox müəllimlər öz təcrübələri ilə bölüşür. Tədqiqatçılar iddia edirlər ki, oyunlar şagirdlər arasında daha müsbət qarşılıqlı münasibət formalaşdırır. Oyunda şagirdlər özləri qərar verə bilir və öz nəticələrini qiymətləndirirlər. Təlimdə oyunlardan istifadə olunduqda müəllim "öyrədən" mövqeyindən "fasilitator" roluna keçməsinə imkan yaranır. İnklüziv siniflərdə oyunların istifadəsi təlimin keyfiyyətinə müsbət təsir göstərməsi barədə bir çox müəllim və tədqiqatçılar öz məqalələrində fikirlər yazmasına baxmayaraq oyunların təlimin keyfiyyətinə təsirini ölçən tədqiqatlar çox məhdud saydadır [Hays, 2005:11]. İnklüziv siniflərdə oyunların təlimin keyfiyyətinə təsiri istiqamətində beynəlxalq elmi ədəbiyyatda ümumilikdə əsaslı tədqiqat bu günədək mövcud deyil.

Qeyd olunanları nəzərə alaraq Bakı şəhərində fəaliyyət göstərən inklüziv təhsil həyata keçirilən məktəblərdə müvafiq mövzuların tədrisində oyunlardan istifadə olunaraq və təlimin keyfiyyəti ənənəvi pedaqoji metodlarla təlim keçirilən siniflərin nəticələri ilə müqayisə olunmuşdur. İnklüziv siniflərdə oyunların təlimin keyfiyyətinə təsiri aydınlaşdırılmışdır.

Metod və metodologiya

İnklüziv siniflərdə təlim keyfiyyəti anlayışı seqreqativ siniflərdə qəbul olunan, şagirdlərin təlim nəticələrinə əsaslanmır. İnklüziv sinifdə şagirdlərin inkişaf potensiallar fərqli olduğu üçün təlim nəticələri müxtəlifdir. Bu səbəbdən inklüziv sinifdə təlimin keyfiyyət göstəricisi kimi şagirdlərin təlim prosesində fəal iştirakı və təlimin hər bir şagirdin fərdi xüsusiyyəti nəzərə alınaraq

uyğunlaşdırılmas təlimin keyfiyyət göstəricisi kimi çıxış edir. Qeyd olunan keyfiyyət göstəriciləriinin tədqiqat vasitəsi ilə ölçülməsi mümkün deyil və tədqiqatçılar təlimin keyfiyyətinin ölçülməsi üçün şagirdlərin təlimdə fəal iştirakı və təlimin onlara uyğunlarması nəticəsində şagirdlərin psixo-sosial durumunda qeydə alınan müsbət dəyişiklikləri təlimin keyfiyyət göstəricisi olduğunu göstərirlər. Tədqiqatlarda təlim keyfiyyətinin göstəriciləri kimi 3 faktor ölçülür, bunlar şagirdin məktəbdə emosional inklüziyası, sosial inklüziyası və akademik baxımdan özünün müvəffəqiyyətli hesab etməsi [Goldan and others, 2021:101]. Qeyd olunan 3 faktor üzrə göstəricilər şagirlərin təlim prosesində fəal iştirak etdikdə və təlimin məzmunun onların ehtiyaclarına uyğunlaşdırıldıqda yüksək olması və sinifdə təcrid olunduqda 3 faktor üzrə nəicələri aşağı olması tədqiqatlarda vurğulanır.

Tədqiqatın keçirilməsinə Bakı şəhərində inklüziv təhsil həyata keçirilən 3 tam orta təhsil məktəblərində 6 ibtidai sinif müəllimi, 1-ci sinif şagirdləri və 170 valideyn cəlb olunmuşdur. Tədqiqata cəlb olunmuş şagirdlərin 12 nəfəri inklüziv siniflərdə təhsilə cəlb olunmuş sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlardır.

Oyunların inklüziv siniflərdə təlimin keyfiyyətinə təsirinin ölçülməsi üçün alman tədqiqatçıları tərəfindən hazırlanmış və qlobal olaraq, yeganə alət olan inklüziv siniflərdə şagirdlərin emosional, sosial inklüziyasının və akademik baxımından özlərinin müvəffəqiyyət səviyyəsinin ölçülməsinə imkan verən "İnklüziyanın dərk edilməsinə dair sorğu anketi" [Venetz, Zurbriggen & Eckhart, 2014] sorğudan istifadə olunmuşdur.

"İnklüziyanın dərk edilməsinə dair sorğu" blankı - şagirdlər müəllimlər və valideynlər üçün versiyada 12 sualdan ibarətdir. Sorğu blankında cavablar "Likert şkalası" vasitəsi ilə toplanmışdır. "Likert şkalası" 4 variant cavab seçimi verilmişdir "doğru deyil"; "bəzən doğru deyil"; "bəzən doğrudur"; "tamamilə doğrudur". Sorğu inklüziv siniflərdə tipik inkişaf edən və sağlamlıq imkanları məhdud 3-9-cu sinif şagirdləri ilə onların valideynləri və müəllimləri ilə keçirilməsi üçün hazırlanmışdır. Bu tədqiqatın hədəf qrupu 1-ci siniflər olduğundan şagirdlər sorğuda iştirak etmələri üçün məktəb psixoloqları və korreksion pedaqoqlar tərəfindən fərdi dəstək göstərilmişdir. Şagirdlər, valideynlər və müəllim üçün hazırlanmış sorğuda eyni suallar verilmişdir, konkret şagird barədə məlumatların toplanması xarakteri daşıyır.

Elmi ədəbiyyatlarda göstərilir ki, "İnklüziyanın dərk edilməsinə dair sorğu (PİQ)" şagirdlərin psixo-sosial durumunun qiymətləndirməsi istiqamətində 3 faktor (emosional və sosial inklüziya, akademik baxımdan özünü müvəffəqiyyətli hesab etməsi) üzrə strukturlaşdırılmış şkala psixrometrik standartlara cavab verir. Belə ki, PİQ sorğu nəticələri əsasında toplanmış xallar şagirdlərin məktəbdə psixo-sosial durumunu zəif, orta və yüksək səviyyələrə kateqoriyalaşdırılmasına imkan verir [Schwab, 2023].

Sorğu blankları (şagirdlər üçün, valideynlər üçün və müəllim üçün) ingilis dilində və rus dilində olan versiyaları əsas götürərək, Azərbaycan dilinə uyğunlaşdırılmışdır. "İnklüziyanın dərk edilməsinə dair sorğu anketi" sorğu blankları Bakı şəhəri 95 nömrəli tam orta məktəbin I sinfinin 10 şagirdi və onların valideynləri, eləcə də 5 müəllimin iştirakı ilə aprobasiya edilmişdir. Tələb olunan düzəlişlər edilərək tədqiqatda istifadə olunmuşdur.

ƏSAS HİSSƏ

Sorğuda tədqiqata cəlb olunmuş 3 eksperimental (oyunlar vasitəsi ilə riyaziyyat fənni tədris olunurdu) və 3 kontrol siniflər (riyaziyyat fənni ənənəvi pedaqoji metodlarla tədris olunurdu) üzrə şagirdlərin emosional baxımdan, məktəbdə olmaqlarından məmnunluqları (emosional inklüziya), təlim prosesində sinif yoldaşları ilə müsbət qarşılıqlı münasibətin olması (sosial inklüziya) və akademik baxımdan özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmə səviyyəsinin araşdırılması, tədqiqatın başlama və yekunlaşma mərhələsində (7 həftə sonra) qiymətləndirilməsi həyata keçirilmişdir. Sorğuda şagirdlər müstəqil iştirak edə bilmədikdə, məktəb psixoloqları və korreksion pedaqoqlar

onlara kömək etmişlər. Şagirdlərin, qeyd olunan 3 sahə üzrə qiymətləndirilmələri üçün, ilkin qiymətləndirmədə seçilmiş 6 sinifdə təhsil alan 170 şagirddən 164 nəfəri (o cümlədən, 12 nəfər sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar) iştirak etmişdi. Sorğuda iştirak etmiş şagirdlərin 48.2 faizini qızlar, 51.8 faizini oğlanlar təşkil etmişdi. (diaqram № 1). Eyni zamanda, övladlarının məktəbdə psixo-sosial durumu barədə 159 nəfər valideyn (o cümlədən, 12 nəfər sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların valideynləri olmaqla) və 6 nəfər ibtidai sinif müəllimi 167 şagirdin məktəbdə psixo-sosial durumu haqda PİQ sorğunun suallarını cavablandırmışlar. Digər 3 şagird uzun müddət təhsildən yayındıqlarından, müəllimlər həmin şagirdlərin qiymətləndirməsini aparmamışlar.

Valideynlərin sorğuda iştirak etmələri üçün ətraflı təlimat hazırlanaraq sinfin "whatsappp" qrupunda paylaşılmışdı. Tədqiqatçı eksperimental və kontrol siniflərin valideyn qruplarında sorğuda iştirakla bağlı suallarını cavablandırmışdı. Valideynlərin sorğuda iştiraklarının təmin olunması üçün "whatsapp" qruplarda müzakirələr tədqiqatçı tərəfindən protokollaşdırılmış və tədqiqat sənədlərinə əlavə olunmuşdur.

Sorğunun ilk və yekunu arasındakı interval şagirdlədə 36 gün, valideynlərdə 38 gün və müəllimlərdə 47 gün təşkil etmişdir.

Sorğu vasitəsi ilə toplanmış məlumatlar SPSS statistik proqramı vasitəsi statistik etibarlılıq (reliability) baxımından təhlil edilmişdir. Təhlilin nəticəsi məlumatın etibarlılığını "Cronbach's Alpha" üsulu ilə .719 bal toplandığı müəyyənləşdirilmişdir. "Cronbach's Alpha" üsulu ilə toplanmış .719 bal sorğu məlumatlarının statistik baxımından etibarlı olduğu isbat olunmuşdur. (cədvəl 3)

Etibarlılıq əmsalı (Reliability Statistics) Cədvəl 2		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	Yoxlanılan sulların sayı
.719	.764	36

Sorğu vasitəsi ilə əldə olunmuş nəticələr

Tədqiqatın keçirilməsi üçün seçilmiş inklüziv siniflərdə şagirdlərin müdaxilədən öncə psixo-sosial durumu: Qeyd olunduğu kimi, tədqiqat çərçivəsində 3 pilot məktəbdə 6 inklüziv I siniflər seçilmişdir. Eksperimentin təsirinin dəqiq ölçülməsi üçün eksperimental və kontrol siniflərdə şagirdlərin bilik səviyyəsinin və psixo-sosial durumunun bərabər səviyyədə olması təmin edilmişdir. Bunun üçün, PİQ sorğu üzrə ilkin sorğunun nəticələrinə və həndəsi fiqurlar üzrə ilkin test nəticələrinə əsaslanaraq kontrol və eksperimental siniflər müəyyənləşdirilmişdir. Tədqiqatda iştirak edən şagirdlərin psixo-sosial durumunun qiymətləndirilməsi üçün şagirdlərin özləri, sinif müəllimləri və valideynləri sorğuda iştirak etmiş və nəticələr PİQ sorğunun üç amili üzrə (emosional inklüziya, sosial inklüziya və şagirdlərin özlərini akademik baxımından müvəffəqiyyətli hesab etməsi) təhlil olunmuşdur. Təhlil SPSS statistik proqram vasitəsi ilə həyata keçirilmişdir. PİQ sorğunun hər amili üzrə, minimum 4 bal, maksimum 16 bal toplanması mümkündür. SPSS proqramı üzrə hər şagirdə dair 3 amil üzrə, 3 qrupdan respondentlərin qiymətləndirməsinin ortalama

nəticələrini, siniflər üzrə tipik inkişaf edən və sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar kateqoriyasına ayrılmışdır. Bununla yanaşı, siniflər tədqiqatda rollarına görə eksperimental və kontrol qruplar arasında ayrılmışdır. (diaqram №3)

PİQ sorğunun nəticəsinə əsasən 3 amil üzrə 6 sinfin topladığı ortalama ballara (emosional inklüziya 13.89 bal, sosial inklüziya 14.13 bal və akademik baxımdan şagirdlərin özlərinin müvəffəqiyyətli hesab etməsi üzrə 11.94 bal) əsasən, şagirdlərin məktəbdə psixo-sosial durumu qənaətbəxş hesab edilə bilər. Belə ki, tipik inkişaf edən şagirdlərin emosional inklüziya faktoru üzrə topladığı ümumi ortalama 13.89 bal, toplana biləcək balların 86.81%-ni təşkil edir. (diaqram №3) Bu səbəbdən, 3 amil üzrə tipik inkişaf edən şagirdlərin nəticələri ümumi orta səviyyədən yuxarı

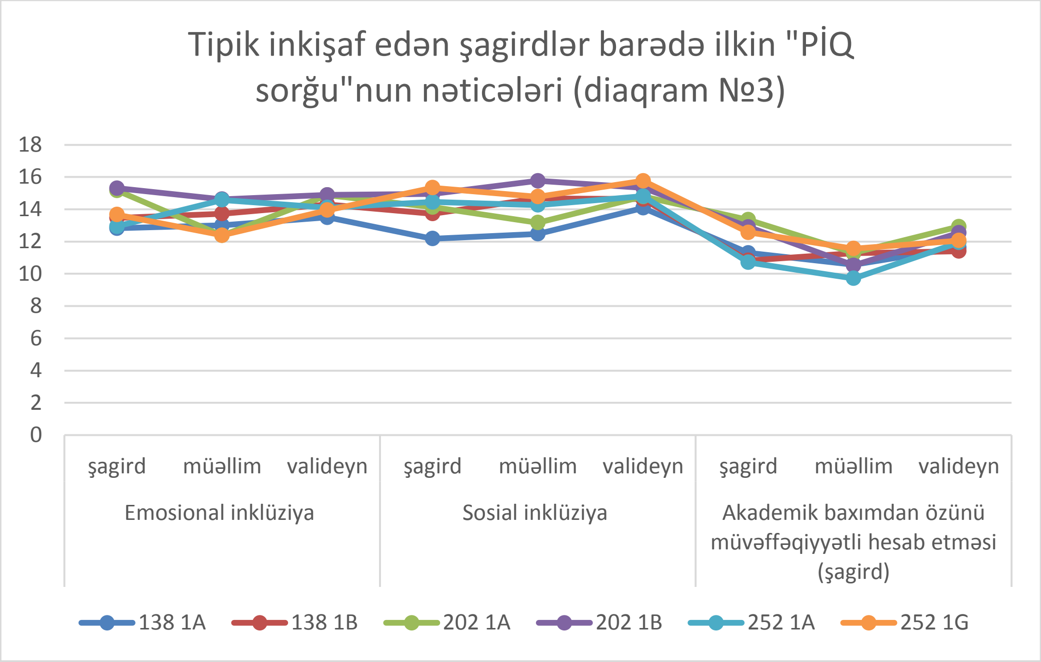

müəyyənləşdirilmişdir. PİQ sorğunun üzrə keçirilmiş tədqiqatlarda 12 baldan yuxarı şagirlərin məktəbdə psixososial durumun qənaətbəxş hesab olunduğu qeyd edilir [Knickenberg and others, 2020: 291]. Tipik inkişaf etmiş və sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərdə 3 amil arasında ən aşağı nəticə, şagirdlərin özlərini akademik baxımdan müvəffəqiyyətli hesab etmələri səviyyəsi üzrədir. Bu amil üzrə tipik inkişaf edən şagirdlər 11.94 bal toplayaraq 74.62 %, sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar isə 6.83 balla 42.69 % nəticə əldə ediblər.

Tipik inkişaf edən şagirdlərin nəticəsini 3 respondent (şagird, müəllim və valideyn) arasında təhlil etdikdə, ən yüksək nəticə hər 3 iştirakçı tərəfindən sosial inklüziya faktoru toplamışdır (cəmi şagirdlər 14.13 bal; müəllimlər 14.18 bal; valideynlər 14.90 bal). Ən aşağı balı tipik inkişaf edən uşaqlar akademik baxımdan özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələri üzrə toplamışlar (şagird 11.94 bal; müəllim 10.82 bal və valideyn 12.08 bal).

Şagirdlərin nəticəsi ilə müəllimlərin və valideynlərin nəticələri arasında fərq əhəmiyyətli dərəcədə deyil. Maksimum fərq 202 nömrəli məktəbin 1A sinfində emosional inklüziya faktoru üzrə şagirdlərlə müəllim nəticələri arasındadır (2.79 bal). Sorğuda iştirak etmiş qrupların nəticələri arasında minimum fərq 138 nömrəli tam orta məktəbin 1B sinfində sosial inklüziya faktoru üzrə müəllimlə valideynlərin nəticəsi arasındadır (0.04 bal). Qeyd olunanları nəzərə alaraq seçilmiş siniflərdə tipik inkişaf edən uşaqların, müəllim və onların valideynlərinin nəticələri arasındakı uyğunluğu qənaətbəxş hesab edə bilərik.

Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların, müəllimlərin və onların valideynlərinin nəticələrini təhlil edərək aşkar olunmuşdur ki, tipik inkişaf edən şagirdlərdən fərqli olaraq bu şagirdlərin emosional inklüziya səviyyəsi digər faktorlardan daha yüksək qiymətləndirilmişdir (şagirdlər 12.25 bal; müəllim 10.75 bal; valideynlər 13.50 bal). Lakin sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlarda tipik inkişaf edən sinif yoldaşları kimi akademik baxımdan özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələri ən

aşağı qiymətləndirmişdirlər (şagirdlər 6.83 bal; müəllim 6 bal; valideynlər 7.58 bal). Ümumən akademik baxımdan sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələrini özləri və onlar barədə müəllim və valideynlərin cavabları tipik uşaqlara və onların müəllim və valideynlərin cavablarına nisbətdə aşağı qiymətləndirilmişdir (fərq: şagirdlər arası 5.11 bal, müəllimlər arası fərq 4.82 bal və valideynlər arası fərq 4.5 bal).

Sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərin psixo-sosial durumuna dair ilkin sorğunun nəticələrinə görə tipik uşaqlara nisbətən, sorğuda iştirak etmiş qruplar arasında fikir ayrılığında daha böyük fərqin olduğu aşkar olunmuşdur (diaqram №4). Sorğuda iştirak etmiş qruplar arasında ən çox fərq 252 nömrəli məktəb liseyin 1G sinfində emosional inklüziya səviyyəsinin qiymətləndirilməsi, müəllimlə valideynlərin nəticələri ilə şagirdlərin nəticələri arasında ortalama 5 bal fərq, eləcə də 202 nömrəli məktəbin 1A sinfində sosial inklüziya səviyyəsinin qiymətləndirilməsində müəllimlə valideynlərin nəticələri ilə şagirdlərin nəticələri arasında 5 bal fərq müəyyənləşdirilmişdir.

Sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərin qiymətləndirilməsində 3 qrup arasında ən az

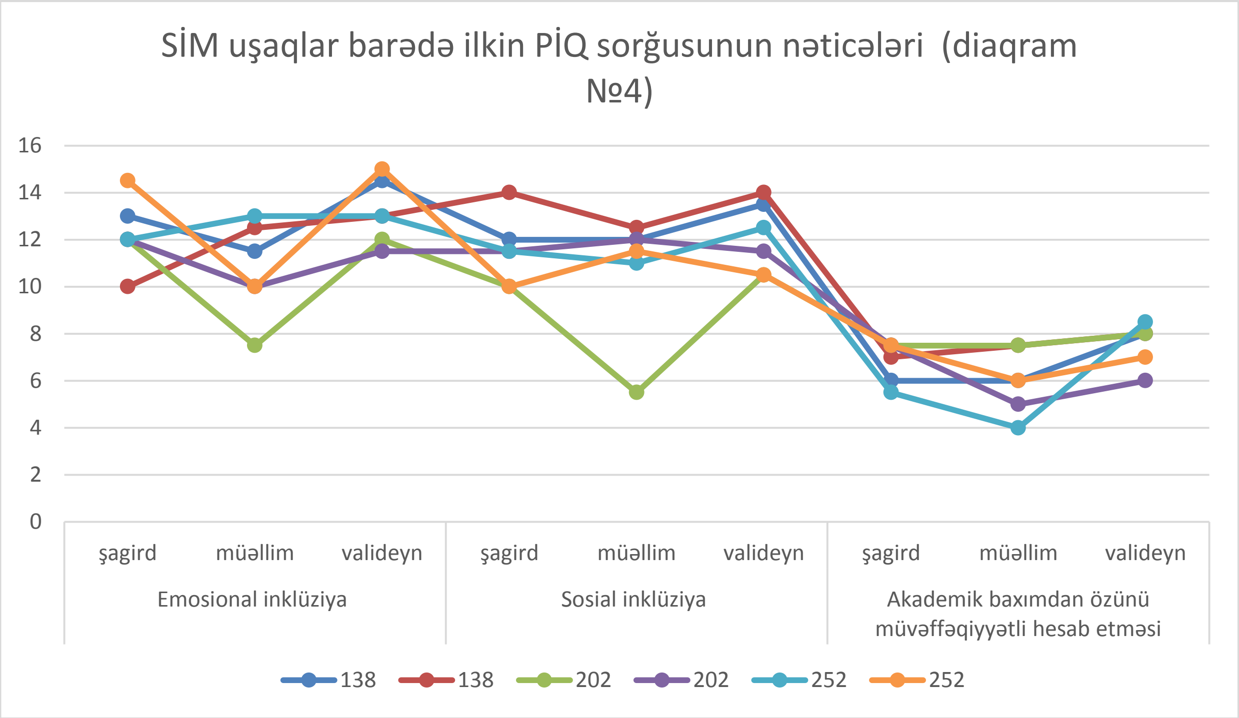

ziddiyyət emosional inklüziya amili üzrə 202 nömrəli tam orta təhsil məktəbinin 1A sinfində şagird valideyn arasında (0 fərq), 252 nömrəli məktəb-liseyin 1A sinfindədir (0 fərq). Sosial inklüziya amili üzrə 138 nömrəli tam orta məktəbin 1A sinfində şagird müəllim arasında və 1B sinfində şagirdlərlə valideynlər arasında nəticələrdə fərq yoxdur. Şagirdlərin özlərini akademik baxımdan müvəffəqiyyətli hesab etmələri faktoru üzrə 138 və 202 nömrəli tam orta məktəbin 1A siniflərində şagirdlərlə müəllimlər arasında nəticədə fərq yoxdur.

Qeyd olunanları nəzərə alaraq, 2 amil üzrə iki sinifdə müəllimlə valideynlər arasında fikir ziddiyyətinin olmasına baxmayaraq, 3 amil üzrə 6 nəticələrdə 3 qrupun fikirlərinin uyğun olduğunu əsas götürərək nəticələrin etibarlı olması qənaətinə gəlirik.

İlkin qiymətləndirmədə tipik inkişaf edən uşaqlarla sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların nəticələrində fərqin təhlili

Sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərin (12 nəfər) PİQ ilkin sorğu üzrə nəticələri təhlil edildikdə, 3 amil üzrə ortalama nəticələrin tipik uşaqlarla müqayisədə daha aşağı olması aşkar olunmuşdur (cədvəl № 5). Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar tipik inkişaf edən şagirdlərdən emosional inklüziya üzrə 1.64 bal, sosial inklüziya üzrə 2.63 bal və akademik baxımdan özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələri üzrə 4.44 bal aşağı nəticələr toplamışlar.

Qeyd olunanlar, ümumiləşdirilmiş formada diaqram № 6-da verilmişdir.

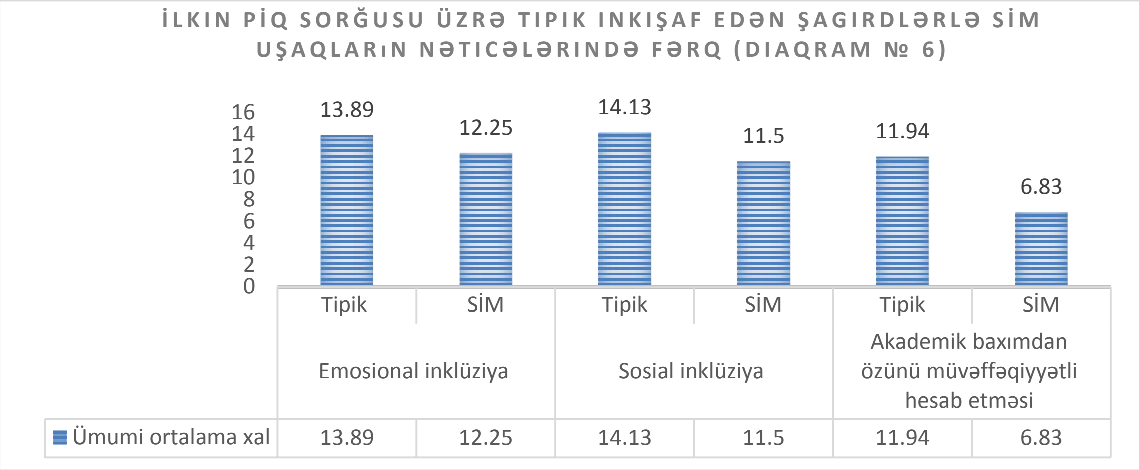

Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların psixo-sosial durumunun tipik inkişaf edən şagirdlərlə müqayisədə daha aşağı olmasının əsas səbəbi, əlilliyə münasibətdə cəmiyyətdə formalaşmış ayrıseçkilik və neqativ münasibət nəticəsində, sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların özləri və onların valideynlərinin, uşaqların potensial imkanları barədə gözləntilərinin aşağı səviyyədə olmasıdır. Müəllimlərin, bu şagirdlərin psixo-sosial durumunu tipik uşaqlarla müqayisədə çox aşağı qiymətləndirilməsi, müəllimlərin inklüziv mədəniyyəti tam ahəngi ilə anlamaması, sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirilməsi üzrə bilik və bacarıqlara malik olmaması və əlbəttə ki, siniflərdə təlimin inklüziv təhsildə keyfiyyət amillərinə əsasən təşkil olunmadığından xəbər verir.

Yekun PİQ sorğu

Yekun sorğu riyaziyyat fənni üzrə oyunlar vasitəsi ilə 4 mövzu tədris olunduqdan sonra (7 həftə sonra) yenidən keçirilmişdir. Yekun PİQ sorğuda seçilmiş 6 sinifdə təhsil alan 170 şagirddən 155 nəfər (12 nəfər sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar) iştirak etmişdir. Onlardan 47.1% qızlar, 52.9 % oğlanlar təşkil etmişdir. (cədvəl 12) Sorğuda 157 valideyn (12 nəfər sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların valideyni) övladlarının və 6 müəllim 164 şagirdinin məktəbdə psixo-sosial durumu barədə sorğunun suallarını cavablandırmışlar. 6 şagird uzun müddət məktəbə gəlmədiyindən müəllimlər onları qiymətləndirə bilməmişdilər.

PİQ sorğunun yekun qiymətləndirilməsinin nəticələri SPSS proqramı vasitəsi ilə təhlil olunmuşdur. Məlumatların təhlil olunması üçün 3 amil üzrə (şagirdlərin emosional və sosial inklüziyası, onların akademik baxımdan özünü müvəffəqiyyətli hesab etməsi) üzrə topladıqları balların ortalaması çıxarılmışdır. Təhlil olunması üçün inklüziv sinifdə təhsil alan tipik inkişaf edən şagirdlərin məlumatları sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların məlumatlarından ayrı-ayrı təhlil olunmuşdur. (diaqram 10)

Tipik inkişaf edən şagirdlərin PİQ sorğunun yekun qiymətləndirməsi əsasında aşkar olunmuşdur ki, sorğuda iştirak etmiş 3 qrup (şagird, müəllim və valideyn) arasında ciddi fərq yoxdur. Toplanmış ortalama ballar üzrə şagird, müəllim və valideyn nəticələri arasında maksimum fərq 202 nömrəli tam orta təhsil məktəbinin 1B (eksperimental) sinfində akademik baxımdan şagirdlərin özlərini müvəffəqiyyətli etməsi amili üzrə şagirdlərlə müəllim arasında ziddiyyət mövcuddur. Bu amil üzrə şagirdlər özlərini ortalama 14.35 balla qiymətləndirdikləri halda (toplana biləcək balların 89.69 %-i), müəllimlər şagirdləri ortalama 10.71 balla qiymətləndirmişlər (toplana biləcək balların 66.94%-i). Sorğuda iştirak etmiş qruplar arasında minimum fərq 252 nömrəli məktəb-liseyin 1G sinfində (kontrol sinif) emosional inklüziya amili üzrə şagirdlərin və valideynlərin qiymətləndirilməsi 13 bal (toplana biləcək balların 81.25 %-i) təşkil etmişdir.

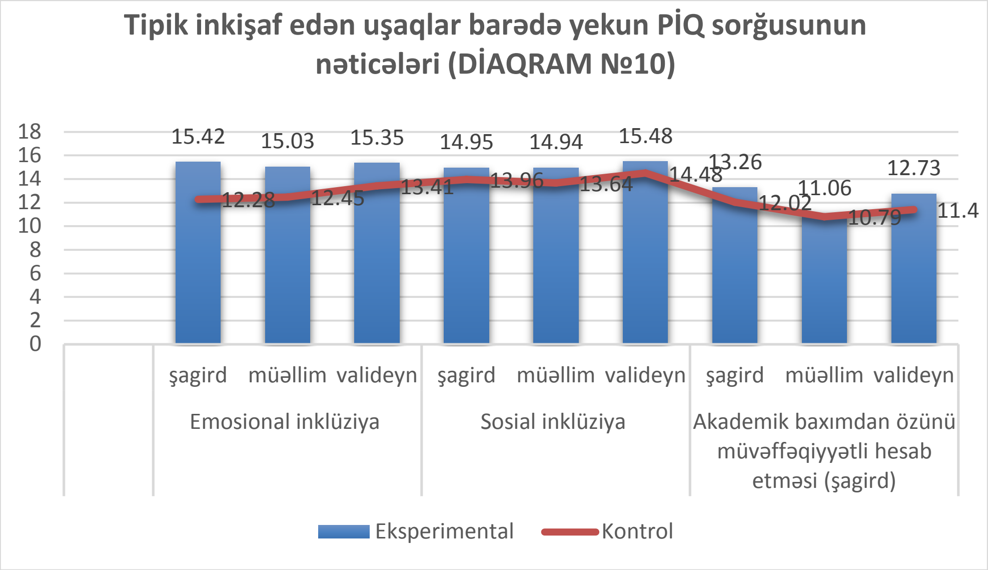

PİQ sorğu üzrə keçirilmiş tədqiqatlarda qeyd olunur ki, şagirdlərin 3 amil üzrə özlərini qiymətləndirməsi, adətən müəllimlərin və valideynlərin qiymətləndirməsindən yüksək olur. Elmi ədəbiyyatlarda buna səbəb kimi şagirdlərin emosional və sosial inklüziya, özlərinin akademik müvəffəqiyyət səviyyələrini onların öz təəssüratlarına əsasən qiymətləndirmələridir. Müəllimlər və valideynlər isə şagirdləri daha çox onların davranışlarına görə qiymətləndirirlər [Knickenberg, and others, 2020:3] PİQ sorğunun yekun nəticələrinə əsasən eksperimental siniflərin şagirdlərinin özlərini qiymətləndirməsi (sosial inklüziya amilində valideynlərin nəticəsi istisna olmaqla), müəllimlərin və valideynlərin qiymətləndirməsindən daha yüksəkdir. Belə qənaətə gələ bilərik ki, eksperimental siniflərdə oyunların təlim prosesində tətbiq olunduğu 7 həftə ərzində şagirdlərin davranışlarında, onların təəssüratları qədər müsbət dəyişiklik baş verməmişdir. Buna səbəb odur ki, davranışın dəyişilməsi təəssüratların dəyişməsindən daha çox vaxt tələb edir.

Bununla yanaşı, kontrol siniflərdə şagirdlərin emosional və sosial inklüziyası müəllimlər və valideynlər tərəfindən şagirdlərdən daha yüksək qiymətləndirilmişdir. Şagirdlərin özlərini müəllim və valideynlərdən daha aşağı qiymətləndirməsinin səbəbi kimi şagirdlərin təlim prosesində formalaşmış mənfi təəssüratlarının tədqiqatın vaxtının məhdud olması səbəbindən, hələ onların davranışında təsirinin nəzərəçarpan dərəcədə özünü büruzə verməməsidir. (diaqram №10)

PİQ sorğunun yekun nəticələri üzrə eksperimental və kontrol siniflərdə təhsil alan sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların nəticələri 3 kateqoriya üzrə iştirakçılar (şagird, müəllim və valideyn) 3 amil üzrə təhlil olunmuşdur (diaqram №11).

Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların PİQ sorğunun yekun qiymətləndirməsi əsasında aşkar olunmuşdur ki, sorğuda iştirak etmiş 3 qrup (şagird, müəllim və valideyn) arasında fərq

nəzərə çarpan dərəcədədir (cədvəl №11). Toplanmış ortalama ballar üzrə şagird, müəllim və valideyn nəticələri arasında maksimum fərq 252 nömrəli məktəb-liseyin 1G (kontrol) sinfində emosional inklüziya amili üzrə şagirdlərlə müəllim arasında ziddiyyət mövcuddur. Bu amil üzrə şagirdlər özlərini ortalama 14 balla qiymətləndirdikləri halda (toplana biləcək balların 87.50%), müəllimlər şagirdləri ortalama 9 balla qiymətləndirmişlər (toplana biləcək balların 56.25 %). Sorğuda iştirak etmiş qruplar arasında 138 nömrəli məktəbin 1B sinfində (kontrol) akademik baxımdan şagirdlərin özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmə amili üzrə şagirdlər, müəllimlər və valideynlər ortalama 6.5 balla qiymətləndirmişdirlər (toplana biləcək balların 40.63 %-i). (cədvəl №5). İstisna, emosional inklüziya üzrə 138 nömrəli tam orta məktəbin 1B (kontrol sinif) sinfidir. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların məktəbdə psixo-sosial durumuna dair şagirdlərin, müəllimlərin və valideynlərin qiymətləndirməsində fərq tipik uşaqların nəticələrində və elmi ədəbiyyatlarda PİQ sorğu üzrə keçirilmiş tədqiqatlarda qeyd olunduğu kimi müəllim nəticəsi şagirdlərin nəticəsindən aşağıdır.

Tipik uşaqlardan fərqli olaraq, sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların valideynləri şagirdlərlə, təqribən, eyni səviyyədə qiymətləndirmişlər (maksimum fərq, akademik baxımdan

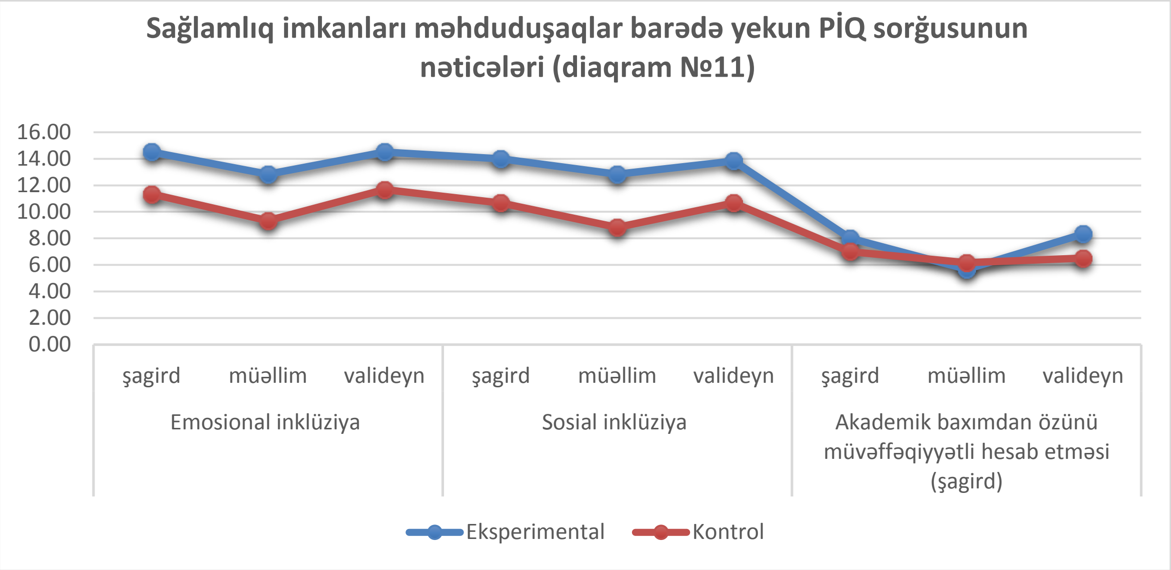

şagirdlərin özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələri amili üzrə 05 bal). (diaqram 11) Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların psixo-sosial durumuna dair PİQ sorğuda iştirak etmiş 3 qrup iştirakçıların nəticələrinin eyni ballarla təkrarlanması nəzərə çarpandır. Bunun səbəbi, hər inklüziv sinifdə yalnız 2 sağlamlıq imkanları məhdud uşağın təhsilə cəlb olunmasıdır. Ümumilikdə, 12 şagirdin nəticəsi eksperimental sinifdə 6 nəfər və kontrol sinifdə 6 nəfər olaraq təhlil olunmuşdur.

Eksperimental və kontrol siniflərdə PİQ sorğu üzrə ilkin və yekun sorğular arasındakı fərq

Eksperimental və kontrol siniflərdə ilkin və yekun sorğuların nəticələri SPSS proqramında “T-Test qoşaşmış nümunə statistikası” (T-Test paired sample statistiks) metodu ilə təhlil olunduqda, eksperimental siniflərdə yekun sorğuların nəticələri ilkin sorğunun nəticələrinə nisbətdə artımın olduğu müəyyənləşmişdir. Bununla yanaşı, kontrol siniflərdə əksinə, yekun sorğuda şagirdlərin ilkin sorğuya nisbətdə ortalama balların aşağı düşməsi qeydə alınmışdır (diaqram №12).

Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlarda tipik inkişaf edən uşaqlarda olduğu kimi T-test təhlili nəticəsində eksperimental siniflərdə PİQ sorğunun ilkin və yekun nəticələri arasında müsbət dinamika və kontrol siniflərdə mənfi dinamika müşahidə olunmuşdur (diaqram №13).

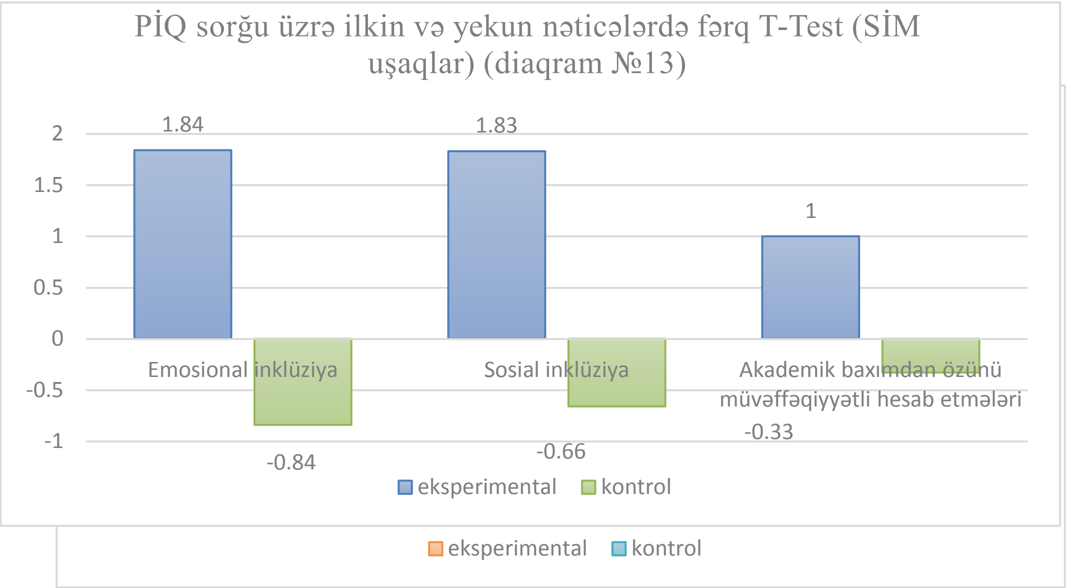

Kontrol siniflərdə PİQ sorğu nəticələrində neqativ dinamikanın olması (məlumatın qeyri normal paylanması) səbəbindən T-test ilə təsirin statistik əhəmiyyətinin müəyyənləşdirilməsi mümkün olmamışdır. PİQ sorğu nəticələri vasitəsi ilə eksperimentin təsirinin ölçülməsi üçün məlumatın qeyri normal paylanmış məlumatın təhlili üçün istifadə olunan SPSS proqramında "qeyri parametrik test" statistik metod olan "Uilkoksonun (Wilcoxon) işarələnmiş fərq testi (Signed Rank Test)" vasitəsi təhlil olunmuşdur.

Uilkoksonun işarələnmiş fərq testi vasitəsi ilə şagirdlərin PİQ sorğunun 3 amili üzrə ilkin və yekun sorğuya cavabları arasında müsbət və mənfi fərqin təhlil olunması və eksperimental siniflərdə dəyişikliyin statistik əhəmiyyət daşıyıb-daşımadığını müəyyənləşdirilməsinə xidmət edir. Bununla yanaşı, neqativ dinamikanın kontrol siniflərdə təsadüfi xarakteri daşıdığını, yaxud statistik əhəmiyyətli təsir olduğunu müəyyənləşdirilməsi nəzərdə tutulmuşdur.

Təlimin oyun vasitəsi ilə keçirilməsinin şagirdlərin psixo-sosial durumuna təsirinin təhlili

Təhlil üçün Uilkoksonun işarələnmiş fərq testi (**Wilcoxon Signed Ranks Test (Ranks)** vasitəsi ilə eksperimental və kontrol siniflərdə PİQ sorğunun 3 amil (emosional inklüziya, sosial inklüziya və şagirdlərin özlərini akademik baxımdan müvəffəqiyyətli hesab etməsi) üzrə şagirdlərdə təsirdən əvvəl və təsirdən sonrakı müsbət və mənfi dinamika təhlil edilmişdir. (cədvəl №14 və №15)

"İşarələnmiş fərq testi" vasitəsi ilə təhlil olunmuş PİQ sorğunun ilkin və yekun nəticələrinə əsasən emosional inklüziya üzrə eksperimental siniflərin tipik inkişaf edən şagirdlərdən 49 nəfərdə müsbət dinamika, 2 nəfərdə mənfi dinamika qeyd olunmuşdur. Kontrol siniflərdə tipik inkişaf edən şagirdlərin 7 həftə tədris dövründə emosional inklüziya ilə bağlı durumlarında, əksinə, mənfi dinamikanın artması aşkar olunmuşdur. Belə ki, kontrol siniflərdə emosional inklüziya üzrə 29 nəfərdə ilkin və yekun sorğu arası mənfi dinamika və 13 nəfərdə müsbət dinamika qeydə alınmışdır. Sosial inklüziya üzrə, eksperimental siniflərdə ilkin və yekun sorğu nəticələri arasında fərq, 41

nəfər tipik inkişaf edən şagirdlərdə müsbət və 4 nəfərdə mənfi dinamika qeydə alınmışdır. Kontrol sinifdə sosial inklüziya üzrə tipik inkişaf edən şagirdlərin nəticələrində mənfi dinamika üstünlük təşkil edir. Bu siniflərdə tipik inkişaf edən şagirdlərin 24 nəfərində mənfi dinamika və 17 nəfərdə müsbət dinamika müəyyənləşdirilmişdir. Akademik baxımdan şagirdlərin özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələri eksperimental siniflərdə müsbət dinamika (48 nəfər 13 nəfərə qarşı) və kontrol siniflərdə isə mənfi dinamika (29 nəfər 19 nəfərə qarşı) üstünlük təşkil edir. (cədvəl №19)

Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlarda PİQ sorğunun nəticələri tipik inkişaf edən uşaqların nəticələrinə uyğundur. Eksperimental siniflərdə təhsil alan sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərin emosional inklüziyası PİQ sorğu üzrə ilkin və yekun sorğular arası 5 şagirddə müsbət dinamika müəyyənləşdirilmişdir. Bu amil üzrə onlarda mənfi dinamika yoxdur. Kontrol siniflərin sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərində yalnız 1 müsbət və 4 mənfi dinamika qeydə alınmışdır.

Sosial inklüziya üzrə eksperimental siniflərdə 5 şagirddə müəyyən bəndlər üzrə müsbət dinamika izlənilmiş və mənfi dinamikanın olmaması qeydə alınmışdır. Kontrol siniflərdə isə şagirdlərin sosial inklüziyasında 3 bənddə mənfi dinamika izlənilmiş və müsbət dinamikanın olmadığı müəyyənləşdirilmişdir.

Eksperimental siniflərdə sağlamlıq imkanları məhdud 3 şagirddə akademik baxımdan müsbət dinamika qeyd olunmuş, heç bir bənd üzrə mənfi dinamika göstərilməmişdir. Kontrol siniflərdə bu amil üzrə 2 mənfi dinamika şagirdlər tərəfindən qeyd edilmiş və müsbət dinamika qeydə alınmamışdır (cədvəl №15).

"Uilkoksonun (Wilcoxon) işarələnmiş fərq testi (Signed Rank Test)" təhlili əsasında eksperimental siniflərdə PİQ sorğu üzrə nəticələrə əsasən şagirdlərin emosional və sosial inklüziyası, eləcə də, onların akademik baxımdan özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələri üzrə təsadüfi olmayan, əhəmiyyətli müsbət dəyişiklik qeydə alınmışdır.

Test nəticələri (Test Statistics[a]) (tipik uşaqlar) (cədvəl №16)

	Emosional inklüziya		Sosial inklüziya		Akademik müvəfəqiyyət	
	Eksperimental sinif,	Kontrol siniflər	Eksperimental siniflər	Kontrol siniflər,	Eksperimental siniflər,	Kontrol siniflər
Z	-5.978[b]	-2.194[c]	-4.811[b]	-1.599[c]	-4.533[b]	-1.216[c]
Asymp. Sig. (2-tailed)	.000	.028	.000	.110	.000	.224

a. Vilkokson "İşarələnmiş fərq testi" (Wilcoxon Signed Ranks Test)
B Neqativ fərqlər əsasında (b. Based on negative ranks)
C Müsbət fərqlər əsasında (c. Based on positive ranks)

Bununla yanaşı, kontrol siniflərdə təhsil alan tipik inkişaf edən şagirdlərin 7 həftə ərzində, ümumilikdə şagirdlərin psixo-sosial durumunda mənfi dinamikanın üstünlük təşkil etdiyi müəyyənləşdirilmişdir.

Kontrol siniflərdə PİQ sorğunun sosial inklüziya və şagirdlərin akademik baxımdan özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələri amilləri üzrə müsbət və mənfi nəticələr təsadüfi xarakter daşıdığı və statistik baxımdan, əhəmiyyətli olmadığı müəyyənləşmişdir. (cədvəl №16). Bununla yanaşı, kontrol siniflərdə tipik uşaqların PİQ sorğu üzrə emosional inklüziya amili üzrə 66 nəfər şagirddən 29 nəfərində mənfi dinamika və 19 şagirdə müsbət dinamika qeydə alınmışdır. Kontrol qrupda şagirdlərin emosional inklüziya səviyyəsində 7 həftənin sonunda mənfi dinamika təsadüfi xarakter daşımadığı və statistik baxımdan əhəmiyyətli olduğu öz təsdiqini tapmışdır. (cədvəl №16).

Eksperimental siniflərdə təhsil alan sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların nəticələri PİQ sorğunun emosional və sosial inklüziya amilləri üzrə statistik baxımdan, nəzərə çarpan müsbət dəyişiklik təsdiqini tapmışdır. Lakin, şagirdlərin akademik baxımdan özlərini müvəffəaiyyətli hesab etmələri amili üzrə müsbət dəyişiklilərin (3 nəfər şagirddə müsbət dinamika) statistik baxımdan əhəmiyyətli olmadığı müəyyənləşdirilmişdir (cədvəl № 17).

Test nəticələri (Test Statistics[a]) (SİM uşaqlar) (cədvəl №17)

	Emosional inklüziya		Sosial inklüziya		Akademik müvəfəqiyyət	
	Eksperimental sinif,	Kontrol siniflər	Eksperimental siniflər	Kontrol siniflər,	Eksperimental siniflər,	Kontrol siniflər
Z	-2.070[b]	-1.414[c]	-2.041[b]	-1.633[c]	-1.633[b]	-1.414[c]
Asymp. Sig. (2-tailed)	.038	.157	.041	.102	.102	.157

a. Vilkokson "İşarələnmiş fərq testi" (Wilcoxon Signed Ranks Test)
B Neqativ fərqlər əsasında (b. Based on negative ranks)
C Müsbət fərqlər əsasında (c. Based on positive ranks

Kontrol siniflərdə təhsil alan sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlarda PİQ sorğunun 3 amili üzrə mənfi dinamikanın üstünlük təşkil etməsinə baxmayaraq, statistik əhəmiyyətli olması öz təsdiqini tapmamışdır. Kontrol siniflərdə təhsil alan sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərin psixo-sosial durumunda 7 həftə ərzində statistik baxımdan əhəmiyyətli dəyişikliyin olmadığı təsdiq edilmişdir (cədvəl №17).

Kontrol siniflərdə tipik inkişaf edən, həm də, sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların psixo-sosial durumunda olan neqativ dinamikanın səbəbini araşdırdıqda məlum olmuşdur ki, şagirdlər tədris ilinin I yarım ilində daha çox məktəbəhazırlıq qrupunda olarkən, öyrəndikləri mövzuların təkrarlandıqları və tədqiqatın başlandığı dövrdən (tədris ilinin II yarım ili) yeni mövzuların tədrisinə başlamaları onların psixo-sosial durumuna mənfi təsir göstərmişdir. Eyni zamanda, fevral-mart aylarında mövsümi xəstəliklərin artması, şagirdlərin davamiyyətində problemlər yaratmış və onların tez-tez dərs buraxmasına səbəb olmuşdur. Şagirdlərin davamiyyətində olan problem, onların sinifdə emosional və sosial inklüziyasına və akademik baxımdan özlərini müvəffəqiyyətli hesab etmələrinə mənfi təsir göstərmişdir. Tədris proqramının planlaşdırılmasında, eləcə də, şagirdlərin davamiyyətində yaranan problemə, kontrol siniflərdə olduğu kimi, eksperimental siniflərin də şagirdləri məruz qalmışlar. Qeyd olunanları nəzərə alaraq, ümumi təhsil müəssiəslərinin məktəbəhazırlıq qrupları və I siniflərin tədris planında müvafiq planlaşdırma işinin daha dəqiq və səmərəli aparılmasına ehtiyac olduğu müəyyənləşdirilmişdir.

PİQ sorğunun nəticəsinə əsasən, eksperimental sinif şagirdlərinin kontrol siniflərin üzləşdikləri çətinliklərlə eyni səviyyədə məruz qalmasına baxmayaraq, onların psixo-sosial durumunda statistik baxımdan, nəzərəçarpan müsbət irəliləyiş mövcuddur.

Nəzərə alsaq ki, PİQ sorğunun ilkin nəticələrində 3 psixo-sosial amil üzrə şagirdlərin durumunda siniflərarası fərq böyük deyildi və təlim prosesində bu qruplarda dəyişiklik yalnız, təlimin oyun vasitəsi ilə həyata keçirilməsi olmuşdur, təlimlərdə oyunların istifadəsinin şagirdlərin emosional və sosial inklüziyasına, eləcə də, onların akademik baxımdan özlərininin müvəffəqiyyətli hesab etmələrinə (psixo-sosial durumlarına), ənənəvi pedaqoji metodlarla müqayisədə, daha müsbət təsir göstərdiyi iddia oluna bilər. Əsasən də, oyunların eksperimental siniflərdə, yalnız tipik inkişaf

edən, yaxud yalnız SİM uşaqlar üçün deyil, sinifdə bütün uşaqların psixo-sosial durumuna müsbət təsir göstərməsi aşkar olunmuşdur. Bununla yanaşı, təlimlərdə oyunların istifadəsi, şagirdlərin təlim proqramında bəzi hallarda olan yüklənmə dövrü, eləcə də, sinifdə mümkün olan emosional gərginliyin aradan qaldırılması üçün səmərəli pedaqoji metod kimi qiymətləndirilmişdir.

NƏTİCƏ VƏ TÖVSİYƏLƏR

Tədqiqat çərçivəsində eksperimental və kontrol siniflərdə aparılmış "PİQ sorğu" nəticəsində müəyyənləşdirilmişdir ki, eksperimental siniflərdə təhsil alan tipik inkişaf edən şagirdlərin, eləcə də sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların məktəbdə emosional və sosial inklüziyası kontrol siniflərlə müqayisədə, statistik baxımdan, əhəmiyyətli dərəcədə müsbət dəyişib.

Bununla yanaşı, PİQ sorğunun nəticəsinə əsasən, eksperimental siniflərin şagirdləri kontrol siniflərin üzləşdikləri dərs yükünün birdən-birə çox olması, mövsümi xəstəliklər səbəbindən davamiyyətin zəif olması kimi, çətinliklərə eyni səviyyədə məruz qalmasına baxmayaraq, kontrol siniflərdə şagirdlərin psixo-sosial durumunda mənfi dinamika müşahidə olunduğu halda, eksperimental siniflərdə şagirdlərdə statistik baxımdan müsbət irəliləyiş qeydə alınmışdır. Qeyd olunan çətinliklər nəticəsində, kontrol siniflərdə emosional inklüziya amili üzrə statistik baxımdan mənfi dinamika tədqiqat çərçivəsində öz təsdiqini tapmışdır.

Ədəbiyyat:

Convention on the Rights of Persons with Disabilities and Optional Protocol (2006), https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/optional-protocol-convention-rights-persons-disabilities

Goldan, Janka and Hoffmann, Lisa and Schwab, Susanne. (2021). "A Matter of Resources? – Students' Academic Self-Concept, Social Participation and School-Wellbeing in Inclusive Education", "International Perspectives on Inclusive Education", publisher, "Emerald Publishing", 89-113 p., editor = Janka Goldan and Jennifer Lambrecht and Tim Loreman, booktitle, Resourcing Inclusive Education.

Venetz, M., Zurbriggen, C., & Eckhart, M. (2014). Entwicklung und erste Validierung einer Kurzversion des Fragebogens zur Erfassung von Dimensionen der Integration von Schulern (FDI 4-6) von Haeberlin, Moser, Bless & Klaghofer. Empirische Sonderpadagogik, Vol. 6, Issue 2, 99–113 p.

Hays, R.T. (2005) The effectiveness of instructional games: a literature review and discussion. Naval air warfare center training systems division Orlando, FL 32826-3275, 63 p.

Knickenberg, Margarita, Carmen L., Zurbriggen, A., Venetz, Martin, Schwab, Susanne & Gebhardt, Markus. (2020). Assessing dimensions of inclusion from students' perspective – measurement invariance across students with learning disabilities in diferent educational settings, European Journal of Special Needs Education, 35:3, 287-302, DOI: 10.1080/08856257.2019.1646958

Schwab,S. Inclusive and Special Education in Europe. Oxford Research Encyclopedia of Education. Retrieved 3 Jun. 2023, from https://oxfordre.com/education/view/10.1093/acrefore/9780190264093.001.0001/acrefore-9780190264093-e-1230

PSİXİ VƏ EMOSİONAL SAĞLAMLIQ

Ülviyyə ELYAZOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosial elmlər və psixologiya fakültəsi,
doktorant
Azərbaycan, BAKI
ulviyyaali222@gmail.com

XÜLASƏ

Məqalədə psixi və emosional sağlamlıq haqqında bəhs edilir, eləcə də psixi və emosional sağlamlıq insanın özünə və ətrafdakı insanlara olan münasibətləri araşdırılır. Burada psixi və emosional sağlamlıq problemlərinin səbəbləri və psixi sağlamlığa təsir edən risk faktorları izah edilir. Həmçinin, psixi və emosional sağlamlığın simptomları və bu simptomlara təsir edən amillərə də bu məqalədə toxunulur. Əlavə olaraq psixi xəstəliklərin növləri olan depressiya, stress, təşviş və başqa mövzular barəsində də araşdırılma aparılmışdır. Daha sonra məqalədə psixi xəstəliklərə səbəb ola biləcək amillər sıralanmışdır. Məqalədə həçinin psixi xəstəliklərin fəsadları və onun qarşısının alması barədə məlumat verdikdən sonra, emosiyaların quruluşu haqqında məlumat öz əksini tapmışdır.

Açar sözlər: psixi sağlamlıq, depressiya, təşviş, stress, bipolyar pozuntu.

MENTAL AND EMOTIONAL HEALTH

Ulviya ELYAZOVA
Baku State University,
Faculty of Social Sciences and Psychology,
PhD student
Azerbaijan, BAKU
ulviyyaali222@gmail.com

SUMMARY

The article talks about mental and emotional health, as well as examines the relationship of mental and emotional health to oneself and the people around. It explains the causes of mental and emotional health problems and the risk factors that affect mental health. Also, the symptoms of mental and emotional health and the factors that influence these symptoms are also addressed in this article. In addition, research was conducted on depression, stress, anxiety and other types of mental illnesses. The article then lists the factors that can cause mental illness. In the article, after giving information about the complications of mental illness and its prevention, information about the structure of emotions is reflected.

Key words: mental health, depression, anxiety, stress, bipolar disorder.

Psixi sağlamlıq emosional, psixoloji və sosial rifahı təsvir etmək üçün istifadə olunan bir termindir. İnsanın psixi sağlamlığının vəziyyəti çox vaxt onun gündəlik stress amillərinin öhdəsindən necə uyğunlaşa bilməsi ilə ölçülür. Psixi sağlamlıq insanlara öz qabiliyyətlərindən istifadə etməyə, məhsuldar olmağa, qərarlar qəbul etməyə və öz icmalarında fəal rol oynamağa imkan verir. Psixi sağlamlığın zəif olması çox vaxt ruhi xəstəliklə qarışdırılır. Əgər siz hələ əlli il

əvvəl sağlam doğulmusunuzsa, sağlam düşüncəli zehnin sınağının "yeni fikirlərlə" aldatmaqdan imtina etdiyi bir dövrü xatırlaya bilərsiniz [Mental Diseases A Public Health Problem, 2017].

Psixi sağlamlıq bizim emosional, psixoloji və sosial rifahımızı əhatə edir. Bu, bizim necə düşündüyümüzə, hiss etdiyimizə və hərəkət etdiyimizə təsir edir. O, həmçinin streslə necə mübarizə apardığımızı, başqaları ilə münasibət qurduğumuzu və düzgün seçimlər etdiyimizi müəyyən etməyə kömək edir. Psixi sağlamlıq, uşaqlıq və yeniyetməlikdən yetkinliyə qədər həyatın hər bir mərhələsində önəmlidir. Terminlər tez-tez bir-birini əvəz etsə də, psixi sağlamlıq problemi və psixi xəstəlik eyni deyil. Bir insan psixi sağlamlıq problemi yaşaya bilər və psixi xəstəlik diaqnozu qoyulmaya bilər. Eyni şəkildə, ruhi xəstəlik diaqnozu qoyulmuş bir şəxs fiziki, əqli və sosial rifah dövrlərini yaşaya bilər. Müasir psixiatriyanın diqqətəlayiq tərəqqisinə baxmayaraq, psixi xəstəliklərin cəmiyyətin sosial və iqtisadi rifahının amili kimi əhəmiyyəti lazımi səviyyədə nəzərə alınmamışdır [Health Work in the Public Schools, 2006].

Psixi sağlamlıq problemlərinə nə səbəb olur?

Psixi sağlamlıq problemlərinin müxtəlif səbəbləri ola bilər. Çox güman ki, bir çox insanlar üçün amillərin mürəkkəb kombinasiyası mövcuddur - baxmayaraq ki, müxtəlif insanlar müəyyən şeylərdən başqalarına nisbətən daha dərindən təsirlənə bilər. Şüuraltı Ağılın müxtəlif funksiyaları arasında ən mühümlərindən biri də simpatik sinir sistemidir.Simpatik sinir sistemi - vegetativ sinir sisteminin bir hissəsidir [Mental Radio, 2020].

Məsələn, aşağıdakı amillər psixi sağlamlıq problemi ilə nəticələnə bilər:

- uşaqlıqda zorakılıq, travma və ya laqeydlik;
- sosial təcrid və ya tənhalıq;
- irqçilik də daxil olmaqla ayrı-seçkilik və stiqma ilə üzləşmək;
- sosial çatışmazlıq, yoxsulluq və ya borc;
- yas (yaxın birini itirmək);
- ağır və ya uzunmüddətli stress;
- uzunmüddətli fiziki sağlamlıq problemin olması;
- işsizlik və ya işinizi itirmək;
- evsizlik və ya şəraitsiz mənzil;
- narkotik vasitələr və alkoqoldan sui-istifadə;
- yetkinlik dövründə məişət zorakılığı və ya digər sui-istifadə;
- fiziki səbəblər – məsələn, baş zədəsi və ya epilepsiya kimi nevroloji vəziyyət sizin davranışınıza və əhvalınıza təsir edə bilər.

Baxmayaraq ki, iş, pəhriz, dərmanlar və yuxu çatışmazlığı da daxil olmaqla həyat tərzi faktorları psixi sağlamlığınıza təsir göstərə bilər, əgər psixi sağlamlıq probleminiz varsa, adətən başqa amillər də olur. Müasir psixologiya, başqa sahələrdə olduqca səmərəli olduğunu sübut edən elmi araşdırma metodlarını psixi həyat və onun problemləri ilə əlaqələndirmək cəhdidir [Mind and Body or Mental States and Physical Conditions, 2013].

İnsan subyekti üçün ən asan problemin həlli demək olar ki, heç bir səy tələb etmir, halbuki hətta orta dərəcədə çətin problemlər də çoxlu səylərin təkrarlanması və tapşırığın tətbiqi üçün saatlar və ya günlər tələb edə bilər [Supporting Individuals with Intellectual Disabilities and Mental Illness, 2015]. Nə qədər çox risk faktorunuz varsa, psixi sağlamlıq vəziyyətinizi inkişaf etdirmək ehtimalınız bir o qədər yüksəkdir. Bəzən psixi xəstəlik tədricən inkişaf edir. İnkişaf ləngiməsi termini zehni pozğunluğu müzakirə edərkən istifadə edilmişdir. Bununla belə, zehni pozğunluğu olan fərdlər adətən inkişaf geriliyi yaşasalar da, inkişaf geriliyi olan şəxslərin heç də hamısı zehni pozğunluqla qarşılaşmır [Psychology A Study of Mental Life, 2010].

Bir çox risk faktorları vardır:

- Genetika. Psixi xəstəlik çox vaxt ailədən gəlir.
- Ətraf mühit. Stressli bir mühitdə yaşamaq psixi sağlamlığınızı gərginləşdirə bilər. Yoxsulluq içində yaşamaq və ya normal olmayan ailəyə sahib olmaq kimi şeylər beyninizə çox stress qoyur və tez-tez psixi sağlamlıqla bağlı narahatlıqlara səbəb olur.
- Stressli hadisələr: sevilən birini itirmək və ya avtomobil qəzasına düşmək kimi.
- Uşaqlıq travması. Artıq stresli bir mühitdə olmasanız belə, uşaqlıqda başınıza gələn şeylər daha sonra həyatınıza təsir göstərə bilər. Kompleks TSSB (travma sonrası sinir pozğunluğu), təhqiramiz və ya laqeyd mühitlərdə böyümüş insanlar arasında xüsusilə ümumi psixi sağlamlıq vəziyyətidir.
- Mənfi düşüncələr. Daim özünüz haqqında mənfi düşünmək və ya ən pisini gözləmək sizi depressiyaya və ya təşviş vəziyyətinə sala bilər.
- Sağlam olmayan vərdişlər: kifayət qədər yuxu almamaq və ya qida qəbul etməmək kimi.
- Narkotik vasitələr və spirt: Narkotik vasitələr və spirtdən sui-istifadə psixi sağlamlığınız üçün pis ola bilər. Psixi xəstəlikdən sağalmağı da çətinləşdirə bilər.

Bu risk faktorları ilk növbədə kimin ruhi xəstəliyini inkişaf etdirəcəyinə təsir etmir. Onlar həmçinin simptomlarının nə qədər şiddətli olacağına və bu simptomları nə qədər vaxt yaşayacaqlarına təsir göstərirlər.

Simptomlar

Psixi xəstəliyin əlamətləri və simptomları pozğunluqdan, şəraitdən və digər amillərdən asılı olaraq dəyişə bilər. Psixi xəstəliyin simptomları duyğulara, düşüncələrə və davranışlara təsir edə bilər. Əxlaqi rəftar dəliliyin xəstə bir vəziyyət kimi tibbi qavranılması ilə, yəni ağıl və bədən arasında güclü qarşılıqlı əlaqənin balanssızlığı ilə uyğun gəlirdi [The Practices of Happiness. Political economy, religion and wellbeing, 2011].

Bəzən psixi sağlamlıq pozğunluğunun simptomları mədə ağrısı, bel ağrısı, baş ağrıları və ya digər səbəbsiz ağrılar fiziki problemlər kimi görünür. Canlı ilə qeyri-üzvi bədən, bitki ilə daş arasındakı fərq, bitkinin daş tərəfindən həyata keçirilməyən bir sıra prosesləri həyata keçirməsidir [The Mental Life of Monkeys and Apes: A Study of Ideational Behavior, 2004].

Psixi xəstəliklərin çox müxtəlif növləri var. Ən ümumi olanlar bunlardır:

- depressiya, əhval pozğunluqları və bipolyar pozğunluqlar;
- təşviş pozğunluqları, obsesiv-kompulsiv pozuntu (OKB), travma sonrası stress pozuntusu (TSSB) ,panik pozuntu və fobiyalar;
- şizofreniya kimi psixi pozuntu (Şizofreniya ciddi və kompleks ruhi xəstəlikdir. Psixozun ən çox görülən formasıdır. Psixoz- reallığı qiymətləndirmə bacarığının itirilməsi deməkdir. Əvvəllər funksional psixiatrik xəstəliklərdən biri kimi təsnif edilirdisə, indi əsasən beyin fiziologiyasının anormallığı kimi qəbul edilir.Bütün dünyada insanlar arasında hər 100 nəfərdən birində rast gəlinir;
- şəxsiyyət pozuntusu (Şəxsiyyət pozuntusu fərdin düşünmə, qavrama, hiss etmə və ya başqalarına münasibət baxımından adi bir insandan əhəmiyyətli dərəcədə fərqləndiyi şərtlərdir);
- yemək pozuntusu.

Hər şey insanın psixi sağlamlığına təsir edə bilər. İstənilən maraqlı ideyanın ümumi yayılması, bu ideyanı yayanlar nə qədər ehtiyatlı olsalar da, məşhur anlaşılmazlıqlar və yanlış fərziyyələr yarada bilər [The Philosophy of Health; or an exposition of the Physical and Mental Constitution of Man, with a view to the promotion of Human Longevity and Happiness, 2019]. Üstəlik, bioloji faktorlar, genlər və ailə tarixi kimi nəzarət edə bilmədiyi şeylər insanın psixi sağlamlığına mənfi təsir göstərə bilər. Hər şeydən əvvəl, ətraf mühit, psixoloji və ya bioloji amillər, bəlkə də hamısının birləşməsi insanın psixi vəziyyətinə təsir göstərir. Tibbi müayinə məktəbdə pedaqoq və həkimin hər bir uşaq üçün dövlətin təqdim etdiyi pulsuz təhsildən tam istifadə etməyi

təmin etmək üçün imkan verdikləri şəraitin genişləndirilməsidir [Three Thousand Years of Mental Healing, 2007].

Psixi xəstəlik riskinə səbəb ola biləcək amillərin siyahısı:

- genləriniz və ailə vəziyyətiniz;
- stress;
- travmatik beyin xəsarətləri;
- narkotik vasitələr və spirtdən istifadə;
- ölümcül xəstəlik kimi ciddi tibbi vəziyyətlərin diaqnozu;
- dostlarının olmaması, özünüzü tənha hiss etmək.

Fəsadlar

Müalicə olunmayan psixi xəstəlik ciddi emosional, davranış və fiziki sağlamlıq problemlərinə səbəb ola bilər. Bəzən psixi xəstəliklə əlaqəli olan ağırlaşmalara aşağıdakılar daxildir:

- bədbəxtlik və həyatdan həzzin azalması;
- ailə münaqişələri;
- münasibətlərdə çətinliklər;
- sosial izolyasiya;
- tütün, alkoqol və digər narkotik vasitələrlə bağlı problemlər;
- mənəvi və maliyyə problemləri;
- yoxsulluq və evsizlik;
- özünə zərər vermə və başqalarına zərər vermə, o cümlədən intihar və ya adam öldürmə;
- immunitet sistemi zəiflədiyi üçün vücudunuzun infeksiyalara müqavimət göstərməkdə çətinlik çəkməsi;
- ürək xəstəliyi və digər tibbi vəziyyətlər.

Bipolyar pozğunluq (maniakal depressiv pozuntu kimi tanınır) qeyri-adi və kəskin əhval dəyişikliyinə səbəb olan ciddi psixi xəstəlikdir. Şəxs bir neçə gün və ya bir neçə həftə davam edə bilən "yüksək" (klinik olaraq mani kimi tanınır) və "aşağı" (depressiya kimi tanınır) yaşaya bilər. Şəxs fərqli maniya və depressiya epizodları keçirə bilər və bu epizodlar bir həftə ərzində hətta bir neçə dəfə sürətlə dəyişə bilər.

Şiddətli bipolyar pozğunluğu olan bir insanda hallüsinasiyalar və ya xəyallar kimi psixotik simptomlar ola bilər və hətta özünə zərər vermə və ya intihar düşüncələri ola bilər. Bipolyar pozğunluq insanın gündəlik həyatda normal fəaliyyət göstərmə qabiliyyətini maneə törədə bilər və həm peşəkar, həm də şəxsi münasibətlərin pozulması ilə nəticələnə bilər.

Hər birimiz vaxtaşırı əhval dəyişikliyi və vəcd hissləri yaşayırıq, lakin bunlar gündəlik fəaliyyətlərimizə təsir etməyə bilər. Bu bipolyar pozğunluq deyil.

Hər iki vəziyyətin bəzi simptomları oxşar olsa da, depressiya da bipolyar pozğunluq deyil. Əsas fərq ondadır ki, bipolyar pozğunluqda həm maniya, həm depressiya epizodları, həm də həddindən artıq əhval dəyişikliyi olur.

Qarşısının alınması

Psixi xəstəliklərin qarşısını almaq üçün dəqiq bir yol yoxdur. Bununla belə, əgər ruhi xəstəliyiniz varsa, stresə nəzarət etmək, dözümlülüyü artırmaq və özünə inamı artırmaq üçün addımlar atmaq simptomlarınızı nəzarət altında saxlamağa kömək edə bilər. Psixi hallar və bədən şərtləri arasında həm yaxşı, həm də pis təsir edən qarşılıqlı əlaqənin olması insan təcrübəsində yeni bir şey deyil [The Rise of Mental Health Nursing, 2003]. Bu addımları izləyin:

- Xəbərdarlıq işarələrinə diqqət yetirin. Simptomlarınıza nəyin səbəb ola biləcəyini öyrənmək üçün həkiminiz və ya terapevtinizlə əlaqə saxlayın. Bir plan hazırlayın ki, simptomlar geri dönərsə nə edəcəyinizi biləsiniz. Simptomlarda hiss etdiyiniz hər hansı dəyişiklik görsəniz, həkiminiz və ya terapevtinizlə əlaqə saxlayın. Xəbərdarlıq əlamətlərini izləmək üçün ailə üzvlərinizlə və ya dostlarınızla əlaqəni kəsməyin.

- Rutin tibbi yardım alın. Xüsusilə özünüzü yaxşı hiss etmirsinizsə, müayinələrə laqeyd yanaşmayın. Müalicə edilməli olan yeni sağlamlıq probleminiz ola bilər və ya dərmanların yan təsirləri ilə qarşılaşa bilərsiniz.
- Ehtiyacınız olanda yardım alın. Simptomlar pisləşənə qədər gözləsəniz, psixi sağlamlıq vəziyyətini müalicə etmək daha çətin ola bilər. Uzunmüddətli baxım müalicəsi də simptomların təkrarlanmasının qarşısını almağa kömək edə bilər.
- Özünüzə yaxşı baxın. Kifayət qədər yuxu, sağlam qidalanma və müntəzəm fiziki fəaliyyətlə məşğul olmaq vacibdir. Müntəzəm plan qurmağa çalışın.

Psixiatriya psixi, emosional və davranış pozğunluqlarına diqqət yetirən tibb sahəsidir. Beləliklə, "psixiatrik pozuntu" termini insanın düşüncələrini, hisslərini, davranışlarını və ya əhval-ruhiyyəsini pozan geniş spektrli problemlərə aiddir.

Emosiyaların quruluşu

Emosiyaların mənşəyinin hərtərəfli şərhini verən konsepsiya mövcuddurmu? Təəssüflə qeyd etmək lazımdır ki, belə bir yetkin konsepsiya, nəzəriyyə indiyə qədər mövcud deyil. Lakin bu istiqamətdə müxtəlif dövrlərdə maraqlı və sanballı araşdırmalar aparılıb. Müəlliflərin əksəriyyəti emosiyaları insan davranışını idarə edə biləcək bir proses kimi qəbul edir. Bu yanaşmanın klassik tərəfdarı C.Uotsan iddia edirdi ki, istənilən emosional stimulu şərtsiz və ənənəvi stimullar sinfinə aid etmək olar. Yəni insan ancaq doğuşdan (anadan gəlmə) emosional olan stimullara duyğusal şəkildə reaksiya verir. Bu konsepsiya qəbul olunmuş və ideyanın digər nümayəndələri ilə birlikdə inkişaf etdirilmişdir. Belə ki, Kanada tədqiqatçısı Babkin nəyə görə amerikalıların cazı sevdiyini və nəyə görə onların simfonik musiqini sevmədiyi suallarına cavab verir və belə bir nəticəyə gəlir ki, bütün bunlar davamlı bir prosesin nəticəsidir [Hüseynova və Vəliyeva, 2022].

Ağıl bədəndəki ən güclü orqanlardan biridir və bütün digər orqanların işini tənzimləyir. Beynimiz qeyri-sabit olduqda, bədənimizin bütün fəaliyyətinə təsir göstərir. Həm fiziki, həm də emosional cəhətdən sağlam olmaq həyatın bütün sahələrində uğurun açarıdır. İnsanlar ruhi xəstəliklərin fəsadlarından xəbərdar olmalı və fiziki bədəni sağlam saxladıqları kimi zehni sağlam saxlamağa böyük əhəmiyyət verməlidirlər. Ruhi və fiziki sağlamlığı bir-birindən ayırmaq olmaz. Və yalnız hər ikisi balanslı olduqda insanı tam sağlam və yaxşı adlandıra bilərik. Beləliklə, hər kəsin əqli və fiziki rifah arasında tarazlığa nail olmaq üçün çalışması və onlardan hər hansı biri zəiflədikdə lazımi yardımı alması çox vacibdir.

Ədəbiyyat:

Hüseynova, G.Q., Vəliyeva, Y.Ə. (2022). Emosiyaların Psixologiyası. Bakı – 284 s. http://static.bsu.az/w22/a_kafedralar/psixologiya/Kitab%20Emosiyalar%C4%B1n%20psixologiyas%C4%B1.pdf

Health Work in the Public Schools. (2006). By Leonard Porter Ayres. May Ayres. - 52 s.

Mental Diseases A Public Health Problem. (2017). By James V.May. M.D. - 537 s.

Mental Radio. (2020). By Upton Sinclair - 237 s.

Mind and Body or Mental States and Physical Conditions. (2013). By William Walker Atkinson. - 196 s.

Psychology A Study of Mental Life. (2010). By Robert S. Woodworth, Ph.D. Professor of Psychology in Columbia University - 573 s.

Supporting Individuals with Intellectual Disabilities and Mental Illness. (2015). By Sherri Melrose. - 240 s.

The Mental Life of Monkeys and Apes: A Study of Ideational Behavior. (2004). By Robert Mearns Yerkes – 150 s.

The Philosophy of Health; or an exposition of the Physical and Mental Constitution of Man, with a view to the promotion of Human Longevity and Happiness. (2019). By Southwood Smith, M.D., Physician to the London Fever Hospital, to the Eastern Dispensary, and to the Jews' Hospital - 265 s.

The Practices of Happiness. Political economy, religion and wellbeing. (2011). By John R.Atherton, Elaine Graham and Ian Steedman - 297 s.

The Rise of Mental Health Nursing /A History of Psychiatric Care in Dutch Asylums/ 1890-1920 (2003). By Geertje Boschma - 325 s.

Three Thousand Years of Mental Healing. (2007). By George Barton Cutten, Ph.D. (Yale) President of Acadia University – 302 s.

BAĞLILIQ NÖVLƏRİ VƏ BUNUN ŞƏXSİYYƏTİN PSİXİ SAĞLAMLIĞINA TƏSİRİ

Səidə HÜSEYNOVA
Bakı Dövlət Universiteti, doktorant,
Azərbaycan, BAKI
psy.saidahuseynova@gmail.com

XÜLASƏ

Araşdırmalardan əldə etdiyimiz məlumatlar təhlükəsiz bağlılıq növləri geniş yayılmış patogen vəziyyət hesab olunur. Terapevtik nöqteyi-nəzərdən, güvənli (təhlükəsiz) bağlılığın situativ artımı psixiatrik simptomların (məsələn, posttravmatik stress pozuntusu, qida pozuntuları) ehtimalını və şiddətini azaltdığına dair ilkin nəticələri araşdırıldı. Tədqiqatların nəticələri münasibətlərdə, o cümlədən terapevtik münasibətlərdən dəstəyin sakitləşdirici, sağaldıcı, müalicəvi təsirini vurğulayır; dəstək, sevgi və güvənli bağlılıq təcrübələrinin kognitiv inancları ilə gələn rahatlıq və təhlükəsizlik. Tədqiqat nəticələri şəxsin güvənli (təhlükəsiz) bağlılıq hissini yaxşılaşdırmaq üçün klinik müdaxilələr üçün həvəsləndiricidir.

Açar sözlər: bağlılıq, psixi sağlamlıq, travma, depressiya.

ATTACHMENT STYLES AND THEİR EFFECT ON THE MENTAL HEALTH OF THE İNDİVİDUAL

Saida HUSEYNOVA
Baku State University, PhD student,
Azerbaijan, BAKU
psy.saidahuseynova@gmail.com

SUMMARY

The information we obtained from research is considered a very common pathogenic state of secure attachment. From the therapeutic point of view, the current results of the situation in which the situation of secure (safe) attachment to the situation (eg posttraumatic stress disorder, eating disorders) has been investigated. The results of the research emphasize the soothing, healing, therapeutic impact on the relations, including therapeutic relations; convenience and safety coming with the cognitive beliefs of support, love and confidence practices. The results of the research are encouraging to clinical interventions to improve the feeling of the person's secure (safe) attachment.

Key words: attachment, mental health, trauma, depression.

GİRİŞ

Şəxslərarası münasibətlər insanın həyatında əsas ehtiyac və motivasiyalarından biridir, bu münasibətlərdə formalaşan bağlılıq növü isə bu zaman insanın psixi və fiziki sağlamlığı üçün önəmlidir. Ənənəvi olaraq ana-uşaq cütlüyü arasında qarşılıqlı əlaqənin mexanizmlərini öyrənən bağlılıq nəzəriyyəsi son vaxtlar böyüklərin sevgi münasibətləri kontekstində tətbiq olunmağa başlamışdır. Bağlılıq fərziyyəsi emosiyaların idarə olunması və psixi sağlamlığın öyrənilməsində vacib rol kəsb etmişdir. Xüsusilə, Boulbinin apardığı elmi araşdırmalar bağlılıq prosesi və onun növləri arasında şəxsin stresi idarəetmə, davranış strategiyaları və psixoloji dayanıqlığın arasında güclü əlaqənin olduğuna dair sübütlar təqdim etmişdirlər [Bowlby, 1980:22]. Xarici ədəbiyyatda fərqli bağlılıq növləri təqdim olunur: təhlükəli (güvənsiz) və təhlükəsiz (güvənli); sağlam, təşvişli və yayınan və s.

Metod və metodologiya

Bu məqalədə məqsədimiz bağlılıq növlərinin psixi sağlamlığa təsiri haqqında aparılan elmi araşdırmaların təhlilini təsviri metodla aparıb əsas xüsusiyyətlərini və psixi sağlamlığa olan mənfi və ya müsbət təsirlərini müəyyən etməkdir. Bağlılıq fərziyyəsinin əsas müddəalarının qısa təsvirindən sonra biz bəzi tədqiqat nəzəriyyələrini nəzərdə güvənli bağlılığın dərəcəsini artıqmaq əsas məqamlardan biri hesab edilir.

ƏSAS HİSSƏ

Bağlılıq nəzəriyyəsi emosional sferanın və psixi sağlamlığın öyrənilməsi üçün əsas nəzəriyyələrdən biridir. Psixi sağlamlıq və emosional regulyasiya sahələrində bağlılıq nəzəriyyəsinin əsas toxunduğu məqam – şəxsin münasibətlərlə bağlı yaşadığı həyəcan hissi və stress vəziyyətlərində davranış strategiyalarıdır.

Bağlılıq nəzəriyyəsi 20-ci əsrin 60-cı illərində Djon Boulbi tərəfindən yaradılmışdır. Dj.Boulbi uşağın yetkinlə münasibətlərini araşdıraraq bağlılığın uşağın inkişafında əsas rol daşıdığı amillərdən biri olduğunu müəyyən etmişdir. Bowlby insanların həyatın çətin anlarında başqaları ilə yaxınlıq axtarmağa təşviq edən anadangəlmə psixobioloji sistemlə (davranış bağlılığı sistemi) doğulduqrlarını hesab edirdi. Yetkinlik dövründə bağlılıq davranışının uşaqlıqda bağlılıq davranışının birbaşa davamı olması onun ən asan yarandığı şərtlərlə özünü göstərir. Xəstəlik və ya çətinliklər zamanı böyüklər başqalarına güclü ehtiyac duyurlar; qəfil təhlükə və ya fəlakət anında insan demək olar ki, həmişə tanıdığı və güvəndiyi başqa bir insanla yaxınlıq axtarır. Belə şəraitdə artan bağlılıq davranışı ümumiyyətlə təbii olaraq qəbul edilir. Bir qayda olaraq, bağlılıq insanın öz növünün nümayəndəsi kimi əsas təkamül və bioloji vəzifələrini həyata keçirməyə və adekvat ontoloji yoldan keçməyə imkan verir - sağlam nəsillər buraxmaq, adekvat sosial reallığa malik olmaq, şəxsi inkişaf problemlərini həll etmək, uşaqlıq travmanın yaratdığı problemlərin öhdəsindən gəlmək. Boulbinin fikrincə, bir uşağın bağlı olması onun birinə qarşı güclü təmas axtarması deməkdir, xüsusi ilə müəyyən vəziyyətlərdə (məsələn, qorxduqda, yorulduqda və ya xəstə olduqda). Normal şəraitdə ilk bağlılıq uşağın himayədarla olan əlaqəsi zamanı yaranır. Uşağa "təhlükəsiz" şərait yaradaraq himayədar uşağa xarici dünyanı araşdırmağa imkan verir. Beləliklə ərkən bağlılıq uşağın sosial, emosional və zehni inkişafına mühüm təsir göstərir. Hal-hazırda hesab olunur ki, bağlılıq şəxsin bütün həyatı boyu aktiv qalır, çünki vacib şəxslərarası münasibətlər özünə bağlılığın xüsusiyyətlərini götürə bilər. Lakin insanın bağlılıqla əlaqəli olan davranışı şəxsin həyatın fərqli mərhələlərini necə keçdiyindən asılı olaraq dəyişə bilər.

Bağlılıq nəzəriyyəsi şəxləsrarası münasibətlərə (valideyn - uşaq, ailə münasibətləri) və əlaqələrə diqqətini cəmləyir. Bu insanların arasında olan emosional əlaqənin izahıdır. Bağlılıq – dərin və möhkəm emosional əlaqədir, hansı bir insanı digərinə zaman və məkanda bağlayır. Yəni, bağlılıq - başqa bir insanla olan emosional əlaqədir. Boulbi hebas edirdi ki, uşaqların himayədarlala ola erkən bağlılığı gələcək həyatına və gedişatına mühüm təsir göstərir.

Yetkinlik dövründə bir insanın bağlılıq obyektini - romantik tərəfdaşı seçmək imkanı var, həm də şüurlu şəkildə yaxın münasibətləri pozmaq və bağlılıq davranışını dayandırmaq qabiliyyəti var. Bu sadə ifadə, yetkinlik dövründə bağlılığın xüsusiyyətlərini başa düşmək üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Erkən uşaqlıqda məhəbbət obyekti ilə emosional əlaqəni pozmağın yeganə yolu obyektin "itkisidir" - ölüm, uzun, tez-tez ayrılmalar, yəni ondan fiziki ayrılıq. Uşağın ehtiyacları lazımi qaydada ödənilmədikdə (deprivasiya, məhrumiyyət), ana ona qarşı əlçatmazlıq, qəddarlıq, ikirəklik nümayiş etdirən zaman, bağlılıq pozuntusu baş verir, təhlükəli bağlılıq üslubları formalaşır, lakin emosional əlaqənin özü kəsilmir və kəsilməyə bacarmır.

Bütün bunlara əsaslanaraq Dj.Boulbi 4 bağlılıq növü qeyd edir:

1. Güvənli bağlılıq;
2. Təşvişli bağlılıq;

3. Yayınan bağlılıq;
4. Qarışıq növ bağlılıq.

Güvənli bağlılıq

Boulbi (1988) təhlükəsiz bağlılığı başqaları ilə yaxşı və təhlükəsiz münasibət qurmaq bacarığı, həmçinin vəziyyətdən asılı olaraq müstəqil hərəkət etmək bacarığı kimi təsvir etmişdir. Güvənli bağlılıq inam, rədd cavabına adaptiv reaksiya və insanın sevgiyə layiq olduğuna inamla xarakterizə olunur.

Körpə bir qəriblə dost ola bilər və ya olmaya bilər, lakin həmişə ana ilə ünsiyyətə daha çox maraq göstərir. Digər üç bağlılıq növləri sağlam münasibətləri yaratma və saxlama çətinliyi ilə xarakterizə olunur. Əksinə, təhlükəsiz bağlılıq tərzi insanın duyğularını açıq şəkildə ifadə etməsinin rahat olduğunu nəzərdə tutur.

Güvənli bağlılıq növünə malik olan yetkinlər partnyorlarına etibar edə bilir və öz növbəsində onlara etibar etməsinə icazə verirlər. Münasibətlər dürüstlük, tolerantlıq və emosional yaxınlıq üzərində qurulur. Belə insanlarda tənhalıq qorxusu müşahidə olunmur və maraq dairəsinin mərkəzində münasibətlər deyil, ilk öncə özü olur. Onlar tərəfdaşlarının reaksiyasından və ya razılığından asılı deyillər və özlərinə və başqalarına müsbət münasibət bəsləməyə meyllidirlər.

Təşvişli bağlılıq

Təşvişli bağlılıq münasibətləri (həmçinin ambivalent münasibətlər də adlanır) başqalarının yaxınlıq istəyinə cavab verməyəcəyi qorxusu ilə xarakterizə olunur. Bunun səbəbi, körpənin qəyyumunun və ya valideyninin etibarsız olduğunu və ehtiyacları üçün həmişə həssas qayğı göstərmədiyini öyrənməsidir. Təşvişli bağlanmış körpə anaya qarşı bəzi ambivalentlik (və müqavimət) ilə xarakterizə olunur. Körpə tez-tez ana ilə qarşılıqlı əlaqəyə müqavimət əlamətləri göstərir, xüsusən də qəribə vəziyyətin yenidən birləşmə epizodu zamanı. Ancaq ana ilə əlaqə qurulduqdan sonra körpə də bu əlaqəni davam etdirmək niyyətində olduğunu göstərir.

Təşvişli bağlılıq tərzi olan böyüklər üçün münasibətdə olduöu şəxs çox vaxt "ən yaxşı yarı" olduğunu düşünür. Yetkinlər kimi, təşvişli bir bağlılıq tərzi olan insanlar münasibətlərdəki qeyri-müəyyənlikdən həddindən artıq narahatdırlar. Onlar özlərinin mənfi iş modelini və başqalarının müsbət iş modelini tuturlar. Münasibətlərsiz, partnyorsuz həyat haqqında düçüncələr belə şəxsin təşvişinin dərəcəsini artırır. Bu tip bağlılığı olan insanlar adətən özləri haqqında mənfi düşüncələrə sahib olurlar, lakin başqalarına müsbət baxırlar. Narahat bir yetkin tez-tez tərəfdaşından razılıq, dəstək və həssaslıq axtarır.

Bu bağlılıq tərzinə sahib olan insanlar münasibətlərinə yüksək qiymət verirlər, lakin çox vaxt sevdiklərinin münasibətlərə onlar qədər maraqlı olmadığından narahat olurlar. Tərk edilmək qorxusu güclüdür və təhlükəsizlik belə insanlar üçün prioritetdir. Bir tərəfdaşın diqqəti, qayğısı və həssaslığı narahatlıq üçün "müalicə" kimi görünür. Digər tərəfdən, dəstəyin və yaxınlığın olmaması, təşvişli insanı daha yapışqan və tələbkar olmasına, münasibətə sarışan şəkildə düşünməsinə və sevgiyə həddən artıq ehtiyac duyduğuna səbəb ola bilir.

Yayınan bağlılıq

Yayınan bağlılıq tərzi olan uşaqlar baxıcı ilə qarşılıqlı əlaqədən qaçmağa meyllidirlər və ayrılıq zamanı heç bir narahatlıq göstərmirlər. Bu, valideynin yaxın olmaq cəhdlərinə məhəl qoymaması və uşağın bu və ya hər hansı digər münasibətdən asılı ola bilməyəcəyinə dair inancını mənimsəməsi ola bilər. Yayınan bağlanan körpə ana ilə yaxınlıq axtarmağa az və ya heç bir meyli olmayan kimi xarakterizə olunurdu.. Körpə anadan ayrılıq zamanı çox vaxt narahatçılıq keçirmir, yad adamla anası ilə ünsiyyətdə olduğu kimi ünsiyyətdə olur və anasına qovuşduqda yüngül çəkinmə əlamətləri (üzünü çevirir, göz təmasından qaçır və s.) göstərilmişdir.

Tədqiqatçılar körpənin yayıma davranışını anaların fiziki təmas zamanı narahatçılıq və ya körpələr tərəfindən daha asan əsəbiləşmək kimi öz yayınma davranışlarına qarşı müdafiə mexa-

nizmi kimi şərh etmişdilər. Rədd edən/qaçan tip tez-tez özlərini "tənha canavar" kimi qəbul edirdilər: güclü, müstəqil və özünə kifayət edən; mütləq fiziki təmas baxımından deyil, daha çox emosional səviyyədə. Bu insanların özünüqiymətləndirməsi yüksək, özünə münasibəti isə müsbətdir. Rədd etmə/qaçma növü, tam hiss etmək üçün münasibətdə olmalarına ehtiyac olmadığına inanmağa meyllidir. Başqalarının onlardan asılı olması üçün başqalarından asılı olmaq istəmirlər və ya sosial əlaqələrdə dəstək və təsdiq axtarmırlar.

Bu bağlılıq tərzinə malik böyüklər emosional yaxınlıqdan qaçmağa meyllidirlər. Onlar həmçinin həddən artıq yüksək emosional vəziyyətlə qarşılaşdıqda hisslərini gizlətməyə və ya basdırmağa meyllidirlər. Yetkinlik dövründə ortaya çıxan bağlılıq üslubları mütləq körpəlikdəki kimi olmasa da, erkən bağlılıqlar sonrakı münasibətlərə böyük təsir göstərə bilər. Uşaq ikən güvənli şəkildə bağlanmış böyüklər normal özünüqiymətləndirmə səviyyəsinə, möhkəm şəxslərarası münasibətlərə və özlərini başqalarına ifadə etmək qabiliyyətinə malikdirlər.

Dezorqanizə olunmuş (qarışıq) tip bağlılıq

Dezorqanizə olunmuş bağlılıq çəkinən və narahat olan bağlılığın birləşməsidir və bu qrupdakı uşaqlar tez-tez şiddətli qəzəb və qəzəb göstərirlər. Onlar oyuncaqları sındıra və başqa qeyri-sabit yollarla davrana bilərlər - onların baxıcılarla da çətin münasibətləri var. Dezorqanizə olunmuş şəkildə inkişaf edən uşaqlar yetkin yaşlarda yaxın münasibətlərdən qaçmağa meyllidirlər, emosiyalarını idarə etməkdə çətinlik çəkirlər və çox asanlıqla partlaya bilirlər.

Yetkinlik dövründə dezorqanizə olunmuş tip sosial münasibətlərdə qeyri-sabit və qeyri-müəyyən davranışlar nümayiş etdirməyə meyllidir. Bu cür bağlılığı olan böyüklər üçün tərəfdaş və əlaqənin özü çox vaxt həm arzu, həm də qorxu mənbəyi olur. Qorxudan çəkinən insanlar həqiqətən yaxınlıq istəyirlər, lakin eyni zamanda başqalarına güvən və asılılıq problemi yaşayırlar. Onlar emosiyalarını zəif tənzimləyirlər və onları incidə biləcəyindən qorxduqları üçün güclü emosional bağlılıqlardan qaçırlar.

Bağlılıq növü və psixi pozuntular

Bağlılıq nəzəriyyəsinə görə, güvənsiz, etibarsız və ya həssas olmayan bağlılıq obyektləri ilə qarşılıqlı əlaqə təhlükəsiz və sabit psixi bazanın formalaşması prosesinə mane olur; stresli həyat hadisələrinin öhdəsindən gələrkən stresə davamlılığı azaldır; və həyatın kritik dövrlərində insanı psixopatoloji pozuntulara meylləndirir.

Tədqiqatların araşdırması zamanı müəyyən olundu ki, etibarsız bağlılıq nümunələri yüngül narahatlıqdan ağır şəxsiyyət pozuntularına və hətta şizofreniyaya qədər müxtəlif psixi pozuntuları olan insanlar arasında yaygındır. Məsələn, etibarsız bağlılıq növləri (həm narahat, həm də çəkinən növlər depressiya, yüksək dərəcədə ifadə olunmuş həyəcan, obsessiv-kompulsiv pozuntu, posttravmatik stress pozuntusu (PTSP), intihar meylləri və qida pozuntuları kimi psixi pozuntularla bağlıdırlar [Mikulincer, 2012:11].

Etibarsız bağlılıq həm də bir çox şəxsiyyət pozuntularının əsas xüsusiyyətidir. Bununla belə, müxtəlif pozuntular müxtəlif növ etibarsız bağlılıq ilə xarakterizə olunur. Təşvişli növ bağlılıq asılı, isterik və emosional-davamsız (sərhədi) tip şəxsiyyət pozuntularına uyğundur, yayınan növ bağlılıq isə şizoid və yayınan tip şəxsiyyət pozuntularına xas olan xüsusiyyətdir. Bəzi elmi araşdırmalar təşvişli bağlılıq növünü emosional disregulyasiya ilə əlaqələndirirlər. Emosional disregulyasiya özünə emosional labillik, düşüncə xətaları, həyəcan, qeyri-stabil identiklik, tabe olma, özünə zərər yetirmə və şübhəciliyi daxil edir. Eyni zamanda yayınan növ bağlılıq isə "özünü basdırma" bağlıdır, hansına özünə emosioyaları ifadəetmə çətinliyi, sosial kənarlaşma və yaxınlıq qruma çətinlikləri kimi problemlər aid edilir. Anamnestik məlumatlar da həmçinin vacib rol oynayır. Bağlılıq növlərini psixi pozuntuların yaranma səbəbi olaraq hesab edə bilməsək, lakin genetik, bioloji faktorlarla yanaşı psixi pozuntuların səviyyəsini artıra biləcək amillərdən biri olaraq qeyd edə bilərik.

Boulbinin fərziyyəsinə istinad edərək Bartlomey yetkinlərdə 4 kategoriyalı bağlılıq fərziyyəsi yaratmışdır [Ma, 2006: 440-449]. Yetkinlərin psixopatologiyasının araşdırması zamanı istifadə olun bağlılıq modellərindən biri Varfolomeyin 4 kategoriyalı bağlılıq modelidir. Cədvəl 1. Göstərir ki, bu model fərqli daxili model olaraq konseptuallaşaraq 4 bağlılıq növü yaratmişdır: "güvənli", "yayınan", "narahat" və "təşvişli". Daxili modellər fərqli faktorlarla özünü ifadə edir: "mən"in daxili modeli zamanı bağlılıq təşvişi – münasibət zamanı tərk edilməklə bağlı təşviş; "digər"in daxili modeli zamanı bağlılıqdan yayınma (bağlılıq yaradan münasibətlərdən yayınma).

Cədvəl 1. Varlofomeyin 4 kategoriyalı bağlılıq modeli.

<table>
<tr><td colspan="2" rowspan="2"></td><td colspan="2">"Mən"-nin daxili iş modeli (asılılıq)</td></tr>
<tr><td>Müsbət (aşağı səviyyəli asılılıq)</td><td>Mənfi (Yüksək səviyyəli asılılıq)</td></tr>
<tr><td rowspan="2">"Digər"lərin daxili iş modeli (yayınma)</td><td>Müsbət (aşağı səviyyəli yayınma)</td><td>Güvənli
Yaxınlıq və müstəqillikdə comfort hiss edir</td><td>Narahat
münasibətlərlə bağlı narahatlıq, yüksək emosional reaktivlik</td></tr>
<tr><td>Mənfi (yüksək səviyyəli yayızma);</td><td>Yayınan
Yaxınlıqdan imtina, kontr-asıllılıq</td><td>Təşvişli
Yaxınlıqdan və tərk edilməkdən qorxur, özünü tərk olunmaya layiq hesab edir, yüksək emosional reaktivlik</td></tr>
</table>

Hər iki davranış sosial dəstəyim, həmçinin bu dəstəkdən istifadənin azalmasına gətirib çıxara bilər. Bağlılıq münasibətlərində yaranan problemlər həmçinin patogen ola bilər. Beləliklə, bağlılıq zamanı yaranan güvənsizlik psixopatologiyanın risk faktorlarından biri ola bilər və əksinə, təhlükəsiz bağlıq güvənli ola bilər və psixopatologiyanın yaranma riskini azalda bilər.

Bağlılıq və psixi pozuntular arasında əlaqəni araşdıran tədqiqatlar kross-seksion xasiyyət daşıyırdı, bu isə səbəb-nəticə əlaqəsini müəyyən etməyi mümkünsüz edir. Mövcud longityud tədqiqarlar isə güvənsiz bağlılığın risk faktoru olduğu nəticəyə gəlib. Bu situasiyada psixi pozuntular iki formada yarana bilir:

Psixopatologiyanın eksternalizasiyası davranışın strategiyasını minimizasiyası ilə əlaqədlidir (məsələn, qida pozuntuları). Psixopatologiyanın internalizasiyası (məsələn, depressiya, təşviş pozuntuları və sərhədi tip şəxsiyyət pozuntusu) davranış strategiyaların minimizasiyası (hiper-aktivasiyası) ilə bağlıdır. Nəticədə, pozuntunun genetik yülü nə qədər çox olsa, o qədər az sosial və ətraf mühit faktorları (bağlılığı daxil edərək) təsiri ola bilir. Şəxsin frustrasiya yaşaması və ya bağlılıq sistemi aktiv olan şəraitdə bağlılıq ehtiyacını qeyri-adekvat şəkildə nümayiş etdirilməsi zamanı (məsələn, ağır itki, başanma zamanı) psixopatologiyanın, yəni hər hansı bir psixi pozuntunun yaranma ehtimalı yüksəlir.

Şəxslərarası münasibətlərdə yaranan problemlər

Bağlılıq nəzəriyyəsinə görə, bir bağlılıqdan dəstək ala bilməmək və təhlükəsizlik hissini qoruyub saxlamaqda dəfələrlə uğursuzluq ikinci dərəcəli bağlılıq strategiyalarına (hiperaktivasiya və deaktivasiya) etibar etməyə gətirib çıxarır, sosial bacarıqların mənimsənilməsinə mane olur və ciddi şəxsiyyətlərarası problemlər yaradır. Keçirilmiş elmi araşdırmalara əsasən təşvişli bağlılıq ümumiyyətlə daha geniş şəxsiyyətlərarası problemlər yaşayır. Güvənli tip bağlılığa malik olan şəxslər problem dairəsinin heç bir sektorunda nəzərəçarpacaq artım göstərmədilər, yayınan insanlar isə adətən qayğı, yaxınlıq sahəsində problemlər (soyuqluq, introversiya və ya rəqabət) və narahat insanlarla emosionallıqla bağlı problemlər (məsələn, həddindən artıq ifadəlilik) yaşayırdılar. Bu

problemlərin əsasında tənhalıq hissi və sosial kənarlaşma dayanır. Daimi tənhalıq hissi və sosial kənarlaşma münasibətlərdən aşağı səviyyədə məmnun olmağına, münasibətləri kəsmək istəyi, münaqişələrin və zorakılığı artmağına səbəb olur .

Yetkinlərin bağlılıq tərzi, yaxınların stress zamanı mövcudluğu və reaksiyası ilə bağlı gözləntilərin, inancların və emosiyaların sistematik modellərinə aiddir. Bağlılıq nəzəriyyəsinə görə, bağlılıq modeli şəxsin ona qayğı göstərənlərlə olan ünsiyyəti əsasında formalaşır və daha yetkin yaşlarda şəxslərarası münasibətlərdə qorunur. Zaman keçdikcə bu inanclar internalizasiya olunur və özlərinin və yaxın münasibətlərdə olan digər insanların kognitiv inancları (yəni, daxili iş modellərini) formalaşdırır ki, bu da öz növbəsində insanların həyat boyu obyektiv və subyektiv təhlükəli vəziyyətləri necə qavramasına və onlarla mübarizə aparmasına təsir göstərir.

Bağlılıq tərzləri arasında fərqlilikləri araşdıran tədqiqatlar göstərir ki, təşvişli bağlılıq üzrə yüksək bal toplayan insanlar tərkedilmə qorxusu, həddindən artıq narahatlıq və yaxınları ilə yaxınlıq arzusu, münasibətdə olduğu şəxs ona cavab vermədikdə stress yaşayırlar. Təşvişli bağlılıq, stresli hadisələrə mənfi emosional reaksiyaları artıran hiperkompensator mübarizə strategiyalarından asılıdır. Bu isə həmin şəxsə ünsiyyətdə olduğu şəxslər tərəfindən yaxınlıq və dəstək ola bilmə ehtimalını artırır. Bununla belə, yetkinlik dövründə təşvişli bağlılıq mənfi emosiyalara və təhdidedici məlumatlara diqqətin artması, hadisələrə təhdid kimi baxma meyli və daha ağır depressiya, narahatlıq və düşmənçilik əlamətləri daxil olmaqla, müxtəlif uyğunsuz nəticələrlə əlaqələndirilir.

Yetkinlər arasındaikinci ən çox yayılan bağlılıq yayınan bağlılıqdır. Bu şəxslər şəxslərarası münaibətlərdə yaxınlıq olduqda diskomfort hiss edirlər, bu isə narahat xatirələrin və emosiyaların basdırılmasına və ya ifadə olunmamasına gətirib çıxarır. Baxmayaraq ki, bu davranış strategiyaları mənfi emosiyaları effektiv regulyasiya edir, bağlılıqdan yayınmaq fərqli xoşagəlməyən fəsadlarla əlaqəli ola bilər. Bu davranış strategiyaları mənfi emosiyaları effektiv regulyasiya etsə də, bağlılıqdan yayınmaq fərqli xoşagəlməyən fəsadlara gətirib çəxara bilər, məsələn, negativ emosiyaları tanıma bacarığı, sosial dəstək axtarma cəhdlərinin azalmasına, depressiyanın yaranmasına. Güvənli bağlılığı olan insanlarda isə əksinə aşağı səviyyəli həyəcan və yayınma ilə, stress hadisələri daha az təhlükəli olaraq qiymətləndirirlər. Bu cür davranışlar insana ətrafdan dəstk almağa və stress vəziyyətləri effektiv mübarizə aparmağa yardım edir.

Posttravmatik stress pozuntusu

Yetkinlərin bağlılığın araşdıran empirik tədqiqatlar göstərir ki, bağlılıq prosesləri fərdin travmatik hadisələrə reaksiyalarının təbiətində və şiddətində əsas rol oynayır. Ümumilikdə, araşdırmalar göstərir ki, təhlükəsiz (güvənli) bağlılıq posttravmatik stress pozuntusu inkişafından qoruya bilər, güvənsiz bağlılıq isə posttravmatik stress pozuntusu simptomlarına qarşı həssaslığı artırır. Şəxslərarası münasibətlərdə travma alan yetkinlər, terrora məruz qalanlar və keçmiş hərbi əsirləri əhatə edən tədqiqatlarda posttravmatik stress pozuntusu simptomları ilə bağlılıq qorxusu və qaçınma arasında statistik güclü əlaqə aşkar edilmişdir [Ogle, 2015:324-32].

Güvənsiz bağlılıq həmçinin posttavmatik pozuntusunun simptomlarının yaranmasında risk faktoru olduğu göstərilmişdir. Tədqiqatlar göstərir ki, uşaqlıq dövründə zorakılığa məruz qalan yetkinlər təhlükəsiz bağlılıq üslublarından daha çox güvənsiz növü təsdiqləyirlər. Eyni zamanda güvınsiz bağlılıqsı olub zorakılığa məruz qalanlar arasında güvənli bağlılıq zorakılığa məruz qalanlara nisbətən daha çox posttravmatik stress pozuntusu simptomları müşahidə olunur. Tədqiqatda güvənsiz bağlılıq zorakılığın və travma ilə bağlı olan simptomların prediktoru olması müəyyən olunmuşdur. Ümumilikdə bu nəticələr göstərir ki, uşaqlıq travması keçirmiş insanlar travmadan sonrakı stress pozuntusun əlamətlərinin inkişafı üçün xüsusilə həssas ola bilər, çünki zorakılıq təcrübəsi güvənli bağlılıqların formalaşmasına mane olur və səmərəsiz emosiya tənzimləmə strategiyalarından istifadəsini təşviq edir.

Depressiv pozuntu

Boulbinin dediklərinə əsasən, depressiyanın etiologiyasını başa düşməkdə bağlılıq fərziyyəsi böyük rol kəsb edir. Erkən yaşlarda itkinin yaşanması, ayrılıq və valideyn və ya digə himayədar şəxs tərəfində tərkedilmə (uşağın sevgiyə layiq olmadığını bildirərək) uşaqda təhlükəli daxili modellərin formalaşmasına gətirə bilər. Özü barədə cazibəsiz və başqaları barədə sevilməyən kimi kognitiv xətaların formalaşması Beki depressiya zamanı yaranan triadası ilə uyğun gəlir.

Varlofameyin təsnifatına əsasən keçirilən tədqiqatlarda daha ardıcıl nəticələr vermişdir. Qeyri-kliniki populyasiyalarda, hansılarda tədqiqat daha böyük əhali ilə keçirilmişdir, depressiv simptomlarla narahat və təşvişli bağlılıq arasında statistik güclü müsbüt əlaqə müəyyən olunmuşdurş kliniki populyasiyada isə depressiv pozuntu daha çox bağlılıq qorxusu ilə (yayınan tip bağlılıq) güclü müsbət əlaqə, güvənli bağlılıqla isə mənfi statistik əlaqə göstərmişdir. Tədqiqatda 71 ağır depressiyalı qadın iştirak etmişdir. Statistik məlumatların analizi nəticəsində təşvişli tip bağlılıq və depressiyanın dərəcəsi arasında statistik güclü əlaqə aşkar edilmişdir. Nəticələrə əsasən müəyyən olundu ki, təşvişli bağlılığın artması depressiyanın səviyyəsinin artmasına təsir edir. Özünə qarşı olan negativ model yüngül supdepressiv simptomlarla bağlıdır. Əgər ətrafdakı insanlar düşmən-cəsinə insan tərəfindən qəbul olunmursa depressiyanın gedişatı daha ağır olur.

Təşviş pozuntuları

Təşviş pozuntuları təbiətcə heterogen hesab olunur və qorxu ilə yayınmanın birləşməsi ilə xarakterizə olunur. Təşviş pozuntuları zamanı qorxu üstünlük etdikdə pozuntu özünə ilk öncə inter-nalizasiya edən simptomları əlavə edir və nəticədə bu davranış strategiyalarının maksimizasiyasına gətirib çıxarır (məsələn, ambivalent, narahat bağlılıq).

Boulbi hesab edir ki, təşviş pozuntuları ən yaxşı şəxsin bağlı olduğu insanlara qarşı həyəcanla ifadə olunur. Təşviş pozuntularının yaranma səbəblərindən biri isə erlən ailə mühiti və uşağa valideynin təhlükəsizliyinə görə narahat qaldığı şərailəridir. Beləliklə, təhlükəsizlik bağlılığı olan uşaq tez-tez əlverişli şəraitdə belə təşvişli olur. Xroniki oyanıqlıq və təşviş gələcəkdə təşviş pozuntusunun yaranma ehtimalını qaldırır [Kayha, 2019:101–112].

NƏTİCƏ

Keçirilən tədqiqatın analizi zamanı müyyən olundu ki, bağlılıq təkcə şəxlərarası münasi-bətlərə deyil, həmçinin insanın davranışlarına emosiyaların regulyasiyasında və ən əsası emosional yaddaşa təsir edir. Eyni zamanda aşkar olundu ki, bağlılıq qorxusu və posttravmatik stress pozuntu-sunun simptomlarının şiddıti travmanın yaranma müddətindən asılı olaraq dəyişə bilir. Bağlılıq nəzəriyyəsini araşdırmaq təkcə ümumi psixi pozuntuların inkişafının təbiəti haqqında deyil, həm də terapevtik əlaqənin inkişafı haqqında qiymətli məlumatlar verə bilər və bu isə gələcəkdə psixotera-pevtik dəstəyin daha effektiv olmasını təşviq edə bilər.

Ədəbiyyat:

Bowlby, J. (1980) Attachment and Loss. Vol. 3: Loss. London: Pimlico.

Kayha, Y., & Taskale, N. (2019). Difficulties in emotion regulation, separation anxiety, and impulsivity as predictors of women’s intimate partner violence experiences. *Düşünen Adam: Journal of Psychiatry and Neurological Sciences, 32*(2), 101–112.

Ma, K. (2006). Attachment theory in adult psychiatry. Part 1: Conceptualisations, measurement and clinical research findings. *Advances in Psychiatric Treatment, 12*(6), 440-449. doi:10.1192/apt.12.6.440.

Mikulincer, M, Shaver, PR. (2012). An attachment perspective on psychopathology. World Psychiatry. Feb;11(1):11-5. doi: 10.1016/j.wpsyc.2012.01.003. PMID: 22294997; PMCID: PMC3266769.

Ogle, C.M, Rubin, D.C, Siegler, I.C. (2015). The relation between insecure attachment and posttraumatic stress: Early life versus adulthood traumas. Psychol Trauma. Jul; 7(4): 324-32. DOI: 10.1037/tra0000015. Epub 2014 Nov 10. PMID: 26147517; PMCID: PMC4493437.

ŞƏXSİYYƏTİN "MƏN" KONSEPSİYASI SOSİAL-PSİXOLOJİ PROBLEM KİMİ

Tünzalə MUSAYEVA
AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya İnstitutu,
"Sosial psixologiya" şöbəsinin elmi işçisi,
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
tunzala.rm@gmail.com

XÜLASƏ

Məqalədə şəxsiyyətin mənlik anlayışı təhlil edilir. "Mən konsepsiyası" bir insanın özü haqqında nisbətən sabit, az və ya çox başa düşülən, unikal fikirlər sistemidir. "Mən konsepsiyası"nın ən mühüm funksiyası şəxsiyyətin daxili ardıcıllığını və davranışının nisbi sabitliyini təmin etməkdir. "Mən" anlayışı insanın həyat təcrübəsinin, ilk növbədə, uşaq-valideyn münasibətlərinin təsiri altında formalaşır.

Açar sözlər: şəxsiyyət, "mən" konsepsiyası, özünüqiymətləndirmə, iddia səviyyəsi, özünəmünasibət

"SELF-CONCEPT" OF PERSONALITY AS A SOCIAL-PSYCHOLOGICAL PROBLEM

Tunzala MUSAYEVA
ANAS Institute of Philosophy and Sociology,
Scientific worker of the "Social psychology" department,
PhD in Psychology,
Azerbaijan, BAKU
tunzala.rm@gmail.com

SUMMARY

The article analyzes the self-concept of personality. "Self–concept" is a system of relatively stable, more or less understandable, unique ideas of an individual about himself. The most important function of the self-concept is to ensure the internal consistency of the personality and the relative stability of its behavior. Self-concept is formed under the influence of a person's life experience, firstly, child-parent relationships.

Key words: personality, self-concept, self-esteem, the level of claims, self-relation.

Şəxsiyyət problemi elmin müxtəlif sahələrinin predmeti hesab olunur. Xüsusilə bu elm sahələrinin içərisində sosial psixologiya böyük rol oynayır. Çünki burada şəxsiyyət – fərdin psixi proseslərini bir arada birləşdirən başlanğıc kimi təqdim olunur. Şəxsiyyət dedikdə, hər şeydən əvvəl, fərdi bu və ya digər cəmiyyətin üzvü kimi xarakterizə edən sosial keyfiyyətlərin sistemi nəzərdə tutulur. O, münasibət subyektinə, şüurlu fəaliyyət subyektinə çevrilir. Yəni, şəxsiyyət ancaq şüur və mənlik şüurunun yaranması ilə birlikdə əmələ gəlir. Şəxsiyyət – yüksək düşüncəsi, öz hərəkət və davranışları üçün məsuliyyət hissini, şəxsi ləyaqəti və başqa yüksək mənəvi keyfiyyətləri özündə birləşdirən insandır. O, müstəqil, sosial, fəal olan adamdır. Rubinşteyinə görə şəxsiyyət – real həyatın real münasibətlərinə daxil olan konkret, tarixi, canlı fərddir. İnsan üçün mövcud olan, aparıcı qanunauyğunluqlar bioloji deyil, onun inkişafının sosial qanunauyğunluqları hesab olunur.

[Рубинштейн, 2002:85]. Əgər şəxsiyyət öz mahiyyətinə görə sosialdırsa, mövcudluq üsuluna görə fərddir.

Şəxsiyyət eyni ilə təkrarı mövcud olmayan konkret varlıqdır. Şəxsiyyətin konkretliyi və təkraredilməzliyinə səbəb onun, şəxsiyyət üçün səciyyəvi olan əlamət və keyfiyyətləri ilə yanaşı, məhz həmin şəxsə xas olan əlamət, keyfiyyət və psixi xassələr sisteminin olmasıdır. Şəxsiyyət üç mühüm xarakteristikaya malikdir.

1. Bütün psixi təzahürlərin plastikliyinə rəğmən, şəxsiyyətin xassələrinin davamlığı, bu və ya digər insanın hansısa situasiyada necə davranacağını öncədən görməyə imkan verir.
2. Şəxsiyyət özünü onda hər bir əlamətin digərləri ilə sıx qarşılıqlı əlaqədə olduğu vahid tam kimi təqdim edir.
3. Şəxsiyyət həm ətraf aləmi, həm də özünü hərtərəfli dərk etməyə və dəyişdirməyə istiqamətlənmiş müxtəlif fəaliyyətlərdə təzahür edir (Роджерс, 2001).

Hər bir şəxsiyyətin qavrayış və təfəkkürünün, xarakter xüsusiyyətlərinin, qabiliyyətlərinin, iradəsinin, duyğularının, münasibətinin, dəyərlərinin və s. vahid bir bütövlükdə təşkili prinsipi vardır. Bu mərkəz insan şəxsiyyətinin əsasını təşkil edir və müxtəlif psixoloji nəzəriyyələrdə “mənlik", “mən anlayışı", “özünüdərk" və s. adlanır. “Mən - konsepsiyası” - fərdin özü haqqında nisbətən davamlı, az və ya çox dərəcədə dərk olunan, təkrarolunmaz kimi yaşanan təsəvvürləri sistemidir, hansı ki, onun əsasında özünün digər insanlarla qarşılıqlı təsirini qurur və özünə münasibətdə olur. “Mən” obrazları sistemi K.Rocers tərəfindən təklif edilmiş “Mən - konsepsiyası” nın əsasını təşkil edir. Hazırda psixoloji ədəbiyyatlarda “Mən - konsepsiyası” elə “Mən”in özü hesab olunur. Həmçinin, bəzən “Mən - konsepsiyası” hətta mənlik şüuru ilə, yəni obraz onu doğuran proseslə eyniləşdirilir. “Mən” obrazının əsasını insanın özü haqqında bilikləri təşkil edir. “Mən” anlayışı insanın şəxsi inkişafının nəticəsidir. Bu, ətraf mühitlə qarşılıqlı əlaqələr əsasında formalaşan özünü dərk etmə, anlama sistemidir. Bu, özünə yönəlmiş, “Mən”ləri ifadə edən nisbətən sabit münasibətlər sistemidir [Cavadov, 2020: 612].

“Mən” konsepsiyasını özünəmünasibətin məcmusu kimi nəzərdən keçirən tədqiqatçılar özünəmünasibətin üç əsas modallığını irəli sürürlər:

1) real mən (indiki mən);

2) ideal mən (özümü necə görürəm);

3) güzgü mən (başqaları üçün necə görsənirəm) hansı ki, bu da öz növbəsində fiziki mən, emosional mən, sosial mən və zehni mən kimi aspektləri özündə ehtiva edir. Mən konsepsiyasının əsas komponentləri koqnitiv (özünüqiymətləndirmə), emosional-qiymətləndirmə (özünün emosional qiymətləndirilməsi) və davranış (davranış hərəkətləri üçün şəxsi və sosial tələblər) hesab olunur.

1) koqnitiv komponent - insanın keyfiyyətlərinin, qabiliyyətlərinin, görünüşünün, sosial əhəmiyyətinin, xarakterinin obrazı və s. hesab olunur. K.Rocersin şəxsiyyətin fenomenoloji nəzəriyyəsində mən anlayışı təkcə bizim kim olduğumuza dair qavrayışımızı deyil, həm də kim olmalı olduğumuzu və kim olmaq istədiyimizi düşündüyümüzü ehtiva edir. Bu baxımdan psixologiyada idrak komponenti kimi “Mən anlayışı”nın iki - real və ideal forması fərqləndirilir. “Real-Mən” anlayışı heç də bu konsepsiyanın realist olduğunu ifadə etmir, burada əsas məsələ şəxsiyyətin özü haqqında, “mən kiməm” təsəvvürləridir. “İdeal-Mən” şəxsiyyətin öz istəkləri haqqında təsəvvürüdür : “mən necə olmaq istərdim”. “İdeal-Mən” insanın sahib olmaq istədiyi, dəyər verdiyi və cəhd göstərdiyi xüsusiyyətləri əks etdirir [Голованова, 2004].

2) emosional-qiymətləndirmə komponenti - insanın özü haqqında fikirlərini anlaması, özünüqiymətləndirmə, özünühörmət və ya özünü məhv etmək, özünü sevmək və ya başqalarına sevgi və s. hesab edilir. Emosional-qiymətləndirmə komponenti “Mən-konsepsiya”nın əsasını təşkil edir və buraya özünüqiymətləndirmə, iddia səviyyəsi və özünəmünasibət aid edilir. “Mən-konsepsiya”sının adekvatlıq dərəcəsi şəxsiyyətin özünüqiymətləndirməsinin adekvatlığı ilə əlaqələndirilir.

Özünüqiymətləndirmə - insanın özünün özünə, imkanlarına, keyfiyyətlərinə və digər adamlar arasında yerinə verdiyi qiymətdir. Şəxsiyyətin nüvəsinə aid olmaqla, özünüqiymətləndirmə onun davranışlarının mühüm tənzimedicisi kimi çıxış edir. Şəxsiyyətin ətraf insanlara münasibəti onun özünüqiymətləndirməsindən asılıdır. Yəni, özünüqiymətləndirmə şəxsiyyətin fəaliyyətinin effektivliyinə və sonrakı inkişafına təsir göstərir. Özünüqiymətləndirmə adekvat və qeyri-adekvat ola bilir. Adekvat özünüqiymətləndirmədə insan özünü düzgün qiymətləndirir, qeyri-adekvat özünüqiymətləndirmə isə ya yüksək, ya da aşağı olur. Şəxsiyyətin özünü qiymətləndirilməsi bur necə amildən asılıdır:

a. Birincisi, onun formalaşması prosesində real mən obrazı ideal mən obrazı ilə, yəni insanın necə olmaq istədiyi fikri ilə müqayisə aparılır. Bu müqayisə tez-tez müxtəlif psixoterapevtik üsullarda öz əksini tapır, real "Mən"in ideal ilə yüksək dərəcədə üst-üstə düşməsi psixi sağlamlığın vacib göstəricisi hesab olunur. Ceymsin klassik konsepsiyasında ideal "Mən"in aktuallaşdırılması ideyası özünə hörmət anlayışının əsasını təşkil edir, bu da fərdin həqiqi nailiyyətlərinin onun iddialarına münasibəti kimi müəyyən edilir. Beləliklə, ideal bir imic əldə edən şəxsiyyət yüksək özünə hörmət ilə fırqlənir. Bir insan bu xüsusiyyətlər və nailiyyətlərinin reallığı arasındakı boşluğu hiss edirsə, özünə hörməti, böyük ehtimalla aşağı olacaqdır.

b. Özünüqiymətləndirmənin formalaşması üçün vacib olan ikinci amil müəyyən bir şəxsə sosial reaksiyaların interiorizasiyası ilə əlaqələndirilir. Başqa sözlə, bir insan özünü başqalarının düşündüyü kimi qiymətləndirməyə meyllidir.

c. Nəhayət, təbiətə və özünə hörmətin formalaşmasına başqa bir baxış, fərdin hərəkətlərinin və təzahürlərinin müvəffəqiyyətini şəxsiyyət prizmasından qiymətləndirməsidir. Fərd sadəcə bir şeyi yaxşı etdiyindən deyil, müəyyən bir işi seçdiyindən və onu yaxşı etdiyindən məmnun qalır. Ümumiyyətlə, insanlar cəmiyyətin quruluşuna uğurla "uyğunlaşmaq" üçün böyük səy göstərirlər [Райгородский, 2000].

Özünüqiymətləndirmə insanın iddia səviyyəsi ilə sıx əlaqədə olmaqla, ona öz təsirini göstərir. İddia səviyyəsi şəxsiyyətin qarşıya qoyduğu məqsədin çətinlik dərəcəsini ifadə edir. Bundan əlavə, konkret fəaliyyətdə müvəffəqiyyətlə müvəffəqiyyətsizliyin, insanın həyatı boyunca olan uğur və uğursuzluqların dinamikasını xarakterizə edir. Bütün bunlar şəxsiyyətin iddia səviyyəsini stumullaşdırır [Майерс, 2008]. Özünəmünasibət, özünə qarşı bütöv, nisbətən daimi bir emosional münasibət, fərdin özünü qəbul edib və ya qəbul etməməsi ölçüsüdür. K.Rocers özünə qarşı ümumi münasibəti özünəqiymətləndirməyə (özünəmünasibət müəyyən xassələrin və üstünlüklərin daşıyıcısı kimi) və özünü qəbul etmə (xüsusiyyət və üstünlüklərindən asılı olmayaraq özünü bütövlükdə qəbul etmə) kimi iki hissəyə ayırmışdır. Özünəmünasibətin bu aspektlərinin formalaşma mexanizmi tamam başqadır. İstənilən keyfiyyətə görə özünüqiymətləndirmə çox vaxt öz nailiyyətlərini digər insanların nailiyyətləri ilə müqayisə etməyə əsaslanır. Özünü qəbul etmək daha çox qiymətləndirmə deyil, özünə münasibət tərzi, ontogenez prosesində, eləcə də şüurlu səylər nəticəsində formalaşan ümumi həyat münasibətidir.

3) davranış komponenti - insanın özü haqqında fikirlər sisteminə əsaslanan davranışları, həmçinin özümüzə və ətrafımızdakılara qarşı sosial yönəlişlərdir. "Mən" konsepsiyasının davranış aspekti, insanın özünü təqdimetməsi və ya özünəmünasibəti nəticəsində yarana bilən spesifik hərəkətləridir. Özünəhörmət insanın sonrakı davranışını müəyyənləşdirir. Sosial-psixoloji tədqiqatlarda "Mən" konsepsiyasının davranış komponenti, bir qayda olaraq, özünütəqdimetmə anlayışı ilə ifadə olunur. Ümumiyyətlə, özünütəqdimetmə "Mən" konsepsiyanın davranış tərkib hissəsi kimi onun idrak və affektiv strukturlarını yoxlamaq və təsdiqləmək məqsədinə xidmət edir. Bununla belə, özünü təqdim etmək üçün daha çox məqsədlər, eləcə də onlara uyğun gələn sosial davranış strategiyaları ola bilər. Məsələn, özünütəqdimetmənin aşağıdakı məqsədləri və strategiyaları fərqləndirilir:

- bəyənilmək istəyi (davranış strategiyası — başqasının fikri ilə razılığın nümayişi, yaltaqlıq, həddindən artıq nəzakət və s.);

- özünü tanıtmaq (davranış baxımından - öyünmək, kiçik çatışmazlıqlarla müqayisədə üstünlükləri şişirtmək və s.);

- nümunə kimi xidmət (nümayişkaranə şəkildə sosial davranışla ifadə olunan tərəfdaşda heyranlıq və ya günahkarlıq hissi oyatmağa yönəlmiş daha az yayılmış məqsəd);

- empatiya yaratmaq istəyi (digər strategiyaların özünü doğrultmadığı hallarda istifadə olunur və insanlarda mərhəmət hissi yaratmağı hədəfləyir, davranış strategiyası - özünün güclərinin azaldılması, zəif "Mən"inin nümayişi);

- qorxutmaq istəyi (bir qayda olaraq, bütün digər strategiyalar uğursuz olduqda, zəif idarə olunan davranışla ifadə olunan insan tərəfindən zəif başa düşülən bir məqsəd).

Başqa sözlə, özünütəqdimetmə ilə ifadə olunan "Mən" konsepsiyasının davranış komponenti ümumiyyətlə onun idrak və affektiv quruluşlarını təsdiqləməyə yönəlmişdir [Чернышева, 2005].

"Mən" konsepsiyası müxtəlif forma və ya növlərdə ola bilər: "real mən", "ideal mən", "dinamik mən", "fantastik mən", "güzgü məni" və s. Bunlardan hər biri ayrı-ayrılıqda "Mən" obrazları kimi çıxış edir. Yəni "Mən" obrazları sistemi K.Rocers tərəfindən təklif edilmiş "Mən konsepsiyasının" əsasını təşkil edir. Son dövrlərdə psixologiyada dominant təsəvvür belədir ki, "Mən" konsepsiyası elə mənin özü hesab olunur. "Mən" konsepsiyasının ən vacib funksiyası şəxsiyyətin daxili uyğunluğunu, davranışının nisbi sabitliyini təmin etməkdir. "Mən" konsepsiyası insanın həyat təcrübəsinin, ilk növbədə uşaq-valideyn münasibətlərinin təsiri altında formalaşır. Ancaq kifayət qədər erkən, bu təcrübənin təfsirinə, fərdin qarşısına qoyduğu hədəflərə, gələcəyə dair müvafiq gözləntilər sisteminə, proqnozlara, nailiyyətlərinin qiymətləndirilməsinə və bununla da şəxsiyyətin inkişafına, fəaliyyətinə və davranışına təsir edərək aktiv rol oynayır.

Ədəbiyyat:

Cavadov, R.Ə., Cavadova R.R. (2020). Psixologiya Bakı. 644 s.

Seyidov, S.İ, Həmzəyev M.Ə. (2007). Psixologiya. Bakı.

Бэрон, Р.С. (2003). Социальная психология: ключевые идеи / Р.С. Бэрон, Б. Джонсон, Д. Бирн. 4-е изд. – СПб: Питер, 512 с.

Голованова, И.И. (2004). Педагогическая диагностика «Я-концепции» творческого саморазвития студентов / И.И. Голованова // Мониторинг качества воспитания в контексте педагогического образования. Под науч. ред Андреева В.И. – Казань, КГУ. – С.71-83.

Майерс, Д. (2008). Социальная психология. 8-е изд./Д.Майерс.СПб.:Питер. – 800 с.

Рубинштейн, С.Л. (2002). Основы общей психологии. СПб: Питер.

Роджерс, К. (2001). Становление личности. Взгляд на психотерапию. М.: «Эксмо-Пресс».

Чернышева, Е.В. (2005). Подходы к пониманию Я-концепции //Проблемы личностно-ориентированного образования /ПМТ; Первоуральск. С. 56- 61.

Эриксон, Э. (2008). Трагедия личности. Издательство: СПб: «Эксмо», «Алгоритм».

Пайнс, Э. (2000). Практикум по социальной психологии / Э. Пайнс, К. Маслач. – СПб, Издательство «Питер». – 528 с.

Перспективы социальной психологии. (2001). – М.: ЭКСМО-Пресс. – 688 с.

Психология самосознания: (2000). Хрестоматия / Ред.-сост. Д.Я. Райгородский. – Самара: Издательский дом «Бахрах-М». – 672 с.

http://cito-web.yspu.org/link1/metod/met121/node63.html

https://cyberleninka.ru/article/n/psihologicheskie-aspekty-ya-kontseptsii-lichnosti

https://www.verywellmind.com/what-is-self-concept-2795865

MÜASİR ELM VƏ TƏHSİLİN SOSİO-MƏDƏNİ VƏ PSİXOLOJİ ASPEKTLƏRİ

Gültəkin İSMAYILOVA
AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya İnstitutu,
"Sosial psixologiya" şöbəsinin elmi işçisi,
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
gulya.alibekovaa@mail.ru

XÜLASƏ

Məqalə elm və təhsil tandemi arasındakı əlaqə probleminə, onların şəxsiyyətin formalaşmasında roluna həsr edilmişdir. İnsanın öz təbiətini təhsillə necə dəyişdirdiyi göstərilir. Təhsil sosial reallığı və şəxsiyyəti qurur, insanın hərəkətlərini müəyyən edir, onun həyat yolunu və taleyini müəyyən edir.

Açar sözlər: təhsil, elm, inkişaf, şəxsiyyət, qloballaşma.

SOCIO-CULTURAL AND PSYCHOLOGICAL ASPECTS OF MODERN SCIENCE AND EDUCATION

Gultekin ISMAYILOVA
ANAS Institute of Philosophy and Sociology,
Scientific worker of the "Social psychology" department,
PhD in Psychology,
Azerbaijan, BAKU
gulya.alibekovaa@mail.ru

SUMMARY

The article is devoted to the problem of the relationship between the tandem of science and education, their role in the formation of personality. It is shown how a person transforms his own nature through education. Education constructs social reality and personality, determines a person's actions, determines his life path and destiny.

Key words: education, science, development, personality, globalization.

Həm təhsil, həm də elm səviyyəsi cəmiyyətin inkişaf meyarıdır. Elmin inkişafı olmadan insan fəaliyyətinin hər hansı bir sahəsində yeniliklərin meydana çıxması, müvafiq olaraq, onun innovativ inkişafı mümkün deyil. Öz növbəsində, təhsil olmadan cəmiyyəti ixtisaslı kadrlarla təmin edilməsi problemi yaranır. Elmin yaranması cəmiyyətin və mədəniyyətin inkişafının, insanların praktik ehtiyaclarının nəticəsidir. Lakin burada mədəniyyət və sivilizasiyanın elmlə əlaqəsi kontekstində onların əlaqəsi məsələsi aktuallaşır. Elmin mənşəyi mədəni inkişaf kontekstində deyil, sivilizasiyanın formalaşması kontekstində nəzərdən keçirilməlidir, çünki elm yeniliklərlə xarakterizə olunur, bu da cəmiyyətdə tərəqqi haqqında fikirlərin mövcudluğunu nəzərdə tutur. Təhsil və elm bir insanın şəxsiyyətinin formalaşmasının, davamlı inkişafının və ətraf aləmin dərk edilməsinin, eyni zamanda insan fəaliyyətinin bir formasıdır. Hər hansı bir elmin əsasını sistemləşdirilmiş faktlar, nəzəriyyələr, məntiqi təsdiqlənmiş fərziyyələr, qanunlar, tədqiqat metodları təşkil edir. Lakin elm həm dünya haqqında bilik sistemi, həm də ona əsaslanan praktik fəaliyyətdir [Байденко, 2003:19].

Elmi biliklərin başqa bir vacib xüsusiyyəti obyektivlikdir, baxmayaraq ki, mədəni həyatda obyektivlik anlayışı şərtlidir. Mədəni ənənələrin, adətlərin, normaların qavranılmasında yönəlişlər, dəyərlər, dini inanclar mühüm rol oynayır. Bununla birlikdə, onun zəruri və tam şəkildə həyata keçirilməsinə mane olan bir sıra amillər var. Belə amillər, xüsusən də müxtəlif ölkələrin geosiyasi, iqtisadi və hərbi maraqları arasındakı mövcud ziddiyyətlərdir. Buna baxmayaraq, bu şəraitdə də müxtəlif ölkələrin elmi potensiallarının inteqrasiyası prosesi özünü aydın şəkildə göstərir. Bu strukturun formalaşması və işləməsi empirik olaraq daim izlənilir, həmçinin dünyanın bütün inkişaf etmiş ölkələrinin elmi məlumat institutları tərəfindən yaradılan müxtəlif məlumat bazaları şəklində qeyd olunur. Müasir elmi informasiya institutlarının eyni dərəcədə vacib vəzifəsi elmi kommunikasiyaların təhlili əsasında dünya elminin inkişafının ən məhsuldar və perspektivli sahələrini müəyyənləşdirməkdir. Xarakterikdir ki, bu gün yeni, irəliləyən elmi sahələrin yaranması müxtəlif ölkələrin alimləri arasında qeyri-rəsmi koqnitiv kommunikasiya prosesində baş verir [Гребенкина, 2000: 132].

Elm haqqında bibliometrik məlumatlar mühüm praktik əhəmiyyətə malikdir, çünki elmin inkişafına nəzarət etmək və bu prosesi idarə etmək üçün istifadə edilə bilər. Xüsusilə, bu, yeni perspektivli elmi istiqamətlərin maliyyələşdirilməsini qabaqlamaq və iştirakçılara lazımi təşkilati və hüquqi dəstək verməklə həyata keçirilir. Bibliometrik məlumatların praktik tətbiqinin vacib sahələrindən biri də şüurlu şəkildə təşkil olunan informasiyanın lazımi istiqamətdə sızması prosesi ola bilər. Bu baxımdan, bu gün "informasiyaya sahib olan dünyaya sahibdir" ifadəsinin, daha müasir parafrazı ilə əvəz etmək olar: "idarəetmənin zirvəsində məlumat haqqında məlumata sahib olanlar durur". Elmi məlumatların sürətli toplanması insana biliklərin inkişafı ilə bağlı mürəkkəb vəzifələr qoyur. Elmdəki innovasiyaların sivilizasiya prinsipləri ilə birləşməsi, biliklərin əldə edilməsi sürəti sivilizasiyanın və dövlətin inkişaf dərəcəsinə təsir edir. Nəhayət, sivilizasiya sistemindəki elm sosial və texniki mühitə keyfiyyətcə təsir edən fəaliyyət sahəsinə çevrilir və bu qədər sürətlə yığılan yeniliklər insanların həyat şəraitinin sürətlə dəyişməsinə səbəb olur. Nəticədə o yaşayış şəraitinə daimi uyğunlaşma problemi ilə qarşılaşır [Корнетов, 2004: 41].

Elm və təhsil fərdin və cəmiyyətin inkişafında əsas rol oynayan bir-biri ilə əlaqəli iki anlayışdır. Hər iki istiqamət bir-birinə təsir edir və birlikdə bəşəriyyətin ümumi tərəqqisinə kömək edir. Bu, məktəbəqədər yaşdan yuxarı və elmi səviyyələrə qədər bütün səviyyələrdə yüksək keyfiyyətli tədrisi təmin edəcək effektiv təhsil metodlarının yaradılması zərurətində əks olunur. Elmin inkişafına müxtəlif sahələrdə kadr bazası və mütəxəssislər formalaşdıran təhsil sistemi təsir göstərir. Təhsil səviyyəsi nə qədər yüksəkdirsə, elmin inkişafı o qədər intensiv olur, bu da öz növbəsində yeni fikirlər, kəşflər və yenilikləri təmin edir. Öyrənmə prosesi zamanı insanlar lazımi bilikləri əldə edir, öz baxışlarını formalaşdırmağa imkan verən tənqidi düşüncə tərzini inkişaf etdirirlər. Digər tərəfdən, elm birbaşa təhsilə və mütəxəssislərin biliklərinin artmasına təsir göstərir. Beləliklə, elm və təhsil cəmiyyətin keyfiyyətli inkişafını təmin etmək üçün daim inkişaf edən və bir-birini zənginləşdirən, bir-birindən asılı sahələrdir. Elm və təhsilin inkişafı iqtisadi artım, həyat keyfiyyətinin yaxşılaşdırılması və cəmiyyətdə tənqidi baxışın formalaşması üçün vacibdir. Bütün bunlar elm və təhsili bəşəriyyətin uğurlu gələcəyini inkişaf etdirmək və təmin etmək üçün əsas prioritetlərə çevirir [Вернадский,1981: 129].

Bundan əlavə, elm və təhsil iqtisadi inkişafın hərəkətverici qüvvələridir. Əhalinin bilik və bacarıq səviyyəsi ölkənin rəqabət qabiliyyətini və qlobal dəyişikliklərə effektiv uyğunlaşma qabiliyyətini müəyyənləşdirir. Elm və təhsildə irəliləyiş xəstəliklər, enerji və ya qidalanma bərabərsizliyi kimi sosial problemlərin həllinə gətirib çıxarır. Alimlərin elmi tədqiqat və inkişaf nəticələri keyfiyyətli təhsil, səhiyyə, texnologiya və infrastruktur təmin etmək üçün istifadə olunur, bu da insanların həyatını daha yaxşı və təhlükəsiz edir. Təhsil insanlara səhvlərindən nəticə çıxararaq vəziyyəti aydın şəkildə qiymətləndirməyə imkan verən rasional düşüncəni inkişaf etdirir. Bu, yaranan

münaqişələri həll etməyə və konstruktiv həll yolları tapmağa qadir olan tolerant, yaradıcı və sivil bir cəmiyyətin formalaşmasına gətirib çıxarır [Штурба, 2009: 32].

İnsanın şəxsiyyəti obyektiv və subyektiv, təbii və sosial, daxili və xarici, müstəqil və kortəbii, müəyyən məqsədlərə uyğun hərəkət edən insanların iradə və şüurundan asılı olan çoxsaylı amillərin təsiri nəticəsində formalaşır. Eyni zamanda, insan özü də xarici təsirləri əks etdirən passiv varlıq kimi təsəvvür olunmur. Şəxsiyyətin məqsədyönlü inkişafını elmi təşkil edilmiş təhsil təmin edir. Tərbiyəni yalnız təsir kimi xarakterizə edən pedaqoqlar P.P.Blonski və A.P.Pinkeviç bunu müəllimlərlə şagirdlərin fəal qarşılıqlı əlaqədə olduğu ikitərəfli proses, şagirdlərin həyat və fəaliyyətinin təşkili, onların sosial təcrübənin toplanması kimi qəbul etmirdilər. Uşaq onların konsepsiyalarında ilk növbədə təhsil obyekti kimi çıxış edirdi. Müasir təhsil konsepsiyasna əsasən, birbaşa təsirdən daha çox, müəllimlə təhsil alan şəxsin sosial qarşılıqlı əlaqələri, onların inkişaf edən münasibətlərini əks etdirir. Müəllimin qarşısına qoyduğu məqsədlər şagird fəaliyyətinin müəyyən məhsulu kimi meydana çıxır. Bu məqsədlərə nail olmaq prosesi həm də şagird fəaliyyətinin təşkili ilə həyata keçirilir. Müəllimin hərəkətlərinin uğurunun qiymətləndirilməsi yenə də şagirdin şüurunda və davranışında keyfiyyət dəyişikliklərinin nədən ibarət olduğuna əsaslanır [Бондырева, 2003: 39].

Hər bir proses müəyyən bir nəticə əldə etməyə yönəlmiş müntəzəm və ardıcıl hərəkətlər toplusudur. Tərbiyə prosesinin əsas nəticəsi ahəngdar inkişaf etmiş, sosial cəhətdən fəal şəxsiyyətin formalaşmasıdır. İlk növbədə qeyd etmək lazımdır ki, "təhsil" anlayışı müxtəlif mənalarda işlədilir: gənc nəslin həyata hazırlanması, təşkil olunmuş təhsil fəaliyyəti və s. Amma müxtəlif hallarda "təhsil" anlayışı fərqli mənalar daşıyacaqdır. Xüsusi təşkil edilmiş təhsil fəaliyyətlərindən danışırıqsa, adətən bu fəaliyyət müəyyən bir təsir, inkişaf edən şəxsiyyətə təsir ilə əlaqələndirilir. Məhz buna görə də bəzi pedaqoji dərsliklərdə tərbiyə, ənənəvi olaraq, cəmiyyət tərəfindən müəyyən edilmiş sosial xassələrin və keyfiyyətlərin formalaşdırılması məqsədi ilə şəxsiyyətə xüsusi psixoloji təsir kimi müəyyən edilir.

Digər əsərlərdə təhsil şəxsiyyət inkişafının idarə edilməsi kimi şərh olunur. Təhsilin təsiri insanda daxili müsbət reaksiyaya səbəb olur və öz üzərində işləməklə fəaliyyətini stimullaşdırır. Bu təcrübə bir çox nəsil insanların əmək və yaradıcılıq səyləri nəticəsində formalaşdığından, onların müxtəlif əmək, idrak və mənəvi fəaliyyətlərinin nəticələri birgə yaşamaqla müəyyən edilir. Bütün bunlar təhsil üçün çox vacibdir. Gənc nəsil bu təcrübəni "mənimsəməsi" və öz dəyərlərinə çevirməsi üçün onu bu və ya digər şəkildə təkrarlamalı, zənginləşdirməli, daha da inkişaf etmiş bir formada nəsillərə ötürməlidir. Yalnız öz fəaliyyətinin, öz yaradıcı səylərinin və münasibətlərinin mexanizmləri sayəsində insan sosial təcrübəni və onun müxtəlif struktur komponentlərini mənimsəyir [Колин, 2000: 25].

Təhsil prosesi mədəniyyətin əsas dəyərləri ilə tanışlığı əhatə edir, təlim və təhsili birləşdirir. Bunun nəticəsində idrak subyektinin daxilində istiqamətlənmiş və onun həyat mövqeyinə, dünyagörüşünə, inanclarına, davranış və sosial seçimlərinə təsir edən semantik sfera formalaşmalıdır. Bu davamlı proses onun institusional və qeyri-institusional formaları vasitəsilə, yəni, həm rəsmi təhsil müəssisələri daxilində, həm də onlardan kənarda insanların həyat fəaliyyəti prosesində baş verir. Müasir şəxsiyyət tipinin formalaşması yalnız müəyyən biliklərin ötürülməsi şəklində deyil, həm də şəxsiyyətin inkişafının inteqrativ proses kimi özünü göstərir. O, öyrənmə, yaradıcılıq və axtarış fəaliyyətinin inkişafını nəzərdə tutan komponenti ehtiva edir. Məntiqə, yönəlişlərə, prinsiplərə və standartlara malik olan bu proses kortəbii öyrənmədən fərqli olaraq məqsədyönlüdür [Гребенкина, 2000: 91].

Təhsil insanı sosial və peşəkar rolları yerinə yetirməyə hazırlayır. Elm və texnikada baş verən dəyişikliklər təhsil sistemində elmi-texniki tərəqqinin nailiyyətlərinə əsaslanan dəyişikliklərin zəruriliyini diktə edir. Təhsilin keyfiyyətini və səviyyəsini yüksəltmədən müasir texnologiyalardan səmərəli istifadə etmək, onun davamlı inkişafı və yeni nailiyyətlərin tətbiqi mümkün deyil. Çoxisti-

qamətli təbiətinə görə elmin tövsiyə etdiyi standartlardan əhəmiyyətli dərəcədə uzaqlaşa bilən özünütəhsil zonasının müəyyən edilməsi də aktualdır. Bu baxımdan tədqiqatçılar faktiki və potensial təhsil zonalarının mövcudluğunu qeyd edirlər. Elm təhsil prosesinə yönəldilmiş təsiri nəzərdə tutur və zəruri hallarda bütün təlim strukturunun dəyişməsinə səbəb ola bilər. Elmi yanaşmalar tədris prosesinin bütün məzmununu əhatə edir. Təhsil prosesinin öz texnologiyaları mövcuddur, bunlar arasında informasiya texnologiyaları prioritet yer tutur. Elmin təhsil prosesinə təsiri operativ, taktiki, strateji, qlobal səviyyələrin müəyyənləşdirilməsinə gətirib çıxarır. Operativ səviyyəsi fənnin məntiqinin mənimsənilməsini, taktiki səviyyə başa çatmış fənnlər əsasında məzmunun formalaşmasına cavabdehdir, strateji bilik potensialının şəxsiyyətin daxili semantik quruluşuna inteqrasiyası vəzifələrini qoyur, qlobal səviyyə inteqrativ təhsil prosesinin nəticəsi kimi şəxsiyyətin mahiyyətini göstərir. Müasir təhsil metodları arasında iş oyunları, təlimlər, situasiya kontekstinin təhlili, tipik və atipik vəziyyətlərin öyrənilməsi, kompüter texnologiyaları aktuallaşır [Куликов, 2005:7].

Təhsil dinamik xarakterli prosesdir, çünki elmlərin sürətli inkişafı təhsilin məzmununu əhəmiyyətli dərəcədə üstələyir. Hal-hazırda, qloballaşmanın güclü meylləri fonunda, elmi təhsilin şəxsiyyət yönümlü modeli, təhsil prosesində milli və dünyavi mədəni - tarixi ənənələrinə qayıdış müşahidə olunur. Müasir elm, humanitar komponentinin əhəmiyyətli olacağı, tolerantlığa və elmi və humanist məzmunun tarazlaşdırılmasına yönəlmiş təhsil prosesinin modellərinin yaradılmasına yönəlmişdir. Cəmiyyətdəki dəyişikliklər şəxsiyyətin formalaşmasına yönəlmiş təhsil sistemindəki dəyişikliklərə də səbəb olur. İnkişaf etmiş ölkələrdə ümumi milli məhsulun 5-8% - i təhsil prosesinə yatırılır. Ölkənin inkişaf dərəcəsi həm də əhalinin savadlılıq səviyyəsi və təhsil müəssisələrində vətəndaşların təhsil illərinin orta sayı ilə müəyyən edilir. Müasir təhsil prosesi humanistləşmə ilə xarakterizə olunur, ona görə də insanları qarşılıqlı anlaşmaya aparan və müxtəlif mədəniyyətləri bir-birinə yaxınlaşdıran bir qüvvəyə çevrilə bilər [Крупнов, 2000: 17].

Təhsilin demokratik və humanist təbiəti onu deməyə əsas verir ki, onun yolunda əsaslı məhdudiyyətlər yoxdur. Bununla birlikdə, müasir təhsil prosesində, xüsusən də kommersiyalaşdırma və bürokratiya kimi çoxsaylı mənfi hadisələri qeyd etmək olar. Təhsil sistemi ziyalıların sosial təbəqəsinin genişlənməsinini, istedadlı, çalışqan şəxsiyyətlərin ən yaxşı nailiyyətləri əsasında bütün cəmiyyətin yeni intellektual səviyyəyə yüksəlməsini təmin edən "sosial lift"ə çevrilməlidir. Müstəqil həyata başlayan şəxs fərdi formalaşma və sosial seleksiya yolundan keçir. Elmin cəmiyyətdəki mədəni funksiyası insanın fəaliyyət və idrak subyekti kimi formalaşması prosesidir. Gündəlik həyata dərindən nüfuz edən, insanların dünyagörüşünün vacib əsasını təşkil edən elmi biliklər, şəxsiyyətin formalaşmasının baş verdiyi sosial mühitin ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Sosial tənzimləmə amilinin funksiyası elmin cəmiyyətin ehtiyaclarına təsiridir, rasional idarəetmə üçün zəruri şərt olur. Elm dövrümüzün qlobal problemlərinin (təbii ehtiyatların tükənməsi, atmosferin çirklənməsi, ekoloji vəziyyət və s.) həllində sosial güc funksiyasında özünü göstərir. Təbiətin qorunmasına və insan varlığı üçün ən əlverişli və ahəngdar ekoloji şəraitin təmin edilməsinə yönəlmiş elmin ekoloji funksiyasını da xüsusi qeyd edə bilərik [Мовчанюк, 2006: 67].

Müasir təhsil prosesinin əsasında dünyanın elmi mənzərəsi dayanır. Təhsil sahəsinin özü elmi cəhətdən sınaqdan keçirilmiş və tövsiyə olunan metodlara, vasitələrə, məqsədlərə, prinsiplərə əsaslanır. Müasir təhsil sistemi tədris prosesinin subyektlərinin neyrofizioloji, zehni və emosional-iradi fəaliyyət sahəsinin xüsusiyyətlərini nəzərə alan elmi əsaslı yanaşmalardan istifadə edir. Təhsil prosesi fərdin və elmin birləşdiyi başlanğıc sahə, habelə müəyyən bir cəmiyyətdəki həyata hazırlığı və yetkin bir şəxsiyyətin formalaşması kimi çıxış edir. Elmin əsas məqsədi həmişə obyektiv biliklərin sistemləşdirilməsi ilə əlaqəli olduğundan, elmin zəruri funksiyalarının tərkibinə elmin kəşf etdiyi qanunlar əsasında reallıq proseslərinin və hadisələrinin təsviri, izahı və proqnozlaşdırılması daxil edilməlidir. Məşhur ictimai xadim V.İ. Vernadski vurğulayırdı ki, elmin məzmunu dünyanın mənzərəsi ilə elmin yaratdığı elmi nəzəriyyələr, fərziyyələr, modellərlə məhdudlaşmır; əsas məzmun canlı insanların elmi işidir. Elm - elmi cəmiyyətin üzvləri, idrak prosesinin subyektləri ara-

sında müəyyən bir əlaqə sistemi olaraq normalar və dəyərlər toplusuna əsaslanır. Ancaq elmin çox sayda insanın öz peşəsini tapdığı bir qurum olması inkişafın nəticəsidir [Вернадский, 1981: 69].

Müasir cəmiyyət mürəkkəb, dinamik inkişaf edən, ziddiyyətlidir. Məlumat iqtisadi inkişafın əsasını təşkil edən əsas sosial amilə çevrilir Bu, təhsilin ictimai həyatın quruluşundakı yerini kökündən dəyişdirir. Cəmiyyətin dəyişməsi ilə təhsili anlamaq üçün yanaşmalar da dəyişir. Bu gün savadlı bir insan formalaşmış bir dünyagörüşü olan "bilikli bir insan" deyil, həyata hazır olan, müasir mədəniyyətin mürəkkəb problemlərinə sərbəst yönəlmiş, həyatdakı yerini dərk edə bilən bir insandır. Təhsil sistemi yeni nəsillərdə cəmiyyətin hansı nümayəndəsini formalaşdırmaq istədiyini aydın şəkildə ifadə etdiyi zaman öz funksiyalarını səmərəli şəkildə yerinə yetirmiş olur. Ətrafdakı dünya, insan, cəmiyyət dəyişir, buna görə təhsil sistemi də təkmilləşdirilməlidir. İndi dəyişikliklər sürətli baş verir, yaradıcı səriştəni, yenidən öyrənməyə hazırlığı formalaşdıra bilən davamlı təhsil sisteminin yaranması zərurətə çevrilir [Григорович, 2003: 71].

Müasir dövrdə dəyişikliklər getdikcə qlobal xarakter daşıyır: sivilizasiya, texnologiyalar inkişaf edir, təbiət dəyişir, insanlar arasında yeni qarşılıqlı əlaqə formaları yaranır. Bu, insandan yalnız peşə fəaliyyəti ilə əlaqəli olmayan yeni xarakter xüsusiyyətləri, universal bilik tələb edir.Bu şəraitdə insan iqtisadi və siyasi həyatın fəal subyekti kimi çıxış edir. Buna görə də, informasiya məkanında sərbəst hərəkət etməli, çevik, təşəbbüskar olmalı, ünsiyyət bacarıqlarına sahib olmalı, şüurlu seçim etməli və bunun üçün məsuliyyət daşımalıdırlar. Müasir dünyada təhsil cəmiyyətin sosial institutlarının, qarşılıqlı şəxsiyyətin formalaşmasında inteqrativ rol oynayır, insan fəaliyyətinin aparıcı motivi kimi çıxış edir, qarşılıqlı əlaqəni, cəmiyyətdə inteqrasiyanı müəyyənləşdirir. Beləliklə, cəmiyyətin inkişaf perspektivləri, sosial və iqtisadi tərəqqi təhsildən asılıdır, buna görə cəmiyyətin ən vacib dəyəri yeni bilikləri mənimsəməyə, bəzən qeyri-standart qərarlar qəbul etməyə qadir bir insandır. Ancaq dünya ilə empatiya qurmaq, onu qiymətləndirmək qabiliyyətini itirməmək çox vacibdir, buna görə bir insanın ümumi mədəni, fərdi inkişafını təmin etmək lazımdır.

Ədəbiyyat:

Бондырева, С.К. (2003). Психолого-педагогические проблемы интегрирования образовательного пространства. Избранные труды. М. - 352 с.

Байденко, В.И. (2003). Болонский процесс: структурная реформа высшего образования Европы. М.: 128с.

Вернадский, В.И. (1981). Избранный труды по истории науки/ В.И. Вернадский. – М.: Наука. 189 с.

Гребенкина, JI.K. (2000). Формирование профессионализма учителя в системе непрерывного педагогического образования: Монография / РГПУ. Рязань. - 204 с.

Григорович, Л.А. (2003). Педагогика и психология: Учеб. пособие для студентов вузов: Рек. М-вом образования РФ/ Л.А.Григорович, Т.Д. Марцинковская. - М.: Гардарики. - 475 с.

Educational Psychology: Meaning, Scope and Methods https://www.psychologydiscussion.net/educational-psychology/educational-psychology-meaning-scope-and-methods/1884

Корнетов, Г.Б. (2004). Теория и практика образования. Учебное пособие. М.: - 220 с.

Колин, К.К. (2000). Вызовы XXI века и проблемы образования: Лекция-доклад. М.: - 54с.

Куликов, Л.В. (2009). Психология личности в трудах отечественных психологов / Л.В. Куликов. – 2-е изд., перераб. и доп. – СПб.: Питер. – С.7.

Мовчанюк, С.В. (2006). Образование как социально-культурный феномен // Научный потенциал студенчества - будущему России / Материалы Всероссийской научной студенческой конференции. Ставрополь: СевКавГТУ. 212 с.

Образование — ключ к развитию личности: как образование формирует наши ценности, убеждения и мировоззрение. https://infourok.ru/pavlov-a-k-rol-nauki-v-sovremennom-obrazovanii-nauchnaya-statya-5651821.html

Образование и социализация личности. https://dzen.ru/a/Y7UczpvRNhnixJQs?referrer_clid=1400&

Практика персонального образования. (2000). // Под ред. Крупнова Ю.В., М.: – С.3-20.

Роль образования в современном обществе. https://kopilkaurokov.ru/vsemUchitelam/prochee/rol-obrazovaniia-v-sovriemiennom-obshchiestvie

Штурба В.А. (2009). Образование как социально-культурный феномен / В.А. Штурба, С.С. Васильев // Историческая и социально-образовательная мысль. - №1. - С. 32-38.

ŞƏXSİYYƏTLƏRARASI ATTRAKSİYANIN STRUKTURUNDA SOSİAL İNTELLEKTİN YERİ VƏ ROLU

Ramiyyə CAVADOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Gender və tətbiqi psixologiya kafedrasının müəllimi,
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan, BAKI
cavadorr@mail.ru

XÜLASƏ

Son dövrlərdə “sosial intellekt”, “emosional intellekt”, “şəxsiyyətlərarası intellekt” anlayışları və onların müxtəlif sahələrdə uğurun simvolu kimi dəyərləndirilməsi xeyli səs-küyə səbəb olmuşdur. Bir sıra müəlliflər şəxsiyyətlərarası münasibətlərin formalaşması və davam etməsində intellektin müxtəlif formalarının rolunu ön plana çəkir. Məqalədə sosial intellektlə attraksiyanın əlaqəsinin mahiyyəti, məzmun və xarakterinin, eləcə də attraksiyanın strukturunda sosial intellektin yeri və rolunun nədən ibarət olduğuna aydınlıq gətirməyə çalışmışıq. Bu məqsədlə 8 sualdan ibarət anket sorğusu tərtib olunmuşdur. Sorğuya BDU-nun müxtəlif fakültələrinin II-IV kurs tələbələri cəlb edilmişdir. 150 nəfərin iştirtak etmiş olduğu sorğudan əldə edilmiş materiallar araşdırılmış anketdə qoyulmuş suallar üzrə cüt-cüt qruplaşdırılmış və müqayisəli təhlil olunmuşdur.

Açar sözlər: sosial intellekt, emosional intellekt, şəxsiyyətlərarası münasibətlər, şəxsiyyətlərarası attraksiya, ünsiyyət.

THE PLACE AND ROLE OF SOCIAL INTELLIGENCE IN THE STRUCTURE OF INTERPERSONAL ATTRACTION

Ramiya JAVADOVA
Baku State University,
Teacher of the Department of Gender and Applied Psychology,
PhD in Psychology,
Azerbaijan, BAKU
cavadorr@mail.ru

SUMMARY

In recent times, the concepts of "social intelligence", "emotional intelligence", "interpersonal intelligence" and their assessment as a symbol of success in various fields have caused a lot of noise. A number of authors highlight the role of various forms of intelligence in the formation and continuation of interpersonal relationships. In the article, we tried to clarify the essence, content and nature of the relationship between social intelligence and attraction, as well as the place and role of social intelligence in the structure of attraction. For this purpose, a questionnaire consisting of 8 questions was prepared. II-IV year students of different faculties of BSU were involved in the survey. The materials obtained from the survey in which 150 people participated were grouped and compared in pairs according to the questions asked in the investigated questionnaire.

Key words: social intelligence, emotional intelligence, interpersonal relationships, interpersonal attraction, communication.

"Sosial intellekt", "emosional intellekt", "şəxsiyyətlərarası intellekt" anlayışları və onların müxtəlif sahələrdə uğura təsirini araşdıran bəzi tədqiqatçılar (D.Qoulmen) belə bir ideya ilə çıxış edirlər ki, böyük transmilli korporasiya rəhbərlərinin uğur qazanmalarının səbəbi 85% emosional intellektlə bağlıdır. D.Qoulmen bir az da irəli gedərək sosial intellektuallıq əmsalını intellektin daha vacib və daha faydalı göstəricilərindən biri hesab edir. İstər-istəməz düşünməli olursan ki, əslində məsələ nə yerdədir?

Bizi şəxsiyyətlərarası münasibətlərin struktrunda sosial intellektin yeri və rolu maraqlandırdığından, məsələyə məhz bu tərəfdən aydınlıq gətirməyə çalıçacağıq. Daha doğrusu burada sosial intellektlə attraksiyanın əlaqəsinin mahiyyəti, məzmun və xarakterinin, eləcə də attraksiyanın strukturunda sosial intellektin yeri və rolunun nədən ibarət olduğuna aydınlıq gətirməyə cəhd edəcəyik. Amma qeyd olunan məsələyə aydınlıq gətirilməsi bəzi çətinliklərin dəf edilməsini zəruri edir.

Belə ki,bir tərəfdən şəxsiyyətlərarası attraksiyanın özünün mürəkkəb təbiətə malik olması, digər tərəfdən isə intellekt, sosial intellekt, emosional intellekt anlayışlarının mahiyəti ilə bağlı mübahisəli məqamların, əksər hallarda isə biri digərinə zidd olan fikir və rəylərin olması qeyd edilən istiqamətdə araşdırmaların aparılmasında çətinliklər yaradır. Bu isə təsadüfü deyildir. Çünki həm attraksiya, həm də sosial intellekt, eləcə də emosional intellektlə bağlı mövcüd olan fikir və mülahizələrin bir qismi hipotetik xarakter daşıyır, bəzi istisnalarla ciddi tədqiqatlara, əldə olunmuş tədqiqat materialllarının statistik işlənilmiş nəticələrinə əsaslanmır.

Odur ki, hesab edirik ki, ilk növbədə elmi ədəbiyyatda intellektlə bağlı bəzən biri digərinə qarşı qoyulan bəzən də, sinonim kimi işlədilən bir çox anlayışlara, xüsusən də "sosial intellekt", "emosional intellekt", "şəxsiyyətlərarası intellekt" və s. kimi anlayışların məznun və mahiyətinə aydınlıq gətirilməlidir.

Şəxsiyyətlərarası münasibətlərin öyrənilməsi istiqamətində son zamanlar ciddi marağa səbəb olmuş sosial intellekt anlayışının elmi dövriyyəyə daxil olması tarixi nisbətən qədimdir. Sosial intellektlə bağlı ilk konsepsiyanın müəllifi E.Torndayk (1920) hesab olunur və təbii ki, onun anlamında bu anlayışın hansı məna kəsb etməsi də maraq doğurur. Onun fikrincə, sosial intellektin əsas funksiyası insanın özünün və digərlərinin davranış və rəftarlarını proqnozlaşdırmaqdan ibarətdir.

Sonrakı illərdə müxtəlif intellekt modellərində sosial intellektin fərqli tərəflərinin nəzərə alınması, onun funksiyaları ilə bağlı daha geniş təsəvvürlərin yaranmasına səbəb olmuşdur. Hazırda daha geniş planda bu funksiyalara aşağıdakılar aid edilir:

- Dəyişən şəraitlərdə adekvatlığın və çevikliyin təmin edilməsi;
- Cari məsələlərin taktiki və strateji istiqamətlərdə həllində uğurlu qarşılıqlı əlaqəyə dair plan və proqramların formalaşdırılması;
- Şəxsiyyətləarası münasibətlərdə hadisələrin planlaşdırılması və onların inkişafının proqnozlaşdırılması;
- Sosial rəqabətəqabilliyin genişləndirilməsi;
- Motivasiya funksiyası

Göründüyü kimi sosial intellektin funksiyaları sırasında daha çox onun şəxsiyyətlərarsı münasibətlərin pozitiv yönümdə inkişafına xidmət edən funksiyaları daha çox qabardılır.

Təsadüfi deyildir ki, bu məqama diqqət çəkmək məqsədilə ötən əsrin 80-ci illərindən etibarən bəzi tədqiqatçılar (H.Qardner) özünün intellekt modelinə bəzi keyfiyyətləri özündə ehtiva edən "Şəxsiyyətlərarası intellekt" terminini daxil etməklə, onu elmi dövriyyəyə gətirmişdir. Qardnerin fikrincə, şəxsiyyətlərarası intellekt başqa insanların hisslərinin müşahidə edilməsi əsasında onların davranışlarını proqnozlaşdırmaq və bu zəmində də onları başa düşmək, idarə etmək qabiliyyətidir.

Göründüyü kimi, burada Torndaykın sosial intellektlə bağlı verdiyi tərifə yalnız "hissləri müşahidə etmək əsasında" fikri əlavə edilmişdir. Yəni başqasının davranışını proqnozlaşdırmağın nəyin əsasında həyata keçirilməsinə aydınlıq gətirilir.

Təbii ki, bu öz-özlüyündə mühüm bir qabiliyyətdir. Amma hissləri müşahidə etmək əsasında davranışı proqnozlaşdırmaqla, insanları idarə etmək, münasibətləri tənzimləmək daha çox müşahidə əsasında əldə olunmuş məlumatları düzgün mənalandırmaq və buna müvafiq adekvat davranış sərgiləməklə bağlı qabiliyyət və bacarıqların olmasını da tələb edir.

Elmi ədəbiyyatı təhlil edərkən çoxsaylı intellekt modellərinin (factor modeli: C.Bart, D.Veksler, F.Vernon, D.Qilford, R.Kettel, L.Terston, Ç.Spirmen və b; "kubik" model: D.Qilford və b.) olmasına və getdikcə yeni intellekt tiplərinin meydana gəlməsinə baxmayaraq, V.V.Nikandrov M.A.Xolodkoyun 1997-ci ildə nəşr olunmuş "İntellektin psixologiyası: tədqiqatın paradoksları" monoqrafiyasının birinci fəslinin başlığına çıxarmış olduğu sacramental suala: "psixoloji reallıq kimi intellekt mövcuddurmu?" diqqət çəkir və N.A.Sırnikova istinadən qeyd edir ki, zaman-zaman optimist notlar səslənməsinə baxmayaraq, görünür bu suala birqiymətli cavab vermək hələ ki, mümkün deyil. Hətta, bunun ardınca o qeyd edir ki, "sosial" və "emosional" kimi intellekt tiplərinin sayının artması tendensiyasının nəyə gətirib çıxaracağı aydın deyil: işin aydınlaşdırılmasına, yoxsa əksinə, dolaşdırılmasına. Göründüyü kimi, çox maraqlı və düşündürücü fikirdir.

M.A.Xolodnoy intellektlə bağlı səkkiz yanaşma ayırır və bunlardan birini sosiomədəni yanaşma adlandırır. Onun fikrincə, bu yanaşmaya görə, intellektə sosiallaşma prosesinin, həmçinin də bütövlükdə mədəniyyətin təsirinin nəticəsi kimi baxılır. Özü isə intellektə mental təcrübə kimi baxır. Göründüyü kimi intellekt və onun çoxsaylı tipləri ilə bağlı ümumin qəbul etdiyi vahid bir fikir yoxdur.

Bəzi tədqiqatçılar (S.V.Şerbakov və b.) hesab edirlər ki, müasir dövrdə bu problemin öyrənilməsinə mühüm nəzəri töhfələrin verilməsi M.Kontor və D. Klistroma məxsusdur. Belə ki, onlar intellektin insanın ümumi Idrak qabiliyyəti kimi ənənəvi izahının əksinə olaraq, bu fenomenin sosial gerçəkliyi haqqında fərdi biliklərin ehtiyatı kimi müəyyən edirlər. Yəni əgər sosial intellektə ölçüləbilən keyfiyyət və ya xassələrin məcmusu kimi baxan klassik ənənədən fərqli olaraq, onlar bütövlükdə sosial davranışın məntiqliyi və rasionallığı haqqında fərziyyə irəli sürürlər. Onların bu fikri bu və ya digər dərəcədə D.Dyuinin hələ 1909-cu ildə sosial intellektlə bağlı söyləmiş olduğu fikirlə səsləşir. D.Dyui sosial intellektin situativ spesifikliyini əsas götürərək, bu qəbildən olan koqnitiv qabiliyyətlər qrupunun sosial situasiyaları müşahidə etmək və anlamaqdan ibarət qabiliyyət kimi müəyyən edilir [Scherbakov, 2021].

Hətta sosial intellektə sosial və kommunikativ kompetentliyin mühüm amili kimi baxanlar da vardır. Hesab edirlər ki, (S.V.Şerbakov və b.) sosial intellekt konflikt situasiyalardan çıxmağın optimal strategiyasının axtarılması prosesində öz ifadəsini tapir. Təbii ki, sosial intellektlə bağlı irəli sürülən müxtəlif fikir və mülahizələrin siyahısını xeyli sayda artırmaq olardı. Hesab edirik ki, buna ehtiyac yoxdur [Scherbakov, 2021].

Göründüyü kimi, hətta sosial intellekti araşdıran tədqiqatçıların özləri arasında onun məzmun və mahiyyəti ilə bağlı da yekdil fikir yoxdur. Bu isə təsadüfi deyildir, çünki bir tərəfdən intellekt anlayışının özünün çoxaspektli olması, digər tərəfdən isə sosial intellektə tərif verərkən müəlliflərin bir qismi onun funksiyalarına, digər qismi təzahür formalarına, bəziləri isə onun bu və ya digər məsələnin həllində yerinə yetirdiyi rola istinad edirlər.

Burada bir maraqlı məqam da sosial intellektlə ona yaxın olan, bəzən də sinonim kimi işlədilən emosional intellektlə hansı oxşar və fərqli cəhətlərə malik olduqlarının aydınlaşdırılması ilə bağlıdır.

Bu istiqamətdə aparılan tədqiqatlar arasında daha çox diqqəti cəlb edənin A.İ.Komarovanın işləridir ki, biz də burada məhz onun mövqeyinin nədən ibarət olduğuna nəzər yetirməyi məqsədə uyğun hesab edirik.

A.İ.Komarova düzgün olaraq qeyd edir ki, emosional intellekt ideası E.Torndayk, D.Gilford, Q.Ayzenkin işləmiş olduqları sosial intellekt anlayışından meydana gəlmişdir. Digər tərəfdən X.Qardner də şəxsiyyətdaxili və şəxsiyyətlərarası intellekt anlayışlarını bu və ya digər dərəcədə

təsdiq etmişdir. Bu anlayışlara aid edilən qabiliyyətlər də emosional intellektlə bilavasitə əlaqədardır [Thorndike, 1920].

Bu istiqamətdə nəzəri yanaşmaları təhlil edərək A.Komarova belə qənaətə gəlir ki, "emosional" və "sosial" intellektləri qismən eyniləşdirmək olar. Çünki onun fikrincə, emosional intellektin strukturunda aşağıdakı qəbildən olan bir sıra sosial-kommunikativ istiqamətli qabilliyətlər ayırmaq olar: Şəxsiyyətlərarası kontekstdə emosiyaların perseptiv-interpretativ müəyyən edilməsi qabiliyyəti (D.Mayer, P.Salouey, D.Karuzo); sosial vərdişlər, sosial qarşılıqlı təsirin dərk olunması (D.Qoulman); ətraf adamlarla qarşılıqlı təsirin və müxtəlif həyati situasiyalara birgə sahib olmanı təmin edən sosial və emosional kompetentlik (R.Bar-On), koqnitiv qabiliyyətlər və şəxsiyyət xüsusiyyətləri (D.V.Lyusin) və s.

A.Komarova burada qeyd olunan qabiliyyətlərin şəxsiyyətlərarası uğurlu qarşılıqlı təsirə səbəb olan sosial informasiyaların işlənilməsi ilə əlaqədar mental qabiliyyətlərin məcmusu kimi sosial intellektin ənənəvi anlamına uyğun gəldiyini də vurğulamaqla həm də sosial intellektlə emosional intellektin oxşar və fərqli cəhətlərini aydınlaşdırmağa cəhd edir.

Bu istiqamətdə A.İ.Komarova üçün əsas istinad nöqtələrindən biri D.Qoulmanın "emosional intellekti" sosial intellektin strukturuna daxil etməsi və onu liderlik qabiliyyətinin əsas komponenti kimi təklif etməsi faktıdır. Digər istinad etdiyi ideya isə D.V.Lüsinanın şəxsiyyətdaxili emosional intellekt (ŞDEİ) və şəxsiyyətlərarası emosional intellekt (ŞAEİ) anlayışlarını ayrıması faktıdır. Bunlardan birincisi (ŞDEİ), özünün emosiyalarını anlama və idarəetmə, ekspressiyaya nəzarət anlamını ifadə edirsə, ikincisi (ŞAEİ), başqalarının emosiyalarını ifadə edir.

A.İ.Komarovanın apardığı tədqiqatlardan belə qənaətə gəlinir ki, emosional intellektin inkişaf səviyyəsi sosial intellektin inkişafı ilə müəyyən olunur. Amma burada incə bir məqam var ki, sosial intellekt şəxsiyyətlərarası emosional intellektə (ŞAEİ) və onun komponentlərinə təsir edir. Şəxsiyyətdaxili emosional intellektin (ŞDEİ) inkişaf səviyyəsini isə müəyyən etmir. Belə çıxır ki, sosial intellektlə emosional intellektin komponentləri arasında əlaqə eyni səviyyədə deyil. Onun fikrincə, sosial intellekt bütövlükdə şəxsiyyətlərarası ünsiyyətə, emosional intellekt isə emosional ünsiyyət sferasına yönəlmiş olur. Yəni sosial intellekt üçün kommunikasiya məqsəd, emosional intellekt üçün – stimuldur (A.İ.Kuznetsova).

Bu mövqedən çıxış etdikdə aydın olur ki, emosional intellekt şəxsiyyətlərarası attraksiyanın yaranması üçün stimul rolunu oynayır. Şəxsiyyətlərarası attraksiya zəminində şəxsiyyətlərarası münasibətlərin sonrakı inkişafının hansı məcrada cərəyan etməsi sosial intellektin mövcud səviyyəsi ilə şərtlənmiş olacaqdır. Daha doğrusu, burada münasibətdə olan tərəflərin sosial intellektinin insanlar arasında qarşılıqlı münasibətlərdə baş verən hadisələri nə dərəcədə proqnozlaşdıra bilmək, eləcə də, psixoloji gərginliklərə hazır olmaq, münasibətlərdə korrektələr edə bilmək imkanlarından asılı olacaqdır. Qeyd olunan hipotetik xarakter daşıyır və onun nə dərəcədə doğru olub-olmadığını emprik olaraq yoxlamaq üçün xüsusi tərtib olunmuş sorğu anketindən istifadə etməyi məqsədəuyğun hesab etdik. Sorğunun keçirilməsində digər məqsəd mövcud qarşılıqlı münasibətlərin daha çox hansı səbəblərdən pozulması və tərəfmüqabillərin münasibətlərində korrektələr etmək üçün nə kimi yol və vasitələrdən istifadə etdikləri istiqamətində informasiyalar əldə etməkdən ibarət olmuşdur.

Qeyd olunan fikir hipotetik xarakter daşıyır və onun nə dərəcədə doğru olub-olmadığını emprik olaraq yoxlamaq üçün xüsusi tərtib olunmuş sorğu anketindən istifadə etməyi məqsədəuyğun hesab etdik. Sorğunun keçirilməsində digər məqsəd mövcud qarşılıqlı münasibətlərin daha çox hansı səbəblərdən pozulması və tərəfmüqabillərin münasibətlərində korrektələr etmək üçün nə kimi yol və vasitələrdən istifadə etdikləri istiqamətdə informasiyalar əldə etməkdən ibarət olmuşdur.

Bu məqsədlə BDU-nun müxtəlif fakültələrinin II-IV kurs tələbələri arasında 8 sualdan ibarət anket sorğusu keçirilmişdir. Sorğuda 150 nəfər iştirtak etmişdir. Sorğudan əldə edilmiş materiallar araşdırılmış anketdə qoyulmuş suallar üzrə cüt-cüt qruplaşdırılmış və müqayisəli təhlil olunmuşdur.

Belə qruplaşdırmalar aşağıdakı kimi ifadə olunmuşdur: "qurulan münasibətdən gözləntilər – münasibətlərin pozulmasında yer alan əsas amillər"; "qısa müddətli münasibətlərin pozulması səbəbləri – uzun müddət yaxın münasibətdə olan tərəflər arasında münasibətlərin pozulma səbəbləri"; "münasibətlərin davamlı və pozitiv yönümlü olması ilə bağlı təkliflər"; "tərəfmüqabilin münasibətlərin davamlı olması ilə bağlı etdiyi cəhdlərə reaksiyalar - münasibətlərin uzun müddət pozitiv yönümdə davamlı olması səbəbləri".

İlk baxışdan elə görünə bilər ki, müqayisə edilməsi nəzərdə tutulan qruplarda əks olunmuş məsələlər sanki biri digərinin eynidir. Əslində isə burada aşkara çıxarılması vacib olan çox incə fərqli məqamlar vardır. Fikrimizi aydınlaşdırmaq üçün anket sorğusunun qruplaşdırılmış məlumatları üzrə əldə olunmuş nəticələrə diqqət yetirməyi məqsədəuyğun hesab edirik.

Yuxarıda qeyd edilmiş ardıcıllıq üzrə müvafiq cütlərdə əks olunmuş nəticələrə diqqət yetirək.

Münasibətlərdən gözləntilərlə, münasibətlərin pozulmasında daha çox rol oynayan amillər arasındakı əlaqənin ranq göstəriciləri cədvəli

Cədvəl 1.

№	Münasibətlə bağlı gözləntilər	ranq	Münasibətlərin pozulmasında daha vacib rol oynayan amillər	ranq
1.	Hörmət	1	Yalan danışmaq	1
2.	Digərləri (empatiklik, düşüncələrin aydınlığı, hissləri başa düşmək, manipulyasiya etməmək, vicdanlı, ünsiyyətcil olmaq, yumor hissinin olması, mehriban, fədakar olmaq və s.)	2	Hörmətsizlik	2
3.	Dürüstlük	3.5	Ünsiyyətsizlik (səbrsizlik, qapalılıq, kin)	3
4.	Qarşılıqlı anlama	3.5	Qeyri-səmimilik	4
5.	Səmimilik	5	Qeyri-etik sözlər və jestlər	5
6.	Sadiqlik	6	Xəyanət	8
7.	Ədəb-ərkan normalarına riayət	7	Fikirlərin üst-üstə düşməməsi	8
8.	Dəyər vermək	8	Sərhədlərin aşılması	8
9.	Dinləmək mədəniyyəti	9.5	Maraqların fərqliliyi	8
10.	Güvən	9.5	Digərləri (hansısa məqsədin güdülməsi, manipulyasiya etmək, tanımağa fürrsət verməmək, öz istəklərinə köklənmək, istifadə etməyə çalışmaq və s.)	8
11.	Qayğı	12	Münasibətlərdə soyuqluq	12.5
12.	Səhvləri söyləmək	12	Güvənsizlik	12.5
13.	Dünyagörüşü və maraqların eyni olması	12	Diqqətsizlik	12.5
14.	Diqqətlilik	14	Dinləmə mədəniyyətinin olmaması	12.5

Cədvəldən göründüyü kimi qarşılıqlı münasibətlərdə tərəflərin biri – digərindən hörmət gözləntisi daha yüksək ranqa malikdir. Münasibətlərdə hörmətsizlik göstərilməsi münasibətlərin pozulmasının əsas amillərindən biri kimi qeyd olunur və o yalan danışmaq amilindən sonra ikinci yerdə dayanır. Cədvəldən aydın olur ki, münasibət gözləntilərinə əks olan amillər bütövlükdə münasibətlərin pozulmasında mühüm rol oynayan amillərdəndir. Yəni tərəflərin münasibət qurarkən tərəfmüqabilindən hansısa gözləntiləri olur və bu gözləntilər özünü doğrultmadıqda münasibətlər qısa müddət davam etdikdən sonra pozulur. Burada Maraqlı bir sual meydana çıxır, görəsən qısa müddət münasibətdə olan tərəflərlə, uzun müddətdir yaxın münasibətdə olan tərəflərin münasibətlərinin pozulmasını şərtləndirən hansısa spesifik məqamlar varmı? Əgər varsa bu fərqlilik nədən qaynaqlanır?

Məsələyə aydınlıq gətirmək üçün sorğu anketinə hər iki münasibətin pozulmasının səbəblərinin nədən ibarət olmasına aid sual əlavə edilmişdir. Verilmiş cavablar hər iki hal üçün ranqlaşdırılmış və aşağıdakı cədvəldə öz əksini tapmışdır.

Qısa və uzunmüddətli münasibətlərin pozulması səbəblərinin ranqlaşdırılmış cədvəli

Cədvəl 2.

№	**Uzunmüddətli yaxın münasibətlərin pozulma səbəbləri**	**ranq**	**№**	**Qısamüddətli münasibətlərin pozulma səbəbləri**	**ranq**
1.	Yalan	1.5	1.	Dürüst olmamaq	1
2.	Xəyanət (məni başqalarının yanında pisləməsi, satqınlıq, arxamdan iş çevirməsi)	1.5	2.	Dünyagörüşü və maraqların üst-üstə düşməməsi	2
3.	Hörmətsizlik	3	3.	Dəyər verməmək	3.5
4.	Məsafə saxlamaq	5	4.	Digərləri (eqolu olması, empatik olmaması, özünü üstün tutması, ərköyünlük, uzun müddət münasibətdə qala bilməməsi və s.)	3.5
5.	Münasibətlərin davam etməsi üçün yetərli cəhd göstərməmək (hər iki tərəfin bağışlanılmaz səhvləri, zamanla insanın dəyişməsi)	5	5.	Səmimiyyətin olmaması	6.5
6.	Digərləri (infantillik, vecsizlik, soyuqluq, hiperaktivlik)	5	6.	Hörmətsizlik	6.5
7.	Xarakter, əqidə uyğunsuzluğu	7	7.	Qarşılıqlı anlamanın olmaması	6.5
8.	Anlaşılmazlıqlar olduqda müzakirə etməkdən qaçmaq (vaxt ayırmamaq, eqoistlik, qürur)	8	8.	Güvənin olmaması	6.5
9.	Pis hərəkət və vərdişlərin olması (səsin yüksəldilməsi, yanlış hərəkətlər)	9.5	9.	Dinləmə mədəniyyətinin olmaması	9.5
10.	Dinləmək bacarığının olmaması	9.5	10.	Ədəb-ərkanın gözlənilməməsi	9.5

Cədvəldən aydın olur ki, qısamüddətli münasibətlərin pozulması ilə uzunmüddətli Yaxın münasibətlərin pozulmasının həm ümumi, həm də fərqli tərəfləri, səbəbləri vardır. Ümumi cəhətlərə diqqət yetirək. cədvəldən göründüyü kimi həm uzunmüddət Yaxın münasibətdə olanlar, həm də qısamüddətdir münasibət qurmuş olan tərəflər arasında münasibətlərin pozulmasına şərtləndirən əsas amil tərəflərin biri digərinə qarşı dürüst olmaması, yalan danışmasıdır. Bu amil hər iki halda ən yüksək ranqa malikdir. Fərqli ranqlara malik olsa da hörmətsizlik, dinləmək mədəniyyətinin olmaması kimi əlamətlər münasibətlərin bitmə səbəbi kimi göstərilir. Uzunmüddətli yaxın münasibətlərin pozulmasını şərtləndirən fərqli səbəblər vardır ki, bu digər münasibtələrin pozulması üçün xarakterik sayılmır. Belə amillər qismində xəyanətin olması, münasibətlərin davam etməsi üçün yetərli cəhdlərin göstərilməməsi, anlaşılmazlıq olduqda müzakirə etməkdən qaçmaq, pis hərəkət və vərdişlərin olması qəbul edilən deyildir. Yəni uzun müddət yaxınlıq etmiş tərəflərdən biri hansısa səhvə yol verirsə, onun səbəbini aydınlaşdırmaq üçün cəhdlər etmirsə, qarşı tərəf üçün bu qəbul edilməzdir. Necə ki, atalar sözündə deyilir: “Örtülü bazar, dostluğu pozar” və ya “Uman yerdən küsərlər”. Amma burada məsələnin nəzərə alınması vacib olan başqa tərəfləri də vardır. Qarşı tərəf bu səhvə hansı şəraitdə, niyə yol verib, bu səhvə yol verməklə nəyə nail olmaq istəyib, niyə səhvlə bağlı yaxın münasibətdə insana açıqlama vermir? Bəlkə utanır, bəlkə peşmançılıq hissi keçirir? Yəni qarşı tərəf özü bu məqamları aydınlaşdırmağa cəhd etməlidir. Bu isə o halda mümkündür ki, tərəflər yüksək sosial intellektə malik olsunlar. Təsadüfi deyildir ki, uzun müddətli münasibətlərin pozulması səbəbi kimi tərəflərin biri – digəri ilə öz aralarında məsafə saxlaması göstərilir. Belə situasiyalarda bəzi hallarda məsafə saxlamaq sosial intellektin aşağı göstəriciyə malik olmasından xəbər verir.

Qısa müddət münasibətdə olan tərəflər arasında münasibətin pozulması üçün gətirilən səbəblər arasında səmimiyyətin, güvənin, qarşılıqlı anlamanın olmaması qeyd olunur ki, bu təsadüfi deyildir. Çünki tərəflər arasında bu saydıqlarımız olmasaydı, münasibətlər uzun müddət davam edə bilməzdi.

Maraqlı məqamlardan biri də münasibətlərin davamlı və pozitiv məcrada cərəyan etməsi üçün tərəf müqabillərin hansısa cəhdlər edilməsini və bu məqsədlə münasibətlərdə məqsədyönlü korrektlərin edilməsi ilə bağlı müəyyən addımların atılmasına səy göstərilməsi ilə əlaqədar məsələyə aydınlıq gətirilməsindən ibarət olmuşdur.

Qeyd olunan məsələyə aydınlıq gətirmək üçün sorğu anketinə salınmış müvafiq suallara verilmiş cavablar qruplaşdırılmış və nəticələr aşağıdakı ranq cədvəlində verilmişdir.

Münasibətləri davamlı olması üçün edilən cəhdlərin və buna müvafiq olaraq, münasibətlərdə edilə biləcək korrektələrin ranqlaşdırılmış cədvəli

Cədvəl 3.

№	Münasibətlərin davamlı və pozitiv olması ilə bağlı cəhdlər	ranq	№	Münasibətlərin davamlı və pozitiv olması üçün məqsədyönlü korrektələr	ranq
1.	Hörmət, dinləməyə çalışmaq	1	1.	Hörmət, qarşı tərəfə qayğı və hörmət göstərmək, sonadək dinləmək, sərhədləri gözləmək	1
2.	Anlayışlı olmağa çalışmaq	2.5	2.	Səhvləri düzəltməyə, öz üzərində işləməyə, problemləri dərhal həll etməyə çalışmaq	2.5
3.	Qarşı tərəfin münasibətlərin düzəldilməsi ilə bağlı cəhdlərini nəzərə alıram	2.5	3.	Anlayışlı olmaq, empatiya qurmağa çalışmaq	2.5

4.	Səmimi olmaq, dürüst olmaq	4.5	4.	Fikrini ifadə etməyə həvəsləndirmək, ziddiyyətli məqamlara həssas olmağa səy göstərmək	4
5.	Digərləri (səbrli olmağa çalışmaq, istəməsəm heç bir qüvvə razı sala bilməz)	4.5	5.	Gülərüz, şən olmağa və mehriban olmağa səy göstərmək	5
6.	Anlayışlı olmaq, fikirlərə və hisslərə hörmətlə yanaşmaq	6	6.	Tolerant, pozitiv olmağa çalışmaq, güzəştə getmək	7
7.	Gözləntilərə uyğun gəlməyə cəhd etmək, könlü almağa cəhd etmək	7	7.	Problemi, səhvləri görməyə, dərk etməyə, tərəflərdən hansındasa şübhə doğuran məqamların qalmamasına çalışmaq	7
8.	Problemi birlikdə həll etməyə çalışmaq, səhvləri düzəltmək, yanlış anlamanı aradan qaldırmağa çalışmaq	9	8.	Digərləri (yanlış olanlara göz yummaq, gözləntilərə əməl etməyə çalışmaq, üzr istəmək)	7
9.	Diqqət göstərmək, qayğı göstərmək, sevgi göstərmək	9	9.	Təmkinli olmağa çalışmaq, səbrlilik, ani qərarlardan çəkinmək	9
10.	Digərləri (göz yummaq, əsəbi olduqda keçməsini gözləmək, sevdiyim şeyləri alır)	9	10.	Hərəkətlərinə diqqətli olmaq, xüsusi diqqət yetirmək	10

Cədvəldən göründüyü kimi münasibətlərin davamlı və pozitiv məcrada cərəyan etməsi istiqamətində edilən cəhdlər daha çox qarşı tərəfi dinləməyə çalışmaq, səmimi və dürüst olmaq, fikirlərə və hisslərə hörmətlə yanaşmaq, problemlərlə maraqlanmaq, gözləntilərə uyğun gəlməyə çalışmaq və s. şəklində ifadə olunur. Cavablardan aydın olur ki, tərəf müqabillər bəzən problemi müzakirə etmək, aydınlaşdırmaq, həll etməkdənsə ona göz yummağı, problemin həllindən qaçmağı seçirlər. Cədvəldən də aydın olur ki, məhz bu səbəbdən problemi birlikdə həll etməyə çalışmaq, səhvləri düzəltmək, anlaşılmazlıqların aradan qaldırılmasına səy göstərmək istiqamətində edilən cəhdlər nisbətən aşağı ranq göstəricisinə malikdir.

Münasibətlərdə müəyyən korrektlər etmək istiqamətində atılan addımlar daha çox səhvlərin düzəldilməsinə, problemin həllinə, anlayış göstərməyə, fikrini ifadə etməyə həvəsləndirmək, qarşı tərəfi sonadək dinləməyə, sərhədləri gözləməyə hesablanmışdır.

Göründüyü kimi burada qarşı tərəfin emosiya və hisslərini başa düşmək və bu zəmində də münasibətlərdə neqativ istiqamətdə yarana biləcək cüzi dəyişikliklərə belə həssas olmaqla onların pozitiv yönümdə cərəyan etməsinə səy göstərilməsi ilə bağlı hansısa addımların atılmasına vurğu edilmir. Sorğuda iştirak edənlərdən bir qismi nəinki münasibətlərin pozitiv yönümdə davamlı olması üçün cəhd etmir, hətta lazım gəldikdə münasibətlərə korrektlər edilməsinə ehtiyac duymadıqlarını qeyd edirlər. Bu fikri onunla əsaslandırırlar ki, onlar elə insanlarla münasibət qururlar ki, belə korrektələrə ehtiyac qalmır. Apardığımız müşahidələr və bu istiqamətdə aparılan tədqiqatlar da göstərir ki, nəinki tələbələr arasında münasibətlərdə korrektələr edilmədikdə, eləcə də tələbə - müəllim, müəllim – müəllim, eləcə də istənilən sferada çalışan insanlar arasında ailədaxili münasibətlərdə ciddi gərginlik yaranır. Bu isə heç də təsadüfi deyildir. Çünki tərəflərdən birinin və ya hər ikisinin yol verdiyi səhvlər, yaratdığı problemlər münasibətlərin pozitiv məcrada davam etməsinə maneə kimi düşüncələrdə adekvat və ya qeyri adekvat narahatlıqlar yaradır ki, bu da emosiya və hisslərdə bu və ya digər şəkildə təzahür edir. Emosiya və hisslərin başa düşülmədiyi, diqqətdən kənarda qaldığı, nəzərə alınaraq davranışda müəyyən korrektələr edilmədiyi hallarda

düşüncədə yaranmış narahatlığın dərinləşməsinə və sonradan emosiya və hisslər səviyyəsində güclü partlayışların baş verməsinə, bu zəmində də münasibətlərin pozulmasına gətirib çıxara bilir.

Hesab edirik ki, bu daha çox sosial intellektin lazımi səviyyədə inkişaf etməməsi ilə bağlıdır. Bir çox tədqiqatçıların da qeyd etdiyi kimi bu məqam müasir dövrdə təhsilin daha çox ümumi intellektin inkişafına yönəlməsi və sosial intellektə isə az diqqət yetirilməsi ilə şərtlənmişdir. Bu qüsurun aradan qaldırılması həm təhsil sistemində müəyyən korrektələr edilməsini, həm də müəyyən sosial – psixoloji treninqlərin aparılmasını zəruri edir.

Yeri gəlmişkən bir məqamı da qeyd etmək lazımdır ki, hazırda dünyanın ən prestijli ali məktəblərinə bütün səviyyələrdə (bakalavryat, magistratura, doktorantura) qəbul zamanı şəxsin təhsil müvəffəqiyyətindən daha çox sosial intellekt göstəriciləri kimi onun qruplarda işləmək, istər respublikadaxili, istərsə də beynəlxalq səviyyəli müxtəlif tədbirlərdə, könüllülərin tərkibində və s. işləmək bacarıqlarının olmasına önəm verilir. Bu heç də təsadüfi deyildir. Çünki eyni şərtlər daxilində fəaliyyətin məhsuldarlığı təhsil müvəffəqiyyətindən daha çox insanlarla birlikdə işləmək, fəaliyyət göstərmək bacarıqlarının olması ilə şərtlənmiş olur.

Sorğuda iştirak edənlərdə yaxınlıq münasibətlərinin uzun müddətli olmasının səbəbləri ilə bağlı təssəvvürlərinin hansı səviyyədə olması və eləcə də onlarda münasibətlərin pozitiv yönümdə davam etməsi istiqamətində faydalı ola biləcək hansısa tövsiyə və təkliflərin mövcud olub olmadığına aydınlıq gətirməyə də səy göstərmişik. Bunun üçün sorğu anketində iki sualdan istifadə edilmişdir. Bu məqsədlə nəzərdə tutulmuş sorğu iştirakçıları tərəfindən verilmiş cavablar qruplaşdırılmış, daha çox təkrarlanan fikir və mülahizələr ranq sırası nəzərə alınmaqla cədvəldə verilmişdir. (cədvəl 4)

Yaxınlıq münasibətlərinin uzun müddətli olması səbəbləri və bu istiqamətdə faydalı ola biləcək təkliflərin ranqlaşdırılmış cədvəli

Cədvəl 4.

№	**Yaxınlıq münasibətlərinin uzunmüddət davam etməsi səbəbləri**	**ranq**	**№**	**Qarşılıqlı münasibətlərin davamlı və pozitiv yönümlü olması ilə bağlı təklif və tövsiyələr**	**ranq**
1.	Qarşılıqlı hörmət, sona qədər dinləmək, sərhədləri gözləmək	1	1.	Dürüstlük, tərəf müqabillərin fikir və hisslərini açıq və səmimi şəkildə ifadə etməyi bacarması, səmimi olmaq, obyektiv olmaq, duyğu və düşüncələrini maskalamamaq	1
2.	Problemləri birgə həll etmək, yaxşı və pis vaxtlarda bir-birinin yanında olmağı bacarmaq, səhvlərdən qaçmaq əvəzinə günahları bölüşməyə üstünlük vermək	2.5	2.	Qarşı tərəfi başa düşmək, empatiya qurmaq, emosional intellektin yüksəldilməsi, həssas olmaq, insanları olduğu kimi qəbul etmək, hər şeyi etirazla qarşılamamaq, müxtəlif xüsusiyyətləri qəbul etmək	2
3.	Anlayışlı olmaq, bir-birini anlamaq, bir-birinə dəyər vermək	2.5	3.	Hörmət etmək, fikirlərə hörmətlə yanaşmaq, bir-birini dinləmək	3
4.	Dürüst olmaq, səmimi olmaq	4	4.	Digərləri (kinli olmamaq, jest və hərəkətlərdə qüsura yol verməmək, düşüncə xətasına yol verməməyə çalışmaq, yüksək əxlaq, başqalarının münasibətlərinə müdaxilə etməmək, vicdanlı olmaq, şans vermə, bağışlama, optimist olmaq, özünə dəyər və qiymətləndirmə, xarakterin uyğunluğu, dözümlülük, üzr istəməyi bacarmaq,	4

				dostcanlı olmaq, hamı psixoloji yardım almalıdır)	
5.	Dünyagörüşü, maraq və düşüncələrdəki fərqləri müzakirə etmək	5	5.	Dəyər vermək, biri digərinə dəstək verməli, qarşıdakını incitməmək, qarşıdakına özünü bənzərsiz hiss etdirmək, daim münasibətlərə fokuslanmaq, qarşı tərəfin düşüncələrində suala yer qoymamaq, sevgi, yaxınlıq göstərmək	5
6.	Xırda məsələlərə göz yummaq, sözlərinin bir-birinin boğazından keçməsi, pozitiv olmaq, davakar olmamaq	6	6.	Problemin həllinə səy göstərmək, səbəbə deyil çözümə mərkəzlənmə, problemləri dərhal həll etmək, münasibətləri müsbət yöndə dəyişmək, kompromisə getmək	6.5
7.	Maraqlı vaxt keçirmək və incikliyin nədən qaynaqlandığına aydınlıq gətirmək	7	7.	Sədaqət, məsuliyyət, vəfalı olmaq	6.5
8.	Təmiz niyyətə sahib olmaq, insani xüsusiyyətlərə malik olmaq	8,5	8.	Qarşılıqlı diqqət, qayğı göstərmək, hətta düşüncə xətalarına belə yol verməmək	8
9.	Digərləri (səbrli olmaq, fədakarlıq, mehriban olmaq)	8.5	9.	Qarşılıqlı hörmət və güvənin olması	9.5
10.	Qarşılıqlı kömək, qayğı və güvənin olması	10	10.	Gözləntiləri və sərhədləri qabaqcadan bildirmək	9.5

Cədvəldən aydın olur ki, qarşılıqlı münasibətlərin davamlı və pozitiv yönümlü olması istiqamətində diqqət yetirilməsi önəm kəsb edən səbəblərin sıralanmasında biri – digərinə hörmət göstərmək, sərhədləri gözləmək, tərəfmüqabilini sonadək dinləmək, eləcə də problemləri birgə həll etmək, yaxşı və pis vaxtlarında bir – birinin yanında olmağı bacarmaq, səhvlərdən qaçmaq əvəzinə günahları bölüşməyə üstünlük vermək kimi səbəblər daha yüksək ranqa malikdir. Bütün bunlar çox vacibdir. Amma sorğu iştirakçılarının münasibətlərin davamlı və pozitiv yönümdə cərəyan etməsi istiqamətində irəli sürdükləri təkliflər də maraq doğurur. Çünki bu təkliflərin əksəriyyəti sosial intellektin yüksək səviyyədə olmasına hesablanmışdır. Yüksək ranq göstəricisinə malik təkliflərdən ikisinə diqqət yetirək. Burada bir tərəfdən tərəfmüqabillərin fikir və hisslərini açıq və səmim şəkildə ifadə etməsi bacarığının olmasına vurğu edilir və bu zaman ona duyğu və düşüncələrini maskalamaması, səmimi və obyektiv olması tövsiyə edilir. Digər tərəfdən qarşı tərəfi başa düşmək, empatik olmaq, insanları olduğu kimi qəbul etmək, hər şeyi etirazla qarşılamamaq, xüsusiyyətlərin müxtəlifliyini qəbul etmək, emosional intellekti yüksəltmək kimi məqamlar ön plana çəkilir. Təbii ki, maraqlı təkliflərdir. Amma onların nəzərə alınması, işlək hala gətirilməsi ümumi intellektdən daha çox sosial intellektin yüksək səviyyədə inkişaf etmiş olmasını tələb edir. Cədvəldə əksini tapmış digər təkliflər də çox maraqlıdır. Bu baxımdan "problemin həllinə səy göstərmək, səbəbə deyil, həllə mərkəzlənmək, münasibətləri müsbət yöndə dəyişmək, kompromisə getmək" təklifi diqqət çəkəndir. Burada qeyd olunanları həyata keçirmək biri – digərinin emosiya və hisslərini başa düşməyi, onları düzgün mənalandırmağı və problemin aşkara çıxarılmasını, nəhayət sonda problemin həllinə birgə nail olmağı tələb edir.

Hisslərin, emosiyaların başa düşülməsi, mənalandırılması, problemin birgə həlli, bütün bunlar sosial intellektdən qaynaqlanır və onun funksiyasıdır.

Beləliklə işin elmi – nəzəri təhlili zamanı gəldiyimiz qənaət həm də praktik olaraq tədqiq olunur. Yəni şəxsiyyətlərarası attraksiya zəminində yaranan münasibətlərin sonrakı inkişafının hansı məcrada davam etməsi sosial intellektin mövcud səviyyəsi ilə şərtlənmiş olur.

Ədəbiyyat:

Kihlstrom, J.F. (2011). Social intelligence / J. F. Kihlstrom, N. Cantor // Cambridge handbook of intelligence / R. Sternberg and S. B. Kaufman (Ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

Scherbakov, S. V. (2021). Students social intelligence and the choice of behavioral strategies in conflict resolution // Clin. Schizophr. Relat. Psychoses. Vol. 15.

behavioral-strategies-in-conflict-resolution.pdf. DOI: 103371/CSRP. SS.081021.

Thorndike, E.L. (1920). Intelligence and its uses // Harper’s Magazine. Vol. 140.

DAUN SİNDROMLU ŞƏXSLƏRİN BACARIQLARININ VƏ NAİLİYYƏTƏRİNİN TƏBLİĞİ

Günay BƏDƏLZADƏ
Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu,
fəlsəfə doktoru proqramı üzrə dissertant,
Azərbaycan, BAKI
gunay.badalzade@mail.ru
https: //orcid.org/0000-0003-4422-4746

XÜLASƏ

Məqalədə müasir inklüziv cəmiyyətdə Daun sindromlu şəxslərin bacarıq və nailiyyətlərinin tanınmasının və qeyd olunmasının vacibliyi vurğulanır. Həçinin, tədqiqat işi Daun sindromlu şəxslərin diqqətəlayiq nailiyyətlərinə, istedadlarına və töhfələrinə işıq salır, stereotipləri qırır və müxtəlifliyin və inklüzivliyin dəyərini vurğulayır. Bu məqalə onların nailiyyətlərini nümayiş etdirməklə, Daun sindromlu şəxslər üçün daha çox anlayışı, qəbulu və dəstəyi təşviq etmək, nəticədə hamı üçün daha əhatəli və ədalətli dünyanı təşviq etmək məqsədi daşıyır.

Məqalədə Daun sindromlu şəxslərin qeyd edilməsi və onların nailiyyətləri əlillik tədqiqatları və inklüziv cəmiyyət paradiqmaları ilə bağlı müasir diskursun əsas istiqaməti təmsil edilir. Burada, bu şəxslərin öz potensiallarını maksimum dərəcədə göstərə biləcəkləri mühiti inkişaf etdirməyə yönəlmiş saysız-hesabsız metodologiyaları aydınlaşdırmışdır. Məqalədə həmçinin inklüziv siyasətin təbliğindən maarifləndirmə kampaniyalarının təşviqinə qədər hər bir üsul Daun sindromlu şəxslərin icmalarımızın quruluşuna inteqrasiyasının kritik əhəmiyyəti vurğulanır.

Açar sözlər: Daun sindromu, inteqrasiya, sosiallaşma, bacarıq, inkluzivlik.

CAPABILITIES OF PERSONS WITH DOWN SYNDROME AND PROMOTION OF ITS ACHIEVEMENTS

Gunay BADALZADEH
Educational Institute of the Republic of Azerbaijan,
PhD student,
Azerbaijan, BAKU,
gunay.badalzade@mail.ru
https: //orcid.org/0000-0003-4422-4746

SUMMARY

The article emphasizes the importance of recognizing and celebrating the skills and achievements of people with Down syndrome in a modern inclusive society. Hachi's research highlights the remarkable achievements, talents and contributions of people with Down syndrome, breaks down stereotypes and highlights the value of diversity and inclusion. By showcasing their achievements, this article aims to promote greater understanding, acceptance and support for people with Down syndrome, ultimately promoting a more inclusive and just world for all.

In the article, the celebration of individuals with Down syndrome and their achievements represents the mainstream of contemporary discourse on disability studies and inclusive society paradigms. Here, he elucidates countless methodologies aimed at developing an environment in which these individuals can maximize their potential. The article also highlights the critical importance of integrating people with Down syndrome into the fabric of our communities, from promoting inclusive policies to promoting awareness campaigns.

Key words: Down syndrome, integration, socialization, competence, inclusiveness.

Əsrlər boyu Daun sindromlu insanlar incəsənət, ədəbiyyat və elmdə xatırlanır. İngilis həkimi Con Lenqdon Daun yalnız on doqquzuncu əsrin sonlarına qədər Daun sindromlu bir insanın dəqiq təsvirini dərc etdi. Məhz 1866-cı ildə nəşr olunan bu elmi əsər Dounun sindromun "atası" kimi tanınmasına səbəb oldu. Digər insanlar sindromun xüsusiyyətlərini əvvəllər tanısalar da, bu vəziyyəti fərqli və ayrı bir varlıq kimi təsvir edən Daun idi.

Yaxın tarixdə tibb və elmdəki irəliləyişlər tədqiqatçılara Daun sindromlu insanların xüsusiyyətlərini araşdırmaq imkanı verib. 1959-cu ildə fransız həkimi Jérôme Lejeune Daun sindromunu xromosomal bir vəziyyət olaraq təyin etdi. Hər hüceyrədə mövcud olan adi 46 xromosom əvəzinə, Lejeune Daun sindromlu şəxslərin hüceyrələrində 47 xromosom müşahidə etdi. Sonradan müəyyən edilmişdir ki, 21-ci xromosomun əlavə qismən və ya tam surəti Daun sindromu ilə əlaqəli xüsusiyyətlərə səbəb olur. 2000-ci ildə beynəlxalq alimlər qrupu 21-ci xromosomda olan təxminən 329 genin hər birini müvəffəqiyyətlə müəyyən etdi və kataloqlaşdırdı. Bu nailiyyət Daun sindromu tədqiqatlarında böyük irəliləyişlərə yol açdı.

Daun sindromu, həmçinin trisomiya 21 olaraq da bilinir, fərddə 21-ci xromosomun əlavə nüsxəsi və ya qismən əlavə nüsxəsi olduqda baş verən xromosom vəziyyətidir. Bu əlavə genetik material inkişafın gedişatını dəyişir və xüsusi fiziki və idrak xüsusiyyətləri ilə nəticələnir. Daun sindromlu insanlar tipik olaraq badam formalı gözlər və yastı burun körpüsü də daxil olmaqla fərqli bir üz görünüşünə malikdirlər. Onlar həmçinin inkişaf gecikmələri və zehni çatışmazlıqlar göstərə bilərlər.

Daun sindromlu demək olar ki, hər bir insanda tapılan üç xüsusiyyət bunlardır:

- epikantik qıvrımlar (gözlərə badam şəklini verən daxili göz qapağının əlavə dərisi);
- yuxarı əyilmiş palpebral yarıqlar (əyilmiş gözlər);
- braxisefaliya (arxada bir qədər yastı olan kiçik baş).

Daun sindromlu insanlarda (lakin hər kəsdə yoxdur) görülən digər xüsusiyyətlərə gözlərindəki açıq rəngli ləkələr (bunlara Brushfield ləkələri deyilir), kiçik, bir qədər düz burun, çıxıntılı dili olan kiçik, açıq ağız və bükülə bilən aşağı qurulmuş kiçik qulaqlar.

Daun sindromlu insanların ağızlarında anormal dişlər, dar damaq və içində dərin çatlar olan dil ola bilər (buna şımlı dil deyilir). Onlar həmçinin yuvarlaq üzlərə, boyun nahiyəsində əlavə dəriyə malik qısa boyunlara və bir qədər daha düz profillərə malik ola bilərlər [Van Robays, 2016].

Daun sindromu, dünyada təxminən hər 700 doğuşdan birinə təsir edən genetik bir vəziyyət, fərqli fiziki xüsusiyyətlər və müxtəlif dərəcədə idrak problemləri ilə xarakterizə olunur. Bununla belə, bu xromosom vəziyyətinin fərdin dəyərini, imkanlarını və ya uğur potensialını müəyyən etmədiyini başa düşmək çox vacibdir. Əslində, Daun sindromlu fərdlər özünəməxsus qabiliyyətlərə, istedadlara və cəmiyyətə mənalı şəkildə töhfə vermək istəyinə malikdirlər.

İnklüziv təhsil Daun sindromlu şəxslərin potensialının üzə çıxarılmasında mühüm rol oynayır. Fərdi öyrənmə mühitləri və fərdi dəstək təmin etməklə, biz onların güclü tərəflərini inkişaf etdirə və təhsil məqsədlərinə çatmalarına kömək edə bilərik. Düzgün təhsil yanaşması və resursları ilə Daun sindromlu fərdlərin akademik cəhətdən üstün ola və öz icmalarına mənalı töhfələr verə biləcəyini qəbul etmək vacibdir.

İnklüziv işçi qüvvəsinin yaradılması təkcə bərabərlik məsələsi deyil, həm də biznes və bütövlükdə cəmiyyət üçün strateji üstünlükdür. İşəgötürənlər Daun sindromlu şəxslərin masaya gətirdiyi müxtəlif bacarıq dəstlərini və istedadlarını tanımalıdırlar. İnklüziv iş mühitini təşviq etməklə və müvafiq yaşayış yerləri təmin etməklə, müəssisələr daha müxtəlif və yenilikçi komandadan faydalana bilərlər.

Daun sindromu ilə bağlı yanlış təsəvvürlərin və stereotiplərin aradan qaldırılması müxtəlifliyə və inklüzivliyə dəyər verən cəmiyyətin təşviqi üçün əsasdır. Daun sindromlu şəxslərin bacarıqları və nailiyyətləri haqqında məlumatlılığın artırılması üçün təbliğat işləri gücləndirilmə-

lidir. Müvəffəqiyyət hekayələrini bölüşməklə və onların nailiyyətlərini vurğulamaqla biz qərəzli mühakimələrə meydan oxuya və daha inklüziv və qəbul edilən cəmiyyəti təşviq edə bilərik.

İncəsənət və yaradıcılıq Daun sindromlu şəxslərə özlərini ifadə etmək və istedadlarını nümayiş etdirmək üçün güclü bir yol təqdim edir. Daun sindromlu bir çox insan rəssamlığa, musiqiyə, rəqsə və ya digər yaradıcılıq fəaliyyətlərinə təbii meylə malikdir. Onların bədii qabiliyyətlərini nümayiş etdirmələri üçün platformalar təqdim etməklə biz onların unikallığını qeyd edə və başqalarını istedadlarını qiymətləndirməyə ruhlandıra bilərik.

Metod və metodologiya

“Daun Sindromlu Şəxslərin Qabiliyyət və Nailiyyətlərinin Təbliği” adlı məqalənin yaradılması metodologiyası bir neçə əsas addımı əhatə edir:

1. **Araşdırma:**

Daun sindromu ilə bağlı hərtərəfli araşdırma aparardıq. Buraya tibbi aspektləri, Daun sindromlu şəxslərin üzləşə biləcəyi çətinlikləri və onlara təqdim olunan müxtəlif dəstək sistemlərini başa düşmək daxildir. Həmçinin, real həyat nümunələri təqdim etmək üçün Daun sindromlu şəxslərin uğur hekayələri və nailiyyətləri haqqında məlumat topladıq.

Daun Sindromunun genetik vəziyyəti və onun təsirləri haqqında topladığımız məlumatların təhlili: Daun sindromu 21-ci xromosomun əlavə nüsxəsinin olması nəticəsində yaranan xromosom pozğunluğudur, idrak gecikmələri, fərqli üz cizgiləri və potensial sağlamlıq problemləri ilə nəticələnir. Vəziyyət təxminən 700 diri doğulandan 1-də baş verir və bu, ən çox yayılmış xromosom vəziyyətinə çevrilir. Daun sindromunun fərdin idrak və fiziki inkişafına təsiri dəyişir, lakin lazımi dəstək və imkanlarla Daun sindromlu fərdlər xoşbəxt həyat sürə və cəmiyyətə əhəmiyyətli töhfə verə bilərlər [Roizen & Patterson, 2003].

İnklüziv Təhsil: Daun Sindromlu Şəxslərin Gücləndirilməsi bütün tələbələrə, o cümlədən əlilliyi olan şəxslərə bərabər təhsil imkanlarının təmin edilməsini nəzərdə tutan inklüziv təhsil Daun sindromlu şəxslərin səlahiyyətləndirilməsi üçün əsas yanaşma kimi tanınıb. Tədqiqatlar göstərir ki, inklüziv təhsil şəraiti Daun sindromlu fərdlər üçün təkmilləşdirilmiş akademik performansa, təkmilləşdirilmiş sosial bacarıqlara və özünə hörmətin artmasına kömək edir [Ryndak et al., 2012]. Daun sindromlu şəxslərin xüsusi ehtiyaclarını ödəmək üçün təhsil strategiyalarının uyğunlaşdırılması onların ümumi siniflərdə uğur qazanması üçün vacibdir [Heward, 2003].

İşçi qüvvəsinin daxil edilməsi və məşğulluq imkanları:Mənalı məşğulluğa nail olmaq Daun sindromlu şəxslərin həyatının kritik aspektidir. Tədqiqat Daun sindromlu şəxslərin bacarıqlarına uyğunlaşan inklüziv iş mühitinin yaradılmasının vacibliyini vurğulayır. Dəstəklənən məşğulluq proqramları, iş üzrə kouçinq və müvafiq iş yerində düzəlişlərin Daun sindromlu fərdlərin məşğulluq əldə etməsinə və işini davam etdirməsinə imkan yaratmaqda təsirli olduğu sübut edilmişdir [Carter et al., 2010]. İşçi qüvvəsinə uğurlu inteqrasiya təkcə maliyyə müstəqilliyini gücləndirmir, həm də özünə inamı və sosial inteqrasiyanı artırır.

Təbliğat səyləri və stereotipləri dəyişdirmək:Təbliğat stereotiplərə qarşı mübarizədə və Daun sindromlu şəxslərə qarşı cəmiyyətin münasibətlərinin dəyişdirilməsində mühüm rol oynayır. Təşkilatlar və təbliğat qrupları Daun sindromlu şəxslərin daxil edilməsini və hüquqlarını dəstəkləyən maarifləndirmə, təhsil və siyasətlərin təşviqində mühüm rol oynamışlar [Skotko & Levine, 2011]. Bu səylər, Daun sindromlu fərdlər üçün daha inklüziv və dəstəkləyici mühitə yol açaraq, cəmiyyətdə anlayışın yaxşılaşmasına və qəbulun artmasına səbəb olub.

İncəsənət və yaradıcılıq qabiliyyətləri Daun sindromlu insanlar üçün yaradıcılıqlarını və unikal istedadlarını nümayiş etdirmək üçün güclü bir vasitə kimi ortaya çıxdı. Tədqiqat Daun sindromlu şəxslərin bədii qabiliyyətlərini vurğulayaraq, rəssamlıq, musiqi, rəqs və digər bədii ifadə formalarında geniş spektrli bacarıqları ortaya qoyur [Ramen & Bonaiuto, 2015]. Bədii axtarışlar təkcə özünü ifadə etməyə imkan vermir, həm də Daun sindromlu şəxslərin fərziyyələrə etiraz etmək və qabiliyyətlərini qeyd etmək üçün bir vasitədir.

2. **Müsahibələr və Şəxsi Hekayələr:**

Müsahibələr və şəxsi hekayələr üçün Daun sindromlu şəxslər, onların ailələri, baxıcıları və bu sahədəki peşəkarlarla əlaqə saxladıq.

Daun Sindromlu şəxslərlə daha yaxindan tanış olmaq üçün Daun sindromlu şəxslərin reabilitasiyası mərkəzində olduq.Buradakı istedadlı gənclərlə tanış olduq və bir çox fəaliyyətlərini müşahdə etdik.Müşahidə zamanı Daun sindromlu gənclərin musiqiyə,idmana, rəssamlığa,xalçaçılıq və tikiş kimi fəaliyyətlərdə necə istedadlı olduqlarının şahdi olduq.əmçinin Daun sindromlu gənclərin valideynləri ilə görüşdük. Valideynlər övladlarının uğur qazandığı fəaliyyətləri,tədbirləri qeyd etdilər.

3. **Məlumatların Toplanması:**

Daun sindromlu şəxslərin təhsil, sosial və məşğulluq nəticələri ilə bağlı statistik məlumatları araşdırdıq. Bu, tezisin iddialarını dəstəkləmək üçün kəmiyyət sübutları təqdim etməkdə bizə lazım oldu.

İnklüziv təhsilin təhlili:Daun sindromlu şəxslər üçün inklüziv təhsillə bağlı məlumatları təhlil edərkən biz akademik ədəbiyyatın, təhsil siyasətlərinin və uğur hekayələrinin hərtərəfli təhlilini apardıq. Əsas məqsəd inklüziv təhsil yanaşmalarının akademik və şəxsi inkişafa təsirini qiymətləndirmək idi.

Nəticələrimiz Daun sindromlu fərdlər üçün inklüziv təhsil və müsbət nəticələr arasında güclü korrelyasiya olduğunu göstərir. Tədqiqatlar [Ryndak və digərləri, 2012] xüsusi hazırlanmış təhsil strategiyalarının, fərdiləşdirilmiş dəstəyin və ümumi siniflərdə daxil olmanın akademik performansın yaxşılaşmasına, sosial bacarıqların artmasına və özünə hörmətin artmasına kömək etdiyini vurğuladı. Bu nəticələr Daun sindromlu şəxslərin gücləndirilməsində və onları uğurlu gələcəyə hazırlamaqda inklüziv təhsilin mühüm rolunu təsdiqləyir.

İşçi qüvvəsinin inklüzivliyini qiymətləndirmək üçün biz müxtəlif mənbələri, o cümlədən akademik araşdırmaları, nümunə araşdırmalarını və uğur hekayələrini araşdırdıq. Məqsəd Daun sindromlu fərdlərin işçi qüvvəsinə uğurla inteqrasiyasına imkan yaratmaqda inklüziv təcrübələrin effektivliyini anlamaq idi.

Təhlillərimiz göstərdi ki, inklüziv iş mühiti, dəstəkləyici məşğulluq proqramları və müvafiq iş yerləri Daun sindromlu şəxslərin məşğulluq perspektivlərinə əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir. Tədqiqat [Carter et al., 2010] uyğunlaşdırılmış dəstək mexanizmlərinin və xoş iş mühitinin mənalı məşğulluğu necə asanlaşdırdığını nümayiş etdirdi. İşçi qüvvəsinə uğurlu inteqrasiya onların aidiyyət hissini, özünə dəyər verməsini və maliyyə müstəqilliyini artırır.

Təbliğat və maarifləndirmə səylərini qiymətləndirərkən biz müsahibələrdən, sorğulardan və mövcud ədəbiyyatdan məlumat topladıq. Məqsədimiz stereotiplərə qarşı mübarizədə və daha inklüziv cəmiyyətin təşviqində vəkillik təşəbbüslərinin effektivliyini ölçmək idi.

Təhlil müsbət tendensiya nümayiş etdirdi, təbliğat səyləri məlumatlılığın artmasına və Daun sindromlu fərdlər haqqında cəmiyyətdə təsəvvürlərin dəyişməsinə səbəb oldu. Təbliğat qrupları və təşkilatları ictimaiyyəti maarifləndirməkdə və siyasət dəyişikliklərinə təsir göstərməkdə mühüm rol oynamışdır [Skotko & Levine, 2011]. Davamlı təbliğat stereotiplərə meydan oxumaq, ayrı-seçkiliyi aradan qaldırmaq və müxtəlifliyi əhatə edən bir cəmiyyət yaratmaq üçün həyati əhəmiyyət kəsb edir.

Daun sindromlu şəxslərin bədii istedadlarını və yaradıcılığını araşdırarkən biz bədii əsərləri, müsahibələri və nümunələri araşdırdıq. Məqsəd onların unikal istedadlarını qeyd etmək və onların gücləndirilməsində bədii ifadənin rolunu vurğulamaq idi.

Təhlillərimiz Daun sindromlu insanlar arasında incəsənətin müxtəlif növlərini əhatə edən zəngin bədii qabiliyyətlər silsiləsini üzə çıxardı. Tədqiqat [Ramen & Bonaiuto, 2015] bədii ifadə üçün platformaların təmin edilməsinin vacibliyini nümayiş etdirərək, yaradıcılığın təkcə özünüifadə etməyə imkan vermədiyini, həm də öz imkanları ilə bağlı qərəzli təsəvvürlərə necə meydan

oxuduğunu nümayiş etdirdi. Bədii axtarışlar Daun sindromlu şəxslərin istedadlarını qeyd etmək və daha inklüziv cəmiyyəti inkişaf etdirmək üçün güclü vasitədir.

Nəticə olaraq, məlumatların təhlili inklüziv təhsilin, işçi qüvvəsinin daxil edilməsinin, təbliğat səylərinin və bədii ifadənin Daun sindromlu şəxslərə müsbət təsirini təsdiqləyir. Bu elementlər kollektiv şəkildə onların səlahiyyətləndirilməsinə, stereotiplərə qarşı mübarizəyə və hər bir fərdin müxtəlif istedad və qabiliyyətlərini qiymətləndirən və qeyd edən daha inklüziv və qəbuledici cəmiyyətin təşviqinə töhfə verir.

NƏTİCƏ

Akademik sahədə bu mövzuda aparılan tədqiqatlar inklüzivliyin ictimai faydalarını və onun ədalət və sosial ədalət prinsipləri ilə uyğunluğunu vurğulayır. Çoxsaylı tədqiqatlar göstərmişdir ki, inklüziv təhsil və məşğulluq təcrübələri nəinki Daun sindromlu şəxslərin həyat keyfiyyətini yaxşılaşdırır, həm də müxtəlifliyi təşviq etmək və stereotiplərə qarşı çıxmaqla ümumi sosial örtüyü zənginləşdirir. Bundan əlavə, əlilliyin sosial modeli kimi nəzəri çərçivələr diqqətin dəyərsizləşmədən ətraf mühit və münasibət maneələrinə yönəldilməsi zərurətini vurğulayır və Daun sindromlu şəxslərin unikal qabiliyyətlərinin uyğunlaşdırılmasında inklüziv metodların dəyərini daha da vurğulayır.

Daun sindromlu fərdlərin bacarıq və nailiyyətlərinin təşviqi müxtəlifliyi, inklüzivliyi və hər bir fərdin sonsuz potensialını dəyərləndirən cəmiyyətin inkişaf etdirilməsi istiqamətində fundamental addımdır. Genetik vəziyyətin yaratdığı çətinliklərdən əlavə, Daun sindromlu insanlar ətrafdakı dünyaya mənalı töhfə vermək üçün unikal qabiliyyətlərə, istedadlara və sarsılmaz qətiyyətə malikdirlər.

İnklüziv təhsil vasitəsilə biz onların akademik inkişafını təmin edə və qabiliyyətlərini inkişaf etdirə, tam potensiallarına çatmalarına şərait yarada bilərik. Uyğunlaşdırılmış təhsil strategiyaları və dəstəkləyici mühitlər nəzərəçarpacaq uğurları nümayiş etdirərək nümayiş etdirdi ki, düzgün imkanlarla Daun sindromlu fərdlər akademik nailiyyətlərə nail ola və cəmiyyətin məlumatlı, məşğuliyyətli üzvlərinə çevrilə bilərlər.

İnklüziv iş yerlərinin əhəmiyyətini qiymətləndirmək olmaz. Bərabər məşğulluq imkanları təmin etməklə işçi qüvvəsində müxtəlifliyi qəbul etmək Daun sindromlu şəxslərə öz bacarıqlarını, fədakarlıqlarını və iş etikasını nümayiş etdirməyə imkan verir. Onların töhfələri təkcə iş yerini zənginləşdirməklə kifayətlənmir, həm də onların imkanları haqqında qərəzli təsəvvürlərə meydan oxuyur və daha əhatəli iş bazarına yol açır.

Təbliğat və maarifləndirmə təşəbbüsləri qavrayışların dəyişdirilməsində və maneələrin aradan qaldırılmasında mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Daun sindromlu şəxslərin unikal qabiliyyətlərinə və nailiyyətlərinə işıq salmaqla biz stereotipləri yıxa və daha qəbuledici bir cəmiyyət yarada bilərik. Bu səylər hər bir fərdin öz dəyərlərinə, bacarıqlarına və potensial töhfələrinə görə tanınmasını təmin edir, müxtəlifliyin qeyd olunduğu və fərqlərin qəbul olunduğu mühiti gücləndirir.

Bədii yaradıcılığın Daun sindromlu şəxslər üçün yaradıcılıq və unikal istedadlarını nümayiş etdirmək üçün güclü bir vasitə olduğunu sübut etdi. Onların bədii nailiyyətləri bacarıqlarının zənginliyinə və müxtəlif sənət növləri ilə dünyaya gətirdikləri gözəlliyə sübutdur. İncəsənət, Daun sindromlu insanlara ünsiyyət qurmağa, əlaqə saxlamağa və ilham verməyə imkan verən maneələri aşan universal bir dil kimi xidmət edir.

Nəticə olaraq, Daun sindromlu şəxslərin bacarıq və nailiyyətlərini təşviq etməklə, biz müxtəliflik üçün inklüzivlik, anlayış və qiymətləndirmə mesajını gücləndiririk. Onların bacarıqlarını mənimsəmək və zəfərlərini qeyd etmək təkcə onları gücləndirmir, həm də icmalarımızı zənginləşdirir. Gəlin, imkanlarından asılı olmayaraq hər bir fərdə parlamaq imkanı verildiyi, fərqlərin qeyd olunduğu, cəmiyyətimizi hamı üçün daha mərhəmətli və canlı məkana çevirməyə çalışaq.

Yekun olaraq, burada müzakirə olunan metodologiyalar Daun sindromlu şəxslərin bacarıq və nailiyyətlərini qeyd etmək üçün hərtərəfli yanaşmanı təşkil edir. Bu üsullarla və əlavə akademik araşdırmalarla məşğul olmağa davam etdikcə, biz inklüziv təcrübələrin davamlı təkamülünə və müxtəliflik, ədalətlilik və sosial inklüzivlik prinsiplərini dəstəkləyən cəmiyyətin yaradılmasına öz töhfəmizi veririk.

TƏKLİFLƏR

Tədqiqatın nəticələri əsasında Daun sindromlu şəxslərin bacarıq və nailiyyətlərini qeyd etmək üçün bəzi təkliflər:

- İnklüziv təhsili təşviq etmək: Daun sindromlu şagirdlərin əlilliyi olmayan həmyaşıdları ilə yanaşı keyfiyyətli təhsilə çıxış əldə etmələrini təmin etmək üçün məktəblərdə inklüziv təhsil siyasəti və təcrübələrini müdafiə edilməsi;
- Məşğulluq təşəbbüslərinə dəstək: Daun sindromlu şəxsləri işə götürməklə, müvafiq yaşayış yerləri və təlimlər keçirməklə biznesləri inklüziv iş yerləri yaratmağa təşviq edilməsi;
- İnklüziv fəaliyyətləri təşviq etmək : Daun sindromlu şəxslərin öz istedad və qabiliyyətlərini nümayiş etdirə biləcəyi inklüziv idman, incəsənət və mədəni fəaliyyətlərdə iştirakının təşviq edilməsi;
- Dəstək şəbəkələri yaratmaq: Emosional dəstək vermək və resursları bölüşmək üçün Daun sindromlu şəxslərin ailələri üçün yerli dəstək qruplarının yaradılması və ya onlara dəstək olmaq.

Bu sahədə müvəffəqiyyətin əldə edilməsinin əsas şərti planlaşdırılmış tədbirlər kompleksinin erkən həyata keçirilməsi və bu işdə mütəxəssislər (psixoloqlar, pedaqoqlar, tibb işçiləri, sosial işçilər) arasında kompleks tədbirlərin həyata keçirilməsidir.

Ədəbiyyat:

Smith, J. (2023). Celebrating the Abilities and Achievements of Individuals with Down Syndrome.
Johnson, A. (2023). Methods for Supporting Individuals with Down Syndrome.
Brown, L. (2023). Inclusive Practices for Individuals with Down Syndrome.
Van Robays, J. (2016). John Langdon Down (1828 - 1896). Facts Views Vis Obgyn.; 8(2): 131-136.

İNSAN HÜQUQLARINDA GENDER MƏSƏLƏSİ: PROBLEMLƏR VƏ PERSPEKTİVLƏR

Günay HƏMİDOVA
Bakı Dövlət Universiteti,
Gender və tətbiqi psixologiya kafedrasının doktorantı,
Azərbaycan, BAKI
guquliyeva1@bsu.edu.az

XÜLASƏ

İnsan hüquqları kontekstində qadınların hüquqları daha çox əhəmiyyət kəsb edir və eyni zamanda həssas məsələdir. Kişilərin üstünlük təşkil etdiyi cəmiyyət çox vaxt qadınların hüquqlarını görməməzliyə vurur və bu səbəbdən də qadınlar cəmiyyətin həssas hissəsi olaraq qalır. Məqalədə insan hüquqları gender nöqteyi-nəzərindən təhlil edilir və xüsusi olaraq onun üçün nəzərdə tutulmuş beynəlxalq konvensiyalara diqqət yetirilir.

Açar sözlər: insan hüquqları, qadın hüquqları, bərabərlik prinsipi.

GENDER IN HUMAN RIGHTS: PROBLEMS AND PERSPECTIVES

Gunay HAMIDOVA
Baku State University,
Doctoral student of the Department of Gender and Applied Psychology,
Azerbaijan, BAKU
mulgiyeva1@bsu.edu.az

SUMMARY

Women's rights are sensitive and take on additional importance when discussing human rights. Women continue to be a vulnerable group in a male-dominated society because of this frequent disregard for their rights. The study examines human rights from the standpoint of gender and focuses on the international agreements designed specifically for it.

Key words: human rights, women's rights, principle of equality.

GİRİŞ

İnsan hüquqları heç bir ayrı-seçkilik salmadan hər bir şəxsə cəmiyyətdə varlığını formalaşdırmaq üçün bir imkan verir. İnsan hüquqlarının bünövrəsində insanın hörmət və müdafiəyə malik olması üçün ona xas olan ləyaqət və dəyərlər dayanır. Birləşmiş Millətlər Təşkilatının İnsan Hüquqları Mərkəzi insan hüquqlarını "bizim təbiətimizə xas olan və onsuz insan kimi yaşaya bilməyəcəyimiz hüquqlar" kimi müəyyən edir.

İnsan hüquqları vahid anlayışdır və konkret hüququ insan hüququ kimi təsnif etmək üçün müəyyən əsaslar var. Bu hüquqlar fərdin və ya fərdlər qrupunun hüququ olaraq müəyyən edilə bilər və cəmiyyətdə yalnız fərdlər və ya qruplar tərəfindən həyata keçirilə bilər, bu hüquqlar ayrılmazdır və insanlar doğuşdan onlara sahibdirlər. Onlar həyatın bütün sahələrində daimi universal və hüquqi məna daşıyır, bu hüquqlar insan ləyaqətini və bərabərliyini qorumaq və bütün ehtiyacı olan şəxslərə heç bir ayrı-seçkilik etmədən azadlıq və birliyi ifadə etmək məqsədi daşıyır, bu hüquqlar bəşəriyyətin yaşaması üçün minimum tələblərdir. Bu hüquqlar bütün səviyyələrdə cəmiyyət və ya dövlət hakimiyyəti tərəfindən qorunur və həyata keçirilir. 1215 İngilis Magna Carta, 1979 Habeas Corpus Aktı, 1689 Hüquqlar haqda Bill, 1776 Amerika Müstəqillik Bəyannaməsi, 1789 Fransa İnsan

Hüquqları Bəyannaməsi, 1791 Amerika Hüquqlar Qanunu, 1833-cü ildə Britaniya İmperiyasında və 1862-ci ildə Amerikada köləliyin ləğvi və 1919 və 1949-cu il Almaniya Konstitusiyaları bütün sadalanan hüquqi sənədlər insanların təbii hüquqları konsepsiyasına əsaslanır [Chandra, 2000].

1948-ci il dekabrın 10-da Ümumdünya İnsan Hüquqları Bəyannaməsinin qəbul edilməsi ilə insan hüquqları konsepsiyasına yeni baxış açılmış və bu günkü gündə milli dövlətlərin əsaslandığı və onların nail olmağa çalışdıqları idealogiyanın bünövrəsi qoyulmuşdur. İqtisadi, Sosial və Mədəni Hüquqlar haqqında və Mülki və Siyasi Hüquqlar Haqqında Beynəlxalq Pakt müvafiq olaraq 1976-cı il yanvarın 3-də və 23 martda qüvvəyə minmişdir. Qadın hüquqlarının tanınması cəmiyyətdə mərhə ləli təkamül keçib. Qadınlar insan haqları müzakirələrinin çoxunun aparıldığı Avropada və ABŞ-da siyasi, hüquqi və institusional strukturların müəyyən edilməsində əhəmiyyətli rol oynamışlar [Burrows & Nareen, 1986].

Mülki və siyasi hüquqlar 18-ci əsrdən başlayaraq kişilər tərəfindən və kişilər üçün hazırlanıb. O dövrdə insan hüquqları dar mənada, ümumən, kişi hüquqları və həddən artıq yüklənmiş dövlət mexanizminə qarşı öz ləyaqətinin və ümumi insanlığının müdafiəsi kimi başa düşülürdü. Lakin sonrakı mərhələdə fəlsəfi ənənə yarandı ki, bunlara qadınların emansipasiyası və ümumən cəmiyyətdə assimilyasiyası üçün J.S. Millin “Qadınların tabe olması”, Engelin “Ailənin, xüsusi mülkiyyətin və dövlətin mənşəyi” və Meri Uolstounkroftun “Qadın hüquqlarının müdafiəsi” əsərləri daxildir, lakin qeyri-adekvat və buna görə də uğursuz oldu. Mill və Wollstonecroft ideyaları Avropa və Şimali Amerikada feministlər arasında qadın hüquqlarının insan hüquqları kimi tanınması üçün XIX və XX əsrin əvvəllərində səlib yürüşünün əsasını təşkil etdi [Das, 2014].

Bütün bunların fonunda dünyanın digər yarım kürəsində bir başqa yanaşma var idi belə ki, sovet qadını bir tərəfdən 1917-ci ilin dekabrında vətəndaş hüquq və azadlıqlarına görə kişi ilə tamamilə bərabərləşdi, digər tərəfdən də onunla bərabər, azad olmadı. Bir tərəfdən əzilmədiyini hiss etməsə də, digər tərəfdən də ikiqat yükün boyunduruğu altında dəhşətli dərəcədə yorulmuşdu. Qərb feministləri sovet qadınlarına həsədlə baxırdılar, postsovet qadınları isə feminizmi yenidən kəşf etdilər. Belə ki sovetlərin gender siyasətinə əsasən qadını əvvəl kosmosa, sonra da evə səliqə yaratmağa göndərirdi [https://www.forbes.ru/forbes-woman/458931-kak-zili-zensiny-v-sovetskom-souze-i-pocemu-tam-ne-bylo-gendernogo-ravenstva].

Metodologiya

İnsan hüquqlarının tarixinə qısa nəzər saldıqda artıq gender məsələsinə fərqli yanaşmalar özünü göstərir. Tarix boyu qadın hüquqlarının bərqərar olmasında müsbət irəliləyişlər qeydə alınsa da hələ də bəzi məsələlər qeyri-şəffaf qalmaqdadır. Buna görə də araşdırmanın məqsədi insan hüquqlarında gender bərabərliyinin nə dərəcədə nail olunduğuna və qadın hüquqlarının bərqərar olması üçün hansı addımların atıldığına nəzər salmaqdır. Bunun üçün ilk öncə bərabərlik prinsipinin məqsədi və vəziyyəti şərh edilir. Daha sonra bərabərlik prinsip və məqsədini həyata keçirmək üçün istifadə olunan strategiyalar geniş şərh edilir. Bu zaman bu strategiyalar tək-tək araşdırılaraq nəticə və tövsiyyələr hazırlanmışdır.

Bərabərlik prinsipi

Cinslər arasında bərabərlik prinsipinin vəziyyətinə gəldikdə, debatlar prinsipin ius cogens norması, adət hüququn əsas prinsipi, yəni müqaviləyə əsaslanan beynəlxalq insan hüquqlarında müstəqil və ya şərhedici mövqe daşımasındadır.

İmperator norma kimi də tanınan Jus cogens beynəlxalq hüququn əsas prinsipidir. Latın dilindən tərcümədə "məcburi qanun" mənasını verən bir ifadədir. Bu, təbiətcə mütləqdir, yəni jus cogens tərəfindən qadağan edilən hər hansı bir hərəkətin törədilməsi üçün heç bir müdafiə ola bilməz. Ümumi beynəlxalq hüququn məcburi normasıdır (jus cogens), bütövlükdə dövlətlərin beynəlxalq birliyi tərəfindən heç bir kənara çıxmağa yol verilməyən və yalnız eyni xarakterli

ümumi beynəlxalq hüququn sonrakı norması ilə dəyişdirilə bilən norma kimi qəbul edilmiş və tanınmışdır [Commision, 2022]. Əlbəttə ki, jus cogens doktrinasının qərəzli olduğunu iddia etmək və təkcə irqi ayrı-seçkiliyin deyil, həm də cinsi ayrı-seçkiliyin ius cogens statusuna malik olduğuna dair arqumenti irəli sürməyə çalışmaq strateji cəhətdən faydalı olsa da, bu arqumentasiya da əks nəticə verə bilər. Bərabərlik prinsipnin məqsədinə gəlincə isə debatlar prinsipin formal bərabərliyə, substantiv bərabərliyə və ya gender bərabərliyinə və ya başqa bir izaha nail olması haqdadır. Formal bərabərliyin məqsədi o deməkdir ki, hamıya bərabər münasibət göstərilməlidir və qanun insanlar arasında fərq qoymamalıdır. Qanun qadınlara qarşı birbaşa ayrı-seçkilik vasitəsi kimi istifadə edildikdə, feministlər və qadın müdafiəçiləri formal bərabərliyi müdafiə edirdilər. Kerol Smartın qeyd etdiyi kimi, formal bərabərlik prinsipi zəruri prinsipdir, çünki o, minimum standartı müəyyən edir. Substantiv bərabərliyin məqsədi pozitiv və ya afformativ fəaliyyətlərin uzun müddətli struktur çatızmamazlıqlar və bərabərsizliklərdən əziyyət çəkən müxtəlif qruplar üçün formal bərabərliyə əlavələri nəzərdə tutur. Formal və əsas bərabərlik anlayışlarının nisbi uğursuzluğu, xüsusən də ayrı-seçkiliyin əks tərəfləri və bərabərliyə daha mürəkkəb yanaşmanın qurulması üçün bir vasitə kimi gender bərabərliyi inkişaf etmişdir [Smart, 1989]. Gender bərabərliyi "qadın məsələsi" deyil, həm kişiləri, həm də qadınları maraqlandırmalı və tam şəkildə cəlb etməlidir.

Bərabərlik prinsipinin həyata keçirilmə strategiyaları

Bərabərlik prinsipini və məqsədini həyata keçirmək üçün müxtəlif strategiyalar işlənib hazırlanmışdır. Beynəlxalq insan hüquqları çərçivəsində hansı strategiyalardan istifadə ediləcəyi ilə bağlı müzakirələr cinsi neytral, qadın mərkəzli və ya fərqli ikili və inteqrativ və ya əsas strategiyalardan istifadə edib-etməməsinə aid idi. Bununla belə, strategiyalar bir-birini istisna etmir, əksinə, həm insan hüquqları alətlərində, həm də institutlarda bir-birinə paralel şəkildə mövcuddur [Bacchi, 1999].

Cinsi neytral bərabərlik strategiyaları əsasən formal bərabərlik prinsipini həyata keçirmək, həm də müəyyən dərəcədə əsaslı (substantiv) bərabərlik prinsipini həyata keçirmək üçün nəzərdə tutulmuşdu. Cinsi neytral bərabərlik strategiyaları, məsələn, Beynəlxalq Hüquqlar haqda Billdə istifadə olunur və bunlara inklüziv hüquqi dilin və ümumi və ya xüsusi qeyri-diskriminasiya və bərabər hüquqlar müddəalarının istifadə edilməsi daxildir. Yəni, hamı, hər kəs, hər bir insan kimi anlayışlar insan hüquqlarının hər bir insanın doğuşdan gələn haqqı olduğu fikrini çatdırmaq üçün istifadə olunur, və "kişi" ifadəsini işlətməmək və dolayısı ilə istisna etməkdən çəkinmək üçün vasitə kimi istifadə olunur.

Cinsi neytral bərabərlik strategiyalarına əsas alternativ qadın mərkəzli bərabərlik strategiyaları olmuşdur. Bu illər ərzində BMT qadın mərkəzli bərabərlik strategiyalarının müxtəlif növlərini işləyib hazırlayıb. İlk qadınların insan hüquqları haqqında qətnamələri, bəyannamələri və müqavilələri əsasən qadınların həqiqətən də kişilərlə eyni hüquqlara malik olduğunu vurğulamaq cəhdləri idi, yəni ilk insan hüquqları sənədləri əsasən qadınların hüquqların sahibləri kimi vurğulanaraq yenidən ifadə edirdi. Daha sonra qadınların insan hüquqları ilə bağlı qətnamələri, bəyannamələri və müqavilələri insan hüquqlarını yenidən şərh etmək və yeni məsələləri insan hüquqları gündəliyinə daxil etmək, yəni qadın hüquqlarının insan hüquqları olduğunu vurğulamaq üçün bəzi cəhdlər göstərmişdir. Bununla belə, yalnız Qadınlara qarşı ayrı-seçkiliyin bütün formalarının ləğv edilməsi haqqında Konvensiyanın (CEDAW) qəbulundan sonra və əsasən yumşaq hüquq sənədlərində insan hüquqları gündəliyinə yeni məsələlər və yeni diqqət nöqtələri daxil etmək cəhdləri edilmişdir. 1990-cı illərdə BMT müxtəlif, əsasən yumşaq qanunları və cinslər arasında bərabərliyə nail olmağa əsaslanan siyasət ilə ikili strategiyaları təşviq etməyə başladı. İkili strategiyalar qadın mərkəzli bərabərlik strategiyalarını birləşdirmək və inkişaf etdirmək məqsədi daşıyır, eyni zamanda qadınların insan hüquqlarının inteqrasiyasına və ya gender perspektivinin ümumi insan hüquqları çərçivəsinə daxil edilməsinə yönəlib. Beləliklə, ikili strategiyalar 1990-cı illərin əlavələri ilə birlikdə qadın mərkəzli strategiyalardan ibarətdir.

Charlesworth, Chinkin və Shelley Wright feminizmi "...qadınların zülmü ilə bağlı siyasi nəticələrdən çox, təhlil üsulu, həyata və siyasətə yanaşma üsulu, suallar vermək və cavablar axtarmaq üsulu" kimi müəyyən ediblər. Feminist metod Charlesworth, Chinkin və Wright tərəfindən bu cür müəyyən edilmişdir: "... qadınları ciddi qəbul etmək, özləri və təcrübələri haqqında söylədiklərinin vacib və etibarlı olduğuna inanmaq, hətta onunla çox az əlaqəsi olan və ya heç bir əlaqəsi olmayanda belə haqqlarında nələr olub və ya deyilənlərdir" [Charlesworth & Chinkin, 2000].

Birincisi, feministlər beynəlxalq hüquq sisteminin açıq və üstüörtülü dəyərlərini dekonstruksiya etməli, onların obyektivlik iddialarına meydan oxumalı və beynəlxalq hüququn kor nöqtələrini və qadınların və qadınların təcrübələri ilə bağlı istisnalarını ortaya qoymalıdırlar. İkincisi, feministlər kişilərin qadınlara təzyiqini dəstəkləməyən beynəlxalq hüququ yenidən qurmalıdırlar.

İnsan hüquqları ideyası Qərb siyasi və fəlsəfi tarixinə daxil edilmişdir və hüquqlar Qərb müasirliyinin daha inandırıcı konstruksiyalarından biri kimi nəzərdən keçirilə bilər. Bu tarix və konstruksiya ilə sıx şəkildə iç-içədir, qadınların hüquq sahibləri kimi istisna edilməsi və cinsi fərqin yaradılması daim dəyişən anlayışıdır. Hüquqlara və beynəlxalq insan hüquqlarına dair feminist perspektivlər liberal hüquqlar rejiminin müdafiəsindən tutmuş hüquqların radikal şəkildə yenidən konseptuallaşdırılmasına qədər uzanır. Bununla belə, hüquqların tənqidi nadir hallarda hüquqların rədd edilməsi ilə nəticələnir. Əvəzində cəhdlər edilib qadın hüquqlarının məhsuldar məkanını müəyyən edilir. Kişi norması və ya kişi obyektiv standartı anlayışı 1990-cı illərdə feminist hüquqşünaslar tərəfindən Catherine MacKinnon tərəfindən qeyd edildiyi kimi " hüquqi vasitəçilik yolu ilə dominant qrupun üstünlüyü üçün müəyyən edilmiş tək tərəfli quruluş kimi deyil, həyatın bir xüsusiyyəti kimi görünür."

Beynəlxalq insan hüquqlarının təhlili ilə məşğul olan feminist alimlər hüquqların liberal müdafiəsi ilə hüquqların yenidən təsəvvür edilməsi arasındakı məkanda hərəkət edirlər. Bununla belə, son vaxtlara qədər feminist beynəlxalq insan haqları alimləri daha çox mövcud beynəlxalq insan hüquqları diskursunu yenidən təsvir etmək əvəzinə onu qoruyub saxlamağa və yaşatmağa cəhd göstərmişlər. Feminist beynəlxalq insan haqları diskursunu ilkin təhlilində Engle qeyd etdi ki, o, hüquqlara skeptik yanaşsa da, qadınların insan hüquqları ilə məşğul olması onun hüquqlara dair şübhələrini boğmağa vadar etdi, çünki "insan hüquqlarını rədd etmək və qadınların hüquqlarını təşviq etmək qeyri-mümkün görünürdü. Sonuncu məsələyə üstünlük verildi" [Engle, 1992].

Müasir feminist beynəlxalq hüquq təqaüdü çərçivəsində bu yanaşma feministlər tərəfindən beynəlxalq sistemin çatışmazlıqlarını hədəfləmək və müxtəlif milli kontekstlərdə qadınların üzləşdiyi problemlərin həlli kimi beynəlxalq insan hüquqları hüququnu və onun institusional yollarını təklif etmək üçün istifadə olunur. İnstitusionalistlərin məşğul olduğu problemlər insan hüquqları doktrinası ilə qadın reallıqları arasındakı uçurumu necə həll etmək və ya əsas, ya da ixtisaslaşmış insan hüquqları institutlarını dəstəkləməkdən ibarətdir.

Cinsi Neytral Bərabərlik Strategiyası

Ümumdünya İnsan Hüquqları Bəyannaməsi insan hüquqlarına dair ilk böyük sənəddir, İnsan Hüquqları Komissiyası tərəfindən hazırlanmış və Baş Assambleya tərəfindən qəbul edilmişdir. Ümumdünya İnsan Hüquqları Bəyannaməsinə cinsə aid ayrı-seçkilik etməmək və ya bərabər hüquqlar haqqında heç bir müddəa daxil edilmir, və preambulada kişilərin və qadınların bərabər hüquqlarına inamı bir daha təsdiqləyir. 2-ci maddədə ayrı-seçkiliyə yol verməmək haqqında ümumi müddəa təqdim edilmişdir. Bu bənd ayrı-seçkiliyin qadağan olunmuş əsasları sırasına cinsi daxil edir və bənd ayrı-seçkiliyə yol verməmək haqqında sonrakı müddəalarda əks olunmuş formada müəyyən edilmişdir. Ümumdünya Bəyannaməsinin inklüzivliyi və cinsi neytrallığı və Ümumdünya Bəyannamənin qəbulu zamanı bütün beynəlxalq insan hüquqları layihəsi artıq sorğu-sual edilmişdi. Arendt kimi bəziləri insan hüquqları çərçivəsinin faydalılığını şübhə altına aldılar, Amerika Antropoloji Assosiasiyası kimi digərləri Ümumdünya Bəyannaməsinin mədəni inklüzivliyini şübhə

altına aldılar və qadın müdafiəçiləri, məsələn, Danimarka Qadının Vəziyyəti Komissiyasının sədri Bodil Berqtrup, Ümumdünya Bəyannaməsinin cinsi neytrallığını şübhə altına aldı [Arendt, 1973].

İnsan Hüquqları Bəyannaməsinin tərtib edilməsi problemi XVIII əsrdə nisbətən sadə idi, çünki söhbət insan hüquqları deyil, vahid cəmiyyətin qoyduğu sanksiyalar çərçivəsində kişilərin hüquqları məsələsi idi [...] Bu gün problem Bəyannamənin bütün dünyada tətbiq oluna bilməsi ilə çətinləşir [Steiner & Alston, 1996].

Sovet nümayəndə heyəti tərəfindən dəstəklənən Berqtrup qeyd etdi ki, Ümumdünya Bəyannaməsinin 1-ci Maddəsinin ilkin layihəsində bütün kişilərin bərabər olması ilə bağlı ifadə işlədilib, yalnış ola bilər və qadınlara qarşı ayrı-seçkilik yaradan istifadələrə səbəb ola bilər. Ümumdünya Bəyannaməsinin 1-ci maddəsinin qəbul edilmiş variantında deyilir ki, "bütün insanlar azad, ləyaqət və hüquqlar baxımından bərabər doğulurlar", lakin yenə də tələb edir ki, insanlar "...bir-birinə qarşı münasibətdə qardaşlıq ruhunda davranmalıdırlar". Ümumdünya Bəyannaməsi qardaşlığa vurğu etməklə yanaşı, bir neçə məqalədə kişi əvəzliklərindən də istifadə edir, məsələn, 10, 12, 13, 17, 18, 21 və 25-ci maddələr bunlara misal ola bilər [Morsink, 1999].

İnsan Hüquqları üzrə Komissiya beşinci və onuncu sessiyalarını (1949-54) insan hüquqları üzrə paktların hazırlanmasına həsr etmişdir. İnsan hüquqları sahəsinin Soyuq Müharibənin döyüş meydanlarından birinə çevrilməsi səbəbindən layihənin hazırlanması prosesi Soyuq Müharibənin yaranması ilə dayandırıldı. Baş Assambleyanın tövsiyəsindən sonra İnsan Hüquqları üzrə Komissiya mülki və siyasi hüquqları iqtisadi, sosial və mədəni hüquqlardan ayıran bir əvəzinə iki pakt hazırlamaq qərarına gəlib. Baş Assambleyanın tövsiyəsinə uyğun olaraq, hər iki Pakt mümkün qədər üst-üstə düşməli və eyni zamanda Baş Assambleyaya təqdim edilməli idi. Mülki və Siyasi Hüquqlar Haqqında Beynəlxalq Pakt (ICCPR) və İqtisadi, Sosial və Mədəni Hüquqlar haqqında Beynəlxalq Pakt (ICESCR), hüquqlar nöqteyi-nəzərindən, Ümumdünya Bəyannaməsindən daha az əhatəlidir, Paktlar hüquq sahiblərini maraqlandıran eyni inklüzivliyə can atırlar. Paktlara Preambulalarda bərabərliyə istinadlar daxildir və onlar ayrı-seçkiliyə yol verməyən ümumi müddəaları ehtiva edir. (Hernández-Truyol, 1999) Bundan əlavə, ICCPR və ICESCR hər biri öz 3-cü Maddələrinə xüsusi bənd daxil edir, ona görə Paktların iştirakçısı olan dövlətlər "... bütün mülki və siyasi hüquqlardan istifadə etmək üçün kişi və qadınların bərabər hüquqlarını təmin etməyi öhdələrinə götürürlər. Bu Paktda təsbit edilmişdir". Paktlarda onların inklüziv olması üçün cinsdən asılı olmayan dildən istifadə etmək cəhdləri uğursuzluğa düçar olur, çünki həm ICCPR, həm də ICESCR kişi əvəzliklərindən kifayət qədər geniş istifadə edir. Busby və digərləri iddia edirlər ki, Paktlarda kişi cinsinə aid əvəzliklərin çoxluq təşkil etməsi bəz hüquq və azadlıqların yalnız bu cinsə aid olması və ya hər ikisinə eyni anda aid olması və bunun qeyd edilməməsi kimi sual yaradır [Busby, 1989].

Ümumdünya Bəyannaməsi hazırlanarkən cinsi neytral bərabərlik strategiya yenilikçi və hətta radikal idi, çünki bir çox BMT Üzv dövlətləri arasında qadınlar hələ də əsas mülki və siyasi hüquqlardan məhrum idilər. Cinsi neytral bərabərlik strategiyası, dominant bərabərlik strategiyası olduğuna görə deyil, bərabərlik və ayrı-seçkiliyə qarşı zəruri baza təmin etdiyinə görə vacibdir.

Bununla belə, CERD-nin diqqət mərkəzində, qeyd edildiyi kimi, ilk növbədə, irq, rəng, nəsil və s. ilə bağlı ayrı-seçkilik təşkil edilir və CERD cinsinə yalnız qısa istinad daxildir. Bununla belə, preambulanın birinci hissəsində cinsi ayrı-seçkiliyə yol verilməməsi əsasları siyahısına daxil edildiyi halda, preambulanın ikinci hissəsində yalnız vurğulanır ki, "... bütün insanlar azad, ləyaqət və hüquqlar baxımından bərabər doğulur və hər kəsin Xüsusilə irqi, rəngi və milli mənşəyinə görə heç bir fərq qoyulmadan orada göstərilən bütün hüquq və azadlıqlara" sahibdir [İrqi ayrı-seçkiliyin bütün formalarının ləğv edilməsi haqqında Konvensiya, 1965].

Qadın mərkəzli Bərabərlik Strategiyaları

Qadın bərabərsizliyi ilə bağlı suallar BMT gündəliyinə daxil olan gündən, qadın bərabərsizliyi əsas insan hüquqları gündəliyinin bir hissəsi kimi və ya bunun əvəzinə, xüsusi qadın insan

hüquqları gündəliyi kimi müzakirə olunması məsələsi yarandı. Hal-hazırda qadınlar bütün insan hüquqları müqavilələri, məsələn, ICCPR, ICESCR və s., xüsusi qrupa məxsus və konkret məsələyə aid müqavilələr, yəni CERD, CAT və CRC və s. Və qadın hüquqları çərçivəsində ixtisaslaşmış (məs. CEDAW) müqavilələrə əsasən hüquq sahibləridirlər. Bununla belə, praktikada qadınlar və qadınların insan hüquqlarının pozulması bütün insan hüquqları müqavilələrində eyni dərəcədə tanınmır [Kouvo, 2004]. Ümumilikdə qadın hüquqlarının təşviqinin ümumi insan hüquqları institut-ları vasitəsi ilə, və ya məqsədli qadın hüquqları institutları tərəfindən aparılması 18-ci əsrdən feministlər tərəfindən gərginliyə səbəb olurdu, bu ədəbiyyatlarda de Gouges paradoksu kimi təsvir olunur [Scott, 1996]. Laura Reanda bu gərginliyi tanış dilemma adlandırır: "Mövcud ayrı-seçkilik hallarını düzəltmək üçün çox vaxt ayrı-ayrı institusional mexanizmlərin yaradılması və qadınlar üçün xüsusi tədbirlərin görülməsi zəruri olur. Digər məqsədlərə nisbətən daha az güc və resursla təchiz edilmiş, daha az maraq cəlb edən və daha aşağı prioritetləri tərifləyən "qadın gettosu" yaratmaq təhlükəsi bu yanaşmada gizlidir" [Reanda, 1981].

BMT kimi erkən qadın mərkəzli insan hüquqları alətləri Qadınların Siyasi Hüquqları haqqında Konvensiya əsasən Ümumdünya Bəyannaməsində əks olunan hüquqların qadın hüquqları olduğunu bir daha təsdiq edirdi. Yəni, qadın mərkəzli ilk insan hüquqları sənədlərində insan hüquq-ları sənədlərində yer alan hüquqlardan əhəmiyyətli dərəcədə fərqli olan hüquqların hər hansı qeydi buraxılmışdır. Əgər bu sənədlər Ümumdünya Bəyannaməsində göstərilən hüquqlardan əhəmiyyətli dərəcədə fərqli hüquqlara malikdirsə, Ottonun qeyd etdiyi kimi, bu hüquqlar qadınlara münasibətdə qoruyucu idi [Otto, 1999].

1967-ci ildə Baş Assambleya tərəfindən qəbul edilmiş Qadınlara Qarşı Ayrı-seçkiliyin Ləğv Edilməsi üzrə Bəyannamə (DEDAW) BMT-nin qadınların insan hüquqlarına yanaşmasında cüzi dəyişikliklərə səbəb olur. DEDAW qadınların insan hüquqlarına dair sənədlərin ikinci növü kimi müəyyən edilə bilər, çünki bu, təkcə insan hüquqlarının həqiqətən də qadın hüquqları olduğunu vurğulamaq cəhdi deyil, həm də qadın hüquqlarının müdafiəsini təmin etmək üçün hüquq çərçivə-sinin lazım ola biləcəyini qəbul edir. uyğunlaşdırılmalıdır. DEDAW hər hansı xüsusi yeni hüquqları ehtiva etməsə də, o, qadınlara qarşı ayrı-seçkiliyə və qadınların insan hüquqlarının pozulmasına qarşı vahid yanaşma nümayiş etdirir. DEDAW-ın 1-ci maddəsində deyilir ki, "qadınlara qarşı ayrı-seçkilik, onların kişilərlə hüquq bərabərliyini inkar etmək və ya məhdudlaşdırmaq kökündən ədalətsizdir və insan ləyaqətinə qarşı cinayətdir". Növbəti maddələrdə DEDAW zərərli ənənəvi təcrübələr, əsas siyasi hüquqlar, əsas vətəndaş hüquqları, qadınların ailədə mövqeyi, insan alveri və s. kimi məsələlərə toxunur və bununla da xüsusi əhəmiyyət kəsb edən müxtəlif insan hüquqları və problemləri çərçivəsi yaradır. DEDAW qadınların insan hüquqları bayrağı altında insan hüquqları çərçivəsinə hüquqların yeni şərhlərini daxil etməklə insan hüquqları anlayışının dəyişdirilməsi tendensiyasına başlamışdır [Kouvo, 2004]. O, BMT-nin insan hüquqları üzrə ən çox ratifikasiya olunmuş müqavilələrindən biri olsa da, CEDAW çoxlu sayda qeyd-şərtlərə də məruz qalır. Bu qeyd-şərtlərdən bəziləri konvensiyanın məqsədi ilə ziddiyyət təşkil edir.

CEDAW "adətən kişilərə münasibət ilə müəyyən edilən qadın və kişilərə bərabər münasibəti" tələb edən cinsi neytral normalardan "... qadınlara qarşı ayrı-seçkiliyin xüsusi mahiyyəti hüquqi cavaba layiqdir" düşüncəsinə keçid etdi [Cook, 1993]. CEDAW-ın qəbulu insan hüquqları çərçivəsində qadınların bərabərsizliklərinin həllindən, əsasən qadınların insan hüquqları çərçivəsindən həllinə keçidi nəzərdə tuturdu.

Üçüncü növ qadınların insan hüquqları aləti və üçüncü bərabərlik strategiyaları insan hüquqları üçün Soyuq Müharibədən sonrakı intibahın bir hissəsidir. Soyuq Müharibə nəticəsində yaranan ideoloji boşluqlar insan haqları diskursları ilə dolduruldu. Qadınların insan hüquqları ilə bağlı 1990-cı illər qadınların iddialarına açıqlığın artması ilə nəticələndi. Bu iddialar, məsələn, qadınlara qarşı müxtəlif zorakılıq növlərinin insan hüquqları çərçivəsində həll oluna biləcəyini və

həll edilməli olduğunu və qadınların insan hüquqlarının təkcə “qadın gettosunda” sərhədlərdə deyil, həm də onların bir hissəsi kimi müzakirə edilməli olduğunu təkid edirdi.

İnsan hüquqları üzrə ilk dünya konfransı CERD, ICCPR və ICESCR qəbul edildikdən bir neçə il sonra, 1968-ci ildə Tehranda təşkil edilmişdir. Tehran Konfransında insan haqları Şərqlə Qərb, Şimal və Cənub arasında döyüş meydanı olaraq qaldı. 1993-cü ildə Vyanada İnsan Hüquqları üzrə İkinci Ümumdünya Konfransı, göründüyü kimi, tamamilə fərqli dünya siyasi ab-havasında təşkil olunub. Vyana konfransı insan hüquqlarının artıq Şərq və Qərb arasında döyüş meydanı olmadığını qeyd etmək cəhdi kimi təşkil edilmişdi. Baş katibin Vyana konfransının açılışındakı çıxışında insan hüquqlarının yeni dövrə qədəm qoyduğu vurğulanıb. Baş katib Berlin Divarının sökülməsindən iki ay sonra Baş Assambleyanın öz Üzv Dövlətlərindən insan hüquqları üzrə dünya konfransının keçirilməsinin arzuolunan olub-olmayacağı ilə bağlı sualı ilə bağlı diqqətəlayiq tarixi intuisiyasını yüksək qiymətləndirdi. Berlin Divarının yıxılması “... özü ilə dünyaya müəyyən bir baxışı daşımaq və bununla da yeni perspektivlər açmaq” kimi təsvir edilmişdir. Baş katib davam etdi ki, bütün xalqlar azadlıq, demokratiya və insan haqları naminə çıxış edirdilər. Onların qətiyyəti, imtinası – bəzən öz qurbanları – özgələşməni və totalitarizmi aradan qaldırmaq öhdəliyini o zaman əks etdirir və indi də əks etdirir [UN doc. A/Conf.157/22, 1993]. BMT-nin dünya konfranslarından çıxan bir çox yekun sənədlər kimi, Vyana Proqramı da uzun və qeyri-müəyyəndir. Buna baxmayaraq, Vyana Proqramı Soyuq Müharibə başa çatdıqdan sonra razılaşdırılmış ilk ümumi insan hüquqları sənədi olması baxımından unikaldır [Kouvo, 2004].

Vyana proqramı üç mühüm aspekti özündə səciyyələndirir: insan hüquqlarına dair vahid perspektiv, insan hüquqlarının universallığının mübahisələrə səbəb ola biləcəyinin qəbulu və qrup əsaslı insan hüquqları iddialarına xüsusi diqqət və qoyulması insan hüquqları ilə bağlı müxtəlif qruplara qarşı marjinallaşmaya son qoymaq. I hissə, 5-ci maddə Vyana Proqramında deyilir: bütün insan hüquqları universaldır, bölünməzdir və bir-birindən asılıdır və bir-biri ilə bağlıdır. Beynəlxalq ictimaiyyət qlobal səviyyədə insan hüquqlarına ədalətli və bərabər şəkildə, eyni əsasda və eyni vurğu ilə yanaşmalıdır. Milli və regional xüsusiyyətlərin və müxtəlif tarixi, mədəni və dini mənşəylərin əhəmiyyəti nəzərə alınmalı olsa da, siyasi, iqtisadi və mədəni sistemlərindən asılı olmayaraq, bütün insan hüquqlarını və əsas azadlıqlarını təşviq etmək və qorumaq dövlətlərin vəzifəsidir [Vyana Proqramı, I hissə, Maddə 5 və II hissə, B fəsli, 1993].

Vyana konfransının yekun hazırlıq iclasında ümumi gündəm olmayıb. Charlotte Bunch və Niamh Reilly'nin fikrincə, bu ümumi gündəliyin olmaması "... Şimal-Cənub xətti boyunca koalisiyaların qurulmasına və sosial-iqtisadi, eləcə də mülki və siyasi hüquqların həllinə diqqət yetirən qadınların ideyalarının Konfransın gündəliyinə daxil edilməsi üçün vacib bir fürsət təmin etdi.”.148 Qadın hüquqları insan hüquqlarıdır şüarı, yəqin ki, Vyana Konfransında ən çox eşidilən şüarlardan biri idi. Vyana konfransında qadınların insan haqları üçün qlobal hərəkatı, məsələn, din, etnik mənsubiyyət, sinif və ya cinsiyyət əsasında qadın hərəkatındakı bölücü xətlərə toxunmadığına və resurslar və güc fərqlərinin necə olduğunu tanımadığına görə bu fərq qadınların vahid bir bayraq altında birləşməyinə mane oldu [Otto, 1999].

BMT-nin Qadınlar üçün Onilliyinin üç mövzusu inkişaf, sülh və bərabərlik olub. Pekin konfransında əsasən gender bərabərliyi və qadın hüquqları gündəmləri üstünlük təşkil edirdi. Pekin konfransının insan hüquqları konfransı deyil, qadın konfransı idi. Diqqətin iqtisadi və sosial hüquqlardan mülki və siyasi hüquqlara keçidi artıq Vyana konfransı zamanı narahatçılıq yaradırdı [Otto, 1999].

1995-ci ildə BMT-nin Pekində keçirilən Dördüncü Ümumdünya Konfransında qəbul edilmiş Pekin Bəyannaməsi və Fəaliyyət Platforması gender bərabərliyini və qadın hüquqlarını həyatın hər sahəsinə daxil etmək üçün bir çağırış idi. Yeni Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri (SDGs) qadınların hüquqları sahəsində irəliləyişləri daxil etmək üçün real vədlər verir və gender bərabərliyi üçün xüsusi hədəfi (Məqsəd 5) ehtiva edir. Məqsəd 5 son gender məqsədindən daha geniş əsaslıdır və

gender əsaslı zorakılığa son qoyulması, uşaq nikahlarının və qadın sünnətinin aradan qaldırılması, cinsi və reproduktiv sağlamlıq imkanlarının təmin edilməsi hədəflərini ehtiva edir. O, həmçinin təhsilə bərabər çıxış imkanlarını, qadınların iqtisadi imkanlarının genişləndirilməsini, qadınlar və qızlar üçün ödənişsiz qayğı işinin yükünün azaldılmasını əhatə edir [https://www.globalfundforwomen.org/womens-human-rights/].

NƏTİCƏ və TÖVSİYƏLƏR

Bərabərlik prinsipinin həyata keçirilmə strategiyalarının araşdırılması göstərdi ki, bu strategiyalar qadın haqlarının bərqərar olmasında ayrı-ayrılıqda əhəmiyyətlidir və zamanında öz töhvəsini vermiş və verməkdədir. BMT İnsan hüquqları çərçivəsinin inkişafı və qadın mərkəzli insan hüquqlarının qəbulu BMT çərçivəsində qadın hüquqlarının inkişafına və onlar üçün bərabər imkanların yaradılmasına səbəb oldu. Bu günə kimi bir çox addımlar atılmış və BMT-nin Dayanıqlı İnkişaf Məqsədlərində gender bərabərliyinin təmin edilməsi üçün xüsusi hədəf müəyyən edilmişdir. Bununla belə araşdırma zamanı bəzi boşluqlar aşkar edilmiş və aşağıdakı tövsiyyələr hazırlanmışdır:

- Son zamanlar qadınlar daxilində fərqlər (irqi, milli, sosial status və cinsəlliklə bağlı) qadın hüquq müdafiəçiləri arasında parçalanmalara səbəb olmuşdur və bu hərəkatı zəiflətmişdir. Tövsiyyə edilir ki, bu fərqlər nəzərə alınmaqla qadın hüquqları müdafiəçiləri arasında ümumi və əhəmiyyətli tələblər müəyyən edilərək prioritetə çevrilməlidir.
- Qadınların problem və ehtiyaclarının spesifikliyi nəzərə alınmaqla qadın hüquqları ümumi insan hüquqlarına inteqrasiya etməsi və gələcəkdə hər hansl dezinteqrasiyalara səbəb olmaması gözlənilməlidir.

Ədəbiyyat:

Arendt, H. (1973). *The Origins of Totalitarianism.* San Diego: Harcourt, Brace, Jovanovich.

Bacchi, C. (1999). *Women, Policy and Politics. The Construction of Policy.* London: SAGE Publications .

Burrows & Nareen. (1986). International Law & Human Rights: The Case of Women's Rights. In: T. C. e. al., ed. *Human Rights: From Rhetoric to Reality.* U.K.: Basil Blackwell.

Busby, K., 1989. The Maleness of Legal Language. *Manitoba Law Journal,* Volume 18, pp. 191-212.

Chandra, A. (2000). *Human Rights & Conflict Resolution.* New Delhi: Rawat Publications.

Commision, İ.L. (2022). *Report on the work of the seventy-third session,* s.l.: https://legal.un.org/ilc/reports/2022/.

Cook, R. J. (1993). Women's International Human Rights Law: The Way Forward. *Human Rights Quarterly,* 15(2), pp. 230-261.

Das, S. P. (2014). HUMAN RIGHTS : A GENDER PERSPECTIVE. *The Indian Journal of Political Science,* 66(4), pp. 755-772.

Engle, K. (1992). International Human Rights and Feminism: When Discourses Meet. *Michigan Journal of International Law,* Volume 13, pp. 517-610.

Hernández-Truyol, B.E. (1999). Human Rights through a Gendered Lens: Emergence Evolution and Revolution. In: K. a. K. Askin, ed. *Women and International Human Rights Law.* New York: Transnational Publishers.

Kouvo, S. (2004). *Making Just Rights?: Mainstreaming Women's Human Rights & a Gender Perspective.* s.l.:Lustu Forlag.

Morsink, J. (1999). *The Universal Declaration of Human Rights: Origins, Drafting, and Intent.* Pennsylvania: University of Pennsylvania Press.

Otto, D. (1999). A Post-Beijing Reflection on the Limitations and Potential of Human Rights Discourse for Women. In: *Women and International Human Rights Law.* Askin, Kelly and Koenig: Transnational Publishers, pp. 115-135.

Reanda, L. (1981). Human Rights and Women's Rights: The United Nations Approach. *Human Rights Quarterly,* 3(2), pp. 11-31.

Scott, J. W. (1996). *Only Paradoxes to Offer: French Feminists and the Rights of Man.* s.l.:Harvard University Press.

Smart, C. (1989). *Feminism and the Power of Law.* London and New York: Routledge.

Steiner, H. J. & Alston, P. (1996). *International Human Rights in Context: Law, Politics, Morals: Text and Materials.* Great Britain : Oxford University Press.

https://www.forbes.ru/forbes-woman/458931-kak-zili-zensiny-v-sovetskom-souze-i-pocemu-tam-ne-bylo-gendernogo-ravenstva

www.globalfundforwomen.org/womens-human-rights/

Rəsmi sənədlər

Ümumdünya İnsan Hüquqları Bəyannaməsi. (1948).
Qadınların Siyasi Hüquqları haqqında Konvensiya. (1952).
İrqi ayrı-seçkiliyin bütün formalarının ləğv edilməsi haqqında Konvensiya. (1965).
İqtisadi, Sosial və Mədəni Hüquqlar haqqında Beynəlxalq Pakt. (1966).
Mülki və Siyasi Hüquqlar haqqında Beynəlxalq Pakt. (1966).
Vyana Bəyannaməsi və Fəaliyyət Proqramı. (1993). Vyana Proqramı, I hissə, Maddə 5 və II hissə, B fəsli.
Pekin Bəyannaməsi və Fəaliyyət Platforması. (1995).
Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Baş katibinin müraciəti. (1993). A/Conf.157/22

CONTENTS

COMMITTEES...3
SUPPORTING INSTITUTIONS...8
CONTENTS – MÜNDƏRİCAT..9
PREFACE - ÖN SÖZ
Shamil AYRIM - MAY 10, 1923 HEYDAR ALIYEV'S BIRTHDAY..............................15
Aygun ATTAR - GREAT LEADER HEYDAR ALIYEV..17
Izzat RUSTAMOV – A GREAT GENIUS MEMORIAL FOR THE GENERATIONS...............20
PAPERS /ARTICLES/ BY INVITED SPEAKERS FROM AZERBAIJAN AND FOREIGN COUNTRIES - AZƏRBAYCAN VƏ XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN DƏVƏT EDİLMİŞ MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/
Zahid ORUJ - CHALLENGES AND THREATS TO SOCIAL SECURITY IN THE NEW GLOBAL REALITY: THE EXPERIENCE OF AZERBAIJAN...22
Engel Rizakovich TAGIROV - A GENERATIONAL STEP IN HISTORY: YOUTH IN THE GLOBAL DIMENSION..30
Albert FISCHLER - WHEN THE COUNTRY OF NIZAMI OF GANJA MEETS THAT OF ALEXANDRE DUMAS...34
Aylin BARAN - NATION-STATES IN THE 21ST CENTURY IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION AN OVERVIEW OF ITS POSITION...39
Valeri MODEBADZE - AZERBAIJAN-GEORGIA-TURKEY TRILATERAL COOPERATION..45
Vahit Khumidovich AKAEV - FEATURES OF THE MANIFESTATION OF RELIGIOUS IDENTITY IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION..53
Natalya Lvovna SEYTAXMETOVA, Sholpan ZHANDOSSOVA - THE VIRTUAL DIMENSION OF RELIGIOSITY: TRANSFORMATION OF THE MECHANISMS FOR FORMING RELIGIOUS IDENTITY...59
Alexander Nikolaevich CHUMAKOV - PHILOSOPHICAL ASPECTS OF CULTURAL.-CIVILIZATIONAL IDENTITY IN THE GLOBAL WORLD 65
Mustafa Isayevich BILALOV - AZERBAIJAN, RUSSIA AND DAGESTAN IN THE SYSTEM OF CIVILIZATIONAL VALUES..73
Sajaudeen Nijamodeen CHAPPARBAN - TRANSNATIONAL SOCIOLOGY OF DIASPORA AND INTERDISCIPLINARITY BY...77
Kiyal KAMCHYBEKOVA ABDIRAIM - ON OUR COMMON IDENTITY IN THE AXIS OF LANGUAGE PLANNING..85
Nurlan Oralbaevich BAYGABYLOV, Lyazat Tolegenovna NURKATOVA, Medet Maksutovich KUDABEKOV - SOCIAL MODERNIZATION OF KAZAKHSTAN: HUMAN RESOURCES..95
Ahmet ARSLAN - TRNC NATIONAL EDUCATION SYSTEM AND HIGHER EDUCATION 101
Ayhan OZKAN - EQUAL OPPORTUNITY IN EDUCATION.......................................113
Irfan ERDOGAN - REFORM IN EDUCATION: IS IT A PROBLEM? IS IT THE SOLUTION? Evaluations Regarding Reforms in Education...119
Mustafa OZCAN - UNIVERSITY MODEL IN SCHOOL FOR TEACHER TRAINING: MEF FACULTY OF EDUCATION EXAMPLE...125
Shukhrat Salievich KUSHAKOV - COGNITIVE TREND OF EXPLICATIONS OF THE DIGITAL ECONOMY IN THE CONTEXT OF METHODOLOGICAL REFLECTION.............142

Handan Asude BASHAL - OPINIONS OF THREE GENERATIONS OF WOMEN ON VIOLENCE AGAINST WOMEN 148
Nimet HASHIL KORKMAZ - CHANGING SOCIETY-CHANGEING SCHOOL-INCLUSIVE EDUCATION AND IMPLEMENTATION STUDIES WITHIN THE SCOPE OF THE NEW EDUCATION POLICY……….......160
Zuhal INCE - MINISTER OF NATIONAL EDUCATION HASAN ALI YUCEL, WHO GUIDES THE SOCIETY..........170
Elchin SULEYMANOV - THE ROLE OF UNIVERSITIES IN SOCIETY DEVELOPMENT: Increasing the potential of Azerbaijani Universities to Become World-class Universities 176

PAPERS /ARTICLES/ OF SPEAKERS WHO PARTICIPATED ONLINE IN THE CONFERENCE FROM FOREIGN COUNTRIES - KONFRANSDA XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN ONLİNE İŞTİRAK EDƏN MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/

Orif Umirovich AVLAEV - PUPILS TO MATURITY FACTORS AFFECTING......................186
Alexey Leonidovich PANISHCHEV - THE FUTURE OF THE STATE AS A FORM AND METHOD EXISTENCE OF HUMAN: PERSPECTIVES AND CONTRADICTIONS……........192
Sevara Asanbaevna KURBANOVA - INTEGRATION OF SCIENCES AND PHILOSOPHY IN MODERN EDUCATIONAL PRACTICE……………......................198
Nabijon Kakhramonovich KHAKKULOV - THE SPIRITUAL HERITAGE OF ANCESTORS IS THE BASIS OF COMMUNICATION BETWEEN CULTURES…………..................206
Nazar Khakimovich KHAKIMOV - REFORMING HIGHER EDUCATION IN THE CONTEXT DEVELOPMENT OF NEW UZBEKISTAN…….............212
Zahid MADRAKHIMOV, Umida ZARIPBOEVA - OLD BUILDING……..............221
Sevgi ATALAY - DETERMINATION OF STUDENT OPINIONS TOWARDS SCIENCE COURSE USING DESIRE LISTS…………...............225
Seyede Elham MOUSAVI – THE EFFECT OF ACCEPTANCE AND COMMITMENT BASED PSYCHOEDUCATION ON EXPERIENTIAL AVOIDANCE IN STUDENTS WITH SOCIAL ANXIETY …...............231
Minara ALIYEVA CHINAR - LANGUAGE PROBLEMS FACED BY AHISKA TURKISH STUDENTS WHO MIGRATED TO TURKEY IN EDUCATION ………...............238
Sueda Nuriye KARACA, Mehmet CHINAR - THE RELATIONSHIP OF PREJUDICE, COMPASSION AND RELIGIOUSNESS 247
Zuhal INCE, Ilknur ALTUN SHATIROGLU - COOPERATIVES, ECONOMY, AND COOPERATIVE EDUCATION IN SCHOOLS …...............253
Liubovi CHIMPOESH - GAGAUZ LOVE STORY, LOVER TYPE IN AŞIK GARIP.............260
Rıdvan DEMIR, Mustafa ELBEYLI - THE SOCIAL SERVICE PERCEPTION OF SYRIAN REFUGEES UNDER TEMPORARY PROTECTION: THE CASE OF KILIS……........……....265
Ahmet BAHADIR - EXAMINATION OF CULTURE AND BELIEFS OF KARACAKURT TURKMEN VILLAGERS ……...............272
Emin GOKALP - EDUCATION POLICIES AND SOCIAL EFFECTS IN TURKEY AFTER THE 2000'S 284
Rıdvan DEMIR, Sinan SCHREGLMANN - ATTITUDES OF FACULTY OF THEOLOGY STUDENTS TOWARDS TEACHING PEDAGOGICAL FORMATION COURSES THROUGH DISTANCE EDUCATION: THE CASE OF HATAY MUSTAFA KEMAL UNIVERSITY.......295
Abdullah DAGCI - LONELINESS IN NURSING HOME RESIDENTS: A STUDY IN THE CONTEXT OF SPIRITUAL COPING …...............302
Shanay GULIYEVA KABAOGHLU - THE EFFECT OF EDUCATION ON THE DEVELOPMENT OF THE INDIVIDUAL..........……....310

PAPERS /ARTICLES/ OF THE PRESENTERS FROM AZERBAIJAN AND FOREIGN COUNTRIES PARTICIPATING SPEAKER IN THE CONFERENCE IN FACE-TO-FACE - KONFRANSDA AZƏRBAYCAN VƏ XARİCİ ÖLKƏLƏRDƏN ÜZ-ÜZƏ İŞTİRAK EDƏN MƏRUZƏÇİLƏRİN MƏRUZƏLƏRİ /MƏQALƏLƏRİ/

Kazim AZIMOV, Zeyneb RZAYEVA - INTERRELIGIOUS DIALOGUE: INTERDISCIPLINARY STUDIES ON HUMAN SEMIOSES IN ISLAMIC AND ABRAHAMIC TRADITIONS……………………………………………………………………………..320
Amin Sharifi ISALOO - DEVELOPMENT, MIGRATION AND MODERN SLAVERY..........331
Hormət JAVADOVA - EDUCATION AS THE MAIN FACTOR IN THE HUMAN CAPITAL FORMATION...338
Sudabə HASHIMOVA - EDUCATION REFORMS AND THE YOUTH’S PROFESSIONAL IDENTITY PROBLEM IN AZERBAIJAN..344
Tutu EYVAZOVA - THE PROBLEM OF NATIONAL SECURITY AND NATIONAL INTERESTS IN THE GLOBALIZED WORLD 350
Fatima ALIZADEH - INTRA-GROUP CONFLICTS: CAUSES AND SOLUTION………......357
Rufana FATALIYEVA - RELATIONS BETWEEN RELIGION AND SOCIETY IN SOCIOLOGY, THE MAIN DIRECTIONS OF INTERACTION…....................................364
Sevinj NASIBOVA - HEYDAR ALIYEV PERSONALITY AND POLITICAL LEADERSHIP…………………………………………………………………………….369
Tural SALIFOV - THE INFLUENCE OF SOCIO-CULTURAL FACTORS ON THE DEVELOPMENT OF TOURISM IN THE REGIONS OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN...376
Basdi SHAMIYEVA - THE PRINCIPLES OF THE HIGHER EDUCATION SYSTEM OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN AND THEIR EFFECTS ON STUDENTS STUDYING IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS..383
Suleiman SULEYMANOV - THE ROLE OF THE PERSON IN THE FORMATION OF CIVIL SOCIETY..389
Eliza ISMAYILOVA - HYPOTHETICAL APPROACH TO REINTEGRATION PROCESS IN SOCIAL SERVICE AREA...395
Erkayim Kozuevna SHARIPOVA, Nurzada Nuralievna KAMBAROVA, Samara Toktogulovna KARABAEVA - INFORMATION SECURITY IN GLOBALIZATION CONDITIONS 401
Dilfuza Abdusamadovna MULLABAEVA - PROSPECTS FOR THE DEVELOPMENT OF SOCIAL WORK AS A PROFESSION IN TAJIKISTAN..408
Yagut ALIYEVA – THE ROLE OF SOCIAL INEQUALITY AND KEY STAKEHOLDERS IN THE FORMATION OF CHILDREN'S PERSONALITY: A SYSTEMIC COMPARATIVE ANALYSIS...413
Farah KHALILOVA - INTERNATIONAL LEGAL CULTURE IN CONTEXT MODERN GLOBALIZATION PROCESSES………………………...423
Sevinj ALIYEVA – THE NEED FOR OPTIMIZATION OF THE PROCESS OF MANAGEMENT AND FINANCING OF THE EDUCATION SYSTEM IN AZERBAIJAN…..433
Aynura RASHIDOVA - THE IMPORTANCE OF DEVELOPING COMMUNICATION SKILLS OF SOCIAL ORKERS...444
Ibrahim ABDULSALIMLI - DEMOGRAPHIC AND SOCIO-ECONOMIC CHARACTERISTICS OF YOUTH…...449

Dilrabo Tursunovna AMRIDINOVA - MEANING AND TRANSCENDENCE: THE SPIRITUAL WORDS OF THE JADIDS..464
Nasiba Buranovna ABDULLAYEVA - INTEGRATION OF PHILOSOPHY AND LITERATURE..471
Gulnoza Sabirovna SULTANOVA - CONSTRUCTIVE AND DESTRUCTIVE ASPECTS OF THE PHENOMENON OF INTELLIGENCE……...476
Mahbuba Khotambekovna ERGASHEVA - MECHANISMS OF FORMATION OF A SYNERGETIC EDUCATION SYSTEM (Socio-philosophical analysis)….................................483
Shoira Toshmurodovna KUBAEVA - LANGUAGE AND THINKING GAME AS A CONCEPTUAL BASIS OF INNOVATIVE THINKING…………………...............................492
Mahfuza Ibragimovna KOMILOVA - PHILOSOPHY OF SCIENCE AND ITS DEVELOPMENT..498
Etiborkhon MALLAYEVA, Olimzhon ORTIKOV - SPIRITUALITY OF A HARMONIOUS PERSON, ITS EASTERN QUALITY AND THE EDUCATION OF AN IDEAL PERSONALITY: SPIRITUALITY AND ENLIGHTENMENT……...505
Fikret EFENDIYEV, Islam ISLAMOV - THE ROLE OF THE CONCEPT OF ELEMENTARY AND SYSTEMIC IN SCIENCE…..510
Nargiz MEDZHIDOVA - AN INTEGRATED VIEW AT RESEARCH ISSUES PHILOSOPHICAL ANTHROPOLOGY…………..517
Nazakat KARIMOVA - TELLUROCRACY AND THALLASOCRACY: A GEOPOLITICAL DUALISM………..526
Bilal ALIZADEH - EXPLORING DIALECTIC OF HISTORICAL FIGURE............................533
Malahat MAMMADOVA - IDENTITY PROBLEM IN THE GLOBALIZED WORLD…........538
Aladdin MALIKOV - THE PLACE OF PHILOSOPHY TEACHING IN GLOBALIZATION, ROLE AND PROBLEMS..542
Ismail ALEKBAROV - GENETIC DETERMINATION OF HUMAN PERSONALITY AS THE BASIS OF INDIVIDUALITY..547
Sevinj HUSEYNOVA - A PHILOSOPHICAL ANALYSIS OF THE PROBLEM OF SPIRITUAL CHANGE..551
Aygun MEMMEDOVA - STRENGTHENING THE UNITY OF ETHICAL AND LEGAL CONSCIOUSNESS..557
Omar ISMAILZADEH - EXPANDING STUDENTS' CAPACITY FOR FLEXIBLE THINKING THROUGH THE STUDY OF PHILOSOPHY…...561
Rufat HASANOV - PHILOSOPHY AND AI TECHNOLOGY: EXPLORING THE BOUNDARIES OF CONSCIOUSNESS AND ETHICS……………………………………..568

Rabiyat ASLANOVA - HUMAN RIGHTS AND THE PHILOSOPHY OF GLOBAL REALITY..575
Yılmaz CANKALOĞLU - THE IMPORTANCE OF THE CULTURE OF LIVING TOGETHER – THE CASE OF UZBEKISTAN..581
Faiq ALKBARLI - XXth CENTURY AZERBAIJAN TURKISH PHILOSOPHERS HUMAN, ABOUT THE WORLD AND EVOLUTION..584
Gezal HUSEYNOVA - MULTI-CONFESSIONAL CHARACTER OF THE CULTURE OF TURKIC PEOPLES..592
Lala RAHIMLI - MULTICULTURALISM AND INTERCULTURAL DIALOGUE…............599
Zohra YUSIFZADA - ABOUT THE WRITING CULTURE OF ANCIENT UIGURS.............608

Tahir AĞAYEV, Fazil VAHIDOV - AZERBAIJAN KARABAKH RULES AND ARMENIANS THE WHITE FLAG OF TERRORISM..........612
Sevda SULEYMANOVA - THE WOMEN'S POLICY OF THE FIRST REPUBLIC OF AZERBAIJAN INCORPORATION IN THE MODERN PERIOD 617
Sadokat Maksudovna MATKARIMOVA, Nazokat Maksudovna MATKARIMOVA - CULTURAL RELATIONS BETWEEN THE PEOPLES OF UZBEKISTAN AND AZERBAIJAN: SIMILARITIES AND INTERACTION..........622
Sadokat Maksudovna MATKARIMOVA, Nazokat Maksudovna MATKARIMOVA – HISTORY AND TRANSFORMATION OF KHORAZM DANCE..........630
Saodat Tilovberdievna DAVLATOVA - ETHNOGRAPHY OF AZERBAIJANI PEOPLE OF UZBEKISTAN..........635
Marina Petrovna TSOY - POLITICS OF UZBEKISTAN ON DEVELOPMENT OF INTERNATIONAL TRADE-ECONOMIC COOPERATION..........640
Saida ISMAILZADEH - THE TRANSFER OF OUR NATIONAL VALUES TO NEW GENERATIONS..........646
Hamida SAMADOVA - LOBBYING AND PUBLIC ADMINISTRATION: NAVIGATING THE COMPLEX COMMUNICATION OF INFLUENCE, GOVERNANCE AND ACCOUNTABILITY..........652

Gulzamira Dzhuraevna BAUBEKOVA, Mirzatilla Abdullaevich ABDURAKHMANOV - FORMATION OF A CULTURE OF INTERETHNIC COMMUNICATION SKILLS OF STUDENTS IN THE ERA OF GLOBALIZATION..........658
Gulzamira Dzhuraevna BAUBEKOVA - EDUCATIONAL ACTIVITIES OF WOMEN EDUCATORS OF CENTRAL ASIA AND AZERBAIJAN OF THE LATE XIX – EARLY XX CENTURIES..........666
Sabina ESTROVA - SPEECH OF THE DISPATCHER-INSTRUCTOR OF THE ATC DEPARTMENT IN THE PROCESS OF TRAINING IN THE PRISM OF NEW COMPETENCES..........677
Gunay BINNATOVA - FAMILY QUALITY OF CHILD WITH AUTISM SYNDROME..........686
Sabina RAHIMOVA - APPLICATION OF ICT IN PRE-SCHOOL EDUCATION..........693
Aynura AHMADOVA - CHARACTERISTICS OF COMMUNICATION IN ETHICAL RELATIONS..........698
Jabrayil SHIRELIYEV - TECHNOLOGY AND GOOD DESIGN IN INCLUSIVE EDUCATION..........707

Hikmat ALI-ZADA - COOPERATION AS A FACTOR OF INTELLECTUAL AND SOCIAL DEVELOPMENT OF STUDENTS..........710
Rahima MAHMUDOVA - ORGANIZATION OF SEMINAR CLASSES IN THE CONTEXT OF MODERN TRAINING CONCEPTS..........715
Bekzod Bakhodirovich OCHİLOV - DISTANCE LEARNING AND INFORMATICS IN EDUCATION..........721
Umida Ural kizi MAKHMUDOVA - REPRESENTATION OF REALIAS IN COMPARATIVE LINGUISTICS IN AZERBAIJANI AND UZBEK LANGUAGES..........729
Muxabbat Ikramovna TURSUNOVA - THE PROBLEM OF TRAINING FOREIGN TEACHERS..........737
Iroda Baxodirovna UTAEVA - THE POWER OF PROFESSIONAL CREATIVE COMPETENCE: NURTURING FUTURE FOREIGN LANGUAGE TEACHERS..........743

Azada GULIYEVA - IMPLEMENTATION OF INTER-DISCIPLINARY AND INTRA-DISCIPLINARY INTEGRATION IN THE TEACHING OF AZERBAIJAN LANGUAGE AND LITERATURE SUBJECTS..750
Gunay SULEYMANOVA - METHODS OF TEACHING ENGLISH TO PRESCHOOL CHILDREN..756
Samira HACHIYEVA - PRINCIPLES OF TRANSLATION OF SCIENTIFIC PUBLICISTIC TEXTS..767
Tamam ISMAYILOVA - PSYCHOLOGISM IN LITERATURE - HUMAN AND SOCIETY PROBLEM..774

Malahat NURIYEVA - APPROACHES TO STUDENT MOTIVATION IN THE LEARNING ENVIRONMENT: A HISTORICAL ANALYSIS..779
Jeyhun ALIYEV - RELIGIOUS IDENTITY SOCIAL PSYCHOLOGY OF SOCIETY LIKE THE IMMUNE SYSTEM..785
Sabina Hikmet ALIZADEH - DEVELOPMENT OF SOCIAL SKILLS IN CHILDREN TO KINDERGARTEN AS A WAY OF ADAPTATION..791
Cengiz SHAHIN, Aydan MALIKOVA - SOCIAL MEDIA ADDICTION LEVELS OF STUDENTS ACCORDING TO THE TYPE OF SCORE STUDYING IN UNIVERSITIES.......799
Elshan SADIGOV - AZERBAIJAN MODEL OF SOCIAL STATE..809
Umida Aliboevna BUTAYEVA - STUDENTS TOTHE WORLD OF PROFESSIONAL VALUES AND THE ROLE OF SOCIAL INTELLIGENCE IN THE FULLNESS……………..813
Rana KADIROVA, Tarana BABAYEVA, Aida MIRZAYEVA - ON THE RESEARCH ISSUES OF THE PROBLEM OF CULTURAL IDENTITY..816
Bushra OZTURK - MAIN SYMPTOMS OF STRESS AND POST-TRAUMATIC STRESS DISORDER……………………………………………………………………….821
Seray YILMAZ - THE CONCEPT OF MOBBING AND ITS FEATURES..829
Kamala AGHAYEVA-WALL - ATTENTION DEFICIT AND HYPERACTIVITY DISORDER ABOUT THE CAUSES..837
Gulnara RIZAEVA - INTERPERSONAL RELATIONSHIP DISORDERS AND EMOTIONAL DEVELOPMENT OF ORPHANS..842
Anar KHALAFOV - THE USE OF GAMES IN THE EDUCATIONAL PROCESS IN INCLUSIVE CLASSES EFFECT ON PSYCHO-SOCIAL STATUS OF STUDENTS................847
Ulviya ELYAZOVA - MENTAL AND EMOTIONAL HEALTH..860
Saida HUSEYNOVA - ATTACHMENT STYLES AND THEİR EFFECT ON THE MENTAL HEALTH OF THE İNDİVİDUAL..865
Tunzala MUSAYEVA - “SELF-CONCEPT” OF PERSONALITY AS A SOCIAL-PSYCHOLOGICAL PROBLEM..872
Gultekin ISMAYILOVA - SOCIO-CULTURAL AND PSYCHOLOGICAL ASPECTS OF MODERN SCIENCE AND EDUCATION..876
Ramiya JAVADOVA - THE PLACE AND ROLE OF SOCIAL INTELLIGENCE IN THE STRUCTURE OF INTERPERSONAL ATTRACTION..881
Gunay BADALZADEH - CAPABILITIES OF PERSONS WITH DOWN SYNDROME AND PROMOTION OF ITS ACHIEVEMENTS..892
Gunay HAMIDOVA - GENDER IN HUMAN RIGHTS: PROBLEMS AND PERSPECTIVES 898
CONTENTS……………………………………………………………...………..907

INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY SCIENTIFIC CONGRESS ON SOCIAL SCIENCES ON THE TOPIC: "PERSONALITY, SOCIETY AND THE STATE IN THE XXI CENTURY: GLOBAL CHALLENGES AND DEVELOPMENT PERSPECTIVES",
dedicated to the 100th anniversary of the national leader of the Azerbaijani people Heydar Aliyev
Hybrid
IISCSS-2023

05-06 October 2023,
Baku. AZERBAIJAN
ISBN: 978-9952-39-217-3

Book Materials presented in IISCSS-2023 (presentation and article) based on.
The authors are responsible for the content of the articles.

Rights to print, publish and sell this book Owned by the Organizing Committee of IISCSS-2023.

Full or parts of the book, design of the book cover by mechanical electronic, photocopying, printing or other means broadcasting is prohibited without the permission of the organization in question.

1st edition: June 2024, Baku, Azerbaijan
Concessionaire:
Department of Sociology
Faculty of Social Sciences and Psychology of BSU

Chief Editor:
Prof.Dr. Rafail HASANOV
Scientific Editor:
Assoc.Prof.Dr. Yagut ALIYEVA

Technical Editors:
Book assembly and cover design:
Assoc.Prof.Dr. Yagut ALIYEVA
Lecturer.Dr Sevinj ALIYEVA

Contact:
Baku State University
Faculty of social sciences and psychology
Department of Sociology
Internet: www.bsu.edu.az
Email: sosialielmler.bsu@gmail.com
Email: yaqutaliyeva@bsu.edu.az